Giới thiệu

Dưới đây là bản tóm tắt cốt truyện hấp dẫn theo yêu cầu: **** Câu chuyện mở ra tại một vùng hoang dã bí ẩn và tráng lệ của vùng Sinnoh, nằm giữa Thành phố Celestic và Thành phố Hearthome, dưới chân Dãy núi Coronet hùng vĩ.

Nơi đây là vương quốc của vô số Pokémon hoang dã, một môi trường tự nhiên đa dạng nhưng hiếm khi có sự can thiệp của con người.

Tuy nhiên, một ngày nọ, sự tĩnh lặng bị phá vỡ bởi sự xuất hiện của một người phụ nữ với mái tóc dài màu vàng nghệ, vóc dáng cao ráo và đầy khí chất.

Đây chính là Cynthia, nhà vô địch Sinnoh mới nhậm chức, người đang tìm kiếm một khoảng lặng để thư giãn sau những áp lực của danh hiệu mới.

Cynthia di chuyển sâu vào vùng núi, đôi mắt nàng không ngừng quan sát những dấu hiệu bất thường.

Những hố lớn do kỹ năng Pokémon tạo ra và thảm thực vật khô héo xung quanh khiến nàng nảy sinh sự tò mò.

“Một cái hố lớn như vậy, ít nhất cũng phải do một Pokémon cấp Tứ Đại Thiên Vương để lại,” nàng thì thầm, tâm trí đầy những câu hỏi về một cuộc nổi loạn Pokémon hay sự tranh giành lãnh thổ giữa các Totem Pokémon mới sinh.

Khao khát khám phá đã thôi thúc nàng tiếp tục cuộc hành trình.

Tiến sâu hơn, Cynthia bất ngờ dừng lại khi đến gần một vách đá.

Từ vị trí cao, nàng nhìn xuống một khu rừng rậm rạp, và ở trung

tâm khu rừng, một hồ nước lớn hiện ra.

Nhưng điều thực sự khiến nàng sửng sốt là một kiến trúc hiện đại, thậm chí siêu việt hơn cả kiến trúc hiện đại, sừng sững giữa lòng hồ.

"Một công trình kim loại trong hồ?

Chẳng lẽ nó không gây ô nhiễm môi trường sao?" Nàng tự hỏi, nhưng những Pokémon nước xung quanh vẫn bơi lội thanh bình, dường như không hề bị ảnh hưởng.

Sự tò mò dâng cao khi Cynthia nhìn thấy cái tên "Cửa hàng Pokémon Thần cấp" trên kiến trúc.

Liệu đây có phải là một cửa hàng của người buôn Pokémon hay một địa điểm giao dịch bí mật của những Kẻ Săn Pokémon?

Để tìm câu trả lời, Cynthia quyết định hành động.

Nàng phóng Garchomp, người bạn Pokémon mạnh mẽ và trung thành của mình, và cùng nó bay xuống thẳng cửa hàng.

Cửa hàng hiện ra khác lạ so với những gì nàng hình dung.

Không có cầu dẫn vào, chỉ có một sảnh rộng với một thiết bị giống máy gacha ở trung tâm, xung quanh là sáu quầy trưng bày trứng Pokémon.

Bốn cỗ máy tiên tiến đặt ở các góc phòng, trong đó có một máy ấp trứng Pokémon.

Khi Cynthia cất tiếng hỏi, một cánh cửa bí mật mở ra, để lộ một cầu thang điện.

Từ đó, một người đàn ông trẻ tuổi tên Tô Thanh bước ra, nở nụ cười thân thiện.

Tô Thanh giới thiệu mình là chủ cửa hàng, giải thích rằng cửa hàng mới được xây dựng ba tháng trước và nằm ở một vị trí hẻo lánh

nên ít người biết đến.

Hóa ra, Cynthia là khách hàng đầu tiên của anh.

Tô Thanh, một người xuyên không đến thế giới này, bị hệ thống ràng buộc phải bán Pokémon để có được quyền tự do di chuyển.

Anh nhận ra Cynthia, nhà vô địch Sinnoh, và không giấu được sự phấn khích.

Cynthia cũng không kém phần ngạc nhiên khi Tô Thanh nhận ra mình, vì nàng chỉ vừa đăng quang chưa đầy một tuần và đang cố tránh truyền thông.

Sau một vài lời trao đổi, Cynthia cũng nhận ra Blaziken của Tô Thanh là một Shiny Blaziken với khí chất mạnh mẽ, cho thấy chủ nhân của nó không hề tầm thường.

Tô Thanh tận dụng cơ hội để giới thiệu sản phẩm của mình, khuyến khích Cynthia rút thăm Pokémon từ máy gacha.

Cynthia, với bản tính hiếu kỳ và có chút thiếu quyết đoán, quyết định thử vận may.

Sau một hồi cân nhắc, nàng chọn rút thăm thay vì mua trứng Pokémon đã được trưng bày.

Với một động tác kéo cần gạt, máy gacha hoạt động, và một Luxury Ball quý giá hiện ra trên màn hình.

Màn hình hiển thị thông tin chi tiết của Pokémon: Mawile, loại Tiên/Thép, khả năng Huge Power, cấp Tứ Đại Thiên Vương (LV66), tiềm năng cấp Nhà Vô Địch, và đặc biệt là sở hữu Mega Evolution Stone.

Mức giá là 180 triệu đồng tiền Liên minh.

Cynthia vô cùng kinh ngạc và phấn khích.

Khả năng Huge Power và khả năng Mega Evolution khiến nàng vô cùng hài lòng.

Để chứng minh sức mạnh của Mega Evolution, Tô Thanh đã cho Cynthia chứng kiến Blaziken của anh tiến hóa Mega, biến thành một Mega Blaziken hùng mạnh với những ngọn lửa xanh rực rỡ, khiến Garchomp của Cynthia cũng phải cảnh giác.

Cynthia vô cùng ấn tượng và quyết định mua Mawile.

Sau khi hoàn tất giao dịch, hệ thống thông báo Tô Thanh đã hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên, nhận được phạm vi hoạt động 100m và số tiền thưởng nhân mười, lên đến 1,8 tỷ đồng!

Cuộc chiến đấu giữa Mawile của Cynthia và Garchomp của Tô Thanh diễn ra, kết quả Mawile thua nhưng Cynthia rất hài lòng.

Tô Thanh tiếp tục giới thiệu về Mega Evolution và giải thích sự khác biệt giữa nó và tiến hóa thông thường.

Sau đó, Tô Thanh cũng đã tìm thấy và thu phục thêm Shiny Weedle và Eevee từ máy gacha và trứng Pokémon, chuẩn bị cho những cuộc phiêu lưu tiếp theo.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 1

Nằm giữa hai thành phố Celestic Town và Hearthome City, trong một khu rừng rậm rạp, khu vực lân cận thuộc về dãy núi Coronet, sở hữu đủ loại môi trường hoang dã, là nơi cư trú của rất nhiều Pokémon hoang dã.

Ít có Pokémon nào đặt chân đến khu vực này, nhưng hôm nay dường như có gì đó khác lạ.

Một cô gái với thân hình cao ráo, mái tóc dài màu nghệ tuyệt đẹp đang tiến sâu vào dãy núi.

Vừa đi, ánh mắt cô gái vừa đánh giá xung quanh, nhìn khung cảnh không giống như trong ký ức của mình.

Trên mặt cô gái không khỏi hiện lên một tia tò mò.

Nhìn những hố sâu khổng lồ do kỹ năng của Pokémon để lại xung quanh, cùng với một phần hoa cỏ khô héo gần các hố.

Cô gái dừng bước, dần dần tiến lại gần hố và phân tích kỹ lưỡng.

"Cái hố lớn thế này, ít nhất cũng phải là dấu vết của một Pokémon cấp Chuẩn Thiên Vương để lại phải không?

Lạ thật, tôi nhớ lần trước đến đây cảnh vật xung quanh không như vậy.

Chuyện gì đã xảy ra?

Bạo loạn Pokémon ư?

Hay là xung quanh đây đã xuất hiện Pokémon cấp Totem mới, hai Pokémon cấp Totem đang tranh giành địa bàn?" Nhìn cảnh vật xung quanh, lòng cô gái tràn đầy tò mò và...

Cô cũng quyết định sẽ tiếp tục khám phá khu vực này.

Cô tiếp tục tiến về phía trước, cứ thế bước đi.

Cô gái với mái tóc vàng óng ả, khi đi đến gần một vách đá, đột nhiên dừng bước.

"Kia là gì?" Từ tầm nhìn rộng lớn trên vách đá, cô nhìn xuống khung cảnh bên dưới.

Dưới đó là một khu rừng rậm rạp, ở trung tâm khu rừng có một hồ nước khổng lồ.

Tất nhiên, những điều đó đều không quan trọng, bởi vì cô ấy đã nhìn thấy cảnh tượng bên trong khu rừng.

Điều thực sự khiến cô cảm thấy... là trong hồ nước lại có một kiến trúc hiện đại.

Không, có lẽ phải nói là kiến trúc siêu việt hơn cả hiện đại.

Khó mà tưởng tượng được, lại có người xây dựng một kiến trúc trong hồ.

Công trình này trông có vẻ như được làm hoàn toàn từ kim loại.

"Sao vậy?

Kiến trúc kim loại này sẽ gây ô nhiễm môi trường phải không?" Cô gái khẽ lẩm bẩm.

Nhưng.

Nhìn những Pokémon hệ Nước đang nhàn nhã bơi lội trong hồ, chứng kiến chúng chậm rãi bơi quanh kiến trúc mà không hề cảm thấy bất kỳ sự khó chịu nào khi lại gần.

Tình hình thực tế dường như không như vậy, khiến cô gái hơi do dự.

“Ai đã làm ra cái này, tại sao lại phải xây dựng một kiến trúc trên mặt hồ?” Lòng cô gái tràn đầy thắc mắc.

Nhưng khi nhìn thấy cái tên trên kiến trúc, trong lòng cô lại nảy sinh một suy nghĩ khác.

“Cửa hàng Pokémon Thần Cấp?” Cái tên này, chẳng lẽ là một cửa hàng do người kinh doanh Pokémon mở ở đây sao?

Nhưng, một vị trí như vậy có thể kiếm tiền không?

Dường như hơi bất khả thi.

Hay là, một địa điểm bí mật để các Huấn Luyện Gia săn Pokémon (Pokémon Hunter) giao dịch riêng?

Nghĩ đến đó, khả năng ẩn mình trong rừng sâu núi thẳm quả thật không nhỏ.

Nhưng nếu thật sự là nơi giao dịch bí mật của Pokémon Hunter, thì cũng không nên đặt công khai trong hồ như vậy chứ.

Ít nhất cũng phải được che chắn bởi cây cối, hoặc đào rỗng núi để xây dựng một địa điểm bên trong lòng núi chứ.

Cùng với những suy đoán nối tiếp nhau hiện lên trong lòng cô gái, sự tò mò của cô đối với cửa hàng này càng lúc càng mãnh liệt.

Khi suy nghĩ đó tràn ngập tâm trí, cô gái tóc vàng mặc chiếc áo khoác đen trực tiếp rút ra một Pokeball nhỏ từ thắt lưng.

Vốn dĩ cô định ra ngoài dạo chơi để thư giãn đầu óc, nhưng lại gặp phải chuyện bất ngờ này.

Đối với một địa điểm có khả năng là nơi giao dịch bí mật của những kẻ phi pháp, trong khả năng của mình, cô đương nhiên không thể lựa chọn làm ngơ.

Chỉ nhẹ nhàng nhấn một cái, Pokeball ban đầu chỉ cần hai ngón tay

là có thể giữ chặt, liền mở rộng ra đến mức cần dùng cả lòng bàn tay mới có thể nắm được.

"Ra đi, Garchomp." Ngón tay cô chạm vào nút Pokeball.

Ngay lập tức, một luồng ánh sáng đỏ bắn ra từ nút Pokeball.

"Gào!!" Tiếng gầm của Garchomp vang lên vô cùng cao vút, bá đạo, đồng thời sau khi được cô gái phóng ra, nó cũng tỏ ra vô cùng phấn khích.

Vừa được cô gái phóng ra, nó đã vui vẻ bay lượn một vòng trên đỉnh đầu cô.

"Xuống đi, Garchomp, thấy kiến trúc phía dưới kia không, đưa tôi xuống xem thử." "Hống!" Theo lời cô gái, Garchomp cũng nhìn xuống phía dưới vách đá.

Nó cũng nhìn thấy kiến trúc nằm ở trung tâm hồ, thứ hoàn toàn lạc lõng so với môi trường xung quanh.

Vút vút vút!

Garchomp đã hiểu nhiệm vụ, lập tức bay vút đến một vị trí ngang bằng với mặt vách đá.

"Vất vả rồi, Garchomp." Nhẹ nhàng nhảy một cái, cô gái liền trực tiếp nhảy lên lưng Garchomp rộng lớn.

Sau khi cảm nhận chủ nhân đã đứng vững, Garchomp đang bay lượn trên không trung liền lao thẳng xuống kiến trúc phía dưới như một mũi tên sắc bén.

Gió nhẹ thổi qua lưng Garchomp, khuôn mặt cô gái, cô gái tóc vàng cũng theo thói quen đưa cánh tay trắng nõn vuốt ve mái tóc vàng dài trên đầu.

Vượt qua mặt hồ không có đường đi cho con người, cuối cùng nó

ổn định hạ cánh tại lối vào của sảnh chính cửa hàng.

Điều đó cũng khiến cô gái hơi... cửa hàng này thậm chí còn không xây cầu, vậy là kinh doanh hay không?

Ánh mắt cô vẫn nhìn xung quanh, quét qua một lượt bên trong cửa hàng.

Bên trong cửa hàng có những thiết bị và cách bài trí khác với cửa hàng bình thường.

Ở trung tâm cửa hàng có một thiết bị rất bắt mắt, trông giống như một máy Gacha (Gacha Machine) thông thường.

Xung quanh máy Gacha là sáu quầy hàng độc lập, mỗi quầy có ba quả Trứng Pokémon được đặt bên trong.

Chúng được chia thành ba hàng, mỗi hàng hai quầy, đứng đối xứng trái phải.

Trong bốn góc của căn phòng có bốn cỗ máy tiên tiến, trong đó có một cỗ máy ấp trứng Pokémon, còn ba cỗ máy kia là loại gì, cô gái không thể nào biết được, với kiến thức của mình cũng không nhìn ra.

"Khụ khụ, có ai ở đây không?" Cô gái thử cất tiếng hỏi.

Lý do cô hỏi như vậy là vì cô không thấy bóng dáng một ai hay bất kỳ Pokémon nào trong cửa hàng.

Ngay khoảnh khắc cô gái cất tiếng hỏi, bức tường đối diện cô, ngay phía sau máy Gacha, đột nhiên mở ra một khe nứt dài.

Khe nứt cao khoảng hai mét tám.

Cạch!

Khe nứt ngày càng lớn, cuối cùng hoàn toàn thu vào hai bên tường.

Hóa ra, đó là một thang máy.

Âm thanh mở ra đột ngột cũng thu hút sự chú ý của cô gái, hai người bốn mắt nhìn nhau.

Tô Thanh bước ra từ thang máy, lập tức chào Cynthia và nở một nụ cười thiện ý.

“Chào anh, xin hỏi đây là cửa hàng của anh sao?

Tôi chưa từng biết ở đây có một cửa hàng như vậy.” Trên mặt cô gái hiện lên một nụ cười, đồng thời cũng lén lút quan sát phản ứng của Tô Thanh.

“Khụ khụ.” Lần đầu tiên gặp khách hàng, Tô Thanh cũng không... ngượng ngùng đưa tay gãi gáy, trong lòng Tô Thanh lúc này cũng khá là u oán.

Trách ai bây giờ?

Chỉ có thể trách cái Hệ thống hố cha thôi, kể từ khi xuyên qua thế giới này ba tháng nay, Tô Thanh chưa từng bước ra khỏi cửa hàng dù chỉ một bước.

Hệ thống của người khác đều bá đạo ngút trời, không thành Quán Quân thì cũng thành người đứng đầu trong truyền thuyết.

Trên đường lữ hành gặp hết Thần Thú này đến Thần Thú khác, đánh bại Thần Thú, thu phục chúng về dưới trướng, bước lên đỉnh cao nhân sinh.

Nhưng cái Hệ thống của anh thì hay rồi, đừng nói Thần Thú, ngay cả việc có thể du hành hay không cũng là một ẩn số.

Hiện tại Tô Thanh, ngay cả khả năng ra khỏi cửa cũng không tồn tại, anh phải hoàn thành một số nhiệm vụ bán hàng nhất định mới có quyền ra ngoài.

Cô gái trước mặt chính là vị khách hàng đầu tiên mà Tô Thanh gặp

sau ba tháng.

Có thể tưởng tượng Hệ thống hố cha đến mức nào, và nơi nó chọn hẻo lánh ra sao.

Việc có thể xuyên qua tất cả các thế giới Pokémon khiến Tô Thanh cảm thấy rất an ủi.

Điều đó cũng khiến sự u oán của Tô Thanh giảm bớt, anh không biết mình đang ở thế giới nào.

Nhưng nếu là trước đây, Tô Thanh có lẽ sẽ không thể xác định được, nhưng nhìn trang phục, kiểu tóc của cô gái trước mặt, cũng như Garchomp đang đứng bên cạnh cô, trong lòng Tô Thanh ẩn ẩn có một suy đoán.

Suy nghĩ quay trở lại.

Ánh mắt Tô Thanh lại rơi vào người cô gái trước mặt.

“Xin lỗi cô, cửa hàng này cũng chỉ mới được xây dựng ba tháng trước, nhưng vị trí của nó quá hẻo lánh, xung quanh cũng không có danh lam thắng cảnh nào.

Vì vậy không có nhiều người biết đến, cô là khách hàng đầu tiên đến đây sau ba tháng, nên việc cô không biết cũng là điều hết sức bình thường.

À, tôi tên là Tô Thanh, cô có thể gọi tôi là chủ cửa hàng, hoặc Tô Thanh đều được.” Vừa dứt lời, ngay sau đó Tô Thanh lại lộ ra vẻ mặt muốn nói lại thôi.

Nhìn mái tóc vàng dài óng ả, trên tóc cài phụ kiện đặc biệt mang màu sắc của Mareep.

Cùng với khuôn mặt tinh xảo, chiếc áo khoác đen bó sát, kết hợp với vóc dáng hoàn hảo của đối phương.

Càng nhìn, Tô Thanh càng cảm thấy cô ấy vô cùng giống với mỹ nữ trong ký ức của anh.

"Ưm..., anh Tô Thanh, có gì thì anh cứ nói thẳng đi, tôi không ngại đâu." Dường như nhìn ra Tô Thanh muốn nói lại thôi, cô gái lại chủ động hỏi trước.

"Khụ khụ, được thôi." Thấy mình lại không phóng khoáng bằng một cô gái, Tô Thanh cũng có chút xấu hổ không rõ nguyên nhân, dứt khoát nói thẳng.

"Xin hỏi, cô là Quán Quân Cynthia của Sinnoh phải không?" Tô Thanh thử hỏi.

Và trong khoảnh khắc đó, tim Tô Thanh lập tức đập nhanh, như Mega Blaziken bật Đặc tính Tăng Tốc, đập thình thịch.

"Hửm?" Nghe vậy, trên mặt cô gái trước mặt Tô Thanh lại hiện lên một tia kinh ngạc.

Điều đó khiến Tô Thanh hơi thất vọng, nhưng không, ngay khi Tô Thanh nghĩ mình đã đoán sai, cô gái trước mặt lại nói ra những lời khiến Tô Thanh vô cùng phấn khích.

"Thật kỳ lạ, anh Tô Thanh lại biết tôi sao?" Cynthia cũng ngạc nhiên trước câu hỏi của Tô Thanh, một lát sau trên mặt lại hiện lên một tia vui mừng.

Dừng một chút, Cynthia lại tiếp tục nói.

"Tôi cũng chỉ mới đăng quang Quán Quân chưa đầy một tuần.

Hiện tại tôi cố tình tránh truyền thông và các cuộc phỏng vấn chính thức, ra ngoài để thư giãn tâm trạng." Nói rồi, dường như nghĩ đến chuyện vui, Cynthia nghịch ngợm liền lè lưỡi cười một cách tinh quái.

Ái chà!

Trái tim thiếu nữ của tôi ơi!

Chỉ vừa nhìn một cái, Tô Thanh đã cảm thấy tim đập dữ dội, mặt đỏ bừng, hơi khó chịu.

Sức hút của Quán Quân thật sự quá mạnh, không thể chịu nổi mà.

Không phải Tô Thanh si mê, hay định lực kém.

Sức hút mà Cynthia tự thân mang theo không phải là vẻ đẹp bình thường của mỹ nữ, hay cái gọi là nữ thần có thể sánh bằng.

Nếu ở thế giới trước, muốn dùng mặt mộc để "mị sát" cái gọi là minh tinh, phỏng chừng là không chút áp lực.

Khiến Tô Thanh, một người từ thế giới trước xuyên tới, phải thốt lên là không chịu nổi.

Xoa dịu tâm trí, ổn định cảm xúc, Tô Thanh lại khôi phục trạng thái ban đầu, cố gắng hết sức kiềm chế cảm xúc của mình.

Cynthia không hề chú ý đến sự thay đổi của Tô Thanh, cô vẫn tự mình nói chuyện.

"Haha, theo tôi nghĩ, danh tiếng của tôi chắc không cao như anh tưởng.

Anh lại nhận ra tôi, thật khiến tôi cảm thấy vinh dự." Sau đó, trên mặt Cynthia tràn đầy nụ cười và niềm vui không thể kiềm chế, ánh mắt nhìn về phía Tô Thanh cũng trở nên thân thiện hơn.

"Gào~" "Cháp~" Một tiếng gầm uy nghiêm bá đạo, và một tiếng gầm gừ nghe đầy sức sống và xung lực lần lượt vang lên.

Ánh mắt Cynthia và Tô Thanh cũng rơi vào Pokémon của đối phương.

Cùng với sự chuyển đổi tầm nhìn, Cynthia cuối cùng cũng nhìn thấy Pokémon phía sau Tô Thanh.

Một con Blaziken hệ Lửa và Giác Đấu.

Nó có bộ lông trắng, trên cánh tay quấn băng trắng, sở hữu những móng vuốt sắc nhọn dài và cực kỳ bùng nổ, cùng đôi chân mạnh mẽ.

Lông trên người nó khác với Blaziken thông thường, màu xanh lam, ngay cả ngọn lửa cháy cũng màu xanh lam.

Đôi mắt sắc bén và sâu thẳm cùng với màu sắc đặc biệt toàn thân càng làm nổi bật khí chất phi phàm.

Ngoài ra, khi chiến đấu, Blaziken có thể phun ra ngọn lửa dữ dội từ tay và chân, thiêu cháy đối thủ thành than.

Khác với Blaziken thông thường, ngọn lửa phun ra từ Blaziken này cũng màu xanh lam, mang lại cảm giác tương phản cực kỳ mạnh mẽ.

"Không ngờ lại có một con Blaziken Dị Sắc." Nhìn Blaziken Dị Sắc phía sau Tô Thanh, với tinh thần cực tốt và khí thế mạnh mẽ, Cynthia thầm tắc lưỡi.

Chương 2

Màu xanh lam thật đẹp trai, khí thế này...

ít nhất cũng đạt cấp Thiên Vương rồi.

Ánh mắt Cynthia quay lại nhìn Tô Thanh, khuôn mặt trẻ tuổi như vậy, chẳng lẽ tuổi tác cũng xấp xỉ cô ấy sao?

Mỗi lần ra ngoài giải tỏa, cô lại phát hiện ra một nhân vật thiên tài.

Nhìn Sinnoh gần đây, dường như âm thầm có xu hướng trở thành đại lục mạnh nhất.

So với Kanto và Johto bên cạnh đang trong giai đoạn chuyển giao thế hệ, Sinnoh đang ở một giai đoạn phát triển...

Đương nhiên.

Nói một cách tương đối, khu vực Hoenn hiện mới là đại lục mạnh nhất, sở hữu cựu Quán Quân Steven, và đương nhiệm Quán Quân Wallace, là khu vực hoạt động của hai Quán Quân.

Đại lục Hoenn mới là đối thủ cạnh tranh mạnh nhất của khu vực Sinnoh.

Trong lúc Cynthia suy tư, Tô Thanh cũng đồng thời đưa ra câu trả lời mà Cynthia cần.

"Nó là Pokémon khởi đầu của tôi, việc có được một Pokémon Dị Sắc ngay từ giai đoạn đầu cũng không phải là chuyện gì...

đối với tôi, nó là người bạn thật sự, một người bạn đáng tin cậy của tôi." Tô Thanh mỉm cười đáp.

"Khụ khụ!" Khụ hắng một tiếng nghiêm túc, thấy ánh mắt Cynthia nhìn tới, Tô Thanh lập tức đưa ra lời "gợi ý thiện ý".

“À, xin hỏi Quán Quân Cynthia, cô đến cửa hàng này là muốn chọn một quả Trứng Pokémon đầy tiềm năng sao?

Hay muốn trực tiếp rút một Pokémon hữu duyên?

Pokémon của cửa hàng chúng tôi đều là những tồn tại cực kỳ ưu tú, bất kể là Pokémon đã trưởng thành, hay Trứng Pokémon được lưu trữ trong cửa hàng đều rất tốt.” Tô Thanh mỉm cười giới thiệu với Cynthia trước mặt.

Còn việc Cynthia có mua hay không?

Tô Thanh căn bản không quan tâm, cho dù mục đích của Cynthia không phải là mua Pokémon, Tô Thanh cũng sẽ nhiệt tình giới thiệu.

Dù sao thì, một thương nhân, một thương nhân bị Hệ thống cưỡng bức trở thành thương nhân...

Nói nhiều cũng chỉ là nước mắt.

Nhưng, thứ anh ấy nhận được là một Blaziken Dị Sắc cấp Quán Quân với độ thân mật đạt tối đa.

Ôi mẹ ơi ~ Thật thơm ~ Thực ra đối với Tô Thanh mà nói, việc trở thành một chủ cửa hàng cũng không tệ chút nào.

Ở kiếp trước, Tô Thanh có tính cách khá là “trạch” (ít ra ngoài, sống nội tâm).

Tình hình hiện tại chỉ có một điều hơi đáng tiếc đối với Tô Thanh là anh tiếp xúc với quá ít người trong cửa hàng.

Nhưng theo việc hoàn thành các đơn hàng, tình hình chắc chắn sẽ thay đổi, không cần lo lắng.

Sau này khi doanh số tốt hơn, anh sẽ luôn có quyền tự do ra vào cửa hàng.

“À, rút Pokémon, hay là Trứng Pokémon, nên chọn cái nào đây?”

Trong lúc Tô Thanh suy tư, trên mặt Cynthia lại hiện lên một vẻ...

đậm đặc, khiến trong lòng Tô Thanh nảy sinh một cảm giác bất an cực kỳ mạnh mẽ.

Chết rồi, không nên cho cô ấy cơ hội lựa chọn.

Vừa vội vàng đã quên mất thân phận của mình...

Một nỗi buồn man mác chợt bao trùm Tô Thanh.

Anh chợt nhớ lại cảnh trong truyện gốc, Cynthia đứng trước quầy kem của Team Rocket và không biết chọn loại kem nào.

Cynthia: "Nên chọn cái nào đây?" Nửa tiếng trôi qua..., một tiếng trôi qua..., hai tiếng trôi qua..., cuối cùng cũng chọn xong!

Mắc chứng khó chọn, đây chính là hiệu suất ra quyết định thực sự của Cynthia.

"Khụ khụ, à cái đó." Hiểu rõ hậu quả, nhìn sắc trời bên ngoài, Tô Thanh lập tức nghiêm túc khụ hắng một tiếng, cắt ngang suy tư của Cynthia.

"Nếu không thì cô cứ làm theo gợi ý của tôi đi, cô Cynthia.

Với tư cách là chủ cửa hàng, tôi có lẽ sẽ hiểu rõ hơn cô." Tô Thanh ngượng ngùng nói.

"Gợi ý sao?" Nghe vậy, ánh mắt Cynthia lập tức nhìn chằm chằm vào Tô Thanh, đôi mắt sâu thẳm nhìn thẳng vào mắt anh, không chớp.

Khiến Tô Thanh bị Cynthia nhìn chằm chằm cảm thấy áp lực tăng vọt.

"À, cô thấy sao?" Tô Thanh tiếp tục nói.

"Được thôi, vậy nghe theo lời khuyên của anh Tô Thanh vậy." Một lát sau, Cynthia lập tức híp mắt lại, nở một nụ cười thiện ý.

“Vậy được, theo tôi thấy thì cô Cynthia nên tiến hành rút Pokémon đi.

Rút Pokémon, chủng loại và sức mạnh, cũng như vật phẩm kèm theo đều ngẫu nhiên, hoàn toàn dựa vào duyên phận giữa cá nhân và Pokémon, rất phù hợp với cô Cynthia.” Tô Thanh mỉm cười nói.

“Rút Pokémon sao?” Cynthia hơi ngạc nhiên lộ ra vẻ suy tư, một lát sau, cô cảm thấy cách chọn tùy duyên mà Tô Thanh nói dường như cũng không tệ.

“Để vận mệnh quyết định sao?

Tôi chọn cái này.” Từ bỏ Trứng Pokémon, dưới sự hướng dẫn của Tô Thanh, Cynthia lập tức đi đến bên cạnh máy Gacha.

Cấu tạo của máy Gacha rất đơn giản, chia làm ba phần.

Phía trên là một màn hình hiển thị khổng lồ, phía dưới là một cửa ra lớn, nơi Pokeball Pokémon, hoặc vật phẩm kèm theo sẽ bật ra.

Còn phần thứ ba nằm ở trung tâm phía bên phải, là một cần gạt.

Chỉ cần kéo cần gạt đang hướng lên trên xuống dưới, máy sẽ khởi động.

Cuối cùng sẽ dựa vào hình ảnh trên màn hình để chọn ra Pokeball Pokémon đã trúng thưởng.

Sau đó, trên màn hình sẽ hiển thị thông tin chi tiết về Pokémon ẩn chứa trong quả Pokeball đó.

“Cái cần gạt màu đỏ này, chỉ cần kéo xuống, máy sẽ tự động hoạt động.” Tô Thanh thiện ý nhắc nhở, đồng thời dùng ngón tay chỉ vào cần gạt màu đỏ nằm ở trung tâm cửa hàng, trên máy Gacha.

Giống như anime ở kiếp trước, thế giới này cũng cực kỳ bài xích Huấn Luyện Gia săn Pokémon, nhưng đối với người kinh doanh

Pokémon thì lại không.

Còn cách phân biệt giữa hai loại này cũng rất đơn giản, nhìn thái độ của Pokémon là biết.

Về điểm này, Tô Thanh đương nhiên không có vấn đề gì.

Bất kể Tô Thanh hay khách hàng rút được Pokémon nào, độ hảo cảm ban đầu giữa chúng và Tô Thanh đều là 255 (tối đa).

Về mặt này, Tô Thanh thậm chí còn có mối quan hệ thân mật hơn giữa chủ nhân rút được Pokémon và chính Pokémon đó.

Ngoại trừ Tô Thanh, tất cả Pokémon mà người khác rút từ Hệ thống ra đều có độ hảo cảm ban đầu là 100.

So với mức tối đa 255 của Tô Thanh, thì điều đó tự nhiên là một sự khác biệt lớn.

Điều đó cũng sẽ dẫn đến tình huống là chỉ cần Pokémon mà Cynthia rút ra được phóng thích, nó sẽ lập tức lao về phía Tô Thanh trước tiên.

Như vậy, trong mắt Cynthia, Tô Thanh đương nhiên sẽ không có bất kỳ nghi ngờ nào về việc là Huấn Luyện Gia săn Pokémon, bởi vì chỉ có Pokémon do Tô Thanh nuôi dưỡng mới có thể thân mật với anh đến vậy.

Đồng thời, Cynthia cũng tiến hành lượt rút đầu tiên của mình.

Cùng với việc cần gạt màu đỏ được kéo, máy Gacha Pokémon trước mặt hai người lập tức hoạt động.

Hình ảnh trên màn hình lập tức biến thành từng hàng Pokeball, trong một đám Pokeball trắng đỏ, có một vài Luxury Ball xen kẽ đen trắng, viền màu nghệ tây.

Những Luxury Ball đó rất thu hút sự chú ý, Cynthia cũng đồng thời

nhận thấy sự tồn tại của chúng.

Cùng với việc máy khởi động, từ vị trí ban đầu trên màn hình hiện ra một quầng sáng màu vàng.

Quầng sáng không ngừng nhảy từ Pokeball này sang Pokeball khác, từng lần một.

Ánh mắt Tô Thanh và Cynthia cũng di chuyển theo quầng sáng màu vàng.

Cả quá trình cũng khiến Tô Thanh thầm cảm thán trong lòng, thật kịp thời khi giúp Cynthia đưa ra lựa chọn, nếu không thì đợi cô ấy quyết định rốt cuộc nên chọn cái nào, khi đó có khi phải mất vài giờ đồng hồ.

Mặc dù nhìn Cynthia đưa ra lựa chọn cũng là một điều không tồi, nhưng cứ nhìn mãi như vậy, lâu rồi cũng sẽ nhàm chán.

Đinh Đông!

Âm thanh trong trẻo cắt ngang suy tư của Tô Thanh, cũng khiến sự chú ý của Tô Thanh và Cynthia đều tập trung vào màn hình.

Đối với kết quả rút thăm của Cynthia, Tô Thanh sau khi nhìn thấy thông tin trên bảng điều khiển, trong lòng tràn đầy đố kỵ, biểu cảm trên mặt càng thêm méo mó.

Quá biến thái, thật sự quá biến thái, vận may của Quán Quân sao?

Cái vận khí "Âu Hoàng" này thật khiến người ta ghen tị.

Hít, hít, hít hít hít!!! [Mawile] [Giá bán]: 180.000.000.

Lần đầu bán giảm giá. [Độ thân mật]: 100 (Người mua và Pokémon được mua có độ hảo cảm ban đầu là 100). [Hệ]: Tiên + Thép. [Đặc tính]: Sức Mạnh Khổng Lồ. [Giới tính]: Cái. [Tiềm năng]: Cấp Quán Quân. [Cấp độ]: Cấp Thiên Vương (LV66).

Chương 3

[Dị Sắc]: Không. [Vật phẩm mang theo]: Đá Mega Tiến Hóa. [Kỹ năng đã học]: Growl (Gầm gừ), Astonish (Kinh hãi), Fairy Wind (Gió Tiên), Baton Pass (Chuyền Đòn), Crunch (Nghiền nát), Stockpile (Tích trữ), Swallow (Nuốt chửng), Spit Up (Phun ra), Sucker Punch (Đấm bất ngờ), Crunch (Nghiền nát), Iron Head (Đầu sắt), Taunt (Khiêu khích), Giả khóc.

Mawile này nắm giữ khá nhiều kỹ năng, thiên phú của nó cũng sở hữu sức mạnh có thể đạt đến cấp Quán Quân, cấp độ hiện tại là cấp Thiên Vương.

Đương nhiên đó là góc nhìn của Tô Thanh, còn về Cynthia, cô "không thể nhìn thấy" Mawile này sở hữu thiên phú cấp Quán Quân.

Sở dĩ Tô Thanh lại hoàn toàn che giấu tùy chọn thiên phú là vì cân nhắc đến doanh số.

Nếu có một Pokémon sở hữu sức mạnh cấp Chuẩn Thiên Vương, nhưng tiềm năng lại chỉ có Chuẩn Thiên Vương, thì Huấn Luyện Gia có muốn mua không?

Rõ ràng là khả năng cao họ sẽ từ bỏ, vì vậy sau khi cân nhắc tổng thể, Tô Thanh đã chọn ẩn đi mục tiềm năng hiển thị trên màn hình máy, chỉ giữ lại thực lực hiện tại.

Mawile này sở hữu sức chiến đấu cấp Thiên Vương, nếu Cynthia mua nó, lập tức có thể hình thành sức chiến đấu.

Mặc dù thực lực của Mawile không thể ngay lập tức gia nhập đội hình tuyến một của Cynthia, nhưng gia nhập đội hình tuyến hai thì vô cùng dễ dàng.

Chỉ cần bồi dưỡng thêm một chút là có thể dễ dàng gia nhập đội hình tuyến một, trở thành chủ lực dưới trướng Cynthia, đây là một thương vụ vô cùng hời.

Có lẽ, việc bỏ ra 180 triệu để mua một Pokémon cấp Thiên Vương, đối với Cynthia mà nói thì không hẳn là hời.

Nhưng mua một Pokémon cấp Thiên Vương sở hữu Đặc tính Sức Mạnh Khổng Lồ thì chắc chắn là hời, lời chắc không lỗ.

Ngoài ra, xét về hệ, Mawile sở hữu hệ Tiên, càng có thể được gọi là khắc tinh của hệ Rồng.

Phối hợp với hệ Tiên mà nó mang theo, cộng thêm Đá Mega và Đặc tính Sức Mạnh Khổng Lồ mà nó mang theo.

Chậc chậc!

Rayquaza: AWLS!!!

Khi tất cả mọi thứ chồng chất lên nhau, cái sức tấn công đáng sợ đó, e rằng chỉ cần tùy tiện tung ra một kỹ năng hệ Tiên "Play Rough" có uy lực 90, chỉ cần đánh trúng chẳng phải có thể lập tức tiêu diệt sao?

Có thể tiêu diệt trời, tiêu diệt đất, tiêu diệt không khí rồi chứ?

Ôi trời, nếu Cynthia để Mawile này học được kỹ năng vật lý hệ Tiên "Play Rough" có uy lực 90.

Đó thật sự là tai họa của Quán Quân hệ Rồng.

"Quá đáng sợ rồi." Tô Thanh thầm tắc lưỡi trong lòng.

"Thật mạnh." Một lúc sau Cynthia cũng phản ứng lại, chỉ cần lướt qua vài cái đã nhận ra sự mạnh mẽ của Mawile này.

Đặc biệt là Đặc tính Sức Mạnh Khổng Lồ, đơn giản là khiến cô mừng rỡ phát điên.

Đặc tính Sức Mạnh Khổng Lồ là một Đặc tính cực phẩm khó gặp khó cầu, có một Đặc tính như vậy, chỉ cần là Pokémon thuộc loại... nào cũng có thể gây ra sát thương bùng nổ, dùng làm chủ lực hoàn toàn ổn.

Hơn nữa, Cynthia không theo đuổi sự đồng nhất về hệ, cô là một Quán Quân đa hệ, càng phù hợp hơn.

Kì lạ là, hệ Tiên kết hợp với hệ Thép, khả năng chịu đòn siêu mạnh.

Điều đó cũng khiến cô hài lòng.

Trong ánh mắt không khỏi lóe lên một tia vui mừng.

Hô hô!

Thở mạnh ra một hơi, đôi mắt Cynthia tràn đầy sự hài lòng.

Rõ ràng cô nhận ra rằng Mawile trước mặt hoàn toàn xứng đáng với cái giá 180 triệu, thậm chí có thể coi là tặng không!

Trên thực tế, trong mắt Cynthia, nó cơ bản không khác gì được tặng không.

Đối với tiền bạc mà nói, có quá nhiều cũng không có ý nghĩa thực tế, sống không tốn tiền, chi tiêu cũng không tốn tiền.

Ước tính chỉ có mua chút đồ ăn vặt bên đường mới cần tốn tiền, nhưng số tiền đó đối với Quán Quân mà nói thì thật sự không đáng kể.

Tổng không thể vì đi mua kem mà để lại một khoản dự phòng 180 triệu chứ.

Thậm chí, so với Tô Thanh, Cynthia hiểu rõ hơn, một sức chiến đấu cấp Thiên Vương trên thế giới này, nếu chỉ được bán với giá 180 triệu Đồng Minh.

Mặc dù không dám đảm bảo quá nhiều, nhưng chắc chắn sẽ có

một số lượng người nhất định mua.

Có những người nghèo đến mức chỉ còn lại tiền, không có gì khác ngoài tiền.

Huống chi Mawile còn sở hữu đủ loại thuộc tính mạnh mẽ khác, cái giá này tuyệt đối xứng đáng, vật siêu giá trị.

Hiện tại, điều băn khoăn duy nhất là Tô Thanh có bán nó hay không, hoặc, liệu Tô Thanh có một Pokémon như vậy trong tay hay không.

Trong lòng cô hơi không chắc chắn.

Còn về việc phân biệt liệu đó có phải là Đặc tính Sức Mạnh Khổng Lồ hay không, thì đơn giản thôi.

Lấy Pokédex quét một cái là được, tốc độ phát triển của Pokédex hiện tại nhanh hơn nhiều so với tình hình trong trí nhớ của Tô Thanh.

Tính thực dụng sắp tiếp cận với Rotom Pokédex mà Ash đã sử dụng ở khu vực Alola.

"Thế nào, cô Cynthia.

Mặc dù cái giá 180 triệu của Mawile này có thể khiến cô hơi ngạc nhiên, nhưng theo tôi thấy thì giá trị của Mawile này chắc chắn vượt xa 180 triệu." Mỉm cười nhìn Cynthia, Tô Thanh dừng lại một chút rồi cuối cùng cũng mở lời.

Nhưng, thực ra lúc này trong lòng Tô Thanh cũng rất phức tạp, đại khái có thể tóm tắt bằng một câu.

Đó là "Ngoài mặt cười tươi rói, trong lòng chửi thầm!" Vì Hệ thống đã định giá theo kiểu giảm giá.

Vậy chẳng phải: làm tròn lên xuống, lỗ hơn 160 tỷ sao?

Khụ khụ, hơn 16 tỷ cũng không phải là ít tiền à.

Thực ra, ngoài giá cả.

Đối với bản thân Mawile, Tô Thanh thật sự không thèm khát, hệ Tiên có những con xinh đẹp như Sylveon, v.v., có những con mạnh mẽ như Xerneas, hoặc Zacian (crowned sword), mắc gì phải là Mawile?

"Hửm?" Lời Tô Thanh thuyết phục lại khiến Cynthia ngẩn người, cũng khiến trái tim vốn đang căng thẳng của cô chợt thả lỏng.

Nhìn kỹ lại, Tô Thanh thực sự có Mawile, và cũng thực sự muốn bán, nếu không thì đối phương đã không thuyết phục cô mua.

Nhưng, trong đó cũng có một chút khúc mắc nhỏ.

Ban đầu Cynthia nghĩ Tô Thanh sẽ dùng sức chiến đấu cấp Thiên Vương của Mawile và Đặc tính Sức Mạnh Khổng Lồ để nói chuyện, nhưng dường như Tô Thanh căn bản không coi sức chiến đấu cấp Thiên Vương là chuyện gì đáng kể.

Ngược lại, trọng tâm chú ý của anh ấy hoàn toàn tập trung vào Đặc tính và bộ Đá Mega kia.

Thực tế, điều đó cũng bình thường.

Cynthia dù sao cũng không nhìn thấy thuộc tính tiềm năng của Mawile này, vì vậy cô chỉ có thể thông qua sức chiến đấu thực tế của Pokémon để phân tích xem Pokémon này có đáng để bồi dưỡng hay không.

Lời của Tô Thanh thì lại hoàn toàn ngược lại, anh đã nhìn thấy tiềm năng Quán Quân của Pokémon này, cũng chính vì vậy mà Tô Thanh mới tập trung sự chú ý vào Đặc tính.

Có tiềm năng mạnh mẽ như vậy, nếu không phải Thiên Vương, thì việc trở thành Thiên Vương cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Vì vậy, trọng tâm chú ý của Tô Thanh đương nhiên không phải là thực lực của Pokémon nữa.

Trong tài liệu vừa rồi có cái thứ Tô Thanh nói tên là Mega không?

Cynthia lộ ra vẻ suy tư, ngay sau đó ánh mắt cô lại một lần nữa rơi vào bảng thông số của Mawile trước mặt.

Nhìn thông tin trên màn hình.

Hửm?

Ánh mắt cô lại cẩn thận quét qua tài liệu trước mặt một lần nữa, kết quả Cynthia thực sự đã phát hiện ra bộ Đá Mega mà Tô Thanh nói.

Ở cột "Vật phẩm mang theo".

"Mega là gì?" Với thái độ không hiểu thì hỏi, Cynthia không hề cảm thấy ngại ngùng khi hỏi người khác dù mình là Quán Quân.

"Mega, thì..." Tô Thanh cảm thấy nếu chỉ nói không thôi, hiệu quả thực tế có thể sẽ kém.

"Thôi, tôi tự mình diễn giải một lần vậy." Tô Thanh cảm thấy nếu chỉ nói không thì khó để Cynthia trước mặt hiểu được, vậy chi bằng không nói.

Tốt hơn hết là trực tiếp biểu diễn một lần cho dễ hiểu.

Lời vừa dứt, dưới ánh mắt quyến rũ hút hồn của Cynthia.

Tô Thanh trực tiếp nhìn Blaziken Dị Sắc bên cạnh một cái.

"Nhờ cậu nhé, Blaziken." Tô Thanh nói với giọng cực kỳ ôn hòa.

Cynthia ở bên cạnh cũng đã nhìn thấy toàn bộ tình huống giữa hai người.

Cô cũng cảm thấy rằng, cái Mega này có thể rất quan trọng đối với mình.

“Cháp!!” Blaziken phản ứng nhanh chóng, cũng rất có nhãn lực.

Lời Tô Thanh vừa dứt, Blaziken, vốn đã phối hợp nhiều lần với Tô Thanh, lập tức híp mắt lại, nhảy sang một khoảng trống rộng rãi hơn bên cạnh.

“Cháp cháp!” Đã chuẩn bị xong, Blaziken Dị Sắc liên tục vung hai tay, ra hiệu Tô Thanh nhanh chóng Mega tiến hóa, đồng thời giơ ngón cái về phía Tô Thanh.

Trạng thái tinh thần của nó trông rất năng động, dường như rất hứng thú với Mega tiến hóa.

“Mega tiến hóa đi, Mega Blaziken!!!” Thấy Blaziken đã sẵn sàng, Tô Thanh cũng không còn do dự nữa.

Bàn tay phải đeo Vòng tay Mega lập tức nâng lên, đặt ngang trước ngực.

Chương 4

Dưới quán tính, ống tay áo bên tay phải hơi co lại, vòng tay của Tô Thanh, nơi chứa Đá Mega, cũng lập tức lộ ra trong tầm mắt Cynthia.

"Cái gì?" Không nằm ngoài dự liệu của Tô Thanh, ngay khi vòng tay lộ ra.

Cynthia liền dựa vào trực giác nhạy bén, nhận ra mấu chốt của tiến hóa, ánh mắt khóa chặt vào cái hộ tí trên cánh tay phải của Tô Thanh.

Trên hộ tí, Cynthia nhìn thấy một viên đá quý tròn trong suốt, tinh xảo.

Ngay khoảnh khắc Tô Thanh đặt bàn tay trái lên viên đá quý tròn trong suốt đó, viên đá quý treo trên ngực Blaziken đối diện liền lập tức tỏa ra vô số luồng sáng.

Hoàn toàn thu hút ánh mắt của Cynthia, những luồng sáng bạc trắng phát ra âm thanh xì xì trong không khí.

Nó đã làm chuyển động không khí, tạo thành những luồng khí xoáy giữa Tô Thanh và Blaziken Dị Sắc, gây ra tiếng động.

Vút vút vút!

Từng luồng sáng bạc trắng từ hai viên đá quý tỏa ra, từ xa phản chiếu lẫn nhau, và dần dần chạm vào nhau, cuối cùng hòa quyện làm một.

Hiện tượng bất thường này trực tiếp khiến Garchomp bên cạnh Cynthia híp đôi mắt lại, ngấm ngầm có hành động bảo vệ Cynthia, nó cảm nhận được một điều bất thường, dường như thực lực của Blaziken Dị Sắc trước mặt đang tăng lên nhanh chóng.

Hô hô hô!

Cùng với việc ánh sáng bạc trắng Mega không ngừng hòa hợp, gió mạnh tại hiện trường cũng không ngừng lớn dần, thậm chí kéo theo cả gió tự nhiên từ bên ngoài thổi vào trong phòng.

Một lát sau, tất cả ánh sáng dần dần thu lại về phía cơ thể Blaziken Dị Sắc.

Bao bọc hoàn toàn Blaziken Dị Sắc trong luồng sáng bạc trắng, thể hiện ra ánh sáng tương tự như tiến hóa thông thường.

Vụt một tiếng!

Ánh sáng bắt đầu tan đi.

Thân hình Blaziken, từng tấc một dần dần lộ ra trước mặt Tô Thanh và Cynthia.

Lông nhung màu xanh lam bay lượn theo gió, thân hình cao ráo vốn trông cực kỳ bùng nổ của Blaziken, lúc này cũng trở nên cao lớn hơn.

Hai bên móng vuốt, nơi ban đầu quấn băng trắng, lúc này không biết từ khi nào đã quấn thêm hai dải băng lửa màu xanh lam, dường như đó là trang sức của Mega.

Vừa là ngọn lửa, lại vừa giống như dải băng thông thường không biến mất, sẽ lắc lư theo gió, cực kỳ đẹp mắt và ngầu.

Khung xương trông rộng lớn, chắc chắn, đôi chân dài vốn có cơ bắp cực kỳ bùng nổ trước đây, cũng trở nên thon dài hơn trong quá trình Mega tiến hóa, uy lực được tăng lên gấp bội.

Một luồng khí thế cực mạnh từ trên người Blaziken bùng phát ra, trong sự thay đổi đó, Cynthia rõ ràng cảm nhận được một mối đe dọa mạnh mẽ từ Blaziken.

Một mối đe dọa cùng cấp, hoặc thậm chí có thể là cấp cao hơn...

Chẳng lẽ thiếu niên không lộ vẻ gì trước mặt này, lại sở hữu sức mạnh cấp Quán Quân sao?

Thậm chí còn đáng sợ hơn, Blaziken này mạnh hơn Garchomp của cô.

Đồng thời, bầu không khí tại hiện trường cũng bắt đầu trở nên quỷ dị.

Cảm nhận khí thế tự động toát ra từ Mega Blaziken, Garchomp bên cạnh Cynthia đôi mắt nhìn chằm chằm vào Mega Blaziken trước mặt, một luồng khí thế từ trong cơ thể Garchomp bùng phát, tỏa ra xung quanh.

Hai luồng khí thế mạnh mẽ giao tranh, trực tiếp tạo ra một trận cuồng phong tại hiện trường, khiến Tô Thanh và Cynthia hơi nghiêng đầu.

"Cháp!" Cảm nhận khí thế bùng phát từ Garchomp, Mega Blaziken Dị Sắc cũng lập tức khóa ánh mắt vào Garchomp.

Khí thế không hề suy yếu chút nào, hai dải băng lửa xanh lam quấn quanh cánh tay, dưới sự thúc đẩy của cuồng phong trông càng thêm thon dài, vô cùng ngầu và đẹp mắt, đôi tay và đôi chân thon dài đó càng thêm bá khí ngút trời.

Ngầu thật.

Nhìn những dải băng lửa xanh lam luôn quấn quanh hai cánh tay của Mega Blaziken kể từ khi Mega tiến hóa, mặc dù đã thấy nhiều lần, nhưng điều đó không thể thay đổi sự thật rằng Blaziken Dị Sắc này cực kỳ ngầu.

Điều đó khiến Tô Thanh tràn đầy phấn khích.

Khí thế từ Mega Blaziken Dị Sắc rõ ràng khiến Garchomp cảm nhận được một sức mạnh mạnh hơn nó, nhưng sự xuất hiện của cảm

giác này không hề khiến Garchomp có chút sợ hãi nào.

Ngược lại, nó khiến Garchomp vốn có chút hiếu chiến của Cynthia trở nên rục rịch.

Muốn chiến đấu một trận với Mega Blaziken trước mặt.

"Gào!!" "Đừng làm loạn, Garchomp, bây giờ không phải lúc đánh nhau." Nhận ra ý đồ của Garchomp, để tránh hiểu lầm xảy ra, Cynthia vội vàng quát Garchomp một tiếng.

"Gào?" Lời vừa lọt vào tai, biểu cảm của Garchomp của Cynthia cũng thay đổi, nhưng cuối cùng vì sự vâng lời đối với Cynthia, Garchomp đã chọn nghe lời, thu lại khí thế trên người.

"Được rồi, cậu cũng thu liễm lại một chút đi, Mega Blaziken." Tô Thanh cũng ra lệnh tương tự cho Mega Blaziken, nhưng trong ánh mắt Tô Thanh nhìn Mega Blaziken lại tràn đầy sự tán thưởng, điều đó cũng khiến Mega Blaziken vui vẻ.

"Gào~ Gào!" Ngay khoảnh khắc tình hình tại hiện trường dần ổn định lại, bên ngoài cửa hàng, trong khu rừng xa xăm lại vang lên một âm thanh khiến Garchomp và Cynthia cảm thấy vô cùng quen thuộc, nhưng cũng đầy kinh ngạc.

"Gào!" Trong lúc Cynthia suy tư, bóng dáng phát ra âm thanh đã xuất hiện trong cửa hàng, ánh mắt nó hơi kinh ngạc lướt qua Garchomp của Cynthia.

Con Pokémon vừa xuất hiện đột ngột trực tiếp nhảy đến bên cạnh Tô Thanh.

"Không ngờ cũng là một con Garchomp sao?" Cynthia kinh ngạc.

Trong lúc Cynthia đang kinh ngạc, con Garchomp của Tô Thanh lại chủ động tiến đến gần anh, đôi mắt híp lại, đầu không tự chủ được mà áp sát Tô Thanh, dường như muốn dùng cặp má rộng lớn cọ xát

đầu Tô Thanh.

"Khoan đã, Garchomp." Tô Thanh trực tiếp đưa tay ngăn cản Garchomp lại gần, lòng bàn tay chắc chắn đặt lên đầu Garchomp.

"Cũng được sao?" Cynthia mặt đầy ngơ ngác, Đặc tính của Garchomp chẳng lẽ không phải Rough Skin (Da Thô) sao?

Đương nhiên, nếu để Tô Thanh biết được suy nghĩ của cô, anh nhất định sẽ khen ngợi, nhưng đáng tiếc là cô đã đoán sai rồi.

Sở dĩ Tô Thanh có thể hoàn toàn phớt lờ Đặc tính của Garchomp là vì có sự bảo hộ của quy tắc trong cửa hàng.

Đừng nói là Rough Skin, ngay cả khi Mega Blaziken tung chiêu Bão Lửa (Fire Blast) vào Tô Thanh, anh cũng không hề hoảng sợ.

Nếu không thì tuyệt đối không thể hành động như vậy, anh không phải Ash, sẵn sàng lấy mạng mình để tiếp cận những Pokémon không nên thân mật tiếp xúc.

"Garchomp, cậu có thể nói cho tôi biết, cậu đã đi đâu không?" Tại hiện trường, lời Tô Thanh cũng truyền ra.

"Gào~" Nghe vậy, Garchomp lập tức giải thích.

Hả!!!

Không thể nào, người đàn ông tên Tô Thanh này, chẳng lẽ có thể hiểu được ngôn ngữ của Pokémon sao?

Hiểu được điều Tô Thanh muốn làm, Cynthia không khỏi hơi kinh ngạc mở to đôi mắt, ánh mắt không chớp mà nhìn chằm chằm Tô Thanh.

Chẳng lẽ anh ấy cũng giống như mình, đều sở hữu "Sức mạnh Điều khắc", có thể kết nối với nội tâm Pokémon để giao tiếp sao?

Nhìn biểu cảm nghiêm túc của Tô Thanh, trong lòng Cynthia dấy

lên một cơn sóng lớn.

Thật sự quá khiến người ta kinh ngạc, nếu Tô Thanh thật sự có thể nghe hiểu ngôn ngữ của Pokémon, vậy chẳng phải anh ấy cũng là cùng loại người với cô sao?

Thật sự, ngoài cô gái trên núi Coronet kia, Cynthia hiện tại mới là lần đầu tiên gặp một người cũng sở hữu "Sức mạnh Điều khắc" tương tự.

Cộng thêm Tô Thanh, vậy là có ba người.

Năng lực đặc biệt của Tô Thanh thật sự khiến Cynthia nhìn anh với ánh mắt khác, đồng thời trong lòng cũng có thêm một chút sự công nhận.

Trong lúc Cynthia suy tư, Tô Thanh cũng đã nhận được lời giải thích từ Garchomp.

"Gào gào~" Mặc dù âm thanh này nghe không khác gì so với lời nói lúc nãy về nội dung, nhưng đối với Tô Thanh, người sở hữu Hệ thống Cửa hàng Thần cấp, nội dung trong lời nói của Garchomp lại khiến anh cảm thấy vô cùng rõ ràng.

"Thì ra là vậy, cậu đã đi đến một di tích nào đó, tìm được một bảo vật mà cậu hứng thú.

Vì để có được bảo vật này mà cậu đã tốn rất nhiều thời gian, cho nên trưa nay không thể về kịp giờ ăn, đúng không?" "Gào gào!!" Lời Tô Thanh nói hoàn toàn là nội dung Garchomp muốn biểu đạt, vì vậy hiểu được Garchomp lập tức gật đầu.

"Được rồi, tạm thời không quan tâm chuyện này nữa, cậu về Pokeball đi." Nói rồi, Tô Thanh trực tiếp rút ra một Luxury Ball, đưa ngón tay nhẹ nhàng chạm vào chấm tròn trắng trên Luxury Ball.

Luxury Ball vàng óng lập tức tỏa ra một luồng hồng quang chói

mắt, ánh sáng chiếu thẳng vào Garchomp ở lối vào, sau đó trực tiếp thu Garchomp vào trong.

Đinh!

Cùng với âm thanh trong trẻo phát ra từ Pokeball, hiện trường lập tức trở lại như cũ, chỉ còn lại Cynthia, Tô Thanh, Mega Blaziken, và Garchomp (của Cynthia).

"Cậu cũng về đi, Garchomp." Không lâu sau khi Tô Thanh thu Garchomp của mình lại, để tránh rắc rối và xung đột lần nữa, Cynthia cũng chọn thu Garchomp của mình vào Pokeball.

"À phải, quay lại chuyện chính đi." Liếc nhìn màn hình, Tô Thanh thản nhiên nhắc nhở.

"Được thôi, vậy chuyển khoản đi, anh cho tôi số tài khoản." Lần này Cynthia cũng không do dự, trực tiếp chọn chuyển khoản để mua.

"Ưm..., điểm này rất dễ dàng, cô có mang theo thẻ tài khoản không?" Tô Thanh thử hỏi.

Dù sao đây cũng là giao dịch đầu tiên, anh cũng không biết Huấn Luyện Gia có tùy thân mang theo thẻ tài khoản hay không.

"Đương nhiên là có rồi." Cynthia trả lời cũng rất dứt khoát, ngay lập tức cô trực tiếp lấy ra Pokédex, và lấy thẻ tài khoản nằm bên trong Pokédex ra.

"Vậy được, cô cứ trực tiếp cắm thẻ tài khoản vào máy này, nó sẽ tự động hoàn tất việc khấu phí.

Sau đó, Pokeball của Mawile sẽ trực tiếp bật ra từ cửa xuất phía dưới máy, lúc đó cô có thể nhận được Mawile này." Trên mặt Tô Thanh cũng hiện lên một nụ cười, giao dịch đầu tiên cuối cùng cũng sắp kết thúc, đây là giao dịch đầu tiên đó, thật đáng để ghi nhớ.

Cái Hệ thống đáng ghét này lại không tính (đơn hàng tự mua)...

À, sau này Tô Thanh có tiền, rút thêm vài lần nữa, kết quả cuối cùng vẫn là đơn hàng +0.

Chỉ có khách hàng thực sự mua Pokémon mới có thể tính vào đơn hàng nhiệm vụ của Hệ thống.

"Được thôi." Cynthia ngoan ngoãn gật đầu, sau đó trực tiếp cắm tấm thẻ vàng trong tay vào máy.

"Đinh!

Đã khấu trừ xong số tiền 180 triệu." Chỉ thấy sau khi Cynthia cắm thẻ vào, máy liền tự động hoạt động, một âm thanh tổng hợp cơ khí vang vọng trong tai hai người. [Chúc mừng Túc chủ đã hoàn thành đơn hàng đầu tiên, thưởng cho Túc chủ quyền hạn hoạt động trong bán kính 100 mét quanh cửa hàng.

Khoản tiền 180 triệu, lần đầu tiên nhận được gấp đôi số tiền, x10 lần, số dư hiện tại của Túc chủ là 1,8 tỷ Đồng Minh.

Chương 5

Mở khóa nhiệm vụ giai đoạn hai, Túc chủ cần hoàn thành 10 đơn hàng.] Lời nhắc của Hệ thống cũng rất nhanh, gần như ngay khoảnh khắc khấu trừ xong Đồng Minh tệ, âm thanh nhắc nhở của Hệ thống liền truyền vào trong đầu Tô Thanh. 1,8 tỷ Đồng Minh à!

Sướng!!!

Đây là suy nghĩ đầu tiên của Tô Thanh, thật sự không...

Hệ thống lại còn nhân đôi tiền thưởng.

Giờ thì không lỗ chút nào rồi, sướng phát điên, cuối cùng cũng có thể ra ngoài rồi, thế giới bên ngoài!

Số tiền đã được khấu trừ xong, ngay sau đó, tiếng "lộc cộc" từ phía dưới máy truyền ra, tại cửa xuất phía dưới màn hình hiển thị của máy, lập tức lăn ra một Luxury Ball màu đen trắng xen kẽ, có logo vàng.

Kèm theo là một bộ hộ tí đặc biệt giống với cái Tô Thanh đeo trên cánh tay, chiếc hộ tí này có hình dáng vô cùng tinh xảo, ở trung tâm cũng được đính một viên Đá Mega Key tinh xảo.

Rõ ràng điều đó cũng xác nhận rằng chiếc hộ tí của Tô Thanh cũng được lấy từ bên trong đó, nếu không thì sẽ không giống nhau đến vậy.

Nhưng, trong mắt Cynthia thì không phải vậy, những thứ này đều do Tô Thanh chế tạo ra.

Thanh niên trước mặt này rốt cuộc có thực lực mạnh đến mức nào?

Lại có thể nghiên cứu ra và dám bán đi thứ gọi là Mega, một thứ chưa từng nghe đến.

Tô Thanh có thật sự là người coi trọng tiền bạc đến vậy không?

Dường như lại không phải, bởi vì nụ cười trên mặt anh khiến Cynthia cảm thấy Tô Thanh hoàn toàn không giống nụ cười của một thương nhân vì tiền tài mà nở ra.

Giống như đang hoàn thành một việc có ý nghĩa sứ mệnh hơn.

Trong chớp mắt, hình tượng của Tô Thanh trong lòng Cynthia lập tức trở nên thần bí hơn, mang theo một sức hút khiến người ta không kìm được muốn tìm hiểu rốt cuộc.

"Được rồi, giao dịch hoàn tất, cô Cynthia, cô lấy nó ra xem đi." Vừa nói, Tô Thanh cũng có chút phấn khích không thể kiềm chế, chủ yếu là việc "ăn không" hơn 16 tỷ khiến anh cảm thấy rất thoải mái~ Mặc dù vậy, động tác của Tô Thanh không chậm, anh trực tiếp tiến lên một bước lấy tấm thẻ đã được trả ra từ máy, sau đó chuyển tay đặt nó lên bàn tay ngọc trắng nõn mềm mại của Cynthia.

Nhìn Cynthia ngơ ngác nhận lấy tấm thẻ được đưa tới, nhưng không có động tác tiếp theo, Tô Thanh cũng đúng lúc đưa ngón tay chỉ vào Pokeball phía dưới.

"À, xong rồi sao?

Được, tôi lấy ra xem thử." Nhận được lời nhắc của Tô Thanh, Cynthia đã phản ứng lại và không còn chút do dự nào nữa.

Cô trực tiếp cúi người xuống.

Cô thu lại ánh mắt nhìn Tô Thanh, với vẻ mặt đầy mong đợi lấy ra Luxury Ball phía dưới, cùng với chiếc Vòng tay Mega trông cực kỳ tinh xảo và lấp lánh.

"Cảm giác thật kỳ lạ." Nắm Luxury Ball vàng óng và Vòng tay Mega tinh xảo trong tay.

Cảm nhận được dao động đặc biệt truyền ra từ Vòng tay Mega và bên trong Pokeball, trong lòng Cynthia cũng cảm thấy một cảm giác huyền diệu.

Dường như cô thực sự cảm nhận được sinh mệnh bên trong Pokeball, và có một mối liên hệ nhất định.

Tất cả đều là vì chiếc Vòng tay Mega trong tay sao?

"À, Tô Thanh, đeo chiếc vòng tay này thế nào?" Không biết từ lúc nào, thái độ của Cynthia đối với Tô Thanh đã thay đổi một trời một vực, lúc này cô cũng đã bỏ đi kính ngữ trong lời nói.

Nghe có vẻ như cách xưng hô với Tô Thanh đã trở nên quen thuộc và thân thiết hơn.

"Vậy à, để tôi giúp cô." Nhìn Cynthia với vẻ mặt đầy... trước mặt, Tô Thanh trực tiếp dùng tay trái chủ động nắm lấy cánh tay trắng nõn mềm mại của Cynthia.

Tay phải anh nhận lấy Vòng tay Mega từ tay Cynthia, ngón tay nhẹ nhàng chạm vào viên Đá Mega Key.

Trong chớp mắt.

Cùng với cái chạm của Tô Thanh, Vòng tay Mega có chứa Đá Mega Key lập tức mở rộng ra một vòng, sau đó Tô Thanh liền trực tiếp đeo nó vào cổ tay phải của Cynthia.

Tô Thanh cũng trong lúc đó, quyến luyến không muốn buông cổ tay trắng nõn mịn màng của Cynthia.

"Thì ra là vậy." Chứng kiến mọi chuyện xảy ra, trên mặt Cynthia đột nhiên hiện lên một vẻ không tự nhiên, một chút ửng hồng lan lên cổ.

Nhưng cô nhanh chóng điều chỉnh lại tâm trạng, trước tiên cố tỏ ra

bình tĩnh để xoa dịu cảm xúc của mình, sau đó với vẻ mặt bình tĩnh nhìn Tô Thanh, gật đầu ra vẻ đã hiểu.

Cách đeo Vòng tay Mega có chút tương tự với cách Pokeball phóng to thu nhỏ, có điểm thần kỳ giống nhau.

Sau khi đeo xong vòng tay, cảm giác trong lòng Cynthia càng lúc càng mạnh mẽ.

Cô có thể rõ ràng cảm nhận được có một loại liên kết nào đó với Pokémon trong Luxury Ball, giống như có thần giao cách cảm vậy.

"Ra đi, Mawile." Sau khi đeo xong Vòng tay Mega, Cynthia trực tiếp chạm vào nút trên Luxury Ball.

Vút vút vút!

Tia sáng đỏ trực tiếp chiếu ra từ nút công tắc của Luxury Ball, sau đó trong luồng ánh sáng đỏ, một bóng dáng tương đối nhỏ nhắn hơn so với Mega Blaziken xuất hiện trong mắt Tô Thanh và Cynthia. [Mawile] [Chủ nhân]: Cynthia. [Độ thân mật]: 100 (Tối đa là 255, đạt 200 có thể tiến hành Mega tiến hóa). [Hệ]: Tiên + Thép. [Đặc tính]: Sức Mạnh Khổng Lồ. [Giới tính]: Cái. [Tiềm năng]: Cấp Quán Quân. [Sức chiến đấu]: Cấp Thiên Vương. [Dị Sắc]: Không. [Vật phẩm mang theo]: Đá Mega Tiến Hóa. [Kỹ năng đã học]: Growl (Gầm gừ), Astonish (Kinh hãi), Fairy Wind (Gió Tiên), Baton Pass (Chuyền Đòn), Crunch (Nghiền nát), Stockpile (Tích trữ), Swallow (Nuốt chửng), Spit Up (Phun ra), Sucker Punch (Đấm bất ngờ), Crunch (Nghiền nát), Iron Head (Đầu sắt).

Nhìn giao diện thuộc tính của Mawile trước mặt, cái bảng quen thuộc, trong lòng Tô Thanh lại hiện lên một tia đố kỵ, quả nhiên, đây là vận may của Quán Quân sao?

Hít!

Hít!

Hít hít hít!

A!!!

Vận khí "Âu Hoàng" thật sự khiến người ta ghen tị.

"Cháp!" Dường như nhận ra điều gì đó, Blaziken bên cạnh đúng lúc phát ra một tiếng gầm gừ vang dội, khiến Tô Thanh đang phản ứng lại lộ ra vẻ mặt an ủi.

A, Mawile thật sự mạnh, vận may của Cynthia cũng thật sự tốt, nhưng mình cũng không tệ, Mega Blaziken Dị Sắc cũng không kém đối phương.

"Oa oa!" Trong lúc Tô Thanh và Blaziken Dị Sắc đang đối mặt nhau, Mawile được Cynthia phóng ra cũng dần dần hiểu ra hoàn cảnh của mình, và phát ra tiếng kêu đầu tiên trên thế giới!

Nó quét mắt nhìn tình hình hiện trường sang trái và phải, ngay khi thấy Tô Thanh và Cynthia đang ở hai bên trái phải.

Mawile lập tức phấn khích, đôi mắt híp lại, trên mặt hiện lên một nụ cười mạnh mẽ.

Cynthia thấy vậy lập tức cúi người xuống, dang rộng vòng tay, nhưng...

"Hahahah, Mawile đừng như vậy, chủ nhân của cậu không phải tôi, là cô ấy kìa." Đưa tay xoa đầu Mawile đang lao tới và ôm chặt đùi anh.

Biểu cảm trên mặt Tô Thanh không khỏi hơi ngạc nhiên, cảm nhận được sự u oán đang bay lượn bên cạnh, Tô Thanh vội vàng đưa tay gõ nhẹ vào Mawile đang ôm chặt đùi anh.

Anh quay đầu lại, dùng ánh mắt hơi ngượng ngùng nhìn Cynthia

với vẻ mặt đầy phong phú.

Anh gãi đầu, cười hì hì.

Hóa ra, Mawile này vừa đặt chân xuống, hướng nó chạy tới liền là bên cạnh Tô Thanh, Mawile đang trong tâm trạng vui mừng cũng không quan tâm đến chủ nhân mới, nên mới có cảnh Mawile ôm chặt đùi Tô Thanh sau đó.

Nhưng đối mặt với phản ứng này, sau khi phản ứng lại, Cynthia thực ra cũng có thể thông cảm.

Sở dĩ cô ấy nhìn Tô Thanh đầy u oán như vậy, cũng vì Mawile này không nể mặt cô.

Dù sao thì, Mawile được lấy từ tay Tô Thanh, độ thân mật giữa Tô Thanh và Mawile sẽ cao hơn, điều này rõ ràng là hợp lý nhất.

Nếu không thì cô sẽ phải xem xét lại liệu Tô Thanh có phải là Huấn Luyện Gia săn Pokémon hay không.

Tô Thanh hơi ngơ ngác đương nhiên sẽ không biết, Mawile chủ động tìm đến ôm đùi anh, lại vô tình giúp anh giải quyết một rắc rối.

"Hệ thống, chuyện gì vậy?

Độ thân mật 255 đáng sợ đến thế sao?" Biểu hiện của Mawile cũng là lần đầu tiên khiến sự điềm tĩnh trong lòng Tô Thanh hoàn toàn biến mất. [Túc chủ, tất cả Pokémon được bán trong cửa hàng đều sẽ có độ thân mật tối đa 255 đối với Túc chủ.

Nhưng việc chúng có thân cận với Túc chủ như vậy hay không còn tùy thuộc vào cảm xúc của Túc chủ, cũng như tính cách ban đầu của đối phương.

Một số Pokémon nhiệt tình hơn thì quả thật sẽ như vậy, một số Pokémon lạnh lùng hơn thì sẽ thu liễm.

Điều này không cản trở Huấn Luyện Gia mua Pokémon và mang chúng đi.

Tình huống này xuất hiện chỉ là để phòng ngừa trong số các đối tượng mà Túc chủ bán hàng xuất hiện những Huấn Luyện Gia có phẩm hạnh không tốt.

Nếu Pokémon mà Túc chủ bán đi bị ngược đãi, Pokémon đó cùng với Pokeball sẽ trực tiếp quay trở lại cửa hàng.

Lúc đó chúng sẽ rơi vào tay Túc chủ, điều này cũng để Túc chủ tiện linh hoạt sử dụng những Pokémon bị bỏ rơi.] "Vậy được rồi, nhưng tốt nhất đừng để chuyện đó xảy ra." Lời của Hệ thống không khỏi khiến Tô Thanh giật mình, khiến anh hiểu ra rằng không phải nhất định phải biến tất cả mọi người thành khách hàng của mình, trong lòng anh cũng không khỏi dấy lên vài phần thương cảm.

Trái Đất nơi Tô Thanh sống kiếp trước không hề có Pokémon tồn tại, vì vậy, tình yêu của Tô Thanh dành cho Pokémon có thể nói đã vượt xa đại đa số nhân loại trong thế giới này.

Bất kể thuộc tính hay hình dáng, chỉ cần là Pokémon, Tô Thanh đều vô cùng yêu thích, dù sao đây cũng là những sinh vật mà kiếp trước anh chưa từng có.

Chương 6

Anh cúi đầu nhìn Mawile trong lòng, Tô Thanh cũng không có ý định độc chiếm đối phương, dù sao Mawile vẫn là Pokémon của Cynthia, cũng không tiện dựa vào sự yêu thích của Mawile mà cứ ôm mãi, vì giao dịch đã hoàn thành.Tất nhiên, mặc dù anh tràn đầy yêu thích đối với Mawile trước mặt, nhưng đó là loại nhiệt huyết dành cho Pokémon nói chung, không có được Mawile, Tô Thanh cũng không cảm thấy khó chịu.So sánh mà nói, anh có lựa chọn tốt hơn.

Trong đội ngũ của Tô Thanh thực ra cũng không có chỗ đứng cho Mawile.Anh đưa tay xoa đầu Mawile, Tô Thanh nói với giọng dịu dàng hết mức có thể.“Nếu thích anh thì sau này có thể cùng chủ nhân đến chơi với anh nha.” Tô Thanh nói ẩn ý, khiến Cynthia bên cạnh không khỏi cảm thấy mắt sáng lên, Tô Thanh không để ý, nếu không thì đã vui mừng rồi.Anh thấy Mawile nhìn mình, Tô Thanh tiếp tục nói: “Bây giờ em nên về bên chủ nhân của mình, chị gái lớn bên cạnh chủ nhân của em.”“Chủ nhân của em tên là Cynthia, một Huấn Luyện Gia rất lợi hại, đi theo cô ấy, sau này thực lực của em cũng sẽ trở nên mạnh hơn.” Nhìn Mawile, trên mặt Tô Thanh tràn đầy sự nghiêm túc.“Oa oa!” Mawile khẽ kêu một tiếng, phản ứng lại, ánh mắt lập tức nhìn về phía Cynthia bên cạnh.Khi thấy Cynthia nhìn mình với ánh mắt cũng đầy thiện ý, Mawile lập tức vui vẻ đưa ra hai cánh tay màu vàng rực rỡ.“Nhanh lên nào, Mawile.” Thấy Mawile không bài xích việc tiếp xúc, đồng thời chủ động đưa hai cánh tay ra, Cynthia trực tiếp đưa tay đón lấy hai cánh tay của Mawile và ôm nó vào lòng.Tô Thanh nhìn Cynthia, thấy nụ cười chân thành trên mặt cô, Tô Thanh biết Mawile đã tìm được một chủ nhân tốt.“À đúng rồi, có muốn đấu một trận không?” Ba tháng sống một mình trong thế giới này khiến Tô

Thanh sắp phát điên rồi.Trước đây anh không có ai để ý, nếu không có Blaziken Dị Sắc bầu bạn, cộng thêm Gible (hình thái ba tháng trước của Garchomp) tự động tìm đến, Tô Thanh có lẽ đã phát điên từ lâu rồi.Mặc dù trong cửa hàng mà hệ thống cung cấp cũng có TV trực tiếp, nhưng nội dung trên các kênh TV của thế giới này thực sự quá ít ỏi."Được thôi." Nghe vậy, trong đôi mắt Cynthia cũng lóe lên một tia sáng.Không cần Tô Thanh nói, Cynthia cũng đã có ý này từ lâu.Một lát sau Tô Thanh lại chủ động đề nghị đấu một trận, Cynthia đương nhiên vui vẻ đồng ý."Vậy đi theo anh!" Nói rồi, Tô Thanh trực tiếp đi phía trước, dẫn đầu đến bên thang máy, mở thang máy ra và bước vào.Blaziken vừa thoát khỏi trạng thái Mega bên cạnh cũng lập tức đi vào thang máy.Ôm Mawile hoạt bát hiếu động trong lòng, Cynthia cũng từ từ bước vào thang máy.Tuy nhiên, sau khi vào thang máy, Mawile hiếu động đã thoát khỏi sự kiểm soát của Cynthia, trực tiếp chủ động nhảy vào lòng Tô Thanh.Trong không gian chật hẹp của thang máy, một làn hương thơm thoang thoảng bay đến.Hai cánh tay vàng óng ôm lấy cổ Tô Thanh, trông nó cứ như thể đang móc vào người Tô Thanh vậy, khiến Tô Thanh và Cynthia nhìn nhau rồi đồng loạt bật cười.Đồng thời, vì sắp diễn ra trận đấu Pokémon, Cynthia không khỏi nhìn về phía Blaziken."Ể?!" Ánh mắt Cynthia dừng lại trên Blaziken Dị Sắc, khi cô chú ý đến sự thay đổi hình dáng của Blaziken, trong đôi mắt cô lập tức lộ ra một tia kinh ngạc mạnh mẽ."Lạ thật, Blaziken hình như đã trở lại hình thái ban đầu, đã thoái hóa khỏi trạng thái Mega sao?

Chẳng lẽ Mega không kéo dài được?" Vừa nói, đôi mắt Cynthia lập tức nhìn chằm chằm vào Tô Thanh đang đùa Mawile."À, à, quả nhiên không hổ là Quán Quân, khả năng quan sát nhạy bén, đã nhận ra điểm mấu chốt của Mega.

Đúng vậy, Mega khác với tiến hóa, tiến hóa phát huy tiềm năng

vốn có trong cơ thể Pokémon.” Trong khi nói, Tô Thanh cũng không quên đưa tay gãi cằm Mawile, chọc cho Mawile trong lòng cười khúc khích vui vẻ hơn.Khi ánh mắt chuyển sang Cynthia, vẻ mặt Tô Thanh lại trở nên nghiêm túc.“Khác với tiến hóa thông thường, Mega là nhờ vào Đá Mega để hoàn thành tiến hóa đặc biệt.

Việc sử dụng Đá Mega cung cấp sự nâng cấp gen tạm thời cho Pokémon, giúp bổ sung gen trong cơ thể, khiến gen trở nên hoàn thiện hơn.

Từ đó thể hiện ra trạng thái Mega, là một phương thức tiến hóa tạm thời.

Khi mất khả năng chiến đấu, hình thái của nó sẽ thoái hóa khỏi Mega trở về hình thái ban đầu.

Mega cũng không dễ dàng như trong tưởng tượng, ngoài bộ Đá Mega quan trọng nhất, điều cốt yếu là độ thân mật giữa Huấn Luyện Gia và Pokémon phải đạt trên 200.

Nếu không thì độ thân mật không đủ sẽ không thể tiến vào trạng thái Mega.” Lời của Tô Thanh dần dần truyền vào tai Cynthia.Trong quá trình đó, vẻ mặt Cynthia cũng dần trở nên ngưng trọng, dường như đang cẩn thận xem xét lại nội dung của Tô Thanh, nghiêm túc suy nghĩ và lý giải.Một lát sau.“Tôi hiểu rồi, hôm nay thật sự cảm ơn Tiên sinh Tô Thanh đã giải đáp thắc mắc cho tôi.” Cynthia nói với vẻ mặt nghiêm túc.Nói xong, Cynthia không quên cúi chào Tô Thanh.“Ế?!” Trong chốc lát Tô Thanh cũng có chút ngượng, muốn đưa tay đỡ Cynthia dậy, nhưng lại bị Mawile ở trước ngực hạn chế hành động.Cảnh tượng này cũng khiến Cynthia, người vừa phản ứng lại, trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười mê hoặc.Tin rằng nếu Takeshi trong anime mà ở đây, chắc chắn sẽ không thể chịu nổi biểu cảm này của Cynthia, nhất định sẽ bất chấp lao lên, sau đó... sau đó hứng trọn

cú 'Ngàn Năm Đau Khổ' của Croagunk.Rắc!Cửa thang máy mở ra, ánh sáng xanh lam dịu nhẹ, xuyên qua cánh cửa thang máy vừa mở, chiếu vào bên trong.Ánh sáng đặc biệt cũng thu hút sự chú ý của Cynthia, mang theo một chút tò mò trên nụ cười của cô.“Oa, sân đấu thật đẹp.” Cynthia kinh ngạc kêu lên, sau đó liền bước vào trong.“Ha ~” Thấy đối phương thích sân đấu, Tô Thanh cũng vui vẻ, cảm thấy có một cảm giác thẩm mỹ được công nhận.Sau khi tò mò bước ra khỏi thang máy, tầm nhìn của Cynthia cũng trở nên rộng rãi hơn rất nhiều.Nhìn ánh sáng xanh lam chiếu trên tường, có những phản chiếu gợn sóng lấp lánh trên mặt đất, và cả những bóng đen thoắt ẩn thoắt hiện trước mắt.Cynthia tò mò về những điều này, lập tức ngẩng đầu lên, sau đó liền nhìn thấy một mặt phẳng kính xanh lam.Thậm chí ở phía dưới có thể trực tiếp nhìn thấy tình hình phía trên thông qua mặt phẳng kính, cũng không trách tại sao lại thu hút sự chú ý của Tô Thanh, có thể là đã nhìn thấy rồi.Tuy nhiên, so với đó, sự chú ý của Cynthia lại hoàn toàn tập trung vào chất lượng của tấm kính.Một mặt hồ lớn như vậy lại có thể được đỡ bằng kính, quả thực quá khó tin, khiến Cynthia kinh ngạc.Ánh mắt quét qua sân đấu một lượt, Cynthia cũng nhìn thấy vài lối ra, xem ra dưới lòng đất hình như không chỉ có một sân đấu, còn có những căn phòng khác.Lúc này, Tô Thanh đã vô thức đi đến phía đối diện của sân đấu.“Thiện ý nhắc nhở, trong không gian này không thể sử dụng kỹ năng thời tiết đâu nhé!

Ngoài ra, chỉ được dùng một Pokémon làm giới hạn thì sao?

Cô có muốn dùng Pokémon không?” Tô Thanh hỏi với chút mong đợi.Cùng lúc đó.Lời của Tô Thanh vừa dứt, Mawile đang ở trên ngực Tô Thanh liền trở nên phấn khích.“Oa oa ~” Khẽ kêu một tiếng, trong mắt Mawile hiện lên một khao khát chiến đấu mãnh liệt.Sau đó nó chủ động nhảy ra khỏi lòng Tô Thanh, lộ ra đôi mắt to tròn long lanh, đáng thương nhìn về phía chủ nhân Cynthia.Rõ ràng là muốn dựa vào vẻ

đáng yêu để giành được cơ hội ra trận.Garchomp tức giận tăng một điểm!!!

Tô Thanh thầm nghĩ.“Ha ha, vậy được rồi, đúng là một tiểu gia hỏa hiếu chiến, trận chiến này cứ để em ấy đấu.” Không nhận ra sự thay đổi trong lòng Tô Thanh, Cynthia cũng vui mừng trước việc Mawile chủ động xin ra trận, vừa lúc, cô cũng muốn xem Sức Mạnh Khổng Lồ của Mawile rốt cuộc thế nào.Được kết quả mong muốn, Mawile lập tức phấn khích nhảy khỏi người Tô Thanh, rơi xuống đất, chạy nhảy lung tung.Động tác nhanh nhẹn, hoạt bát, nó xoay vài vòng trên mặt đất, trông tràn đầy năng lượng.Những lời nó nói ra cũng hoàn toàn lọt vào tai Cynthia.“Được được được, chị biết em sẽ cố gắng chiến đấu để chứng minh mà.” Cynthia đưa tay xoa đầu Mawile, nghe hiểu những lời nó nói, không khỏi mỉm cười dịu dàng.Rõ ràng, Cynthia rất yêu thích Mawile trước mặt, đặc biệt Mawile là Pokémon đầu tiên có khả năng Mega trong tay cô, càng khiến cô cảm thấy ý nghĩa đặc biệt hơn.“Vậy được rồi.” Tô Thanh nói với vẻ hơi thất vọng.Mặc dù trong lòng đã dự đoán trước, nhưng khi kết quả thực sự là tiểu gia hỏa này, anh thực sự có chút không cam lòng, vốn dĩ anh muốn dùng Mega Blaziken để đấu một trận với Garchomp của Cynthia, để hoàn thành giấc mơ Quán Quân của kiếp trước.Nhưng bây giờ xem ra, Cynthia dường như không định dùng chủ lực để chiến đấu với anh.Anh lắc đầu bất lực, rũ bỏ cảm xúc thất vọng.Dù sao sau này cũng có cơ hội, không cần phải vội.Vì Cynthia không định sử dụng, Tô Thanh đương nhiên cũng không thể lựa chọn ép buộc, làm như vậy sẽ trở nên rất khó hiểu.Và như vậy, Tô Thanh không thể tiếp tục sử dụng Blaziken Dị Sắc.Thực lực của Blaziken Dị Sắc đang ở đỉnh phong Quán Quân, còn Mawile chỉ mạnh hơn Thiên Vương cấp trung kỳ một chút, sự chênh lệch giữa hai bên là quá lớn.Cộng thêm mối quan hệ khắc chế thuộc tính, Tô Thanh không khỏi cảm thán một tiếng, Pokémon và tiểu gia hỏa này thực sự có duyên.Không bị khắc

chế thì lại bị khắc chế.Blaziken Dị Sắc là hệ Lửa và Giác Đấu, Lửa khắc Thép, Mawile Thiên Vương cấp đối đầu với Blaziken Dị Sắc Quán Quân gần như không có sức kháng cự.Về phần sử dụng Garchomp cấp Thiên Vương thì đó là một ý hay, cấp bậc chiến lực của cả hai sẽ rất gần nhau.Mặc dù sẽ bị Mawile khắc chế, nhưng Cynthia chỉ vừa mới có Mawile, chưa chắc đã quen sử dụng.Trong khi đó Garchomp đã được anh bồi dưỡng ròng rã ba tháng.Ba tháng qua, Garchomp liên tục được tăng cường dưới sự rèn luyện của Torchic Dị Sắc.Sự rèn luyện như quỷ dữ không chỉ khiến Garchomp mạnh mẽ mà còn tràn đầy nghị lực.Hơn nữa, độ thân mật của Mawile và Cynthia mới chỉ đạt 100, cách 200 để Mega vẫn còn một chặng đường dài cần phải nâng cao.Trong trận đấu này, đối phương sẽ không có cơ hội sử dụng Mega để tạm thời tăng cường thực lực.Tình hình thực tế gần như ở giai đoạn cân bằng, Tô Thanh liếc nhìn Cynthia, và Mawile đang chạy nhảy lung tung, rồi dừng lại một chút.“Nếu đã vậy, vậy tôi sẽ dùng Garchomp để đối phó với Mawile của cô.” Tô Thanh tùy tay rút một Pokeball từ thắt lưng, mỉm cười tung lên trong tay, sau đó Pokeball mở ra, một tia hồng quang xuất hiện, tiếp theo Garchomp liền xuất hiện trên sân đấu.Ngay khi được Tô Thanh triệu hồi, Garchomp liền phấn khích gầm lớn, cơ thể không ngừng nhảy nhót trái phải, trông tràn đầy năng lượng.Tô Thanh mỉm cười nhìn Cynthia, trong mắt anh lóe lên một tia phấn khích và mong chờ cho trận đấu.“Garchomp ư?

Một lựa chọn lạ lùng.” Trong lòng Cynthia, trên khuôn mặt tươi cười không khỏi lộ ra một tia ngạc nhiên.Tuy nhiên, Garchomp mặc dù bị Mawile khắc chế nặng nề, nhưng cũng không thể xem thường, với tư cách là Garchomp chủ lực của Quán Quân, Cynthia biết Garchomp mạnh đến mức nào.Bất kể bị khắc chế hay không, ít nhất chỉ số chủng tộc của đối phương vẫn ở đó.

Còn việc tại sao không dùng Blaziken Dị Sắc có thuộc tính thuận lợi hơn?

Đó không phải là vấn đề mà Cynthia đang cân nhắc lúc này.Mặc dù không đối mặt với toàn lực của Tô Thanh, nhưng việc đối đầu với Garchomp cũng giúp phân tích được thực lực của Tô Thanh.“Sân đấu có thể tách rời với môi trường xung quanh, có thể thay đổi thành các sân đấu khác.

Cô Cynthia có yêu cầu gì về sân đấu không?” Tô Thanh hơi mỉm cười, hỏi một cách cực kỳ lịch sự.“À… không cần đâu.” Cynthia nhìn chiến trường, “Sân đấu mặt đất bình thường là được rồi, cũng tiện để mô phỏng môi trường chiến đấu tự nhiên.” Đồng thời, trong lòng Cynthia cũng thầm kinh ngạc, có thể thay đổi sân đấu bằng cơ chế tự động như Liên Minh Đại Hội, thật là một sự đầu tư lớn, dùng làm Chủ Đạo Quán cũng dư sức rồi.Dừng lại một chút, Cynthia không quên nháy mắt tinh nghịch với Tô Thanh.“Dù sao cũng không thể tạo ra sân đấu dưới nước được.

Ha ha…” Tiếng cười trong trẻo như chuông bạc vang lên từ miệng Cynthia, làn da trắng nõn mềm mại kết hợp với nụ cười đầy sức lôi cuốn, hoàn hảo thể hiện một nét quyến rũ độc đáo của tuổi trẻ và sức sống.“Được rồi, vậy thì trận đấu bắt đầu thôi.” Thu lại nụ cười của Cynthia vào mắt, Tô Thanh trong lòng cảm thán một tiếng A Vỹ chết tiệt, sau đó liền tuyên bố trận đấu bắt đầu.【Garchomp】【Chủ nhân】: Tô Thanh.【Độ thân mật】: 225.【Thuộc tính】: Rồng + Đất.【Khả năng】: Da Thô Ráp.【Giới tính】: Đực.【Tiềm năng】: Quán Quân cấp.【Chiến lực】: Thiên Vương cấp.

LV68 (Giai đoạn tiếp theo: Chuẩn Quán Quân cấp).【Dị Sắc】: Không.【Vật phẩm mang theo】: Nanh Rồng.【Kỹ năng đã học】: Nghiền Nát, Đột Kích Hắc Ám; Chém Đôi, Long Kích; Nanh Lửa, Đòn Cát; Long Nộ, Bão Cát; Mộ Cát, Chém; Móng Rồng, Đào Bới; Long

Thần Phủ Xung, Động Đất; Nắng Hạn, Phá Gạch; Phân Thân, Đuôi Rồng; Bảo Vệ, Tia Phá Hủy; Móng Vuốt Bóng Tối, Thiên Thạch Long.“Garchomp, dùng Nanh Lửa chào hỏi đối phương!” Nhìn Garchomp đầy năng lượng, vô cùng phấn khích và mong chờ trận đấu này, Tô Thanh đã ra lệnh đầu tiên cho trận đấu.“Gào ~” Ngay lập tức, không có phản ứng thừa thãi, ánh mắt Garchomp của Tô Thanh trở nên sắc bén cực độ, khí thế cuồn cuộn lan ra bốn phía, thực lực Thiên Vương cấp của Garchomp bộc lộ rõ ràng, sắc bén lộ rõ.Phía sau hai cánh còn bốc lên từng luồng khí mù mịt, đó là điềm báo trước khi nó lao tới.Cynthia liếc nhìn Garchomp đang thực hiện mệnh lệnh một cách vô cùng nghiêm túc, trên mặt cô cũng lộ vẻ vui mừng, đúng là một trận đấu, đương nhiên đối thủ càng mạnh càng tốt.Mặc dù không biết số liệu chi tiết của Garchomp, nhưng Cynthia vẫn mỉm cười đưa ra một đánh giá không tồi.【Mawile】【Chủ nhân】: Cynthia.【Độ thân mật】: 104 (Pokémon được mua và người mua có độ thiện cảm khởi điểm 100).【Thuộc tính】: Tiên + Thép.【Khả năng】: Sức Mạnh Khổng Lồ.【Giới tính】: Cái.【Tiềm năng】: Quán Quân cấp.【Cấp độ】: Thiên Vương cấp. (LV66).【Dị Sắc】: Không.【Vật phẩm mang theo】: Đá Mega.【Kỹ năng đã học】: Gầm Gừ, Kinh Ngạc, Gió Tiên, Tiếp Sức, Nghiền Nát, Tích Trữ, Nuốt Chửng, Phun Ra, Đấm Lén, Nghiền Nát, Đầu Sắt, Trêu Chọc, Nước Mắt Giả.Thực lực của Mawile mà Cynthia sử dụng cũng không thể xem thường, sở hữu thực lực cấp Thiên Vương.

Điều duy nhất ảnh hưởng đến trận đấu này là đối phương chưa học được kỹ năng tấn công vật lý hệ Tiên là Chơi Đùa, nên Tô Thanh có một lợi thế nhất định.“Vậy thì, lên đi, Mawile.

Dùng Gió Tiên!” Vừa bước vào trạng thái chiến đấu, thái độ Cynthia lập tức trở nên nghiêm túc, lông mày như băng, toát ra một khí chất lạnh lùng, xa cách, khiến Mawile và Tô Thanh không khỏi kinh

ngạc.Mawile phản ứng nhanh chóng, chỉ trong chốc lát, nó đã hành động.

Phát động sức mạnh trên cơ thể, tạo ra một cơn cuồng phong Tiên mãnh liệt, quét ngang toàn bộ sân đấu, trực tiếp thổi vào người Garchomp.“Gào!!!” Bị Gió Tiên thổi trúng, Garchomp chịu không ít sát thương, nhưng điều này không hề làm lung lay quyết tâm chiến đấu của nó.Cố nén cơn đau, nó lao về phía Mawile, há to cái miệng như chậu máu.Mang theo ngọn lửa, miệng Garchomp trực tiếp cắn vào đầu Mawile.“Oa oa ~” Bị Nanh Lửa có thuộc tính khắc chế tấn công, Mawile tỏ ra yếu ớt, chỉ một đòn, trên trán Mawile đã lấm tấm mồ hôi lạnh, hiệu quả rõ rệt.Một đòn thấy hiệu quả, Tô Thanh lập tức khen ngợi Garchomp.“Gào gào ~” Được chủ nhân khen ngợi, đôi mắt Garchomp lập tức híp lại, cong thành hai vầng trăng khuyết.Đồng thời trên mặt không quên lộ ra vẻ tràn đầy năng lượng, phấn khích chỉ vào Mawile đối diện, thúc giục Tô Thanh ra lệnh tấn công tiếp theo.‘Một đòn tấn công không tồi.

Garchomp này có ưu thế về thể lực và tấn công, có tiềm năng phát triển thành một đấu sĩ tấn công, đây là một đối thủ không tồi.’ Chứng kiến đòn tấn công đầu tiên của Garchomp, Cynthia suy tư.Nhưng cô nhanh chóng thay đổi thái độ, lại khôi phục vẻ mặt lạnh lùng, xa cách, thu lại tâm trí, sự chú ý lại hướng về chiến trường.Vì Tô Thanh đã ra lệnh tấn công.Cảm ơn mọi người đã ủng hộ và động viên tôi, một lần nữa xin cầu tiên hoa, phiếu đánh giá, cảm ơn mọi người đã bồi dưỡng cuốn sách này.“Garchomp, Cú Đấm Lớn!”“Gào ~” Nhận lệnh, Garchomp tràn đầy năng lượng liền điều khiển cơ thể bay lên.Giữa hai cánh rung động còn trực tiếp hình thành hai luồng khí trắng dài và to hơn trước rất nhiều ở phía sau cánh, một bên trái một bên phải hùng vĩ.Theo đòn tấn công của Garchomp, trên đầu Garchomp.Cũng có năm luồng khí trắng bao phủ, sau đó không ngừng đan xen vào nhau, trông

như một mũi khoan xoay tròn.Ba ba ba!Từng luồng âm thanh không ngừng phát ra.Cú Đấm Lớn xoay tròn lướt qua không khí, tạo ra âm thanh ma sát, và tiếng không khí ma sát.Sức mạnh của Garchomp cực kỳ mạnh mẽ, chỉ trong chốc lát, nó đã tạo ra một động tĩnh mạnh mẽ như vậy trên sân đấu.Thậm chí khiến Tô Thanh và Cynthia, những Huấn Luyện Gia, cũng khó mà chịu đựng được những âm thanh va chạm đó.Tiếng rít chói tai tràn ngập trong tai.Hơi cúi đầu, ánh mắt Tô Thanh liếc nhìn một cái nút ở góc cạnh, anh lập tức nhấn xuống.Ngay sau đó, hai bên khán đài chiến đấu trực tiếp bật lên hai tấm chắn bảo vệ.Tấm chắn bảo vệ trong suốt xuất hiện ngay lập tức thu hút sự chú ý của Cynthia.“Thiết bị cách âm một chiều, có thể ngăn chặn tiếng rít chói tai do Pokémon gây ra, nhưng sẽ không ảnh hưởng đến việc Huấn Luyện Gia ra lệnh.” Nhận thấy sự chú ý của Cynthia, Tô Thanh lập tức bình thản giải thích.“Thiết bị tuyệt vời, nếu không biết đây không phải là Đạo Quán, tôi đã nghĩ mình đang đấu Trận Đấu Đạo Quán rồi, thiết bị thật sự quá đầy đủ.” Việc Tô Thanh có thể kích hoạt thiết bị cách âm một chiều cũng khiến Cynthia có chút bất ngờ, mặc dù cô không biết thế giới vật phẩm rốt cuộc thế nào.Nhưng Cynthia, người hiểu biết rộng, cũng có thể đoán được đại khái, chắc chắn sẽ không quá rẻ.Tuy nhiên, bây giờ không phải lúc để suy nghĩ về những điều này, vì vậy Cynthia lập tức tập trung lại vào sân đấu.“Oa oa!!!” Trong sân, sự xuất hiện của tấm chắn bảo vệ đã làm gián đoạn việc chỉ huy của Cynthia, Garchomp đã giáng một đòn tấn công.Sức mạnh của Cú Đấm Lớn được thi triển bởi Garchomp Thiên Vương cấp đáng sợ tự nhiên không thể xem thường, chỉ riêng tiếng rít chói tai đã khủng khiếp như vậy, thì sức mạnh thực sự làm sao có thể đơn giản.Bị Cú Đấm Lớn đánh trúng, Mawile của Cynthia trực tiếp bị đánh bay xa, trên chân phải lưu lại một vết hằn đỏ sâu.Cũng nhờ Mawile nhanh nhạy trong chiến đấu.Vì vậy, mặc dù không có ai chỉ huy, Mawile có vẻ hơi lúng túng.

Nhưng nó đã bản năng né tránh sang bên cạnh, tránh được phần lớn việc bị đánh trúng trực diện.Điều này cũng khiến tình trạng của Mawile khá hơn nhiều so với việc bị đánh trúng trực diện.So với sát thương mà Mawile phải chịu trên cơ thể.Tại hiện trường, nơi bị đánh trúng còn để lại một cái hố sâu ít nhất năm mét, bán kính khoảng ba bốn mét.Một phần đất đá thậm chí còn bị ép văng ra bắn tung tóe.Nhưng đó cũng chưa phải là giới hạn thực sự mà Pokémon cấp Thiên Vương có thể đạt được.Độ cứng của sân đấu trong cửa hàng rõ ràng mạnh hơn bên ngoài.Nếu ở bên ngoài, thì sức phá hoại do Garchomp gây ra sẽ chỉ mạnh hơn, sẽ càng khủng khiếp hơn.“Oa oa,” Ngồi bệt xuống đất, Mawile của Cynthia đang thở hổn hển, trong miệng lại phát ra một tiếng kêu đau đớn.

Nó lộ ra vẻ mặt đau đớn khiến người ta thương xót.“Gào ~” Ngay lập tức, Garchomp cũng vì lực phản tác dụng của Cú Đấm Lớn mà cứng đờ người, không chọn cách tiếp tục thừa thắng xông lên, dựa vào cánh tự động phun luồng khí để bay lượn trên không, nhằm tránh né những đòn tấn công mà Mawile có thể tung ra.Mawile, em làm rất tốt.

Xin lỗi nhé, để em bị tấn công là lỗi của chị, chị sẽ không phân tâm nữa.

Em có thể chiến đấu không?” Cynthia với vẻ mặt lạnh lùng, hơi tự trách hỏi Mawile đang ôm lấy chân phải vì đau đớn trong sân.“Oa oa ~” Nghe vậy, Mawile lập tức mở to mắt, đứng dậy.Nó quay người về phía Cynthia giơ ngón cái, lộ ra vẻ mặt kiên nghị.Tuy nhiên, khi đứng dậy, vết thương trên chân phải vẫn gây ra ảnh hưởng nhất định.

Dáng đứng của nó cũng hơi nghiêng sang bên phải.Nhưng dù vậy, Mawile không hề có ý định từ bỏ, nó ngẩng đầu, ánh mắt rực lửa nhìn chằm chằm vào Garchomp trên bầu trời.“Được, Mawile, nếu đã vậy thì cũng đến lượt em tấn công rồi.

Dùng Phun Ra vào mặt đất!" Cynthia nhanh chóng ra lệnh."Oa oa ~" Ngay lập tức, Mawile nhận lệnh, lập tức thi hành mệnh lệnh của chủ nhân.

Nó cúi người xuống, miệng nhắm thẳng vào mặt đất.Bùm!Dưới sự hỗ trợ của luồng khí, cơ thể Mawile lập tức bật lên, thậm chí trong quá trình này, Mawile còn nhảy vọt qua Garchomp đang bay trên không, đạt đến vị trí ngay trên đầu Garchomp."?" Đồng tử Tô Thanh không khỏi hơi co lại.Thật sự có thể dùng Phun Ra làm bệ phóng sao?

Quả nhiên không hổ là Quán Quân, sự kết hợp giữa các kỹ năng thật tinh xảo.Tô Thanh thầm than.Bây giờ, Mawile dùng Nghiền Nát!" Cynthia tiếp tục chỉ huy."Oa oa ~" Nghe vậy, Mawile lập tức há to miệng.Trong khoang miệng phủ đầy năng lượng hệ Bóng Tối đen kịt, nó cắn một miếng vào cánh trái của Garchomp."Gào ~" Cơ thể bị Mawile cắn, Garchomp lập tức gầm lên một tiếng đầy khó chịu.Đồng thời, vì bị Mawile tấn công, thân hình nó dần mất thăng bằng, rơi xuống mặt đất.Ầm!Cơ thể khổng lồ của Garchomp, và Mawile hệ Thép, trọng lượng của mỗi Pokémon đều không thể xem thường.Vì vậy, khi va chạm xuống đất đã gây ra sát thương lớn cho mặt đất.Trong chớp mắt, mặt đất trực tiếp bị nứt ra hàng loạt vết nứt dày đặc, đất đá vỡ vụn.Bụi bay mù mịt, che khuất tầm nhìn của Tô Thanh và Cynthia.Tại hiện trường.Dưới ánh chiếu của mặt hồ gợn sóng, ánh mắt Tô Thanh và Cynthia đều hướng về sân đấu, chờ đợi kết quả.Tiếng gầm quen thuộc truyền ra từ trong bụi, âm thanh này khiến Tô Thanh đang mong chờ lập tức nở nụ cười tươi rói, cũng khiến sắc mặt Cynthia chùng xuống.Hô hô!Với sự vẫy cánh của Garchomp, bụi dần tan đi, Tô Thanh và Cynthia cuối cùng cũng nhìn rõ tình hình thực tế tại hiện trường."?" Chứng kiến tình hình tại hiện trường, Tô Thanh lập tức mở to mắt khó tin.Còn Cynthia, trong quá trình đó, nở một nụ cười, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.Trong sân.Trong sân, đúng là

Garchomp đã gầm lên, nhưng tình hình đã không còn lạc quan.Miệng lớn của Mawile vẫn không ngừng phát huy sức mạnh, sức phá hoại do khả năng Sức Mạnh Khổng Lồ mang lại là vô cùng khủng khiếp.Thậm chí Tô Thanh có thể dùng mắt thường nhận ra trên trán Garchomp lấm tấm mồ hôi nhỏ, khí thế của Garchomp cũng dần yếu đi trong cuộc giao chiến.Tình hình không khả quan, dần dần phát triển theo hướng bất lợi cho Tô Thanh.Nhưng một lát sau, tình hình trong sân lại một lần nữa thay đổi.Khiến Cynthia kinh ngạc, Mawile lại lộ ra vẻ mặt đau đớn khó chịu.“Tại sao?

Chẳng lẽ?

Da Thô Ráp sao?” Cynthia hơi trầm ngâm.Ánh mắt cô nhìn về sân đấu, dừng lại trên vẻ mặt đau khổ của Mawile.Garchomp không hề sử dụng kỹ năng nào có thể gây sát thương cho Mawile trong quá trình này.Còn về đòn Nanh Lửa mà Garchomp sử dụng ngay từ đầu, cũng không khiến Mawile rơi vào trạng thái bỏng rát.Vì vậy, loại bỏ những khả năng có thể gây sát thương kéo dài cho Mawile, chỉ có thể là khả năng Da Thô Ráp của Garchomp.Điều này càng khiến cô kinh ngạc hơn, ánh mắt cô nhìn về phía Tô Thanh.Nếu trước đây cô không nhớ nhầm, Tô Thanh hình như đã dùng tay chạm vào da Garchomp?Quá biến thái rồi, da của tên này chẳng lẽ được làm bằng thép sao?Khụ khụ.

Thép, hình như Mawile cũng không phải làm bằng thép ư?

Thật sự rất vô lý.“Không ngờ Garchomp này lại có Da Thô Ráp chứ không phải Sa Che Chắn, thật ngoài dự đoán của tôi.” Cynthia khẽ nói.Ngay lập tức, tình hình trong sân lại đảo ngược, dần trở nên có lợi cho Tô Thanh.“Quả nhiên không hổ là Quán Quân.” Tô Thanh cũng thầm khen một tiếng.

Lời nói của Cynthia không khỏi khiến anh hơi ngẩn người.Anh

không ngờ Cynthia lại đoán được khả năng của Garchomp nhanh đến vậy.“Không, tuy rằng đoán đúng, nhưng đáng tiếc, không có phần thưởng!” Tô Thanh hiếm khi thay đổi hình tượng điềm tĩnh trước Cynthia, nghịch ngợm một chút, cười gian nhìn Cynthia đối diện nháy mắt.Ngay sau đó, anh liền ra lệnh mới.“Garchomp, bộc phát tốc độ của mình đi, nhân lúc này, nhanh chóng tách ra, sau khi thoát khỏi khống chế, dùng Bão Cát.” Tô Thanh ra lệnh với tốc độ cực nhanh.“Đừng buông, Mawile.

Tiếp tục dùng Nghiền Nát, kiên trì, phát huy ưu thế sức mạnh từ khả năng Sức Mạnh Khổng Lồ của em.” Cynthia cũng có vẻ mặt nghiêm nghị, trước khi chưa được đặc huấn phối hợp với Mawile, Cynthia lúc này chỉ có thể dựa vào khả năng Sức Mạnh Khổng Lồ của Mawile.Cũng may, nhờ Mawile này không biết kỹ năng Chơi Đùa.

Nếu không, trận đấu này tiến triển đến bây giờ, Garchomp có lẽ đã bị thu vào Pokeball và đi sám hối rồi.Tại hiện trường, hai tiếng gầm đầy năng lượng của Pokémon đồng thời vang lên.“Gào ~!” “Oa ~!”Khả năng thực hiện của cả hai bên đều rất mạnh, tất cả đều tự mình thực hiện mệnh lệnh của chủ nhân.Garchomp dốc toàn lực vẫy cánh của mình, muốn dựa vào sức bật tức thời để thoát khỏi sự trói buộc của Mawile.Nhưng Mawile sao có thể buông lỏng sự trói buộc đối với Garchomp, vì vậy sự trói buộc đối với cánh trái của Garchomp càng trở nên mạnh mẽ hơn.Sức mạnh của Nghiền Nát tác dụng lên cánh Garchomp, khiến khí tức của Garchomp lập tức chùng xuống, dần trở nên yếu ớt, không còn sức sống.Kỹ năng Nghiền Nát, một đòn tấn công vật lý hệ Bóng Tối, đối với Garchomp hệ Rồng + Đất không có hiệu quả nổi bật.Nhưng Mawile này rõ ràng không phải là dễ đối phó, với khả năng Sức Mạnh Khổng Lồ tăng gấp đôi sức mạnh tấn công, dù không nổi bật nhưng cũng tương đương với hai lần tấn công, chỉ một đòn, Garchomp rõ ràng không dễ chịu chút nào.“Đáng ghét.”

Nhìn thấy Garchomp không thể thoát khỏi sự trói buộc của Mawile, nội tâm Tô Thanh lúc này cũng trở nên sốt ruột, có chút bực bội.“Gào!” Mawile dùng Nghiền Nát, một lần nữa khiến Garchomp phát ra một tiếng gầm đau đớn.“Garchomp, lập tức bỏ giãy dụa, dùng Nanh Lửa vào Mawile!” Thấy Garchomp mãi không thể thoát khỏi đối thủ, Tô Thanh đành phải thay đổi chiến thuật của mình, nhanh chóng ra lệnh.“Không xong rồi.” Lời nói của Tô Thanh không khỏi khiến sắc mặt Cynthia hơi biến đổi, lập tức ra lệnh: “Mawile, nhanh buông ra, hất Garchomp này bay đi.”“Gầm!” Vì lệnh của Tô Thanh được đưa ra trước, cộng thêm Mawile mới chỉ tham gia chiến đấu lần đầu, tâm tính thiên về trẻ con, và tình trạng thảm hại của Garchomp trước đó khiến nó cảm thấy sắp thắng cuộc, nên hơi buông lỏng, tạo cơ hội cho Garchomp của Tô Thanh.Ngay khoảnh khắc lời của Tô Thanh và Cynthia đồng thời xuất hiện, Mawile lập tức hoảng loạn.Biểu hiện như vậy cũng khiến Cynthia hơi cau mày, xem ra việc tu luyện của Mawile còn một chặng đường dài phải đi.Quả nhiên, Mawile không kịp phản ứng, Nanh Lửa của Garchomp đã cắn vào đầu Mawile.Bị Nanh Lửa tấn công, Mawile vốn cực kỳ sợ lửa lập tức há miệng buông ra, Garchomp được tự do cũng không ngừng lại, lập tức bay lên trời, giữ một khoảng cách tương đối an toàn với Mawile.“Như vậy, dùng Mộ Cát, nhốt nó vào đất.”“Gầm!” Sau khi được tự do, trạng thái của Garchomp lúc này cũng đã hồi phục phần nào, trên mặt còn lộ ra vẻ tràn đầy khí thế.Lời của Tô Thanh vừa dứt, Garchomp đã thực hiện.Mộ Cát đã thành công đánh trúng mặt đất xung quanh Mawile, mặt đất rơi vào trạng thái cát lún lập tức biến thành cát lún không ngừng lún xuống, khiến Mawile dù có siêu năng lực cũng không thể cử động.Tình hình trong sân không khỏi khiến Cynthia lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.“Mawile, dùng Phun Ra vào cát lún.” Mặc dù vậy, Cynthia không như Mawile mà rơi vào hoảng loạn, cô vẫn bình tĩnh phân tích và đối phó.“Oa oa ~” Nghe vậy, đôi mắt Mawile đang chìm

sâu trong cát lún lập tức hơi sáng lên.

Nó lập tức hướng miệng xuống phía dưới, trong miệng ngưng tụ một luồng năng lượng trắng.“Thoát ra sao?” Nhìn tình hình trong sân, khóe môi Tô Thanh hơi nhếch lên, không hề hoảng sợ tiếp tục nói: “Garchomp, dùng Nắng Hạn vào bầu trời!”Nắng Hạn?

Tại sao lại phải sử dụng kỹ năng như vậy?

Kỹ năng này cần thiết bị học kỹ năng mới có thể học được, Garchomp này thậm chí còn học được cả cái đó sao?

Đã dùng bao nhiêu thiết bị học kỹ năng rồi?Chẳng lẽ…Đột nhiên, trong lòng Cynthia dâng lên một dự cảm không lành mạnh.

Cô nhớ lại lời nhắc của Tô Thanh trước trận đấu.Trong sân này không thể sử dụng kỹ năng thời tiết đâu nhé.Lúc đó Cynthia cũng không để trong lòng, nghĩ rằng Tô Thanh chỉ tình cờ nên nhắc nhở, bây giờ xem ra đối phương cũng có nghiên cứu nhất định về việc vận dụng thời tiết?“Chẳng lẽ?

Garchomp này…?”Ba ba ba!Đồng thời với việc sử dụng Nắng Hạn, không khí xung quanh lập tức trở nên trong lành, vô số tia nắng mặt trời trực tiếp xuyên qua đáy hồ được làm bằng kính đặc biệt, truyền vào phòng chiến đấu.Căn phòng vốn màu xanh lam bỗng trở nên sáng bừng hơn rất nhiều, xuất hiện một chút ánh sáng vàng.Lời vừa nói ra, trên mặt Tô Thanh lập tức lộ ra vẻ tự tin nắm chắc phần thắng.“Quả nhiên là chiêu này.” Trong lòng Cynthia thầm thấy không ổn.So với Phun Lửa có uy lực 90, Bộc Phá Lửa có uy lực 110 rõ ràng đáng sợ hơn, đôi khi còn có thể khiến đối thủ rơi vào trạng thái bỏng rát.Mawile vốn không có khả năng phòng ngự đặc biệt xuất sắc, cộng thêm việc trước đó bị phản phệ bởi Da Thô Ráp, ngoài ra còn bị tấn công gấp đôi bởi kỹ năng vật lý hệ Đất là Mộ Cát, nên thể lực của nó đã không còn dồi dào như tưởng tượng.Một đòn Bộc Phá Lửa sau khi

Nắng Hạn được kích hoạt, một khi đánh trúng Mawile, hậu quả gần như đã định, Mawile sẽ ngay lập tức mất khả năng chiến đấu.“Về đi, Mawile.” Cynthia có khả năng phán đoán nhạy bén, gần như ngay lập tức cô đã giơ Luxury Ball của Mawile lên.Luxury Ball trực tiếp chiếu ra một luồng hồng quang, bóng dáng Mawile cũng ngoan ngoãn theo luồng hồng quang được triệu hồi vào Luxury Ball, nhân cơ hội tránh được một đòn Bộc Phá Lửa!Ầm ầm ầm!!Bộc Phá Lửa nóng rực phun ra ngay khi Mawile biến mất.Ngọn lửa nóng bỏng ngay lập tức làm cho không khí toàn bộ sân đấu nóng lên vài độ.Trong không khí bốc lên không ít khói trắng, cho thấy nhiệt độ bên trong không hề tầm thường.Ầm ầm ầm.Dưới sự gia trì của Nắng Hạn, uy lực của Bộc Phá Lửa tăng theo cấp số nhân, mặc dù khả năng tấn công đặc biệt của Garchomp không xuất sắc như tấn công vật lý, nhưng ít nhất cũng có chỉ số chủng tộc 80.Với bảng chỉ số khả năng như vậy, cộng thêm sự chồng chất của Nắng Hạn, và sự gia tăng từ bảng chỉ số cao của Bộc Phá Lửa, thậm chí đã đủ sức sánh ngang với Pokémon hệ Lửa thông thường.Ầm ầm ầm!Bộc Phá Lửa va chạm xuống đất, xuyên thẳng vào vị trí Mawile vừa đứng.

Mặt đất cát lún ban đầu lập tức bị nung khô, ngọn lửa đỏ rực không ngừng va chạm vào mặt đất, tạo ra một rãnh lớn hình chữ Đại trên mặt đất.

Không ít đất đai đã bị cháy thành tro tàn.Hạt nhân lửa ở trung tâm không ngừng va chạm vào mặt đất, từng lớp ánh lửa đỏ rực không ngừng tạo thành những làn sóng lửa va chạm ở ranh giới, xung quanh còn có rất nhiều ngọn lửa tỏa ra xung quanh.Kèm theo từng tiếng nổ truyền đến, cháy rực một lát, mất đi hậu lực, ngọn lửa mới dần tiêu tán, hiện trường lại khôi phục yên tĩnh.Chỉ trong sự yên tĩnh đó, ở trung tâm sân đấu lại xuất hiện một cái hố sâu hình chữ đại khổng lồ, ngay cả mặt đất xung quanh cũng bị cháy đen một mảng, cho thấy hậu

quả khủng khiếp do Mộ Cát cộng với Bộc Phá Lửa gây ra.Trận đấu kết thúc, Tô Thanh lập tức thay sân đấu, và chuyển sang sân đấu nước.Sân đấu nước hơi giống một bể bơi lớn, có hai trụ ở hai bên, thuận tiện cho những Pokémon không thuộc hệ nước có một chỗ đứng nhất định.Còn mục đích của việc này?

Đương nhiên là để hạ nhiệt.Thu hồi Garchomp, làm xong mọi việc, Tô Thanh mới chọn cách tháo thiết bị cách âm một chiều, và bước về phía Cynthia."Chúc mừng, Tô Thanh, sự chỉ huy của cậu vô cùng xuất sắc, nếu tham gia Liên Minh Sinnoh, với trình độ chỉ huy và khả năng ứng biến ngẫu nhiên của cậu, tôi cảm thấy vị trí Quán Quân của tôi cũng sắp không giữ được rồi." Cynthia nói với nụ cười tươi, không hề tỏ ra bất mãn hay u uất vì thất bại.Nghe vậy, Tô Thanh lập tức mỉm cười: "Ha, vậy cảm ơn lời khen của cô Cynthia.

Nhưng thực lực của tôi mạnh đến đâu, tôi tự biết.

Nếu không phải vì tôi đã đột ngột kích hoạt thiết bị cách âm một chiều, khiến sự chỉ huy của cô Cynthia bị gián đoạn, gây ra vết thương lớn cho chân phải của Mawile, thì thực sự khó nói ai thắng ai thua.

Cô Cynthia đừng có tâng bốc tôi quá.

Tôi và Garchomp đã quen biết một thời gian, còn cô Cynthia thì lại chưa hiểu rõ về Mawile nhiều, có thể làm được như vậy tôi đã thua rồi."Tục ngữ có câu: thà chọc tiểu nhân chứ đừng chọc phụ nữ.Khẩu xà tâm phật có lẽ là bản tính của đa số phụ nữ, ai mà biết được suy nghĩ trong lòng Cynthia, vì vậy Tô Thanh quyết định không ngu ngốc nhận lời tâng bốc của đối phương, mà thật sự tin rằng trình độ chỉ huy của đối phương không bằng.Rõ ràng, quyết định của Tô Thanh vô cùng chính xác.Sau khi lời của Tô Thanh nói ra, vẻ mặt vốn dĩ hơi không tự nhiên của Cynthia vì thất bại trong trận đấu cũng đã hoàn

toàn biến mất, chuyển thành một nụ cười nồng nàn.A, phụ nữ.Nhận thấy sự thay đổi của Cynthia, khóe môi Tô Thanh cũng hơi co giật một chút, thật sự đã đoán đúng rồi.“À đúng rồi, Tô Thanh.

Garchomp của cậu rốt cuộc là cấp độ nào?

Thiên Vương cấp cao giai sao?

Tôi cảm thấy trên người nó có một sức bật rất mạnh.” Cynthia lộ ra vẻ mặt tò mò.Sau trận chiến này, và khoảng thời gian quen biết, Cynthia cảm thấy cô càng ngày càng đánh giá cao chàng trai trẻ trước mặt.Cô mỉm cười nói: “Nhìn trận đấu với Mawile, tôi cảm thấy Garchomp của cậu chắc chắn có chiến lực Thiên Vương cấp cao giai.

Nếu thật sự là Thiên Vương cấp cao giai, biết đâu Garchomp của tôi có thể giúp Garchomp của cậu một phần nào đó đấy.”“Vậy thì thật tuyệt vời.” Tô Thanh cũng phối hợp mỉm cười, tỏ ý hoan nghênh.Anh nói: “Nếu cô Cynthia có thời gian rảnh thường xuyên đến đây chỉ dạy Garchomp, thì đó thật sự là vinh hạnh của tôi.

Dù sao bình thường tôi cũng chỉ ở một mình trong cửa hàng.

Cuộc sống rất nhàm chán, không có ai bầu bạn.”Trên mặt Tô Thanh lộ ra vẻ mặt chân thành, vui vẻ mời Cynthia.Đối với Garchomp mà nói, e rằng không có gì hấp dẫn hơn việc được chính Quán Quân Cynthia chỉ dạy.Hơn nữa, bản thân Cynthia đã lấy Garchomp làm át chủ bài, và được cộng đồng mạng kiếp trước gọi là ứng cử viên Quán Quân mạnh nhất.Tất nhiên, có lẽ cũng vì nhan sắc của đối phương thuộc hàng mạnh nhất trong số các Quán Quân, nên mới có được vinh dự này.Còn nguyên nhân chính dẫn đến điều này, có lẽ là vì nhan sắc của Alice, tân Quán Quân hệ Rồng vùng Unova, và Diantha, Quán Quân vùng Kalos, không bằng Cynthia.Dù sao, cộng đồng mạng kiếp trước so với thực lực, rõ ràng lại xem trọng nhan sắc hơn.Nhưng có lẽ với sự giúp đỡ của anh, Cynthia thật sự có khả năng trở thành sự

tồn tại mạnh nhất, xứng đáng nhất trong số các Quán Quân.Không phải Tô Thanh sẽ vội vàng đi liếm giày Cynthia, cửa hàng của Tô Thanh ở Sinnoh.Gần nước được trăng trước.Cynthia, người ở gần Tô Thanh hơn, rõ ràng có nhiều cơ hội hơn để có được Pokémon hiếm từ chỗ Tô Thanh.Nhưng theo như hiện tại, Cynthia dường như không có ý định mua Pokémon lần thứ hai trong cửa hàng, khiến Tô Thanh hơi có chút tiếc nuối.Anh nhìn lúc máy móc khấu trừ số dư trong thẻ tài khoản của Cynthia, bên trong chỉ còn lại Liên Minh Tệ.Có thể đối phương có ý định riêng, cũng có thể vì đối phương chưa hoàn toàn tin tưởng.Điều này Tô Thanh cũng không hề vội vàng, chỉ cần đợi Cynthia nâng độ thân mật với Mawile lên 200, hoàn thành lần Mega đầu tiên, tâm lý của Cynthia sẽ thay đổi.Dù sao cô ấy cũng là khách hàng đầu tiên, và cũng là chìa khóa tiềm năng để thu hút khách, vì vậy thái độ Tô Thanh đối xử với Cynthia tương đối thân thiện.Khi hoàn thành nhiệm vụ hệ thống giao phó là mười đơn giao dịch, anh sẽ có phạm vi hoạt động bán kính 100 mét.Cũng không biết rốt cuộc cần hoàn thành bao nhiêu đơn hàng, mới có thể tự do hoạt động trên toàn Sinnoh, và cần bao nhiêu đơn hàng mới có thể tự do hoạt động trong toàn bộ thế giới Pokémon.Nhưng đó chắc là chuyện của sau này rồi, Tô Thanh đã kiên nhẫn chờ đợi ba tháng cũng không còn vội vàng nữa.Có Blaziken Dị Sắc và Garchomp bầu bạn, Tô Thanh đã quen với khoảng thời gian này rồi.Ngoài ra, cách Tô Thanh rút Pokémon khác với khách hàng.Khách hàng rút trước, sau đó dựa vào loại Pokémon, và độ quý hiếm của Pokémon, tính đặc biệt của Pokémon, vật phẩm mang theo, tiềm năng, thực lực, v.v., để thực hiện một loạt đánh giá, rồi mới đưa ra giá cả.Còn Tô Thanh rút Pokémon thì phải nhập giá trước, hệ thống sẽ tự động rút Pokémon có giá trị tương đối gần với giá đó.Có thể thực lực của đối phương sẽ cao, nhưng vật phẩm mang theo hoặc các thuộc tính khác sẽ khá tồi.Cũng có thể thực lực của đối phương sẽ yếu hơn, nhưng vật phẩm mang theo hoặc khả năng sẽ

cực kỳ bùng nổ...

So với trường hợp trước, Tô Thanh rõ ràng muốn có được loại Pokémon sau hơn.Tô Thanh có một lợi thế nhất định so với những người trong thế giới này, đó là tốc độ nâng cấp của Pokémon rất nhanh.Tương tự như Pokémon của Tô Thanh mỗi lần chiến đấu sau đó đều sẽ nhận được một lượng kinh nghiệm nhất định, sau một lần đối chiến với Cynthia, Garchomp lại không còn xa nữa là lên cấp.Còn đối với những người trong thế giới này, nếu muốn trong ba tháng nâng cấp một Pokémon cấp độ bình thường lên cấp Thiên Vương, thì điều đó hoàn toàn không khác gì giấc mơ viển vông.Mỗi Pokémon cấp Thiên Vương đều cần phải nỗ lực rất lớn, có người thậm chí cần phải trả giá cả đời mới có thể nâng cấp một Pokémon lên đỉnh phong Chuẩn Thiên Vương.Không thể vào cấp Thiên Vương, cũng là do vấn đề tiềm năng tự thân của Pokémon.Nếu có được một Pokémon có tiềm năng không tồi, thì có cơ hội đột phá cấp Thiên Vương, nhưng cũng cần một thời gian dài.Trừ khi gia tộc có nguồn lực dồi dào, hoặc có cơ duyên lớn, Huấn Luyện Gia có đầu óc sáng suốt, có quyết đoán hiệu quả, cộng thêm Pokémon có đủ tiềm năng.Nếu không, tốc độ tiến hóa của Pokémon nhanh chóng là điều khó thực hiện.Anh gật đầu, ánh mắt dừng lại trên Cynthia.“À đúng rồi, cô Cynthia.

Mawile trước khi được bán cho cô, là Pokémon của tôi.

Vì vậy, độ thân mật giữa tôi và nó đã vượt quá 200.

Nếu cô không phiền, tôi có thể trình diễn Mega Evolution cho cô xem một lần.” Tô Thanh cũng có chút tính toán nhỏ, muốn Cynthia thực sự chứng kiến sự thật về Mega Evolution.Vì vậy, anh mới chọn nói như vậy.“Được thôi, Tiên sinh Tô Thanh.” Cynthia thực sự không biết suy nghĩ thật của Tô Thanh, cô chỉ nghĩ Tô Thanh đơn thuần là muốn giúp cô xua tan nỗi lo lắng trong lòng, nên mới sẵn lòng thể hiện sự liên kết giữa Mawile và vòng tay Mega trước mặt cô.Ngay lập tức,

Cynthia lập tức đưa ngón tay khẽ chạm vào Đá Mega chính, trong chớp mắt vòng tay trên cánh tay cô liền mở rộng, hơi co lại về phía sau, rồi cô lấy ra vòng tay Mega.“Đây!

Tiên sinh Tô Thanh.” Sau khi lấy vòng tay Mega ra, Cynthia cũng trực tiếp đưa nó cùng với Pokeball của Mawile cho Tô Thanh.Vừa nói, Cynthia cũng không quên nháy mắt tinh nghịch với Tô Thanh.Khiến vẻ mặt Tô Thanh hơi ngẩn ra.Một lát sau Tô Thanh phản ứng lại, chỉ đành đưa tay gãi gáy, trên mặt lộ ra chút không tự nhiên.Trong đầu anh nhớ lại biểu hiện nháy mắt của Cynthia vừa rồi.Hình như, vừa rồi anh bị Cynthia ‘thả thính’ ư?Nghe vậy, Cynthia trực tiếp cười khúc khích, lại khiến sắc mặt Tô Thanh đỏ bừng.Tuy nhiên, đây lại là một điều vô cùng có lợi cho Tô Thanh, nó đại diện cho việc Cynthia đã có thiện cảm nhất định với anh.Ít nhất là không bài xích, sẵn lòng tiếp xúc, sẵn lòng coi anh là người thân cận.Đối với Cynthia, một người vừa mới đăng quang ngôi vị Quán Quân, đó đã là giới hạn cô có thể làm được, điều đó cũng khiến Tô Thanh hài lòng.Tuy nhiên, anh cũng không tiếp tục đắm chìm trong chuyện này, cuộc sống phải nhìn về phía trước, từng bước chân vững chắc mà đi, đó mới là điều Tô Thanh thực sự nên làm.Tô Thanh thuần thục tháo vòng tay trên tay phải ra.

Thay bằng vòng tay Cynthia đưa.Thực ra so với cách thay thế này, Tô Thanh cũng có thể hòa Đá Mega trên vòng tay của mình vào vòng tay đó, nhưng đó không phải là đồ của anh, vì vậy Tô Thanh mới chọn cách thay thế phiền phức này.Sau khi đeo vòng tay một cách gọn gàng, Tô Thanh liền quay người đi về phía thang máy ở xa.“Anh lên trên đó nhé, Cynthia.

Trong sảnh tầng một của cửa hàng có máy hồi phục thể lực Pokémon, chỉ cần đặt Pokeball vào là Mawile có thể hồi phục thể lực.” Tô Thanh liếc nhìn Cynthia với vóc dáng hoàn hảo bên cạnh, mỉm cười nhắc nhở.Nghe vậy, Cynthia cũng hiếm khi lộ ra vẻ mặt

kinh ngạc, ôm lấy sự tò mò trong lòng, vội vàng theo kịp bước chân của Tô Thanh…..Sảnh tầng 1.Sau khi Tô Thanh đặt Pokeball của Garchomp và Mawile vào máy, hoàn thành một loạt thao tác, Tô Thanh liền lấy Pokeball của Mawile ra.Rắc!Tiếng Pokeball mở ra vang lên, ngay sau đó bóng dáng Mawile xuất hiện trước mặt Tô Thanh và Cynthia trong một luồng hồng quang.Vừa nhìn rõ cảnh tượng trước mặt, ánh mắt Mawile không khỏi tự chủ dừng lại trên người Tô Thanh.Nhưng một lát sau, ánh mắt nó lại chuyển sang Cynthia, vẻ mặt liền trở nên buồn bã.Khiến Cynthia vội vàng mỉm cười cúi người xuống, đưa tay xoa đầu Mawile.“Đừng lo lắng, Mawile, mặc dù trận chiến này đã thua, nhưng sau này chị nhất định sẽ bồi dưỡng em thật tốt, một lần thất bại không thể chứng minh được gì, hãy cố gắng giành lại chiến thắng sau này.” Thu hết mọi biểu cảm của Mawile vào mắt, Cynthia cũng hiểu được trái tim thành thật của Mawile dành cho chiến đấu.

Vì vậy, cô vội vàng an ủi nó với vẻ mặt nghiêm túc.Được Cynthia an ủi, trên mặt Mawile cũng hiện lên một tia ngạc nhiên và khó hiểu.“Oa oa!” Dường như nó đang nói: vì thất bại trong trận chiến mà chủ nhân lại an ủi ư?Tuy nhiên, hiệu quả an ủi của Cynthia thực sự rất tốt, trực tiếp khiến Mawile trước mặt vui vẻ híp mắt lại, trông nó lại hoàn toàn trở về dáng vẻ trước khi thất bại trong chiến đấu, tâm trạng lại khôi phục sự hoạt bát, chạy nhảy lung tung.Ánh mắt nó cũng lại chuyển sang Tô Thanh, hai chân hơi khụy xuống, ngay sau đó liền nhảy trực tiếp lên ngực Tô Thanh, hai cánh tay trực tiếp ôm lấy vai Tô Thanh.Cynthia: “.....

Rốt cuộc thì ai mới là chủ nhân của em ấy đây?!!!” Vô ngữ nhìn Mawile đang bám trên ngực Tô Thanh, Cynthia thật sự muốn than phiền một trận.Biết thế đã không an ủi tiểu gia hỏa này rồi, thật phiền phức quá đi mất!!!

Nhưng biểu cảm tự trách, buồn bã của đối phương vừa rồi, Cynthia chỉ cảm thấy thái độ nghiêm túc cô từng dùng với Garchomp, hoàn toàn không thể thể hiện ra được.Tiểu gia hỏa phiền phức này thật sự quá đáng ghét rồi.“Mega đi, Mawile.” Giống như quá trình Mega của Blaziken Dị Sắc trước đây, không có gì khác biệt.Tô Thanh trực tiếp đưa tay trái chạm vào vòng tay Mega trên tay phải.Ba ba ba! Ngón tay vừa chạm vào Đá Mega, Đá Mega chính lập tức phát ra một luồng sáng trắng, ào ào bay về phía Đá Mega trên người Mawile.Trực tiếp tạo ra phản ứng dữ dội với Đá Mega trên ngực Mawile trước mặt, từng luồng quang lưu trắng bạc không ngừng chiếu ra, sau đó nối tiếp nhau.Một trường khí mạnh mẽ xuất hiện giữa Tô Thanh và Mawile, cũng khiến trong mắt Cynthia đang quan sát lóe lên từng luồng sắc thái dị thường.Đó chính là cảnh giới mà cô và Mawile có thể đạt được sao?

Cynthia thầm nghĩ.Xíu xíu xíu!Quá trình Mega tại hiện trường đang diễn ra một cách có trật tự và suôn sẻ.Sau khi liên kết ban đầu, sức mạnh của Đá Mega tràn vào cơ thể Mawile.Luồng sáng dần tan đi, Mega Mawile đã hoàn thành, hình dáng cuối cùng cũng hiện ra trước mắt Tô Thanh và Cynthia.Ngạc nhiên nhìn Mega Mawile đã hoàn thành trước mặt.“Mega sao?”Mawile này trông có vẻ chỉ hơi cao lên một chút, trên đầu còn mọc thêm một cái miệng lớn khác nữa.Nhưng khí thế thì sao?!

Ít nhất cũng phải đạt Thiên Vương cấp đỉnh phong rồi chứ?Nếu trong trận chiến trước đó mà bộc phát khí thế như vậy, thì việc đánh bại Garchomp cũng rất có cơ hội.Nói đi thì nói lại, vấn đề chí mạng của Mawile trong trận chiến đó không phải là cấp độ chiến đấu, mà là kỹ năng quá ít.

Nếu có kỹ năng Chơi Đùa, trận chiến đó chưa chắc đã không thắng được, quá trình cũng sẽ dễ dàng hơn.Trực tiếp một cú Phun Ra

giúp bay lên, cộng thêm một cú Chơi Đùa, Garchomp có lẽ đã phải đi sám hối rồi.Mở Pokédex ra, khi nhận thấy cấp độ đánh giá của Mawile lại được nâng lên Thiên Vương cấp đỉnh phong, Cynthia lập tức mở to mắt kinh ngạc.Sau khi xác nhận lại không có gì sai sót, cô mới từ từ thu Pokédex lại, đặt ánh mắt lên Mega Mawile với một cái miệng lớn khác vừa mọc thêm phía sau.Trong mắt cô liên tục lóe lên những tia sáng khác thường.

Cô vội vàng đưa tay nhẹ nhàng xoa đầu Mawile."Oa oa!" Được chủ nhân vuốt ve, Mawile không hề kháng cự, ngược lại còn ngoan ngoãn híp mắt lại.【Mawile】【Chủ nhân】: Cynthia.【Độ thân mật】: 112.【Thuộc tính】: Tiên + Thép.【Khả năng】: Sức Mạnh Khổng Lồ.【Giới tính】: Cái.【Tiềm năng】: Master cấp (Chiến lực Master cấp, tương đương với Thần Thú Tam Cấp).【Chiến lực】: Thiên Vương cấp đỉnh phong.【Dị Sắc】: Không.【Vật phẩm mang theo】: Đá Mega.【Kỹ năng đã học】: Gầm Gừ, Kinh Ngạc, Gió Tiên, Tiếp Sức, Nghiền Nát, Tích Trữ, Nuốt Chửng, Phun Ra, Đấm Lén, Nghiền Nát, Đầu Sắt.

Hoàn thành Mega, thực lực của Mawile quả nhiên đã tăng lên.

Sau khi Mega, tiềm lực đạt đến Master cấp, và nếu Cynthia bồi dưỡng Mawile lên đỉnh phong Quán Quân, có lẽ bằng vào Mega, nó có thể trực tiếp bước vào giai đoạn Master cấp, sở hữu sức mạnh chống lại Thần thú tam cấp hoang dã.

"Oa oa~" Trong lúc Tô Thanh suy tư, Mawile lại chạy về bên cạnh Cynthia.

Cynthia cũng rất dịu dàng ngồi xổm xuống, giữ cho mình ngang tầm với Mega Mawile. 【Độ thân mật】: 122.↑ Đứng một bên nhìn độ thân mật giữa Cynthia và Mawile lại một lần nữa tăng lên, đạt mốc 122 điểm mới.

Tô Thanh không kìm được đưa tay vuốt cằm, khẽ suy tư.

Xem ra, độ thân mật của Cynthia và Mawile sắp tăng cao rồi.

Với tốc độ tiến triển này, e rằng không bao lâu nữa Cynthia có thể chủ động hoàn thành Mega với Mawile.

Trong lúc suy tư, động tác của Tô Thanh cũng không chậm trễ, ngón tay thon dài điểm lên Đá Mega.

Ngay lập tức, từng luồng ánh sáng trắng tỏa ra từ cơ thể Mawile, cuối cùng nhập vào Đá Mega.

Trong sự thay đổi đó, hình thái của Mawile cũng chuyển biến, từ trạng thái Mega, thoái hóa về hình thái ban đầu.

"Oa oa?" Sự thay đổi cơ thể cũng mang đến một chút bối rối cho Mawile, con Pokémon Đại Chủy lần đầu biến hình này không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Vì vậy, Mawile hơi khó hiểu, lập tức nhíu mày lại, đáng thương nhìn Cynthia rồi lại nhìn Tô Thanh.

Chương 7

Trước điều này, Tô Thanh đành bất đắc dĩ vẫy tay với Mawile, tháo chiếc vòng tay trên cổ tay mình.

Anh đưa chiếc vòng cho Cynthia, rồi đeo lại chiếc vòng Mega của Blaziken Dị Sắc.

Ở phía bên kia, Cynthia sau khi nhận chiếc vòng tay liền đeo nó lên tay.

Cúi đầu, nhìn biểu cảm ngây thơ đáng yêu của Mawile.

Khóe môi Cynthia khẽ cong lên, hai mắt híp lại, rõ ràng là sau khi nhìn Mawile Mega, tâm trạng cô cũng rất tốt.

"Xem ra đứa bé này lại nghĩ mình vừa tiến hóa lần nữa rồi." Cynthia mỉm cười nói.

"À, không đâu, đây chỉ là lần Mega đầu tiên, sau này quen rồi sẽ ổn thôi." Tô Thanh gật đầu, ánh mắt dừng lại trên người Cynthia đang ngồi xổm.

Hừm!

Lại nhìn thấy thứ không nên nhìn, Tô Thanh thầm nghĩ, nhưng trên mặt vẫn không hề biến sắc.

"Ồ, phải rồi, Tô Thanh." Cynthia ngạc nhiên nói.

"Đứa bé này mạnh mẽ ưu tú như vậy, tại sao anh lại bán cho tôi?" Quả thật Mawile càng mạnh, Cynthia càng vui.

Nhưng Mawile càng mạnh, càng khiến cô khó hiểu hơn.

Một Mawile có thể Mega và sở hữu Năng Lực Hiếm Mạnh Mẽ Khổng Lồ, Tô Thanh rốt cuộc làm sao nhẫn tâm buông tay được?

Suy nghĩ một lát, Tô Thanh liền đưa ra một câu trả lời.

“Chà, con Mawile này thực lực quả thật rất mạnh, nhưng trong đội của tôi không có vị trí cho nó.

Tóm lại, còn nhiều chuyện liên quan đến cửa hàng này, xin cô cho phép tôi giữ bí mật.

Còn về những cái khác thì tôi không ngại nói, nhưng những cái cô không cần thì chắc cũng sẽ không quá để tâm đâu.” Mỉm cười tinh nghịch nháy mắt với Cynthia, Tô Thanh chọn giữ bí mật, một sự thần bí cần thiết cũng phải tồn tại.

Điều này có thể làm tăng thêm tầm quan trọng và ấn tượng của anh trong lòng Cynthia, hoặc khách hàng.

“Ồ?!

Đừng nói vậy, tôi thật sự rất hứng thú đấy.” Cynthia ám chỉ, nhắc đến thực lực mà Tô Thanh đã bộc lộ hôm nay.

Việc một Huấn Luyện Gia mạnh mẽ như vậy bỗng dưng xuất hiện ở vùng Sinnoh thật sự khiến người ta cảm thấy kỳ diệu.

Garchomp đã mạnh đến thế, vậy còn Blaziken Dị Sắc thì sao?

Đối với Blaziken Dị Sắc có thể Mega Tiến Hóa kia, trong lòng Cynthia cũng vô cùng mong chờ được đối đầu với nó.

“Lần sau nhất định phải thắng lại mới được,” Cynthia thầm hét trong lòng.

Một lúc sau.

Nhìn sắc trời bên ngoài cửa sổ, biểu cảm trên mặt Cynthia lập tức khẽ thay đổi.

“Được rồi, hôm nay đến đây thôi, trời cũng không còn sớm nữa, tôi phải về rồi, Tô Thanh.” Cynthia đứng dậy.

Trước khi đi, Tô Thanh cũng không quên đề nghị đối phương mua một phần thức ăn.

Dưới sự đề nghị mạnh mẽ của Tô Thanh, cùng với yêu cầu mãnh liệt của Mawile, Cynthia đành phải móc ra thêm 3 triệu tiền Liên Minh, số tiền này không chỉ mua thức ăn cho mỗi Mawile.

Cô ấy cũng mua thức ăn cho các Pokémon khác của mình, mỗi Pokémon đều nhận được thức ăn đủ dùng trong một tháng.

Về sau, Cynthia chắc chắn sẽ hối hận về quyết định này, bởi vì Pokémon một khi đã ăn thức ăn cao cấp trong hệ thống, chúng sẽ sinh ra sự chán ghét với thức ăn bên ngoài.

Hoặc là, chúng sẽ tự đánh giá rằng những thứ không cùng đẳng cấp, không phù hợp với kỳ vọng.

Thậm chí, một số con kén ăn có thể tuyệt thực.

"Ra đi, Garchomp." Để trở về Celestic Town, Cynthia lập tức thả Garchomp ra.

Con Garchomp của cô rõ ràng có sự khác biệt lớn so với Garchomp của Tô Thanh, Garchomp của Cynthia có Đặc Tính Màn Cát, chứ không phải Da Thô.

Cynthia cũng không cần lo lắng Garchomp sẽ gây ra sát thương bị động cho cô.

"Gào!" Một tiếng gầm thét vang lên, khí thế của Garchomp cấp Quán Quân lập tức quét khắp bốn phía, một luồng sóng khí mạnh mẽ lan tỏa trong cửa hàng.

"Ngoan ngoãn một chút đi." Nhận thấy cảnh tượng này, sắc mặt Cynthia lập tức thay đổi.

Nhìn gương mặt Tô Thanh không chút biến động, Cynthia thầm

thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, cô tức giận đưa tay vỗ vỗ cánh phải của Garchomp.

Nhìn Cynthia rời đi.

Sau khi Cynthia rời khỏi, Tô Thanh cũng thả Garchomp của mình ra.

Sau khi khen ngợi Garchomp vừa giành chiến thắng, sự chú ý của Tô Thanh liền tập trung vào bảo vật mà Garchomp đã tìm được trong lời nói trước đó.

Mỉm cười nhẹ.

"Được rồi, Garchomp.

Vì trận chiến đã kết thúc, vậy đưa bảo vật mà mày tìm được từ di tích cổ đại ra cho tao xem nào." "Gào gào~" Garchomp lập tức đáp lời, nhanh chóng gật đầu.

Tô Thanh cũng có chút tò mò, món bảo vật nào mà có thể khiến tên ham ăn Garchomp này bỏ bữa trưa để chuyên tâm tìm kiếm, rốt cuộc quý giá đến mức nào.

Xem ra, chắc chắn là một bảo vật hệ Rồng hoặc hệ Đất.

"Gào!" Trong lúc đó, hiểu rõ ý đồ của chủ nhân, Garchomp liền cúi thấp người, dùng miệng chạm chạm vào Pokeball bên hông Tô Thanh.

"Mày để nó trong Pokeball à?" Tô Thanh nói.

"Gào~" Nghe vậy, Garchomp lập tức nhanh chóng gật đầu.

"Được rồi, đó quả thật là một cách hay.

Nếu không thì trong trận chiến vừa rồi, Garchomp thực sự không thể sử dụng các kỹ năng như Nanh Lửa, Bộc Phá Lửa.

Anh thu Garchomp vào Pokeball, rồi lại thả nó ra.

Cùng với việc Garchomp lại lần nữa hiện thân, lần này Garchomp lập tức há miệng, từ trong miệng lộ ra một viên Ngọc Lấp Lánh tròn trịa.

Viên ngọc toàn thân màu trắng sữa, có chút sắc thái trong suốt, nhìn qua tự nhiên hình thành, cực kỳ tròn và mềm mại.

Một viên ngọc như vậy, trong khoảnh khắc Tô Thanh nhìn thấy, một cái tên liền tự động hiện lên trong đầu anh.

Ngọc Lấp Lánh? 【Ngọc Lấp Lánh】 【Công hiệu】: Sẽ tự động tăng cường và tinh luyện năng lượng của tất cả Pokémon hệ Rồng trong phạm vi đường kính 1000 mét.

Theo thời gian trôi đi, huyết mạch của Pokémon hệ Rồng liên tục sống ở xung quanh sẽ được tăng cường, thiên phú cũng sẽ được đột phá. 【Độc quyền】: Khi Palkia mang theo, uy lực chiêu thức thuộc tính Rồng và Nước của bản thân sẽ tăng 20%.

Hóa ra lại là ngọc của Thần Không Gian Palkia.

Việc Garchomp có thể tìm thấy nó trong lúc lén lút đi chơi, quả thật là quá trùng hợp.

Sự trùng hợp này cũng khiến Tô Thanh không khỏi thầm tặc lưỡi, kinh ngạc trước vận may của Garchomp.

Thì ra là một bảo vật có thể nâng cao huyết mạch hệ Rồng, thảo nào Garchomp lại vội vàng muốn lấy được nó.

Còn về phần độc quyền phía sau, Tô Thanh cũng không có gì thắc mắc.

Mặc dù nhìn qua chỉ mạnh hơn vật phẩm tăng cường của Pokémon bình thường một thuộc tính.

Nhưng trên thực tế, tác dụng của việc Thần thú sử dụng vật phẩm

tăng cường năng lực bình thường là có hạn.

Điểm này sẽ theo sự tăng cường thực lực của Thần thú mà dữ liệu tăng thêm của vật phẩm cũng sẽ càng ngày càng thấp.

Hoàn toàn không thể tăng cường được nguồn năng lượng khổng lồ của Thần thú.

Vì vậy, nếu để Rayquaza sử dụng Nanh Rồng, thì việc uy lực tăng thêm 5% đã là rất tốt rồi.

Sau khi Mega Tiến Hóa, Rayquaza thậm chí sẽ trực tiếp bỏ qua sự tăng cường của Nanh Rồng.

Nanh Rồng là những chiếc răng nanh cứng cáp và sắc bén, sau khi mang theo sẽ giúp Pokémon tăng cường uy lực kỹ năng.

Nhưng, dù răng nanh có cứng cáp và sắc bén đến mấy, liệu có cứng cáp bằng răng nanh của chính Rayquaza không?

Đó chính là điểm đặc biệt của vật phẩm độc quyền dành cho Thần thú.

Mỗi vật phẩm độc quyền của Thần thú đều có uy lực không thể xem thường, chất liệu cũng được lựa chọn kỹ càng.

Nếu sau này có thể thông qua máy gacha mà có được Palkia, hoặc trực tiếp bắt được Palkia đang tồn tại ở thế giới này, thì viên ngọc này thực sự có thể phát huy tác dụng.

Hiện tại, dù chưa có Palkia, vật phẩm này cũng có thể phát huy hiệu quả, giúp Garchomp tinh luyện huyết mạch, làm thuần khiết năng lượng.

“À đúng rồi, Garchomp, ở nơi mày đã đến có viên ngọc nào khác không?

Một viên ngọc hình tròn tổng thể, nhưng lại có từng mặt phẳng

hình lục giác, toàn thân màu xanh đậm?" Ánh mắt Tô Thanh tập trung vào Garchomp, trong lòng đầy mong đợi nói.

Dù sao Ngọc Lấp Lánh cũng có loại buff tăng cường phạm vi, Ngọc Cứng Rắn chắc cũng không thua kém Ngọc Lấp Lánh, cả hai cộng hưởng có thể sẽ khiến hiệu quả tốt hơn.

"Gào~!" Garchomp ngơ ngác lộ ra vẻ suy tư, một lát sau Tô Thanh thấy nó lại nhanh chóng lắc đầu, ý nói không nhìn thấy viên ngọc như vậy.

"Quả nhiên là vậy, không phải nó không được đặt chung trong một di tích cổ đại sao?" Cốt truyện trong nguyên tác hình như đúng là như vậy.

Hai viên ngọc được đặt riêng biệt trong hai di tích cổ đại, không biết khi nào mới tìm được viên ngọc còn lại.

"Gào~" Dường như cảm nhận được chủ nhân có chút thất vọng, tâm trạng Garchomp cũng trùng xuống.

Chương 8

Phát hiện sự thay đổi của Garchomp, Tô Thanh liền dịu dàng xoa đầu nó, trao cho nó một ánh mắt khẳng định.

“Mày đã làm rất tốt, Garchomp.

Bảo vật không phải thứ cứ muốn là có thể có được, cần có vận khí và cơ duyên.

Mày tìm được một bảo vật đã khiến tao rất hài lòng rồi, mày thật sự rất giỏi.” Tô Thanh bày tỏ sự khẳng định mạnh mẽ đối với Garchomp.

Điều đó cũng khiến Garchomp, sau khi nhận được sự khẳng định từ chủ nhân, tâm trạng lại một lần nữa phấn chấn, khôi phục lại vẻ đầy nhiệt huyết như ban đầu.

“Gào~ Gào~~!” “Đúng rồi, mày nên giữ trạng thái này chứ.” Híp híp mắt, Tô Thanh mỉm cười nói.

“Được rồi, mày và Blaziken cứ ở cạnh tao trước đi, lát nữa sẽ có đồng đội mới gia nhập, tao sẽ giới thiệu hai đứa làm quen.” Vừa nói, ánh mắt Tô Thanh chuyển sang chiếc máy gacha nằm ở trung tâm cửa hàng.

“Chíp!” “Gào~!” Cả hai Pokémon cùng lúc hướng ánh mắt về phía máy gacha, chúng đều hiểu rằng bên trong có thể sinh ra Pokémon, mặc dù không biết nguyên lý.

Nên dùng bao nhiêu tiền để rút đây?

Tô Thanh lộ ra vẻ suy tư.

Anh nhìn số dư còn lại trên bảng hệ thống là 1 tỷ 8 trăm triệu cộng thêm 3 triệu.

Nếu ném hết 1 tỷ 8 trăm triệu vào thì chắc chắn có thể rút được một Pokémon ngang ngửa Mawile của Cynthia.

"À đúng rồi." Đột nhiên ánh mắt Tô Thanh lại nhìn sang sáu quầy hàng phân lập ở hai bên trái phải.

Trước đây, lúc mới bắt đầu, Tô Thanh mỗi ngày đều xem qua trứng Pokémon mới được làm mới trong quầy hàng.

Nhưng gần đây anh không xem nữa, vì Tô Thanh không có tiền Liên Minh, nhìn thấy Pokémon tốt mà không thể mua được chỉ khiến anh thêm đau lòng.

Nhưng giờ đã có tiền, vậy thì nên xem xét kỹ, biết đâu lại nhặt được món hời nào đó.

Có thể chọn được Pokémon ưng ý cũng không tồi, sau đó sẽ dùng số tiền còn lại sau khi mua trứng Pokémon để quay thưởng cũng được.

Ánh mắt dừng lại trên quầy hàng đầu tiên bên phải, trước mặt Tô Thanh liền xuất hiện ba bảng dữ liệu trong suốt. 【Trứng Pokémon】 【Giá bán】: 80 vạn. 【Loại】: Grimer. ...

"Được rồi, bỏ qua." Ngay sau đó, ánh mắt Tô Thanh liền nhìn sang quả trứng Pokémon tiếp theo nằm ở giữa. 【Trứng Pokémon】 【Giá bán】: 2150 vạn. 【Loại】: Weedle. 【Thuộc tính】: Côn Trùng. 【Giới tính】: Đực. 【Thiên phú】: Quán Quân. 【Năng lực】: Xạ Thủ Tinh Anh + Gia Tốc (Năng lực Dị Sắc). 【Dị Sắc】: Có. 【Ấp nở】: Sau khi mua có thể dùng máy ấp để ấp nở bất cứ lúc nào.

"Thuộc tính, mình hoa mắt rồi sao???".

Tô Thanh thầm nghi ngờ.

Anh dụi dụi mắt thật kỹ, xác nhận không nhìn nhầm, hô hấp của Tô Thanh lập tức trở nên dồn dập.

Trong mắt anh càng lóe lên một tia hưng phấn.

Quả nhiên vừa rồi đã hút một đợt vận khí của Cynthia, vận may của anh cũng quay trở lại, vậy mà lại gặp được một quả trứng Pokémon mạnh mẽ như vậy.

Con Weedle trong quả trứng Pokémon này lại sở hữu thiên phú cấp Quán Quân.

Năng lực cũng là Năng Lực Ẩn hiếm có, Xạ Thủ Tinh Anh.

Xạ Thủ Tinh Anh: Khi tấn công trúng điểm yếu, sát thương sẽ tăng từ 1.5 lần bình thường lên 3 lần.

Liệu nó có thể giống như sau khi sử dụng Tập Trung Năng Lượng, rồi Mega Tiến Hóa, dựa vào chỉ số tốc độ 145 và chỉ số tấn công 150 để càn quét toàn trường bằng chiêu Thịnh Nộ không?

Không sai, Beedrill quả thật là Pokémon có thể học được kỹ năng Thịnh Nộ, Beedrill cũng có không ít kỹ năng vật lý.

Kỹ năng hệ Côn Trùng như Kéo Cắt Chéo, Tấn Công Nhanh.

Hệ Cận Chiến như Đập Gạch, hệ Độc như Đâm Độc, hệ Đất như Xoay Khoan.

Hệ Thường như Mặt Tiền.

Thêm vào đó là Thịnh Nộ, chiêu thức vật lý hệ Rồng mạnh mẽ mà Beedrill có thể học được khi lên cấp, có thể nói là cực kỳ bạo dạn.

Vốn dĩ trong trò chơi ở kiếp trước, vào thế hệ thứ sáu, Năng Lực Thích Nghi đã bị suy yếu.

Lúc đó, hiệu ứng tăng cường của Thích Nghi bị giảm xuống còn 2.25 lần, nhưng thế giới này là một thế giới chân thực, vì vậy không tồn tại những thứ như cân bằng kỹ năng của nhà thiết kế, từ "suy yếu" tự nhiên cũng không còn tồn tại nữa.

Nếu đánh trúng điểm yếu có thể gây ra ba lần sát thương, nếu là thuộc tính khắc chế thì càng khủng khiếp hơn, cả hai cộng hưởng trực tiếp mở rộng lên sáu lần.

Nếu kết hợp thêm Ngọc Sinh Mệnh, hoặc những vật phẩm khủng khiếp như Băng Quyết Định, uy lực sẽ càng kinh khủng hơn.

Nếu Băng Quyết Định thành công sử dụng liên tục cùng một chiêu thức 6 lần, thì uy lực sẽ tăng 200%, 6 lần * 2, tức là tổng cộng 12 lần uy lực.

Loại cộng dồn cấp độ này, trong giai đoạn Thiên Vương cũng có cơ hội chiến thắng Quán Quân, đương nhiên điều kiện này quá khắc nghiệt, khả năng thực hiện rất thấp.

Ngoài ra, con Weedle này là Weedle Dị Sắc, sở hữu Năng Lực Dị Sắc Gia Tốc.

Gần như giống hệt Blaziken Dị Sắc.

Chỉ cần ở trong chiến đấu, theo thời gian trôi đi, tốc độ của Weedle Dị Sắc sẽ liên tục tăng nhanh, cuối cùng dần dần trở nên càng lúc càng nhanh.

Có năng lực này, Tô Thanh hoàn toàn có thể bồi dưỡng con Weedle này thành một tay tấn công tốc độ trong thực chiến sau này.

Beedrill có thể Mega Tiến Hóa, sau khi Mega, tấn công và tốc độ của Beedrill càng bùng nổ.

Có thể nói, nó hoàn toàn thể hiện hoàn hảo việc Pokémon giới dùng tất cả chỉ số chủng tộc vào điểm mấu chốt.

Chỉ số tấn công (Pa) và tốc độ xuất sắc, khiến nó hoàn hảo có thể lột xác từ một Pokémon bình thường trở thành một Pokémon át chủ bài.

Trong thế giới thực, nếu Beedrill tăng tốc độ đến cực hạn, có thể trong một trận chiến nó sẽ không bị đối phương đánh trúng bất cứ lần nào.

Đối phương muốn sử dụng kỹ năng cao cấp phạm vi rộng, Beedrill cũng có thể dựa vào tốc độ để né tránh, hoặc sử dụng kỹ năng Bảo Vệ để chống đỡ sát thương bắt buộc phải chịu.

Nhìn quả trứng Pokémon Weedle Dị Sắc này, trong lòng Tô Thanh tràn đầy mong đợi, nó sẽ là một át chủ bài của anh.

Mặc dù giá 2150 vạn đối với một quả trứng Pokémon có vẻ hơi đắt, nhưng Tô Thanh không hề do dự.

Một Pokémon như vậy, bồi dưỡng tuyệt đối không lỗ.

Ngay lập tức, Tô Thanh liền trực tiếp mua nó, sau đó quầy kính trước mặt Tô Thanh hoàn toàn mở ra, Tô Thanh trực tiếp lấy nó ra, rồi đặt lên máy ấp Pokémon ở góc bên cạnh.

Khoảng 10 phút sau, Tô Thanh hẳn sẽ nhìn thấy một con Weedle Dị Sắc màu xanh lục.

Ngay sau đó, quay người lại, ánh mắt Tô Thanh lại chuyển sang giao diện thuộc tính khác.

Trên quầy hàng này có một quả trứng Pokémon khác. 【Trứng Pokémon】 【Giá bán】: 300 vạn. 【Loại】: Bulbasaur. 【Thiên phú】: Chuẩn Thiên Vương. ...

Không còn cách nào, Starter tuy tốt nhưng thiên phú thực sự không dám khen ngợi.

Tô Thanh đành tiếp tục chuyển ánh mắt sang quầy hàng tiếp theo. 【Trứng Pokémon】 【Giá bán】: 80 vạn. 【Loại】: Farfetch'd. 【Thiên phú】: Tinh Anh. ...

Được rồi, giá 80 vạn, quả nhiên không lãng phí thiên phú nguyên liệu nấu ăn hàng đầu của Farfetch'd.

Quả nhiên không hổ danh là Pokémon quý hiếm.

Tô Thanh lại lướt qua vài quả trứng Pokémon, cuối cùng nhìn đến ba quả trứng Pokémon cuối cùng, mới tìm thấy một Pokémon khác khiến anh cảm thấy hứng thú. 【Trứng Pokémon】 【Giá bán】: 450 vạn. 【Loại】: Eevee. 【Thuộc tính】: Thường. 【Giới tính】: Cái. 【Thiên phú】: Thiên Vương. 【Năng lực】: Đào Tẩu (Trong tự nhiên, khi gặp Pokémon hoang dã nhất định có thể thành công thoát khỏi sự truy đuổi của Pokémon hoang dã).

Chương 9

【Dị Sắc】: Không.

Cuối cùng, sau con Weedle Dị Sắc trước đó, Tô Thanh lại một lần nữa phát hiện ra một Pokémon đáng để trọng điểm bồi dưỡng.

Vừa đúng lúc anh vẫn luôn khổ sở tìm kiếm Eevee.

Chỉ có thể nói, đáng yêu là chính nghĩa.

Đối với quân đoàn Eevee, Tô Thanh có lòng tham không nhỏ.

Đặc biệt là Umbreon đen vàng xen kẽ, Sylveon màu hồng lại có khí chất tiên tử, và Espeon.

Ba Pokémon này đều có giá trị nhan sắc rất cao, Umbreon, Sylveon và Espeon cũng có thực lực không thể xem thường.

Quan trọng hơn, ôm một đống chăn bông ấm áp, dường như cũng là một loại hưởng thụ.

Mỗi sáng thức dậy nhìn thấy mấy con Eevee vây quanh mình, cảm giác đó, chậc chậc.

Thật thơm~ Mặc dù so với Weedle Dị Sắc, năng lực của Eevee này không quá nổi bật, nhưng Eevee tiến hóa lại có tính không chắc chắn cực kỳ mạnh mẽ.

Vì vậy, sau khi tiến hóa, năng lực cũng sẽ có sự thay đổi long trời lở đất.

Năng lực trước khi tiến hóa căn bản không quan trọng, trước khi đối phương trở nên mạnh mẽ, nếu Eevee mạo hiểm đi chơi trong tự nhiên, thì Tô Thanh cũng không cần lo lắng nữa.

Sở hữu năng lực Đào Tẩu, Pokémon bình thường trong rừng chắc

không làm hại được nó.

Nhấp xác nhận.

Tô Thanh liền trực tiếp mua thêm quả trứng Pokémon thứ hai.

Vừa đúng lúc này, quả trứng Pokémon Weedle đã nở hoàn hảo, một con Weedle xanh biếc xuất hiện trên máy.

Ngoại hình của Weedle về cơ bản không có gì đáng phân tích, nó thực chất là một cơ thể hình trụ dài, phân đoạn, có 7 cặp chân bụng màu hồng.

Phần đầu có một phần màu hồng giống như mũi, trên đỉnh đầu có một cái sừng nhọn màu trắng, và đuôi cũng có sừng nhọn.

Anh ra hiệu cho Blaziken bên cạnh, để Blaziken dùng tay kẹp Weedle, rồi đặt nó sang một bên.

Tô Thanh mới có thể đặt trứng Pokémon Eevee lên máy ấp Pokémon, sau khi khởi động ấp nở, Tô Thanh liền nhận lấy con Weedle đang run rẩy giữa hai tay Blaziken.

May mắn là Blaziken tương đối cẩn thận, nếu không, nếu giao cho Garchomp giữ, chỉ riêng năng lực Da Thô đã có thể trực tiếp giết chết con Pokémon có tiềm năng vô hạn này.

Khoảng mười phút sau, Eevee cũng cuối cùng đã nở ra từ trứng Pokémon.

Lần này, Weedle Dị Sắc sinh ra trước đã có bạn rồi.

So với Garchomp thân hình cao lớn hùng tráng, cùng với Blaziken Dị Sắc cao lớn uy mãnh.

Eevee và Weedle Dị Sắc vừa mới sinh ra càng thêm yếu ớt.

Ánh mắt Tô Thanh dừng lại trên Eevee vừa nở ra.

Eevee là một Pokémon hệ Thường giống như cáo, toàn thân lông phần lớn có màu nâu, phần chóp đuôi và lông ở cổ có màu trắng sữa.

Eevee đực có lông trắng sữa trên đuôi hình răng cưa, Eevee cái thì có hình trái tim.

Anh cúi đầu đánh giá con Eevee này, đúng là cái rồi.

Phần lông trắng sữa trên đuôi giao với màu nâu, quả thật là một hình trái tim rất chuẩn.

Eevee vừa sinh ra, chân ngắn và mảnh, mỗi chân có ba ngón, cùng với đệm thịt hồng hào, nhìn đệm móng màu hồng này, Tô Thanh cảm thấy một luồng gió đáng yêu thổi qua mặt.

Trên trán có hai mắt màu nâu, tai dài như tai thỏ, có một chiếc mũi nhỏ màu đen.

Nhưng hiện tại con Eevee này mới chỉ vừa sinh ra, nên lông trên người không được bông xù và đáng yêu như trong tưởng tượng.

Ngoài ra, Eevee vừa sinh ra về mặt thể hình cũng hơi gầy yếu, không tròn trịa như trong tưởng tượng.

"Ibui~" Eevee nhỏ vừa nở ra vô cùng mềm mại và đáng yêu.

Trong khoảnh khắc nhìn thấy Tô Thanh, ánh mắt nhỏ bé của nó lóe lên ánh sáng.

Nó nghiêng đầu, Eevee rơi vào trạng thái đứng hình, cơ thể đình trệ, biểu cảm đông cứng.

Nó lộ ra vẻ suy tư, dường như đang suy nghĩ điều gì đó.

Một lát sau, sau khi suy nghĩ, Eevee khẽ bước bước đầu tiên, đi về phía Tô Thanh.

Vừa đi vừa phát ra tiếng "Ibui~ Ibui~".

Tiếng kêu của Eevee hoàn toàn trái ngược với tên của nó, và cũng có sự khác biệt lớn so với các Pokémon khác, khiến người ta cảm thấy kỳ diệu.

Con Eevee vừa sinh ra này, tiếng kêu vô cùng non nớt.

Cảnh tượng nó đi bộ, những chi yếu ớt đập vào bề mặt máy, càng khiến Tô Thanh nhìn mà có chút đau lòng.

Anh trực tiếp chủ động đưa tay ôm lấy con Eevee trước mặt, ái ngại nhìn Weedle đang nằm trong hai tay Blaziken.

Tô Thanh đành phải giao nó cho hai móng vuốt của Blaziken Dị Sắc.

Nhìn Blaziken Dị Sắc run rẩy cẩn thận đón lấy Weedle nhỏ bé, Tô Thanh liền đưa hai tay ra, nhẹ nhàng đón lấy Eevee trên bề mặt máy.

Weedle: "MMP, thiên vị, tình yêu Pokémon tốt đẹp của anh đâu?

Tình yêu đồng nhân tốt đẹp của anh đâu?" Tô Thanh: "Sorry, đáng yêu là chính nghĩa." Anh nhẹ nhàng đưa tay xoa xoa bộ lông trên đầu Eevee.

Được Tô Thanh ôm trong lòng ấm áp, Eevee nhỏ vừa sinh ra có vẻ vô cùng kích động.

Nhìn Tô Thanh ở gần ngay trước mắt, Eevee nhỏ bé bông xù chủ động đưa chiếc lưỡi hồng hào liếm liếm má Tô Thanh, khiến trên mặt anh có thêm cảm giác nhột nhột, tê tê dại dại, thật kỳ diệu.

Đối với hành động liếm của Eevee nhỏ, Tô Thanh không hề phản kháng, vì bé con đang bày tỏ thiện ý với anh.

Weedle: MMP, có một câu không biết nên nói hay không, giá trị của tôi dường như cao hơn.

Tô Thanh: Nhưng không đáng yêu.

Đương nhiên, Tô Thanh cũng không thực sự lạnh nhạt với Weedle, dáng vẻ của Weedle quả thật khó khiến người ta chủ động ôm vào lòng để thân mật, như vậy quá gượng gạo.

Mặc dù vậy, Tô Thanh tuyệt đối đối xử công bằng trong việc ăn uống và chỗ ở, vì vậy anh không do dự nhiều.

Tô Thanh liền trực tiếp ôm Eevee, đi đến bên cạnh quầy Pokémon.

Quầy Pokémon tổng cộng có 6 hàng, mỗi hàng có ba vị trí, tổng cộng 18 vị trí.

Vừa vặn tương ứng với 18 loại thức ăn Pokémon thuộc tính, Tô Thanh liền trực tiếp ôm Eevee đến bên cạnh vài quầy Pokémon đó.

Từ ngăn chứa thức ăn dưới quầy trứng Pokémon, anh lấy ra thức ăn mà Pokémon hệ Côn Trùng thích, và thức ăn mà Pokémon hệ Thường thích.

"Ibui~ Ibui~" Dường như ngửi thấy mùi hương thức ăn, Eevee đang nằm trong lòng Tô Thanh lập tức hưng phấn mở to hai mắt không quá lớn của mình.

Đồng tử đen láy đảo liên tục, không ngừng nhìn chằm chằm vào thức ăn mà Tô Thanh lấy ra.

Một bên, Weedle đang run rẩy trong hai móng vuốt của Blaziken Dị Sắc, cũng nhận được thức ăn thơm lừng vào lúc này.

"Được rồi, mau ăn đi." Chứng kiến hai Pokémon tỏa ra ánh sáng, Tô Thanh lập tức đặt thức ăn trước mặt chúng.

Anh lại đón Weedle xuống, đặt nó xuống đất, chăm chú quan sát nó ăn lần đầu tiên.

"Ưm...

Có vẻ, nó có vẻ rất chủ động thì phải?" Tô Thanh ngơ ngác nhìn

Weedle nhảy thẳng vào bát ăn ngon lành, anh có chút sững sờ.

Sao lại tự nhiên quen thuộc vậy?

Tên này thật sự là Pokémon vừa sinh ra sao?

Nhìn tốc độ ăn uống như quỷ đói đầu thai của nó, có vẻ không giống lắm.

Mặc dù vậy, hành vi này của Weedle lại vô cớ tăng thêm một chút đáng yêu.

Mỉm cười gật đầu, Tô Thanh cũng trong quá trình đó, nảy sinh ý muốn trêu chọc Weedle.

Anh trực tiếp đưa tay phải ra, nhanh chóng chạm vào chiếc sừng nhọn màu trắng của Weedle, khiến Weedle đang ăn hơi khựng lại.

Sau khi quay đầu nhìn Tô Thanh vừa chạm vào, hai mắt nó lập tức híp lại.

Tô Thanh lại liên tiếp chạm hai cái vào đầu Weedle, một lát sau, Weedle cảm nhận được sự cưng chiều của chủ nhân, tốc độ ăn uống của nó lại tăng lên một chút.

Hán!

Anh đưa tay lau lau vạch đen không tồn tại, trong lòng Tô Thanh cũng thầm suy nghĩ.

Đừng nói nữa, mặc dù mới sinh ra, nhưng tốc độ ăn uống và thái độ tự nhiên của Weedle, hoàn toàn không giống một Pokémon mới sinh.

"Gào~!" Trong khi hai Pokémon đang dùng bữa, Garchomp bên cạnh cũng không nhàn rỗi.

Nó mở to hai mắt, đáng thương nhìn Tô Thanh, thấy hành động này của Garchomp, Tô Thanh cũng đành bất đắc dĩ lắc đầu.

“Thật sự là sơ suất quá, quên mất mày chưa ăn trưa!” Tô Thanh lẩm bẩm nhỏ giọng.

Xem xét việc Garchomp vì muốn lấy lại Bạch Ngọc Bảo Châu mà không ăn bữa trưa.

Tô Thanh lập tức vội vàng chạy đến hai quầy hàng, lấy ra một phần thức ăn hệ Rồng và hệ Đất.

Garchomp không hề từ chối, há miệng ngậm thức ăn, tất cả đều được đưa vào miệng.

“Blaziken, em có muốn ăn chút gì không?” Xong, ánh mắt Tô Thanh lại rơi vào Blaziken bên cạnh.

“Chíp!” Blaziken dứt khoát lắc đầu, tỏ ý không đói.

Chương 10

Được rồi, vì Blaziken không ăn, Tô Thanh cũng trực tiếp đóng cửa quầy hàng lại.

Đừng nói, hệ thống thật tốt, ngoài việc miễn phí cung cấp cho Tô Thanh một nơi ở, còn cung cấp thức ăn miễn phí cho Tô Thanh.

Trong đó cũng bao gồm Pokémon của Tô Thanh, chỉ cần là Pokémon mà Tô Thanh thu phục, hoặc Pokémon mà Tô Thanh yêu thích, Tô Thanh đều có thể cho chúng ăn.

So với quả mọng bình thường và thức ăn bình thường bên ngoài, hiệu quả của thức ăn trong hệ thống rõ ràng hơn nhiều.

Điểm này cũng có thể phán đoán từ Garchomp.

Trước khi theo Tô Thanh, Garchomp chỉ là một Gible.

Chỉ trong ba tháng, Tô Thanh đã trực tiếp bồi dưỡng con Garchomp trước mặt từ sức chiến đấu Chuẩn Tinh Anh ban đầu, lên cấp Thiên Vương hiện tại.

Phần lớn công lao trong đó, ngoài việc Blaziken và Tô Thanh vẫn luôn huấn luyện đặc biệt cho nó, thì công lao chủ yếu tập trung vào loại thức ăn này.

Nó đã cung cấp dinh dưỡng ưu việt cho Garchomp, bổ sung đầy đủ mọi nguyên tố vi lượng mà Garchomp cần.

“Ibui ibui~~” Không lâu sau, Eevee đáng yêu đã ngừng ăn, Tô Thanh lại đặt phần thức ăn thừa của Eevee vào quầy hàng.

Quay người lại, ánh mắt Eevee lập tức dán chặt vào Tô Thanh, nó trực tiếp nhảy đến trước mặt anh.

Với hai mắt sáng lấp lánh, Eevee nhìn thẳng vào Tô Thanh đang ở gần ngay trước mắt.

Nhìn biểu cảm đáng yêu của Eevee, Tô Thanh trực tiếp chọn ôm nó vào lòng.

Eevee vô cùng thân thiết với Tô Thanh, trong khoảnh khắc tiếp cận anh, nó liền chủ động đưa chiếc lưỡi hồng hào liếm liếm má Tô Thanh.

Đôi tai thỏ dài mảnh mai, cũng vô tình lướt qua mái tóc Tô Thanh, chạm vào trán anh, mang đến cho Tô Thanh một cảm giác ấm áp và mềm mại.

Anh cúi đầu liếc nhìn Weedle đang ăn bên cạnh, cùng với chiếc hộp cơm sắp hết.

Xem ra phải lập kế hoạch nhất định cho nó rồi, không thể để nó cứ ăn thả phanh như vậy nữa.

Nếu không, dù có năng lực Khinh Khoái, con Weedle Dị Sắc này cũng chưa chắc đã nhanh được.

Có được hai Pokémon mới, Tô Thanh lúc này ngược lại không còn ý định tiếp tục rút thưởng nữa, đã tiêu tốn 2600 vạn.

Từ 1 tỷ 8 trăm triệu + 3 triệu nhận được từ Cynthia và sự nhân đôi của hệ thống, hiện tại còn lại tổng cộng 1 tỷ 7 trăm 77 triệu.

Số tiền này thực sự đủ để giúp Tô Thanh rút ra một Pokémon mạnh mẽ, nhưng với sự xuất hiện của Eevee và Weedle, Tô Thanh đã kiềm chế ý nghĩ đó.

Anh có một ý tưởng táo bạo hơn, chi bằng tích lũy tiền bạc trực tiếp rút một lần lớn, rút ra một Thần thú thì tốt hơn.

Dù sao hiện tại Garchomp và Blaziken Dị Sắc cũng đã đủ mạnh,

cộng thêm các quy tắc vô địch mà Tô Thanh sở hữu trong cửa hàng.

Anh vuốt vuốt cằm, Tô Thanh cảm thấy làm như vậy dường như cũng không tồi, đồng thời mong đợi lần sau Cynthia đến.

Đương nhiên, nếu Cynthia có thể giới thiệu cho Tô Thanh những khách hàng ưu tú vừa có tiền vừa xinh đẹp thì càng tốt.

Điều đó có thể giúp Tô Thanh tích lũy tiền nhanh hơn, tốt nhất là giới thiệu cửa hàng của mình cho nữ vương Aria ở vùng Kalos, người thích quay phim ngắn về Pokémon.

Hoặc những Quán Quân như Diantha thì càng tuyệt vời.

So với đó, Thiên Vương hệ Băng Lorelei ở Kanto cũng được, có vẻ khá giàu có.

Elesa, Chủ Đạo Quán Nimbasa ở vùng Unova cũng không tồi, cô ấy là một người mẫu, cảm giác cũng khá giàu.

Ngay cả Valerie, Chủ Đạo Quán hệ Cỏ/Tiên ở Kalos, một nhà thiết kế trang phục, cũng có vẻ tương tự.

Chỉ cần bất kỳ ai trong số họ tiêu một khoản tiền ở đây, thì đó sẽ là một khoản thu nhập không nhỏ.

Đương nhiên, hiện tại chỉ có Tô Thanh nghĩ vậy.

Việc Cynthia rốt cuộc có mối quan hệ rộng rãi như vậy hay không thì thật khó nói, nhìn từ việc Cynthia vừa mới lên ngôi Quán Quân, dòng thời gian của thế giới này không đơn giản như trong nguyên tác.

...

Mặt trời dần buông màn.

Thu hồi những ảo tưởng đó, anh nhìn ra ngoài cửa sắp tối.

Tô Thanh lại từ quầy hàng lấy ra không ít thức ăn Pokémon hệ Nước, đặt ở cửa, sau đó rải chúng ra ngoài.

Nhiều Pokémon hệ Nước trong hồ đều phát ra tiếng kêu hạnh phúc vào lúc này, thân mật lao đến chỗ Tô Thanh rải thức ăn.

Chứng kiến cảnh tượng các Pokémon hệ Nước tranh giành thức ăn, Tô Thanh cũng rất vui vẻ.

Nhưng anh lại không chọn thu phục bất kỳ Pokémon nào trong số đó, vì thiên phú của chúng không mạnh, cũng không có loại Pokémon nào khiến anh ưng ý.

Nhưng trong mắt Tô Thanh, vì những Pokémon này có thể xuất hiện xung quanh đây, điều đó cũng chứng tỏ chúng có duyên với anh.

Vì vậy Tô Thanh mới thường xuyên chăm sóc chúng, điều này trở thành một hoạt động cố định giữa những Pokémon hệ Nước đó và Tô Thanh.

Mỗi khi chiều tối mặt trời sắp lặn, Tô Thanh đều lấy ra một ít thức ăn Pokémon để chăm sóc chúng.

Đôi khi Tô Thanh sẽ nhận những món quà mà các Pokémon hệ Nước tặng, thường là những quả mọng hái từ cây ăn quả ven bờ.

Trong tình huống bình thường, đối mặt với việc các Pokémon này "ăn quả nhớ kẻ trồng cây", Tô Thanh cũng không từ chối, mà nhận lấy chúng.

Phụt!

Đang lúc Tô Thanh trầm tư, một dòng nước đột nhiên từ mặt hồ bốc lên, sau đó trực tiếp lao về phía Tô Thanh.

Đối mặt với dòng nước phun ra, Tô Thanh lại như không nghe thấy, không có chút động tĩnh nào.

Oanh!

Một ngọn lửa xanh lam dày đặc trực tiếp vượt qua bóng Tô Thanh,

đón lấy Tia Nước đang phun ra, phát ra tiếng "phanh", nổ vang trên không trung.

Ngay sau đó, ngọn lửa xanh lam liền ào ạt lao vào trong nước, đánh bay Floatze, Pokémon hệ Nước vừa phun ra Tia Nước, tạo thành một vùng chân không khổng lồ trên mặt nước.

Mặt hồ bị ngọn lửa xanh lam thiêu đốt, trực tiếp tạo ra một làn khói trắng, phát ra tiếng xèo xèo.

"Lại nghịch ngợm rồi, Floatze!" Liếc nhìn Floatze bị Blaziken Dị Sắc đánh bay đi, Tô Thanh cũng bất đắc dĩ cười cười.

Tên này thật sự không chịu nhớ bài học, lần nào cũng muốn khiêu chiến Blaziken Dị Sắc như vậy.

Chẳng lẽ nó không biết khoảng cách thực lực giữa mình và Blaziken Dị Sắc lớn đến mức nào sao?

May mắn là Blaziken Dị Sắc cũng không thật sự ra tay độc ác, vì vậy chỉ trong chốc lát, Floatze đã hồi phục từ sự bàng hoàng khi bị đánh bay, liền nhanh chóng chạy vào một góc trong hồ, ngoan ngoãn tự kỷ mặt vào tường suy nghĩ rồi.

Còn các Pokémon hệ Nước khác thì đã sớm quen rồi.

Vì vậy trong quá trình này, sau khi ăn xong, những Pokémon hệ Nước này sẽ lặng lẽ rời đi.

Một lúc sau.

Khi tất cả Pokémon hệ Nước đã tản đi, Tô Thanh mất hứng thú nhìn thoáng qua khu rừng bên cạnh, liền trực tiếp bước chân trở lại thang máy, đi đến không gian rộng lớn bên dưới mặt hồ.

Còn việc đóng cửa, thì không cần thiết.

Cửa hàng có các quy tắc của hệ thống, tất cả vật phẩm bên trong

cửa hàng đều phải được sử dụng theo quy tắc.

Vì vậy thực ra Tô Thanh không đóng cửa hàng, cũng không sợ có người nào đó lấy trộm chiếc máy gacha Pokémon, hay trứng Pokémon trong các quầy hàng xung quanh.

Sáng sớm ngày hôm sau.

Khi ánh nắng xuyên qua mặt nước, thấm xuống đáy hồ, rồi từ tấm kính đặc biệt trong suốt dưới đáy hồ xuyên vào căn phòng của Tô Thanh bên dưới.

Tô Thanh đang ở trong phòng liền mở mắt ra.

Phòng ngủ của Tô Thanh là căn phòng có tầm nhìn rộng rãi nhất trong tất cả các phòng dưới lòng đất, cũng là nơi ngoài khu vực chiến đấu gần cửa thang máy.

Có thể nói, đây là căn phòng có ánh sáng tốt nhất.

Nó có thể kịp thời giúp Tô Thanh quan sát tình hình mặt hồ.

Ánh sáng xanh lam chiếu rọi khắp căn phòng, khiến các bức tường xung quanh tỏa ra sắc xanh lam phối hợp, trông cực kỳ huyền ảo.

Nhắm mắt lại, Tô Thanh từ từ thả lỏng.

Đừng nói, loại môi trường sống như mơ như ảo này thật sự khiến người ta say mê, cộng thêm phía trên thỉnh thoảng lại có vài Pokémon hệ Nước bơi lội, cảm giác đó càng kỳ diệu hơn.

"Hửm?" Đột nhiên, Tô Thanh đang nhắm chặt mắt bỗng mở to mắt ra.

Bởi vì vừa rồi anh đột nhiên cảm nhận được một bóng đen, dường như đã lướt qua trước mắt mình.

Đương nhiên không phải thật sự lướt qua trước mặt Tô Thanh, mà xuất hiện ở rìa mặt hồ phía trên.

Vừa đúng lúc góc độ của mặt trời và vị trí đó cùng với Tô Thanh tạo thành một đường thẳng, vì vậy mới xuất hiện cảnh tượng như vậy.

"Cái gì?" Phản ứng lại, Tô Thanh lập tức lẩm bẩm.

Nằm ngang trên giường lớn, khi ánh mắt tập trung cao độ vào bóng đen đó trong khoảnh khắc, Tô Thanh lập tức rùng mình.

Trong hai mắt anh lập tức lóe lên một tia tinh quang, không phải chứ?

Anh đưa tay dụi dụi mắt, biểu cảm của Tô Thanh trở nên vô cùng nghiêm trọng, hô hấp cũng dồn dập.

Sau khi xác nhận kỹ lưỡng rằng mình không nhìn nhầm, đó quả thật là một Pokémon, tim Tô Thanh đập nhanh thình thịch.

Kích động.

Hóa thân của Gió Bắc, cái hồ này vậy mà lại thu hút Suicune đến.

Mặc dù Thần thú Suicune chỉ là sứ giả của Ho-Oh, đứng ở giai đoạn Thần cấp Ba.

Huấn Luyện Gia cấp Master có thể sánh ngang với loại Pokémon đó, nhưng giữa hai bên có sự khác biệt tự nhiên.

Chương 11

Pokémon bình thường xét về thiên phú đương nhiên không thể sánh bằng Thần thú, nếu Pokémon bình thường có thực lực tiến vào giai đoạn Pokémon cấp Master, trong tay Huấn Luyện Gia cấp Master đều có thể phát huy ra sức mạnh gần với Thần cấp Ba.

Vậy thì bản thân Thần thú cấp Ba rơi vào tay Huấn Luyện Gia cấp Master sẽ phát huy ra uy lực như thế nào?!

Hiển nhiên, kết quả chắc chắn sẽ vượt xa Pokémon mà Huấn Luyện Gia ban đầu sở hữu.

Không cần nghi ngờ gì, thiên phú quyết định giới hạn trên, Thần thú so với Pokémon bình thường, việc lĩnh ngộ pháp tắc cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Tác dụng mà Huấn Luyện Gia có thể phát huy cũng tương đối mà nói, không thể không nói, Thần thú trong một số phương diện quả thật vượt trội Pokémon bình thường quá nhiều.

Thế giới này mới trôi qua ba tháng, Tô Thanh vậy mà lại có cơ hội nhìn thấy Pokémon trong truyền thuyết, quả là một cơ hội tốt hiếm có để thu phục.

Nếu con Suicune này chưa nắm giữ pháp tắc chức nghiệp, thì thật sự có khả năng thành công thu phục được.

Nhận thấy Suicune vẫn chưa có ý định rời đi, Tô Thanh liền vội vàng ngồi dậy khỏi giường.

Anh bỏ qua Eevee đang nằm cạnh chăn, toàn thân bông xù, vẫn còn đang ngủ say.

Tô Thanh trực tiếp mặc quần áo và rời khỏi phòng.

Xem ra con Suicune này hẳn là chưa phát hiện ra anh, và nó đến đây có lẽ là vì phát hiện ra hồ nước này.

Điều đáng nói là, đây là một tấm gương một chiều, ngoài việc ánh nắng có thể xuyên qua lớp kính dưới đáy hồ xuống phía dưới, thì các ánh mắt khác, hay nội tâm của Pokémon hệ Siêu Linh cũng không thể xuyên thấu xuống dưới.

Nguyên lý thần kỳ như vậy, Tô Thanh đương nhiên không biết, nhưng có hệ thống tồn tại, mọi thứ liền trở nên hợp lý.

Dù sao sự tồn tại của hệ thống bản thân đã không hợp lý, nhưng âm âm đắc chính, hễ có liên quan đến hệ thống, tự nhiên sẽ chuyển hóa thành hợp lý.

Khi Tô Thanh bước ra khỏi phòng, đi đến bên cạnh thang máy, định bước vào thang máy.

Suicune ở một góc hồ phía trên bỗng nhiên hành động, Tô Thanh cũng ngay lập tức khóa chặt ánh mắt vào đối phương.

Chỉ thấy trong hình ảnh, Suicune đột nhiên ngẩng cao cái đầu kiêu hãnh của mình, vẻ mặt vô cùng thư thái khẽ ngâm nga, dường như đang ca tụng điều gì đó.

Ngay lập tức, trên mặt nước xung quanh liền bao phủ một lớp sương trắng.

Kỹ năng Màn Sương?

Có thể nhìn thấy bằng mắt thường, nước hồ phía trên cũng dần dần có sự thay đổi nhất định, độ trong suốt của nước hồ rõ ràng trở nên rõ ràng hơn, dường như thông qua tiếng hát đã kích hoạt năng lực thanh lọc nước của Suicune.

Việc này, cách đây không lâu hệ thống đã chuyên môn thanh lọc chất lượng nước ở đây một lần, hiện tại xem ra, có lẽ thứ đã thu hút

Suicune chính là chất lượng nước đặc biệt này.

Không chút do dự, thấy Suicune không có ý định rời đi, Tô Thanh liền nhanh chóng bước vào thang máy, đầy kỳ vọng lên đường.

"Nhất định đừng đi, nhất định đừng đi nhé, Suicune." Suicune là Pokémon Thần thú đầu tiên mà Tô Thanh nhìn thấy, mặc dù Tô Thanh cảm thấy có lẽ mình không phải đối thủ của nó, nhưng anh không muốn từ bỏ một cơ hội ngàn năm có một như vậy.

Trong vài giây ngắn ngủi, trong đầu Tô Thanh hiện lên vài kế hoạch thu phục Suicune, trước khi sắp ra cửa, Tô Thanh không quên lấy ra một phần thức ăn Pokémon hệ Nước sang trọng.

Tại sao lại sang trọng?

Đương nhiên là vì số lượng nhiều.

Ở cửa, Tô Thanh không trực tiếp bước ra khỏi cửa phòng.

Mặc dù có phạm vi hoạt động 10 mét, nhưng phạm vi đó, chậc chậc!

Có còn hơn không.

Nhưng điều đó không ngăn cản Tô Thanh tận mắt nhìn Suicune ở đằng xa.

"Oa ô~!" Cảm nhận được sự xuất hiện của Tô Thanh, phản ứng đầu tiên của Suicune là muốn rời đi.

Nhưng trong khoảnh khắc Suicune sắp quay người, ánh mắt nó lại dừng lại trên thức ăn mà Tô Thanh đang cầm trên hai tay.

Khứu giác của Thần thú nhạy bén đến mức nào, thức ăn mà Tô Thanh đang cầm trên tay là một món ngon chưa từng trải nghiệm, chỉ riêng mùi vị đã khiến nó hơi phấn khích, đơn giản là thức ăn được chế tạo riêng cho nó.

Nguyên lý đại thể của nó hơi giống bạc hà mèo ở kiếp trước, chỉ cần mèo ngửi thấy là sẽ rơi vào trạng thái phấn khích.

Toàn bộ quá trình nhìn qua có vẻ chậm chạp, nhưng thực tế chỉ mất vài giây, mặc dù khoảng cách của Suicune đến Tô Thanh không xa lắm.

Nhưng vì trước đó Suicune đã sử dụng Màn Sương, nên Tô Thanh chỉ có thể nhìn đại khái vị trí của Suicune, chứ không thể quan sát ánh mắt của nó.

Cũng may là Tô Thanh đã lấy ra thức ăn mà Pokémon hệ Nước yêu thích, nếu không, Suicune thật sự có thể sẽ quay đầu rời đi mà không hề ngoảnh lại.

Thành công rồi.

Mặc dù không biết Suicune rốt cuộc đang làm gì, nhưng thấy Suicune không hề sợ hãi, cũng không vội vàng rời đi.

Trong lòng Tô Thanh, niềm tin vào việc có thể thu phục Suicune cũng đột nhiên tăng mạnh.

“Suicune, tôi biết cô là Pokémon trong truyền thuyết, thực lực mạnh hơn tôi rất nhiều, cảm ơn cô đã thanh lọc chất lượng nước ở đây, giúp môi trường sống của các Pokémon hệ Nước trở nên tốt hơn.

Những thức ăn này là tôi tặng cô, tôi không có ác ý đâu.” Nói xong, Tô Thanh trực tiếp đặt bát thức ăn Pokémon chứa thức ăn Pokémon hệ Nước trong tay xuống đất.

Trong lòng anh lại thầm than một tiếng: "Nói dối mới lạ!" Tô Thanh đối với Suicune quả thật không có ác ý, nhưng cũng không thể che giấu ý định thu phục nó mà.

“Oa ô~” Lúc này, lời nói của Tô Thanh khiến Suicune có chút do dự.

Rõ ràng, thức ăn Tô Thanh cầm trong tay đã thu hút Suicune, và nó cũng cảm nhận được thiện ý của Tô Thanh, đối phương quả thật không mạo hiểm tấn công.

Đương nhiên Tô Thanh nghĩ gì, cũng chỉ có anh biết, Suicune với bản chất thuần khiết tự nhiên không biết được sự hiểm ác trong lòng Tô Thanh.

Dựa vào việc là Pokémon trong truyền thuyết, một Thần thú.

Dần dần, không thể cưỡng lại sức hấp dẫn của mỹ vị, Suicune cũng từ từ bước qua mặt nước.

Là một Thần thú nắm giữ pháp tắc hệ Nước, Suicune đi trên mặt nước hoàn toàn như đi trên đất bằng, bàn chân không ngừng bước về phía trước, từng tầng sóng nước không ngừng lan tỏa ra xung quanh, tạo thành những đường cong, gợn sóng tuyệt đẹp.

Nhưng cơ thể Suicune lại vĩnh viễn không chìm vào nước, luôn luôn bay lơ lửng trên mặt nước.

Hơi giống ý nghĩa của chuồn chuồn lướt nước.

Đi trên nước, sức mạnh của Thần thú hệ Nước, cũng là năng lực đặc biệt của Suicune, hóa thân của Gió Bắc.

“Nào, Suicune, nếu cái này không đủ, tôi còn nhiều hơn nữa.” Tô Thanh từ từ dụ dỗ.

Cố nén sự kích động trong lòng, Tô Thanh cố gắng hết sức bày tỏ thiện ý của mình với Suicune trước mặt.

“Mời cô nếm thử.” Cuối cùng, Suicune cũng đến trước mặt Tô Thanh, và đúng lúc này, Tô Thanh mới thực sự được chiêm ngưỡng thân thể của con Suicune này.

Đẹp!

Đó là ý nghĩ đầu tiên của Tô Thanh.

Là một Pokémon Thần thú, một Pokémon hệ Nước.

Suicune là hóa thân của Gió Bắc quả thật danh xứng với thực, có chiếc mũ đầu giống như ngọc lam bình thường, trông rất cao quý.

Xung quanh là những dải băng trắng tựa như gió, phù hợp với thiết lập hóa thân Gió Bắc, thể hiện dáng vẻ nhẹ nhàng.

Trên người có những hoa văn xanh lam và trắng, thể hiện hình ảnh nước và gió.

Tuổi của con Suicune này nhìn qua dường như không lớn lắm, chỉ riêng nhìn thể hình, kích thước của con Suicune này có lẽ hoàn toàn không đạt được chiều cao hai mét bình thường.

Theo Tô Thanh ước tính, chiều cao của con Suicune này chỉ khoảng một mét bốn, có lẽ là một loli nhỏ chưa trưởng thành, nhưng cũng không còn xa tuổi trưởng thành nữa.

Pokémon thường chậm lớn lúc ban đầu, càng về sau sẽ lớn càng nhanh.

Sinnoh quả thật có sự tồn tại của Suicune, nhìn từ cốt truyện anime nguyên tác, nơi Suicune sinh sống là một hang động bí ẩn gần Eterna City.

Eterna City vừa hay nằm ở một đầu khác của Núi Coronet, hoàn toàn đối diện với nơi Tô Thanh đang ở.

Nhưng điều đó cũng không nhất định có nghĩa là con Suicune ở Eterna City đã trưởng thành, còn con Suicune này thì chưa trưởng thành.

Dần dần, con Suicune thấy Tô Thanh vẫn không hành động, liền chủ động cúi đầu, nhẹ nhàng nếm thử một miếng thức ăn.

Mỹ vị~ Mùi hương của thức ăn trực tiếp khiến con Thủy Tinh này lộ ra vẻ mặt mãn nguyện, hai mắt híp lại.

Sự thay đổi này cũng khiến Tô Thanh có mặt ở đó, khóe môi khẽ cong lên, lộ ra vẻ mặt vui mừng.

"Oa ô!!!" Đột nhiên, tình hình tại chỗ thay đổi mạnh mẽ.

Một tiếng kêu than thê lương từ miệng Suicune truyền ra, ngay sau đó một tiếng "thịch", Suicune liền trực tiếp ngã vật xuống sàn trong đại sảnh, cơ thể đập mạnh xuống đất.

Tình hình đột nhiên chuyển biến, khiến Tô Thanh thót tim, vội vàng tiến lại gần Suicune đột nhiên ngã xuống, biểu cảm đầy kinh ngạc và lo lắng.

Toàn bộ quá trình diễn ra đặc biệt đột ngột, nhìn Suicune vừa mới nở nụ cười sau khi ăn miếng thức ăn không lâu, nét mặt đã chuyển sang vẻ đau đớn tột độ, trong lòng Tô Thanh đột nhiên hiện lên một cảm giác tội lỗi cực lớn.

Chết tiệt, chuyện gì vậy?

Thức ăn của hệ thống lẽ ra sẽ không gây hại cho Suicune chứ, con Suicune này dường như cũng không có ý định rời đi vì bị thương.

Chẳng lẽ... chuyện này không liên quan đến mình sao?

"Kiểm tra!" 【Suicune】 【Chủ nhân】: Không. 【Độ thân mật】: 45. 【Thuộc tính】: Nước. 【Năng lực】: Áp Lực + Hấp Thụ Nước. 【Giới tính】: Cái. 【Tiềm lực】: Nhị cấp thần. 【Sức chiến đấu】: Đỉnh phong Quán Quân.

Chương 12

Cấp 89 (Giai đoạn tiếp theo: Master = Thần cấp Ba). 【Dị Sắc】: Không. 【Vật phẩm mang theo】: Gai Nhọn. 【Kỹ năng đã học】: Giá Băng Tuyệt Đối (Băng); Nghiền Nát (Ác); Trừng Mắt (Thường); Tia Bong Bóng (Nước); Vũ Điệu Mưa (Nước); Gió Lốc (Bay); Tia Cực Quang (Băng); Màn Sương (Băng); Phản Đòn Gương (Siêu Linh); Nanh Băng (Băng); Gió Đuôi (Bay); Cảm Quan Ngoại Cảm (Siêu Linh); Thủy Pháo (Nước); Gào Thét (Siêu Linh); Bão Tuyết (Băng); Xung Nước (Nước); Bảo Vệ (Thường); Lướt Sóng (Nước); Nước Sôi (Nước).

May mắn thay, trong khoảnh khắc nhìn thấy độ thiện cảm đạt 45.

Tô Thanh hiểu ra rằng chuyện này không liên quan đến mình, anh cũng thầm thở phào nhẹ nhõm, chú ý đến vật phẩm mang theo trên người Suicune.

"Oa ô~" Ngã vật xuống sàn, Suicune non nớt lại đau đớn không chịu nổi mà phát ra một tiếng kêu thảm thiết bi thương.

Dáng vẻ của Suicune quả thật khiến người ta nhìn thấy mà động lòng, vẻ đau khổ vô cùng khiến người ta đau xót.

"Ô~" Khẽ rên một tiếng, Suicune với đôi mắt to tròn long lanh nước trước mặt Tô Thanh trực tiếp nhắm chặt mắt lại, hai chân trước duỗi thẳng, hoàn toàn nằm vật ra trước mặt Tô Thanh, bất động.

"Gai Nhọn sao?" Đưa tay vuốt cằm, Tô Thanh liền lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh.

"Thảo nào con Suicune này lại phát ra tiếng kêu thảm thiết như vậy, cứ tưởng thức ăn Pokémon có vấn đề, không ngờ lại có một niềm vui bất ngờ." Cúi đầu đánh giá Suicune đang nhắm chặt mắt,

nằm vật ra sàn, rơi vào trạng thái hôn mê ngắn ngủi, Tô Thanh liền lập tức hành động.

Nhân cơ hội này, Tô Thanh trước tiên lục soát khắp người Suicune, cẩn thận tìm kiếm những nơi có thể chứa Gai Nhọn trên người Suicune.

Tuy nhiên, Tô Thanh nghiên cứu rất lâu, nhưng vẫn không phát hiện ra trên người Suicune rốt cuộc có chỗ nào có thể chứa Gai Nhọn.

Chẳng lẽ tên này đã ăn nó vào bụng rồi sao?

Đột nhiên, một ý nghĩ táo bạo xuất hiện trong đầu Tô Thanh, ý nghĩ này xuất hiện cũng khiến ánh mắt Tô Thanh nhìn Suicune đầy vạch đen.

Đừng nói, với tính cách ham ăn của con Suicune này, việc làm ra chuyện như vậy, thật sự không khiến người ta cảm thấy bất ngờ.

Đúng rồi, đột nhiên nhớ ra, Tô Thanh lập tức niệm thầm "kiểm soát vật phẩm" trong đầu.

Đó là kiến thức mà hệ thống đã thông báo cách đây ba tháng, chỉ là anh vẫn chưa nhận được vật phẩm nào, vì vậy Tô Thanh đã gần như quên mất.

Cùng với việc Tô Thanh niệm thầm, một khung thoại lớn lập tức hiện ra trước mặt anh. 【Pokémon】: Suicune. 【Vật phẩm】: Gai Nhọn. 【Mang theo】 hoặc 【Tháo ra】.

Không chút do dự, Tô Thanh liền trực tiếp chọn tùy chọn Tháo ra.

Trong khoảnh khắc.

Sau khi Tô Thanh đưa ra lựa chọn, cảnh tượng trước mặt anh lập tức xảy ra sự thay đổi lớn.

Một luồng ánh sáng trắng đột nhiên bao phủ lấy Suicune, một lát

sau, một vật thể màu đen giống như quả lê gai xuất hiện trong tay Tô Thanh.

"Ồ?

Đây là Gai Nhọn sao?!" Tô Thanh đánh giá vật chất màu đen đột nhiên xuất hiện trong tay.

Anh có chút ngạc nhiên, đưa hai ngón tay ra, kẹp nó giữa hai ngón tay.

Với sự bảo vệ của pháp tắc hệ thống, Tô Thanh sẽ không bị sát thương mà Gai Nhọn mang lại.

Nhưng khi cầm nó trong tay, Tô Thanh vẫn có thể cảm nhận được khí tức nguy hiểm tỏa ra từ Gai Nhọn trong tay.

Suicune đang hôn mê cũng cảm thấy cơ thể đột nhiên nhẹ bẫng, sau đó vết thương đau đớn hành hạ cơ thể nó bấy lâu dường như đã biến mất.

Đôi mắt đang nhắm chặt khẽ rung động, dường như có dấu hiệu sắp tỉnh lại.

"Không tồi nhỉ, chức năng tháo vật phẩm và trang bị vật phẩm này khá xuất sắc đấy." Tô Thanh cũng hài lòng với chức năng bổ sung này của hệ thống.

Bằng cách này, khi Pokémon của Tô Thanh mang vật phẩm, không cần phải trang bị vật lý.

Chỉ cần dùng hình thức đặc biệt của hệ thống để trang bị là được, làm như vậy sẽ có một lợi ích.

Đó là vật phẩm trang bị trên Pokémon của Tô Thanh sẽ không hiển lộ ra bên ngoài hình dáng.

Tô Thanh niệm thầm một tiếng, tùy tức bị Tô Thanh nắm trong

ngón tay, Gai Nhọn toàn thân màu đen liền được Tô Thanh cất vào kho của hệ thống.

"Ô~" Vừa đúng lúc này, Suicune cũng mở mắt ra, từ từ đứng dậy, giật mình, lắc lắc đầu.

"Không sao rồi chứ, tôi đã giúp cô tháo vật phẩm gây hại kia ra rồi, sau này sẽ không sao nữa đâu." Tô Thanh cúi người xuống, ngồi xổm trước mặt Suicune.

Anh nhẹ nhàng đưa lòng bàn tay vuốt ve tấm lưng mềm mại của Suicune, giọng điệu dịu dàng an ủi nó.

Nhận thấy hành động của Tô Thanh, cảm nhận được sự thay đổi của cơ thể, Suicune không hề né tránh, mà để bàn tay Tô Thanh thật thà đặt lên lưng mình.

Tô Thanh đã giúp nó chữa khỏi bệnh nan y, khiến độ thiện cảm của nó đối với Tô Thanh gần như tăng theo đường thẳng. 【Thiện cảm】: 88↑ Độ thiện cảm của Suicune và Tô Thanh gần như đã tiệm cận mốc 100.

Còn về giá trị tối đa 255, thì rõ ràng còn một chặng đường dài phải đi.

"Oa ô?" Chịu đựng sự vuốt ve của Tô Thanh, trong mắt Suicune cũng lóe lên một tia vui vẻ.

Dường như việc ở gần con người này có thể khiến nó cảm thấy an tâm hơn.

Điều này khiến Tô Thanh thầm tặc lưỡi, hình như không khác gì vuốt ve mèo, cảm giác tay tăng lên, vuốt ve một con mèo lớn.

Nhìn dáng vẻ của Suicune, dường như con Suicune trước mặt này không hề ghét hành động đó, ngược lại còn có chút thích.

“Oa ô~” Lại phát ra một tiếng kêu khẽ vui vẻ, ngay sau đó ánh mắt Suicune lại dừng lại trên thức ăn mà nó đã ăn trước đó.

Ánh mắt Tô Thanh liếc thấy tình hình đó, khóe môi anh liền cong lên một độ cong hưng phấn.

“Thế này nhé, Suicune, nếu cô muốn thức ăn, tôi có rất nhiều.

Cô cũng có thể ăn liên tục, nếu được, tôi muốn thu phục cô, cô thấy sao?” Những lời nói hơi căng thẳng từ miệng Tô Thanh thốt ra, anh không hề đề cập đến chuyện vừa xảy ra để uy hiếp Suicune, đó không phải là lựa chọn ưu tú.

“Ô?” Lúc này.

Suicune trước tiên đánh giá Tô Thanh đang đầy mong đợi trước mặt, sau đó liền nghiêng đầu, trên mặt lộ ra vẻ tò mò.

Hai con mắt to lớn không ngừng đảo qua lại trong hốc mắt, một lát sau, Suicune lại rơi vào im lặng, thỉnh thoảng liếc nhìn Tô Thanh, rồi lại liếc nhìn thức ăn phía dưới.

Dường như đang suy nghĩ.

Cuối cùng, dưới ánh mắt mong chờ của Tô Thanh, Suicune gật đầu với anh, nhưng rồi lại lắc đầu. "Ý gì?" Tô Thanh hơi ngẩn ra, sau đó ngờ nghệch hỏi. "Ý là đồng ý cho tôi cơ hội thu phục, nhưng cần phải thông qua đối chiến?

Phải thắng trận chiến mới có thể thu phục?" Tô Thanh thử hỏi, đầy mong đợi. "Oa~" Nghe vậy, Suicune liền nhanh chóng gật đầu, ý nói đúng là như vậy. "Vậy được rồi." Tô Thanh đành bất đắc dĩ gật đầu.

Anh vốn nghĩ rằng với sự giúp đỡ lớn như vậy, cộng thêm việc cung cấp đồ ăn ngon miệng cho Suicune, anh sẽ không cần chiến đấu mà có thể thu phục nó.

Kết quả là anh đã quá đề cao sức hút cá nhân của mình. "Đi theo tôi, Suicune.

Chúng ta sẽ đến một nơi tốt hơn để đối chiến!" Đi phía trước, Tô Thanh trực tiếp nhấn nút bên cạnh thang máy, sau đó quay lại nhìn Suicune vẫn còn ngập ngừng phía sau, gật đầu ý bảo nó đi theo. "Oa~" Tuy không hiểu thang máy là cái gì, nhưng thấy Tô Thanh đã bước vào, Suicune cũng chọn tin tưởng.

Nó đi theo Tô Thanh vào thang máy, đi xuống khu vực sân đấu dưới lòng đất.

Chỉ đến khi nhìn thấy sân đấu, Suicune mới hoàn toàn hiểu được "nơi tốt hơn để đối chiến" mà Tô Thanh nói là ở đâu.

Ngẩng đầu nhìn mặt nước màu xanh trong suốt, sáng lấp lánh phía trên, trên mặt Suicune lập tức hiện lên vẻ ngạc nhiên.

Một loại Ngoại Cảm vô hình bao phủ cơ thể Suicune.

Ngay sau đó, Suicune liền trực tiếp bay lên không trung, đến một vị trí rất gần với mặt kính, tiếp xúc ở cự ly gần với tấm kính phản chiếu hồ nước.

Một lát sau, cảm thấy không thể xuyên qua tấm kính bằng Ngoại Cảm, Suicune lại bay trở lại mặt đất, dưới ánh sáng xanh biếc, biểu cảm của Suicune trở nên thoải mái vô cùng. "Ra đi, Blaziken." Không chút do dự, Tô Thanh trực tiếp chọn Blaziken Dị Sắc, lực chiến mạnh nhất hiện tại của mình.

Thực ra cũng chẳng còn cách nào khác, gặp Suicune vừa là may mắn, vừa là rất xui xẻo đối với Tô Thanh.

May mắn là Tô Thanh không gặp phải Thần thú không thể thu phục.

Ví dụ như Rayquaza chẳng hạn, căn bản không thể đánh thắng.

Còn không may là hai Pokémon của Tô Thanh đều bị Suicune khắc chế, thật là khó xử.

Do đó, Tô Thanh chỉ có thể chọn một trong hai Pokémon bị khắc chế này.

Tô Thanh đã chọn Blaziken Dị Sắc với sức mạnh vượt trội hơn, sở hữu khả năng Mega Tiến hóa. "Khặc!" Xuất hiện từ Pokeball, Blaziken Dị Sắc liền phấn khích khóa mục tiêu vào Suicune.

Rõ ràng là ngay khi vừa xuất hiện, Blaziken Dị Sắc cũng cảm nhận được dao động mạnh mẽ từ Suicune.

Lửa và nước va chạm, cuộc gặp gỡ giữa những kẻ thù truyền kiếp. "Oa~" Với đôi mắt to tròn, Suicune nghiêng đầu, liếc nhìn Blaziken Dị Sắc đầy tinh thần và cường tráng trước mặt, sau đó lại nhìn Tô Thanh đang đứng phía sau Blaziken Dị Sắc.

Chương 13

Có vẻ như nó đang xác nhận xem Tô Thanh có phái nhầm Pokémon không, hơi ngạc nhiên vì Tô Thanh lại phái ra một Pokémon hệ lửa. "Xin lỗi Suicune, hiện tại tôi chỉ có Blaziken Dị Sắc hệ lửa và Cận Chiến, cùng với Garchomp hệ rồng và đất.

Đều không chiếm ưu thế về thuộc tính, nên đành phải chiến đấu như vậy." Tô Thanh bất đắc dĩ giải thích. "Oa~" Lời của Tô Thanh lập tức khiến Suicune hiểu ra tình hình, nó gật đầu một cách nhân tính hóa với Tô Thanh, tỏ vẻ đã hiểu.

Nhưng trong ánh mắt Suicune vẫn không hề có ý định nhân nhượng, tràn đầy sự nghiêm túc.

Như vậy cũng tốt, Tô Thanh cũng muốn xem toàn bộ thực lực của Suicune.

Dù sao Suicune vẫn chưa đạt đến cấp độ Thần Thú cấp Ba, vẫn ở đỉnh phong Quán Quân cấp, khá gần với Blaziken Dị Sắc.

Blaziken Dị Sắc này không hề đơn giản như tưởng tượng. "Vậy tôi không khách khí nữa, Suicune." Sau một lời nhắc nhở ngắn gọn, Tô Thanh liền đặt ngón tay lên Đá Mega. "Blaziken Dị Sắc, Mega Tiến hóa đi." Ngón tay thành thạo đặt lên vòng tay ở cổ tay phải, đầu ngón tay chạm vào Đá Mega.

Một ánh sáng bạc lóe ra từ Đá Mega, hai viên Đá Mega tương tác với nhau, mỗi viên đều phóng thích sức mạnh của mình.

Chúng kết nối Tô Thanh và Blaziken Dị Sắc thành một thể, sau đó dần dần phình to, hóa thành một thể lớn hơn, bao phủ toàn bộ cơ thể Blaziken Dị Sắc.

Sự biến hóa này cũng khiến Suicune đang đứng xem lộ ra ánh mắt nghi ngờ, tò mò đánh giá Blaziken Dị Sắc đang bị bao bọc trong ánh sáng trắng và Tô Thanh.

Roẹt roẹt roẹt!

Ánh sáng bao phủ cơ thể Blaziken bắt đầu dần dần tan biến, khi ánh sáng hoàn toàn biến mất, Blaziken Dị Sắc hiện hình, cơ thể đột nhiên cao lớn hơn nhiều so với trước.

Ước chừng từ 1.9 mét tăng lên khoảng 2.2 mét, hai bên cánh tay được bao bọc bởi hai luồng lửa xanh lam lượn lờ trong không khí.

Lông vũ trắng trên đầu trở nên dài hơn, móng vuốt sắc nhọn như băng vải và đôi chân mạnh mẽ, rắn chắc cũng dài hơn, rắn rỏi hơn.

Đôi mắt xanh lam kết hợp với màu sắc xanh đen toàn thân, làm nổi bật khí thế phi phàm của Blaziken Dị Sắc. [Mega Blaziken] [Chủ nhân]: Tô Thanh. [Độ thân mật]: 255. [Thuộc tính]: Lửa + Cận Chiến. [Đặc tính]: Hỏa Diễm + Tăng Tốc. [Giới tính]: Đực. [Tiềm năng]: Master cấp. [Lực chiến]: Quán Quân cấp đỉnh phong.

LV87 (do Đá Mega, tạm thời tăng lên LV90, đỉnh phong Quán Quân). [Có phải Dị Sắc không?]: Có. [Vật phẩm mang theo]: Bộ Đá Mega Tiến hóa. [Kỹ năng đã học]: Cú Đá Lửa, Hỏa; Đá Kép, Cận Chiến; Xung Kích Rực Lửa, Hỏa; Cú Đấm Lửa, Hỏa; Đá Cú Nhảy Cao, Cận Chiến; Vuốt, Thường; Gầm Gừ, Thường; Lửa Nhỏ, Hỏa; Cát Tấn Công, Đất; Mỏ Khoan, Bay; Tấn Công Lửa, Hỏa; Tấn Công Nhanh, Thường; Tăng Cường Thể Lực, Cận Chiến; Tập Trung Năng Lượng, Thường; Chém, Thường; Dũng Mãnh Chim Chuyền, Bay; Cú Đấm Trời Giáng, Cận Chiến; Kiếm Vũ, Thường; Tấn Công Nhanh, Tâm Linh; Ngày Nắng, Hỏa; Phá Gạch, Cận Chiến; Phân Thân, Thường. "Tấn Công Nhanh!" Ánh mắt Tô Thanh đặt lên Suicune đang ngẩn người, anh trực tiếp ra lệnh một chiêu thức tăng cường. "Khặc!"

Nghe vậy, Blaziken Dị Sắc liền gầm lên một tiếng, nhanh chóng chấp hành mệnh lệnh của Tô Thanh. "Phụt!" Đối mặt với cơ thể Blaziken Dị Sắc đang lắc lư không ngừng, Suicune liền chọn sử dụng Thủy Pháo để tấn công.

Ngay từ đầu đã sử dụng Thủy Pháo với uy lực lên đến 120, rõ ràng thái độ của Suicune đối với trận chiến này vô cùng nghiêm túc. "Vút!" Duy trì Tấn Công Nhanh, tốc độ của Blaziken không ngừng tăng lên.

Nó dễ dàng né tránh Thủy Pháo mà Suicune phóng ra, và nhờ lợi thế về tốc độ, nó đã tạo ra một khoảng cách nhất định với Suicune, duy trì một khoảng cách tương đối an toàn.

Về phần nơi Thủy Pháo rơi xuống, một hố sâu khổng lồ đã bị khoét ra ở đó.

Xung quanh hố sâu có không ít những hố nhỏ hơn, tất cả đều bị đánh nát thành những hố lồi lõm, khắp nơi tràn ngập nước.

Điều này cũng khiến Blaziken đang hành động chịu một sự cản trở nhất định. "Thật đáng sợ." Liếc nhìn khu vực bị Suicune phá hoại, đồng tử Tô Thanh không khỏi co lại.

Không, nếu chỉ dựa vào uy lực lớn để giành chiến thắng thì không thể, đây là thực tế, không phải trò chơi theo lượt. "Tập Trung Năng Lượng!" Mọi thứ đều diễn ra bình thường như Tô Thanh dự đoán, anh bình tĩnh ra lệnh tiếp theo. "Khặc!" Khi di chuyển, Blaziken sau khi né tránh đòn tấn công của Suicune, hai tay liền tụ lại, một luồng khí trắng ngưng tụ trong không khí.

Cùng với luồng khí đi vào, khí thế của Blaziken Dị Sắc đột nhiên thay đổi, lập tức trở nên sắc bén, trong đôi mắt lóe lên từng đợt hàn quang. "Kiếm Vũ!" Tô Thanh không mạo hiểm chọn cho Blaziken Dị Sắc tấn công, đối phương là Thần thú, nếu không cần thiết, cần đảm

bảo một đòn chí mạng càng ổn định càng tốt.

Hiện tại Tô Thanh thực sự không có đủ tự tin để cho Blaziken Dị Sắc liều mình đối đầu với Suicune, thể lực của Thần thú rõ ràng sâu rộng hơn so với Pokémon bình thường. "Oa~" Liên tiếp vài đòn tấn công không trúng, Suicune trên sân dần trở nên bực bội.

Đôi mắt lóe lên một tia sáng, ngay sau đó một sức mạnh vô hình lập tức truyền đi theo không khí, khóa mục tiêu vào Blaziken Dị Sắc. "Rầm!" Ngoại Cảm đột nhiên phát động, sát thương khủng khiếp từ kỹ năng Ngoại Cảm trực tiếp khiến Blaziken Dị Sắc lùi lại. "Oa~" Đối mặt với Ngoại Cảm đã thành công, Suicune trực tiếp chọn thừa thắng xông lên, sử dụng chiêu Thủy Pháo có uy lực lớn nhất. "Bảo Vệ!" Đòn tấn công của Suicune rất nhanh, Blaziken vừa ngã xuống rõ ràng không thể né tránh, do đó trong tình huống không thể né tránh Tô Thanh đành chọn dùng Bảo Vệ để chống đỡ trực diện.

Mặc dù vậy, Blaziken Dị Sắc bị đánh bay ra xa, đâm vào mặt đất, bị thương rất nặng.

Nếu không phải nhờ Mega Tiến hóa đã nâng cao khả năng chống chịu và phản ứng của Mega Blaziken.

Mega Blaziken thực sự chưa chắc đã có thể sử dụng kỹ năng Bảo Vệ. "Bành!" May mắn thay, lần đầu tiên sử dụng kỹ năng Bảo Vệ rất hiệu quả, tấm khiên trắng sữa trực tiếp bao phủ Mega Blaziken.

Thủy Pháo bắn vào tấm khiên trắng sữa hoàn toàn không tạo ra hiệu quả tương ứng, dòng nước trực tiếp tách ra từ hai bên tấm khiên, và với điều đó, đòn tấn công của Suicune đã kết thúc. "Sử dụng Kiếm Vũ một lần nữa!" Lần Kiếm Vũ trước đã thành công, cộng thêm hiệu quả của Tập Trung Năng Lượng, sức tấn công của Blaziken hiện tại đã được nâng cao.

Sử dụng Kiếm Vũ thêm một lần nữa, sức tấn công của Blaziken

Dị Sắc sẽ trực tiếp tăng 4 cấp. "Hưu hưu hưu!" Nghe theo chỉ huy của Tô Thanh, Blaziken Dị Sắc lập tức sử dụng chiêu Kiếm Vũ, cơ thể nhanh chóng xoay tròn.

Ngọn lửa xanh lam bùng lên mạnh mẽ hơn, khí thế trên người nó cũng càng lúc càng sắc bén. "Oa~!" Đối mặt với Blaziken Dị Sắc đang tích lũy sức mạnh một lần nữa, Suicune cảm thấy một sự đe dọa nhất định, bởi vì ngay khi nó bắt đầu tích lũy một lần nữa.

Suicune có thể cảm nhận rõ ràng áp lực truyền ra từ Blaziken Dị Sắc, áp lực đó thậm chí còn vượt xa sức mạnh của nó, khiến nó cảm thấy bất an. "Phụt phụt phụt!" Lần này Suicune không sử dụng Thủy Pháo để tấn công, mà lại sử dụng Ngoại Cảm đã thành công trước đó.

Hệ tâm linh khắc hệ cận chiến, do đó Ngoại Cảm cũng là một kỹ năng rất hiệu quả. "Bảo Vệ!" Ngoại Cảm vô hình vô tướng, do đó Tô Thanh không thể hoàn toàn né tránh cho Blaziken Dị Sắc, chỉ có thể để Blaziken Dị Sắc sử dụng Bảo Vệ một lần nữa. "Bành!" Kỹ năng Bảo Vệ và Ngoại Cảm va chạm hoàn toàn với nhau, tạo ra ảnh hưởng lớn trên hiện trường, và khiến Blaziken Dị Sắc lùi lại vài bước, lộ ra vẻ không ổn định. "Blaziken Dị Sắc, xông lên đi, Cú Đấm Trời Giáng!" Do Blaziken Dị Sắc đã thành công cản được Ngoại Cảm của Suicune bằng Bảo Vệ, Tô Thanh liền bình thản ra lệnh tấn công đầu tiên.

Vừa dứt lời, Blaziken Dị Sắc đang đứng yên biến mất.

Cơ thể nó hóa thành một luồng sáng xanh, chớp mắt đã đến gần Suicune, tốc độ bùng nổ đến cực hạn. "Khặc!" Gầm lên một tiếng, Blaziken Dị Sắc nhảy lên trước Suicune, vung móng vuốt, vạch ra từng luồng lửa xanh lam trong không khí. "Bành bành!" Móng vuốt sắc nhọn mang theo lửa xanh lam trực tiếp tấn công vào cằm Suicune, đánh bay Suicune đang đứng yên lên không trung, trên cơ thể nó xuất hiện rất nhiều vết nứt. "Oa~" Lực tấn công bùng nổ của Mega

Blaziken Dị Sắc vô cùng mạnh mẽ, cũng khiến Suicune bị trúng đòn lộ ra vẻ đau đớn không thể chịu đựng được.

Không khí ma sát, phát ra tiếng ầm ầm.

Mặc dù vậy, Suicune lại không hề có ý định từ bỏ chiến đấu.

Nó há miệng, một quả cầu năng lượng xanh biếc ngưng tụ trong miệng. "Đó là Xung Kích Nước?!

Đừng sợ, Mega Blaziken, trực tiếp xông lên, sử dụng Đá Cú Nhảy Cao." "Khặc!" Nghe vậy, Mega Blaziken hơi ngẩn ra, nhưng vẫn nhanh chóng chấp hành mệnh lệnh của Tô Thanh.

Nó nhìn chằm chằm vào Suicune đang ngưng tụ Xung Kích Nước trên không, khi di chuyển Mega Blaziken ngay lập tức bùng nổ ưu thế tốc độ tuyệt đối.

Nó tập trung tất cả năng lượng vào đầu gối phải, ngọn lửa xanh lam phun trào bùng nổ trên cơ thể, kéo dài một vệt dài trên không trung, tăng cường khí thế của Blaziken Dị Sắc.

PS: Cảm ơn hoa tươi, phiếu đánh giá, hôm nay xem nếu viết nhanh thì có thể cân nhắc thêm hai chương.

Trong khoảnh khắc.

Blaziken Dị Sắc trực tiếp hóa thành một luồng sáng xanh, lao thẳng vào Suicune. "Bành!!!" Xung Kích Nước xanh biếc từ miệng Suicune phun ra, ngay sau đó liền nghênh chiến với Mega Blaziken đang sử dụng Đá Cú Nhảy Cao.

Hai bên va chạm.

Lực tấn công khủng khiếp của Mega Blaziken trực tiếp phá hủy hoàn toàn quả cầu năng lượng xanh biếc Xung Kích Nước mà Suicune phóng ra.

Nó vỡ tan thành từng mảnh vụn, bay lượn trong không khí.

Chương 14

"Oa~" Suicune lộ vẻ ngạc nhiên, kinh hãi.

Blaziken thì phấn khích.

Dưới ánh mắt sắc bén, thậm chí có chút lạnh lẽo, cú Đá Cú Nhảy Cao của Blaziken Dị Sắc trực tiếp đánh trúng Suicune trên không.

Sức mạnh bùng nổ hoàn toàn phóng thích lên cơ thể Suicune, từng lớp năng lượng không ngừng xuyên thấu vào cơ thể Suicune, gây ra sát thương cực lớn cho nó.

Thậm chí có một ít năng lượng còn xuyên qua cơ thể Suicune, truyền ra không khí xung quanh, tạo ra từng lớp sóng không gian.

Phát ra tiếng nổ "bành bành"! "Bành!" Lại một tiếng va chạm nữa vang lên, đó là tiếng Suicune đập mạnh xuống mặt đất.

Nó kiên cường đứng dậy, biểu cảm vô cùng ngưng trọng.

Blaziken Dị Sắc cũng đồng thời nhảy xuống từ không trung, ánh mắt sắc bén, khí thế kiên cố khóa mục tiêu vào Suicune có chút mệt mỏi. "Oa~" Với một tiếng gầm khó nhọc, Suicune đứng dậy, biểu cảm đau đớn không chịu nổi cuối cùng cũng không thể kiên trì được nữa, hai chân trước khuỵu xuống, trực tiếp quỳ trên mặt đất. "Đi đi, Pokeball Thần kỳ!" Ánh mắt Tô Thanh bắt được cảnh tượng đó, anh liền kích động lấy ra Bóng Sang Trọng đã chuẩn bị từ lâu.

Hai tay hợp lại, Tô Thanh trực tiếp ném Bóng Sang Trọng trong tay về phía vị trí của Suicune. "Bành bành bành!" Trong khoảnh khắc đó, sự chú ý của Tô Thanh hoàn toàn tập trung vào Bóng Sang Trọng, tim anh đập thình thịch. "Bành!" Bóng Sang Trọng chính xác đánh trúng Suicune, va vào đầu Suicune.

Một luồng sáng đỏ từ Bóng Sang Trọng tỏa ra, sau đó Bóng Sang Trọng mở ra.

Ánh sáng đỏ bao phủ cơ thể Suicune, sau đó kéo nó vào trong, Pokeball đóng lại, rơi xuống đất. "Đinh đông, đinh đông, đinh đông." Hiện trường lập tức vang lên từng tiếng trong trẻo, mỗi tiếng vang đều níu giữ hơi thở của Tô Thanh.

Cùng với nhịp tim của Tô Thanh rung động. "Đông!" Cuối cùng, sau vài lần nhấp nháy, một âm thanh dễ chịu như tiếng tiên vang vọng vào tai Tô Thanh.

Như hạn hán gặp mưa rào, trong khoảnh khắc đó, Tô Thanh đang đứng yên trực tiếp nhảy cẫng lên vì phấn khích.

Anh vội vàng chạy đến gần Pokeball đã thu phục Suicune. "Tuyệt vời!!!" Không chút do dự, Tô Thanh với tâm trạng cực kỳ kích động trực tiếp đưa tay nhặt Bóng Sang Trọng thuộc về Thần thú Suicune.

Sau khi nhặt Bóng Sang Trọng, Tô Thanh cũng không quên ai đã mang lại niềm vui lớn như vậy cho mình.

Anh nhảy vọt lên Blaziken, hai tay ôm lấy cổ Blaziken, bám vào người Blaziken. "Tuyệt vời quá, Blaziken, lần này làm tốt lắm!" Lúc này Tô Thanh cũng không còn bận tâm đến hình tượng nữa, lần đầu tiên thu phục được Thần thú, anh tỏ ra vô cùng kích động.

Thực sự đã đặt bước chân đầu tiên vào việc thu phục Thần thú, một người kiếp trước còn chưa từng nhìn thấy Pokémon, giờ đây lại thu phục được cả Thần thú, sao có thể không kích động cơ chứ?! "Khặc!" Trên sân, cảm nhận được sự thân mật từ Tô Thanh, Mega Blaziken yêu quý liền nheo mắt lại, nhưng hai cánh tay lại không dám tùy tiện chạm vào Tô Thanh.

Trong trạng thái Mega, hai cánh tay của Blaziken Dị Sắc đang bốc

cháy ngọn lửa hừng hực, nó sợ sẽ vô tình làm Tô Thanh bị thương, nên hơi không dám cử động.

Thực tế nó đã quá cẩn thận, với sự bảo vệ của quy tắc hệ thống, Blaziken thật sự không thể làm Tô Thanh bị thương, nhưng nó không biết điều đó.

Tuy nhiên, biểu hiện của Blaziken lại được Tô Thanh nhìn thấy, trong lòng anh chợt dâng lên một dòng nước ấm.

Blaziken Dị Sắc cũng đã trở lại trạng thái trước Mega, ngọn lửa trên người hoàn toàn biến mất. "Khặc!" Một người và một Pokémon, cuối cùng đã cùng nhau ăn mừng trong phấn khích.

Sau khi ăn mừng đơn giản, Tô Thanh liền nhanh chóng cầm Bóng Sang Trọng chứa Thần thú Suicune đến phòng y tế.

So với máy điều trị ở tầng 1, thiết bị trong phòng y tế dưới lòng đất rõ ràng đầy đủ hơn, vừa đặt Bóng Sang Trọng của Suicune vào máy.

Không lâu sau, anh nhận lại Bóng Sang Trọng của Suicune, mở Pokeball ra, một Suicune hoạt bát, nhảy nhót liền xuất hiện trở lại trước mặt Tô Thanh. . .....

Đồng thời, tại Celestic Town, trong một bảo tàng lịch sử nào đó.

Cynthia với mái tóc vàng dài, đang sử dụng điện thoại bàn để nói chuyện với một người nào đó. "Vâng, giáo sư Yamanashi, theo thông tin, lần này tôi đã thu được Adamant Orb thành công.

Hơi đáng tiếc là không tìm thấy Lustrous Orb liên quan đến Thần Không Gian Palkia." "Ra là vậy." Đầu dây bên kia, một ông lão tóc bạc phơ gật đầu. "Chuyện này cũng không cần vội, chuyện của Dialga và Palkia cứ từ từ tìm hiểu là được, rồi sẽ có kết quả thôi." Thay đổi giọng điệu, ông lão tóc bạc phơ liền hỏi tiếp. "À phải rồi, Cynthia, cô

có quen giáo sư Oak không?" Ông lão đầu dây bên kia dường như không quan tâm việc không tìm thấy Lustrous Orb, mà lại chuyển chủ đề sang một người khác. "Giáo sư Oak?

Ông là Quán Quân đầu tiên trong lịch sử Liên minh, Quán Quân hệ Rồng, giáo sư Oak Yukinari đó sao?" Cynthia hơi lẩm bẩm. "Haha, quả nhiên có phong cách riêng, tôi biết cô nghe tên là sẽ liên tưởng đến thành tích trong quá khứ." "Đúng vậy, giáo sư Oak đó, gần đây muốn tổ chức một trại huấn luyện, nhưng vừa hay trước đó khi liên lạc với tôi thì ông ấy biết được chuyện về di tích cổ đại.

Kết quả là ông ấy vừa nghe di tích cổ đại dường như có liên quan đến Thần Thời Gian Dialga, và Thần Không Gian Palkia.

Lập tức nảy ra ý định đến vùng Sinnoh để nghiên cứu, tôi đã đồng ý." Giáo sư Yamanashi từ tốn nói. "Ra là vậy, vậy tại sao ông ấy lại không đến?

Tại sao lại giao cho tôi?" Lời của giáo sư Yamanashi khiến Cynthia hơi tò mò. "Là thế này, giáo sư Oak muốn đến thì đúng rồi, nhưng vừa hay bên đó cần tổ chức một trại huấn luyện Pokémon cấp tân binh, ông ấy cũng không thể rời đi.

Xét thấy tất cả những người tham gia trại huấn luyện đều là những Huấn Luyện Gia mới ra mắt chưa quá một năm, và đều có khả năng tự chủ hành động nhất định.

Nên tôi đề nghị Sinnoh mở một trại huấn luyện Pokémon đặc biệt." Giáo sư Yamanashi mỉm cười nói. "Ồ, tôi hiểu rồi." Dừng một chút, Cynthia liền lộ ra vẻ suy tư. "Là, ông muốn tôi tìm một địa điểm sao?" Nhìn giáo sư Yamanashi đầu dây bên kia, Cynthia hơi hỏi. "À, hahaha.

Quả nhiên, bây giờ không thể giấu cô được gì." Bị Cynthia đoán trúng mục đích, giáo sư Yamanashi cũng không bực mình, ngược lại

còn lộ ra một nụ cười nhạt. "Đúng vậy, cô có địa điểm nào để giới thiệu không?

Nếu không có thì tôi sẽ nhờ người khác tìm tiếp." Giáo sư Yamanashi mỉm cười nói. "Khụ khụ, được rồi.

Không, không phải là nhóm tân binh chưa xuất phát mà giáo sư Oak tổ chức.

Nếu những người đã ra mắt gần một năm, và có khả năng chi tiêu độc lập nhất định, thì tôi ở đây, đúng là có một địa điểm để giới thiệu." Cynthia suy tư nói. . .....

Liên tiếp mấy ngày, Cynthia đều không đến chỗ Tô Thanh, điều này khiến Tô Thanh hơi.

Nhưng anh cũng vui vẻ được nhàn rỗi, trước đây anh thèm tiền của Cynthia, nhưng lần này lại không vội vàng như vậy.

Dù sao anh đã có Thần thú rồi, còn thèm Pokémon bình thường trong máy Gashapon sao?

Ừm, rõ ràng là thèm.

Đúng là thơm thật có thể đến muộn, nhưng chắc chắn sẽ không vắng mặt.

Ngồi trong góc, nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà đã pha chế, khóe miệng Tô Thanh lập tức cong lên.

Anh hơi quay đầu, ánh mắt đặt trên sân đấu, nhìn các Pokémon đang tiến hành huấn luyện đặc biệt, trong lòng Tô Thanh dâng lên một sự mãn nguyện. "Suicune, duy trì trạng thái này, tiếp tục sử dụng Xung Kích Nước tấn công Blaziken, phóng thích nhất định phải nhanh chóng, và đảm bảo khi tấn công mục tiêu phải khóa mục tiêu chính xác không sai sót.

Chỉ khi đòn tấn công có thể trúng đối thủ, thì đòn tấn công của ngươi mới có hiệu quả.

Nếu không thì chỉ có uy lực lớn cũng sẽ không có tác dụng gì, chiến đấu với kẻ địch mạnh mẽ sẽ trở nên rất bị động." Tô Thanh bình thản đánh giá.

Thay đổi giọng điệu, ánh mắt Tô Thanh không khỏi rơi vào Blaziken Dị Sắc đang di chuyển. "Ngoài ra, nếu đối mặt với đối thủ có quỹ đạo di chuyển không thể bắt được, cách tốt nhất là bắt được quỹ đạo di chuyển của đối phương, dự đoán nơi đối phương có thể xuất hiện tiếp theo, tiến hành tấn công trước.

Chỉ có như vậy mới có thể đảm bảo kỹ năng có tỷ lệ trúng cao." Tô Thanh mỉm cười chỉ dẫn Suicune trên sân.

Hiện tại khi đối mặt với Suicune, Tô Thanh không còn kích động như mấy ngày trước.

Nhưng khi đối xử với Suicune và các Pokémon khác, tâm trạng của Tô Thanh rất tốt, vui vẻ. "Ibui~" Một âm thanh mềm mại đáng yêu đột nhiên vang vào tai Tô Thanh, trong quá trình đó ánh mắt Tô Thanh cũng lập tức rơi vào bên cạnh mình.

Anh nhìn xuống, một Eevee đang mở to hai mắt ngây thơ nhìn mình.

Nhìn Eevee, trên mặt Tô Thanh lập tức nở một nụ cười. "Cũng không tệ lắm, Eevee~" Gật đầu, Tô Thanh trực tiếp đưa tay nhẹ nhàng xoa đầu Eevee.

Cảm nhận được sự thân mật của chủ nhân, Eevee mềm mại càng thêm phần đáng yêu, chủ động nghiêng đầu cọ cọ ống quần Tô Thanh.

Hai chân đạp một cái, nó nhảy lên đùi Tô Thanh, nằm úp giữa hai chân Tô Thanh, quay đầu, nhìn ra sân đấu, lộ ra vẻ mặt thoải mái, tận

hưởng sự vuốt ve của chủ nhân.

Chương 15

"Oa~" Trên sân, kể từ khi Suicune nghe theo chỉ huy của Tô Thanh, nó liền nghiêm túc gật đầu.

Tốc độ ngưng tụ quả cầu nước xanh biếc trong miệng ngay lập tức trở nên nhanh hơn.

Đồng thời, ánh mắt nó cũng không ngừng quét qua quét lại, thực hiện phân tích chi tiết, nhìn Blaziken Dị Sắc đang không ngừng chạy trên sân, trong lòng Suicune bùng lên ý chí chiến đấu hừng hực.

Hiện tại Blaziken chỉ là hình thái bình thường, không phải trạng thái Mega Tiến hóa, nếu vẫn không thể đánh trúng, thì chẳng phải nó là một phế vật sao?!

Một sự sỉ nhục của Thần thú sao?!

Điều đó khiến trong lòng Suicune bùng phát ý chí chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ. "Xoẹt xoẹt xoẹt!" Từng tiếng âm thanh vang lên, tốc độ của Blaziken Dị Sắc vô cùng nhanh.

Không có Mega Tiến hóa, Suicune muốn thành công đánh trúng Blaziken Dị Sắc bằng phương pháp đầu tiên cũng không dễ dàng.

Do đó, để đối phó với tốc độ xuất sắc của Blaziken Dị Sắc, Suicune chỉ có thể không ngừng bắt lấy quỹ đạo di chuyển của Blaziken Dị Sắc bằng mắt thường.

Dựa vào phán đoán chính xác của Ngoại Cảm, và góc mắt bắt lấy lộ trình di chuyển của Blaziken Dị Sắc, nó dự đoán trước và tấn công.

Ánh mắt Suicune bắt lấy di chuyển của Blaziken Dị Sắc, sau khi quan sát kỹ một lúc, một cảm giác huyền diệu đột nhiên xuất hiện trong lòng Suicune. "Bành!" Ngưng tụ nửa chừng, quả cầu nước xanh

băng đã chuẩn bị sẵn sàng đột nhiên phát động, chứng kiến Suicune phát động tấn công.

Ánh mắt Tô Thanh nhìn ra sân, lần này khi nhìn tình hình trên sân, trên mặt anh lập tức nở một nụ cười vui mừng. "Rầm rầm!" Quả cầu nước trực tiếp đánh trúng Blaziken Dị Sắc không kịp ứng phó.

Sóng nước khủng khiếp trực tiếp khiến Blaziken Dị Sắc bị đánh văng ra xa, cơ thể nó đập vào bức tường bên cạnh, tạo thành một vết nứt hình mạng nhện chi chít.

May mắn thay, các bức tường trong hệ thống đều được đặt lại hàng ngày, nên không cần lo lắng các Pokémon sẽ trực tiếp phá hủy cửa hàng vì uy lực kỹ năng quá lớn.

Còn về màn hình kính phía trên thì càng không cần lo lắng.

Chỉ có các bức tường bên trong có thể bị kỹ năng của Pokémon phá hủy, hoặc là mặt đất của sân đấu.

Các bức tường ở rìa cửa hàng, hoặc kính đều không thể bị phá hủy, tất cả đều được bảo vệ bởi quy tắc hệ thống. "Không tệ, Suicune." Đặt tách trà xuống, Tô Thanh trực tiếp đứng dậy, đi đến rìa, đưa tay kéo Blaziken Dị Sắc đang ngã xuống.

Tô Thanh sẽ không trọng cái này khinh cái kia, có Thần thú rồi quên bạn đồng hành, nên mục tiêu chú ý đầu tiên của anh là Blaziken Dị Sắc bị thương.

Hành động này của Tô Thanh cũng khiến trong lòng Blaziken Dị Sắc dâng lên một dòng cảm động.

Đứng dậy dưới sự kéo của Tô Thanh, Blaziken Dị Sắc đã hồi phục, trong ánh mắt nhìn Suicune lập tức tràn đầy ý chí chiến đấu kiên cường.

Suicune cũng không hề kém cạnh, đối mặt với sự đe dọa trong ánh

mắt Blaziken Dị Sắc, nó trực tiếp trừng mắt lại không hề giữ lại gì, không hề e dè. "Haha, được rồi, tiếp theo Blaziken hãy tăng tốc điên cuồng, tăng tốc độ đến cực hạn.

Còn Suicune, thì hãy tiếp tục nâng cao độ chính xác của kỹ năng, thân là Thần thú, đòn tấn công của ngươi có uy lực lớn, do đó chỉ cần có thể đảm bảo kỹ năng trúng mục tiêu, thì có thể gây sát thương hiệu quả cho kẻ địch." Nhìn hai Pokémon cực kỳ thông minh, ngộ tính cực cao trước mặt, trong ánh mắt Tô Thanh cũng lộ ra một tia vui mừng. "Gầm!" Dường như cảm thấy ánh mắt của chủ nhân căn bản không nhìn mình, Garchomp đang một mình huấn luyện bên cạnh liền không chịu nổi, chủ động gầm lên, muốn thu hút sự chú ý của Tô Thanh. "Haha!" Tiếng gầm vang vào tai, Tô Thanh lập tức vui vẻ, sau đó nở nụ cười tươi. "Cũng không tệ lắm, Garchomp." Quay người, trên mặt Tô Thanh tràn đầy sự bất đắc dĩ.

Tên nhóc này tính khí, dường như vẫn giống như trước khi tiến hóa, thích nghe người ta khen ngợi.

Ba tháng trước khi Tô Thanh vừa gặp Gible này, nó nghịch ngợm, thường xuyên giống như Ash và Gible trong phim hoạt hình.

Thích cắn đầu người khác, may mắn thay Tô Thanh tuy không phải tồn tại cấp độ "hack" với thân thể bất khả chiến bại như Ash và Team Rocket, nhưng khi ở trong cửa hàng, khả năng phòng ngự thân thể của Tô Thanh cũng không hề kém cạnh.

Được quy tắc hệ thống bảo vệ, thân thể anh ở trạng thái bất khả chiến bại, do đó Tô Thanh đã vượt qua khoảng thời gian khó khăn đó, giúp Gible hoàn thành tiến hóa. "Khặc!" "Oa~" "Ibui ibui~" Không lâu sau, trên sân lại vang lên âm thanh huấn luyện của các Pokémon, phát ra tiếng "bành bành bành".

Được đồng đội cổ vũ, Eevee cũng vậy.

Nó nhảy xuống từ chân Tô Thanh, xuống mặt đất, lộ ra vẻ mặt đầy năng lượng, phóng thích rất nhiều Đòn Tinh Tinh tốc độ cao hệ Thường, mài dũa uy lực kỹ năng. "Làm tốt lắm, Eevee~" Chứng kiến Đòn Tinh Tinh tốc độ cao của Eevee hoàn thành một cách hoàn hảo, Tô Thanh lập tức bày tỏ sự khích lệ.

Với đôi mắt to tròn long lanh, được chủ nhân khen ngợi, Eevee liền nhanh chóng đi những bước chân nhỏ màu hồng, lắc lư cái đuôi hình trái tim màu kem chạy về phía Tô Thanh.

Chú ý đến Eevee, Tô Thanh bị điểm dễ thương của Eevee làm cho mê mẩn, lập tức cúi thấp người.

Chủ động đỡ lấy Eevee nhỏ đang chạy.

Còn về Weedle, bây giờ không còn là Weedle nữa, đã tiến hóa thành Beedrill.

Hiện tại nó đang không ngừng di chuyển qua lại trên sân, cố gắng mài dũa tốc độ của mình.

Phát triển tốc độ đến cực hạn, đó là nhiệm vụ mà Tô Thanh giao cho Beedrill.

Những thứ cần tiêu hao để Pokémon của Tô Thanh thăng cấp là kinh nghiệm, tương tự như game online.

Tốc độ nâng cao thực lực tự nhiên vượt xa so với con người bình thường ở thế giới này.

Cũng không biết có phải vì hệ thống hay không, một số Pokémon của Tô Thanh dường như bất kể làm gì, đều có cơ hội nhận được một lượng kinh nghiệm nhất định.

Do đó tốc độ nâng cao thực lực của chúng vượt xa so với Pokémon hoang dã.

Còn về con người trong thế giới Pokémon.

Nếu muốn nâng cao sức mạnh của Pokémon, thì hầu như chỉ có thể thông qua việc rèn luyện và huấn luyện đặc biệt không ngừng nghỉ.

Do đó tốc độ nâng cao thực lực rất chậm, nếu không thì thế giới này có lẽ đã có Thiên Vương đi đầy đất rồi, chứ không như bây giờ.

Một khu vực trên danh nghĩa Thiên Vương căn bản không có mấy người, những Thiên Vương già đã về hưu cũng đều đi làm Thủ Lĩnh Đạo Quán.

Một lát sau!

Sau một hồi huấn luyện, các Pokémon của Tô Thanh dần dần dừng lại, bước vào trạng thái nghỉ ngơi. "Eevee, cũng biểu hiện không tệ." Nhẹ nhàng xoa xoa đầu Eevee mềm mại, cảm nhận xúc giác từ Eevee, Tô Thanh cũng nheo mắt lại. "À phải rồi, còn Beedrill nữa." Thay đổi giọng điệu, ánh mắt Tô Thanh lập tức rơi vào Beedrill bên cạnh. "Tốc độ của ngươi nhanh hơn trước một chút, hôm nay có thêm suất ăn đó nha." Tô Thanh tán thưởng nhìn Beedrill Dị Sắc vẫn đang vỗ cánh bay lượn trên không, mượn cơ hội này để tập trung vào tốc độ vỗ cánh của nó.

Sắp đến giai đoạn ăn uống, nhưng Beedrill này vẫn không hề có vẻ lơ là.

Điều đó khiến Tô Thanh tràn đầy sự tán dương và kỳ vọng vào nó.

Cảm nhận được thiện ý truyền đến từ chủ nhân, Beedrill của Tô Thanh lập tức phấn khích vung hai cây châm to khỏe, vạch ra hai vệt tàn ảnh trắng trong không khí. . ..... "Hả?

Có người đến sao?" Ngay khi Tô Thanh vừa định lên lấy bữa trưa cho các Pokémon, một bóng đen di chuyển xuất hiện phía trên phòng.

Sự xuất hiện của bóng đen ngay lập tức thu hút sự chú ý của Tô Thanh, khiến anh bất giác ngẩng đầu lên.

Là ai vậy? "Phụt!" Ánh mắt khóa mục tiêu vào bóng đen đó, mặt Tô Thanh chợt đỏ bừng, biểu cảm lộ ra một sự không tự nhiên.

Ra là Cynthia đã đến.

Anh đưa tay xoa xoa mũi.

Sau đó dùng mắt thường nhìn lại những ngón tay trắng tinh, sạch sẽ, xác nhận không có sơ hở nào, Tô Thanh mới lấy ra Bóng Sang Trọng của Suicune.

Anh thu Suicune vào Pokeball, ôm Eevee mềm mại trong lòng đi về phía thang máy. "Ibui!" Cửa thang máy mở ra, Eevee đang ở trong lòng Tô Thanh liền hoạt bát vẫy vẫy cái đuôi của mình.

Lông màu nâu giao với vệt hình trái tim màu kem, trông rất quyến rũ. "Hưu hưu hưu!" Thang máy nhanh chóng đạt đến tầng trên. "Cạch!" Ngay khi tiếng cửa thang máy mở ra vang lên, Cynthia cũng vừa bước vào cửa hàng của Tô Thanh.

Chưa kịp để Tô Thanh và Cynthia nói chuyện.

Từ xa vang lên từng tiếng ầm ầm, dường như có ô tô đang di chuyển đến. "?" Tiếng động lọt vào tai, không khỏi khiến biểu cảm Tô Thanh hơi thay đổi, chẳng lẽ ngoài Cynthia, hôm nay còn có khách hàng đến?

Hay là Cynthia mang theo?

Trên mặt Tô Thanh không khỏi hiện thêm một tia nghi ngờ.

Ánh mắt anh cũng theo nguồn âm thanh truy tìm, nhìn khung cảnh rừng cây xung quanh.

Ánh mắt lướt qua một chút, ngay sau đó Tô Thanh nhìn thấy một

ông lão mặc áo trắng rất quen thuộc.

Có một Huấn Luyện Gia trẻ tuổi đội mũ có biểu tượng WiFi trên đầu, vai đeo một Pikachu màu vàng. "??!

Giáo sư Oak?" Liếc nhìn Cynthia bên cạnh, Tô Thanh hơi nghi ngờ hỏi. "À." Nghe vậy, Cynthia lập tức gật đầu, cũng không quá kinh ngạc.

Chương 16

Dù sao ảnh hưởng của giáo sư Oak rất lớn, Tô Thanh nhận ra cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Nghe tiếng động cơ vang lên, có vẻ như số người này không ít.

Ở phía trước nhất, bên cạnh giáo sư Oak, dường như có một ông lão tóc bạc phơ khác.

Nhìn kiểu tóc không theo lối thông thường đó, ước chừng chắc là giáo sư Yamanashi, nhà nghiên cứu Pokémon ở vùng Sinnoh.

Đến thăm theo đoàn để "tặng sự ấm áp" sao?

Hoa tươi, phiếu đánh giá, tiền thưởng mau đến đi anh em, có thì tác giả không chê đâu, hahaha.

Một đợt Huấn Luyện Gia lớn như vậy sẽ mang lại bao nhiêu đơn hàng?

Ash và giáo sư Oak sao lại ở vùng Sinnoh, trong khoảnh khắc, trong lòng Tô Thanh tràn ngập sự thắc mắc. "Đúng vậy." Nhận ra vẻ mặt của Tô Thanh, Cynthia đứng trước mặt Tô Thanh, trên mặt tràn đầy vẻ xin lỗi. "Vì có di tích cổ đại liên quan đến Thần Thời Gian Dialga và Thần Không Gian Palkia, giáo sư Oak muốn đến vùng Sinnoh để nghiên cứu.

Vừa hay gần đây có một trại huấn luyện Pokémon sắp khai mạc, ở đây tôi cũng không có khách, cộng thêm cảnh đẹp, ít người qua lại, ngoài ra còn có một hồ nước, rất thích hợp làm khu cắm trại.

Thế nên tôi đã tự ý sắp xếp như vậy." Dừng một chút, Cynthia lại hơi ngại ngùng lè lưỡi, làm ra vẻ nghịch ngợm. "Vừa nãy tôi cũng mới đến, dường như chưa hỏi ý kiến anh, nên hơi ngại.

Chắc anh không để tâm chứ." Cynthia yếu ớt nói, đáng thương lộ ra đôi mắt to tròn long lanh. "Đương nhiên là không ý kiến." Tô Thanh mỉm cười nói, không hề để tâm đến việc Cynthia giấu giếm, tự ý quyết định.

Đùa gì vậy, anh đang lo không có người ở nơi hoang vắng này, Cynthia lại trực tiếp kéo theo một đám người lớn như vậy, sao có thể ghét bỏ được cơ chứ?

Đương nhiên phải giữ những người này lại để vắt kiệt giá trị lợi dụng của họ mới được.

Khụ khụ!

Nên là đôi bên cùng có lợi, hợp tác cùng có lợi mới phải.

Nhìn phản ứng của Tô Thanh, Cynthia lúc đó, trái tim đang treo lơ lửng của cô mới thả lỏng xuống.

Thực ra cô cũng không biết tại sao mình lại quan tâm đến Tô Thanh như vậy, nhưng cô đã làm như thế.

Lúc này ánh mắt Tô Thanh cũng rơi vào một phụ nữ khoảng ba mươi tuổi đang đi cùng giáo sư Oak và Ash.

Sau đó, anh lại nhìn xung quanh.

Ánh mắt Tô Thanh lại quét qua vài người lớn trông có vẻ cùng độ tuổi xung quanh, trong lòng lập tức có suy tính.

Xem ra trại huấn luyện mà giáo sư Oak tổ chức đã kéo theo không ít phụ huynh.

Điều này cũng tiện lợi, dù sao không phải tất cả các Huấn Luyện Gia tân binh đều có tiền, phụ huynh chẳng phải sẽ móc tiền ra sao?

Trong trường hợp có phụ huynh ở đó, các Huấn Luyện Gia trẻ tuổi đó có thể tiêu tiền ở đây.

Đương nhiên cũng không phải là lừa gạt trẻ con, dù sao các Pokémon được bán trong hệ thống của Tô Thanh, chất lượng và tiềm năng của chúng đều vượt xa Pokémon hoang dã, cũng đáng để tập trung bồi dưỡng.

Chẳng phải Tô Thanh đã mua một Trứng Pokémon Weedle có tiềm năng Quán Quân sao?

Hiện tại, trong số các Trứng Pokémon mà Tô Thanh có được, Pokémon có tư chất kém nhất là Farfetch'd tinh anh.

Ngay cả một Pokémon chất lượng bình thường cũng không có, điều đó chứng tỏ chất lượng Pokémon trong cửa hàng xuất sắc đến mức nào rồi.

Nếu không phải Tô Thanh thực sự không thiếu đồ ăn, có lẽ anh đã không để Farfetch'd đi, mà sẽ cân nhắc xem có nên mua Farfetch'd để thưởng thức món Pokémon trên đầu lưỡi hay không.

Dù sao Tô Thanh thực sự yêu Pokémon, và cũng yêu thích chúng.

Farfetch'd: "Quạc quạc quạc, nói tiếng người đi?" Tô Thanh: "Tự mang gia vị đến, món nướng chẳng phải thơm ngon sao?" Thực tế Farfetch'd quả thật là một món ngon trong thế giới Pokémon, loại Pokémon này lực chiến không mạnh, cộng thêm tốc độ sinh sản cực nhanh.

Nếu con người không ăn, các Pokémon bình thường thực sự không ăn được, e rằng sẽ trực tiếp phá hủy môi trường sinh thái, các loài Pokémon côn trùng yếu ớt bị tập tính sinh hoạt của Farfetch'd khắc chế đều có thể bị ăn đến tuyệt chủng, nên Farfetch'd đã gặp bi kịch. "À phải rồi, Eevee này là lúc nào thu phục vậy?" Ánh mắt Cynthia dán chặt vào Eevee nhỏ mềm mại trong lòng Tô Thanh, nhìn nó không ngừng vẫy vẫy, lắc lư cái đuôi hình trái tim màu kem sang hai bên, cùng với những đệm thịt nhỏ màu hồng trên lòng bàn chân phải.

Cynthia cảm thấy trái tim mình như tan chảy, hai mắt cô lóe lên một cặp trái tim đỏ hừng hực. "Dễ thương quá, xem ra tôi cũng phải thu phục một con Eevee, thật sự quá đáng yêu." Không thể chịu đựng được sự quyến rũ của Eevee, Cynthia trực tiếp nhanh chóng đi đến trước mặt Tô Thanh, cúi thấp người, hai mắt dán chặt vào Eevee trên ngực Tô Thanh. "Hít!" Một con Eevee thật lớn, Tô Thanh thầm nghĩ.

Anh thầm cảm thán sự mạnh mẽ của con Eevee trước mặt.

Đưa bàn tay ngọc trắng muốt ra, Cynthia trực tiếp nhẹ nhàng nắm lấy bộ lông màu nâu xù xì và bàn chân có đệm thịt nhỏ màu hồng của Eevee. "Ibui ibui~" Bàn chân nhỏ mềm mại bị Cynthia, người mang theo một làn hương thơm, nắm lấy, Eevee nhỏ chưa từng có trải nghiệm như vậy hơi luống cuống, tâm trạng có chút bồn chồn bất an.

Đây cũng là lần đầu tiên nó gặp con người khác ngoài Tô Thanh. "Đừng sợ nha, Eevee, chị gái này không phải người xấu đâu, có muốn để chị ấy ôm không?" Nhẹ nhàng xoa đầu Eevee, Tô Thanh thử khuyên nhủ.

Đồng thời Tô Thanh trực tiếp đưa tay trái ôm lấy Eevee, tay phải thì nắm lấy bàn tay của Cynthia.

Dưới sự ngạc nhiên của Cynthia, Tô Thanh nắm lấy bàn tay trắng trẻo thon dài của Cynthia, đưa tay Cynthia nhẹ nhàng vuốt ve cái đầu mềm mại tròn trịa của Eevee.

Cảm nhận được cảm giác mềm mượt từ bộ lông trên đầu Eevee, vẻ hơi không tự nhiên trên mặt Cynthia cũng dần dần tan biến trong khoảnh khắc đó.

Góc mắt cô liếc nhìn biểu cảm vẫn như thường của Tô Thanh, Cynthia thầm thấy xấu hổ.

Xem ra cô đã quá nhạy cảm, có lẽ đối phương cũng không có ý gì.

Dần dần, Eevee cũng đã quen với sự thân mật của Cynthia.

Cảm thấy Eevee dần có thể tự mình ở bên Cynthia, Tô Thanh liền trực tiếp đưa Eevee trong lòng cho Cynthia.

Giao Eevee, công chúa nhỏ đáng yêu này, cho Nữ hoàng Sinnoh trước mặt chăm sóc cẩn thận.

Cynthia cũng cẩn thận ôm lấy bé con màu hồng đáng yêu này, giữ chặt trong lòng.

Sau khi giao Eevee cho Cynthia, ánh mắt Tô Thanh nhìn ra ngoài cửa.

Cây cầu là một vấn đề phiền phức.

Trong lòng Tô Thanh có chút phiền não.

Từ bờ hồ đến bờ bên kia ít nhất mười mét, độ sâu của hồ khoảng bốn mét, trẻ con có lẽ không thể bơi qua được.

Trừ khi thể chất của mỗi người đều biến thái như Ash, nếu không thì gần như không thể. "Đó là một vấn đề." Bên cạnh, Cynthia đang đùa giỡn với Eevee cũng nhận thấy Tô Thanh đang nhíu chặt mày, theo ánh mắt của Tô Thanh, ánh mắt cô cũng rơi xuống mặt hồ trước mặt. "À phải rồi, tại sao khi xây dựng cửa hàng này, anh lại không chọn xây cầu?" Nhìn Tô Thanh trước mặt, trên mặt Cynthia tràn đầy sự ngạc nhiên. "Khụ khụ, chuyện đó nói sau, trước tiên hãy giải quyết vấn đề trước mắt đã." Tô Thanh ngượng ngùng ngắt lời Cynthia, che đậy chuyện này đi.

Chẳng lẽ lại nói vì hệ thống bị thiếu sót, không dự đoán được việc sẽ có nước sao.

Sau đó ánh mắt anh rơi vào bờ đối diện, lúc này hầu hết nhân viên tham gia trại huấn luyện đều đang xuống xe, những chiếc xe phía sau còn mới đến, do đó không nhìn thấy mặt tiền cửa hàng, có bức tường

chắn, cũng sẽ không nhìn thấy cảnh bên trong cửa hàng.

Liếc nhìn mặt hồ trong xanh sạch đẹp, Tô Thanh đành hơi bất đắc dĩ lấy ra một Bóng Sang Trọng màu vàng đen từ thắt lưng. "Vậy ra đi, Suicune, làm phiền ngươi rồi." Tô Thanh bình thản nói. "?" Lời nói lọt vào tai, Cynthia lập tức kinh ngạc mở to mắt khó tin.

Biểu cảm tràn đầy sự ngạc nhiên, sau đó ánh mắt cô rơi vào Suicune đột nhiên xuất hiện trên sân.

Nhìn ánh sáng đỏ tan đi.

Thân hình của Suicune, và khí thế đặc biệt đó hiện ra rõ ràng trước mặt, Cynthia vẫn có chút khó tin.

Ngay cả hai tay đang ôm Eevee cũng trở nên cứng đờ. "Tô Thanh... anh... anh lại thu phục được hiện thân của gió bắc?

Pokémon Thần thú trong truyền thuyết, Suicune?" Nhìn Suicune với tư thế bốn chân đứng vững, trên trán khảm một viên đá quý màu xanh lam lớn làm trang sức, xung quanh lơ lửng những dải băng trắng như gió, dáng vẻ cực kỳ nhanh nhẹn và thanh thoát.

Trên người có những hoa văn xanh lam và trắng, thể hiện hình ảnh của nước và gió.

Cynthia trực tiếp kinh ngạc mở to hai mắt, suýt nữa thì kêu lên thành tiếng.

May mắn thay, cô đã kịp nhớ đến lời Tô Thanh nói trước khi phóng thích Suicune, nên đã không hét toáng lên. "Đúng vậy, nhưng chuyện này xin hãy giữ bí mật cho tôi, bây giờ không kịp nói chi tiết.

Tận dụng lúc này, Suicune, sử dụng Tia Băng." Ngay lập tức Tô Thanh đưa ngón tay chỉ vào mặt nước trước cửa, đồng thời lại ra hiệu về phía bờ đối diện xa xa. "Oa~" Gầm khẽ một tiếng, Suicune lộ ra một biểu cảm suy nghĩ nhân tính hóa, sau đó nhanh chóng chấp hành

mệnh lệnh của Tô Thanh, trong miệng nhanh chóng ngưng tụ một luồng sáng xanh biếc.

Một lát sau, Tia Băng xanh biếc liền trực tiếp phóng ra từ cửa, từng bước tiến lên, khối băng lạnh giá trước cửa trực tiếp bị đóng băng hoàn toàn. "Ối, cái gì vậy?

Tia Băng được phóng ra bởi một Pokémon hệ băng mạnh mẽ sao?

Thật là quy mô lớn quá, dùng băng làm cầu sao?" Từ xa.

Giáo sư Oak nhìn thấy Tia Băng được phóng ra, lập tức hai mắt sáng lên, phạm vi của Tia Băng như vậy, thật sự khiến người ta kinh ngạc.

Chương 17

Nhưng ông cũng không nói gì nhiều, một số Pokémon chuẩn Thiên Vương cũng có khả năng khống chế băng cực kỳ xuất sắc, gặp phải thiên tài khống chế băng như vậy, việc tạo ra hành động hùng vĩ gây kinh sợ như thế cũng không khiến người ta bất ngờ.

Do đó thật khó để đánh giá Pokémon đã sử dụng Tia Băng đang ở cấp độ nào.

Dù sao không phải ai cũng như Tô Thanh, có hệ thống, một ánh mắt là có thể nhìn rõ Pokémon phóng kỹ năng đó rốt cuộc là loại gì, thiên phú ra sao, thực lực thế nào.

Huống hồ không nhìn thấy Pokémon, ngay cả chủng loại cũng không biết, đoán mò thì càng không đáng tin cậy.

Chỉ có thể suy luận một cách đại khái bằng kinh nghiệm.

Có thể là một Pokémon ít nhất đã vượt qua cấp độ Thiên Vương.

Cộng thêm việc chính mắt nhìn thấy Cynthia bước vào phòng, có lẽ là Cynthia đã làm điều đó, để chào đón những đứa trẻ đó vào cửa hàng.

Với thân phận Quán Quân của Cynthia, trên mặt giáo sư Oak lộ ra một biểu cảm vui mừng. "Già rồi!" Giáo sư Oak ở tuổi cổ hi hi có chút bất đắc dĩ nói. "Haha, à, Oak.

Phong thái của những người trẻ này, đều sắp vượt qua cả chúng ta ngày xưa rồi." Bên cạnh, giáo sư Yamanashi tóc bạc phơ, rõ ràng có cảm xúc.

Thị giác không khỏi quay về quá khứ, lời của giáo sư Oak vừa dứt, ông liền trêu chọc đối phương.

Lời nói của hai người khiến các Huấn Luyện Gia Pokémon xung quanh có vẻ bối rối, ngay cả Ash cũng hơi bối rối. "Phong thái của giáo sư Oak?

Chẳng lẽ giáo sư Oak cũng là Huấn Luyện Gia Pokémon sao?

Lần đầu tiên nghe đấy." Ash, trên mặt tràn đầy nghi ngờ, nhưng lại không nhận được lời giải đáp từ giáo sư Oak.

Mọi người trên đường đi, Tia Băng cũng nhanh chóng hoàn thành sứ mệnh của mình.

Tạo thành một con đường rộng rãi, điều đáng kinh ngạc nhất là, mỗi nơi trên con đường rộng rãi này, lớp băng ngưng kết đều có độ dày như nhau.

Nó sẽ không ảnh hưởng đến các Pokémon hệ nước bên dưới, dành cho các Pokémon hệ nước bên dưới một không gian bơi lội nhất định, vô cùng tinh xảo. "Vất vả rồi, Suicune.

Về đi." Vừa nói, Tô Thanh liền trực tiếp lợi dụng lúc mọi người không chú ý, vội vàng lấy ra Pokeball của Suicune, thu nó vào trong cầu.

Hiện trường mọi thứ lại trở lại yên tĩnh như trước khi Suicune xuất hiện.

Chỉ có Cynthia, người tận mắt chứng kiến Suicune xuất hiện, thì không như vậy, cô không thể tin nổi vào Suicune.

Vừa rồi, lại xuất hiện một Thần thú, còn là Thần thú của một Huấn Luyện Gia, thật sự quá khó tin.

Tô Thanh trước mặt lại thu phục được một Thần thú Suicune, chẳng lẽ trận đối chiến lần trước đối phương cũng đang nhân nhượng?

Thực lực của anh ta mạnh đến mức nào?

Trong khoảnh khắc.

Trong ánh mắt Cynthia nhìn Tô Thanh xuất hiện một chút tò mò, lần đầu tiên cô thực sự tò mò về Tô Thanh.

Trong quá trình Suicune bị thu về Pokeball, một sự cố nhỏ đã xảy ra.

Cũng chính vì sự cố nhỏ này mà Cynthia mới phát hiện ra sự ràng buộc giữa Tô Thanh và Suicune.

Đó là trước khi vào Pokeball, Suicune lại dùng một chiêu Lắc Lư với Tô Thanh, khiến Tô Thanh thành công "ngã xuống", ngã vào vòng tay của Cynthia.

Sự biến hóa này khiến Cynthia đứng cạnh tràn đầy sự ngạc nhiên.

Tô Thanh lại có mối quan hệ tốt với Suicune đến vậy sao?

Điều này hơi nằm ngoài dự đoán của cô.

Ban đầu cô nghĩ Tô Thanh quả thật là Huấn Luyện Gia của Suicune, nhưng mối quan hệ có lẽ không thân mật như cô nghĩ.

Cộng thêm Suicune là một Pokémon Thần thú lạnh lùng, nên khi kết quả thực sự xuất hiện, Cynthia có thể nói là đã rất sốc.

Từ kết quả mà nói, dường như dự đoán của cô đã sai lệch.

Độ thân mật giữa Thần thú Suicune và Tô Thanh rất cao. "Hù!" Thở ra một hơi thật sâu, trên mặt Cynthia vẫn tràn đầy sự ngạc nhiên. "Thật không dám tin." Cô cúi đầu nhìn Tô Thanh trong lòng, giọng điệu Cynthia kinh ngạc không ngớt. "Anh lại thu phục được hiện thân của gió bắc, được truyền thuyết kể là sứ giả của Thần Sự Sống Ho-Oh ở vùng Johto, lại có thể thu phục được, thật sự quá khó tin." Đỡ Tô Thanh dậy, trên mặt Cynthia tràn đầy sự cảm thán phức tạp.

"Ừm..." Chứng kiến biểu cảm của Cynthia thay đổi, Tô Thanh cũng hơi ngạc nhiên, ngay cả biểu cảm của anh cũng hơi khựng lại. "?" Cynthia cũng chú ý đến sự thay đổi của Tô Thanh, ánh mắt cô liếc nhìn đám đông đang bắt đầu di chuyển về phía mặt tiền cửa hàng không xa, Cynthia hỏi với tốc độ cực nhanh. "Chẳng lẽ anh không biết Suicune cùng Entei và Raikou đều có tộc quần sao?

Những Pokémon đó, ngay cả ba con chim ngốc ở vùng Kanto cũng có tộc quần, khác biệt với những Thần thú chính thống, như Ho-Oh.

Thực ra chúng chỉ mạnh hơn Pokémon bình thường một chút, nhưng cũng có hạn, nên không cao quý như trong tưởng tượng." Tô Thanh bình thản nói. "Ba con chim ngốc?" Lời của Tô Thanh lại khiến Cynthia hơi ngẩn ra.

Ba con chim ngốc, cô chưa từng nghe nói, chẳng lẽ cô lại kiến thức hạn hẹp sao?

Trong quá trình đó, Cynthia trực tiếp lộ ra vẻ mặt bối rối, nhìn Tô Thanh hơi ngẩn ngơ.

Được rồi, Cynthia trước mặt đang làm nũng, thật sự có chút đáng yêu đó nha. "Zapdos, Moltres, Articuno, vì ba con trông giống nhau.

Sau đó vì Zapdos khá vô não, rất dễ chiến đấu với hai Thần điểu khác, nên tôi gọi chung là ba con chim ngốc." Tô Thanh bình thản giải thích. "Ba... con... chim... ngốc?" Không ngoài dự đoán.

Sau khi nghe Tô Thanh giải thích, Cynthia ngược lại bị hóa đá.

Tô Thanh lại gọi Pokémon trong truyền thuyết là ba con chim ngốc, có logic không?

Không, theo lời Tô Thanh, cô bổ não ra tính cách nóng nảy và hiếu chiến của Zapdos.

Dường như Zapdos thực sự dễ dàng lao vào những trận chiến vô

nghĩa, không biết vì chiến đấu, danh xưng ba con chim ngốc và Zapdos lại có sự ăn khớp khó hiểu. . ..... "Này này, trại huấn luyện Pokémon, tôi đến rồi!" "Pika pika~!" "Chậm lại chút, Ash." . .....

Không ngoài dự liệu, người đầu tiên đến trước mặt Tô Thanh và Cynthia chính là Ash đầy năng lượng và Pikachu.

Đồng thời, phía sau Ash cũng đứng những đứa trẻ con cùng tuổi.

Tô Thanh cũng không vì những tên nhóc này mà cảm thấy phiền phức, dù sao chúng đều là những "thượng đế" mang tiền đến cho anh!

Bên cạnh, Cynthia sau khi nhìn thấy hành động tràn đầy sức sống của Ash, hai mắt cũng không khỏi nheo lại, lộ ra một nụ cười nhẹ.

Cô nhớ lại mấy năm trước, dường như... mình lúc đó cũng đầy năng lượng như vậy.

Một lát sau ánh mắt hơi chuyển, Cynthia lại không khỏi nhìn về phía Tô Thanh, ánh mắt lướt qua, dường như đang suy nghĩ điều gì đó. "Tuyệt vời quá, cửa hàng này thật sự quá tuyệt vời, có nhiều Trứng Pokémon đến vậy." Hiện trường, Ash phấn khích quay quanh quầy Pokémon vài vòng.

Anh nhìn chằm chằm vào từng Trứng Pokémon một cách kỹ lưỡng trong một thời gian dài.

Cuối cùng, sự chú ý của Ash lại bị khóa mục tiêu vào máy Gashapon Pokémon ở trung tâm.

Chứng kiến cảnh tượng này diễn ra, trên mặt Tô Thanh không chút gợn sóng, dường như mọi thứ đều nằm trong dự liệu. "Quản lý cửa hàng, ở đây có nhiều trứng Pokémon quá, môi trường cũng tuyệt vời.

Tôi thật sự quá thích nơi này rồi." Ash phấn khích nói. "Pika pika~" Pikachu cũng bày tỏ sự vui mừng, hai mắt nheo lại, lộ ra một nụ cười hạnh phúc.

Xem ra, đã nhận được sự sùng bái của nhân vật chính rồi.

Đưa tay xoa xoa mũi, Tô Thanh yếu ớt. "Thích là được." Tô Thanh đáp lại một tiếng, không để Ash và Pikachu rơi vào tình huống khó xử.

Một lát sau, anh lại chờ đợi đoàn người đông đảo đến, dự định sẽ giải thích thống nhất sau. . .....

Một lát sau, khi tất cả mọi người đã tập trung đầy đủ.

Chương 18

Tô Thanh trước tiên chào hỏi giáo sư Oak và giáo sư Yamanashi trong đám đông, sau đó tiến hành giới thiệu bản thân, v.v. ...

Rồi lại giới thiệu quầy hàng, giải thích quy trình bán Trứng Pokémon đại khái.

Cuối cùng anh chỉ vào máy Gashapon Pokémon ở trung tâm căn phòng, dưới sự lắng nghe chăm chú của mọi người, từ từ giải thích.

Và trình bày cách mua Trứng Pokémon, cũng như cách sử dụng máy Gashapon Pokémon. . ..... "Được rồi, kéo cần gạt là có thể trực tiếp rút trứng, nếu không có tiền thì có thể đợi sau này có tiền rồi mua, nhưng trước khi giao dịch này kết thúc, không thể rút lần thứ hai." Tô Thanh từ từ giải thích. "Cảm giác tuyệt vời quá.

Mặc dù chưa trải nghiệm, nhưng tôi đã bắt đầu kích động rồi đây." Lời giải thích của Tô Thanh cũng khiến Ash phấn khích.

Ánh mắt anh liên tục chuyển động giữa các Trứng Pokémon được cất giữ trong quầy và máy Gashapon, cuối cùng ánh mắt Ash dừng lại ở máy Gashapon.

Rõ ràng, máy Gashapon bí ẩn sẽ càng khiến người ta phấn khích hơn. "Vậy tôi thử trước nhé!" Liếc nhìn những người không có ý kiến phản đối, Ash lập tức lao thẳng đến bên cạnh máy.

Anh hào hứng vung cánh tay của mình.

Sau đó mới lộ ra vẻ mặt xin phép nhìn về phía Tô Thanh.

Một lát sau, Tô Thanh chăm chú nhìn vào ánh mắt của Ash.

Cảm nhận được sự trong sáng trong ánh mắt đối phương, Tô Thanh mới gật đầu.

“Không tệ chút nào, Ash.

Một lựa chọn đầy nhiệt huyết, đúng là phong cách của cậu.” Nhìn Ash với dáng vẻ tích cực như vậy, Giáo sư Oak bên cạnh lập tức lộ ra vẻ mặt vui mừng.

Tình huống này không chỉ khiến Giáo sư Oak cảm thấy vui mừng, trong lòng Tô Thanh cũng âm thầm tán thưởng Ash.

Nếu không phải vừa nãy đã xác nhận ánh mắt của Ash tràn đầy sự thuần khiết, Tô Thanh đã phải nghi ngờ đối phương rồi.

Vừa vào đã muốn rút ngay, dẫn dắt nhịp độ tiêu phí, không tệ chứ?

Kéo theo đó, sau khi Ash làm ra hành động này, ánh mắt Tô Thanh nhìn Ash cũng tràn đầy sự vui mừng và tán thưởng.

Nhìn nhiệm vụ hệ thống đưa ra trong đầu, khoảng cách để có thể tự do hành động trong phạm vi 1000 mét quanh cửa hàng dường như không còn xa nữa, chỉ cần hoàn thành thêm 9 đơn hàng nữa là được.

Theo số lượng nhân vật ở đây mà nói, 9 đơn hàng thực sự không quá khó khăn.

Có lẽ Giáo sư Oak và Ash cùng những người khác có thể giúp Tô Thanh hoàn thành phần lớn, với điều kiện là Pokémon Ash rút ra không quá đắt.

Giáo sư Oak cũng hứng thú với Pokémon, điều này có lợi cho việc nghiên cứu Pokémon.

Một là Huấn Luyện Gia cuồng nhiệt yêu thích Pokémon, fan chân chính của Pokémon, người còn lại thì là một kẻ cuồng nghiên cứu.

Chỉ cần tấn công vào hai điểm này của đối phương, hiệu quả sẽ vô cùng tốt.

Đáng tiếc, kết quả không phải là thứ Tô Thanh có thể kiểm soát,

chỉ có thể chờ đợi kết quả từ máy rút thưởng mà thôi.

“Được rồi, kéo cần gạt xuống như thế này là được đúng không?” Ash vừa làm vừa hỏi một cách thử nghiệm.

“Đúng vậy.” Tô Thanh nhàn nhạt lên tiếng, đáp lại sự tò mò của Ash, thể hiện sự khẳng định.

Dưới sự chú ý của mọi người xung quanh, tâm trạng của Ash trở nên đặc biệt kích động.

Cũng không biết có phải vì quá nhiều ánh mắt chú ý hay không, khi kéo cần gạt, hai tay Ash cũng hơi run rẩy.

Sự thay đổi này cũng khiến tất cả các Huấn Luyện Gia xung quanh nín thở, chờ đợi kết quả rút thưởng của Ash.

Bởi vì chưa từng gặp tình huống như thế này, đây là lần đầu tiên nhìn thấy tình hình rút Pokémon, một số Huấn Luyện Gia có mặt đều cảm thấy vô cùng mới lạ về việc này.

Ngay cả những phụ huynh có con nhỏ cũng vậy.

Thậm chí có một số phụ huynh còn âm thầm xoa tay hầm hè, nhìn thấy sự thay đổi biểu cảm của một số người, trong lòng Tô Thanh lại càng không nhịn được mà vui vẻ.

Cho dù là những người không phải Huấn Luyện Gia Pokémon, hoặc là những người vì tai nạn mà mất đi hành trình làm Huấn Luyện Gia Pokémon, đã chọn lập gia đình và sự nghiệp.

Nhưng, bây giờ có cơ hội trực tiếp nhận được một Pokémon đã trưởng thành, cũng khiến không ít người động lòng.

Kẽo kẹt kẽo kẹt!

Cuối cùng Ash cũng đã rút ra được kết quả, cùng với sự xuất hiện của kết quả rút thưởng, một Luxury Ball màu đen trắng xen kẽ viền

vàng óng ánh đã xuất hiện trong máy Gashapon.

Cùng lúc đó, trên màn hình điện tử lớn phía trên máy Gashapon cũng hiện ra thông tin Pokémon bên trong Luxury Ball. 【Torchic 】【Giá bán 】: 5 triệu. 【Thuộc tính 】: Lửa. 【Kỹ năng đặc tính 】: Tăng Tốc. 【Giới tính 】: Đực. 【Tiềm năng 】: Chuẩn Thiên Vương cấp. (Trên máy Gashapon, không có mục tiềm năng.) 【Chiến lực 】: Cấp độ phổ thông.

Cấp 29. 【Có phải Dị Sắc không 】: Không. 【Vật phẩm mang theo 】: Kính Tiêu Điểm (Focus Lens). (Thấu kính có thể nhìn rõ điểm yếu của kẻ địch, tăng một cấp khi đánh trúng yếu điểm.) 【Kỹ năng học được 】: Cú Đá Lửa (Blaze Kick), hệ Lửa; Song Liên Cước (Double Kick), Cận Chiến (Close Combat); Xung Kích Thiểm Diễm, hệ Lửa; Cú Đấm Lửa (Blaze Punch), hệ Lửa; Cú Đá Nhảy Cao (High Jump Kick), Cận Chiến (Close Combat); Trảo (Scratch), hệ Thường; Gầm Gừ (Growl), hệ Thường; Lửa Nhỏ (Ember), hệ Lửa;.....

"Oa, có vẻ không tệ, đây là phương thức kinh doanh của cửa hàng sao?

Các thuộc tính này đảm bảo là thật chứ?" Sự xuất hiện của dữ liệu khiến Giáo sư Oak lập tức hứng thú, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào màn hình dữ liệu.

Những nghiên cứu công nghệ mới nhất, kỹ năng đặc tính (Ability).

Cùng với việc có phải Dị Sắc (Shiny) hay không, vật phẩm mang theo, những thứ này đều được ghi chú rõ ràng.

Thậm chí con Torchic này lại còn mang theo Kính Tiêu Điểm (Focus Lens), xem ra đây là một Pokémon có tiềm năng rất lớn.

"Ash, con thật sự muốn Pokémon này sao?" Nhìn mức giá cao ngất 5 triệu, Delia lo lắng hỏi.

Không thể không lo lắng, bản thân là gia đình đơn thân, tuy có chút tiền, nhưng để bù đắp một khoản trống lớn như 5 triệu thì rõ ràng là cực kỳ khó khăn.

“A, nó!” Nhìn bóng dáng Torchic hiển hiện trên màn hình, cùng với Kính Tiêu Điểm mà Torchic mang theo, Ash thực sự đã động lòng.

Đừng nói Ash, ngay cả các Huấn Luyện Gia khác xung quanh cũng bắt đầu thở dốc.

Kính Tiêu Điểm là một vật phẩm tốt, có giá nhưng không có thị trường, mặc dù không ai đem ra bán, nhưng nếu giá 5 triệu thì chắc chắn có người mua.

Nhưng suy cho cùng, đây là vật phẩm không có giá niêm yết trên thị trường, nếu bán ra với giá 5 triệu, Delia cũng không thể đảm bảo có người mua hay không, vì vậy bà có chút do dự không quyết.

“À... nếu cậu em không muốn thì tôi có thể nhận lấy không?” Dường như nhận thấy sự do dự giữa Ash và Delia, một người đàn ông trung niên trong đám đông thử thăm dò hỏi.

Lời nói đó vừa xuất hiện cũng khiến Ash và Delia hơi nhíu mày, ngay cả Tô Thanh cũng vậy, cướp Pokémon của người khác không phải là chuyện hay ho gì.

Nhưng sau khi nhìn thấy vẻ mặt chất phác của đối phương, thái độ lạnh lùng của Tô Thanh lại không khỏi hơi nới lỏng.

Xem ra, có lẽ anh ta chỉ tùy miệng hỏi vậy thôi, nhưng dù vậy Tô Thanh vẫn đưa ra gợi ý rõ ràng.

“Không được, mỗi người đều có cơ duyên của riêng mình, và chúng đều gắn liền với từng cá nhân.

Không, anh có thể thử rút.

Chờ rút ra Pokémon thuộc về anh.

Nếu Ash rút ra một con Torchic khác, thì đó không phải vấn đề." Tô Thanh nhàn nhạt nói.

"Vậy được, tôi sẽ thử xem sao." Người đàn ông trung niên cũng là một người hành động, thấy Tô Thanh nói vậy, mà Ash nhất thời lại không thể đưa ra quyết định, nên người đàn ông trung niên liền nhanh chóng bước tới.

Tô Thanh cũng không từ chối, dù sao Ash quả thật cũng lộ ra vẻ mặt chưa đưa ra quyết định.

"Ưm..." Bất đắc dĩ, Ash đành phải lặng lẽ lùi lại một bước, nhường chỗ.

Kẽo kẹt kẽo kẹt!

Bàn tay người đàn ông trung niên vừa kéo cần gạt trước mặt, lập tức dữ liệu trên màn hình lại hóa thành một khoảng trống rỗng.

Từng chiếc Pokeball lại xuất hiện trên màn hình, vòng sáng không ngừng nhảy múa giữa Pokeball thông thường và Luxury Ball, đương nhiên trong hình ảnh phần lớn Pokémon đều sử dụng Normal Ball.

Vận may của người đàn ông trung niên này hiển nhiên không tốt lắm, vòng sáng màu vàng cuối cùng dừng lại trên một Pokeball thông thường màu đỏ trắng.

Khi nhìn thấy chiếc Pokeball thông thường, trong lòng anh ta lập tức bị bao phủ bởi một sự ảm đạm. 【Pidgeot 】 【Giá bán 】: 2,25 triệu. 【Thuộc tính 】: Bay. 【Kỹ năng đặc tính 】: Mắt Sắc Bén (Keen Eye). 【Giới tính 】: Đực.

Chương 19

【Tiềm năng】: Chuẩn Thiên Vương. 【Chiến lực】: Tinh Anh.

Cấp 45. 【Kỹ năng học được】: Tấn Công Thường (Tackle), hệ Thường; (Không phải nhân vật chính, Pokémon phụ.

Chỗ này lược bỏ...) Cú Chém Gió (Air Slash), hệ Bay; Kỹ năng cấp 43.

"Pidgeot à, thực lực cấp Tinh Anh, cũng là một lựa chọn không tệ." Nhìn dữ liệu, người đàn ông trung niên hiển nhiên đã động lòng.

Tuổi của anh ta đã không còn trẻ như trước, việc một lần nữa bồi dưỡng ra một Pokémon cấp Tinh Anh cũng không đơn giản như anh ta nghĩ.

Bồi dưỡng Pokémon cần phải bỏ ra một lượng thời gian và tài nguyên nhất định, nếu thực sự muốn bồi dưỡng một Pokémon đạt cấp Tinh Anh, số tiền cần chi trả có khả năng sẽ vượt qua con số này.

Dù sao thức ăn cho Pokémon cũng rất đắt, thức ăn thông thường tuy có thể khiến Pokémon no bụng, nhưng vì không đủ dinh dưỡng quan trọng, sẽ dần dần làm giảm thiên phú của Pokémon.

Trong số rất nhiều Pokémon, hệ Tâm linh (Psychic) là thuộc tính được mọi người yêu thích nhất.

Còn về hệ Bay (Flying), thì ngoài hệ Tâm linh, đây là thuộc tính được cảm thấy thực dụng nhất, vì vậy một con Pidgeot hệ Bay thực sự có sức hấp dẫn lớn.

"Được, tôi mua!" Sau một loạt thao tác, người đàn ông trung niên hớn hở cầm chiếc Pokeball màu đỏ trắng trong tay.

Con trai anh ta cũng hứng thú nhận lấy chiếc Pokeball mà bố vừa

nhận được, một tiếng "ba" vang lên, ngón tay điểm vào nút trên Pokeball, mở ra chiếc Pokeball.

"Pidgeot!" Một con Pidgeot với khí thế vô cùng mạnh mẽ, bay ra từ chiếc Pokeball màu đỏ trắng.

Vừa xuất hiện, ánh mắt nó đã khóa chặt vào người đàn ông trung niên, hiển nhiên là nó đã biết chủ nhân của mình là ai.

Ngay từ khoảnh khắc mua Pokémon xong, nó đã tự động được Pidgeot nhận định là chủ nhân.

Mặc dù Tô Thanh có độ thân mật cao hơn với Pidgeot, nhưng Tô Thanh lại không chủ động tiếp cận Pidgeot.

Pidgeot là một Pokémon có thân hình cực lớn, sải cánh cực rộng, giống như một con đại bàng thông thường.

Lông vũ chủ yếu có màu nâu, từ mặt đến bụng và mặt trong, mặt ngoài phía trước cánh có màu kem, vệt ở khóe mắt phía sau màu đen, nằm giữa màu nâu và màu kem.

Phần lông vũ trên đỉnh đầu hai bên màu đỏ ở giữa màu vàng, độ dài của nó thậm chí có thể bay phấp phới trong không trung, đuôi hình quạt màu đỏ, móng vuốt màu hồng có 4 ngón chân, ba ngón hướng về phía trước, một ngón hướng về phía sau.

Đôi cánh lớn lộng lẫy có tác dụng Uy Hiếp (Intimidate), cũng có thể tạo ra Cơn Bão Lớn (Hurricane) khủng khiếp, ánh mắt sắc bén và đôi cánh rộng lớn đều mang lại cho Pidgeot một phong thái vương giả cực kỳ mạnh mẽ.

Con Pidgeot này còn cao tới 1.6 mét, cao hơn 1.5 mét được ghi trong Pokedex.

Hiển nhiên, sản phẩm của hệ thống đều là tinh phẩm. ...

“Con Pidgeot này, bất kể màu sắc, lông vũ, hay chiều cao và các dữ liệu khác, đều vượt xa Pokedex, chiều cao thậm chí vượt ít nhất mười phân, 2,25 triệu bỏ ra rất đáng giá.” Giáo sư Oak với ánh mắt cực kỳ sắc bén, chỉ cần liếc mắt một cái đã trực tiếp xác định được dữ liệu tổng quát của con Pidgeot trước mặt.

“Thật hay giả vậy?” Người nói không ai khác, chính là Giáo sư Yamanashi đứng bên cạnh.

Giáo sư Oak là một Giáo sư cấp bậc như vậy tự nhiên không phải người bình thường có thể nghi ngờ.

Mà Giáo sư Yamanashi cũng là một nhân vật có thẩm quyền, ông biết lời nói của Giáo sư Oak chính xác đến mức nào, điều này cũng khiến ông hơi kinh ngạc.

“Chẳng lẽ tên Oak này chỉ dựa vào mắt thường mà có thể xác định chính xác đến như vậy sao?” Lông và màu sắc thì có thể nhìn ra, nhưng Giáo sư Oak lại có thể xác định chiều cao chính xác đến vậy, chi tiết đến 10 ly mét, thật sự đáng kinh ngạc.

Ngay lập tức, Giáo sư Yamanashi rút ra một thước đo từ người, ngay sau đó Giáo sư Yamanashi liền đứng cạnh Pidgeot.

Dưới sự theo dõi của mọi người, ông đã đo đạc một lượt dữ liệu của Pidgeot.

“Không ngờ, hóa ra thật sự là 1.6 mét.

Oak à, Oak.

Cậu thật sự có bản lĩnh đó.” Giáo sư Yamanashi liên tục thán phục.

“Ha ha!” Giáo sư Oak chỉ cười cười, không nói gì thêm.

Đồng thời cũng chính diện chấp nhận lời khen của Giáo sư

Yamanashi.

Có được sự xác nhận của hai Giáo sư.

Người đàn ông trung niên mua Pidgeot trong lòng càng thêm phấn khích, đồng thời những người bên cạnh nhìn vào máy Gashapon cũng tràn đầy hứng phấn.

Một Pidgeot cấp Tinh Anh à, thân là vương giả của loài Pokémon chim, Pidgeot có thiên phú cũng không tồi.

Tổng chỉ số chủng tộc 479, tốc độ 101, tấn công 80, phòng thủ đặc biệt 70.

Chỉ số chủng tộc thực sự khá ổn, thân là Pokémon hệ Bay, nó có tính cơ động cao hơn, dưới trạng thái bay hết tốc lực thậm chí có thể đạt tốc độ Mach 2, vô cùng thực dụng. ...

"Thế nào, Ash, cậu đã suy nghĩ kỹ chưa?

Con Torchic này rốt cuộc có muốn mua hay không.

Nếu lo lắng tiền bạc không đủ, tôi có thể đưa ra một phương án, xem thế nào." Ngay khi Giáo sư Oak vừa định mở miệng, Tô Thanh với mắt nhanh miệng lẹ đã chủ động lên tiếng chặn lời Giáo sư Oak.

Thấy vẻ mặt của Giáo sư Oak bên cạnh rõ ràng là muốn giúp Ash, để có thể có được Kính Tiêu Điểm, Tô Thanh đành phải chọn ra tay trước.

Khi Tô Thanh vừa mở miệng, ánh mắt Giáo sư Oak cũng đổ dồn về phía Tô Thanh.

Dù sao cũng là ở trong cửa hàng của người khác, hơn nữa dưới ánh mắt của nhiều người như vậy, suy nghĩ kỹ càng, Giáo sư Oak không mở miệng, mà lắng nghe ý kiến của Tô Thanh.

Thấy ánh mắt của Ash và Giáo sư Oak cùng những người khác

nhìn về phía mình, Tô Thanh không hề căng thẳng chút nào, vẻ mặt thư thái, thong thả nói.

“Con Torchic này có thiên phú khá tốt, nếu cậu đồng ý.

Chỉ cần cậu trả 80 vạn, con Torchic này sẽ thuộc về cậu.

Nhưng với điều kiện, Kính Tiêu Điểm phải đưa cho tôi, tôi sẽ thay cậu bù đắp 4,2 triệu còn lại, thế nào?” Tô Thanh mỉm cười liếc nhìn Ash đang trong trạng thái suy nghĩ, sau đó lại nhìn Delia phía sau Ash.

“Dù sao tôi cũng không thể tặng không một con Torchic đúng không, nói cho cùng, thứ tôi bán cũng không thể dùng giá thị trường để đo lường giá trị của Kính Tiêu Điểm.” Tô Thanh cười nói, dùng lời nói này để chặn trước con đường định giá Kính Tiêu Điểm trên thị trường.

Bên cạnh, Giáo sư Oak ban đầu định lên tiếng ngăn cản đề nghị của Tô Thanh, muốn thay Ash mua Torchic và Kính Tiêu Điểm, kết quả nghe xong lời nói sau đó của Tô Thanh, lập tức ngẩn người.

Đúng vậy, Kính Tiêu Điểm vốn là của người ta, làm vậy hình như cũng không sai.

Mọi người nghe Tô Thanh nói vậy, cũng thấy có lý.

Bỏ qua giá trị của Kính Tiêu Điểm mà không nói, một Pokémon khởi đầu có phẩm chất không tệ, trên thị trường cũng có thể bán ít nhất 1,1 triệu.

Trước khi xuất phát để nhận Pokémon cũng cần phải nộp trước phí 10 năm, một năm 10 vạn, vừa đúng 1 triệu, so với thị trường thì thiếu 10 vạn phí thủ tục.

Ở đây 80 vạn, mua tuyệt đối không lỗ, ngược lại còn lời được 20 vạn đến 30 vạn.

Đương nhiên, theo góc nhìn của Tô Thanh, dùng 4,2 triệu để mua một vật phẩm có giá trị ước tính thận trọng trên 5 triệu, thậm chí có khả năng giá cả sẽ vượt xa, đạt gần 10 triệu thì cũng không lỗ, huống chi Tô Thanh cũng không thiếu tiền.

"Ash, thế nào, con đã suy nghĩ kỹ chưa?

Hay là mua nó đi, 80 vạn là được mà." Sợ Ash không chắc chắn, Delia bên cạnh liền vội vàng tiếp thêm tự tin cho Ash, khuyến khích và nhìn Ash một cái.

"Ừm, vậy thì, con quyết định rồi." Ash nghiêm túc gật đầu, hít sâu một hơi, lập tức lộ ra vẻ mặt hạ quyết tâm.

Cậu đưa tay đỡ lấy chiếc mũ wifi trên đầu, xoay vành mũ vốn hướng về phía trước ra phía sau, chiếc mũ xoay nửa vòng trên đỉnh đầu.

"Con sẽ mua con Torchic này." "Pika Pika~!" Pikachu trên vai Ash cũng nhảy cẫng lên cùng lúc, phấn khích vẫy vẫy hai cánh tay ngắn ngủn.

Chú ý đến sự thay đổi của Ash, nhìn thấy sự tự tin trên khuôn mặt cậu bé, khuôn mặt Delia bên cạnh lập tức nở một nụ cười từ ái, tươi tắn rạng rỡ.

Trong góc khuất, Giáo sư Oak cũng lộ ra một nụ cười vui mừng nhìn về phía Ash.

Nhìn nụ cười đó, trong lòng Tô Thanh không khỏi hơi giật mình, chẳng lẽ cái 'meme Giáo sư Oak hàng xóm' trong anime kiếp trước thật sự có khả năng xuất hiện?

Nhìn nụ cười đó, có căn cứ rồi sao?!

Celebi: Đều tại ta mà, ta mà!

Oak: Ash, người anh em tốt của ta.

Gary: "....." Chưa kể biểu hiện của Giáo sư Oak ra sao, có sự ủng hộ của Delia.

Nhanh chóng, Ash đã có được một Luxury Ball, cũng là chiếc Luxury Ball đầu tiên mà Ash có được.

Đừng nói đến Torchic trị giá 1,1 triệu, ngay cả một Luxury Ball trị giá 3500 đơn vị tiền cũng là một mặt hàng xa xỉ mà người bình thường không thể tiêu dùng. 3500 đơn vị tiền đối với một Huấn Luyện Gia mà nói tuy không đắt, nhưng nếu sử dụng liên tục, coi nó như một vật phẩm tiêu hao thường xuyên, thì chi phí sẽ rất lớn, không phải ai cũng có thể chịu đựng được.

"Yes, mình có Torchic rồi!" Ash cầm chặt chiếc Luxury Ball của Torchic trong tay, trực tiếp phấn khích nhảy cẫng lên.

"Pika Pika!" Pikachu cũng phấn khích tương tự, vẫy vẫy hai bàn tay nhỏ bé mũm mĩm, cười vui vẻ.

Chú ý đến cảnh tượng thay đổi này, Tô Thanh cũng cảm thấy hơi buồn cười.

Dưới ánh mắt của mọi người, Tô Thanh đưa lòng bàn tay về phía Pikachu.

"A, đừng mà!!!" Chứng kiến cảnh tượng này, đồng tử của Ash và Giáo sư Oak đột nhiên hơi co lại.

Delia bên cạnh cũng lặng lẽ lùi lại hai bước, vội vàng kéo giãn khoảng cách với Ash.

Chốc lát sau...

"Pika?!" Pikachu nghiêng đầu, hơi nhìn Tô Thanh đang đưa tay chạm vào trán nó.

Một lúc sau, cảm nhận được cảm giác thoải mái truyền đến trên cơ thể, Pikachu không khỏi nheo mắt lại.

Tô Thanh lập tức mỉm cười, dưới ánh mắt nghi ngờ cuộc đời của Ash và Giáo sư Oak, hai tay túm lấy cơ thể Pikachu.

Chương 20

Ôm Pikachu đến một quầy hàng bên cạnh, Tô Thanh trực tiếp đặt Pikachu lên quầy.

Sau đó mở cửa tủ lấy ra một số thức ăn mà Pokémon hệ Điện rất yêu thích.

"Nào, ta cho con ăn nhé, Pikachu~" Tô Thanh mỉm cười xoa xoa con chuột vàng quen thuộc trước mặt, ánh mắt tràn đầy cưng chiều.

Pikachu à, tuy con không phải Pokémon của ta, nhưng chăm sóc con thì được.

Giống như những Pokémon hệ Nước trong hồ được Tô Thanh ban ân huệ, không phải cũng không phải Pokémon của Tô Thanh sao?

"Pika Pika~!" Tại hiện trường, giống như ánh mắt của mọi người, trên mặt Pikachu cũng tràn đầy sự kinh ngạc.

Nhưng cuối cùng vẫn không thể cưỡng lại được sự quyến rũ của món ăn ngon, khi mùi thơm ngào ngạt của thức ăn lan tỏa đến chóp mũi.

Sự cảnh giác trong lòng Pikachu đã hoàn toàn biến mất, hoàn toàn bị lòng tham chiếm lĩnh, chốc lát sau Pikachu liền cúi xuống trước thức ăn, nhanh chóng xử lý hết món ăn trước mặt.

"Pikachu, con không thể như vậy, không thể tùy tiện ăn thức ăn của người khác được chứ?" Một lúc sau.

Ash, người đã phản ứng từ trạng thái hóa đá, vội vàng bước tới.

"Pika Pi~!" Lời nói lọt vào tai, Pikachu vốn đang ăn lập tức dừng động tác trong tay.

Nó quay người nhìn về phía Ash, vẻ mặt có chút tủi thân.

Nó cúi đầu nhìn thức ăn giữa hai tay.

Cuối cùng, Pikachu chọn bỏ qua lời nói của Ash, tiếp tục quay người để xử lý thức ăn.

Khi thức ăn được đưa vào miệng, hai mắt Pikachu lập tức nheo lại, cong thành hai vầng trăng khuyết hạnh phúc.

"A!!!" Pikachu của mình ơi, sao lại không nghe lời chứ?

Ash lập tức hóa đá.

"Ha ha, không sao đâu, cứ để nó ăn đi." Tô Thanh mỉm cười liếc nhìn sự thay đổi của Ash.

Cũng đâu có thu tiền của Ash, cho một chút đồ ăn, cho Pikachu một chút mặt mũi cũng được mà.

Cynthia cũng trong quá trình này đã hiểu sâu hơn về Tô Thanh, dường như người đàn ông trước mặt này thích chia sẻ, thích chia sẻ với Pokémon.

Một đặc điểm như vậy không khỏi khiến Cynthia cảm thấy hơi bất ngờ.

Anh ta thực sự là một thương nhân sao?

Có lẽ vậy.

Nghĩ mãi nửa ngày Cynthia cũng không thể hiểu được.

Nhưng không hiểu vì sao, nhìn Tô Thanh, trên khuôn mặt tươi cười của Cynthia liền hiện lên một nụ cười nhẹ không thể kiềm chế, nụ cười ngọt ngào.

Bên cạnh, chứng kiến mọi việc xảy ra, khóe miệng Delia cũng nở một nụ cười vui vẻ.

“Ash, con mau thả Torchic ra, rồi đưa Kính Tiêu Điểm cho anh Tô Thanh.” “Nga nga!” Bị mẹ nhắc nhở, Ash cuối cùng cũng phản ứng lại, lập tức đặt ngón tay lên nút của Luxury Ball.

Trong nháy mắt.

Một luồng ánh sáng đỏ mảnh mai lập tức chiếu vào tầm mắt mọi người, ngay sau đó cùng với sự xuất hiện của ánh sáng đỏ, một con Torchic trông cực kỳ tràn đầy tinh thần, liền xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Trên cổ nó treo một chiếc kính đặc biệt, dáng vẻ đó hiển nhiên là Kính Tiêu Điểm không thể nghi ngờ.

Đưa tay ôm con Torchic non nớt, Ash nhẹ nhàng vuốt ve đầu Torchic.

Cảm nhận sự vuốt ve của chủ nhân, hai mắt Torchic lập tức nheo lại.

Ash cũng trong quá trình đó, trực tiếp tháo Kính Tiêu Điểm từ cổ Torchic xuống, đưa đến trước mặt Tô Thanh.

Không hề do dự, thứ đã trả tiền đương nhiên phải nhận lấy, vì vậy Tô Thanh trực tiếp nhận Kính Tiêu Điểm.

“Ra đi, Blaziken.” Ngay khoảnh khắc nhận lấy Kính Tiêu Điểm, Tô Thanh liền chọn cho Kính Tiêu Điểm một chủ nhân không tồi.

“Chạp!” Sự xuất hiện của Shiny Blaziken lập tức gây chấn động toàn trường, mặc dù phần lớn những người có mặt đều đã nghe nói về Pokémon Dị Sắc (Shiny Pokémon).

Nhưng thực tế, những người thật sự đã nhìn thấy Pokémon Dị Sắc, ngoài Giáo sư Oak, Giáo sư Yamanashi và những người có kinh nghiệm phong phú khác ra, thì hầu như không có ai.

Vì vậy, sự xuất hiện của Shiny Blaziken không thể không khiến người ta kinh ngạc.

"Shiny Blaziken, tuyệt vời quá, tôi chưa từng thấy một Pokémon Dị Sắc nào như vậy!

Thực sự quá có ý nghĩa nghiên cứu." Cùng với sự xuất hiện của con Blaziken của Tô Thanh, Giáo sư Oak bên cạnh lập tức phấn khích.

Hai mắt ông nhìn Blaziken còn phát ra một tia sáng tinh nghịch, nhanh chóng lao đến bên cạnh Blaziken, lấy ra một chiếc kính lúp, tiến hành quan sát tỉ mỉ.

"Khái khái, Giáo sư..." Tô Thanh lập tức định nhắc Giáo sư Oak, tính cách của Blaziken không dễ chọc đâu.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Ầm!

Thôi rồi, nhắc nhở muộn quá.

Tô Thanh mặt đầy vạch đen nhìn Giáo sư Oak đang rơi xuống hồ.

Chứng kiến đối phương tràn đầy tinh lực nhanh chóng leo ra khỏi hồ, Tô Thanh cũng không khỏi âm thầm cảm thán.

Con người ở Pallet Town, thể chất thật sự là biến thái.

Nhưng dù đã nhận được bài học, Giáo sư Oak sau khi leo lên lại thực sự không hề thay đổi, vẫn cứ thẳng tắp lao về phía Shiny Blaziken của Tô Thanh.

"Ưm..." Nhìn cảnh tượng này xảy ra, não bộ của những người phản ứng cũng hơi đơ ra, đây là Giáo sư Pokémon sao?

Quả nhiên là cuồng nghiên cứu mà.

Một lúc sau, Shiny Blaziken cũng không ném Giáo sư Oak bay đi

nữa, mà trực tiếp duỗi móng vuốt ấn giữ đầu Giáo sư Oak, không cho ông ta đến gần.

Chốc lát sau, phản ứng từ trạng thái hóa đá, Giáo sư Yamanashi cũng kích động tương tự.

"Hả?!" Tiếp theo, tay phải của Shiny Blaziken cũng đã được dùng đến.

Nhìn hai ông già bị Shiny Blaziken ấn giữ đầu, hai tay và hai chân, mà vẫn không chịu ngồi yên, Tô Thanh cũng không khỏi thầm khâm phục.

Tuổi tác đã lớn như vậy mà vẫn nhiệt tình nghiên cứu đến thế, sự cuồng nhiệt với công việc thực sự khiến Tô Thanh, một người trẻ tuổi, cảm thấy có chút hổ thẹn.

"Hai vị Giáo sư, xin hãy dừng lại một chút được không?

Tôi cho Shiny Blaziken ra là để giúp Ash và Torchic đặt ra một mục tiêu cuộc đời mạnh mẽ, hai vị có thể đừng gây rối không?" Tô Thanh liếc nhìn Giáo sư Oak và Giáo sư Yamanashi đang cực kỳ kích động, có chút cạn lời nhắc nhở.

"Ưm..." "Ưm..." Được rồi!

Với lời nhắc nhở của Tô Thanh, hai người bình tĩnh lại và cuối cùng cũng lùi lại hai bước, rời xa Shiny Blaziken, chọn đứng từ xa quan sát.

Nhưng dù vậy, Tô Thanh vẫn phát hiện ánh mắt của cả hai vẫn thỉnh thoảng liếc về phía Blaziken của mình, âm thầm quan sát.

Tô Thanh cũng trong quá trình đó đã âm thầm sử dụng trang bị hệ thống, lắp Kính Tiêu Điểm lên người Shiny Blaziken.

Tất cả mọi người đều đang xem vở kịch náo nhiệt của Shiny

Blaziken và hai vị Giáo sư.

Không ai chú ý trong góc khuất, Kính Tiêu Điểm trong tay Tô Thanh thực ra đã biến mất một cách kỳ lạ.

Tại hiện trường.

Ngay lập tức, cùng với việc Kính Tiêu Điểm được lắp đặt thành công.

Shiny Blaziken lập tức cảm nhận được trên cơ thể mình xuất hiện một loại cảm giác huyền diệu khó tả, hai mắt trở nên sắc bén, tầm nhìn trở nên rõ ràng hơn, rộng mở hơn, khả năng thấu thị cũng trở nên mạnh hơn vào khoảnh khắc đó.

Đồng thời, sau khi phản ứng, Blaziken cũng nhân cơ hội này đi đến bên cạnh Ash.

Torchic và Blaziken đồng thời nhìn về phía nhau, bốn mắt đối diện, một luồng ý chí chiến đấu hừng hực bùng cháy trong ánh mắt Torchic.

"Chạp!" "Torchic~ Torchic!" Hai Pokémon, một lớn một nhỏ, nhìn thẳng vào nhau, giao lưu không chút trở ngại, chốc lát sau, mọi người đều có thể rõ ràng cảm nhận được khí thế trên người Torchic đã khác, dường như trở nên hiếu chiến hơn rất nhiều.

"Kỳ lạ, chẳng lẽ con Pokémon này là dạng tiến hóa của Torchic sao?" Nhìn biểu hiện của Torchic và Blaziken, Ash kinh ngạc hỏi.

Dường như cậu cảm nhận được sự khác thường trong ánh mắt của cả hai sau khi đối mặt nhau.

"À, Torchic là Pokémon hệ Lửa, dạng tiến hóa của nó tên là Combusken, là Pokémon hệ Lửa và hệ Cận Chiến (Close Combat).

Pokémon của Anh Tô Thanh tên là Blaziken.

Đó cũng là dạng tiến hóa cuối cùng của Torchic.” Giáo sư Oak nhàn nhạt giải thích.

“Thì ra là vậy!” Nghe vậy, Ash lập tức lộ ra vẻ mặt hiểu ra.

Ngay sau đó lại chuyển giọng, vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

“Được rồi, cháu quyết định rồi.

Anh Tô Thanh, xin hãy đấu một trận Pokémon với cháu.” Ash kích động nói.

“Hả?

Khái khái?!” Nghi ngờ đánh giá Ash trước mặt, đúng là Ash mà, sao lại...?

Tô Thanh suýt chút nữa bị lời nói của Ash làm nghẹn ngang.

Ánh mắt nhìn thẳng Ash trước mặt.

“Chắc không phải..., cậu định dùng Torchic để khiêu chiến Blaziken của tôi chứ?” Tô Thanh có chút cạn lời yếu ớt hỏi.

“Sao?

Chương 21

Không được sao?" Nghe vậy, Ash lại lộ ra vẻ mặt có chút bối rối, không biết làm sao.

"Tôi thua rồi, quả nhiên là cậu." Nhận được lời đáp của Ash, Tô Thanh lập tức trợn trắng mắt, trên trán xuất hiện một mảng vạch đen.

Ngay cả Cynthia bên cạnh cũng có chút cạn lời, sau khi nhìn thấy hành động trợn trắng mắt của Tô Thanh, lại càng bị chạm vào điểm dễ thương trong lòng.

Cô lén đưa tay che miệng, cười trộm, khiến Tô Thanh bên cạnh không khỏi sáng mắt lên.

Biểu cảm của Giáo sư Oak và Giáo sư Yamanashi bên cạnh còn tuyệt vời hơn.

Với tư cách là một người thầy, vẻ mặt của Giáo sư Oak có thể nói là cực kỳ phức tạp, vẻ mặt đó cứ như muốn lập tức tìm một cái lỗ để chui xuống vậy.

Còn Giáo sư Yamanashi thì giống như đang nhìn thấy một thứ cực phẩm, ánh mắt đó cứ như một người bình thường ở kiếp trước nhìn thấy một con tinh tinh biết nói vậy.

Sau đó ánh mắt ông ta liền chuyển sang Giáo sư Oak bên cạnh, dường như đang hỏi, đây là Huấn Luyện Gia Pokémon mà ông đã đào tạo sao?

"Khái khái, Ash à, khoảng cách giữa con Torchic đó và Shiny Blaziken quá lớn, căn bản không thể chiến đấu được đâu.

Sau này trước khi xin người khác đối chiến, cố gắng đừng nói những lời không mấy khả thi như vậy." Giáo sư Oak không khỏi đỏ

mặt, lời nói của cái tên Ash này thật sự đã khiến ông mất hết mặt mũi rồi.

Cũng là Huấn Luyện Gia do mình dẫn dắt, hàng xóm ở Pallet Town, thằng nhóc này thật sự không có chút tiến bộ nào.

Đáng lẽ nên đưa Gary đi cùng.

Ài, Giáo sư Oak không khỏi lại cảm thấy hơi đau đầu.

Đứa cháu trai của ông hình như cũng không phải là đèn cạn dầu, một lát nữa chắc lại dẫn theo một đống người mẫu và đội Lara đi đâu mất rồi.

Trong lúc đang phổ cập kiến thức cho Ash, ánh mắt Giáo sư Oak lại liên tục dừng lại trên người Tô Thanh và Cynthia, trong lòng âm thầm suy tư.

Thực lực của hai người trẻ tuổi này đều không tầm thường, đặc biệt là chàng trai trước mặt, trong tình huống không hề khoe khoang đã trực tiếp lấy ra một con Shiny Blaziken.

Nhìn thực lực và khí thế, chắc chắn không hề thua kém "cấp Thiên Vương" khiến Giáo sư Oak có chút âm thầm kinh hãi, đồng thời trong lòng cũng ghi nhớ sâu sắc cái tên Tô Thanh.

"À... xin lỗi, tôi đến muộn rồi." Ngay lúc hiện trường đang tràn ngập sự ngượng ngùng, một giọng nữ dịu dàng đột nhiên truyền vào tai mọi người.

Ngay sau đó, mọi người nghe thấy liền quay người lại, ánh mắt lập tức nhìn về phía cửa.

Người nói là một cô gái trẻ mặc áo lót màu đen và áo yếm, bên ngoài khoác một chiếc váy xếp ly màu đỏ tươi, bên dưới là đôi tất dài màu đen, trên đầu đội một chiếc mũ hình chuông màu đỏ.

Dựa theo chiếc mũ hình chuông, đó hẳn là phong cách của vùng Kalos.

Chẳng lẽ?

Nhìn cô gái trẻ mà Tô Thanh chỉ liếc mắt một cái đã cảm thấy kinh diễm một cách mơ hồ, trong đầu Tô Thanh đột nhiên nảy ra một phán đoán táo bạo.

Trong lúc đó, cảm nhận được ánh mắt của mọi người, cô gái trẻ ở cửa lập tức nở nụ cười tươi với mọi người, sau đó lộ ra vẻ mặt ngại ngùng, hơi cúi đầu chào mọi người, rồi lại lần nữa xin lỗi.

"Xin lỗi, mọi người, tên tôi là Serena, đến từ vùng Kalos.

Vì chuyến bay gặp chút sự cố trên đường nên tôi đã đến muộn một chút.

Thực sự xin lỗi, xin lỗi." Lời nói vừa dứt, cô gái tên Serena không quên nhìn mọi người bằng ánh mắt xin lỗi.

Đã hiểu, cái tên này, nghe quen thuộc mà lại tràn đầy khí tức đáng yêu.

Nghe vậy, hai mắt Tô Thanh lập tức sáng bừng.

Hình ảnh cô gái trước mặt cũng đang không ngừng chồng chất với hình ảnh xinh đẹp trong đầu, sau đó dần dần hòa vào làm một.

"Không sao đâu, từ Kalos đến đây là một quãng đường rất xa, đến muộn một chút cũng là chuyện bình thường mà." Tô Thanh lập tức dịu dàng tiến lên nói.

"Vâng, cảm ơn anh!" Nghe vậy, ánh mắt Serena cũng lập tức khóa chặt vào Tô Thanh.

"Đẹp trai quá~" đó là suy nghĩ đầu tiên của Serena.

Chốc lát sau, nhận thấy ánh mắt của mọi người đang nhìn chằm

chằm.

Phản ứng lại, Serena lập tức đỏ mặt một cách ngại ngùng.

Cô nở một nụ cười ngọt ngào với Tô Thanh, trông có vẻ e thẹn.

“Serena phải không?

Yên tâm đi, mọi người sẽ không trách em đâu.” “A~” “A!” Lời nói của Tô Thanh lập tức nhận được sự đồng tình của mọi người.

Cô gái thật tinh tế, trái tim thiếu nữ của lão phu ơi, huhu~ Rất nhiều Huấn Luyện Gia đang vây xem đều nghĩ như vậy trong lòng.

“Vì em đến từ vùng Kalos xa xôi, anh chắc chắn sẽ khiến em trải nghiệm sự nhiệt tình của Sinnoh.

Vậy, anh sẽ giải thích lại một lần nữa.” Dừng lại một chút, Tô Thanh mỉm cười đi đến bên cạnh Serena, sau đó liền rất tự nhiên đưa tay kéo lấy cánh tay trắng nõn của Serena.

Ngay lập tức, Serena muốn rụt lại, nhưng vì không thể thoát ra.

Lại thêm ánh mắt của mọi người đang nhìn chằm chằm, cùng với nhiều yếu tố khác ảnh hưởng, cuối cùng Serena đã chọn cách thuận theo.

Mọi người thấy vậy, lập tức nhường đường cho Tô Thanh, để Tô Thanh kéo Serena từ phía sau đám đông lên phía trước.

Cả quá trình không biết có phải là ảo giác của Tô Thanh hay không, cậu luôn cảm thấy dường như đang bị vô số sát khí bao trùm, cảm nhận từng ánh mắt ghen tị.

Khóe miệng Tô Thanh lập tức nhếch lên, nở một nụ cười sảng khoái.

Khoảnh khắc đó, Tô Thanh chỉ có một từ trong lòng, đó là, “Sướng~~~!” Phần lớn những người có mặt đều là Huấn Luyện Gia

của Kanto, vì vậy họ cũng không mấy hiểu rõ về lễ nghi của vùng Sinnoh.

Vì vậy, sau khi lời nói của Tô Thanh được đưa ra, mọi người cũng không có phản ứng gay gắt.

Chỉ nghĩ rằng hành động của Tô Thanh thuộc loại lễ nghi tương đối nhiệt tình, thậm chí sau đó, trong lòng Serena cũng cho là như vậy.

Đương nhiên, tình hình tại hiện trường tự nhiên không thể thật sự hòa thuận như vậy, dù sao cũng là Cynthia.

Ánh mắt Cynthia cũng liên tục chú ý đến Tô Thanh và Serena.

Không biết vì sao, khi Tô Thanh và Serena nắm tay nhau, Cynthia đột nhiên cảm thấy một luồng cảm giác vô cùng khó chịu, lan tỏa trong lòng.

Cynthia chưa từng trải qua cảm giác này.

Từ nhỏ đã lớn lên trong nhung lụa, Cynthia có thiên phú siêu việt trong mọi lĩnh vực.

Con đường Huấn Luyện Gia của cô cũng một mạch thuận buồm xuôi gió, thậm chí còn trở thành Quán Quân nữ trẻ nhất trong lịch sử Liên Minh.

Chưa từng chịu thất bại nào, trong lòng đột nhiên xuất hiện một chút cảm giác thất bại, khiến cô cảm thấy khó chịu.

Nhưng, chuyện này cũng không dễ nói ra, vì vậy, Cynthia lúc này chỉ đành cười khổ, vờ như không có chuyện gì xảy ra.

Sau khi về nhà sẽ nghiên cứu kỹ xem rốt cuộc là chuyện gì.

Chưa nói đến suy nghĩ của Cynthia.

Serena hiện tại cũng hoảng loạn không kém.

Sau khi chú ý đến ánh mắt của Giáo sư Yamanashi và Giáo sư Oak, cùng với Delia, cảm giác e thẹn và bất an càng trở nên mạnh mẽ.

Đặc biệt là ánh mắt của Delia, thực sự khiến cô hoảng.

Nhìn Tô Thanh với nụ cười chữa lành tràn đầy trước mặt, trên khuôn mặt tươi cười của cô lại thêm một tia do dự.

Trên má còn ửng lên một vệt hồng nhạt.

Cảm nhận được sự tiếp xúc giữa hai lòng bàn tay, tay phải Serena đang rảnh rỗi càng siết chặt lấy góc váy dài màu hồng phấn, ngón tay không ngừng xoắn vặn, hiển nhiên là đang rất căng thẳng.

"Ha." Nhận thấy mọi chuyện, Tô Thanh trực tiếp kéo Serena đến trung tâm đám đông, trước mặt máy Gashapon.

"Đừng căng thẳng, Serena." Tô Thanh mỉm cười nhìn Serena đang ở gần kề, đưa ra một ánh mắt khích lệ.

Ngay sau đó liền buông tay Serena, nhẹ nhàng vỗ vỗ vai Serena.

Ý là muốn cô ấy tiến lên, lại gần máy Gashapon, để khích lệ cô ấy.

Giọng nói thật dễ nghe~ Trọng tâm chú ý của Serena hiển nhiên không đạt được sự đồng thuận với Tô Thanh.

Giọng nói đặc biệt của Tô Thanh lại khiến Serena không khỏi hơi ngẩn người.

Ánh mắt lảng tránh, lộ ra vài phần vẻ mặt ngại ngùng.

Cạch!

Lại một âm thanh 'tim vỡ' vang lên.

Dưới ánh mắt đầy sát khí của mọi người, trong lòng Tô Thanh lại dâng lên một trận khoái cảm thầm kín.

"À." "À, em tên Serena phải không?

Không trách đâu, đến muộn cũng không sao, đều là lỗi của chuyến bay mà.” Chậc chậc!

Xem ra thế giới Pokémon cũng không thiếu những kẻ nịnh hót nhỉ.

Khinh miệt liếc nhìn một cậu bé béo ú nào đó trong đám đông, Tô Thanh thực sự nghĩ, chàng trai trẻ, bố mẹ cậu hình như đã chú ý rồi đó.

Bảo trọng nha cậu bé.

Nhưng những âm thanh xung quanh xuất hiện, cũng có tác dụng nhất định.

Giọng nói của Tô Thanh rốt cuộc cũng không thể đại diện cho tất cả mọi người, những âm thanh này xuất hiện mới có tính đại diện hơn.

Khiến Serena vốn hơi căng thẳng lập tức thả lỏng, sự căng thẳng giữa hai hàng lông mày cũng tan biến theo.

Đồng thời, trong quá trình Tô Thanh giải thích lại.

Chương 22

Những người bên cạnh cũng một lần nữa tập trung tinh thần, dựng tai chăm chú lắng nghe lại một lần nữa lời giải thích chi tiết của Tô Thanh.

Có thể nói là nghe mãi không chán.

"Tuyệt vời quá, không ngờ lại có một cỗ máy như thế này." Sau khi chăm chú nghe xong lời giải thích của Tô Thanh, cẩn thận hiểu rõ lời nói đó, Serena lập tức ngạc nhiên trợn tròn mắt.

"Không ngờ lại có thể thu phục Pokémon mà không cần chiến đấu, còn có được độ thiện cảm nhất định, thật sự quá kỳ diệu." Serena nói với vẻ mặt rạng rỡ.

Vẻ mặt trên má cô ấy vô cùng kinh ngạc, dường như ngạc nhiên về sự tồn tại đặc biệt của mục độ thiện cảm ban đầu.

Đối mặt với sự kinh ngạc của Serena, Tô Thanh chọn mỉm cười không nói, chỉ để lại cho Serena một nụ cười bí ẩn khó lường.

Khiến Serena ghi nhớ chặt chẽ nụ cười đó của Tô Thanh, phần cổ lại vô tình ửng lên một vệt hồng nhạt, kéo dài đến sau tai.

"Được rồi, Serena." Dừng lại một chút, Tô Thanh tiếp tục nói.

"Vì em đến từ vùng Kalos xa xôi, vậy để em rút trước nhé.

Anh nghĩ mọi người chắc cũng không có ý kiến gì đâu." Nói rồi, Tô Thanh lại lướt mắt nhìn một lượt những người xung quanh.

Mọi người thấy vậy liền liên tục gật đầu đồng ý, tất cả đều bày tỏ sự sẵn lòng để Serena rút trước.

Thấy mọi người đều nhường nhịn và thân ái như vậy, Tô Thanh

lập tức nở nụ cười vui vẻ.

Nhìn thấy trên mặt Serena lại không khỏi ửng lên một vệt hồng nhạt, cô nghĩ: chủ cửa hàng đột nhiên lại trở nên thật dịu dàng, thật đáng yêu!

Như vậy, dưới ánh mắt của mọi người.

Serena khẽ sắp xếp lại tâm trạng, vẻ mặt lập tức trở nên nghiêm túc, thử tiến hành rút thưởng.

Serena cũng không chút do dự, khi bàn tay vừa chạm vào cần gạt màu đỏ.

Cần gạt màu đỏ được Serena kéo xuống một cách trôi chảy.

Trong nháy mắt, hình ảnh trên màn hình lại chuyển động, từng chiếc Pokeball thông thường, và cả Luxury Ball màu vàng óng ánh hiện ra trên màn hình.

Vòng sáng màu vàng không ngừng nhảy múa trên các Pokeball.

Rồi!

Mọi người lại một lần nữa nín thở, căng thẳng nhìn Serena rút thưởng.

Đinh!

Một tiếng kêu trong trẻo vang lên từ trong máy, cùng với âm thanh đó, vòng sáng màu vàng lập tức khóa chặt vào một Luxury Ball.

"Luxury Ball, không ngờ lại là Luxury Ball!" Thấy Serena rút được Luxury Ball có giá trị cao hơn, người đàn ông trung niên trước đó rút Pokeball màu đỏ trắng cũng kích động.

Nhưng chốc lát sau, nhớ lại kết quả rút thưởng của mình, cảm xúc của người đàn ông trung niên lập tức chùng xuống.

Không còn cách nào, đau lòng quá.

Tổng cộng rút ba lần, hai lần đều là Luxury Ball.

Nếu tâm trạng anh ta có thể tốt được thì mới là lạ.

Nhìn tâm trạng kích động của đứa con trai bên cạnh, người đàn ông lại không khỏi khẽ thở dài.

Thôi vậy!

Pidgeot cũng không tệ rồi, một lát nữa sẽ cho con trai mình rút thêm một lần nữa vậy, coi như là quà mừng tuổi trưởng thành, người đàn ông trung niên nghĩ trong lòng.

Chốc lát sau, ánh mắt người đàn ông trung niên lại một lần nữa tập trung vào màn hình máy, tất cả mọi người đều nín thở vào khoảnh khắc đó.

Họ cũng muốn biết thông tin Pokémon bên trong Luxury Ball, muốn biết con Pokémon đó rốt cuộc là loại gì.

"Xì!" Ngay khoảnh khắc nhìn thấy Pokémon đó, tất cả mọi người tại hiện trường đều đồng loạt hít một hơi lạnh.

Âm thanh nhất loạt chỉnh tề không khỏi khiến Tô Thanh khẽ bật cười, trong ánh mắt cũng lóe lên một tia kinh ngạc, thuận theo ánh mắt của mọi người mà nhìn qua.

Tại hiện trường, ngay cả Giáo sư Oak và Giáo sư Yamanashi cũng không khỏi khẽ co giật khóe miệng.

Chú ý đến sự thay đổi biểu cảm của hai ông già, Tô Thanh cũng lần đầu tiên cảm thấy có chút tò mò.

Vận may của Serena rốt cuộc khủng khiếp đến mức nào?

Rút ra một Pokémon như thế nào mà có thể khiến hai ông già này kinh ngạc đến vậy?

Họ cũng không phải là những người chưa từng thấy sự đời mà.

Chẳng lẽ?

Thần Thú?!

Cùng với ý nghĩ đó, ánh mắt Tô Thanh lập tức nhìn về phía màn hình.

"...Một Pokémon cấp bậc như thế này thật sự có thể đem ra bán sao?...

Lừa người đúng không?!" Ngay khoảnh khắc ánh mắt Tô Thanh nhìn xuống.

Một Huấn Luyện Gia đã đặt câu hỏi ngược lại một cách khó tin.

Đồng thời, trong giọng nói đầy vẻ run rẩy, hiển nhiên là đã bị chấn động đến cực điểm.

Đối với kết quả này, anh ta hoàn toàn không dám tin. 【Alola Ninetales 】(Dị Sắc) 【Giá bán 】: 500 triệu. 【Thuộc tính 】: Hệ Băng + Tiên. 【Kỹ năng đặc tính 】: Ẩn Mình Trong Tuyết (Snow Cloak) + Báo Tuyết (Snow Warning). 【Giới tính 】: Cái. 【Tiềm năng 】: Cấp Quán Quân. (Mục này mọi người không thể nhìn thấy). 【Chiến lực 】: Cấp Thiên Vương.

Cấp 65. 【Vật phẩm mang theo 】: Nước Đá Bất Tan (Never-Melt Ice). 【Kỹ năng học được 】: Ánh Sáng Kỳ Diệu (Dazzling Gleam/ Magical Shine), Âm Mưu Bẩn Thỉu (Nasty Plot), Bột Tuyết (Powder Snow), Đuôi Quật (Tail Whip), Vô Hiệu Hóa (Disable), Lãnh Trảo (Ice Shard), Trả Thù (Spite), Gió Băng (Icy Wind), Tia Sáng Gây Rối (Confuse Ray), Cực Quang Thuật (Aurora Beam), Ngoại Cảm (Extrasensory), Tia Băng (Ice Beam), Giam Cầm (Imprison), Sương Mù (Mist), Màn Cực Quang (Aurora Veil), Lạnh Thấu Xương (Sheer Cold), Oán Hận (Grudge), Bão Tuyết (Blizzard), Bảo Vệ (Protect),

Chơi Xấu (Foul Play), Tấn Công Nhanh (Quick Attack), Địa Hình Sương Mù (Misty Terrain); Chậc chậc, các thuộc tính này dường như hơi biến thái rồi.

Hèn chi người đàn ông lúc nãy lại khó tin đến vậy.

Nhìn rõ các thuộc tính, Tô Thanh cũng thầm tặc lưỡi.

Thật sự, nếu không phải là sản phẩm của hệ thống.

Tô Thanh còn không dám tin sẽ có thương nhân nào nguyện ý bán một Pokémon như vậy, đối với con Alola Ninetales này, Tô Thanh cũng đã động lòng.

Alola Ninetales à, thật là một Pokémon xinh đẹp, sau này nhất định mình cũng phải rút một con mới được, Tô Thanh thầm nghĩ.

Không ngờ lại là Shiny Alola Ninetales.

Cộng thêm thiên phú cấp Quán Quân, thực lực cấp Thiên Vương, các thuộc tính này, quả thực là hack!

Cấp Thiên Vương đấy.

Trong tình hình hiện tại, một vùng cũng chỉ có vài Thiên Vương mà thôi.

Một Chủ Đạo Quán bình thường có thể có một Pokémon cấp Thiên Vương đã là không tệ rồi.

Đa số các Chủ Đạo Quán đều dùng bốn năm Pokémon Chuẩn Thiên Vương, cộng thêm nhiều Pokémon cấp Tinh Anh hơn để giữ thể diện.

Không hề khoa trương chút nào, có một Shiny Alola Ninetales cấp Thiên Vương như vậy.

Trong toàn bộ vùng Sinnoh, những người có thể gây tổn hại cho Serena không còn nhiều nữa.

Trong số những người có mặt.

Cũng chỉ có Giáo sư Oak, Tô Thanh và Cynthia mới có thể làm được điều đó, trong đó Giáo sư Oak lại là người của vùng Kanto.

Đương nhiên, cả ba người đều có khả năng tự chủ, đều là nhân vật chính diện, không thể nào cướp Pokémon của Serena được.

"Xì!

Không phải là thật đấy chứ.

Con trai, véo bố đi." Trong đám đông lại có một người nói ra lời khó tin, cúi người xuống, dùng tay nặng nề vỗ vào đầu con trai mình.

"Con..." Bị ông bố mình đánh mạnh vào đầu, cậu thiếu niên lập tức lộ ra vẻ mặt ngơ ngác, cùng với biểu cảm cạn lời, rơi vào trạng thái hóa đá.

Vẻ mặt đó cứ như đang nói: Không cho con đánh mà?

Đánh con làm gì!

Đã xác nhận, là bố ruột không sai.

Tô Thanh cũng âm thầm đưa ra một kết luận giám định cha con đầy mạnh mẽ cho cặp cha con này.

Các Huấn Luyện Gia khác bên cạnh cũng phần lớn bị cặp cha con hài hước đó chọc cười, đồng thời trong lòng cũng âm thầm kinh ngạc.

Nếu là thật, vậy thì sự tồn tại của cửa hàng này có chút đáng sợ, ngay cả những Pokémon như vậy cũng đem ra bán, quá vô địch rồi.

E rằng sau khi tin tức này truyền ra, sẽ có vô số đại gia tranh nhau chen lấn đến mua Pokémon mạnh mẽ.

Chương 23

Bên cạnh, nhìn Alola Ninetales cấp Thiên Vương, cùng với mức giá 500 triệu, trong lòng Delia đột nhiên dâng lên một tia may mắn.

May mà Ash không rút được Pokémon mạnh mẽ như vậy, nếu không thì thật sự không mua nổi.

"Khủng khiếp!" Cynthia và Giáo sư Oak cũng âm thầm tặc lưỡi.

"Được rồi, Serena, em quyết định thế nào?

Có muốn mua không?" Nhìn Serena trước mặt với vẻ mặt cực kỳ phức tạp, ngơ ngác, biểu cảm vừa kinh ngạc vừa do dự, Tô Thanh kiên nhẫn hỏi.

Trong ánh mắt tràn đầy sự dịu dàng.

Giá bán một Pokémon cấp Thiên Vương là 500 triệu, một trường hợp như vậy cũng khiến Tô Thanh dần dần hiểu được sự xác nhận giá trị của Pokémon và vật phẩm trong hệ thống.

Xem ra trong số những Pokémon này, thứ đắt nhất hẳn là phẩm chất Pokémon, và Đá Mega.

Chỉ cần là Pokémon có trang bị Đá Mega, giá bán sẽ cực kỳ đắt.

Trong trường hợp đơn vị là hàng trăm triệu, thường sẽ vượt hàng chục tỷ.

Nhưng nếu không có trang bị Đá Mega thì sẽ rẻ hơn, ít nhất là nói một cách tương đối thì sẽ rẻ hơn.

Thực ra, kết quả rút thưởng này của Serena cũng nằm ngoài dự liệu của Tô Thanh.

Nếu chỉ là một Shiny Alola Vulpix, hoặc một Alola Ninetales thông

thường cấp Thiên Vương thì có lẽ sẽ tốt hơn, hẳn là sẽ không có mức giá đắt như vậy.

Nhưng khi thực lực cấp Thiên Vương, cùng với tiềm năng cấp Quán Quân, cộng thêm độ hiếm của Pokémon Dị Sắc kết hợp lại.

Mức giá 500 triệu đã ra đời.

Tổng thể mà nói, đối với Tô Thanh.

Bán 500 triệu thực ra không đắt, nhưng phải xem tình hình, cũng không biết gia đình Serena có thể gánh nổi không.

Nhưng theo Tô Thanh, chắc là được.

Dù sao mẹ cô bé cũng là một kỵ sĩ Rhyhorn rất xuất sắc, sở hữu một trang trại Rhyhorn.

Nổi tiếng bao nhiêu năm, không có chút tiền tiết kiệm nào, ai mà tin chứ.

"À, Anh Tô Thanh, xin hỏi con Pokémon này có phải là thật không?

Em có thể xem trước được không?" Dù sao đây cũng không phải là chuyện một mình Serena có thể quyết định, vì vậy Serena muốn tận mắt chứng kiến, sau đó quay video gửi cho mẹ để bàn bạc.

Dù sao nếu không có video thật, Serena tin Tô Thanh, nhưng mẹ cô ấy ở vùng Kalos xa xôi cũng khó mà tin được.

"Không sao đâu, anh biết em lo lắng điều gì, nhưng Pokeball đang ở trong máy, anh không có cách nào lấy ra được." Tô Thanh khéo hiểu lòng người, hiểu rõ mấu chốt sự do dự của Serena.

Nhưng lại từ chối yêu cầu của Serena.

Vì thực tế là như vậy, trong trường hợp chưa trả tiền, Pokeball quả thật không thể lấy ra.

“Dù tôi không thể lấy ra tại điểm này, nhưng Quán Quân Cynthia của chúng ta chắc hẳn có thể làm chứng cho tôi.” Tô Thanh mỉm cười nhàn nhạt nói.

“Đương nhiên rồi!” Cynthia lập tức nghiêm túc gật đầu, trên mặt hiện lên một khí thế nữ vương không giận mà uy, lời nói vừa dứt trong nháy mắt, liền thu hút sự tin tưởng mạnh mẽ của mọi người có mặt.

Ngoài sự tin phục, mọi người lại đều âm thầm thở dài, trong lòng tràn đầy chấn động.

Khí thế bá đạo, quả thật không hổ danh là Quán Quân nữ trẻ nhất trong lịch sử sao?...

Hiển nhiên, Cynthia đối với cửa hàng của Tô Thanh, hoặc đối với mức độ chân thực của Pokémon mà Tô Thanh bán, đều tin tưởng sâu sắc không chút nghi ngờ.

Còn về ánh mắt của Giáo sư Oak bên cạnh thì có chút do dự không quyết, hiển nhiên ông có chút chấn động bởi giá trị của Shiny Alola Ninetales, cũng có chút không biết có nên tin Tô Thanh hay không.

“Vậy được, em đi gọi điện thoại trước, lát nữa quay lại sẽ bàn bạc chuyện mua.” Có được sự ủng hộ của Cynthia, Serena lập tức có thêm tự tin để giải thích với mẹ, vì vậy cô lập tức đưa ra một quyết định táo bạo, chạy ra ngoài cửa để gọi điện thoại.

Tiễn Serena rời đi, Tô Thanh dừng lại một chút rồi lại nhìn về phía mọi người tại hiện trường, tổ chức cho mọi người tiếp tục rút thưởng.

Còn về kết quả rút thưởng của Serena, cái đó không cần lo lắng.

Chỉ cần Serena kéo cần gạt lại một lần nữa, hình ảnh sẽ quay trở lại giao diện thanh toán của Shiny Alola Ninetales.

Sau đó liên tiếp có vài Huấn Luyện Gia đã thử, nhưng kết quả lại nửa mừng nửa lo.

Có người hài lòng với Pokémon mình rút được, có người lại rất không hài lòng với kết quả rút thưởng, Pokémon có thực lực tương đối kém.

Nhưng trong mắt Tô Thanh, những Pokémon được rút ra thực ra đều không tệ.

Những người hài lòng là vì giá trị kỳ vọng ban đầu của họ không cao, lại thêm tiền bạc khan hiếm.

Có thể có được một Pokémon thuộc loại mình yêu thích đã là không tệ rồi, tư chất, thực lực, vốn không nằm trong phạm vi cân nhắc của họ.

Trong số các kết quả rút ra, Pokémon từ mỗi vùng đều có, thậm chí có người còn rút được Raticate của vùng Alola.

Vận may này có chút gần với Serena, khi rút trúng cùng một vùng.

Giáo sư Yamanashi và Giáo sư Oak vẫn luôn quan sát ở đó cũng âm thầm kinh ngạc không thôi.

Từ khi đến cửa hàng này, họ không nhớ mình đã kinh ngạc bao nhiêu lần nữa rồi.

"Thôi được rồi, Serena, mong là con không bị lừa.

Thật tình, cũng không biết tên đó đã cho con uống loại thuốc mê nào, hay là gặp trai đẹp rồi sao?

Không nghe lời khuyên gì cả, 500 triệu tài sản của gia đình mình gần như là tất cả rồi đó.

Mẹ nói cho con biết, nếu 500 triệu tài sản này đều đổ sông đổ biển, tin lầm người, vậy thì con hãy theo hắn ta mà đi đi, mẹ không

nuôi con nữa.” Vùng Kalos.

Lisia lúc này đang ở trong trang trại, trên mặt hiện lên vẻ bất lực sâu sắc, có chút giận dỗi nói.

Nhìn con gái ở đầu dây bên kia, trong lòng Lisia cũng không khỏi âm thầm cảm thán, con gái lớn rồi không giữ được. 500 triệu tài sản à~, con bé này thật sự dám mở miệng xin.

“À đúng rồi.” Lisia đột nhiên nói, nhìn Serena ở đầu dây bên kia đang lộ vẻ sợ sệt.

“Con có thể cho mẹ nói chuyện với Giáo sư Oak, Quán Quân Cynthia, Giáo sư Yamanashi, và cả chủ cửa hàng tên Tô Thanh đó không?

Dù sao họ cũng là những nhân vật lớn, không chào hỏi họ hình như không hay lắm.” Vừa nói, trong mắt Lisia không khỏi lộ ra một tia sáng tinh tế, hiển nhiên là có tính toán.

Bà muốn xem thử cái tên Tô Thanh đó rốt cuộc đẹp trai đến mức nào, mà có thể khiến con gái bà mất lý trí, tin tưởng đến thế.

“Vậy được ạ.” Dù sao cũng là một khoản chi tiêu lớn sẽ ảnh hưởng đến tình hình gia đình, dù sao cũng phải để mẹ tận mắt chứng kiến quá trình, để mẹ yên tâm, vì vậy, Serena lập tức đồng ý yêu cầu của mẹ.

Cô quay người, đi về phía cửa hàng.

“Khái khái!” Quay trở lại cửa hàng, Serena lập tức đỏ mặt tránh khỏi đám đông, sau đó dần dần đi đến bên cạnh Tô Thanh, khẽ ho một tiếng.

Thấy vậy, một Huấn Luyện Gia đang rút thưởng lập tức chọn lùi lại, bởi vì so với việc rút thưởng, mọi người rõ ràng hứng thú hơn với việc nhìn Shiny Alola Ninetales.

Không phải của mình, nhưng được nhìn một lần cũng không uổng phí cuộc đời.

“Xin lỗi đã làm phiền, Chủ cửa hàng.

Mẹ em nghe nói ở đây có nhiều nhân vật lớn, vì vậy muốn chào hỏi mọi người ạ.” Serena yếu ớt nói.

“Được thôi.” Nghe vậy, Tô Thanh lập tức mỉm cười nhàn nhạt gật đầu, bày tỏ sự thấu hiểu.

Khiến Serena đang lo lắng trong lòng lập tức lộ ra vẻ mặt kinh ngạc vui mừng, có thêm tự tin. ... ‘Hèn chi, giọng nói cũng khá dễ nghe.’ Bên khác.

Lisia cũng từ cuộc đối thoại mà có một sự hiểu biết nhất định về Tô Thanh, trong lòng có nhận thức sơ bộ về Tô Thanh.

Lisia lúc này không nhìn thấy nhan sắc của Tô Thanh, vì vậy chỉ có thể dựa vào giọng nói của Tô Thanh để từng bước phán đoán.

Nhìn từ hiện tại, giọng nói đạt chuẩn, cũng phù hợp với kỳ vọng về con rể tương lai.

Tại hiện trường.

Lời nói của Tô Thanh vừa dứt, Giáo sư Oak và Giáo sư Yamanashi xung quanh lập tức lặng lẽ nhìn nhau.

Cười không nói, hiển nhiên đã nhìn ra sự lo lắng trong lòng Lisia, hiểu rõ mục đích thực sự của đối phương.

“Chào, cô Lisia, tôi từng nghĩ sẽ gặp cô bằng cách khác, không ngờ lại gặp bằng hình thức điện thoại.” Dưới vẻ mặt kinh ngạc của Serena, Tô Thanh lại trực tiếp nhận lấy thiết bị liên lạc trong tay cô, sau đó liền rất tự nhiên chào hỏi mẹ cô.

Khiến thế giới quan của Serena không khỏi hơi sụp đổ, chịu một

cú sốc nhất định.

“Anh ấy quen mẹ mình sao?

Hình như mình chưa nói tên mẹ mình là Lisia mà?” Serena mặt đầy ngơ ngác, trên má trắng nõn còn lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Gì?

Vị tiên sinh này là chủ cửa hàng sao?

Tô Thanh?!” Nghe Tô Thanh chào hỏi ở đầu dây bên kia, Lisia lập tức cảm thấy sáng mắt ra.

Giọng nói quen thuộc, dường như quả thật là người đàn ông vừa nói chuyện với Serena.

Nhìn khuôn mặt đẹp trai, cùng với khí chất đặc biệt đó.

Đứng giữa đám đông, Tô Thanh tuyệt đối là người nổi bật nhất, cũng là người đẹp trai nhất cả con phố.

“Vâng, chào cô Lisia.

Tôi là một fan hâm mộ của cô đấy!

Chương 24

Các cuộc đua Rhyhorn của cô vô cùng kịch tính và gay cấn, cũng rất xuất sắc.

Mỗi trận đấu đều có thể mạnh mẽ kích thích tuyến thượng thận của người xem, mỗi lần xem thi đấu đều khiến người ta cảm thấy vô cùng phấn khích, thật sự tuyệt vời quá.

Hôm nay thật may mắn khi được gặp con gái của cô, tôi đã nhận ra ngay, con gái cô cũng kế thừa đặc điểm của cô, rất đáng yêu đó!" Tô Thanh một mặt nghiêm túc nịnh nọt nói.

"Đáng...

đáng yêu?!" Nghe vậy, Serena tại hiện trường lập tức đỏ bừng má.

Ánh mắt cô lén lút đánh giá Tô Thanh đang nghiêm túc nói chuyện với mẹ mình, đó... chẳng phải là...?

Gặp phụ huynh sao?!

Trong một thoáng, trên cổ Serena lập tức ửng lên một vệt hồng, sau đó suy nghĩ của cô hoàn toàn rối loạn.

Bên cạnh, biểu cảm của Cynthia cũng trở nên vô cùng phức tạp, chỉ cảm thấy đầu óc lộn xộn, cực kỳ khó chịu.

"Ồ?

Ra là vậy." Đầu dây bên kia, Lisia không hề hay biết chuyện gì đang xảy ra.

Ban đầu, khi nghe Tô Thanh hỏi thăm, trên mặt Lisia hiện rõ vẻ kinh ngạc, có chút tò mò không biết vì sao Tô Thanh lại biết.

Kết quả, sau khi lời nói của Tô Thanh thốt ra, Lisia đã hiểu ra sự

thật, lập tức nở một nụ cười duyên dáng trên mặt.

Ánh mắt cô nhìn Tô Thanh cũng trở nên thân thiện hơn.

“Anh Tô Thanh lại thích xem đua Rhyhorn, thật sự là quá vinh dự.

Nếu anh là fan của em, vậy lần sau gặp mặt nhất định em phải ký tặng cho anh một chữ mới được.” Đảo mắt suy tư một chút, Lisia tiếp tục nói: “Nếu anh Tô Thanh đến Kalos, lúc đó có thể trực tiếp đến trang trại của em chơi nhé, nhất định sẽ không làm anh thất vọng đâu.” Lisia nở một nụ cười đầy thân thiện mời Tô Thanh.

“Được thôi, vậy thì thật vinh dự, nếu có cơ hội, tôi nhất định sẽ đến vùng Kalos chơi một chuyến.

Khi đến đó, tôi nhất định sẽ ghé thăm.” Tô Thanh mỉm cười nói.

Đừng nói, về việc Tô Thanh xem đua Rhyhorn, Tô Thanh không hề nói dối.

Vì dạo gần đây Tô Thanh thường xuyên xem TV do Hệ thống trang bị trong cửa hàng.

Do đó, anh cũng hiểu biết không ít về các chương trình TV trên thế giới này.

Bao gồm phương thức chiến đấu và cách đấu của các Thiên Vương, Quán Quân trên khắp thế giới.

Từ đó, Tô Thanh đã lĩnh ngộ được không ít kỹ năng chiến đấu linh hoạt.

Trong số đó, kênh Kalos, ngoài các đoạn phim đua của Lisia, còn bao gồm cả các phim ngắn Pokémon do Nữ Hoàng Ái Nhĩ của vùng Kalos quay.

Còn về vùng Sinnoh nơi Tô Thanh đang ở, nội dung phát sóng chủ yếu là các trận chiến giữa Tứ Thiên Vương và Quán Quân Sinnoh,

hoặc các trận tái đấu Contest.

Tô Thanh cũng chọn lọc xem các nội dung liên quan, đặc biệt là các nội dung liên quan đến Cynthia và Serena. …..

Nửa buổi!

Mặc dù Tô Thanh và Lisia tâm đầu ý hợp, nhưng Lisia chắc chắn muốn gặp Giáo sư Oak và những người khác.

Vì vậy, dưới sự giúp đỡ của Tô Thanh, Lisia đã thành công gặp được ba nhân vật nổi tiếng là Cynthia, Giáo sư Oak và Giáo sư Yamanashi.

Giáo sư Yamanashi và Giáo sư Oak thậm chí còn bị Lisia tâng bốc lên tận mây xanh, trong quá trình cô ấy moi móc thông tin, suýt chút nữa đã khai hết cả bí mật của mình.

Khiến hai vị Giáo sư đều đỏ mặt tía tai, cảm giác đó chẳng khác gì uống quá chén.

Ngay cả Tô Thanh đứng cạnh cũng có chút nhịn cười sau khi chứng kiến toàn bộ quá trình, quả nhiên không hổ là tinh linh.

Mặc dù toàn bộ quá trình trông có vẻ như tâng bốc, nhưng thực tế Lisia lại đưa ra những vấn đề về Pokémon rất sâu sắc.

Giáo sư Oak, với tư cách là một học giả nghiên cứu nổi tiếng thế giới, tự nhiên là một người nắm chắc, bất kể đối phương hỏi gì cũng đều có lời giải đáp.

Có lẽ cũng vì Giáo sư Oak đã nhìn thấu thủ đoạn của Lisia, nên mới dễ dàng để Lisia moi được thông tin mình muốn, và thừa nhận lời tâng bốc của đối phương.

Điều này cũng khiến hảo cảm của Tô Thanh đối với Giáo sư Oak và Giáo sư Yamanashi tăng lên một chút, ánh mắt nhìn họ cũng trở nên

thân thiện hơn. …..

Nửa buổi sau, trải qua một thời gian trò chuyện, cuối cùng sau khi chào hỏi Cynthia, Tô Thanh liền đưa mọi chuyện trở lại đúng quỹ đạo.

“Vậy được rồi, hoàn thành thủ tục cuối cùng đi.” Tô Thanh kịp thời nhắc nhở hai người đang trò chuyện, cuối cùng cả hai cũng dừng lại cuộc nói chuyện.

Serena với vẻ mặt kích động lấy ra thẻ tài khoản của mình.

Ngay trong quá trình trò chuyện, Lisia đã chuyển tiền vào thẻ tài khoản của Serena, vì vậy bây giờ có thể hoàn tất giao dịch.

Không chút do dự, với sự phấn khích và kích động không thể kiềm chế, Serena run rẩy đưa ngón tay, cắm thẻ vào máy.

Sau đó tiến lại gần máy, hoàn tất quét đồng tử.

Hoàn tất giao dịch đơn hàng lên tới 500 triệu.

Ngay khi giao dịch hoàn tất, Tô Thanh thậm chí còn thấy cả người Serena như thả lỏng, vai hơi chùng xuống.

May mà Tô Thanh kịp thời đưa tay đỡ lấy vai Serena, mới không để đối phương ngã xuống đất, làm mất mặt trước mọi người.

Cảm nhận được sự tiếp xúc trên vai, Serena lập tức quay đầu lại, căng thẳng đối diện với ánh mắt đầy quan tâm của Tô Thanh.

Loáng một cái, mặt Serena ửng hồng.

Một lát sau, cô lập tức nở một nụ cười ngọt ngào với Tô Thanh, sau đó gật đầu, chờ đợi kết quả cuối cùng.

Két!

Tiếng vật nặng lăn xuống vang lên, ngay sau đó một quả Luxury Ball màu vàng nghệ vàng từ trong máy lăn ra chỗ cửa ra của máy.

Ánh mắt Tô Thanh chú ý đến xương quai xanh ở hai bên vai của Serena, cũng như những giọt mồ hôi li ti dày đặc trên trán cô, anh không khỏi hơi nhíu mày, có vẻ như giao dịch này đã mang lại áp lực rất lớn cho Serena.

"Thư giãn đi!" Đưa tay, nhẹ nhàng vỗ vỗ vai Serena, để đối phương thả lỏng một chút.

Quay người lại, Tô Thanh trực tiếp lấy ra một chiếc khăn tay trắng tinh, dịu dàng đưa đến trước mặt Serena, lau đi những giọt mồ hôi li ti trên trán cô.

Hành động dịu dàng của Tô Thanh không khỏi khiến mặt Serena ửng hồng, một vệt đỏ đậm từ cổ lan lên má và vành tai cô.

Đưa khăn tay vào tay Serena, Tô Thanh cũng không quên làm một động tác cổ vũ cho cô.

Toàn bộ hành động này cũng được Lisia qua điện thoại nhìn thấy rõ ràng, cô âm thầm gật đầu, khóe mắt lộ ra một nụ cười đầy thân thiện.

Con gái cuối cùng cũng trưởng thành rồi, đã có người nguyện ý chăm sóc.

Trong một thoáng, Lisia bỗng nhiên cảm thấy như mình già đi, một cảm giác nặng trĩu của ký ức bỗng nhiên ngưng tụ trong lòng, những kỷ niệm thời thanh xuân như hiện rõ mồn một, một cảm giác khác lạ quanh quẩn trong lòng.

Ở phía bên kia, nhìn nụ cười trên mặt Lisia trong màn hình, tâm trạng của Cynthia đứng bên cạnh lập tức càng trở nên rối bời.

Trong đầu cô gần như tràn ngập bóng dáng Tô Thanh, và nụ cười thân thiện vừa mới xuất hiện trên mặt Lisia.

Điều này khiến cô ấy cảm thấy rất khó chịu.

Hiện trường.

Theo lời nói của Tô Thanh, ánh mắt Serena lập tức rơi vào cửa ra của máy.

Một quả Pokeball Luxury tròn tròn, màu vàng nghệ đang nằm bất động ở đó, tràn đầy sự quyến rũ.

Luxury Ball.

Run rẩy đưa tay lấy quả Luxury Ball ở cửa ra, Serena căng thẳng, tim đập thình thịch.

"Thả nó ra đi!" Tô Thanh thiện ý khuyên nhủ.

"Vâng ạ." Serena bản năng nở một nụ cười ngọt ngào với Tô Thanh, ngón tay run rẩy ấn vào Luxury Ball màu vàng kim.

Két!

Kèm theo tiếng Luxury Ball mở ra, tất cả mọi người trong khán phòng đều nín thở, nhìn về phía Luxury Ball trong tay Serena.

Vút vút vút!

Một luồng ánh sáng đỏ nhanh chóng tỏa ra từ Luxury Ball, sau đó một bóng hình màu xanh băng trực tiếp lọt vào mắt tất cả mọi người.

Alola Ninetales?

Màu sắc.

"Alola Ninetales màu xanh đậm, chắc chắn là Dị Sắc." Giáo sư Oak đưa ra câu trả lời khẳng định, làm tăng thêm độ chân thực cho việc đó là một Alola Ninetales Dị Sắc.

Con Alola Ninetales này có bộ lông màu đậm hơn so với Alola Ninetales bình thường, và chỗ nối đuôi với thân có một màu xanh lam rực rỡ.

So với các hình thái ở các vùng khác, Ninetales dạng Alola, từ phần lông trên đầu bắt đầu, trở nên thon dài hơn và bay bổng hơn.

Lông tơ trên đuôi cũng trở nên xù hơn, bay bổng hơn, trông như được chăm sóc chuyên nghiệp.

Khác với Ninetales hệ Lửa thông thường, Alola Ninetales hệ Băng Tiên có mắt màu xanh lam, trông càng mang khí chất cao quý, ưu nhã.

“Alola Ninetales thật tuyệt vời.” Ngay khi Alola Ninetales xuất hiện, không khí tại hiện trường lập tức bùng nổ.

Ánh mắt tất cả mọi người nhìn Alola Ninetales đều mang theo chút tham lam, nhưng sự tham lam đó không phải là muốn chiếm làm của riêng, mà là một sự khao khát cái đẹp.

Khiến người ta từ xa nhìn vào không khỏi sinh lòng hảo cảm, muốn chạm vào, nhưng lại vì vẻ ngoài thanh thoát, không vướng bụi trần của Alola Ninetales Dị Sắc mà khiến người nhìn thấy đều có chút tự ti.

Chương 25

Dường như không xứng với vẻ đẹp bình thường của đối phương, không dám lại gần.

Vì vậy, tất cả mọi người tại hiện trường chỉ đành chăm chú quan sát con Alola Ninetales Dị Sắc trước mặt, khắc sâu từng cử chỉ linh hoạt, cũng như dáng vẻ đầy mê hoặc của nó vào trong tâm trí.

Ghi nhớ một khung cảnh tuyệt đẹp.

Ở phía bên kia.

Trong điện thoại, khi Lisia nhìn thấy Alola Ninetales Dị Sắc xuất hiện, nỗi lo lắng đang treo trong lòng cô cũng được dỡ bỏ.

Vì Alola Ninetales này thực sự tồn tại, và thực sự là Dị Sắc, vậy thì giá trị đó xứng đáng.

Ít nhất bây giờ đã hồi vốn được một nửa, còn về việc không đạt đến thực lực cấp Thiên Vương, không đạt được cũng không sao, Lisia cũng hiểu con gái mình không bị lừa, hoặc nếu có bị lừa, tuyệt đối cũng không lỗ.

Tiền bạc sinh không mang đến, chết không mang đi, hơn nữa với trang trại đang có, Lisia có thể liên tục kiếm lại tiền.

Nếu để cô ấy nhường cơ hội này cho Lisia, cô ấy cũng thà chọn một con Alola Ninetales Dị Sắc.

"Ánh mắt sắc bén, và khí thế.

Thực sự là Pokémon cấp Thiên Vương." Cũng không biết có phải vì khí chất của Alola Ninetales Dị Sắc quá đỗi siêu phàm thoát tục, khiến người ta cảm thấy xấu hổ hay không.

Lần này Giáo sư Oak, chỉ cầm kính lúp và quan sát Ninetales từ xa, chứ không hề chủ động tiến lên.

Điều này tạo nên sự tương phản rõ rệt so với lúc ông đối xử với Blaziken Dị Sắc, khiến Blaziken đứng một bên lập tức lộ ra vẻ bất mãn, lạnh lùng hừ một tiếng.

Mặc dù vậy, hành động của Blaziken vẫn không thu hút sự chú ý của Giáo sư Oak.

Trong quá trình đó, Giáo sư Oak cũng đưa ra một đánh giá khẳng định trong mắt Tô Thanh.

Lời nói đó cũng khiến Lisia ở đầu dây bên kia, và Serena tại hiện trường, sắc mặt dịu lại, nhẹ nhàng thở phào một hơi.

Có Giáo sư Oak chứng nhận, vậy thì thực lực cấp Thiên Vương của con Alola Ninetales Dị Sắc này đã được xác định.

"Ô mi~" Khẽ kêu một tiếng, tiếng gầm của Alola Ninetales Dị Sắc đầy kiều diễm, âm thanh đó như có một ma lực nào đó, khiến người nghe không khỏi cảm thấy tâm trạng thư thái, biểu cảm hòa nhã.

Nheo đôi mắt dài và đầy mê hoặc, Ninetales đưa mắt nhìn quanh một lượt.

Trong quá trình đó, nó cũng chú ý đến Serena đang ở rất gần, tay cầm Pokeball, đồng thời nhìn thấy Tô Thanh đang ở rất gần Serena.

"Mi~" Lại khẽ kêu một tiếng, con Alola Ninetales trước mặt lập tức nheo đôi mắt dài của mình thành hai vành trăng lưỡi liềm.

Nó phấn khích đưa ra hai chiếc đuôi màu xanh nhạt mềm mại, cuộn lấy Tô Thanh và Serena.

Sau đó ôm chặt lấy cả hai, trực tiếp cuốn họ lên không trung, rồi từ từ di chuyển đến bên cạnh cơ thể nó.

Tô Thanh trong quá trình đó cũng trực tiếp thuận theo nằm xuống lưng Alola Ninetales Dị Sắc, cảm nhận một cảm giác mát lạnh bao trùm tâm trí, khiến Tô Thanh rùng mình một cái.

Trong mùa hè nóng bức, thật thoải mái.

Đưa tay vuốt ve bộ lông màu xanh đậm trên lưng Alola Ninetales, một cảm giác mát lạnh, mềm mại càng sảng khoái hơn bao trùm.

Bị cảm giác này bao trùm khắp cơ thể, Tô Thanh lập tức nở một nụ cười, khóe miệng cong lên một đường cong thoải mái.

Tất cả những người đang vây xem bên cạnh cũng đều ngây người, Giáo sư Oak thậm chí còn hóa đá trong tích tắc.

Mắt tròn xoe miệng há hốc nhìn Tô Thanh và Serena được Alola Ninetales Dị Sắc chủ động thân cận, nhìn nụ cười trên mặt đối phương, Giáo sư Oak lập tức bước tới một bước.

"Mi~" Khẽ kêu một tiếng, tiếng kêu kiều diễm của Alola Ninetales vừa vang lên.

Ngay sau đó, Ninetales quay đầu lại, ánh mắt lập tức đối diện với Giáo sư Oak.

"Hô hô hô~" Có thể thấy rõ, một lớp Bột Tuyết màu xanh nhạt trực tiếp bao phủ Giáo sư Oak phía sau Alola Ninetales, ngay sau đó Giáo sư Oak không kịp phản ứng đã trực tiếp rơi vào trạng thái nửa đông cứng.

"A!

Đừng như vậy, Ninetales~!" Với việc kỹ năng Bột Tuyết được kích hoạt, nhiệt độ tại hiện trường còn trực tiếp giảm xuống rất nhiều.

Cảm nhận nhiệt độ giảm xuống, Serena mở mắt ra nhìn cảnh

tượng trước mắt, sắc mặt lập tức thay đổi, sau đó nhanh chóng ngăn cản hành động của Ninetales.

“Mi~!” Mặc dù Alola Ninetales rất muốn cho ông lão phía sau một bài học, nhưng xét thấy chủ nhân đã ra lệnh, Ninetales đành phải ngoan ngoãn thu lại Bột Tuyết vừa phun ra từ miệng.

“Mi~!” Như vậy đó.

Ninetales đã thu lại đòn tấn công nhưng vẫn không thích Giáo sư Oak đang vây quanh nó.

Nó lạnh lùng hừ một tiếng, rồi lập tức quay đầu đi, không nhìn Giáo sư Oak, lộ ra vẻ giận dỗi.

“……” Mọi người tại hiện trường chú ý đến cảnh tượng đầy tính người này, lập tức đều ngây người, Cynthia vốn định tiến lên gần Alola Ninetales Dị Sắc cũng đứng sững tại chỗ.

Đương nhiên, biểu hiện này cũng không thoát khỏi sự chú ý của Ninetales và Serena.

Nhưng Ninetales lại không mấy để tâm, vẫn giữ vẻ tsundere.

Dường như tại hiện trường, ngoài Tô Thanh và Serena ra, nó không muốn thân cận với ai khác.

Nhưng Ninetales làm như vậy không sai, Serena thì rõ ràng không làm như vậy.

Serena vốn rất sùng bái Cynthia.

Với việc Cynthia là nữ Quán Quân trẻ nhất lịch sử nhân loại, Serena trong lòng có thiện cảm sâu sắc với cô ấy, vì vậy biểu cảm của cô ấy lập tức có một sự thay đổi nhất định.

Ánh mắt đối diện với Cynthia, Serena lập tức lộ ra một ánh mắt xin lỗi, sau đó đưa tay vuốt ve bộ lông mềm mại màu xanh của chiếc

đuôi đang cuộn mình quanh đó, thu hút sự chú ý của Ninetales.

“Thương thương.

Ninetales, chị Cynthia, có thể cho em vuốt ve được không?!” Ngay khi tiếng nói nhẹ nhàng vang lên, Serena với đôi mắt to tròn long lanh đáng thương nhìn về phía Ninetales, đối mặt với cô nữ hoàng tsundere trước mặt.

“Mi~?” Trong một thoáng.

Chấp nhận lời cầu xin của chủ nhân, trên mặt Ninetales Dị Sắc lập tức hiện lên vẻ suy tư.

Đầu nó hơi nghiêng trong không trung, nhưng cuối cùng Ninetales lại không gật đầu như Serena mong muốn.

Thay vào đó, nó quay cổ, nhìn về phía Tô Thanh ở bên kia.

Thấy vậy, Tô Thanh lập tức nở một nụ cười tương tự.

“Ninetales, Cynthia là một người chị tốt đó, không phải người xấu đâu, cho chị ấy vuốt ve có được không?!” “Mi~!” Alola Ninetales Dị Sắc lập tức nở một nụ cười tươi tắn, lộ ra đôi mắt cong như vầng trăng lưỡi liềm.

Serena: “MMP!

Em có một câu không biết nên nói hay không nên nói…” Cứ như vậy, dưới sự gợi ý của Tô Thanh, Ninetales Dị Sắc cuối cùng cũng đồng ý với Cynthia, sau đó nó quay người lại, cực kỳ miễn cưỡng gật đầu với Cynthia.

Đồng thời nó buông Tô Thanh ra, dùng chiếc đuôi vừa cuộn Tô Thanh để cuộn Cynthia lại bên cạnh Tô Thanh, hai người chen chúc vào nhau.

“……” Tại hiện trường, không khí lập tức trở nên lúng túng.

Sự thay đổi này cũng nằm ngoài dự đoán của Tô Thanh, anh không ngờ Alola Ninetales Dị Sắc lại làm như vậy.

Với vẻ mặt hơi cạn lời, Tô Thanh trong lòng cũng âm thầm khen ngợi Ninetales Dị Sắc.

Nửa ngày sau, trải qua một thời gian quan sát và nghiên cứu Ninetales.

Dưới sự dẫn dắt của Tô Thanh, hiện trường lại khôi phục trật tự như trước.

Còn về Ninetales, trong quá trình này cũng đã được Serena thu hồi trở lại vào Pokeball.

Sử dụng máy truyền Pokémon của Tô Thanh, quả Pokeball đã được truyền đến tay Lisia ở vùng Kalos xa xôi.

Đây cũng là yêu cầu của Lisia, có lẽ vì Lisia muốn kiểm tra thực lực chiến đấu thực sự của Alola Ninetales Dị Sắc, Tô Thanh cũng không can thiệp nhiều.

Mất đi Alola Ninetales Dị Sắc, hiện trường lại khôi phục trạng thái ban đầu, từng người từng người tiến lên rút thăm.

Số lượng đơn hàng của Tô Thanh cũng tăng lên một cách có trật tự và không ngừng. …..

Bên ngoài cửa hàng.

Trong quá trình đó, hai bóng người mặc đồ trắng bó sát đang ẩn nấp trong một bụi cây, ở giữa có một con Meowth màu trắng.

“Alola Ninetales Dị Sắc à, thực lực cấp Thiên Vương, bảo bối tốt thật đó, meow~” Điều đáng ngạc nhiên là người mở miệng nói chuyện lại không phải hai người, mà là con mèo nằm giữa hai người.

Sau khi nói xong, Meowth đứng dậy khỏi chỗ đang nằm.

Nó đưa tay một cách đầy nhân tính, vuốt cằm, lộ ra vẻ suy tư.

Nhìn tổng thể nguyên tác, Meowth biết nói trong thế giới Pokémon e rằng chỉ có con của Team Rocket.

Vậy thì thân phận của ba người tự nhiên cũng lộ rõ, chính là Kojiro, một thiếu gia nhà giàu có một loạt thân phận như không làm nên thành tích, phải về thừa kế hàng tỷ gia sản, cưới Bạch Phú Mỹ, nghèo chỉ còn lại tiền, cộng với sở thích sưu tập nắp chai giai đoạn cuối, và một "phản diện xấu xa" với tam quan cực kỳ chính trực.

Cùng với Meowth của Team Rocket, biết nói, IQ cực cao, biết làm công nghệ cao, biết làm phiên dịch, tràn đầy lòng yêu thương, biết diễn xuất.

Và cuối cùng là Musashi, người yêu cái đẹp.

Trong bụi cây.

Cảm nhận được lời nói của Meowth, Kojiro đang nằm úp sấp trong bụi cây, tay cầm ống nhòm, lập tức hơi khựng lại, một dự cảm không lành bao trùm lấy tâm trí anh ta.

"Này này, Meowth, đừng nói là cậu định để tôi đi cướp con Alola Ninetales Dị Sắc đó nhé." Hình dung ra hậu quả có thể xảy ra nếu làm như vậy, biểu cảm của Kojiro lập tức nhíu chặt.

Không không không, nhất định không thể làm như vậy.

Đùa sao, cấp Thiên Vương đó!

Mới đến Sinnoh, còn chưa chơi đủ mà.

Những kỷ niệm thời thơ ấu của Kojiro bây giờ còn chưa kịp khám phá, chẳng lẽ lại muốn trải nghiệm cảm giác đáng ghét sao?

Chương 26

Nếu vậy, đó thật sự là "cảm giác đáng ghét thật sự".

Đáng tiếc, Kojiro đã đánh giá thấp sức hút của Alola Ninetales Dị Sắc.

Meowth dưới sự nhắc nhở của Kojiro đã phản ứng lại, lộ ra vẻ thất vọng.

Bên cạnh Musashi đang nằm úp sấp trên mặt đất, tay nắm ống nhòm thì lại chìm đắm trong ảo mộng say mê.

Hai bàn tay nắm chặt ống nhòm vì dùng sức quá mạnh mà run rẩy.

Rắc một tiếng!

Chiếc ống nhòm trong tay Musashi trực tiếp bị bóp nát thành một đống mảnh vụn, cảnh tượng đáng sợ như vậy càng khiến Meowth nhảy dựng lên.

"Rít!" Cảm nhận được khí thế trên người Musashi thay đổi, Kojiro và Meowth lập tức lộ ra vẻ kinh hãi, lùi xa dần.

"Không phải chứ, Musashi, không lẽ lại muốn…." Nhìn Musashi trước mặt.

Kojiro chỉ cảm thấy con đường phía trước một màu u ám, không lẽ lại phải bị đánh bay lên trời nữa sao, cảm giác khả năng này thật sự rất lớn.

Lại còn có Cynthia ở đằng kia nữa.

Đó là một Quán Quân sống sờ sờ đó, Kojiro đại khái cũng hiểu Cynthia, Quán Quân mới nổi mạnh đến mức nào.

Với tư cách là một phản diện có IQ, trước khi đến Sinnoh tự nhiên

phải tìm hiểu những chuyện gần đây ở Sinnoh.

Không thể tránh khỏi: cũng đã chú ý đến sự kiện lớn nhất gần đây ở Sinnoh, sự thay đổi Quán Quân.

Đồ cha hại con mà.

Anh ta âm thầm liếc nhìn Meowth bên cạnh, sau đó lại đồng loạt nhìn về phía Musashi đang ảo mộng chiếm được Alola Ninetales Dị Sắc.

Cùng với Musashi đang ảo mộng mình và Alola Ninetales Dị Sắc cùng bước lên sân khấu của Contest Champion.

Kojiro và Meowth lập tức đồng thời gật đầu với đối phương, nhón chân, lén lút quay người định bỏ trốn.

Nhưng trong quá trình đó, một luồng sát khí cực mạnh bỗng nhiên lan tỏa trong lòng cả hai.

Khiến bước chân đang di chuyển chậm rãi lập tức bị cứng lại, một âm thanh như của quỷ dữ, truyền vào tai cả hai, lập tức khiến cả hai hóa đá.

"Hai cậu, định đi đâu?!" Quay lưng lại với Musashi, Kojiro và Meowth chỉ cảm thấy sống lưng lạnh toát.

Liếc nhìn đối phương bằng khóe mắt, cả hai lập tức ngầm hiểu gật đầu, sau đó với vẻ mặt nịnh nọt quay người lại.

"Không có, không có chuyện gì đâu, Musashi, đang… tôi và Meowth không phải đang luyện tập thể lực sao, đi bộ về thôi." Kojiro yếu ớt nói.

"Đúng vậy, meow!" Meowth cũng tương tự gật đầu một cách có vẻ quan trọng, bày tỏ sự đồng tình mạnh mẽ. …..

"Thú vị." Những chuyện xảy ra bên ngoài cửa không thể giấu

được Tô Thanh, với sự tồn tại của Giác quan siêu hình, Suicune rõ ràng cảm nhận được ba luồng cảm xúc không mấy thiện ý bên ngoài cửa.

Vì vậy, nó đã âm thầm sử dụng Thần giao cách cảm để nhắc nhở Tô Thanh.

Nhận được lời nhắc nhở của Suicune, khóe miệng Tô Thanh lập tức cong lên một nụ cười đáng suy ngẫm.

Cũng có chút thú vị.

Không thể trốn bên ngoài cửa hàng, vừa đúng lúc có ba luồng cảm xúc không mấy thiện ý.

Tất cả mọi thứ nghe đều có chút gì đó trùng hợp kỳ lạ?

Ánh mắt Tô Thanh lướt nhìn xung quanh hiện trường, quét qua Ash đang ngơ ngác, anh thầm nghĩ.

Chẳng lẽ là ba người fan cuồng của cặp đôi Satoshi đã đuổi theo đến đây rồi sao.

Trốn trong góc lén lút quan sát, không có ý tốt.

Phong cách này hình như đúng thật rồi, đúng là nhân vật chính thực sự trong thế giới Pokémon.

Mặc dù biết có người đang lén lút quan sát bên ngoài, nhưng Tô Thanh vẫn không hề sợ hãi.

Với sự bảo vệ của cửa hàng, đối phương có trực tiếp lắp đặt một khẩu súng phóng tên lửa để tấn công, Tô Thanh cũng nói rằng mình hoàn toàn không hoảng sợ. …..

"Gừ gừ~!" Cuối cùng, một đơn hàng nữa đã hoàn thành, kèm theo tiếng bụng réo ầm ĩ, trong đầu Tô Thanh cũng vang lên một âm thanh đã lâu không nghe thấy. [Chúc mừng Túc chủ đã hoàn thành nhiệm vụ

theo giai đoạn, hoàn thành 10 đơn hàng.

Túc chủ sẽ nhận được phạm vi hoạt động tự do của cửa hàng, trong vòng 1 km.

Hệ thống sẽ mở khóa nhiệm vụ theo giai đoạn tiếp theo, (10/100) Hệ thống bắt đầu tải bí cảnh, khi Túc chủ hoàn thành 100 đơn hàng, bí cảnh sẽ chính thức mở khóa.

Đồng thời phạm vi hoạt động của Túc chủ sẽ được mở rộng sang hai bên thành phố Hearthome và thị trấn Celestic.] Bí cảnh?

Cái gì vậy?

Tô Thanh từ từ tiếp nhận thông tin đột nhiên hiện lên trong đầu, sự chú ý của anh lập tức chuyển sang phần quan trọng nhất trong nội dung: bí cảnh.

Dù sao thì phạm vi hoạt động cũng không cần nói nhiều, chỉ cần miêu tả, Tô Thanh hoàn toàn có thể hiểu.

Nhưng bí cảnh dù sao cũng là chuyện lần đầu tiên anh nghe thấy.

Ý nghĩa tương đương với phó bản trong game sao?

Một thế giới khác?

Đáng tiếc, Tô Thanh đã không đợi Hệ thống phản hồi, vì vậy anh chỉ đành tiếp tục.

Từng lượt rút thăm được tiến hành một cách có trật tự và không ngừng, đến cuối cùng Tô Thanh cũng mặc kệ, dù sao chỉ cần hoàn thành 100 đơn hàng, lúc đó nhất định sẽ hiểu rõ rốt cuộc là gì. …..

Sau đó, trải qua vài chục lần rút thăm nữa, trong khoảng thời gian này Tô Thanh tuy đói, nhưng không cưỡng lại được sự nhiệt tình của mọi người, vì vậy anh cũng đành âm thầm đẩy nhanh tiến độ.

Khi hoàng hôn buông xuống, trời bên ngoài dần tối.

“Haha, đến lượt tôi!” Nhìn thấy không còn ai trong số những người có mặt đến rút thăm nữa, Giáo sư Oak đã chờ đợi rất lâu bên cạnh lập tức phấn khích, hai tay xoa bóp, tỏ ra kích động.

“Két!” Lần rút thăm của Giáo sư Oak cũng thuận lợi, không lâu sau, vòng sáng màu vàng trên màn hình đã dừng lại.

Cuối cùng, vòng sáng khóa vào một quả Luxury Ball.

“Ồ?” Nhìn kết quả rút thăm của Giáo sư Oak, Tô Thanh cũng thấy hứng thú.

Chẳng lẽ chỉ những nhân vật giống như nhân vật chính hoặc nhân vật phụ trong thế giới này mới có thể rút được những món đồ tốt sao?

Hoặc, một số tồn tại bẩm sinh có vận may tốt hơn những người khác?

Đừng nói, khả năng này thực sự tồn tại.

Hiện tại, những Pokémon ưu tú xuất hiện trong cửa hàng gần như đều là nhân vật trong nguyên tác, tức là trên người họ có thể có sự gia trì của khí vận thế giới.

Hiểu rồi, tại sao lại phải bận tâm nhiều như vậy?

Suy nghĩ một lát, khóe miệng Tô Thanh không khỏi nở một nụ cười.

Thực lực mới là căn bản, dù có khí vận gia trì thì sao?

Khí vận của Ash có mạnh đến đâu, có thể chỉ huy một số Pokémon truyền thuyết, thậm chí trong bản điện ảnh còn có thể chỉ huy cả Deoxys, nhưng có thể gây sát thương được không?

Hiển nhiên là không thể, Tô Thanh có sự tự tin tuyệt đối vào Hệ thống của mình.

Deoxys cũng tuyệt đối sẽ không vô cớ tấn công một người nào đó,

điều đó không bình thường.

Deoxys tuy không trực tiếp tạo ra nhân loại, nhưng hành tinh lại do Deoxys tạo ra, trong một ý nghĩa nào đó, Deoxys và Arceus cũng là cha mẹ gián tiếp của nhân loại. …..

“Sẽ được thôi!” Tại hiện trường, Giáo sư Oak kiên nhẫn chờ đợi, hai tay nắm chặt vào nhau, biểu cảm cũng trở nên vô cùng mong đợi trong khoảnh khắc đó.

So với mọi người, Giáo sư Oak mới là đại gia thực sự.

Không, đại gia không xứng với thân phận của Giáo sư Oak, gia sản của Giáo sư Oak phải được gọi là thần hào mới đúng.

Nghiên cứu của Giáo sư Oak liên quan đến các ngành nghề khác nhau về Pokémon.

Đồng thời, Giáo sư Oak cũng đã nghiên cứu ra các bằng sáng chế, chỉ riêng phí bằng sáng chế này đã là một con số thiên văn.

Đối với Giáo sư Oak mà nói, ông ấy thực sự không quan tâm nhiều hay ít tiền.

Ông chỉ quan tâm đến việc Pokémon rút thăm có hợp khẩu vị của mình hay không, có thể tăng thêm chuyên môn cho nghiên cứu của mình hay không. [Pidgeot] [Giá trị]: 1.7 tỷ. [Thuộc tính]: Normal + Flying. [Ability]: Chắc Chắn Trúng (No Guard). [Giới tính]: Đực. [Tiềm năng]: Cấp Quán Quân. [Chiến lực]: Chuẩn Quán Quân.

LV77. [Vật phẩm mang theo]: Bộ Đá Mega Tiến Hóa.

Chương 27

[Kỹ năng đã học]: Dũng Cảm Chim, Bay, Sóng Nhiệt, Lực đánh 200; Tấn Công Thường, Tấn Công Cát, Gió, Tấn Công Nhanh, Chiêu Thức Phản Đòn, Tấn Công Cánh, Nghỉ Ngơi, Tấn Công Nhanh, Chém Gió, Gió Lưỡi Dao.

"1.7 tỷ Liên Minh Tệ?" Một Huấn Luyện Gia nói nhanh ngay khi kết quả xuất hiện, anh ta đã chú ý đến số liệu trên màn hình.

Kết quả cao ngất này trực tiếp vượt quá phạm vi chấp nhận của đối phương, lập tức khiến anh ta thốt lên một tiếng kinh ngạc.

Giá 1.7 tỷ thực sự quá khủng khiếp, anh ta không kịp phản ứng, khi nhìn thấy một chút không vui trong biểu cảm của Tô Thanh, lập tức lúng túng bày tỏ lời xin lỗi của mình với Tô Thanh.

Dù sao thì sự kinh ngạc đó thực sự ẩn chứa khả năng nghi ngờ Tô Thanh không hắc thương, Tô Thanh có thể cho anh ta sắc mặt tốt mới lạ.

Anh ta ngượng ngùng gãi gãi gáy, một lúc sau cũng có chút hối hận không thôi.

Trong lòng âm thầm hy vọng không bị Tô Thanh để bụng.

May mà đối phương phản ứng cũng nhanh, ý hối hận trên mặt càng được Tô Thanh chú ý, vì vậy Tô Thanh cũng không thực sự chấp nhặt với đối phương.

Ánh mắt anh lướt nhìn xung quanh.

Tô Thanh cũng đã khắc ghi toàn bộ ánh mắt của những người khác vào trong tâm trí.

Phản ứng của những người khác tuy không dữ dội như người đàn

ông kia, nhưng nội dung ẩn chứa trong biểu cảm của họ cũng đã lộ rõ, phần lớn gần như đều có thái độ hoài nghi.

Dù sao thì sự quý hiếm của Pidgeot, dù nhìn thế nào cũng không thể vượt qua Alola Ninetales của Serena, điều này cũng khiến ánh mắt của mọi người đều vô thức nhìn về phía Serena và Tô Thanh.

Khiến Serena cũng có chút ngại ngùng.

Bản thân Giáo sư Oak thì lại khác xa, ngay khi số liệu xuất hiện, đặc biệt là khi nhìn thấy số tiền đó.

Trong ánh mắt của Giáo sư Oak không hề có bất kỳ vẻ không vui nào, ngược lại còn lóe lên một chút kinh ngạc, đồng thời ông càng nghiên cứu kỹ lưỡng hơn các số liệu chi tiết của con Pidgeot trước mặt, không muốn bỏ qua bất kỳ chi tiết nào.

Trừ tiềm năng, và cấp độ chi tiết không thể xem được.

Còn lại, Giáo sư Oak đều đã phân tích một cách nghiêm túc.

"Chiến lực cấp Chuẩn Quán Quân?" Thực ra, khi nhìn thấy chiến lực cấp Chuẩn Quán Quân, Giáo sư Oak có chút thất vọng, vì cấp Quán Quân cũng không khiến ông ấy quá kinh ngạc.

Nếu con Pidgeot trước mặt chỉ vì chiến lực cấp Chuẩn Quán Quân mà được bán với giá 1.7 tỷ, thì thực ra có chút hắc tâm.

Nhưng cũng khó nói, dù sao thì không có ai bán Pokémon cấp Chuẩn Quán Quân, nếu bán với giá 1.7 tỷ, chưa chắc đã không có đại gia bỏ tiền ra mua.

Ngay lập tức, biểu cảm trên mặt Giáo sư Oak lập tức xụ xuống, thực lực không phải là thứ mà Giáo sư Oak mong đợi.

Với ánh mắt thất vọng nhìn vào màn hình trước mặt, trong lòng Giáo sư Oak vẫn còn chút may mắn, vì vậy mặc dù thất vọng không

thôi, nhưng Giáo sư Oak vẫn cố gắng kiểm tra kỹ lưỡng thông tin chi tiết của Pidgeot, không muốn bỏ qua bất kỳ chi tiết nào.

“Đợi đã, ?

Bộ Đá Mega… tiến… hóa…?” Giáo sư Oak đọc từng chữ một.

Ban đầu Giáo sư Oak không nhận ra có ẩn ý gì bên trong, nhưng sau khi suy nghĩ kỹ một hồi, Giáo sư Oak bỗng nhiên hóa đá.

Nửa buổi sau, Giáo sư Oak đột nhiên phản ứng lại, lập tức không thể tin được mà trừng lớn hai mắt.

Đầu ông cúi xuống, cả người suýt chút nữa dán trực tiếp vào màn hình máy trước mặt.

Biểu cảm trên khuôn mặt cũng trong tích tắc hoàn toàn bị chấn động bao phủ.

“Bộ Đá Mega Tiến Hóa?” Bên cạnh.

Nghe vậy Giáo sư Yamanashi cũng gần như tương tự như Giáo sư Oak.

Sau khi trải qua sự thái độ ban đầu hoàn toàn không coi là gì.

Biểu cảm của Giáo sư Yamanashi sau khi phản ứng cũng trở nên vô cùng đặc sắc trong cùng một lúc, ông ấy tiến lại gần Giáo sư Oak.

Xoa xoa mắt kỹ lưỡng, hai ông lão gần như dán đầu vào màn hình, cẩn thận xác nhận sự thật.

Nửa buổi.

Dưới sự nhắc nhở của Tô Thanh, Giáo sư Yamanashi và Giáo sư Oak mới âm thầm lùi lại vài bước.

Giáo sư Oak sau khi phản ứng lại càng mừng rỡ không thôi, thầm than hôm nay vận may tăng vọt.

Quay người lại, ánh mắt Giáo sư Oak lập tức đối diện với Giáo sư Yamanashi, sau đó trên mặt Giáo sư Oak càng tràn đầy sự phấn khởi, còn Giáo sư Yamanashi thì lại vẻ mặt ấm ức, đầy tủi thân.

Thỉnh thoảng khóe miệng lại co giật một cái, có vẻ như đối với việc một bộ Đá Mega Tiến Hóa hoàn chỉnh chảy vào Kanto, ông ấy cảm thấy rất đau lòng.

Bàn tay to nặng nề đặt lên vai Giáo sư Yamanashi, dưới vẻ mặt đau khổ của Giáo sư Yamanashi.

Giáo sư Oak phấn khởi vung tay một cái, bày tỏ quyết định mua con Pidgeot này.

Đồng thời cũng không quên kéo thêm thù hận, ánh mắt nhìn Giáo sư Yamanashi cũng tràn đầy sự tán thưởng, dường như đang nói: "Thế này nhé, lời mời tôi đến Sinnoh lần này quả nhiên là một quyết định vô cùng đúng đắn, cảm ơn nhé, lão đệ Yamanashi." Đáng ghét, lần gặp gỡ của Giáo sư Oak cũng khiến Giáo sư Yamanashi âm thầm ghen tỵ, anh ta quyết định một lúc nữa cũng phải tiến hành một lần rút thăm.

Nếu không, về chuyện Mega Tiến Hóa, chắc chắn sẽ bị Giáo sư Oak bỏ lại phía sau.

Tại hiện trường, Giáo sư Oak kể từ khi đưa ra quyết định đã không còn do dự nữa, khi thẻ tài khoản được cắm vào máy, tất cả mọi người chứng kiến chuỗi số 000 sau đó, mọi người đều chua chát.

Tô Thanh và Cynthia cùng những người khác đều âm thầm tặc lưỡi, thật sự quá đáng ghen tỵ, đây là cuộc đời của thần hào sao?

Chỉ cần một tấm thẻ tài khoản bất kỳ cũng có số dư như vậy, thật sự quá đáng ghen tỵ.

So ra, Tô Thanh và Cynthia thực ra khá hơn.

Chỉ riêng ngày hôm nay, Tô Thanh đã có thu nhập hơn 20 tỷ.

Cộng với số tiền trước đây, tổng cộng có đến hơn 40 tỷ tiền mặt, cũng đã phát tài lớn rồi.

Thậm chí với sự tồn tại của Hệ thống, Tô Thanh cũng chỉ ngày càng giàu có hơn.

Há không biết Giáo sư Yamanashi, một Giáo sư Pokémon tương tự ở bên cạnh, đã hóa thành ngôi sao chanh chưa?

Nhìn vẻ mặt chua chát không thể tả của Giáo sư Yamanashi.

Thậm chí ông ấy bây giờ còn chưa bày tỏ ý định muốn mua một Pokémon nào đó ở đây, cũng may Giáo sư Oak đã rút được một Pokémon có thể Mega Tiến Hóa, để lại cho Giáo sư Yamanashi một tương lai đầy tươi đẹp.

Khiến ngôi sao chanh này chua chát một phen, trong lòng âm thầm có một sự hiểu biết nhất định về Pokémon.

Nếu không, ông ấy thật sự có thể thoát khỏi biển khổ của tiền bạc, không, phải nói là vui vẻ.

Tô Thanh, suýt chút nữa không thể cứu vãn.

Theo dự đoán của Tô Thanh, ông ấy chắc chắn đang cân nhắc có nên tiến hành rút thăm hay không.

Dù sao thì khả năng cao, trong tay đối phương cũng không có Pokémon có thể Mega, cũng như Đá Mega.

Để tiến hành nghiên cứu liên quan đến Đá Mega, đối phương sẽ động lòng, sau đó sẽ chi tiêu tại đây.

Đối với nghiên cứu, bất kể Giáo sư Yamanashi hay Giáo sư Oak.

Chỉ cần là những Giáo sư Pokémon này, tuyệt đối sẽ không cam tâm lạc hậu hơn người.

Vì vậy Giáo sư Yamanashi khá bảo thủ, cũng tuyệt đối sẽ vì muốn bắt kịp tiến độ của Giáo sư Oak mà chọn bỏ tiền.

Điều này cũng khiến Tô Thanh không khỏi nhớ đến một chú chim cánh cụt nào đó ở kiếp trước.

Nạp Q coin sao?

Thiếu niên.

Tiền bạc không thực sự rời đi, chỉ là đổi một cách khác âm thầm đồng hành.

Lời Tô Thanh không hiểu, nhưng bây giờ đã hiểu rồi.

Chẳng phải kể từ khi chi tiền, cho đến bây giờ, nụ cười rạng rỡ như đóa cúc trên mặt Giáo sư Oak đã không ngừng lại sao.

Ông ấy phấn khích cầm lấy quả Luxury Ball vừa lăn ra từ cửa ra của máy, cùng với chiếc vòng tay đặc biệt bên cạnh Luxury Ball.

Giáo sư Oak không chút chờ đợi, lập tức tập trung ánh mắt vào Tô Thanh.

Dưới sự giải thích của Tô Thanh, ông ấy nhanh chóng đeo vòng tay Mega.

“Ra đi, Pidgeot.

Mega.

Mega Pidgeot!!!” Kể từ khi đeo vòng tay Mega, tâm trạng của Giáo sư Oak tỏ ra vô cùng kích động.

Đồng thời ông ấy trực tiếp ném quả Luxury Ball của Pidgeot ra, phóng thích con Pidgeot cấp Chuẩn Quán Quân ra.

Sau đó cả người ông ấy đồng loạt làm một tư thế khó hiểu, tạo ra đủ loại pose.

Khiến tất cả mọi người tại hiện trường đều có chút không rõ tại sao lại vậy, và nhìn Giáo sư Oak bằng ánh mắt ngưỡng mộ như nhìn đại thần, thực sự bị thao tác của Giáo sư Oak làm cho kinh ngạc.

Còn về Tô Thanh.

Lúc này Tô Thanh, khi nhìn thấy cảnh tượng này, không nhịn được đưa tay che mắt.

Vẻ mặt đầy hắc tuyến, Cynthia đứng bên cạnh cũng tương tự, trên mặt cô ấy dường như viết đầy sự nhịn cười.

Hai người đã tận mắt chứng kiến Mega thì căn bản không thể bị Giáo sư Oak làm cho kinh ngạc được.

Nửa buổi.

Giữa Pidgeot và Giáo sư Oak tại hiện trường hoàn toàn không có bất kỳ sự liên kết nào, Pidgeot vẫn là Pidgeot đó.

Giáo sư Oak lập tức hóa đá, lúng túng đưa tay gãi gãi đầu.

"Thì ra không phải dùng như vậy." Giáo sư Oak yếu ớt thì thầm nói.

"Trời ạ!" Tại hiện trường, tất cả các Huấn Luyện Gia vốn bị Giáo sư Oak làm cho kinh ngạc, cho rằng Giáo sư Oak rất lợi hại đều hơi khựng lại, suýt chút nữa ngã xuống đất.

Chương 28

Đưa tay lau đi giọt mồ hôi lạnh vốn không có trên trán.

Chú ý ánh mắt Giáo sư Oak đang nhìn mình, Tô Thanh sau khi phản ứng lại lập tức bất lực đảo mắt trắng dã với đối phương.

Bên ngoài; "Hả?!

Pidgeot mạnh thật đó, Pidgeot thật sự có thể mạnh đến mức đó sao?

Meow!" Cảm nhận áp lực năng lượng tỏa ra từ Pidgeot, Meowth lập tức lộ ra ánh mắt nghi ngờ, vẻ mặt kinh ngạc nói.

"Có vẻ như tất cả Pokémon trong cửa hàng này đều rất mạnh, hay là thử cướp cửa hàng này đi." Lời nói của Meowth lập tức nhận được sự đồng cảm mạnh mẽ từ Musashi vốn đã động lòng từ trước, cô ấy lập tức nói với vẻ mặt ý động.

"Nhưng, tôi thật sự có thể là đối thủ của tên đó sao, meow." Khi nói, trong giọng điệu của Meowth đã bộc lộ sự thiếu tự tin.

"Khụ khụ, Meowth, có vẻ như không phải là chuyện tôi có thể là đối thủ của tên đó.

Mà là tôi có thể sống sót dưới tay hắn hay không." Kojiro yếu ớt nói.

Anh ta thử khuyên nhủ hai người đang kích động bên cạnh, xem có thể cứu vãn được không.

"Khụ khụ…" Hình dung ra cảnh tượng mà Kojiro vừa nói, … một người một mèo bên cạnh lập tức bại trận.

Cả hai âm thầm nhìn nhau.

“Tôi thấy là, Kojiro nói có lý đó, tôi cứ lén lút quan sát xem có cơ hội nào cướp Pikachu không, để thăng chức tăng lương đi, meow!” “Vậy đi, tôi cũng thấy vậy.” Musashi sau khi suy nghĩ hậu quả lập tức nói, tại hiện trường ba người lập tức đạt được sự đồng thuận, bụi cây lại chìm vào yên tĩnh. …..

Bên trong cửa hàng.

Lúc này, ánh mắt của mọi người đều tập trung vào Pidgeot của Giáo sư Oak.

Dưới sự giúp đỡ của Tô Thanh, Pidgeot của Giáo sư Oak cũng giống hệt như Mawile cấp Thiên Vương của Cynthia trước đó.

Sau khi thành công Mega Tiến Hóa cùng Tô Thanh, Giáo sư Oak cũng cuối cùng đã có một mục tiêu để quan sát ở cự ly gần.

Ông ấy cầm kính lúp và quan sát Pidgeot một cách tỉ mỉ.

“Pidgeot~!” Con Pidgeot này hiển nhiên cũng thích Giáo sư Oak, vì vậy nó không hề bài xích việc Giáo sư Oak lại gần.

Ngược lại, trong quá trình Giáo sư Oak lại gần, Pidgeot trực tiếp gầm lên phấn khích, đồng thời vỗ hai bên cánh.

Hô hô hô!

Thực lực của Mega Pidgeot sau khi hoàn thành có thể tiếp cận cấp Quán Quân, sự náo động do hai bên cánh vỗ tạo ra càng khủng khiếp hơn.

Tại hiện trường đã hình thành một cơn Bão mạnh mẽ, khiến không ít người trực tiếp ngã nhào ra xa, thậm chí có người còn đâm vào tường, đầu phát ra tiếng ong ong.

“A!!” Một tiếng kêu kinh ngạc vang lên từ miệng Serena, trong cơn Bão, thậm chí cả Serena và Cynthia cũng bị Pidgeot bất ngờ ảnh

hưởng đến thân hình, ngã nhào ra xa.

May mà Tô Thanh mắt nhanh tay lẹ.

Hơn nữa có pháp tắc gia trì, không bị ảnh hưởng bởi Bão, anh đưa hai tay ra, một trái một phải thành công ôm lấy hai cô gái.

Nếu không anh cũng sẽ cùng mọi người ngã nhào ra ngoài.

Vòng eo thon được Tô Thanh ôm lấy, Serena lập tức phát ra một tiếng rên khẽ.

Nhưng trong tiếng rên khẽ đó lại ẩn chứa chút e thẹn, trong phạm vi bị cơn Bão quét qua, Serena tuy nhắm mắt lại, nhưng vẫn cố chấp hé một mắt.

Chú ý đến Tô Thanh đang ôm lấy mình, người khiến cô nảy sinh một chút hảo cảm.

Ôm lấy vòng eo thon mềm mại của hai mỹ nữ, Tô Thanh cũng cảm thấy trọng trách trên hai cánh tay mình.

Nhớ lại trang phục của Serena, trong đầu Tô Thanh lập tức lóe lên một tia sáng, anh rùng mình một cái.

Để tránh Serena mặc chiếc váy xếp ly màu đỏ sẽ bị lộ hàng do bất cẩn, bị bọn nhóc con ngã nhào ra ngoài chiếm tiện nghi.

Tô Thanh lập tức dùng sức hai tay, ôm chặt lấy hai cô gái xinh đẹp, nhanh chóng lùi về phía thang cuốn, đồng thời tránh khỏi cơn Bão do Pidgeot tạo ra.

Tránh được đòn tấn công trực diện.

"Khụ khụ, mau dừng lại đi, Pidgeot~!" Giáo sư Oak trong quá trình đó cũng tỏ ra vô cùng thảm hại, hai tay ôm chặt lấy đùi Pidgeot, cơ thể bay lên xuống trong không trung.

Vì lời nói mà nước bọt bắn ra, thậm chí còn trực tiếp bắn vào mặt

ông ấy, thật là thảm hại.

Đầu gối và đùi dưới của ông ấy, trong lúc bay lơ lửng còn vô thức va chạm xuống sàn hàng chục lần, toàn thân đau nhức vô cùng.

Bốp một tiếng, nghe rõ chỉ lệnh của Giáo sư Oak, Pidgeot lập tức thể hiện tố chất chiến đấu cực tốt của mình.

Chỉ trong một thoáng, hai cánh của Pidgeot ngừng vỗ, cơn Bão tại hiện trường lập tức biến mất.

Bốp một tiếng, mất đi sự hỗ trợ của gió, cơ thể Giáo sư Oak lập tức không chút phòng bị va chạm xuống sàn, phát ra tiếng động lớn.

Chậc chậc!

Tô Thanh trong quá trình đó cũng âm thầm tặc lưỡi, đây quả nhiên không hổ là tân binh Mega của Pallet Town sao?

Nhìn Giáo sư Oak đang bò từ dưới sàn lên, nhanh chóng khôi phục trạng thái hoạt bát, và Ash đang chạy tới hoạt bát từ xa.

Sau đó lại liếc nhìn Giáo sư Yamanashi từ xa bò nửa ngày không bò được, cuối cùng phải nhờ người khác giúp đỡ mới từ từ bò lên.

Giữa ba người có sự tương phản mạnh mẽ.

"Khụ khụ, cái đó, anh Tô Thanh, có thể buông tôi ra được chưa?" "Tô Thanh, an toàn rồi, có thể buông em ra rồi." Hai giọng nói gần như đồng thời vang lên, cũng khiến hai cô gái vốn vẫn nhắm mắt trong cơn Bão cuối cùng cũng ý thức được có điều gì đó không ổn.

Cả hai ngạc nhiên đưa đầu ra phía trước, vượt qua Tô Thanh, hơi quay đầu, ánh mắt giao nhau trước mặt Tô Thanh, khiến hai cô gái được Tô Thanh cứu đều chú ý đến đối phương.

Cynthia?

Sao lại ở đây?

Serena?

Sao lại ở đây?

Hai cái tên đồng thời xuất hiện trong lòng hai người, cũng khiến niềm vui vừa mới xuất hiện trên mặt họ, lập tức biến mất.

Tô Thanh trong quá trình đó cũng vội vàng buông lỏng sự kiểm soát đối với hai cô gái.

"Xin lỗi, tôi thấy hai người gặp nguy hiểm, vừa hay tôi ở bên cạnh, nên tiện tay kéo hai người lại." Tô Thanh vội vàng giải thích.

Đồng thời, khi ánh mắt rơi vào hai khuôn mặt tươi cười, trong đầu Tô Thanh lại vô thức nhớ lại cảnh tượng vừa rồi khi đưa tay ôm lấy vòng eo thon của hai cô gái.

"Không, không có gì đâu.

Em phải cảm ơn anh mới đúng, anh Tô Thanh, cảm ơn đã cứu em." Serena cuối cùng vẫn còn hơi ngây thơ, vì vậy điểm chú ý nhanh chóng quay trở lại bản thân việc Tô Thanh đã cứu cô, cô ấy mặt hơi đỏ bày tỏ lòng cảm ơn với Tô Thanh.

"Đúng vậy, Tô Thanh, tôi cũng phải cảm ơn anh mới đúng." Ngay khi lời nói của Serena vừa kết thúc, Cynthia ở bên kia cũng tương tự bày tỏ lòng cảm ơn với Tô Thanh.

Khi nói, trong lòng Cynthia càng kinh ngạc về sự nhanh nhẹn của Tô Thanh.

Mượn sự nhanh nhẹn mà Tô Thanh thể hiện, cô ấy nhớ lại cảnh tượng Tô Thanh giao tiếp không rào cản với Garchomp trước đó.

Sở hữu sức mạnh của điêu khắc, nội tâm Cynthia trong tích tắc bị xúc động.

Một cảm giác đồng điệu mạnh mẽ đối với đồng loại từ trong lòng

Cynthia dâng trào.

Khiến ánh mắt cô nhìn Tô Thanh có một chút thay đổi.

“Khụ khụ, xin lỗi mọi người, chuyện này là tôi không đúng, tôi xin lỗi mọi người.” Khi Cynthia vừa nói xong.

Tại hiện trường bỗng nhiên vang lên tiếng của Giáo sư Oak, giọng nói vang dội, át đi tiếng động của những người khác.

“Không sao đâu, Giáo sư Oak, bản thân không có gì, không cần bận tâm.” “À, Giáo sư Oak, Pidgeot chắc chắn cũng không cố ý đâu.” “Đúng vậy, con Pidgeot này thực sự mạnh mẽ quá, cũng không biết Pidgeot của tôi khi nào mới có được chiến lực cấp đó.” Những người bên cạnh đều an ủi Giáo sư Oak trong cuộc nói chuyện.

Trong số đó, đặc biệt là Huấn Luyện Gia đã rút Pidgeot trước đó, còn ghen tỵ nhìn về phía Giáo sư Oak, cực kỳ thèm muốn con Pidgeot cấp Chuẩn Quán Quân, đồng thời sở hữu khả năng Mega của Giáo sư Oak.

Đồng thời, Pidgeot của Giáo sư Oak Mega thành công, cũng khiến người đàn ông trung niên kia lộ ra vẻ mong đợi một tương lai tươi đẹp.

“Vậy được rồi, cảm ơn mọi người đã thông cảm.” Mọi người đều như vậy, Giáo sư Oak cũng lập tức thuận nước đẩy thuyền, sau đó ông ấy lại ngẩng đầu nhìn bầu trời bên ngoài.

Chú ý bầu trời bên ngoài dần trở nên u ám nhiều, ánh mắt Giáo sư Oak lập tức có chút thay đổi tinh tế, sau đó ông ấy nhìn quanh hiện trường một lượt.

“Ai, nhìn trời thì cũng không còn sớm nữa.

Mọi người, hôm nay hay là dừng lại trước đi, một lát nữa tối mà còn cắm trại thì không tốt đâu.

Mọi người bây giờ hãy đi đến bờ đối diện để cắm trại trước đi, dựng lều xong rồi tính tiếp.

Ngày mai sẽ chính thức bắt đầu dự án trại huấn luyện." Giáo sư Oak nói một cách bình tĩnh.

"Vâng ạ!" "Không thành vấn đề!" Ngay lập tức, lời nói của Giáo sư Oak vừa dứt, mọi người tại hiện trường liền nhanh chóng đáp lại, sau đó lần lượt chào Tô Thanh rồi trực tiếp đi ra ngoài.

Trong số đó, Ash và những người khác sau khi Giáo sư Oak sắp xếp xong, liền nhanh chóng chạy lên phía trước, là người đầu tiên xông ra khỏi cửa.

"Hiểu rồi, bọn nhóc và Pikachu đi rồi, tôi có nên xông lên cướp Pikachu đi không?" Trong bụi cây, Musashi lấp ló muốn hành động.

"Khụ khụ, Musashi, hay là, thôi đi, tôi về biệt thự nghỉ ngơi được không?" Sau khi tận mắt chứng kiến sự mạnh mẽ của Mega Pidgeot, Kojiro thử đề nghị.

"Hả?

Hôm nay… Kojiro.

Có vẻ như không phù hợp với tính cách của cậu à, meow!

Bị đả kích rồi sao?" Meowth có chút thắc mắc hỏi.

Đồng thời, Musashi bên cạnh, ánh mắt cũng trong một thoáng cùng với Meowth, khóa chặt vào Kojiro.

Chương 29

"Khụ khụ…" Bị ánh mắt của hai người đồng loạt khóa chặt, tâm trạng của Kojiro lập tức trở nên căng thẳng, trên trán còn toát ra một đống mồ hôi lạnh, chịu đựng sự nhìn chằm chằm của cả hai, trong lòng càng hiện lên áp lực cực lớn.

Anh ta vội vàng vẫy vẫy hai tay về phía hai người trước mặt.

"Không sao, hôm nay tôi bình thường, tóm lại, tôi mau rời đi thôi." Kojiro nói với vẻ mặt lo lắng.

Rõ ràng là anh ta không muốn tiếp tục ở lại đây, ở lại đây, trong lòng Kojiro luôn có một cảm giác cực kỳ bất an.

"Vậy được rồi." Hiểu rồi, Musashi và Meowth cuối cùng cũng đồng ý yêu cầu của Kojiro.

Kojiro hôm nay quả thực có chút khác so với mọi khi, vì vậy họ cũng định quan sát kỹ xem Kojiro rốt cuộc đã làm sao.

Dũng khí của anh ta trước đây đi đâu hết rồi?

Chẳng lẽ vì đến Sinnoh, không hợp thủy thổ, đầu óc bị hỏng rồi sao? …..

Đồng thời, trong lúc ba người của Team Rocket nhanh chóng rời khỏi đây.

Đoàn Huấn Luyện Gia do Giáo sư Oak dẫn đầu cũng hành động, trong tích tắc, cửa hàng của Tô Thanh lập tức trở nên vắng vẻ.

Bờ sông đối diện, số lượng người thì lập tức tăng lên, đồng thời cũng xuất hiện tiếng la hét, náo nhiệt như chợ đêm ở kiếp trước vậy.

"Growlithe, giúp tôi mang hành lý trên xe xuống, cảm ơn." …..

“Gạt đi~ Gạt đi~” …..

Một con chó lớn màu cam đầy sức sống nghe thấy tiếng gọi của chủ nhân, lập tức phấn khích đáp lại chủ nhân.

Và nhanh chóng chạy đến bên cạnh một chiếc xe máy, ngậm lấy một chiếc túi chứa đồ lớn trên xe máy, hơi nhấc lên, sau đó liền nhấc một gói hàng lớn từ trên xe máy xuống.

Sau đó ngậm gói hàng lớn chạy trở lại bên cạnh chủ nhân, đặt túi chứa đồ xuống đất, phát ra tiếng “Bốp!” khi chạm đất.

“Thật vất vả, Growlithe, cảm ơn.” Đối với việc Growlithe hoàn thành nhiệm vụ, chủ nhân của nó cũng không tiếc lời khen ngợi, lập tức bày tỏ lòng cảm ơn với Growlithe.

Còn Growlithe được khen.

Thì trong quá trình đó, phấn khích vì được chủ nhân khen, nhanh chóng vẫy đuôi.

Lộ ra vẻ hoạt bát.

Tô Thanh lướt nhìn xung quanh hiện trường, phát hiện tình hình những người khác cũng đại đa số tương tự.

Các loại Pokémon khác nhau đang không ngừng giúp chủ nhân của mình, tiến hành nhiệm vụ cắm trại.

“Machamp, làm ơn mang hành lý.” “Pidgeot, làm ơn túm lấy hành lý nhé, cảm ơn.” “Golduck, làm ơn…” …..

“Thật là hăng hái quá.” Ánh mắt Tô Thanh lướt nhìn những người đang hành động nhanh chóng ở bờ đối diện, anh nói với vẻ hơi kinh ngạc.

“Haha, đều là các Huấn Luyện Gia Pokémon, đương nhiên sẽ phấn khích khi cắm trại dã ngoại rồi.” So với sự kinh ngạc của Tô Thanh,

Giáo sư Oak lại có cái nhìn sâu sắc hơn.

Đối với các Huấn Luyện Gia, Giáo sư Oak cũng rất hiểu tâm trạng này, dù sao ông ấy cũng từng là một Huấn Luyện Gia.

Thậm chí còn giành được chức Quán Quân Liên Minh Pokémon đầu tiên.

"Thật tốt." Vươn vai một cái, nhìn mặt trời sắp lặn, Cynthia cảm thán từ đáy lòng.

"Ai, Serena, em không đi dựng lều sao?" Ánh mắt hơi dịch chuyển, ánh mắt Cynthia bỗng nhiên chuyển sang Serena bên cạnh, hỏi ra điều đang nghĩ trong lòng.

"Ếch…." Bị hỏi như vậy.

Tại hiện trường, Serena đang đứng ngây người trên mặt lập tức hiện lên vẻ lúng túng, lộ ra vẻ khó xử.

"……" Bị lời nói của Cynthia thu hút, ánh mắt Giáo sư Oak cũng trong một thoáng rơi vào người Serena, trong lòng ông bỗng nhiên có thêm một dự cảm không lành.

"Chẳng lẽ… vì lần đầu đi du lịch, thêm vào đó là vùng Sinnoh, nên quên mang lều sao?" Giáo sư Oak nói với vẻ khó tin.

Dù sao, ông ấy là người tổ chức trại huấn luyện Pokémon mùa hè, nếu những đứa trẻ này thực sự gặp vấn đề gì thì đều phải tìm ông ấy.

"Cái đó, thực ra…" Nhớ lại lời nói với mẹ trước khi đi, Serena chỉ cảm thấy mặt mình nóng bừng.

Trong ký ức. …..

"Vậy thì, mẹ ơi, con đi đây." Đứng ở cửa, cô ấy nói với vẻ bình tĩnh với người trong phòng.

"Khoan đã, Serena, con không mang hành lý sao, lúc đó sẽ ở đủ

năm ngày đó.” Người mẹ đang thu dọn đồ đạc trong phòng đột nhiên vội vàng chạy ra, nhắc nhở cô ấy với vẻ mặt khổ sở.

Nhưng cô ấy lại không hề cảm kích, trực tiếp với vẻ mặt không có chuyện gì tùy ý vẫy tay.

“Chuyện hành lý, đợi đến Sinnoh rồi mua không phải tốt hơn sao, yên tâm đi, đến vùng Sinnoh con nhất định sẽ đi mua, không có vấn đề gì đâu, thương thương!” …..

Có vẻ như, đó là lời nói gốc trước khi xuất phát.

Và sau đó.

Và sau đó khi đến Sinnoh, vì quá kích động khi lần đầu tiên tham gia trại huấn luyện Pokémon mùa hè, nên đã quên mất. …..

“……” “Quên rồi ư???” Dự cảm trở thành hiện thực, Giáo sư Oak nghe vậy lập tức lộ ra vẻ mặt đau khổ.

Vì ông ấy lờ mờ cảm thấy chiếc lều và túi ngủ của mình dường như đang rời xa.

“Cái này, thực sự xin lỗi, Giáo sư Oak.

Đã làm phiền ông rồi.” Tình hình hiện tại Serena cũng không biết phải làm sao, vì vậy cô ấy chỉ đành bất lực xin lỗi Giáo sư Oak, trên mặt viết đầy sự xấu hổ.

“Được rồi, nếu đã vậy thì, dùng của tôi đi.” Khi nói, Giáo sư Oak như mất đi sinh lực, cả người trở nên vô lực, hai mắt mất tiêu cự.

“Hả?” Nghe vậy, Serena cũng hơi khựng lại, rơi vào trạng thái hóa đá.

“Khụ khụ, Giáo sư Oak, vậy tối nay ông ở đâu?” Giáo sư Yamanashi bên cạnh cũng đột nhiên thầm kêu một tiếng không ổn, ngay sau đó ông ấy cảm thấy dường như mình cũng bị nhắm tới.

Ông ấy thuận miệng hỏi.

“Gì?

Giáo sư Yamanashi?!” Ngay sau đó một chút không lành trong đầu Giáo sư Yamanashi cũng đã trở thành hiện thực.

Đôi mắt Giáo sư Oak nhìn chằm chằm vào Giáo sư Yamanashi, dường như đang nói: “Nếu ông không cho tôi ở đó, tối nay ông đừng ngủ, tôi sẽ liên tục gọi tên ông ở đó.” “Tôi…” Nhìn biểu cảm của Giáo sư Oak, Giáo sư Yamanashi gần như hiểu ngay.

Nhưng một lát sau trong lòng ông ấy lại dâng lên một chút oán giận, ông già đáng ghét.

Không chỉ có được một bộ Đá Mega Tiến Hóa hoàn chỉnh trước mặt mình, bây giờ lại còn nhắm đến cả lều của mình nữa.

“Thôi được rồi, thôi vậy.” Cuối cùng Giáo sư Yamanashi đã chọn chấp nhận số phận, biểu cảm khá bất lực, yếu ớt nói.

“Nếu không thì một lát nữa tối nay ở chỗ tôi đi, tôi sẽ về phòng thí nghiệm làm việc, sáng mai sẽ quay lại.” Giáo sư Yamanashi nói với vẻ mặt oán giận.

“Khụ khụ, cái đó, hay là nghe tôi nói một lời?” Tại hiện trường, chứng kiến mọi chuyện xảy ra, Tô Thanh cũng âm thầm tặc lưỡi.

Trong lòng âm thầm nghĩ thật đặc sắc.

Nhưng anh lại không định để kế hoạch của hai người này được thực hiện.

Để Serena đi ngủ trong túi ngủ và lều của Giáo sư Oak ư?

Không được, đương nhiên là không được rồi.

“Thế này nhé.” Thấy ánh mắt của mọi người đều tập trung vào mình, Tô Thanh liền từ từ nói ra cách của mình.

“Trong cửa hàng của tôi có phòng trống, cũng có đầy đủ tiện nghi như chăn gối và bàn chải đánh răng, nếu Serena không có lều thì có thể nộp một khoản phí nhất định để thuê.” Tô Thanh mỉm cười nói.

Đồng thời ánh mắt cũng rơi vào Serena.

“Ếch… ở trong cửa hàng?” Lời nói của Tô Thanh rõ ràng nằm ngoài dự đoán của Serena, vì vậy khiến cô ấy hơi ngơ ngác, đứng sững một lát.

“Được, không thành vấn đề, vậy làm phiền anh Tô Thanh.” Sau khi phản ứng lại, Serena cũng không ngần ngại trực tiếp chọn nơi ở hiển nhiên ưu việt hơn là cửa hàng của Tô Thanh.

Dù sao thì Giáo sư Oak có thể cho mượn chăn, nhưng bàn chải đánh răng thì sao?

Tổng không thể dùng của người khác được chứ?

Vì vậy Serena trực tiếp chọn một câu trả lời khiến cả ba bên hài lòng.

Mặc dù trên mặt có chút ngại ngùng, xấu hổ.

Nhưng cuối cùng cô ấy đã đồng ý với đề nghị của Tô Thanh, quyết định tối nay sẽ ở lại cửa hàng của Tô Thanh.

Còn về chi phí mà Tô Thanh nói đến, số tiền đó Serena căn bản không để vào mắt.

Có vẻ như phí lưu trú ở thế giới này thường không quá đắt.

Vì các Huấn Luyện Gia là đối tượng chính ở thế giới này, nên mỗi thành phố đều có những khách sạn dành riêng cho họ.

Do đó, dưới sự cạnh tranh, giá phòng lưu trú thường thấp.

Trừ khi là những nơi dựa vào cảnh đẹp, tương tự như đảo Cinnabar ở Kanto.

Nếu không, đối với Huấn Luyện Gia mà nói, căn bản không đắt chút nào.

“Khụ khụ, trời cũng không còn sớm nữa, chỗ Tô Thanh có phòng trống không?” Một bên, Cynthia thấy Serena định chuyển vào cửa hàng của Tô Thanh, liền lập tức cất tiếng hỏi, khiến tất cả mọi người có mặt đều nhìn về phía cô.

Trong số đó, Giáo sư Yamanashi và Giáo sư Oak, sau khi trải qua sự ngạc nhiên ban đầu, dần dần hiểu được ý Cynthia.

Họ nhìn nhau đầy ăn ý, rồi cùng lộ ra vẻ mặt cười mà không nói của những tay chơi lão luyện.

Chương 30

“Ừm...

đương nhiên là có thể.” Tô Thanh suy nghĩ một chút, liền lập tức nói không thành vấn đề.

Đồng thời, sau khi trả lời Cynthia, Tô Thanh mới nghe ra được đôi chút hàm ý từ câu hỏi của Cynthia.

Có vẻ như Cynthia đang ghen, lo lắng anh và Serena phát triển quá gần gũi, nên muốn xen vào một chút?

Cũng đúng, Cynthia hiện tại đối với Tô Thanh hẳn đã có hảo cảm nhất định, điều này khiến Tô Thanh trong lòng ẩn ẩn hưng phấn, có tiến triển rồi.

Nhưng trên bề mặt, Tô Thanh vẫn không để lộ những cảm xúc đó ra ngoài.

Buổi tối, Giáo sư Oak và Giáo sư Yamanashi vừa rời khỏi cửa hàng của Tô Thanh.

Hai vị Giáo sư cùng những người khác, cũng đều phải dựng lều trại mới có thể ở lại.

Ban đầu, Giáo sư Oak muốn giống như Cynthia và Serena, trực tiếp trả tiền để tiết kiệm công sức.

Ông muốn ở lại chỗ Tô Thanh, nhưng Tô Thanh lại kiên quyết từ chối lời đề nghị của ông, nói rằng trong cửa hàng chỉ có ba phòng trống, muốn ở thì cũng không còn phòng nào nữa.

Điều này cũng dập tắt ý định của Giáo sư Yamanashi ngay từ trong trứng nước, nên mới có cảnh tượng sau đó.

Hai vị Giáo sư đành chậm rãi dựng lên lều trại của mình.

Thực ra, trước khi đi, Giáo sư Oak có điều muốn nói, nên lộ ra vẻ muốn nói lại thôi, thu hút ánh mắt của Tô Thanh và Giáo sư Yamanashi.

Nhưng đối phương không nói, Tô Thanh cũng không hỏi.

Bên bờ sông!

"Oak, vừa nãy... sao ông lại không nói?!" Hai tay nhanh chóng thao tác dụng cụ, Giáo sư Yamanashi đang dùng dụng cụ để đóng cọc cho lều trại của mình.

Nhưng trong lúc đóng cọc, miệng Giáo sư Yamanashi vẫn không ngừng lại, hỏi Giáo sư Oak tại sao lại lộ ra vẻ muốn nói lại thôi khi nãy.

"Khụ khụ." Nghe vậy, Giáo sư Oak lập tức đỏ mặt, rồi liền vẫy tay về phía Giáo sư Yamanashi, không định nói ra những lời đã chuẩn bị sẵn.

"Nhanh lên, rốt cuộc là chuyện gì?!" Để giải đáp sự nghi ngờ trong lòng, Giáo sư Yamanashi dứt khoát bỏ dở công việc, rồi đi đến bên cạnh Giáo sư Oak, trên mặt ẩn ẩn lộ ra vẻ đe dọa.

"Được rồi!" Thấy Giáo sư Yamanashi hành động như vậy, Giáo sư Oak cũng đành bất lực khoát tay với đối phương.

"Thế này này, cậu không phát hiện ra rằng giữa cái tên Tô Thanh kia với Cynthia và Serena có khả năng phát triển tình cảm sao?" "Rồi sao?" Nghe những lời đó, mắt Giáo sư Yamanashi lập tức sáng lên, bởi vì từ đó ông nghe ra đôi chút mùi vị hóng chuyện.

Ngọn lửa hóng chuyện bùng cháy mạnh mẽ.

"Khụ khụ.

Thực ra, lúc đó tôi muốn cậu ấy xếp tôi vào một phòng, rồi nhường hai phòng trống còn lại cho hai chúng ta." Nói xong, Giáo sư Oak cũng cảm thấy hơi ngại, nên không khỏi đưa tay xoa xoa mũi, che đi sự xấu hổ.

"Khụ khụ!???" Lời của Giáo sư Oak quả thực đã làm mới nhận thức của Giáo sư Yamanashi, vì vậy vừa dứt lời.

Giáo sư Yamanashi lập tức giật mình bởi đối phương, nhưng chỉ một lát sau, trên mặt ông lại nở một nụ cười gian xảo, lộ ra vẻ mặt của một người cùng hội cùng thuyền.

"Hắc, Oak à Oak, chơi lớn đấy, đúng là có bản lĩnh." Khẽ than, trên mặt Giáo sư Yamanashi từ đáy lòng lộ ra vẻ khâm phục đối với Giáo sư Oak.

"Ha ha, giữ ý, giữ ý, ai cũng vậy thôi, dù sao thì nhân bất phong lưu uổng thiếu niên mà, đừng nói với tôi là cậu không có mấy hồng nhan tri kỷ nhé." Oak hưng phấn nháy mắt với Yamanashi, mặt đầy vẻ gian xảo nói.

"Ha ha ha!" Nhìn nhau một cái, Oak và Yamanashi liền đồng loạt phá lên cười, tiếng cười vang vọng, truyền rất xa trong rừng.

Khiến không ít Huấn Luyện Gia bên cạnh hơi liếc nhìn.

Nhưng mọi người lại vì thân phận đặc biệt của hai người, cộng thêm không hiểu nội dung thực sự trong cuộc nói chuyện của hai người, nên cũng chỉ thoáng nhìn hai cái.

Còn về Tô Thanh, anh càng không biết cuộc trò chuyện giữa Yamanashi và Oak.

Nếu Tô Thanh biết, nhất định sẽ trở thành bạn vong niên với Oak.

Trong cửa hàng.

Tô Thanh sau khi lần lượt xác nhận thuộc tính của Pokémon mà Cynthia và Serena mang theo, liền cùng hai cô gái, và Dị Sắc Blaziken, mang theo một đống thức ăn cho Pokémon, đi vào thang máy, xuống không gian rộng lớn phía dưới.

Bước vào không gian đối chiến, Tô Thanh không để ý đến sự ngạc nhiên và kinh ngạc của Serena.

Anh trực tiếp đặt thức ăn xuống đất, rồi mở Pokeball, thả tất cả Pokémon ra.

Dị Sắc Blaziken, Beedrill, Suicune, Garchomp, Eevee, tất cả đều lần lượt hiện ra thân hình của mình.

Trong đó, sự xuất hiện của Suicune càng khiến Cynthia phải nhìn lại.

Chỉ có Serena bên cạnh lại không như vậy.

Điểm chú ý của cô ấy căn bản không nằm trên những Pokémon của Tô Thanh, mà tất cả đều tập trung vào tấm kính phía trên.

Nhìn ánh mắt xuyên qua tấm kính thấy những người ở bờ sông xa xa, ánh mắt Serena tràn đầy sự khó tin.

"Ôi... thật là thần kỳ.

Nếu không có phía dưới, em căn bản không biết ở phía dưới lại có thể nhìn thấy vật thể trên mặt hồ.

Chẳng lẽ trần nhà tầng trên được làm bằng kính?" Trên mặt Serena đầy vẻ chấn động, rõ ràng là kinh ngạc trước sự việc đang diễn ra trước mắt, cảm thấy không thể tin nổi.

Trên thực tế cũng không trách cô ấy kinh ngạc như vậy, uy lực kỹ năng của Pokémon rất mạnh mẽ, có thể cắt kim loại.

Ngay cả một số khối đá cũng không chịu nổi kỹ năng của

Pokémon, Tô Thanh vậy mà lại dùng kính để tạo ra một thế giới ngầm đặc biệt, phía trên có nhiều nước hồ đến vậy.

Trong đó còn có một số Pokémon hệ Nước bơi lội.

Quay người nhìn Tô Thanh đang cho Pokémon ăn, cô ấy tự hỏi, anh không sợ một ngày nào đó thức dậy một Pokémon hệ Nước sẽ đập vỡ tấm kính phía trên sao?

Trong lòng Serena đầy lo lắng.

Ngẩng đầu lên, ánh mắt Tô Thanh và Serena lập tức giao nhau.

Cũng trong lúc đó, Tô Thanh phát hiện ra vẻ mặt lo lắng đó của Serena.

Từ miệng Serena, anh biết được sự thật về nỗi lo lắng của đối phương.

"Ha ha, không cần sợ như vậy, những tấm kính này đều được làm từ vật liệu đặc biệt, không tin anh biểu diễn cho em xem." Nói rồi, ánh mắt Tô Thanh liền rơi xuống Suicune đang ăn.

"Suicune, sử dụng Extrasensory lên tấm kính phía trên!" "Rầm!" Một tiếng nổ lớn!

Lời của Tô Thanh vừa dứt, Suicune đang dùng bữa liền ngẩng đầu lên, rồi nhìn về phía thẳng phía trên, ngưng tụ ra một luồng Extrasensory dày đặc.

Ngay sau đó một tiếng nổ trầm đục vang lên khắp nơi, nhưng tấm kính phía trên lại không hề hấn gì, thậm chí không có chút rung động nào xuất hiện.

Khiến Serena và Cynthia bên cạnh đều kinh ngạc, âm thầm cảm thán độ cứng của tấm kính.

Đương nhiên, dự đoán của cả hai cũng hoàn toàn khác nhau.

Dù sao hiện tại Serena không biết thân phận của Suicune, nên không biết Extrasensory của Suicune rốt cuộc đại diện cho một đòn tấn công mạnh đến mức nào.

Cô ấy cũng chỉ có thể dựa vào tiếng nổ lớn phản hồi của đòn tấn công mà phán đoán, một đòn tấn công đó rốt cuộc mạnh đến mức nào.

"Cả hai em cũng thả Pokémon ra đi, chúng cũng cần ăn tối mà." Tô Thanh mỉm cười nhắc nhở, đồng thời chỉ vào mấy chỗ ăn uống còn trống.

"À... lúc trước anh hỏi loại Pokémon của em là vì cái này sao?" Lời của Tô Thanh lại không khỏi khiến Serena nhớ lại những lời Tô Thanh hỏi lúc ở trên mặt đất.

Hóa ra hỏi thuộc tính Pokémon của cô là để chuẩn bị thức ăn.

Thật ấm áp, một cảm giác được quan tâm, chăm sóc, lập tức dâng lên trong lòng Cynthia và Serena, cũng khiến tâm trạng của cả hai tốt hơn.

"Thật... thật cảm ơn Anh Tô Thanh." Ngắn gọn bày tỏ lòng biết ơn với Tô Thanh xong, Serena lập tức thả ra hai Pokémon: Alola Ninetales và Fennekin.

"Ồ?!" Nhìn thấy Serena thả ra Ninetales và Fennekin, trên mặt Cynthia không khỏi lộ ra một nụ cười ngạc nhiên.

"Hai Pokémon này đều là cáo, vừa đúng một Băng một Hỏa, thật là trùng hợp." Cynthia thuận miệng nói.

"Ấy!

Hình như thật đấy." Nếu Cynthia không nói, Serena thật sự không phát hiện ra lại trùng hợp như vậy.

Vừa đúng một Hỏa một Băng, đều là cáo.

“Ra đi, Milotic, Garchomp, Togekiss, Gardevoir, Altaria, Mawile.” Cynthia cũng lần lượt thả ra Pokémon của mình, 6 Pokémon đều xuất hiện trên sân.

Sự xuất hiện của Mawile cũng chứng minh rằng, Mawile này hẳn đã được Cynthia trọng điểm bồi dưỡng, điều này khiến Tô Thanh hơi vui vẻ.

Đồng thời khi Tô Thanh đang suy nghĩ, Mawile vừa xuất hiện liền như cảm nhận được hơi thở của Tô Thanh trong không khí.

Ánh mắt đảo quanh một vòng, cuối cùng khóa chặt vào Tô Thanh.

Vui vẻ chạy về phía Tô Thanh.

Nhận thấy cảnh tượng này, không chỉ Tô Thanh nở một nụ cười nhẹ.

Ngay cả Cynthia bên cạnh cũng tương tự, vẻ mặt trông rất vui vẻ.

Có vẻ như cô ấy không hề bài xích việc Mawile thân cận với Tô Thanh, sự thay đổi này cũng khiến Serena bên cạnh hơi liếc nhìn, trên mặt lộ ra vẻ nghi ngờ đậm đặc.

Tuy nhiên, trật tự hiện trường lại không hề hòa thuận như trong tưởng tượng, so với việc Tô Thanh và Mawile thân cận, Shiny Alola Ninetales và Fennekin sống hòa thuận.

Ngay khoảnh khắc Garchomp của Cynthia vừa xuất hiện, Garchomp của Tô Thanh liền dừng ăn.

Chương 31

Ngẩng đầu lên, ánh mắt khóa chặt vào Garchomp của Cynthia.

Ánh mắt giao nhau, Garchomp của Tô Thanh lập tức gầm lên.

“Gào~!!” “Cút đi, ra chỗ khác mà ăn cơm.” Tô Thanh không nói nhiều, trực tiếp quát một tiếng.

Rồi đuổi Garchomp vào một góc, cùng với thức ăn của nó.

Chuyện đùa à, một Pokémon cấp độ Thiên Vương tự nhiên lại đi khiêu khích đỉnh cấp Quán Quân của người ta.

Muốn tôi đi thu xác sao?

Tô Thanh trong lòng đầy vạch đen.

Đối với việc Garchomp này rốt cuộc to gan đến mức nào, Tô Thanh có tự tin, có thể đảm bảo, Garchomp này tuyệt đối không như vậy.

“Garchomp, em cũng vậy, thức ăn của em, ăn ở đó đi.” Thấy Tô Thanh quát Garchomp, Cynthia lập tức chọn một lựa chọn gần như tương tự với Tô Thanh.

Mặc dù không quát Garchomp, nhưng cô ấy cũng cầm thức ăn của Garchomp đi đến một góc khác, sắp xếp hai con Garchomp ở xa nhau, rất thấu tình đạt lý.

Có Tô Thanh và Cynthia đứng ra hòa giải, hai con Garchomp cũng không còn ý định đối đầu nữa, hơn nữa vốn dĩ một đực một cái, nên việc hòa hợp với nhau cũng dễ dàng hơn.

Còn về những Pokémon khác của Cynthia, thì càng không có vấn đề gì, đa phần đều là những Pokémon ngoan ngoãn.

Những con không ngoan dưới sự tập trung cao độ của Cynthia, cũng đã sớm có hảo cảm sâu sắc với con người, nên sẽ không tùy tiện chống đối việc tiếp cận của người lạ.

Ba người cứ thế lặng lẽ quan sát mười mấy con Pokémon dùng bữa.

Quan sát một lát, thấy chúng tự ăn không có vấn đề gì, Tô Thanh Thanh mới quay người lại, ánh mắt rơi trên người Cynthia và Serena.

"Được rồi, hai em cũng đi theo anh đi, anh sẽ chuẩn bị bữa tối cho hai em." Ánh mắt rơi trên người Cynthia và Serena, Tô Thanh lập tức ra hiệu cho hai người đi theo, rồi trực tiếp quay người đi về phía cánh cửa ở xa.

Nhanh chóng nhìn nhau một cái, Cynthia và Serena cũng lập tức chọn tin tưởng Tô Thanh, lần lượt bước ra khỏi khu vực đối chiến rộng lớn.

Vì cửa hàng luôn cung cấp thức ăn cho Tô Thanh, nên Tô Thanh chỉ cần vào phòng đặc biệt để lấy thức ăn, có thể sử dụng ngay, cũng rất tiện lợi.

Khoảng nửa tiếng sau, ba người ăn no uống say quay trở lại khu vực đối chiến rộng lớn.

Cùng chơi đùa với Pokémon một lúc, tăng cường giao lưu tình cảm.

Tô Thanh và Cynthia cũng luôn trao đổi với nhau về việc bồi dưỡng và huấn luyện đặc biệt Pokémon, cả hai đều trò chuyện rất kỹ lưỡng.

Serena cũng ở bên cạnh chăm chú lắng nghe, vừa có Quán Quân Cynthia đáng ngưỡng mộ, vừa có Chủ cửa hàng Tô Thanh trông sâu không lường được.

Đối với những kinh nghiệm bồi dưỡng Pokémon của Cynthia, Serena rất hứng thú.

Trong lúc đó, Tô Thanh cũng nhìn thấy một số Huấn Luyện Gia khác, cùng với phụ huynh của họ đã đến cửa hàng.

Cân nhắc có thể phải tiến hành rút thăm lần thứ hai, Tô Thanh liền một mình đi vào thang máy, lên tầng trên.

Cả khu vực đối chiến chỉ còn lại Cynthia và Serena.

Thật kỳ lạ, khi có Tô Thanh ở đó, Serena và Cynthia sẽ cảm thấy hơi câu nệ, thậm chí còn có chút tâm lý ngấm ngầm chống đối.

Nhưng khi cả hai thực sự ở riêng với nhau, Cynthia và Serena lại không hề có cảm giác gượng gạo đó.

Ngược lại, họ rất vui vẻ, mối quan hệ trong cuộc trò chuyện thân thiết hơn không ít.

Cùng với việc cuộc trò chuyện không ngừng sâu sắc hơn, Serena và Cynthia cũng đã hiểu biết nhất định về đối phương.

Khoảng hơn một giờ sau.

Sau khi giao phó cho Huấn Luyện Gia cuối cùng rút thăm, Tô Thanh liền đi vào thang máy, xuống phía dưới.

Tô Thanh cũng đã dặn dò trước khi đi, bảo người bên kia nói với các Huấn Luyện Gia muốn đến thì ngày mai hãy đến.

Và lần đầu tiên sử dụng chức năng đóng cửa hàng, trực tiếp đóng hẳn cả cửa hàng, phong tỏa lối vào.

"Ấy?

Anh quay lại rồi, Tô Thanh?" Cửa thang máy vừa mở, Serena và Cynthia đang trò chuyện liền chú ý đến sự xuất hiện của Tô Thanh.

Vì vậy tất cả đều ngẩng đầu lên, ánh mắt khóa chặt vào Tô Thanh.

“À, giao dịch hôm nay đã hoàn thành, tiếp theo thì phải đợi đến ngày mai rồi.” Tô Thanh mỉm cười nói.

Vừa nói vừa đi về phía hai người đang trò chuyện.

“Đang nói chuyện gì vậy?” Tô Thanh hỏi.

“Ha ha, không có gì.” Serena thấy trên mặt Tô Thanh lộ ra vẻ tò mò, nhưng lại trực tiếp từ chối câu hỏi của Tô Thanh.

Cô ấy dập tắt lời của Tô Thanh ngay từ trong trứng nước, trên mặt càng lộ ra vẻ e thẹn.

“À, không có gì, có chuyện gì thì ngày mai nói tiếp đi, em hơi buồn ngủ rồi, về nghỉ ngơi trước đây.” Cynthia cũng tương tự, cũng không nói ra cuộc trò chuyện giữa cả hai.

Cả hai nhìn nhau đầy ăn ý, rõ ràng không định để Tô Thanh biết cuộc trò chuyện giữa họ là gì.

“Thôi được rồi.” Thấy vậy, Tô Thanh đành bất lực nhún vai, cũng không có cách nào với hai người họ.

Sau khi thu hồi tất cả Pokémon ngoại trừ Eevee vào Pokeball.

Tô Thanh lại cúi người xuống, mở rộng hai tay về phía Eevee.

“Ibui~” Nheo mắt lại, Eevee trực tiếp nhảy vào lòng Tô Thanh, được Tô Thanh ôm chặt, lộ ra vẻ mặt hạnh phúc.

Đứng thẳng dậy, Tô Thanh trực tiếp ôm Eevee đi thẳng về phòng của mình trước.

Cynthia và Serena bên cạnh tiễn Tô Thanh đi, rồi cũng lập tức nhìn nhau.

“Ngày mai gặp nhé, Serena, Chị rất tin em đó, nhất định phải giành

chiến thắng trong hạng mục trại huấn luyện của Giáo sư Oak nhé." Trước khi đi, Cynthia không quên gửi lời chúc phúc của mình đến Serena.

Đồng thời thu hồi Pokémon, cất tất cả Pokémon vào Pokeball.

"Vâng, em nhất định sẽ cố gắng, Chị Cynthia." Serena trả lời Cynthia với vẻ mặt nghiêm túc, ngay sau đó liền giống như Cynthia, lấy ra Pokeball.

"Về đi, Ninetales, Fennekin." Nhìn Cynthia đang đi phía trước, Serena với tâm trạng vui vẻ liền nhanh chóng bước lên, theo kịp bước chân của Cynthia.

Đêm.

Khi Tô Thanh Thanh chìm vào giấc ngủ sâu, Cynthia và Serena ở hai phòng khác lại không như vậy.

Trong đầu họ đều đang liên tục suy nghĩ về những tâm sự riêng của mình.

Mặc dù khi ở cùng nhau, họ trò chuyện rất thân mật.

Nhưng thực tế khi ở riêng, nội tâm của họ đều hỗn loạn.

Trằn trọc mãi, trên giường luôn không thể ngủ được, đêm nay Cynthia và Serena đều đồng loạt mất ngủ.

Cho đến khi màn đêm càng dày đặc, bờ sông mất đi tất cả ánh sáng, cả hai mới lần lượt chìm vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau.

Khi ánh nắng xuyên qua đáy hồ, chiếu rọi xuống phía dưới, ánh sáng xanh lam chiếu lên người Cynthia, nhưng cô ấy lại không mở mắt.

Còn về Tô Thanh, vào thời điểm này, Tô Thanh đã sớm thức dậy,

và đã đến khu vực đối chiến, chạy vài vòng quanh khu vực đối chiến rộng lớn.

Và thả phần lớn Pokémon ra ngoài, nhưng kết quả là, Tô Thanh lại ngạc nhiên phát hiện Cynthia và Serena vẫn chưa tỉnh dậy.

Nhận thấy mọi người ở bờ sông đều đã thức dậy, chuẩn bị tham gia hạng mục trại huấn luyện Pokémon, Tô Thanh mới đi đến trước cửa phòng Serena.

Cẩn thận gõ cửa phòng Serena.

Cộc cộc cộc!

"Dậy đi, Serena." Ngoài phòng, Tô Thanh nhẹ nhàng thử nhắc nhở Serena trong phòng.

"Ưm ưm, đừng làm phiền con có được không?

Để con ngủ thêm một lát nữa đi, mẹ." Trong mơ màng, Serena chỉ cảm thấy có người đang gọi, liền bản năng trả lời.

Ngay sau đó liền lại chìm vào giấc ngủ, một lát sau, Serena đang ngủ bỗng nhiên cảm thấy có chút không đúng, liền đột nhiên mở bừng mắt, rồi ngồi dậy, ánh mắt nghi ngờ nhìn về phía cửa phòng.

Có vẻ như, vừa nãy hình như có người đang gọi?

Giọng nói đó hơi giống Tô Thanh, và cô ấy đã nói từ mẹ...

Trong một khoảnh khắc, trong lòng Serena lập tức dâng lên một loạt vạch đen, vẻ mặt trông ủ rũ không chút sức sống.

Lần này xong rồi, lần này thì xong thật rồi.

Sau này làm sao cô ấy có thể đối mặt với Tô Thanh đây, lần này đã lỡ lời quá lớn rồi, liệu có phải nói chuyện này với mẹ, hoặc Cynthia không...

Sẽ có khả năng xảy ra hậu quả nghiêm trọng, trên mặt Serena lập tức lộ ra vẻ hoảng sợ.

Cô ấy liền kéo chăn che kín người, đầu càng trực tiếp chui vào giữa gối, cảm thấy vô cùng xấu hổ.

Do phần dưới tường của căn phòng Serena ở không thể nhìn thấy, nên Tô Thanh không biết cô ấy đang làm gì.

Đồng thời, thông qua phần tường kính phía trên, Tô Thanh cũng quan sát được đội ngũ sắp tập hợp ở bờ sông.

“Mau dậy đi, Serena, đội ngũ sắp tập hợp rồi, anh đi trước đây.

Trong phòng ăn có chuẩn bị sẵn bữa sáng, nếu không kịp ăn thì có thể mang theo, ăn trên đường.” Không kịp nói nhiều, sau khi Tô Thanh nói xong và rời đi, Serena liền vội vàng ngồi dậy khỏi giường.

Đứng dậy, nhanh chóng mặc quần áo vào, Serena lập tức đi đến bên cạnh bức tường.

Ánh mắt nhìn về phía tấm kính treo trên tường, xuyên qua tấm kính nhìn thấy mái tóc vàng dài rối bù trên đầu mình.

Chương 32

Cô ấy đưa tay thử vuốt, nhưng sự rối bù và cứng đầu của mái tóc lại vượt xa dự đoán của Serena.

Khi Serena vừa nhẹ nhàng rút tay trắng nõn ra, mái tóc vừa được chỉnh sửa một chút đã hoàn toàn trở lại như cũ, lại một lần nữa trở nên rối bù.

"Đáng ghét!!" Thấy trong thời gian ngắn ngủi căn bản không thể chinh phục được kiểu tóc, Serena nhận thấy sự việc hơi khó xử, hai bên má cô ấy lập tức phồng lên, chiếc mũi trắng nhỏ cũng nhíu chặt lại.

Nếu Tô Thanh ở đó, Tô Thanh nhất định sẽ phải cảm thán, vì cảnh tượng này trông thật sự quá đáng yêu.

Phòng ăn.

Khoảng hơn mười phút sau, Tô Thanh mới thấy Serena xuất hiện.

Chỉ có điều, Tô Thanh không kịp chào hỏi Serena.

Anh liền thấy Serena đội chiếc mũ đỏ có vành, vành mũ kéo thấp xuống, dáng vẻ lén lút bước vào phòng ăn, rồi nhanh tay lấy thức ăn đã chuẩn bị sẵn cho mình.

"Em đi trước đây, Tô Thanh." Cầm bữa sáng thành công trong tay, Serena liền trực tiếp quay người đi, một tay cầm bữa sáng, tay kia thì giữ vành mũ, che đi tầm nhìn của Tô Thanh.

Không cho Tô Thanh cơ hội nói chuyện, cô ấy với vẻ mặt e thẹn quay người nhanh chóng chạy ra ngoài.

Cảnh tượng như vậy khiến Tô Thanh ngây người, hơi ngạc nhiên, cũng không biết Serena rốt cuộc đang làm gì.

Mãi một lúc sau, Tô Thanh phản ứng lại cũng đành bất lực cười cười.

“Chào buổi sáng, Tô Thanh!” Khi Tô Thanh còn đang không biết những chuyện này, một giọng nói quen thuộc bỗng nhiên truyền vào tai Tô Thanh.

Ngay sau đó, hình dáng quen thuộc của Cynthia liền xuất hiện trong tầm mắt Tô Thanh, chỉ có điều Cynthia hôm nay và hôm qua có vẻ hơi khác một chút.

“Sao vậy?” Nhìn trên mặt tươi cười của Cynthia có thêm mấy nếp nhăn ở khóe mắt, cùng với quầng thâm dày đặc trên mắt, Tô Thanh mặt đầy nghi ngờ, nghiêm túc hỏi.

“Không có gì, tối qua không nghỉ ngơi tốt.” Cynthia bước vào phòng, vừa đi vừa không quên đưa tay dụi dụi đôi mắt mơ màng, giọng nói cũng mềm mại, mang theo chút cảm giác đáng yêu.

“Ấy?

Serena đi đâu rồi?

Em vừa thấy hình như cô ấy chạy ra ngoài rất nhanh, dáng vẻ lén lút vậy?” Vừa nói, Cynthia cũng trực tiếp ngáp một cái.

Cô ấy đưa tay kéo chiếc ghế bên cạnh Tô Thanh, ngồi xuống bên cạnh Tô Thanh, vẻ mặt đầy ngạc nhiên.

Tình trạng tinh thần của cô ấy khiến Tô Thanh khó mà tin được đối phương rốt cuộc có bình thường hay không.

Tô Thanh đối với lời của Cynthia cũng cảm thấy hơi bất lực, vì vậy liền đành đưa ngón tay ra, chỉ vào nơi mọi người đang cắm trại ở xa.

Ở bờ sông đó, mọi người đang tập trung, Giáo sư Oak cũng đang

đứng ở nơi gần hồ nhất, phổ cập kiến thức nhất định cho mọi người, và giải thích một số điều cần chú ý trước khi di chuyển.

Thuận theo hướng ngón tay Tô Thanh chỉ, Cynthia cũng nhìn thấy các thành viên của đoàn lớn đang chuẩn bị xuất phát ở đó, đồng thời nhìn thấy dáng vẻ không ngừng luyên thuyên của Giáo sư Oak.

Lập tức rùng mình một cái, hơi tỉnh táo một chút.

"À, hóa ra là sắp tham gia hạng mục cố định của trại huấn luyện rồi, được rồi, chuyện này em suýt nữa thì quên mất." Cynthia phản ứng lại liền đưa bàn tay trắng nõn thon dài xoa xoa hai bên thái dương, để mình hơi tỉnh táo hơn một chút.

Một lát sau, trên mặt Cynthia lại mang theo chút vẻ áy náy, yếu ớt nói.

"Xin lỗi, Tô Thanh, tối qua em không nghỉ ngơi tốt, lát nữa phải về ngủ bù thêm một giấc." Cynthia hơi áy náy nói.

"Ừm, không sao.

Vậy lát nữa ăn sáng xong thì về ngủ bù đi, vừa hay anh phải trông cửa hàng." Tô Thanh không sao cả, lời hỏi của Cynthia vừa thốt ra, Tô Thanh liền nghiêm túc gật đầu.

Nửa tiếng sau, sau khi ăn sáng, dưới ánh mắt của Tô Thanh, Cynthia vừa đưa tay dụi mắt, vừa chậm rãi đi về hướng phòng của mình.

Chỉ có điều, dáng đi của cô ấy lại hơi loạng choạng.

Khóe miệng Tô Thanh cũng âm thầm co giật vài cái, sợ Cynthia tự nhiên lại vấp ngã giữa đường.

Tầng trên.

Vì những người cần tham gia hạng mục trại huấn luyện chỉ là các

Huấn Luyện Gia chưa debut đủ một năm trở xuống, nên phần lớn phụ huynh của những Huấn Luyện Gia đó đều không chọn đi theo.

Trong số đó, chỉ có một số ít phụ huynh chọn đi theo Giáo sư Oak rời khỏi đây, để tận mắt xem toàn bộ quá trình Giáo sư Oak lên lớp cho những đứa trẻ đó.

Suốt một buổi sáng, cửa hàng của Tô Thanh cũng lại nhận được đơn hàng mới.

Đặc biệt là vị khách đã rút được Pidgeot từ cửa hàng trước đó.

Có lẽ cũng vì những Pokémon nhận được đều rẻ, cộng thêm trong lòng không cam lòng.

Một mình anh ta liền trực tiếp cung cấp cho Tô Thanh 7 đơn hàng. 6 đơn hàng đầu đều là Raticate, không đắt, nhưng vận may đó cũng khiến Tô Thanh âm thầm cảm thán không ngừng. 6 con Raticate, thật sự gặp may lớn, trời muốn chúng tạo thành một đội Raticate Sentai sao.

Mặc dù Tô Thanh có tâm lý tốt, nhưng người đàn ông đó rõ ràng đã ham, vì vậy trực tiếp tiến hành rút thăm lần thứ 7.

Kết quả lần này thực sự không tệ, khi nhìn thấy hình ảnh con Pokémon đó, người đàn ông mới mãn nguyện nở một nụ cười.

Anh ta đã rút được Treecko của vùng Hoenn, và lại tiêu hơn 4 triệu ở cửa hàng của Tô Thanh.

Tổng cộng một buổi sáng cộng với doanh thu cả ngày hôm qua, số đơn hàng của Tô Thanh lúc này đã lên đến chín mươi bảy.

Đừng nói, các Huấn Luyện Gia tham gia trại huấn luyện có khoảng hơn 50 người, phụ huynh ở đây cũng có khoảng hơn 20 người, có người đã rút thăm.

Trong số đó, có người rút một lần, có người rút hai ba lần, vì vậy đạt đến 97 đơn hàng thật sự không khiến người ta cảm thấy bất ngờ.

Sau khi trải qua hai giờ đồng hồ dài đằng đẵng không có khách, Tô Thanh ở trong cửa hàng gần như mỏi mắt mong chờ, vì quá nhàm chán, cuối cùng cũng chào đón ba vị khách cuối cùng.

Chỉ có điều, khi nhìn kỹ ba người trước mặt, ba vị này quả thực có chút đặc biệt.

Trên mặt Tô Thanh nở một nụ cười đã lâu không thấy, trong lúc ba người đang nghiêm túc nghiên cứu chiếc máy, Tô Thanh thì đầy vẻ thích thú đưa tay phải xoa cằm, đang cân nhắc rốt cuộc nên đối xử với ba kẻ này, một nam, một nữ, một thú cưng, như thế nào.

"Theo tôi thấy không bằng thế này đi, meo!

Không bằng để tôi rút trước đi, meo!" Một con nhỏ bé ở giữa một nam một nữ, đột nhiên nói như vậy.

"Ừm, cũng được, nếu muốn rút thì rút đi." Tô Thanh cố gắng giữ vẻ mặt bình thản nói, giả vờ như không nhận ra ba người.

Thực ra Tô Thanh cũng hơi tò mò, dựa theo tình hình trong nguyên tác thì ba người này ngụy trang rất hoàn hảo, những người khác căn bản không nhìn ra.

Nhưng cũng quá vô lý rồi, tóc của Musashi và Kojiro về cơ bản ít thay đổi, mãi đến mấy bộ anime sau này Musashi mới chịu đổi kiểu tóc, trước đó căn bản không để ý.

Ash và đồng bọn càng giống như người mù, cố tình giả vờ không nhìn ra, miễn cưỡng kéo dài cốt truyện.

Quan trọng nhất là lời nói của Meowth, Meowth về cơ bản mỗi câu nói đều mang theo một tiếng "meo", hơn nữa thân hình Meowth nhỏ bé như vậy, màu da cũng có sự khác biệt lớn so với con người

bình thường.

Loại cách nói chuyện đặc biệt và chiều cao đặc biệt này khó mà không bị phát hiện phải không.

Tóm lại, đối mặt với ba kẻ này, Tô Thanh vừa cảm thấy thân thiết, lại vừa cảm thấy trong lòng đầy mồ hôi lạnh.

Nhưng anh cũng không từ chối việc "bộ ba" rút thăm, dù sao ba người này cũng là những ngôi sao may mắn của mình, vừa hay có thể giúp anh gom đủ 100 đơn hàng.

"Vậy thì, tôi sắp rút rồi, meo." Thấy Tô Thanh không phản đối, Meowth liền hưng phấn đặt móng vuốt lên cần gạt, ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm vào màn hình.

"Khoan đã, để tôi!

Hai người lùi lại một chút." Thấy ba người không thu hút được sự chú ý đặc biệt của Tô Thanh, Meowth cũng thành công nhận được sự đồng ý của Tô Thanh, Musashi liền muốn rút thăm trước.

Cô ấy trực tiếp một tay thô bạo kéo Meowth ra phía sau, rồi đặt lòng bàn tay lên cần gạt, nhẹ nhàng kéo một cái.

Vù vù vù!

Động tác của Musashi lập tức khiến màn hình trên máy gashapon thay đổi, từng chiếc Pokeball xuất hiện trên màn hình, vòng sáng màu vàng không ngừng nhảy nhót trên từng chiếc Pokeball.

"Đinh!" Cuối cùng, vòng sáng màu vàng dừng lại trên một quả cầu đỏ trắng bình thường, khiến Tô Thanh và Musashi đều hơi nhíu mày.

Không rút được Pokémon tốt sao?

Tô Thanh hơi nghi ngờ, dù sao Musashi và Kojiro hẳn là nhân vật chính thật sự, không thể nào rút được Pokémon không tốt được.

【Bisharp】【Giá bán】: 5 triệu. 【Thuộc tính】: Thép + Ác. 【Năng lực】: Không Chịu Thua. 【Giới tính】: Cái. 【Tiềm lực】: Chuẩn Thiên Vương cấp. 【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương cấp.

LV59.

"Không tệ, một Pokémon rất tốt." Nhìn thuộc tính, Tô Thanh tán thưởng gật đầu.

Thấy vẻ mặt Musashi có vẻ hơi chán nản vì quả cầu đỏ trắng, ánh mắt Tô Thanh lập tức lóe lên một tia hiểu rõ, liền lập tức mở miệng nói.

"Một thuộc tính như Thép + Ác có khả năng chống chịu đòn tấn công cực mạnh.

Thép hoàn toàn miễn nhiễm sức mạnh hệ Độc, còn Ác thì hoàn toàn miễn nhiễm sức mạnh tấn công hệ Psychic.

Trong đó Psychic càng mạnh mẽ hơn, khỏi phải nói Pokémon này mạnh mẽ như thế nào.

Mặc dù bị Kháng Cự Gần khắc chế gấp 4 lần, bị Đất và Lửa khắc chế gấp đôi.

Nhưng Điện, Nước, Côn trùng, Tiên đều là tấn công bình thường, các thuộc tính còn lại thì đều bị giảm sát thương.

Đáng sợ hơn nữa, hệ Ma và hệ Ác mạnh mẽ chỉ có thể gây ra 1/4 sát thương, cực kỳ đáng sợ.

Chương 33

Ngoài ra, Bisharp này có thiên phú và thực lực không tệ.” Tô Thanh với vẻ mặt nghiêm túc thuyết phục Musashi.

“Không tệ, Musashi, lời của chủ cửa hàng quả thực không sai, cũng rất khách quan.

Anh ấy đã nói tất cả các thuộc tính khắc chế Pokémon này, và nó cũng thực sự có thể hoàn hảo liên thủ phòng thủ hệ Độc và hệ Psychic.” Kojiro bên cạnh cũng kịp thời hỗ trợ một câu.

Nhưng lời chưa dứt, Kojiro luôn cảm thấy có gì đó kỳ lạ, không khỏi ngạc nhiên sờ sờ gáy của mình.

“Cảm giác này, thật quen thuộc.” Kojiro bên cạnh hơi khổ não âm thầm nói.

Ông chú Magikarp cười mà không nói.

Tô Thanh sẽ không nói sự thật rằng tiềm lực của Bisharp này là Chuẩn Thiên Vương, điều đó sẽ ảnh hưởng đến doanh số.

Pokémon Chuẩn Thiên Vương trên thế giới này thực ra rất hiếm, Pokémon cấp Thiên Vương trên thế giới này có bao nhiêu chứ?

Phần lớn đều nằm trong tay các Huấn Luyện Gia Đạo Quán, hoặc những người mạnh hơn.

Nhưng trên thế giới này lại có bao nhiêu người như vậy chứ?

Musashi có thể may mắn bỏ ra 5 triệu để mua một Bisharp cấp Chuẩn Thiên Vương đã là mạnh lắm rồi.

Hơn nữa thuộc tính của Bisharp thực sự không tệ, Thép cộng Ác quả thực là thuộc tính rất thực dụng, hệ Psychic và Độc có thể nói là

thuộc tính rất khó đối phó, nhưng Bisharp có thể gần như hoàn toàn bỏ qua.

"Tuyệt vời quá, Pokémon này thật sự quá tuyệt vời, tôi quyết định rồi, Bisharp này tôi nhất định phải mua." Musashi tự tin nói, thành công khiến đơn hàng của Tô Thanh tăng thêm một, đạt đến con số 98.

"Chúc mừng, chúc mừng ~" Nhìn Musashi thành công cầm Pokeball của Bisharp trong tay, Tô Thanh lập tức gửi lời chúc mừng của mình.

"Ha ha, ra đi, Bisharp!" Trên mặt Musashi cũng tràn đầy nụ cười, rõ ràng đang tận hưởng cảm giác được người khác xu nịnh.

Sự thay đổi này cũng khiến Meowth và Kojiro bên cạnh ẩn ẩn kỳ vọng vào kết quả rút thăm.

Cả hai đều nhìn ra, Musashi có được Bisharp thật sự rất vui.

"Chém sắt~" Từ Pokeball xuất hiện, Bisharp trông rất tinh thần, trên người càng tản ra uy áp và khí thế cấp độ Chuẩn Thiên Vương của nó.

Cảm nhận luồng khí thế đó, Musashi lập tức lao về phía Bisharp, giao lưu với Bisharp cái này.

Luồng khí thế đó cũng khiến Meowth và Kojiro bên cạnh không khỏi thầm ghen tị.

"Tiếp theo đến lượt tôi, meo!" Ra tay trước là mạnh, ra tay sau là gặp tai ương, quỹ dự phòng của Team Rocket không còn nhiều, vì vậy Meowth quả quyết chọn rút thăm thứ hai.

Lần này Meowth không hề do dự, cũng không cho Kojiro cơ hội phản bác, trực tiếp đưa tay nhẹ nhàng kéo một cái, cần gạt xoay tròn.

Dưới vẻ mặt tuyệt vọng của Kojiro, màn hình đã chuyển động.

Đinh~ Vòng sáng màu vàng không ngừng di chuyển, ánh mắt của Kojiro, Meowth và cả Musashi cũng lại chuyển sang màn hình, Tô Thanh nhìn màn hình không ngừng nhảy nhót, trong lòng cũng thầm cầu nguyện.

Một Pokémon tốt hơn đi, cho bộ ba một Pokémon tốt hơn đi.

Bộ ba mặc dù lập chí muốn trở thành kẻ xấu, nhưng cuối cùng lại không làm được chuyện xấu, hơn nữa bản thân họ có tam quan chính trực.

Vì vậy có tiềm lực, hoặc Pokémon có thực lực rơi vào tay họ, Tô Thanh cũng không cần lo lắng họ sẽ dùng để phá hoại.

Vì vậy, Tô Thanh muốn bộ ba rút được Pokémon tốt hơn, để giúp anh thêm tiền.

Ngoài ra, Pokémon trong hệ thống có nhận thức nhất định, nếu bị kẻ xấu mua để làm chuyện xấu, ví dụ như giết người, Pokémon sẽ kháng cự, trốn trong Pokeball không chịu ra ngoài, vì vậy Tô Thanh yên tâm.

Đinh!

Một tiếng vang lên trong trẻo, ngay sau đó vòng sáng màu vàng cuối cùng dừng lại trên một quả Luxury Ball màu vàng đen xen kẽ.

"Toi rồi, meo!" Ngay khi nhìn thấy Luxury Ball, trong lòng Meowth thầm kêu không hay.

Vì Luxury Ball đại diện cho sự đắt đỏ, Pokémon đắt đỏ đại diện cho việc không thể mua được.

Sở dĩ Meowth chọn rút thăm, là vì nó có một giấc mơ Huấn Luyện Gia.

Những Pokémon hoang dã bình thường căn bản sẽ không muốn

một Pokémon khác trở thành Huấn Luyện Gia của mình, điều đó thật sự không thể tin được, nhưng ở đây thì khác.

Hơn nữa, nếu đối phương không nhận nó làm Huấn Luyện Gia, Meowth cũng có thể tặng nó cho Musashi hoặc Kojiro, vì vậy nó mới ôm tâm lý thử một lần mà làm như vậy.

Hiện tại bộ ba tổng cộng còn lại 3 triệu, để nó đi mua sao? 【Gallade】【Giá bán】: 2.8 tỷ. 【Thuộc tính】: Psychic + Đấu Kháng. 【Năng lực】: Kiên Định (Khi rơi vào trạng thái co rút, tốc độ tăng một cấp). 【Giới tính】: Đực. 【Tiềm lực】: Chuẩn Quán Quân cấp. 【Chiến lực】: Thiên Vương cấp.

LV64. 【Vật phẩm mang theo】: Đá Mega Tiến Hóa.

"2.8 tỷ?!!!" "Rốt cuộc là tình huống gì vậy, meo?" Nhìn giá này, cả con Meowth không còn bình tĩnh được nữa.

Musashi và Kojiro bên cạnh cũng tương tự, khiến họ cảm thấy một cảm giác bị bóc lột.

"Đừng nhìn tôi như vậy, không thấy Gallade này có chiến lực cấp Thiên Vương sao?

Nói cho các cậu một bí mật." Tô Thanh thần bí hề hề nói, đồng thời đầu anh và bộ ba Team Rocket chụm lại thành một vòng.

Vừa nói, vừa không quên cẩn thận nhìn quanh, cảm giác như ba người đang gặp món hời lớn vậy.

"Pokémon này ban đầu khi tôi bồi dưỡng đã phát hiện ra, nó có tiềm lực trở thành 'Quán Quân'.

Và, Gallade này đi kèm với bộ Đá Mega Tiến Hóa, đó có thể Mega Tiến Hóa đó, các cậu không biết đã thấy chưa?!" Tô Thanh nói một cách ám chỉ.

Trong lòng anh lại một trận phúc hắc, lại bắt đầu kế hoạch lừa người rồi.

Ồ, không đúng.

Hẳn là kế hoạch lừa mèo mới đúng.

“Mega Tiến Hóa?” Nghe từ này, ánh mắt bộ ba Team Rocket bên cạnh lập tức bùng lên từng đạo tinh quang.

Mega Tiến Hóa thì họ biết rồi nha, hôm qua không phải Tô Thanh trước mặt đã giúp ông lão Oak kia hoàn thành Mega Tiến Hóa cho Pidgeot sao, cảnh tượng đó đã hoàn toàn lọt vào mắt họ.

Hình ảnh oai phong của Mega Pidgeot, cùng với thực lực khủng khiếp.

Chậc chậc chậc, trong mắt bộ ba lộ ra sự tham lam mạnh mẽ.

Cảm nhận sự thay đổi trong ánh mắt của bộ ba, trong lòng Tô Thanh âm thầm sướng không ngừng.

Thật, quả nhiên thật sự để Meowth rút được Pokémon mang Đá Mega Tiến Hóa, còn giá trị cao hơn Pokémon mà Giáo sư Oak rút, có thuộc tính hút tiền cao quý của Psychic Spoon, sướng!

Gallade và Gardevoir thực ra là cùng một chủng tộc, trong đó Gardevoir có cả đực cả cái, cái hơi nhiều hơn một chút, khoảng thuộc về kết quả trưởng thành tự nhiên.

Ralts đực lớn lên, giai đoạn tiến hóa cuối cùng sẽ trở thành Gardevoir đực.

Còn về Gallade, điều kiện trưởng thành càng khắc nghiệt hơn, để trở thành Gallade, giới tính nhất định phải là đực.

Trong thời kỳ Kirlia, nếu có được một Đá Thức Tỉnh thành công, Kirlia cái dù có Đá Thức Tỉnh cũng không thể tiến hóa thành Gallade,

về cơ bản là như vậy.

“Kojiro, rút đi, meo.” Nửa tiếng sau, Meowth phản ứng lại hơi thất vọng nói.

Dáng vẻ đó dường như muốn bỏ cuộc Gallade này, không định mua.

Tô Thanh cũng không để ý, cũng sẽ không ép mua ép bán, anh cũng tin Meowth, Musashi, Kojiro, chắc chắn đã động lòng với Gallade cấp Thiên Vương này rồi.

Gallade hoang dã còn hiếm hơn Gardevoir, huống chi Pokémon hệ Psychic lại thêm giá trị nhan sắc cực cao, Tô Thanh không tin họ không động lòng.

“Được rồi.” Không biết có phải vì ngữ khí của Meowth không, giọng Kojiro cũng trở nên chán nản không ít.

Lòng bàn tay phải đặt lên cần gạt màu đỏ, nhẹ nhàng kéo xuống, màn hình lập tức chuyển động.

Giống như trước đó, vòng sáng màu vàng không ngừng nhảy nhót, dần dần hơi thở của Kojiro cũng trở nên căng thẳng.

Ngàn vạn lần đừng vượt quá 3 triệu, nhất định phải cho tôi một Pokémon hệ Cỏ, hoặc hệ Độc, tôi thích Pokémon đó, Kojiro nội tâm đang gào thét.

Đinh!

Ánh sáng cuối cùng rơi trên một chiếc Luxury Ball màu vàng đen xen kẽ, ngay khi nhìn thấy chiếc Luxury Ball đó.

Tim Kojiro như rỉ máu.

Luxury Ball à, ước tính Pokémon bên trong căn bản không mua nổi.

Đang nghĩ như vậy, Kojiro không còn ham muốn mua Pokémon này nữa, không xem thử sao?

Không, Kojiro quyết định xem thử rốt cuộc đã rút được Pokémon gì. 【Shaymin】【Giá bán】: 12.7 tỷ. 【Thuộc tính】: Cỏ. 【Năng lực】: Tự Nhiên Hồi Phục (Có thể giải trừ trạng thái dị thường). 【Giới tính】: Đực. 【Tiềm lực】: Thần cấp 3. 【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương.

Chương 34

LV59. 【Vật phẩm mang theo】: Vòng Hoa Gracidea (Vòng hoa công nghệ cao được làm từ hoa Gracidea.

Có thể tự do giúp Shaymin hoàn thành chuyển đổi giữa Dạng Đất và Dạng Bay.

Không bị hư hại theo thời gian như hoa.

Vật phẩm vĩnh cửu). 【Kỹ năng học được】: Growth, Magical Leaf, Leech Seed, Synthesis, Sweet Scent, Ân Huệ Tự Nhiên, Hạt Giống Phiền Não, Trị Liệu Ngọt Ngào, Energy Ball, Sweet Kiss, Lời Nguyện Chữa Lành. 【Chiêu thức độc quyền】: Hạt Giống Thần Kỳ, hệ Cỏ, tấn công đặc biệt, uy lực 120 (Liên tục tích lũy năng lượng, phóng ra sóng xung kích mạnh mẽ từ cơ thể, đôi khi sẽ giảm mạnh Phòng Thủ Đặc Biệt của đối thủ).

"Pokémon huyền thoại?

Shaymin???" Nhìn thấy dòng chữ trên giao diện thuộc tính, Kojiro mặt đầy dấu hỏi chấm đen.

"???

Pokémon huyền thoại?" Meowth và Musashi bên cạnh nghe vậy cũng lập tức xúm lại, Meowth còn trực tiếp nhảy lên máy.

Nghe tiếng kinh hô của Kojiro, Tô Thanh cũng lập tức đến gần xem xét kỹ lưỡng một lượt.

"Thật hay giả vậy? 12.7 tỷ, trời ơi!" Tô Thanh cũng âm thầm tặc lưỡi, có chút kinh hãi.

Không ngờ Kojiro lại có thể rút được Pokémon huyền thoại Shaymin.

Càng không ngờ đến cái giá này.

Giá 12.7 tỷ thật sự quá khủng khiếp.

Không tính Shaymin này mang theo Vòng Hoa Gracidea đặc chế của hệ thống, Shaymin này thật sự đáng giá.

Lần này Kojiro kiếm được rồi.

Trên thế giới này con người có thể bắt được một Shaymin huyền thoại ngoài tự nhiên, nhưng cũng không thể có được Vòng Hoa Gracidea mà hệ thống bán.

Đó là vật phẩm vĩnh cửu, tương tự như Mega Tiến Hóa, một vật phẩm có thể giúp Shaymin chuyển đổi hình thái, ý nghĩa phi phàm.

"Thế nào, vị khách này, có muốn mua nó không?

Tất cả Pokémon được bán tại cửa hàng này đều là hàng thật giá thật.

Đúng là Thần Thú huyền thoại, còn về tiềm năng của Thần Thú mạnh đến mức nào thì đương nhiên tôi không cần nói nhiều. (Tô Thanh: Ừm, một trong những Thần Thú yếu nhất, sống theo bầy đàn, số lượng nhiều ngoài tự nhiên. 233, quả thực không cần nói nhiều.) Mặc dù hiện tại thực lực chỉ có cấp Chuẩn Thiên Vương, nhưng chỉ cần từ Dạng Đất chuyển sang Dạng Bay, nó sẽ trực tiếp đạt đến chiến lực cấp Thiên Vương không khó.

Sau này chỉ cần bồi dưỡng một chút, thực lực của Thần Thú trưởng thành đột phá Quán Quân cũng không khó khăn, thế nào?

Có muốn mua không?" Tô Thanh hơi lay động ánh mắt, hỏi.

"Thật sao?" Trong mắt Kojiro cũng lóe lên một tia dao động.

Đối với Pokémon hệ Cỏ, anh thực sự rất thích, vì vậy cũng thực sự động lòng.

“Anh thực sự có thể xác định Pokémon này là Thần Thú huyền thoại?

Ngoài ra nó có mang theo vật phẩm vĩnh cửu gọi là Vòng Hoa Gracidea đó sao?” Hơi thở của Kojiro càng trở nên nặng nề, biểu cảm trên mặt càng nổi bật sự căng thẳng và nghiêm túc.

“Đương nhiên, cửa hàng này đảm bảo chất lượng, chỉ riêng một Thần Thú thôi, đừng làm quá lên.” Tô Thanh bình thản trả lời, dường như căn bản không hề để Shaymin này vào mắt.

Sau một đoạn im lặng ngắn, không khí trong hiện trường lại một lần nữa thay đổi.

“Ê ê, Kojiro, cậu sẽ không tin là thật đó chứ.” Nhìn Kojiro với vẻ mặt vui mừng, Meowth mặt đầy lo lắng.

“Đừng có mắc lừa nha, đó là Thần Thú, làm gì có chuyện dễ bắt như vậy?

Lại còn có cái Vòng Hoa Gracidea kia, vật phẩm vĩnh cửu nghe đã thấy giả rồi, đừng tin.” Những chuyện ở chỗ Tô Thanh khiến Meowth nhớ lại trải nghiệm bị ông chú Magikarp chi phối.

Vì vậy trên mặt nó đầy lo lắng, hơi do dự khuyên nhủ Kojiro.

Mặc dù Meowth bình thường làm việc có thể không đáng tin, nhưng thực tế vào những thời điểm quan trọng nhất lại thực sự đáng tin, Meowth.

Chẳng phải Musashi bên cạnh sắp chảy nước dãi rồi sao?

Lời của Meowth cũng khiến ham muốn trong lòng Kojiro hơi giảm đi một chút.

Nhưng thực tế, trong lòng Kojiro lại không hề từ bỏ Shaymin này.

Nguyên nhân chủ yếu cũng vì Shaymin thật sự quá quý giá, cộng

thêm nó lại là Pokémon hệ Cỏ, vừa hợp khẩu vị của Kojiro.

Sau khi tiến hóa thành Dạng Bay, chiến lực cũng cực kỳ "mạnh mẽ", lại có tác dụng thanh lọc môi trường, Kojiro thật sự không khỏi động lòng.

"Được, quyết định rồi.

Tôi muốn mua, cùng với Gallade cấp Thiên Vương kia tôi cũng muốn mua." Kojiro ngẩng đầu ưỡn ngực, ưỡn thắt lưng nói.

"Kojiro,..." Meowth có chút mơ hồ, căn bản không ngờ Kojiro lại quyết định mua, cũng không ngờ Kojiro sẽ vì chi ra số tiền 2.8 tỷ, nhưng chỉ một lát sau liền phản ứng lại.

"Không sợ về nhà bị Lumière ép cưới sao?

Kojiro?" Meowth hơi nghi ngờ trả lời.

"Ha ha, có Shaymin này, địa vị của tôi trong gia tộc sẽ tăng vọt theo đường thẳng.

Có tiếng nói, tin rằng việc hủy bỏ hôn nhân với Lumière, cũng chỉ là chuyện một câu nói thôi, đừng lo lắng, Meowth, Musashi." Kojiro mặt đầy hưng phấn nói.

"À, ra là vậy, meo!" Quả nhiên không hổ là Kojiro, thật sự quá mạnh, đầu óc thật sự tinh tường.

Meowth mặt đầy kích động nói.

Cũng không biết nó đang vui vì Kojiro, hay đang vui vì sắp thành công bước lên con đường Huấn Luyện Gia Pokémon.

"Ha ha ha!" Bị Meowth tung hô như vậy, Kojiro cũng hơi choáng váng, nở một nụ cười sảng khoái.

Chỉ một lát sau, Kojiro thu lại nụ cười của mình, vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

“Xin lỗi, Anh Tô Thanh, nếu có thể, anh có thể chứng minh Thần Thú Pokémon của anh được không?” Kojiro dừng lại một chút, sợ Tô Thanh hiểu lầm, sợ việc liên hệ với gia đình mình sẽ bị khóa chặt, Kojiro tiếp tục chậm rãi nói.

“Tôi không có ác ý đâu, chỉ là quyết định này thật sự quá thận trọng, tôi không thể không cẩn thận đối xử.

Tốt nhất, tôi hy vọng có thể tận mắt nhìn anh thu phục Shaymin.

Có thể nhờ anh, trước mặt tôi hãy trưng bày Shaymin được không?” Kojiro với vẻ mặt thành khẩn hỏi.

“Cái này à!” Tô Thanh lộ ra vẻ mặt khó xử.

Nhìn Kojiro cũng có chút nghi ngờ.

Ngay cả Meowth và Musashi bên cạnh cũng có chút nghi ngờ, sẽ không phải đang lừa gạt đó chứ?

“Vậy thì thế này đi.” Cảm nhận được sự thay đổi biểu cảm của bộ ba, Tô Thanh biết nhất định phải cho họ xem một chút hàng thật.

“Shaymin thuộc về mục tiêu giao dịch giữa tôi và các cậu, tôi sẽ không trưng bày trước.

Nhưng Thần Thú khác thì có thể cho các cậu xem.

Ra đi, Hóa Thân Gió Bắc, Suicune.” Tô Thanh mặt bình tĩnh, chậm rãi nói.

“?” “Suicune?” “Hóa Thân Gió Bắc, Suicune sao?” Thái độ của ba người không giống nhau, nhưng lại đồng thời tràn đầy kỳ vọng.

Kết quả khi Luxury Ball trong tay Tô Thanh mở ra, ánh sáng đỏ bùng lên, sự chú ý của ba người đều tập trung vào ánh sáng đỏ.

“Vút!” Ánh sáng đỏ tan đi, hình dáng thanh thoát của Suicune xuất hiện trong tầm mắt ba người.

“Thật sự là Suicune?” May mắn là khi Tô Thanh thả Suicune ra, anh đã bảo Suicune dùng Màn Sương che khuất tầm nhìn ở cửa, vì vậy không ai có thể từ xa phát hiện ra Thần Thú xuất hiện trong phòng.

“Hãy nhìn kỹ, đây là Thần Thú thật sự, không phải hàng giả đâu.” Tô Thanh thiện ý nhắc nhở.

“Ồ ồ, được, thật cảm ơn Anh Tô Thanh.” Ba người cũng vội vàng phản ứng lại, đến gần Suicune, giữ một khoảng cách an toàn nhất định, ba người cẩn thận quan sát cơ thể Suicune.

Kết quả sau khi quan sát kỹ lưỡng, ba người thực sự kinh ngạc đi đến một kết luận khó tin.

Tô Thanh vậy mà thật sự có Thần Thú, điều này càng khiến họ kích động hơn.

Vậy thì, Kojiro rút được Thần Thú, đúng là Thần Thú Shaymin không sai rồi.

“Được rồi, bây giờ đã xác nhận rồi chứ, Thần Thú thực sự có thể thu phục được.” Vừa nói Tô Thanh liền lại một lần nữa lấy ra Luxury Ball của Suicune.

“Vất vả rồi, Suicune.” Lời nói vừa dứt, Tô Thanh liền thu hồi Suicune trước mặt vào Luxury Ball.

“Phiền anh rồi, Anh Tô Thanh, tôi đi gọi điện thoại, lát nữa quay lại sẽ trực tiếp mua.” Lời nói vừa dứt, Kojiro liền kính cẩn cúi chào Tô Thanh một cách chuẩn mực, trong nháy mắt, trên người Kojiro lập tức xuất hiện một loại khí chất đặc biệt huyền ảo.

Khiến khóe miệng Tô Thanh hơi cong lên.

Musashi và Meowth đã ở cùng Kojiro lâu ngày lại đều có chút ngạc nhiên, gượng gạo.

Kojiro hôm nay hình như hơi khác so với ngày xưa, meo!

Meowth âm thầm suy nghĩ.

“Được thôi, bên tôi đương nhiên không thành vấn đề.” Tô Thanh bình thản nói.

“Alo...” Bước ra ngoài cửa, Kojiro liền bấm một số điện thoại đã luôn muốn gọi nhưng không dám gọi, và trò chuyện với người đó.

Chương 35

Ngoài ra, tổng không thể để nhân vật chính rõ ràng là mở cửa hàng, kết quả lại cứ phải đi làm ngành nghề khác để kiếm tiền rút Pokémon, thế thì ngu quá.

Đương nhiên là bán Pokémon rồi mới rút, 233.

Một lát sau, Kojiro đã bước vào với vẻ mặt đắc ý.

Nhìn biểu cảm của anh ta, Tô Thanh liền biết đối phương chắc chắn đã thành công.

Điều này khiến Meowth và Musashi bên cạnh cũng trở nên phấn khích.

Thần thú đó, quá đỗi khiến người ta kích động rồi.

"Lắp thẻ, nhấn mua!" 【Chúc mừng Túc chủ đã hoàn thành giao dịch đơn hàng thứ 99, tài khoản tăng 12.7 tỷ, số dư hiện tại của Túc chủ là 16.8 tỷ.

Xin Túc chủ tiếp tục cố gắng, hiện tại nhiệm vụ giai đoạn 3 sắp hoàn thành, chỉ còn 99/100.】 Nhanh chóng, một Luxury Ball hoàn toàn mới, cùng một vòng hoa trực tiếp xuất hiện ở cửa ra của máy.

Ngay tại chỗ, Kojiro cầm Luxury Ball bằng tay trái và vòng hoa bằng tay phải, liền ấn nút trên Luxury Ball với vẻ mặt kích động.

"Ra đi, Pokémon, Shaymin ~" Xoẹt xoẹt xoẹt!

Dòng sáng màu đỏ từ Luxury Ball hiện lên.

Dưới ánh mắt chăm chú đầy căng thẳng của ba người Team Rocket, một khối ánh sáng tròn tròn màu đỏ dần tan đi, ngay sau đó một sinh vật nhỏ bé xuất hiện trong tầm mắt của ba người.

“Shaymin ~” Một Pokémon màu xanh lá, trông giống như một con nhím bình thường, khẽ khàng thì thầm.

Vừa nhìn thấy Kojiro lần đầu, Shaymin liền nhảy thẳng lên vai đối phương, dùng những chiếc gai nhọn trên người chích vào đầu Kojiro.

Thay đổi đột ngột này ngay lập tức khiến Kojiro tại chỗ nhảy dựng lên, lộ ra vẻ mặt vừa đau khổ vừa hưởng thụ, cảm giác đó không khác gì một kẻ cuồng ngược đãi.

“Khụ khụ.” Chứng kiến cảnh này, Tô Thanh cũng có chút ngạc nhiên, thể chất của Kojiro thực sự rất thu hút Pokémon hệ Cỏ.

Nhớ lại trong anime có Victreebel và Carnivine thích cắn Kojiro, cũng như Sandile thích ôm Kojiro.

Dường như Kojiro có một sự hấp dẫn khó hiểu đối với Pokémon hệ Cỏ, và hiện tại Shaymin rõ ràng cũng thuộc hệ Cỏ, thực sự có gì đó đặc biệt.

Một năng lực đặc biệt nào đó, giống như tình yêu sét đánh?

Chỉ cần vừa mới chui ra khỏi Pokeball là sẽ kích hoạt?

“Hahaha, đúng là Shaymin thật nha, tôi vậy mà lại có được Thần thú.” Khi Shaymin một lần nữa nhảy xuống đất, ba người Team Rocket tay nắm tay, phấn khích vòng quanh Shaymin.

“Mà này, đưa vòng hoa cho tôi.” Liếc nhìn ba người đang phấn khích, Tô Thanh trực tiếp nhìn về phía Kojiro.

“À à, được thôi!” Mặc dù không biết Tô Thanh muốn làm gì, nhưng nghe lời Tô Thanh nói, Kojiro cũng không do dự, liền đưa vòng hoa vào tay Tô Thanh.

Sự thay đổi này cũng khiến Tô Thanh thầm tặc lưỡi, trách không được chú Magikarp có thể thành công đè chỉ số IQ của Kojiro xuống

đất mà chà xát.

Không phải vì quá ngốc, mà thực sự là vì tên này quá sẵn lòng tin tưởng người khác.

“Nào, Shaymin, biến thành dạng Bay (Sky Form) cho tôi xem nào.” Nhận lấy vòng hoa, Tô Thanh liền gọi Shaymin.

Nghe vậy, Shaymin đang ở trên vai Kojiro cũng hơi sửng sốt một chút, sau một khắc, nó liền nhanh chóng nhảy về phía Tô Thanh.

“Shaymin ~” Trong tích tắc, không chút do dự, Shaymin liền trực tiếp chấp hành mệnh lệnh của Tô Thanh, một ngụm cắn vào vòng hoa trên tay Tô Thanh.

Lực chấp hành hiệu quả cao này, không chỉ khiến Kojiro bên cạnh thầm ngây người, mà biểu cảm trên mặt anh ta cũng ngay lập tức biến thành vẻ ghen tị.

Vù vù vù!

Ánh sáng xanh nhạt từ khoảnh khắc Shaymin cắn vòng hoa liền phun trào ra từ vòng hoa, đổ xuống cơ thể Shaymin, bao phủ hoàn toàn Shaymin trong ánh sáng.

Vút vút vút.

Cùng với thời gian trôi qua, ánh sáng dần tan đi, hình dáng của Shaymin cũng trải qua sự biến đổi lớn trong ánh sáng xanh.

Từ hình thái giống nhím ban đầu, chuyển thành dáng vẻ tương tự một chú chó con, ừm, cũng không đúng.

Có lẽ, điểm khác biệt duy nhất so với chú chó con bình thường, chính là Shaymin có hai chiếc cánh trắng sau lưng.

“Shaymin ~” Biến đổi thành dạng Bay (Sky Form), Shaymin có thêm thuộc tính bay, giữa những lần vỗ cánh, nó còn bay lượn quanh

Tô Thanh vài vòng trong không khí.

Hai mắt nheo lại.

Xem ra năng lực tình yêu sét đánh hệ Cỏ hoặc hệ Độc mà Kojiro tự thân mang theo đã mất hiệu lực, chỉ có trong khoảnh khắc Pokémon vừa xuất hiện thì mới muốn thân cận Kojiro.

Sau một hồi chúc mừng đơn giản, ánh mắt của Kojiro lại rơi vào Meowth bên cạnh, nhìn thấy sự ghen tị trong ánh mắt của Meowth.

"Meowth, tiếp theo là lượt cậu đấy, tôi sẽ giúp cậu mua Gallade." Thu phục được Thần thú, Kojiro nói với vẻ ý khí phong phát.

"Thế thì tuyệt vời quá meo.

Kojiro, Musashi.

Meowth cuối cùng cũng có thể sở hữu Pokémon, tôi cũng có thể trở thành Huấn Luyện Gia Pokémon.

Cảm ơn nhiều lắm, meo!" Meowth cũng phấn khích tương tự, trong hai mắt tràn đầy ánh sáng hy vọng, thậm chí khóe mắt còn lộ ra chút nước mắt.

Không lâu sau, dưới sự ủng hộ mạnh mẽ của Kojiro, Meowth liền có được một Pokémon cấp Thiên Vương mạnh mẽ.

Và cũng là thành viên có thực lực mạnh nhất trong trạng thái bình thường của bộ ba.

Bởi vì Shaymin của Kojiro chỉ khi biến đổi hình thái thành dạng Bay (Sky Form) mới miễn cưỡng đạt tới cấp Thiên Vương.

Một sức chiến đấu như vậy tuy không yếu, nhưng trong mắt Tô Thanh thì vẫn có vẻ không ổn lắm.

Shaymin tuy là Thần thú không sai, nhưng nếu xét về sức chiến đấu thực tế thì e rằng...

Khụ khụ, đúng là nỗi nhục của Thần thú mà. (Đúng vậy, không sai đâu, đó là Groudon không biết bay).

Ước tính thận trọng, Tô Thanh cảm thấy Shiny Blaziken chỉ cần tung ra một cú Xung Kích Lửa Chói (Flare Blitz) là cơ bản đủ để giải quyết Shaymin của Kojiro.

Đối phương dù có tiến vào dạng Bay (Sky Form) cũng chắc chắn như vậy.

Huống hồ thực lực của đối phương, kém xa so với Blue Blaziken của Tô Thanh.

Không cần Mega Tiến Hóa thì cũng ước tính một chiêu là có thể trực tiếp tiêu diệt đối thủ.

So với Thần thú chính thống, Shaymin, Celebi, những Mythical Pokémon cấp độ này, thực lực chiến đấu thực tế có sự chênh lệch lớn so với Thần thú chính thống.

Thực sự mà nói, trong số các Mythical Pokémon cũng không thiếu những "ông lớn".

Ví dụ như Hoopa, Mew, Zeraora, thậm chí Arceus, hoặc Darkrai.

Mỗi một trong số những "ông lớn" này đều có sức chiến đấu mạnh mẽ, tùy tiện rút trúng một con cũng có thể trở thành át chủ bài trong đội hình của Tô Thanh, tính thực dụng cao hơn Shaymin rất nhiều.

Tô Thanh cũng chẳng hề ghen tị việc Kojiro sở hữu Shaymin.

Shaymin thực tế có ý nghĩa nhiều hơn trong việc trị liệu.

Đối với Pokémon loại trị liệu, Tô Thanh có một sự tồn tại yêu thích hơn, đó chính là Latias có thể biến hình thành thiếu nữ loài người.

Huống hồ Latias tham gia chiến đấu, thực lực cũng vẫn không thể xem thường.

Thân phận của nó, lại là một Thần thú Nhị cấp chính thống.

Nếu may mắn, không chừng trong tộc quần của nó thậm chí có thể sinh ra một Latias hoặc Latios có thiên phú đạt cấp Nhất cấp Thần. 【Chúc mừng Túc chủ đã hoàn thành nhiệm vụ giai đoạn 3 thành công, nhận được phần thưởng nhiệm vụ.

Thành phố mà Túc chủ có thể tiếp cận sẽ mở rộng sang hai bên là Hearthome City và Celestic Town.

Đồng thời, chức năng Bí Cảnh chính thức được mở, Túc chủ có thể chọn thời gian để mở.

Cân nhắc việc mở Bí Cảnh, Túc chủ sẽ có ba suất tuyển dụng, có thể tuyển một nhóm nhân viên để trông coi cửa hàng.】 "Ồ?!" Lời nói của Hệ thống vang vọng trong đầu không khỏi khiến Tô Thanh hơi sững người.

"Xem ra phải tuyển ba nhân viên để trông coi cửa hàng," Tô Thanh lẩm bẩm nhỏ giọng.

Ngay sau đó, ánh mắt anh lại rơi vào phía trước.

"Dường như, trước mặt có ba kẻ rất phù hợp để trông coi cửa hàng." Nhớ lại cảnh Kojiro làm việc trong phần Sinnoh của anime, dường như ba người này ngoài việc bắt Pikachu ra, thực sự rất giỏi kinh doanh.

"Haha, Quản lý, anh muốn tuyển nhân viên à?" Ngẩng đầu lên, ánh mắt giao nhau với Tô Thanh, Kojiro cũng tiện miệng hỏi một câu.

"À, chuyện này cũng không vội, trong thời gian ngắn tôi cũng không tìm được người thích hợp, cứ từ từ thôi.

Vậy, các cậu có hứng thú không?" Tô Thanh mỉm cười nói.

"À?

Cũng là một ý kiến không tệ." Nghe vậy, Kojiro thực sự có chút động lòng.

Bởi vì nếu có thể làm việc ở đây, Shaymin sẽ vui vẻ.

Kojiro rất quan tâm đến ý Shaymin.

Chỉ là, xét đến chuyện gia tộc, Kojiro tạm thời thực sự không thể đưa ra quyết định như vậy, ít nhất, cũng phải sau khi gặp gỡ các thành viên trong gia tộc thì mới có thể làm việc ở đây.

Tô Thanh: Đúng là thiếu gia nhà giàu đi trải nghiệm cuộc sống mà?!

Trong suy nghĩ của Kojiro, Musashi và Meowth cũng có những suy nghĩ riêng, Kojiro cần phải cân nhắc đến cả những suy nghĩ đó.

"Shaymin Shaymin ~" Không kể Kojiro phản ứng thế nào, Shaymin bên cạnh nghe đề nghị của Tô Thanh lại vô cùng vui vẻ, bay lượn quanh Tô Thanh và Kojiro vài vòng.

"Được rồi được rồi, Shaymin, anh biết em thích ở đây.

Nhưng tạm thời anh không thể ở lại đây được." Kojiro yếu ớt nói.

Chương 36

“Shaymin ~!” Nghe vậy, Shaymin liền nghiêng đầu.

Dáng vẻ đó như thể đang hỏi, tại sao không thể ở lại đây.

Trên thực tế quả đúng như vậy, có người phiên dịch ở đó, Meowth liền dịch những lời trong lòng Shaymin ra.

Tô Thanh trong suốt quá trình thì chọn giả vờ như không có chuyện gì, cũng không vạch trần thân phận của Meowth.

“Xem ra Shaymin cũng thích ở đây.” Tô Thanh mỉm cười nói.

“Haha, xem ra đúng là như vậy.” Kojiro cũng âm thầm nhìn mọi thứ trong mắt, ghi nhớ lời Tô Thanh nói trong lòng.

Ngay sau đó, Kojiro liền theo gợi ý của Tô Thanh, mua một lô thức ăn cho Pokémon.

Thậm chí ngay cả những Pokémon trước đây cũng không quên mua, giúp Meowth mua một số thức ăn cho Pokémon hệ Normal.

Tiễn ba người rời đi, khóe miệng Tô Thanh cũng lập tức nở một nụ cười.

Kojiro và Musashi à?

Cũng là một lựa chọn không tồi.

Nhớ lại âm thanh vang lên trong đầu vừa rồi, nếu tuyển nhân viên thì Kojiro và Musashi chắc chắn là lựa chọn hàng đầu, họ rất nhiệt tình với công việc của mình.

Không, đối với Tô Thanh mà nói, việc cấp bách hiện tại không phải là giải quyết chuyện này, mà là phải xử lý cái gọi là Bí Cảnh kia.

Hệ thống dường như đã đặc biệt mở ra một căn phòng liên quan

đến Bí Cảnh.

Nhưng trước khi đi đến Bí Cảnh, chắc chắn phải tiến hành rút Pokémon.

Ngay lập tức, ánh mắt Tô Thanh khóa chặt vào máy rút gashapon Pokémon trước mặt. 16.8 tỷ a, cộng thêm 2.8 tỷ mà Kojiro đã hào phóng trả thay Meowth sau cùng, số dư của Tô Thanh lúc này là 19.6 tỷ, con số này cũng không còn xa 20 tỷ nữa.

Chỉ cần dùng bao nhiêu số dư để rút đây?

Tô Thanh có chút do dự, dù sao Kojiro đã tốn 12.7 tỷ để rút Shaymin, nếu chi 12.7 tỷ thì cơ bản có khả năng sẽ rút được Thần thú, nhưng lại có thể không an toàn.

Cuối cùng, Tô Thanh quyết định thận trọng một chút.

Cùng lúc đó, trong quá trình Tô Thanh rút Thần thú, ba người Team Rocket vừa rời khỏi cửa hàng đã gặp phải rắc rối.

Sau khi đi thêm hơn mười kilomet, vì không kiềm chế được, khí tức của Shaymin đã bị lộ ra, liền bị kẻ có ý đồ xấu chú ý tới.

Một luồng Tia Sáng Cực Đại (Hyper Beam) mạnh mẽ trực tiếp từ chân trời xa xôi đánh tới, ngay lập tức hất tung ba người Team Rocket lên.

"Cái gì?!" Cơ thể bị đánh văng đi, ngã lăn lộn trên mặt đất mấy vòng mới dừng lại, mặt cũng đầy bùn đất.

Đứng dậy, Meowth lập tức thả ra Gallade cấp Thiên Vương.

Musashi bên cạnh cũng trong tích tắc thả ra Bisharp.

"Ai?" Ánh mắt nhìn về phía đối diện, Kojiro và mọi người cũng nhìn thấy đội tấn công lén lút, một nhóm nam nữ mặc trang phục kỳ lạ.

Không chỉ kiểu dáng quần áo hơi giống trang phục không gian, mà cả kiểu tóc cũng đặc biệt, gần như tất cả đều là kiểu tóc nấm màu xanh lá cây.

Trong toàn bộ đội ngũ, chỉ có một vài người có kiểu tóc và màu sắc không giống, trong đó người dẫn đầu là một phụ nữ tóc màu hồng đào và một người đàn ông tóc màu xanh lam.

Nhưng thực tế, kiểu dáng của họ cũng rất phi chính thống, mang đậm khí tức của Team Galactic.

Người phụ nữ tóc hồng đào, người nói chuyện, đi ở phía trước nhất, đứng sánh vai với người đàn ông tóc xanh lam.

Có vẻ như cô ta cũng có quyền lên tiếng nhất định trong đội ngũ này.

"Ồ, bộ trang phục này, không phải Team Rocket sao?

Không ở Kanto hoạt động tử tế, lại chạy đến vùng Sinnoh của chúng tôi à?

Lại dám lừa gạt lấy đi Shaymin, Pokémon truyền thuyết của vùng Sinnoh chúng tôi sao?

Cô cũng thật là, bản lĩnh không nhỏ đấy." Giọng của người phụ nữ tóc đỏ vang dội, nhưng ngữ khí lại đầy sự mỉa mai.

"Làm gì?" Không chọn nói nhảm với đối phương, Kojiro và Musashi đồng loạt đồng thanh đáp lại.

Xem ra họ có sự chống đối với Team Galactic.

"Làm gì?!" Lộ ra vẻ mặt thích thú, Saturn tóc xanh lam đứng ở phía trước đám đông, cũng chậm rãi mở lời.

Dùng đôi mắt lạnh lẽo như rắn độc nhìn chằm chằm vào bộ ba trước mặt.

Bị ánh mắt lạnh lẽo đó quét qua, cả ba người đều rùng mình.

"Đưa Shaymin, ồ?!" Bất ngờ liếc nhìn Gallade mà Meowth đã thả ra, Saturn liền lộ ra vẻ mặt khá hứng thú, thầm gật đầu.

"Ừm, đưa Shaymin và con Gallade bên kia lại đây là được rồi, tôi có thể cân nhắc tha cho các người rời đi." Thật bất ngờ.

Saturn, người gần như tràn ngập sát khí, lại nói ra những lời hoàn toàn không phù hợp với hình tượng của mình.

Thậm chí còn để lại một con đường thoát thân an toàn cho ba người Team Rocket, đảm bảo an toàn tính mạng, thật kỳ quái.

Saturn là một trong bốn cán bộ cấp cao của Team Galactic, và cũng là một cán bộ có quyền phát ngôn nhất trong số các thành viên của Team Galactic.

Nếu xét về tuổi tác, có lẽ tương đương với Kojiro, nhưng thái độ nói chuyện của Saturn lại không nóng không vội, có phong thái của một đại tướng.

Chỉ một lời đe dọa vô ý, cộng thêm một ánh mắt, đã khiến Musashi và Kojiro thầm cảnh giác trong lòng.

Cần biết rằng ba người đã thả ra sức chiến đấu mạnh nhất của mình, kết quả đối phương vẫn tự tin như vậy, chắc chắn là có hậu chiêu.

Trận chiến này rõ ràng đã trở thành một trận ác chiến.

"Vậy thì, ...lựa chọn, giao hay không giao?" Nghi ngờ đánh giá Musashi và Kojiro đầy cảnh giác trong ánh mắt, Saturn chậm rãi đưa ra câu hỏi.

Cùng lúc đó, câu hỏi của Saturn cũng khiến Musashi và Kojiro lập tức nhìn nhau, sau đó đồng thời hạ lệnh chiến đấu.

“Bisharp, Tấn Công Phủ Đầu (Sucker Punch)!” “Shaymin, Lá Phép Thuật (Magical Leaf)!” “Gallade, Nhát Cắt Tâm Linh (Psycho Cut)!” “Ồ?!” Tận mắt chứng kiến ba người đưa ra lựa chọn, sắc mặt Saturn lập tức hơi lạnh đi, biểu cảm trở nên u ám.

“Xem ra họ định chống cự đến cùng.

Thật đáng tiếc, đã chọn một quyết định sai lầm.” Nhìn Bisharp, Shaymin, Gallade bắt đầu tung sức mạnh, Saturn nói với vẻ mặt tiếc nuối.

Đồng thời, trong mắt anh ta nhanh chóng lóe lên một tia độc ác.

“Ra tay!” Đối mặt với sự phản kháng của ba người Team Rocket, Saturn cũng không chút do dự.

Trong khoảnh khắc ba người Team Rocket ra tay, anh ta liền lập tức hạ lệnh tấn công.

Trong tích tắc, toàn bộ chiến trường lập tức trở nên hỗn loạn.

Các loại Pokémon đều xông ra, bao vây ba người Team Rocket vào giữa.

“Skuntank, Bùn Nổ (Sludge Bomb)!” Ầm ầm ầm!

Theo sự giao thoa của các kỹ năng, toàn bộ thung lũng chìm vào hỗn loạn lớn.

Khoảng 20 phút sau, một luồng sáng chói lọi trực tiếp phóng lên trời, bao phủ toàn bộ thung lũng, ánh sáng trắng chói mắt khiến tất cả mọi người tại hiện trường đều phải nhắm mắt lại.

Ầm ầm ầm!

Những vụ nổ dữ dội bùng phát trong thung lũng, cùng với sự bao phủ của ánh sáng, tất cả mọi người và Pokémon tại hiện trường đều phải chịu đựng một đòn tấn công cực mạnh.

Đòn tấn công đó chính là chiêu thức đặc trưng của Shaymin, Pháo Hạt (Seed Flare).

Vù vù vù!

Theo cơn gió mạnh thổi qua, ánh sáng cũng dần tan đi trong quá trình đó, tình hình thảm khốc tại hiện trường liền hiện ra, khiến người ta cảm thấy kinh hãi.

Máu tươi và gạch đá đổ nát chiếm cứ toàn bộ thung lũng, thậm chí diện tích của toàn bộ thung lũng cũng lớn hơn trước.

Tại trung tâm thung lũng, còn bị trực tiếp tạo ra một hố tròn sâu tới bốn năm mét.

"Khụ khụ!" Saturn, với bàn tay trái đầy máu, lúc này cũng khó khăn đứng dậy, bên cạnh anh ta là một Toxicroak trông khá to lớn.

Trong tay Toxicroak, bên trái và bên phải là một Bisharp, và Musashi mặc trang phục Team Rocket.

Lúc này Musashi đã hoàn toàn hôn mê, còn Bisharp cũng tương tự.

Khó khăn đứng dậy, ánh mắt anh ta quét một vòng chiến trường.

Thấy không có Kojiro và Meowth, cũng như Shaymin và Gallade ở đây, trên mặt Saturn lập tức hiện lên một vẻ u ám.

Đặc biệt khi nhìn thấy tất cả thành viên của Team Galactic, ngoại trừ anh ta và Jupiter miễn cưỡng còn sống sót, những người khác đều đã chết thảm, sự căm hận trong mắt Saturn càng sâu đậm hơn.

Nhưng anh ta lại không trút căm hận trong lòng lên Musashi, không để Toxicroak giết chết Musashi.

Là một phản diện có IQ cực cao, trước khi điều tra rõ thân phận của đối phương, sẽ không hành động lỗ mãng theo phản ứng đầu tiên trong đầu.

“Tôi đi!” Liếc mắt nhìn Jupiter không xa, người không thể đứng dậy thành công, Saturn liền loạng choạng quay người đi về phía xa.

Thấy vậy, Toxicroak của Saturn liền đi theo bước chân của chủ nhân.

Còn về Jupiter, mặc dù muốn xé xác Kojiro và Meowth thành vạn mảnh, và cướp Shaymin về tay.

Nhưng Jupiter, người có vết thương nghiêm trọng hơn Saturn nhiều, cũng không dám khinh suất, nhưng vì Saturn đã rời đi, cô ta chỉ có thể miễn cưỡng bò lên lưng Skuntank, theo Saturn rời khỏi đây, cần nhanh chóng được trị liệu.

Nếu không, dù hai người có thể trạng cường tráng, và để Pokémon chặn lại đợt tấn công đầu tiên, sau khi mất máu quá nhiều, cũng sẽ rơi vào cái chết.

Sau khi hai người rời đi, hiện trường lại chìm vào yên tĩnh.

Cẩn thận quan sát thung lũng, nó đã không còn cảnh tượng như trước nữa.

Chương 37

Hầu hết phong cảnh tự nhiên gần như đều bị hủy diệt hoàn toàn.

Nhiều khối đá lớn đều hóa thành đá vụn trong trận chiến, văng tung tóe khắp nơi.

Bên cạnh mỗi hố đều có rất nhiều dấu vết cháy đen.

Máu tươi ở khắp nơi, thậm chí nếu nghiên cứu kỹ, có thể phát hiện trên mặt đất có vài mảnh thi thể người, có chỗ thậm chí bị nghiền nát thành bùn thịt.

Mọi dấu vết trong thung lũng, không gì không cho thấy sự đẫm máu, tàn nhẫn của trận chiến này.

Sau khi Saturn và Jupiter rời đi, khoảng nửa tiếng nữa trôi qua.

Nhận thấy hiện trường vẫn không có gì bất thường, Kojiro và Meowth đang ẩn nấp trong bóng tối mới lộ diện trở lại.

Hóa ra họ đã dùng một tấm vải bạt có màu gần giống với đá để che khuất thân hình mình.

Ép sát cơ thể vào tường, họ đã tránh được một kiếp.

“Bạn ơi, Meowth, Musashi bị bắt rồi, tôi phải làm sao đây?!” Tại hiện trường.

Mặc dù sống sót trong trận chiến này, nhưng sắc mặt của Meowth và Kojiro đều không tốt chút nào.

“Tôi cũng không biết nữa, meo.” Thật sự, đây cũng là lần đầu tiên họ bị tách ra.

Từ trước đến nay, nếu một người bị bắt, thì cả hai cũng bị bắt.

Nhưng bây giờ lại bị tách ra, chỉ có Musashi bị đám người gọi là

Team Galactic bắt đi, thật là rắc rối lớn.

Đúng lúc đó, trong đầu Meowth chợt lóe lên một tia sáng.

“Phải rồi, hay là chúng ta đi đến Trung tâm Pokémon trước, để Gallade và Shaymin hồi phục thể lực, meo!

Sau đó tôi sẽ theo dõi xem sao, tôi nhớ là khi trận chiến vừa bắt đầu, để đối phó với tình huống khẩn cấp, tôi đã nhờ Gallade đặc biệt để lại ấn ký tinh thần trên người ba chúng ta.” Meowth chậm rãi nói.

“Vậy thì, ..., bất kể Musashi đi đâu, Gallade cũng có thể kiểm tra được sao?” Kojiro phản ứng nhanh, trong tích tắc đã hiểu được nội dung lời nói của Meowth.

Chỉ cần đợi Gallade và Shaymin hồi phục thể lực, là có cơ hội cứu được Musashi.

“Tuyệt vời quá, Meowth, tiết kiệm thời gian, chúng ta nhanh chóng đi đến Trung tâm Pokémon thôi.” Hai người nhìn nhau đầy ăn ý, trong lòng đã có tính toán, liền chọn rời khỏi thung lũng.

Hiện trường lại một lần nữa chìm vào tĩnh lặng.

Chỉ còn lại thi thể của các thành viên đội Team Galactic, cùng với một phần thi thể của những Pokémon yếu hơn, mãi mãi ở lại đây.

Mặt khác, Tô Thanh lúc này cũng đã hoàn thành việc rút thẻ, như nguyện có được một Thần thú hằng mơ ước.

Một Thần thú Dị Sắc (Shiny Pokémon).

Shiny Darkrai, không sai, Pokémon mà Tô Thanh có được chính là Thần thú của vùng Sinnoh.

Thần Ác Mộng (Bad Dreams God) Darkrai.

Theo điều tra của hệ thống cho thấy, chỉ số của Darkrai mà Tô Thanh rút được dường như nổi bật, đặc biệt là chỉ số Tốc Độ và chỉ

số Tấn Công Đặc Biệt (S.Attack).

Ban đầu chỉ số Tấn Công Đặc Biệt của Darkrai lẽ ra là 135, Tốc Độ là 125.

Nhưng Shiny Darkrai của Tô Thanh thì khác, Tấn Công Đặc Biệt tăng lên 140, đạt được 5 điểm tăng thêm.

Chỉ số Tốc Độ cũng tăng lên 140, đạt được 15 điểm tăng thêm, tổng cộng đạt 620.

Nói một cách nghiêm túc, Darkrai, thực ra cũng là một Mythical Pokémon.

Điểm này khác biệt lớn so với Cresselia.

Cresselia thuộc về Thần thú chính thống, thuộc Nhị cấp Thần.

Không, Darkrai đã được người ta mệnh danh là Thần Ác Mộng, tự nhiên cũng không thể xem thường.

Cũng sở hữu tiềm năng Nhị cấp Thần, không thua kém Latias, Latios.

Khi còn ở kiếp trước, Tô Thanh đã bị Darkrai trong bản điện ảnh thu hút thành fan, bởi nó dám đối đầu trực diện với Palkia.

Và còn dám chịu đựng đòn tấn công kết hợp của hai siêu Thần thú Palkia và Dialga.

Điều đó vô cùng không dễ dàng.

Thậm chí, so với các Nhất cấp Thần bình thường, hai Thần Long Thời Không Dialga, Palkia, lại sở hữu sức phá hoại siêu cường.

Địa vị còn vượt trội hơn cả các Nhất cấp Thần bình thường.

Sức mạnh kỹ năng của chúng cũng mạnh hơn so với các Nhất cấp Thần bình thường, Ho-Oh và Lugia đối mặt cũng khó chiếm ưu thế.

Nhưng đối với hai kẻ địch khó kháng cự như vậy, Darkrai, với tư cách là một Mythical Pokémon, lại dám tranh phong với chúng.

Mặc dù không địch lại, nhưng lại dám chịu đựng đòn tấn công kết hợp của hai Thần thú Nhất cấp, không bị tiêu diệt, chỉ bị trọng thương, thực lực và tiềm năng có thể nói là vô cùng khủng khiếp.

Ngoài ra, nếu phân tích thuần túy từ phương diện chỉ số chủng tộc, chỉ số chủng tộc của Darkrai thực sự mạnh hơn so với các Thần thú như ba chim ngốc.

Huống hồ Shiny Darkrai của Tô Thanh, tổng chỉ số chủng tộc đạt 620.

Chỉ số Tấn Công Đặc Biệt và Tốc Độ xuất sắc, cùng với chiêu thức đặc trưng Hắc Động (Dark Void) và tổ hợp năng lực đặc trưng Ác Mộng (Bad Dreams) kiểm soát trường, cũng có thể khiến Darkrai có sức cạnh tranh cực mạnh trong thực chiến.

Với sự gia nhập của một Shiny Darkrai, Tô Thanh tràn đầy kỳ vọng vào chuyến đi Bí Cảnh lần này.

Và cũng sẽ là khởi đầu cho con đường trỗi dậy thực sự của Tô Thanh.

Đi xuống dưới cầu thang, Tô Thanh liền theo chỉ dẫn của hệ thống đi vào một căn phòng mới được hệ thống mở ra.

Mở cửa phòng, Tô Thanh liền bước vào trong, đồng thời cũng không quên tiện tay đóng cửa lại.

Còn về Cynthia, dường như lúc này vẫn đang chìm trong giấc ngủ say.

Trong phòng.

Chiếc chăn trên giường lúc này đã thành công "thảm tao Chạm

Độc (Poison Touch)", bị Cynthia đạp hoàn toàn xuống đất.

Gối cũng không ngoại lệ, cũng "thảm tao Chạm Độc", bị Cynthia tiện tay một cái tát đánh xuống đất.

Kết quả là như vậy, nhưng Cynthia vẫn nằm ngủ trên giường mà không hề hay biết.

Cơ thể còn tạo thành một hình dạng chữ "Đại" lớn, có thể nói là bá khí ngút trời.

Chỉ là, cảnh tượng hài hước như vậy, hiện tại lại không ai xem, thực sự có chút đáng tiếc.

Bước vào căn phòng vừa được hệ thống mở ra.

Ánh mắt Tô Thanh lúc này cũng rơi vào kiến trúc đặc biệt duy nhất bên trong căn phòng.

Ở đó, có một cánh cổng Bí Cảnh hình chữ nhật đang lấp lánh phát sáng.

Chiều cao khoảng hai mét, còn chiều rộng cũng khoảng một mét, kiểu dáng của nó hơi giống cửa phòng, chỉ là toàn bộ được bao phủ trong ánh sáng, như thể kết nối với một chiều không gian khác.

Đến trước cánh cổng Bí Cảnh, dưới sự nhắc nhở của hệ thống, Tô Thanh liền thử đưa cánh tay ra.

Ngay sau đó liền phát hiện cánh tay mình vậy mà lại xuyên qua cánh cổng ánh sáng, chìm vào trong đó.

Theo sự chỉ dẫn của ánh sáng, Tô Thanh trực tiếp bước vào cánh cổng ánh sáng, toàn bộ cơ thể hoàn toàn bước vào thế giới trong Bí Cảnh.

Cùng lúc đó, ở một lục địa khác trên thế giới này, tại Kanto, cao nguyên Indigo.

Trong văn phòng Chủ tịch Liên minh Pokémon Kanto.

Một phụ nữ có mái tóc ngắn màu đỏ rượu, mặc một bộ vest công sở nữ tính gọn gàng, cùng với một chiếc váy bút chì công sở, bước vào, vừa đi vừa làm báo cáo.

“Chủ tịch Damalanji, cánh cổng bí ẩn gần cao nguyên Indigo đã gặp vấn đề.

Mấy ngày trước, đồng thời xuất hiện một vật thể phát sáng trên thế giới này.

Tôi đã điều tra các cánh cổng bí ẩn khác, dường như ngoài cánh cổng bí ẩn gần cao nguyên Indigo xuất hiện sự cố ra.

Các cánh cổng Bí Cảnh khác tạm thời đều không có dị biến.” Người phụ nữ chậm rãi nói.

“Ồ.” Nghe vậy, người được gọi là Chủ tịch Damalanji, liền dừng động tác trong tay.

Ngẩng đầu lên, ánh mắt chú ý đến thân phận của người báo cáo.

Một lát sau, nhận ra đối phương, trong mắt Damalanji cũng lóe lên một nụ cười an ủi.

“Lorelei?!

Không ngờ cô đã trở về từ Quần đảo Orange, vất vả rồi.

Còn cô nữa, giọng của cô Junsa Qian đã thay đổi, tôi cứ tưởng cô ấy bị cảm lạnh.” Cô Junsa Qian, người được nhắc đến là một điều tra viên tên Junsa Qian.

Thông thường cô ấy đều báo cáo những sự việc bất thường cho Damalanji, chỉ là lần này tình hình khẩn cấp, nên Lorelei đã trực tiếp đến đây.

“Vâng, tình hình khẩn cấp, nên tôi đã trực tiếp đến đây.” Lorelei

cũng không khách sáo nhiều với Damalanji, trực tiếp nói ra điều mà cô đang nghiêm túc suy nghĩ trong lòng.

"Hiện tại, cánh cổng bí ẩn đó dường như có xu hướng sắp mở ra.

Cảm giác đó hơi giống Ultra Wormhole ở vùng Alola.

Vậy nên tôi có cần điều động quân đội đến đó không?" Lorelei nghiêm túc hỏi liên tiếp.

Bởi vì vùng Kanto không có Quán Quân, nên Tứ Đại Thiên Vương tạm thời không thể điều phối cấp độ như vậy.

Quyền hạn của Quán Quân Kanto hiện tại thực ra là do Damalanji đang sử dụng, và đây cũng là lý do thực sự Lorelei có mặt ở đây.

"Cái này!" Nghe vậy, sắc mặt Damalanji cũng lập tức thu lại rất nhiều, trở nên nghiêm túc.

Chương 38

Trong lòng chợt dấy lên một chút áp lực đối với những điều chưa biết.

Ngẩng đầu, nhìn Lorelei đang chuẩn bị sẵn sàng trước mặt.

Suy nghĩ một lát, trong lòng Damalanji cũng có tính toán riêng, ông ngồi thẳng người.

"Hãy chuẩn bị đi, có lẽ sự thay đổi của cánh cổng bí ẩn lần này cũng không chừng có thể thay đổi cục diện thế giới.

Ngoài ra, nhiệm vụ lần này hãy để Lance và Lorelei cùng thực hiện đi, điều Lance từ Viridian City trở về.

Việc điều tra liên quan đến Giovanni thì để sau.

Tình hình khẩn cấp, chuyện cánh cổng bí ẩn quan trọng hơn, hãy điều tra cánh cổng bí ẩn trước.

Ngoài ra, điều thêm một nhóm điều tra viên nữa đi cùng hành động, còn về quân đội, tạm thời thì thôi.

Trước khi đến mức đó, quân đội không thể tùy tiện hành động, nếu không sẽ ảnh hưởng đến cuộc sống của người dân, gây ra sự hoảng loạn không cần thiết." Damalanji nghiêm túc nói với vẻ mặt trang trọng.

Đây cũng là quyết định đã được suy nghĩ kỹ lưỡng, sức mạnh của quân đội tuy lớn, nhưng nếu sử dụng liều lĩnh, quả thực dễ gây hoảng loạn trong dân chúng, được không bù mất.

"Rõ!" Có được kết quả mong muốn, Lorelei liền nhanh chóng đáp lại một tiếng.

Sau đó liền trực tiếp quay người rời khỏi văn phòng của Damalanji.

Bước ra ngoài, vừa đi vừa lấy ra một thiết bị liên lạc ở thắt lưng, gọi tên đối diện.

“Này, Lance?

Nghe rõ không?

Việc điều tra liên quan đến Giovanni tạm thời dừng lại, cánh cổng bí ẩn ở cao nguyên Indigo đã xảy ra chuyện. .....” Trong Bí Cảnh.

“Đây là đâu?” Tò mò đánh giá môi trường xung quanh.

Tô Thanh trong quá trình đó đã tiến vào Bí Cảnh.

Cùng lúc đó, mà Tô Thanh, cũng không biết một Bí Cảnh ở Kanto, cũng đã xảy ra dị biến.

Thậm chí cùng với việc anh tiến vào, sự biến đổi của Bí Cảnh đó cũng trở nên kịch liệt hơn.

Ánh mắt quét một vòng trong Bí Cảnh này.

Kể từ khi Tô Thanh tiến vào Bí Cảnh này, cánh cổng không gian đã đưa Tô Thanh vào Bí Cảnh này, hoàn toàn biến mất.

Vì tò mò, Tô Thanh cũng vội vàng đưa tay ra thăm dò.

Kết quả, một lớp ánh sáng bạc nhạt nhẽo liền hiện ra trước mắt Tô Thanh.

Đưa đầu ra, đầu Tô Thanh lập tức xuất hiện trong căn phòng trước khi anh bước vào Bí Cảnh.

Hóa ra là vậy, đây chính là đường lui sao?

Tô Thanh thầm nghĩ.

Đồng thời cũng ra hiệu cho Darkrai đang ẩn trong bóng tối, bảo nó

để lại một ấn ký ở đây.

Làm xong mọi việc, ánh mắt Tô Thanh cũng nhìn về bốn phía xung quanh.

Phong cảnh xung quanh, lại khiến Tô Thanh hơi ngạc nhiên.

Bởi vì thứ đầu tiên đập vào mắt lại là một đô thị hiện đại.

Xung quanh có đủ loại cửa hàng, nhưng hầu hết đều khá hoang tàn, cũ kỹ.

Trông đều là những căn nhà nguy hiểm.

Nếu có người ở, cũng không biết khi nào sẽ sập đổ.

Trên một số bức tường, thậm chí còn đầy những vết tích hoang tàn, có những lỗ lớn nhỏ.

Vô số đá vụn rải rác trên đường phố, trông như thể đã lâu không có con người sinh sống hay quét dọn ở đây.

Như thể toàn bộ thành phố đều bị loài người tập thể bỏ rơi.

Chỉ còn lại một lượng lớn Pokémon hoang dã sinh sống ở đây, những Pokémon hoang dã đã biến nơi đây thành thiên đường của chúng.

Ước tính những hư hại trên các bức tường này, có lẽ cũng có liên quan nhất định đến những Pokémon hoang dã đang lén lút nhìn xung quanh.

"Ra đi, Darkrai, giúp tôi xem bên trong những tòa nhà này có loài người nào không." Dù vậy, Tô Thanh không mạo hiểm xông vào những căn nhà nguy hiểm đó.

Dù sao cũng không biết bên trong ẩn chứa điều gì, lỡ đâu có một Pokémon có tập tính khá lạnh lùng đột nhiên tấn công.

Thêm vào đó, những căn nhà đã lâu không được tu sửa, rất giòn, dễ bị sập đổ.

Không chừng có nguy hiểm, khi bước vào Bí Cảnh, Tô Thanh cũng không biết liệu cơ thể mình có còn ở trạng thái vô địch hay không.

Vì vậy, trong khả năng có thể, Tô Thanh cần cẩn thận hơn một chút.

"Được thôi, chủ nhân, tôi đi rồi về ngay ~" Lời Tô Thanh vừa dứt, một cái bóng đen liền chui ra từ bóng của Tô Thanh, sau đó với tốc độ cực nhanh chui vào căn nhà nguy hiểm phía trước.

Chính là Darkrai đang ẩn nấp trong bóng của Tô Thanh.

Sau một hồi tìm kiếm, không lâu sau, cái bóng đen vừa chui vào tòa nhà nguy hiểm kia, liền một lần nữa chui ra.

Bóng đen dừng lại trước mặt Tô Thanh.

Sau đó dần dần từ trong bóng đen, từ từ hiện ra một Shiny Darkrai.

Darkrai là một Pokémon màu đen như bóng tối, đồng thời cũng có thể dựa vào các loại bóng tối, như bóng trên tường cũng được.

Chính vì có năng lực như vậy, Tô Thanh mới chọn để nó trở thành vệ sĩ của mình, ẩn nấp trong bóng tối.

Toàn bộ cơ thể Darkrai thực ra là chất lỏng, giống như một sinh vật khí ga dạng Khói Độc (Smog).

Trên trán nó có một chất màu trắng, chất này giống như tóc của Darkrai, cực kỳ dài và sẽ liên tục bay theo gió.

Đồng thời cũng che khuất phần lớn khuôn mặt của Darkrai, chỉ để lộ hai con mắt.

Bên cạnh cổ nó chỉ có một vật thể hình răng cưa màu đỏ như một

cái bóng.

Darkrai của Tô Thanh là Dị Sắc, vì vậy vật thể hình răng cưa quấn quanh cổ có màu tím.

Trên hai vai nó cũng có hai vật dài như vải đen rách, bay phất phơ theo gió, trông rất thanh thoát.

Còn về cánh tay, thì hiện ra dạng bàn tay móng vuốt, trong bàn tay có ba móng vuốt, hai tay hợp lại thì chỉ có sáu ngón tay.

Tổng thể ngoại hình hơi giống đồng hồ cát, phần eo ở trung tâm trông rất mảnh khảnh, hai bên gần như đối xứng.

Trong tình huống bình thường khi bay lơ lửng trong không trung, Darkrai không có hai chân.

Nhưng điều đó cũng tùy thuộc vào ý muốn của Darkrai.

Nó có thể tự do co rút hai chân, tự do biến đổi, rất linh hoạt.

"Chủ nhân, tôi đã tìm khắp nơi, ở đây không có dấu vết của loài người.

Dường như cũng không có dấu vết sinh hoạt nào của loài người để lại." Tìm kiếm một lát, Darkrai trực tiếp báo kết quả cho Tô Thanh.

Là Thần Ác Mộng, Darkrai thường du hành trong giấc mơ của con người, vì vậy nó cũng là một trong số ít Thần thú hiểu được ngôn ngữ loài người.

"Ồ?" Nghe Darkrai trả lời, Tô Thanh cũng bị những lời Darkrai nói làm cho ngơ ngác.

"Không có dấu vết sinh tồn của loài người?

Sao có thể?

Ý là những căn nhà này kể từ khi xây xong, không còn ai vào ở

nữa sao?

Thậm chí có khả năng căn bản không phải do loài người xây dựng?" Nghe có vẻ hơi khó tin quá.

Không, sau một lát phản ứng, trên mặt Tô Thanh lại lộ ra vẻ hiểu rõ.

Không chừng những căn nhà này căn bản là do hệ thống tạo ra, cũng không phải là không thể.

Về sự thần thông quảng đại của hệ thống, Tô Thanh đã tận mắt chứng kiến.

Khi xuyên việt ba tháng trước, Tô Thanh trực tiếp xuất hiện tại vị trí của cửa hàng.

Lúc đó, cơ thể anh còn trực tiếp rơi vào hồ nước.

Suýt chút nữa đã dìm chết Tô Thanh bất ngờ, dù sao trước khi xuyên việt Tô Thanh còn ở trên mặt đất.

Sau khi xuyên việt đột nhiên lại ở trong hồ nước, nếu có thể phản ứng thì mới thật là kỳ lạ.

Sau đó, khi hệ thống kích hoạt, chỉ trong một giây, hồ nước vốn hình thành tự nhiên, liền hoàn toàn biến đổi.

Đáy hồ còn được hệ thống cải tạo, đổi thành trụ đỡ bằng kính.

Một cửa hàng xuất hiện ở trung tâm hồ.

Toàn bộ quá trình Tô Thanh chỉ đợi một giây.

Trong một giây như vậy, một thế ngoại đào nguyên liền đã ra đời, vì vậy Tô Thanh hiểu sâu sắc sự mạnh mẽ của hệ thống.

Áp dụng chuyện này vào Bí Cảnh, vậy chẳng phải, những căn nhà bỏ đi không thể ở được trong Bí Cảnh, đều là do hệ thống gây ra sao?

“Hệ thống, những căn nhà bỏ đi này đều là do ngươi tạo ra sao?” Hỏi.

Chương 39

Trong khoảnh khắc ý niệm đó xuất hiện trong đầu, Tô Thanh không kìm được sự tò mò trong lòng, hỏi hệ thống trong đầu.

Chờ đợi một lát, ngay sau đó, trong đầu Tô Thanh cũng vang lên lời đáp của hệ thống. 【Túc chủ.

Hiện tại, hệ thống chỉ chịu trách nhiệm mở Bí Cảnh, mọi thứ trong Bí Cảnh đều không liên quan đến hệ thống.

Sự hình thành của Bí Cảnh, hệ thống hiện tại cũng không thể biết được.

Hệ thống hiện tại chỉ phát huy một chức năng tương đương với một chiếc chìa khóa thông thường, chỉ có vậy.

Vấn đề này, hiện tại hệ thống không thể cung cấp cho Túc chủ một câu trả lời chính xác, xin Túc chủ tự mình khám phá chức năng của hệ thống.

Về dữ liệu chi tiết của Bí Cảnh, khi Túc chủ thành công hoàn thành 1000 đơn hàng.

Hệ thống sẽ tiến hành một lần nâng cấp, lúc đó không chừng, hệ thống sau khi nâng cấp sẽ có câu trả lời chính xác.】 "Hết rồi?!" Anh khẽ lẩm bẩm.

Ngay sau đó, Tô Thanh lại không nghe thấy hệ thống đưa ra bất kỳ phản hồi nào nữa.

Thôi được rồi, cái hệ thống này căn bản là một sản phẩm lỗi.

Trừ những vấn đề liên quan đến nhiệm vụ, hoặc đơn hàng, những gì nó biết đều biết rất ít.

Không như vậy cũng tốt, Tô Thanh cũng an tâm.

Đồng thời cũng vui vẻ như vậy, chỉ có điều chưa biết mới có thể khiến người ta cảm thấy phấn khích, mới có thể kích hoạt tâm lý tò mò trong cơ thể con người.

Tô Thanh đã bị mắc kẹt trong cửa hàng ba tháng, cũng đã từ lâu muốn khám phá thế giới bên ngoài.

Do Bí Cảnh có tính nguy hiểm nhất định, Tô Thanh cũng để Darkrai bay lơ lửng bên cạnh mình.

Đi trên đại lộ, bên cạnh Tô Thanh là một Shiny Darkrai đang bay lơ lửng, kết quả tự nhiên là thu hút sự chú ý.

Trong các ngóc ngách trên đường phố, một Pokémon hoang dã vốn đang Chơi Khăm (Play Rough), cũng nhận ra Tô Thanh, lũ lượt nhìn về phía Tô Thanh.

Một lát sau, tất cả đều ngoan ngoãn bỏ chạy, lén lút thò đầu ra, chọn cách quan sát trong bóng tối.

Chỉ đến khi Tô Thanh và Darkrai rời đi một đoạn đường, chúng mới lần lượt lén lút chạy ra ngoài trở lại.

Từ xa cẩn thận đánh giá bóng dáng Tô Thanh và Darkrai, có vẻ như chúng rất tò mò về loài người.

Trên đường đi, Tô Thanh đã thấy không ít Pokémon, nghiêm túc hồi tưởng trong đầu.

Dường như hầu hết Pokémon anh gặp trong Bí Cảnh đều có liên quan nhất định đến nước.

Chẳng lẽ đây không phải khu vực nội địa, mà là một thành phố ven biển?

Đang nghĩ, một lát sau, Tô Thanh liền gật đầu với Darkrai bên

cạnh.

“Làm phiền cậu rồi, Darkrai.

Phiền cậu bay lên cao, xem rốt cuộc tình hình ở đây thế nào.” Tô Thanh mỉm cười ra hiệu.

“Được.” Sau khi đáp lại đơn giản, Darkrai liền thẳng tắp bay vút lên trời.

Tốc độ bay của Darkrai rất nhanh, gần như chỉ trong tích tắc đã bay đến ngay phía trên thành phố.

Ánh mắt di chuyển xuống, nghiêm túc quét một lượt thành phố bên dưới.

Darkrai khắc sâu từng chi tiết vào trong đầu, sau đó mới bay trở lại bên cạnh Tô Thanh.

“Chủ nhân, đây là một thành phố ven biển.” Darkrai đáp lại nhanh chóng.

“Ồ, thành phố ven biển sao?” Quả nhiên đúng như dự đoán, trong lòng Tô Thanh cũng nhanh chóng lóe lên một tia hiểu rõ.

“Mà này, trong thành phố này có công trình kiến trúc đặc biệt nào không?

Toàn bộ đều là những tòa nhà cao tầng nguy hiểm như vậy sao?” Tô Thanh tò mò hỏi.

Nghe vậy, Darkrai quả thực không mở miệng nói, tính cách của nó vốn khá lạnh lùng.

Ngay lập tức nghiêm túc hồi tưởng lại những hình ảnh vừa xem trong đầu.

Sau khi hồi tưởng kỹ lưỡng, Darkrai lại lắc đầu.

“Tôi biết rồi.” Tô Thanh gật đầu đáp lại.

Đồng thời, trong đầu anh cũng nhanh chóng, nghiêm túc suy nghĩ về hành động tiếp theo.

Thông tin Darkrai cung cấp tuy hữu ích, nhưng lại khiến Tô Thanh không biết nên hành động thế nào.

Bởi vì thông tin “thành phố ven biển” này lại khiến Tô Thanh thiếu sót nhiều thứ để liên kết.

Ít nhất cũng phải có một kiến trúc mang tính biểu tượng chứ, nhưng lại không có.

Trong ấn tượng của Darkrai, đã tìm khắp thành phố, Darkrai đều không thể tìm thấy bất kỳ kiến trúc nổi bật nào.

Toàn bộ đều là những căn nhà bỏ đi, nhà nguy hiểm.

Những gì còn lại ở đây cũng là một đống phế liệu, căn bản không thể sử dụng lại được.

Ngay cả các bức tường cũng vì chịu đựng nước biển hoặc gió biển thổi lâu ngày, mà bị axit ăn mòn.

Các kiến trúc bị bỏ hoang đã bị ăn mòn, dù có tháo dỡ thành vật liệu cũng không thể xây dựng lại hay tái sử dụng.

Để xây dựng những căn nhà mới ở đây, cần phải vận chuyển vật liệu xây dựng mới từ bên ngoài vào.

Khi Tô Thanh không biết tiếp theo nên làm gì, trên bầu trời chợt vang lên một tiếng sấm rền.

Ngay sau đó liền thấy vô số mây đen nhanh chóng tụ lại, bao phủ hoàn toàn cả bầu trời dưới lớp mây đen.

Toàn bộ quá trình ước chừng diễn ra khoảng năm sáu phút, Tô Thanh gần như vẫn luôn chậm rãi quan sát sự thay đổi của bầu trời.

Bởi vì anh chưa từng thấy thời tiết thay đổi nhanh như vậy.

Cùng với sự tụ tập của mây đen, trên bầu trời cũng thỉnh thoảng lóe lên vô số tia sét.

Những tia sét vàng lấp lánh mỗi lần lóe lên đều mang theo tiếng nổ lớn.

Ầm ầm ầm!

Một tia sét vàng chói lọi đột nhiên từ trên trời giáng thẳng xuống, chém xuống một cánh cổng sắt lớn bên cạnh con đường, phát ra tiếng rung động ầm ầm.

Tô Thanh bất ngờ cũng bị giật mình một cái.

Một hồi lâu.

Sau khi phản ứng lại, Tô Thanh liền thầm đưa ra một quyết định mới.

Nhất định phải thu phục một Pokémon hệ Tâm linh (Psychic) mạnh mẽ mới được.

Không phải Thần thú.

Ít nhất cũng phải là Pokémon cấp Quán Quân, tốt nhất là một sự tồn tại như Shiny Gardevoir thì càng tốt.

Mặc dù Pokémon cấp Quán Quân không thể ngăn cản tấn công hay đánh lén của Thần thú.

Nhưng ít nhất cũng có thể chặn được cú chém của sét.

May mắn là tia sét lần này không trực tiếp giáng xuống Tô Thanh, mà rơi vào cánh cổng sắt bên cạnh.

Nếu không Tô Thanh thực sự không biết, liệu mình có thể sống sót hay không.

Trừ đi 14.6 tỷ tiền vốn đã chi cho việc rút Darkrai, số dư tiền mặt trong tay Tô Thanh hiện tại còn hơn 5 tỷ.

Số lẻ còn lại gần như có thể bỏ qua, dù sao số lẻ đó cũng không thể mang lại sự thay đổi lớn cho việc rút thẻ của Tô Thanh.

Lần này trở về, nếu may mắn, việc rút được một Pokémon hệ Tâm linh cấp Quán Quân mạnh mẽ dường như không khó.

Hơi quay đầu, ánh mắt rơi vào Darkrai bên cạnh.

Tô Thanh đang đầm đìa mồ hôi lạnh, lại nhìn thấy một tia tự trách trên người Darkrai.

Lúc này nó đang ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, ánh mắt ngưng tụ vào những đám mây giông trên đó.

Biểu cảm trông rất nghiêm túc.

"Sao vậy, Darkrai?" Tô Thanh hỏi với vẻ nghi vấn.

"Không, chủ nhân, chuyện vừa rồi là lỗi của tôi.

Thật ra tôi đã cảm ứng được khoảnh khắc tia sét giáng xuống, nhưng vì tôi bị sét đánh cũng sẽ không gặp nguy hiểm.

Bởi vậy đã quên mất việc quan tâm đến sự an nguy của chủ nhân.

Xem ra tôi cần phải Tập Trung Tuyệt Đối (Laser Focus) nhiều hơn, để chủ nhân gặp nguy hiểm là tôi không đúng." Darkrai nói nhanh, giọng cũng hơi lạnh nhạt, thể hiện rõ tính cách lạnh lùng của Darkrai.

Nhưng nội dung lời nói lại khiến Tô Thanh nghe cảm thấy ấm lòng.

Quan sát Shiny Darkrai trước mặt.

Thấy sự tự trách trong ánh mắt đối phương, trong mắt Tô Thanh

cũng lóe lên một tia tán thưởng.

Có thể nghĩ như vậy, chứng tỏ Darkrai rất quan tâm đến sự an toàn của anh.

Trên thực tế, Tô Thanh cũng không vì chuyện vừa rồi mà bất mãn với Darkrai.

“Yên tâm đi, Darkrai, tôi sẽ không để bụng chuyện này đâu.

Chương 40

Sau này chú ý là được rồi, tôi tin tưởng cậu.” Nhìn Darkrai vẫn với vẻ mặt nghiêm túc trước mặt, Tô Thanh mỉm cười nói.

“Cảm ơn.” Darkrai liền đáp lại.

Nhưng nội dung lời nói lại rất ít, chỉ có vỏn vẹn hai chữ “cảm ơn”.

Ào ào ào!

Trong quá trình Tô Thanh và Darkrai giao lưu, sấm sét trên bầu trời cũng trở nên càng lúc càng dữ dội.

Mây đen cũng tụ tập đến mức che kín cả trời đất.

Không còn một tia nắng nào xuyên qua bầu trời chiếu xuống nữa.

Toàn bộ bầu trời hoàn toàn bị mây đen và bão bao phủ, vô số cơn gió mạnh thổi từ bờ biển xa xôi đến.

Một mùi tanh nồng lan tỏa đến chóp mũi Tô Thanh.

“Ồ, mùi hải sản đáng buồn nôn ~” Đột nhiên ngửi thấy mùi tanh nồng lại quen thuộc đó, suýt chút nữa khiến Tô Thanh nôn ọe ra.

Không, sau một lát, Tô Thanh cảm thấy mùi vị quen thuộc, trên mặt lại hiếm hoi lộ ra một vệt đỏ ửng, lộ ra vẻ mặt “tài xế già”.

“Khụ khụ!” Một hồi lâu, cảm thấy suy nghĩ của mình dường như có chút nguy hiểm, Tô Thanh liền dưới ánh mắt ngạc nhiên của Darkrai, nghiêm túc ho khan một tiếng.

Tại hiện trường.

Sau khi thích nghi đơn giản, Tô Thanh miễn cưỡng cũng hơi quen với mùi này.

Sắc mặt anh lại một lần nữa trở lại bình tĩnh, triệu hồi Suicune xuất hiện.

Ào ào ào!

Hạt mưa không ngừng rơi xuống đất, trực tiếp kéo màn mưa bão lên.

Từng giọt nước bắn tung tóe trên mặt đất phát ra âm thanh lộp bộp, trong trẻo.

Những hạt mưa không ngừng nghỉ, dưới sự che phủ của mây đen, nhanh chóng bao phủ hoàn toàn cả bờ biển.

"Ra đi, Suicune!" Cảm thấy những giọt nước không ngừng bắn vào người, Tô Thanh liền triệu hồi Suicune.

Một mặt triệu hồi Suicune có thể ngăn cản nước mưa rơi xuống, mặt khác, sự xuất hiện của Suicune cũng có thể tránh bị sét đánh trúng.

Dù sao nếu Tô Thanh không nhầm, Suicune tuy không phải Pokémon hệ Tâm linh, nhưng lại có Cảm Quan Ngoại Cảm (Extrasensory).

Dưới sự bảo vệ của Cảm Quan Ngoại Cảm, Tô Thanh sẽ có sự đảm bảo nhất định nếu lại gặp nguy hiểm.

"Oa ô ~!" Ánh sáng màu đỏ chiếu ra từ Pokeball, ngay sau đó hình dáng Suicune liền trực tiếp lộ ra từ ánh sáng đỏ.

Vừa xuất hiện, Suicune với khí chất siêu phàm liền nhanh chóng tiến đến gần Tô Thanh, nghiêng đầu với vẻ ngọt ngào, cọ cọ má Tô Thanh.

Đưa tay xoa xoa đầu Suicune, trên mặt Tô Thanh cũng tràn đầy nụ cười.

“Suicune, trời mưa rồi, tiếp theo phải nhờ cậu thôi.” Nhìn sắc trời dần tối, Tô Thanh mỉm cười nói.

“Oa ô ~!” Nghe vậy, Suicune liền phấn khích đáp lại một tiếng.

Ngay sau đó liền một cách nhân tính hóa, cúi thấp người trước mặt Tô Thanh, hơi quay đầu ra hiệu cho Tô Thanh, bảo anh trèo lên lưng nó.

Thấy vậy, Tô Thanh cũng không chút do dự, trực tiếp nhảy lên lưng Suicune, hai tay ôm chặt cổ Suicune.

Cảm Quan Ngoại Cảm vô hình vô dạng đột nhiên bùng phát, sau đó bao bọc, bao phủ hình bóng Suicune và Tô Thanh vào trong.

Lộp bộp lộp bộp!

Có sự bảo vệ của rào chắn, nước mưa từ trên trời rơi xuống, càng lúc càng bắn vào lớp rào chắn vô hình bên ngoài.

Ở khoảng cách cách Tô Thanh chừng một mét, chúng đều trượt xuống hai bên, cuối cùng rơi xuống mặt đất.

Dáng vẻ đó, dường như những giọt nước mưa đã bị một loại vật chất giống như thủy tinh ngăn cách vậy.

Cùng lúc đó, trong Bí Cảnh này, lại đột nhiên một lần nữa xuất hiện một vài dị biến.

Một cánh cổng Bí Cảnh đột nhiên mở ra, cùng với việc cánh cổng Bí Cảnh mở ra, một chút khí tức của loài người cũng xuất hiện ở đó.

Những khí tức loài người đó tụ tập lại một chỗ.

Đó chính là Thiên Vương hệ Bay Lance, cùng với Thiên Vương hệ Băng Lorelei, đang dẫn dắt các điều tra viên Pokémon tiến vào cổng dịch chuyển không gian.

“Kỳ lạ.” Vừa mới bước vào không gian này, Lance, người có cơ

thể ướt đẫm vì mưa bão, có chút ngơ ngác.

Anh muốn dùng mắt thường để quan sát tình hình xung quanh, nhưng kết quả lại ngạc nhiên phát hiện, mọi thứ xung quanh đều bị bóng tối bao phủ, mây đen che kín bầu trời.

Chỉ có những tia sét thỉnh thoảng lóe lên, mới có thể chiếu sáng bầu trời.

Nhờ cơ hội này, họ mới có thể sơ lược quan sát mọi thứ trong Bí Cảnh.

Không còn cách nào khác.

Đối với tình huống khắc nghiệt như vậy, Lance và Lorelei cùng những người khác chỉ có thể chậm rãi mò mẫm.

Để có thể có được thông tin hiệu quả ngay lập tức, dành thời gian cho thế giới bên ngoài phản ứng, họ không thể rút lui vì thời tiết mưa bão ở đây.

Cơ thể bị Cảm Quan Ngoại Cảm bao phủ, Tô Thanh yên tĩnh ngồi trên lưng Suicune.

Tô Thanh liền ngẩng đầu, cẩn thận quan sát những đám mây đen phía trên.

Ánh mắt không ngừng quét từ trái sang phải, tiến hành phân tích nhất định về những đám mây đen phía trên.

Quan sát kỹ một hồi, nhân lúc ánh sáng chớp nhoáng của sét thỉnh thoảng lóe lên, Tô Thanh lờ mờ nhận ra cơn bão lốc (Hurricane) này dường như có một vùng lõi.

Mắt bão của cơn bão lốc này, vẫn không hề di chuyển.

Có lẽ đây chính là mấu chốt của vấn đề.

Chẳng lẽ có một Pokémon mạnh mẽ đang thao túng cơn bão lốc ở

đây?

Vì cảm nhận được khí tức của Darkrai, nên cố ý tạo ra ảnh hưởng như vậy sao.

Nếu đúng như vậy, thì sức mạnh của Pokémon Thần thú đó dường như hơi quá mạnh, ít nhất cũng phải là cấp Nhị cấp Thần trở lên.

Nhưng xét đến tình hình ở đây, Tô Thanh cảm thấy cũng không phải là không có khả năng như vậy.

Dù sao tốc độ hình thành mây đen thực sự quá nhanh.

Thậm chí về nguyên nhân của những đám mây đen, Tô Thanh hiện tại vẫn chưa làm rõ được nguyên nhân thực sự hình thành chúng.

Đang nghĩ, Tô Thanh liền trực tiếp nói ra suy nghĩ trong lòng cho Suicune dưới thân.

Dưới sự dẫn dắt của Suicune, nó xuyên qua về phía mắt bão, trên đường đi một cách bình thản, bất chấp gió mạnh và mưa bão, đi qua từng con hẻm.

Mặc dù mưa lớn dần trong suốt hành trình, nhưng Tô Thanh không hề bị bất kỳ giọt nước nào ảnh hưởng.

Anh ngồi an nhàn trên lưng Suicune, được Siêu Cảm bảo vệ.

Suicune lao đi như bay, di chuyển cực nhanh.

Chẳng mấy chốc, Tô Thanh đã vượt qua mấy con phố, dần dần đến một bờ biển.

"Oa ô ~" Nhận thấy đại dương ngay trước mắt, Suicune liền gầm nhẹ một tiếng.

Sau đó, nó trực tiếp phóng vọt lên từ giữa đường phố.

Bốn chân vững vàng nhảy đến rìa đường, Suicune hơi dừng lại.

Đột nhiên quay đầu nhìn lại, tầm mắt Tô Thanh cũng đặt lên những dãy kiến trúc hai bên.

Quả nhiên, giống như nơi Darkrai từng ở, đây là một thành phố ven biển.

Nơi Suicune dừng lại là một con đường lớn.

Cụ thể hơn, cả hai đang ở rìa ngoài cùng của con đường, gần mép nước biển phía dưới.

Trước mặt họ, bên ngoài cùng của con đường có một hàng rào kim loại, dường như để cảnh báo phương tiện và người đi đường.

Vượt qua hàng rào, tầm mắt Tô Thanh lập tức nhìn xuống phía dưới.

Con đường lớn giống như một vách núi, phía ngoài có độ cao chênh lệch ít nhất mười mét.

Trong cơn bão, nước biển cũng đang vỗ vào bãi cát phía dưới, nối liền với vách đá.

Mặc dù hiện tại mực nước biển vẫn có khoảng cách nhất định so với bờ, nhưng khi Tô Thanh nhìn ra biển và chú ý đến cơn bão mạnh trên mặt biển, cùng với những đợt sóng thần thỉnh thoảng dâng lên, anh biết rằng thời điểm nước biển nhấn chìm khu vực này không còn xa nữa.

Cuối cùng, nước biển sẽ dần dần lan rộng.

"Oa ~" Đột nhiên, khi Tô Thanh đang nhìn ra mặt biển xa xăm, Suicune dưới thân anh bỗng kêu khẽ.

Tầm mắt nó như bị thứ gì đó thu hút, trực tiếp nhìn về phía một bến tàu ở đằng xa.

“Sao vậy, Suicune?” Tô Thanh hơi hỏi.

Theo ánh mắt của Suicune, tầm nhìn của Tô Thanh lập tức rơi vào bến tàu mà Suicune đang quan sát.

Thật trùng hợp, lúc này trên bầu trời vừa lóe lên một tia sét sáng chói.

Tia sét vàng kim trực tiếp chiếu sáng rõ ràng tình hình trên bến tàu.

Mượn ánh sáng chớp nhoáng như ban ngày do tia sét tạo ra, Tô Thanh nhìn thấy một vật màu xanh lam rực rỡ, chói mắt.

“Đi xem thử đi, Suicune.” Biết Suicune đã cảm ứng được gì đó, Tô Thanh lập tức không chút do dự.

Chương 41

Anh trực tiếp điều khiển Suicune chạy về phía bến tàu ở đằng xa.

Vút vút vút!

Trong vài lần nhảy vọt, Suicune đã nhanh chóng đưa Tô Thanh đến bến tàu, đáp xuống giữa trung tâm bến.

"?!" Ánh mắt anh khóa chặt xuống sàn.

Tô Thanh chú ý đến vật thể vừa phát ra ánh sáng xanh, nhìn viên đá quý màu xanh lam đang phát sáng trên sàn.

"Thủy Chi Thạch sao?!" Anh chăm chú nhìn viên đá quý còn dính không ít hơi nước phía dưới.

Tô Thanh lẩm bẩm, đồng thời không quên trực tiếp mở hệ thống dò xét. 【Thủy Chi Thạch】 【Công Năng】: Có thể giúp một số Pokémon đặc biệt hoàn thành tiến hóa.

Ngoài ra, cũng có thể giao cho Pokémon đã lĩnh ngộ pháp tắc sử dụng, giúp chúng đào sâu sự lĩnh ngộ về pháp tắc hệ Nước, nâng cao thực lực.

"Ồ?" Không ngờ một viên Thủy Chi Thạch lại có tác dụng giúp đào sâu pháp tắc.

Nhìn thuộc tính của viên Thủy Chi Thạch trước mặt, trên mặt Tô Thanh lập tức nở một nụ cười.

Vốn dĩ, anh nghĩ rằng những loại đá như Thủy Chi Thạch chỉ có thể giúp Pokémon bình thường tiến hóa.

Bây giờ xem ra, sau này phải cố gắng thu thập càng nhiều đá nguyên tố càng tốt.

“Suicune, cậu muốn ăn nó phải không?” Hiểu rõ tác dụng của Thủy Chi Thạch, Tô Thanh cũng lập tức biết được suy nghĩ thật sự của Suicune.

“Oa ô ~” Nghe vậy, Suicune bị Tô Thanh đoán trúng tâm tư, liền hưng phấn gầm nhẹ.

“Vậy ăn đi!” Thấy Suicune hưng phấn gật đầu, trong mắt Tô Thanh cũng lóe lên một tia vui vẻ, mỉm cười ra hiệu cho đối phương có thể trực tiếp sử dụng.

“Oa ~” Nhận được sự đồng ý của chủ nhân, hai mắt Suicune lập tức nheo lại.

Ngay sau đó, nó nhanh nhẹn cúi mình xuống, nuốt gọn viên Thủy Chi Thạch vào bụng.

Bùm một tiếng!

Một luồng dao động nguyên tố Nước đậm đặc từ trên người Suicune lan tỏa ra bốn phía.

Điều này khiến cơn mưa bão trên bầu trời trở nên dữ dội hơn, tần suất mây đen dày đặc trút mưa càng lúc càng mau.

Dao động nguyên tố Nước nồng đậm bao quanh Suicune, trong lòng Tô Thanh cũng lóe lên một tia mong đợi.

“Thế nào?” Tô Thanh hơi kích động và căng thẳng hỏi.

“Dò xét!” 【Suicune】 【Chủ nhân】: Tô Thanh. 【Độ thân mật】: 235. 【Thuộc tính】: Nước. 【Khả năng】: Áp Lực + Hấp Thụ Nước. 【Giới tính】: Cái. 【Tiềm lực】: Nhị Cấp Thần. 【Chiến lực】: Quán Quân đỉnh phong.

LV90. (Giai đoạn tiếp theo: Tam Cấp Thần) “Ồ?

Cấp độ lại tăng lên một bậc!” Tô Thanh thầm kinh ngạc.

Anh nhớ rằng khi mới thu phục Suicune, chiến lực của nó cũng ở đỉnh phong cấp Quán Quân, nhưng cấp độ chỉ là LV89.

Bây giờ cấp độ lại biến đổi thành LV90, đây thật sự là một thu hoạch không nhỏ.

Xem ra Thủy Chi Thạch đúng là bảo vật hiếm có khó tìm.

Cứ thế này, Suicune của Tô Thanh chỉ còn cách cảnh giới Tam Cấp Thần một bước cuối cùng.

Chỉ cần đạt đến LV90, Suicune của Tô Thanh sẽ có thể sở hữu chiến lực Tam Cấp Thần.

Quả nhiên, càng về giai đoạn sau, phương thức nâng cao thực lực cho Pokémon càng phải dựa vào tu luyện pháp tắc.

Một viên Thủy Chi Thạch mà tác dụng lại lớn đến vậy, thảo nào giá của các loại đá nguyên tố trên thị trường bên ngoài đều có thể lên tới khoảng 5 triệu.

Hai viên cộng lại là 10 triệu.

Thậm chí, với một số thuộc tính quý hiếm hơn, như Thạch Rồng, một viên duy nhất có thể có giá lên tới 20 triệu.

Đó cũng là do nhu cầu thị trường, dù sao có thể bồi dưỡng Pokémon hệ Rồng làm chủ lực.

Hơn nữa, những người nâng cao thực lực cho Pokémon hệ Rồng đều là những chủ nhân không thiếu tiền, hay còn gọi là "đại gia".

Về mặt này, Dodo chắc hẳn đã đóng góp không ít cho thị trường Thạch Rồng.

Còn về Thạch Thép, Thạch Tâm Linh, Thạch U Hồn tuy kém hơn một chút nhưng cũng khá được ưa chuộng hoặc hiếm, có thể bán được khoảng 10 triệu.

Xem ra trong bí cảnh đúng là có thể nhặt được bảo vật ở khắp mọi nơi.

Một bến tàu bình thường như vậy mà lại có thể "nhặt" được 5 triệu, thật sự khiến người ta không thể tin nổi.

Nếu không phải đích thân trải qua, Tô Thanh tuyệt đối sẽ không tin.

Hiện tại mà nói, "nhặt" được 5 triệu, tâm trạng của Tô Thanh vô cùng thoải mái.

Không kìm được, mục tiêu của Tô Thanh cũng dần chuyển sang những viên đá nguyên tố.

Anh nhìn quanh một lượt.

Kết quả, quả nhiên đúng như Tô Thanh đã dự đoán trong đầu.

Tô Thanh không thể tìm thấy thêm Thủy Chi Thạch nào khác.

Một lúc sau, Tô Thanh bỗng phản ứng lại và vỗ đầu mình.

"Tại sao mình lại phải tự đi tìm chứ?

Chuyện như vậy giao cho Suicune hệ Nước tìm có phải tốt hơn không?" Chẳng phải vừa rồi Suicune đã cảm nhận được dao động của Thủy Chi Thạch nên mới tìm thấy một viên sao?

Tự mình đi tìm, đúng là làm một việc cực kỳ ngốc nghếch.

Nghĩ vậy, Tô Thanh không hề do dự.

Anh lập tức vươn tay, nhẹ nhàng vuốt đầu Suicune, ra hiệu cho nó cố gắng hết sức cảm nhận Thủy Chi Thạch.

Nhắm mắt lại, Suicune lập tức nghiêm túc cảm nhận dao động nguyên tố Nước phát ra từ Thủy Chi Thạch.

Nó loại bỏ mọi nhiễu loạn bên ngoài.

Sau khi nhắm mắt cẩn thận cảm nhận thêm một lúc, Suicune thực sự cảm nhận được từ một nơi nào đó vọng về một dao động nguyên tố Nước mạnh mẽ.

Luồng dao động này hoàn toàn khác với dao động trên biển.

Nó lại khá giống với viên Thủy Chi Thạch vừa ăn.

Kết quả như vậy lập tức khiến Suicune mở mắt, trong mắt lóe lên một tia hưng phấn.

Ánh mắt nó nhìn về hướng phát ra dao động nguyên tố Nước.

Ở đó, Tô Thanh và Suicune đều nhìn thấy một vùng biển rộng lớn, cùng những con sóng không ngừng vỗ lên xuống.

"Ở trên biển sao?" Tô Thanh khẽ nói.

"Oa ~!" Lời của Tô Thanh lập tức khiến Suicune dưới thân anh gật đầu, đồng thời quay đầu lại, nhìn về phía Tô Thanh.

"Nếu đã vậy, vậy thì xuống xem sao.

Ở trên mặt biển chắc không vấn đề gì chứ?" Tô Thanh thử hỏi.

"Oa ~~!" Suicune không trực tiếp trả lời câu hỏi của Tô Thanh, mà sau khi lời anh vừa dứt, nó liền nhanh chóng nheo hai mắt lại, tạo thành hai vầng trăng khuyết cong cong.

Đồng thời, nó hưng phấn trực tiếp nhảy vọt về phía biển xa, một cú nhảy thẳng xuống mặt biển và bắt đầu di chuyển.

Trong khi tiến về phía trước, bốn chân của Suicune tự nhiên, không hề chao đảo, liên tục đạp trên mặt biển.

Nhưng điều kỳ lạ là, trong suốt quá trình đó, bốn chân của Suicune không hề chìm xuống nước dù chỉ một tấc.

Cứ như thể trong thế giới của Suicune, mặt biển phẳng lặng như

đất liền vậy.

Nơi Suicune đi qua, những con sóng xung quanh đều dần dần lặng đi, trở nên bình tĩnh.

Cảnh tượng đó hoàn toàn không hợp với sự ồn ào xung quanh.

Mặc dù ở giữa biển cả, nhưng với sự gia trì từ năng lực đặc biệt của Suicune, việc đi bộ trên biển gần như là đi trên đất bằng.

Khi di chuyển, nó không hề bị mặt biển ảnh hưởng, trực tiếp nhanh chóng chạy về một hướng xa xăm.

Ngay cả những con sóng thỉnh thoảng vỗ tung cũng không ảnh hưởng đến bước tiến của Suicune.

Sau khi nuốt một viên Thủy Chi Thạch chứa đựng pháp tắc nguyên tố Nước đậm đặc, năng lực khống chế nước của Suicune đã được nâng cao đáng kể.

Chẳng bao lâu sau, Suicune dừng lại dưới ánh mắt kinh ngạc của Tô Thanh.

Ánh mắt nó nhìn xuống mặt biển phía dưới.

Chương 42

"Đến nơi rồi sao?" Tô Thanh nhìn quanh môi trường xung quanh, nhưng không phát hiện điều gì bất thường.

Cuối cùng, Tô Thanh chỉ đành theo tầm mắt của Suicune, nhìn xuống vùng biển sâu không thấy đáy.

"Chẳng lẽ ở bên trong sao?" Nhìn vùng biển sâu không thấy đáy, Tô Thanh hơi hỏi.

"Oa ~!" Câu hỏi của Tô Thanh lập tức khiến Suicune đang cúi đầu suy tư, nhanh chóng gật đầu, bày tỏ sự đồng tình.

Đồng thời, dưới ánh mắt ngạc nhiên của Tô Thanh, Suicune liền trực tiếp ngưng tụ một quả cầu nước màu xanh nhạt từ miệng.

"Sóng Nước ư?" Tô Thanh hơi ngạc nhiên.

Nhưng anh lại không hiểu Suicune rốt cuộc định làm gì, chẳng lẽ dùng Sóng Nước để kéo Thủy Chi Thạch lên?

Hình như Sóng Nước không có chức năng đó thì phải.

Vút vút vút!

Trong lúc Tô Thanh đang suy nghĩ.

Dưới sự khống chế của Suicune, vô số nguyên tố nước không ngừng tụ tập từ không khí xung quanh, từ nước biển, dần dần tập trung trước mặt Suicune.

Nhìn luồng Sóng Nước dần tụ tập hoàn tất, gần như thành hình, đầu óc Tô Thanh vẫn đầy nghi vấn.

"Oa ô ~!" Dường như cảm nhận được sự nghi ngờ của chủ nhân.

Hai mắt Suicune đã chuẩn bị xong lại lóe lên một tia sáng hiểu

biết, hơi gian xảo.

Bùm một tiếng!

Sóng Nước đã được tích trữ và nén đến cực hạn trong miệng, lập tức phun trào ra, trực tiếp oanh kích xuống mặt biển phía dưới.

Ầm ầm ầm!

Sóng Nước màu xanh lam rực rỡ oanh kích xuống mặt biển, trực tiếp tạo ra một hố hình trụ khổng lồ.

Cùng lúc đó, Suicune cũng trừng lớn mắt, khẽ kêu.

Một lớp màng mỏng tinh thần màu trắng sữa phủ lên khóe mắt Suicune.

Từng luồng Siêu Cảm vô hình, ngay lập tức lan tỏa khắp vùng biển.

Nó củng cố hoàn toàn không gian hình trụ do Sóng Nước tạo ra, biến nó thành một lối đi khiến người ta không thể tin nổi.

Dưới sự ép buộc của Siêu Cảm, nước biển xung quanh hoàn toàn không thể tụ lại.

Cảm giác như bị một hàng rào hình trụ chặn lại, chúng đều không cam lòng bị tách ra.

Giữa biển cả, một khu vực chân không hình trụ đã được tạo ra một cách mạnh mẽ, trực tiếp xuyên sâu vào nước biển.

Ào ào!

Khi Sóng Nước hình tròn không ngừng oanh kích xuống phía dưới.

Càng lúc càng nhiều nước biển xung quanh đều bị tách ra.

Không gian hình trụ khổng lồ ở trung tâm cũng càng lúc càng dài ra.

Thể lực của Suicune cũng không ngừng cạn kiệt.

Việc kết hợp sử dụng Siêu Cảm và Sóng Nước đã khiến Suicune tiêu hao không ít năng lượng.

Hù hù hù!

Khi lối đi phía dưới càng lúc càng dài, vô số không khí theo hành động của Sóng Nước mà tràn vào bên trong.

"Oa ô ~~" Một lát sau, Suicune cũng cảm nhận được sự kinh ngạc từ phía sau lưng Tô Thanh.

Trong ánh mắt nó càng lóe lên một tia hưng phấn, ngay sau đó, Suicune liền trực tiếp nhảy vọt vào lối đi, dưới ánh mắt kinh ngạc và chấn động của Tô Thanh.

Nó theo Sóng Nước không ngừng tiến lên, lao thẳng xuống đáy biển.

Tại hiện trường, trên mặt biển chỉ còn lại một lối đi chân không tuyệt đối, cùng với nước biển xung quanh không ngừng cuộn trào.

Nhưng dù có sóng lớn đến mấy, cũng không hề có bất kỳ giọt nước biển nào tràn vào đó.

Chúng đều bị tách ra, lan sang hai bên.

Cảm giác như thể Suicune cố ý nâng lối đi Siêu Cảm lên cao hơn mặt biển.

Vút vút vút!

Sâu trong lòng biển, Suicune và Tô Thanh bám chắc theo luồng Sóng Nước không ngừng tiến lên phía trước.

Toàn bộ quá trình diễn ra thuận lợi.

Suicune thì hưng phấn, nhưng Tô Thanh, với tư cách là chủ nhân,

lại cảm thấy đặc biệt căng thẳng và kích thích.

Trên trán anh thậm chí còn rịn ra những giọt mồ hôi lạnh, lưng áo ướt đẫm.

Dần dần, sau một thời gian thích nghi, cuối cùng Tô Thanh cũng đã quen với môi trường này.

Anh quay đầu nhìn lại tình hình phía trên, thấy nước biển phía sau không hề đóng hoàn toàn lại.

Tô Thanh mới yên tâm, tầm mắt không ngừng quét qua xung quanh.

Chỉ tiếc là tốc độ hạ xuống của Suicune quá nhanh, Tô Thanh không kịp nhìn những Pokémon trong nước, sau đó lại tiếp tục đi sâu hơn.

Vút vút vút!

Tốc độ di chuyển của Tô Thanh và Suicune rất nhanh, gần như không lâu sau đã đến đáy biển.

Suốt quá trình, Tô Thanh vẫn thường xuyên chú ý quan sát mặt biển phía trên.

Kết quả anh ngạc nhiên phát hiện, đã lâu như vậy mà nước biển vẫn chưa khép lại, thật kỳ lạ.

Đến đáy biển, Tô Thanh cuối cùng cũng phát hiện ra dấu vết của Thủy Chi Thạch.

Hóa ra tổng cộng có đến ba viên Thủy Chi Thạch.

Không chút do dự, Tô Thanh lập tức ra hiệu cho Suicune nuốt chúng.

Suicune của Tô Thanh tuy không phải được lấy từ hệ thống, nhưng độ hảo cảm đối với Tô Thanh đã tăng lên rất nhiều, đạt 235,

gần với giá trị tối đa.

Vì vậy, nếu không có sự cho phép của Tô Thanh, với những vấn đề mang tính nguyên tắc như thế này, Suicune chắc chắn sẽ không trực tiếp nuốt ba viên Thủy Chi Thạch.

Nhưng khi có chỉ thị của Tô Thanh, Suicune lại không hề do dự.

Nó trực tiếp há miệng nuốt gọn một hơi, sau đó nhanh chóng quay trở lại đường cũ.

Một mặt nhanh chóng quay ngược lên trên, mặt khác Tô Thanh cũng không quên quay đầu nhìn xuống đáy biển phía dưới, kết quả khiến anh vô cùng chấn động.

Trong lúc lùi lại, Suicune dường như cố ý thu hồi Siêu Cảm.

Không còn sự hỗ trợ của Siêu Cảm, nước biển dưới đáy biển lập tức cuồn cuộn dâng lên với áp lực cực lớn, không ngừng vỗ lên, đuổi theo Tô Thanh và Suicune với tốc độ cực nhanh.

Điều này khiến Tô Thanh bất giác ôm chặt Suicune dưới thân, nhất thời mồ hôi vã ra như tắm, thầm kinh hãi không thôi.

"Oa ô ~!" Dường như cảm nhận được sự thay đổi trên người Tô Thanh, Suicune đang bị Tô Thanh ôm chặt, cũng cảm nhận được nước biển phía dưới không ngừng dâng lên.

Nó lập tức gầm lên một tiếng.

Vô số sức mạnh nguyên tố Nước không ngừng lan tỏa trên người Suicune.

Bùm một tiếng!

Tốc độ di chuyển của Suicune đột nhiên tăng vọt một bậc.

Nó lao về phía mặt biển với tốc độ ngày càng xa hơn so với nước biển phía sau.

“Hù hù hù!” Quay đầu nhìn nước biển phía dưới và Suicune ngày càng xa.

Lúc này, áp lực trên người Tô Thanh mới đột ngột giảm đi rất nhiều, anh có thể thở phào nhẹ nhõm, hít thở thật sâu không khí trong không gian hình trụ xung quanh. ...

Vút vút vút!

Mang theo Tô Thanh, Suicune vẫn giữ tốc độ cực nhanh, không ngừng bay vọt lên phía trên.

Suốt một thời gian dài lao đi, nó không hề giảm tốc độ.

Tô Thanh cũng tạm thời gác lại những lo lắng trong lòng.

Anh nghiêm túc quan sát thế giới dưới đáy biển xung quanh.

Ánh mắt anh nhìn ra bên ngoài, Tô Thanh thấy rất nhiều Pokémon hệ Nước ở phía ngoài hình trụ.

Dường như chúng cũng rất hứng thú với không gian đặc biệt này.

Có những Pokémon hệ Nước thậm chí còn thử đột phá rào chắn hình trụ ở rìa, nhưng lại ngạc nhiên phát hiện hoàn toàn không thể xuyên qua.

Nhìn dáng vẻ lóng ngóng đó, khóe miệng Tô Thanh cũng nở một nụ cười.

“Khoan đã?” Chú ý đến rìa ngoài không gian hình trụ, Tô Thanh thấy trong mắt một con Tentacruel nào đó lóe lên ánh sáng đỏ lạnh lẽo, cùng với hành động trực tiếp tấn công rào chắn của nó.

Tô Thanh đột nhiên cảm thấy toàn thân lạnh toát, rùng mình.

Có vẻ như nó không phải vì tò mò về hình trụ mà thử đột phá.

Chương 43

Nó có mục đích riêng, nhìn đôi mắt đỏ rực kia, có khả năng là đang thèm muốn thứ gì đó.

Không cần nói nhiều.

Tô Thanh đã lấy được gì từ biển?

Đương nhiên là Thủy Chi Thạch, vì vậy mục đích của con Tentacruel này có khả năng là thèm muốn ba viên Thủy Chi Thạch mà Suicune vừa nuốt.

Còn về nguyên nhân.

Đối với Tô Thanh, có khả năng là khi anh và Suicune lấy Thủy Chi Thạch.

Trong quá trình Suicune dùng Sóng Nước ép nước biển ra ngoài, đã vô tình để một số năng lượng tinh khiết từ Thủy Chi Thạch phát tán ra.

Sự khuếch tán của năng lượng tinh khiết đã khiến nó cảm nhận được khí tức của Thủy Chi Thạch.

Vì vậy, dựa vào lợi thế ở biển sâu, nó muốn cướp Thủy Chi Thạch từ tay anh và Suicune.

Tô Thanh nghĩ vậy, cũng cảm thấy chuyện này có khả năng rất lớn.

Còn về việc Thủy Chi Thạch ban đầu thuộc về ai?

Khả năng này căn bản không tồn tại, nếu đã được phát hiện từ sớm, ba viên Thủy Chi Thạch đã không còn trên thế giới này.

Pokémon hoang dã sẽ không giữ mãi bảo vật.

Nếu có bảo vật, chúng chắc chắn sẽ hấp thụ trước, dù hấp thụ trực tiếp có thể lãng phí một số hiệu quả, chúng vẫn thà hấp thụ ngay.

Chúng sẽ không giấu đi rồi chờ đến khi có thể đạt được tỷ lệ hấp thụ hoàn hảo mới sử dụng.

Đối với Pokémon hoang dã mà nói, hành động ngốc nghếch đó có thể khiến chúng cuối cùng chẳng được gì, bị kẻ khác chiếm mất.

Vì vậy, môi trường cạnh tranh khắc nghiệt lâu dài đã khiến phần lớn Pokémon hoang dã đều rất ích kỷ và trực tiếp.

Ở ngoài hoang dã, có thiên tài địa bảo đương nhiên phải giành lấy trước, rồi trực tiếp nuốt chửng.

Do đó, Tô Thanh không hề cảm thấy tội lỗi khi lấy đi ba viên Thủy Chi Thạch, dù sao anh và Suicune đã tìm thấy chúng trước.

Một lát sau, cùng với tốc độ phi nhanh của Suicune, Tô Thanh và Suicune cuối cùng cũng bay vọt lên trên mặt biển.

Thành công thoát khỏi sự truy đuổi của nước biển phía dưới, Tô Thanh không quên quay đầu nhìn lại nước biển trong lối đi hình trụ phía dưới.

Hiện tại, nước biển vẫn sâu không thấy đáy.

Xem ra tốc độ của Suicune vượt trội hơn nước biển không ít.

Ngay sau đó, Tô Thanh và Suicune cũng không tiếp tục bận tâm đến vấn đề nước biển nữa.

Một người một Pokémon tiếp tục tiến về phía trung tâm cơn bão, càng lúc càng xa bờ biển.

“Ha ha, Suicune, làm tốt lắm.” Trên đường, Tô Thanh vui vẻ đưa tay vuốt đầu Suicune, mỉm cười nói.

“Oa ô ~!” Lời nói lọt vào tai, Suicune đang đi trên mặt biển liền

kêu nhẹ một tiếng, sau đó nhanh chóng nheo mắt lại.

Cảm nhận được sự vuốt ve của Tô Thanh, tầm mắt nó quay lại, nhìn vào Tô Thanh, Suicune liền nheo đôi mắt lại, tỏ vẻ hưng phấn.

"À đúng rồi, chạy suốt một thời gian dài như vậy, thể lực thế nào rồi?" Mặc dù thấy tâm trạng Suicune cũng hưng phấn, nhưng Tô Thanh không quên quan tâm đến thể lực của nó.

Dù sao vừa rồi nó đã trải qua một cuộc chạy đường dài.

Đầu tiên là từ trên mặt biển xuống đáy biển, rồi từ đáy biển lên mặt biển.

Cũng như việc dồn toàn lực trước khi xuống nước, dựa vào pháp tắc hệ Nước, giải phóng luồng Sóng Nước đặc biệt đó.

Lượng tiêu hao ước tính chắc chắn không nhỏ.

May mắn thay Suicune cũng không phải là không có thu hoạch, nó đã thành công hấp thụ ba viên Thủy Chi Thạch đầy năng lượng.

Nếu không, chỉ số thể lực của Suicune hiện tại chắc chắn đã cạn kiệt. ... 【Suicune】 【Độ thân mật】: 242. 【Thuộc tính】: Nước. 【Chiến lực】: Quán Quân đỉnh phong.

LV90. ...

"Hả?

Thực lực không được nâng cao?" Nhìn giao diện thuộc tính của Suicune trước mặt, tâm trạng vui mừng ban đầu của Tô Thanh đột nhiên khựng lại.

Một lúc sau.

Sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, trên mặt Tô Thanh lại nở một nụ cười tự giễu.

À, đúng là mình nghĩ quá đơn giản rồi.

Nếu việc đột phá từ Quán Quân đỉnh phong lên Tam Cấp Thần sơ kỳ dễ dàng như vậy, thì Dragonite của Giáo sư Oak chẳng phải đã đột phá từ lâu rồi sao?

Không, chắc cũng sắp rồi, Tô Thanh thầm nghĩ.

"Oa ~!" Dường như cảm nhận được tâm trạng không ổn của chủ nhân, Suicune đang di chuyển, cảm nhận được sự thay đổi trong suy nghĩ của Tô Thanh, liền kêu khẽ một tiếng.

Trong khoảnh khắc đó, Tô Thanh cũng thu hồi sự chú ý của mình, chuyển ánh mắt từ giao diện thuộc tính do hệ thống cung cấp sang Suicune trước mặt.

Cảm nhận được sự chú ý của chủ nhân, để chứng minh thực lực của mình có một sự nâng cao nhất định, Suicune lập tức há miệng, nhanh chóng tụ tập một luồng năng lượng chứa đầy dao động pháp tắc hệ Nước từ trong miệng.

Nhìn luồng năng lượng chói mắt đó, Tô Thanh thấy quen thuộc.

Chẳng phải trước đây Suicune đã từng phóng thích Sóng Nước một lần sao?

Anh nhìn quả cầu năng lượng màu xanh lam rực rỡ được ngưng tụ trong miệng Suicune không ngừng lớn dần.

Tô Thanh thầm nghĩ.

Rầm một tiếng!

Sau khi hấp thụ đủ năng lượng, Sóng Nước màu xanh lam rực rỡ trực tiếp bùng phát về phía trước.

Ngay sau đó, Sóng Nước mà Suicune phóng ra liền trực tiếp oanh kích lên những con sóng khổng lồ do cơn bão tạo thành ở đằng xa.

Bành bành bành!

Sóng Nước và những con sóng khổng lồ va chạm vào nhau, lập tức phát ra một loạt tiếng va chạm.

Không ít Pokémon hệ Nước cũng trong lần va chạm đó, đều bị Sóng Nước thành công quét trúng.

Hai mắt chúng lộ ra vẻ choáng váng, mất đi khả năng chiến đấu, cơ thể lơ lửng thẳng đứng trên mặt biển.

Ầm ầm ầm!

Sóng Nước mà Suicune phóng ra hiển nhiên cực kỳ sắc bén, mặc dù đã tạo ra đủ sự chấn động.

Nhưng Sóng Nước vẫn không dừng lại, không ngừng oanh kích ra phía mặt biển phía trước, trực tiếp chìm vào mặt biển, lún sâu xuống.

Những tia nước tung tóe không ngừng cuộn lên hai bên, tạo ra từng đợt sóng.

Toàn bộ mặt biển bị chia đôi hoàn toàn từ giữa, lộ ra một khu vực chân không.

Trên bầu trời cũng thỉnh thoảng lóe lên một tia sét dày đặc, chiếu sáng mặt biển.

Điều này khiến Tô Thanh, trong ánh sáng chớp nhoáng, chú ý đến sự thay đổi xảy ra, trong lòng chấn động.

Ầm ầm ầm!!

Ngay sau đó, không lâu.

Hai luồng sóng biển khổng lồ bị tách ra trên mặt biển cũng va vào nhau.

Chúng hợp nhất lại, đại dương một lần nữa trở nên nguyên vẹn.

Đòn tấn công của Suicune cũng khép lại.

Mặc dù toàn bộ quá trình không gây chấn động như lần trước Suicune tạo ra lối đi hình trụ giữa mặt biển.

Nhưng trong tình huống không sử dụng Siêu Cảm, việc nó có thể tạo ra sự chấn động lớn như vậy đủ để thấy đòn tấn công của Suicune mạnh mẽ đến nhường nào.

"Oa ô ~!" Cảm nhận được những con sóng hình thành do hai bên nước biển va chạm đang ập vào bờ.

Suicune kêu lên một tiếng, lập tức bay thẳng lên không trung.

Với sự trợ giúp của Siêu Cảm, nó tránh được sự tấn công của sóng biển.

Uy lực đó...

Đã rõ ràng, sức mạnh của Suicune lại tăng lên.

Nó cách đột phá LV91 chắc không còn xa nữa.

Ầm ầm ầm!

Trong lúc Tô Thanh đang suy nghĩ, tiếng động bên tai chưa dứt, từ xa lại vang lên một tiếng nổ lớn hơn.

Âm thanh đó giống như một quả bom hạt nhân cỡ lớn được kích nổ dưới nước, tiếng nổ vang vọng trời đất.

Chương 44

Thậm chí còn có một cột nước khổng lồ trực tiếp bay vút lên, thẳng đứng lên trời.

Dường như đây là kết quả của sự náo động mà Suicune và Tô Thanh đã gây ra trước đó.

Còn về việc tại sao lại hình thành cột nước vút trời.

Theo ước tính thận trọng, Tô Thanh cảm thấy khả năng cao là do áp lực cực lớn từ đáy biển điên cuồng dội ngược lên đột nhiên bị nén lại.

Sau khi bùng nổ, đó là kết quả tất yếu.

Dường như áp lực giữa đại dương và không khí đã tạo nên cảnh tượng tráng lệ này.

Ầm ầm ầm.

Sau một lúc bay lên, cột nước mất đi lực đẩy phía dưới.

Nó liền rơi tự do, đổ sụp xuống mặt biển phía dưới.

Nước biển không ngừng va vào nhau, phát ra tiếng ào ào trong không khí.

Ầm một tiếng.

Khối nước chính của cột nước cũng trong sự biến đổi mà quay trở lại mặt biển, kết quả sự biến đổi này lại tạo ra hai đợt sóng khổng lồ.

Chúng cuộn trào ra hai bên, thậm chí còn có xu hướng ẩn hiện hóa thành sóng thần.

Trong đó, đợt sóng khổng lồ hướng về phía bờ biển càng có khí thế mạnh mẽ hơn, trực tiếp cuộn trào về phía bờ biển xa.

Sự náo động do sóng thần dần hình thành có thể nói là chấn động trời đất, từng đợt dư chấn nối tiếp nhau, truyền đi trước.

Những đợt dư chấn đầu tiên thậm chí trực tiếp va vào bờ biển cao ngất, mang đến cho bờ biển vững chắc từng đợt thịnh nộ của đại dương.

Ầm ầm ầm!

Sự tấn công của sóng biển khiến mặt đất rung chuyển.

Từng đợt sóng xung kích, thông qua sự va chạm của nước biển, không ngừng truyền đến bờ biển.

Điều này khiến tất cả Pokémon trên bờ đều kinh ngạc và hoài nghi, trốn trong các góc.

Chúng lén lút quan sát nơi truyền đến chấn động.

Còn về Long Sứ Lance và những người khác.

Một biến cố lớn như vậy chắc chắn không thể giấu được.

Do đó, dưới biến cố này, Long Sứ Lance lập tức hạ quyết tâm.

Nhanh chóng cưỡi Dragonite, bay về phía trung tâm chấn động, nơi cũng đang bị nước biển tràn vào bờ.

“Nhanh hơn nữa, Dragonite.

Bay nhanh hơn một chút nữa.” Hai tay ôm chặt lấy cổ Dragonite, Long Sứ Lance sốt ruột ra lệnh.

“Hống ~!” Nhận được hiệu lệnh của chủ nhân, Dragonite lập tức không còn do dự, giữa những cú vỗ cánh, tốc độ bay đột nhiên tăng lên một bậc nữa.

Long Sứ Lance cũng trong quá trình đó, cố gắng chịu đựng nỗi đau do ma sát không khí gây ra.

“Hống!” Cùng với tiếng gầm của Dragonite, một người một rồng đã đến bờ biển rộng lớn, chú ý đến mặt biển ở đằng xa.

“Xì!” Mượn tia sét lóe lên trên bầu trời, chiếu sáng đại dương trong khoảnh khắc.

Long Sứ Lance cuối cùng cũng biết được sự thật.

“Sóng thần?!” Anh thất thanh lẩm bẩm, trên mặt Long Sứ Lance lập tức hiện lên một tia lo lắng.

“Rắc rối lớn rồi.” Nhìn những con sóng khổng lồ cuồn cuộn trời đất, cùng với con sóng thần khổng lồ gần như nối liền với mây đen.

Thật khó tưởng tượng nếu một con sóng thần lớn như vậy ập vào bờ biển.

Chậc chậc!

Hậu quả đó đơn giản là không dám nghĩ tới.

Dường như tất cả kiến trúc trên bờ biển đều không thể tránh khỏi tai họa, tất cả sẽ biến thành phế tích, thành hư vô dưới những con sóng khổng lồ.

Khi đổ bộ lên đất liền, lũ lụt sẽ tiêu diệt tất cả sinh vật trên đường đi.

Biến chúng thành thịt nát, tàn dư.

Hậu quả đó đơn giản là khiến người ta rợn người.

Lần này rắc rối lớn rồi.

Nhất định phải trước khi sóng thần đến, dẫn Loreilei và những người khác rút khỏi bí cảnh.

Nếu không, chỉ có đường chết.

Hơn nữa, nếu có thể, cũng phải khiến những Pokémon hoang dã

hay tò mò kia cùng rút lui.

Ngoài ra, gần như không có cơ hội trốn thoát nào khác.

Còn về việc để Dragonite phá hủy con sóng thần này, đừng đùa nữa.

Mười con Dragonite cấp Quán Quân đỉnh phong liên hợp tấn công cũng không thể phá hủy con sóng thần này.

Con sóng thần đen kịt kia đã nối liền với mây đen phía trên, quy mô của nó quá khổng lồ, hoàn toàn không thể kiểm soát được. ...

"Long Sứ Lance, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?" Từ xa.

Loreilei và một cảnh sát sở hữu Dragonite đang nhanh chóng tiếp cận.

Loreilei lúc này đang theo cảnh sát đó đến đây.

"Loreilei, lần này chúng ta nên rút khỏi cuộc thám hiểm bí cảnh này." Long Sứ Lance nói với vẻ mặt sâu sắc.

"?" Nghe vậy, Loreilei không khỏi hơi sững sờ.

Ầm ầm ầm!

Khi Long Sứ Lance vừa định nói gì đó, trên bầu trời lại lóe lên một tia sét vàng rực.

Tiếp đó, Loreilei cũng nhìn thấy một cảnh tượng cực kỳ kinh khủng, toàn thân lạnh toát, đứng sững tại chỗ.

Một lát sau.

Đạt được sự đồng thuận, Loreilei và Long Sứ Lance lập tức hành động.

Họ dùng Pokémon của mình để truyền đạt thông điệp cần phải rời đi.

Thúc giục một lượng lớn Pokémon hoang dã chạy trốn về phía cổng bí cảnh. ...

Giữa đại dương, phía sau con sóng thần khổng lồ.

Lúc này Tô Thanh cũng đã phản ứng, nhưng lại bất lực.

Bởi vì vừa rồi Tô Thanh ra hiệu cho Suicune và Darkrai liên hợp phóng Sóng Nước cùng Sóng Ác, đánh tan những con sóng gần chỗ Tô Thanh.

Nhưng con sóng thần ở phía bên kia lại cách Tô Thanh quá xa.

Trong thời gian ngắn, Darkrai và Suicune căn bản không thể vươn tới con sóng thần đó.

Mặc dù sau đó hai Pokémon và Tô Thanh cũng đã thử chặn và làm suy yếu sóng thần, nhưng cuối cùng đều vô ích.

Nhưng do khoảng cách sau đó quá xa, cộng thêm việc Suicune, chủ lực đối phó sóng thần, thực lực vẫn ở đỉnh phong cấp Quán Quân, chưa đặt chân vào lĩnh địa của Thần.

Vì vậy, nó đã không thể thành công đánh tan sóng thần.

Ngược lại, con sóng thần trong quá trình di chuyển càng lúc càng trở nên dữ dội, kích thước cũng càng lúc càng lớn.

Giống như hiệu ứng quả cầu tuyết, từ những con sóng nhỏ ban đầu dần dần mở rộng thành kích thước trung bình...

Sau đó lại trực tiếp nối liền với tầng mây đen kịt, hóa thân thành một con sóng thần cuồn cuộn trời đất khiến người ta kinh sợ không thôi.

Ngoài ra, tình hình tại hiện trường thực ra không chỉ đơn giản như vậy.

Sở dĩ Tô Thanh không thể thành công chặn đứng sóng thần trước

khi nó hình thành cùng với nỗ lực của Suicune và Darkrai.

Nguyên nhân chính là do phía dưới có một lượng lớn Pokémon hệ Nước cản trở.

Một lượng lớn Pokémon hệ Nước này đều là những Pokémon thoát ra từ sóng thần.

Cũng chính Suicune là người đầu tiên phá tan con sóng thần nhỏ gần Tô Thanh.

Bất lực thay, chúng không biết có bị mất trí hay không...

Rõ ràng Tô Thanh và Suicune đã cứu chúng.

Kết quả là, những kẻ choáng váng này lại quay ngược lại bao vây Tô Thanh, Suicune và Darkrai ở giữa.

Chúng tung ra đủ loại tấn công.

Tô Thanh và hai Pokémon cũng bị đối phương quấy rầy đến phiền toái vô cùng.

Anh đành phải chuyển sự chú ý khỏi sóng thần sang đám Pokémon hệ Nước này.

Chương 45

"Siêu Cảm!" "Sấm Sét!" Tô Thanh trực tiếp ra lệnh hai mệnh lệnh khác nhau, Darkrai đang lơ lửng trên bầu trời cũng ngay lập tức nhìn chằm chằm lên không trung.

Nó kết nối sức mạnh với mây đen phía trên, tức thì giáng xuống một tia Sấm Sét vàng kim khổng lồ, oanh kích lên mặt biển mênh mông, phát ra tiếng tí tách.

Cùng lúc đó, đòn tấn công của Suicune cũng giáng xuống.

Luồng Siêu Cảm hùng mạnh trực tiếp từ trên xuống dưới ép xuống mặt biển rộng lớn.

Điều này khiến những Pokémon đã bị đòn Sấm Sét đánh choáng váng, may mắn sống sót.

Một đám Pokémon có thực lực khá mạnh, vừa hay lọt vào phạm vi ảnh hưởng của Siêu Cảm.

Luồng Siêu Cảm hùng mạnh, trực tiếp đánh vào cơ thể chúng, khiến toàn bộ đám Pokémon có thực lực mạnh hơn này bị đánh bật xuống nước biển.

Sự thay đổi này càng trực tiếp khiến mặt biển nổi lên không ít sóng lớn.

Vô số Pokémon hệ Nước đều mất đi khả năng chiến đấu dưới sự tấn công liên thủ của hai Thần thú, rồi rơi xuống mặt biển.

Mặc dù vậy, những Pokémon hệ Nước này vẫn không ngừng điên cuồng dâng lên, lặn ngụp dưới nước.

Một Tentacruel ngã xuống, lại có một Tentacruel mới thay thế vị trí đó.

Khi các loại Pokémon hệ Nước mất khả năng chiến đấu, lại có một Pokémon hệ Nước mới dâng lên.

Tô Thanh có thể cảm nhận rõ ràng thực lực của Suicune dưới thân anh đang tăng vọt, khiến anh hơi kinh ngạc.

Còn về Darkrai, tuy cảm nhận của Tô Thanh không thật sự rõ ràng, nhưng cũng có thể cảm nhận được một sự nâng cao nhất định.

"Oa ~!" Không hiểu vì sao, kể từ khi Suicune đánh bại đám Pokémon đó, Suicune dưới thân Tô Thanh đột nhiên hưng phấn kêu lên.

Ngay sau đó, một luồng dao động nguyên tố Nước cực mạnh bùng phát từ trên người Suicune.

Nó nhanh chóng quét khắp bốn phía, lan tỏa ra khắp mọi hướng.

Khiến phần lớn Pokémon trong toàn bộ vùng biển đều run rẩy vì sợ hãi.

Khoảnh khắc đó, chúng cuối cùng cũng biết sợ hãi và rút lui.

Chúng đều chủ động rút đi mà không cần Tô Thanh tấn công.

"?" Cảm nhận được sự thay đổi khí thế của Suicune, đôi mắt Tô Thanh lập tức lóe lên một tia sáng.

"Chẳng lẽ?!" Chẳng lẽ vì Suicune đã đánh bại một lượng lớn Pokémon hệ Nước, cộng thêm sự giúp đỡ của bốn viên Thủy Chi Thạch trước đó.

Suicune đã nhân cơ hội đột phá lên giai đoạn Tam Cấp Thần?

Trong lòng có suy nghĩ đó, Tô Thanh lập tức chọn sử dụng dò xét.

Ngay sau đó, một bảng màu xanh lam hiện ra trước mặt Tô Thanh.

Hiển thị từng thuộc tính của Suicune. 【Suicune】 【Độ thân

mật】: 243. 【Thuộc tính】: Nước. 【Khả năng】: Áp Lực + Hấp Thụ Nước. 【Giới tính】: Cái. 【Tiềm lực】: Nhị Cấp Thần. 【Chiến lực】: Tam Cấp Thần sơ kỳ.

LV91.

Quả nhiên.

Khoảnh khắc nhìn giao diện thuộc tính, nụ cười trên mặt Tô Thanh gần như không thể kiềm chế được.

Quả nhiên đúng như dự đoán, đã thành công thăng cấp.

Chẳng lẽ?

Sự tồn tại của bí cảnh là để giúp Pokémon nâng cao thực lực?

Cùng với việc thực lực của Suicune được nâng cao, trong lòng Tô Thanh lại có thêm một suy đoán khác, suy đoán này cũng khiến Tô Thanh cảm thấy có lý.

Từ lúc mới đến đây, thực lực của Suicune chỉ mới ở cấp LV89, cũng là đỉnh phong cấp Quán Quân.

Sau đó, nó lại "nhặt" được một viên Thủy Chi Thạch một cách khó hiểu, tăng cường sự lĩnh ngộ về pháp tắc hệ Nước, cấp độ đột phá lên 90.

Và bây giờ, cấp độ của Suicune đã tăng thêm hai cấp.

Nhưng hai cấp độ này cũng không phải là không có sự khác biệt, chúng có một ngưỡng cửa khổng lồ, đó là bước nhảy vọt từ 90 lên 91.

Bước nhảy vọt từ đỉnh phong Quán Quân lên Tam Cấp Thần sơ kỳ.

Từ khoảnh khắc này, Suicune của Tô Thanh sẽ danh xứng với thực mà trở thành một Thần thú chân chính, sở hữu sức mạnh của Thần, nắm giữ pháp tắc.

“Tuyệt vời quá, Suicune!” Ngoài sự vui mừng, Tô Thanh đang phản ứng lại, lập tức hưng phấn ôm chặt lấy cổ Suicune.

Anh vui vẻ ăn mừng cùng Suicune.

“Oa ô ~!” Bị Tô Thanh ôm chặt lấy cổ, cảm nhận sự gần gũi từ Tô Thanh, Suicune cũng lộ ra vẻ mặt vui vẻ.

Nó thoải mái nheo mắt lại.

Một lát sau, dường như đã nhớ ra điều gì, Suicune đang bị Tô Thanh ôm cổ đột nhiên kêu lên.

“Oa ~!” Cảm nhận được điều bất thường, Tô Thanh lập tức buông Suicune ra khỏi vòng tay mình.

Ánh mắt anh theo tầm nhìn của Suicune, nhìn về phía bờ biển xa, chú ý đến con sóng thần khổng lồ đang cực nhanh tiếp cận bờ biển.

“À, đúng rồi, suýt nữa thì quên mất.” Có Suicune nhắc nhở, Tô Thanh cũng nhớ ra chuyện sóng thần.

Lần này không có Pokémon hệ Nước cản trở, Tô Thanh và Suicune đương nhiên cũng có thể toàn lực thử phá hủy con sóng thần cuồn cuộn trời đất kia.

“Darkrai, luôn chú ý cảnh giới xung quanh.” Tô Thanh nghiêm túc nói.

Dù sao khi Suicune toàn lực giao tiếp với pháp tắc để thúc đẩy Sóng Nước, phòng ngự chắc chắn sẽ có sơ hở.

Nếu thực sự có một Pokémon cấp Quán Quân tiến hành tấn công lén, không chừng thật sự có thể làm bị thương Tô Thanh và Suicune.

“Vâng!” Lời Tô Thanh vừa dứt, Darkrai liền nghiêm túc gật đầu.

Đồng thời, nó tập trung tinh thần quan sát mọi thứ xung quanh, âm thầm đề phòng.

“Oa ~!” Thấy vậy.

Được Darkrai bảo vệ, Suicune lập tức há miệng.

Trong tích tắc, một luồng pháp tắc hệ Nước cực kỳ mạnh mẽ đi kèm với hành động của Suicune, lan tỏa khắp xung quanh nó.

Xùy xùy xùy!

Vô số điểm sáng xanh lam rực rỡ không ngừng xuất hiện, sau đó dần dần nhanh chóng tụ lại.

Dưới sự khống chế của Suicune, một luồng Sóng Nước siêu mạnh không ngừng ngưng kết trước người Suicune.

Hình thành một quả cầu năng lượng khổng lồ, kỹ năng này chính là Sóng Nước mà Suicune đã sử dụng trước đó.

Với kinh nghiệm từ trước, cộng thêm năng lực khống chế nước của Suicune đã được nâng cao đáng kể, thực lực đã đặt chân vào cảnh giới Tam Cấp Thần.

Tốc độ ngưng tụ Sóng Nước của Suicune càng tăng lên không ít, nhanh chóng tạo thành một quả cầu nước màu xanh lam rực rỡ có đường kính khoảng hai mét trước người nó.

Bành!

Quả cầu nước khổng lồ đột nhiên phóng ra, với tốc độ không thể cản phá lao về phía bờ biển xa.

Tầm mắt Tô Thanh cũng trong khoảnh khắc đó tập trung chặt vào quả cầu khổng lồ do Sóng Nước tạo thành, chứng kiến Sóng Nước không ngừng tiến lên, Tô Thanh cũng thầm mong đợi kết quả cuối cùng.

Xùy xùy xùy!

Tiếng xé gió không ngừng đi kèm với Sóng Nước, lao đi không

ngừng về phía trước.

Trong không khí còn truyền ra từng tiếng phá vỡ rào cản âm thanh, thể hiện tốc độ cực lớn.

Ầm ầm ầm!

Trên bầu trời lại lóe lên một tia Sấm Sét giận dữ, tia chớp vàng kim trực tiếp chiếu sáng toàn bộ vùng biển.

Tô Thanh cũng trong quá trình này, căng thẳng theo dõi sự thay đổi của quả cầu nước và sóng thần.

Cùng với việc quả cầu nước nhanh chóng tiếp cận.

Ánh sáng lấp lánh tự phát ra từ quả cầu nước nhanh chóng tiết lộ con sóng khổng lồ che trời đang ẩn dưới mây đen.

Kết hợp với ánh sáng tia Sấm Sét trên bầu trời, con sóng thần khổng lồ ẩn dưới mây đen đã hoàn toàn lộ diện, không còn nơi nào để ẩn nấp.

Bành một tiếng!

Sóng Nước tròn vo, trực tiếp không ngừng va chạm vào sóng thần.

Không hề tạo ra một chút gợn sóng nào, Sóng Nước trực tiếp va chạm vào trung tâm sóng thần.

Sau đó, toàn bộ Sóng Nước liền phát ra ánh sáng càng rực rỡ hơn, thu hút sự chú ý của Tô Thanh và Darkrai.

Bành bành bành!

Chương 46

Cùng với việc Sóng Nước đi vào trung tâm chính của sóng thần.

Không chỉ Tô Thanh có thể chú ý đến cảnh tượng sóng thần, mà ở phía bên kia, Long Sứ Lance và Loreilei cũng đều chú ý đến sự náo động do sóng thần tạo ra.

"?!" Họ ngây người quay đầu nhìn lại luồng ánh sáng lấp lánh nằm ở trung tâm con sóng thần khổng lồ.

"Đó dường như là một quả cầu?!" Được Long Sứ Lance nhắc nhở, Loreilei cảm nhận được tình huống bất thường, cũng quay người lại.

Tầm mắt cô rơi vào trung tâm con sóng thần khổng lồ.

Ở đó, một khối ánh sáng xanh lam lấp lánh đang không ngừng mở rộng.

Vút vút vút!

Cùng với việc Sóng Nước đã thành công đến được toàn bộ trung tâm sóng thần.

Ngay sau đó, Suicune dưới thân Tô Thanh liền trực tiếp gầm lên.

Siêu Cảm đột ngột buông lỏng sự khống chế đối với Sóng Nước.

Sau đó, Sóng Nước đã được nén đến cực hạn vừa tiếp xúc với sóng thần, liền phát huy khả năng của mình.

Nó đột nhiên phát nổ, dưới hình thức 360 độ không góc chết, quét ra bốn phía.

Uy lực đáng sợ đó trực tiếp phá hủy hoàn toàn khối sóng thần chính.

Phát ra tiếng nổ như sấm rền, khiến Long Sứ Lance và Loreilei cùng những người khác đang trên đường di chuyển đều hơi kinh hãi.

Trong sự biến đổi đó, điều khiến người ta chấn động là.

Từng đợt điểm sáng xanh lam lấp lánh dày đặc, lại trực tiếp phá hủy thành công khối sóng thần chính.

Khiến phần giữa của con sóng thần khổng lồ vốn dĩ liên kết thành một đường thẳng trực tiếp tan rã hoàn toàn.

Chỉ còn lại hai phần rìa cô độc tiến lên, quy mô đã giảm đi không biết bao nhiêu cấp độ.

Nếu trước đó, thảm họa diệt thế do sóng thần gây ra sẽ phá hủy toàn bộ mấy thành phố gần bờ biển.

Thì bây giờ, sóng thần này, uy lực nhiều nhất cũng chỉ có thể hủy diệt nửa thành phố mà thôi.

Ào ào!

Vô số tia nước bắn tung tóe, phần lớn nước biển trực tiếp đổ thẳng xuống phía dưới, tạo ra từng lớp sóng nối tiếp nhau, liên miên bất tuyệt.

Từng đợt sóng va chạm vào những tảng đá ven bờ biển cao hàng chục mét.

Đáng tiếc, sức mạnh đã bị giảm bớt, mặc dù số lượng sóng tăng lên, nhưng đối với bờ biển lại không còn bất kỳ mối đe dọa nào.

Thậm chí những con sóng này còn trở nên cực kỳ khó khăn để có thể xông lên bờ biển.

Chúng chỉ miễn cưỡng va chạm vào bờ biển.

Thấy vậy, Tô Thanh lập tức hưng phấn vung tay.

Tuy hai bên sóng thần cũng sẽ gây ra một mức độ tàn phá nhất định cho bờ biển, nhưng ít nhất phần chính đã bị phá hủy, anh cũng coi như đã kịp thời. ...

Tận mắt chứng kiến mọi chuyện xảy ra, Loreilei và Long Sứ Lance đang di chuyển, cùng với các cảnh sát có mặt đều kinh ngạc.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?" Mọi người đều hơi sững sờ.

Một lát sau, vẻ mặt của tất cả đều bị sự trống rỗng chiếm giữ, một nỗi sợ hãi đối với những điều chưa biết bao trùm hoàn toàn nội tâm họ.

Lúc này.

Khi họ còn đang hơi bối rối, trên bầu trời xa xăm lại đột nhiên lóe lên một tia sét cực kỳ rực rỡ.

Ầm ầm ầm!

Tia sét chiếu thẳng xuống phía dưới, chiếu sáng toàn bộ vùng biển.

Cùng với ánh sáng chói lọi của tia sét, tình hình trên mặt biển phía dưới lập tức lọt vào tầm mắt của Long Sứ Lance và những người khác.

"Kia là gì?!" "Là con người ư?!" Chú ý đến bóng người xuất hiện trên mặt biển, tất cả mọi người có mặt đều hơi kinh ngạc.

Quay đầu lại, tầm mắt mọi người giao nhau, một lát sau, sau khi xác nhận lẫn nhau.

Mọi người cuối cùng cũng biết mình không nhìn lầm, trên biển quả thực có một con người tồn tại, sự chấn động trong lòng họ cũng trong khoảnh khắc đó đạt đến mức không thể nào hơn được nữa.

Con người đó, cùng với đòn tấn công từ Pokémon dưới thân đã phá hủy sóng thần sao?

Một đòn tấn công như vừa rồi, con người có thể làm được sao?

Chẳng lẽ là Master trong truyền thuyết?

Một tồn tại vượt qua Quán Quân?

Vùng Kanto lại có một Pokémon Master tồn tại.

Nghĩ kỹ thì cực kỳ đáng sợ.

Trên trán Loreilei rịn ra những giọt mồ hôi lạnh, lưng áo cũng ướt đẫm mồ hôi.

Nếu đối phương thực sự có thực lực như vậy, tại sao lại phải ẩn giấu?

Một bên, Long Sứ Lance cũng đang nghiêm túc suy nghĩ.

Một cường giả như vậy, nếu bộc phát thực lực ra ngoài chẳng phải tốt hơn sao?

Không chừng với thực lực của đối phương, hắn có cơ hội trực tiếp trở thành Thiên Vương hoặc Quán Quân Kanto.

Hay đối phương có mưu đồ lớn hơn?

Hoặc giả, người đó có liên hệ với Team Rocket?

Một lát sau, suy nghĩ kỹ.

Long Sứ Lance đột nhiên lại cảm thấy suy đoán này không đáng tin cậy, trên mặt lập tức hiện lên một tia nghi ngờ.

Chẳng lẽ?

Bốn mắt nhìn nhau.

Loreilei là người đầu tiên nói ra lo lắng trong lòng.

“Chẳng lẽ, đó là con người từ trong bí cảnh sao?!” “Xì!” Suy đoán của Loreilei cũng trực tiếp khiến Long Sứ Lance hít một hơi khí lạnh, nếu thực sự là như vậy, thì mọi chuyện sẽ rất rắc rối.

Thậm chí rắc rối này còn tồi tệ và phiền phức hơn cả việc đối phương gia nhập Team Rocket.

Dù sao đây là sự va chạm giữa hai nền văn minh, không thể dự đoán được sẽ tạo ra những kết quả khó lường như thế nào.

Khác chủng tộc, ắt có dị tâm.

Cùng là sinh vật có trí tuệ, nếu ngay cả chủng tộc cũng khác nhau, thì tất nhiên sẽ trở thành kẻ địch.

Đương nhiên, tình hình hiện tại cũng không thể lạc quan.

Đối phương đã thành công ra tay phá hủy khối sóng thần chính, nhưng phần sóng thần còn sót lại, may mắn sống sót và phân tán ra hai bên, vẫn tiếp tục oanh kích lên bờ biển.

Trên bờ biển hai bên hình thành hai luồng lũ lụt ngập trời, lực va chạm kinh khủng còn trực tiếp tạo ra hai khe rãnh dài hẹp trên bờ biển.

Nước biển cuồn cuộn trực tiếp lan tỏa ra bốn phía.

Trong đó đương nhiên cũng bao gồm cả tuyến đường mà mọi người đang rút lui.

"Không ổn, chúng ta phải rút lui nhanh hơn nữa." Chú ý đến phần sóng thần còn sót lại ở hai bên bờ biển, Long Sứ Lance lập tức nhắc nhở một tiếng.

Mọi người cùng với Pokémon hoang dã đều lần lượt đi vào cổng bí cảnh.

Vừa vặn tránh được sự tấn công của sóng thần.

Nước biển còn không ngừng va chạm lên cao nguyên Thạch Anh, tạo thành từng hồ nước nhân tạo, hồ nước nội địa nhiễm mặn. ...

"Xì!

Sức phá hoại, thật mạnh mẽ.” Tận mắt chứng kiến mọi chuyện kết thúc.

Tô Thanh cuối cùng cũng có một nhận thức đại khái về sức mạnh của Tam Cấp Thần.

Suicune cũng đã thành công phá vỡ định kiến cố hữu của Tô Thanh về Tam Cấp Thần bằng thực lực của mình.

Thực sự khiến Tô Thanh hiểu được sự mạnh mẽ của Tam Cấp Thần, hiểu được khái niệm “Thần”.

Một con sóng thần khổng lồ như vậy, Suicune ở giai đoạn Tam Cấp Thần lại có thể dưới sự gia trì kép của “biển cả” và “bão tố”, thành công phá hủy sóng thần, thật sự quá không thể tin nổi.

Nếu đúng là như vậy, chẳng lẽ ba con chim ngốc nghếch trên thế giới cũng có thực lực như vậy sao?

Mỗi hành động đều có thể ảnh hưởng đến sự an toàn tính mạng của hàng vạn người?

Không, sau khi suy nghĩ kỹ một chút, Tô Thanh lại dần thả lỏng.

Thực ra cũng không có gì đáng sợ đến vậy.

Để đạt được bước đó ít nhất cũng cần phải đặt chân vào lĩnh địa của Thần, trở thành Thần thú chân chính.

Trong số các Pokémon chim ngốc nghếch, có không ít con thực lực căn bản chưa đạt đến Tam Cấp Thần.

Chương 47

Thậm chí có những con chỉ có chiến lực cấp Thiên Vương, hoàn toàn không đáng sợ như trong tưởng tượng.

Để thực sự có thể trưởng thành đến cảnh giới Tam Cấp Thần trong môi trường hoang dã, ít nhất cũng phải là những con thiên tài trong số ba loài chim ngốc nghếch đó.

Nếu không, việc thăng cấp tự nhiên sẽ cần rất nhiều thời gian.

Hơn nữa, ở thế giới bên ngoài, có Nhất Cấp Thần thỉnh thoảng sẽ hiện thân (nắm đấm) để dẫn dắt những Nhị Cấp Thần, hoặc Tam Cấp Thần đó đi đúng "chính đạo", làm những việc cần làm.

Thêm vào đó, xung quanh còn có một con Fearow Dị Sắc đang âm thầm rình rập thế giới này.

Tô Thanh tin rằng chuyện hủy diệt thế giới sẽ không dễ dàng xảy ra đến vậy. "...Tốt, như vậy thì sau này Cynthia đi làm nhiệm vụ cũng không cần lo lắng vô duyên vô cớ bị cuốn vào những sự kiện cực kỳ kinh khủng nữa." Trong khoảnh khắc Tô Thanh suy tư những điều này, hình bóng Cynthia bỗng nhiên vụt hiện trong đầu cậu.

Liên tưởng đến Cynthia với tư cách là Quán Quân, cô ấy thường xuyên phải thực hiện những nhiệm vụ nguy hiểm.

Chẳng biết từ lúc nào, mỗi nụ cười, mỗi cái nhíu mày của đối phương đã in sâu vào trái tim Tô Thanh, để lại ấn tượng khó phai mờ.

Nhất là sau đó, khi Serena khiến Cynthia lộ ra vẻ mặt ghen tuông, cảm giác đó thật sự rất đáng yêu, khiến Tô Thanh có một sự thân cận khó tả với cô ấy.

Chỉ là hiện tại, người mà Tô Thanh liên tưởng trong đầu vẫn còn

đang say ngủ.

Tại cửa hàng của Tô Thanh ở Sinnoh, Cynthia lúc này vẫn đang nằm trong căn phòng mà Tô Thanh đã sắp xếp cho cô.

Dáng ngủ của cô thật phóng khoáng.

Cơ thể cô vẫn giữ một tư thế thoải mái.

Mái tóc vàng óng cũng dần chia thành hai phần do cô không ngừng cựa quậy, như hai chiếc đuôi ngựa xõa xuống hai bên vai.

Khóe môi hơi cong, đôi mắt nhắm lại tạo thành hai vầng trăng khuyết cong cong.

Có vẻ cô vẫn đang chìm đắm trong giấc mộng đẹp, trông như vừa có một giấc mơ đẹp.

Đồng thời, nếu có ai đến gần hơn, nhất định sẽ phát hiện ra rằng trong miệng cô dường như đang thì thầm khẽ khàng, như đang nói mớ.

Trong đó dường như có hai chữ "Tô Thanh", cũng không biết trong giấc mơ của đối phương rốt cuộc đang trải qua điều gì. ...Hả?

Dừng lại ảo tưởng trong đầu, trên mặt Tô Thanh quả nhiên lại nở một nụ cười ngạc nhiên. "Sao mình lại như vậy?" Vừa nghĩ, một lát sau Tô Thanh cũng bật cười. "Chắc là vì trong lòng Cynthia dường như có bóng hình của mình nhỉ." Tô Thanh thầm nghĩ.

Có lẽ cũng chính vì điểm này mà tốc độ hảo cảm của Tô Thanh dành cho Cynthia tăng vọt.

Còn về Serena, Tô Thanh lại không nghĩ đến cô bé ngay lập tức, không phải vì Tô Thanh không nhớ đến Serena đáng yêu và ngoan ngoãn.

Mà là vì Serena không làm những công việc có tính chất nguy

hiểm, nên cơ hội gặp nguy hiểm rất nhỏ. ...

Thu hồi suy nghĩ, Tô Thanh đưa mắt nhìn về hiện thực.

Những chuyện này phải đợi sau này, hiện tại việc cấp bách là phải tìm hiểu chân tướng của lõi Bí Cảnh.

Xem rốt cuộc là Pokémon nào đang thao túng mọi chuyện.

Tiếp theo, Tô Thanh dự định tiếp tục đi về phía trung tâm bão tố.

Ánh mắt cậu lướt qua bờ biển.

Nhờ phúc của Tô Thanh và Suicune, hàng nhà gần bờ biển nhất không bị hư hại.

Nhưng lũ lụt vẫn không ngừng hoành hành trên bờ biển.

Các tòa nhà phía trước tuy không bị ảnh hưởng, nhưng ngược lại, những tòa nhà phía sau đã bị ảnhán hủy diệt.

Cơ bản là không có ngoại lệ, tất cả đều biến thành phế tích dưới đòn tấn công của lũ lụt.

Tuy nhiên, tình huống này cũng là kết quả tất yếu.

Những gì Tô Thanh có thể làm, cậu đã làm hết rồi, còn lại thì chỉ có thể dựa vào… bản thân.

Lúc này, đối với Tô Thanh mà nói, việc nâng cao thực lực càng quan trọng hơn. "...Darkrai, tiếp theo cậu hãy tự do nâng cao thực lực trên biển đi.

Liên tục sử dụng Sấm Sét, cố gắng nâng cao thực lực của mình lên." Tô Thanh nhìn Darkrai, mỉm cười ra lệnh. "Rõ!" Darkrai lập tức gật đầu với Tô Thanh.

Sau một hồi đáp đơn giản, Darkrai liền trực tiếp lao thẳng xuống biển, rồi cơ thể hóa thành dạng u hồn.

Tìm kiếm nơi trú ẩn của Pokémon hệ Nước trong lòng biển.

Không lâu sau, Tô Thanh thấy Darkrai bỗng nhiên hiện thân ở một nơi rất xa trong lòng biển, cơ thể lơ lửng giữa không trung.

Có vẻ như nó đã xác định được nơi đó có rất nhiều Pokémon hệ Nước.

Bá!

Cùng với kỹ năng Sấm Sét được sử dụng thành công.

Trên bầu trời, những đám mây đen cuồn cuộn như biển sấm sét, lập tức như đáp lại Darkrai, trực tiếp bổ xuống một tia sét vàng rực.

Ầm ầm!

Tiếng sấm sét kinh người giáng xuống mặt biển, trực tiếp tạo ra một vùng chân không hình tròn.

Vô số tia nước bắn tung tóe ra bốn phía, tia sét vàng lóe sáng trong làn nước, phát ra tiếng tí tách.

Ngay sau đó lại chìm xuống mặt biển, hòa vào làn nước.

Nhiều tia sét hơn thì xuyên qua điểm tiếp xúc ban đầu, trực tiếp truyền xuống đáy biển.

Không lâu sau, nước biển xung quanh lại lấp đầy khoảng trống chân không đó, mặt biển lại trở thành một thể thống nhất.

Trong quá trình này, sét do tấn công bằng Sấm Sét gây ra cũng xuyên qua lần tiếp xúc đầu tiên trực tiếp chìm vào nước biển, nhanh chóng khuếch tán.

Rất nhiều Pokémon hệ Nước đều bị sét đánh trúng, tất cả đều hóa thành "mắt xoắn ốc" (chóng mặt).

Có con thì nổi lên mặt biển, có con thì trực tiếp chìm xuống đáy

biển sâu.

Phạm vi cực rộng, toàn bộ quá trình cực kỳ giống như đánh cá bằng điện.

Nhưng cùng với sự truyền bá của nước biển, dòng điện cũng sẽ dần yếu đi, thêm vào đó, dòng điện cũng sẽ tiêu hao khi đánh vào các Pokémon.

Vì vậy, mặc dù dòng điện này có thể truyền đi mà không có sự khác biệt, nhưng khoảng cách truyền đi cũng có hạn.

Đây cũng là lý do tại sao ban đầu Darkrai sẽ xác định trước nơi có nhiều Pokémon hệ Nước.

Ánh mắt Tô Thanh dừng lại trên Darkrai, nghiêm túc quan sát một lúc phương pháp "đánh cá bằng điện" của Darkrai.

Khóe miệng Tô Thanh cũng nở một nụ cười.

Thực lực của Darkrai đang không ngừng được nâng cao.

Chỉ trong một khoảnh khắc đã từ cấp 89 lên cấp 90.

Giống như Suicune trước đây, chỉ còn một bước nữa là có thể bước vào giai đoạn Thần cấp ba.

Nhìn tình thế này, dường như Darkrai thật sự có khả năng vươn lên, vượt qua Suicune.

Dù sao Darkrai có thể sử dụng Sấm Sét, còn Suicune thì không.

Kỹ năng hệ Điện khắc chế hệ Nước, cộng thêm chỉ số chủng tộc của Darkrai rất nổi bật.

Dưới sự gia trì của chỉ số chủng tộc 140, uy lực tấn công bằng Sấm Sét của Darkrai rõ ràng không thể so sánh với tấn công bằng Sấm Sét của Pokémon bình thường.

Sát thương cao, đương nhiên dễ dàng kiếm kinh nghiệm, có khả năng cao sẽ vượt qua Suicune sau này.

Thu hồi tầm mắt, Tô Thanh cũng không quên các Pokémon khác của mình.

Một nơi nâng cấp tốt như vậy, Tô Thanh đương nhiên phải tận dụng, để tất cả Pokémon của mình tăng cường thực lực mạnh mẽ. ...

Tô Thanh đưa tay xoa xoa đầu Suicune dưới thân, trên mặt tràn đầy vẻ hài lòng và tán thưởng.

Chuyến đi Bí Cảnh lần này, Suicune đã giúp cậu không ít.

Kỹ năng Cảm Ứng Ngoại Cảnh kết hợp với khả năng khống chế nước của nó rất hiệu quả và thực dụng.

Tiếp theo, Tô Thanh có việc cần Suicune giúp đỡ.

Vì vậy, ánh mắt cậu nhìn Suicune càng thêm phần ngưỡng mộ. "Suicune, tiếp theo cậu sẽ vất vả rồi.

Tôi sẽ triệu hồi các Pokémon khác ra.

Những con không biết bay, làm ơn dùng Cảm Ứng Ngoại Cảnh để đỡ lấy chúng nhé." Tô Thanh mỉm cười thì thầm với Suicune. "Oa ô ~!" Nghe vậy, Suicune lập tức hưng phấn kêu lên.

Nó nheo mắt, gật đầu với Tô Thanh.

Chương 48

Ánh sáng trong mắt nó cũng càng trở nên rực rỡ hơn, năng lượng Cảm Ứng Ngoại Cảnh bao phủ quanh Suicune.

Rõ ràng là đã chuẩn bị sẵn sàng để đón các Pokémon khác. "Vậy thì ra đi, Blaziken, Garchomp, Eevee, và Beedrill." Có sự đáp lời của Suicune, Tô Thanh liền không chút do dự, trực tiếp triệu hồi các Pokémon khác của mình trên biển.

Mặc dù trong số các Pokémon này, Garchomp và Beedrill có thể bay, nhưng trong điều kiện thời tiết mưa bão như thế này, bay hiển nhiên không tốt bằng được Cảm Ứng Ngoại Cảnh của Suicune bao bọc.

Làm như vậy, không chỉ có thể tiết kiệm một phần thể lực, mà còn có thể tránh bị nước mưa xối rửa, cách ly nước mưa ra ngoài.

Giống như Garchomp, một Pokémon hệ Đất/Rồng, mặc dù có thể tự do bay.

Nhưng trong thời tiết mưa bão, tuyệt đối không thể di chuyển tự do như vậy.

Lâu dần, nước mưa gây ra sát thương cho Garchomp cũng không hề nhỏ.

Do đó, tốt hơn là nên để Suicune đỡ lấy chúng. ...

Cơ thể được bao bọc bởi Cảm Ứng Ngoại Cảnh, các Pokémon của Tô Thanh cũng cảm nhận được sự bất thường trên cơ thể mình.

Trong đó, phản ứng dữ dội nhất phải kể đến Eevee.

Eevee nhỏ bé khi thấy cơ thể mình đột nhiên xuất hiện trên không trung thì liền đứng ngây ra tại chỗ.

Một lát sau, khi phát hiện cơ thể mình không rơi xuống, nó lập tức trợn tròn mắt khó tin, nghĩ rằng mình đã học được cách bay.

Ngay sau đó, nó liền vẫy bốn cái chân ngắn mềm mại, thử di chuyển cơ thể.

Kết quả là nó ngạc nhiên phát hiện ra mình hoàn toàn không thể di chuyển, toàn bộ quá trình này khiến Tô Thanh nhìn thấy mà vui vẻ.

Sau khi cười khẽ, Tô Thanh vội vàng ra hiệu cho Suicune đưa Eevee sang một bên.

Tô Thanh đưa tay ôm Eevee vào lòng, tiểu gia hỏa vừa vào lòng Tô Thanh liền như một con lừa hoang được thả tự do.

Nó nhảy nhót trên lưng Suicune một cách nhanh nhẹn và hưng phấn, rất hoạt bát.

Có vẻ như nó không hề sợ hãi khi bay lượn trên không trung.

Không giống Eevee, các Pokémon khác của Tô Thanh khi cơ thể bị Cảm Ứng Ngoại Cảnh bao bọc, liền hiểu rằng có chuyện lớn đã xảy ra.

Do đó, biểu cảm của chúng đều vô cùng nghiêm túc.

Chúng nhìn xung quanh môi trường, và trong khoảnh khắc thấy toàn bộ bầu trời bị mây đen bao phủ.

Vẻ mặt của vài Pokémon liền lóe lên một tia nặng nề, có vẻ như đã xảy ra chuyện lớn mà chúng không biết.

Sự thay đổi như vậy càng khiến trong mắt vài Pokémon bùng lên một tia chiến ý mãnh liệt. "Mọi người, tiếp theo tôi cần mọi người không ngừng tấn công các Pokémon hệ Nước dưới biển, đánh bại chúng sẽ trở nên mạnh hơn, là như vậy đó." Vừa dứt lời, Tô Thanh liền trực tiếp gật đầu với nhóm Pokémon.

Sau lời giới thiệu đơn giản của Tô Thanh, các Pokémon của cậu cũng đã đại khái hiểu được ý định của Tô Thanh.

Chúng hiểu rằng tiếp theo Tô Thanh sẽ cho chúng một cơ hội để thể hiện bản thân.

Điều này khiến tất cả các Pokémon vốn cực kỳ mong chờ chiến đấu, trên mặt đều đồng loạt lóe lên vẻ mong chờ và hưng phấn.

Cảm xúc dần trở nên cuồng nhiệt, chờ đợi mệnh lệnh của Tô Thanh được ban ra.

Tô Thanh cũng không để chúng chờ lâu, thấy mọi người đều hăng hái, đương tức hạ đạt chỉ lệnh. "Garchomp, Thiên Thạch Rồng." "Blaziken, Ngày Nắng, sau đó Tia Năng Lượng Mặt Trời." "Eevee, Tấn Công Ánh Sáng." "Beedrill, Đạn Gai." "Gầm lên ~!" Cùng với lệnh của Tô Thanh bùng nổ, Garchomp là con đầu tiên nhận lệnh liền ngửa mặt lên trời gào thét, miệng rồng trực tiếp chĩa thẳng lên không trung.

Có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Vô số sức mạnh màu đỏ lửa không ngừng từ cơ thể rộng lớn của Garchomp hiện ra, tạo thành từng đường vân đỏ kỳ lạ.

Còn mục đích của những đường vân này, thì tất cả đều tập trung vào miệng Garchomp.

Bá!

Năng lượng đỏ rực bắt đầu hoạt động, sau đó dần dần hội tụ vào yết hầu của Garchomp.

Cùng với sự di chuyển của năng lượng, các đường vân đỏ cũng dần biến mất trên cơ thể Garchomp, tất cả đều tập trung vào miệng Garchomp.

Chỉ trong tích tắc, năng lượng đã tụ tập xong, tất cả sức mạnh hệ Rồng dưới sự khống chế của Garchomp liền tụ lại thành một quả cầu lửa đỏ rực, khóa chặt trong miệng Garchomp.

Rầm!

Quả cầu Thiên Thạch Rồng màu đỏ lửa trực tiếp bay vút lên, như một mặt trời lấp lánh, bị Garchomp phun lên trời như một quả đạn pháo.

Nó xé toạc mây đen, chiếu sáng bóng tối giữa trời đất xung quanh, xua tan đi một vài đám mây đen.

Hơn nữa, giữa những đám mây đen lấp lánh tia sét, nó còn phản chiếu một đám mây hồng lửa, như đám mây chiều bị mặt trời thiêu đốt, mang lại một chút sức sống cho biển cả sóng gió cuồn cuộn.

Rầm!

Bay vút trên những đám mây đen, đạt đến một độ cao nhất định.

Thiên Thạch Rồng nóng bỏng trực tiếp tán loạn ra, hóa thành từng mảnh thiên thạch nhỏ bé.

Các mảnh Thiên Thạch Rồng đỏ lửa lần lượt rơi xuống bốn phương tám hướng, từ trạng thái ban đầu tập hợp thành một khối, hoàn toàn biến thành một kỹ năng tấn công diện rộng.

Hô hô hô!

Các mảnh vỡ Thiên Thạch Rồng khi rơi xuống trên mây đen còn tạo ra ma sát cực nóng với không khí, khiến uy lực của Thiên Thạch Rồng càng thêm mạnh mẽ.

Bầu trời cũng trong khoảnh khắc đó trở nên đỏ rực, hoàn toàn bị ánh sáng đỏ chiếm lĩnh.

Ánh nắng cũng theo những chỗ mà Thiên Thạch Rồng phá vỡ để

xuyên vào, đổ xuống mặt biển rộng lớn không dấu vết, chiếu sáng những con sóng dữ dội.

Ầm ầm ầm!

Thiên Thạch Rồng nóng bỏng rơi xuống nước biển, như những quả trứng bị ném xuống.

Kích thích từng lớp sóng nước.

Nhiệt độ cực cao kết hợp với nước biển, càng kích thích từng lớp hơi nước trắng xóa, phát ra tiếng xì xì, che khuất tầm nhìn của Tô Thanh.

Nó đã gây ra đòn tấn công thảm khốc cho rất nhiều Pokémon hệ Nước, khiến chúng lần lượt mất khả năng chiến đấu.

Thiên Thạch Rồng là đại chiêu hệ Rồng, có sát thương kỹ năng cơ bản cao tới 135, uy lực cực kỳ mạnh mẽ.

Kết hợp với thực lực Thiên Vương cấp của Garchomp thì càng như cá gặp nước, hai bên hợp sức, uy lực tăng gấp bội.

Trên mặt biển, tiếng xì xì vẫn không ngừng vang lên khắp nơi.

Dưới sự chú ý của Tô Thanh, cấp độ của Garchomp cũng đã được nâng cao nhất định.

Cấp độ đã tăng từ 68 lên 69.

Đạt đến phạm vi đỉnh phong của Thiên Vương cấp.

Chỉ cần có thể nâng thêm hai cấp nữa, phá vỡ cấp 71, thì Garchomp của Tô Thanh có thể thành công bước vào cấp độ Chuẩn Quán Quân.

Có thể thấy, đánh bại những Pokémon hệ Nước này, kinh nghiệm mà Garchomp nhận được rõ ràng nhiều hơn Darkrai hoặc Suicune.

Về điểm này, theo Tô Thanh, có lẽ cũng có liên quan nhất định đến cấp độ của bản thân Garchomp.

Các Pokémon khác của cậu, như Blaziken Dị Sắc, cũng đã sử dụng thành công Ngày Nắng.

Sự xuất hiện của Ngày Nắng, giống như đã mở ra một lỗ tròn trong màn trời đen kịt.

Kết hợp với khe hở do Garchomp giải phóng Thiên Thạch Rồng tạo ra, hiệu quả của Ngày Nắng đã được nâng cao hơn nữa.

Ánh nắng xuyên qua lỗ tròn kết hợp từ hai yếu tố này, chiếu sáng hoàn toàn bầu trời nơi Tô Thanh đang đứng.

Mặt biển dữ dội không còn vẻ u tối như trước.

Ánh nắng liên tục khúc xạ, vị trí của Tô Thanh cũng ngay lập tức trở nên sáng sủa.

Tầm nhìn có thể quan sát bằng mắt thường đã được nâng cao nhất định.

Sự xuất hiện của ánh nắng, càng tạo cơ hội cho Blaziken tập trung năng lượng mặt trời.

Tận dụng cơ hội này, Blaziken cũng không lãng phí thời gian, trực tiếp nhanh chóng hấp thụ sức mạnh ánh nắng.

Cụ thể là một luồng năng lượng màu xanh nhạt hiện ra, hội tụ giữa hai lòng bàn tay.

Phanh!

Tia Năng Lượng Mặt Trời trong tay Blaziken lập tức công kích xuống mặt biển phía dưới.

Chùm sáng huỳnh quang màu xanh nhạt lao đi không ngừng, trực tiếp đánh trúng một con Kingler Thiên Vương cấp.

Kingler bị Tia Năng Lượng Mặt Trời đánh trúng lập tức lộ ra vẻ mặt đau đớn.

Sát thương bùng nổ trực tiếp đánh bay Kingler trên mặt biển, tạo ra những đợt sóng biển va đập xung quanh, bắn ra từng đợt dư chấn.

Khoảng cách thực lực tuyệt đối khiến Kingler Thiên Vương cấp hoàn toàn không có khả năng chống cự.

Sức mạnh Quán Quân cấp vượt qua Thiên Vương cấp hai bậc, ở giữa còn kẹp một cấp độ Chuẩn Quán Quân.

Đặc biệt là kỹ năng Tia Năng Lượng Mặt Trời mà Blaziken Dị Sắc sử dụng, uy lực vô cùng mạnh mẽ.

Cơ thể bị đánh bay, Kingler gần như mất khả năng chiến đấu ngay lập tức.

Sau khi hạ màn, ánh mắt Blaziken lập tức nhìn về một hướng khác, khóa chặt một Pokémon mạnh mẽ khác.

Chương 49

Hai tay lại một lần nữa hội tụ lại, ánh sáng xanh nhạt lại một lần nữa quấn quanh hai móng vuốt.

Phanh!

Tia Năng Lượng Mặt Trời lại một lần nữa được phóng ra, không gì cản nổi.

Thường thì chỉ cần nó bùng phát ra, Tia Năng Lượng Mặt Trời có thể trực tiếp làm cho thể lực của mục tiêu bị đánh trúng hoàn toàn về không.

Sau đó, ánh mắt Blaziken Dị Sắc lại nhìn về một Pokémon mạnh mẽ khác.

So với tấn công diện rộng không phân biệt của Garchomp và Darkrai, tấn công của Blaziken Dị Sắc thiên về tấn công điểm chính xác hơn.

Nó chuyên chọn những đối thủ mạnh để tấn công.

Do đó, trong tình cảnh này, tốc độ nâng cao thực lực của Blaziken tuy không bằng Garchomp, nhưng cũng sẽ không chậm hơn quá nhiều.

Còn về Eevee và Beedrill?

Hai con này rõ ràng được Tô Thanh đưa ra để "đánh ké", mục đích chính là để Eevee và Beedrill kiếm thêm một ít kinh nghiệm.

Để có thể kiếm được kinh nghiệm, Tô Thanh cũng trực tiếp cho Eevee và Beedrill sử dụng các kỹ năng diện rộng, tự nhiên sẽ luôn có cơ hội kiếm kinh nghiệm.

Chỉ một lát sau, thực lực của Eevee và Beedrill đã có những bước

tiến nhảy vọt.

Phạm vi kỹ năng mà Eevee và Beedrill sử dụng cũng mạnh hơn trước, cùng với việc không ngừng sử dụng, độ thành thạo kỹ năng sẽ lại tăng lên.

Đối với việc vận dụng Tấn Công Ánh Sáng và Đạn Gai, hai Pokémon này cũng sẽ lên một tầm cao mới. ...

Ầm ầm!

Một tiếng sấm kinh động nữa vang lên, thu hút sự chú ý của Tô Thanh. 【Darkrai Dị Sắc】 【Thuộc tính】: Ác 【Khả năng】: Ác Mộng (Nếu đối thủ rơi vào trạng thái ngủ, thì cứ mỗi 10 giây, mất đi 1/8 giá trị thể lực tối đa.) 【Giới tính】: Vô tính 【Tiềm năng】: Thần cấp hai 【Chiến lực】: Thần cấp ba.

Cấp 91. 【Vật phẩm mang theo】: Wide Lens (Tăng tỷ lệ chính xác của kỹ năng, tăng hiệu quả sử dụng Hắc Động) Đột phá rồi sao?

Nhìn thuộc tính mới của Darkrai, trong lòng Tô Thanh cũng lóe lên một tia kích động.

Cuối cùng, Darkrai cũng đã thành công bước vào giai đoạn Thần cấp ba, vậy là Tô Thanh đã có hai Pokémon Thần cấp trong tay.

Darkrai Dị Sắc, đã thành công đặt chân vào lãnh địa của thần, sự lĩnh ngộ và vận dụng quy tắc sẽ có những bước tiến mới.

Đối với việc nâng cao thực lực, tự nhiên không cần nói nhiều, sẽ có sự gia tăng cực lớn.

Ầm ầm!

Tiếng nổ vang lên liên tục, cùng với lệnh của Tô Thanh, hai con Thần thú thực sự, liền hợp sức với bốn Pokémon của Tô Thanh bắt đầu "đánh cá bằng điện" một cách vô nhân tính.

Từng con Gyarados bị đánh cho bất tỉnh, các loại Pokémon hệ Nước đều bị đánh cho lật ngửa, tia sét vàng rực càng khiến những Pokémon hệ Nước này cảm thấy da đầu tê dại.

Nhưng trong quá trình này, điều khiến Tô Thanh hơi ngạc nhiên là trong Bí Cảnh dường như không có Pokémon hệ Nước nào tốt cả.

Đánh bắt lâu như vậy, thậm chí cấp độ đã được nâng lên, nhưng Tô Thanh vẫn chưa thấy Pokémon nào đáng để thu phục.

Chẳng hạn như Magikarp Dị Sắc, hoặc Feebas có tư chất Thiên Vương cấp, đều không xuất hiện.

Về điểm này, Tô Thanh thực sự có chút không hiểu tại sao Milotic, dạng tiến hóa của Feebas, lại được coi là Pokémon đẹp nhất.

Trong mắt Tô Thanh, Milotic cũng khá đẹp, nhưng có vẻ cũng không phải là đẹp nhất nhỉ, chẳng hạn, với dáng người kiểu rắn nước, nhan sắc của Dragonair hình như cũng không hề thua kém Milotic thì phải.

Thu phục một con Dragonair đi thi đấu thì chẳng phải thơm hơn sao?

Điều Tô Thanh luôn thắc mắc ở kiếp trước, bây giờ cậu cũng đã hiểu đại khái.

Có lẽ là vì Pokémon hệ Rồng hiếm khiến người bình thường khó có được.

Các Huấn Luyện Gia Pokémon hệ Rồng bình thường đều là những người có thực lực, họ coi trọng thực lực của bản thân hơn, vì vậy thường sẽ chọn cho Dragonair tiến hóa thành Dragonite.

Điều này cũng tạo ra hiện tượng mà Tô Thanh biết hiện nay, rất ít Huấn Luyện Gia thực sự có thể giữ Dragonair ở trạng thái đó.

Nhưng điều này không hề cản trở tình yêu của Tô Thanh dành cho Dragonair, nếu có cơ hội, Tô Thanh muốn đi thu phục một con Dratini hoặc Dragonair.

Nếu đối phương đồng ý, Tô Thanh cũng không ngại để nó luôn giữ ở giai đoạn Dragonair.

Có một vị vĩ nhân đã nói: "Nhan sắc là sức chiến đấu." Trông đẹp là được rồi, còn về chiến đấu, Tô Thanh có những Pokémon khác để thay thế, hoặc để chúng chuyên đi "hành gà" thôi. ...

Lại khoảng nửa canh giờ trôi qua, Tô Thanh cũng không hề dậm chân tại chỗ.

Cậu vẫn luôn không ngừng tiến về phía trước.

Cậu vẫn không quên mục đích thực sự của mình, ánh mắt nhìn về phía trung tâm bão tố càng lúc càng gần.

Quả nhiên, như Tô Thanh dự đoán, ở đó không hề bình thường.

Bởi vì ở đó, Tô Thanh thấy một hòn đảo, đang đứng trơ trọi giữa biển lớn.

Thấy hòn đảo xuất hiện, khóe miệng Tô Thanh cũng lập tức nở một nụ cười.

Sắp rồi, sắp đến gần rồi.

Mặc dù hiệu ứng Ngày Nắng trên bầu trời đã biến mất, mây đen lại một lần nữa che kín.

Nhưng cùng với việc Tô Thanh càng lúc càng đến gần trung tâm bão tố, mây đen trên bầu trời lại dần trở nên ít đi.

Hầu hết các trận bão tố thực ra đều nằm ở rìa ngoài của trung tâm bão tố, còn ở trung tâm thực sự thì bão tố lại nhỏ hơn.

Trên đường đi, trải qua những trận oanh tạc liên tục trong thời

gian dài, các Pokémon của Tô Thanh chỉ còn lại Darkrai và Suicune vẫn ở bên ngoài, sau khi các Pokémon khác cạn kiệt thể lực, chúng đã được Tô Thanh thu vào Pokeball.

Đúng như Tô Thanh dự đoán.

Trận chiến kéo dài đã giúp thực lực của các Pokémon của Tô Thanh được nâng cao đáng kể.

Trong đó, Darkrai là con có tốc độ nâng cao thực lực nhanh nhất.

Từ cấp 89 ban đầu, chỉ trong chốc lát không chỉ thành công bước vào giai đoạn Thần cấp ba, đạt đến một tầm cao mới.

Thậm chí, 10 phút trước Darkrai đã đạt đến một tầm cao mới. 【Darkrai Dị Sắc】 【Thuộc tính】: Ác 【Chiến lực】: Thần cấp ba.

Cấp 92.

Đúng vậy, 10 phút trước, chiến lực của Darkrai Dị Sắc của Tô Thanh đã nhảy vọt trực tiếp đạt đến cấp 92.

Hiện tại ước tính cách cấp 93 chắc cũng không còn xa nữa.

Hầu hết các Pokémon hệ Nước gần như đều bị Darkrai Dị Sắc tấn công diện rộng và ảnh hưởng thành công.

Bị đánh chết, rơi vào trạng thái cận tử, cần một thời gian mới có thể hồi phục thể lực.

Vì vậy, kinh nghiệm mà Darkrai nhận được là nhiều nhất trong số các Pokémon.

Cần biết rằng càng về sau cấp độ càng khó tăng lên.

Do đó, mặc dù cấp độ mà Darkrai tăng lên không phải là nhiều nhất, nhưng kinh nghiệm nhận được tuyệt đối là phong phú nhất.

Còn về những con khác.

Mặc dù tốc độ nâng cấp không khủng khiếp như Darkrai, nhưng cũng không dung thứ, có một sự tiến bộ đáng kể. 【Suicune】【Thuộc tính】: Nước 【Chiến lực】: Thần cấp ba.

Cấp 92. (Tăng ba cấp khi vào Bí Cảnh). ... 【Blaziken Dị Sắc】【Thuộc tính】: Lửa 【Chiến lực】: Quán Quân cấp.

Cấp 89. (Tăng hai cấp). ... 【Garchomp】 【Thuộc tính】: Đất + Rồng 【Chiến lực】: Chuẩn Quán Quân cấp.

Cấp 73. (Tăng 5 cấp). ... 【Beedrill Dị Sắc】 【Thuộc tính】: Côn trùng + Độc 【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương cấp.

Cấp 57. ... 【Eevee】 【Thuộc tính】: Thường 【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương cấp.

Cấp 59.

Chương 50

...

Thật bất ngờ.

Giữa Beedrill Dị Sắc và Eevee, Eevee, con suốt ngày làm nũng, thực lực lại bất ngờ vượt lên trên.

Có vẻ như Eevee có vận khí xuất sắc.

Số lượng Tấn Công Ánh Sáng thành công "ăn trộm" được kinh nghiệm chắc chắn nhiều hơn Đạn Gai của Beedrill.

Chỉ có thể nói, đôi khi vận khí cũng là một dạng thể hiện của thực lực.

Trong những thay đổi này, thực lực chiến đấu thực sự của Tô Thanh cũng đã được nâng cao hiệu quả.

Từ một Quán Quân cấp chiến lực đỉnh phong ban đầu, đã nhảy vọt trực tiếp đạt đến Thần cấp ba = Master.

Cả hai con Thần thú của Tô Thanh.

So với việc nâng cao thực lực của Pokémon bình thường lên Master, thực lực chiến đấu thực sự của Thần thú càng mạnh mẽ hơn.

Chỉ số thể lực và năng lực của Thần thú cũng sẽ chiếm một lợi thế nhất định trong chiến đấu, sự lĩnh ngộ về quy tắc cũng sẽ càng thấu đáo hơn, độ hòa hợp cao hơn.

So với Pokémon Master cấp bình thường.

Pokémon Thần cấp ba truyền thuyết, uy lực kỹ năng nhận được sự gia trì mạnh mẽ hơn từ quy tắc, sự lĩnh ngộ sâu sắc về quy tắc cũng có nhận thức sâu hơn, sức phá hoại rõ ràng sẽ mạnh hơn.

Nhưng thế sự vô tuyệt đối.

Ở dã ngoại, nếu không có người chỉ huy.

Thần cấp ba dã ngoại bình thường thực sự khó đánh thắng Pokémon Master cấp.

Thông thường, Pokémon Master cấp đều có Huấn Luyện Gia chỉ huy, còn Thần cấp ba dã ngoại thì dựa vào trí tuệ và bản năng của chúng.

Thậm chí có con còn hoàn toàn dựa vào tập tính, cứ động một chút là rơi vào trạng thái bạo nộ, không tránh khỏi bộc lộ điểm yếu, tạo cơ hội cho kẻ địch tấn công có mục tiêu. (Ví dụ: Zapdos bị "ứ huyết não").

Sau khi thực lực tiếp cận, điều quan trọng hơn là chiến lược, cũng có thể thấy được tầm quan trọng của Huấn Luyện Gia trong việc quản lý, Tô Thanh cũng sẽ cố gắng nâng cao trình độ chỉ huy của mình. ... "Tốt, mục tiêu tiếp theo là ở đó rồi." Ngẩng đầu.

Ánh mắt Tô Thanh lập tức nhìn về hòn đảo xa xa.

Khoảng hơn 2000 mét, ở đó, Tô Thanh có thể nhìn thấy hầu hết tình hình của hòn đảo.

Thậm chí một vài kiến trúc trên hòn đảo, Tô Thanh cũng đã nhìn thấy.

Nhìn kiến trúc đặc biệt ở xa trông giống như đấu trường La Mã cổ đại.

Một linh cảm chợt lóe lên trong Tô Thanh, khóe miệng cậu lập tức co giật.

Bởi vì cậu cảm thấy một chút quen thuộc.

Đặc biệt là kết hợp với bờ biển đã trải qua trước đó, và bão tố trên

biển.

Kết hợp cả hai lại, rồi nhìn hòn đảo và kiến trúc hiện tại, trong đầu Tô Thanh liên tưởng đến một sự kiện.

Chẳng lẽ?

Đó là Bí Cảnh đặc biệt trong phiên bản điện ảnh, "Mewtwo Strikes Back"?

Vừa nghĩ.

Tô Thanh lại không khỏi cẩn thận xác minh lại một lần nữa, kết luận rút ra là, thật sự rất giống, từng chi tiết đều vô cùng giống.

Dường như bờ biển vừa rồi chính là bờ biển mà Ash và những người khác đã ở ngay từ đầu trong "Mewtwo Strikes Back". ...

Nếu đúng là như vậy.

Tô Thanh quay đầu, ánh mắt lập tức nhìn sang Darkrai đang lơ lửng giữa không trung.

Trên mặt cậu lập tức tràn đầy sự ngạc nhiên, lẩm bẩm: "Không thể trùng hợp đến vậy chứ?!" Một Thần thú Dị Sắc hệ Ác, đối đầu với Mewtwo?

À phải rồi, hình như trong "Mewtwo Strikes Back", không chỉ có mỗi Mewtwo, "Thần cấp một nhân tạo" độc đáo đó tồn tại.

Mà còn có một con có chiến lực sánh ngang Thần cấp một.

Nó có địa vị đặc biệt trong số các Pokémon huyền thoại, thậm chí ý nghĩa thực chiến hoàn toàn không kém bất kỳ Thần cấp một nào là Mew.

Mewtwo và Mew à.

Hai con Thần thú mạnh mẽ hệ Tâm Linh. "Chậc!" Thật là thơm~

Tô Thanh cảm thấy như đang trong trạng thái "mắt nhìn xuyên thấu", chỉ là... cậu nghi ngờ nhìn Darkrai trước mặt, Darkrai giai đoạn Thần cấp ba, liệu có thực sự có cơ hội đánh thắng Thần cấp một không?

E rằng đang "thí mạng".

Suicune Thần cấp ba còn có thể dưới sự gia trì của mưa bão và biển lớn, sử dụng Sóng Nước phá vỡ sóng thần.

Vậy còn Thần cấp một... chậc chậc.

Đừng nói là đánh bại hai con Thần thú Thần cấp một.

Theo Tô Thanh thấy, e rằng Darkrai còn khó đánh thắng Thần cấp hai.

Còn về việc hệ Ác miễn dịch Tâm Linh ư?

Không tồn tại đâu...

Đối với Mewtwo Thần cấp một mà nói.

Một đòn Cận Chiến hay Cầu Hào Quang ngẫu nhiên, chẳng phải có thể trực tiếp hạ gục Darkrai sao?

Cần gì phải dùng kỹ năng Tâm Linh.

Lập tức.

Sau khi mất đi cơ hội chiến thắng hai con Thần cấp một, trên mặt Tô Thanh lập tức hiện lên một tia bất lực.

Đối với việc đánh thắng Mewtwo và Mew ở giai đoạn hiện tại, Tô Thanh cơ bản không còn hy vọng. "Đáng tiếc!" Thầm cảm thán một tiếng, nhưng Tô Thanh lại không định từ bỏ việc đổ bộ lên đảo.

Mặc dù không thể thu phục Mewtwo và Mew, nhưng ít nhất nhìn thì vẫn được chứ.

Có vẻ như Mewtwo trong anime, ban đầu tuy đối kháng với con

người, nhưng cuối cùng vẫn nói lý lẽ.

Nếu vậy, Tô Thanh cũng không cần lo lắng về sự an toàn của tính mạng mình bị ảnh hưởng.

Biết đâu lang thang trên đảo, có thể nhặt được một vài Bảo vật như Đá Nước, hoặc Đá Đất.

Có những thứ đó, chuyến đi này của Tô Thanh ít nhất cũng sẽ không quá lỗ.

Chỉ là, đã muốn đổ bộ lên đảo.

Tô Thanh vẫn cần tiếp tục nâng cao thực lực.

Mặc dù trong thời gian ngắn không thể nâng thực lực của Darkrai quá cao, đạt đến Thần cấp hai.

Nhưng ít nhất cũng nên để Darkrai, trong khoảng cách gần 2000 mét, nâng thực lực lên cấp 93.

Trong lòng đã có tính toán, Tô Thanh liền lập tức tiếp tục chỉ huy, khẽ vỗ đầu Suicune, đưa tay chỉ hòn đảo phía trước. "Suicune.

Cậu thấy hòn đảo kia chưa?

Mục tiêu của tôi là ở đó.

Từ từ tiến lại gần nhé, còn bây giờ thì dừng tay đi, chiến trường ở đó hoàn toàn giao cho Darkrai." Tô Thanh nhẹ nhàng nói. "Oa ô ~" Suicune lập tức biểu thị đã hiểu, vui vẻ đáp lại một tiếng, sau đó khẽ gật đầu, biểu thị đã hiểu.

Nó thu lại Cảm Ứng Ngoại Cảnh đang không ngừng hoành hành trên mặt biển, giao toàn bộ chiến trường cho Darkrai, chuyên tâm dẫn dắt Tô Thanh tiến đến gần hòn đảo.

Càng đến gần hòn đảo, tâm trạng của Tô Thanh càng thêm kích động.

Tô Thanh quay đầu, ánh mắt lại dừng lại trên Darkrai.

Bốn mắt nhìn nhau, Tô Thanh lập tức nghiêm túc gật đầu với đối phương, trong mắt tràn đầy sự nghiêm túc. "Darkrai, cố gắng nâng cao thực lực nhé, cố gắng hết sức trước khi đổ bộ lên đảo, hãy nâng thực lực lên thêm một cấp nữa." ... "Được, Chủ nhân!" Darkrai lạnh lùng đáp lại.

Nhận được chỉ thị của Tô Thanh, Darkrai lập tức tiếp tục điên cuồng sử dụng tấn công Sấm Sét.

Ầm ầm ầm, cùng với từng tia thiên lôi không ngừng giáng xuống mặt biển.

Các Pokémon hệ Nước trong biển xung quanh đều khó thoát khỏi số phận bị "bolt strike" (đánh sét).

Chương 51

Mọi con đường có thể chia sẻ kinh nghiệm của Darkrai đều bị phong tỏa hoàn toàn.

Không phụ kỳ vọng, tốc độ nâng cấp thực lực của Darkrai rõ ràng có hiệu suất cao hơn trước.

Ầm ầm ầm!

Cùng với từng tia sét hiện ra.

Tô Thanh có thể cảm nhận rõ ràng khí thế của Darkrai đang không ngừng được nâng cao, khí thế trên người nó cũng càng trở nên sâu thẳm hơn.

Thật không hổ là Thần thú nhỉ?

Tô Thanh thấy, mặc dù từ khi đổ bộ lên biển lớn, sau khi Suicune phá bỏ sóng thần.

Bắt đầu chiến đấu, cho đến bây giờ, hình như Darkrai đã không biết sử dụng bao nhiêu lần tấn công Sấm Sét rồi.

Kết quả là, trạng thái tinh thần của Darkrai vẫn giữ được cực kỳ tốt.

Vẻ mặt nó có chút lạnh lùng, một Pokémon thuộc dạng cao ngạo.

Ngay cả với Tô Thanh, dù độ thân mật đã đạt giá trị tối đa 255, nó cũng không hề nhiệt tình đối đãi.

Nếu là người lạ, Darkrai có lẽ sẽ trở nên trầm mặc hơn nữa.

Có vẻ như, trong thời gian ngắn, tính cách của Darkrai của Tô Thanh khó mà thay đổi được.

Tô Thanh thầm nghĩ.

Ầm!

Cuối cùng, cùng với một tia sét có uy lực mạnh hơn trước giáng xuống mặt biển.

Một lượng lớn Pokémon hệ Nước mất khả năng chiến đấu, trước mặt Tô Thanh, giao diện thuộc tính của Darkrai cũng đã thay đổi. 【Darkrai Dị Sắc】【Thuộc tính】: Ác 【Chiến lực】: Thần cấp ba trung kỳ: Cấp 93.

Đúng lúc này.

Tận mắt chứng kiến thực lực của Darkrai đã tiến lên cấp 93.

Đánh giá chiến lực đã bước vào giai đoạn Thần cấp ba trung kỳ, trên mặt Tô Thanh lập tức hiện lên một tia hài lòng và kích động.

Thần cấp ba trung kỳ.

Nên có một bước nhảy vọt về chất so với trước đây.

Ở điểm này, Tô Thanh nhìn về vị trí hiện tại của Darkrai, cũng có thể trực tiếp phân biệt được sự khác biệt giữa hai giai đoạn bằng mắt thường.

Chỉ thấy thực lực đã tiến lên Thần cấp ba trung kỳ, Darkrai Dị Sắc lập tức lơ lửng trên một vùng biển khác.

Ầm ầm ầm!

Cùng với tiếng sấm thịnh nộ vàng rực từ trời giáng xuống, quy mô và áp lực đó, thật sự khiến Tô Thanh khó mà tưởng tượng được.

Quy mô tấn công Sấm Sét, trực tiếp mở rộng hơn 1/3 so với trước.

Bất kể về độ rộng, hay về chất lượng, đều vượt xa trước đây quá nhiều.

Dưới một đòn tấn công, các Pokémon hệ Nước bị đánh trúng càng

thêm phần mất khả năng chiến đấu.

Dựa theo sự phân bố chủng loại, chúng được chia thành hai phần, một phần lơ lửng trên mặt biển, lộ ra "mắt xoắn ốc".

Phần còn lại thì trực tiếp chìm xuống đáy biển. "Tốt quá, Darkrai, dừng lại đi." Thấy vậy, Tô Thanh cũng lập tức triệu hồi Darkrai về. ...

Ngay lúc đó, Tô Thanh vừa ra lệnh cho Darkrai dừng hành động.

Ngay sau đó, Tô Thanh và Suicune đã đến gần hòn đảo. "Chủ nhân!" Trong cơn bão tố, giọng nói của Tô Thanh tuy nhỏ.

Nhưng đối với Darkrai, một con luôn chú ý quan sát Tô Thanh, điều này không thành vấn đề, hoàn toàn không thể gây trở ngại.

Nó có thể trực tiếp bỏ qua tiếng sấm sét lóe sáng giữa mây đen, và âm thanh sóng biển vỗ bờ.

Vì vậy, nghe thấy tiếng gọi của Chủ nhân, Darkrai liền lập tức hiện ra trước mặt Tô Thanh, dừng tấn công. "Thế nào?

Hiện tại thể lực ra sao?" Tô Thanh quan tâm hỏi.

Trong mắt cậu lóe lên một tia tò mò, cũng muốn biết giới hạn của Darkrai Dị Sắc rốt cuộc ở đâu. "Chủ nhân, sau khi thực lực tiến hóa, thể lực của tôi dường như đã hồi phục một phần.

Nếu cần trải qua một trận chiến như vừa rồi một lần nữa, cũng có thể được." Darkrai đáp. "Được, có thể trải qua một trận chiến như vừa rồi một lần nữa ư, tôi biết rồi." Tô Thanh ngạc nhiên, liền ngơ ngác đáp lại một tiếng.

Đồng thời, trong đầu cậu cũng không khỏi kinh ngạc về thể lực của Darkrai.

Có thể trải qua một trận chiến như vừa rồi một lần nữa ư?

Khái niệm gì vậy?

Chỉ số thể lực của Darkrai có vẻ hơi khủng khiếp rồi đấy, quả nhiên không hổ là Thần thú, có sự gia trì của "Thần" tự.

Bành!

Trong lúc Tô Thanh suy tư.

Từ xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng nổ lớn, vừa đặt chân lên đảo, Tô Thanh liền cảm thấy trên hòn đảo dường như có một mối nguy hiểm rất lớn. "Chiến đấu đã bắt đầu rồi sao?!" Tô Thanh có chút bất ngờ.

Nếu chiến đấu đã bắt đầu, thì hòn đảo này không an toàn như trong phim đâu.

Hai Pokémon cấp độ Thần cấp một giao chiến với nhau, mức độ nguy hiểm giữa chúng, tự nhiên không cần nói nhiều.

Nếu xảy ra bất ngờ, Tô Thanh thậm chí có khả năng bị ảnh hưởng trực tiếp mà chết.

Chẳng hạn như Psystrike của Mewtwo.

Nếu con đó trực tiếp sử dụng vào toàn bộ hòn đảo, Tô Thanh có thể sẽ trực tiếp bị dư chấn đánh nát thành tro. "Sóng Tâm Linh thật nồng đậm." Trong quá trình này.

Darkrai đang lơ lửng giữa không trung, cũng đã cảm nhận được sự tồn tại của Tâm Linh từ sự dao động không gian.

Pokémon hệ Ác, hoặc Pokémon hệ Ma, hiển nhiên rất nhạy cảm với nhận thức Tâm Linh.

Tương tự, Pokémon hệ Tâm Linh tự nhiên cũng có thể cảm ứng được khí tức đáng ghét tỏa ra từ Pokémon hệ Ma.

Còn về hệ Ác.

Xin lỗi, trừ khi tận mắt nhìn thấy, nếu không chỉ dựa vào "Inner

Focus" (tập trung bên trong) thực sự không thể cảm nhận được, trừ khi khoảng cách thực lực cực lớn. "Chủ nhân, trên hòn đảo này dường như có một Pokémon hệ Tâm Linh rất mạnh." Sau khi suy nghĩ một lát, Darkrai đã thành công cảm nhận được sóng Tâm Linh.

Liền truyền tin tức đã nắm bắt cho Tô Thanh. "Ừm, tôi biết rồi." Tô Thanh cũng lập tức gật đầu. "À đúng rồi, Darkrai.

Nếu có kỹ năng Tâm Linh diện rộng bùng phát trên hòn đảo, cậu có cách nào bảo vệ tôi không?" Tô Thanh nghiêm túc hỏi.

Dù sao cũng không thể không nghiêm túc, điều này liên quan đến sự an toàn tính mạng của cậu.

Nếu không cần thiết.

Tô Thanh không định lấy mạng mình ra mạo hiểm. "Ơ!" Nghe vậy, Darkrai lại hơi sững người.

Tô Thanh nhìn nó không khỏi lộ ra một tia ngạc nhiên, chẳng lẽ không được sao?

Tô Thanh có chút thất vọng.

Đang lúc Tô Thanh suy tư, Darkrai lại sau một thoáng ngạc nhiên, đã phản ứng lại. "Chủ nhân, có thể ạ.

Tôi có thể trực tiếp bám vào người Chủ nhân.

Có sự dao động của tôi làm vật cản, kỹ năng Tâm Linh đánh vào người Chủ nhân, sẽ không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào." Lấy lại vẻ bình thường, Darkrai cực kỳ tự tin nói. "Ồ, vậy thì tốt quá rồi." Có được kết quả như vậy, trên mặt Tô Thanh cũng lóe lên một tia mừng rỡ cuồng nhiệt, tâm trạng kích động.

Điều này có nghĩa là cậu có thể lên đảo, cũng có thể nhân cơ hội này để nhìn trộm bóng dáng của Mewtwo và Mew.

Cậu tin rằng nếu Mewtwo muốn ra tay, có sự bảo vệ của Darkrai, cậu cũng có thể đối phó được phần nào.

Chờ Mew phản ứng, chắc chắn không thể để Mewtwo tiếp tục làm điều ác, vậy là cũng có sự đảm bảo an toàn rồi.

Ầm!

Chương 52

Khi Tô Thanh còn chưa định hành động gì, từ một kiến trúc khổng lồ ở xa bỗng nhiên bùng phát ra một tia sáng năng lượng màu trắng thô to.

Nó xuyên thẳng lên bầu trời, phá tan mây đen, xé toạc bão tố.

Trên bầu trời giữa cơn bão tố, một vết nứt khổng lồ đã bị xé ra, thành công tạo ra một lỗ lớn.

Một vài tia nắng chói chang xuyên vào, phát ra ánh sáng vàng rực rỡ, chiếu rọi lên mặt biển xa xa.

Một lát sau, lại một lần nữa bị mây đen bao phủ, y như trước. "Chậc!" Với uy lực khủng khiếp như vậy nếu đánh xuống đất thì sẽ mạnh đến mức nào?

Nhưng, Tô Thanh vừa dứt lời, ngay sau đó lại có một cảm giác đất rung núi chuyển lập tức bao trùm toàn thân cậu và Suicune.

Thấy vậy, Suicune liền phải thi triển Cảm Ứng Ngoại Cảnh, lơ lửng giữa không trung.

Nhờ đó tránh được sự rung chuyển của mặt đất.

Ầm ầm ầm!

Đại chiến địa chấn, vô cùng dữ dội.

Tình hình đó hệt như bị tên lửa chiến thuật đánh trúng, thành công kích nổ, tạo ra cảm giác mặt đất nứt toác rung chuyển.

Cảm giác chấn động mạnh mẽ này, thậm chí đủ sức sánh ngang với chấn động do một trận động đất cấp 8-9 gây ra.

Nước biển xung quanh đều truyền ra từng đợt sóng cực kỳ dữ dội,

sau đó lại dần dần truyền đi xa, tạo thành từng đợt sóng lớn mới trên mặt biển.

Ánh mắt Tô Thanh cẩn thận lướt qua mặt biển, may mắn là trên mặt biển không xuất hiện sóng thần quy mô lớn, điều này khiến Tô Thanh thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nếu không, lại không biết có bao nhiêu Pokémon hoang dã sẽ chết oan.

Trong biến cố này, nhận thấy hai luồng khí thế chiến đấu ngang tài ngang sức.

Đôi mắt Darkrai cũng nheo lại.

Trong dư chấn của vụ nổ, cảm nhận của nó càng mạnh mẽ hơn.

Trước đây nó nghĩ chỉ có một Pokémon hệ Tâm Linh mạnh mẽ, bây giờ thì thấy có hai con.

Điều này khiến nó rất ghét và không thích, liên tưởng đến Cresselia. "Chủ nhân, nhìn kìa, phán đoán trước đây của tôi có chút sai sót.

Trên hòn đảo này có hai Pokémon hệ Tâm Linh.

Ngoài ra, hình như thực lực của chúng có thể mạnh hơn tôi một chút, nhưng chắc chắn cũng ở giai đoạn Thần cấp ba." Đúng rồi!

Đương nhiên là có hai luồng, nếu không, cái dự đoán "Mewtwo Strikes Back" này chẳng phải sẽ hụt mất sao?

Tô Thanh thầm nghĩ. "Hả?!

Hình như, vừa rồi Darkrai vừa nói ra những lời kinh người." Phản ứng lại, Tô Thanh lập tức cẩn thận suy ngẫm lời Darkrai vừa nói, trợn tròn mắt kinh ngạc.

Trên mặt cậu tràn đầy vẻ khó tin. "Trên đảo có hai con Thần cấp

ba đang chiến đấu ư?!" Tô Thanh quay đầu, ánh mắt lập tức nhìn về phía Darkrai, trong mắt tràn đầy sự mong đợi.

Tim cậu cũng trong khoảnh khắc đó đập thình thịch, nhanh chóng.

Chờ đợi Darkrai đáp lại. "Hả?!" Bị Tô Thanh hỏi với thái độ đó, Darkrai cũng có vẻ hơi khó hiểu.

Bởi vì nó không biết tại sao Chủ nhân lại kích động như vậy, và cũng nhận ra sự bất thường của Tô Thanh.

Mặc dù ngạc nhiên, Darkrai vẫn kiên định gật đầu.

Điều này khiến trong mắt Tô Thanh lập tức lóe lên một tia mừng rỡ cuồng nhiệt, tâm thần chấn động. "Tuyệt vời quá, nếu đã vậy thì tôi mau đi xem thôi." Có sự đảm bảo của Darkrai, tâm trạng của Tô Thanh lúc này có thể nói là muôn vàn cảm xúc.

Cứ như vừa từ địa ngục lại lên thiên đàng.

Nhắm mắt lại dường như có thể thấy một con Mewtwo và một con Mew đang không ngừng vẫy tay chào, chờ đợi cậu đến thu phục.

Lơ lửng giữa không trung, tốc độ bay của hai Thần thú rất nhanh, gần như chỉ trong chốc lát, đã đến cạnh kiến trúc khổng lồ.

Xuyên qua phía trên kiến trúc giống như đấu trường La Mã cổ đại, khi đi vào trong, Tô Thanh liền thấy hai Pokémon đang tấn công lẫn nhau ở trung tâm đấu trường. "Quả nhiên là như vậy!" Thấy bóng dáng hai Thần thú, tâm trạng của Tô Thanh lập tức hưng phấn. "Oa ~" Cùng với việc Tô Thanh và hai Thần thú đến gần, hai Thần thú đang chiến đấu hiển nhiên cũng đã chú ý đến họ.

Mewtwo thân hình mảnh khảnh, thực lực mạnh mẽ.

Và Mew thân hình nhỏ bé, nhưng chiếc đuôi lại vô cùng mảnh khảnh, cả hai đều tránh ra.

Giữa chúng đã kéo giãn một khoảng cách nhất định.

Ánh mắt chúng dừng lại trên Tô Thanh và Suicune.

Một lát sau, ánh mắt cả hai lại đồng loạt dừng lại trên Darkrai.

Trong mắt chúng hơi lóe lên một tia đối kháng, rõ ràng là cực kỳ ghét Pokémon hệ Ác.

Không chỉ quan sát, hai Thần thú hiển nhiên cũng không hoàn toàn thả lỏng cảnh giác.

Ít nhất Mewtwo vẫn luôn âm thầm quan sát động tĩnh của Mew, còn về Mew, tiểu gia hỏa này rõ ràng là một kẻ cực kỳ táo bạo, nghịch ngợm.

Sau khi cẩn thận đánh giá Tô Thanh một lượt, Mew, con rất tò mò về con người, liền nhanh chóng lao về phía Tô Thanh.

Nó bay lượn một vòng trên đỉnh đầu Tô Thanh, sau đó liền trực tiếp đậu lên đầu Tô Thanh.

Coi tóc của Tô Thanh như tổ của mình.

Nó nheo mắt, điều khiển chiếc đuôi mảnh khảnh nhẹ nhàng vuốt ve má Tô Thanh. "Ừm?!" Hành động bất ngờ của Mew cũng khiến Tô Thanh hơi ngạc nhiên, biểu cảm trên mặt cậu hoàn toàn bị sự kinh ngạc chiếm lấy. ...

Cùng lúc đó.

Ngay cả Suicune và Darkrai cũng ngạc nhiên.

Hoàn toàn không nhìn rõ Mew đã đến từ lúc nào.

Khi Suicune phản ứng lại, Mew đã ở trên đỉnh đầu Tô Thanh.

Nó bắt đầu bay lượn trên đỉnh đầu Tô Thanh, điều này khiến Suicune, con vốn đang đứng đầu tiên, có chút không biết phải làm sao.

Sau đó, dưới sự ám chỉ của Tô Thanh, Suicune cũng không có bất kỳ hành động nào.

Nó trơ mắt nhìn Mew nghịch ngợm đậu trên đầu Tô Thanh, tận mắt chứng kiến Mew dùng chiếc đuôi hồng mảnh khảnh đó chạm vào má Tô Thanh.

Sau khi thực sự chạm vào Tô Thanh, đôi mắt hình tam giác cong cong của Mew lập tức nheo lại thành hai vầng trăng khuyết. "Mew ~!" Nhận thấy thiện ý truyền đến từ Tô Thanh, Mew lập tức hưng phấn.

Nó cúi đầu nhìn Suicune dưới chân Tô Thanh một cái, Mew, con có tâm hồn ham chơi, liền từ đầu Tô Thanh bay xuống, dưới ánh mắt của Tô Thanh, thân hình nó đậu xuống đầu Suicune.

Chỉ còn lại chiếc đuôi hồng mảnh khảnh, vẫn không ngừng vẫy vẫy trong không trung.

Không giống với Tô Thanh và Suicune, khi ánh mắt Mew liếc Darkrai.

Trong mắt nó lại lóe lên một tia cảnh giác.

Ánh mắt đó có chút giống với ánh mắt đề phòng mà nó lộ ra khi nhìn Mewtwo.

Nhưng không đến mức đó, và cũng không hề ra tay tấn công Darkrai như cách nó đối xử với Mewtwo, chỉ là khá cảnh giác, âm thầm đề phòng. ...

Mew bên ngoài trông giống một con mèo nhỏ màu hồng, nhìn mềm mại, đuôi dài khoảng gấp đôi chiều cao cơ thể, đầu đuôi rất gần với hình dạng quả bóng bầu dục, dài và hơi bầu dục, đôi mắt đại khái có hình tam giác, rất đáng yêu.

Khi quan sát cận cảnh, vẻ đáng yêu của Mew càng được thể hiện rõ ràng.

Ước tính chiều cao của Mew chỉ khoảng 40 cm.

Gần như đã trưởng thành rồi, nhưng thực lực hình như có chút vấn đề. 【Mew】 【Độ thân mật】: 35. 【Thuộc tính】: Tâm Linh 【Khả năng】: Đồng bộ hóa (Trong chiến đấu sẽ lây nhiễm trạng thái độc, tê liệt, bỏng cho đối thủ.) 【Giới tính】: Nữ 【Tiềm năng】: Thần cấp một 【Chiến lực】: Thần cấp ba.

Cấp 99. 【Vật phẩm mang theo】: Không. 【Kỹ năng đã học】: ... (Hầu như không có chiêu thức nào mà Mew không học được, xứng danh "Ditto vĩ đại".) Nhìn thuộc tính chi tiết của Mew, Tô Thanh cũng thầm thở phào nhẹ nhõm.

May mà thực lực của đối phương đúng là Thần cấp ba, mặc dù cấp 99, chỉ còn một bước nữa là có thể bước vào cảnh giới Thần cấp hai.

Nhưng nó chưa vào.

Chương 53

Chưa vào, đã cho Tô Thanh cơ hội để có được con Mew này.

Cùng lúc đó, trong quá trình Tô Thanh quan sát Mew, Mewtwo ở bên cạnh, cũng đang nghiêm túc đánh giá Tô Thanh, Suicune, và Darkrai, con mà nó cực kỳ không thích.

Khi nhận thấy Mew vì sự xuất hiện của ba người Tô Thanh, đã không còn muốn chiến đấu nữa.

Sau một lát bình tĩnh, Mewtwo đang bay lượn trên không trung lập tức lại rơi vào trạng thái cố chấp, cảm xúc cực kỳ cuồng bạo.

Nó tùy tiện ngưng tụ ra một Cầu Bóng Tối, và ném về phía Tô Thanh.

Cơ thể bị Cầu Bóng Tối khóa chặt, Tô Thanh lập tức trợn tròn mắt.

Darkrai đang lơ lửng giữa không trung lại nhận thấy hành động của Mewtwo, định đứng chắn trước Tô Thanh, thay Tô Thanh đỡ đòn tấn công.

Nhưng chưa kịp đợi Darkrai ra tay, Mew đang đậu trên đầu Suicune liền nhanh chóng bay lên không trung, đứng chắn giữa Tô Thanh và Mewtwo.

Bùm!

Một quả Cầu Bóng Tối màu đen tương tự cũng bay tới, hai quả Cầu Bóng Tối va chạm vào nhau giữa không trung.

Chúng tạo ra từng luồng gió mạnh, cuối cùng lại vì hậu kình vô lực, dần dần biến mất hoàn toàn.

Một lát sau, Mew lập tức lại lộ ra vẻ vui vẻ.

Đôi mắt hình tam giác nheo lại, lộ ra hai vầng trăng khuyết cong cong.

Nó lại lơ lửng bên cạnh Tô Thanh, bay lượn một vòng quanh Tô Thanh.

Cảm giác đó giống như đang khoe công với Tô Thanh. "Ha ha, cảm ơn, Mew." Được Mew bảo vệ, Tô Thanh lập tức bày tỏ lòng biết ơn với Mew. "Mew ~" Mew cũng vui vẻ, ngay khi nhận được lời cảm ơn của Tô Thanh, nó liền hưng phấn đứng thẳng người quay một vòng trước mặt Tô Thanh, rất tinh nghịch.

Nhưng, tình hình hiện tại vẫn không thể lạc quan.

Mặc dù Mew thân cận với Tô Thanh, nhưng thực lực của Mewtwo cũng không hề nhỏ, vạn nhất đối phương nổi điên trực tiếp tấn công Tô Thanh thì khá phiền phức.

Điểm này cũng có thể thấy từ tình hình vừa rồi.

Rõ ràng, so với Pokémon.

Mewtwo càng ghét con người hơn.

Đó cũng là lý do tại sao nó không trực tiếp tấn công Suicune, hoặc tấn công Darkrai mà nó rất ghét, mà lại trực tiếp tấn công Tô Thanh.

Nhìn Mewtwo trước mặt, trong đầu Tô Thanh cũng đang nghiêm túc suy nghĩ.

Không biết Bí Cảnh rốt cuộc đã thêm vào thiết lập gì?!

Lại có thể trực tiếp tấn công, chẳng lẽ giống con Mewtwo của Team Rocket đó sao?

Ký ức trong đầu, hoàn toàn là con Mewtwo đó đã gặp phải chuyện gì?

Đã bị con người ngược đãi sao? ...

Ngoài điều đó ra, theo Tô Thanh được biết.

Thế giới Pokémon có thể có hai con Mewtwo tồn tại.

Một con do Team Rocket tạo ra, chắc không phải con Mewtwo trước mặt này, chỉ là hai con có thể có số phận giống nhau.

Con còn lại, thì xuất hiện trong phiên bản điện ảnh Genesect.

Đó là Mewtwo ở vùng Unova, Mega Mewtwo Y sau khi Mega tiến hóa.

Vậy, cộng thêm con này, thế giới Pokémon hiện tại có thể có ba con Mewtwo.

Dù sao, Bí Cảnh và thực tế có lẽ gần như không có liên hệ.

Nếu không, thì trong Bí Cảnh sẽ không thể không có con người tồn tại rồi.

Bí Cảnh rèn luyện đặc biệt này có lẽ là do Hệ thống chuyên cung cấp để giúp thu phục Thần thú, hoặc dùng để thu phục Pokémon hiếm. "Nhân loại, cút khỏi thế giới của ta." Chứng kiến Mew thay Tô Thanh đỡ đòn tấn công.

Mewtwo không chọn tiếp tục thi triển Cầu Bóng Tối tấn công, mà lại phát ra lời cảnh cáo với Tô Thanh.

So với các loại Thần thú khác, Pokémon hệ Tâm Linh có điểm tốt hơn.

Chúng có thể hiểu ngôn ngữ của con người, và cũng có thể giao tiếp với con người, có thần giao cách cảm.

Nhưng, con Mewtwo này hiển nhiên thiếu một chút va vấp xã hội. 【Mewtwo】 【Độ thân mật】: 0. 【Thuộc tính】: Tâm Linh 【Khả năng】: Áp Lực (Gây áp lực lớn cho đối thủ, khiến đối thủ không

dám sử dụng kỹ năng để tấn công.) 【Giới tính】: Nam 【Tiềm năng】: Thần cấp một 【Chiến lực】: Thần cấp ba.

Cấp 91.

So với Mew, thực lực của Mewtwo này còn thấp hơn.

Mew ít nhất cấp 99, chỉ còn một bước nữa là đến Thần cấp hai.

Nhưng cấp độ của Mewtwo này lại chỉ có 91, thấp hơn Suicune một cấp, và còn thấp hơn Darkrai hai cấp.

Tuy nhiên, Tô Thanh cũng không vì thế mà coi thường con Mewtwo này, chỉ số chủng tộc của Mewtwo có thể vượt trội hơn ba Pokémon Thần thú có mặt ở đây.

Chỉ số chủng tộc cao 680, tuyên bố Mewtwo là Thần cấp một duy nhất trong thế hệ đầu tiên. (Ho-Oh và Lugia đều là thế hệ thứ hai).

Ít nhất, uy lực của quả Cầu Bóng Tối vừa rồi có thể ngang sức với Mew.

Thực lực của Mew có thể đạt đến cấp 99, thực sự là đỉnh phong Thần cấp ba.

Kết quả là với sự chênh lệch lớn như vậy, Mewtwo lại có thể ngang sức với Mew, quả nhiên không hổ là thiên phú của Thần cấp một. ...

Trong lúc suy tư, Tô Thanh còn chưa kịp phản ứng.

Mewtwo đối diện đã lại thi triển đòn tấn công tiếp theo.

Hai tay nó hội tụ lại, sáu ngón tay tỏa ra sáu tia sáng trắng mảnh mai.

Tạo thành hai quả cầu ánh sáng, phân tách ở hai móng vuốt.

Tuy nhiên, khi ánh sáng trắng hội tụ lại, năng lượng tạo thành lại

có màu đen.

Cùng với năng lượng đen dần ngưng tụ, cuối cùng nó đã định hình thành dạng Cầu Bóng Tối.

Chú ý khoảnh khắc đó, đồng tử Tô Thanh không khỏi hơi co lại.

Nhưng vì đã có kinh nghiệm lần đầu, Darkrai lại có thể sẽ tiếp tục để Mewtwo thành công.

Vì vậy, ngay trước khi Tô Thanh kịp phản ứng.

Darkrai liền chủ động đón nhận một đòn tấn công của Mewtwo.

Một luồng năng lượng bóng tối dần lan tỏa quanh Darkrai.

Sau đó dần dần hội tụ, tập hợp vào hai móng vuốt của Darkrai, tạo thành một quả cầu màu đen.

Ác Chi Ba Động!

Bá!

Ác Chi Ba Động đã tụ tập xong lập tức được Darkrai giải phóng ra.

Ba quả cầu màu đen mang theo các thuộc tính khác nhau, hai quả Cầu Bóng Tối mà Mewtwo phóng ra mang lại cho người ta một cảm giác vô cùng lạnh lẽo.

Còn Ác Chi Ba Động của Darkrai, thì lại mang đến cho người ta một cảm giác cực kỳ tà ác, sâu thẳm.

Bành!

Hai thể năng lượng hoàn toàn khác biệt cuối cùng đã va chạm vào nhau, trực tiếp tạo ra từng gợn sóng không gian, để lại từng gợn sóng lăn tăn trong không trung.

Hô hô hô!

Vô số luồng khí bắn ra từ trung tâm vụ nổ về hai phía, áp lực khủng khiếp thậm chí trực tiếp suýt thổi bay cả người Tô Thanh.

May mà Suicune cũng kịp thời phản ứng, vội vàng tạo ra một lớp Cảm Ứng Ngoại Cảnh, chặn lại áp lực tại chỗ.

Phanh!

Lại một tiếng va chạm nữa truyền đến.

Hai Pokémon trong khoảnh khắc đòn tấn công đầu tiên chưa phân thắng bại, mỗi con lại một lần nữa ngưng tụ đòn tấn công thứ hai.

Từng quả cầu năng lượng màu đen không ngừng hội tụ trong hai tay, sau đó lại không ngừng ném về phía đối thủ.

Ác Chi Ba Động và hai phát Cầu Bóng Tối va chạm, khiến tình hình tại chỗ vô cùng nóng bỏng, căng thẳng.

Ầm ầm!

Mewtwo rõ ràng đã thuần thục hơn rất nhiều trong việc ngưng tụ Shadow Ball, vì vậy nó liên tiếp tạo ra vài quả.

Chương 54

Sau khi quả Shadow Ball đầu tiên thành công triệt tiêu Ác Chi Ba Động, những quả Shadow Ball tiếp theo lập tức lao thẳng về phía Darkrai không chút e ngại.

“Protect!” Liếc nhanh qua, Tô Thanh cũng nhận thấy tình hình, liền lập tức ra lệnh phòng ngự.

Vút một tiếng!

Shadow Ball trực tiếp công kích lên người Darkrai, may mà Darkrai đã nghe lệnh của Tô Thanh.

Thế là một lớp màng mỏng màu trắng nhạt đã chặn đứng đòn tấn công của Shadow Ball.

“Loài người đáng ghét, đừng cản trở trận chiến của ta.” Chứng kiến Shadow Ball bị Protect chặn thành công, Mewtwo đang bay lượn trên không trung liền nổi giận.

Nó nhanh chóng chắp hai tay lại.

Ngay sau đó, một quả Shadow Ball to bằng quả bóng rổ liền được ngưng tụ.

Bành bành bành!

Quả Shadow Ball khổng lồ khi di chuyển trong không khí còn trực tiếp để lại những luồng Sóng Âm.

“Darkrai, Ác Chi Ba Động!

Suicune, Thủy Pháo!” Không kịp nói nhiều, Tô Thanh lập tức ra hai lệnh khác nhau.

Ngay khi lệnh được ban ra, từng tầng khí tức nguyên tố nước đậm

đặc liền tụ tập xung quanh Suicune, vô số đốm sáng màu xanh lam hội tụ trong miệng Suicune.

Bành!

Một luồng Thủy Pháo đậm đặc lập tức bắn ra, cột nước thô tráng trực tiếp nghênh đón quả Shadow Ball của Mewtwo.

Một vụ nổ kịch liệt xảy ra trong không khí.

Kỹ năng Thủy Pháo không ngừng lao về phía trước, còn Shadow Ball thì liên tục di chuyển trong Thủy Pháo.

Hai kỹ năng đang liên tục triệt tiêu lẫn nhau, kích thước của Shadow Ball cũng không ngừng giảm đi trong quá trình đó.

Vút vút vút!

Ngay khi kỹ năng Thủy Pháo và Shadow Ball đang giằng co, đòn tấn công của Darkrai đã tiếp cận Mewtwo.

Đến lúc này, Mewtwo lập tức chọn cách né tránh, bay sang một bên.

"Ồ?!" Mew, đang bay lượn đáng yêu trên không trung, sau khi chứng kiến toàn bộ cảnh tượng, trong mắt liền lóe lên một tia thích thú.

Đặc biệt khi nhìn thấy Darkrai và Suicune cùng hợp sức tấn công Mewtwo, ánh mắt Mew càng lóe lên vẻ hưng phấn.

Nó liền trực tiếp nhanh chóng bay đến trên đường di chuyển của Mewtwo, sau đó bắt chước sử dụng Ác Chi Ba Động.

Bành!

Với việc phóng ra ở cự ly gần, Ác Chi Ba Động của Mew hầu như không cho Mewtwo bất kỳ cơ hội phản ứng nào.

Ngay sau đó, Mewtwo đang bất ngờ liền bị nổ bay ra ngoài, cơ thể còn rơi đúng vào quỹ đạo Ác Chi Ba Động của Darkrai.

Bành bành bành!

Cơ thể Mewtwo trực tiếp bị Ác Chi Ba Động của Darkrai và Mew liên hợp đánh trúng.

Hai đòn Ác Chi Ba Động tấn công lập tức khiến khí thế của Mewtwo trì trệ, thể lực cũng giảm xuống không ít.

Cơ thể nó còn rơi thẳng xuống phía dưới trong quá trình đó.

"Đừng buông tha, Darkrai, sử dụng Hắc Động!" Chú ý thấy cơ thể Mewtwo đang rơi xuống phía dưới, trong mắt Tô Thanh lập tức lóe lên một tia hưng phấn.

Không ngờ Mew lại chủ động giúp đỡ tấn công Mewtwo, đây thật sự là một bất ngờ lớn.

Thậm chí, có lẽ Mewtwo cũng không ngờ chuyện này lại xảy ra, thật là không thể tưởng tượng nổi.

Mewtwo lần này, đúng là xui xẻo đến cùng cực.

"Suicune, Extrasensory, giữ chặt Mewtwo!" Mặc dù Mewtwo đang gặp xui, nhưng những gì cần làm, suy nghĩ của Tô Thanh vẫn vô cùng rõ ràng.

Ngay khi lệnh được ban ra.

Một luồng lực lượng vô hình liền bùng phát từ cơ thể Suicune, trực tiếp ép Mewtwo đang va chạm trên mặt đất xuống sâu hơn.

Dường như cảm nhận được sự căng thẳng truyền đến từ Tô Thanh phía sau, Suicune khi sử dụng Extrasensory cũng có thể nói là đã dùng toàn lực.

Chỉ một đòn, nó đã khiến mặt đất có đường kính gần trăm mét

trực tiếp lún sâu ba mét.

Vút vút vút!

Bóng dáng Darkrai cũng kịp thời xuất hiện bên cạnh Mewtwo.

Là một Pokémon hệ Ác, Darkrai trực tiếp bỏ qua Extrasensory mà Suicune sử dụng.

Trong trường lực Extrasensory rộng lớn, nó di chuyển tự do như đi trên đất bằng.

Thân hình nhanh chóng hạ xuống bên cạnh Mewtwo.

Vút một tiếng!

Một luồng năng lượng đen kịt nhanh chóng phun ra từ hai tay Darkrai.

Ngay sau đó, nó muốn lập tức kéo Mewtwo đang bị ép chặt xuống đất vào trong, đó chính là chiêu thức đặc trưng (signature move) của Darkrai, Hắc Động.

Chỉ cần có thể kéo Mewtwo vào đó, cơ thể Mewtwo sẽ rơi vào trạng thái đình trệ.

Tinh thần rơi vào hôn mê, trong đầu sẽ không ngừng xuất hiện ác mộng.

"Cút ngay!" Cố nén cơn đau trên người, biết không thể kéo dài hơn nữa, Mewtwo lập tức bùng nổ toàn bộ sức mạnh.

Chiêu thức đặc trưng, Psystrike lập tức bùng phát.

Mọi thứ trong đấu trường rộng lớn đều bị Psystrike của Mewtwo bao trùm.

Trường lực Extrasensory mà Suicune phóng ra cũng hoàn toàn biến mất ngay lập tức, bị Psystrike trực tiếp đẩy ra.

Bản thân Suicune cũng ngay lập tức mang theo Tô Thanh bay lên cao hơn, để tránh ảnh hưởng của Psystrike.

Vô số bức tường, đá bay, tất cả đều hóa thành tro bụi.

Những kiến trúc khổng lồ cũng bắt đầu dần dần nứt vỡ ngay lập tức.

Những vết nứt chằng chịt như mạng nhện trực tiếp lan khắp toàn bộ đấu trường La Mã cổ đại.

Darkrai đang ở sát Mewtwo còn trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, kỹ năng Hắc Động cũng vì thế mà hoàn toàn mất hiệu lực.

Trong đó, cơ thể Darkrai còn trực tiếp đập vào bức tường đang dần nứt vỡ.

Bị va chạm mạnh, bức tường lập tức hóa thành đá vụn tan tành, kết cục của nó càng thảm không nỡ nhìn.

Mặc dù Darkrai thuộc Pokémon hệ Ác, nhưng nó vẫn chịu ảnh hưởng của kỹ năng đó.

Từ đó cũng có thể thấy, Psystrike mà Mewtwo trước mặt sử dụng rốt cuộc khủng khiếp đến mức nào.

"Loài người, đáng chết!" Thoát ra khỏi trường lực Extrasensory mà Suicune phóng ra, ánh mắt Mewtwo lập tức nhìn về phía chính trên, Tô Thanh ở sau lưng Suicune.

Hai tay nó nhanh chóng chụm lại trước ngực, một quả cầu năng lượng đen kịt chói mắt nhanh chóng ngưng tụ.

Đó là Shadow Ball, Tô Thanh cũng nhận ra là Shadow Ball không sai, nhưng lại có chút hữu tâm vô lực.

Vì Darkrai nhất thời chưa kịp đứng dậy, hiện tại thứ có thể dựa vào chỉ còn Suicune, không biết có chặn được đòn này không.

Còn về Blaziken Dị Sắc, Tô Thanh không định phóng nó ra, chênh lệch giữa Quán Quân đỉnh phong và Mewtwo thật sự quá lớn.

Mặc dù Mewtwo này chỉ có thực lực cấp ba Thần sơ kỳ, nhưng năng lực của nó rõ ràng đã vượt xa giai đoạn cấp ba Thần sơ kỳ.

Nếu trước đó không có Mew giúp đỡ.

Tô Thanh muốn dùng Darkrai cấp ba Thần trung kỳ, cộng với Suicune cấp ba Thần sơ kỳ liên hợp lại, cũng thật khó mà khống chế được hành động của Mewtwo này.

Có khả năng sẽ bị đối phương tìm ra sơ hở, đánh bại từng con một.

Vút vút vút!

Đòn tấn công của Mewtwo vẫn đang ngưng tụ, một lúc sau, Mewtwo đã ngưng tụ xong và lập tức ném quả Shadow Ball trong tay lên bầu trời.

"Suicune, Thủy Pháo!" Tô Thanh không hề bỏ cuộc, chọn cách để Suicune sử dụng kỹ năng mạnh nhất để đối phó với quả Shadow Ball của Mewtwo.

Vút một tiếng!

Quả Shadow Ball liền trực tiếp lao thẳng từ phía dưới lên.

Đồng thời, đòn tấn công Thủy Pháo của Suicune cũng đang không ngừng ngưng tụ.

Từng luồng khí tức nguyên tố nước đậm đặc dần dần tụ tập trong miệng Suicune.

Một lát sau, luồng Thủy Pháo thô tráng trực tiếp va chạm với Shadow Ball của Mewtwo, phát ra tiếng phanh phanh.

Vút vút vút!

Tuy nhiên, đòn tấn công của Mewtwo rõ ràng không hề đơn giản như vậy, Thủy Pháo của Suicune cũng chỉ chặn được quả mạnh nhất trong số đó.

Không lâu sau khi quả Shadow Ball mạnh nhất được phóng ra, Mewtwo lại liên tiếp sử dụng vài luồng Shadow Ball liên kích.

Vị trí phóng ra của những Shadow Ball này rõ ràng rất khác so với trước.

Suicune đang sử dụng Thủy Pháo hoàn toàn không thể né tránh, cũng không thể phản kích, chỉ có thể trơ mắt nhìn Shadow Ball lao thẳng tới.

Chương 55

Tim Tô Thanh cũng thắt lại ngay lúc đó.

Nhìn Shadow Ball dần dần tiếp cận, Tô Thanh cảm giác như mình bước vào một thế giới siêu chậm.

Mọi thứ xung quanh di chuyển với tốc độ vô cùng chậm rãi.

Tay phải anh vô thức chạm vào một Pokeball ở thắt lưng.

Anh từ từ lấy nó ra, ngón tay chậm rãi tiến gần đến điểm trắng ở trung tâm, định phóng Pokémon trong Pokeball ra.

Tuy nhiên, ý định của Tô Thanh không thành hiện thực.

Ngay khoảnh khắc ngón tay Tô Thanh vừa chạm vào điểm trắng, chưa kịp dùng lực, một bóng đen liền chặn giữa Tô Thanh và Mewtwo.

Bành bành bành!

Liên tiếp vài tiếng vang lên.

Bóng đen đã thành công đỡ được đòn tấn công đó thay Tô Thanh.

Kia là...

Darkrai?!

Chú ý đến thân phận thật sự của bóng đen, trong mắt Tô Thanh lập tức lóe lên một tia hưng phấn, nhưng sau sự hưng phấn đó, trên mặt lại hiện lên vẻ lo lắng.

Không.

Tình hình khẩn cấp, bây giờ không phải lúc lo lắng cho Darkrai.

Việc cấp bách nhất là phải đánh bại Mewtwo trước mặt.

“Không sao chứ, Darkrai.

Nếu được, xin hãy tiếp tục sử dụng Ác Chi Ba Động.” Tô Thanh trịnh trọng nói.

Lời vừa dứt.

Tại hiện trường, Darkrai liền với vẻ mặt kiên nghị, cố nén cơn đau, chấp hành lệnh của Tô Thanh.

Vô số sức mạnh nguyên tố hệ Ác không ngừng tụ tập, dần dần hội tụ giữa hai móng vuốt dưới sự kiểm soát của Darkrai.

Theo sự tích lũy năng lượng, một quả cầu đen kịt lập tức hiện ra trong hai tay Darkrai.

Bành!

Vung mạnh hai tay về phía trước, Ác Chi Ba Động trong tay Darkrai liền vút một tiếng, trực tiếp bùng phát ra.

Nó tạo ra từng gợn sóng trong không khí, kéo theo vài luồng gió mạnh.

Bành!

Đối mặt với Ác Chi Ba Động của Darkrai, Mewtwo lại không hề hoảng sợ.

Nó lại ngưng tụ ra vài quả Shadow Ball, lao thẳng tới.

Thân hình nó còn biến hóa và biến mất tại chỗ.

“Ở đâu?!” Mở to hai mắt, Tô Thanh liên tục quét nhìn xung quanh, quan sát toàn bộ chiến trường.

Một cảm giác bất an đột nhiên lan tỏa khắp người Tô Thanh.

Suicune cũng trong lúc biến hóa liền kêu vang, trong mắt lóe lên một tia cảnh giác.

Vút một tiếng, thân hình Mewtwo cuối cùng cũng lộ ra giữa trời đất.

Thế nhưng vị trí xuất hiện lại khiến Tô Thanh không thể tin nổi mà mở to mắt, đó là ngay phía trước Suicune và Tô Thanh.

Cơ thể nó đối diện trực tiếp với Tô Thanh, trong móng vuốt của Mewtwo còn ngưng tụ ra một Psycho Cut dài.

Tuyệt chiêu vật lý hệ Tâm linh, sức mạnh đạt 70.

Lúc này, Mewtwo đang dùng móng vuốt điều khiển Psycho Cut như một thanh kiếm, đâm thẳng về phía Tô Thanh trên lưng Suicune, tốc độ của nó nhanh đến nỗi Tô Thanh khó mà phản ứng kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn Mewtwo từng bước đưa lưỡi dao sắc bén trong tay đâm về phía ngực mình.

"Khốn kiếp!" Sự thay đổi này càng khiến Darkrai đang bay lượn trên không trung rơi vào trạng thái phẫn nộ.

Thân hình nó cực nhanh bay về phía vị trí của Tô Thanh và Suicune.

Vút vút vút!

Ánh sáng xanh nhạt cũng dần dần ngưng tụ ngay lập tức, trong miệng Suicune cũng sáng lên những dao động nguyên tố nước dồi dào, cố gắng sử dụng đòn tấn công này để xua đuổi Mewtwo trước mặt.

Vút!

Tay phải Mewtwo tiếp tục tiến về phía trước, lưỡi dao trong suốt màu trắng sữa gần như đã đến trước mặt Tô Thanh, sắp xuyên thủng cơ thể anh.

"Meow~!" Đột nhiên, một tiếng kêu mềm mại vang vọng bên tai Tô Thanh.

Ngay sau đó, Tô Thanh cảm thấy mắt hoa lên, rồi Mewtwo đang cầm Psycho Cut liền bị đánh bay ra ngoài.

Khi anh phản ứng lại, bóng dáng Mewtwo đã hoàn toàn biến mất.

Ầm ầm!

Một tiếng Sóng Âm lớn vang vọng từ mặt đất.

Ngay sau đó, ánh mắt Tô Thanh cũng rơi xuống mặt đất, anh thấy một cảnh tượng khiến mình vô cùng kinh ngạc.

Mewtwo bị trực tiếp đánh xuống đất, làm tung lên một đống bụi và vô số đá vụn.

Mặt đất còn lún sâu vài mét, đặc biệt ở trung tâm va chạm.

Tổn thương mặt đất càng đặc biệt nghiêm trọng.

Cơ thể Mewtwo trực tiếp bị đè xuống đất, đè lên một Mewtwo khác. .....

".....

Sao có thể?" Kinh ngạc nhìn cảnh tượng phía dưới, Tô Thanh không thể tin nổi mà đưa tay dụi mắt.

"Mình không nhìn nhầm đấy chứ?" Tô Thanh đầy kinh ngạc lẩm bẩm.

Bởi vì, tình hình trong cảnh tượng lại là một Mewtwo đang đè lên một Mewtwo khác.

Lại có hai Mewtwo!!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?!

Một ý nghĩ chợt lóe lên.

Ánh mắt Tô Thanh lập tức quét khắp chiến trường, một lát sau, trong mắt Tô Thanh đã phản ứng lại, liền lóe lên một tia hiểu rõ.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, bóng dáng Mew đã hoàn toàn biến mất, hiện trường lại đột nhiên xuất hiện thêm một Mewtwo.

Vậy thân phận của Mewtwo đó tự nhiên đã rõ ràng.

Mewtwo đang chiếm thế chủ động ở phía dưới, sau khi thấy Mewtwo bị giẫm lên lộ ra vẻ mặt đau đớn không chịu nổi, trên mặt nó liền hiện lên vẻ không nỡ lòng.

Một lát sau, nó lập tức nhấc chân lên.

"Meow~!" Vút một tiếng, âm thanh của Mewtwo lại thay đổi, khi Tô Thanh chú ý tới.

Mewtwo với thân hình mảnh khảnh đã biến thành Mew nhỏ nhắn.

Quả nhiên là vậy, nhìn Mew lộ diện trở lại, trong lòng Tô Thanh cũng lóe lên một tia may mắn.

May mà Mew đã chủ động ra tay cứu giúp, nếu không, lần này anh e rằng sẽ gặp nguy hiểm tính mạng.

Anh lau mồ hôi lạnh trên trán, do hành động vừa rồi của Mewtwo.

Trong lòng Tô Thanh cũng ngầm cảnh giác, xem ra sau này khi khám phá bí cảnh phải cẩn thận hơn nữa.

Lúc này lưng Tô Thanh đã ướt đẫm mồ hôi, tất cả đều là mồ hôi lạnh tự nhiên tuôn ra do tinh thần căng thẳng cao độ vừa rồi.

Vút vút vút!

Ngay khi Tô Thanh vừa kịp lau mồ hôi lạnh, Mewtwo bị đánh xuống đất đã trực tiếp bay lên.

Trong tay nó còn ngưng tụ ra một Psycho Cut sắc bén mới, định chém vào Mew trước mặt.

"Chết tiệt, Mew, mau tránh ra!

Darkrai, sử dụng Ác Chi Ba Động!" Tô Thanh vội vàng nói.

"Vút vút vút!" Darkrai hiểu rõ tình hình nghiêm trọng cũng không nói nhiều, hai tay hội tụ lại một chỗ, ngay sau đó liền hình thành một luồng Ác Chi Ba Động phóng ra.

Quả cầu đen kịt trực tiếp lao thẳng về phía vị trí của Mewtwo.

Bành!

Ác Chi Ba Động đen kịt trực tiếp va chạm vào Psycho Cut của Mewtwo, Ác Chi Ba Động trực tiếp xuyên thủng Psycho Cut không chút do dự.

Nó khiến Psycho Cut mà Mewtwo sử dụng hóa thành hư vô.

Dưới cùng đẳng cấp, Ác Chi Ba Động có quyền áp chế tuyệt đối đối với Psycho Cut.

Bành!

Chương 56

Ngay sau đó, bị Ác Chi Ba Động tấn công trúng, cơ thể Mewtwo còn trực tiếp bay ngược ra phía sau, lại một lần nữa va chạm xuống mặt đất.

Lại một lần nữa để lại một cái hố sâu không lớn không nhỏ.

Vô số đất đá, tảng đá vỡ vụn.

"Meow~!" Một lúc sau.

Mew đã phản ứng lại và nở một nụ cười nhẹ, ánh mắt nhìn Tô Thanh tràn đầy yêu thích.

Bay lượn trên không trung, Mew không ngừng vẫy chiếc đuôi dài của mình, rồi trực tiếp cuộn tròn lại và lao về phía Tô Thanh.

Thân mật bám lấy người Tô Thanh. ..

"..." Chứng kiến cảnh tượng này, trong lòng Tô Thanh cũng hơi kinh ngạc, không ngờ Mew lại dễ dụ dỗ đến vậy, thân cận loài người đến thế. 【Mew】 【Hệ】 : Tâm linh. 【Thân mật】 : 102. 【Chiến lực】 : Cấp ba Thần đỉnh phong, LV99.

Độ thân mật so với lần trước lại có một đỉnh cao mới, từ 35 đã đạt 102.

Trong toàn bộ quá trình đã tăng 67 độ thân mật, đạt đến mức 102.

Trên thực tế, nếu độ thân mật vượt quá 100, loài người sẽ có một quyền lực nhất định đối với Pokémon.

Tức là, Tô Thanh có khả năng chỉ huy được Mew trước mặt.

Thật là không thể tin nổi.

Pokémon hoang dã khó có thể tin tưởng con người với độ thân mật

cao như vậy, Mew với tư cách là Thần thú có IQ cao hơn, lại có thể làm được điều này.

Thật sự nằm ngoài dự liệu của Tô Thanh.

Chỉ có thể nói, tài cao thì gan lớn.

Có thực lực làm chỗ dựa, Mew cũng không sợ bị người khác làm hại.

Tại hiện trường.

Kể từ khoảnh khắc Darkrai sử dụng Ác Chi Ba Động đánh Mewtwo xuống mặt đất.

Mewtwo bị đánh trúng, tâm trạng hoàn toàn bùng nổ.

Liên tiếp bị ba Pokémon trước mặt, cùng với một con người sỉ nhục.

Lòng tự tôn của Mewtwo đã bị đả kích cực lớn, khiến nó nổi điên.

Tinh thần rơi vào trạng thái phẫn nộ tuyệt đối. 【Mewtwo】 【Thân mật độ】: -100. 【Hệ】: Tâm linh. 【Năng lực】: Uy Hiếp; 【Tiềm năng】: Cấp một Thần. 【Chiến lực】: Bán cấp hai Thần.

LV99.5. (Tăng cường tạm thời, gia tăng do bạo nộ) Không sai.

Sức mạnh của Mewtwo này lại tăng trưởng bùng nổ.

Khi xem thuộc tính, Tô Thanh còn có chút khó tin.

Anh không kìm được đưa ngón tay dụi mắt, kết quả rút ra được kết luận liền.

Thật.

Cấp độ của Mewtwo lại thật sự trong một khoảnh khắc đã nhảy vọt lên 99.5, chỉ còn một bước nữa là có thể tiến vào giai đoạn cấp hai

Thần.

“Chết tiệt!” Trong lòng Tô Thanh cũng thầm kinh ngạc không thôi.

Sự cảnh giác đối với Mewtwo cũng lập tức tăng lên cực điểm, anh ra hiệu cho Darkrai đến gần.

Để tránh lại gặp phải đòn Đấm Lén của Mewtwo.

Như vậy, Suicune ở phía dưới Tô Thanh, còn Darkrai thì liên tục cảnh giác hai bên Tô Thanh.

Mew thì bám chặt trên đầu Tô Thanh, lấp đầy khoảng trống phía trên Tô Thanh.

Trong chốc lát.

Tô Thanh thật sự có chút ý vị của Phòng Ngự Sắt.

Đương nhiên, nếu Tô Thanh có thể thật sự chỉ huy Mew, thì hiệu quả của bức tường đồng thép đó mới thật sự phát huy.

Bán cấp hai Thần à, không biết thực lực rốt cuộc thế nào.

Nhìn chằm chằm Mewtwo, mắt Tô Thanh đầy cảnh giác.

Tuy chữ 'Bán' nghe có vẻ hơi yếu, nhưng trên thực tế, sự tăng cường sức mạnh cho Mewtwo lần này không hề nhỏ.

Mewtwo ban đầu chỉ là cấp ba Thần sơ kỳ, đã có thể đối kháng trực diện với Mew cấp ba Thần đỉnh phong.

Hiện tại Mewtwo lại sở hữu sức mạnh của Bán cấp hai Thần, hầu như không có Thần thú nào tại đây có thể đơn độc đối đầu với Mewtwo, gần như tất cả đều sẽ bị áp đảo hoàn toàn.

Đánh đập một cách hoa mỹ!

Bành bành bành!

Hiện trường lại một lần nữa vang lên các loại tiếng nổ, theo từng

lệnh của Tô Thanh được ban ra.

Cùng với việc các kỹ năng của Darkrai và các Pokémon khác không ngừng được sử dụng.

Tình hình tại hiện trường cũng đạt đến giai đoạn kịch liệt.

Trong sân.

Tô Thanh không hề tùy tiện ra lệnh cho Mew.

Cũng sợ vì mệnh lệnh mà gây ảnh hưởng nhất định đến Mew, khiến Mew tạm thời phản bội.

Hoặc là bỏ chạy luôn, Mew có thể chạy thoát, Tô Thanh thì chưa chắc.

Vì vậy, anh chỉ có thể thuận theo cách của Mew, để Mew tự hành động theo suy nghĩ của nó, chiến đấu theo phong cách vốn có của Mew.

Mặc dù Mew cũng đang ở thế yếu, nhưng tình cảnh của nó rõ ràng tốt hơn so với Tô Thanh, Suicune và Darkrai.

"Suicune, sử dụng Bão Tuyết để hạn chế hành động của Mewtwo!

Darkrai, sử dụng Sóng Sét!" Tô Thanh nói với hai Pokémon Thần thoại với giọng điệu vô cùng sốt ruột.

Ngay sau đó, hai Pokémon Thần thoại liền tự mình chấp hành nhiệm vụ của Tô Thanh.

Tuy nhiên, điều khiến Tô Thanh cảm thấy kinh ngạc là.

Bóng dáng màu hồng quen thuộc của Mew đột nhiên bay lượn trước mặt Tô Thanh, lật lên lật xuống.

Đuôi nó còn trực tiếp chạm vào má Tô Thanh trong lúc di chuyển, hai mắt tràn đầy sự tò mò.

Bàn tay nhỏ nhắn nhẹ nhàng chỉ, dáng vẻ như đang nói, 'Tôi đây.' Tôi nên sử dụng kỹ năng gì?

“Hả?!” Sự thay đổi này cũng khiến Tô Thanh hơi ngây người, nhưng không lâu sau, trên mặt Tô Thanh lại lóe lên một tia vui mừng khôn xiết, anh thăm dò hỏi.

“Mew, ý em là muốn giúp anh chiến đấu?

Để anh chỉ huy sao?!” Lời vừa thốt ra, tâm trạng Tô Thanh hoàn toàn bị lo lắng chiếm giữ.

Hai mắt anh trực tiếp nhìn chằm chằm Mew đang bay lượn trên không trung.

“Meow~!” Theo một tiếng kêu vui vẻ từ miệng Mew phát ra, sự lo lắng trong lòng Tô Thanh cũng hoàn toàn tan biến ngay lập tức.

Biểu cảm trên mặt anh hoàn toàn biến thành vui sướng, điều đó đại diện cho việc Mew đã đồng ý.

Sẵn sàng nghe theo sự chỉ huy của Tô Thanh.

Ánh mắt lại hướng về hiện trường chiến đấu.

Nhờ ưu thế tốc độ, Mewtwo đang bay lượn trên không trung đã né được đòn tấn công kết hợp của Bão Tuyết và Sóng Sét, tìm ra một khe hở và bay vút lên trời.

Mặc dù trên người nó có chút vết thương, nhưng vết thương trên Mewtwo dường như đang không ngừng tự chữa lành.

Dần dần, những vết sẹo trên da cũng trở nên khó nhận ra trong quá trình chiến đấu, trạng thái tinh thần của Mewtwo cũng không ngừng được tăng cường.

Sự thay đổi này cũng khiến trong mắt Tô Thanh lóe lên một tia quyết đoán.

Nhất định phải nhanh chóng giải quyết Mewtwo này, nếu không, kẻ có thực lực mạnh mẽ này có thể thực sự ảnh hưởng đến sự an toàn của Tô Thanh.

Đã bùng nổ một lần rồi, vạn nhất lại để xảy ra chuyện như vậy một lần nữa.

Tô Thanh chắc chắn sẽ nổ tung, cả người sẽ ngây dại ra.

“Mew, sử dụng Hí Pháp Không Gian!” Không chút do dự, đối mặt với tình hình trong sân, Tô Thanh lập tức ra một lệnh khiến Mew đầy nghi vấn.

Chương 57

Còn về lý do tại sao lại ra lệnh này, nguyên nhân chủ yếu là vì anh đã chú ý đến kết quả của việc Mewtwo nhanh chóng né tránh Bão Tuyết và Sóng Sét vừa rồi.

"Meow~?" Bay lượn trên không trung.

Mew nghe lệnh của Tô Thanh, khuôn mặt nhỏ không khỏi lộ ra một biểu cảm khó hiểu, sau đó lại hiện lên vẻ suy tư.

Tình huống gì đây?

Chẳng lẽ lần này Mew không biết Hí Pháp Không Gian sao?

Nhìn Mew đang ngây người trên không trung, Tô Thanh chỉ cảm thấy đau đầu.

Theo lẽ thường, Mew phải có khả năng học được tất cả các kỹ năng của Pokémon chứ, quái lạ?

Cùng lúc đó, Mewtwo cũng tiếp tục phóng ra vài Shadow Ball trong quá trình đó.

May mắn là Suicune đã chuyên tâm chiến đấu, nên đã mang Tô Thanh né tránh được đòn đánh lén của đối phương.

Darkrai cũng không ngừng sử dụng Ác Chi Ba Động, phong tỏa đường di chuyển của Mewtwo.

Mew cũng như đang chơi đùa, vô tình né tránh đòn tấn công của Shadow Ball, rõ ràng nó luôn dùng Tâm Nhãn để chú ý đến động thái của Mewtwo.

"Xin em đó, Mew!" Mặc dù không biết Mew này rốt cuộc có biết Hí Pháp Không Gian hay không, nhưng Tô Thanh muốn thử lần cuối.

Anh một lần nữa thành khẩn nhờ vả.

“Mee~” Mặc dù không biết Tô Thanh định làm gì, nhưng cảm nhận được sự chân thành trong thái độ của Tô Thanh.

Mew suy nghĩ kỹ càng, cuối cùng từ bỏ ý định sử dụng kỹ năng chiến đấu.

Mà chọn làm theo.

Hô hô hô!

Một luồng năng lượng Tâm Nhãn khổng lồ nhanh chóng lan tỏa khắp toàn bộ chiến trường.

Những kiến trúc khổng lồ tương tự như La Mã cổ đại, lập tức bị bao phủ bởi một lớp trường lực đặc biệt mỏng.

Đó chính là Hí Pháp Không Gian, với việc Hí Pháp Không Gian được sử dụng thành công.

Trong sân, Mewtwo vốn đang sử dụng Tấn Công Nhanh liền đột nhiên cảm thấy cơ thể nặng trĩu, như rơi vào vũng lầy, tốc độ bay nhanh chóng giảm xuống.

Mew đang bay lượn trên không trung tự nhiên cũng không ngoại lệ, tốc độ di chuyển của nó còn bị giảm đi đáng kể.

Đây cũng là lý do tại sao Mew lại luôn do dự chủ động.

Trong số các Pokémon Thần thoại tại hiện trường, Mewtwo đã được tăng cường sức mạnh, vì vậy tốc độ của nó có thể là nhanh nhất.

Tốc độ của Mew tuy không bằng Mewtwo đang bùng nổ tạm thời, nhưng cũng nhanh hơn Darkrai cấp ba Thần.

Mặc dù Darkrai Dị Sắc của Tô Thanh có chỉ số tốc độ chủng tộc cao hơn, đạt 140, nhưng giữa hai bên lại cách nhau vài cấp độ.

Lúc này.

Chú ý thấy tốc độ của mình giảm xuống, trên mặt Mew quả nhiên lộ ra vẻ không vui.

Không còn chú ý đến tình huống Mewtwo ở xa di chuyển chậm hơn nữa.

Hai mắt hình tam giác của Mew lập tức nheo lại, cong thành hai vầng trăng khuyết.

Ngay lập tức.

Với việc Hí Pháp Không Gian phát huy tác dụng to lớn.

Trong số tất cả các Thần thú tại hiện trường, tốc độ nhanh nhất lại biến thành Suicune.

Ngược lại, Pokémon có tốc độ chậm nhất lại biến thành Mewtwo.

Bây giờ.

Tô Thanh cũng không bỏ lỡ một chút cơ hội hành động nào, vì vậy anh lập tức ra lệnh tấn công.

"Suicune sử dụng Bão Tuyết!

Darkrai sử dụng Hắc Động!

Mew sử dụng Thôi Miên!" Cảm thấy Mewtwo này sắp bị ru ngủ vô thời hạn, tâm trạng Tô Thanh vô cùng kích động.

"Loài người đáng ghét, các ngươi đã làm gì?!" Trong sân.

Bay lượn trên không trung, Mewtwo ra sức thúc đẩy toàn bộ năng lượng của mình.

Thế nhưng, tốc độ bay vẫn không hề được tăng lên, sự thay đổi này càng khiến Mewtwo mở to mắt.

Trong đầu nó thầm ghi nhớ một kỹ năng như Hí Pháp Không Gian.

Nó thầm thề, sau này nếu có Pokémon nào lại sử dụng kỹ năng này trước mặt, chắc chắn sẽ trực tiếp ưu tiên tấn công đối phương trước.

Hô hô hô!

Trong lúc Mewtwo đang tức giận suy nghĩ về cuộc đời.

Mệnh lệnh mà Tô Thanh ban ra đã được chấp hành thành công.

Cơn bão tuyết bay khắp trời hoàn toàn bao trùm toàn bộ sân, đánh trúng Mewtwo thành công.

Lần này Mewtwo đã không thể né tránh thành công đòn tấn công của Bão tuyết, trên người nó phủ đầy tàn tích băng tuyết, thể lực đột nhiên giảm xuống một đoạn.

Cùng lúc đó.

Cơ thể Darkrai cũng bay lượn bên cạnh Mewtwo.

Chứng kiến mọi chuyện xảy ra, Mewtwo cũng hữu tâm vô lực, muốn chống cự, nhưng lại ngạc nhiên phát hiện tốc độ căn bản không theo kịp sự di chuyển của Darkrai.

Hai bóng đen dài, lập tức kéo Mewtwo đang bị giảm tốc độ rất nhiều lại.

Nó định dùng kỹ năng Hắc Động để kéo Mewtwo vào thế giới giấc ngủ, nhưng đối mặt với sự kéo của Darkrai, Mewtwo lại cố gắng hết sức phản kháng.

Vút vút vút!

Tiếng xé gió vang lên, Thôi Miên của Mew cũng ngay lập tức tiếp cận Mewtwo đang chống cự.

Trong lúc bất ngờ, Mewtwo lập tức bị Thôi Miên đánh trúng, thành công rơi vào giấc ngủ.

Kỹ năng Hắc Động cũng vào lúc này đã phát huy tác dụng hoàn hảo trên người Mewtwo.

Hô hô!

Dưới tác dụng của Thôi Miên.

Darkrai cũng đã thành công kéo Mewtwo vào Hắc Động.

Khiến các tế bào trong não Mewtwo lập tức rơi vào giấc ngủ sâu hơn, trong thời gian ngắn cũng không thể tỉnh lại.

"A!!!" Bị kéo vào Hắc Động, dưới tác dụng của Năng lực của Darkrai, thể lực của Mewtwo đột nhiên mất đi 1/8 tối đa.

Đồng thời, Mewtwo đang ngủ cũng phát ra một tiếng kêu đau đớn, nhưng kỳ lạ là, mặc dù Mewtwo phát ra tiếng kêu đau đớn, nhưng lại không vì thế mà hoàn toàn tỉnh lại, thật kỳ diệu.

"Mew, sử dụng Màn Bông để giảm tốc độ của Mewtwo, sau đó sử dụng Hương Ngọt để giảm khả năng né tránh." Tô Thanh định trực tiếp tặng cho Mewtwo một gói bẫy bắt không dây.

Trong Hí Pháp Không Gian, việc sử dụng Màn Bông để làm chậm Mewtwo, mặc dù sẽ làm tăng tốc độ của Mewtwo.

Khiến tốc độ của nó vượt qua cả Mew và Darkrai, nhưng Tô Thanh lại không hề hoảng sợ.

Bởi vì lúc này Mewtwo đang chìm vào giấc ngủ, đợi đến khi đối phương tỉnh lại, có lẽ thời gian hiệu lực của Hí Pháp Không Gian cũng đã hết.

Vì vậy, sự chỉ huy của Tô Thanh gần như đã suy nghĩ kỹ càng mọi khả năng có thể xảy ra.

"Meow~!" Kêu một tiếng ngọt ngào, với kinh nghiệm từ lần trước, Mew chấp hành lệnh của Tô Thanh, cũng không còn chút kháng

cự nào.

Nó lập tức biến cơ thể thành Jumpluff, sau đó sử dụng Phân Thân, ngay sau đó 6 luồng Màn Bông đồng thời rơi xuống người Mewtwo.

Trời ạ, chú ý đến cảnh tượng xảy ra, trong đầu Tô Thanh cũng lóe lên một tia kinh ngạc.

Phân Thân của Mew lại có hiệu quả như vậy sao?

Các phân thân đều có thể sử dụng kỹ năng để tấn công, chẳng phải là vô địch rồi sao?

Liên kết kỹ năng mượt mà.

Có lẽ chỉ có Mew, hoặc Arceus mới có thể làm được điều này.

Bất kể Tô Thanh ra lệnh gì, Mew đều có thể chấp hành.

Bên trong cơ thể nhỏ bé màu hồng đó lại chứa quá nhiều kỹ năng, xứng đáng là một Pokémon vạn năng.

Chiến lực của nó cũng đứng đầu trong số các Thần thú, chiến lực của nó còn có thể sánh ngang với cấp một Thần.

"Meow~" Thành công sử dụng lệnh của Tô Thanh, Mew lập tức lại một lần nữa hưng phấn xoay tròn trên không trung.

Đầu nó không ngừng đuổi theo chiếc đuôi dài, dùng cơ thể vẽ thành một vòng tròn.

Như nước chảy vòng quanh.

Một lát sau, Mew đã phản ứng lại và một lần nữa đến gần Tô Thanh, như trước đây, nghịch ngợm bám lấy đầu Tô Thanh, mang lại cho Tô Thanh một cảm giác mềm mại trơn tru.

Tô Thanh cũng trong quá trình đó đưa tay ra, xoa xoa đầu Mew.

Sự thay đổi này lại khiến Mew vốn cực kỳ vui vẻ, hai mắt càng

nheo lại, phát ra tiếng kêu phấn khích như 'Meow~!'.

Chương 58

Trong trận chiến lớn bắt Pokémon với giấc ngủ vô hạn, mây sấm trên bầu trời bắt đầu dần tan biến.

Sau một thời gian bị hành hạ, giá trị thể lực của Mewtwo cũng gần như đạt đến giới hạn.

Trong khoảng thời gian đó, sau khi Hí Pháp Không Gian biến mất, Mewtwo tuy đã tỉnh lại.

Nhưng tốc độ giảm mạnh, cộng thêm hiệu ứng tăng cường tạm thời cũng biến mất.

Sức mạnh của Mewtwo lại một lần nữa thụt lùi về LV91.

Trong bất lực, Mewtwo cũng chỉ đành trơ mắt nhìn Hắc Động được sử dụng thành công, rồi sau đó liền chìm vào giấc ngủ sâu mà không hề hay biết.

"Đi đi, Pokeball!" Mang theo tâm trạng kích động, Tô Thanh trực tiếp lấy ra một Bóng Sang Trọng đã chuẩn bị sẵn từ thắt lưng.

Còn về Bóng Sang Trọng, Tô Thanh không cần phải mua.

Ở cấp độ hiện tại của cửa hàng, mỗi tháng sẽ tặng cho Tô Thanh mười quả Bóng Sang Trọng.

Phần thưởng này sẽ được tăng lên, theo đó sẽ có các Pokeball chuyên dụng cho từng thuộc tính, sau này thậm chí còn có Bóng Master mạnh hơn, được hệ thống quy tắc bảo vệ.

Đến lúc đó, việc bắt Thần thú sẽ tương đối đơn giản.

Chỉ cần ném ra một Bóng Master, là có thể trực tiếp bắt được Thần thú mình muốn.

Đi đi Bóng Master, quyết định Arceus!!!

Đương nhiên, khoảng cách đến việc bắt Arceus, Tô Thanh cảm thấy còn rất xa.

Thậm chí Tô Thanh bây giờ còn chưa có một Bóng Master nào được hệ thống quy tắc ban phước.

Cũng không nên mơ mộng hão huyền.

Còn về Bóng Master của thế giới Pokémon bên ngoài?!

Tỷ lệ bắt 100% cũng chỉ là hư danh, chỉ có thể giữ chân một số Thần thú yếu hơn một chút mà thôi, với những Thần thú mạnh hơn thì không thể. . .....

Lắc lắc đầu, hoàn toàn xua đuổi những suy nghĩ vẩn vơ trong đầu ra ngoài.

Trên không trung, quả Bóng Sang Trọng màu đen trắng xen kẽ, với viền vàng, đập vào người Mewtwo.

Cạch một tiếng!

Pokeball mở ra.

Ánh sáng đỏ chiếu lên bề mặt cơ thể Mewtwo, ngay sau đó Mewtwo liền được thu vào trong.

"Leng keng~ leng keng~ leng keng!" Pokeball phát ra một tràng tiếng leng keng, điểm trắng ở trung tâm Bóng Sang Trọng.

Lập tức nhấp nháy ánh sáng đỏ.

Cùng lúc đó, ở một góc mà Tô Thanh không chú ý tới.

Mew đang ở trên đầu Tô Thanh, sau khi chú ý đến cảnh tượng này, lập tức nảy sinh hứng thú.

Nó nghiêng đầu, mở to hai mắt hình tam giác, ánh mắt quét qua

người Tô Thanh.

Nó nhìn thấy Pokeball trống rỗng ở thắt lưng Tô Thanh, hai mắt Mew lập tức nheo lại thành hình trăng khuyết.

Trong sân.

Sau một khoảng thời gian chờ đợi, Bóng Sang Trọng đang nhấp nháy đã dừng lại, ánh sáng dần biến mất.

Kèm theo tiếng 'đông', lần thu phục này đã hạ màn.

“Tuyệt vời!!” Lần đầu tiên thu phục được một Thần thú cấp một, khiến trong lòng Tô Thanh tràn đầy kích động.

Anh lập tức đưa hai tay ra, tinh thần phấn chấn, mặt đỏ bừng.

Cấp một Thần à, Mewtwo là một Thần thú cấp một có thực lực mạnh mẽ, vậy mà lại thu phục thành công rồi. 【Chúc mừng Túc chủ đã thu phục thành công Pokémon thứ 7, mở khóa Gia viên Thần thú. .....】 Gia viên Thần thú?

Cái gì thế!

Tô Thanh lẩm bẩm.

“Ômí~” Ngay khoảnh khắc Tô Thanh vừa lẩm bẩm, tiếng Mew lại vang vọng bên tai Tô Thanh.

Tô Thanh liền cảm thấy trọng lượng trên đầu đột nhiên nhẹ bẫng, ngay sau đó Mew liền trực tiếp rời khỏi đỉnh đầu Tô Thanh.

Ngay sau đó, trong sự ngơ ngác của Tô Thanh.

Thắt lưng anh đột nhiên truyền đến một cảm giác rung động, rồi một vật thể nào đó bắt đầu rung lắc nhanh chóng.

Phát ra tiếng leng keng leng keng.

“.....” Sự thay đổi đột ngột này khiến cả người Tô Thanh đứng

hình, anh ngây người nhìn về phía thắt lưng mình.

Anh chú ý đến quả Bóng Sang Trọng đang không ngừng nhấp nháy kia.

Tô Thanh lập tức ngẩng đầu, ánh mắt quét khắp toàn bộ chiến trường đổ nát một lượt.

Sau một vòng quét, Tô Thanh không hề phát hiện bóng dáng Mew ở bất kỳ đâu.

Nếu không nhầm thì, có vẻ như, Pokémon bên trong quả Pokeball đó, có khả năng là Mew.

"Cái gì???? " Tô Thanh cả người ngây dại, nếu không nhầm thì, bên trong quả Pokeball đó hẳn là Mew.

"Hít!" Sự thay đổi này, trực tiếp khiến Tô Thanh hít một hơi khí lạnh.

Theo tiếng 'đông' cuối cùng phát ra.

Một cảm xúc khác lạ lập tức lan tỏa trong lòng Tô Thanh, khiến Tô Thanh đã phản ứng lại liền vui mừng khôn xiết.

"Mình bắt được không một Thần thú sánh ngang cấp một Thần sao?" "Hít!" Phản ứng lại, Tô Thanh liền không thể tin nổi mà véo véo má mình.

Một lát sau, cảm thấy đau, Tô Thanh mới dần dần yên tâm.

Anh không kìm được đưa tay xoa xoa má mình, cảm giác đau thật.

"Đúng là đau thật, không sai rồi." Tô Thanh nói với vẻ mặt ngạc nhiên.

"Ra đi, Mew!" Sau khi xác nhận tính chân thực của sự việc, Tô Thanh đã phản ứng lại liền vội vàng lấy ra quả Pokeball thuộc về Mew từ thắt lưng.

Tuy nhiên, chưa kịp đợi Tô Thanh đặt ngón tay lên điểm tròn ở trung tâm, ngay sau đó một luồng ánh sáng đỏ liền trực tiếp chiếu ra.

Nó lộ diện trên không trung, khiến ngón tay của Tô Thanh vốn định chạm vào điểm trắng, lúng túng dừng lại tại chỗ, giữ một khoảng cách ngắn với điểm trắng.

Mew lại chủ động chui ra khỏi Pokeball, sau khi chui ra liền chủ động một lần nữa bám lên đầu Tô Thanh.

Chiếc đuôi dài màu hồng nhạt không ngừng lướt qua trước mắt Tô Thanh, bay qua bay lại.

Cúi đầu, ánh mắt hơi di chuyển xuống.

Sự chú ý của Tô Thanh lập tức tập trung vào quả Bóng Sang Trọng trong tay.

Tốt, mặc dù Mew chủ động chui ra khỏi Pokeball, nhưng Bóng Sang Trọng vẫn hoàn toàn nguyên vẹn.

Rõ ràng Mew quả thực là Pokémon không sai rồi.

"Meow~" Nghiêng nghiêng đầu.

Mew đang bám trên đầu Tô Thanh cũng cảm nhận được sự thay đổi biểu cảm của Tô Thanh.

Trên mặt nó không khỏi lộ ra một vẻ mặt khó hiểu, trông ngốc manh, dường như đang tò mò tại sao Tô Thanh lại lộ ra vẻ mặt như vậy.

Cơ thể nó lại một lần nữa bay lượn trên không trung, hạ xuống trước mặt Tô Thanh.

Mở to hai mắt nhìn chằm chằm Tô Thanh. 【Mew】 【Chủ nhân】: Tô Thanh. 【Thân mật】: 202. 【Giới tính】: Cái. 【Hệ】: Tâm linh. 【Thiên phú】: Cấp một Thần. 【Chiến

lực】：Cấp ba Thần đỉnh phong, LV99.

“Hả?!” Gọi ra giao diện thuộc tính của Mew, ánh mắt Tô Thanh lập tức rơi vào thuộc tính của Mew.

Khi ánh mắt anh tập trung vào hai tùy chọn Chủ nhân và Độ thân mật ngay lập tức.

Nhìn kết quả.

Trên mặt Tô Thanh lập tức lóe lên một tia kinh ngạc, đồng thời cũng thêm một chút ngạc nhiên.

“Tại sao lại biến thành 202 vậy?” Tô Thanh hơi thắc mắc.

Chương 59

Đồng thời, Tô Thanh cũng cuối cùng xác nhận mình đã thật sự thu phục được Mew không sai, giao diện thuộc tính đã hiển thị tình huống thực tế.

Đúng rồi.

Đột nhiên, trong đầu Tô Thanh chợt nhớ đến thông tin của Mew mà anh đã xem trước đó.

Độ thân mật lúc đó dường như là 102, độ thân mật hiện tại thì lại biến thành 202.

Chẳng lẽ điều đó có nghĩa là sau khi thu phục một Pokémon, độ thân mật sẽ tự động tăng 100 sao?

Nghĩ vậy, ánh mắt Tô Thanh lại không khỏi hơi nhìn về phía quả Pokeball khác.

Quả Pokeball đó đang nằm yên lặng trên mặt đất, là Pokeball của Mewtwo.

Chú ý đến ánh mắt Tô Thanh đang di chuyển.

Suicune dưới chân Tô Thanh lập tức dùng Extrasensory nhẹ nhàng đưa nó lên trên.

Dưới ánh mắt của Mew, Tô Thanh lập tức đón lấy quả Pokeball đang bay lơ lửng, sau đó đặt nó vào thắt lưng.

"Meow~!" Thấy Tô Thanh đặt Pokeball chứa Mewtwo vào thắt lưng, Mew lập tức hưng phấn xoay tròn một vòng.

Cuối cùng cũng thoát khỏi tên phiền phức này, Mew thầm nghĩ.

Trong suốt quá trình, trên mặt Mew cũng thật sự lộ ra vẻ mặt vui

vẻ.

Nhẹ nhàng chạm vào Suicune trước mặt, thấy Suicune dường như không hề bài xích.

Mew lập tức trực tiếp bám lên đầu Suicune, hai mắt hình tam giác nheo lại, cong thành hình trăng khuyết.

"Ha ha, sau này xin được chỉ giáo nhiều hơn, Mew." Nhìn Mew hoạt bát đáng yêu trước mặt, Tô Thanh cũng lộ vẻ vui vẻ.

"Meow~!" Lời vừa vào tai, Mew lập tức nháy mắt với Tô Thanh, đồng thời nghịch ngợm một lần nữa đưa chiếc đuôi dài màu hồng nhạt ra, cọ cọ vào má Tô Thanh.

Trông rất thân mật. . .....

Nói chung, nếu không có Mew giúp đỡ trong chuyện lần này.

Tô Thanh muốn thu phục Mewtwo thật sự rất khó khăn.

Huống chi Mew này bây giờ còn hiến dâng cả bản thân cho Tô Thanh.

Có thể nói là hết lòng hết nghĩa.

Độ thân mật 202 trong quá trình chung sống với Tô Thanh, đã đóng vai trò vô cùng quan trọng, cũng tạo điều kiện thuận lợi cho Tô Thanh và Mew hòa hợp.

Thậm chí Tô Thanh bây giờ ra lệnh Mew tham gia chiến đấu, đối phương cũng sẽ không từ chối nữa.

Vượt qua độ thân mật 200, là giai đoạn có thể Mega Evolution.

Mặc dù Mewtwo không có Mega, nhưng cũng đủ để thấy độ thân mật hiện tại giữa Mew và Tô Thanh sâu sắc đến mức nào.

Chứng kiến Mew và sự thân mật, ánh mắt Tô Thanh cũng lập tức

rơi vào Pokeball của Mewtwo.

Anh suy nghĩ nghiêm túc.

Có chuyện của Mew làm tiền đề, Tô Thanh cũng biết mối quan hệ giữa mình và Mewtwo nên được cải thiện.

Nhưng vấn đề là trong trận chiến, độ thân mật giữa anh và Mewtwo dường như là -100.

Cộng thêm 100, thì cũng là 0.

Phóng Mewtwo ra chẳng phải nó sẽ bỏ chạy sao?

Điều này khiến Tô Thanh hơi do dự.

Thôi.

Suy đi nghĩ lại, Tô Thanh định phóng nó ra xem sao.

Dù sao thì bây giờ thể lực của Mewtwo cũng chưa hồi phục nhiều, nếu có vấn đề gì.

Tô Thanh cũng có thể âm thầm đề phòng trước.

Ánh mắt anh quét một vòng.

Chứng kiến Darkrai, Mew và Suicune đều lộ ra vẻ mặt vô cùng nghiêm trọng.

Tô Thanh lập tức gật đầu với cả ba, sau đó ngón tay đặt lên điểm trắng.

Cạch!

Tiếng Pokeball mở ra truyền đi, ngay sau đó một bóng dáng mảnh khảnh liền hiện ra trước mặt Tô Thanh.

Tình trạng của Mewtwo vẫn chưa cải thiện nhiều, các vết sẹo trên cơ thể vẫn còn khá sâu.

Nhưng đa số đều là những vết thương nhỏ, tình hình thực tế

không nghiêm trọng đến vậy. 【Mewtwo】 【Chủ nhân】: Tô Thanh. 【Thân mật】: 100. 【Giới tính】: Đực. 【Hệ】: Tâm linh. 【Thiên phú】: Cấp một Thần. 【Chiến lực】: Cấp ba Thần, LV91.

"Ồ?!" Kinh ngạc nhìn giao diện thuộc tính của Mewtwo, trên mặt Tô Thanh lập tức lóe lên một tia ngạc nhiên.

Độ thân mật của Mewtwo này với anh lại đạt 100.

Có nghĩa là, 100 điểm tặng kèm khi thu phục Pokémon đã trực tiếp cộng vào thuộc tính của Mewtwo.

Không tính số âm sao?

Tô Thanh thầm nghĩ.

"Ngao ô~!" "Meow~!" Trong lúc Tô Thanh thầm suy tư, Suicune và Mew cũng gầm lên.

Đối mặt với Mewtwo, cảm xúc của cả hai đều không mấy thân thiện.

Thậm chí, Darkrai bên cạnh tuy không nói gì do tính cách lạnh lùng, nhưng biểu cảm trên mặt nó cũng lộ rõ vẻ vô cùng cảnh giác.

Dường như ẩn chứa ý định muốn tấn công Mewtwo.

"Đợi đã!" Tô Thanh trực tiếp ngăn cản sự cảnh giác của ba Pokémon đối với Mewtwo, đồng thời trên mặt nở một nụ cười nhẹ, bày tỏ thiện ý của mình với Mewtwo.

"Sau này xin được chỉ giáo nhiều hơn, Mewtwo.

Từ bây giờ trở đi, tôi là Huấn Luyện Gia của cậu." Nhìn Mewtwo đang bay lượn trên không trung, Tô Thanh mỉm cười nói.

"Loài người!" Nghe vậy, trên mặt Mewtwo lại không hề lóe lên chút vui vẻ nào, ngược lại nó bay lượn về phía Tô Thanh với vẻ mặt

nghiêm túc.

“Ngao ô~!” Nhìn Mewtwo bay tới, Suicune lập tức ngưng tụ ra một luồng Thủy Ba Động đậm đặc từ miệng.

Sắp sửa triển khai tấn công Mewtwo.

Darkrai và Mew bên cạnh tuy không ngưng tụ tấn công, nhưng rõ ràng cũng đang nóng lòng muốn thử sức.

“Dừng lại!” Tô Thanh lập tức lại một lần nữa ra lệnh, sự thay đổi này cũng khiến ba Pokémon Thần thoại tại hiện trường đều hơi khó hiểu.

Mặc dù vậy, nhưng lực chấp hành lệnh của Tô Thanh khá cao.

Vì vậy, ngay khi lời Tô Thanh vừa dứt.

Ba Pokémon liền đồng loạt bỏ ý định tấn công, luồng Thủy Ba Động đã ngưng tụ một nửa trong miệng Suicune cũng lập tức tan rã.

Thân hình Mewtwo cũng ngay lập tức bay lượn ngang tầm với cơ thể Tô Thanh, khoảng cách đến cơ thể Tô Thanh chỉ còn khoảng một mét.

Vút một tiếng!

Mewtwo đang đến gần Tô Thanh đột nhiên ngưng tụ ra một lưỡi kiếm màu hồng rực rỡ từ trong tay.

Đồng thời, đôi mắt sâu thẳm nhìn chằm chằm Tô Thanh ở gần ngay trước mặt.

Một lát sau, điều bất ngờ đã xảy ra.

Mewtwo lại một lần nữa điều khiển Psycho Cut trong tay đâm về phía Tô Thanh, dường như hoàn toàn phớt lờ độ thân mật 100.

Đối mặt với cảnh này, ba Pokémon Thần thoại của Tô Thanh lập

tức lại một lần nữa hội tụ tấn công.

Trực tiếp đánh mạnh vào Mewtwo trước mặt Tô Thanh.

Trong lúc bất ngờ, Mewtwo lập tức bị đánh xuống đất, cơ thể tạo thành một cái hố lớn trong sân.

Toàn bộ mặt đất còn lún sâu bốn năm mét.

“Khốn kiếp, đáng chết!” Mặc dù cơ thể Mewtwo bị đánh xuống đất, nhưng trong mắt Darkrai lại lóe lên một tia lạnh lẽo.

Hai tay nó còn ngưng tụ ra một luồng Ác Chi Ba Động thô tráng, hội tụ giữa hai móng vuốt.

Ánh mắt nó di chuyển xuống, khóa chặt Mewtwo trong hố.

Chương 60

Darkrai liền giơ cao hai tay, sắp sửa ném Ác Chi Ba Động trong tay xuống phía dưới.

Tuy nhiên, một giọng nói cũng lập tức truyền vào tai Darkrai, khiến Darkrai đang tấn công liền lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên, rồi dần dần thu hồi đòn tấn công.

Không sai, giọng nói đó chính là âm thanh phát ra từ miệng Tô Thanh, ra lệnh thu tay.

"Dừng lại đi, Darkrai, có vẻ như chúng ta đã hiểu lầm Mewtwo." Nhìn Darkrai đang trong cơn phẫn nộ, cùng với Mew và Suicune cũng phẫn nộ ra tay, trong lòng Tô Thanh cũng lóe lên một dòng nước ấm.

Nhưng đúng là đã hiểu lầm Mewtwo, khoảnh khắc cuối cùng vừa rồi, Tô Thanh cũng bị dọa cho giật mình.

Không, thực ra Mewtwo cũng không thật sự ra tay hạ sát, nó đã thu tay lại vào phút cuối.

Nếu không, Psycho Cut của Mewtwo đã đâm vào trán Tô Thanh rồi.

Cũng sẽ không cho ba Pokémon Thần thoại thời gian phản ứng, để chúng thành công đánh bay Mewtwo đi.

Nhưng Tô Thanh dù sao cũng đã chịu một mối đe dọa nhất định, chính vì vậy, Tô Thanh mới không trực tiếp ngăn cản ba Pokémon Thần thoại tấn công.

Phải có sự răn đe cần thiết, nếu không sau này chúng nó sẽ trở nên bướng bỉnh, làm sao mà quản được?

"Khụ khụ!" Khó khăn lắm mới bò dậy từ mặt đất, thân hình

Mewtwo đã trở nên hơi lảo đảo, đầy vết thương.

Rõ ràng là đối với thể lực bị tiêu hao trong trận chiến trước đó, Mewtwo chưa được bổ sung hoàn toàn, vẫn còn hơi miễn cưỡng.

Cứ như vậy, dưới sự ngạc nhiên của ba Pokémon.

Tô Thanh ra hiệu cho Suicune bay xuống mặt đất.

Khi xuống đất, Tô Thanh lập tức chủ động nhảy xuống từ lưng Suicune.

Anh đi đến trước mặt Mewtwo.

Có bài học từ ba Pokémon, Tô Thanh cũng không tiếp tục thù địch hành động vừa rồi của Mewtwo.

Rốt cuộc là Pokémon mà.

Tính khí hơi tệ một chút, huấn luyện nhiều là được thôi.

"Như vậy, tôi có tư cách trở thành chủ nhân của cậu chứ." Tô Thanh mỉm cười nói.

Cùng lúc nói chuyện, dữ liệu trên bảng trước mặt Tô Thanh cũng thay đổi. 【Mewtwo】 【Chủ nhân】: Tô Thanh. 【Thân mật】: 120.

Rõ ràng, Mewtwo là loại Pokémon khá lạnh lùng.

Vì vậy cảnh tượng vừa rồi, hoàn toàn là đối phương đang chủ động thăm dò tính cách của Tô Thanh.

Xem xem chủ nhân của nó rốt cuộc là một loài người yếu đuối, hay là một tồn tại có hoài bão lớn.

Nhưng bất kể thế nào, Mewtwo đều có một mức độ thiện cảm nhất định đối với Tô Thanh.

Vì vậy, bất kể Tô Thanh biểu hiện thế nào, đến cuối cùng,

Mewtwo đều sẽ thu tay, và không thật sự làm hại Tô Thanh.

Nhưng độ thiện cảm sau khi thu tay, cũng sẽ thay đổi dựa trên biểu hiện của Tô Thanh.

Trong số những thay đổi đó, sự thay đổi của Tô Thanh rõ ràng là một thay đổi không tồi, ít nhất độ thiện cảm không giảm, mà còn tăng thêm 20, khiến Tô Thanh hài lòng.

"Ừ!" Mewtwo không nói nhiều, giống như Darkrai, Mewtwo cũng rất ít nói.

Đối mặt với câu hỏi của Tô Thanh, Mewtwo cũng chỉ nhẹ nhàng gật đầu.

Thế cũng đủ rồi, có độ thiện cảm làm tham chiếu, Tô Thanh đã hiểu rõ ý của Mewtwo.

Anh sẽ không bị thái độ lạnh nhạt của Mewtwo làm cho bối rối.

Ít nhất anh biết Mewtwo đã công nhận anh.

"Nếu đã vậy, thì hãy vào Pokeball nghỉ ngơi một lát đi, những chuyện còn lại sau này hẵng nói." Tô Thanh mỉm cười nói.

Ngay sau đó anh liền trực tiếp lấy ra Pokeball của Mewtwo, dưới ánh mắt của Mewtwo, mở Bóng Sang Trọng ra, và thu Mewtwo vào trong.

Ầm ầm!

Cơn bão trên không cũng đã thay đổi.

Khi Tô Thanh thu Mewtwo vào lại Pokeball, một tia chớp và tiếng sấm cuối cùng trên bầu trời đã vẽ ngang chân trời.

Mây đen và bão cũng bắt đầu dần dần biến mất, ánh nắng vàng rực rỡ một lần nữa chiếu rọi vào bí cảnh này, mang ánh sáng đến cho vùng đất này.

“Meow~!” Tận mắt chứng kiến cuộc đối thoại giữa Tô Thanh và Mewtwo.

Trong mắt Mew lóe lên một tia, dường như hơi khó hiểu tại sao một người và một thú rõ ràng đang đối đầu nhau.

Lại có thể sau một cuộc trò chuyện đơn giản, trở nên công nhận lẫn nhau.

“Ha ha ha!” Nhìn biểu cảm của Mew, Tô Thanh đã phản ứng lại liền trực tiếp ôm nó vào lòng.

Anh đưa bàn tay đặt lên đầu Mew, xoa xoa cái đầu nhỏ của Mew.

Sự thay đổi này lại khiến Mew đang được xoa, nheo mắt lại, lộ ra vẻ mặt hưởng thụ.

Đến đây, việc thu phục của Tô Thanh cũng đã hạ màn.

Không chỉ thành công thu phục hai Pokémon Thần thoại mạnh mẽ, thành công giúp Suicune và Darkrai nâng cao thực lực.

Mà cả các Pokémon khác của Tô Thanh cũng đạt được sự tăng trưởng sức mạnh nhất định. . .....

“À đúng rồi,” Sau khi mọi chuyện kết thúc.

Suy nghĩ của Tô Thanh lại không kìm được quay về với thông báo của hệ thống vừa nãy, anh gọi ra giao diện hệ thống.

Ngay sau đó Tô Thanh liền nhìn thấy một hàng chữ quen thuộc. 【Chúc mừng Túc chủ đã thu phục thành công Pokémon thứ 7, mở khóa Gia viên Thần thú.

Sau khi chức năng này được mở khóa, tất cả Pokémon mà Túc chủ thu phục sẽ trực tiếp thông qua Pokeball để tiến vào Gia viên Thần thú.

Trong Gia viên Thần thú, trạng thái của Pokémon mà Túc chủ sở

hữu sẽ được hồi phục 100%.

Ngoài ra, chức năng này sẽ giúp Túc chủ đột phá giới hạn Pokémon sở hữu.】 Đây chính là thông tin mà Tô Thanh đã tự động bỏ qua trong đầu trước đó, thật là một thông tin mạnh mẽ biết bao.

“Gia viên Thần thú?

Hệ thống.

Vậy tại sao khi Mewtwo vừa ra ngoài thì thể lực lại không được hồi phục?” Tô Thanh hỏi với vẻ khó hiểu. 【Túc chủ, Gia viên Thần thú cần được chủ động mở khóa, xin hỏi Túc chủ có muốn mở khóa không.

Sau khi mở khóa thành công, Túc chủ cũng có thể tiến vào không gian đó.

Túc chủ có thể coi đó là một bí cảnh độc quyền của Túc chủ.

Bên trong có một loạt môi trường sống tổng hợp, như núi lửa, địa hình đá, núi, biển, hồ, sông, rừng cây, tiện lợi cho các loại Pokémon của Túc chủ sinh tồn.】 “Mình cũng có thể vào trong đó sao?” Tiếp nhận lời giải thích mà hệ thống cung cấp, trong lòng Tô Thanh lập tức lóe lên một tia kinh ngạc.

Ngay sau đó không chút do dự, Tô Thanh liền trực tiếp chọn mở khóa, định tự mình kiểm chứng một lần. 【Chúc mừng Túc chủ đã mở khóa thành công chức năng Gia viên Thần thú.】 Lời nhắc vừa vang vọng trong đầu Tô Thanh, ngay sau đó vút một tiếng!

Bóng dáng Tô Thanh liền biến mất tại chỗ, cùng với ba Pokémon của Tô Thanh cũng biến mất trong bí cảnh.

Khi xuất hiện trở lại, bóng dáng Tô Thanh đã ở trong một vùng trời đất rộng lớn vô ngần.

Trong đó cũng có ánh nắng mặt trời chiếu rọi, có những đám mây trắng tinh lướt qua trên bầu trời, hoa và cây cối bên dưới che chắn ánh nắng chói chang.

Xung quanh là thảo nguyên bất tận, xa hơn nữa là các môi trường sống khác.

"Xin em đó, Mew, đưa anh bay lên xem thử được không?" Liếc nhìn Mew đang bay lượn trước mắt, Tô Thanh lập tức tìm kiếm sự giúp đỡ từ Mew.

"Gào~!" Một tiếng nói quen thuộc vang vọng phía sau Tô Thanh, lập tức, Tô Thanh đã phản ứng lại liền quay người đi.

Ánh mắt anh quét khắp toàn bộ hiện trường!

Anh thấy tám Pokémon Thần thoại xuất hiện xung quanh.

Hóa ra tất cả đều ở phía sau anh, tình huống này cũng khiến Tô Thanh hơi bật cười.

Vậy mà anh lại không hề nhận ra.

"Meow~!" Thấy Tô Thanh quay người đi, Mew đã phản ứng lại liền lập tức bay lượn trước mặt Tô Thanh.

Định đưa Tô Thanh cùng bay lên trời.

Nhưng Tô Thanh đã kịp thời ngăn cản hành động của Mew.

Ánh mắt anh rơi vào Mewtwo, kẻ đã gần như hồi phục hoàn hảo toàn bộ thể lực, trạng thái trở nên hoàn hảo không chút tổn hại.

"Thật là quá thần kỳ đi." Nhìn cơ thể Mewtwo hoàn hảo không chút tổn hại đó, cùng với làn da gần như hoàn toàn không nhìn thấy bất kỳ vết thương nào.

Trong lòng Tô Thanh đầy kinh ngạc thầm nghĩ.

Tương tự, không chỉ Tô Thanh đầy tò mò về Gia viên Thần thú.

Chương 61

Mà cả các Pokémon Thần thoại khác tại hiện trường cũng vô cùng tò mò, vốn dĩ chúng đang ở yên trong Pokeball.

Kết quả lại vô duyên vô cớ bị đưa vào đây, nhìn thấy Tô Thanh, thật khiến chúng có chút bối rối.

Ánh mắt anh quét qua vài Pokémon Thần thoại, thấy Eevee nhảy tới, Tô Thanh lập tức cúi người ôm nó vào lòng.

Rồi sau đó mới lại nhìn về phía các Pokémon Thần thoại.

"Các cậu, sau này ở đây các cậu có thể tìm nơi mình thích để ở.

Còn về chiến đấu, chỉ cần tôi triệu hồi, bất kể các cậu đang ở đâu trong không gian này, tôi đều có thể dùng Pokeball để triệu hồi các cậu ra." Nhìn những Pokémon này, cảm nhận được sự tò mò của chúng, Tô Thanh liền mỉm cười giải thích một lượt.

Đây chính là Gia viên Thần thú.

Sau một thời gian, tất cả Pokémon của Tô Thanh đều hiểu rõ cách làm việc của anh.

Với sự giúp đỡ của Mewtwo và Mew, bản thân Tô Thanh cùng với những Pokémon không biết bay đều có thể bay lên không trung, đã đi khắp toàn bộ Gia Viên Thần Thú.

Trong quá trình đó, anh cũng đã giúp chúng tìm thấy môi trường sống phù hợp cho từng loài.

Shiny Beedrill của Tô Thanh đã chọn sống trong rừng, còn Eevee thì sống cùng với Mew và Suicune, cũng ở trong rừng, cạnh hồ nước tại trung tâm khu rừng.

Môi trường này thực sự rất thích hợp cho Suicune, Eevee và Mew sinh sống.

Garchomp thì chọn sống trong dãy núi cạnh rừng.

Điều khiến Tô Thanh ngạc nhiên là Shiny Blaziken lại không chọn miệng núi lửa, cũng không chọn khu vực sa mạc nóng bức.

Nó cũng chọn ở trong rừng, xem ra rừng có sức hấp dẫn rất lớn đối với Pokémon.

Còn về Mewtwo và Darkrai, cả hai Pokémon đều khá cao ngạo, không nói cho Tô Thanh biết nơi chúng chọn để ở.

Chỉ là từ ánh mắt của chúng, có thể thấy chúng cũng muốn gần gũi với những Pokémon khác, nhưng vì sĩ diện nên không muốn thể hiện trực tiếp.

Điều này đối với anh mà nói cũng không quan trọng, với tốc độ bay của chúng, dù sống ở đâu trong bí cảnh này, chỉ cần muốn đến nơi nào thì đều có thể dễ dàng đạt được.

Sau khi dạo một vòng kỹ lưỡng trong Gia Viên Thần Thú, Tô Thanh cũng hiểu được cơ chế vận hành của nó.

Tóm lại, thực chất đây là một nơi giúp Pokémon tìm thấy môi trường sống phù hợp.

Có lẽ là do được các quy tắc của Hệ thống gia trì.

Chỉ cần Pokémon của Tô Thanh được thu vào Pokeball và đi vào không gian này, vết thương trên người chúng sẽ lành lại ngay lập tức.

Tức là, nếu Pokémon của Tô Thanh bị thương trong chiến đấu, thu hồi vào Pokeball rồi phóng ra lại, trạng thái sẽ đầy đủ trở lại.

Có vẻ... chức năng này dùng trong chiến đấu thì hơi biến thái.

Dù sao, trong các giải đấu lớn của Liên minh Pokémon, hoặc các

trận chiến Gym chính thức, đều có thể thay đổi Pokémon.

Đánh được một nửa, khi thể lực không đủ, trực tiếp thu Pokémon vào Pokeball, rồi thay Pokémon khác ra đánh.

Nửa ngày sau lại có một con đầy máu.

Gần như không tiêu hao gì suốt trận đấu, thậm chí có thể chọn Pokémon phù hợp để đối phó với đối thủ, hơi đáng sợ.

Trong bí cảnh...

"Ra đi, Mew, Darkrai, Suicune." Tô Thanh trực tiếp phóng ra ba Thần thú, lý do không phóng ra Mewtwo là vì thuộc tính của Mewtwo và Mew trùng lặp.

So với Mew vui vẻ hoạt bát, Mewtwo lại khá cao ngạo, và còn có một vài mâu thuẫn nhỏ với Darkrai cùng ba Pokémon khác.

Vì vậy, trừ khi thật sự cần thiết, Tô Thanh sẽ không triệu hồi cả hai Pokémon đó cùng lúc.

Hơn nữa, Tô Thanh còn có ý định kiểm tra xem trên hòn đảo này có những Nguyên Thạch Năng Lượng mà vài Pokémon của anh cần hay không.

Nếu tìm thấy Đá Tâm Linh, thì sẽ đưa cho ai?!

Rõ ràng đây là một vấn đề rất phiền phức, đều là Pokémon của mình, không thể thiên vị được.

Nhưng nếu tài nguyên không tập trung, thì khó mà giúp thực lực tổng thể có đột phá lớn.

Vì thế, Tô Thanh mới quyết định chỉ triệu hồi Mew.

Hiện tại Mew đang ở cấp độ LV99, chỉ còn một bước nữa là có thể đạt LV100, tiến hóa thành Nhị cấp thần.

Vì vậy, việc này có lợi ích rất lớn.

“Mew, Suicune, Darkrai.

Các ngươi có cảm nhận được dao động phát ra từ Nguyên Thạch Năng Lượng không?” Tô Thanh mỉm cười nói.

Nghe vậy, hai Pokémon của Tô Thanh đều nhắm mắt lại, chăm chú cảm nhận dao động của Thủy Thạch và Ác Thạch.

Bởi vì ngay từ đầu, Darkrai đã chứng kiến toàn bộ quá trình Suicune tìm kiếm Thủy Thạch.

Do đó Darkrai rất hiểu nội dung lời nói của Tô Thanh, biết mình nên làm gì.

“Mew?!” Đương nhiên không phải tất cả Pokémon đều hiểu ý nghĩa lời nói của Tô Thanh.

Ít nhất Mew thì hơi mơ hồ.

Nó lơ lửng trong không trung, quan sát hai Pokémon xung quanh.

Mew cảm thấy đầu mình đầy những dấu chấm hỏi lớn.

Cả hai Pokémon kia đều nghe hiểu sao?

Với suy nghĩ như vậy, Mew liền bắt chước nhắm mắt lại.

Có vẻ nó muốn thể hiện sự mạnh mẽ, không muốn thua kém ai.

“Haha!” Ánh mắt Tô Thanh dừng lại trên Mew, thu hết biểu cảm ngây ngô đáng yêu của nó vào đáy mắt, anh lập tức vui vẻ cười phá lên.

“Mew~!” Sự thay đổi này tự nhiên thu hút sự chú ý của Mew, cũng khiến tâm trạng của nó từ từ chuyển sang tức giận, hai bên má phồng lên, trông tròn tròn, đáng yêu.

“Chủ nhân, tôi tìm thấy rồi!” Đúng lúc Tô Thanh định giải thích

cặn kẽ cho Mew thì giọng nói của Darkrai vang vọng bên tai anh.

Ngay lập tức, trên mặt Tô Thanh cũng ánh lên vẻ mừng rỡ.

Có một ví dụ thực tế xảy ra trước mắt, tự nhiên anh không cần phải giải thích riêng cho Mew nữa.

Theo sự chỉ dẫn của Darkrai, Tô Thanh cùng Mew đi đến nơi mà Darkrai đã tìm thấy.

Suốt quá trình đó, Tô Thanh không hề làm phiền Suicune đang cảm nhận.

Suicune vẫn đang chăm chú cảm nhận dao động phát ra từ Thủy Thạch.

"Thì ra là vậy?" "Mew?!" Mew thầm nghĩ.

Tận mắt chứng kiến Darkrai lấy ra một Ác Thạch từ dưới lòng đất, rồi nuốt vào bụng ngay trước mặt, thực lực liền được nâng cao một mức nhất định.

Một luồng pháp tắc hệ Ác đậm đặc tràn ngập xung quanh.

Mew cuối cùng cũng hiểu được nội dung lời nói của Tô Thanh, đồng thời trong mắt nó ánh lên vẻ hưng phấn.

Từ lâu nó đã muốn nâng cao thực lực.

Nhưng dù cố gắng tu luyện vẫn không có cơ hội cải thiện, vì vậy Mew mới suốt ngày chìm đắm vào vui chơi.

Giờ lại biết có chuyện tốt như vậy, Mew đương nhiên phải cố gắng thử sức.

Sau đó, dưới sự giải thích của Tô Thanh và Darkrai, nó bắt đầu chăm chú cảm nhận dao động Tâm Linh có thể tồn tại xung quanh.

Không nói đến việc khác, Mew quả thực cũng rất giỏi trong việc

tìm kiếm đồ vật.

Chỉ mất khoảng hơn mười phút, nó đã tìm thấy thứ đầu tiên liên quan đến Tâm Linh. 【Đá Tâm Linh】 【Phẩm chất】: Quán Quân. 【Hiệu quả】: Sau khi Pokémon cấp Quán Quân và dưới cấp Quán Quân sử dụng, uy lực kỹ năng hệ Tâm Linh tăng 20%.

Được rồi.

Quả thực là một vật phẩm không tồi, nhưng đáng tiếc, cả Mewtwo và Mew đều không dùng được.

Chỉ có thể chờ xem sau này có nên tặng người khác, hoặc bán đi, hoặc để cho Pokémon hệ Tâm Linh chưa sở hữu sử dụng.

Vòng đi vòng lại.

Sau một thời gian tìm kiếm nữa, dưới sự đồng hành của Tô Thanh, Mew cuối cùng cũng nhận được một viên Đá Tâm Linh đầy năng lượng.

Mở miệng ra, Mew trực tiếp hút nó vào bụng.

Ngay sau đó, một luồng dao động Tâm Linh đậm đặc liền tràn ngập xung quanh Tô Thanh.

Bao trùm cả Tô Thanh và Mew vào trong đó, thực lực cả hai đều được nâng lên không ít.

Theo sự tìm kiếm của ba Pokémon.

Sau khoảng hơn nửa giờ, Suicune lại tìm thấy thêm bốn năm viên Thủy Thạch, đồng thời thực lực của Suicune cũng thành công đột phá LV93, đạt đến thực lực giữa kỳ Tam cấp thần.

Về Darkrai, nó cũng tìm thấy vài viên Ác Thạch.

Thành công gia tăng pháp tắc hệ Ác, thực lực đã đạt LV94. trở thành Pokémon có thực lực chỉ sau Mew trong số các Pokémon của Tô

Thanh.

Chương 62

Sau khi tìm kiếm xong bí cảnh, Tô Thanh liền cùng Pokémon của mình rời khỏi đó.

Trong Gia Viên Thần Thú.

Tô Thanh lúc này đang chăm chú quan sát Mew, bên cạnh còn có một Thần thú mạnh mẽ đang bảo vệ nó.

Rầm rầm!

Một tiếng nổ mạnh bùng phát từ xung quanh Mew, tạo ra những cơn lốc xoáy.

Vô số Năng Lượng Nội Lực không ngừng hội tụ về phía Mew, các nguyên tố Tâm Linh tự động tuôn trào không ngừng về phía cơ thể Mew.

Bao trùm hoàn toàn Mew đang lơ lửng trong không trung, một luồng dao động Tâm Linh siêu cường đang không ngừng tăng lên.

Tình hình này cũng khiến Mewtwo đang lơ lửng bên cạnh Tô Thanh, tỏa ra Năng Lượng Nội Lực bao bọc Mew và Tô Thanh vào trong, vẻ mặt đầy.

"Sao có thể?!" Mewtwo lẩm bẩm với vẻ khó tin.

Ngay từ đầu, kể từ khi trở lại, ánh mắt của Mewtwo gần như không rời khỏi Mew.

Nó không hiểu vì sao thực lực của Mew lại có thể đột phá trong thời gian ngắn như vậy, điều này quá khó tin.

Cùng với khí thế không ngừng tăng cao, ánh sáng trong đôi mắt Mewtwo cũng càng ngày càng rực rỡ.

“Khí thế này!” Sau khi cảm nhận kỹ lưỡng, Mewtwo cuối cùng phải nghiêm túc xác nhận sự thật này.

Mew quả thực sắp đột phá, và có khả năng rất lớn sẽ thành công.

Vừa chú ý cơn bão và Mew mới xuất hiện, Tô Thanh cũng không quên quan sát Mewtwo bên cạnh bằng khóe mắt.

Liếc nhìn biểu cảm trên mặt Mewtwo, Tô Thanh tự nhiên biết Mewtwo đang nghĩ gì.

Nhưng anh lại không giải thích.

Tốc độ tìm kiếm của Mew rất nhanh, gần như đã thăm dò xong toàn bộ bí cảnh.

Và, các Đá Tâm Linh hầu như đều đã bị Mew xử lý, việc nói chuyện này với Mewtwo cũng không mang lại lợi ích gì.

Xoẹt xoẹt xoẹt.

Trong lúc Tô Thanh thầm suy nghĩ, cơn bão tại trung tâm bắt đầu dần yếu đi.

Vô số nguyên tố Tâm Linh đã hoàn toàn đi vào cơ thể Mew, trở thành sức mạnh bản thân của Mew.

Khoảng 30 giây sau, trong quá trình này, Mew đã trực tiếp hấp thụ toàn bộ nguyên tố Tâm Linh vào cơ thể và thành công hoàn thành sự thăng hoa.

Oanh!

Một luồng dao động tâm linh siêu cường tức thì khuếch tán ra, bao trùm toàn bộ Gia Viên Thần Thú.

Trong rừng cây xa xôi, Suicune và Eevee đang vui đùa cũng ngay lập tức cảm nhận được khí tức phát ra từ Mew.

Eevee nhỏ bé thậm chí còn bị áp lực đến mức run rẩy, chỉ có thể nằm bò trên mặt đất.

“Oa ô~!” Nhận thấy cảnh tượng này, Suicune lập tức gầm lên.

Sau đó, một luồng Cảm Ứng Tâm Linh vô hình lan tỏa quanh cả hai, ngay sau đó Eevee nhỏ bé cảm thấy luồng sức mạnh Tâm Linh mạnh mẽ đó dường như biến mất.

Nó cũng dần dần đứng dậy, hai mắt lại cong thành hình trăng lưỡi liềm, một lần nữa vui vẻ trở lại.

Dưới vẻ mặt vui mừng của Suicune, hai Pokémon tiếp tục chơi đùa, đuổi bắt nhau.

Mew, đã đột phá rồi sao?

Một suy nghĩ như vậy bỗng hiện lên trong đầu Suicune.

Cố ý kiểm soát tốc độ của mình, đuổi theo Eevee đang chạy phía trước.

Suicune cũng thầm suy tư.

“Mew~” Tại hiện trường.

Sau khi luồng Tâm Linh hùng vĩ bùng phát.

Chẳng bao lâu, Mew đã phản ứng lại, trực tiếp thu hồi luồng Tâm Linh đã bùng phát.

Sau đó lại khôi phục dáng vẻ vô hại, trông mềm mại đáng yêu.

E rằng, chỉ có người đã thấy mới hiểu được, trong thân thể nhỏ bé kia rốt cuộc ẩn chứa sức mạnh khổng lồ đến nhường nào.

Về điểm này, có thể quan sát từ ánh mắt của Mewtwo bên cạnh.

“Mew~!” Thành công hoàn thành đột phá, và khôi phục ý thức tự chủ.

Mew lập tức chủ động bay về phía Tô Thanh, bay vòng quanh anh, hoàn toàn phớt lờ Mewtwo ở một bên.

Mewtwo cũng tương tự, không để ý đến Mew, chỉ lặng lẽ liếc nhìn Mew vài lần rồi trực tiếp quay người rời đi.

Mew đã thành công đột phá, vậy Tô Thanh cũng không cần bảo vệ nữa.

Thậm chí, việc Mew đột phá trước cũng đã ảnh hưởng ít nhiều đến lòng tự tôn của Mewtwo.

Khoảnh khắc đó, nó quyết tâm phải nỗ lực nâng cao thực lực, phải nhanh chóng trở nên mạnh mẽ.

"Garchomp, sử dụng Long Thao!" "Gào~!" "Mawile, sử dụng Lông Lá Đáng Yêu (Play Rough)!" "Oa oa~!" "Hả?!" Vừa bước ra khỏi căn phòng cánh cửa bí cảnh, Tô Thanh còn chưa kịp quan sát kỹ tình hình xung quanh.

Thì đã nghe thấy giọng nữ thanh thúy từ xa vọng lại.

"Hả?" Theo tiếng vọng, Tô Thanh lập tức đi đến sân đấu lớn nhất trong thế giới ngầm.

Đến sân đấu, Tô Thanh không vội lên tiếng, mà chọn cách quan sát từ trong bóng tối.

Cơ thể anh ẩn mình trong góc, ánh mắt Tô Thanh lập tức nhìn về phía trung tâm.

Anh nhìn rõ tình hình thực tế trong sân đấu.

Thì ra, Cynthia lại đang lợi dụng không gian này để huấn luyện Pokémon, dốc sức đặc huấn cho chúng.

"Chà." Ánh mắt đầy nghi hoặc của anh dừng lại trên que kem trong tay Cynthia.

“Trong cửa hàng lại có kem lúc nào mà mình không biết nhỉ?” Sau một hồi suy nghĩ kỹ lưỡng, trên mặt Tô Thanh vẫn đầy vẻ kinh ngạc.

Dù sao thì trong phòng ăn rõ ràng không có kem, chẳng lẽ Cynthia tự làm sao?

Vừa nghĩ, Tô Thanh liền bước chân, đi về phía Cynthia.

“Ơ?

Tô Thanh.” Nhận thấy Tô Thanh xuất hiện từ góc, trên khuôn mặt cười của Cynthia liền nở một nụ cười ngọt ngào.

Cô theo thói quen nâng những ngón tay trắng nõn thon dài lên, tự nhiên đưa tay vuốt mái tóc vàng óng trên trán.

Kéo toàn bộ tóc dài hai bên má ra phía sau.

Đôi mắt to tròn trông rất tinh thần, chắc là đã thức dậy được một lúc rồi.

Thấy Tô Thanh đi đến gần.

Trên mặt Cynthia lập tức lộ vẻ suy tư, nhớ lại trải nghiệm vừa rồi, trên mặt Cynthia lại hiện thêm chút tò mò.

Bị vấn đề trong lòng giày vò khiến cô có chút bứt rứt.

“Thật kỳ lạ.

Vừa nãy tôi có thử gọi nhưng hoàn toàn không thấy anh trả lời.

Cửa hàng ở trên cũng bị đóng.

Tôi thử mở cửa nhưng lại không thể mở được, tưởng anh có việc đột xuất đi ra ngoài rồi chứ.

Ai ngờ anh lại vẫn ở đây.” Lời vừa dứt, hai bên má Cynthia liền không tự chủ mà phồng lên.

Bước vào trạng thái tròn xoe, trong mắt cũng hiện lên một chút oán

giận nhỏ, trông rất đáng yêu.

Nhưng Cynthia lại không nhận ra, hành động đó hơi giống như đang làm nũng.

Cô chỉ cảm thấy dường như cùng với sự xuất hiện của Tô Thanh, trong lòng bỗng dưng nảy sinh một cảm giác ngọt ngào.

"Ừm..." Nghe lời Cynthia nói, Tô Thanh cũng biết cô ấy chắc đã lên lầu.

Tô Thanh liền trực tiếp dẫn Cynthia vào thang máy, vừa đi vừa giải thích.

Đến cửa hàng, anh mở lại cửa phòng, mới có thể rảnh rỗi một chút.

"Vậy là anh ngủ quên sao?" Trên lầu, trong cửa hàng.

Cynthia hơi khó tin mà mở to hai mắt.

Ánh mắt không ngừng quét qua Tô Thanh, trong lòng Cynthia đầy nghi vấn.

"À." Tô Thanh cười một cách ngây thơ, biểu cảm khuôn mặt trông rất đơn thuần.

Điều đó cũng khiến Cynthia đang đầy nghi ngờ trong lòng, phần nào tin tưởng Tô Thanh hơn một chút.

Đơn giản đáp lại lời Cynthia.

Ánh mắt Tô Thanh lại dừng lại trên quầy trưng bày trong phòng, lần lượt quét qua 18 quả trứng Pokémon hôm nay.

Đáng tiếc!

Chương 63

Tô Thanh không thể quét được Pokémon yêu thích, điều này khiến anh hơi thất vọng một chút.

Khi nào thì đội quân Eevee mới có thể thành lập thành công đây, Tô Thanh thầm nghĩ.

Một bên, Cynthia tự nhiên cũng chú ý đến ánh mắt đang quét qua quét lại của Tô Thanh.

Theo ánh mắt Tô Thanh, ánh mắt cô cũng dừng lại trên quầy xung quanh, sau đó nhìn 18 quả trứng Pokémon.

Ngay sau đó, ánh mắt Cynthia lại dừng trên cỗ máy ở trung tâm.

Nhìn cỗ máy màn hình bỗng sáng lên, ánh mắt Cynthia lập tức phát ra một tia sáng.

"À đúng rồi.

Vừa nãy tôi định rút Pokémon.

Vì cửa hàng bị đóng nên cỗ máy dường như bị mất điện.

Cho nên tôi chưa kịp rút, tôi muốn rút Pokémon thêm một lần nữa." Vừa nói, nửa đầu Cynthia lộ vẻ bất đắc dĩ, sau đó trên mặt cô mới lộ vẻ khá mong đợi.

"Đương nhiên có thể!" Tô Thanh cũng nhanh chóng đáp lại, trên mặt cũng nở một nụ cười.

Có kinh nghiệm từ trước, lần này Tô Thanh cũng không cần phải nhắc nhở cô ấy.

Cynthia đã chuẩn bị sẵn sàng, ngay khi Tô Thanh dứt lời, ngón tay cô đã bám vào lan can màu đỏ.

Nhẹ nhàng kéo xuống.

Ngay sau đó, cảnh tượng quen thuộc lại xuất hiện trước mặt cả hai, trên màn hình hiện ra từng hàng Pokeball khác nhau.

Thậm chí Tô Thanh còn nhìn thấy một quả Pokeball phát ra ánh sáng tím, trên đó có chữ M.

"Hả?!" Tô Thanh kinh ngạc đến cực điểm nhìn quả Pokeball có chữ M trên màn hình, mức độ chấn động trong lòng anh đạt đến không thể nào hơn được.

Bóng Master cũng xuất hiện sao?

Vậy Pokémon trong Bóng Master rốt cuộc là gì?

Đây là lần đầu tiên Tô Thanh chú ý thấy Bóng Master xuất hiện trong máy Gacha, vận may của Cynthia đúng là quá tốt rồi.

Không thể không thừa nhận, Tô Thanh cũng thầm mong đợi vào lượt rút của Cynthia.

"Đinh!" Cuối cùng, vòng sáng màu vàng dừng lại, rơi vào quả Luxury Ball bên cạnh Bóng Master.

Nhận thấy cảnh tượng này xảy ra, khóe miệng Tô Thanh lập tức co giật.

Vận may... chậc chậc.

Không tốt rồi, Bóng Master ở ngay bên cạnh.

Được rồi, Bóng Master ở ngay bên cạnh.

Kìm nén khóe miệng co giật, cùng với việc Pokeball trên màn hình mở ra.

Một Pokémon hoàn toàn mới cùng thuộc tính của nó đã hiện ra trước mặt Tô Thanh và Cynthia.

"!" Kinh ngạc nhìn Pokémon xuất hiện trên màn hình, trong mắt Tô Thanh lập tức ánh lên vẻ hưng phấn.

Nhưng chỉ một lát sau, nó lại vụt tắt, có vẻ hơi thất vọng.

"Sylveon à, một Pokémon tốt, giá trị nhan sắc cao.

Xem ra vận may của tôi hôm nay cũng không tệ." Nhìn Pokémon trên màn hình, cảm xúc trong mắt Cynthia đã hoàn toàn bị sự ngạc nhiên vui sướng chiếm lấy.

Tâm trạng cô cũng đặc biệt thoải mái.

"Đáng ghét!" Chứng kiến tất cả xảy ra, trong lòng Tô Thanh lại tràn đầy oán giận.

"Lạc lạc!" Suốt quá trình chú ý đến sự thay đổi biểu cảm của Tô Thanh, tận mắt chứng kiến anh "biến sắc" như diễn kịch.

Cynthia lập tức cười duyên.

Mặc dù không biết Tô Thanh tại sao lại lộ ra biểu cảm đó, nhưng nhìn dáng vẻ, có vẻ như cô đã rút được một Pokémon mà đối phương yêu thích.

Điều này cũng khiến trong đầu Cynthia càng thêm thắc mắc, nếu đối phương thích, vậy tại sao lại đem bán chứ?

"Hừ!" Không hiểu sao, đối mặt với tiếng cười duyên của Cynthia, Tô Thanh lại hừ lạnh một tiếng đầy vẻ trẻ con.

Sự thay đổi này càng khiến Tô Thanh đang phản ứng phải thầm đổ mồ hôi lạnh.

Anh không ngờ mình lại có thể bán manh trước mặt Cynthia, má anh càng đỏ bừng lên.

Ngược lại, khác với sự ngại ngùng của Tô Thanh.

Tận mắt chứng kiến một cảnh tượng đáng yêu như vậy, trong mắt Cynthia lại ánh lên vẻ rực rỡ khác thường.

Ánh mắt cô nhìn Tô Thanh càng thêm phần kinh ngạc sâu sắc.

Hành vi như vậy của Tô Thanh không những không khiến Cynthia chán ghét.

Ngược lại, nó còn khiến hình ảnh Tô Thanh trong đầu Cynthia trở nên sống động hơn, chân thực hơn, thêm nhiều điều mà Cynthia chưa hiểu rõ.

"Lạc lạc!" Một lát sau, Cynthia hơi suy tư lại phát ra một tiếng cười duyên.

Cô thầm cảm thán, không ngờ Tô Thanh lại có một khoảnh khắc đáng yêu đến vậy.

Khiến lòng Cynthia mềm nhũn. 【Sylveon】 【Giá】: 50 triệu. 【Thuộc tính】: Tiên. 【Giới tính】: Cái. 【Thiên phú】: Quán Quân. 【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương, LV56. 【Vật phẩm】: Vuốt Nhanh.

"Ồ?!

Không ngờ lại mang theo Vuốt Nhanh." Tô Thanh lúc này cũng thu lại tâm thần, phản ứng từ sự đố kỵ ban đầu.

Anh cẩn thận xem xét thông tin chi tiết về Sylveon trên màn hình.

Một bên.

Cynthia sau khi cười duyên cũng đang chăm chú xem xét thông tin về Sylveon.

Dù sao đây cũng là Pokémon của cô, nên Cynthia đương nhiên phải xem xét kỹ lưỡng.

Sau khi chăm chú quan sát thuộc tính và giá cả của Sylveon.

Lúc đầu, trong mắt Cynthia cũng ánh lên vẻ kinh ngạc.

Dù sao thì chiến lực của Eevee này chỉ là Chuẩn Thiên Vương.

Mặc dù nó sở hữu một Vuốt Nhanh trị giá hơn 4 triệu, nhưng cả hai kết hợp lại, cũng không thể đạt đến 50 triệu được.

Giá cả này và thuộc tính hiển thị trên bảng có vẻ chênh lệch khá lớn.

Tuy nhiên, sau khi nhìn thấy sự chênh lệch đó và suy nghĩ kỹ lưỡng, trên mặt Cynthia lại bất ngờ ánh lên vẻ mừng rỡ.

Sau một thời gian tiếp xúc.

Cynthia tự nhận thấy mình hiểu Tô Thanh hơn người khác.

Do đó cô cũng hiểu rằng, Pokémon trong cửa hàng của Tô Thanh về cơ bản đều đáng giá, Pokémon càng đắt tiền thì thiên phú và thực lực sẽ càng mạnh.

Và đó là lý do chính cho sự thay đổi biểu cảm của cô ấy trước đó.

Sylveon này thực lực lại chỉ ở cấp Chuẩn Thiên Vương, nhưng giá lại cao đến 50 triệu.

Nếu không có tiềm năng cực cao, Cynthia tuyệt đối sẽ không tin.

"Thế nào?" Nhận thấy biểu cảm suy tư trong mắt Cynthia, khóe miệng Tô Thanh cũng ánh lên một nụ cười.

Anh cũng không tiếp tục giục Cynthia.

"Đương nhiên là mua rồi!" Đối với câu hỏi của Tô Thanh, Cynthia không chút do dự, lập tức lấy ra Pokédex.

Sau đó từ trong Pokédex lấy ra thẻ tài khoản, cắm vào máy.

Sau khi quét vân tay đơn giản, cô đã thanh toán thành công. 【Chúc mừng Túc chủ đã thành công đạt được đơn hàng 101/1000, thành công

tăng 50 triệu, số dư hiện tại của Túc chủ là 5 tỉ 160 triệu.】 Cộp cộp!

Cùng với việc Cynthia thanh toán thành công, một Pokeball hoàn toàn mới liền lăn thẳng xuống từ cỗ máy.

Đưa tay vào đó, Cynthia lập tức trực tiếp lấy ra Luxury Ball trong máy, dưới ánh mắt đầy ghen tị của Tô Thanh, ngón tay cô chạm vào chấm trắng.

"Ra đi, Sylveon!" Cynthia ngọt ngào gọi.

Cạch!

Tiếng Pokeball mở ra vang lên, ngay sau đó một luồng sáng màu đỏ liền trực tiếp chiếu vào trước mắt Tô Thanh và Cynthia.

Chương 64

“Mê a!” Thành công xuất hiện bên ngoài từ Pokeball.

Sylveon lập tức phấn khích kêu lên, đồng thời phát ra tiếng gừ đáng yêu “Mê a!”.

Sự thay đổi này càng khiến trong mắt Tô Thanh và Cynthia ánh lên vẻ phấn khích.

“Thật đáng yêu!” Sau khi nhìn thấy Sylveon này, trái tim Tô Thanh đã bị đối phương chinh phục.

Anh lập tức thuận theo suy nghĩ trong lòng, cúi người xuống.

Chủ động đưa tay chạm vào đầu Sylveon.

“Mê a~!” Tiểu gia hỏa dường như cũng thích Tô Thanh, khi Tô Thanh đưa tay ra, Sylveon thậm chí còn chủ động dụi đầu vào lòng bàn tay Tô Thanh.

Nó nhắm hai mắt lại, hai chiếc tai còn chủ động bám vào lòng bàn tay Tô Thanh.

Nhìn thấy cảnh đó, Cynthia đứng bên cạnh cũng không khỏi thầm ghen tị.

Một lát sau, Cynthia cũng cúi người xuống, đưa tay vuốt ve cơ thể Sylveon.

Cô nhẹ nhàng xoa xoa vài cái trên lưng Sylveon mịn màng.

Cơ thể Sylveon chủ yếu có màu trắng sữa.

Nhưng đỉnh đầu, tai, đuôi và phần dưới chân phải lại có màu hồng.

Trên đầu, bên trong đôi tai hồng thon dài là màu xanh lam, mắt thì

màu xanh nhạt.

Trên tai trái và cổ, nó có một chiếc nơ bướm tự nhiên.

Trên chiếc nơ bướm có hai dải ruy băng dài, khi di chuyển, nếu có gió nhẹ thổi qua, những dải ruy băng này sẽ đung đưa theo gió.

Nó hơi giống Suicune của Tô Thanh, cũng có cấu trúc dải ruy băng làm điểm nhấn, nhưng thân hình thì nhỏ nhắn đáng yêu hơn nhiều, không có khí chất siêu phàm như Suicune.

Dải ruy băng thon dài, tổng thể có màu trắng sữa gần giống với lớp lông trên cơ thể.

Điểm khác biệt duy nhất là phần cuối của dải ruy băng.

Tại đó, màu sắc lần lượt là hồng, xanh đậm, xanh nhạt, kết hợp thành ba màu.

"Mê a~!" Nhắm mắt lại đón nhận sự chạm vào từ Tô Thanh và Cynthia, Sylveon vừa xuất hiện trông rất vui vẻ.

Đồng thời, Tô Thanh cũng trong quá trình đó phóng thích Eevee của mình.

Mặc dù Eevee của Tô Thanh chưa kịp tiến hóa, nhưng hai Eevee gặp nhau cũng đã thu hút lẫn nhau.

Ngay lập tức vui vẻ chơi đùa.

Hai Pokémon vui vẻ xoay vòng quanh Tô Thanh và Cynthia.

Đuổi bắt nhau, chơi rất vui.

"Haha." Nhận thấy Eevee và Sylveon đang chơi đùa, trên mặt Tô Thanh cũng nở một nụ cười.

Bên cạnh, Cynthia đương nhiên cũng vậy, vui mừng vì Sylveon đã tìm được một người bạn chơi tốt.

Nhưng chưa kịp để Tô Thanh phản ứng.

Tình hình trong sân đấu lại một lần nữa xảy ra dị biến, trên người Eevee của Tô Thanh, lại lóe lên một luồng sáng chói mắt.

"Cái gì?!" Nhìn ánh sáng trắng lóe lên trên người Eevee, khóe miệng Tô Thanh lập tức co giật.

"Tiến hóa vào ban ngày sao?!" Dừng lại đi mà, Tô Thanh thầm nghĩ.

Điều này khác biệt lớn so với Umbreon trong tưởng tượng của anh.

Tô Thanh đang có trong tay một Sticky Barb.

Sticky Barb đối với Umbreon mà nói, có thể nói là một vật phẩm rất tốt.

Nếu tiến hóa thành Eevee khác, vật phẩm trong tay Tô Thanh lại phải hoãn lại một thời gian nữa mới có thể sử dụng.

Hiện tại là ban ngày, nếu tiến hóa vào ban ngày, mà không có sự giúp đỡ của Đá Nguyên Tố.

Eevee có thể tiến hóa thành hai loại Pokémon, một là Espeon hệ Tâm Linh, còn lại là Sylveon hệ Tiên.

Xùy xùy xùy!

Ánh sáng trắng dần tăng cao, nhưng Tô Thanh lại không ngăn cản Eevee tiến hóa.

Trước hết, ngăn cản một Pokémon tiến hóa dễ dàng gây ảnh hưởng xấu đến Pokémon, thứ hai là Eevee này có thể đã có suy nghĩ của riêng mình.

Tô Thanh cũng tôn trọng suy nghĩ của Pokémon.

Hơn nữa, Tô Thanh vốn định tạo một đội Eevee Sentai, cộng thêm Sylveon, Espeon, Umbreon ba dạng tiến hóa này đối với Tô Thanh mà nói đều ở mức độ ưu tiên ngang nhau.

Vì vậy, hiện tại hai lựa chọn này đều nằm trong phạm vi chấp nhận của Tô Thanh.

Đối với Tô Thanh mà nói, điều đáng tiếc duy nhất là Sticky Barb sẽ không thể sử dụng trong thời gian ngắn.

Cũng không phải là chuyện lớn.

Giữa sân!

Sự xuất hiện của ánh sáng trắng bạc không chỉ làm Tô Thanh kinh ngạc, mà còn làm Cynthia và Sylveon giật mình.

Sylveon đang chơi đùa với Eevee, khi thấy Eevee bị ánh sáng trắng bao bọc, liền phấn khích.

Nó lặng lẽ lùi lại vài bước, nhường chỗ cho Eevee tiến hóa, đứng trước mặt Cynthia.

Trong mắt nó càng ánh lên vẻ mong đợi.

Rõ ràng nó cũng muốn biết liệu người bạn nhỏ này, sau khi tiến hóa, sẽ trông giống hệt mình không?

Còn về Cynthia.

Lúc này trong đầu Cynthia lại phức tạp, bởi vì cô có chút không hiểu.

Tô Thanh đã có bán Sylveon, vậy nếu Eevee của Tô Thanh tiến hóa thành Sylveon thì sao?

Dần dần, Cynthia cảm thấy càng ngày càng khó nhìn thấu người đàn ông trước mặt này.

Trên người anh ấy có quá nhiều bí mật.

Xem biểu cảm của Tô Thanh, lại dường như không phải do anh ấy chủ động.

Nếu thực sự thích Eevee này, vậy tại sao lại bán Sylveon???

Trong vòng lặp không ngừng này, Cynthia đã thành công tự làm mình chóng mặt.

Trong thời gian ngắn, có lẽ cô hoàn toàn không thể thoát ra khỏi vòng xoáy logic kỳ lạ này.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Tình hình tại hiện trường vẫn tiếp diễn, cùng với những âm thanh vang lên.

Ánh sáng trắng bạc bắt đầu dần tiêu tan, hình dáng Eevee của Tô Thanh cũng đã thay đổi.

Nhìn cấu trúc cơ thể phản chiếu trong ánh sáng, khóe miệng Tô Thanh lập tức cong lên.

"Sylveon?!" Tô Thanh nhận ra Eevee trong ánh sáng.

Lý do chính là vì trong ánh sáng trắng xuất hiện hai dải ruy băng dài.

Mặc dù Tô Thanh chưa thực sự nhìn thấy bản thể Eevee trong ánh sáng, nhưng với đặc điểm rõ ràng như vậy.

Tô Thanh không khó để nhận ra đối phương, chỉ cần nhìn một cái là đã nhận ra hình thái tiến hóa của nó.

Mà như vậy cũng tốt.

Tô Thanh hiện tại thực sự không có Pokémon hệ Tiên, có một Sylveon, chiến thuật của Tô Thanh cũng có thể trở nên rộng rãi hơn.

Hơn nữa, Tô Thanh đã có Mewtwo và Mew, nhu cầu đối với Pokémon hệ Tâm Linh thực sự không cao đến thế, trong thời gian ngắn, việc có được một Espeon thà rằng có được một Sylveon còn hơn.

"Chào anh!

Em về rồi." "Mì~!" Đúng lúc này.

Một giọng nói quen thuộc, cùng với một tiếng gầm rất đặc biệt, lại truyền vào tai Tô Thanh và Cynthia.

Khiến cả hai không khỏi hơi nghiêng đầu, đều nhanh chóng quay người lại.

"Serena?!" Tô Thanh lẩm bẩm.

Đồng thời ánh mắt cũng nhìn về phía cửa, dừng lại trên lưng Shiny Alolan Ninetales, chú ý đến Serena với vẻ mặt kinh ngạc.

Theo ánh mắt của đối phương, Tô Thanh cũng chú ý đến mục tiêu mà cô ấy đang nhìn.

Chính là Eevee kia.

"Ơ?!" Thực ra cảnh tượng này cũng là trùng hợp, ngay khoảnh khắc ánh mắt Serena và hai người trước mặt giao nhau.

Cô vừa hay liếc thấy một tia sáng trắng, ngay sau đó ánh mắt cô liền rơi vào Sylveon đang phát sáng, may mắn chứng kiến được cảnh Eevee tiến hóa.

"Tiến hóa rồi sao?!" Serena hơi kinh ngạc lẩm lẩm, ngay sau đó suy nghĩ một lát, trên mặt Serena lập tức hiện lên vẻ hưng phấn.

"Sylveon à, em cũng muốn có một con Sylveon.

Anh Tô Thanh, anh có thể để Eevee của anh tiến hóa thành Sylveon được không?!" Thân hình cô nhảy xuống từ lưng Shiny Ninetales,

từng bước đi đến cạnh Tô Thanh và Cynthia, Serena lập tức hỏi ra sự tò mò trong lòng.

Chương 65

“Ơ, ở đây có một con sao?” Đến cạnh Tô Thanh và Cynthia, ánh mắt Serena hạ xuống, cô cũng chú ý đến Sylveon khác đang đứng trước mặt Cynthia.

“...

Chuyện gì thế này, sao lại có hai con?” Toàn bộ hình ảnh hiện rõ trong mắt Serena.

Hai Sylveon xuất hiện, trực tiếp khiến Serena vừa từ trại huấn luyện trở về, lập tức đứng sững tại chỗ.

Ánh mắt cô ngây người nhìn hai Pokémon, rồi lại quét qua quét lại.

Một mùi chua chua tức thì lan tỏa trong mũi Serena.

Ngẩng đầu lên, ánh mắt Serena lập tức dừng trên Tô Thanh và Cynthia, nhìn trái nhìn phải, khuôn mặt nhỏ nhắn đầy vẻ ấm ức.

Ý tứ đó dường như là, chẳng lẽ hai Sylveon này mỗi người một con sao.

Thật chua chát mà, anh Tô Thanh.

“Haha.” Tận mắt chứng kiến sự thay đổi biểu cảm của Serena, không hiểu vì sao, tâm trạng Cynthia lại vô cùng thoải mái, cô lập tức vui vẻ cười phá lên.

Ngay cả Tô Thanh ở bên cạnh cũng vậy, biểu cảm trên mặt anh cho thấy tâm trạng của đối phương lúc này.

“Đúng vậy, là Eevee của anh.

Còn về việc tại sao lại tiến hóa thành Sylveon, đó là lựa chọn của

nó, anh không can thiệp nhiều.” Tô Thanh mỉm cười nói.

“À, không, tôi nghĩ, việc nó tiến hóa thành Sylveon, không chừng cũng vì Sylveon của tôi đã có tác dụng nhất định thì sao.” Một bên, Cynthia vốn ít nói lần này lại chủ động lên tiếng, trước khi nói cũng lộ vẻ suy tư nghiêm túc, một lát sau mới nói ra suy nghĩ trong lòng.

“Được rồi.” Đối mặt với đòn tấn công tổng hợp của hai người, Serena chỉ đành bất đắc dĩ gật đầu.

Một lát sau, trên mặt cô lại ánh lên vẻ hơi phấn khích và một chút u uất.

“Sao vậy?!” Nhìn thấy biểu cảm phong phú xuất hiện trên khuôn mặt cười của Serena, trong lòng Tô Thanh tự nhiên đầy tò mò.

“Là thế này đây.” Nhận thấy ánh mắt của hai người, Serena trước hết lè lưỡi tinh nghịch, làm một biểu cảm đáng yêu.

Sau đó mới tiếp tục nói.

“Vốn dĩ em định báo cho anh một tin tốt.

Kết quả bây giờ lại có sự thay đổi như vậy, tin tốt của em hình như cũng không vui vẻ nổi nữa.” Serena lẩm bẩm với vẻ hơi thất vọng.

“Tin tốt gì cơ?” Tô Thanh hỏi.

“Ừm...” Cái “tin tốt” đó, kết hợp với cảnh tượng vừa xảy ra trước mắt, nhất thời Serena cũng không biết nên nói gì.

Cô ngừng lại một chút, rồi lại buồn bực tiếp tục nói.

“Em đã bắt được một Eevee, sáng nay em phát hiện nó ở vách đá.

Sau đó em để Ninetales đánh bại nó, rồi ném một Pokeball ra và bất ngờ thu phục được.

Giáo sư Oak còn khen em làm tốt nữa chứ, em vốn định khoe với anh là em đã đi trên con đường sở hữu Sylveon.

Sau đó... anh biết rồi đấy." Cuối cùng, trong giọng điệu Serena còn mang theo chút oán giận.

Ánh mắt cô nhìn Tô Thanh và Cynthia đầy vẻ ngưỡng mộ và xen lẫn sự ấm ức.

"Hahahahaha!" Sự thay đổi này lại khiến hiện trường vang lên một tràng cười sảng khoái, có cả tiếng cười nam và nữ.

"Vậy em phóng nó ra xem thử đi." Tô Thanh mỉm cười nói.

Ngay lập tức, theo lời nhắc của Tô Thanh, hiện trường lại xuất hiện thêm một Eevee mới.

Tuy nhiên Eevee của Serena lại không thể trực tiếp tiến hóa thành công như của Tô Thanh.

Để giúp Eevee tiến hóa, Serena cần nỗ lực cải thiện độ thân mật giữa cô và Eevee.

Chỉ cần độ thân mật đạt 160, và để Eevee này học được kỹ năng hệ Tiên.

Sẽ có cơ hội nhất định giúp Eevee hoàn thành tiến hóa trong quá trình lên cấp.

Mỉm cười nhìn ba Pokémon chìm vào vui chơi, trên mặt Tô Thanh cũng đầy vẻ hân hoan.

Đồng thời, ánh mắt anh dừng lại trên cỗ máy trước mặt.

"À đúng rồi, tôi cũng muốn rút Pokémon, hai cô có muốn xem không?" Tô Thanh mỉm cười nói.

"Đương nhiên rồi!" Không nói hai lời, Serena lập tức gật đầu, bày tỏ muốn xem.

Một bên, Cynthia cũng tương tự.

Nhưng trên mặt cô lại hiện thêm một chút...

“Kỳ lạ, cửa hàng này không phải của anh sao, tại sao anh cũng phải rút vậy?” Cynthia tò mò hỏi.

“Haha, bị phát hiện rồi.” Bị Cynthia hỏi như vậy, Tô Thanh cũng không tức giận, cũng không hoảng hốt.

Ngược lại, anh điềm nhiên mỉm cười với hai cô gái trước mặt, không hề nao núng.

“Về cửa hàng này, thực ra có một bí mật mà tôi không thể giải thích cho hai cô.

Đơn giản mà nói, tôi có quyền kinh doanh và quyền kiểm soát thực tế cửa hàng này.

Nhưng nguồn gốc Pokémon, rốt cuộc là từ đâu, từ ai, hay từ thế giới nào.

Tôi thì không biết rồi.” Tô Thanh cố làm ra vẻ thần bí nói.

“Xì, không nói thì thôi, làm gì mà khoác lác.

Từ thế giới khác, anh nghĩ em sẽ tin sao?!

Anh Tô Thanh!” Cuối cùng, Serena cũng theo thói quen nói ra câu cửa miệng của mình.

Từ đó cũng đủ để thấy, tâm trạng của đối phương rốt cuộc kích động đến nhường nào.

Rõ ràng, đối mặt với lời từ tận đáy lòng của Tô Thanh.

Serena đơn thuần lại hoàn toàn không muốn tin.

Trong suy nghĩ của Serena, khái niệm “thế giới khác” hoàn toàn thuộc về hiện tượng bất thường, thuộc về ảo giác.

Nghe ý tứ trong lời nói của Tô Thanh, ngược lại dường như là, thực sự có một thế giới như vậy tồn tại một cách bình thường.

Tự nhiên, Serena cũng không tin lời nói của Tô Thanh.

Và thế là, cô trực tiếp tuân theo suy nghĩ trong lòng mà phàn nàn.

Nghe vậy, Tô Thanh lại lập tức mỉm cười.

Anh không thực sự chấp nhặt với Serena, giọng điệu Serena cũng rất thân thiện.

Mặc dù cô ấy đang phàn nàn, nhưng lại có thể khiến Tô Thanh cảm nhận được sự gần gũi của đối phương.

Tại hiện trường, cùng với lời nói của Serena vang lên, cũng đã giúp Tô Thanh thành công làm sống động bầu không khí.

Sau đó, Cynthia và Serena cũng không tiếp tục bận tâm về chuyện này nữa.

Tóm lại, Tô Thanh đã không muốn cho họ biết.

Vậy thì có hỏi gặng cũng chắc chắn không hỏi ra được.

Hơn nữa, cả hai với Tô Thanh trên thực tế cũng không có mối quan hệ đột phá nào, vì vậy, về quyền riêng tư cá nhân của Tô Thanh, hai người cũng không tiện cứ truy hỏi mãi.

Nhưng trong quá trình đó.

Cynthia liếc nhìn Serena một cách vô tình.

Dường như là...

Đến bên cạnh máy Gacha.

Mọi chuyện đã rõ ràng, Tô Thanh tự nhiên cũng không giấu diếm nữa.

Cứ thế, dưới sự chứng kiến của Serena và Cynthia, Tô Thanh bắt

đầu thao tác.

Nhưng điều khiến Serena và Cynthia ngạc nhiên là, Tô Thanh lại nhập số tiền trước.

Sau đó mới kéo cần gạt.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Màn hình lập tức nhấp nháy, ngay sau đó từng quả Pokeball liền xếp thành hàng, vòng sáng màu vàng không ngừng nhấp nháy.

Tô Thanh cũng trong quá trình đó nhận ra sự nghi vấn của cả hai, trên mặt anh nở một nụ cười.

"Cách rút của tôi và khách hàng không giống nhau, khách hàng đương nhiên cần ngẫu nhiên, xem vận may.

Còn về tôi, thì cần nhập số tiền trước." Đinh đông!

Âm thanh trong trẻo cắt ngang lời Tô Thanh, ngay sau đó ánh mắt Tô Thanh cũng trực tiếp dừng trên màn hình hiển thị kết quả.

Vòng sáng màu vàng dừng lại, cuối cùng rơi vào một Luxury Ball.

Ngay sau đó Luxury Ball trên màn hình liền trực tiếp mở ra, một Pokémon kỳ lạ hiện ra trên màn hình máy Gacha.

"Gì vậy?!" Tô mò nhìn Pokémon trên màn hình, cả Cynthia và Serena đều mở to hai mắt.

Chương 66

“Một Pokémon chưa từng thấy!” Tương tự, chú ý đến Pokémon xuất hiện trên màn hình máy Gacha.

Một bên, khóe miệng Tô Thanh lại nhếch lên, rõ ràng anh đã trực tiếp nhận ra thân phận của đối phương.

“Dragapult sao?!” Nhìn thông tin hiện ra trên màn hình, tâm trạng Tô Thanh quả thực ngũ vị tạp trần.

Lập tức, sự đố kỵ trước đó khi Cynthia nhận được Sylveon cũng hoàn toàn biến mất.

So với Dragapult, Sylveon rõ ràng không quý bằng Dragapult. 【Dragapult】 【Giá】: 100 triệu. 【Thuộc tính】: Hệ Rồng + Hệ Ma. 【Giới tính】: Cái. 【Thiên phú】: Cấp Quán Quân. 【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương cấp đỉnh phong.

LV60.

“Dragapult?!

Một Pokémon...” Nhìn Pokémon trên màn hình, trong lòng Cynthia tràn đầy nghi vấn.

Tương tự, Cynthia đã đầy nghi vấn như vậy.

Serena chưa dấn thân sâu vào thế giới Pokémon, tự nhiên càng không biết lai lịch của Pokémon này.

“Dragapult.

Như các cô đã thấy, là một Pokémon hệ Rồng kiêm hệ Ma.

Đến từ vùng Galar.” Nhận thấy sự nghi vấn của cả hai.

Tô Thanh cũng không giấu giếm, lập tức trực tiếp giải thích cho

Cynthia và Serena.

Đồng thời, khóe mắt anh cũng không tự chủ mà lộ ra vẻ vui mừng sắp không kiềm chế được.

“Thì ra là vậy, đến từ vùng Galar.

Chẳng trách tôi biết ít thông tin.” Cynthia chợt hiểu ra.

Với sự giới thiệu của Tô Thanh.

Cynthia lúc này cũng đã phản ứng lại, trong thần sắc cô hiện thêm vẻ thấu hiểu.

Nếu là vùng Galar, vậy thì bình thường thôi.

Theo tiến độ dung hợp văn minh thế giới mà nói.

Hiện tại vùng Galar chưa thiết lập quan hệ ngoại giao với Liên minh Pokémon, thông tin có chút bị phong tỏa.

Đối với thông tin về Galar, Cynthia cũng biết rất ít, chỉ biết có một vùng như vậy tồn tại.

Thậm chí, trên toàn thế giới, trừ cư dân bản địa của vùng Galar, thì con người ở các vùng khác, cũng chỉ có một số ít, những người như Tứ Thiên Vương và Quán Quân, mới biết có một vùng như vậy.

Về thông tin chi tiết thì cũng không hiểu rõ.

“Vùng Galar?

Đó là nơi nào?” Tại hiện trường, Serena kinh ngạc nói.

Rõ ràng.

So với Cynthia đã từng nghe qua chút danh tiếng của Galar, Serena lại biết ít thông tin hơn.

Sự thay đổi này cũng khiến trên mặt Tô Thanh lập tức nở một nụ cười, anh dừng lại một chút, rồi lập tức mở miệng nói.

“Vùng Galar thực ra là một khu vực tương đối khép kín.” Thấy ánh mắt Serena nhìn về phía mình, Tô Thanh cũng thầm gật đầu.

“Nơi đó trong thời gian ngắn sẽ không đi được, chỉ cần biết có một nơi như vậy là được rồi.” Tô Thanh mỉm cười nói.

Rõ ràng anh không định giới thiệu trước vùng Galar này, chỉ cần để họ đại khái biết có một nơi như vậy là đủ.

Trong thời gian ngắn cũng sẽ không có giao thoa, tự nhiên cũng không cần giới thiệu.

Ánh mắt anh dừng lại trên Cynthia, bốn mắt nhìn nhau.

Tô Thanh lập tức gật đầu, Cynthia cũng hiểu ý Tô Thanh, vì vậy liền không tiếp tục truy hỏi.

Sau đó Tô Thanh liền nhìn về phía Serena, mỉm cười nói.

“Tạm thời không nói chuyện đó.

Hai cô không tò mò Dragapult rốt cuộc là Pokémon như thế nào sao?

Để tôi nói về địa vị của Dragapult nhé.” Tô Thanh mỉm cười nói.

“Được, càng ngày càng thú vị rồi.” Một bên, Cynthia cũng cảm thấy hứng thú, lập tức đáp lại.

Và ngay lập tức nhìn về phía Tô Thanh, ánh mắt Serena cũng trong khoảnh khắc đó hội tụ trên người Tô Thanh.

Cả hai chăm chú nhìn ảnh trên máy Gacha, đồng thời lắng nghe Tô Thanh giải thích.

Thấy cả hai đều tập trung Năng Lượng Nội Lực vào bên này, Tô Thanh cũng lập tức nghiêm túc giải thích.

“Dragapult.

Thực ra có thể coi nó như Dragonite của Kanto, Salamence của Hoenn, Garchomp của Sinnoh, Hydreigon của vùng Unova, Goodra của vùng Kalos, và Kommo-o của vùng Alola.” Tô Thanh mỉm cười giải thích về địa vị của Dragapult, đồng thời tiện thể giới thiệu tất cả các á thần hệ Rồng liên quan ở các vùng cho hai người trước mặt.

Mặc dù trong đó Cynthia về cơ bản đã biết các á thần khác, nhưng Serena lại lần đầu tiên nghe.

Vì vậy trên mặt cô ấy lộ rõ vẻ kinh ngạc không nhỏ.

Ít nhất trong số những Pokémon đó, cô biết Goodra, Pokémon á thần của vùng Kalos.

“Thì ra là vậy, Dragapult là á thần của vùng Galar sao?” Cynthia tò mò hỏi.

“Đúng vậy, là vậy không sai.” Tiếp đó, không chút do dự.

Tô Thanh liền trực tiếp nhấn nút xác nhận trên màn hình cảm ứng.

Một Luxury Ball hoàn toàn mới liền trực tiếp xuất hiện trong máy Gacha dưới sự chứng kiến của ba người Tô Thanh.

“Ai ui?!

Lại đang rút Pokémon sao?!” Ngay khoảnh khắc Tô Thanh vừa cầm Pokeball của Dragapult vào tay.

Một giọng nói già nua lại truyền vào từ bên ngoài cửa.

Ngay sau đó hơi quay người lại, ánh mắt Tô Thanh liền dừng trên đối phương.

“Giáo sư Oak?!

Giờ này không ăn trưa, ông đến đây làm gì?” Tô Thanh tò mò hỏi.

“À ừm...” Nghe vậy, trên mặt Giáo sư Oak lại ánh lên vẻ ngượng

ngùng, sau đó ông cười gượng nói.

“Không phải tôi không chuẩn bị đồ ăn sao, nên định lát nữa buổi chiều sẽ hái vài quả Berry ăn.

Giờ tranh thủ thời gian ăn, đến đây nghiên cứu trứng Pokémon ở đây.” Vừa nói, Giáo sư Oak cũng không quên vung vẩy vật phẩm trong tay.

Gì vậy?

Anh nhìn vật phẩm Giáo sư Oak đang cầm, nhìn hình dạng giống như kính viễn vọng một mắt bình thường, Tô Thanh lập tức thầm niệm “Tham tra”. 【Thiết bị đo lường vi mô】 【Phẩm chất】: Cấp vi mét. 【Chức năng】: Có thể dùng để quan sát vật thể bình thường, và đơn vị quan sát nhỏ nhất là tồn tại cấp vi mét.

Thì ra là vậy.

Ý là thứ này thực ra là một chiếc kính hiển vi tiện lợi mang theo sao?

Tô Thanh thầm nghĩ.

Đồng thời, Giáo sư Oak cũng trong quá trình đó đến gần Tô Thanh.

Ánh mắt ông dừng đặc biệt trên Pokeball trong tay Tô Thanh.

“Tô Thanh à, Pokeball này là gì vậy?!” Nhìn Pokeball trong tay Tô Thanh, trên mặt Giáo sư Oak lập tức lộ ra vẻ lấm la lấm lét.

Dáng vẻ đó như thể đang nói, mau lấy ra cho tôi xem, xem có giá trị nghiên cứu không.

Cuối cùng, Tô Thanh cũng không từ chối lời đề nghị của Giáo sư Oak.

Dù sao những Pokémon này cũng sẽ phải gặp người khác, vì vậy Tô Thanh liền trực tiếp nhấn nút trên Pokeball.

Cạch một tiếng.

Âm thanh Pokeball mở ra vang lên, ngay sau đó một luồng sáng màu đỏ liền trực tiếp chiếu vào trong cửa hàng.

Một sinh vật hệ Rồng kỳ lạ lập tức xuất hiện trong tầm mắt bốn người.

Nó có một cái đầu hình tam giác khổng lồ, hơi giống cánh máy bay.

Thậm chí, trên các góc kéo dài ra hai bên, có bốn lỗ phóng giống như đĩa.

Chương 67

Cảm giác đó, hơi giống như bộ phận dẫn khí trên máy bay chiến đấu hiện đại.

Đảm bảo khi Dragapult bay tốc độ cao trong không trung, có thể dẫn luồng khí một cách hiệu quả, bao quanh cơ thể Dragapult.

Đảm bảo Dragapult có thể bay chính xác đường dài, và đưa ra phán đoán chính xác về hướng bay của cơ thể.

Còn về đuôi Dragapult, phần chính có màu xanh lam, hình dạng đại khái hơi giống đuôi rắn.

Nhưng càng về cuối.

Màu sắc của nó sẽ càng nhạt đi, đến cuối cùng, thậm chí còn hiện ra một màu sắc gần như trong suốt.

Khi lơ lửng trong không trung, nó càng giống như một bóng ma bình thường.

Củng cố sự kết hợp thuộc tính đặc biệt hệ Ma và hệ Rồng của đối phương.

"Chà, Dragapult à, đúng là như vậy." Vừa nhìn thấy Pokémon mà Tô Thanh phóng ra, Giáo sư Oak liền phát huy thiên phú của mình.

Ông bá đạo trực tiếp vượt qua Tô Thanh, đi đến gần Dragapult.

"Thật đó, Tô Thanh.

Dragapult không phải là sinh vật của vùng Galar sao, nơi đó hình như chưa thiết lập quan hệ ngoại giao với Liên minh Pokémon, anh làm sao mà có được vậy?!" Giáo sư Oak vừa nhanh chóng bận rộn đo lường thông tin Dragapult, vừa không quên buôn chuyện với Tô

Thanh.

“Khụ khụ, tôi lại tò mò, Giáo sư Oak biết Dragapult sao?!” Lời vừa dứt, trên mặt Tô Thanh lập tức hiện lên vẻ tò mò.

Một bên, đôi mắt Cynthia cũng trong khoảnh khắc đó dừng trên người Giáo sư Oak, cũng hơi tò mò những gì Giáo sư Oak biết.

“Khụ khụ!” Nhận thấy ánh mắt mọi người tại hiện trường đều đổ dồn về mình, đặc biệt là nhìn ánh mắt sùng bái của Serena, khiến Giáo sư Oak không tự chủ mà nghĩ đến mẹ của cô bé, Lisia.

Cùng với một đống thử nghiệm Seladon mà ông đã nhận trước đó, và ánh mắt của ba người lúc này, Giáo sư Oak lập tức đỏ mặt, ngượng ngùng ho khan.

“Khụ khụ...” “Là thế này.” Ông chỉnh lại sắc mặt, Giáo sư Oak giải thích.

“Tôi không phải là bác sĩ Pokémon trưởng của Liên minh Kanto sao, hơn nữa tôi cũng là Quán Quân Liên minh Kanto.

Tôi có chút giao tình với ông già Damian, hơn nữa Pokédex cũng do tôi chế tác.

Vì vậy, thông tin Pokémon ở các vùng đều phải gửi cho tôi.” Vừa nói, trên mặt Giáo sư Oak cũng không tự chủ mà lộ ra một tia tự hào.

“Ồ, thì ra là vậy sao?

Vậy thông tin Pokémon của vùng Kalos của em cũng do Giáo sư Oak nhập vào sao?” Serena kinh ngạc hỏi.

“Haha, à, cái đó đúng là tôi đã nhập không sai.” Nghe vậy, Giáo sư Oak cũng thừa nhận công lao của mình.

“Vậy thì thật vinh hạnh quá, Giáo sư Oak lợi hại đến vậy.” Serena cũng thầm kinh hãi, trong tình cảnh này, lòng cô tràn đầy kinh ngạc.

“Vậy nên, vì vậy, Liên minh trực tiếp giao cho ông một phần thông tin có được từ vùng Galar sao?” Tô Thanh hỏi.

“Đúng vậy, là vậy.” Giáo sư Oak cũng lập tức gật đầu.

“Nhưng thực ra cũng không tiện lợi như vậy, những người từng nhìn thấy Dragapult trên toàn vùng Galar không nhiều, muốn cho tôi nghiên cứu cũng khó.” Giáo sư Oak nghiêm túc nói.

“Ừm.” Nghe vậy Tô Thanh đồng dạng thầm gật đầu.

Nếu là các á thần hệ Rồng khác mà Giáo sư Oak muốn nghiên cứu thì quả thực khá dễ dàng, nhưng Dragapult e rằng không đơn giản như vậy.

Hệ Rồng là từ ngữ đại diện cho sự mạnh mẽ, hệ Ma lại là sự tồn tại càng khó nắm bắt.

Khi hai thuộc tính này kết hợp lại, muốn điều tra thì càng khó khăn gấp bội.

“Vậy thì, đó là...” Ánh mắt anh dừng lại trên Giáo sư Oak.

Bị ánh mắt Tô Thanh khóa chặt.

Giáo sư Oak đang cầm dụng cụ không ngừng đo đạc Dragapult cũng cứng đơ toàn thân, trong mắt tràn đầy vẻ nghi ngờ.

Quay đầu lại, Giáo sư Oak cảnh giác nhìn về phía Tô Thanh.

“Gì?!

Lão già tôi đây không có tư sắc đâu, bên cạnh có hai mỹ nhân, một lớn một nhỏ.

Tôi đã già rồi, đừng có nói linh tinh.” Ánh mắt ông gắt gao nhìn chằm chằm Tô Thanh trước mặt, Giáo sư Oak đầy vẻ cảnh giác.

Biểu cảm đó cứ như thể Tô Thanh có tiền án vậy, những lời ông

nói ra cũng không khỏi khiến Serena và Cynthia ở đó đỏ mặt.

Một tia hồng ửng lan lên hai bên má và cổ trắng nõn của cả hai.

Đồng thời cũng khiến họ không tự chủ mà nhìn về phía đối phương.

Bốn mắt nhìn nhau!

"Khụ khụ!" Hiện trường lập tức vang lên bốn tiếng ho khan.

Một tiếng là từ sự xấu hổ và tự kiểm điểm của Giáo sư Oak.

Một tiếng khác là từ sự ngượng ngùng của Tô Thanh.

Còn hai tiếng là từ sự ngượng ngùng của hai cô gái Cynthia khi bốn mắt họ giao nhau.

Tĩnh!

Trong nháy mắt, bầu không khí tại hiện trường có thể nói là cực kỳ ngượng ngùng, Giáo sư Oak cũng không hổ là bậc thầy gây rối.

Một lát sau.

"Hahahahaha!" Tiếng cười của Tô Thanh lập tức truyền ra.

Một bên, ba người nhìn nhau rồi cũng đồng thời cười phá lên.

Tất cả đều chọn coi chuyện vừa rồi như chưa từng xảy ra, cười xòa cho qua.

"Được rồi, Giáo sư Oak.

Tôi cũng không giấu giếm ông nữa." Tô Thanh lúc này cũng không khách sáo nhiều với Giáo sư Oak, trực tiếp nói ra suy nghĩ của mình.

"Được rồi, tôi nghe đây, rốt cuộc là chuyện gì." Giáo sư Oak cũng thay đổi thái độ đùa cợt trước đó, biểu cảm dần trở nên nghiêm túc.

"Giá trị quý hiếm của Dragapult, Giáo sư Oak chắc hẳn biết chứ?!" Tô Thanh chậm rãi nói.

“Ồ, đương nhiên.

Không thì tôi xem xét thế này nhé, Tiểu hữu Tô Thanh có thể cho tôi mượn Dragapult của cậu vài ngày không?” Giáo sư Oak đầy mong đợi nói, thấy Tô Thanh không lên tiếng, trong lòng thầm có chút sốt ruột, Giáo sư Oak lập tức cam đoan.

“Nếu cậu lo lắng tôi sẽ làm hại Dragapult, thì có thể yên tâm.

Tôi lấy nhân cách và danh dự của một bác sĩ Pokémon để đảm bảo.

Tôi cam đoan sẽ không làm hại nó.

Chỉ đơn thuần nghiên cứu chiều cao, sát thương kỹ năng, khả năng, và những thứ tương tự, để tiện công bố.

Chỉ cần Tô Thanh cho tôi mượn nghiên cứu, tôi sẽ trả 50 triệu tiền phí nghiên cứu thì sao?!” Giáo sư Oak nói với đầy mong đợi trong lòng.

“50 triệu sao?” Một bên, Cynthia nghe vậy lại hơi ngẩn ra.

Số tiền này không phải hơi quá nhiều sao?...

Trong thế giới này, các giáo sư Pokémon nghiên cứu Pokémon của người khác, chắc chắn phải trả một khoản phí nghiên cứu nhất định, không sai.

Dù sao thì Pokémon của người ta không ở bên cạnh, cho mượn để nghiên cứu, lỡ xảy ra sai sót thì sao?

Nếu không có sự đảm bảo, chẳng phải những người cho mượn Pokémon sẽ chịu thiệt thòi sao?

Vì vậy, trong trường hợp bình thường, khi Tô Thanh mượn Pokémon của người khác để sử dụng và nghiên cứu, ít nhất cũng phải trả 1/5 giá trị của Pokémon.

Mà chỉ riêng giá trị của Dragapult, vừa rồi mọi người đã tận mắt thấy, cũng đã hơn 100 triệu.

Theo tỷ lệ đó, thực tế một tháng nghiên cứu bình thường chỉ cần trả cho Tô Thanh hơn 20 triệu.

Nhưng nghe lời giáo sư Oak, có vẻ như ông ấy hoàn toàn không có ý định nghiên cứu trong một tháng, mà trực tiếp đưa ra 50 triệu phí nghiên cứu, tương đương một nửa giá trị của Dragapult.

Đơn giản là "hào phóng" một cách vô nhân tính.

Đương nhiên, cũng có những trường hợp đặc biệt.

Ví dụ như Pokémon có giá trị cực kỳ cao, giống như con Moltres mà Liên minh Kanto sở hữu.

Ba Thần điểu đó, mỗi khi Liên minh tổ chức đại hội đều cần dùng đến ngọn lửa thiêng của chúng.

Vì vậy, nếu muốn mượn, các giáo sư Pokémon bình thường không thể trả đủ phí, mà chỉ có thể dùng những thứ khác để thế chấp.

Ví dụ như nhà đất, nông trại, v.v.

Đương nhiên rồi, đó là nói các giáo sư Pokémon bình thường, còn theo nội dung lời nói vừa rồi của giáo sư Oak.

Xem ra lão già này thân thiết với giáo sư Damalanche như anh em.

Nếu đối phương muốn nghiên cứu Moltres, chắc chắn không cần phải trả quá nhiều thứ.

Cùng lắm thì đưa chút tiền gọi là "tấm lòng", hoặc khi Moltres phát điên thì bị nó thiêu cháy mông một chút thôi.

Chắc là thế chứ gì?

Tô Thanh thầm nghĩ với vẻ mặt hung ác.

Hiện trường.

Chương 68

Bị ánh mắt của Tô Thanh quét qua, không hiểu sao giáo sư Oak lại rùng mình một cái.

Một luồng khí lạnh chạy dọc sống lưng, ngay sau đó giáo sư Oak cảm thấy inexplicably một cảm giác lạnh lẽo khó tả, một chút căng thẳng lan tỏa trong lòng ông.

“Ừm...” Thu lại dòng suy nghĩ, ánh mắt Tô Thanh lại đặt lên người Oak.

“Ba ngày 50 triệu, có thể giao dịch.” Tô Thanh nói nhàn nhạt.

“?

Ba ngày?!” Nghe vậy, Oak hơi sững người.

Ngay sau đó, trong mắt ông nhanh chóng lóe lên một tia kinh ngạc.

“Ba ngày không được, ngắn quá, cho tôi năm ngày được không?

Năm ngày sau tôi sẽ đi.

Trong vòng năm ngày, giao Dragapult cho tôi nghiên cứu, năm ngày sau tôi sẽ trả lại một Dragapult nguyên vẹn.” Giáo sư Oak đầy mong đợi hỏi.

Đôi mắt ông chăm chú nhìn Tô Thanh ở gần ngay trước mặt, trong mắt tràn đầy sự cầu xin.

“Hả?!” Nghe vậy, Tô Thanh lại hơi sững người.

Một lát sau, trên mặt anh lập tức lóe lên một nụ cười ranh mãnh.

“Vậy được thôi, ba ngày không được thì hai ngày vậy, hai ngày 50 triệu, đồng ý giao dịch.” Vừa nói, giọng điệu của Tô Thanh hoàn toàn như thể đang làm ơn.

Cái cách nói chuyện kỳ lạ này trực tiếp khiến ba người có mặt đều sững sờ.

Giáo sư Oak thì ngây người ra, Cynthia cũng không nhịn được mà bật cười khúc khích.

Ánh mắt lướt qua một vòng, Tô Thanh cũng khá hài lòng với phản ứng của họ.

Nhưng hiện trường vẫn có người còn đang mơ hồ, ví dụ như Serena.

Lúc này, Serena đưa hai bàn tay ra, nghiêm túc đếm ngón tay tính toán cẩn thận.

"Ba ngày 50 triệu?

Biến thành hai ngày 50 triệu?

Cái số này, ừm..." Bất ngờ thay, Serena lại đang dựa vào mười ngón tay của mình để tính toán nghiêm túc.

Chú ý đến cảnh tượng này, khóe miệng Tô Thanh cũng lập tức cong lên.

Serena đáng yêu quá, đúng là tự nhiên mang thuộc tính moe mà.

Hiện trường.

Sau một hồi tính toán, Serena cuối cùng cũng đã hiểu ra.

Ánh mắt cô lập tức đặt lên người Tô Thanh, nghi ngờ nhìn anh, trong mắt đầy vẻ khó hiểu.

Dường như đang nói: "Em đã tính toán nghiêm túc rồi mà.

Rõ ràng là giảm đi, sao giọng điệu nói chuyện lại như thể giáo sư Oak chiếm được lợi thế vậy?!" "Oa!

Tuyệt!" Nhìn Serena nhíu mày, cùng với chiếc mũi nhỏ xíu cũng

nhăn lại, trong lòng Tô Thanh càng kêu gào A Vỹ Tử rồi!

Dáng vẻ đáng yêu đó, thật sự rất đáng yêu!

"Khụ khụ!" Cuối cùng, giáo sư Oak cũng phá vỡ bầu không khí hiện trường, dần dần dẫn dắt mọi chuyện về chủ đề chính.

Ông cũng không thể chịu đựng được nữa, ở đây rõ ràng sẽ liên tục "ăn cơm chó".

Đúng là thế gian ngày càng đi xuống, lòng người không như xưa!

Mặc dù Oak thích buôn chuyện, nhưng xét đến khả năng chịu đựng tâm lý của mình, Oak quyết định tốc chiến tốc thắng.

Tìm cơ hội "cuỗm" Dragapult từ tay Tô Thanh.

So với việc ở đây xem người khác "rải cơm chó", về nhà nghiên cứu một cách nghiêm túc chẳng phải thú vị hơn sao?

"Theo tôi thấy thế này." Chú ý thấy ánh mắt Tô Thanh nhìn về phía mình, giáo sư Oak lập tức đưa ra quyết định cuối cùng.

"Tôi sẽ ở đây tổng cộng năm ngày, trong năm ngày đó, tôi sẽ trả anh 100 triệu tiền Liên minh, thế nào?!" Giáo sư Oak nói với vẻ mặt nghiêm túc.

"?!" Tô Thanh còn chưa mở lời, Cynthia bên cạnh suýt chút nữa thì nghi ngờ nhân sinh.

Nghiên cứu Pokémon thôi mà, chỉ là nghiên cứu thôi.

Bỏ ra 100 triệu để mua quyền nghiên cứu năm ngày, bằng cả giá trị của con Dragapult của Tô Thanh, chẳng phải quá xa xỉ sao?!

Cũng may Oak không biết con Dragapult này Tô Thanh chỉ mua với giá 100 triệu, nếu không thì Oak có khi lại nảy sinh ý định.

Trực tiếp bỏ ra nhiều tiền hơn để mua con Dragapult của Tô

Thanh.

Đương nhiên, với điều kiện là Tô Thanh sẵn lòng bán Pokémon "thu phục" của mình.

Nhưng điều đó rõ ràng là không thể.

Hiện tại, mỗi Pokémon mà Tô Thanh thu phục được đều khiến anh vô cùng hài lòng.

Vì vậy, anh không thể bán Pokémon của mình đi, bất kể nhiều tiền đến mấy, đó là nguyên tắc của Tô Thanh.

Trong mắt Tô Thanh, những Pokémon mà anh thu phục được đều là gia đình.

"Vậy thì, Dragapult, em có muốn sống với giáo sư Oak trong năm ngày không?!" Tô Thanh không lập tức đáp lại giáo sư Oak, khi mới đầu anh ra giá trên trời, thực ra cũng không phải muốn giáo sư Oak từ bỏ ý định.

Kết quả một lát sau thấy giáo sư Oak thật sự muốn nghiên cứu, Tô Thanh cũng đành phải đồng ý.

Hơn nữa, đúng năm ngày cũng không có tổn thất gì.

Nên Tô Thanh mới có hành động hỏi ý kiến.

"Dra long ~!" Khi Tô Thanh hỏi câu đó, Dragapult hiểu rõ lời của Tô Thanh.

Ngay lập tức quay đầu, ánh mắt đặt lên người giáo sư Oak.

Đối diện với vẻ mặt vừa mãn nguyện vừa khát cầu của giáo sư Oak, sau khi suy nghĩ, Dragapult cuối cùng cũng gật đầu.

"Tuyệt vời quá!" Thấy cảnh tượng này xảy ra, giáo sư Oak lập tức phấn khích lao về phía Dragapult giữa sân.

“Hú!” Cơ thể Dragapult ngay lập tức chuyển sang trạng thái u hồn hóa, như một Pokémon hệ Ma bình thường xuyên thẳng qua cơ thể giáo sư Oak.

“Bộp!” Giáo sư Oak không thể giữ vững được thân hình, ngã thẳng cẳng xuống sàn nhà.

Một lát sau, Dragapult lại hiện hình.

Xuất hiện trước mặt ba người Tô Thanh.

Một lúc lâu sau.

Sau một thời gian ngắn nghỉ ngơi, giáo sư Oak cuối cùng cũng thoát khỏi cơn choáng váng trong đầu.

Ông chậm rãi bò dậy.

Dưới sự giám sát của Tô Thanh, ông hoàn tất việc thanh toán phí, và sau đó, Tô Thanh liền trực tiếp giao Pokéball của Dragapult cho Oak.

Để tiện cho giáo sư Oak có thể mang Dragapult theo bên cạnh.

“Xoẹt xoẹt xoẹt!” Thành công nhận được Dragapult từ tay Tô Thanh, giáo sư Oak lập tức không chút do dự, trực tiếp cầm Pokéball thu Dragapult vào trong.

Sau đó, ông cầm Pokéball chạy thẳng ra khỏi cửa hàng.

Dáng vẻ hấp tấp đó, đơn giản là trông như một con tinh tinh đang động dục.

Còn về mục đích chuyến đi này là Pokémon egg, đã bị giáo sư Oak hoàn toàn bỏ qua.

Tô Thanh nhìn thấy cũng không khỏi hơi sững sờ.

“Cái đó, giao Dragapult cho ông ấy thật sự không vấn đề gì chứ?!”

Cynthia hơi nghi ngờ hỏi.

“Ha ha, yên tâm đi.” Nghe vậy, Tô Thanh lập tức quay đầu, ánh mắt đặt lên người Cynthia.

Chú ý thấy trong mắt Cynthia lóe lên một chút lo lắng, Tô Thanh lập tức mỉm cười an ủi.

“Dragapult là Pokémon hệ Ma kiêm hệ Rồng.

Giáo sư Oak muốn nghiên cứu Dragapult, phải thuận theo tính nết của nó, nếu không, căn bản không thể chạm vào được.

Hơn nữa, giáo sư Oak thân là một giáo sư Pokémon đẳng cấp thế giới, cũng có chút bản lĩnh.

Ông ấy đã nói sẽ không làm hại Dragapult, tự nhiên sẽ không làm hại Dragapult.” Rõ ràng, Tô Thanh rất tin tưởng vào nhân phẩm của giáo sư Oak.

Đối với Tô Thanh mà nói, thực sự không có gì đáng để không tin tưởng.

Dù sao thì khi Oak du lịch ở vùng Johto, ông ấy đã vượt thời gian và vô tình nhận được một ân huệ không lớn không nhỏ từ Ash.

Kết quả sau khi trở về, nhiều năm như vậy, ông ấy vẫn luôn âm thầm chăm sóc Ash, từ đó cũng có thể thấy nhân phẩm của Oak là không chê vào đâu được.

“Ọt ọt!” Ngay sau khi Tô Thanh vừa dứt lời, bụng Serena lại kêu “ọt ọt”.

“Ha ha ha!” Nghe thấy tiếng bụng của Serena, khóe miệng Tô Thanh lập tức cong lên, trên mặt hiện lên một chút vui vẻ.

“Ha ha!” Mặc dù Cynthia không cười khoa trương như Tô Thanh, nhưng cô cũng đưa tay lên, cười tươi như hoa che miệng, lén lút cười

trộm.

Xem ra, cô ấy cũng thấy tiếng bụng Serena kêu đáng yêu.

Chương 69

“Đáng ghét, mọi người!” Chú ý đến phản ứng của hai người, trên mặt Serena lập tức hiện lên một chút ngượng ngùng.

Đồng thời, giọng điệu hơi bất lực trách móc hai người đang trêu chọc mình.

“Thôi được rồi, thôi được rồi, đi ăn trưa trước đi.

Nếu không thì bụng em lại kêu nữa đó.” Tô Thanh mỉm cười nói.

“Được!” Lời nói của Tô Thanh cũng nhận được sự đồng tình của hai người có mặt.

Cynthia và Serena đều đồng ý gật đầu.

Ba người vừa nói vừa cười cùng nhau bước vào thang máy, sau đó đi thẳng xuống sảnh ăn lớn phía dưới.

Một lúc sau, ba người Tô Thanh cũng đã thành công giải quyết bữa trưa.

Cơ thể lười biếng nằm ngả trên ghế.

Tô Thanh tùy ý lấy một chiếc khăn giấy từ bàn ăn, lau đi lớp kem còn sót lại trên miệng.

Đối với chuyện vừa xảy ra, trong lòng Tô Thanh cũng âm thầm kinh ngạc không thôi, không khỏi nói: “Thật không ngờ.

Quán Quân Cynthia lừng danh, vậy mà lại biết làm kem mousse.

Tôi quả thật có phúc được thưởng thức.” Tô Thanh mỉm cười nói.

“Ha ha, thích là được rồi, thế nào, hương vị được không?” Cynthia nói với vẻ mặt mong đợi.

Đồng thời, ánh mắt cô cũng đặt lên người Tô Thanh và Serena.

Rõ ràng, Cynthia rất quan tâm đến trình độ tay nghề của mình.

Cô muốn nhận được một câu trả lời hài lòng từ Tô Thanh và Serena.

"Đương nhiên là hài lòng rồi, nếu không thì tôi đâu có thể ăn nhiều đến vậy?!

Đúng không, Serena." Vừa nói, Tô Thanh cũng không quên kéo Serena vào.

Hai tay anh đưa lên đầu, tựa vào ghế vươn vai một cái.

"A~!!!" Sau một cái ngáp qua loa.

Serena cũng đã kịp phản ứng, vì vậy khi cảm nhận được ánh mắt của Cynthia đang nhìn mình, Serena lập tức nhanh chóng gật đầu.

"À, chị Cynthia.

Kem mousse chị làm rất ngon, nếu không phải em tận mắt thấy chị làm.

Em còn tưởng đó là kem mousse sản phẩm mới được làm chuyên nghiệp trong cửa hàng nữa đó." Serena nói với giọng điệu ngọt ngào.

"Ha ha ha, chị phát hiện ra chị càng ngày càng thích em, Serena.

Đúng là một đứa trẻ đáng yêu." Không nằm ngoài dự đoán, Cynthia cũng rất thích lời nịnh nọt của Serena, vì vậy trên mặt cô lập tức hiện lên một nụ cười mãn nguyện.

Đồng thời, cô ấy lại với tay lấy thêm một cây kem mousse khác trên bàn.

"Không phải chứ, cô còn ăn sao?" Nằm thư giãn trên ghế, Tô Thanh hỏi với vẻ mặt kinh ngạc.

Nhớ lại là Cynthia hình như đã lấy cây kem mousse thứ 12 rồi.

Tô Thanh cũng không nhịn được nữa, nên mới có câu hỏi trước đó.

"Ưm..." Ánh mắt Cynthia đặt lên Tô Thanh đang mở lời, cô ngay lập tức đối diện với ánh mắt hơi đờ đẫn của Tô Thanh.

Ngay sau đó, cô lại nhìn Serena bên cạnh, thấy đối phương cũng đang lộ ra vẻ mặt mắt tròn miệng há hốc.

Cynthia phản ứng ngay lập tức, ngượng ngùng cười cười, sau đó khẽ cười duyên dáng đặt cây kem mousse đang cầm trên tay trở lại khay thức ăn.

"Được thôi, vậy tôi không ăn nữa, kẻo lát nữa ăn đau bụng thì không hay." Cynthia nhỏ giọng nói.

"Vậy được thôi." Thấy vậy, Tô Thanh cũng bất lực gật đầu.

Vẻ kinh ngạc trên mặt anh mới dần dần thu lại, biểu cảm từ từ trở lại bình thường.

Nhưng trong lòng thì sớm đã đầy những lời phàn nàn.

Ánh mắt vô tình quét qua Cynthia, chú ý thấy Cynthia đứng dậy, tạo dáng như đang vận động cơ thể.

Ánh mắt Tô Thanh lập tức cẩn thận đánh giá vóc dáng của Cynthia.

Đặc biệt là phần dưới.

Ánh mắt anh dán chặt vào một chút làn da lộ ra ở eo Cynthia.

Nhìn làn da trắng nõn mịn màng đó, cùng với cái bụng nhỏ không một chút mỡ thừa.

Tô Thanh cũng âm thầm nuốt nước bọt.

Chậc chậc.

Không ổn, không ổn, không ổn.

Định thần lại, anh thầm cảm thấy ngạc nhiên.

Tô Thanh tự mình khẳng định.

“Tô Thanh, anh đang nhìn gì vậy?!” Như ma xui quỷ khiến.

Chú ý thấy ánh mắt Tô Thanh cứ dán chặt vào vòng eo của Cynthia.

Ban đầu Serena vờ như không thấy, nhưng sau khi chịu đựng một lúc.

Thấy Tô Thanh vẫn không có ý định thu liễm, cô liền trực tiếp hét lớn lên.

Dưới sự cố ý truyền bá của Serena, âm thanh lớn như vậy, cộng thêm cả ba người đều đang ở trong phòng ăn.

Vì vậy tình hình hiện trường, có thể nói là đã rơi vào trạng thái cực kỳ quỷ dị.

Ánh mắt Cynthia cũng trực tiếp đặt thẳng lên người Tô Thanh.

Bắt được ánh mắt không kịp thu về của Tô Thanh.

Khóe mắt cô lập tức lóe lên một tia vui mừng thầm kín, nhưng nhanh chóng lại bình tĩnh lại, tia vui mừng thầm kín cũng dần dần biến mất.

Một lát sau, cảm nhận được ánh mắt của Serena nhìn tới, lông mày Cynthia lập tức nhíu chặt lại.

Sau đó cô liền nghiêm túc chất vấn Tô Thanh.

“Ý gì?

Tô Thanh.” Dáng vẻ đó, dường như đang tức giận với hành động

của Tô Thanh, biểu cảm trông thật đáng sợ, như thể thật sự đã tức giận.

Tuy nhiên, trong một khoảnh khắc vô ý.

Tia mắt Cynthia lại liếc qua người Serena, âm thầm quan sát sự thay đổi biểu cảm của Serena.

Rõ ràng trong lòng Cynthia cũng có sự tính toán, hoàn toàn không thật sự muốn so đo với Tô Thanh.

"Ưm..." Ngượng ngùng gãi gãi gáy, Tô Thanh cũng hơi lúng túng.

Nhưng anh cũng khá cởi mở, dù sao Cynthia cũng đã nhìn thấy rồi, Tô Thanh cũng không thu lại ánh mắt, ngược lại, dưới ánh nhìn của hai cô gái, anh lại lần nữa nghiêm túc đánh giá hai lần.

Hiện trường.

Chính vì hai lần quan sát đó.

Serena chứng kiến tất cả thì hoàn toàn ngây người. ...

Tình huống gì đây?

Tội phạm táo tợn vậy sao?!

Thật sự cho rằng Cynthia không phát hiện sao?!

Thậm chí, đừng nói Serena, ngay cả Cynthia lúc này cũng đã ngây người ra.

Một lúc sau, cô ấy cũng không biết phải làm gì.

Nào, lẽ nào phải nghiêm khắc phê bình Tô Thanh?

Phê bình, đừng đùa nữa, Cynthia cực kỳ phản đối lựa chọn đó.

Thậm chí cô vốn không bài xích việc Tô Thanh nhìn trộm, sở dĩ chất vấn Tô Thanh một cách nghiêm khắc, cũng chỉ là muốn nhân cơ hội này đánh giá phản ứng của Serena mà thôi.

Đối với những chuyện liên quan đến Tô Thanh, thực ra Cynthia cũng không rõ.

Không biết cô và Tô Thanh rốt cuộc đã tiến triển đến mức nào.

Nhưng trong quá trình này, cô lại có thể cảm nhận rất rõ ràng một điều, đó là nội tâm cô dường như khao khát được ở bên Tô Thanh.

Đó cũng là lý do thực sự cô chọn ở lại.

"Khụ khụ!" Cuối cùng, Tô Thanh cũng mở lời.

Một lúc sau, anh cuối cùng cũng thu lại ánh mắt, không muốn thu lại.

Vì bị hai người nhìn chằm chằm một cách kinh ngạc, dù da mặt có dày đến mấy cũng không chịu nổi.

Chương 70

“Khụ!” Ngẩng đầu, ánh mắt Tô Thanh đặt lên hai cô gái trước mặt.

Thấy hai cô gái trước mặt đều đang nhìn mình, Tô Thanh đương tức mở lời giải thích.

“Cynthia, tôi có thể đã hiểu lầm.” Tô Thanh ngượng ngùng nói.

“Ý gì?!” Nghe vậy, Cynthia lập tức cố gắng giả bộ vẻ mặt không cảm xúc, nghiêm túc hỏi.

“Ừm.

Là thế này.” Hơi thu lại biểu cảm của mình, thấy hai người đều đang nhìn mình, Tô Thanh lập tức trở nên nghiêm túc.

“Thực ra tôi đang nghĩ, rõ ràng tôi đã ăn một suất ăn trưa dành cho một người rồi.

Tại sao cô lại có khẩu vị lớn đến vậy, lại có thể ăn hết 12 cây kem mousse, dùng làm món tráng miệng sau bữa ăn.

Sau đó thì hấp quang.

À không, sau khi quen rồi, tôi cũng không còn tò mò về khẩu vị của cô nữa.” Hấp quang...

Được rồi, mặc dù nội dung lời nói có sự sai lệch lớn, nhưng Tô Thanh lúc này, biểu cảm vẫn nghiêm túc, chân thành.

Không bị ánh mắt kỳ lạ của Cynthia và Serena nhìn ra.

Ngừng một chút, thấy hai người không có ý định nói gì, Tô Thanh mới tiếp tục.

“Nhưng đối với vóc dáng của cô, tôi lại tò mò.

Đó cũng là lý do tôi vừa rồi nghiêm túc đánh giá vòng bụng nhỏ của cô.” Tô Thanh đáp lại với vẻ mặt nghiêm túc.

Biểu cảm vô cùng nghiêm túc, thể hiện sự chân thành hết mức, cái biểu cảm nhỏ đó như đang nói: “Bé con oan ức, bé con bị oan rồi.” Nhìn Cynthia không khỏi âm thầm bật cười trong lòng, lớn tiếng gọi “thú vị”.

Ngừng một chút rồi nói: “Ưm..., thật sao?

Nếu là như vậy, thì thật sự quá tốt rồi.

Sao, trong mắt anh, vóc dáng của tôi thuộc loại vô cùng hoàn hảo sao?” Lời vừa dứt, ánh mắt Cynthia đã nhìn về phía Tô Thanh.

Cô trợn tròn đôi mắt lớn, tò mò hỏi Tô Thanh.

“Khụ khụ!” Thấy vậy, Tô Thanh lập tức nghiêm túc ho khan một tiếng.

Sau đó, ánh mắt anh ra hiệu cho Serena bên cạnh.

Ánh mắt giao nhau, Cynthia phản ứng và ngay lập tức nở một nụ cười ngượng ngùng.

“Được rồi, nếu đã vậy, thì chuyện đó cứ vậy đi, tôi sẽ không ‘so đo’ với anh, Tô Thanh.” Cynthia nói với vẻ mặt không cảm xúc.

Nhưng trong lòng cô lại âm thầm hồi tưởng lại, suy nghĩ xem nội dung lời nói vừa rồi của Tô Thanh có phải cố ý nói sai không.

Bởi vì sau khi Tô Thanh nói sai, biểu cảm trên mặt anh quá đỗi bình tĩnh, không hề hoảng hốt chút nào, thực sự không giống như nói sai vậy.

Không khỏi, trên má cười của Cynthia cũng ửng lên một tia hồng.

Hấp quang...

Đúng lúc, ánh mắt Cynthia cũng trong khoảnh khắc đó vô thức nhìn về phía Tô Thanh.

Cô bất ngờ nhìn thấy Tô Thanh thè lưỡi liếm đi lớp kem dính bên ngoài khóe miệng.

"Bộp!" Cynthia cả người như bị điện giật, cơ thể khẽ run lên.

Làn da phía sau tai cô hoàn toàn bị ửng đỏ.

"Ừm ừm." Tại hiện trường, Tô Thanh phản ứng nhanh chóng, đương tức trùng trứ hữu ta dị thường đích Cynthia điểm liễu điểm đầu.

Một lát sau, ba người đều không nói gì, bầu không khí hiện trường mới dần dần trở lại bình tĩnh.

Ba người cùng nhau rời khỏi chỗ ăn.

Đến không gian chiến đấu rộng lớn.

"Vậy thì, tôi đi trước đây." Lúc này, Serena cuối cùng cũng đã kịp chỉnh sửa mái tóc mà sáng sớm cô chưa kịp xử lý.

Một lát sau, cô cũng đã xử lý xong mái tóc, đội lại chiếc mũ.

"Ưm..." Tô Thanh đờ đẫn nhìn Serena đang mở lời.

Bên cạnh thang máy, ánh mắt Tô Thanh và Serena cũng thành công giao nhau.

Nhìn Serena đã thành công trang điểm lại một lượt, khóe miệng Tô Thanh cũng hơi giật giật.

Có khác gì so với trước đây đâu?!

Kiểu tóc đã được chỉnh lại một lần, mềm mượt và gọn gàng hơn trước.

Nhưng chỉnh sửa xong tóc lại đội mũ lên thì có ý nghĩa gì chứ?

Chẳng phải coi như chưa làm gì sao?

Tô Thanh hơi tò mò, trong lòng cũng tràn đầy sự bối rối, nhưng lại không hỏi ra.

“À, em chắc chắn là phải đi sớm vậy sao?” Tô Thanh hơi tò mò hỏi.

“Rồi!” Nghe vậy, trên mặt Serena cũng hiện lên một chút tò mò, đối với lời nói của Tô Thanh cô có chút không hiểu.

“Em quên rồi sao?

Giáo sư Oak là một kẻ cuồng nghiên cứu đó.

Vì Dragapult đã vào tay ông ấy rồi, nên lát nữa buổi chiều chắc chắn ông ấy sẽ đến muộn, em ở lại đây thêm một lúc nữa cũng không sao đâu.” Tô Thanh mỉm cười nhắc nhở Serena.

“Ơ?

Thật sao?!” Nghe Tô Thanh nói vậy, Serena vốn đã đặt một chân vào thang máy, cũng nghi ngờ dừng bước lại.

Dần dần, cô bán tín bán nghi quay trở lại.

Đồng thời, ánh mắt cô cũng quét qua Cynthia bên cạnh.

Tuy nhiên Cynthia lại bất lực nhún vai, biểu thị mình không thể làm gì được.

Dù sao thì chuyện này, cô ấy cũng thực sự không thể đưa ra phán đoán chính xác.

Mặc dù cô ấy thực sự đã đưa Oak đến là không sai, nhưng cô ấy và Oak thật sự không thân.

Thậm chí không thân bằng mối quan hệ giữa Tô Thanh và Oak. ...

“À, yên tâm đi.

Lão già Oak lát nữa chắc chắn đang nghiên cứu Dragapult, căn bản không thể thoát thân được đâu.

Thân là một nhà nghiên cứu, chỉ cần nghiên cứu một đề tài khiến họ hứng thú, họ sẽ rơi vào một vòng xoáy kỳ lạ không thể dừng lại được." Tô Thanh mỉm cười nói.

"Ưm..." Lời nói của Tô Thanh cũng khiến Serena không khỏi tưởng tượng ra hình ảnh một kẻ cuồng nghiên cứu.

Ngay sau đó, trong đầu cô hiện lên cảnh giáo sư Oak đang nghiên cứu.

"Khụ khụ.

Thật không thể loại trừ khả năng đó sẽ xảy ra." Không, một lát sau trong đầu Serena lại lóe lên một tia sáng.

"Nhưng giáo sư Oak không ở chung với giáo sư Yamanashi sao?

Hai cái lều hình như ở cạnh nhau, giáo sư Yamanashi chắc sẽ nhắc nhở chứ." Serena nhỏ giọng nói.

Lời nói lọt vào tai Tô Thanh, lại khiến Tô Thanh không khỏi bật cười.

Trong lòng anh tràn đầy sự vui vẻ.

"Ha ha, nói rồi mà, 'giáo sư Yamanashi', cái 'giáo sư' đó để làm gì?

Để làm cảnh à?" Tô Thanh cười gian nói.

"Khụ khụ..." Lời nói của Tô Thanh cũng có thể nói là đã hoàn toàn chặn đứng đường lui của Serena.

Khiến Serena cả người hoàn toàn rơi vào trạng thái bối rối.

"Đúng là, hình như thật sự có lý." Sau khi được Tô Thanh nhắc

nhở, Serena cũng đã hiểu ra.

Chuyện này đúng là như vậy, giáo sư Yamanashi không chừng nghiên cứu còn điên cuồng hơn cả giáo sư Oak, mong đợi cô ấy đi nhắc nhở giáo sư Oak.

Có vẻ là thừa thãi rồi.

Sau khi suy nghĩ nghiêm túc, Serena cũng đã dưới sự giúp đỡ của Tô Thanh, đưa ra quyết định.

Ngồi hẳn hoi xuống một chiếc ghế dài bên cạnh Tô Thanh.

Bắt chước Tô Thanh, hai tay gối ra sau đầu, khẽ nhắm mắt lại, tận hưởng cảm giác đặc biệt khi ánh sáng xanh lam từ mặt hồ chiếu lên mặt.

Cô nghiêm túc bắt đầu chuyến đi "trốn học" đầu tiên của mình.

Trong một khoảnh khắc, trải nghiệm này không khỏi khiến cô học sinh giỏi Serena, người chưa từng trốn học hay làm những chuyện vượt quá khuôn phép, trong đầu nảy ra một suy nghĩ khác lạ.

Cảm giác kỳ diệu. ...

Chương 71

Thật thơm ~ Serena thầm nghĩ.

Còn về Tô Thanh thì sao?

Cynthia vẫn luôn không mở lời.

Lúc này, Cynthia đang trợn tròn hai mắt lớn, nghiêm túc quan sát mặt hồ phía trên.

Ngắm nhìn mặt hồ xanh trong veo lấp lánh.

Nhìn ánh nắng rực rỡ xuyên qua mặt hồ trong veo, tỏa ra ánh sáng xanh biếc.

Trong lòng Cynthia tràn đầy một sự bình yên, cùng với một cảm giác khó tả. ...

Sau một hồi nghỉ ngơi, tâm trạng Tô Thanh cũng đã thả lỏng hơn.

Dù sao cũng không có ai, Tô Thanh cũng vui vẻ như vậy.

Khẽ quay đầu, ánh mắt anh đánh giá hai vị nữ thần hàng đầu một lớn một nhỏ bên cạnh.

Đúng vậy, phải như thế này mới phải chứ, ở trong này, lẽ nào không tốt bằng ra ngoài tắm nắng sao?

Serena mà muốn ở cùng đám "gấu con" đó để tắm nắng, Tô Thanh thực sự có chút không vui thầm.

Đúng, quyết định của anh là chính xác.

Nên để Serena thành công trốn học, trở thành thiếu nữ thiên tài khao khát tự do.

Chậc chậc!

Có hai đại mỹ nữ ở bên trái phải bầu bạn, giữa mùa hè nóng bức.

Ước tính bảo thủ, Tô Thanh cảm thấy chắc không ai có thể tận hưởng hơn anh nữa.

Nữ Quán Quân Sinnoh, cùng với Nữ hoàng sân khấu ngắn của vùng Kalos bầu bạn.

Đội hình này, xem ra thật sự không phải người bình thường có thể trải nghiệm được.

Huống chi còn có Cynthia tự tay làm kem mousse ngọt ngào nữa.

Đãi ngộ này, có hơi tốt quá nha.

Dần dần, Tô Thanh vậy mà cứ thế chìm vào giấc ngủ.

Sự thay đổi này cũng khiến Cynthia phát hiện ra điều bất thường không khỏi cười mỉm, sau đó cô cùng Serena thử nâng Tô Thanh lên, định bế Tô Thanh về phòng.

Cả quá trình, có thể nói là vô cùng gian nan.

Trải qua nỗ lực chung của hai người, họ đã dùng đủ mọi tư thế: ôm, vác, cõng.

Cuối cùng, nhờ vào thể lực xuất sắc của Cynthia, cô đã thành công bế Tô Thanh vào phòng.

Mới hoàn thành một nhiệm vụ gian khổ.

Kỳ lạ thay, suốt quá trình Tô Thanh đều không hề tỉnh dậy.

Không, mặc dù Tô Thanh không tỉnh dậy, nhưng bầu không khí hiện trường cực kỳ ngượng ngùng.

Serena sau đó liền trực tiếp rời khỏi đây, đi lên lầu, định cùng Alola Ninetales đi đến trại huấn luyện xem sao.

Còn về Cynthia, sau khi Serena rời đi, cô đưa bàn tay ngọc trắng

nõn ra trước mặt, âm thầm xoa xoa chỗ thịt mềm.

Vừa rồi khi khiêng Tô Thanh, cô không cẩn thận bị lưng Tô Thanh cấn vào, thật sự rất đau. ...

Một lúc lâu sau, sau khi âm thầm thả lỏng xoa xoa chỗ thịt mềm, Cynthia mới lại một lần nữa đưa ánh mắt nhìn về phía Tô Thanh.

"Đinh linh linh..." Vừa đúng lúc này, chiếc điện thoại ở thắt lưng Cynthia lại reo lên.

Cynthia phản ứng lập tức bấm nút tắt âm, rồi đi ra khỏi phòng.

Hiện trường, lại một lần nữa rơi vào yên tĩnh.

Một lúc sau, sau khi nghe điện thoại xong, Cynthia liền nhanh chóng quay trở lại.

Bước vào phòng của Tô Thanh, ánh mắt Cynthia trực tiếp đặt lên đôi mắt đang nhắm nghiền của Tô Thanh.

Thấy Tô Thanh vẫn chưa tỉnh, Cynthia cũng tự mình nói.

Cô cũng không quản Tô Thanh rốt cuộc là giả vờ ngủ hay thật sự ngủ say rồi.

"Cái đó...

Tô Thanh, nếu anh nghe được thì tốt quá.

Liên minh Sinnoh có chút chuyện xảy ra, tôi cần phải ra ngoài xử lý một chuyến.

Nếu nhanh thì tối nay có thể về.

Nếu chậm thì có lẽ phải sáng mai." Vừa nói, trong mắt Cynthia cũng lóe lên một chút bất lực.

Thế nhân đều cho rằng trở thành Quán Quân, Thiên Vương, sẽ có được địa vị vinh quang, mạnh mẽ đến nhường nào.

Nhưng chỉ có những người thật sự trải qua mới biết.

Đạt đến bước đó, những gì thật sự sở hữu.

Không giống như hai thứ tồn tại trong tưởng tượng, mà hơn thế nữa lại là một loại trách nhiệm.

"Haizz!" Cô âm thầm thở dài, ngẩng đầu, cuối cùng nhìn Tô Thanh vẫn không hề thay đổi, Cynthia mới tiếp tục khẽ nói.

"Nếu không có chuyện gì, tôi đi trước đây." Sau đó cô quay người, nhẹ nhàng đóng cửa phòng, đi ra khỏi cửa hàng.

Ngay khi Cynthia đóng cửa phòng, Tô Thanh vốn đang nhắm nghiền mắt lại đột nhiên mở mắt ra.

Khóe miệng anh cong lên một nụ cười ranh mãnh.

Anh không tỉnh dậy được, tình hình vừa rồi nếu để anh tỉnh dậy, sẽ vô cùng ngượng ngùng.

Huống chi anh còn không cẩn thận đụng trúng Cynthia. ...

Thực ra ngay khi Cynthia và Serena chạm vào cơ thể anh, định bế anh về phòng, lúc đó Tô Thanh đã tỉnh rồi.

Nhưng xét thấy nếu tỉnh dậy, sẽ gây ra một tình huống vô cùng ngượng ngùng nghiêm trọng.

Vì vậy Tô Thanh đành phải chọn giả vờ không tỉnh, bị Cynthia bế về phòng theo kiểu công chúa.

Trong suốt quá trình đó, đặc biệt là khi phải chịu đựng Cynthia và Serena lần lượt ra trận, thi triển đủ "thập bát ban võ nghệ", Tô Thanh suýt chút nữa đã bật cười.

Hai người đó thật sự quá buồn cười, không có sức lực, vậy mà lại muốn đưa anh về phòng.

Nhưng dù sao cũng là có lòng tốt, vì vậy Tô Thanh cũng không trêu chọc hai người.

Dần dần, Tô Thanh cũng ngồi dậy từ trên giường.

Trải qua một cuộc gặp gỡ kỳ lạ như vậy, Tô Thanh sớm đã không còn buồn ngủ nữa, anh liền dứt khoát đứng dậy khỏi giường, đi ra ngoài.

Vừa đúng lúc bước vào khu vực chiến đấu, ánh mắt Tô Thanh cũng chú ý thấy Cynthia đã không còn ở trên Garchomp nữa.

Cô đã bay thẳng từ cửa hàng, bay về phía bầu trời xa xăm.

Dần dần rời khỏi khu vực này.

Tuy nhiên, khách hàng buổi chiều hôm nay lại vô cùng ít ỏi.

Lý do chính cũng là vì giống như Tô Thanh đã đoán, giáo sư Oak quả nhiên đã đến muộn.

Điều đó cũng thu hút sự chú ý của các phụ huynh Huấn Luyện Gia, cộng thêm buổi chiều có các trận đấu.

Hầu hết các Huấn Luyện Gia đều muốn quan sát con cái của mình, rốt cuộc có thể đạt được thành tích như thế nào trong trận đấu Pokémon.

Liên quan đến tương lai của con cái, vì vậy về cơ bản tất cả mọi người đều đã rời khỏi đây, đi đến một thung lũng hoang vắng gần núi Coronet để rèn luyện.

Nơi đó có địa hình rất rộng lớn, địa hình cũng phức tạp, rất thích hợp để làm nơi thực chiến.

“Haiz, chi bằng mình cũng đi xem Serena thể hiện thế nào.” Trong đầu Tô Thanh tưởng tượng ra cảnh người khác đều có cha mẹ nghiêm túc quan tâm, còn Serena thì không ai để ý.

Chậc chậc.

Xem ra đây là một cảnh rất dễ "tăng độ thiện cảm" nha.

Nếu không cẩn thận bị tên nhóc thối nào đó giành mất tiên cơ, Tô Thanh chẳng phải sẽ chịu thiệt sao?

Nghĩ vậy, Tô Thanh cũng lập tức không còn lười biếng nữa.

Anh trực tiếp dậm mạnh hai chân, cơ thể bật dậy từ ghế dài.

Trong mắt anh lóe lên một tia sáng sắc bén, khí thế tràn ra.

"Rầm!" Một tiếng nổ mạnh mẽ cực nhanh truyền đến từ mặt hồ phía trên.

Ngay sau đó Tô Thanh liền nhìn thấy hai bóng người quen thuộc rơi xuống mặt hồ phía trên.

"Kojiro?

Chương 72

Meowth?!" Nhìn rõ hai người rơi xuống hồ, trong mắt Tô Thanh cũng hiện lên đầy sự kinh ngạc.

Ngay sau đó, ánh mắt anh liền đặt lên bờ hồ bên cạnh.

Anh muốn xem rốt cuộc là nhân vật nào đã tấn công hai người họ.

Đập vào mắt là một đám thanh niên tóc tai bù xù, màu tóc trên đỉnh đầu đều là màu xanh lá cây.

Và chỉ có, một trong số đó, người đàn ông cầm đầu, mái tóc hơi khác so với các thành viên bên cạnh, màu tóc trên đầu là màu xanh dương.

"Ồ?

Team Galactic 'Saturn' sao?!" Hơi suy nghĩ, Tô Thanh liền trực tiếp đoán ra thân phận của đối phương.

Lý do chính cũng là vì mái tóc đặc biệt màu xanh dương của Saturn, cùng với mái tóc xanh lá cây tiêu chuẩn của các đàn em Team Galactic.

Cộng thêm bộ đồ không gian khác thường mà họ đang mặc bên ngoài cơ thể, đã tiết lộ thân phận của họ.

"Xem ra, dù thế nào cũng phải lên đó xem sao." Tô Thanh thầm nghĩ.

Phía trên.

Kojiro bị đánh rơi xuống hồ nước, suýt chút nữa thì chết đuối trong hồ.

May mắn thay Meowth nhanh mắt nhanh tay đưa Kojiro lên, giúp

anh ấy phục hồi hơi thở, và có thể tự mình hành động một chút.

Một người một mèo, lại lơ lửng trên mặt nước, ánh mắt cảnh giác nhìn về phía bờ.

Ánh mắt cũng vô tình rơi trên người Musashi đang hôn mê bên cạnh.

Ban đầu họ đã thành công thâm nhập vào Team Galactic, và đưa Musashi ra ngoài.

Kết quả là bị Saturn trước mặt đuổi kịp.

Tên khốn đáng ghét này, thực sự có chút đáng sợ, meo!

Meowth thầm nghĩ.

"Khụ khụ!" Sự khó chịu mạnh mẽ trong cơ thể khiến Kojiro ho dữ dội.

Hai tay hai chân liên tục cử động, miễn cưỡng lơ lửng trên mặt nước.

"Không sao chứ, Kojiro." Cảm nhận được sự thay đổi của Kojiro, Meowth hỏi với vẻ mặt lo lắng.

"Khụ khụ, tôi không sao." Nghe vậy, Kojiro lập tức nhanh chóng đáp lại, thở hổn hển, với vẻ mặt tái nhợt.

Rõ ràng, Kojiro muốn tạo ra một hình tượng mạnh mẽ trước mặt Meowth.

Nhưng khuôn mặt tái nhợt của anh lại cho thấy tình trạng của Kojiro rất tệ.

Những vết thương lớn nhỏ trên cơ thể anh, tất cả đều cho thấy Kojiro đã phải chịu đựng những tổn thương như thế nào trước đó.

Có lẽ vì mất máu quá nhiều, tình trạng hiện tại của Kojiro rõ ràng

không được tốt lắm, trông có vẻ yếu ớt, uể oải.

Bên cạnh, tình trạng của Meowth cũng tương tự như Kojiro.

Nhưng may mắn thay Meowth là một Pokémon, vì vậy nó vẫn có khả năng hành động nhất định.

“Thế nào, đã rõ chưa?

Con Shaymin đó, giao ra hay không giao?!” Trên bờ, ánh mắt Saturn dán chặt vào người Kojiro.

Nếu không phải sau khi trở về đã điều tra thân phận của Kojiro, điều tra ra thế lực đứng sau Kojiro.

Saturn thực sự không cần phải tấn công Kojiro một cách thận trọng như vậy.

Gia tộc của đối phương hùng mạnh, khiến Saturn phải đảm bảo rằng Kojiro vẫn an toàn, rồi mới được cướp Pokémon của Kojiro.

Trong trường hợp đó, Saturn đã liên hợp với Cyrus, cùng với các cán bộ khác của Team Galactic, nhiều Thiên Vương như vậy mới có thể bảo vệ được nó.

“Khụ khụ!” Lơ lửng trong nước, Kojiro lại ho khan một tiếng vì đau đớn không thể chịu nổi, thậm chí có lần còn ho ra máu.

Máu bắn tung tóe trên mặt hồ, và lan rộng ra với tốc độ cực nhanh.

Biểu cảm trên mặt anh trở nên trầm tư hơn rất nhiều, dường như đang suy nghĩ điều gì đó.

Bờ hồ.

Saturn chú ý đến cảnh tượng này xảy ra, cũng không vội thúc giục Kojiro đưa ra lựa chọn.

Ngược lại, ánh mắt anh vô tình lướt qua cửa hàng nơi Tô Thanh

đang ở, cùng với nhiều chiếc lều đang tồn tại ở bờ hồ không xa.

Khẽ quay đầu, ánh mắt Saturn lập tức đặt lên mấy tên đàn em Team Galactic ở ngoài cùng.

"Mấy đứa, đi xem những chiếc lều đó có ai đang lén lút theo dõi không." "Vâng, thưa đại nhân Saturn!" Nghe vậy, mấy tên đàn em Team Galactic lập tức cung kính cúi chào, sau đó liền nhanh chóng chạy về phía những chiếc lều.

Lần lượt mở rèm của từng chiếc lều, và nhìn rõ tình hình thực tế bên trong trống rỗng.

"Hô hô hô!" Gió nhẹ thổi qua khu vực này, cũng cuốn theo tâm tư của Kojiro về ngày hôm qua.

Ngày hôm qua, anh vừa mới có được Shaymin ở đây, kết quả bây giờ lại gặp phải nguy hiểm khủng khiếp như vậy.

Quả nhiên mình không xứng với Shaymin sao?!

Kojiro trong lòng đầy sự tự trách.

"Báo cáo đại nhân, bên trong lều không có con người.

Nhưng đồ đạc bên trong đều là đồ mới.

Chắc là gần đây có người ở đây, dường như vì có chuyện gì đó, nên tất cả đã cùng nhau rời khỏi đây." Một trong số những tên đàn em tích cực nói.

Ánh mắt nhìn Saturn càng tràn đầy mong đợi, dường như khao khát nhận được sự tán thưởng của Saturn.

"Ừm!" Đối với điều này, Saturn chỉ lạnh lùng gật đầu, sau đó liền không còn chú ý đến tên thành viên Team Galactic đó nữa.

Rõ ràng Saturn có tính cách rất trực tiếp, nếu không có giá trị lợi dụng, hoặc thân phận không tương xứng, căn bản không muốn nói

thêm bất kỳ một lời nào.

Sự thay đổi này cũng không khỏi khiến các thành viên Team Galactic khác có mặt, âm thầm nuốt nước bọt trong căng thẳng, bỏ qua nỗi lo trong lòng, ít nhất thì tên đó chắc chắn sẽ không "đè đầu cưỡi cổ" mình.

Thậm chí, nếu không phải hoàn cảnh không phù hợp, họ đã bật cười rồi.

Còn về tên đồng đội đã mở lời kia.

Trong lòng anh ta tràn đầy sự thất vọng, toàn thân như mất hết sức lực bình thường, hai mắt thất thần, trở nên uể oải.

"Thế này, Kojiro, câu nói đó, nếu cậu giao Shaymin cho tôi, tôi có thể xem xét thả ba người an toàn rời đi." Vừa nói, ánh mắt anh ta vô tình liếc sang Musashi đang bất tỉnh bên cạnh.

Ngay sau đó lại thu ánh mắt về, giọng điệu âm hàn nói.

"Nhưng giới hạn chịu đựng của tôi cũng có hạn.

Vì vậy, nếu cậu còn không đưa ra lựa chọn, thì đừng trách tôi." Hiện trường.

Lời vừa dứt, ánh mắt Saturn lại một lần nữa nhìn về phía Kojiro giữa hồ.

Một luồng áp lực cực mạnh lan tỏa khắp hiện trường, khóa chặt Kojiro giữa hồ.

"Toxicroak!" Ánh mắt anh ta ra hiệu cho Toxicroak bên cạnh.

Nghe lệnh của chủ nhân, Toxicroak lập tức tiến lên một bước, trực tiếp giẫm lên bờ.

Tạo ra một tư thế sẵn sàng tấn công.

“Khụ khụ!” Trong nước, Kojiro lại một lần nữa ho dữ dội vì thể lực không còn.

Tuy nhiên, tình hình như vậy đã không thể trì hoãn được nữa.

Căn bản không kịp để Kojiro suy nghĩ nhiều, vì vậy, không muốn để Shaymin rơi vào tay đối phương, Kojiro lập tức đưa ra một quyết định táo bạo.

Anh đưa tay chạm vào Pokéball của Shaymin ở thắt lưng, sau đó trực tiếp cầm nó trong tay.

Chú ý đến cảnh tượng này xảy ra, trong mắt Saturn trên bờ cũng lóe lên một tia sáng.

Shaymin đã mất khả năng chiến đấu trong trận chiến trước đó, vì vậy, không thể chiến đấu lần nữa.

Vậy lý do thực sự Kojiro có thể lấy nó ra, e rằng cũng vì muốn đầu hàng rồi.

Saturn thầm nghĩ.

Tuy nhiên, hành động thực sự của Kojiro lại là...

“Rắc!” Một tiếng Pokéball bị phá hủy vang lên, ngay sau đó một tia sáng đỏ mảnh mai liền trực tiếp bay ra từ chiếc Luxury Ball đã hỏng.

Tia phóng sinh, sẽ trực tiếp phá hủy Pokéball, cũng sẽ trực tiếp khiến Pokémon trong Pokéball lấy lại tự do.

Biến hình thành Pokémon hoang dã.

“Shaymin, chạy mau đi.” Đôi mắt Kojiro dán chặt vào Shaymin Thiên Không đang lơ lửng trên không trung, với vẻ mặt bối rối, anh nói với giọng điệu cực kỳ lo lắng.

“Shaymin, em tự do rồi.

Tôi đã đưa em đến chỗ chủ nhân thực sự của em rồi, mau vào đi.

Anh ấy nhất định có thể bảo vệ tốt cho em, mau đi đi.” Biết không thể bảo vệ được Shaymin nữa, Kojiro cũng không hề do dự.

Vậy mà anh lại trực tiếp chọn phóng sinh, lựa chọn này có thể nói là hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của tất cả mọi người có mặt, thậm chí cả Tô Thanh cũng vậy.

Vừa đúng lúc bước ra từ thang máy, Tô Thanh cũng vừa kịp chú ý đến cảnh tượng này xảy ra, trong mắt anh không khỏi lóe lên một tia kinh ngạc.

Chương 73

Trong lòng anh cũng âm thầm khâm phục lựa chọn của Kojiro.

Thật lòng mà nói, nếu tình huống này xảy ra với Tô Thanh, Tô Thanh cảm thấy mình tuyệt đối không thể làm được như vậy.

Bởi vì anh tương đối ích kỷ hơn Kojiro một chút, không "thánh mẫu" như Kojiro.

Đôi khi, "thánh mẫu" tuy không tốt.

Nhưng nếu thực sự có thể "thánh mẫu" vào những thời điểm quan trọng, thì cũng vô cùng đáng khâm phục.

Dù sao thì tấm lòng rộng lớn, giống như Kojiro, đối với Pokémon, thực sự rất yêu mến.

Điểm này khá giống với Ash, có thể coi là phiên bản Ash nâng cấp. (Bối cảnh được cộng điểm, tài năng được cộng điểm, vận khí bình thường) Xem ra sau khi phân tích như vậy, Kojiro đúng là phiên bản Ash nâng cấp không sai.

Nhưng mặc dù khâm phục, Tô Thanh lại không có ý định học theo Kojiro.

Anh muốn làm chủ số phận của mình, không chờ đợi người khác tấn công, không để người khác khống chế.

Anh muốn nắm giữ mọi chuyện có thể vượt quá tầm kiểm soát, hoặc con người, đều trong tay mình.

Trở thành người đứng trên đỉnh kim tự tháp, kiểm soát tất cả, thiết lập quy tắc.

Hiện trường.

Một tiếng "bộp" truyền ra.

Chiếc Luxury Ball trong tay Kojiro sau khi thành công phóng thích Shaymin, liền trực tiếp tỏa ra một tia điện quang, một lát sau dần dần tan ra, hóa thành một đống mảnh vụn.

"Mì~!" Bị Kojiro phóng thích ra, Shaymin lúc này cũng đã biết tình hình hiện trường rốt cuộc là như thế nào.

Ánh mắt nó rối rắm đặt trên chiếc Pokéball bị phá hủy trong tay Kojiro, sau đó lại nhìn Kojiro đầy thương tích trong hồ nước, cùng với Toxicroak hung ác trên bờ.

Tâm trạng của Shaymin, có thể nói là cực kỳ phức tạp.

"Khốn kiếp, Kojiro!!!" Saturn giận dữ trừng mắt nhìn Kojiro trong hồ, tình huống như vậy xảy ra cũng khiến Saturn trên bờ nghiến răng nghiến lợi.

Nắm đấm trên tay phải anh ta càng siết chặt, không ngừng run rẩy, rõ ràng là bị tức giận.

Thằng cha này thật sự quá coi thường người khác rồi!

Hiện tại tâm trạng của Saturn, ước chừng cũng không khá hơn Kojiro là bao, nếu không phải vì ngày hôm qua đã điều tra thân phận của Kojiro.

Lúc này Saturn sẽ không chịu loại khí này, sớm đã trực tiếp cho Toxicroak bắn chết rồi.

Ai lại có thể để một kẻ bị thương mà vẫn ngang ngược như vậy, thậm chí còn không có quyền chủ động, dám trêu đùa mình.

"Thảm rồi, meo!" Lời nói của Saturn không khỏi khiến Meowth giữa hồ nước âm thầm căng thẳng, nhưng bất ngờ thay.

Khi một trong số những tên đàn em muốn thể hiện, định cho

Pokémon tấn công Kojiro và Meowth.

Saturn lại trực tiếp tát một cái khiến hắn bay ra ngoài.

"Cút!!!" Saturn đang không có chỗ xả giận, có thể nói là đã trực tiếp trút tất cả oán hận lên tên đàn em ngu ngốc đó.

Đúng là quá đáng!

Không thấy ông đây chỉ nói mồm thôi sao, không dám động thủ à?

Dám động thủ sao?!

Saturn nói với vẻ mặt cạn lời.

"Ưm..." Sự thay đổi này cũng khiến tên đàn em bị đánh ngây người tại chỗ.

Cơ thể anh ta bay ra ngoài, lăn mấy vòng, ngồi trên mặt đất mà không dám có bất kỳ hành động nào.

Sợ Saturn lại cho thêm mấy đòn truy sát nữa.

Chỉ có thể há hốc mồm nâng cánh tay trái lên, ôm lấy bên má bị tát.

Những tên đàn em Team Galactic khác bên cạnh thì đồng loạt lộ ra vẻ mặt ngơ ngác.

Hôm nay, đại ca bị sao vậy?

Bình thường đại ca mà nói vậy, chẳng phải đều phải dạy dỗ đối phương một trận tơi bời sao?

Họ thầm nhớ lại nắm đấm siết chặt của Saturn vừa rồi.

Hình như đó là vì bị tức giận mà run rẩy.

Thật sự quá khó hiểu, đơn giản có thể gọi là giải thưởng hành vi khó hiểu của nhân loại.

"Ha ha!" Chứng kiến cảnh tượng này xảy ra, Tô Thanh trong cửa hàng cũng khẽ cười.

Nhưng giọng nói của anh lại không bị người ngoài chú ý.

Do vị trí của Saturn và những người khác không phải là cửa chính của cửa hàng, vì vậy cho đến bây giờ, họ vẫn không biết Tô Thanh vẫn luôn âm thầm quan sát.

“Shaymin, chạy mau đi, em tự do rồi, tôi và em không còn bất kỳ mối quan hệ nào nữa.

Mau đi tìm chủ cửa hàng, chủ nhân thực sự của em, anh ấy nhất định có thể bảo vệ tốt cho em, mau đi đi.” Kojiro liếc nhìn Shaymin Thiên Không đang bay lơ lửng giữa không trung với vẻ mặt lo lắng, rồi hét lớn.

“Shaymin?!” Nghe vậy, Shaymin lại hơi kinh ngạc.

Nó tò mò mở to mắt, trong mắt lóe lên một tia bối rối.

“Toxicroak, ra tay, Bom Bùn!” Nghe lời Kojiro nói, Saturn cũng âm thầm căng thẳng.

Mặc dù không biết chủ cửa hàng trong lời Kojiro rốt cuộc là ai, nhưng hành động của Kojiro lại lờ mờ khiến Saturn âm thầm cảnh giác.

Hóa ra Shaymin không thể bị bắt, trách nào con Shaymin này lại có thể tiến hóa một cách kỳ lạ.

Nhưng, lại có người có thể tặng Thần Thú...

Điều đó đại diện cho điều gì?

Chẳng lẽ, trong tay đối phương còn có những Thần Thú khác?

Nếu là thật, thì chuyện này thật sự rắc rối rồi.

Ánh mắt anh ta ngưng trọng nhìn về phía cửa hàng nơi Tô Thanh đang ở, lẽ nào...

Ánh mắt anh ta tập trung vào tấm biển phía trên.

“Thần Cấp Pokémon Điểm”?!

Hóa ra, khả năng đó thật sự rất cao.

“Rầm!” Trong lúc Saturn đang suy nghĩ, đòn tấn công của Toxicroak cũng thành công trúng vào Shaymin giữa không trung, đánh nó văng lên cầu băng giữa hồ.

Cầu băng đó, sáng nay khi Serena đi qua, đã nhờ Shiny Alola Ninetales tiện thể làm ra.

Lúc này cầu băng cũng đã tan chảy mất một nửa, nhưng ít nhất vẫn còn đó.

“Shaymin!” Cơ thể đổ vật trên cầu băng, Shaymin trực tiếp phát ra một tiếng kêu thét đau đớn.

Đáng tiếc, đã muộn rồi.

Tô Thanh bất lực lắc đầu, trong lòng thầm thở dài.

Do ban đầu Tô Thanh không triệu hồi Pokémon ra.

Đợi đến khi Tô Thanh định triệu hồi Pokémon ra để bảo vệ Shaymin, thì đòn tấn công đã giáng xuống rồi, vì vậy anh cũng chỉ có thể bất lực thở dài. ...

“Được rồi, Toxicroak, mau mang nó về.” Vừa nói, ánh mắt Saturn cũng đặt lên các thành viên Team Galactic bên cạnh, giọng điệu ngắn gọn nói.

“Bỏ con tin đó đi, vô dụng rồi, chuẩn bị rút lui.” Lời vừa dứt, Saturn lập tức quay đầu lại, ánh mắt dán chặt vào Shaymin.

“Hả?!” Sự thay đổi này lại khiến các thành viên Team Galactic có mặt không khỏi hơi sững sờ.

Ý gì?!

Rút lui thì rút lui rồi, tình hình hôm nay cũng quá kỳ dị.

May mắn thay mặc dù trong đầu đầy dấu hỏi, nhưng họ cũng hiểu phải làm gì.

Dù sao bên cạnh còn có một thành viên Team Galactic, đang liên tục đau khổ ôm lấy bên má mình.

Có tiền lệ như vậy ở đây, những người thân phận đều là thành viên bình thường, lại dám làm càn sao?

"Shaymin, chạy mau a, mau tránh ra!" "Mau tránh ra đi, meo!" Hai giọng nói lo lắng truyền ra từ miệng Kojiro và Meowth.

Shaymin?!

Nó lơ mơ mở mắt ra, nghe thấy lời nhắc nhở của hai người, Shaymin cũng cảm nhận được, luồng sát khí lạnh lẽo đang ập đến từ phía sau.

Trong mắt nó càng lóe lên một tia sợ hãi.

Tuy nhiên, khi Shaymin từ từ ngẩng đầu lên, chú ý đến bóng dáng kia trong cửa hàng.

Trong mắt Shaymin lại lóe lên một tia hưng phấn, trạng thái cũng trực tiếp xảy ra sự chuyển biến long trời lở đất.

Nó lập tức cố chịu đựng cơn đau trên cơ thể, vỗ cánh.

Với tốc độ vượt xa dự đoán của mọi người, nó lao thẳng về phía cửa hàng, trực tiếp biến mất khỏi tầm nhìn của tất cả mọi người.

Chương 74

"Rầm!" Đòn tấn công của Toxicroak cũng thành công giáng xuống, đánh trúng vị trí ban đầu của Shaymin.

Biến cây cầu băng ở trung tâm thành những mảnh vụn, vương vãi khắp mặt hồ.

"Ồ?!" Ánh mắt Saturn nghi ngờ đánh giá cửa hàng mà Shaymin vừa bay vào.

Trên bờ sông xa xa, trong mắt Saturn cũng lóe lên một tia ngưng trọng.

Có nên từ bỏ không?

Trong đầu anh ta bỗng nhiên lóe lên ý nghĩ đó, nhưng một lát sau, Saturn lại âm thầm lắc đầu.

Tầm quan trọng của Shaymin đó quá cao.

Shaymin hoang dã không thể tự mình Mega tiến hóa, cần phải tìm hoa Gracidea đang nở rộ.

Nhưng con Shaymin này lại khác, nó có thể tự mình Mega tiến hóa.

Nó có thể phát huy tác dụng trong chiến đấu, và có sự khác biệt lớn với những con Shaymin khác.

"Toxicroak, xông vào, bắt Shaymin về, tốc chiến tốc thắng." Saturn nói với vẻ mặt căng thẳng.

Vừa nói, trên trán Saturn cũng xuất hiện một chút mồ hôi lạnh.

"Xoẹt xoẹt xoẹt!" Theo sau là cơ thể Toxicroak nhanh chóng nhảy vọt về phía cửa chính của cửa hàng.

Một cảm giác vô cùng nguy hiểm lại hiện lên trong lòng Saturn, toàn thân anh ta run rẩy.

"Không ổn, mau quay lại, Toxicroak!" Saturn cũng thay đổi vẻ điềm tĩnh trước đó, khẩn cấp hô hoán tên Toxicroak.

"Rồi?!

Meo!" Giữa hồ nước, Meowth chú ý thấy sự thay đổi đó xảy ra, trong đầu nó cũng tràn ngập dấu hỏi.

Tuy nhiên, ngay sau đó, những dấu hỏi đó cũng đã có lời giải thích.

Chỉ nghe thấy một tiếng "Rầm!" Một bóng đen khổng lồ, liền trực tiếp lao thẳng vào bờ, cơ thể va vào một cây cổ thụ.

Khiến cây cổ thụ đó, một cây lớn đến mức ba người ôm không xuể, bị gãy làm đôi.

Thân cây đổ xuống đất, còn đè nát hai chiếc lều bên cạnh.

"Chuyện, chuyện gì đã xảy ra vậy?!" Trên bờ xa xa, trong đầu các đàn em Team Galactic đều lóe lên một tia sợ hãi.

Lực phá hoại lớn đến vậy.

Saturn trong đầu họ gần như là vô địch, từng đối đầu với Thiên Vương Flint, cũng không hề lép vế.

Nhưng một Saturn vô địch như vậy, vậy mà lại bị đối xử như thế này.

Vậy đối thủ sẽ mạnh đến mức nào?

Con Toxicroak đó, rốt cuộc đã gặp phải cái gì?!

Một cảm giác cực kỳ lạnh lẽo, lan tỏa trong lòng họ.

"Rốt cuộc là ai?!" Chứng kiến cảnh tượng này xảy ra, trong lòng Saturn cũng tràn đầy sự hoảng sợ.

Một lúc lâu sau.

Bóng dáng Tô Thanh cũng trực tiếp xuất hiện trong mắt tất cả mọi người.

Trong vòng tay Tô Thanh, vừa đúng lúc có một con Shaymin từ dạng Thiên Không thoái hóa thành dạng Đất.

Nó thu mình trong lòng Tô Thanh, trông vô cùng yếu ớt.

"Là, là hắn?!" Saturn đờ đẫn nhìn cửa hàng từ xa.

Trong đầu Saturn, tràn đầy sự khó tin, và cả sự kinh hoàng.

Ban đầu Saturn tưởng rằng mình đã chọc giận một người lớn tuổi.

Kết quả, ngay khi Tô Thanh thực sự xuất hiện trong mắt anh ta.

Trong lòng anh ta lại lóe lên một tia kinh hoàng.

Ước chừng tuổi của Tô Thanh, cũng chỉ khoảng hai mươi mốt hai mươi hai tuổi.

Ở độ tuổi trẻ như vậy, lại sở hữu một Pokémon mạnh mẽ đến thế?!

Điều đó đại diện cho điều gì?

Ánh mắt anh ta quét qua một vòng, nghiêm túc đánh giá bên cạnh Tô Thanh.

Không nằm ngoài dự đoán, Pokémon mà Tô Thanh sử dụng cuối cùng cũng đã thành công lộ diện.

Tuy nhiên, nhìn con Pokémon đó, Saturn lại không hoàn toàn nhận ra thân phận của nó.

Thậm chí căn bản không biết đối phương rốt cuộc là Pokémon gì.

Nhưng Kojiro và Meowth trong hồ thì không giống vậy, ngay từ giây phút đầu tiên nhìn thấy con Pokémon đó, họ liền nhanh chóng

chạy về phía xa, cái cảm giác đó giống như chuột thấy mèo.

Phản ứng kịch liệt.

Biểu cảm trên mặt họ cũng từ sự vui mừng, hưng phấn ban đầu khi thấy Tô Thanh, dần dần chuyển thành sợ hãi.

Họ điên cuồng bơi về phía bờ với hai tay vẫy loạn xạ.

Hướng đó vậy mà lại lao về phía Team Galactic, rõ ràng con Pokémon bên cạnh Tô Thanh đối với họ mà nói, thậm chí còn đáng sợ hơn cả Team Galactic.

"Cái, cái gì vậy?!

Meo.

Tên đáng sợ đó, sao lại ở đây." Vừa bơi, Meowth không quên vừa và Kojiro giao lưu.

"À, Mewtwo tên đó thật sự quá đáng sợ." Không khỏi.

Trong đầu Kojiro cũng nhớ lại không lâu trước đây, lần bị Mewtwo khống chế kinh khủng đó.

"Tôi mau rời đi thôi, kẻo nó nhận ra tôi.

Rồi lại giống như thằng nhóc đó, bị xử lý thay đổi ký ức." Kojiro cũng nói với vẻ đầy kinh hãi.

"Mewtwo?!

Thay đổi ký ức?!" Nghe vậy.

Saturn trên bờ lại hơi sững người.

Mặc dù không biết Mewtwo rốt cuộc là Pokémon như thế nào, nhưng nhìn phản ứng của hai người trước mặt, có vẻ là một tồn tại mạnh mẽ. ...

Thay đổi ký ức sao?!

Xem ra có chút đáng sợ rồi.

Ánh mắt anh ta đặt lên Mewtwo đang lơ lửng giữa không trung, chú ý đến tia sáng màu tím nhạt lộ ra ở khóe mắt Mewtwo.

Một Pokémon hệ Tâm linh cầm thìa!

Toxicroak Cận Chiến cộng với Độc, rõ ràng sẽ bị khắc chế gấp bốn lần, đây không phải là tin tốt.

Trước đó có thể đánh bại Meowth và Gallade, cũng là vì Saturn đã sử dụng Bronzong, còn bây giờ.

Trong lòng Saturn thực sự không có hy vọng, liệu có thể dùng Bronzong để đánh bại con Mewtwo trước mặt này không.

"Rút lui!" Cuối cùng, Saturn đã ra lệnh một hành động nằm ngoài dự đoán của tất cả mọi người.

Anh ta trực tiếp lấy ra Pokéball của Toxicroak ngay lập tức, sau đó nhấn nút thu hồi.

Ngay sau đó nhanh chóng phóng thích Bronzong, cả người anh ta bám vào Bronzong.

"Thuấn Gian Di Động!" Cơ thể nằm úp trên Bronzong, anh ta nhẹ nhàng ra một mệnh lệnh.

"Bộp!" Bóng dáng Saturn và Bronzong ngay lập tức biến mất tại chỗ, khi xuất hiện lại thì đã ở cách xa hơn một kilomet.

Bay về phía xa.

Các đàn em xung quanh cũng không khỏi hơi sững sờ, trên mặt đầy vẻ kinh ngạc, bị đại ca bỏ rơi rồi sao?!

"Vù vù vù!" Bay trên không trung, dưới sự gia trì của năng lượng tâm linh, Bronzong trực tiếp bùng nổ tốc độ cực mạnh.

Khoảng cách với cửa hàng nơi Tô Thanh đang ở càng ngày càng xa, sự thay đổi này xảy ra, cũng không khỏi khiến Saturn đang đầy lo lắng trong lòng, hơi thả lỏng một chút, trong mắt lóe lên một tia may mắn.

May mà đã rời đi.

Áp lực mà Tô Thanh mang lại quá lớn, không chỉ vì sự trẻ tuổi của Tô Thanh.

Mà còn vì con Pokémon bên cạnh Tô Thanh tỏa ra khí thế quá kinh khủng.

Tuy nhiên, sau khi Saturn và Bronzong bay được khoảng 3000 mét.

Một sự biến đổi đột ngột lại xảy ra ngay trước mặt Saturn và Bronzong.

Một rào chắn vô hình vô ảnh, chặn đường bay của hai người.

Khiến Saturn và Bronzong đang bay trên không trung bị đập ngược trở lại.

Chương 75

Một lúc lâu sau.

Chưa kịp đợi Bronzong và Saturn phản ứng, một luồng Tập Trung Cao Độ cực mạnh liền trực tiếp bao bọc lấy cơ thể hai người.

"Bộp!" Bóng dáng hai người ngay lập tức biến mất tại chỗ, giống như đã sử dụng Thuấn Gian Di Động bình thường.

Khi xuất hiện lại thì đã rơi xuống hồ nước trước mặt Tô Thanh.

"Bộp!" Theo sau là sự biến mất của Tập Trung Cao Độ bên ngoài cơ thể, cộng thêm việc rơi xuống nước.

Saturn phản ứng và ngay lập tức rùng mình một cái.

Anh ta nhanh chóng vùng vẫy trong hồ nước, trong mắt càng lóe lên một tia sợ hãi.

Ánh mắt anh ta nhìn về phía Tô Thanh.

Đồng thời, một lúc sau Saturn cũng nhìn thấy một cảnh tượng khiến anh ta vô cùng kinh ngạc.

Một tên đàn em Team Galactic vậy mà lại đang xếp hàng bước vào cửa hàng, đang cắm thẻ tài khoản của mình vào một chiếc máy, hoàn tất việc thanh toán phí.

"?!" Anh ta mở to mắt, ánh mắt Saturn ngay lập tức đối diện với khuôn mặt của Tô Thanh.

"Mạo tự, nhượng thần kỳ bảo bối tồi hủy liễu ngã môn tiền đích đạo lộ ba, bất ứng cai cấp điểm tổn thất phí? !" Tô Thanh mỉm cười nói.

Chỉ nụ cười đó.

Lại khiến Saturn đang ở giữa hồ nước, chỉ cảm thấy toàn thân lạnh toát.

“?

Không trả!” Thấy Saturn vẫn không đáp lời.

Trong mắt Tô Thanh cũng lóe lên một tia hàn quang, ngay sau đó ánh mắt anh lập tức giao nhau với Mewtwo bên cạnh.

“Bộp!” Năng lượng tâm linh của Mewtwo trực tiếp xâm nhập vào não Saturn, điều khiển Saturn đi lên bờ sông.

Từng bước từng bước đi vào cửa hàng, anh ta tiên phong lấy thẻ tài khoản của mình ra, cắm thẻ tài khoản vào máy.

Trải qua một loạt thao tác, tất cả tiền trong tài khoản Saturn cũng đã chuyển vào tên Tô Thanh.

Còn về việc rút Pokémon?

À à, sợ không dám thử ăn.

Có thể giữ được một mạng đã là tốt rồi, mong Tô Thanh cho Pokémon, đơn giản là nằm mơ.

Rút Pokémon, không thể cho rút, cả đời cũng không thể cho rút.

Chứng kiến tất cả các thành viên Team Galactic đều hoàn tất thao tác giao dịch.

Khóe miệng Tô Thanh lập tức nhếch lên một nụ cười hưng phấn.

“Hai trăm triệu ư!” Cướp của một nhóm thành viên Team Galactic, Tô Thanh vậy mà lại một lần nữa thu hoạch được 200 triệu tiền mặt.

Hai trăm triệu tiền mặt, trực tiếp khiến số dư tài khoản hiện tại của Tô Thanh lên tới 5,38432 tỷ.

“Cái cảm giác này, chậc chậc, thật sự sướng.” Chả trách, nhiều

nhân vật chính tiền bối trong tiểu thuyết đều thích cướp của, động một chút là thanh tiễu sơn phỉ, hóa ra là vì có cảm giác một đêm giàu có đó.

Dưới trướng cũng có ác nhân tự có ác nhân trị.

Không, thu một phần tiền của Team Galactic, chắc cũng không vấn đề gì đâu.

Tô Thanh thầm nghĩ.

Cuối cùng, suy đi tính lại, Tô Thanh không sắp xếp họ vào nhà tù của Junsa.

Nếu không thì.

Đối với Tô Thanh mà nói, cũng sẽ có rắc rối lớn.

Mặc dù Tô Thanh không sợ rắc rối, nhưng sợ "phiền toái".

Hơn hai trăm triệu tiền mặt, nhân vật lớn mặc dù không cần lo lắng, với tầm nhìn của họ căn bản không thèm để mắt đến hai trăm triệu tiền mặt.

Nhưng nếu là nhân vật nhỏ thì sao, vậy thì khó mà đảm bảo trong Liên minh sẽ không có người nào nảy sinh ý đồ xấu với Tô Thanh.

"Thả đi thôi!" Hiểu rõ kết quả.

Tô Thanh lập tức trực tiếp để Mewtwo điều khiển cơ thể họ, sử dụng Thuấn Gian Di Động tập thể, chuyển họ đến giữa biển, và xóa bỏ ký ức về chuyến đi này.

Thậm chí cả thông tin liên quan đến Team Rocket trong đầu họ, Tô Thanh cũng chọn thống nhất tiến hành xóa bỏ. ...

"Khụ khụ!" Ký ức bị xóa bỏ, và trạng thái tinh thần được khôi phục.

Cũng khiến Saturn và những người khác rơi xuống biển lập tức sững sờ.

"Tình huống gì vậy, tôi sao lại ở đây?!" Các thành viên Team Galactic khác phản ứng bên cạnh, cũng tương tự như vậy.

Tuy nhiên khi định đưa tay chạm vào Pokéball, họ lại kinh ngạc phát hiện Pokéball vậy mà đã biến mất. ...

Cửa hàng của Tô Thanh.

Lúc này ở cửa hàng chỉ còn lại Tô Thanh, cùng với Kojiro, Meowth, Musashi.

Tất cả các thành viên Team Galactic đều trong sự thay đổi đó biến mất không thấy tăm hơi, hiện trường không còn để lại một dấu vết nào.

Tô Thanh trầm mặc nhìn Mewtwo bên cạnh một cái, thấy ánh mắt trong veo của Mewtwo, khóe miệng Tô Thanh cũng nở một nụ cười bất lực.

"Đừng chơi nữa, Mew, đặt Shaymin xuống đi." Nhìn ba người của Team Rocket vừa chạy trốn, khóe miệng Tô Thanh cũng khẽ giật giật.

Rốt cuộc Mewtwo đã làm gì họ mà khiến họ sợ hãi đến vậy?!

"……" Sự thay đổi tại hiện trường cũng khiến Musashi vừa tỉnh dậy ngơ ngác, nhất thời không rõ tình hình.

Ngược lại, Kojiro và Meowth bên cạnh thì suy nghĩ rõ ràng hơn nhiều.

Sau khi nghe nội dung từ miệng Tô Thanh, trên đầu họ càng treo một dấu hỏi lớn.

"Gì?!" "Mew?

Ý gì?!" Vừa nói, ánh mắt Kojiro và Meowth nghi ngờ lập tức đổ

dồn về phía Tô Thanh.

Kết quả, dưới sự theo dõi của họ, Mewtwo bên cạnh Tô Thanh lại chuyển biến hình dáng, lộ ra hình dạng ban đầu của nó.

Một chú mèo nhỏ nhắn, toàn thân màu hồng đáng yêu xuất hiện trước mặt ba người, sở hữu một cái đuôi dài thon thả với chóp đuôi hình quả ô liu.

"Oa, Pokémon xinh đẹp quá." Chú ý đến sự xuất hiện của Mew, hai mắt Musashi lập tức biến thành hai trái tim lớn màu đỏ, lộ ra vẻ thèm muốn.

"Thì ra là Mew à, meow!" Nửa ngày sau, Meowth cuối cùng cũng phản ứng lại, biết được sự thật.

"Tôi cứ tưởng thật sự là Mewtwo đáng sợ kia." Sau khi biết được tình hình thực tế, Meowth mới âm thầm vỗ ngực mừng thầm.

Mặc dù Tô Thanh thu phục được Mew khiến họ vô cùng kinh ngạc, nhưng ít nhất cũng tốt hơn là thu phục Mewtwo.

Đối với bộ ba Meowth mà nói, gã Mewtwo đó thực sự quá đáng sợ.

Đơn giản là một đứa trẻ có vấn đề, nhất ngôn bất hợp là muốn ép buộc người khác thay đổi theo suy nghĩ của mình, thậm chí động một chút là chơi trò nhân bản, thật sự quá khủng khiếp.

Meowth thầm nghĩ.

"Meowth! ……!" Trong lúc Meowth tự mình suy tư, bên cạnh Meowth, Kojiro và Musashi lại lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Ngón tay run rẩy chỉ vào phía sau Meowth.

"Gì vậy?!" Tình huống thay đổi cũng khiến Meowth lộ ra ánh mắt nghi ngờ.

Chú ý thấy vẻ kinh hãi của Kojiro và Musashi, cùng với nụ cười nham hiểm đầy ẩn ý trên mặt Tô Thanh, trong đầu Meowth chợt nảy sinh một dự cảm chẳng lành, cái đầu nghi ngờ quay về phía sau.

“Siêu, siêu… Mewtwo đó, meow!” Ánh mắt đổ dồn vào Mewtwo thân hình thon dài, Meowth phản ứng lại lập tức nhảy dựng lên.

Một cái mất trọng tâm, liền ngã phịch xuống sàn, thân thể không ngừng run rẩy.

“Kỳ lạ, thật sự là một con Meowth sao?

Lại biết nói tiếng người, cũng khá thú vị.” Bay lượn trên không trung, Mewtwo thân hình thon dài cũng tò mò đánh giá Meowth.

Nó bay quanh Meowth đang vã mồ hôi hột một vòng, khiến Meowth sợ mất hồn.

“Ồ?” Thấy Meowth trước mặt không nói gì, trên mặt Mewtwo cũng lập tức lộ ra vẻ suy tư.

Nó đưa ba móng vuốt ra, nhẹ nhàng xoa cằm mình.

Sự thay đổi này lại khiến ba người Team Rocket tại chỗ đều run lẩy bẩy vì căng thẳng.

Bốp bốp bốp!

Tiếng vỗ tay của Tô Thanh kịp thời cắt ngang nỗi sợ hãi của ba người, cũng khiến ánh mắt họ đổ dồn về phía Tô Thanh.

“Được rồi!” Thấy đã thu hút được sự chú ý của ba người, Tô Thanh đảo mắt một vòng, ánh mắt cũng đổ dồn về phía Kojiro ở giữa.

“Được rồi, Mewtwo và Mew đều là Pokémon của tôi, sẽ không làm hại các cậu.

Chương 76

Nên đừng nghĩ nhiều.” Tô Thanh lãnh đạm nói.

“Ồ…!” Mặc dù vậy, nhưng biểu cảm của ba người vẫn không hề thả lỏng, trông như không dám thở mạnh.

Không, một lúc sau.

Không biết vì sao, thái độ của Kojiro lại đột nhiên thay đổi lớn, hắn nhìn Tô Thanh với vẻ mặt nịnh nọt, xoa xoa hai lòng bàn tay.

“Cái đó…, cửa hàng trưởng, tôi nhớ hình như lần trước khi rời đi anh có nói muốn tuyển người mà.” Kojiro mong đợi hỏi.

“Ồ?

Có hứng thú ư?!” Nghe vậy, Tô Thanh khẽ sửng sốt.

Thuận theo ánh mắt Kojiro, ánh mắt Tô Thanh cũng đổ dồn vào Shaymin đang ở trong lòng mình, hiểu rõ ý đồ thực sự của đối phương.

Tô Thanh thầm suy nghĩ.

Nếu là như vậy, cũng không phải không thể được.

Nếu là người khác, Tô Thanh thực sự lo lắng về nhân phẩm của họ, nhưng nếu là bộ ba Kojiro… hình như, ngoài việc tự xưng là Team Rocket ra, họ dường như không có một chút đặc điểm nào của kẻ xấu, tam quan cũng cực kỳ chính trực.

Một phú nhị đại hàng đầu lại cam tâm làm tiểu đệ.

Chậc chậc, xem ra cũng không tệ.

Như vậy, Tô Thanh cũng gật đầu.

“Vậy thì, nếu các cậu thực sự có hứng thú trở thành nhân viên cửa hàng này, thì cũng có thể thử xem.” Tô Thanh nói với vẻ mặt nghiêm túc.

“Được thôi, vậy để trở thành nhân viên cửa hàng này, tôi cần làm gì?!” Kojiro cũng “đánh rắn theo gậy”, ngay lập tức nhìn Tô Thanh với vẻ mặt mong đợi, hỏi về nội dung công việc cụ thể.

“Ừm, nội dung công việc cụ thể, đại khái giống như khi các cậu gặp tôi trước đây.

Lúc không có việc gì thì ở trong cửa hàng, sau đó cũng có thể hoạt động xung quanh cửa hàng.

Nếu có khách hàng thì cần tiếp đón khách, hướng dẫn hoàn thành việc rút Pokémon, hoặc mua Trứng Pokémon.

Thứ hai, còn cần phải chịu trách nhiệm về ăn uống và chỗ ở của mấy nhóc này, thế nào?” Vừa nói, ngón tay Tô Thanh cũng đặt lên cằm Shaymin, trêu đùa chú Shaymin nhỏ.

Một lát sau, ánh mắt liền đổ dồn về phía bộ ba trước mặt.

Cũng chính trong khoảnh khắc đó, Tô Thanh tình cờ chú ý đến vẻ nghi ngờ trong mắt Musashi và vẻ ngơ ngác trong mắt Meowth.

Nhưng đối với tình huống này, Tô Thanh lại không nói gì.

“Có thể để tôi tiếp tục chăm sóc Shaymin ư?

Được chứ, vậy thì quá tuyệt vời rồi.” Tại hiện trường, phản ứng của Kojiro lại vô cùng mãnh liệt.

“Quyết định rồi, tôi muốn ứng tuyển làm nhân viên của cửa hàng này, xin sếp Tô Thanh nhận tôi đi, tôi sẽ cố gắng làm việc gấp bội!” Nói rồi, Kojiro lập tức quỳ xuống trước mặt Tô Thanh, đầu chạm xuống sàn, làm ra dáng quỳ lạy ngũ thể đầu địa, lộ ra vẻ đầy nhiệt

huyết.

“Ơ…,” Tô Thanh ngẩn người liếc nhìn Kojiro đang kích động, cũng lộ vẻ sửng sốt.

“Thực ra, điều đó cũng không phải không thể được.

Nếu vậy, lương thử việc mỗi tháng 3000 Liên minh tệ, bao ăn ở, sau khi làm chính thức sẽ bàn bạc lại, thế nào?” Tô Thanh tiếp tục nói.

“Đương nhiên không vấn đề gì!” Không nói gì thêm, Kojiro lập tức bày tỏ sự đồng ý, rõ ràng trọng tâm của hắn không hề nằm ở mức lương.

Mục đích cơ bản của hắn là để có thể tiếp tục nuôi dưỡng Shaymin, mặc dù Shaymin không còn là Pokémon của hắn, nhưng có thể đồng hành cùng Shaymin trưởng thành, cũng không tệ.

Trong lòng hắn coi Shaymin như một người bạn.

“Vậy thì được rồi, cứ quyết định như vậy đi.” Ánh mắt nghiêm túc quét qua Kojiro và Tô Thanh một cái, nửa ngày sau.

Meowth bên cạnh cũng lập tức đưa ra một quyết định táo bạo, dưới sự theo dõi của Kojiro và Musashi, Meowth trực tiếp đi đến trước mặt Tô Thanh.

Cung kính y hệt Kojiro, quỳ xuống trước mặt Tô Thanh.

“Chào sếp, meow!” “Ơ…” Sự thay đổi này cũng khiến Tô Thanh không khỏi khẽ sững sờ, không kịp phản ứng.

Bên cạnh, Musashi đã ngây người.

“Ý gì vậy, Kojiro.

Shaymin không phải Pokémon của cậu sao?” “Và, Meowth, cũng muốn trở thành nhân viên cửa hàng này sao?” Lúc này Musashi cũng hoàn toàn ngơ ngác, trên mặt đầy vẻ khó hiểu.

“Musashi, cái này…” Musashi chưa kịp nói gì, Kojiro lập tức lại chìm vào thế giới bi thương.

“Để tôi nói, meow, ” Thấy Kojiro lộ ra vẻ mặt vừa bất lực vừa đau lòng, Meowth cũng có chút bất đắc dĩ.

“Kojiro đã phóng thích Shaymin rồi, nên đừng hỏi nữa, thế đấy, meow!” Nửa ngày sau.

Trong tay Tô Thanh đã thành công có thêm ba nhân viên mới, lần lượt là Meowth, Musashi, Kojiro.

Theo Tô Thanh lấy ra bản hợp đồng từ Hệ thống, ngay khi ba người thành công ký tên và lăn dấu vân tay.

Toàn bộ kiến trúc lập tức xảy ra một sự thay đổi lớn.

Rầm rầm rầm!

Một cảm giác động đất núi rung bỗng nhiên bao trùm lên mọi người.

Ngay sau đó, xung quanh cửa hàng liền xuất hiện thêm năm căn phòng, trong đó hai căn nằm ở hai bên trái phải của cửa hàng, ba căn còn lại thì ở phía sau, vừa khớp với ba căn phòng phía trước.

Bên trong cửa hàng, hai bên vách tường, cùng với vách tường cạnh cầu thang cũng xuất hiện thêm một cánh cửa kim loại mới.

Trước cửa hàng thì xuất hiện một cây cầu thủy tinh mới, toàn bộ cầu được làm bằng thủy tinh, kiên cố không thể phá hủy, tạo hình lộng lẫy.

Toàn bộ cây cầu mang màu đỏ rực rỡ, nhìn rất kỳ lạ.

Một con đường dài như vậy lại có thể được chế tạo bằng đá quý màu đỏ, cũng đủ thấy sự đầu tư lớn trong đó.

Cảnh tượng này xuất hiện cũng khiến Tô Thanh thầm liên tưởng

đến một cảnh tượng khác.

Nếu chuyện này mà tuyên truyền ra ngoài, e rằng những kẻ trộm sẽ nườm nượp kéo đến trước cửa, may mà quy tắc của hệ thống là kiến trúc bên ngoài vô địch.

Đến lúc đó chỉ cần phô bày sức mạnh một cách thích hợp, chắc sẽ tốt hơn.

Dưới sự đi theo của bộ ba, Tô Thanh thử bước vào cánh cửa kim loại bên cạnh cầu thang.

Bước vào phía sau cửa hàng, ngay sau đó Tô Thanh liền thấy một không gian rộng rãi, cách tạo hình bên trong hơi giống một nhà ăn dưới lòng đất.

Chắc là nơi ăn uống cho ba người, nối liền hai bên nhà ăn là hai căn phòng.

Bước vào trong, nhìn thấy đồ đạc bên trong, xem ra đó là nơi ở.

Đúng vậy, tổng cộng có năm căn phòng được thêm vào, nhưng trong đó có một căn dùng làm nhà ăn, chỉ có bốn căn có thể ở được.

Rõ ràng không gian mới được hệ thống nâng cấp này, mục đích là để cung cấp chỗ ở cho nhân viên.

Tô Thanh cũng vui mừng vì điều đó, nếu thực sự phải để ba người này ở bên dưới, Tô Thanh thật sự không quen.

Vì vậy, hệ thống trực tiếp tạo ra chỗ ở cho ba người ngay bên cạnh cửa hàng, hành động này cũng rất hợp ý Tô Thanh.

Nhanh chóng, ba người Kojiro phản ứng lại cũng chọn riêng cho mình một căn phòng, chăm chú quan sát không gian của mình, mong chờ cuộc sống phía trước.

Rầm rầm rầm!

Trong lúc bộ ba đang âm thầm phấn khích, Tô Thanh vừa định ra ngoài lần nữa, đi xem Serena thì từ trên bầu trời xa xa.

Những tiếng động ầm ầm vang lên, ngay sau đó từng chiếc trực thăng liền trực tiếp bay thẳng đến đây.

"Kojiro thiếu gia!!!" Một giọng nữ vô cùng lớn vang lên từ loa phóng thanh trên trực thăng.

Nghe thấy âm thanh này, trong phòng, khóe miệng Kojiro không khỏi giật giật.

"Rumiko?!" "Thiếu gia, cậu đúng là khiến lão già này phải tốn một phen tìm kiếm vất vả mà." Ngay sau đó, chưa kịp đợi Kojiro phản ứng, trên bầu trời lại vọng xuống một giọng nói già nua, dường như là lời nói của một quản gia.

"Khụ khụ!" Nửa ngày sau.

Ở cửa, Tô Thanh liền kinh ngạc nhìn Rumiko đang mặc một bộ váy công chúa, cấp tốc chạy đến.

Nhìn gương mặt đối phương, Tô Thanh thật sự ngạc nhiên.

Diện mạo này, xác định thật sự không phải Musashi sao?

Hắn quay đầu lại, ánh mắt đổ dồn vào Musashi vừa bước ra khỏi phòng.

Chậc chậc.

Hình như chỉ là Musashi thay đổi kiểu tóc, rồi thay một bộ trang phục mà thôi.

Cô gái này, chắc chắn không có chị em song sinh thất lạc ở bên ngoài sao?

"Ôi!" Nhanh chóng chạy về phía cửa hàng của Tô Thanh, Rumiko vừa chạy vừa không quên kéo hai bên vạt váy.

Kết quả, khi chạy đến bờ hồ, ánh mắt cô đổ dồn vào cây cầu băng lộng lẫy, hai mắt lập tức phát ra ánh nhìn khao khát, cô liền bị thu hút ánh mắt ngay lập tức.

“Cây cầu thủy tinh đẹp quá, lại còn là thủy tinh đỏ, lẽ nào Kojiro thiếu gia chuẩn bị cho mình sao?!

Thật hạnh phúc quá!” Dần dần, vì sự xuất hiện của cây cầu thủy tinh đỏ, cũng khiến Rumiko từ từ dừng bước, trên mặt càng xuất hiện một chút e thẹn.

Nhìn Tô Thanh, toàn thân run lên, nổi cả da gà.

“……” Rón rén bước ra khỏi phòng, Kojiro cũng đang tiến đến bên cạnh Tô Thanh, vẻ mặt khó coi.

Thấy vậy, khóe miệng Tô Thanh lại nở một nụ cười đầy ẩn ý.

Chương 77

“Thế nào, Kojiro, hình như là vợ chưa cưới của cậu đấy, định làm gì?” Tô Thanh cười gian nói.

“Khụ khụ, Sếp Tô Thanh, anh lại biết cả chuyện này, đúng là không giấu được gì anh.

Nhưng, đừng đùa nữa, tôi đã định làm việc ở đây rồi, làm ơn giúp tôi giải quyết đi, được không?

Nhất định đừng nói tôi ở đây, làm ơn đấy.” Vừa nói, Kojiro càng nhanh chóng giơ cánh tay lên, hai tay chắp lại, căng thẳng cúi người chào Tô Thanh, lợi dụng lúc ánh mắt Rumiko vẫn đang đổ dồn vào cây cầu thủy tinh bên ngoài.

Không chú ý thấy, Kojiro liền không quay đầu lại mà chạy thẳng ra phía sau, trốn vào trong phòng.

“……” Chứng kiến cảnh tượng này, Tô Thanh cũng không khỏi hơi ngạc nhiên.

Ở kiếp trước, Kojiro hình như có giải thích là sợ Rumiko, nhưng rốt cuộc là vì sao?

Vì vậy, trên mặt Tô Thanh cũng hiện lên một chút ngạc nhiên.

“Thôi rồi!” Suy nghĩ một lúc, Tô Thanh không định suy nghĩ nữa.

Ánh mắt ra hiệu cho Mew bên cạnh.

“Vậy thì làm ơn, Mew, hãy khống chế người phụ nữ bên ngoài, cùng với những người khác bay ra khỏi đây.

Ngoài ra, hãy xóa bỏ những thông tin liên quan đến Kojiro trong đầu họ.” Giọng Tô Thanh nhanh chóng nói.

“Meow ~!” Nghe vậy, Mew lập tức nở nụ cười tươi, sau đó nhanh chóng bay lượn trên không trung.

Từng luồng năng lượng tâm linh không ngừng khuếch tán ra bên ngoài, sau đó trực tiếp xâm nhập vào đầu Rumiko.

Xoẹt!

Rumiko vốn đang chìm đắm trong ảo tưởng đẹp đẽ, lập tức lộ ra ánh mắt ngây dại, đứng ngây ra tại chỗ.

Không chỉ Rumiko, ngay cả quản gia phía sau, và những người lính đánh thuê lái máy bay cũng tương tự như vậy.

“Khoan đã.” Thấy sự thay đổi này xảy ra, Tô Thanh lại nhớ ra một chuyện quan trọng.

Hình như thời gian Kojiro tiếp xúc với những người này khá dài.

Nếu Mew xóa bỏ toàn bộ ký ức liên quan đến Kojiro trong đầu họ… Chậc chậc, hình như sẽ rất phiền phức.

Đến lúc đó, Kojiro sẽ không còn nhận ra ai nữa.

“Khoan đã, Mew, tiên đừng xóa bỏ toàn bộ ký ức của họ, chỉ xóa bỏ thông tin trong vòng sáu tháng là được rồi.” “Meow?!” Nghe vậy, Mew đang bay lượn trên không trung khẽ sững sờ.

Nhưng vẫn nhanh chóng chấp hành mệnh lệnh của Tô Thanh, nheo mắt hoàn thành thao tác.

Sau đó khống chế Rumiko và những người khác lên máy bay trở lại.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Chứng kiến trực thăng bay đi lần nữa, trên mặt Kojiro cuối cùng cũng lộ ra vẻ giải thoát.

Đúng vậy.

Ngay từ khi Tô Thanh ra lệnh cho Mew xóa ký ức, Kojiro đã nghe thấy âm thanh đó, vì vậy không kiềm được lén lút nhìn ra bên ngoài.

Và hắn đã chứng kiến cảnh tượng sảng khoái đó.

"Tuyệt vời quá, thật sự quá tuyệt vời, vô cùng cảm ơn anh, Sếp Tô Thanh." Thấy người nhà và Rumiko đã rời đi thành công, trên mặt Kojiro cũng không khỏi xuất hiện một chút vui mừng.

Trong khoảnh khắc cúi đầu, ánh mắt liếc nhìn Shaymin đang chạy đi chạy lại trong cửa hàng, sau đó lại liếc nhìn đám trực thăng đang bay ra bên ngoài.

Hình như vì Shaymin mà hắn đã bị lộ thân phận và vị trí, khiến người nhà tìm thấy.

Kết quả, bây giờ lại một lần nữa có cơ hội ở bên Shaymin.

Mà cũng thành công thoát khỏi phiền phức gia đình, đây là một lựa chọn không tồi.

"Được rồi." Khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Tô Thanh cũng thầm nói cuối cùng mọi việc cũng xong.

"Vậy thì, tiếp theo, việc vận hành cửa hàng, cùng với linh vật cửa hàng Shaymin xin nhờ các cậu chăm sóc.

Hãy chuẩn bị rồi làm việc đi, tôi có việc cần ra ngoài một chuyến." Tô Thanh lãnh đạm nói.

"Sếp Tô Thanh!!!" Nghe vậy, ba người lập tức đứng thẳng người, chào Tô Thanh.

Điều đó khiến Tô Thanh cảm thấy có chút kỳ lạ.

Nhìn động tác cơ thể theo thói quen của họ.

Nếu để người khác nhìn thấy, người không biết thật sự sẽ nghĩ hắn là trùm của một tổ chức tà ác.

Đưa tay xoa xoa mũi.

Tô Thanh trực tiếp lấy ra một tấm thẻ tài khoản, đưa cho Kojiro đang ngơ ngác trong tay, giải thích.

"Mew trực tiếp dùng Dịch Chuyển Tức Thời, lấy được từ túi của quản gia." Thuận tay, Tô Thanh liền trực tiếp đưa cho Kojiro.

Ăn trộm tiền của người khác, với tư cách là một thanh niên thế kỷ mới có phong thái, Tô Thanh chắc chắn sẽ không làm.

Nhưng nếu Kojiro, 'tự nguyện' đến đây để mua Pokémon tiêu phí, Tô Thanh lại vô cùng hoan nghênh.

Điều đó cũng phù hợp với phạm trù giao dịch bình thường.

Dù sao đó cũng là tiền của gia tộc Kojiro.

Còn về việc gia tộc Kojiro có thể thông qua việc điều động vốn để điều tra Tô Thanh không?

Điều đó là không thể, hệ thống sở hữu chức năng bảo mật tuyệt mật, không ai có thể truy vấn vị trí tài khoản của Tô Thanh.

Trừ khi quản gia trước khi xuất phát, đã thông báo vị trí hiện tại của Kojiro cho cha mẹ Kojiro.

Bằng không thì, trong đầu những người vừa rời đi chắc chắn sẽ không còn thông tin về Kojiro nữa.

"Ba người cũng có thể luân phiên nghỉ ngơi, tôi không yêu cầu các cậu cứ phải làm việc liên tục." Liếc nhìn ba người trước mặt, Tô Thanh cũng không quên nhắc nhở.

"Vâng, lão đại!" Đối với điều này, Kojiro cũng nhanh chóng đáp lại.

Cũng không biết là vì Tô Thanh đã giúp hắn thoát khỏi sự truy đuổi của Rumiko, hay vì Tô Thanh đã giúp lấy được một tấm thẻ tài khoản khổng lồ từ quản gia mà hắn phấn khích.

Hoặc có lẽ, không phải vì những điều đó.

Ánh mắt liếc nhìn, ánh mắt luôn vô thức nhìn về phía Shaymin của Kojiro.

Có lẽ mục đích trong lòng hắn là để tiếp tục chăm sóc Shaymin.

Sau khi thành công giao nhiệm vụ cho ba người, Tô Thanh liền trực tiếp rời khỏi cửa hàng.

Đây cũng là lần đầu tiên hắn đi bộ trên đất liền của vùng Sinnoh.

Ôm trong lòng chú 'Umbreon'.

Ồ, phải nói là Thần thú Mew biến hình thành Ditto, đi bộ trên cây cầu thủy tinh đỏ, tâm trạng Tô Thanh cũng có thể nói là ngũ vị tạp trần.

Một cảm giác khó tả dâng lên trong lòng Tô Thanh.

"Ra đi, Garchomp!" Vượt qua cây cầu thủy tinh, Tô Thanh liền trực tiếp lấy ra Pokeball của Garchomp từ thắt lưng, ánh sáng đỏ lập tức chiếu rọi.

Ngay sau đó, một Pokémon vô cùng to lớn, liền từ trong ánh sáng đỏ thoát ra, thành công hiện rõ hình dáng trước mặt Tô Thanh.

"Đi thôi, Garchomp, anh đi tìm Serena." Tô Thanh mỉm cười nói.

Sau đó, thân ảnh Tô Thanh liền trực tiếp dưới sự bảo vệ của Mew, bay lên lưng Garchomp.

Có Tập Trung Nội Tại của Mew làm môi giới, Tô Thanh cũng không cần sợ Da Thô Ráp của Garchomp sẽ làm hại chủ nhân.

Sự thay đổi này cũng khiến Tô Thanh không khỏi thầm nghĩ, Pokémon hệ Psychic thật sự hữu dụng.

Lập tức đưa cánh tay ra, phủ lên 'Umbreon' trong lòng.

Ôm một chú 'Umbreon' vô cùng xinh đẹp đáng yêu, dưới sự dẫn dắt của Garchomp, Tô Thanh bay về phía thung lũng xa xa.

Trụ sở Liên minh Sinnoh.

Trong văn phòng sang trọng nhất.

Đang có hai người có quyền lực thực tế ngồi ở đó.

"……, thì ra là vậy." Người nói là một phụ nữ lớn tuổi, tuy tuổi xuân đã không còn, nhưng trên người bà lại tràn đầy khí chất của người bề trên, khiến người ta không khỏi âm thầm căng thẳng trước mặt bà.

Nhưng người phụ nữ đối diện bà lại không hề căng thẳng chút nào.

Cô đưa tay lấy tách trà đã pha trên bàn, khẽ thổi thổi, sau đó liền nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

Trong lúc đó, chiếc vòng bảo vệ đặc biệt trên cổ tay phải của cô cũng đã lộ rõ thân phận thật sự của cô.

"Vậy là, để tranh giành Cổng Bí Cảnh xuất hiện dị biến trên vùng biển giữa Hoenn và Sinnoh, khu vực Hoenn đã phái Steven và Wallace đến thách đấu chúng ta, Sinnoh sao?" Cynthia nói với vẻ mặt thờ ơ.

Đồng thời, trong đầu cô cũng đang nghiêm túc suy nghĩ.

Cô cũng biết về Cổng Bí Cảnh trên vùng biển mà đối phương vừa nói.

Nó nằm trên Đảo Vũ ở rìa Sinnoh.

Hòn đảo đó từ xa xưa đã không ngừng tranh chấp.

Trước khi Liên minh Pokémon được thành lập, có một thời gian nó thuộc về vùng Sinnoh, sau đó cũng có một thời gian thuộc về Hoenn.

Chương 78

Bây giờ nó đã trở lại tay Sinnoh, kết quả Cổng Bí Cảnh xuất hiện.

Điều này lại khiến Liên minh Hoenn vốn dĩ không muốn tính toán thêm, lại nổi sóng.

“Ha, ai mà không vậy chứ.” Dường như nhìn ra sự ngạc nhiên của đối phương, người phụ nữ lớn tuổi cũng chủ động giải thích nguyên nhân cho Cynthia.

“Bà biết cháu rất tò mò.

Cùng thuộc về Liên minh Pokémon, tại sao Steven và Wallace lại đưa ra lựa chọn như vậy, dường như không phù hợp với quy tắc hành xử của một Quán Quân.

Phải không?!” Một lát sau, thấy Cynthia lộ ra vẻ suy tư, người phụ nữ cũng không đợi cô nói.

Ngay sau đó liền tiếp tục nói.

“Thực ra làm như vậy, cũng có nguyên nhân.

Một mặt là quyết định do các Nghị viên Hội đồng Liên minh Hoenn đưa ra.

Trong tình huống ban đầu, chỉ cần Wallace không đồng ý, kế hoạch tự nhiên không thể thực hiện.

Nhưng, họ đã lợi dụng việc ‘mưu cầu lợi ích cho khu vực Hoenn’, lấy lý do đại nghĩa khu vực như vậy.

Lại còn tổ chức trực tiếp tại hiện trường, khiến Wallace có chút khó xử.

Với tư cách là một Quán Quân Hoenn, anh ấy cũng hơi bị động,

không thể nào thật sự không mưu cầu phúc lợi cho khu vực Hoenn được.

Áp lực dư luận sẽ rất lớn.

Chính vì vậy, Wallace cũng đã mắc bẫy.

Sau đó, anh ấy đã dùng áp lực dư luận, chuyển áp lực sang Quán Quân tiền nhiệm Steven.

Dẫn đến việc, hai người trong tình thế bất đắc dĩ, đã chọn thách đấu Liên minh Sinnoh." Người phụ nữ lớn tuổi từ tốn nói.

Nghe bà nói một hồi, Cynthia cuối cùng cũng hiểu rõ tình hình thực tế.

"Thì ra là do các Nghị viên ép buộc sao?" Cynthia khẽ lẩm bẩm.

"Có thể!" Vừa nói, ánh mắt Cynthia cũng đổ dồn vào người phụ nữ lớn tuổi trước mặt.

"Ha ha, khu vực Sinnoh của chúng ta không phải Hoenn.

Khu vực Sinnoh hiện tại đang trong giai đoạn phát triển, mọi người tự nhiên đều đang đồng lòng nỗ lực chờ đợi Sinnoh quật khởi, cũng sẽ không có ai cản trở.

Bằng không thì sau này, sẽ không hay đâu.

Đợi Sinnoh đạt đến trình độ như Hoenn, không chừng sự tranh đấu ở Sinnoh sẽ còn nghiêm trọng hơn cháu tưởng.

Nhưng cũng sẽ không quá phóng túng.

Dù sao cũng thuộc về tộc chōkoku, nếu không cần thiết, tự nhiên cũng sẽ không trêu chọc và kết giao ước với Dialga." Vừa nói, trong mắt người phụ nữ lớn tuổi cũng lóe lên một tia tự hào.

Biểu cảm đó tràn đầy kiêu ngạo.

Dường như, Cynthia trước mặt càng mạnh, trên mặt bà càng rạng rỡ.

Dừng lại một chút, thấy Cynthia vẫn còn đang suy tư, người phụ nữ lại nói.

“Thực ra, những cuộc tranh đấu như vậy, cũng không tệ như cháu nghĩ.

Ngược lại, những cuộc tranh đấu nội bộ của Hoenn, lại rất hữu ích cho việc nâng cao sức ảnh hưởng thực tế.

Dù sao trong những cuộc tranh đấu đó, các Huấn Luyện Gia của khu vực Hoenn lại có thể thực sự thu được lợi ích nhất định.” “Chính xác!” Nghe vậy, Cynthia cũng gật đầu đồng tình.

Ngay trong cuộc đối thoại vừa rồi, cô cũng đã biết được kết luận thăm dò Cổng Bí Cảnh đầu tiên của Liên minh Kanto.

Đó là, trong Cổng Bí Cảnh khi hoàn thành các trận đấu Pokémon, có một xác suất nhất định nâng cao cấp độ hoặc sức chiến đấu của Pokémon.

Trong đó có một Sĩ quan Cảnh sát sau khi trải qua một lượng lớn trận đấu, thậm chí còn trực tiếp nâng cấp Arcanine Chuẩn Thiên Vương cấp đỉnh phong lên sức chiến đấu Cấp Thiên Vương.

Trực tiếp một bước trở thành tiểu đội trưởng trong đội điều tra.

Dưới sự thống lĩnh của đội trưởng đội điều tra.

Có thể lãnh đạo năm thành viên tiểu đội.

“Đúng vậy, thực ra điều đó không tệ, nhưng, trên thực tế, mọi việc cũng không nghiêm trọng như cô nghĩ.” Trong lúc Cynthia và người phụ nữ lớn tuổi đang nói chuyện, một giọng nam bỗng nhiên truyền vào tai hai người.

Ngay sau đó, cánh cửa phòng liền trực tiếp bị mở ra từ bên ngoài, một thân ảnh cao ráo bước vào phòng.

"Ai?!" Sự thay đổi đột ngột tại hiện trường khiến Cynthia lập tức nhìn về phía nguồn phát ra âm thanh.

Ánh mắt cô nhanh chóng lóe lên một tia cảnh giác, biểu cảm trên mặt cũng ngay lập tức trở nên lạnh lùng.

"Ồ, Quán Quân tiền nhiệm của Liên minh Hoenn lại thích nghe lén sao?

Không ngờ Liên minh Hoenn lại có truyền thống như vậy, thật khiến người ta khâm phục." So với sự ngạc nhiên của Cynthia, người phụ nữ lớn tuổi kia, sau khi nghe câu nói đầu tiên của đối phương, liền trực tiếp đáp lại lời nói của đối phương.

Dường như chỉ bằng giọng nói, bà đã đoán được thân phận của đối phương.

"Quán Quân tiền nhiệm của Liên minh Hoenn.

Steven?!

Tại sao anh lại ở đây?" So với sự bình thản của người phụ nữ lớn tuổi, Cynthia lại lạnh lùng.

Bởi vì điều đó khiến cô cảm thấy mất mặt.

Mức độ bảo mật của Liên minh Sinnoh lại đến nông nỗi này, quá tùy tiện rồi.

Đối phương là một Quán Quân tiền nhiệm của Liên minh Hoenn, một nhân vật nổi tiếng như vậy, lại có thể lẻn vào mà không gặp trở ngại nào.

Mấy người kia ăn không ngồi rồi à?

Điều này khiến trong lòng Cynthia nảy sinh ý nghĩ chỉnh đốn lại

các quan chức trụ sở Liên minh.

Không khỏi, ánh mắt Cynthia cũng đổ dồn vào sĩ quan Cảnh sát bên cạnh.

Cảm nhận được ánh mắt của Cynthia, sĩ quan Cảnh sát vốn dĩ đang đỏ mặt, cũng ngay lập tức trở nên lúng túng.

"Ôi chao, Cô Cynthia đừng tức giận.

Nếu tôi thực sự muốn vào, ngăn cũng không ngăn được, đừng trách anh ấy." Giữa lời nói.

Steven, người luôn giữ vẻ mặt ôn hòa, nho nhã, cũng trực tiếp vượt qua sĩ quan Cảnh sát đó.

Bước vào phòng.

"Trước hết hãy lui xuống đi!" Thấy vậy, Cynthia cũng không nói thêm gì.

Một lát sau, sĩ quan Cảnh sát phản ứng lại cũng lập tức gật đầu, trên mặt vẫn còn không ít vẻ lúng túng.

Biểu hiện này cũng khiến Cynthia không khỏi âm thầm lắc đầu.

Xem ra sự xâm nhập của văn hóa quá khủng khiếp, Steven ở thế giới này mê hoặc không ít người, Cynthia lúc đó cũng đã từng nghe qua.

Cô biết có những cô gái rất mê Steven, thậm chí bây giờ có những cô gái mê Quán Quân hiện nhiệm của Hoenn, Wallace.

Cynthia từng ảo tưởng, không chừng đó cũng là một trong những chiến lược của Hoenn.

Ít nhất Sinnoh chưa bao giờ phát triển kiểu hình thức quảng bá rầm rộ như vậy.

Wallace và Steven, đều có thói quen tham gia các chương trình truyền hình.

Có một số người với tư cách giám khảo các cuộc thi, những điều đó đều là cơ hội quảng bá tốt.

Đến mức, sĩ quan Cảnh sát kia ngay từ đầu đã không ngăn cản Steven, để đối phương nghe lén cuộc trò chuyện của cô và bà nội.

Đúng vậy, người phụ nữ lớn tuổi ngồi đối diện Cynthia, chính là bà nội của Cynthia, Tiến sĩ Carolina.

Bà cũng là Chủ tịch Hội đồng Liên minh Sinnoh hiện nhiệm, gần như toàn bộ Đại Hội đồng đều nằm dưới sự kiểm soát của Tiến sĩ Carolina, hoạt động một cách trật tự.

"Thì ra là vậy!" Bước vào phòng.

Steven cũng không giấu giếm, trực tiếp nói rõ ý đồ.

"Tôi và Wallace ra tay lần này, cũng hoàn toàn bất đắc dĩ.

Chúng tôi nghĩ, trận chiến này gần như bắt buộc phải diễn ra.

Thậm chí bên Hoenn sẽ tiến hành phát sóng trực tiếp trên truyền hình, phát cho các Huấn Luyện Gia của Hoenn xem.

Yêu cầu của bên đó là ai chiến thắng, người đó sẽ giành được quyền kiểm soát Đảo Vũ.

Nhưng tôi sẽ không thực sự dùng hết sức lực.

Lúc đó tôi và Wallace sẽ lần lượt đối đầu với cô, và một trong Tứ Đại Thiên Vương của Sinnoh.

Lúc đó tôi có thể cố ý thua cô, một thắng một thua như vậy, những Nghị viên của Hội đồng Liên minh tự nhiên cũng sẽ không nói thêm gì.

Dù sao chuyện này vốn dĩ là do chúng tôi sai, đã gây phiền phức cho cô, cũng là lỗi của tôi." Steven nói với vẻ mặt bất lực.

"Ồ?!" Nghe vậy, Cynthia lại khẽ sững sờ.

"Không ngờ lời nói như vậy lại có thể thoát ra từ miệng anh.

Tôi cứ tưởng anh và họ hoàn toàn đồng lõa." Đối với lời nói của Steven, Cynthia lại vô cùng lạnh lùng, lộ ra vẻ mặt giễu cợt.

Dù sao Steven có nói thật hay không, cô cũng không thể biết được.

Chương 79

Ai biết đó có phải là lời hứa suông không?

Trong tình huống như vậy mà cô còn cho hắn sắc mặt tốt thì mới là lạ.

"Nhưng, trận chiến này tôi đã chấp nhận.

Không, nếu anh muốn nương tay thì không cần đâu, Sinnoh sẽ dùng sức mạnh của mình để đánh bại Hoenn.

Thời gian, địa điểm, hãy nói cho tôi biết.

Đến lúc đó tôi sẽ tìm một đối tác thích hợp để đánh bại anh và Wallace." Cynthia nói với vẻ mặt bình thản, thần sắc vô cùng tự tin.

"……" Bên cạnh.

Tiến sĩ Carolina nghe vậy, lại không khỏi khẽ sững sờ.

Theo sức chiến đấu thực tế hiện tại của Liên minh Sinnoh mà nói.

Để Liên minh Sinnoh chọn ra một Huấn Luyện Gia mạnh mẽ, phối hợp với Cynthia, đánh bại Steven đã thành danh nhiều năm.

Hoặc Quán Quân hiện tại của Hoenn là Wallace, điều đó rất khó khăn.

Thậm chí để hòa cũng khó.

Nhìn lại, chỉ có thể để Cynthia đối đầu với Wallace.

Còn về Steven, bà căn bản không dám, Steven không hề thua kém thiên tài Cynthia, thời gian ra mắt còn sớm hơn, bây giờ sức mạnh thực sự quá khủng khiếp.

Không ai biết sức mạnh của Steven những năm qua đã đột phá đến

cảnh giới nào, đối với sự tự tin của Cynthia, thực ra bà cũng không thể hoàn toàn yên tâm.

Nhưng dù sao cũng là cháu gái của bà, từ nhỏ nhìn Cynthia lớn lên, bà cũng không cho rằng Cynthia sẽ làm chuyện hồ đồ trong chuyện như vậy.

"Ồ?!" Tại hiện trường, Steven nghe lời Cynthia nói cũng không khỏi khẽ sững sờ.

Biểu cảm trên mặt tràn đầy ngạc nhiên, không, nửa ngày sau, Steven phản ứng lại cũng lập tức cười lớn.

"Cũng đúng, trận đấu Pokémon vốn dĩ không nên nương tay, được thôi, tôi biết rồi.

Tôi và Wallace sẽ dốc toàn lực chiến đấu." Dừng lại một chút, sau khi xác lập phương hướng tổng thể, Steven lại tiếp tục nói.

"Thời gian thì định vào năm ngày sau đi.

Còn địa điểm, có thể giao cho cô quyết định, hai bên mỗi người chiếm một điều kiện chiến đấu, cũng công bằng." Steven nói với vẻ suy tư.

Thực ra đó cũng là kết luận sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, nếu không phải như vậy.

Nếu thời gian ngắn hơn một chút, Cynthia có thể không thể triệu tập được trợ thủ mạnh mẽ.

Điều đó cũng là để cung cấp cho cô một khoảng thời gian nhất định, để đạt được tác chiến công bằng nhất có thể.

Với tư cách là Quán Quân, Steven có lòng kiêu hãnh của mình, hắn không bao giờ hy vọng đối thủ của mình yếu kém.

Hắn hy vọng trước khi trận chiến diễn ra, đối thủ có thể chuẩn bị

sẵn sàng mọi thứ.

“Được!” Đối với lời nói của Steven, Cynthia không có bất kỳ dị nghị nào.

Vì vậy liền trực tiếp chọn đồng ý.

“Vậy thì, tạm biệt, hai vị.

Lần này đã mạo muội nghe lén cuộc thảo luận của các vị, thực sự vô cùng xin lỗi.” Trước khi đi, Steven cũng không quên giải thích chuyện lúc trước.

Nửa ngày sau.

Sau khi Steven rời đi, tình hình tại hiện trường quả thực lại một lần nữa thay đổi.

“Tiểu Na, rốt cuộc là chuyện gì vậy?

Sao cháu lại đồng ý lời thách đấu của Steven, lại còn muốn dốc toàn lực?

Đó thật sự là hai vị Quán Quân lừng lẫy.

Sức mạnh của Steven càng không cần nói đến, cháu quá bốc đồng rồi.” Tiến sĩ Carolina nói với vẻ mặt lo lắng.

Nghe vậy, Cynthia lại khẽ hừ một tiếng, tâm trạng dường như đã thư thái hơn.

Cảm giác như, cô không hề đặt Steven và Wallace vào mắt vậy.

“Hừ hừ, đến lúc đó hãy xem.

Xin hãy tin cháu, bà nội.

Dù không mạnh, cháu cũng có thể trực tiếp giao ước với Dialga, hai người họ liên thủ cũng không thể đánh thắng cháu.” Cynthia nói với vẻ Tsundere.

Tiến sĩ Carolina: "……" Khoảnh khắc đó, trong lòng bà tràn đầy vạch đen.

Cháu gái này không lẽ thật sự có thể làm ra chuyện như vậy sao?

Không, nhìn trạng thái của Cynthia trước mặt, hình như thật sự có ý định đó.

"Haizz!" Thôi vậy.

Sau khi suy nghĩ, bà cũng không bình luận gì thêm về chuyện này.

Dù sao ngoài việc triệu hồi Dialga để chiến đấu ra, bà cũng không biết, Cynthia rốt cuộc sẽ dựa vào ai để đánh bại Steven và Wallace liên thủ.

Suy nghĩ chìm vào ảo tưởng.

Khi nghĩ đến bóng dáng Tô Thanh, khóe miệng Cynthia lập tức cong lên.

"Ha ha." Khẽ cười một tiếng, Cynthia phản ứng lại lập tức nhìn ra ánh mặt trời chói chang ngoài cửa sổ.

Lúc này mặt trời tuy chưa sắp lặn, nhưng cũng sắp lặn rồi.

Vì vậy, Cynthia cũng lập tức hành động.

"Bà nội, cháu đi trước đây.

Còn địa điểm, trong vòng năm ngày, cháu sẽ nói cho bà biết." Cùng với tiếng cười trong trẻo như chuông bạc của Cynthia, và âm thanh truyền vào tai Tiến sĩ Carolina.

Thân ảnh Cynthia cũng nhanh chóng bước ra khỏi phòng.

"Ồ?!" Nhìn phản ứng của Cynthia.

Con bé này, không lẽ lại gặp ai rồi sao?!

Chứng kiến Cynthia rời đi, Tiến sĩ Carolina đang ngồi trên ghế

sofa cũng không khỏi lộ ra vẻ tò mò.

Trong lòng càng tràn đầy ngạc nhiên.

Không phải vừa định đứng dậy thì bên ngoài cửa lại vang lên một tràng tiếng bước chân đang đến gần, sau đó lại có một giọng nói quen thuộc truyền vào tai.

"À đúng rồi, bà nội, lần này sau khi cháu rời đi, đừng quên chỉnh đốn an ninh của Liên minh Sinnoh." Vừa nói, trong mắt Cynthia cũng lóe lên một tia lạnh lùng.

Tuy Liên minh Pokémon thuộc cùng một cộng đồng liên minh lớn, nhưng mỗi liên minh đều có những toan tính riêng.

Nếu không thì.

Liên minh Hoenn cũng sẽ không làm ra chuyện như vậy, sự cảnh giác cần thiết vẫn phải có.

Bằng không thì, nếu Sinnoh chỉ có những người đứng trên đỉnh Kim Tự Tháp cảnh giác các liên minh khác, mà cấp dưới lại không cảnh giác.

Nếu tùy tiện hỏi gì cũng lộ hết bí mật ra ngoài, toàn bộ Sinnoh sẽ trở thành trò cười.

Kanto làm tốt điểm này, tuy thông tin đều sẽ được truyền đạt đến các liên minh khác, nhưng một số vấn đề cốt lõi thì lại không được truyền bá ra ngoài, Sinnoh cần tiếp tục học hỏi.

"Ồ!

Bà nhớ rồi, quả thực nên chỉnh đốn lại." Nghe vậy, trên mặt Tiến sĩ Carolina cũng lộ ra một chút ngạc nhiên.

Ngay sau đó, sau khi phản ứng lại, trong mắt bà lại lóe lên một tia nghiêm túc.

Kalos.

Tại trụ sở Liên minh Kalos ở trung tâm khu vực Kalos.

Văn phòng của Tứ Đại Thiên Vương.

“Hôm nay, có tin tức thời sự mới nào không?!” Một phụ nữ ăn mặc rất lộng lẫy, khoác trên mình chiếc áo khoác trắng, đang thảnh thơi ngồi trên ghế.

Cô tò mò hỏi cấp dưới xung quanh, gần đây có chuyện gì thú vị không.

Nghe vậy, một phụ nữ bên cạnh sau khi nghe những lời nói đó, trên mặt lại lập tức lộ ra một vẻ mặt khá là buôn chuyện.

“Không, Diantha.

Gần đây thật sự đã xảy ra một chuyện vô cùng thú vị.

Hình như Quán Quân tiền nhiệm của Liên minh Hoenn Steven, cùng với Quán Quân hiện nhiệm Wallace, muốn liên hợp đối phó với Sinnoh.

Nghe nói Liên minh Hoenn đã đệ đơn thách đấu.

Muốn một trận đấu đôi.

Bên chiến thắng sẽ giành được quyền kiểm soát thực tế Đảo Vũ.

Đúng vậy.

Hành động lần này của Liên minh Hoenn, thực chất là để giành lấy Cổng Bí Cảnh phía trên Đảo Vũ.” Lời nói vừa dứt, trên mặt người phụ nữ cũng lập tức lộ ra vẻ chán ghét.

Chương 80

Steven và Wallace tuy có nhân khí cao, nhưng điều đó cũng không thể thay đổi được, hành động lần này của họ thật sự thấp kém đến mức nào.

Hành động lần này của Liên minh Hoenn, đúng là 'tư Mã Chiêu chi tâm', ai cũng biết.

Nhưng trong mắt đại đa số người, dã tâm của họ đã sớm lộ rõ.

"Thì ra là vậy." Nghe vậy, trên mặt Diantha cũng không khỏi lộ ra vẻ suy tư.

Một lát sau, trong mắt cô lại lóe lên một tia khinh thường.

"Ha ha, hai người đàn ông lớn lại đi bắt nạt một người phụ nữ, mặt thật sự dày quá nhỉ.

À, không ngờ khu vực Kalos lại có nhiều người thích Steven đến vậy, thật sự khó hiểu." Ngồi trên ghế, nhìn một số cô gái cuồng nhiệt của khu vực Kalos sùng bái Steven, Diantha cảm thấy trong lòng một trận cuộn trào.

Thậm chí, cứ tiếp tục như vậy cô sẽ nôn mất, thật là một nền văn hóa thẩm mỹ biến thái.

"Gì?!" Bên cạnh, sau khi nghe lời nói của Diantha, người phụ nữ bên cạnh lại lập tức căng thẳng.

"Nói năng cẩn trọng, Diantha.

Bây giờ cô chưa trở thành Quán Quân, tốt nhất đừng để người khác nắm được sơ hở.

Bằng không thì, có thể sẽ gây ảnh hưởng nhất định đến cô đấy."

“Hừ, làm chuyện xấu rồi không cho người ta nói à?!” Đối với điều này, Diantha lại vô cùng coi thường.

“Không, mọi việc không trực tiếp như cô nghĩ, không chừng bên trong có ẩn tình thì sao?

Phải không.” Mặc dù cảm thấy khả năng đó thấp, nhưng người phụ nữ cố gắng hết sức để thay đổi trạng thái hiện tại của Diantha.

Đừng để Diantha trực tiếp bộc lộ sự bất mãn với Steven và Wallace, bằng không thì.

Có thể sẽ gây ảnh hưởng rất lớn đến sự nghiệp của Diantha.

Tóm lại, trách nhiệm hiện tại của Diantha chủ yếu là người mẫu, thứ yếu mới là Tứ Đại Thiên Vương.

Bước tiếp theo, Diantha cần nâng cấp từ thứ yếu lên Quán Quân mới được.

Không, phải nói là cũng sắp rồi.

Người quản lý, cũng thầm suy tư.

“À đúng rồi.” Trong lúc người quản lý đang âm thầm suy tư, Diantha bên cạnh lại như chợt nhớ ra điều gì đó.

Hai mắt không khỏi khẽ sáng lên, ánh mắt lập tức đổ dồn vào người quản lý.

“Tôi, chi bằng hãy liên hệ với Cô Cynthia đi, hỏi xem có muốn cho tôi làm đối tác ra trận không.

Vừa hay bên tôi cũng vừa mới có được Đá Mega của Gardevoir.

Nếu trong trận chiến này có thể trực tiếp đánh bại một Quán Quân Hoenn, đối với tiếng nói của tôi trên con đường trở thành Quán Quân, cũng sẽ có sự nâng cao hơn nữa.” Lời nói vừa dứt, trong mắt Diantha cũng lóe lên một tia phấn khích.

“Khụ khụ.” Nghe vậy, người quản lý lại khẽ sững sờ, trên đầu xuất hiện một đống vạch đen.

“Tôi khuyên cô tốt nhất đừng nói nhiều, dù sao cô cũng không phải người Sinnoh.” Lời nói vừa dứt, chú ý đến biểu cảm mong đợi trên khuôn mặt tươi cười của Diantha.

Cùng với trạng thái hồn bay phách lạc của cô.

“Thôi rồi, không cần nói với cô ấy nữa.” Người quản lý cảm thấy nói với Diantha, cô ấy cũng chưa chắc sẽ nghe.

Vì vậy quyết định tự mình đi tra cứu số điện thoại của Liên minh Sinnoh, hỏi xem Cynthia có muốn chấp nhận lời đề nghị hỗ trợ từ xa này không.

Không, dù vậy.

Đối với việc Cynthia có đồng ý chuyện này hay không, cô cũng không đặt quá nhiều hy vọng.

Dù sao, nếu thực sự đồng ý cho Diantha thay thế Huấn Luyện Gia Sinnoh ra trận.

Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, cũng sẽ tạo ra hình ảnh Sinnoh vô năng.

Thậm chí còn nghiêm trọng hơn việc thua trận đấu.

Vì vậy, khả năng Cynthia đồng ý yêu cầu của Diantha, trong mắt người quản lý, gần như là 0.01%.

Reng reng reng!

Một tiếng điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Tiến sĩ Oak đang chủ trì hoạt động trại hè ra lệnh cho Pokémon, thiết bị liên lạc ở thắt lưng lại bỗng nhiên vang lên.

May mắn thay có Tiến sĩ Yamanshi ở bên cạnh hỗ trợ.

Vì vậy Oak cũng lập tức ra hiệu cho Tiến sĩ Yamanshi thay mình làm việc, sau đó một mình chạy vào góc, bắt máy điện thoại từ Kanto.

"……" "Liên minh Hoenn dám đưa ra quyết định như vậy sao?

Đưa ra quyết định như vậy, chẳng phải trực tiếp xé toạc mặt nạ với Liên minh Sinnoh sao?!" Nghe nội dung cuộc trò chuyện đã được mã hóa ở đầu dây bên kia, khóe miệng Tiến sĩ Oak không khỏi giật giật.

"Ha, chỉ có thể nói đám lão già đó quá không an phận, Steven và Wallace cũng bị kẹp ở giữa, có chút khó chịu.

Vừa hay ông đang ở Sinnoh, nếu có thể thì hãy cho các Thiên Vương Sinnoh mượn Pokémon chủ lực của ông đi.

Năm ngày thời gian, để họ và Pokémon của ông hòa hợp.

Tuy không thể đánh thắng Steven, nhưng ít nhất đối đầu với Wallace thì khả năng thắng rất lớn." Từ lời nói của Đạt Mã Lan Kỳ không khó để nghe ra, dường như trụ sở Liên minh Kanto, hy vọng Đảo Vũ vẫn nằm trong sự kiểm soát của Liên minh Sinnoh.

Dù sao đó vốn thuộc về Liên minh Sinnoh, nếu thực sự để Liên minh Hoenn giành mất.

Không chừng sẽ là một khởi đầu không hay.

Nếu sau này mọi người đều tranh giành lãnh thổ với nhau, Liên minh Pokémon cũng sẽ tan rã, sẽ trở thành hữu danh vô thực.

Vì vậy nếu không cần thiết, Đạt Mã Lan Kỳ thực sự không muốn Hoenn giành chiến thắng.

Wallace: "Tôi cảm nhận được, một luồng ác ý cực lớn từ Kalos và

Kanto.” “Khụ khụ, thôi vậy, tôi không định nhúng tay vào.” Ai ngờ, Tiến sĩ Oak vốn dĩ sẽ vui vẻ đồng ý trong lời nói của Đạt Mã Lan Kỳ, lại trực tiếp từ chối thẳng thừng đề nghị của ông ấy.

“Tại sao?!” Ở đầu dây bên kia điện thoại, Đạt Mã Lan Kỳ đầy vẻ khó hiểu.

Ông bạn già này không thể nào có tính cách như vậy được, nếu Liên minh Sinnoh thực sự gặp khó khăn, ông ấy cũng nên chọn giúp đỡ mới phải.

Lẽ nào khi ở Sinnoh, ông ấy đã bị nhắm tới?

“Khụ khụ!” Dường như nhận ra sự suy đoán ác ý của Đạt Mã Lan Kỳ ở đầu dây bên kia, Oak phản ứng lại cũng định giải thích một chút, không thể để ông ấy tiếp tục suy đoán ác ý.

Bằng không thì, Oak cảm thấy tuổi già không được an toàn nữa rồi.

“Không lẽ ông thật sự nghĩ Steven và Wallace có thể đánh thắng Liên minh Sinnoh sao?!” Oak nói với khóe miệng giật giật.

Đồng thời lời nói vừa dứt, trong đầu Oak cũng không khỏi hiện lên bóng dáng Tô Thanh.

Cùng với cảnh tượng đối phương có thể tùy ý triệu hồi một Pokémon Chuẩn Thần, hoặc thao tác Pokémon Mega.

Cộng thêm, mối quan hệ giữa Cynthia và Tô Thanh.

Người sáng suốt đều có thể thấy hai người có hảo cảm với nhau.

Không chừng sau này trực tiếp tiến vào một gia đình, mối quan hệ như vậy khiến Steven và Wallace thách đấu Cynthia, chẳng phải vô cớ cung cấp cho Tô Thanh một cơ hội anh hùng cứu mỹ nhân sao?

Oak thầm nghĩ.

Vừa nghĩ vừa, khóe miệng Oak cũng không khỏi giật giật.

Steven và Wallace, không lẽ là do Tô Thanh mời đến sao.

Không, Oak dù sao cũng biết chuyện này không thể đùa được.

Vì vậy cũng chỉ có thể là trùng hợp.

"Chậc chậc, thật sự muốn đánh.

Ai dạy dỗ ai thì thật sự chưa chắc đâu." Cầm thiết bị liên lạc, Oak thầm lẩm bẩm.

"?!" Lời nói của Oak lại khiến Đạt Mã Lan Kỳ đối diện không khỏi khẽ sững sờ.

Hình như, trong lời nói của Oak dường như có ẩn ý.

"Ha ha, tôi không biết đâu." Mặc dù Đạt Mã Lan Kỳ biết, nhưng Oak lại không định thông báo tình hình thực tế cho đối phương.

"Với cái tính của Liên minh Hoenn, chắc chắn sẽ chọn phát sóng trực tiếp, đến lúc đó xem thì sẽ biết thôi.

Tóm lại, nói trước một câu nhé, Liên minh Hoenn trong trận chiến này có thể sẽ rất thảm.

Thậm chí có thể sẽ khiến danh dự bị quét sạch." Oak thầm nghĩ, lời nói vừa dứt, Oak liền không đợi đối phương phản ứng, trực tiếp cúp máy.

Chỉ còn lại Đạt Mã Lan Kỳ ở đầu dây bên kia, trong lòng đầy nghi hoặc, vô cùng tò mò.

Trong đầu chỉ còn lại một ý niệm, đó là năm ngày thời gian hãy nhanh chóng trôi qua.

Để biết kết quả cuối cùng.

Liên minh Sinnoh rốt cuộc có át chủ bài gì, mà lại có thể khiến

Oak tự tin đến vậy.

Vừa nghĩ, Đạt Mã Lan Kỳ, trụ sở Liên minh Kanto, biểu cảm lập tức trở nên nặng nề.

Trong mắt vô thức lộ ra vẻ suy tư.

Cúp điện thoại, trong lòng Oak cũng đang âm thầm suy nghĩ về chuyện này, và những diễn biến có thể xảy ra.

Mặc dù chưa từng thấy Tô Thanh nổi giận, nhưng Oak lão luyện lại hiểu rõ.

Những người càng dễ nổi giận, khi thật sự nổi giận thực ra không nghiêm trọng đến vậy.

Chương 81

Thường thì những người có tính cách trầm ổn, ôn hòa như ngọc, cực kỳ ít nổi giận, khi họ nổi giận mới thực sự hung ác.

Theo tính cách của Tô Thanh như vậy, nếu thực sự chọc giận hắn, kết cục của Steven và Wallace… chậc chậc.

Không chừng đến lúc đó, lão già này lại phải ra tay cứu giúp một phen.

Oak thầm nghĩ.

Khóe miệng cũng vô thức nở một nụ cười nham hiểm.

Nếu thực sự xuất hiện cảnh tượng đó, dưới sự phát sóng trực tiếp, Tiến sĩ Oak cũng sẽ có cơ hội thể hiện sức mạnh của mình.

Lại một lần nữa thu hút một lượng lớn người hâm mộ, sảng khoái!

Vừa nghĩ, hai mắt Oak cũng không khỏi khẽ nheo lại, biểu cảm trông cực kỳ gian xảo.

"Dragapult ~!" Ngay lúc này, một chú Dragapult đẹp trai lại trực tiếp xuất hiện giữa không trung trước mặt Oak.

Cắt ngang ảo tưởng của Tiến sĩ Oak.

Cảnh tượng kỳ lạ này, suýt chút nữa khiến Tiến sĩ Oak sợ đến ngất xỉu.

"Hô hô hô!" Hít mấy hơi thật sâu.

Nửa ngày sau.

Tiến sĩ Oak mới một lần nữa chắp hai tay, đỡ lấy thắt lưng già nua của mình, từ từ bình tĩnh lại.

Trên mặt lại không khỏi lộ ra một chút bất lực.

“Dragapult, cái tên phá phách đáng ghét này, lại hù tôi nữa rồi.” Mặc dù bất lực, nhưng giọng điệu của Tiến sĩ Oak lại có vẻ vui vẻ.

Dường như ông cũng rất thích chú Dragapult tinh nghịch này.

Xem ra, Tiến sĩ Oak đã thu được không ít thông tin hữu ích từ chú Dragapult này.

“Cũng khá thú vị.” Trên sườn núi xa xa, Tô Thanh lúc này đã ở đó, nhưng lại không trực tiếp lộ diện.

Hắn vẫn ngồi trên mép vách đá dựng đứng, trong lòng Tô Thanh ôm một chú Shiny Umbreon đang lấp lánh, tự thân phát sáng, đáng yêu làm nũng.

Ánh mắt đổ dồn xuống phía dưới, nhìn cảnh Dragapult trêu đùa Tiến sĩ Oak, khóe miệng Tô Thanh cũng không khỏi cong lên.

Theo mức độ thân mật giữa hai người, xem ra Tiến sĩ Oak đã bị Dragapult trêu chọc không ít.

Nếu không thì, mức độ thân mật giữa Tiến sĩ Oak và một Pokémon hệ Ghost không thể tăng nhanh đến vậy.

Ánh mắt khẽ dịch chuyển, cùng với việc Tiến sĩ Oak trở lại đám đông, ánh mắt Tô Thanh cũng lại đổ dồn về phía khu vực chiến đấu.

Khu vực chiến đấu ở đây, thực ra là một khung chiến đấu hình chữ nhật được Tiến sĩ Oak yêu cầu Dragonite dùng Tia Băng đóng băng tạo ra.

Bị đánh văng ra ngoài, hoặc mất khả năng chiến đấu, đều sẽ bị coi là thất bại.

Vừa đúng lúc, khi Tiến sĩ Oak vừa bước vào đám đông.

Người tiếp theo ra sân cũng đến lượt Serena.

“Vậy thì, mình đi đây, Ninetales!” Đối mặt với một nhóm đối thủ ra mắt chưa đầy một năm, Serena trực tiếp chọn ra át chủ bài của mình, Shiny Alola Ninetales.

Shiny Alola Ninetales với sức chiến đấu Cấp Thiên Vương, trong những trận đấu áp đảo như vậy, tự nhiên là bất khả chiến bại.

Dù thuộc tính bất lợi, một phát Tia Băng cũng có thể giải quyết một Pokémon hệ Fire.

Thậm chí một Pokémon tiến hóa tối thượng như Charizard, đối đầu với Shiny Alola Ninetales của Serena, cũng không phải đối thủ một chiêu.

Không có gì mà Tia Băng không thể giải quyết được, nếu có, thì thêm một phát nữa.

Đó là chiến lược của Serena.

Tại hiện trường.

Đối thủ lần này của Serena là một Snorlax hệ Normal.

Theo chỉ số tộc của Snorlax mà nói, khả năng phòng thủ của nó không tệ, chỉ số thể lực cũng cao.

Nếu cấp độ cao, thật sự có khả năng có cơ hội lật ngược tình thế.

Dù sao Ability của Snorlax là Dày Mỡ, nếu Ability của chú Snorlax này vừa đúng là Dày Mỡ.

Vậy thì, kỹ năng hệ Băng của Alola Ninetales oanh kích lên Snorlax, sẽ chỉ gây ra một nửa sát thương.

“Ồ?

Snorlax sao?

Cũng là một trận đấu không tồi.” Ánh mắt quét qua bốn năm chiến

trường.

Ánh mắt Tiến sĩ Oak cũng lập tức đổ dồn trực tiếp vào Shiny Alola Ninetales nổi bật nhất.

Theo vị trí của Alola Ninetales, Tiến sĩ Oak tự nhiên cũng phát hiện ra đối thủ của trận đấu này.

Nếu là Snorlax.

Shiny Alola Ninetales thật sự không chắc có thể giành chiến thắng dễ dàng.

"Cố lên nhé, Tiểu Tường.

Đối thủ tuy mạnh, nhưng cũng không thể bỏ cuộc được." Ngay lúc này.

Một cặp vợ chồng đang đứng xem bên cạnh lại lớn tiếng hô to cổ vũ, âm thanh này cũng trực tiếp truyền vào sân đấu.

Khiến Huấn Luyện Gia của chú Snorlax đó, lập tức quay đầu nhìn về phía cha mẹ mình.

Nhìn cha mẹ đang cổ vũ cho mình.

"Vâng, cảm ơn cha mẹ đã cổ vũ, con sẽ cố gắng, cha, mẹ." Quay người lại, chàng trai trẻ được gọi là Tiểu Tường, trên người càng toát ra một luồng khí thế mạnh mẽ.

Trong mắt hắn xuất hiện một tia tự tin.

Trong tình huống như vậy, Serena, người vẫn luôn chú ý quan sát đối thủ.

Tự nhiên cũng đã chứng kiến cảnh tượng này.

Ánh mắt vô thức liếc nhìn phía sau mình, nhìn thấy khu vực cổ vũ không một bóng người.

Trong khoảnh khắc, nhìn thấy phía sau không một bóng người, trong mắt Serena lập tức lóe lên một tia thất vọng.

Một cảm giác cô đơn mãnh liệt dâng lên trong lòng cô, ngay cả khi ban đầu mua chú Shiny Alola Ninetales này.

Sự ủng hộ tuyệt đối của mẹ, khóe mắt Serena lập tức dâng lên một giọt nước mắt cảm động, nhưng lại không chảy ra.

Chỉ là, trạng thái trông cô có vẻ hơi nức nở.

"Dragapult ~" Ngay lúc này, Dragapult đang không ngừng bay lượn quanh Tiến sĩ Oak lại đột nhiên ngẩng đầu, phát ra một tiếng gầm phấn khích.

Ngay sau đó, mọi người tại hiện trường liền đồng loạt đổ dồn ánh mắt về phía Dragapult.

Họ cũng biết Tiến sĩ Oak vì chú Pokémon này, đã trì hoãn hạng mục thi đấu của trại hè Pokémon vào buổi chiều.

Vì vậy đối với chú Pokémon này, họ cũng tò mò không kém.

Ánh mắt tiếp tục chú ý đến Dragapult đang bay lượn trên không trung, theo hướng bay của Dragapult.

Ánh mắt mọi người cũng thành công đổ dồn lên mép vách đá phía trên bên trái, nhìn thấy nơi Dragapult chỉ.

Ở đó, họ nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc.

Tô Thanh thân hình thon dài, đang lười biếng ngồi trên mép vách đá, trong lòng Tô Thanh ôm một chú Shiny Umbreon.

Những sọc xanh lam khảm trên lớp da đen, trông rất đẹp mắt.

"Gì?!" Ánh mắt nghi ngờ đổ dồn lên vách đá phía sau, ánh mắt Serena cũng chú ý đến sự xuất hiện của Tô Thanh.

Nhìn thấy thân ảnh quen thuộc đó, cộng thêm nụ cười hiền hòa trên gương mặt Tô Thanh.

“Chào em!

Cố lên nhé, Serena, anh sẽ ở đây cổ vũ cho em.” Thấy ánh mắt Serena đổ dồn về phía mình, Tô Thanh tự nhiên sẽ không giả vờ như không nhìn thấy.

Ngay sau đó liền trực tiếp đưa tay phải lên, vẫy chào Serena ở phía dưới.

Phì cười một tiếng!

Chú ý đến hành vi khoa trương của Tô Thanh như vậy, Serena lại trực tiếp bật cười.

Cổ vũ cho mình sao?

Tình huống này cũng khiến Serena tại hiện trường, trong lòng không khỏi lóe lên một luồng ấm áp.

Phản ứng lại, cô vội vàng quay người, vẫy tay về phía Tô Thanh.

“Em nhất định sẽ giành chức Quán Quân!!!” Hai tay úp vào miệng, Serena lớn tiếng hô hào.

Đồng thời, tâm trạng kích động cũng khiến Serena quên đi ánh mắt của những người xung quanh, hoàn toàn bỏ qua lời nói của người khác, dũng cảm tương tác với Tô Thanh.

“Được thôi, giành Quán Quân, anh có thể cho em một phần thưởng đấy.” Sự thay đổi của Serena, tự nhiên cũng lọt vào mắt Tô Thanh.

Ngay sau đó cũng trực tiếp đưa ra một phần thưởng, dụ dỗ Serena.

“Được ạ, vậy thì em nhất định sẽ giành Quán Quân.” Nghe vậy Serena cũng nhanh chóng đưa ra một câu trả lời tự tin.

Chương 82

Quay người lại, ánh mắt Serena nhìn về phía chiến trường cũng tràn đầy ý chí chiến đấu.

"……!" Thu lại ánh mắt của mình.

Quay lại nhìn chiến trường, ánh mắt đổ dồn vào Serena, nhìn thấy ý chí chiến đấu mạnh mẽ bao trùm lên Serena.

Tiểu Tường cũng không khỏi rùng mình.

"Vậy thì, trận đấu bắt đầu." Bên cạnh.

Trọng tài đang chủ trì trận đấu cũng lập tức tuyên bố trận đấu bắt đầu, vì sự xuất hiện của Tô Thanh, cộng thêm Serena và Tô Thanh tương tác khoa trương.

Sự chú ý của mọi người tại hiện trường đối với trận đấu này, cũng ngày càng tập trung hơn.

Vô thức, ánh mắt của các Huấn Luyện Gia trên các chiến trường khác cũng đổ dồn vào trận đấu ở giữa.

"Ninetales, sử dụng Bão Tuyết, làm chậm tốc độ của đối thủ." Serena khẽ hét lên.

"Nga ~!" Khẽ kêu một tiếng, Shiny Ninetales nghe lời Serena liền lập tức ngưng tụ vô số điểm sáng xanh lam.

Trong hư không một lượng lớn bông tuyết không ngừng hiện ra, nhanh chóng từ trên không Ninetales thổi về phía Snorlax đối diện.

"Snorlax, Thái Sơn Áp Đỉnh!" "Kabi ~!" Nghe vậy, Snorlax cũng lập tức chấp hành mệnh lệnh của chủ nhân, lao thẳng về phía Shiny Ninetales của Serena mà không hề do dự.

Mỗi bước chân vững chãi đạp xuống đất, mặt đất đều phát ra một tiếng rung nhẹ.

Tại hiện trường, nội tâm của tất cả mọi người cũng không ngừng thắt chặt theo mỗi cú Tackle của Snorlax.

Hô hô hô!

Sức mạnh của Bão Tuyết cũng không thể xem thường, Bão Tuyết xanh lam trực tiếp thổi vào Snorlax đang Tackle.

Nhiệt độ tại hiện trường lập tức giảm xuống một chút, những người xung quanh đang theo dõi vì mặc quần áo đơn giản.

Vì vậy cũng không khỏi đồng loạt rùng mình.

Bão Tuyết Cấp Thiên Vương rơi xuống người Snorlax, trực tiếp khiến toàn bộ cơ thể Snorlax bị phủ một lớp tuyết dày đặc.

Chân phải càng bị đóng băng trong lúc Tackle.

Động tác di chuyển cũng trở nên chậm chạp hơn.

Trong thời gian ngắn muốn Tackle đến gần Alola Ninetales thì có chút khó khăn.

Nhưng thấy cảnh tượng này, Serena lại không có ý định nương tay.

"Tia Băng!" Ngay lập tức, Serena trực tiếp chọn tiếp tục tăng cường kỹ năng tấn công.

"Nga ~!" Nhận thấy Bão Tuyết tấn công thành công, Alola Ninetales trên sân đấu cũng hưng phấn gầm lên như Serena.

Ngay sau đó từng luồng điểm sáng xanh lam đã hiện ra xung quanh Alola Ninetales.

Dần dần bao phủ bên ngoài cơ thể Ninetales, như thể khoác lên

Ninetales một bộ giáp băng tuyết rực rỡ.

Khiến nhan sắc của Alola Ninetales càng tăng thêm một tầng, trên người cũng có giáp băng tuyết tôn lên, toát ra một khí chất đặc biệt.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Há miệng, một quả cầu xanh lam rực rỡ đã tụ lại trong miệng Shiny Alola Ninetales.

Phốc một tiếng!

Quả cầu xanh lam trực tiếp bắn ra, một luồng năng lượng băng tuyết hình trụ trực tiếp oanh kích về phía Snorlax đang bị trì hoãn ở giữa sân.

"Nguy hiểm, Snorlax, mau né sang một bên!" Thấy tình hình này, Huấn Luyện Gia Snorlax Tiểu Tường cũng lập tức lo lắng, trên mặt đầy vẻ căng thẳng.

"Kabi!" Nghe vậy, Snorlax cũng định lăn sang một bên để né tránh.

Nhưng vì tốc độ di chuyển và khả năng phản ứng của Snorlax vốn không nhanh, cộng thêm chân phải bị đóng băng.

Snorlax của Tiểu Tường đã không thể né tránh thành công đòn tấn công.

Rầm rầm rầm!

Tia Băng xanh lam vô cùng mạnh mẽ oanh kích lên người Snorlax, cũng khiến thể lực của Snorlax giảm sút nghiêm trọng.

Sức mạnh bên trong cơ thể gần như hoàn toàn bị thanh không, phần lớn cơ thể cũng trong khoảnh khắc đó bị đóng băng hoàn toàn.

Chỉ còn lại phần đầu phía trên, vẫn còn nguyên vẹn.

Nhưng trong tình cảnh này, trạng thái của Snorlax rõ ràng cũng

lung lay sắp đổ, thở hổn hển, sắp ngã xuống.

“Kết thúc bằng một đòn cuối cùng, sử dụng Tia Băng!” Serena phấn khích nói.

Dường như vì có Tô Thanh theo dõi, khiến tâm trạng Serena trở nên vui vẻ.

“Nga ~!” Kêu một tiếng phấn khích, Shiny Ninetales khẩu trung đương tức tái thứ ngưng tụ xuất liễu nùng úc đích băng tuyết năng lượng.

Một quả cầu xanh lam tròn trịa, trực tiếp xuất hiện trước mặt Shiny Ninetales.

“Kabi ~!!” Trên sân đấu, Snorlax đối mặt với đòn tấn công như vậy, biểu cảm cũng ngay lập tức trở nên kinh hãi.

Cảm giác đau đớn khi Tia Băng oanh kích lên cơ thể khiến nó khó có thể chống cự, nếu một đòn nữa đánh xuống, chắc chắn sẽ rơi vào trạng thái hôn mê.

Vì vậy Snorlax cố gắng hết sức giãy giụa, muốn né tránh, nhưng đối mặt với Shiny Ninetales đã tích tụ sẵn sàng ở phía đối diện, lại có vẻ yếu thế, nhỏ bé và bất lực.

Trong tình huống sau Bão Tuyết, Snorlax còn không thể né tránh thành công Tia Băng, bây giờ làm sao có thể né tránh được.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn Tia Băng trong miệng Shiny Ninetales không ngừng hoàn thiện, kỹ năng không ngừng mạnh mẽ.

Trong lòng nó phải chịu đựng áp lực và sự giày vò cực lớn.

“Xin lỗi, trận đấu này tôi kỹ năng không bằng người, tôi xin thua.

Về thôi, Snorlax.” Cuối cùng.

Trước khi Tia Băng kịp bắn ra, Huấn Luyện Gia Tiểu Tường đã

đưa ra một quyết định chính xác.

Không hề vì sĩ diện mà thu Snorlax vào Pokeball.

"Bốp bốp bốp!" Tại hiện trường lập tức vang lên những tràng vỗ tay nhiệt liệt, cha mẹ Tiểu Tường cũng không vì thế mà cảm thấy thất vọng hay tức giận.

Ngược lại, trong khoảnh khắc Tiểu Tường thất bại, họ lại mỉm cười đi đến trước mặt con trai.

"Con làm tốt lắm, Tiểu Tường, làm một Huấn Luyện Gia phải có trách nhiệm với Pokémon.

Trong tình huống biết rõ không thể thắng, con nên cân nhắc tình trạng cơ thể của Pokémon, Pokémon là bạn của chúng ta, không thể coi chúng như công cụ, con trai giỏi lắm." Dường như, cha mẹ Tiểu Tường cũng là một cặp cha mẹ khá cởi mở.

Đối với việc giáo dục con cái, họ không yêu cầu con phải mạnh mẽ như thế nào.

Họ yêu cầu con cái phải có phẩm đức và thế giới quan phát triển bình thường, không vì muốn mạnh mà rơi vào cố chấp.

Bên cạnh, Tiến sĩ Oak vẫn luôn chú ý quan sát trận đấu này, thấy tình hình này, cũng lập tức tiến lên.

"Ha ha ha, thật là một trận đấu tuyệt vời.

Serena, em làm tốt lắm, đã lợi dụng tốt kỹ năng của Shiny Alola Ninetales.

Cùng với sức mạnh, dễ dàng chiến thắng đối thủ." Dừng lại một chút, ánh mắt Oak lại nhìn về phía Tiểu Tường bên cạnh, thấy sự thất vọng trong mắt cậu.

"Em cũng vậy, Tiểu Tường, trong tình huống biết rõ không địch

lại, nhưng có những người vẫn sẽ chọn ép buộc Pokémon đi chiến đấu.

Chú Snorlax đó vừa rồi rõ ràng không muốn chiến đấu nữa, em đã tôn trọng ý kiến của Pokémon, một Huấn Luyện Gia giỏi.

Sau này hãy tiếp tục duy trì trạng thái đó nhé." Tiến sĩ Oak dù sao cũng có một vầng hào quang nhất định, được một nhân vật nổi tiếng như vậy khen ngợi, cảm giác hoàn toàn khác.

Rõ ràng, Tiểu Tường vừa rồi không hề coi lời nói của cha mẹ là chuyện gì to tát.

Sau khi nghe Tiến sĩ Oak khen ngợi, trên mặt cậu lập tức hiện lên vẻ phấn khích.

Mặt đỏ ửng xoa xoa gáy, có chút ngượng ngùng.

"Ha ha, tôi mạnh đến vậy sao?

Tiến sĩ Oak.

Anh nói làm tôi ngượng quá." Tại hiện trường.

Sự quan tâm của Tiến sĩ Oak dành cho thế hệ trẻ, cùng với tình yêu thương của cha mẹ Tiểu Tường dành cho con trai.

Cũng khiến Serena không có cha mẹ bên cạnh âm thầm ghen tỵ, vẻ mặt phức tạp cắn đôi môi tươi tắn mọng nước của mình.

Trong lòng Serena cũng không tự chủ hiện lên một chút cảm thương.

Nhưng, sau khi Ash dứt lời.

Ánh mắt Ash và Giáo sư Oak đối diện nhau, trên mặt Ash lại không khỏi tự chủ lộ ra một vẻ nghiêm túc.

"Giáo sư Oak, cảm ơn ông đã quá khen, nhưng với tư cách là một

Huấn Luyện Gia Pokémon, vốn dĩ đó là việc tôi nên làm.

Tôi cam đoan, không chỉ hiện tại, sau này tôi cũng nhất định sẽ giữ vững sơ tâm, đối xử tốt với Pokémon của mình." Ash nghiêm túc đảm bảo.

"Ừm, vậy tôi yên tâm rồi." Nghe vậy, Giáo sư Oak cũng lập tức nghiêm túc gật đầu, trong lòng hiểu thêm về khoa học.

Ông đảo mắt nhìn một vòng.

Quét qua tất cả các Huấn Luyện Gia xung quanh, trong biểu cảm cũng tràn đầy nghiêm túc và chân thành.

"Sau này mọi người nhất định phải học tập Ash nhé, phải đối xử tốt với Pokémon.

Chương 83

Coi Pokémon như bạn bè, chỉ có như vậy, Pokémon mới thật sự quan tâm, thật sự trở thành bạn của mọi người.” Giáo sư Oak nghiêm túc giáo dục.

“Vâng, Giáo sư Oak.

Em nhất định sẽ cùng Pokémon của mình cố gắng, phải không, Pikachu!” Nghe vậy, Ash lập tức thể hiện sự nhiệt huyết của mình.

Đồng thời khi nói, cũng không quên ra hiệu cho Pikachu đang đứng trên vai, trong ánh mắt tràn đầy phấn khích.

“Pikachu ~!” Thấy tình hình này, Pikachu đang đứng trên vai Ash cũng lập tức phấn khích nhảy nhót.

Hai mắt híp lại.

Ash dẫn đầu phản ứng như vậy, tự nhiên đã tạo ra hiệu ứng domino rất tốt.

Nhất thời, phần lớn Huấn Luyện Gia Pokémon tại chỗ đều phấn khích nhao nhao bày tỏ, cũng sẽ học tập Ash.

Khiến cho Ash, người được khen ngợi, càng đỏ mặt không thôi.

Ai không biết, còn tưởng cậu ấy đã thắng trận đấu cơ.

“Thật ra, rõ ràng là mình mới thắng trận đấu mà.” Trong góc, sự tồn tại của Serena lúc này cũng hoàn toàn bị mọi người lãng quên.

Do lời nói của Giáo sư Oak có trọng lượng, cộng thêm cách làm của Ash thật sự đúng đắn.

Phản ứng của mọi người cũng không tồi, kết quả như vậy đã khiến Serena hoàn toàn bị cô lập.

Không ai còn chú ý đến Serena, người chiến thắng nữa.

Khiến cho Serena vốn đã có chút chán nản, trong khoảnh khắc càng thêm khó chịu.

Thêm vào đó, khi mọi người đều có cha mẹ đi cùng, Serena ở đây lại không có bạn bè.

Serena trong khoảnh khắc đó thực sự cảm thấy lòng lạnh lẽo, trên mặt cũng hiện lên một vẻ chán nản.

"Sao lại ủ rũ mặt mày thế này, công chúa nhỏ Serena, không phải em đã thắng trận đấu sao?!" Cũng trong khoảnh khắc vẻ chán nản xuất hiện trên mặt Serena, một giọng nói quen thuộc lại vang vọng bên tai Serena.

Khiến Serena đang cúi đầu, hai mắt lập tức lóe lên một tia sáng, trong lòng tràn đầy kinh hỉ.

Quay người nhìn lại, ánh mắt Serena lập tức rơi vào Tô Thanh đang ở ngay gần đó.

Chỉ thấy dưới ánh hoàng hôn làm nền.

Tô Thanh giống như một sự tồn tại tự mang hào quang, một khí chất độc đáo tự nhiên sinh ra, làm nổi bật sự thoát tục của Tô Thanh.

Dường như có vẻ hơi lạc lõng với mọi người xung quanh.

Một cảm giác đặc biệt, lập tức lan tỏa trong lòng Serena.

Hơi cúi đầu, ánh mắt Tô Thanh và Serena thành công giao nhau, Tô Thanh lập tức nở nụ cười tươi rói.

Giá trị nhan sắc cực cao kết hợp với nụ cười hiền hòa, lập tức đập vào mắt Serena, đánh thẳng vào trái tim cô.

Khiến trong ánh mắt Serena không khỏi lóe lên một tia mê mẩn.

Tô Thanh trong khoảnh khắc đó, trong mắt Serena, đơn giản là không ai có thể thành công thay thế.

Trong một khoảnh khắc.

Serena chỉ cảm thấy một ý thức chủ quan đã kiểm soát cơ thể mình.

Lập tức bất chấp mọi thứ xung quanh, lao vào lòng Tô Thanh, bám lấy người anh.

Bộp một tiếng!

Mọi người tại hiện trường đều vô thức hướng ánh mắt về phía Tô Thanh và Serena.

Giáo sư Oak, người đã sớm lưu tâm quan sát Serena và Tô Thanh, trong ánh mắt càng lóe lên vẻ "quả nhiên là như vậy" đầy mờ ám.

Như thể đang nói, lão phu sớm đã đoán hai đứa có vấn đề rồi mà.

"Ờ...!" Thực ra, thật sự mà nói.

Trong số những người có mặt, người ngơ ngác nhất chính là Tô Thanh.

Mặc dù trong lòng an ủi Serena, có thể sẽ có hiệu quả tốt.

Nhưng anh cũng không ngờ Serena lại dám công khai như vậy, chủ động làm ra hành động như vậy.

Điều này khiến anh không khỏi hơi hoảng loạn.

Dưới ánh mắt chú ý của mọi người, Tô Thanh hiếm khi đỏ mặt ngại ngùng.

Nhưng mặc dù vậy, xét thấy Serena cũng là một cô gái nhỏ chưa trải sự đời.

Vì vậy Tô Thanh phải gánh vác trách nhiệm thu hút hỏa lực của

mọi người.

Vừa lúc, bản thân Serena cũng đã phản ứng lại vào lúc này.

Lập tức nhảy xuống khỏi người Tô Thanh, rồi đỏ mặt chạy về phía rừng cây.

Thấy tình hình này, Tô Thanh lập tức thả Shiny Umbreon trong lòng xuống.

"Đi theo em ấy." Sau lời nói ngắn gọn.

Mọi người tại hiện trường liền nhìn thấy một cảnh tượng khiến họ vô cùng kinh ngạc, Shiny Umbreon của Tô Thanh lại kỳ lạ lơ lửng trên không trung.

Dễ dàng như vào chốn không người, trực tiếp đuổi kịp Serena phía trước, đi vào rừng cây.

Umbreon đó?

Chẳng khác gì Thần thú Mew cả.

Những người có mặt chứng kiến cảnh tượng này, khóe miệng cũng không khỏi hơi co giật.

Cảnh tượng này thật sự quá xả láng, thật sự coi nó là Espeon à.

Này, thiếu niên, con Espeon của cậu có màu sắc bị lỗi sao?

"Chúng ta có thể tiếp tục, Giáo sư Oak.

Tôi chắc là không làm phiền chứ?!" Tô Thanh mỉm cười nói.

"Đương nhiên là không." Nghe vậy, Giáo sư Oak lập tức làm gương nghiêm túc, gật đầu.

Ông vẫn đảo mắt nhìn một vòng, tiếp tục nói.

"Được rồi được rồi, mọi người tiếp tục chiến đấu đi." Nhanh chóng.

Dưới sự dẫn dắt của Tô Thanh và Giáo sư Oak, tình hình tại hiện trường lại một lần nữa khôi phục bình thường.

Tô Thanh cũng trong quá trình đó, dẫn theo Dragapult, dưới ánh mắt mờ ám của hai lão già Oak và Yamanashi, đi vào rừng cây.

Tìm Serena đang ẩn nấp.

Rắc!

Cùng với tiếng cành cây khô bị Tô Thanh giẫm gãy khi bước đi trong rừng, thân ảnh Tô Thanh cũng hoàn toàn lộ ra trước mắt Serena.

"Tô Thanh?!" Quay người lại, trong khoảnh khắc nhận ra Tô Thanh, má Serena lập tức ửng hồng.

"Vì sao lại ở đây?!" Nuốt một ngụm nước bọt, nhìn Tô Thanh đến gần, trên mặt Serena cũng hiện lên vẻ muốn nói lại thôi, đầy ngượng ngùng.

"Ờ..." Thấy vậy.

Trên mặt Tô Thanh cũng lập tức hiện lên vẻ ngượng nghịu, rõ ràng chuyện vừa rồi, đối với bản thân Tô Thanh cũng tác động không nhỏ.

Nhớ lại cảnh tượng vừa rồi.

Chậc chậc.

Anh tặc lưỡi nhai nhóp nhép, nhất thời, Tô Thanh thật sự không biết phải nói gì, nhưng, may mắn là Tô Thanh không phải người trắng trợn, da mặt đủ dày.

Vì vậy lập tức đi thẳng đến bên cạnh Serena, giống như Serena.

Ngồi trên một rễ cây to khỏe nhô ra khỏi mặt đất do thiếu dinh dưỡng, có hình thái vừa vặn giống như một chiếc ghế dài.

Sự biến hóa này cũng khiến Serena ở một bên, không khỏi âm thầm nhíu chiếc mũi nhỏ xinh của mình.

Đôi lông mày trắng nõn cũng nhíu chặt lại, đôi mắt to tròn lướt nhìn Tô Thanh bên cạnh.

Trong lòng Serena cũng âm thầm lẩm bẩm.

Tên này vừa rồi thật là quá vô tư đi, thật sự làm người ta xấu hổ chết mất.

Nhưng Serena lại không hề thể hiện suy nghĩ trong lòng ra, cố gắng làm ra vẻ như không có chuyện gì.

Nếu không, nếu tại hiện trường chỉ có Tô Thanh và Serena.

Serena cảm thấy thật sự không nhất định có thể chịu đựng được hành động như vậy, e rằng sớm đã xấu hổ đến mức không biết giấu mặt vào đâu rồi.

Cũng không biết lúc đó mình bị ma xui quỷ khiến gì thế không biết, lại dám chủ động làm ra hành động quá đáng như vậy. .....

Ánh mắt nhìn về phía hoàng hôn xa xa, Tô Thanh không vội vàng mở lời.

Anh vô thức lờ đi câu hỏi của Serena bên cạnh, cũng không vì thế mà khiến không khí tại hiện trường trở nên ngượng nghịu hơn.

Cùng với Tô Thanh, Mew của Tô Thanh cũng lập tức bỏ Serena ra.

Chương 84

Từ chân đối phương, nhảy nhót lên người Tô Thanh.

Anh tự nhiên chạm vào Mew, Tô Thanh trực tiếp chạm vào bộ lông biến hóa của đối phương.

Cúi đầu cẩn thận đánh giá tạo hình của Mew, cũng như dáng vẻ sống động của đối phương, sự biến hóa này, cũng khiến Tô Thanh không khỏi tặc lưỡi, vô cùng kinh ngạc.

Chỉ có thể nói khả năng biến hóa của Mew thật sự mạnh, Shiny Umbreon mà nó mô phỏng, đơn giản là không khác gì một con Shiny Eevee thật.

Thậm chí ngay cả Serena cũng có chút tò mò.

Từ từ.

Cùng với việc sự chú ý của Tô Thanh chuyển sang Umbreon, ánh mắt Serena cũng đồng thời chú ý đến con Umbreon trên người Tô Thanh.

Dường như, kể từ khi đối phương luôn đi theo mình lúc nãy, Serena thực ra rất tò mò về thân phận thật sự của con Umbreon này, và đã trải qua những gì.

Một lúc sau, thấy tâm điểm hiện trường chuyển sang Shiny Eevee.

Serena cũng đã sẵn sàng mở lời, phá vỡ thế bế tắc.

"Tô Thanh, con Shiny Umbreon của anh bắt khi nào vậy?!" Nhìn Shiny Umbreon trong lòng Tô Thanh, Serena tò mò hỏi.

Và khi hỏi thì đúng là như vậy, kết quả khi ánh mắt Serena rơi vào mặt Tô Thanh, thấy đầu môi của đối phương có chút ửng hồng.

Má Serena đỏ bừng lần nữa, ánh mắt vô thức chuyển đi chỗ khác, tránh ánh mắt của Tô Thanh.

Tại hiện trường, khóe mắt Tô Thanh nhận ra cảnh tượng này.

Tô Thanh thông minh cũng nhanh chóng liên tưởng, nhấc tay phải lên, sau đó khẽ lau môi mình.

Một lát sau, thấy chóp ngón tay có vài vệt ửng đỏ, Tô Thanh lập tức khóe miệng hơi co giật.

Không trách những Huấn Luyện Gia và phụ huynh kia nhìn anh với ánh mắt kỳ lạ trước khi rời đi.

Ở một bên, khóe mắt Serena chú ý đến sự thay đổi biểu cảm của Tô Thanh, cũng như hành động của đối phương.

Trong tích tắc, trái tim Serena càng trở nên rối loạn.

Không biết vì sao, một cảm giác nóng rát vô cùng phiền muộn, đã tràn ngập hai má trắng nõn của Serena, khiến trong lòng cô từ từ nảy sinh vài tia bất an.

Âm thầm lắc lắc đầu, xua đi suy nghĩ trong lòng. .....

Tô Thanh cũng trong quá trình này, tiếp nối câu chuyện trước đó.

Anh giơ Shiny Umbreon lên cao dưới ánh mắt của Serena.

Sau đó, trực tiếp thả lỏng cánh tay, ngay sau đó Shiny Umbreon liền trực tiếp lơ lửng trên không trung, tự do bay lượn, cái đuôi cũng không ngừng vung vẩy trong quá trình đó, rất hoạt bát.

"Ơ?!" Sự biến hóa này cũng không khỏi khiến Serena ở một bên hơi sững sờ, vì cô không tận mắt nhìn thấy Eevee bay lượn lúc nãy, nên không biết chuyện này.

Mà lúc đó cô đang nhắm mắt, ngồi trên rễ cây, không ngừng lắc đầu, miệng hô to những lời như 'không thể nào', dường như đang ảo

tưởng gì đó.

Đến khi cô phản ứng lại, Shiny Umbreon đã ở giữa hai chân cô rồi.

Serena trợn tròn hai mắt, nhìn thẳng vào mình.

Cái này, liên tưởng đến hồi ức trong đầu lúc trước, vẻ ửng hồng giữa cổ Serena càng lan lên sau tai cô.

Má trắng nõn, cũng trong khoảnh khắc đó đột nhiên trở nên hồng hào hơn, mặt đỏ như máu. .....

Chú ý đến sự thay đổi biểu cảm của Serena, mặc dù không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng rõ ràng vừa rồi Serena chắc chắn đã làm ra những chuyện rất ngớ ngẩn.

Nếu không, đối phương chắc chắn không thể ngại ngùng như vậy.

Đương nhiên, Tô Thanh dù có thông minh đến mấy, e rằng cũng không thể liên tưởng đến việc Serena lại đang ảo tưởng.

"Hi hi." Về thân phận thật sự của Umbreon, khóe miệng Tô Thanh cũng lập tức nở một nụ cười.

Cùng với nụ cười xuất hiện, tình hình tại hiện trường cũng cuối cùng đã có một sự chuyển biến nhất định.

Dưới sự ảnh hưởng của nụ cười của Tô Thanh.

Dần dần, sự căng thẳng trong lòng Serena cũng cuối cùng đã hơi dịu đi, sắc mặt dần trở nên bình tĩnh hơn một chút.

Chú ý Serena đã thành công khôi phục trạng thái bình thường, không còn căng thẳng, khóe miệng Tô Thanh cũng nhếch lên một nụ cười hài lòng.

Độ thiện cảm của đối phương đã được tăng thành công, anh cũng đã thu được niềm vui bất ngờ.

Chậc chậc.

Thật sự mà nói, quan trọng nhất là Tô Thanh đã ổn định được độ thiện cảm của đối phương.

Không để nó phát sinh sự xấu đi không tốt.

“Mew, hãy thể hiện bản chất của mình đi.” Vừa nói, Tô Thanh cũng trực tiếp để Mew thể hiện hình dáng thật của mình.

“Meo ~!” Cùng với lời nói của Tô Thanh, kèm theo một tiếng kêu non nớt, một thân ảnh màu hồng phấn, lập tức xuất hiện trong tầm mắt Serena.

Cùng với việc Mew thể hiện thân phận thật, Serena cũng trợn tròn hai mắt kinh ngạc.

“... ...” Do chịu tác động quá lớn, nhất thời Serena lại không biết phải nói gì.

So với việc Serena không nhận ra Thần thú Suicune.

Danh tiếng của Thần thú Mew hiển nhiên được truyền bá rộng rãi hơn.

Không chỉ vùng Kanto lưu truyền danh tiếng của Thần thú Mew, vùng Kalos cũng có truyền thuyết thuộc về Mew.

Dù sao thì có lời đồn, Mew là nguồn gốc của vạn vật.

Serena cũng đã từng nghe qua, tựa như được Giáo sư Platane giảng giải.

Một lúc lâu.

Serena phản ứng lại, tâm trạng cũng vô cùng kích động, nội dung lời nói cũng trở nên ngắt quãng.

“Tô, Tô Thanh, em không nhìn nhầm chứ!” Ngập ngừng nhìn Thần

thú Mew không ngừng bay lượn trên không trung, Serena chỉ cảm thấy tất cả mọi thứ xảy ra hôm nay, vô cùng không chân thực.

Bất kể là Tô Thanh cố ý đến cổ vũ, hay hành động bốc đồng anh làm ra, thêm vào đó là Thần thú Mew đang bay lượn trước mắt.

Mỗi một chuyện trông đều có vẻ khó tin, khiến nội tâm Serena chịu tác động cực lớn.

"Ờ..." Đối với lời nói của Serena, nhất thời Tô Thanh thật sự không biết phải trả lời thế nào.

Không còn cách nào khác, dưới sự biến hóa này, Tô Thanh cũng chỉ đành giơ tay phải lên.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của Serena, tay phải Tô Thanh trực tiếp rơi vào má trắng nõn của Serena.

Hai tay khẽ nhéo một cái, ngay sau đó Serena liền cảm nhận được một cơn đau nhói dữ dội.

"A!!!" Bị Tô Thanh véo má, tâm trạng Serena lập tức chuyển sang phẫn nộ, há to miệng đỏ lòm.

Lông mày hơi nhíu lại, hai mắt cũng lộ ra vẻ hung ác.

Rắc, cánh tay Tô Thanh lập tức chịu một đòn đau đớn.

"A!" Sự biến hóa này cũng khiến Tô Thanh không khỏi đau đớn kêu lên một tiếng, suy nghĩ trong lòng cũng vô cùng phức tạp.

Một lúc lâu!

Nghiến răng nghiến lợi nhìn Tô Thanh, thấy đối phương dường như không giãy giụa hay đánh trả.

Serena phản ứng lại liền vội vàng thả lỏng.

Với vẻ mặt hối hận nhìn Tô Thanh, chú ý đến vết thương trên

cánh tay anh.

“Không tránh đi sao?!” Ngẩng đầu.

Serena trực tiếp hỏi Tô Thanh lý do không tránh đi.

“Ha ha, không sao đâu, trông có vẻ nghiêm trọng thôi, thực ra không đau chút nào.” Nghe vậy.

Tô Thanh lại làm ra vẻ như không có chuyện gì.

“Có thể có, dấu răng sâu như vậy, anh coi em là ngốc sao.” Đối với lời nói của Tô Thanh, Serena cười.

Trên má cô cũng không khỏi hiện lên một vẻ tự trách.

“Ha ha.” Đối với điều này, Tô Thanh lại trực tiếp cười ha ha.

Anh vươn tay, đặt lên mái tóc vàng óng của Serena, xoa nhẹ mái tóc đối phương.

Không khỏi, trong sự biến hóa này, Tô Thanh cũng nảy sinh ý nghĩ muốn trêu Serena.

Trên mặt đột nhiên giả vờ đau đớn, và phát ra một tiếng kêu thảm thiết.

“A!!!” “Thôi rồi, Tô Thanh.

Quả nhiên, em... em thật sự làm anh đau rồi phải không.” Chú ý đến sự thay đổi biểu cảm của Tô Thanh, trên mặt Serena lập tức hiện lên một tia quan tâm, cô đến gần Tô Thanh.

“Ái chà, đau quá, đau chết anh mất rồi.” Nhìn vẻ mặt quan tâm xuất hiện trên má Serena, Tô Thanh lại trực tiếp kêu toáng lên.

Chương 85

Hành vi của anh hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Serena, biểu cảm và tiếng kêu đó.

Chậc chậc.

Đơn giản là giả tạo đến mức không thể giả tạo hơn.

"!!!" Trợn tròn hai mắt, Serena nhìn Tô Thanh với vẻ khó tin.

Như thể đang hỏi, vì sao anh lại cố tình trêu em.

"Ha ha ha, thật là quá chân thật, em thấy không, anh không đau chút nào, em không tin anh sao.

Bây giờ anh làm như vậy, ngược lại em lại tin rồi, con gái đúng là một sinh vật kỳ lạ." Tô Thanh vươn tay sờ cằm mình, lộ ra vẻ suy tư nói.

"Đáng ghét!" Trong tình huống này, Serena càng tức giận hơn.

Lập tức lại nắm lấy cánh tay kia của Tô Thanh.

A một tiếng, Serena trực tiếp lại cắn một cái vào cánh tay kia của Tô Thanh, để lại một dấu đối xứng cho Tô Thanh.

"Sít!" Dường như, lần này Serena thật sự tức giận rồi.

Ít nhất lực mà đối phương sử dụng quả thực mạnh hơn lần trước, Tô Thanh nhận ra rõ ràng điều đó.

"Meo ~!" Đối với những chuyện xảy ra tại hiện trường.

Mew đang bay lượn trên không trung lại tỏ vẻ hiếu kỳ, liên tục bay quanh hai người trong sân.

"Meo ~!" Đột nhiên, dường như nhận ra có sinh vật đang đến gần.

Mew phản ứng lại lập tức hướng ánh mắt về phía bầu trời xa xa.

Ngay sau đó liền thấy trên bầu trời xa xa bỗng nhiên xuất hiện một con Dragonite, dường như đang quan sát.

Được Mew nhắc nhở, Tô Thanh đương nhiên chú ý đến thân phận thật sự của con Dragonite đó.

"Đó là Dragonite của Giáo sư Oak." Tô Thanh suy tư nói.

"Ô, Dragonite của Giáo sư Oak?!

Vậy sao nó lại bay trên trời, đang tìm gì vậy?!" Serena tò mò hỏi.

"Cái này..." Nghe vậy, trên mặt Tô Thanh cũng không khỏi hiện lên một vẻ suy tư.

Một lát sau.

Sau khi có được một kết luận chính xác trong đầu, trên mặt Tô Thanh lại không khỏi hiện lên vẻ đã hiểu ra.

"Anh nghĩ, chắc là tìm chúng ta.

Em quên mất là phải nhanh chóng quay lại, không phải sắp tham gia thi đấu sao?!" Tô Thanh cười xấu xa nói.

"A!!!" Tại hiện trường.

Nghe lời nói của Tô Thanh, Serena phản ứng lại, cũng liên tưởng đến chuyện chiến thắng đối chiến lúc trước.

Không khỏi, Serena lại nhớ đến cảnh tượng đã xảy ra trước đó, âm thầm bứt rứt.

Hai bên má tức tối phồng lên, nhưng lại không dám tự tiện phát tác.

Sợ Tô Thanh sẽ cho rằng cô là người vô lý gây rối, chỉ đành một mình tức tối giận dỗi.

Khiến Tô Thanh ở một bên không khỏi khẽ cười.

"Đừng náo nữa, Serena." Ngẩng đầu nhìn lên phía trên, Dragonite phía trên bầu trời, vẻ mặt Tô Thanh cũng dần trở nên nghiêm túc.

"Giáo sư Oak đã cử Dragonite đi tìm chúng ta.

Vậy chứng tỏ, trận chiến của em có lẽ là trận duy nhất chưa bắt đầu." Tô Thanh cũng hiếm khi ngắt lời hành động một mình giận dỗi của Serena, hướng ánh mắt về phía Dragonite trên bầu trời.

Một lúc sau, Dragonite đang bay lượn trên không trung, cũng đã có mục tiêu.

Dường như đã nhìn thấy chúng tôi, hướng thẳng xuống bên này.

"Được thôi!" Ngẩng đầu, Serena cũng đồng thời chú ý đến Dragonite hạ cánh.

Thấy Dragonite đã đến, Serena lập tức thu lại vẻ mặt hờn dỗi nho nhỏ.

"Hống ~!" Sau khi hạ cánh trước mặt hai người, Dragonite của Giáo sư Oak lập tức cất tiếng kêu hiền hòa.

Dường như sợ Tô Thanh và Serena không nhận ra, hoặc không hiểu lời nói của nó.

Một lúc sau, Dragonite phản ứng lại lại trực tiếp cúi thấp người xuống.

Ám chỉ Tô Thanh và Serena đứng lên lưng nó, để đưa trở về thung lũng.

"Vậy thì nhờ cậu, Dragonite." Thấy vậy, Tô Thanh cũng không hề khách khí, trực tiếp dùng ánh mắt ám chỉ Serena, để em ấy nhảy lên lưng Dragonite trước.

Sau đó Tô Thanh mới liếc nhìn Dragapult đang lơ lửng trên không,

và Mew đã trở lại hình thái Umbreon.

Chú ý Mew đang nằm trên đầu Dragapult, khóe miệng Tô Thanh cũng không khỏi nhếch lên một nụ cười.

Dragapult đáng thương a.

Nhìn vẻ mặt khó chịu của Dragapult, Tô Thanh cũng biết đối phương đang kháng cự một chút.

Pokémon hệ Ma và Pokémon hệ Tâm linh vốn không hợp nhau, Mew lại là vua trong số Pokémon hệ Tâm linh.

Một lúc sau đã biến thành thứ khắc chế hệ Ác hơn, muốn nó có thể quen được thì mới lạ.

Sau khi Tô Thanh và Serena, trước sau cùng lên lưng Dragonite, Dragonite cũng đã sẵn sàng bay.

"Phi ~!" Cùng với lời ra hiệu của Tô Thanh, Dragonite của Giáo sư Oak liền nhanh chóng vỗ cánh.

Với dáng vẻ đáng yêu bay về phía con đường lúc nãy. ....

Tại hiện trường.

Giáo sư Oak đang tổ chức các trận đối chiến của trại huấn luyện mùa hè, lúc này trận đấu cũng sắp kết thúc.

Ngoại trừ đối thủ của Serena chưa tiến hành đối chiến, thậm chí đã có người phân định thắng bại.

Hiếm hoi thay, Ash lại sử dụng con Charizard không nghe lời của mình, vì đối thủ lại là một con Blastoise, Charizard tự chủ bốc cháy đấu chí mãnh liệt.

Với trạng thái gần như hack, áp đảo hoàn toàn Blastoise của đối thủ, dù hai bên có mối quan hệ khắc chế thuộc tính, nhưng rõ ràng Charizard có cấp độ cao hơn. 【Charizard】 【Thuộc tính】: Hỏa +

Flying. 【Giới tính】: Đực. 【Năng lực】: Blaze. 【Thiên phú】: Cấp Quán Quân. 【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương cấp.

Cuối cùng, Tô Thanh cũng có may mắn kịp chứng kiến cảnh trận đấu kết thúc, tận mắt nhìn cảnh Charizard chiến thắng Blastoise.

Anh cũng đã nhận ra thuộc tính chi tiết của con Charizard của Ash.

"Sít!" Chứng kiến thuộc tính của Charizard, khóe miệng Tô Thanh cũng không khỏi hơi co giật vài cái.

Không trách Charizard của Ash có thể sở hữu chiến tích xuất sắc chiến thắng Articuno, thật sự vì thiên phú của đối phương quá mạnh.

Đợi sau này khi Charizard tu luyện một thời gian ở Thung lũng Charizard, thành công đặt chân lên lục địa Hoenn và chiến thắng Articuno.

Khi đó, thực lực của Charizard có thể đã đạt đến cấp Thiên Vương, thậm chí cao hơn.

Ash cũng có thể coi là làm một phi vụ tốt, khi cần Charizard thì triệu hồi ra, khi không cần thì để người khác huấn luyện thay.

Quan trọng là độ thân mật với Charizard cao.

"Ài!

Cuối cùng cũng về rồi." Tiễn Dragonite từ chân trời dần dần bay xuống hiện trường.

Giáo sư Oak trong sân cũng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Ánh mắt lướt qua Tô Thanh vừa hạ cánh thành công với vẻ mặt tự nhiên, sau đó lại nhìn Serena đang ngượng ngùng.

Giáo sư Oak cũng không động thanh sắc nháy mắt với Tô Thanh phía sau Serena, lộ ra vẻ mặt 'lão tài xế'.

Sau đó liền nhanh chóng tuyên bố trận đấu bắt đầu.

Bành bành bành!

Cùng với vài tiếng nổ vang lên, Serena liền nhờ Shiny Alolan Ninetales của mình đã thành công chiến thắng đối thủ.

Đối thủ lần này là một con Pidgeotto, yếu hơn Snorlax lần trước.

Vì vậy Serena thắng rất đơn giản, một chiêu Bão Tuyết (Blizzard) đã giành chiến thắng.

Trận đấu cũng dần đi đến hồi kết.

Cùng với từng trận đấu diễn ra, cũng không biết là hữu ý hay vô ý.

Đến cuối cùng, hai người còn lại trên sân lại trở thành Ash và Serena.

Chương 86

Chức Quán Quân cuối cùng sẽ được xác định giữa hai người họ, sự biến hóa này cũng khiến Delia và Tô Thanh ở một bên thầm căng thẳng.

Đừng nói, Ash đối đầu Serena thật sự không dễ nói ai sẽ thắng.

Charizard của Ash hệ Hỏa, khắc chế Pokémon hệ Băng, chiến lực Chuẩn Thiên Vương.

Cách cấp Thiên Vương không xa, thêm lợi thế thuộc tính, thực ra ưu thế hai bên có thể coi là ngang bằng.

Nhưng, xét đến danh hiệu "master nghịch thuộc tính" của Ash.

Tô Thanh cũng không khỏi nhếch môi cười.

Thuận thuộc tính, chắc chắn là ổn rồi.

"Giáo sư Oak, ông nghĩ ai sẽ thắng?!" Ở một bên, Delia cũng hỏi Giáo sư Oak với vẻ căng thẳng trước khi trận đấu bắt đầu.

"Ờ..." Nghe vậy, Giáo sư Oak cũng không khỏi lộ ra vẻ suy tư.

Tại hiện trường, phần lớn các Huấn Luyện Gia Pokémon cũng trong khoảnh khắc đó đều tập trung ánh mắt vào Giáo sư Oak.

Tương tự, đối với trận đấu này họ cũng có những dự đoán riêng.

Không khỏi, ánh mắt mọi người cũng vô thức, đồng loạt lướt qua Tô Thanh.

Sau đó lại liếc nhìn Serena đang đứng trên sân đối chiến, trước đây không biết vì sao Serena lại bốc được Shiny Alolan Ninetales.

Bây giờ nhìn mối quan hệ giữa hai bên, dường như ngay từ đầu đã có khả năng thao túng ngầm rồi.

Vừa nói, trong mắt mọi người nhìn Serena cũng xuất hiện một tia ghen tị, trong lòng chua chát.

Dưới sự biến hóa này, mọi người cũng đều hy vọng Ash sẽ thắng trận đấu này.

Trong nội tâm âm thầm cổ vũ Ash và Charizard.

Do trước đó Charizard chỉ xuất chiến một trận, đối đầu Blastoise, đã bộc phát toàn bộ chiến lực.

Vì vậy mọi người không biết Charizard của Ash, hiện tại rốt cuộc có bao nhiêu không đáng tin cậy.

"Chiến đấu bắt đầu!" Cùng với lời ra hiệu của trọng tài, trận đấu trong sân cũng đã chính thức mở màn.

"Ice Beam!" Một tiếng kêu mềm mại truyền ra.

Ngay sau đó liền có một cột năng lượng màu xanh băng giá, kéo theo nhịp tim của mọi người, trực tiếp đánh về phía Charizard đối diện.

Tránh đi Charizard, nhất định phải thắng.

Chứng minh rằng tù nhân của chúng ta cũng có mùa xuân.

Nhìn Ice Beam xuất hiện, trong lòng mọi người cũng âm thầm kêu gọi.

"Ice Beam ư?

Charizard, đối thủ mạnh, phải chiến đấu nghiêm túc nhé.

Cậu dùng Flamethrower để tấn công!" So với mệnh lệnh ngắn gọn, dứt khoát của Serena, Ash lại có vẻ thiếu tự tin.

Vì sợ Charizard sẽ không thi hành mệnh lệnh chiêu thức mà mình đưa ra, Ash đã nói thêm lời thừa.

“Hống!” Nghe vậy.

Charizard trong sân lại không thèm để ý ý của Ash.

Nghe Ash lại bảo nó dùng Flamethrower, Charizard càng khinh thường khịt mũi, trực tiếp xông thẳng về phía trước một cách bất chấp.

Dường như định dùng thân thể chịu sát thương của Ice Beam, để lao đến trước mặt Shiny Ninetales.

“???” Sự biến hóa này không khỏi khiến tất cả khán giả tại hiện trường đều tràn đầy dấu chấm hỏi, trên đầu treo những dấu hỏi lớn. ???

Bộp một tiếng!

Ice Beam trực tiếp đánh trúng ngực Charizard, thành công gây ra sát thương lớn cho Charizard.

Cũng may mắn, thành công giữ chân Charizard, đóng băng nó.

“Blizzard!” Hô hô hô!

Cùng với mệnh lệnh của Serena được đưa ra, Shiny Alolan Ninetales lập tức thi hành mệnh lệnh của Serena.

Bão Tuyết với phạm vi rộng lớn trực tiếp bao phủ Charizard xung quanh, hoàn toàn nuốt chửng Charizard đang ở trung tâm cơn bão.

Một lát sau!

Cùng với cơn bão tuyết dần bao phủ, thể lực của Charizard cũng đang liên tục bị giảm sút trong cơn bão.

Bộp một tiếng!

Cùng với đợt tuyết rơi cuối cùng dừng lại trên người Charizard, Blizzard trực tiếp đóng băng hoàn toàn Charizard tại hiện trường.

Charizard đổ rầm xuống.

Đến đây, đợt kiểm tra đối chiến của trại huấn luyện mùa hè cuối cùng cũng đã quyết định ai là Quán Quân cuối cùng.

"Sít!!!" Sự biến hóa này không chỉ khiến tất cả mọi người đang theo dõi trận đấu đều đồng loạt hít một hơi khí lạnh, quỷ thần ơi?!

Pokémon của Ash đều không nghe lời chỉ huy của cậu ấy sao?

Cách làm việc này hơi quá đáng rồi.

"Khụ khụ, quả nhiên không hổ là Ash nha." Ở một bên, Giáo sư Oak tận mắt chứng kiến trận đấu này, trong lòng cũng có thể nói là năm vị tạp trần, không biết phải nói gì.

"Ài!" Ông thở dài bất lực, thấy Ash và Charizard giữa họ còn có một chặng đường phải đi.

"..., mình, vô địch rồi sao?" Cùng với việc Charizard thành công đổ xuống, một cảm giác khổng lồ vô cùng không chân thực lập tức bao trùm Serena, khiến cô cảm thấy như mơ như ảo.

Từ nhỏ tham gia các hoạt động, nhưng chưa bao giờ đạt được thành tích tốt, lần đầu tiên ngẫu nhiên giành được Quán Quân, sự kinh ngạc trong lòng Serena đương nhiên là có thể hiểu được.

Đối với chiến thắng này, Serena thực sự rất muốn cảm ơn Tô Thanh.

Hiểu rõ yếu tố chiến thắng trong trận đấu này đến từ đâu, đương nhiên cũng biết ơn sự giúp đỡ của Tô Thanh để có được Shiny Alolan Ninetales.

May mắn có thể bỏ tiền ra mua một người bạn đồng hành có giá trị nhan sắc cực cao, thực lực mạnh mẽ như vậy. ....

"Vậy thì, tôi tuyên bố, ba người đứng đầu trong cuộc kiểm tra đối

chiến Pokémon hôm nay, lần lượt là, Quán Quân thuộc về tiểu thư Serena đến từ vùng Kalos.

Á Quân thuộc về Ash từ Pallet Town vùng Kanto, và Quý Quân thuộc về Vermilion City...” Cùng với việc Giáo sư Oak tuyên bố kết quả cuối cùng, Serena cũng lập tức phấn khích, quay người lại, Serena liền trực tiếp như một con gấu Koala khổng lồ.

Hai tay ôm lấy gáy Tô Thanh, cả người trực tiếp bám lấy anh.

“Tuyệt vời quá, em là Quán Quân, Tô Thanh!” Cuối cùng, cùng với việc Giáo sư Oak bắt đầu trao giải chính thức.

Serena đã kích động không thôi, cũng hoàn toàn không thể kìm nén sự kinh hỉ trong lòng.

“Ha ha!” Thấy tình hình này, Tô Thanh cũng thân thiện vươn tay xoa đầu Serena, cười cười, trong lòng cũng vui vẻ.

Ở một ý nghĩa nào đó, thu hoạch hôm nay của anh còn lớn hơn thu hoạch của Serena.

“Đúng rồi, Tô Thanh.

Không phải anh nói sau khi em vô địch sẽ có một phần thưởng đặc biệt sao?

Phần thưởng đó, anh có thể cho em xem không?” Trợn tròn hai mắt, nhìn Tô Thanh đang ở ngay gần đó.

Serena trực tiếp hỏi ra vấn đề cô đã mong đợi từ lâu, cũng là lý do thực sự cô nhất định phải giành chức vô địch.

“Ờ...” Nghe vậy, Tô Thanh lại không khỏi hơi sững sờ.

Một lát sau, anh lập tức bật cười, khóe miệng hơi co giật.

“Thật sự là không có.

Vậy mà liều mạng như vậy, để giành chức vô địch.

Mục đích cuối cùng, là vì cái này sao?!" Khi nói, giọng điệu Tô Thanh có phần bất lực.

"Ha ha, đương nhiên rồi, nếu không anh nghĩ em vì sao lại nhất định phải giành chức vô địch?!" Nhìn vẻ bất lực của Tô Thanh, khóe miệng Serena lại nhanh chóng nhếch lên một nụ cười sảng khoái.

Trong ánh mắt càng lóe lên một tia ranh mãnh, đôi môi đỏ mọng quyến rũ bắt đầu từ từ cong lên, khóe miệng để lại một nụ cười mãn nguyện.

Cảnh tượng như vậy, khiến Tô Thanh không khỏi hơi sững sờ.

"Khụ khụ!" Một lát sau, phản ứng lại, Tô Thanh lập tức ho khan một tiếng nghiêm túc.

"Phần thưởng thì chắc chắn có, nhưng bây giờ chắc chắn không thể đưa.

Phải về sau mới được." Câu trả lời của Tô Thanh cũng có trình tự rõ ràng, rõ ràng ngay từ đầu Tô Thanh đã chuẩn bị sẵn sàng.

Anh biết Serena có khả năng sẽ thành công giành chức vô địch.

"Được thôi!" Nghe vậy, Serena lại lập tức liên tưởng đến chỗ ở hiện tại, lúc này, khóe mắt Serena cũng không khỏi lóe lên một tia ngượng ngùng.

Trên làn da trắng nõn lập tức ửng hồng.

"Vậy thì, Giáo sư Oak, không biết ông có chuẩn bị phần thưởng cho ba người đứng đầu không?!" Kể từ khi lời nói của Serena dứt, Tô Thanh liền trực tiếp chuyển sự chú ý sang Giáo sư Oak.

Một con cừu béo mập như vậy, cứ ngơ ngác đứng trước mặt mình.

Chương 87

Không cố gắng vặt một chút thì làm sao được?

“Khụ khụ!” Nghe vậy, trên mặt Giáo sư Oak cũng lập tức hiện lên vẻ khó tin.

Biểu cảm càng phức tạp hơn, trong lòng cũng có thể nói là năm vị tạp trần.

Ánh mắt nhìn Tô Thanh tràn đầy oán hận.

Như thể đang nói, thằng nhóc này đang trêu mình sao?

Mình tốt với nó như vậy, vậy mà nó lại chơi mình.

Không nói gì, cũng không phát ra âm thanh nào.

Chú ý đến vô số ánh mắt xung quanh, tất cả đều tập trung vào mình, Giáo sư Oak cũng có nỗi khổ không nói nên lời.

“Tên đáng ghét, ta nhớ rồi.” Giáo sư Oak cũng đã ghi nhớ sâu sắc hành động này của Tô Thanh.

Trong lòng đã quyết định, sau này có cơ hội, nhất định phải trả đũa một lần.

“Không phải chứ, Giáo sư Oak, với tư cách là một Giáo sư uy tín, lại không chuẩn bị phần thưởng sao?!” Thấy Giáo sư Oak mãi không mở lời, Tô Thanh cũng tiếp tục nhiệm vụ tác chiến của mình.

Dần dần, nhận thấy ánh mắt mọi người xung quanh nhìn mình đã thay đổi.

Giáo sư Oak cũng không khỏi nghiêm túc ho khan một tiếng.

“Khụ khụ.

Phần thưởng của ba người đứng đầu đương nhiên đã chuẩn bị rồi.

Về phần thưởng, chúng ta sẽ công bố vào sáng mai.

Hôm nay cứ như vậy đã, mọi người có thể về nghỉ ngơi, chờ đợi hạng mục ngày mai rồi.

Yên tâm đi, tuyệt đối sẽ không để mọi người thất vọng đâu." Giáo sư Oak mỉm cười nói.

Đồng thời khi nói, tâm trạng của Giáo sư Oak cũng có thể nói là vô cùng ủ rũ, vô cùng phức tạp.

Thôi rồi, lại thêm một chuyện phiền phức.

Sinnoh, Giáo sư Oak hiện tại chưa kịp đến di tích cổ đại nghiên cứu nghiêm túc.

Nhiều nhất cũng chỉ hơi nghiên cứu Dragapult của Tô Thanh.

Xem ra, chuyến đi Sinnoh lần này phải hoãn lại.

Trại huấn luyện mùa hè kết thúc, các Huấn Luyện Gia rời khỏi Sinnoh, Giáo sư Oak có thể sẽ phải ở lại đây thêm một thời gian nữa.

....

Cửa hàng.

"Hoan nghênh quý khách, xin hỏi quý khách muốn mua Pokémon sao?!" Meowth đang vô cùng buồn chán, tâm thần vốn đang thả lỏng, lúc này cũng sắp ngủ gật rồi.

Kết quả chú ý dường như có người đang đến gần, Meowth trên ghế dài lập tức nhanh chóng nhảy dựng lên.

Hai mắt trợn tròn.

Nghiêm túc đọc thuộc lòng câu thoại đã chuẩn bị sẵn từ trước,

không biết đã đọc thuộc lòng bao nhiêu lần rồi.

Giọng điệu thành thạo đến mức không ai nghĩ nó là một nhân viên mới.

"Ơ?!" Nhìn Meowth biết nói trước mặt, người phụ nữ bước vào phòng lại không khỏi hơi sững sờ.

"Kỳ lạ, Pokémon của Tô Thanh sao?

Lại biết nói tiếng người, thật kỳ diệu!" Nghe ý tứ, dường như quen biết Tô Thanh.

Vuốt nhẹ mái tóc vàng óng rủ xuống hai bên vai, Cynthia cuối cùng cũng có thời gian rảnh để chỉnh trang dung nhan.

Không sai, người xuất hiện trong cửa hàng chính là Cynthia vừa từ Tổng bộ Liên minh trở về.

Dưới tốc độ bay cao của Garchomp.

Cynthia cũng cuối cùng đã kịp trở về cửa hàng trước khi mặt trời lặn.

Vừa lúc, lúc này Kojiro và Musashi do đổi ca, cả hai đều đã về phòng riêng nghỉ ngơi.

Vì vậy trong đại sảnh chỉ còn lại Meowth biết nói, cùng với Cynthia và Garchomp vừa bước vào.

"Ngài là ai?!" Thấy người phụ nữ trước mặt dường như quen biết Tô Thanh, Meowth ban đầu có chút ngơ ngác cũng lập tức căng thẳng.

Hơi nghiêng đầu, trong đầu nhanh chóng hiện lên một vẻ suy tư.

"Tôi ư?

Câu đó phải là tôi hỏi mới đúng." Cynthia từ từ nói.

"Ô?

Vì sao, meo?!" Trên mặt Meowth cũng nghi hoặc lộ ra vẻ kinh ngạc, dường như có chút không hiểu, vì sao Cynthia lại mô tả như vậy.

"Ô, đúng rồi, tôi biết rồi meo." Được Cynthia nói như vậy, Meowth cũng cuối cùng nhớ ra đã từng gặp người phụ nữ này ở đâu.

Không phải là Quán Quân nữ mới nhậm chức ở Sinnoh mà Kojiro đã nhắc đến sao?

Meo!

Không trách cứ cảm thấy đối phương rất lợi hại, Meowth thầm suy nghĩ.

"Hống!" Khi Meowth có chút bối rối, không biết phải đối xử với Cynthia thế nào, một thân ảnh quen thuộc lại nhanh chóng xuất hiện ở chân trời xa.

Garchomp duy trì tốc độ bay cực nhanh, bay thẳng về phía bên này.

Nằm trên lưng Garchomp, Meowth thấy một người mà nó cảm thấy vô cùng quen thuộc.

"Sếp Tô Thanh!" Bộp, được lời nhắc nhở của Meowth, ánh mắt Cynthia cũng lập tức nhìn về phía sau, ánh mắt ngưng tụ lên không trung.

Chú ý đến Tô Thanh trên lưng Garchomp, và Serena đang được Tô Thanh che chắn ở phía trước.

Nhìn hai người cười nói vui vẻ, trong tích tắc, sắc mặt Cynthia liền trở nên khó chịu.

Sự biến hóa này cũng khiến Meowth ở đó, cảm nhận được một áp lực cực lớn, cơ thể không hiểu sao rùng mình một cái, một luồng khí lạnh lập tức dâng lên trong lòng Meowth.

“Chuyện gì đã xảy ra vậy?

Meo!” Hô hô hô!

Cùng với việc thân thể Garchomp trực tiếp hạ cánh trước cửa cửa hàng, Tô Thanh cũng trực tiếp nhảy xuống từ lưng Garchomp.

Đồng thời, trong khoảnh khắc này cũng thả “Shiny Umbreon” đang ôm trong lòng xuống, dưới ánh mắt của Cynthia.

Sau khi hạ cánh thành công, Tô Thanh liền lập tức quay người lại.

Vươn hai tay, đỡ lấy Serena vừa nhảy xuống, ôm chặt lấy cô.

Một lúc sau, Tô Thanh mới thả Serena trong lòng xuống đất.

Quay người lại, ánh mắt nhìn Cynthia lần nữa.

Toàn bộ quá trình không hề có chút tự nhiên nào.

“Trại huấn luyện mùa hè đã kết thúc rồi sao?!” Lúc này, ánh mắt Cynthia khóa chặt vào Tô Thanh, dưới ánh mắt của Cynthia.

Tô Thanh cũng thả Serena ra, cả hai liền tách ra.

Thậm chí không cần Tô Thanh chủ động, dưới ánh mắt của Cynthia, tốc độ Serena thoát khỏi vòng tay Tô Thanh cũng rất nhanh.

“Ờ...

à, không phải, chuyện trưa nay thật sự phải cảm ơn hai người rồi.

Không biết hai người đã làm gì, lại có thể thành công đưa tôi, về phòng.” Tô Thanh nhìn thẳng vào Cynthia trước mặt, đầy hứng thú nói.

“...” Nghe vậy, trong đầu Cynthia cũng không khỏi hiện lên chuyện đã làm vào buổi trưa.

“...” Một lúc sau, Cynthia cũng không biết phải nói gì.

Ánh mắt rơi vào Serena, cũng thấy một tia ngây thơ trong mắt

Serena.

Có vẻ như, Serena chắc là chưa nói gì với Tô Thanh.

Điều này cũng khiến tâm trạng ban đầu có chút ngượng ngùng của Cynthia, hơi dịu đi một chút, cảm xúc trở lại bình thường.

Hơi cúi đầu, ánh mắt giao nhau.

Cũng không biết có phải là tác dụng tâm lý hay không, thật không thể tin nổi, Cynthia lại cảm thấy một cơn đau nhói nữa, có thể cảm nhận được sau một thời gian dài như vậy, thật sự có chút kỳ lạ.

“Khụ khụ.” Ngẩng đầu, ánh mắt đối mặt với Tô Thanh.

Cynthia phản ứng lại, cũng lập tức ho khan một tiếng, ngừng lại một chút, thấy Tô Thanh không tiếp tục truy hỏi, mới tiếp tục nói.

“Không có gì, sống dưới cùng một mái nhà, đó là việc nên làm.” “Ha ha!” Nghe vậy, Tô Thanh cũng lập tức nở nụ cười tươi rói.

“Chít chít!” Sự biến hóa này cũng khiến Serena ở một bên, cuối cùng cũng có cơ hội chen lời.

Cùng với một câu cửa miệng quen thuộc ngắt ngang cuộc đối thoại của hai người, ánh mắt Tô Thanh và Cynthia cũng đồng loạt rơi vào Serena.

Hai mắt hơi híp lại, ánh mắt giao nhau với Cynthia.

Chương 88

Serena lập tức chạy đến bên cạnh Cynthia phấn khích, chủ động đưa hai tay bám vào cánh tay phải của Cynthia, khoác tay cô ấy.

“Chị Cynthia, hôm nay em có một tin vui đó!” Serena phấn khích nói với Cynthia.

Trong ánh mắt cũng lóe lên một tia đắc ý.

“Ồ?

Tin vui!” Lời nói này cũng đã thành công thu hút sự chú ý của Cynthia, khiến trong lòng Cynthia nảy sinh sự tò mò mạnh mẽ.

Trong mắt càng lóe lên một tia ham muốn khám phá.

“Ha ha ha.” Tận mắt chứng kiến sự thay đổi biểu cảm của Cynthia, tâm trạng của Serena cũng vô cùng phấn khích.

Cô tiếp tục nói.

“Hôm nay Trại huấn luyện mùa hè có cuộc thi đối chiến, em đã tham gia cuộc thi đối chiến và giành được một thành tích không tồi đó?” Đối với kết quả trận đấu chiều nay, Serena hiển nhiên rất hài lòng, dưới tình huống được Tô Thanh khen ngợi.

Serena đương nhiên muốn nhận được lời khen từ Cynthia trước mặt.

Trong mắt Serena, Cynthia so với Tô Thanh có quyền phát ngôn hơn.

Cynthia dù sao cũng là Quán Quân Liên minh vùng Sinnoh, Quán Quân nữ trẻ nhất trong lịch sử Liên minh.

Được một người như vậy khen ngợi, đối với Serena mà nói, có ý

nghĩa kỷ niệm.

Đương nhiên, đó cũng chỉ là suy nghĩ của Serena, hiện tại mà nói, Cynthia thật sự không có ý định khen ngợi Serena.

"Một thành tích không tồi ư?" Khẽ lẩm bẩm lời nói của Serena, Cynthia cũng âm thầm suy nghĩ.

"Không lẽ là Quán Quân?" Vừa nói, trong đầu Cynthia lại kiểm chứng lại suy luận.

Phối hợp với một tia đắc ý vừa lóe lên trên má Serena lúc này, Cynthia cũng đã xác nhận được suy đoán của mình.

"Quả nhiên, đã giành chức Quán Quân sao?!" Cynthia từ từ nói.

"Chít chít, Quán Quân, đúng vậy, chị Cynthia, chị có hơi khó tin không?" Serena mỉm cười nói.

"Khụ khụ." Nghe vậy, Cynthia quả thực suýt chút nữa bật cười.

Trong mắt cũng nhanh chóng lóe lên một tia không nhịn được cười.

"Đừng, Serena.

Với thực lực của con Shiny Alolan Ninetales của em, nếu không giành Quán Quân.

Thì chị thật sự không biết, em đã làm gì.

Trong đám nhóc đó, dường như không có sự tồn tại nào mạnh mẽ." Cynthia khẽ nói, trong mắt cũng lóe lên một tia bất lực mạnh mẽ.

Chỉ là, trong tình huống này, nếu Serena có thể tinh tế quan sát một chút.

Nhất định cũng có thể phát hiện một tia ranh mãnh trong mắt

Cynthia, và nụ cười khóe môi Cynthia, đáng để suy ngẫm.

“Đáng ghét a!!!

Chị Cynthia, sao chị lại có thể hạ thấp đối thủ của em như vậy.

Làm như vậy.

Em giành chức vô địch rồi, trong lòng cũng không thoải mái nữa.” Serena oán trách nói.

“Ha ha ha.” Đối với tình hình này, Cynthia lại trực tiếp cười khẽ.

“Sếp Tô Thanh,...” Ở một bên.

Meowth chú ý đến sự thay đổi này, cũng không khỏi hơi ngạc nhiên.

Một lúc cũng không biết, phải làm gì.

“Ừ, không sao đâu, Meowth.

Cứ tiếp tục trông coi cửa hàng là được rồi, không cần quan tâm anh.” Thấy trên mặt Meowth hiện lên vẻ lo lắng không yên, Tô Thanh cũng trực tiếp ra hiệu cho đối phương, bảo nó thả lỏng tâm trạng.

Trong quá trình đó, cuộc nói chuyện của Tô Thanh và những người khác cũng đã thu hút sự chú ý của Musashi và Kojiro trong phòng.

Họ ló đầu ra từ hai bên phòng, chú ý đến Tô Thanh và những người khác.

“Sếp Tô Thanh, anh về rồi sao.” Nhận ra thân phận thật sự của Tô Thanh, hai người ló đầu ra cũng nhanh chóng đứng thẳng người, lập tức chạy ra. ...

Hơi quay đầu, ánh mắt Tô Thanh rơi vào hai người họ.

Nhận thấy quần áo Kojiro và Musashi đang mặc đã thay đổi, Tô Thanh cũng thầm gật đầu.

Vì đã quyết định trở thành nhân viên trong cửa hàng, đương nhiên không thể tiếp tục sử dụng trang phục của Team Rocket.

"Shaymin ~!" Shaymin được Kojiro nuôi dưỡng, giữ trạng thái rất tốt, cũng bay ra.

Thân thể nó trực tiếp hạ cánh trước mặt Tô Thanh, liên tục vỗ cánh lên xuống.

"Meo ~!" Cảm nhận Shaymin đến gần, Shiny Umbreon bên cạnh Tô Thanh lại bất mãn hừ lạnh một tiếng.

Một luồng Psychic hùng mạnh lập tức lan tỏa.

Luồng Psychic mạnh mẽ như vậy, lập tức khiến thân hình Shaymin đang bay trên không không khỏi hơi khựng lại.

Shaymin ở dạng bầu trời, ánh mắt nhìn đối phương lập tức lóe lên một tia sợ hãi.

"Shaymin, không sao chứ." Nhìn thân thể Shaymin có chút chao đảo, Kojiro ở một bên lập tức nhanh chóng bước lên trước.

Vươn hai tay, đỡ ở phía dưới, định đỡ lấy Shaymin bị mất khả năng bay bất cứ lúc nào.

"Được rồi, nhóc con, đừng nghịch nữa.

Shaymin cũng là bạn của anh, hiểu không?" Nhìn Shiny Umbreon đang lóe lên một tia cảnh giác trong mắt.

Hoàn hồn, Tô Thanh cũng thầm lắc đầu, trong mắt nhanh chóng lóe lên một tia bất lực.

Nhóc con, có vẻ ghen tuông ghê nha.

Thật sự rất giống với thói quen của mèo, dễ ghen.

Ở bên cạnh.

Chú ý đến toàn bộ quá trình, tận mắt chứng kiến tất cả mọi chuyện xảy ra.

Serena và Cynthia tại hiện trường cũng đồng loạt kinh ngạc không thôi.

“Thần thú Shaymin?!” “Shiny Umbreon?!” Đừng nói, nếu không phải Shiny Umbreon đã thi triển Inner Focus hùng mạnh, thành công trấn áp Thần thú Shaymin.

Từ đầu đến cuối, Cynthia thật sự không chú ý đến con Shiny Umbreon đi theo.

Có lẽ.

Cũng vì sự chú ý của Cynthia đều đổ dồn vào Tô Thanh, và Serena.

Mới khiến cô bỏ qua bên cạnh Tô Thanh, lại có một con Pokémon Shiny quý hiếm như vậy.

Nhưng dù vậy, trong lòng mọi người ở đó cũng tràn đầy kinh ngạc.

Rốt cuộc là chuyện gì, một con Shiny Umbreon lại có thể khiến một Thần thú cảm thấy sợ hãi, thật sự quá mạnh rồi.

“Đúng rồi, Tô Thanh bắt con Shiny Umbreon này khi nào vậy?

Con Shiny Umbreon này sao lại có Psychic mạnh mẽ như vậy?

Không phải là Pokémon hệ Ác sao?!” Cynthia hỏi với vẻ mặt đầy thắc mắc.

Rõ ràng, màn thể hiện của con Umbreon này đã thu hút sự tò mò mạnh mẽ của Cynthia.

Trong lòng cô tràn đầy ham muốn khám phá. ....

Tại hiện trường.

Đối với câu hỏi của Cynthia, bất ngờ thay, Tô Thanh lại không định trực tiếp nói cho đối phương câu trả lời thật.

Hơi lắc đầu, ánh mắt liếc nhìn Serena bên cạnh trên không trung, khóe miệng Tô Thanh lập tức nhếch lên một nụ cười nhạt.

Nhìn Tô Thanh một cái, trên mặt Serena đương nhiên cũng hiện lên một tia kinh hỉ.

Vì so với Cynthia trước mặt, cô biết thân phận thật sự của con Shiny Umbreon này, là sự tồn tại kia.

Trong lòng cô đương nhiên hiểu được việc Umbreon có thể chỉ bằng khí thế đã trấn áp Shaymin, dù sao thì chênh lệch thực lực giữa hai bên quá lớn rồi.

Vì vậy, việc Shaymin trực tiếp bị trấn áp, có thể nói là không hề khiến Serena cảm thấy bất ngờ.

Ở một bên, trong quá trình Serena suy tư, Tô Thanh cũng cuối cùng đã mở lời, thu hút ánh mắt của mọi người.

"Có lẽ là vì Pokémon Shiny chăng, tôi cũng không rõ.

Tóm lại, nó thật sự rất mạnh.

Shaymin không thích những Pokémon giỏi chiến đấu, nó là linh vật của cửa hàng tôi.

Vì vậy chiến lực không bằng con Shiny Umbreon này, là chuyện bình thường." Tô Thanh từ từ nói.

Chương 89

Bình thường, thực ra thì đâu chỉ bình thường?

Đừng nói Shaymin không thích chiến đấu, dù thích chiến đấu, cố gắng trở nên mạnh hơn, thì có thể làm gì?

Thật sự coi Shiny Umbreon của Tô Thanh, là ứng cử viên Thần cấp bậc nhất sao?

Chỉ cần một chiêu Hỏa Bạo Viêm (Fire Blast) là có thể dạy cho Shaymin cách làm người, hoặc một trận Bão Tuyết (Blizzard), để Shaymin hạ hỏa.

"Cộp cộp!" Khi Tô Thanh vừa nói vài điều, bụng nhỏ của Serena bên cạnh Tô Thanh lại phát ra tiếng kêu cộp cộp.

Kéo theo đó, ánh mắt của Tô Thanh và những người khác đều trong khoảnh khắc đó, đồng loạt nhìn về Serena.

Khiến má Serena lập tức ửng hồng, ngượng ngùng không thôi.

"Được rồi, xem ra phải giải quyết bữa tối sớm thôi, nếu không, Quán Quân Serena của tôi sẽ vì đói mà ngất xỉu mất." Tô Thanh nói với giọng điệu mỉa mai.

Lời nói như vậy, cũng khiến Serena ở một bên thầm tức giận không thôi, cắn nhẹ đôi môi đỏ mọng quyến rũ, cuối cùng, suy nghĩ kỹ càng, Serena chọn không nói gì.

Dưới vẻ đắc ý của Tô Thanh, cô nuốt xuống cơn giận.

Mặc dù vậy, Tô Thanh lại thấy vẻ mặt "hung dữ" mà Serena lén lút lộ ra, khóe miệng không khỏi hơi nhếch lên.

Cười thầm.

Sau đó, Tô Thanh liền trực tiếp nhanh chóng dưới sự giúp đỡ của Shiny Umbreon.

Thành công lấy ra các loại thức ăn cần thiết cho Pokémon, sau đó không quên đưa một phần thức ăn cho Pokémon hệ Thường vào tay Meowth.

"Sếp Tô Thanh!!!" Tận mắt chứng kiến thức ăn Tô Thanh đưa.

Trong mắt Meowth, cũng không khỏi hiện lên vài giọt nước mắt lấp lánh.

Một lát sau, sau khi bàn tay Tô Thanh đặt lên đầu Meowth, nhẹ nhàng xoa nắn một hồi.

Nước mắt trong mắt Meowth, cũng không thể ngừng lại được nữa.

Trào ra điên cuồng, theo khóe mắt Meowth liên tục chảy xuống.

"Ha ha, đừng khóc nữa, Meowth.

Sau này muốn ăn bao nhiêu cũng có." Tô Thanh cũng mỉm cười gật đầu với Meowth trước mặt, trao cho nó một ánh mắt khuyến khích.

"Meo, tôi nhất định sẽ cố gắng làm việc, cố gắng báo đáp anh.

Sếp Tô Thanh." Lau nước mắt ở khóe mắt, dưới ánh mắt của Tô Thanh, Meowth nghiêm túc đưa ra lời hứa của mình.

"Ừm!" Đối với điều này, Tô Thanh cũng nghiêm túc gật đầu.

Một lúc sau, Tô Thanh liền cùng Cynthia và Serena, bước vào thang máy, đi xuống không gian tầng hầm.

Còn Kojiro và Musashi ba người, thì cần ăn tối ở trên.

Phía trên cửa hàng cũng có căng tin nhân viên.

Sau khi bước vào thang máy, đợi cửa thang máy đóng lại.

Trong thang máy chỉ còn lại Tô Thanh, Serena, Cynthia ba người.

Cộng thêm một con Shiny Umbreon.

Shaymin thì trực tiếp bị Tô Thanh để lại ở trên, dù sao cũng là linh vật của cửa hàng.

Đương nhiên nên để đối phương luôn ở trên để trưng bày.

Còn Dragapult, lúc này Dragapult cũng tuân theo chỉ huy của Tô Thanh, đi đến lều ở bờ sông.

Chờ đợi Giáo sư Oak.

Hy vọng Giáo sư Oak sẽ không bị dọa, Tô Thanh thầm nghĩ.

Liên tưởng đến tính cách ác liệt của Dragapult, chậc chậc, Giáo sư Oak quay lại chắc sẽ có chịu trận rồi.

"Đúng rồi, Tô Thanh." Khi Tô Thanh âm thầm suy tư, Cynthia ở một bên cũng lộ ra vẻ đã hiểu.

Nghe lời nói của Cynthia, ánh mắt Tô Thanh ở một bên cũng lập tức rơi vào Cynthia.

"Sao vậy?" Tô Thanh nói.

"Chuyện cửa hàng là sao vậy, Tô Thanh.

Vì sao chỉ trong nửa ngày, cửa hàng lại mở rộng nhiều như vậy?" Cái này, trong lòng Cynthia cũng tràn đầy tò mò.

Nếu không phải vừa rồi sự chú ý của cô đều bị Serena, cộng thêm Shiny Umbreon chia đi tâm trí.

Cynthia đã sớm hỏi những gì trong lòng mình rồi.

"Ờ..." Nghe vậy, Tô Thanh lại trực tiếp đơ ra tại chỗ.

Cái này phải làm sao đây?

Có vẻ như thật sự không có lý do nào tốt để giải thích, dù sao thì

trong nửa ngày đã mở rộng một không gian rất lớn, kiến trúc được mở rộng gấp sáu lần kích thước ban đầu, thật khó mà nói.

Thậm chí.

Tô Thanh không chỉ mở rộng kích thước cửa hàng gấp sáu lần, đồng thời ở ngay cửa ra vào cửa hàng, còn xây dựng một cây cầu làm bằng thủy tinh đỏ.

Rất thu hút sự chú ý, một kiến trúc hiếm có như vậy, sao có thể không thu hút sự chú ý của Cynthia chứ.

"Đúng vậy, Tô Thanh, rốt cuộc là chuyện gì, cây cầu pha lê ở cửa thật sự rất đẹp." Không khỏi, thuận theo lời nói của Cynthia.

Serena trong đầu cũng lập tức hiện lên hình ảnh cây cầu đặc biệt ở cửa, màu sắc đỏ rực rỡ đó, đơn giản là khiến người ta mê mẩn.

"Ờ..." Nghe vậy, trên mặt Tô Thanh lại lần nữa hiện lên vẻ ngượng nghịu.

Được rồi, đúng là sóng này chưa yên, sóng khác đã nổi.

Ngay lập tức xuất hiện hai vấn đề.

"Về chuyện cửa hàng, tôi... tôi đã nói với hai người rồi.

Trong trường hợp cần thiết, mọi chuyện tôi đều cần giữ bí mật.

Đây cũng là bí mật cốt lõi trong cửa hàng này, không thể trực tiếp nói cho hai người biết." Vẻ mặt thay đổi này cũng đã thành công chặn đứng sự tò mò của Serena và Cynthia.

Mặc dù biết tình hình cơ bản, nhưng cũng hiểu.

Trước khi có mối quan hệ thực sự mật thiết với Tô Thanh, việc cố gắng tìm hiểu sẽ gây phản tác dụng nghiêm trọng.

Thật sự nếu như vậy, ngược lại có chút được không bù mất.

Rắc!

Cùng với tiếng cửa thang máy mở ra lan truyền.

Tô Thanh và những người khác cũng cuối cùng đã bước ra khỏi thang máy, đi vào thế giới dưới lòng đất.

Ánh sáng xanh quen thuộc bỗng chốc chiếu rọi lên khuôn mặt mọi người.

Bất ngờ thay, cùng với ánh sáng xanh, một chút ánh sáng đỏ xuất hiện từ phía trên.

Ba người Tô Thanh ngẩng đầu, ánh mắt lập tức tìm kiếm nguồn sáng đỏ, rồi đồng loạt đổ dồn lên cây cầu pha lê đỏ phía trên.

Họ nhận ra ánh sáng mặt trời phản xạ từ cây cầu pha lê đỏ mới tạo nên cảnh tượng kỳ ảo đến vậy.

Dù trong lòng Tô Thanh cũng không khỏi ngạc nhiên, nhưng khả năng kiểm soát biểu cảm của anh rõ ràng là xuất sắc nhất trong ba người.

Vì thế, anh cũng là người có phản ứng nhỏ nhất.

Chỉ sau một thoáng, Tô Thanh đã lấy lại bình tĩnh.

Sau đó, anh đi thẳng vào phòng ăn trước.

Lợi dụng lúc hai cô gái chưa vào, Tô Thanh trực tiếp gửi Mew vào Khu Vườn Thần Thú.

Anh để Mew đưa các vật phẩm Pokémon cho những Pokémon ở đó, rồi triệu hồi Mew trở lại, cho Mew tiếp tục hóa trang thành hình thái Umbreon Dị Sắc để ở bên ngoài.

"Meow~!" Mọi chuyện nghe có vẻ phức tạp, nhưng đối với Mew, một Thần Thú cấp hai, lại vô cùng đơn giản.

Chỉ với một lần vào ra, Mew đã đạt được mục đích, thành công đưa các vật phẩm tinh hoa vào từng phúc địa của Pokémon.

"Hì hì," Ba người ngồi xuống, ngay lúc vừa giải quyết xong bữa ăn, Serena ngẩng đầu lên và bật ra một tiếng cười trong trẻo như chuông bạc.

"Sao thế?" Nhận thấy tiếng cười của Serena, Cynthia cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cô nghiêng đầu, đồ ăn trong tay cũng dừng lại động tác đưa lên miệng.

"Ha, sao vậy?

Đương nhiên là vì hôm nay giành được Quán Quân nên vui vẻ chứ.

Serena chắc chắn đang rất hưng phấn, đúng không em, Serena?" Tô Thanh mỉm cười nói.

"Hừ, bị đoán trúng thì sao chứ." Bị Tô Thanh ngầm trêu chọc một phen, Serena lại dùng ngữ khí kiêu ngạo nhưng đầy vẻ mềm mại, dễ thương, trông rất đáng yêu.

Kết hợp với khuôn mặt tươi cười, làn da trắng nõn, mái tóc vàng óng và tạo hình tinh tế, cô trông càng đáng yêu hơn, khiến người ta dễ dàng nảy sinh thiện cảm.

"Sao chứ, bản cô nương không được vui à?

Chương 90

Từ nhỏ đến lớn, em đây lần đầu tiên tham gia một cuộc thi như vậy, có thể giành Quán Quân trong cuộc thi này, đương nhiên là vui rồi!" Cô dừng lại một chút, thấy Tô Thanh không đáp lời.

Serena mở to hai mắt, trong tròng mắt lập tức lóe lên một tia sáng.

Vì thế, ngữ khí của cô lại trở nên dịu dàng.

"Anh Tô Thanh, em nhớ không lầm thì sau khi về, anh sẽ tặng thưởng cho em phải không?

Phần thưởng là gì, anh có thể nói trước cho em biết không ạ!

Chụt chụt!" Mở to hai mắt vô tội, Serena đầy mong đợi, làm nũng nói.

"Ặc..." Nghe vậy, khóe miệng Tô Thanh cũng không khỏi hơi giật giật.

Trong lòng anh kêu lớn: A, tiêu rồi!!!

Ánh mắt nhìn Serena trước mặt cũng trở nên kỳ lạ.

Dường như cô ấy có chút khác biệt so với Serena trong ấn tượng của anh, có cảm giác còn thêm một chút "phúc hắc" (ngầm ranh mãnh) so với nguyên tác?

Nghĩ vậy, Tô Thanh cũng không khỏi lộ ra vẻ ngỡ ngàng.

Cuối cùng, Tô Thanh đã chịu thua trước sự làm nũng đầy "ác ý" của Serena.

"Được rồi, em đợi ở đây trước nhé, anh đi lấy phần thưởng Quán Quân cho em." Tô Thanh mỉm cười nhẹ.

"Ồ, Nghe vậy, ánh mắt Serena lập tức lóe lên một tia hưng phấn.

Anh Tô Thanh tặng quà gì đây nhỉ?!" Serena thầm nghĩ đầy mong đợi.

"Khoan đã, Tô Thanh, tôi đi cùng cậu." Một bên, Cynthia thấy Tô Thanh sắp đi ra, liền đứng dậy gọi anh lại.

Trước sự ngạc nhiên của Serena, cô cùng Tô Thanh bước ra khỏi phòng.

"Chụt chụt, vậy là sẽ có hai món quà rồi." Nhìn bóng lưng Cynthia rời đi, khóe miệng Serena cũng bất giác cong lên đầy phấn khích.

Trong ánh mắt cô tràn đầy mong đợi. ...

"Chuyện gì vậy?" Đang đi trên đường, Tô Thanh tò mò nhìn sang Cynthia bên cạnh.

Thấy vẻ mặt nghiêm trọng của Cynthia, dường như cô ấy đang gặp rắc rối và cần anh giúp đỡ.

"Ặc..." Cynthia ngẩng đầu, ánh mắt nhìn Tô Thanh, biểu cảm lúc này vô cùng phức tạp.

Cô trông có vẻ do dự, nhưng cũng đầy mong đợi.

Thấy vậy, sự tò mò trong lòng Tô Thanh càng tăng lên.

"Có chuyện gì thì cứ nói, không cần phải như vậy đâu.

Chỉ cần không phải chuyện quá phiền phức, tôi có thể giúp được gì thì đều sẽ giúp." Tô Thanh mỉm cười nói.

"Ặc..., là thế này..." Dừng lại một chút, Cynthia kể lại tất cả thông tin mà cô nhận được từ trụ sở Liên Minh, chân thật kể hết mọi chuyện cho Tô Thanh nghe.

"Cái gì?!" Lời nói của Cynthia đã thành công làm Tô Thanh ngạc nhiên, khiến trên mặt anh không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc khó lường.

Chuyện gì vậy, kiếp trước chẳng phải Liên Minh Pokémon luôn được mệnh danh là một thể thống nhất sao?

Sao lại có thể xảy ra tình huống này.

Quả nhiên, hòa bình thế giới chỉ tồn tại trong anime thôi sao?

Tô Thanh nghĩ vậy, đồng thời cũng nói ra suy đoán trong lòng.

“Liên Minh Pokémon chẳng phải được mệnh danh là một thể thống nhất sao?

Sao lại xảy ra loại tranh đấu này, rõ ràng biết vùng Sinnoh không có Quán Quân tiền nhiệm.

Tân Quán Quân cũng chỉ vừa mới thăng cấp, lại có thể đưa ra loại khiêu chiến này sao?” Tô Thanh tò mò hỏi.

“Khụ khụ.” Chú ý đến ánh mắt của Tô Thanh, khóe miệng Cynthia cũng không khỏi giật giật.

Sau đó, cô lại kể lại lời nói của Giáo sư Carolina cho Tô Thanh.

“Thì ra là vậy...” Tại chỗ, sau khi tiêu hóa xong thông tin vừa tiếp nhận trong đầu, trên mặt Tô Thanh cũng không khỏi lộ ra vẻ trầm tư.

“Vậy, Tô Thanh, anh có ý kiến gì không?” Cynthia đầy mong đợi hỏi.

“Ặc?!” Khẽ xoay đầu, ánh mắt Tô Thanh lập tức đổ dồn lên Cynthia đang ánh mắt đầy mong đợi.

Nhìn biểu cảm cầu khẩn của cô ấy, cùng với làn da trắng nõn mịn màng đó.

Chậc chậc.

Thầm than một tiếng trong lòng, Tô Thanh lại kiên quyết lắc đầu.

“Không được, cô Cynthia, tôi không thể giúp cô việc này.” Tô

Thanh nghiêm túc nói.

“Hả???” Lời nói đó khiến Cynthia không khỏi sững sờ, trên đầu cô treo một dấu hỏi lớn.

Theo cách nghĩ của cô, Tô Thanh và cô có mối quan hệ tốt.

Huấn Luyện Gia thường khao khát những trận chiến đầy nhiệt huyết, lẽ ra anh ấy phải đồng ý mới đúng.

Vì thế, cô không thể hiểu tại sao Tô Thanh lại từ chối, điều đó khiến cô khó hiểu.

Bất giác, Cynthia đang trong cơn phản ứng, trên khuôn mặt tươi cười cũng lập tức xuất hiện một chút thất vọng.

Nhận thấy sự thất vọng trong ánh mắt Cynthia.

Một bên, khóe miệng Tô Thanh lại cong lên ngay lập tức, trong ánh mắt cũng lóe lên một tia ranh mãnh.

Anh khẽ đưa ngón tay lại gần đầu Cynthia, rồi vỗ nhẹ xuống một cái.

“Bốp!” Cảm thấy đau, Cynthia lập tức rụt người lại, đồng thời đưa hai tay ôm lấy đầu mình.

“Anh làm gì vậy?!” Mở to hai mắt, đầu Cynthia đầy vẻ kinh ngạc.

Cynthia và Serena khác nhau.

Nếu Serena lúc này chắc chắn sẽ để lộ hai chiếc răng nanh nhỏ ra ngoài.

Nhưng Cynthia thì khác.

Cynthia không đi theo con đường dễ thương đó, vì vậy ngay cả biểu cảm của cô cũng tràn đầy vẻ đẹp trưởng thành.

Mỗi lần nhíu mày, mỗi nụ cười đều mang theo sức hấp dẫn dạt

dào.

“Ha ha, tôi chỉ đùa cô thôi.

Có người muốn bắt nạt cô, đương nhiên tôi không thể khoanh tay đứng nhìn rồi.” Tô Thanh mỉm cười nói.

“Hừ hừ, anh có lương tâm đấy.” Cynthia cũng nói vậy.

“À, đương nhiên tôi phải liên hợp với họ để bắt nạt cô chứ.” Lời vừa dứt, khóe miệng Tô Thanh cũng lập tức hiện lên một nụ cười ranh mãnh.

Vừa lúc cửa thang máy cũng mở ra, Tô Thanh liền nhanh chân chạy ra khỏi thang máy.

Bỏ lại một tràng cười.

“Đáng ghét!” Cynthia cũng lập tức phản ứng lại, lại bị Tô Thanh trêu rồi.

Đúng là một tên khốn đáng ghét.

Ngay lập tức, ánh mắt cô đổ dồn lên Tô Thanh.

Cynthia trực tiếp đuổi theo, nghiến chặt răng.

Họ vừa đùa vừa giỡn.

Meowth trong đại sảnh nhìn thấy một trận ngán ngẩm.

Ta là một con Mèo, lại phải bị cưỡng ép ăn cẩu lương ư?

Meow...

Quay lại chuyện chính.

Tô Thanh chiêu mộ Meowth và những người khác cũng có lợi ích lớn, ít nhất là trong thời gian ngắn tới.

Meowth đã hoàn thành hơn 10 đơn hàng thành công, tất cả đều là các đơn hàng do thành viên trại hè đóng góp.

Vì đều là những đơn hàng có số lượng nhỏ, nên các giao dịch này cũng không ảnh hưởng đến Tô Thanh.

Mỗi khoản tiền Tô Thanh nhận được đều có thông báo của hệ thống.

Vì vậy, Tô Thanh không cần phải luôn theo dõi, anh vẫn sẽ biết giao dịch đã hoàn thành hay chưa. ...

Một lúc sau!

Sau khi đùa giỡn một thời gian, cả hai đã đạt được sự đồng thuận.

Địa điểm quyết chiến được quyết định là đỉnh núi Coronet.

Vị trí đó cũng là giới hạn mà Tô Thanh hiện tại có thể đạt tới.

Chương 91

Đỉnh núi Coronet có một vị trí đặc biệt, một mặt rất dễ kết nối với song thần không gian và thời gian.

Mặt khác, núi Coronet cũng có thể là biểu tượng của vùng Sinnoh, truyền thừa của tộc Chōkoku cũng nằm trên đỉnh núi Coronet. ...

"Vậy, anh sẽ tặng Serena phần thưởng gì đây?!" Tỉnh táo lại, Cynthia thở hổn hển dừng lại, hai tay chống eo.

Trên mặt cô cũng không khỏi hiện lên một chút tò mò.

Dù sao, lên lầu, nhiệm vụ chính của Tô Thanh là chuẩn bị quà cho Serena.

Vì thế, Cynthia cũng không khỏi tò mò về món quà mà Tô Thanh sắp chuẩn bị.

Bỏ qua lời Cynthia, Tô Thanh trực tiếp lướt mắt một vòng trong cửa hàng.

Sau đó, ánh mắt cuối cùng của anh dừng lại trên một quả trứng Pokémon.

"Được rồi, là cái này." Tô Thanh mỉm cười lẩm bẩm.

Nhìn thuộc tính trên quả trứng Pokémon đó, khóe miệng Tô Thanh lập tức khẽ cong lên.

Trong mắt anh càng lóe lên một tia hưng phấn.

"Hả?!" Cynthia tò mò hỏi.

Lời lẩm bẩm của Tô Thanh rõ ràng cũng khiến Cynthia kinh ngạc. [Espurr] [Giá bán]: 5 triệu. [Thuộc tính]: Psychic. [Khả năng]: Xuyên Thấu. (Có thể nhìn xuyên đối thủ.

Sẽ không bị cản trở bởi các kỹ năng như Phản Xạ (Reflect), Màn Sáng (Light Screen), Bảo Hộ Bí Ẩn (Mystical Protect), Màn Sương (Mist), Phân Thân (Substitute), Khói Bụi (Smokescreen), v.v.) [Giới tính]: Cái. [Thiên phú]: Thiên Vương cấp.

"Espurr ư?!" Nhìn thông tin trên giao diện thuộc tính, khóe miệng Tô Thanh cũng không khỏi lộ ra một nụ cười.

Pokémon hệ Psychic trong sử dụng thông thường có thể phát huy tác dụng tốt.

Hơn nữa, hình thái tiến hóa của Espurr, Meowstic, có chỉ số tốc độ chủng tộc có thể đạt 104.

Đủ để sử dụng bình thường.

Thậm chí, hầu hết các Pokémon hệ Psychic bình thường đều được dùng làm bảo mẫu.

Hoặc để tiện cho việc ra ngoài hàng ngày, Meowstic nếu tiến hóa đến giai đoạn cuối cùng cũng sẽ là một Pokémon tuyệt vời.

Không chút do dự, để có thể ăn mừng niềm vui giành chức Quán Quân của Serena.

Tô Thanh trực tiếp lấy ra thẻ tài khoản của mình, cắm thẻ vào máy gachapon ở giữa.

Khi Tô Thanh điều chỉnh màn hình máy gachapon đến tùy chọn có trứng Pokémon Meowstic.

Một con số 5 triệu vàng lấp lánh lập tức hiện ra trước mặt Cynthia và Tô Thanh.

Không chút do dự.

Sau khi xác nhận đúng là trứng Pokémon Meowstic và mã số.

Tô Thanh liền trực tiếp hoàn tất thao tác, một tiếng trừ tiền đột

nhiên vang lên trong máy.

Khi 5 triệu tiền đã được khấu trừ xong.

Hàng rào ở quầy trứng Pokémon Meowstic từ xa cũng đã mở ra.

Chẳng bao lâu, trong tay Tô Thanh đã có thêm một quả trứng Pokémon hệ Psychic.

Điều đó khiến Cynthia và Meowth, những người theo dõi toàn bộ quá trình, không khỏi đồng loạt sững sờ.

Điểm khiến Meowth sững sờ đương nhiên là cửa hàng này là của Tô Thanh, tại sao lại phải tiêu tiền.

Còn Cynthia thì kinh ngạc vì Tô Thanh lại sẵn lòng chi 5 triệu liên minh tệ để mua một quả trứng Pokémon cho Serena, điều đó thực sự khó tin.

Hoặc, điều đó khiến trong lòng Cynthia nảy sinh một cảm giác bất an mạnh mẽ.

Không, ... trong đầu Cynthia lại nhớ đến những gì Tô Thanh đã hứa, nỗi lo lắng trong lòng cô lại bất giác dịu đi một chút.

Ít nhất, Tô Thanh đối xử tốt với Serena thì cũng không tệ với cô, không hề thiên vị chút nào.

Nhìn từ một góc độ khác, với tài lực của Tô Thanh, 5 triệu thực sự không đáng kể.

Ngược lại, cái giá phải trả khi chiến đấu với một Quán Quân, và áp lực phải chịu sau khi thua Quán Quân.

Theo Cynthia, thậm chí còn thảm khốc hơn 5 triệu.

Nghĩ vậy, trên mặt Cynthia cũng lập tức nở một nụ cười.

Ánh mắt cô nhìn về phía quầy, trong mắt cũng không khỏi lóe lên

một tia vui vẻ.

“Cậu cũng muốn tặng Serena một món quà Quán Quân ư?!” Thấy Cynthia vui vẻ như vậy, trên mặt Tô Thanh lập tức hiện lên một nụ cười.

“À.” Trong đầu anh hiện lên hình ảnh Serena gọi cô là chị, cùng với tính cách đáng yêu và biết vâng lời của Serena.

“Tôi đương nhiên phải tặng quà cho cô ấy rồi, có gợi ý nào hay không?!” Cynthia nói.

Cùng lúc nói, ánh mắt cô cũng đã đổ dồn lên Tô Thanh.

“Không có, loại quà này đương nhiên phải tự chọn rồi, nếu tôi chọn thay cô thì sao.” Tô Thanh thẳng thừng từ chối.

Biểu cảm trên mặt anh lúc này cũng trở nên nghiêm túc, vẻ mặt đó giống như đang nói rằng hoàn toàn không có chỗ để nhượng bộ.

Hãy tự nỗ lực để chọn ra một món quà phù hợp cho Serena đi.

“Phụt!” Biểu hiện của Tô Thanh như vậy, lọt vào mắt Cynthia, lại trực tiếp khiến Cynthia bật cười nhẹ.

Rõ ràng Cynthia đã hiểu rõ tính cách của Tô Thanh, và cũng biết biểu cảm đó có nghĩa là gì.

Quay đầu lại, mặc dù biết rằng nếu thành tâm hỏi, Tô Thanh chắc chắn sẽ đưa ra một câu trả lời hài lòng.

Nhưng Cynthia tsundere lại không chọn như vậy, cô có sự kiêu ngạo của riêng mình.

Cô quay người, liên tục di chuyển giữa các hàng quầy, ánh mắt lần lượt quét qua từng quả trứng Pokémon được xếp gọn gàng.

Dần dần, trong lúc đi, Cynthia đã đi đến trước quả trứng Pokémon cuối cùng.

Từ từ, dưới một sự dẫn dắt đặc biệt trong cõi vô hình, cô dừng bước.

Nhìn quả trứng Pokémon trước mặt.

Không biết tại sao, Cynthia luôn cảm thấy thân thuộc, cảm giác đó giống như nhìn thấy một con Garchomp khác, nhưng lại hơi khác.

Hơn nữa, đối với trứng Pokémon Garchomp, Cynthia rất quen thuộc.

Cô cũng biết Pokémon bên trong quả trứng này chắc chắn không thể là Gible.

Không biết tại sao, Cynthia cảm thấy quả trứng Pokémon này rất thân thuộc với mình.

Thậm chí, tình huống này xuất hiện còn khiến Cynthia ngầm nảy sinh ý muốn nhận quả trứng Pokémon này.

Nhưng nghĩ lại, Cynthia cuối cùng đã từ bỏ quyết định đó.

Bởi vì trong đội hình chính, cô không quá cần một bé Pokémon vừa mới sinh.

Tốc độ nuôi dưỡng Pokémon chậm, vì vậy Cynthia hiện tại quan tâm nhiều hơn đến những Pokémon có sức chiến đấu mạnh mẽ.

Ví dụ như Suicune Quán Quân của Tô Thanh.

Đương nhiên, hiện tại Cynthia vẫn không biết Suicune Quán Quân của Tô Thanh, lúc này thực lực đã tiến vào Tam Cấp Thần.

Nói chung, đối với Cynthia.

Chỉ có những Pokémon cực kỳ hiếm, hoặc có tiềm năng vô hạn.

Hoặc không thì phải như Sylveon, lấy nhan sắc làm chính, thực lực làm phụ trợ mới có thể gia nhập đội hình của Cynthia.

Nếu không thì việc Cynthia phải tự tay nuôi dưỡng một Pokémon từ đầu, loại đầu tư đó thực sự không đáng.

Nhìn Cynthia trong sân đang trầm tư.

Tô Thanh, người vẫn luôn chú ý quan sát Cynthia, cũng không khỏi mở to mắt đầy tò mò.

Ánh mắt anh khóa chặt vào quả trứng Pokémon trước mặt Cynthia.

“Xoẹt!” Khi Tô Thanh kích hoạt “Tham tra” (Kiểm tra).

Thông tin của quả trứng Pokémon trong quầy trước mặt Cynthia cũng hiện rõ trong tầm mắt Tô Thanh. [Trapinch] [Giá bán]: 8 triệu. [Thuộc tính]: Đất. [Khả năng]: Bay Lượn (Levitate).

Chương 92

(Khả năng mà Groudon phải thèm muốn) [Giới tính]: Cái. [Thiên phú]: Thiên Vương cấp.

"Ồ?!" Không ngờ lại có một "cá lọt lưới" (ẩn giấu)!

Ánh mắt Tô Thanh chú ý đến thuộc tính chi tiết của Trapinch này, ngay cả anh cũng không khỏi hơi kinh ngạc mở to miệng.

Biểu cảm trên mặt anh có chút kỳ lạ.

Trong sân, Cynthia không biết Tô Thanh đang làm gì.

Cô quay đầu lại, chú ý đến biểu cảm ngạc nhiên của Tô Thanh, sau đó trên mặt cô cũng không khỏi hiện lên một chút.

"Anh biết quả trứng Pokémon đó sao?" Cynthia có chút dò hỏi, cô thực sự rất tò mò.

Dù sao cái cảm giác thân thuộc đặc biệt đó luôn khiến cô thấy kỳ lạ.

"Ừm, đúng là tôi biết." Tô Thanh cũng không giấu giếm, liền gật đầu.

Thừa nhận sự thật rằng anh biết thông tin chi tiết của quả trứng Pokémon đó.

Hơn nữa, Tô Thanh không vội vàng, đợi sau này quả trứng Pokémon đó nở.

Cynthia cũng chắc chắn sẽ nhận được thông tin nhất định từ Serena.

Biết được loại Pokémon bên trong quả trứng đó.

Vì vậy, Tô Thanh cũng không có ý định giấu Cynthia.

“Đó là một Trapinch.

Cũng là một trứng Pokémon Flygon, một Pokémon hệ Đất và Rồng.

Mặc dù không phải Á Thần Rồng (Pseudo-Legendary Dragon), nhưng sức chiến đấu thực tế khá tốt, có thể cưỡi được.

Một Pokémon tuyệt vời, một lựa chọn quà không tồi.” Tô Thanh mỉm cười nói.

Cũng đúng thật.

Nếu Tô Thanh không xem hết tất cả các trứng Pokémon.

Tô Thanh sau khi biết toàn bộ thuộc tính của Pokémon, cũng chắc chắn sẽ chọn Flygon này cho Serena.

Sức chiến đấu thực tế và mức độ tiện lợi của Flygon chắc chắn sẽ vượt trội hơn Meowstic.

Nhưng hiện tại cũng không tệ, ít nhất có Cynthia tham gia, cả hai quả trứng Pokémon đều rơi vào tay Serena.

Kết hợp với Fennekin mà Serena đã có, và Shiny Alola Ninetales.

Đội hình chính của Serena về cơ bản đã được hình thành một nửa.

...

Dưới tầng hầm.

“Chụt chụt!” Tiếng cửa thang máy mở ra vang lên, ngay sau đó, chưa kịp để Tô Thanh và Cynthia bước ra khỏi thang máy.

Một giọng nói trong trẻo như chuông bạc, tựa như tiên nữ đã truyền vào tai Tô Thanh và Cynthia.

Khiến họ không khỏi ngẩng đầu, ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Serena đang cất lời.

“Oa, hai quả trứng Pokémon lận à.” “Cả hai đều là trứng Pokémon sao?

Thật sự cảm ơn chị Cynthia, anh Tô Thanh!” Đến câu cuối cùng, Serena cố ý kéo dài giọng, nghe thật mềm mại.

“Ha ha!” Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi bật cười nhẹ, nhưng anh không có ý định nói cho Serena biết loại Pokémon trong trứng.

Một bên, Cynthia đương nhiên cũng vậy.

Cô chỉ mỉm cười nhìn Serena đầy sức sống, nhưng cũng không nói cho Serena biết tình hình thực tế của quả trứng Pokémon trong lòng.

Giữ lại một sự hồi hộp.

Nhanh chóng bước ra khỏi thang máy, Tô Thanh trực tiếp đi trước dẫn đầu.

Thấy vậy, Serena đương nhiên cũng sải bước nhanh chóng đuổi theo Tô Thanh.

Cô liếc nhìn trái phải, đánh giá quả trứng Pokémon trong tay Tô Thanh.

Cảnh tượng này cũng khiến Cynthia không khỏi nở một nụ cười ngọt ngào.

Sự hoạt bát và sức sống tuổi trẻ của Serena thực sự đã mang đến một bầu không khí tươi đẹp cho không gian này.

Nhìn cảnh tượng này, Cynthia cũng không khỏi nở một nụ cười.

Một lúc sau, khi cô phản ứng lại.

Tô Thanh và Serena đã đi được nửa đường.

Cynthia lúc này cũng nhanh chóng đuổi kịp bước chân của hai người.

Ba người lần lượt đi vào phòng ấp trứng dưới tầng hầm.

Vừa vào phòng ấp trứng, Tô Thanh liền trực tiếp giao quả trứng Pokémon trong lòng cho Serena.

Anh lùi một bước, các thao tác tiếp theo chỉ có thể dựa vào Serena thực hiện.

Nếu không thì.

Pokémon nở ra thực sự không nhất định sẽ thân thiết với Serena.

Một lát sau, Tô Thanh và Cynthia, thậm chí phải tránh đi mới được.

"Tuyệt vời quá, chụt chụt, em đã có Espurr và Trapinch!" Cuối cùng, ...

Sau khi Tô Thanh và Cynthia lần lượt giao hai quả trứng Pokémon cho Serena và bước ra khỏi phòng.

Sau một khoảng thời gian chờ đợi, trong phòng nhanh chóng vang lên tiếng reo mừng như vậy.

Nghe vậy, Tô Thanh và Cynthia ở ngoài phòng cũng không khỏi nhìn nhau, mỉm cười.

Đồng thời, họ cũng nhận thấy sự hài lòng trong ánh mắt đối phương.

Món quà đã tặng có thể khiến người nhận vui mừng, đối với họ mà nói, đó là một điều rất hạnh phúc, có một cảm giác thành tựu mạnh mẽ trong đó.

"Cạch!" Cùng với tiếng cửa phòng mở ra, ngay sau đó, bóng dáng Serena đã xuất hiện trong tầm mắt Tô Thanh và Cynthia.

Đồng hành cùng cô đương nhiên là hai Pokémon vừa mới nở.

Trapinch đang đi trên mặt đất, và Espurr được ôm trong vòng tay.

Trapinch có cái đầu tròn, một cái hàm dưới khổng lồ và lớp vỏ màu cam.

Nó có thể tiến hóa thành Vibrava hệ Đất và Rồng, thậm chí khi trưởng thành đến giai đoạn cuối cùng có thể hóa thành Á Long, Flygon, một Pokémon có tiềm năng rất lớn.

"Chụt chụt, cảm ơn hai anh chị rất nhiều.

Em đều hài lòng với cả hai Pokémon này." Vừa nói, Serena cũng không quên vẫy vẫy Espurr trong lòng về phía hai người.

So với Trapinch có hình thái côn trùng, Espurr được Serena ôm trong lòng trông đáng yêu hơn nhiều.

Thân hình của Espurr chủ yếu có màu xám.

Nó có đôi mắt hồng trong veo, tròng mắt màu tím, trông có sức hút đặc biệt.

Bàn tay màu trắng, đầu, hai bên má và cổ đều được cấu tạo từ lông xám.

Tính cách của Espurr thường rất tự lập, đa số đều hành động một mình.

Vì khả năng kiểm soát sức mạnh Psychic còn hơi thiếu sót, nên Espurr thường xuyên phiền não vì mất kiểm soát Psychic.

Nó là một đứa trẻ cần được chăm sóc.

"Ha ha.

Xem ra so với Trapinch, Espurr mà tôi tặng em hình như được em yêu thích hơn." Mặc dù Serena nói rằng cô thích cả hai Pokémon.

Nhưng Tô Thanh lại vô cùng "ác thú vị" trực tiếp chỉ ra suy nghĩ

thật của Serena.

Nếu không thì, Serena có thể lại ôm Espurr trong lòng, để Trapinch đi theo.

"Á!" Bị Tô Thanh vạch trần suy nghĩ thật trong lòng, Serena lập tức lộ ra vẻ tức giận.

Chiếc mũi nhỏ trắng nõn nhíu chặt lại, trong hai mắt lộ ra ánh nhìn hung dữ, khóe miệng cũng để lộ hai chiếc răng nanh đang ngọ nguậy.

Nhưng.

Xét thấy Cynthia đang ở bên cạnh, Serena cũng không tiện biểu hiện ra quá nhiều.

"Ha ha!" Một bên, Cynthia chứng kiến toàn bộ quá trình rõ ràng cũng có tâm trạng cực kỳ tốt.

Vì thế, cô liền đưa bàn tay trắng nõn che miệng, khẽ cười trộm.

Rõ ràng cô thấy chuyện Tô Thanh vạch trần Serena rất buồn cười.

"Hừ!" Trong tình huống như vậy, Serena đối mặt với sự trêu chọc của hai người, đương nhiên chỉ có thể bất lực hừ lạnh một tiếng.

Cô muốn lần nữa gây sự với Tô Thanh, nhưng đã không còn cơ hội.

Chương 93

Cô đành ôm Espurr với vẻ mặt giận dỗi, dẫn Trapinch đang lơ lửng bên cạnh, đi về phía sân đấu.

Lộ ra vẻ hờn dỗi, trông rất đáng yêu.

Chỉ là, trong sự biến hóa đó, một tia ranh mãnh ở khóe mắt Serena lại thành công vạch trần suy nghĩ thật của cô.

Thấy vậy, Tô Thanh phản ứng lại liền khẽ quay đầu, ánh mắt nhìn Cynthia.

Cả hai ngầm hiểu nhìn nhau một cái, sau đó đồng loạt quay người rời đi, trở về phòng riêng của mình.

Rõ ràng không có ý định tiếp tục ở lại đó để hoạt động buổi tối. ...

Một lúc sau.

Khi Serena đã thành công vào vị trí, đạt đến địa điểm quen thuộc.

Cô ngẩng đầu, ánh mắt nhìn vào giữa sân, lúc cô phản ứng lại.

Trong đấu trường hoàn toàn không có bóng dáng Tô Thanh và Cynthia.

Cả hai đã sớm biến mất, đến cả không gian đối chiến cũng chưa hề bước vào.

"Đáng ghét!!!" Tình huống này xảy ra khiến Serena lập tức thầm điên tiết.

Nhưng cô lại có chút bất lực, tên Tô Thanh này đúng là khắc tinh của cô.

Lần này, hai người họ lại lừa cô nữa rồi.

Không.

Khẽ cúi đầu, ánh mắt cô nhìn vào Espurr trong lòng, và Trapinch đang lơ lửng bên cạnh ở tầm thấp.

Serena có thể cảm nhận được tâm ý của hai người.

Dựa theo trạng thái tinh thần của hai Pokémon, đây chắc chắn là hai Pokémon rất tốt, rõ ràng đã tốn không ít tiền.

Vì thế, mặc dù bên ngoài cô tỏ vẻ hung dữ, tức giận.

Nhưng trong lòng Serena, cô đã sớm ghi nhớ sự tốt bụng của hai người.

Và khắc sâu vào đáy lòng.

Lặng lẽ quay về phòng, Serena cũng không chọn tiếp tục ở lại bên ngoài.

Vì tối qua cô ngủ muộn nên không có giấc ngủ bù hiệu quả.

Lúc này trở về phòng, gần như không chần chừ gì cả, Serena nhanh chóng đi thẳng vào trạng thái ngủ.

Cô chìm vào giấc mơ bên cạnh Espurr và bộ lông mát lạnh của Alola Ninetales Dị Sắc.

Ở một bên khác, Tô Thanh đã sớm vào phòng cũng nằm lì trên giường.

Tuy nhiên, Tô Thanh nằm trên giường lại không hề chìm vào giấc ngủ.

Ánh mắt anh nhìn lên bầu trời, ngắm nhìn những vì sao lấp lánh, khóe miệng Tô Thanh cũng không khỏi cong lên một nụ cười đầy hứng thú.

Ánh mắt anh dần trở nên sâu thẳm, trên người bỗng nhiên toát ra

một khí thế sâu không lường được, khiến người ta không khỏi cảm thấy e sợ.

"Quán Quân Hoenn, Steven sao?

Một đối thủ không tồi." Tô Thanh lẩm bẩm.

"Meow~!" Lời Tô Thanh vừa dứt, bên cạnh liền có một Pokémon có bộ lông đen, trên cơ thể khảm những vòng sáng xanh huỳnh quang, tựa vào anh.

Nó dùng bộ lông lộng lẫy của mình cọ cọ vào da Tô Thanh.

"Ha ha, Mew, đừng dựa vào anh gần thế, nhột đấy." Nhận thấy hành động thân mật như vậy của Mew đang hóa thân thành Umbreon Dị Sắc, Tô Thanh lại bật cười nhẹ.

"Meow~!" Đối với điều này, Mew lại tỏ ra vô cùng tinh nghịch.

"Bùm bùm bùm!" Sau một trận đùa giỡn đơn giản, một người một Pokémon nhanh chóng bước vào trạng thái chiến đấu (chơi đùa đánh nhau).

Họ đùa nghịch trong phòng.

Ở một bên khác.

Cynthia trở về phòng cũng gần như giống hệt Tô Thanh.

Cô cũng không hề chìm vào giấc ngủ, dường như cũng đang thầm hồi tưởng lại những gì đã trải qua ngày hôm nay. ...

Ngày hôm sau.

Khi mặt trời lên cao, ánh sáng xanh chiếu rọi lên khuôn mặt Tô Thanh, anh liền tỉnh giấc.

Nhưng thứ đánh thức anh không phải ánh nắng mặt trời, mà là cảm giác nhột nhột trên chóp mũi.

“Mew, đừng nghịch.

Cẩn thận anh đánh đấy.” Không cần nghĩ ngợi, Tô Thanh liền nói ra suy nghĩ đầu tiên trong lòng.

Tuy nhiên, Tô Thanh nhanh chóng nhận ra có điều gì đó không đúng, bởi vì anh hoàn toàn không nhận được phản hồi từ Mew.

Thậm chí anh còn cảm thấy phía trên mí mắt mình, dường như có một vật thể khổng lồ đang che khuất ánh sáng.

Bất giác, trong suy nghĩ kinh ngạc, Tô Thanh cố gắng chịu đựng ánh nắng chói chang, mở mắt ra, nhìn rõ sinh vật trước mặt.

“Ơ, Serena?!” Ngơ ngác nhìn rõ bóng dáng trước mặt, đầu Tô Thanh có chút mông lung, nhất thời không phản ứng kịp.

Một lúc sau!

Anh nhanh chóng lắc đầu, mọi chuyện cuối cùng cũng đã phản ứng lại.

Sau khi nhìn rõ bóng dáng trước mặt, và cẩn thận xác nhận không nhầm lẫn.

Đôi mắt Tô Thanh “xoạt” một tiếng mở to, anh ngồi dậy.

Anh đưa hai tay trực tiếp sờ lên phần áo phía trên cơ thể, sau đó lại cúi đầu xuống, nhìn ngắm phía dưới.

“Hô hô hô!” “May quá, may quá.” Thở phào một hơi dài, lúc này trên mặt Tô Thanh hiếm hoi lộ ra vẻ may mắn.

“!!!” Tận mắt chứng kiến hành động của Tô Thanh, lúc này Serena cũng ngơ ngác.

Nhưng chỉ một lát sau, Serena cũng đã phản ứng lại, hiểu được hành động của Tô Thanh rốt cuộc ẩn chứa ý nghĩa gì.

“Tên đáng ghét này, lẽ nào em tệ đến vậy sao?

Anh lại sợ hãi đến thế.

Nếu thật sự có chuyện gì xảy ra, người chịu thiệt chẳng phải là em sao?” Đáng ghét!

Bất giác, Serena trong lòng thầm cảm thấy tức giận không thôi, khóe miệng cô lập tức lại để lộ hai chiếc răng nanh đáng yêu.

“Làm sao em vào được?” Nhìn Serena đang tức giận, Tô Thanh một vẻ mặt tò mò hỏi.

“Ha ha.” Nghe vậy, Serena lập tức thu lại vẻ mặt tức giận, trong mắt cô càng lóe lên một tia đắc ý.

Sau đó, cô trực tiếp quay người, chỉ tay về phía cửa, nói.

“Đương nhiên là nhờ Mew rồi, anh không phát hiện nó không có ở trong phòng sao?!” Serena vui vẻ nói.

Đôi mắt cô trong quá trình đó còn nheo lại thành hình bán nguyệt.

Khóe miệng lộ ra một nụ cười ngọt ngào.

Theo lời nói của Serena, lúc này Tô Thanh cũng đã gần như hiểu rõ chuyện gì đã xảy ra.

Xem ra Serena đã vào đây vào sáng sớm, bị Mew trong phòng phát hiện.

Sau đó Mew đã cho cô ấy vào, nhưng không biết vì lý do gì, hoặc đi đâu mất rồi.

Đương nhiên, cũng có thể có liên quan đến Serena trước mặt, cũng không chắc.

Tô Thanh thực sự không biết Mew có đạt được giao dịch ngầm nào với Serena hay không.

Anh lướt mắt một vòng, thấy trong phòng trừ Sylveon trên giường ra thì không còn bóng dáng nào khác, Tô Thanh cũng thầm gật đầu.

Điều đó chứng minh lời nói của Serena quả thực không sai, Mew đang hóa trang thành Umbreon Dị Sắc, thực sự không biết đã chạy đi đâu.

“Hèn gì, mình cảm thấy có chút không đúng.” Tô Thanh lẩm bẩm.

Một lúc sau.

Sau khi suy tư một lát, Tô Thanh đang trong cơn phản ứng, lại nằm vật xuống giường.

Serena không khỏi hơi sững sờ.

“Ơ?

Anh không dọn giường sao, Tô Thanh?” Serena hỏi.

“Giường, tại sao phải dọn giường?

Anh đâu phải...

Hôm nay em phải tham gia trại hè của Giáo sư Oak, còn anh thì không cần.

Chương 94

Anh có nhân viên, chuyện cửa hàng cũng không cần anh bận tâm, anh ngủ nướng không sướng hơn sao?!" Tô Thanh yếu ớt nói.

"Khụ khụ!" Nghe vậy, Serena đang quỳ bên mép giường không khỏi hơi sững sờ.

Một lát sau.

Trong phòng, sau một khoảng thời gian yên tĩnh.

Tô Thanh cũng có xu hướng muốn ngủ lại, hai mắt lại nhắm nghiền.

Suy tư một chút, khi Serena không biết phải làm gì, trong đầu cô bỗng lóe lên một tia sáng.

Sự xuất hiện của tia sáng đó cũng khiến trong mắt Serena lóe lên một tia hưng phấn.

"Đúng rồi, Tô Thanh.

Hôm qua em quên hỏi, cửa hàng của anh có tuyển người không?

Anh có muốn cân nhắc em không?!" Serena đầy mong đợi đề nghị.

Một lúc sau.

Thấy Tô Thanh vẫn không đáp lời.

Dần dần, biểu cảm trên mặt Serena cũng dần trở nên thất vọng rất nhiều.

"Quả nhiên, không nhận em sao?" Serena yếu ớt lẩm bẩm.

Cùng lúc nói, trong ánh mắt cô cũng nhanh chóng xuất hiện một nỗi thất vọng sâu sắc.

Trong lòng thầm hối hận không thôi.

Đáng lẽ phải hỏi hôm qua rồi, biết đâu Tô Thanh có thể nhận cô luôn.

Ặc, ..., lúc đó mình lại không nhận.

Nghe lời lẩm bẩm của Serena, khóe miệng Tô Thanh cũng thầm giật giật.

Nhưng, Tô Thanh lại không vội vàng mở lời.

Dù sao, Serena bây giờ đã khác xưa rất nhiều.

Serena "phúc hắc" hiện tại xuất hiện trước mặt Tô Thanh.

Nếu không cẩn thận phán đoán, Tô Thanh thực sự không biết Serena rốt cuộc là thật lòng muốn gia nhập cửa hàng của mình, hay là đang trêu chọc anh.

Thầm suy đoán một hồi, nghĩ vậy, ánh mắt Tô Thanh cũng dừng lại trên khuôn mặt tươi cười của Serena.

Vừa hay.

Ngay lúc Tô Thanh nghiêm túc quan sát biểu cảm của Serena, Serena lại lộ ra vẻ trầm tư.

Dáng vẻ đó dường như đang suy nghĩ.

Sự trùng hợp này xuất hiện cũng thành công khiến Tô Thanh hiểu rằng Serena trước mặt có thể là đang thật lòng, chứ không phải đang đùa giỡn.

Trong một khoảnh khắc, Tô Thanh hiểu ra điểm mấu chốt, đôi mắt anh lập tức sáng lên, liền định mở lời.

Nhưng, Tô Thanh cuối cùng không trực tiếp mở lời, anh suy nghĩ kỹ lưỡng một hồi trong đầu.

Mới lại tiếp tục ngẩng đầu lên.

“Serena, đúng vậy, cửa hàng của tôi quả thực không tuyển nhân viên bình thường.” Tô Thanh nói một cách thản nhiên.

“Quả nhiên là vậy sao!” Nghe vậy, trên mặt Serena cũng lập tức hiện lên một chút thất vọng, hai bên má cô cũng nhanh chóng phồng lên, biểu cảm nhỏ liên tục.

Biểu hiện đầy đủ sức sống của đối phương.

“Khụ khụ, em cũng không cần thất vọng đến vậy.” Thấy tình hình này, Tô Thanh cũng không khỏi mỉm cười, ánh mắt nhìn Serena tràn đầy vẻ trêu đùa.

“Mặc dù cửa hàng của tôi không tuyển nhân viên trông coi cửa hàng bình thường, đúng vậy.

Nhưng ai nói, tôi không tuyển người?” Tô Thanh dùng ngữ khí bình thản nói.

“Hả?!” Nghe vậy, Serena vốn dĩ đang vô cùng thất vọng lại đột nhiên ngẩng đầu lên.

Đôi mắt cô đầy kinh ngạc nhìn về phía Tô Thanh, trong ánh mắt tràn đầy vẻ khó tin.

“Đúng vậy, mặc dù cửa hàng của tôi không tuyển nhân viên, nhưng trợ lý cửa hàng trưởng thì có tuyển.

Thế nào, em có muốn cân nhắc không?” Tô Thanh với vẻ mặt mỉm cười đề nghị.

“Ừm?

Tốt quá, nếu có thể ở lại đương nhiên là tốt rồi.

Nhưng, trợ lý cửa hàng trưởng là vị trí gì vậy?!” Serena tỏ vẻ ngây thơ hỏi.

Ánh mắt cô nhìn Tô Thanh.

Một lúc sau.

Serena đang trong cơn phản ứng, hai má cô lập tức đỏ bừng.

“Chẳng lẽ,.....” Nhất thời, Tô Thanh cũng không biết trong đầu Serena rốt cuộc đã tưởng tượng ra những gì.

Nhìn biểu cảm phong phú trên hai má Serena, cùng với vẻ mặt biến đổi đầy kịch tính đó.

Tô Thanh cũng thầm lắc đầu.

Trên trán anh đầy vạch đen, cắt ngang những suy nghĩ lung tung của Serena.

Biểu cảm của anh cũng thay đổi so với trước, trở nên nghiêm túc.

“Đừng nghĩ linh tinh, Serena.

Trở thành trợ lý cửa hàng trưởng, em phải đi theo cửa hàng trưởng 24 tiếng.

Cửa hàng trưởng có nhu cầu, em phải thỏa mãn cửa hàng trưởng.

Ví dụ như...” “Khụ khụ.” Dần dần, nói đến đó, Tô Thanh lại càng lúc càng mất tự tin, từ từ dừng lại lời nói của mình.

Bởi vì anh cảm thấy nội dung mình nói ra dường như có hàm ý khác, ánh mắt anh chuyển sang Serena bên cạnh.

Không ngoài dự đoán, Tô Thanh quả nhiên nhìn thấy trên mặt Serena một vẻ mặt “quả nhiên là vậy”.

Ánh mắt nhìn Tô Thanh tràn đầy sự khinh bỉ, đồng thời, biểu cảm trên khuôn mặt tươi cười của cô cũng hoàn toàn bị sự xấu hổ và tức giận chiếm giữ.

“Khụ khụ, thật sự không phải như vậy.” Cảm thấy không khí

trong không gian ngày càng không đúng, dần dần thoát khỏi tầm kiểm soát.

Tô Thanh cũng vội vàng cắt ngang những ảo tưởng của Serena.

Cố gắng hết sức ngăn chặn tình hình càng lúc càng tệ.

“Vậy được rồi, em sẽ nghe anh nói có yêu cầu gì.

Tốt nhất anh nên giải thích cho em, câu nói vừa rồi rốt cuộc có ý nghĩa gì.

Nếu không, em sẽ rời khỏi đây ngay bây giờ.” Serena nói với vẻ mặt xấu hổ và tức giận.

Nghe vậy, Tô Thanh cũng chỉ đành bất lực xòe hai tay, tỏ vẻ vô tội.

Ánh mắt anh đầy bất đắc dĩ giải thích.

“Được rồi, ý của tôi thực ra là em phải luôn ở bên cạnh tôi.

Như vậy cũng tiện, tôi thích...” “Hô hô hô!” Không khí đột nhiên rơi vào tĩnh lặng.

Trạng thái của cả căn phòng hoàn toàn dừng lại.

Trong lúc chờ đợi sự thay đổi đó, Tô Thanh cũng trực tiếp lộ ra vẻ ngỡ ngàng.

Một bên, Serena cũng tương tự.

Trong ánh mắt cô tràn đầy vẻ khó tin, hai mắt mở to.

Trên hai má trắng nõn mềm mại càng hiện lên một chút sắc hồng, màu đỏ bừng trực tiếp chiếm lấy cả cái đầu của Serena.

Làn da trắng nõn sau tai cũng không thoát khỏi tai ương, toàn bộ đều đỏ bừng.

Trong sự biến hóa đó, ánh mắt Serena cũng trong một khoảnh khắc

trở nên né tránh.

Cơ thể cô căng thẳng, nhất thời không biết phải làm sao để thay đổi không khí.

“....., Khụ khụ!” Ho khan một tiếng ngượng nghịu, Tô Thanh cũng cười gượng gạo đầy bất lực.

Ánh mắt anh tràn ngập sự xấu hổ.

“Không, tôi không có ý đó, Serena.

“Tôi sai khiến” vừa rồi của tôi, không phải tôi thích, lỡ mồm, xin lỗi, xin lỗi.” Vừa nói, trán Tô Thanh cũng lấm tấm mồ hôi hột.

Rõ ràng anh đã nghĩ kỹ trong đầu, sao lại lỡ miệng nói ra điều bậy bạ chứ?

Tô Thanh cũng thắc mắc.

“Tô Thanh, anh dậy chưa?” Đúng lúc này, khi Tô Thanh không biết phải giải thích thế nào.

Ngoài cửa phòng vọng vào một giọng nói trưởng thành, lại vô cùng dễ nghe.

Chương 95

“Khụ khụ, dậy rồi, vào đi.” Nghe vậy, Tô Thanh liền trực tiếp đáp lại tiếng nói ngoài cửa.

Sau đó ra hiệu cho đối phương có thể vào.

“Cạch!” Cùng với tiếng cửa phòng mở ra, ngay sau đó Cynthia bước vào, liền nhìn thấy hai người trên giường.

Cô nhìn rõ Tô Thanh đang đối mặt với mình, và Serena đang quay lưng lại.

Sự thay đổi này lập tức khiến biểu cảm của Cynthia trở nên phong phú và phức tạp.

Trong lòng cô càng có thêm một tia khó chịu.

E rằng, không có chuyện gì có thể khiến cô khó chịu hơn, xảy ra trước mặt Cynthia lúc này.

Dù sao, Cynthia cũng luôn có thiện cảm với Tô Thanh.

Việc tận mắt chứng kiến Tô Thanh và Serena ở trong một hoàn cảnh như vậy ở khoảng cách gần.

Không có gì giữa hai người, Cynthia hoàn toàn không thể tin được.

“Chào buổi sáng, Serena.” Mặc dù trong lòng tràn đầy đủ loại cảm xúc.

Nhưng Cynthia, với tư cách là một Quán Quân, hiển nhiên có khí chất hơn.

Vì vậy, cô liền chào Serena trước, người đang quay lưng lại.

Chỉ là ngữ khí trong lời nói của cô đã không còn sự thân thiện như ngày hôm qua.

Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi rùng mình.

Dường như, mọi chuyện đã trở nên phiền phức rồi.

Tương tự, lúc này Serena trong lòng cũng rối bời.

Vốn dĩ cô cảm thấy bối rối vì những lời lỡ miệng của Tô Thanh vừa nãy.

Lúc này lại có Cynthia bước vào, với thái độ đối chọi.

Nhất thời, bị khí thế của Cynthia khóa chặt.

Serena thực sự không biết phải làm sao, trong lòng lo lắng, càng tủi thân nhìn về phía Tô Thanh.

Ánh mắt cô đầy hoảng loạn, sắp khóc đến nơi.

"Khụ khụ.

Serena, Cynthia, cảm ơn hai em đã gọi anh dậy.

Nhưng, anh phải thay quần áo rồi.

Hai em ra ngoài trước đi, đến nhà ăn.

Một lát nữa anh sẽ tới." Tô Thanh cười gượng gạo, đồng thời cũng giúp Serena giải vây.

Cùng lúc nói, Tô Thanh cũng đưa cho Serena một ánh mắt ám chỉ.

Serena phản ứng lại, lập tức hiểu ra.

Cũng vừa hay vì trước đó bị khí thế của Cynthia khóa chặt, nên có vẻ hơi căng thẳng.

Lúc này trạng thái trên khuôn mặt tươi cười của Serena cũng hoàn toàn từ đỏ bừng chuyển thành trắng bệch, thêm một chút cảm giác tái nhợt.

Tình cờ không để Cynthia phát hiện ra sự ngượng ngùng và sắc hồng trên khuôn mặt tươi cười của Serena. ...

Lại trôi qua một lát, chứng kiến hai cô gái thân thiện nắm tay nhau rời đi.

Lúc này Tô Thanh mới có thể lại nằm vật xuống giường, ánh mắt nhìn thẳng lên mặt hồ phía trên.

Nhìn những Pokémon hệ Nước đang bơi lội, Tô Thanh mới có thể thở phào một hơi dài, tâm trạng thả lỏng.

Trời đất chứng giám, vừa nãy anh thật sự không có ý đó, quả thực là "sai khiến" không sai.

Quỷ mới biết sao miệng lại biến thành "thích" được, thật kỳ lạ.

Một lúc sau.

Sau khi nghỉ ngơi một lát, Tô Thanh cũng biết không thể mãi không xuất hiện trong tầm mắt hai cô gái.

Nếu không thì họ cũng sẽ nghi ngờ.

Vì vậy, Tô Thanh phản ứng lại liền thay quần áo hôm nay.

Dẫn Sylveon, bước ra khỏi phòng.

"Tạp tạp!" Cùng với tiếng bước chân ngày càng gần, trong phòng ăn, lúc này Cynthia và Serena cũng không khỏi đồng loạt đặt dụng cụ ăn uống trong tay xuống.

Ánh mắt họ nhìn về phía lối vào.

Vì chuyện sáng nay quá đột ngột, nên cả hai lúc này thực ra vẫn chưa hề nói chuyện với nhau.

Bất giác, sự xuất hiện của Tô Thanh cũng trở thành bước đột phá để khôi phục mối quan hệ hữu nghị giữa họ.

Khiến trong một khoảnh khắc ánh mắt cả hai đồng loạt nhìn về phía lối vào.

“Chào buổi sáng, hai mỹ nữ.” Vừa bước vào phòng, biểu cảm cau mày đau khổ vốn có trên mặt Tô Thanh đã hoàn toàn biến mất.

Thay vào đó là một nụ cười vui vẻ.

Tình hình này cũng khiến Cynthia và Serena bên cạnh thầm thở phào nhẹ nhõm.

Họ lần lượt cười nói chào Tô Thanh, sau một lát, cả hai mới thuận tiện chào hỏi đối phương.

Mối quan hệ dần dần lại đi vào hòa hợp.

Tình hình này cũng khiến Tô Thanh đang ngồi xuống, thầm thở phào.

Anh cũng cảm thấy một chút vui vẻ khi cả hai đã khôi phục mối quan hệ bình thường.

Nhưng, sau chuyện lần này.

Không nói đến ai khác, ít nhất trong lòng Serena, cũng hiện lên một cảm giác căng thẳng nồng đậm.

Một điểm, từ lúc Cynthia bước vào phòng, thái độ của cô ấy khi đối xử với Tô Thanh, đã có thể nhận ra.

Rõ ràng, Cynthia trước mặt hiển nhiên có tình cảm với Tô Thanh, suy cho cùng thì cô ấy là một đối thủ cạnh tranh.

Nhưng không phải vậy, Serena lại vẫn thầm mừng rỡ không thôi.

Ít nhất hiện tại cô đang chiếm giữ một quyền chủ đạo nhất định, trở thành trợ lý cửa hàng trưởng của Tô Thanh.

Như vậy, “gần thủy lâu đài tiên đắc nguyệt”, cô cũng có một lợi thế nhất định.

“À phải rồi, Tô Thanh.” Như nhớ ra điều gì, Cynthia đang ăn cơm

lại đột nhiên mở lời, gọi tên Tô Thanh.

“Sao vậy?!” Tô Thanh đáp lại.

“Là thế này.” Thấy Tô Thanh đã đáp lại, Cynthia liền lập tức giải thích chuyện quan trọng.

“Sáng sớm hôm nay.

Tôi nhận được tin nhắn từ quản lý của cô Diantha, một trong Tứ Đại Thiên Vương của vùng Kalos.

Dường như cô ấy định giúp tôi tham gia chiến đấu.” Cynthia nói chậm rãi.

Cô quay đầu, ánh mắt nhìn Tô Thanh, thấy trên mặt Tô Thanh bỗng nhiên lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cynthia đương nhiên cũng biết đối phương đang kinh ngạc điều gì, vì vậy liền lập tức nói thêm: “Tôi đã từ chối.” Nghe vậy, đối diện Cynthia.

Trên mặt Tô Thanh cũng lập tức lộ ra vẻ hiểu rõ.

“Ồ?!

Vậy sao.

Tôi cứ tưởng cô sẽ tham gia cùng tôi, không cần tôi.

Hay cô muốn tham gia cùng một đối tác khác.” Tô Thanh nói với vẻ mặt ranh mãnh.

“Làm sao có thể.” Cynthia khẽ nhíu mày, nghiêm túc phản bác.

“Tôi không thể để người khác đại diện Sinnoh chiến đấu, nếu không thì chẳng phải Sinnoh không có ai sao?

Vì thế, dù thế nào, tôi cũng sẽ không để người khác đại diện tôi ra trận.” Cynthia nói chậm rãi.

Cùng lúc nói, biểu cảm trên mặt cô cũng vô cùng nghiêm túc.

Trên khuôn mặt tươi cười càng không có chút dấu hiệu thả lỏng nào, rõ ràng cô rất coi trọng chuyện này.

“Cũng đúng, quả thực có lý.

Nhưng, điều đó có liên quan gì đến tôi?” Tô Thanh hỏi với vẻ mặt kinh ngạc.

Lúc này Tô Thanh cũng hơi mông lung, không quá hiểu, chuyện của Cynthia rốt cuộc có liên quan gì đến anh.

Dù sao Diantha muốn giúp, nhưng lại bị từ chối.

Suy nghĩ kỹ lưỡng một lát.

Chương 96

Dường như trong đó, hình như cũng không có liên hệ tất yếu nào giữa anh và Tô Thanh.

Ai ngờ, nghe Tô Thanh hỏi, Cynthia lại trực tiếp phản bác suy nghĩ của Tô Thanh.

"Đương nhiên là có liên quan chứ." Cynthia nói một cách thản nhiên.

"Ơ?" Lời nói này, cũng không khỏi khiến Serena từ đầu đến cuối đều lắng nghe, hơi tò mò.

Chiếc dĩa trong tay trái, cùng với đôi đũa trong tay phải, cũng từ từ chậm lại.

Cô nghiêm túc lắng nghe cuộc trò chuyện giữa hai người.

"Sao vậy?" Tô Thanh tiếp tục tò mò hỏi.

Trên mặt anh treo đầy biểu cảm của mình, hai mắt chăm chú nhìn Cynthia đối diện.

Dường như giống như muốn "tẩy nhĩ cung thính" vậy, muốn xem Cynthia có cao kiến gì.

"Mặc dù tôi không chọn để Diantha giúp tôi chiến đấu, nhưng tôi đã nhờ cô ấy giúp tôi huấn luyện đặc biệt.

Vừa hay cô ấy cũng rất nhiệt tình, tôi vừa ủy thác là cô ấy đồng ý ngay.

Vì vậy, lát nữa tôi phải nhờ anh đi mời Giáo sư Oak, để hai partner (của tôi) làm đối thủ cho tôi." Cynthia mỉm cười nói.

Cùng lúc nói, Cynthia cũng không khỏi làm nũng nháy mắt hai cái

to tròn về phía Tô Thanh.

Trên khuôn mặt tươi cười càng lộ ra vẻ đắc ý, nhìn Tô Thanh hơi sững sờ.

Một lát sau, Tô Thanh đang trong cơn phản ứng cũng lập tức hiểu ra suy nghĩ của đối phương.

Hình như Diantha là người mẫu nổi tiếng của vùng Kalos thì phải.

Quay người, ánh mắt Tô Thanh lập tức nhìn về phía Serena bên cạnh.

"Ặc..." Từ trước đến nay Tô Thanh và Cynthia chưa từng chú ý đến Serena, lúc này cô cũng không khỏi bị hỏi.

Thần sắc ngơ ngác đứng tại chỗ, một lát sau, Serena đang trong cơn phản ứng mới mơ hồ gật đầu.

"Đúng vậy, Diantha quả thực là một người mẫu rất nổi tiếng, nhưng hơn thế nữa, cô ấy thực ra là một diễn viên người mẫu.

Cô ấy có sức ảnh hưởng mạnh mẽ ở vùng Kalos, đã tham gia nhiều bộ phim.

À, hình như cô ấy là một đại mỹ nữ rất nổi tiếng nữa." Phản ứng lại, Serena cũng nói chậm rãi giải thích.

Thậm chí cuối cùng còn không quên nhắc nhở, Diantha cũng là một đại mỹ nữ rất nổi tiếng.

"Khụ khụ!" Nghe vậy, Tô Thanh cũng không khỏi ho khan một tiếng.

Nhưng cũng không nói gì thêm.

Ánh mắt khẽ quay đầu, ánh mắt Tô Thanh cũng lại nhìn thẳng vào Cynthia.

“Tại sao cô không tự đi tìm Giáo sư Oak, lại để tôi đi thay?” Tô Thanh hỏi với vẻ mặt kinh ngạc.

Tuy nhiên, Tô Thanh hỏi như vậy, không những không đợi Cynthia giải thích.

Mà ngược lại còn đợi lời từ Serena, không hiểu.

“Khoan đã.

Hai người đang nói gì vậy?

Chị Cynthia, Tô Thanh.” Một lúc sau.

Mãi không hiểu rõ tình hình của hai người, Serena cuối cùng cũng không nhịn được nữa.

Dưới sự thôi thúc mạnh mẽ của sự tò mò trong lòng, cô nghiêm túc hỏi hai người đang nói gì.

Lời nói này cũng không khỏi khiến Cynthia bên cạnh hơi sững sờ.

“Ặc, Serena.

Hình như em không biết chuyện này, vậy chị nói cho em nghe nhé.” Nói xong, Cynthia liền giải thích cho Serena trước mặt, về chuyện Đảo Vũ, cùng với việc Quán Quân Hoenn Steven và Wallace hẹn chiến.

“Ồ, thì ra là vậy, em hiểu rồi.

Trận chiến giữa các Quán Quân ư?

Thật khiến người ta mong đợi.” Vừa nói, trong mắt Serena tràn đầy mong đợi.

Đặc biệt, khi Serena thực sự hiểu rõ sức mạnh mà Alola Ninetales Dị Sắc có thể phát huy dưới thực lực Thiên Vương cấp.

Cô càng quan tâm hơn đến sức mạnh cấp Quán Quân.

“Nhưng, quyết định của Quán Quân Steven và Wallace như vậy, thật sự có chút đáng khinh.

Thật khó mà tưởng tượng được, với tư cách là Quán Quân, họ lại có thể làm ra chuyện như vậy.” Serena nói với vẻ mặt khó hiểu.

“Ha ha, con người ai cũng có dục vọng thôi, Serena.

Đó là một sự thật không thể chối cãi.

Chỉ là, có người có thể kiểm soát được dục vọng của mình, không để nó bộc phát.

Khiến nó được kiểm soát một cách rất thích hợp.

Nhưng có người thì không thể, không kiểm soát được dục vọng của mình.

Dưới sự chi phối của dục vọng, mất đi lý trí, đương nhiên sẽ làm ra những chuyện điên rồ.

Áp dụng lý lẽ này vào chuyện mà Liên Minh Hoenn đã làm, chẳng phải rất phù hợp sao?

Mặc dù không thực sự rơi vào điên loạn, nhưng cũng đã lạc lối.

Chính vì những nghị viên tham lam trong Liên Minh Hoenn, mới có cảnh tượng bây giờ, đúng không?” Tô Thanh mỉm cười nói.

Lời vừa dứt.

Tô Thanh liền đã thành công giải quyết xong bữa sáng của mình.

Anh đặt dụng cụ ăn uống trên bàn, đứng dậy.

Hai tay giơ lên đỉnh đầu, ngáp một cái.

“Vậy tôi đi ra ngoài xem sao.” Ánh mắt anh nhìn Cynthia, thấy đối phương chưa ăn xong bữa sáng.

Trong lòng Tô Thanh đã có ý định.

Anh muốn đi lên trước xem sao.

“Ừm?!

Chờ em với, Tô Thanh.

Em cũng ra ngoài đây.” Một bên, chưa kịp để Cynthia phản ứng, Serena đã sớm sẵn sàng liền đứng dậy.

Cô đặt dụng cụ ăn uống trong tay lên bàn, sau đó liền trực tiếp cùng Tô Thanh bước ra khỏi phòng ăn.

“Ặc...” Chứng kiến Tô Thanh và Serena rời đi, Cynthia đang dùng bữa sáng cũng không khỏi hơi ngỡ ngàng.

Trong ánh mắt cô càng lóe lên một tia cảnh giác.

Nhưng, ánh mắt cô khẽ di chuyển xuống, chú ý đến đồ ăn trong tay.

Cuối cùng, Cynthia đã không thể chiến thắng được sự hấp dẫn của món ăn ngon.

Dưới sự hấp dẫn của đồ ăn, Cynthia đã thành công thả lỏng sự giám sát đối với Tô Thanh.

Để Tô Thanh và Serena được ở riêng một lúc.

“Hôm nay cũng phải cố gắng nhé, Serena.” Tô Thanh mỉm cười nói.

Đang đi trên đường, Tô Thanh cũng không quên ngầm cổ vũ Serena.

Anh tỏ vẻ quan tâm đến Serena.

“Vâng, em sẽ cố gắng.” Serena cũng dùng một ngữ khí đầy tự tin, nhanh chóng đáp lại.

“Ha ha!” Nghe vậy, Tô Thanh liền trực tiếp bật cười nhẹ.

Cùng với tiếng cửa thang máy mở ra.

Bóng dáng Tô Thanh và Serena liền đã ở trên tầng.

Ánh mắt cả hai cũng trong một khoảnh khắc chú ý đến Musashi trong cửa hàng.

"Ồ, xem ra ca này do em tiếp quản, Musashi." Tô Thanh mỉm cười nói.

"À!" Musashi đưa tay dụi dụi mắt, trong lúc đó cô không hề né tránh mà ngáp một cái thật lớn trước mặt Tô Thanh.

Trạng thái tinh thần trông có vẻ mệt mỏi, thiếu sức sống.

Nhưng, một lát sau khi phản ứng lại, Musashi lại cố gắng hết sức.

Cô tập trung tinh thần.

Cố gắng hết sức để tinh thần tập trung, không để lộ bất kỳ sơ hở nào, mở to mắt nhìn Tô Thanh.

Cố gắng hết sức để thể hiện mặt tốt nhất của mình trước mặt Tô Thanh.

Chương 97

“Chào Lão đại Tô Thanh.

Là thế này, hôm qua ba người chúng em đã quyết định mỗi người phụ trách một ca 8 tiếng.

Em vừa hay được xếp vào ca này, lát nữa em cũng phải đi nghỉ, đợi Kojiro dậy, hai chúng em sẽ đổi ca.” Musashi nói chậm rãi.

“Ồ, vậy em cứ làm việc đi.

Tôi và Serena ra ngoài trước đây.” Gật đầu, Tô Thanh mỉm cười nói.

Nghe vậy, trên mặt Musashi cũng lập tức hiện lên một nụ cười.

“Vâng, Lão đại Tô Thanh, em nhất định sẽ trông coi cửa hàng thật tốt.” Musashi cam đoan.

“Ừm!” Gật đầu thản nhiên, lần này Tô Thanh cũng không nói nhiều nữa.

Anh trực tiếp nhìn Serena bên cạnh một cái, sau đó hai người liền cùng nhau bước ra khỏi cửa hàng.

Bán xong cầu pha lê, đi đến trại bên đối diện.

“Đa Long~!” Cùng với sự xuất hiện của Tô Thanh, bên trong lều.

Dragapult vốn dĩ đang yên phận, cũng trong một khoảnh khắc lay động.

Sự dị biến này cũng khiến Giáo sư Oak, người đang tạm thời bí mật làm thí nghiệm, không khỏi hơi sững sờ.

“Tô Thanh đến rồi sao?!” kiểm tra tình trạng tinh thần của Dragapult, cũng như tia kinh ngạc lóe lên trong đôi mắt đối phương,

có lẽ đã xong.

Vừa hay, lúc này bên ngoài lều trại cũng truyền đến tiếng bước chân, ngay sau đó là một giọng nói trầm thấp đầy từ tính vọng vào trong lều.

"Giáo sư Oak, tôi có chút chuyện muốn tìm ông." Ngoài lều, Tô Thanh bình thản nói.

"Ồ?

Được thôi, có chuyện thì cứ vào đi." Nghe vậy, Giáo sư Oak trong lều thầm gật đầu.

Sự xuất hiện của Tô Thanh quả nhiên đã chứng minh phỏng đoán của ông.

Dragapult thật sự đã cảm nhận được hơi thở của Tô Thanh đang đến gần, nên mới có hành động bất thường như vậy.

Trong lều, sau một lúc trò chuyện.

Vẻ mặt của Giáo sư Oak dần trở nên kỳ lạ, khi Tô Thanh không ngừng nói.

Đôi mắt của Giáo sư Oak đang đảo liên tục trong hốc mắt, dường như đang suy nghĩ điều gì đó.

Một lát sau.

Khi Tô Thanh nói xong mọi chuyện, vẻ mặt ông lại thêm một phần hiểu rõ.

Dường như ông đang nghĩ, "Quả nhiên đúng như lão phu đã đoán, Tô Thanh thật sự đã tham gia một trận chiến đấu".

"Vậy ra, cậu muốn làm khách, để tôi và Diantha cùng Cynthia đấu luyện?" Giáo sư Oak nói với vẻ mặt cười như mẹ hiền.

“Haha, đúng vậy.” Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi gượng cười.

Một lát sau, thấy Giáo sư Oak không nói gì nhiều, Tô Thanh cảm thấy thế này hơi không ổn, liền mỉm cười nói.

“Thế này đi, chi phí nghiên cứu của ông, tôi hoàn lại cho ông nhé.

Dùng nó làm phí xuất hiện của ông thì sao, Giáo sư Oak?” Tô Thanh mỉm cười thiện ý gợi ý.

Rõ ràng, một trăm triệu Liên Minh tệ đối với Tô Thanh bây giờ không còn quá quan trọng nữa.

Quả thực, với những khoản thu nhập trước đó.

Một trăm triệu Liên Minh tệ đối với Tô Thanh, dù quý giá, nhưng cũng không phải là thứ không thể thiếu.

“Ừm, cái đó thì không cần đâu.” Lời Tô Thanh vừa thốt ra, Giáo sư Oak liền dứt khoát từ chối.

Rõ ràng ông cũng không coi trọng một trăm triệu Liên Minh tệ này.

“Hơn nữa, cậu nghĩ phí xuất hiện của tôi, một Quán Quân, chỉ là một trăm triệu Liên Minh tệ sao?

Ha, Huấn Luyện Gia cấp Quán Quân không dễ tìm đâu.” Giáo sư Oak chậm rãi nói, vẻ mặt lộ ra một tia đắc ý.

“Ừm…” Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi khẽ sững sờ, vẻ mặt hơi ngạc nhiên.

Một lúc sau, khi đã kịp phản ứng, Tô Thanh lập tức lộ ra vẻ mặt “quả đúng là vậy”.

Quả thật, trên thế giới này Quán Quân vốn không nhiều, muốn mời một Quán Quân làm bạn đấu luyện, cái giá phải trả tự nhiên sẽ cao hơn.

Chỉ là, Giáo sư Oak lại không đòi thù lao.

Chẳng lẽ ông ta lại có ý đồ gì khác?!

Nghi ngờ đánh giá Giáo sư Oak trước mặt, dần dần, ánh mắt Tô Thanh rơi xuống Dragapult bên cạnh.

Trong lòng thầm nghĩ, không phải chứ.

"Khụ khụ, cậu nhóc kia, cậu nhìn gì thế?!" Bên cạnh, nhận thấy sự thay đổi biểu cảm của Tô Thanh, Giáo sư Oak không khỏi hơi ngạc nhiên.

Nhìn ánh mắt của cậu nhóc này, chắc chắn không phải chuyện tốt lành gì, Giáo sư Oak thầm nghĩ.

Ánh mắt hơi dịch chuyển, khi nhận thấy Tô Thanh đang nhìn chằm chằm vào Dragapult, Giáo sư Oak lập tức nhảy dựng lên.

"Này, thằng nhóc thối, cậu không phải nghĩ rằng tôi không muốn một trăm triệu Liên Minh tệ đó là vì tôi thèm con Dragapult của cậu đấy chứ?!" Giáo sư Oak nói với vẻ mặt cạn lời.

"Khụ khụ!" Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi gượng cười.

Ánh mắt anh né tránh, xem ra chuyện này đúng là có gì đó không ổn.

Tại hiện trường, hành động của Tô Thanh cũng khiến tốc độ nói chuyện của Giáo sư Oak chậm lại một chút.

"Không, nói lại đi.

Có thể giúp đặc huấn cho Cynthia và cô bé kia, tôi cũng khá vui.

Vừa hay cũng có thể nhân cơ hội này để vận động cái xương già của tôi." Giáo sư Oak mỉm cười nói.

Toàn bộ quá trình ông đều tỏ ra ung dung.

Dường như không có ý định thật sự so đo với Tô Thanh.

“Vậy thì tôi thật sự rất cảm ơn, Giáo sư Oak.” Gật đầu, Tô Thanh mỉm cười nói.

“Khụ khụ, không có gì.” Giáo sư Oak bình thản nói, dường như chỉ coi chuyện này là chuyện nhỏ, tiện tay giúp đỡ.

Nhưng, một lát sau, trên mặt Giáo sư Oak lại xuất hiện vẻ mặt suy tư.

Trong mắt không khỏi lóe lên một tia sáng, dường như ông đã nghĩ ra điều gì đó.

Ngừng lại một chút, ông vội vàng nói tiếp.

“Trận chiến thì không sai rồi, Tô Thanh.

Nhưng về sắp xếp thời gian, e là phải dời sang buổi trưa hoặc buổi chiều.

Dù sao, trại huấn luyện buổi sáng vẫn sẽ tiếp tục.” Giáo sư Oak chậm rãi nói.

“Đương nhiên rồi, chắc chắn là như vậy.” Tô Thanh cũng nhanh chóng mỉm cười đáp lại lời Giáo sư Oak.

Lúc này, trong lòng Giáo sư Oak đã có tính toán của riêng mình.

Buổi chiều tuy có hoạt động, nhưng mức độ quan trọng của hoạt động đó lại không quá mức thiết yếu.

Ông có thể tạm thời thay đổi, biến tiết học thực hành buổi chiều thành tiết quan sát trận chiến giữa các Quán Quân.

Nhân tiện mở rộng tầm nhìn cho mọi người, nếu những người có mặt có thể lĩnh ngộ được kỹ năng từ trận đấu của Quán Quân, thì đó chắc chắn là kỹ năng hữu ích cả đời.

Thậm chí, có thể giúp họ hiểu sớm đạo lý "người giỏi còn có người giỏi hơn, trời cao còn có trời cao hơn".

Trong cửa hàng.

Sau khi thành công chốt sự việc, Tô Thanh liền thành công tạm biệt Serena và Giáo sư Oak.

Trong cửa hàng, anh nhàn nhã đấu luyện với Cynthia.

Trong khoảng thời gian này, khác với trước đây, hai bên đa số thời gian đều có thắng có thua.

Trong trận đấu với Cynthia, Tô Thanh không sử dụng Thần thú để chiến đấu.

Chủ yếu là để rèn luyện sức chiến đấu của các Pokémon thông thường, giúp chúng nâng cao độ thành thạo kỹ năng, tốc độ, sức mạnh và các thuộc tính khác.

Dù sao Tô Thanh cũng không thể chỉ dựa vào Thần thú để tiến hành các trận chiến nghiền ép được.

Việc chiến đấu kiểu đó lâu dài cũng bất lợi cho sự phát triển của Tô Thanh, sẽ khiến anh ỷ lại vào việc chỉ huy.

Thậm chí quan trọng nhất, thực ra là vì Shiny Blaziken.

Con Shiny Blaziken của Tô Thanh, cũng không còn xa cấp Bậc Thầy (Master cấp).

Cấp độ 90.

Cách đột phá lên Cấp độ 91 chỉ còn một bước, nếu may mắn, có thể trong vài ngày tới, sức mạnh của Blaziken sẽ hoàn thành đột phá.

Hô hô hô!

Thở nhẹ ra một hơi trọc khí.

Chương 98

Một lúc sau.

Trải qua cả buổi sáng đấu luyện, Cynthia cũng lộ vẻ mệt mỏi vô cùng.

Điều đáng mừng là, trong trận chiến, Cynthia cũng thu hoạch lớn.

Cô đã đạt được tiến triển mang tính đột phá trong việc sử dụng Mega Mawile.

Ít nhất thì Mega Mawile của Cynthia đã dễ dàng chiến thắng Garchomp của Tô Thanh.

Thành công hoàn thành việc báo thù.

Sinnoh, Thành phố Hearthome.

Hôm nay Thành phố Hearthome đã đón hai vị khách đặc biệt.

Một trong số đó mặc một chiếc áo gió màu trắng, với mái tóc ngắn tạo kiểu độc đáo.

Làn da trắng nõn, lộng lẫy, cánh tay thon thả.

Toàn bộ cơ thể toát lên vẻ đẹp thanh mảnh.

Xung quanh người phụ nữ, một khí chất đặc biệt lan tỏa, dường như tựa như có thêm sức hút.

Luôn khiến người ta vô thức nhìn về phía cô, nhưng vì bị kính râm che khuất.

Mọi người cũng không biết danh tính thật của cô, nên chỉ có thể đứng từ xa quan sát một chút.

Bên cạnh, một người phụ nữ khác cũng để tóc ngắn, nhưng màu

chủ đạo là vàng cam.

Khí chất rõ ràng yếu hơn không ít so với người phụ nữ bên cạnh.

Nhưng khuôn mặt bầu bĩnh, kết hợp với làn da tinh tế, lại rất có nét đặc trưng riêng, cũng không hề kém sắc là bao.

Hai cô gái vừa đi vừa thu hút vô số ánh mắt.

"Chúng ta sắp tới chưa?" Diantha tò mò nhìn về phía người quản lý bên cạnh, nghiêm túc hỏi.

"Ừm…" Nghe vậy, người quản lý không khỏi khẽ sững sờ.

Sau đó cô vội vàng lấy ra một thiết bị, trên màn hình thiết bị xuất hiện một bản đồ tinh xảo.

Trên bản đồ có một chấm tròn màu đỏ.

"Ừm, sắp tới rồi, chúng ta đã đến Thành phố Hearthome.

Hình như, không còn xa khu vực của Quán Quân Cynthia nữa." Người phụ nữ lấy bản đồ ra lập tức nói.

Ngừng lại một chút.

Ánh mắt cô rơi xuống Diantha đang đầy hứng khởi, trên gương mặt người quản lý cũng hiện lên một tia cảm xúc.

"Thật sao.

Diantha, cô thật sự nghĩ tôi có giá trị ư?!" Người quản lý hỏi với vẻ mặt chân thành.

"Ừm…" Lời nói này không khỏi khiến Diantha khẽ sững sờ.

Một lát sau, ánh mắt cô dừng lại trên người quản lý, cẩn thận quan sát biểu cảm của đối phương.

Diantha mới dần dần chậm rãi gật đầu.

"Đáng giá, đương nhiên là đáng giá." Diantha nghiêm túc đáp.

“Haizz!” Thở dài một tiếng.

Đối với Diantha trước mặt, người quản lý cũng khá bất lực.

Rõ ràng cô được thuê làm quản lý cho một ngôi sao.

Kết quả lại không tốt đẹp gì.

Rõ ràng nghề nghiệp chính là người mẫu, diễn viên, nhưng lại luôn coi chiến đấu là chuyện quan trọng nhất.

Thậm chí đôi khi vì muốn kịp tham gia trận chiến, cô ấy lại bắt cô phải hủy hai lịch trình.

Ngôi sao gì mà như vậy, đúng là mở rộng tầm mắt.

Phục vụ Diantha trước mặt, thật sự khiến cô đau đầu.

Đi giữa Thành phố Hearthome, Diantha cũng thỉnh thoảng ngắm nhìn cảnh vật xung quanh.

Cô sẽ nán lại các cửa hàng đồ ăn vặt, xem có món nào mình thích không.

Cứ như vậy, lại lãng phí một khoảng thời gian.

Khi Diantha và người quản lý đến rìa Thành phố Hearthome, lúc này Diantha đang cầm một cây kem và hai chiếc bánh donut.

Mỉm cười thưởng thức đặc sản địa phương một cách nghiêm túc.

“Đi nhanh lên đi, tiểu tổ tông của tôi ơi.

Tôi không thể lãng phí thêm thời gian nữa, phải hình thành ý thức quý trọng thời gian chứ.” Người quản lý khổ sở khuyên nhủ.

“An tâm đi, an tâm đi, dù sao em đã hủy một tuần lịch trình rồi, tuần tới đều không có lịch diễn, không thể nghỉ ngơi một chút sao?

Dù sao thời gian còn dài, lại không phải nhiệm vụ có lịch trình chặt chẽ.

Hôm nay đi muộn một chút cũng không ảnh hưởng đến ngày mai đúng không?!" Diantha lầm bầm với vẻ mặt bình tĩnh.

Trong mắt cô tràn đầy bất lực.

Người quản lý trước mặt này lúc nào cũng vậy, không biết tận hưởng cuộc sống.

Với tính cách như vậy, Diantha bình thường không ít lần trêu chọc đối phương.

"Thôi được rồi, tiểu cô nãi nãi.

Vậy thì mọi chuyện cứ tùy cô đi, mấy ngày nay nhé." Cuối cùng, người quản lý bất lực đành lườm Diantha một cái, lộ ra vẻ mặt cam chịu.

"Nhưng mà, nói lại.

Tôi đã nói trước với cô rồi, lịch trình sau mấy ngày tới không thể hủy nữa.

Nếu không thì tôi sẽ không nhận được việc gì nữa đâu." Người quản lý nghiêm túc nói.

Nói một lát, cô lại như nhớ ra điều gì đó.

Trong mắt không khỏi lóe lên một tia oán giận, nhỏ giọng than thở.

"Làm quản lý chuyên nghiệp cho cô thật thảm, tiền hoa hồng nhận được cũng ít.

Lại còn thích không lo việc chính, thật là một kẻ đáng ghét." Người quản lý nghiến răng nghiến lợi nói.

Lời nói này không khỏi khiến Diantha khẽ sững sờ.

Trên khuôn mặt tươi cười hiện lên một tia xấu hổ.

Hình như, chuyện này quả thật không ổn.

Sau khi phản ứng lại, cô vội vàng gượng cười với người quản lý của mình.

“Khụ, vậy em sẽ tăng lương cho cô, đừng than vãn nữa.

Tận hưởng một tuần nghỉ lễ thật tốt đi, chẳng phải cô muốn nghỉ lễ sao?!” Diantha nói.

“Hơn nữa còn có trận chiến giữa các Quán Quân để xem, đó là cơ hội tốt hiếm có đấy.” Diantha lộ ra vẻ mặt “hời rồi”, nghiêm túc khuyên nhủ người quản lý.

Tuy nhiên, nghe lời Diantha nói, người quản lý lại không khỏi lộ ra vẻ mặt cười như không cười.

“A a… Cô nói đủ rồi đó, chẳng phải cô cũng biết tôi không phải là kẻ cuồng chiến đấu sao, trận chiến của Quán Quân đối với tôi mà nói.

Cùng lắm cũng chỉ là một trận đấu luyện hoa lệ và cao cấp hơn mà thôi.

Cô nghĩ tôi xem xong sẽ vui sao?” Khi nói, trong giọng điệu của người quản lý cũng hơi mang theo chút tức giận.

Chỉ là, một lát sau, tia tức giận lại dần dần biến mất.

Trên mặt người quản lý lại mang vẻ mặt khao khát, một cách nghiêm túc nói.

“Thật đấy, Diantha.

Có thời gian, sao chúng ta không đi xem ‘Thành phố Lãng mạn’ chứ.

Một tuần thời gian đều bị lãng phí ở đây, thật đáng tiếc!

Thậm chí, nếu theo logic công việc bình thường.

Cả năm tôi cũng không có kỳ nghỉ dài như vậy đâu.

Tôi còn không nỡ nghỉ ngơi, cô biết đối với tôi mà nói, đó là một tổn thất lớn đến mức nào không?" Vừa nói, người quản lý càng lúc càng hăng hái.

Lờ mờ có xu hướng mất kiểm soát cảm xúc, khiến Diantha không khỏi khẽ sững sờ.

Phản ứng lại, cô vội vàng cắt ngang lời đối phương.

"Được rồi, được rồi, không nghe không nghe không nghe.

Thôi đi.

Chương 99

Mấy cái thứ như Thành phố Lãng mạn có gì mà hay ho đến thế?" Vừa nói, trên mặt Diantha cũng hiện lên một tia bất lực sâu sắc.

"Em đã nói với cô bao nhiêu lần rồi, nơi đó thật sự không có gì.

Thực ra cũng chỉ có vài cảnh đẹp để ngắm mà thôi.

Còn lại, chẳng có gì thật.

Đến đó rồi cũng sẽ thất vọng thôi." Diantha nghiêm túc nói.

"Ngược lại, chiến đấu thì khác hoàn toàn." Vừa nói, trong mắt Diantha không khỏi lộ ra một tia sáng.

"Khụ khụ.

Theo tôi, chúng ta đi nhanh đến đích thôi.

Dù sao cũng đã đi khắp Thành phố Hearthome rồi, đối với khu vực Sinnoh tôi cũng đã có một số hiểu biết nhất định.

Có thể rồi chứ.

Vị Quán Quân tương lai của chúng ta." Đi trên con đường nhỏ.

Thấy Diantha trước mặt có xu hướng "tiêu chuẩn kép", người quản lý không khỏi lộ ra vẻ bất lực, đành phải lên tiếng cắt ngang lời đối phương.

Ánh mắt đầy oán giận lườm Diantha một cái.

"Hừ hừ, cũng gần rồi." Nghe vậy, Diantha mới lộ ra vẻ đắc ý.

Chủ động bỏ qua sự bất mãn trong giọng điệu và vẻ oán giận trong ánh mắt của đối phương.

Rõ ràng cô ấy quan tâm hơn đến câu "Quán Quân tương lai" kia.

“Vậy thì nhờ cô nhé, Mega Gardevoir.” Vừa nói, Diantha đã lấy ra một Pokeball đặc biệt từ bên hông.

Bên ngoài chiếc Pokeball này được khảm đủ loại trang trí tinh xảo.

Rõ ràng, chiếc Pokeball này chính là át chủ bài của Diantha.

Cạch!

Cùng với Pokeball mở ra, một luồng sáng màu đỏ chiếu ra từ Pokeball.

Một thân ảnh cao ráo đã xuất hiện trước mặt Diantha và người quản lý.

Vù vù vù!

Cùng với luồng sáng màu đỏ dần dần thu lại và biến mất.

Một Pokémon hình người đã trực tiếp xuất hiện trước mặt hai người.

Con Gardevoir của Diantha là loại bình thường, không phải Dị Sắc.

Vì vậy cơ thể chủ yếu có màu trắng, nhìn tổng thể, nó trông như đang mặc một chiếc váy dạ hội thanh lịch, còn mặt trong váy có màu xanh lá cây.

Ánh mắt di chuyển lên, dừng lại ở đầu Gardevoir, toàn bộ đầu Gardevoir cũng có màu xanh lá cây, từ trán phía trước, một chiếc sừng nhọn uốn cong ra phía sau, kéo dài đến tận lưng.

Giống như đầu, hai cánh tay của Gardevoir cũng có màu xanh lá cây.

Giữa cánh tay và các ngón tay không có ranh giới rõ ràng, trông thon dài, như thể đang đeo một chiếc găng tay.

Chiếc sừng nhọn màu đỏ hình cờ nằm trên trán của Kirlia trước khi tiến hóa, sau khi tiến hóa đã chuyển đến vị trí ngực.

Nằm ở phía trước và phía sau.

Đồng tử có màu đỏ cam.

Con Gardevoir của Diantha cao khoảng 1.7 mét, rõ ràng là ưu tú hơn so với những con Gardevoir có trong Pokedex.

So với các Pokémon thông thường, số lượng Gardevoir tồn tại trong tự nhiên cực kỳ hiếm.

Bởi vì Gardevoir là một Pokémon hệ Tâm Linh, hơn nữa còn sở hữu khả năng thần giao cách cảm.

Do đó Gardevoir thường có thể cảm nhận được tâm trạng của con người, những kẻ có thiên phú dị bẩm, thậm chí còn có thể nhìn thấy những cảnh tượng chưa xảy ra, quả thực là một Pokémon hệ Tâm Linh vô cùng mạnh mẽ.

Nếu không thì cũng sẽ không khiến Tô Thanh nảy sinh lòng ghen tị.

"Gardevoir, con có thể cảm nhận được nơi đó không?!" Sau khi thành công phóng Gardevoir ra, Diantha liền ra hiệu cho người quản lý bên cạnh.

Bảo người quản lý trình bày tọa độ địa điểm mục tiêu trước mặt Gardevoir.

"Casey~!" Nghe vậy, vừa xuất hiện ra bên ngoài, Gardevoir không khỏi khẽ sững sờ.

Ánh mắt nó nhìn xuống, chú ý đến những gì Diantha và người quản lý đang nói.

Nhanh chóng, ánh mắt Gardevoir đã chuyển sang vật trong tay hai

người.

Khẽ nhắm mắt lại, cơ thể chìm vào trạng thái minh tưởng.

Từng lớp ánh sáng tím nhạt không ngừng khuếch tán xung quanh, nhanh chóng, nội lực tập trung (Inner Focus) liền thăm dò các địa hình lân cận.

Khắc sâu địa hình xung quanh vào trong não.

"Casey~!" Đột nhiên.

Khoảng một phút sau khi Gardevoir nhắm mắt.

Con Gardevoir trước mặt đột nhiên mở mắt.

Khẽ phát ra một tiếng kêu trầm thấp.

"Thế nào rồi, Gardevoir?!" Người quản lý nói với vẻ mặt mong đợi.

Thật sự đừng đi bộ nữa, như vậy thật sự quá tốn thời gian.

Đối với người thường xuyên ở trong nhịp sống nhanh, đó đơn giản là một sự tra tấn.

"Nai~!" Khẽ quay đầu, theo tiếng nói, ánh mắt nó rơi xuống người quản lý.

Con Gardevoir của Diantha lập tức nở một nụ cười ấm áp, sau đó nheo mắt lại, nhanh chóng gật đầu.

Quay đầu lại, ánh mắt Gardevoir lại đối diện với chủ nhân của nó.

Hiện tại, một trong Tứ Thiên Vương của vùng Kalos.

Diantha, người có khả năng trở thành Quán Quân Kalos.

"Chúng ta đi đến đó sao, chủ nhân?!" Sau khi tìm thấy địa điểm, Gardevoir không khỏi khẽ nghiêng đầu.

Hỏi một cách hơi ngây thơ.

“Ừm, đúng là nơi đó.

Nếu con tìm thấy rồi thì cứ đi thẳng đến đó đi.” Nghe vậy, Diantha tuy muốn tiếp tục dạo chơi.

Nhưng vẫn miễn cưỡng đưa ra mệnh lệnh.

Nếu không phải người quản lý bên cạnh đang thúc giục bằng ánh mắt “cá chết”, cô tuyệt đối sẽ không vội vàng đi.

Điều này cũng khiến trong lòng cô không khỏi thêm chút tiếc nuối.

“Nai~!” Là một Pokémon hệ Tâm Linh, hơn nữa lại vốn nhạy cảm với cảm xúc của con người.

Gardevoir tự nhiên cũng nhận ra sự bất thường của chủ nhân, vì vậy trong lòng không khỏi hơi lo lắng.

Biểu cảm của nó xuất hiện một chút lo lắng.

Bất ngờ là, con Gardevoir của Diantha lại không lập tức chấp hành mệnh lệnh của Diantha.

“Hả?!” Sự thay đổi này không khỏi khiến người quản lý bên cạnh khẽ sững sờ.

Ánh mắt cô lập tức nhìn về phía Diantha bên cạnh.

“Diantha!!!” Người quản lý gào lên đầy oán giận.

Phong cách hành xử của cô ấy lại rất tự nhiên, không hề có bất kỳ lo lắng nào.

Rõ ràng, trong tình huống bình thường, cô và Diantha có lẽ vẫn duy trì mối quan hệ chị em tốt, nếu không thì sẽ không phóng túng như vậy.

“Được rồi, thôi đi.” Bên cạnh, nghe tiếng gào đầy oán giận như vậy, Diantha tự nhiên cũng rất hiểu.

Vị quản lý kiêm bạn thân này thật sự đã nổi giận rồi.

Vì vậy, cô lập tức chuyển ánh mắt sang bên cạnh, dừng lại trên người Gardevoir đang hơi bối rối.

“Nghe lời em đi, Gardevoir, chúng ta đi nhanh thôi.

Nếu không đi nữa, em sẽ bị cô ấy làm phiền chết mất.” Trừng mắt nhìn đôi mắt “cá chết” to tròn, Diantha bất lực nói.

“Nai~!” Lúc này, sau khi cuối cùng cũng hiểu rõ chân tướng sự việc, Gardevoir cũng đã có nhận định nhất định về tình hình hiện tại.

Nó lập tức theo thói quen đưa tay che miệng, khúc khích cười duyên.

Cùng lúc với sự thay đổi này, Gardevoir tự nhiên cũng không ngừng động tác trong tay.

Năng lực nội lực tập trung (Inner Focus) hùng hậu lập tức kích hoạt, nhanh chóng đã mang theo Diantha và người quản lý trước mặt biến mất khỏi chỗ cũ.

Hồ nước trước cửa hàng.

Cục cục!

Chương 100

Cùng với từng bọt khí không ngừng nổi lên, sự tĩnh lặng trên mặt hồ đã hoàn toàn bị phá vỡ.

Dường như bên dưới bỗng dưng xuất hiện khí thể.

"Ặc ặc…" Loay hoay lộ thân hình ra, người quản lý vừa bị dịch chuyển thẳng xuống nước, lúc này cũng với vẻ mặt đơ ra.

Tủm tủm!

Nước bắn tung tóe, từng đợt nước văng ra hai bên.

Từng tiếng kêu cứu chói tai đã truyền ra từ miệng người quản lý.

"Khụ khụ!

Cứu mạng!

Cứu mạng!!!" "Gardevoir!!!

Mày muốn giết tao sao?!" Dùng hết sức lực giãy giụa trên mặt nước, tâm trạng của người quản lý Diantha lúc này quả thực là ngũ vị tạp trần, vô cùng phức tạp.

"Hahahah!" Bên cạnh, Diantha, người đã được Gardevoir thành công dịch chuyển lên cầu pha lê màu đỏ, không hề hấn gì.

Khi phát hiện ra tình huống này, cô không hề lo lắng chút nào, ngược lại còn hả hê.

Trong lòng cô cũng hiểu rằng, Gardevoir đang báo thù.

Khóe mắt cô liếc nhìn Gardevoir bên cạnh.

Bốn mắt chạm nhau, trong mắt Diantha nhanh chóng lóe lên một tia thấu hiểu và tán thưởng.

Một lúc sau.

Khi đã phản ứng lại được tình hình, Diantha lập tức ‘lo lắng’.

Khóe mắt chứa ý cười, vội vàng mở miệng nói.

“Gardevoir, chuyện gì vậy chứ.

Dịch chuyển hả?

Sao không nhanh cứu người đi?

Thật là, lát nữa rồi tính sổ.” Cố nhịn ý cười trong lòng, Diantha cũng ra vẻ nghiêm nghị nói.

“Ặc…” Sự thay đổi này không khỏi khiến Kojiro vừa mới bước ra khỏi cửa hàng.

Khi chú ý đến tình hình trong sân, Kojiro hơi đơ người.

“Chuyện gì thế này?!” Chứng kiến toàn bộ sự thay đổi trong sân, Kojiro cũng không biết nên làm gì.

Dù sao hai người ở hiện trường dường như quen biết nhau, lại có Gardevoir bảo vệ, chắc hẳn không có nguy hiểm đến tính mạng.

Cứ như vậy, Kojiro cũng không trực tiếp nhảy xuống nước, ra tay anh hùng cứu mỹ nhân.

Anh lựa chọn đứng từ bờ xem kịch, kiên định với phương châm sống của một “trai thẳng”, thể hiện sự bất di bất dịch của một “thanh niên cứng”.

Nhưng, khi ánh mắt Kojiro cẩn thận dừng lại trên Gardevoir.

Anh chú ý đến chiếc vòng cổ ở cổ nó, và Đá Mega chứa bên trong vòng cổ.

Đôi mắt Kojiro không khỏi khẽ sáng lên, “Đá Mega đó?

Nếu là vậy, đối phương có lai lịch lớn sao?” “Vậy đối phương có

phải là Diantha, một trong Tứ Thiên Vương Kalos mà Tô Thanh đã dặn dò trước khi đi không?!" Nghĩ vậy, Kojiro lập tức quay đầu nhìn thoáng qua màn hình TV đang phát.

Vừa hay, nội dung video đang chiếu lúc này chính là một bộ phim.

Nhân vật trong phim lại có vài phần tương tự với Diantha trước mặt.

Điều này cũng khiến anh xác nhận phỏng đoán của mình, lập tức nhanh chóng quay người trở lại cửa hàng, sau đó nhấn chuông thang máy.

Một lúc sau, đợi Tô Thanh lên.

Anh đã thành công mời Diantha, cùng với người quản lý của cô ấy, cùng nhau vào cửa hàng.

Giống như Cynthia, họ đi xuống khu vực đấu luyện phía dưới.

Mọi chuyện cuối cùng cũng đi vào quỹ đạo.

"Khụ khụ!" Dưới sự giúp đỡ của Tô Thanh, cô đã thành công lấy được một chiếc khăn tắm.

Khoác một chiếc khăn tắm lớn.

Người quản lý đã thành công trèo ra khỏi nước, sau một thời gian nghỉ ngơi lâu như vậy, lúc này cuối cùng cô cũng đã hồi phục.

Chỉ là, tuy cơ thể đã đỡ hơn nhiều.

Nhưng vẻ mặt người quản lý đối với Gardevoir lại lạnh lùng.

Khóe miệng cô ấy bĩu ra đầy oán giận.

Biểu cảm tràn ngập sự bất mãn mãnh liệt.

Rõ ràng, hành động lần này của Gardevoir đã chọc giận đối phương.

Đối với điều này, Gardevoir bên cạnh lại không hề để tâm.

Thậm chí còn đưa tay che miệng cười khẽ.

Nhận thấy tình hình này xảy ra, Diantha phản ứng lại mà không lộ vẻ gì, lấy ra Pokeball của Gardevoir.

Dưới nụ cười của Gardevoir, cô nhấn nút Pokeball.

Cạch!

Ánh sáng đỏ chiếu ra, sau đó liền trực tiếp thu Gardevoir đang ở bên cạnh Diantha vào trong.

Toàn bộ quá trình diễn ra nhanh chóng, thậm chí không cho người quản lý cơ hội xen vào.

Cô ấy bị tức đến không nhẹ.

Rõ ràng cô đã nghĩ, lát nữa sẽ trước mặt cô ấy mà dạy dỗ Gardevoir.

Bây giờ thì không cần nữa?

Trực tiếp thu lại rồi sao?

Chẳng lẽ cô ấy đang đùa tôi?

Một lúc sau.

Thấy Diantha đang nói chuyện với Tô Thanh.

Vẻ mặt cô ấy cũng tỏ ra nghiêm túc, người quản lý đành phải lộ ra vẻ bất lực.

Không còn cách nào, mối thù lần này không thể trả được trong thời gian ngắn rồi.

Nhưng, cô ấy cũng không dễ dàng chịu thua như vậy.

“Hừ hừ, cứ đợi đấy.

Đợi về khu vực Kalos, tôi nhất định sẽ xếp lịch trình của cô ấy đầy kín.

Xem tôi có động tay động chân vào lịch trình của cô ấy không, tức chết mất.” Người quản lý nghĩ một cách nghiệt ngã.

Một bên, cùng lúc người quản lý thầm suy tính.

Cuộc trò chuyện giữa Diantha, Tô Thanh và Cynthia cũng dần trở nên sôi nổi.

Tô Thanh và Cynthia đều có thiện cảm với người phụ nữ Kalos nhiệt tình này.

Đặc biệt là đối phương không ngại đường xa vạn dặm, lại chỉ vì muốn giúp Cynthia đặc huấn trước trận đấu.

Điều này khiến Cynthia cảm thấy vô cùng vinh dự.

Đương nhiên, điều khiến Tô Thanh hài lòng nhất, chính là chuyện Diantha vừa đích thân đồng ý.

Chuyện đó là, chỉ cần Tô Thanh liên hệ được đội ngũ thích hợp.

Diantha sẽ sẵn lòng quảng cáo miễn phí một lần cho Tô Thanh.

Đương nhiên, cũng không thể hoàn toàn miễn phí được.

Ít nhất trước khi Diantha đồng ý làm việc này, có một điều kiện tiên quyết.

Điều kiện đó là, Diantha phải tìm thấy một Pokémon trong cửa hàng của Tô Thanh mà cô ấy cảm thấy ưng ý, mới được.

“Vậy được rồi… Nếu đã như vậy, tôi sẽ trở lại phía trên đây, tin rằng máy gashapon sẽ cho cô một câu trả lời ưng ý, cô Diantha.” Tô Thanh mỉm cười nói.

Ngừng lại một chút, anh quay đầu.

Khi ánh mắt rơi xuống người quản lý, trong mắt Tô Thanh không khỏi lóe lên một tia lo lắng nhàn nhạt.

“Nếu không thì, cô quản lý, cứ ở lại phía dưới này trước đi.

Không khí ở dưới đây nhiệt độ ổn định, cao hơn nhiệt độ bên trên, không dễ bị cảm lạnh.” Tô Thanh chậm rãi nói.

Biểu cảm anh nghiêm túc, giọng điệu cũng vô cùng dịu dàng.

Giọng nói trầm thấp đầy từ tính, kết hợp với môi trường độc đáo.

Chương 101

Cùng với ánh sáng đặc biệt màu đỏ lam phản chiếu vào.

Cảnh tượng như vậy, thậm chí không khỏi khiến người quản lý trước mặt mặt ửng hồng, đôi mắt xuân tình nhìn về phía Tô Thanh.

Trong mắt cô ấy còn lóe lên vẻ mê đắm Tô Thanh.

Thấy vậy Tô Thanh không khỏi khẽ sững sờ.

"Thời buổi này, các cô gái đều chủ động thế này sao?" Ánh mắt đó, hình như có chút quá thẳng thắn rồi.

Thật sự, Tô Thanh chỉ liếc mắt một cái, nhưng cũng có thể rõ ràng hiểu được đối phương rốt cuộc đang nghĩ gì.

Nếu Tô Thanh yêu cầu thấp hơn, đơn giản là "tự nguyện dâng hiến".

Nhưng… khụ khụ.

Nhìn Cynthia bên cạnh đang nhìn chằm chằm, trong đầu anh lại không khỏi nghĩ đến Serena đang đi cùng Giáo sư Oak tham gia trại huấn luyện.

Thôi bỏ đi.

Tuy nhiên, lời Tô Thanh vừa dứt.

Bên cạnh, cô quản lý đã trở nên kích động vì sự quan tâm của Tô Thanh.

"Cảm ơn sự quan tâm của anh, Mr.

Suin.

Đây là người đàn ông hoàn hảo nhất mà tôi từng thấy, không chỉ

có nhan sắc cực cao.

Mà còn vô cùng ấm áp, cảm ơn anh rất nhiều.

Nếu anh đã nói vậy rồi.

Vậy tôi cứ nghe lời anh đi, ở lại dưới này đợi tin tốt." Người quản lý trừng to hai mắt, nói với vẻ mặt cuồng nhiệt.

"Khụ khụ, cô vui là được." Tô Thanh khá bất lực, giọng điệu cũng có vẻ lạnh nhạt hơn một chút.

Hy vọng cô ấy có thể nghe ra ý tứ trong lời nói của anh.

Đối mặt với tình hình như vậy, anh cũng chỉ có thể làm thế.

Nếu không thì.

Tô Thanh cảm thấy, thật sự có khả năng sẽ bị người quản lý trước mặt này bám víu.

Điều đó không hay chút nào, sẽ rất phiền phức.

Vì vậy, những mối dây rắc rối cần cắt đứt thì phải cắt đứt sớm.

Tránh để lại bất kỳ niệm tưởng nào.

Chỉ là, Tô Thanh rõ ràng đã đánh giá thấp sự si tình của người quản lý dành cho anh.

Lời nói như vậy của Tô Thanh, lại khiến đôi mắt người quản lý một lần nữa bùng lên một tia sáng mới.

Thấy vậy Tô Thanh không khỏi khẽ sững sờ.

Sau khi phản ứng lại, Tô Thanh đành phải vội vàng thúc giục Cynthia và Diantha bên cạnh, ba người cùng nhau bước vào thang máy, mới tránh được ánh mắt của người quản lý Diantha.

"Hô hô!" Bước vào thang máy, khoảnh khắc cửa thang máy đóng lại, Tô Thanh mới thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Không còn ánh mắt nóng bỏng kia nữa, áp lực trên người Tô Thanh cũng đột nhiên nhẹ đi.

"Bị người ta theo đuổi như vậy, không phải là cảm giác tốt sao, Tô Thanh?" Nhìn biểu hiện của Tô Thanh trước mặt, Diantha, người lần đầu gặp Tô Thanh, trong lòng không khỏi hơi ngạc nhiên.

Không nói gì khác.

Diantha rất tự tin vào con mắt của mình.

Trước đây, cũng có người muốn trở thành quản lý chuyên nghiệp của Diantha.

Nhưng để trở thành quản lý chuyên nghiệp của Diantha, ngoài việc phải có tâm lý vững vàng và kiến thức chuyên môn.

Diantha cũng có yêu cầu về ngoại hình của người quản lý.

Thậm chí, cô ấy cũng biết người quản lý bình thường cũng có một lượng người theo đuổi nhất định.

Kỳ lạ hơn, có một số người cảm thấy Diantha quá xa vời, liền chuyển ánh mắt sang người quản lý của Diantha.

Trong đó có một số người táo bạo hơn, thậm chí còn muốn thông qua việc Diantha xuất hiện trong một hoạt động nào đó, để liên hệ với vị quản lý này.

Có thể nói, sức hấp dẫn của đối phương, tuy không thể so sánh với cô.

Nhưng ít nhất cô ấy cũng đã là nữ thần trong mắt những người qua đường, và giới tinh anh cấp cao thông thường, một nữ thần kiêu ngạo mà vô số người đổ xô theo đuổi, chỉ dám nâng niu trong lòng bàn tay.

Kết quả là một nữ thần kiêu ngạo như vậy, trước mặt Tô Thanh

lại chỉ mất chưa đầy ba phút.

Liền đã cúi thấp cái đầu kiêu ngạo, thành công cúi đầu xưng thần, bị khí chất và nhan sắc của Tô Thanh chinh phục.

Điều này khiến Diantha không khỏi hơi ngạc nhiên.

Đương nhiên, điều thật sự khiến Diantha kinh ngạc nhất, cũng không phải là việc Tô Thanh có sức hấp dẫn chết người đối với phụ nữ.

Mà là câu nói ẩn ý từ chối người quản lý của Tô Thanh.

Khó tưởng.

Tô Thanh trước mặt lại có thể xem mỹ sắc như không có gì, thật sự hiếm có.

Điều này khiến ánh mắt Diantha nhìn về phía Tô Thanh không khỏi sáng lên.

Một người đàn ông ưu tú hơn cả Steven (theo góc nhìn của Diantha).

Ừm.

Ít nhất về nhan sắc và khí chất, Tô Thanh hoàn toàn chiếm ưu thế áp đảo.

Anh đã thành công chiến thắng Steven, một thần tượng nam thần của công chúng, trong lòng Diantha.

Hơn nữa còn có chuyện lần trước, khiến Diantha thay đổi cách nhìn về Steven.

Hình tượng của Tô Thanh, đã thành công để lại một dấu ấn sâu sắc trong lòng Diantha.

Ngoài ra.

So sánh thực lực.

Sức mạnh của Tô Thanh, hẳn là cũng sẽ không kém Steven đâu.

Tổng thể mà nói, Diantha có kỳ vọng cao về sức mạnh của Tô Thanh.

Một phần có thể suy ra từ lựa chọn của Cynthia.

Ban đầu Diantha nghĩ Cynthia đã từ chối.

Nguyên nhân chính là đã chọn một trong số Tứ Thiên Vương Sinnoh.

Để người đó cùng Cynthia chiến đấu.

Nhưng khi thật sự biết được thân phận của Tô Thanh.

Hiểu rằng Cynthia lại muốn cùng Tô Thanh tham gia chiến đấu.

Trong tình huống một thương nhân lại thay thế Tứ Thiên Vương tham chiến.

Không nằm ngoài dự đoán.

Cả người Diantha đều ngớ ra.

Cũng chính vì vậy.

Một lúc sau.

Diantha, người đã phản ứng lại, mới hiểu ra rằng, Tô Thanh không hề đơn giản như vẻ bề ngoài.

Anh ấy còn có hậu chiêu, có lẽ sẽ mang đến một số bất ngờ không tưởng.

Cạch!

Cùng với sự suy đoán không ngừng của Diantha, cửa thang máy đã mở ra trước mặt ba người.

Lộ ra tình hình bên ngoài, cũng khiến Diantha một lần nữa nhìn thấy sảnh chính của cửa hàng.

“Mĩ~!” Cùng lúc đó.

Sau khi cánh cửa cửa hàng mở ra lần nữa, một tiếng gầm nhỏ mềm mại nhanh chóng lọt vào tai ba người.

Một Pokémon màu xanh lục, cũng trong khoảnh khắc tiếng động lọt vào tai, xuất hiện trong tầm nhìn của ba người.

Bay lơ lửng giữa không trung.

“Pokémon Thần thú, Shaymin?!” Diantha lẩm bẩm với vẻ mặt khó tin.

Đây cũng là lần đầu tiên Diantha thấy một Pokémon Thần thú trong tay con người.

Đơn giản là vượt quá sức tưởng tượng của cô, thật sự quá khiến người ta khó mà tin nổi.

Thậm chí, hình như con Thần thú Shaymin trước mặt này, lại đang ở dạng Sky Form.

Chương 102

Càng khó tin hơn, nếu Tô Thanh sử dụng nó tham gia chiến đấu, chẳng phải sẽ làm tăng đáng kể tỷ lệ thắng sao.

Steven và Wallace, rốt cuộc đã chọc phải một tồn tại như thế nào chứ?

Diantha thậm chí không khỏi hơi lo lắng cho hai người đó.

Tấn công của Thần thú cơ mà.

Thực sự không phải Pokémon thông thường nào cũng có thể chịu đựng được.

"Ha ha, được rồi.

Đừng quá kinh ngạc nữa." Nhận thấy sự kinh ngạc trong mắt Diantha.

Tô Thanh lúc này không khỏi mỉm cười nhắc nhở, ý rằng đối phương không cần phải quá ngạc nhiên.

Nhìn ánh mắt đối phương, Tô Thanh lúc này thật sự rất muốn hỏi một câu.

"Cô gái, nếu tôi nói tôi còn có Pokémon Thần thú mạnh hơn chưa dùng, cô có tin không?" Chỉ đáng tiếc là... tính cách của Tô Thanh, cuối cùng không làm được những chuyện quá phô trương.

Vì vậy, Tô Thanh đã từ bỏ ý định đó trong đầu.

Một lúc sau.

Thấy Diantha vẫn không hề phản ứng.

Vẻ mặt cô vẫn đang trong trạng thái ngây ngốc.

Tô Thanh không khỏi cảm thấy vô cùng tự hào về việc sở hữu Thần thú.

Có thể khiến một Quán Quân kinh ngạc lâu đến vậy.

Chắc chắn là một chiến tích đáng nể rồi.

Nghĩ vậy, khóe miệng Tô Thanh không khỏi cong lên một nụ cười đẹp mắt, khóe môi hơi nhếch lên.

Lúm đồng tiền hơi hếch lên.

Hô hô hô!

Một lúc sau.

Thở hổn hển lấy không khí, lúc này Diantha cũng cuối cùng đã phản ứng lại.

Cô cố gắng dùng việc hít thở sâu để làm phân tán sự kinh ngạc trong lòng.

Mỉm cười liếc nhìn Diantha trước mặt, trong mắt Tô Thanh cũng lóe lên một tia thú vị.

"Ồ, Shaymin à.

Trạng thái giữ khá tốt đấy.

Hôm nay con cũng phải cùng Kojiro, trông coi cửa hàng cho tốt nhé!" Tô Thanh nói đầy ẩn ý.

Nghe vậy, Diantha bên cạnh quả nhiên không khác gì Tô Thanh đã đoán, khuôn mặt tươi cười trắng nõn lại một lần nữa bị sự kinh ngạc chiếm giữ.

"Tình huống gì thế này?

Cô không nghe lầm chứ, để Thần thú trông cửa hàng?!" Tô Thanh lại để một Thần thú trông cửa hàng, cái đẳng cấp này chẳng phải hơi

quá cao rồi sao.

Một Thần thú tốt như vậy, lại không dùng để chiến đấu, chẳng phải là lãng phí tài nguyên sao?

Nhìn Shaymin Sky Form luôn duy trì ở dạng Sky Form, tinh thần tràn đầy, vẻ mặt rạng rỡ.

Trong lòng Diantha không khỏi hiện lên một tia ghen tị.

Một Thần thú đầy tiềm năng như vậy, lại không cần làm chủ lực.

Chậc chậc.

Trên mặt Diantha lập tức hiện lên vẻ mặt muốn nói lại thôi, trong lòng càng ngũ vị tạp trần.

Cách làm của Tô Thanh, đơn giản là "không coi ai ra gì".

"Ừm, Sếp Tô Thanh, anh định ra ngoài sao?" Thấy Tô Thanh trở lại phía trên, Kojiro lập tức hỏi.

"Không, cô Diantha cần rút Pokémon, vừa hay em có thể giới thiệu cho cô ấy." Tô Thanh mỉm cười nói.

Cùng lúc nói, ánh mắt anh đã chuyển sang Kojiro.

Vừa hay, Tô Thanh cũng có thể nhân cơ hội này để kiểm tra thái độ phục vụ của Kojiro.

Và trình độ bán hàng, v.v.

Cùng với lời Tô Thanh dứt.

Kojiro lúc này cũng đã hiểu ý của Tô Thanh, biết mình nên làm gì tiếp theo.

Vì vậy, sau Diantha, Tô Thanh và Cynthia.

Anh liền trực tiếp giải thích một cách hiệu quả cách thức hoạt động của máy gashapon, tiện thể không quên giải thích cách bán

Pokémon Egg ở quầy bên cạnh.

Vèo vèo vèo!

Thời gian trôi đi thật nhanh, đợi Kojiro giới thiệu xong.

Lúc này cũng đã trôi qua khoảng ba bốn phút.

Toàn bộ quá trình tuy có vẻ tốn thời gian, nhưng nội dung giải thích lại rất toàn diện, điều này cũng khiến Tô Thanh đang nghiêm túc quan sát bên cạnh không khỏi thầm gật đầu.

"Vậy thì, chỉ cần tôi kéo cần gạt này xuống là được, đúng không?" Mỉm cười gật đầu.

Sau khi hiểu ý trong lời Kojiro, Diantha lập tức đi đến trước máy gashapon.

Cô quay đầu lại, nhìn về phía Tô Thanh.

Hy vọng nhận được sự đáp lại từ Tô Thanh, người chủ cửa hàng.

Đối với điều này, Tô Thanh cũng lập tức sảng khoái gật đầu, ý rằng không sai.

Cạch!

Sau khi tận mắt chứng kiến Tô Thanh đáp lại, Diantha trong sân lúc này không còn chút do dự nào nữa.

Bàn tay phải mềm mại thon dài của cô đã đặt lên cần gạt màu đỏ, khẽ kéo xuống.

Keng keng keng!

Một vầng sáng vàng xuất hiện trên màn hình, không ngừng nhảy giữa từng biểu tượng Pokeball.

Diantha đã bắt đầu rút thưởng.

Nhìn Diantha trước mặt đang chăm chú nhìn màn hình.

Trong lòng Tô Thanh cũng thầm suy nghĩ.

“Hình như, so với Pokémon Egg ở quầy.

Diantha, và hầu hết các Huấn Luyện Gia, dường như đều rất thích hình thức bán hàng đầy tính bất ngờ này.” Phía Pokémon Egg lại ít người ghé thăm, tỷ lệ bán hàng của hai bên hơi mất cân bằng.

Cạch!

Trong lúc Tô Thanh thầm suy nghĩ, việc rút thưởng của Diantha cũng đã kết thúc.

Vầng sáng vàng kim dần dần dừng lại, rơi vào bên ngoài một Luxury Ball.

“?!” Nhìn màn hình, trên khuôn mặt tươi cười của Diantha lập tức hiện lên một chút kinh ngạc.

Dựa theo tỷ lệ Pokeball và Luxury Ball trên màn hình.

Chẳng lẽ cô ấy đã trúng giải đặc biệt?

Diantha thầm nghĩ.

“Chúc mừng, Diantha.” Cynthia mỉm cười nói.

Nhận thấy thông tin trên màn hình, Cynthia liền biết Diantha trước mặt lần này chắc chắn đã có một thu hoạch không tồi.

Ít nhất.

Nếu Pokémon bên trong Luxury Ball không mạnh, thì tiềm năng cũng rất khủng khiếp.

Hoặc bản thân nó mang theo một vật phẩm mạnh mẽ.

Nếu không thì không thể nào được đưa vào một Luxury Ball.

Quả nhiên là vậy sao?

Cùng với lời khen của Cynthia, và cảm nhận sự thay đổi biểu cảm

của Tô Thanh bên cạnh.

Trong lòng Diantha không khỏi lóe lên một tia kích động.

Nếu thật sự đã rút được một Pokémon tốt, vậy lần này cũng không uổng công chuyến đi.

Thật sự là hời rồi.

Không chỉ thành công có được cơ hội đối chiến với Quán Quân, mà còn nhận được một Pokémon vô cùng mạnh mẽ.

Chương 103

【Aggron】【Giá trị】: 4,8 tỷ. (Sức chiến đấu cấp Quán Quân tăng cường) 【Thuộc tính】: Thép + Đá. 【Giới tính】: Cái. 【Khả năng】: Lọc. (Khi chịu sát thương từ kỹ năng hiệu quả tuyệt vời, uy lực sẽ bị giảm bớt) 【Thiên phú】: Cấp Quán Quân. 【Sức chiến đấu】: Cấp Quán Quân. 【Vật phẩm mang theo】: Bộ Đá Mega.

Xì xì xì!

Từng tiếng kinh hô không ngừng vang lên.

Những người xung quanh, sau khi xem các thuộc tính như vậy.

Đều đồng loạt hít một hơi khí lạnh.

Đặc biệt là Diantha, người lần đầu thấy tình hình này.

Khi nhìn thấy giá trị phía trên, cao tới 4,8 tỷ.

Cả người cô ấy đều ngây ra.

"4,8 tỷ?

Mình không nhìn nhầm chứ." Một lúc sau.

Cô nhìn quanh một lượt, thấy Tô Thanh, Cynthia và Kojiro xung quanh đều đang hít khí lạnh.

Diantha cứ ngỡ mình đã hiểu lầm.

Nhưng ý nghĩ này vừa nảy ra, cô cũng đồng thời chú ý đến sự chấn động trong mắt Tô Thanh.

"Mạnh quá rồi.

Kể từ trước đến nay, trong tất cả 'khách hàng' đã có." Tô Thanh lần đầu tiên thấy có người rút được Pokémon có sức mạnh cấp Quán

Quân.

“Lại còn là Pokémon mang theo bộ Đá Mega tiến hóa,” Tô Thanh thầm cảm thán với vẻ mặt kinh ngạc.

“Khủng khiếp quá, lại có thể trực tiếp rút được một Pokémon cấp Quán Quân.

Một Pokémon như vậy, vừa xuất hiện đã có sức chiến đấu mạnh mẽ.

Nếu người bình thường rút được Pokémon này.

E rằng phải bán hết mọi thứ, cũng phải điên cuồng mua nó về.” Bên cạnh, Cynthia cũng kinh ngạc nói, trong mắt không khỏi lóe lên một tia ghen tị.

Nhận thấy sự thay đổi biểu cảm của Tô Thanh, cùng với ý nghĩa trong lời nói của Cynthia.

Diantha lúc này thật sự đã ngớ người ra.

Chẳng lẽ, con Pokémon này thật sự trị giá 4,8 tỷ?

Ánh mắt cô quét một vòng, rồi tập trung vào Tô Thanh.

Nhìn vẻ mặt trầm ổn của đối phương.

Hình như, quả thật không sai.

Rồi lại liếc nhìn tia ghen tị trong mắt Cynthia.

Diantha cũng cuối cùng xác nhận phỏng đoán này.

Cô càng thêm hưng phấn nhìn về phía màn hình, đánh giá các thuộc tính chi tiết của Aggron.

Hệ Thép, cộng thêm hệ Đá, khả năng Lọc.

Rõ ràng, đây là một Pokémon dạng vật lý phòng thủ.

Sở hữu khả năng phòng ngự xuất sắc, và một khả năng giảm sát

thương.

“Sức chiến đấu, Quán Quân?!

Không phải chứ.” Thấy vậy, trong mắt Diantha không khỏi lóe lên một tia kinh ngạc, tâm trạng cô ấy cực kỳ phức tạp.

Một lúc sau.

Khi hoàn hồn, trên mặt Diantha không khỏi lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh.

Cô ấy đã hiểu rồi.

Hình như, lúc nãy Cynthia quả thật có nhắc đến Quán Quân.

Chỉ là, vì quá căng thẳng, cô ấy đã vô thức bỏ qua từ “Quán Quân” trong miệng Cynthia.

“… Chẳng lẽ, Pokémon cấp Quán Quân thật sự có người bán sao?” “Nếu thật sự là vậy, cửa hàng kia, chẳng phải hơi quá đáng rồi sao...

Chậc chậc,” Diantha thầm tặc lưỡi, nhất thời không biết nên đánh giá cửa hàng của Tô Thanh như thế nào.

Chỉ riêng sức chiến đấu cấp Quán Quân.

Bản thân Diantha đã gần như hiểu được, vì sao Pokémon này lại bán với giá cao ngất ngưởng 4,8 tỷ.

Ánh mắt cô khẽ di chuyển xuống.

Khi ánh mắt Diantha rơi xuống Đá Mega Evolution, cả người cô ấy càng kinh ngạc hơn nữa.

“Trời ơi.” Sự chấn động trong lòng không khỏi khiến Diantha trực tiếp kinh hô thành tiếng.

Tình hình này, đơn giản là đã phá vỡ nhận thức của cô.

Ánh mắt cô rời khỏi màn hình, khẽ nhìn xuống, chú ý đến Đá

Mega đang gắn trên cổ.

Để có được Đá Mega của Gardevoir, Diantha ban đầu đã phải trả một cái giá rất lớn.

Thậm chí cả an toàn tính mạng cũng bị đe dọa nhất định, cứ như vậy, cô mới thu thập được sáu bảy viên Đá Mega.

Và trong số đó đã tìm thấy bộ Đá Mega phù hợp với Gardevoir.

Bây giờ trong tay cô còn lại một số viên lẻ.

Kết quả là bây giờ lại có người nói với cô, rằng chỉ cần rút một lần nhẹ nhàng.

Sau đó rút thẻ tài khoản ra thanh toán, là có thể mua được một Pokémon cấp Quán Quân, cộng thêm bộ Đá Mega Evolution.

Loại sức chiến đấu thành phẩm này, hình như hơi quá hời rồi.

Thậm chí, còn có chút ý tứ quỷ dị.

Nếu không phải vì thật sự có Cynthia ở đây.

Hơn nữa còn tận mắt thấy linh vật của cửa hàng Tô Thanh, Thần thú Shaymin.

Diantha chắc chắn sẽ coi Tô Thanh trước mặt là kẻ lừa đảo.

"Hời quá rồi, Diantha." Một lúc sau, hít sâu một hơi.

Cynthia cũng cảm thán từ tận đáy lòng.

"Ừm…" Có lời nói của Cynthia, kết hợp với vẻ mặt không kém phần chấn động của Tô Thanh.

Lúc này Diantha cũng cuối cùng đã phản ứng lại.

Mọi thứ đều là thật.

Lại thật sự rút được một Pokémon cấp Quán Quân, quá biến thái.

Biết mọi chuyện đều là thật, lúc này Diantha tự nhiên sẽ không còn do dự gì nữa.

Ngay lập tức, cô liền theo quy trình thao tác mà Kojiro đã hướng dẫn trước đó.

Cô trực tiếp rút ra một Pokedex đặc biệt từ bên hông.

Sau đó lấy thẻ tài khoản của mình ra, cắm thẻ tài khoản vào thiết bị trước mặt.

Thông qua xác thực hồng ngoại.

Sau khi quét, liền đã hoàn thành việc khấu trừ phí. 【Chúc mừng Túc chủ đã hoàn thành thành công đơn hàng thứ 131, nhận được số tiền 4,8 tỷ nguyên, số dư Liên Minh tệ hiện tại là 10,9 tỷ, 230 triệu.】

"Hả?!" Trong đầu nhận được thông tin giao dịch hoàn tất lần này, Tô Thanh không khỏi khẽ sững sờ.

Hình như, lần trước hình như chỉ có 5,3 tỷ, sau đó tuy đã thực hiện mấy chục đơn giao dịch, nhưng các đơn hàng thông thường, cũng không thể tăng thêm 700 triệu nguyên được.

Giữa chừng đã xảy ra chuyện gì đó.

Không khỏi, Tô Thanh hơi nghi hoặc liền lập tức điều tra thông tin trước đó.

Trong danh sách thông tin, anh thấy một thông tin vào tối hôm qua. 【Chúc mừng Túc chủ đã hoàn thành thành công đơn hàng thứ 129, nhận được số tiền 680 triệu, số dư hiện tại của Túc chủ là 6,02 tỷ.】 Đơn hàng tối hôm qua, cũng chính vì một đơn hàng này mà số tiền đã vào tài khoản.

Đã thành công giúp Tô Thanh trực tiếp cộng thêm 6 tỷ vào số tiền.

Kết hợp với việc Musashi hoàn thành đơn hàng thứ 130 vào buổi

sáng, và đơn hàng thứ 131 vừa nhập vào tài khoản, 4,8 tỷ Liên Minh tệ.

Chương 104

Lúc này số dư của Tô Thanh đã là 10,9 tỷ hai trăm ba mươi triệu tròn.

Sự thay đổi này không khỏi khiến Tô Thanh hơi tò mò.

Tối hôm qua, rốt cuộc đã bán đi một Pokémon như thế nào?

Lại có thể bán với giá 680 triệu.

Nhưng, lúc này Tô Thanh thật sự không kịp hỏi.

Vì xét về thời gian, hình như lúc đó Meowth đang trông cửa hàng, và Meowth thì không có giường.

Lát nữa hỏi sau vậy.

Nghĩ vậy, ánh mắt Tô Thanh lại một lần nữa quay về sân.

Lúc này, cùng với số tiền biến mất.

Hai tiếng "lạch cạch" khác nhau cũng đã vang vọng ở cửa ra phía dưới của thiết bị.

Cô vươn cánh tay ngọc trắng nõn thon dài, lấy ra Luxury Ball lấp lánh ánh vàng từ cửa ra.

Cùng với vòng tay Mega màu xám bạc xen kẽ.

"Cái này đeo kiểu gì vậy?!

Tô Thanh." Cầm vòng tay Mega trong tay, cô ấy cẩn thận đánh giá.

Hình như chiếc vòng tay Mega này hơi nhỏ, đường hầm ở giữa chỉ rộng khoảng hai ngón tay.

Muốn thành công đeo vào tay, hình như căn bản là không thể.

"Ừm…" Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi khẽ sững sờ.

Chú ý đến vòng tay Mega đang được Diantha cầm, Tô Thanh mới phản ứng lại, lập tức muốn bước lên.

Nhưng lại có một người phản ứng nhanh hơn Tô Thanh, đó là Cynthia bên cạnh Tô Thanh.

Trong tình huống Diantha đã nói ra việc nhờ Tô Thanh giúp đỡ, Cynthia liền phản ứng lại.

Trong lòng cô ấy âm thầm cảnh giác không ngừng.

Cô ấy nhớ lại cảnh Tô Thanh đeo vòng tay Mega cho mình lần trước.

Và sự tiếp xúc da thịt giữa cô và Tô Thanh, sắc mặt cô ấy lập tức thay đổi.

Không được, rõ ràng là không thể.

Vì vậy, mới có cảnh tượng hiện tại.

Cynthia trực tiếp chủ động mỉm cười nhận lấy vòng tay màu xám bạc từ tay Diantha.

Dưới vẻ mặt ngớ người của Diantha và Tô Thanh, cô ấy thành thạo nhấn vào viên Đá Evolution trên vòng tay.

Sau đó chiếc vòng tay liền bắt đầu mở rộng.

"Cô dùng tay nào thuận nhất?" Ngẩng đầu lên, trước khi đeo, Cynthia cũng không quên ân cần hỏi một câu.

"Ừm, tay trái." Nghe vậy, Diantha đành phải ngây ngốc đáp một câu.

Một lúc sau.

Nghe được câu trả lời, Cynthia tự nhiên cũng hiểu mình nên làm gì tiếp theo.

Cô lập tức kéo tay trái của Diantha, sau đó đeo chiếc vòng tay màu xám bạc xen kẽ vào cánh tay trái thon dài, trên cổ tay của Diantha.

Nó hoàn toàn vừa vặn với cánh tay của Diantha, một cảm giác vô cùng sảng khoái và ấm áp đột nhiên lan tỏa khắp cơ thể Diantha.

Điều này khiến trong lòng cô đột nhiên xuất hiện một cảm giác kết nối tâm linh với sinh mệnh bên trong Pokeball.

Điều này khiến cô không khỏi hơi ngạc nhiên.

Ánh mắt cô quét một vòng, nhận thấy trong sảnh chính còn trống chỗ.

Diantha cũng trực tiếp đi đến một khu vực khá rộng rãi.

Dưới ánh mắt của Tô Thanh, Cynthia và Kojiro, cô nhấn nút Pokeball của Aggron.

Cạch!

Cùng với Pokeball mở ra, một luồng sáng màu đỏ chiếu xuống sân.

Ngay sau đó, một sinh vật khổng lồ cao khoảng 2.1 mét đã xuất hiện trước mặt bốn người.

Aggron, đến từ khu vực Hoenn, là một Pokémon dạng quái vật khổng lồ.

Toàn bộ cơ thể nó gần như được bao phủ xen kẽ bởi lớp giáp màu đen hoặc trắng bạc cứng cáp.

Phần lưng và ngực chủ yếu được bao bọc bởi giáp màu đen.

Còn phần đầu.

Lại được bao phủ bởi một lớp giáp bạc lấp lánh.

Trên cùng, một chiếc sừng nhọn khổng lồ kéo dài ra từ trán, trông sắc bén, thô tráng, khiến người ta không khỏi rùng mình.

Trên trán còn có hai cặp lỗ, hai chiếc sừng nhọn dài kéo dài ra từ lỗ.

Nằm đối xứng hai bên chiếc sừng lớn ở giữa.

Mắt hơi xanh lam, đầu nhọn hàm trên có hai lỗ mũi, bên mép có vài răng nhọn nhô ra.

Phần cổ và lưng của nó được bao phủ bởi giáp bạc.

Hai vai mọc ra những khối u, tứ chi cũng có vòng sáng bạc, tay chân đều có ba ngón.

Phía sau lưng, còn có một cái đuôi màu đen vừa to vừa dài.

Aggron hệ Thép, Đá.

Tuy không phải Á Thần.

Nhưng cũng sở hữu thân hình khổng lồ không thua kém gì Tyranitar, Á Thần của Johto.

Giá trị chủng tộc cách Tyranitar 600 chỉ kém 70 điểm.

Đạt 530 điểm, có thể xếp vào loại Pokémon khởi đầu.

Aggron trưởng thành sở hữu chiều cao 2.1 mét, một điểm mạnh hơn Tyranitar.

Tyranitar trưởng thành tiêu chuẩn, chiều cao cũng chỉ 2.0 mét mà thôi.

Không chỉ vậy, Tyranitar trưởng thành trong trạng thái tiêu chuẩn cũng chỉ nặng 202 kg.

Khoảng hơn 400 cân.

Còn Aggron.

Nó nặng hơn nhiều, Aggron hệ Thép, Đá có trọng lượng 360 kg.

Nặng hơn Tyranitar hơn 300 cân, lợi thế về thể hình có thể nói là

rõ ràng.

Nếu sử dụng chiêu thức dạng Tấn Công Va Chạm, dưới sự dẫn động của thế năng, lực phá hoại của kỹ năng tự nhiên là vô song.

Kết hợp với việc tăng thêm 100 điểm giá trị chủng tộc khi Mega Tiến hóa.

Mega Aggron, giá trị chủng tộc thậm chí có thể vượt quá 600, đạt 630 điểm.

Giá trị năng lực phòng ngự còn đạt đến mức 230 điểm kinh người.

Thậm chí còn mạnh hơn khả năng phòng ngự vật lý của Rock Titan.

Ý nghĩa thực chiến rất nổi bật.

Tuy Tyranitar cũng có thể Mega Tiến hóa, nhưng ít nhất Đá Mega của Tyranitar không thường thấy.

Để tìm kiếm bộ Đá Mega của Tyranitar có thể nói là cực kỳ khó khăn.

Tuyệt đối không phải người có thực lực mạnh thông thường là có thể làm được.

Tô Thanh phải tự mình đi tìm, hoặc là phải rút từ trong cửa hàng.

Không có sự hỗ trợ của vận may, và đủ tiền bạc làm hậu thuẫn, cũng khó mà thành công.

Hơn nữa, hiện tại trên thế giới, những chuyện liên quan đến Mega chưa thực sự được truyền bá rộng rãi.

Vì vậy, sự xuất hiện của Mega Aggron trong tay Diantha, hoàn toàn có thể thay thế hoàn hảo vị trí Á Thần của Tyranitar.

Chỉ cần mài giũa một chút, là có thể trở thành át chủ bài trong tay

cô ấy.

“Gầm~!” Cơ thể xuất hiện trong cửa hàng.

Khi luồng sáng đỏ tan đi, Aggron liền phóng thanh gào thét.

Một luồng uy áp cấp Quán Quân đã lan tỏa ra khắp bốn phương tám hướng xung quanh.

Một luồng khí tức Quán Quân vô cùng mạnh mẽ, không khỏi khiến các Pokémon trong hồ nước bên cạnh đều run rẩy.

Xa xa, không ít Pokémon trong rừng cây bên bờ đối diện, cũng trong khoảnh khắc đó đều cảm nhận được uy áp Quán Quân từ Aggron.

Chương 105

Đều nằm rạp trên mặt đất.

“Tình huống gì thế này, meo?!” Trong phòng, Meowth là một Pokémon, đương nhiên cảm nhận khí thế của Pokémon càng rõ ràng hơn.

Vì vậy nó cũng cảm nhận được sự uy hiếp từ Aggron.

Cơ thể nó không ngừng run rẩy trên giường.

“Gầm~!” Hít sâu một hơi.

Từng luồng khí lưu, liền theo hơi thở của Aggron dẫn dắt.

Nhanh chóng đi vào cơ thể Aggron.

Phát ra âm thanh ầm ầm nổ vang tại hiện trường.

Dường như cơ thể khổng lồ của Aggron, bản thân nó chính là một chiếc quạt gió.

Giữa những hơi thở, liền có thể tạo ra tiếng gầm lớn.

“Gầm~!” Ánh mắt nó khẽ di chuyển xuống.

Cảm nhận được sự kết nối tâm linh do Đá Evolution cung cấp, ánh mắt Aggron cũng rơi xuống Diantha.

Đối với điều này, Diantha cũng lập tức nở nụ cười rạng rỡ.

Cô mỉm cười với Aggron đầy bá khí trước mặt.

Phập một tiếng.

Khi Diantha tưởng Aggron sẽ cúi đầu ngay lập tức, nó lại quay đầu, Aggron lập tức khóa ánh mắt vào Tô Thanh.

Nó nheo mắt lại, cúi người đến gần Tô Thanh.

Dường như muốn dùng má để dụi dụi Tô Thanh.

Điều này khiến Cynthia bên cạnh sợ không nhẹ.

Chú ý đến ba chiếc sừng nhọn lóe sáng lạnh lẽo trên đầu Aggron.

Cynthia lập tức đưa tay nắm lấy cánh tay Tô Thanh, định kéo Tô Thanh sang một bên.

Trong sự thay đổi này, Tô Thanh tự nhiên cũng nhận ra sự căng thẳng của Cynthia.

Trong lòng anh lóe lên một dòng nước ấm.

Đồng thời, Tô Thanh cũng trực tiếp nâng bàn tay trái rảnh rỗi lên.

Anh đưa tay trái đặt lên đầu Aggron, với sự gia trì của quy tắc vô địch của cửa hàng.

Cho dù Aggron có sức mạnh lớn đến đâu, trước mặt Tô Thanh vẫn chỉ có thể ngoan ngoãn như cừu non.

Chỉ cần khẽ ấn xuống một chút, Aggron liền cảm nhận được một luồng sức mạnh không thể chống cự truyền từ chiếc sừng nhọn bạc lóe sáng lạnh lẽo.

Bao trùm toàn bộ cơ thể nó.

Cơ thể nó không khỏi dưới sự điều khiển của Tô Thanh, bị ép xuống phía dưới.

Rầm một tiếng.

Cơ thể nó nằm rạp trên sàn nhà, ngoan ngoãn như một đứa trẻ.

"Ặc…" Tận mắt chứng kiến mọi chuyện xảy ra, Cynthia không khỏi hơi ngạc nhiên.

Thậm chí, Diantha bên cạnh cũng kinh ngạc không thôi.

Ngoài việc hơi ngạc nhiên về việc Aggron lại thân thiết với Tô

Thanh hơn.

Đối với sức mạnh khủng khiếp của Tô Thanh, Diantha cũng có chút không dám tin.

Rốt cuộc Aggron có phối hợp với Tô Thanh để làm ra cảnh tượng khó tin này không.

Trong cơ thể của Tô Thanh, thật sự ẩn chứa sức mạnh như vậy sao?

Ặc ặc… Một lúc sau.

Khi đã phản ứng lại được tình huống.

Trên khuôn mặt tươi cười của Diantha lập tức hiện lên một tia đỏ ửng xấu hổ.

Hình như, cách nghĩ này có vẻ ngốc nghếch.

Sức mạnh của con người sao có thể mạnh bằng một Pokémon khổng lồ hệ Thép và Đá như Aggron.

Huống chi lại là Aggron cấp Quán Quân.

Sau khi ấn Aggron xuống, Tô Thanh lúc này tự nhiên cũng rảnh rỗi.

Vì vậy anh lập tức quay đầu, ánh mắt dừng lại trên người Cynthia.

Ánh mắt anh vô tình lướt qua bàn tay trắng nõn thon dài đang nắm lấy cánh tay mình.

Cảm nhận được mồ hôi đang truyền đến từ lòng bàn tay Cynthia.

Đó là do quá căng thẳng, dẫn đến hành vi ứng kích.

Rõ ràng, vừa rồi trong khoảnh khắc đó, Cynthia đã lo lắng cho sự an nguy của anh.

Không khỏi, ánh mắt Tô Thanh nhìn về phía Cynthia cũng tràn đầy những tình cảm đặc biệt.

Thấy vậy Cynthia không khỏi khẽ sững sờ.

Cô ấy phản ứng lại, vội vàng quay đầu đi, đỏ mặt né tránh ánh mắt của Tô Thanh.

Lòng bàn tay cô, cũng trong khoảnh khắc đó, vội vàng buông lỏng sự gò bó trên cánh tay Tô Thanh.

Cô bối rối nắm chặt chiếc áo gió màu đen.

Những suy nghĩ trong đầu, cũng trong khoảnh khắc đó trở nên hỗn loạn.

"Meow, chuyện gì đã xảy ra vậy, Kojiro.

Hả?

Sếp Tô Thanh?!" Meowth thò đầu rón rén ra khỏi phòng.

Meowth cũng nghiêm túc hỏi lại chuyện vừa xảy ra, vẻ mặt đầy sự khó hiểu.

"Ưm." Ánh mắt Tô Thanh lướt qua mấy người trước mặt, rồi dừng lại trên Aggron đang ngoan ngoãn nằm rạp trên đất.

Một lúc sau, Meowth cũng hoàn toàn phản ứng lại.

"Thì ra có người đã rút trúng Aggron à, Meow!" Meowth đi đến bên cạnh Tô Thanh, chăm chú quan sát Aggron đang nằm trên sàn nhà.

Thấy đối phương dường như luôn giữ vẻ vô cùng ngoan ngoãn, Meowth mới hơi sợ hãi vỗ vỗ ngực.

"Khí thế đó là do Aggron phát ra sao?

Thật sự quá đáng sợ." Meowth yếu ớt nói.

"Hả?!

Meowth biết nói chuyện sao?" Một lúc sau, Diántha tận mắt chứng kiến Meowth xuất hiện, cùng với việc Meowth đi thẳng đứng và tự nói chuyện, trên khuôn mặt tươi cười của cô cũng không khỏi hiện lên một tia kinh ngạc.

Ngay cả Cynthia bên cạnh cũng tương tự.

Mặc dù hôm qua Cynthia đã thấy sự tồn tại của Meowth, nhưng hôm nay nhìn lại, trong lòng cô cũng không khỏi lại một lần nữa dâng lên cảm xúc kinh ngạc.

Thật sự vì việc một chú Meowth biết nói tiếng người quá quỷ dị.

Việc nó học được cách đi đứng như con người, gần như có thể coi là một Thần thú trong thế giới Pokémon.

Đương nhiên, là một Thần thú nhỏ bé hơn nhiều so với Shaymin ở trạng thái trên cạn. 【Meowth】 【Chủ nhân】: Tạm thời không có. 【Thuộc tính】: Hệ Thường. 【Giới tính】: Đực. 【Đặc tính】: Tay Nghề Cao Thủ + Học Tập (duy nhất, có thể học hỏi tất cả các thói quen sinh hoạt, văn hóa, công nghệ liên quan đến con người.

Đồng thời, với sự đổi mới không ngừng trong học tập, chỉ số IQ sẽ ngày càng cao.) 【Thiên phú】: Cấp Thiên Vương. 【Chiến lực】: Chuẩn Tinh Anh cấp.

"Ồ?!" Tô Thanh ngạc nhiên nhìn giao diện thuộc tính của Meowth, đây là lần đầu tiên anh thấy thuộc tính thật sự của chú Meowth này.

Chú Meowth này thật sự phi thường bất phàm.

Nó sở hữu đặc tính Học Tập độc nhất vô nhị.

Theo giới thiệu đặc tính, dường như với việc Meowth không ngừng học hỏi, chỉ số IQ của nó sẽ ngày càng cao.

Đối với việc học hỏi mọi kiến thức của con người, Meowth đều

có được gia tăng đặc biệt, sẽ học rất nhanh.

Nếu muốn, giấc mơ trở thành Huấn Luyện Gia Pokémon của Meowth, dường như cũng không phải là mơ mộng hão huyền.

Nó thực sự có tiềm năng ở mọi phương diện.

Chương 106

Thậm chí, chú Meowth này, ngay cả thiên phú cũng đạt tiêu chuẩn cấp Thiên Vương.

Nếu được huấn luyện tốt, không chừng, nó thực sự có thể trở thành một Pokémon cấp Thiên Vương.

Cứ để vậy thì hơi phí phạm của trời.

Tô Thanh tự bổ sung hình ảnh cưỡng ép chú Meowth này tham gia chiến đấu để nâng cao sức mạnh.

Chậc chậc.

Ngược mèo rồi.

Thôi bỏ đi, cứ để nó giống như Shaymin vậy.

Thuận theo bản tâm mới là quan trọng nhất.

Tô Thanh thầm nghĩ.

"Khụ khụ!" Không hiểu vì sao, đúng lúc này Meowth cũng thầm rùng mình một cái.

Nó ho khan một tiếng, trong lòng hơi khó hiểu.

"Tôi sao vậy, Meow?!" Meowth tự lẩm bẩm một cách kỳ lạ.

Chú Meowth hiện tại không biết mình vừa may mắn thoát được một kiếp, nên tỏ ra khó hiểu.

Tận mắt chứng kiến toàn bộ quá trình, trong mắt Tô Thanh cũng không khỏi lóe lên một tia hứng thú trêu chọc.

Anh nhìn chằm chằm một cách gian xảo.

Dường như, hình như mình hơi nhân từ rồi, có nên tàn nhẫn hơn

một chút không?

Theo kinh nghiệm trước đây, chỉ cần Pokémon của Tô Thanh tham gia chiến đấu là có thể nhận được kinh nghiệm.

Nếu Tô Thanh thu phục chú Meowth này, để Meowth kết liễu một số lượng lớn Pokémon, nó thực sự có thể tăng cường sức mạnh mà không phải trải qua quá trình khổ luyện.

Đợi Meowth thực sự trở thành một Huấn Luyện Gia Pokémon, tham gia Đại Hội Liên Minh Pokémon, đối thủ đã đánh bại năm Pokémon của Meowth, và khi chờ đợi Meowth phản công tuyệt địa, rút ra quả Pokeball thứ sáu, Meowth sẽ trực tiếp tự mình ra trận, tham gia chiến đấu, xé xác Pokémon của kẻ địch.

Cảnh tượng đó, chậc chậc.

Hơi có chút thú vị.

Suy nghĩ một lúc, ánh mắt Tô Thanh lại một lần nữa rơi vào Meowth.

Thấy Meowth không khỏi rùng mình toàn thân.

"Sếp, Sếp Tô Thanh, anh nhìn tôi làm gì vậy?!" Meowth run rẩy nói.

"Ưm, …… Không có gì." Tô Thanh ngừng lại, như nghĩ ra điều gì đó, trong mắt anh lại không khỏi lóe lên một tia sáng.

"Đúng rồi, Meowth.

Đơn hàng lớn tối qua là cậu chủ trì giao dịch đúng không?" Tô Thanh mỉm cười nói.

"Ưm?

Tối qua." Nghe vậy, Meowth không khỏi hơi sững sờ, suy nghĩ cũng quay về tối qua.

Nó nhớ lại chuyện tối qua.

“Ồ, tôi biết rồi.

Sếp Tô Thanh, anh đang hỏi về số dư đột nhiên tăng thêm hơn 680 triệu, gần 700 triệu đúng không?” Meowth chậm rãi nói.

“À, vậy thì, đơn hàng đó là gì?” Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi hơi tò mò hỏi.

“Ưm.” Lúc này, vẻ mặt của Meowth cũng trở nên vô cùng đặc sắc.

Ánh mắt nó khẽ chuyển động, dừng lại trên Kojiro trong phòng.

“?!” Theo ánh mắt của Meowth, Tô Thanh phát hiện ra một sự thật, ánh mắt anh cũng ngay lập tức dừng lại trên Kojiro.

“Khụ khụ!” Kojiro gãi gãi đầu một cách ngượng ngùng, trên mặt cũng hiện lên một chút ngại ngùng.

“Sếp Tô Thanh.

Thật ra, đơn hàng đó là tôi mua tối qua, tôi cũng định thông báo cho anh.

Nhưng tối qua, tôi đã thử nhấn chuông cửa thang máy, nhưng không nhận được hồi đáp từ dưới.

Nên không kịp báo cáo cho anh.” Kojiro yếu ớt giải thích.

“Ồ.” Nghe vậy, trên mặt Tô Thanh cũng hiện lên một tia hiểu ra, lộ ra vẻ “thì ra là vậy”.

Sau đó, trên mặt anh đã hiện lên một tia tò mò, ánh mắt chăm chú nhìn Kojiro trước mặt.

“Khụ khụ, là thế này.” Sinh ra trong một gia đình quý tộc, Kojiro tự nhiên có nhãn lực tốt.

Vì vậy anh cũng hiểu Tô Thanh lộ ra vẻ mặt đó, rốt cuộc có ý gì.

Ngay lập tức, anh đưa tay sờ vào thắt lưng, dưới sự chú ý của ba người Tô Thanh, rút ra một quả Luxury Ball màu vàng lấp lánh.

“Đây là Pokémon tôi đã rút trúng tối qua.

Ra đi, Dị Sắc Vileplume.” Kojiro nói với vẻ ngượng ngùng.

Ngón tay anh cũng ngay lập tức nhấn vào trung tâm của Luxury Ball.

Cạch một tiếng!

Pokeball mở ra, một luồng ánh sáng màu đỏ trực tiếp chiếu thẳng ra từ Pokeball, rơi xuống trước mặt bốn người, một mèo, một Aggron. 【Dị Sắc Vileplume】 【Độ thân mật】: 104. 【Thuộc tính】: Hệ Cỏ + Độc. 【Giới tính】: Đực. 【Đặc tính】: Diệp Lục Tố (tốc độ tăng gấp đôi khi trời nắng) + Bào Tử Độc (khi tiếp xúc vật lý, có khả năng khiến đối thủ rơi vào trạng thái trúng độc, tê liệt hoặc ngủ). 【Thiên phú】: Chuẩn Quán Quân cấp. 【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương cấp. 【Vật phẩm mang theo】: Hạt Kỳ Diệu (sức mạnh kỹ năng hệ Cỏ tăng 20%).

“Ồ, Dị Sắc Vileplume?!” Nhìn giao diện thuộc tính, trong lòng Tô Thanh cũng không khỏi lóe lên một tia hiểu ra.

Pokémon Dị Sắc vốn dĩ rất quý giá vì bẩm sinh đã có hai đặc tính.

Cộng thêm chú Dị Sắc Vileplume này có thiên phú mạnh, đạt đến chuẩn Quán Quân cấp, chỉ còn một bước nữa là có thể tiến vào cấp Quán Quân.

Có thiên phú như vậy, việc bán với giá gần 900 triệu là bình thường.

Hơn nữa, chiến lực Chuẩn Thiên Vương cấp cũng vừa đủ để Kojiro tự vệ.

Bây giờ, trong bộ ba Team Rocket, Meowth vẫn là mạnh nhất.

Sức mạnh đỉnh cao của Musashi và Kojiro đều quay về Chuẩn Thiên Vương cấp.

Một bên là Bisharp Chuẩn Thiên Vương, bên kia là Dị Sắc Vileplume của Kojiro.

Giữa hai Pokémon đó, Meowth với Gallade cấp Thiên Vương, lợi thế về cấp độ của nó rất rõ ràng.

"Không tệ." Tô Thanh mỉm cười quan sát Dị Sắc Vileplume vừa lộ diện, rồi chân thành cảm thán một tiếng.

Dù sao thì thuộc tính của chú Dị Sắc Vileplume này thực sự rất mạnh.

Một Pokémon Dị Sắc có mức độ quý hiếm cao.

Khác với Vileplume bình thường, Dị Sắc Vileplume này có cơ thể chủ yếu được chia thành hai màu sắc.

Một phần vốn là những cánh hoa màu đỏ trên đỉnh đầu Vileplume.

Giờ đây, do là Dị Sắc, những cánh hoa cũng chuyển thành màu nghệ tây (saffron).

Về phần còn lại, đó là cơ thể có bốn chân của Vileplume.

Cơ thể Vileplume bình thường chủ yếu có màu xanh điện (electric blue), nhưng Dị Sắc Vileplume thì khác.

Màu sắc chủ yếu của cơ thể lại có màu xanh lục đậm.

"Oa, hóa ra là Dị Sắc Vileplume.

Pokémon Dị Sắc rất hiếm gặp." Diántha chăm chú quan sát chú Vileplume trước mặt, trên mặt không khỏi hiện lên một tia kinh ngạc.

Bên cạnh, Cynthia bên cạnh Tô Thanh cũng tương tự.

Đây cũng là lần đầu tiên cô thấy, ngoài Dị Sắc Blaziken của Tô Thanh, có người khác mua Pokémon Dị Sắc trong cửa hàng.

Còn về Beedrill của Tô Thanh, Cynthia tuy đã thấy, nhưng cũng nghe Tô Thanh nhắc rằng đó là Pokémon được anh ấp nở từ trứng Pokémon bằng máy ấp trứng.

Nói chung, Tô Thanh cũng không khỏi thầm bội phục vận may của Kojiro.

Nếu không nhầm thì Kojiro có thể đã rút tổng cộng hai lần.

Kết quả cả hai lần đều rút trúng Pokémon vô cùng quý hiếm.

Khoan đã, tấm thẻ tài khoản gia tộc của Kojiro mà Tô Thanh đã lấy từ túi của quản gia trước đây, cuối cùng cũng có ích.

Chương 107

Nó đã mang lại cho Tô Thanh không ít lợi nhuận.

“Cái đó, nếu có thể.

Anh có thể cho tôi rút thêm lần nữa không?!” Diántha nghiêm túc hỏi.

Lời hỏi này không khỏi khiến Tô Thanh hơi sững sờ.

Ánh mắt anh khẽ chuyển động, dừng lại trên biểu cảm khuôn mặt của Diántha.

Thấy một tia phấn khích lóe lên trong mắt đối phương, một lúc sau, Tô Thanh cũng phản ứng lại.

Vì đã nếm được vị ngọt, nên muốn thừa thắng xông lên sao?

Phản ứng lại, Tô Thanh cũng không hề do dự.

Ngay lập tức, anh gật đầu, bày tỏ sự đồng ý.

“Giao dịch kết thúc, muốn tiến hành giao dịch lần thứ hai, đương nhiên có thể.” Tô Thanh chậm rãi nói.

Ngoài ra, điều này thực ra không chỉ Tô Thanh biết, mà Diántha cũng biết.

Chỉ là lịch sự, cô ấy quen thói hỏi ý Tô Thanh, chủ nhân, trước.

Xem anh có đồng ý hay không.

Đối với Diántha mà nói, cẩn thận không bao giờ sai.

“Khụ khụ.

Vậy thì tốt quá.” Phản ứng lại, trên khuôn mặt tươi cười của Diántha ngay lập tức hiện lên một tia phấn khích.

Cô ngọt ngào mỉm cười với Tô Thanh.

Sau đó đi đến bên máy, tay phải lại một lần nữa đặt lên cần gạt.

Tuy nhiên, trong quá trình đó, Tô Thanh thực sự không hề ngừng hành động.

Việc Kojiro rút trúng tối qua cũng khiến Tô Thanh ngầm cảnh giác.

Đối với việc bán Pokémon quý hiếm, cần phải kiểm soát.

Điều này Tô Thanh tuy cũng đã chú ý, nhưng Kojiro và Meowth trước mặt, cùng với Musashi đang nghỉ ngơi, trong lòng lại không có khái niệm gì.

Cần Tô Thanh nhắc nhở.

Anh khẽ quay đầu, ánh mắt Tô Thanh dừng lại trên Kojiro và Meowth, biểu cảm trên mặt anh càng nhanh chóng trở nên nghiêm túc.

"Từ nay về sau, khi bán Pokémon, cần chú ý một chút, tôi đã tổng kết cho hai cậu hai điểm." "Ưm,……" Nghe vậy, cả hai đều không khỏi hơi sững sờ.

Nhưng sau khi phản ứng lại, họ nhanh chóng gật đầu.

Đúng lúc này, Tô Thanh cũng đã nói ra nội dung.

"Điểm thứ nhất, khách hàng có thái độ không tốt, hoặc khách hàng có thân phận tà ác, không được phép mua Pokémon trong cửa hàng." Tô Thanh chậm rãi nói.

"Ưm,……" Nghe vậy, Kojiro và Meowth không khỏi hơi sững sờ, trong đầu họ không khỏi tự chủ hiện lên thân phận của chính mình.

Dường như thân phận trước đây, có vẻ là một tồn tại tà ác, Team Rocket.

Không, cũng đã từng.

Hiện tại họ và Team Rocket đã cắt đứt liên hệ thành công.

Một lúc sau, sau khi phản ứng lại, trong ánh mắt của cả hai cũng lóe lên một tia hiểu ra.

Họ thầm gật đầu, khắc ghi lời Tô Thanh vào tận đáy lòng. …… Tại hiện trường.

Tô Thanh ngừng lại, thấy cả hai đều gật đầu, anh cũng tiếp tục nói.

"Điểm thứ hai.

Nếu đơn hàng vượt quá 100 triệu, cũng cần thông báo cho tôi.

Phải được tôi ủy quyền mới được bán.

Nếu không, bất kể đối phương là ai, cũng không được phép bán." Tô Thanh nghiêm túc nói.

"Ưm?!

Vậy cô Cynthia, và cô Serena nếu muốn mua thì sao?" Ngay khi Tô Thanh dứt lời, gần như ngay lập tức.

Kojiro đã nhanh chóng hỏi ra vấn đề hóc búa này theo linh cảm chợt lóe lên trong đầu.

Sau khi nói ra, Kojiro hoàn toàn ngây người.

Meowth bên cạnh cũng trợn tròn hai mắt, ánh mắt hơi ngước lên, vẻ mặt khó hiểu nhìn Kojiro bên cạnh.

Theo lời nói của cả hai.

Cynthia, người ban đầu đang chăm chú nhìn màn hình máy Gashapon, cũng ngay lập tức tìm kiếm cuộc đối thoại của hai người để xem xét.

Ánh mắt cô dừng lại trên Tô Thanh.

“Khụ khụ, đương nhiên có thể.” Về điều này, Tô Thanh tự nhiên sẽ không cứng nhắc mà nói không được.

Thân phận của hai người họ đều có thể kiểm chứng được.

Huống chi bản thân Tô Thanh có mặt ở đó, anh cũng sẽ bán cho hai người.

Lý do chính Tô Thanh nói điều đó, thực ra cũng là để ngăn chặn những người có ý đồ xấu mua những Pokémon mạnh mẽ trong cửa hàng.

Đương nhiên, Tô Thanh thực sự nói như vậy, nhưng nếu đối phương rút trúng Thần Thú, Kojiro và Meowth tự nhiên cũng sẽ đi thỉnh ý Tô Thanh.

Đối với những quyết định lớn như vậy, họ trong lòng cũng biết không thể tự ý thao tác.

Tại hiện trường.

Theo lời Tô Thanh dứt xuống.

Mặc dù Tô Thanh không tận mắt thấy biểu cảm của Cynthia lúc này, nhưng anh cũng cảm nhận được nhiệt độ không khí tại hiện trường dường như đang tăng lên không ngừng.

Cả cảm giác này, gần như khiến Tô Thanh cảm thấy như đang tắm trong gió xuân.

Anh khẽ quay đầu.

Bốn mắt nhìn nhau, Cynthia và Tô Thanh như thể tâm linh tương thông, đều mỉm cười ý nhị cùng một lúc, mọi thứ đều không nói nên lời.

Sau đó, sự chú ý của Tô Thanh đã tập trung trở lại vào màn hình, chờ đợi câu trả lời trên màn hình.

Còn về lời giải đáp thắc mắc của Diántha, Tô Thanh đã ủy quyền hoàn toàn cho Cynthia bên cạnh.

Phía sau nơi Tô Thanh không nhìn thấy, Cynthia đã đi đến bên cạnh Diántha, mỉm cười giải thích cho cô.

Một lúc sau.

Sau khi hiểu rõ, ánh mắt Diántha nhìn Tô Thanh cũng ngay lập tức trở nên sâu sắc.

Thân phận của Tô Thanh trong lòng cô đột nhiên trở nên thần bí, khiến trong lòng cô không khỏi nảy sinh ý nghĩ muốn tìm hiểu.

Khẽ nhếch môi, trong mắt cô lóe lên một tia phấn khích.

Ting!

Trong lúc Diántha đang tích cực suy nghĩ, việc rút thăm tại chỗ cũng đã có kết quả.

Khi 50 triệu tiền mặt của Tô Thanh đã được tiêu thụ hết, một bảng thuộc tính Pokémon mới cũng đã xuất hiện trước mặt anh.

Ưu điểm của việc đặt mức giá cố định là Tô Thanh ít khi gặp phải những Pokémon có tiềm năng kém.

Bình thường thì Pokémon rút ra, tiềm năng và sức mạnh đều rất tốt.

Giống như chú Pokémon trước mặt, thuộc tính của nó tuy không đạt đến mức đỉnh cao như tưởng tượng, nhưng ít nhất đối với người bình thường mà nói, nó cũng là một Pokémon vô cùng mạnh mẽ.

Thân phận của nó càng khiến Tô Thanh vô cùng hài lòng.

Đây là một trong những Pokémon anh đang cần. 【Leafeon】 【Giá trị】: 50 triệu. 【Thuộc tính】: Hệ Cỏ. 【Giới tính】: Cái. 【Đặc tính】: Diệp Lục Tố. 【Thiên phú】: Cấp Thiên Vương.

【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương cấp.

Cấp độ 55. …… “Ồ?

Leafeon à, thật may mắn.” Tô Thanh vừa nói vừa tỏ vẻ ghen tị nhìn thông tin trên màn hình.

Tô Thanh đã có ý định thành lập một Biệt đội Eevee từ rất lâu rồi.

Chương 108

Bây giờ nhìn Diántha trước mặt đã rút trúng Leafeon hệ Cỏ, Tô Thanh cũng hơi động lòng.

“Leafeon à?

Quả thật là một Pokémon không tệ.” Sau khi nhìn rõ thông tin trên màn hình, Diántha cũng gật đầu đồng tình.

Là người sử dụng nhiều loại Pokémon thuộc các thuộc tính khác nhau, Diántha không giống như những Huấn Luyện Gia chỉ chuyên một thuộc tính mà có nhiều yêu cầu.

Hơn nữa, cô ấy có chút giống Cynthia, là loại người sẽ sử dụng tất cả các loại Pokémon.

Không giống như Iris, hoặc Kojiro bên cạnh Tô Thanh.

Iris tuy tự xưng chuyên dùng Pokémon hệ Rồng, nhưng thực ra cô ấy là Thiên Vương chuyên về hệ Bay.

Còn Kojiro bên cạnh Tô Thanh thì chuyên về hệ Cỏ và hệ Độc.

Mặc dù, điều đó thực sự không tệ.

Nhưng ít nhất con đường mà anh ấy đang đi thì đúng là như vậy.

Có kinh nghiệm từ lần trước, lần này Diántha cũng không còn quá kinh ngạc như trước.

Sau khi xác nhận muốn mua Leafeon này, Diántha cũng ngay lập tức lại cắm thẻ tài khoản của mình vào máy, hoàn thành xác thực vân tay. 【Chúc mừng Túc chủ đã hoàn thành thành công đơn hàng thứ 132, nhận được số tiền 50 triệu, số dư hiện tại của Túc chủ là 10 tỷ 873 triệu】 Cốc cốc!

Kèm theo tiếng nhắc nhở thành công của máy, một tiếng "cốc cốc" nữa cũng vang lên từ chỗ xuất hàng của máy.

Phản ứng lại, Diántha cũng không hề do dự.

Cô cúi người xuống, tùy tay lấy Pokeball ra từ chỗ xuất hàng.

Quả Luxury Ball màu vàng lấp lánh nằm giữa lòng bàn tay trắng nõn thon dài của Diántha, trông vô cùng rực rỡ.

"Ra đi, Leafeon." Cạch một tiếng.

Tiếng động trong trẻo vang lên từ trung tâm của Luxury Ball.

Ngay sau đó, ánh sáng màu đỏ liền bùng phát ra từ Luxury Ball, chiếu rọi xuống mặt đất.

Một Pokémon nhỏ nhắn, thân hình trông vô cùng đáng yêu cũng đã xuất hiện tại hiện trường.

Leafeon cấp Chuẩn Thiên Vương tuy cũng không tệ, nhưng đối với Tô Thanh mà nói, nó vẫn không đáng để được coi là trọng điểm bồi dưỡng.

Vì vậy, nếu Leafeon của Tô Thanh thực sự muốn trở thành lực lượng chiến đấu thực sự, thuộc tính thấp nhất của nó cũng phải ở cấp Quán Quân.

Còn về việc sau này có tìm được vật phẩm nào để nâng cao tư chất hay không, Tô Thanh cũng ôm hy vọng.

Tô Thanh hiện tại vẫn chưa nắm rõ tất cả các chức năng của Vườn Thần Thú.

Nếu đơn hàng đạt đến 1000, khi hệ thống nâng cấp, Tô Thanh tin rằng anh cũng sẽ nhận được một số giải thích nhất định.

Vạn nhất có thuốc nâng cao tư chất, hoặc những vật phẩm khác, như Berry.

Lúc đó, những Pokémon cấp Thiên Vương của Tô Thanh cũng có thể hoàn toàn lật mình. ……Trong khi những người khác đang đau đầu vì việc có được một Pokémon có tư chất cấp Thiên Vương, Tô Thanh lại đang nghĩ đến việc muốn Pokémon của mình tối thiểu phải ở cấp Quán Quân.

Điều này gần như là một vấn đề không gây khó chịu cho người khác, mà là một vấn đề về việc có đáng để làm người hay không.

"Diệp ~!" Ánh sáng đỏ tan đi, Leafeon ngơ ngác mở mắt.

Chú Leafeon đang đứng trên sàn cửa hàng cũng có vẻ hơi ngây người.

Nhưng sự ngây người đó cũng chỉ kéo dài khoảng nửa khắc.

Nửa khắc sau.

Chú Leafeon mà Diántha thả ra liền vui vẻ lao vào lòng Tô Thanh, nhảy cẫng lên.

"Ha ha!" Thấy vậy, Tô Thanh cũng ngay lập tức đưa tay đón lấy chú Leafeon đáng yêu, khẽ cười vui vẻ.

"Ha, Pokémon của cô quả nhiên có mối quan hệ tốt hơn với Tô Thanh." Nhìn Leafeon chủ động thân cận với Tô Thanh, Cynthia cũng chân thành tỏ vẻ ngưỡng mộ.

Khó mà tưởng tượng được, Pokémon này lại có thể rất vui vẻ chấp nhận việc bị bán đi.

Việc nó giữ mối quan hệ tốt với chủ nhân cũ thật sự rất vô lý, gần như đã làm mới nhận thức của Cynthia. ……Trong tình huống thực tế.

Pokémon mà các thương nhân bình thường bán, đa số đều là những Pokémon có sức mạnh và thiên phú rất yếu.

Hoặc là những Pokémon có sức mạnh yếu nhưng thiên phú mạnh mẽ.

Thực sự hiếm có thương nhân nào như Tô Thanh, ngay cả Pokémon đã trưởng thành cũng bán.

"Thật sự vận may của cô rất tốt, Diántha." Tô Thanh đưa tay xoa xoa đầu Leafeon trong lòng, chân thành cảm thán.

"Ồ?

Chẳng lẽ khi người khác mua, Pokémon rút trúng không giống như tôi và anh sao?" Vừa nói, ánh mắt Diántha không khỏi nhìn sang Kojiro bên cạnh Tô Thanh.

Dường như Pokémon mà Kojiro rút trúng cũng không tệ.

Một Dị Sắc Vileplume.

Mặc dù không phải là Bán Thần, hay Pokémon khởi đầu gì đó.

Nhưng ít nhất giá trị tộc của nó cũng đạt tiêu chuẩn, ở giai đoạn gần như ngang bằng với Pokémon khởi đầu.

"Ưm, đúng vậy.

Vận may của hai cậu đều ổn.

Nếu không tin thì hỏi Kojiro, hoặc Meowth.

Trong số những khách hàng khác, Pokémon rút trúng hoàn toàn không cùng đẳng cấp với Pokémon của hai cậu." Tô Thanh mỉm cười nói.

"Cũng đúng!" Phản ứng lại, trên khuôn mặt tươi cười của Diántha ngay lập tức hiện lên một tia ngại ngùng.

Dường như cách nói của cô quả thật hơi hiển nhiên.

Nếu Tô Thanh thực sự có nhiều Pokémon mạnh mẽ như vậy, tại

sao lại phải bán chúng ở đây?

Trực tiếp dẫn dắt những Pokémon mạnh mẽ đó đi thách đấu Quán Quân chẳng phải hay hơn sao?

Thu nhập hàng năm của Quán Quân không hề nhỏ.

Nếu tham gia thêm một số hoạt động quảng cáo, hoặc tham gia một số chương trình, giống như Diántha vậy.

Nếu Tô Thanh có thể hợp tác với Diántha quay một bộ phim, thì thu nhập từ một bộ phim chắc chắn sẽ vượt xa tưởng tượng của Tô Thanh.

"Khoan đã, anh có muốn rút nữa không?" Một lúc sau.

Sau khi Tô Thanh đã nâng cấp cách rút Pokémon, anh cũng ngay lập tức hỏi Diántha trước mặt.

"Ưm,…… thôi được rồi, hôm nay tôi đã rút hai Pokémon rồi, vậy tôi sẽ không mua nữa.

Tạm biệt." Vừa nói, Diántha cũng ngay lập tức lịch sự lùi lại mấy bước, nhường ra một khoảng trống cho Tô Thanh.

Thấy tình hình này, Tô Thanh tự nhiên ngay lập tức tận dụng thời cơ.

Anh nhanh chóng tiến lên, điều chỉnh giao diện nhập số tiền, nhập vào con số 50 triệu.

Tô Thanh liền kéo cần gạt màu đỏ, cảnh tượng quen thuộc lại một lần nữa xuất hiện trong mắt mọi người, vòng sáng màu vàng bắt đầu không ngừng nhảy múa. …… Nhìn thao tác hoa mắt của Tô Thanh trước mặt, cùng với động tác thành thạo cực hạn, uyển chuyển như mây trôi nước chảy.

Bên cạnh, Diántha cũng không khỏi hơi kinh ngạc.

Quả nhiên không hổ là chủ cửa hàng, thao tác nhanh gọn.

"À?!" Đang nghĩ, trong đầu Diántha chợt lóe lên một linh cảm, cô không khỏi lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Không phải Pokémon đó là của Tô Thanh sao?

Vậy tại sao Tô Thanh lại muốn rút?

Theo câu hỏi đó xuất hiện, Diántha cũng không chờ đợi, sau đó liền trực tiếp nói ra suy nghĩ của mình.

Nghe vậy, ánh mắt Tô Thanh ngay lập tức nhìn sang Cynthia bên cạnh, hai người nhìn nhau, đều mỉm cười ăn ý, mọi thứ đều không nói nên lời.

Sau đó, sự chú ý của Tô Thanh đã tập trung trở lại vào màn hình, chờ đợi câu trả lời trên màn hình.

Còn về lời giải đáp thắc mắc của Diántha, Tô Thanh đã ủy quyền hoàn toàn cho Cynthia bên cạnh.

Phía sau nơi Tô Thanh không nhìn thấy, Cynthia đã đi đến bên cạnh Diántha, mỉm cười giải thích cho cô.

Một lúc sau.

Sau khi hiểu rõ, ánh mắt Diántha nhìn Tô Thanh cũng ngay lập tức trở nên sâu sắc.

Thân phận của Tô Thanh trong lòng cô đột nhiên trở nên thần bí, khiến trong lòng cô không khỏi nảy sinh ý nghĩ muốn tìm hiểu.

Khẽ nhếch môi, trong mắt cô lóe lên một tia phấn khích.

Ting!

Trong lúc Diántha đang tích cực suy nghĩ, việc rút thăm tại chỗ cũng đã có kết quả.

Chương 109

Khi 50 triệu tiền mặt của Tô Thanh đã được tiêu thụ hết, trước mặt Tô Thanh cũng đã xuất hiện một bảng thuộc tính Pokémon.

Ưu điểm của mức giá cố định là Tô Thanh ít khi gặp phải những Pokémon có tiềm năng kém.

Bình thường thì Pokémon rút ra, tiềm năng và sức mạnh đều rất tốt.

Giống như chú Pokémon trước mặt, thuộc tính của nó tuy không đạt đến mức đỉnh cao như tưởng tượng, nhưng ít nhất đối với người bình thường mà nói, nó cũng là một Pokémon vô cùng mạnh mẽ.

Thân phận của nó càng khiến Tô Thanh vô cùng hài lòng.

Đây là một trong những Pokémon anh đang cần. 【Espeon】 【Giá trị】: 50 triệu. 【Thuộc tính】: Hệ Tâm Linh. 【Giới tính】: Cái. 【Đặc tính】: Phản Chiếu Ma Pháp. 【Thiên phú】: Cấp Thiên Vương. 【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương cấp.

Cấp độ 55. …… "Không phải chứ,……" Tô Thanh ngạc nhiên nhìn thông tin trên màn hình, vẻ mặt anh trở nên vô cùng đặc sắc.

Không ngờ lại rút trúng Espeon, Biệt đội Eevee lại có thêm một thành viên.

Kết hợp với Sylveon trước đó, Tô Thanh bây giờ có hai chú.

Còn về Mew biến hình, đương nhiên không thể tính vào rồi.

Không, lừa dối người khác thì cũng được.

Đến lúc đó, nếu Biệt đội Eevee thực sự thiếu một hoặc hai thành viên, cũng có thể để Mew tạm thời thay thế.

“Oa, may mắn quá, Tô Thanh.” Nhìn thuộc tính trên bảng.

Cynthia bên cạnh, trên khuôn mặt tươi cười cũng hiện lên một nụ cười chân thành.

Việc Tô Thanh muốn thu phục Biệt đội Eevee, Cynthia rõ ràng đã ghi nhớ trong lòng từ lâu.

Vì vậy, ngay khi Tô Thanh rút trúng Espeon, Cynthia liền vô cùng vui mừng.

Sau đó, vẻ mặt cô càng hoàn toàn bị nụ cười chiếm lấy.

Nụ cười ngọt ngào đó cũng khiến Tô Thanh không khỏi hơi sững sờ.

Hai người nhìn nhau mỉm cười.

Họ chú ý đến sự hiểu biết lẫn nhau trong mắt đối phương.

Tô Thanh và Cynthia gần như cùng một lúc nheo mắt.

Không khí tại hiện trường đã dần dần thay đổi, đang dần nóng lên.

Cảm nhận được sự thay đổi đó.

Với tư duy khá rõ ràng, Diántha không khỏi cắt ngang hành động của hai người.

Cô ngay lập tức nghiêm túc ho khan một tiếng.

“Khụ khụ.” Diántha oán trách nhìn Tô Thanh và Cynthia, trên mặt cô đã đầy vẻ bất lực, trong mắt càng hiện lên một ánh mắt “cá chết”.

Vẻ mặt đó như thể, tôi đang giúp làm huấn luyện đặc biệt, nhưng không ăn cơm chó đâu.

“Khụ khụ, xem ra vận may của tôi hôm nay không tệ.” Nhờ lời nhắc nhở của Diántha.

Tô Thanh và Cynthia tự nhiên cũng không còn ý nghĩ “tác án” đỉnh

cao nữa.

Vì vậy, hai người ngay lập tức nhìn nhau, mỉm cười, mỗi người đều thu liễm lại một chút.

Quay đầu, ánh mắt Tô Thanh đã một lần nữa nhìn về phía máy Gashapon, trong mắt anh lại lóe lên một tia phấn chấn.

"Tốt, xem ra vận may hôm nay không tệ, vậy thì thừa thắng xông lên thôi." Vừa nói, Tô Thanh đã tiếp tục nhập vào một con số. …… Vì tò mò.

Nên trong quá trình mọi người nhìn vào màn hình, sự chú ý của họ cũng tập trung hơn trước.

Cạch!

Khi Tô Thanh nhập thành công số liệu 200 triệu, sau đó lại kéo cần gạt.

Màn hình máy Gashapon trước mặt cũng bắt đầu chuyển động.

Ding ding ding, máy Gashapon không ngừng hoạt động.

Nhịp tim của Tô Thanh cũng đã trở nên căng thẳng.

Mặc dù Tô Thanh rất yêu thương, có thể chấp nhận tất cả các loại Pokémon.

Thậm chí còn có một thế giới, có thể thả những Pokémon đó vào đó, thêm sức sống cho Vườn Thần Thú.

Nhưng so với những Pokémon bình thường, Tô Thanh rõ ràng muốn có được những Pokémon quý hiếm hơn.

Hoặc là, Tô Thanh bản thân khi ở kiếp trước, rất thích Pokémon.

Ting!

Kèm theo một âm thanh trong trẻo vang lên, cảnh tượng trước mặt

Tô Thanh cũng đã dừng lại.

Vòng sáng màu vàng dừng lại trên một quả Luxury Ball màu vàng lấp lánh, khiến Tô Thanh vô cùng căng thẳng.

Dù sao thì, trong tình huống đã nhập số tiền trước, Tô Thanh gần như đã tránh được hiện tượng nhận được Pokeball đỏ trắng bình thường. …… Việc xuất hiện Luxury Ball màu vàng lấp lánh, cũng chỉ là kết quả tất yếu. 【Leafeon】 【Giá trị】: 200 triệu. 【Thuộc tính】: Hệ Cỏ. 【Giới tính】: Cái. 【Đặc tính】: Flash Fire (Eevee sinh ra ở miệng núi lửa, trong quá trình tiến hóa thành Leafeon, đã xảy ra đột biến.

Đặc tính biến thành Flash Fire, may mắn sống sót qua tai nạn, từ đó đặc tính đã thay đổi long trời lở đất.

Thiên phú càng trở nên không thể kiểm soát, tiến vào trạng thái trưởng thành chậm rãi và bền vững.) 【Thiên phú】: Chuẩn Quán Quân cấp (có thể trưởng thành). 【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương cấp.

Cấp độ 51. …… "Khẹt khẹt khẹt!" Ngay khi thuộc tính chi tiết của chú Pokémon này xuất hiện.

Tại hiện trường.

Gần như tất cả mọi người đều đồng loạt hít vào một hơi khí lạnh.

Không vì điều gì khác, mà thực sự thuộc tính của chú Pokémon này quá biến thái.

Leafeon.

Cũng là một trong Biệt đội Eevee, vừa rồi Diántha đã có được một chú.

Nhưng chú Leafeon mà Tô Thanh rút được lại có sự khác biệt lớn

so với Leafeon bình thường.

Đặc tính lại là Flash Fire.

Điều đó chẳng phải có nghĩa là chú Leafeon này có thể miễn nhiễm thành công với các đòn tấn công lửa sao?

Các đòn tấn công hệ Lửa sẽ không thể gây sát thương cho Leafeon của Tô Thanh sao?

Nghĩ đến đây, khóe miệng Tô Thanh cũng không khỏi khẽ co giật.

Anh hình dung ra cảnh chiến đấu có thể xảy ra.

Nếu kẻ địch phái ra một Charizard, dùng Bộc Phá Lửa tấn công Leafeon, rồi thêm một Phun Lửa, và một Sóng Nhiệt, tạo thành một đòn tấn công ba mũi.

Đòn tấn công hoàn toàn bao trùm Leafeon của Tô Thanh, Leafeon không thể tránh né, chỉ có thể đứng yên chờ chết.

Kẻ địch tự nhiên sẽ phấn khích, cho rằng thắng lợi đã nắm chắc trong tay.

Lúc đó, khi kỹ năng tan biến, Leafeon lại hoàn toàn không hề hấn gì mà lộ diện.

Chậc chậc!

Hương vị đó, dường như có triển vọng.

Lại một Pokémon vô cùng không tệ, không chỉ thành công đạt được tiêu chuẩn yêu thích của Tô Thanh.

Thiên phú, đặc tính càng biến thái không ngừng.

Đặc biệt là thiên phú của chú Leafeon này.

Tô Thanh thật sự là lần đầu tiên thấy thiên phú có thể trưởng thành.

Chương 110

Hiện tại thiên phú của Leafeon này là Chuẩn Quán Quân cấp.

Không chừng trong tương lai không xa, chú Leafeon này có thể trưởng thành đến cấp Quán Quân cũng không chừng.

Thậm chí, có thể đạt đến Master, hoặc Thần cấp hai, Thần cấp một???

Chậc chậc.

Tô Thanh cũng thầm tặc lưỡi không ngừng.

Lúc này Tô Thanh cũng phản ứng lại, dường như, so với thiên phú có thể trưởng thành, đặc tính Flash Fire của Leafeon thực sự không hề kém cạnh. 200 triệu liên minh tệ, mua một Pokémon như vậy, chẳng phải quá hời sao.

Không, mặc dù phản ứng của Tô Thanh tỏ ra kinh ngạc.

Nhưng những người xung quanh sau khi kinh ngạc, vẻ mặt lại một lần nữa trở lại bình tĩnh.

Bởi vì họ nhìn không giống Tô Thanh.

Tô Thanh nhìn bảng hệ thống.

Từ bảng hệ thống anh có được đặc tính "có thể trưởng thành" của Leafeon.

Cùng với đặc tính Flash Fire, được giải thích rõ ràng.

Còn về việc đó, có lẽ trong cách nói của họ, sau đó cũng chỉ cho rằng việc chú thích đặc tính của Leafeon này bị sai.

Toàn bộ giao diện thuộc tính, thực ra cũng không có điểm nào quá nổi bật.

Việc bán với giá 200 triệu, ngược lại hơi nằm ngoài dự liệu của họ.

Cốc cốc.

Nhanh chóng, sau khi hoàn thành giao dịch, Pokeball cũng lăn xuống, xuất hiện ở chỗ xuất hàng.

Hai quả Pokeball dựa sát vào nhau.

Tô Thanh đưa tay lấy ra hai quả Pokeball của Leafeon và Espeon từ chỗ xuất hàng bên dưới, trên mặt anh đầy vẻ mỉm cười.

"Ha ha, lại có thêm một chú nữa.

Vận may hôm nay thật đỉnh cao." Tô Thanh vui vẻ lẩm bẩm.

"À, Tô Thanh.

Anh nói đúng, vận may hôm nay thực sự hơi vô đối." Cynthia cũng vô cùng đồng tình nói như vậy.

Cô ngừng lại, thấy ánh mắt Tô Thanh nhìn mình.

Trong tình huống tâm trạng cũng bị Tô Thanh lây nhiễm, Cynthia không khỏi đề nghị với Tô Thanh.

"Vậy thì, hay là tranh thủ lúc nóng, làm thêm một phát nữa không?!" Cynthia trợn tròn hai mắt, nghiêm túc nói.

"Ưm??!

Lái xe sao?!!!" Lúc này Tô Thanh cũng bị câu nói đột ngột của Cynthia làm cho suýt té ngửa.

Vẻ mặt anh đã đông cứng lại.

Hai mắt trợn tròn, nhìn Cynthia như nhìn thấy ma.

"Làm gì?!!

Ý gì?" Cảm nhận phản ứng kịch liệt của Tô Thanh, Cynthia cũng

không khỏi hơi ngây người.

Vẻ mặt cô tỏ ra kinh ngạc, ngây thơ.

"Ưm,……" Trong nhất thời, Tô Thanh lại không nói nên lời.

Tốt thôi.

Nếu không phải vẻ mặt ngây thơ của Cynthia trông vô cùng nghiêm túc, Tô Thanh tuyệt đối sẽ không tin đối phương đang nghiêm túc đề nghị rút Pokémon.

Anh chắc chắn sẽ nghĩ Cynthia đang "lái xe" (nói đùa khiêu khích).

"Được thôi, vậy thì tiếp tục." Vừa nói.

Mắt Tô Thanh cũng không khỏi hơi nheo lại, khóe miệng khẽ nhếch.

"Vậy thì, lần này rút bao nhiêu là tốt đây?!" Tô Thanh có vẻ khó nghĩ nhìn màn hình.

"500 triệu?!" Ý nghĩ này vừa xuất hiện, liền đã nhận được sự khẳng định của chính Tô Thanh.

Cuối cùng, Tô Thanh cũng đã xác định mức giá này.

Anh trực tiếp nhập vào số tiền 500 triệu liên minh tệ trên màn hình.

Dùng lòng bàn tay kéo cần gạt.

"Xíu xíu xíu!" Theo cần gạt được kéo, trên màn hình, đủ loại Pokeball xuất hiện.

Vòng sáng cũng đã bắt đầu nhảy múa tự động.

Chăm chú nhìn vòng sáng chuyển động.

Đầu của mọi người cũng trong quá trình đó, giống như máy ảnh quay theo, lắc lư qua lại.

“?!” Tô Thanh ngạc nhiên nhìn màn hình máy Gashapon, ánh mắt anh ngay lập tức dừng lại trên một quả Pokeball màu tím.

Tim anh đã căng chặt run rẩy, vẻ mặt căng thẳng, hơi thở dồn dập.

Sau đó, anh chú ý thấy vòng sáng trực tiếp nhảy qua Master Ball.

Ngay sau đó lại nhảy sang quả Pokeball tiếp theo, không hề có ý định dừng lại.

Hô hô hô!

Trơ mắt nhìn vòng sáng nhảy qua Master Ball.

Tô Thanh cũng ngay lập tức thở ra một hơi dài, vẻ mặt đầy tiếc nuối.

Không.

Một lát sau, Tô Thanh lại phản ứng lại.

Dường như chỉ tốn 500 triệu liên minh tệ, nếu thực sự rút trúng Master Ball, thì định luật giá trị thật sự hơi bị lệch.

Nhưng vì Master Ball đã xuất hiện trong danh sách.

Vậy nếu không bao giờ rút được, ý nghĩa của việc Master Ball xuất hiện sẽ không còn nữa.

Vì vậy, 500 triệu liên minh tệ thực sự có xác suất rút trúng Master Ball.

“Xì!” Ý nghĩ này xuất hiện, không khỏi khiến Tô Thanh hít vào một hơi khí lạnh.

Tức là, ngoài phần lớn các Pokeball có giá trị ngang bằng với giá trị vật chất.

Tô Thanh khi rút Pokémon, có khả năng dùng số tiền thấp hơn để rút được Pokémon cực phẩm.

Tô Thanh cũng có thêm một thu hoạch mới, đó là lại một lần nữa tìm ra được quy tắc mới liên quan đến việc rút Pokémon, cũng có thể coi là một bất ngờ thú vị.

Chỉ là, xác suất đó chắc là thấp.

Ít nhất cho đến nay, những Huấn Luyện Gia mua Pokémon trong cửa hàng của Tô Thanh.

Hiếm có ai có thể làm được điều đó, phần lớn đều rút được Pokémon có giá trị tương đương.

Ting!

Trong lúc Tô Thanh thầm suy nghĩ về quy tắc rút thăm của hệ thống, lần rút thăm của Tô Thanh cũng đã kết thúc.

Vòng sáng màu nghệ tây trên màn hình cũng dừng lại trên một quả Luxury Ball lấp lánh.

Cạch!

Pokeball mở ra. 【Dị Sắc Umbreon】 【Giá trị】: 500 triệu. 【Thuộc tính】: Hệ Bóng Tối. 【Giới tính】: Cái. 【Đặc tính】: Đồng Bộ Hóa + Nội Lực. 【Thiên phú】: Chuẩn Thiên Vương (Giới hạn.

Kinh nghiệm đã đầy, cấp độ không thể tiếp tục tăng lên.

Cần sử dụng vật phẩm chưa biết, hoặc dựa vào ngộ tính, cơ duyên của bản thân để kích hoạt dị biến mới có thể phá vỡ giới hạn). 【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương cấp.

Cấp độ 60 (tối đa). …… "Tôi,……" Nhìn chú Dị Sắc Umbreon trước mặt, trong nhất thời tâm trạng của Tô Thanh cũng có thể nói là năm vị tạp trần. …… Cũng được thôi, 500 triệu mua một Dị Sắc Umbreon, không tệ.

Chương 111

Tuy không lời, nhưng ít nhất cũng không lỗ.

Về mặt ngoại hình thì quả thật đẹp hơn Umbreon bình thường, giá trị cũng quý hiếm hơn.

Nhưng thiên phú thì quái quỷ gì vậy?

Chuẩn Thiên Vương cấp trần nhà (giới hạn)?

Bỏ ra 500 triệu để rút ra một Pokémon như vậy.

Trong nhất thời Tô Thanh thực sự không biết phải nói thế nào, rốt cuộc là vui hay buồn.

"Ai!" Thở dài bất lực, Tô Thanh cũng chỉ đành chấp nhận sự thật này.

Ít nhất thì đây thực sự là Dị Sắc Umbreon không sai, bản thân nó cũng là một trong những Pokémon mà Tô Thanh đang theo đuổi.

Mặc dù thiên phú hơi kém, nhưng không phải trên hệ thống cũng có chú thích sao?

Không chừng trong tương lai, có thể thực sự tìm được vật phẩm nâng cao thiên phú Pokémon.

Lúc đó, chú Dị Sắc Umbreon này cũng có cơ hội lật ngược tình thế nhất định. …… Trong tình huống không thể thay đổi hiện trạng, Tô Thanh cũng chỉ có thể tự an ủi như vậy.

Nhưng nói chung. 500 triệu tiền mặt, mua một Dị Sắc Umbreon, cũng thực sự đáng giá.

Nó phù hợp với kỳ vọng trong lòng Tô Thanh, không vượt quá quá nhiều, nhưng ít nhất cũng đã đạt tiêu chuẩn.

“Oa.” Nhìn thông tin trên màn hình.

Tại hiện trường, vẻ mặt của Cynthia lúc này cũng hoàn toàn bị kinh ngạc chiếm lấy.

“Tô Thanh, vận may hôm nay của anh, thật sự là……” Vì không thể nhìn thấy thiên phú của Dị Sắc Umbreon này, nên Cynthia cho rằng Dị Sắc Umbreon này lại là một Pokémon vô cùng mạnh mẽ.

Cộng thêm đặc tính Dị Sắc, Tô Thanh chắc chắn sẽ vui mừng.

Vì vậy cô mới có nhận xét như vậy.

“Ha ha, quả thật không tệ.” Tô Thanh mỉm cười đáp lại Cynthia trước mặt, chỉ có thể gượng cười.

Thấy vậy, Cynthia cũng không nói nhiều, tương tự gật đầu.

Nhưng thực ra, nếu Cynthia quan sát kỹ, cô chắc chắn sẽ phát hiện ra.

Khuôn mặt Tô Thanh hơi co giật.

Cốc cốc!

Kèm theo giao dịch hoàn tất, Pokeball của Dị Sắc Umbreon cũng đã lăn xuống từ máy.

“Ra đi, Dị Sắc Umbreon.” Có được Umbreon, lại là Dị Sắc.

Tô Thanh đương nhiên sẽ thả nó ra ngoài, để quan sát kỹ hơn.

Trước đây anh vẫn luôn dùng Mew để chơi đùa, giả vờ có Umbreon.

Bây giờ có thật rồi, Tô Thanh đương nhiên phải “nựng” Dị Sắc Umbreon một chút.

Cạch!

Khi lòng bàn tay Tô Thanh đặt lên chấm tròn màu trắng trên

Luxury Ball, một luồng ánh sáng đỏ đậm đã chiếu thẳng xuống sàn nhà trong cửa hàng.

"Nguyệt Y ~!" Ánh sáng dần tan đi.

Một tiếng kêu mềm mại đáng yêu cũng đã truyền ra từ ánh sáng chưa hoàn toàn tan hết.

Nghe Tô Thanh cảm thấy vô cùng xúc động.

Trong hai mắt anh, càng lóe lên một tia say mê.

Ánh mắt hướng xuống nhìn, Tô Thanh ngay lập tức đã đối diện với đôi mắt của Dị Sắc Umbreon.

Khác với các hình thái tiến hóa Eevee khác.

Umbreon có màu sắc trầm trọng nhất trong tất cả các hình thái tiến hóa Eevee, toàn thân chủ yếu là màu đen.

Đôi mắt đỏ rực, trông rõ ràng hung dữ hơn một chút so với Eevee cùng loài.

Do là Dị Sắc Umbreon của Tô Thanh.

Nên đặc điểm hoa văn hình vòng màu vàng ban đầu ở mặt ngoài cơ thể, cũng đã thay đổi dưới sự biến đổi của Dị Sắc.

Từ màu vàng biến thành màu xanh huỳnh quang, trông rất đẹp mắt, khí chất vô cùng nổi bật.

Vào ban đêm, sau khi tắm trong ánh trăng, màu xanh huỳnh quang ban đầu, sẽ càng phát ra ánh sáng xanh rực rỡ trong bóng đêm.

Mang lại cho Dị Sắc Umbreon một cảm giác bí ẩn đầy sự chưa biết.

Khí thế trên cơ thể, cũng sẽ trở nên hoàn mỹ hơn dưới sự tô điểm của ánh trăng.

Tô Thanh cúi người xuống.

Anh, người đã sớm nóng lòng, liền trực tiếp dưới sự chứng kiến của mọi người, ôm Dị Sắc Umbreon đang ở trên mặt đất vào lòng.

Lòng bàn tay anh cũng ngay lập tức đã nóng lòng đặt lên lưng Umbreon.

Anh vuốt ve lớp lông nhung màu đen của Dị Sắc Umbreon, cảm nhận được một cảm giác trơn mượt đặc trưng.

Thật bất ngờ.

Lúc này, khi thực sự có được Dị Sắc Umbreon.

Suy nghĩ trong lòng Tô Thanh cũng đã thay đổi, không còn vướng bận về thiên phú của Dị Sắc Eevee nữa. …… Thiên phú, chiến lực.

Những con số này trước mặt ngoại hình, đều không đáng một đòn.

Trực tiếp bị Tô Thanh hoàn toàn bỏ lại phía sau.

Tâm trạng của Tô Thanh cũng ngay lập tức hoàn thành sự thăng hoa triệt để, trong mắt anh chứa ý cười, tâm trạng sảng khoái.

Cả người anh tỏ ra phấn chấn.

"Nguyệt Y ~!" Cảm nhận được cảm xúc mà chủ nhân truyền đến, cùng với sự quan tâm nồng nàn của Tô Thanh.

Chú Dị Sắc Umbreon đáng yêu, tâm trạng cũng không tệ.

Ngay lập tức nheo hai mắt thon dài lại, vươn đầu ra.

Thè chiếc lưỡi mềm mại màu hồng, liếm liếm má Tô Thanh.

Một cảm giác ẩm ướt, ngay lập tức bám lên da Tô Thanh.

Bên cạnh.

Khi Cynthia nhìn cảnh tượng này.

Tâm trạng cô cũng đã hoàn toàn bị niềm vui và sự an ủi chiếm lấy.

Chỉ cần có thể tận mắt nhìn thấy Tô Thanh vui vẻ.

Cynthia liền không tự giác bị Tô Thanh lây nhiễm, lộ ra vẻ mặt vui mừng.

Một lúc sau.

Sau khi ôm một lúc, Tô Thanh cũng ngay lập tức quay người.

Ánh mắt anh đối diện với Cynthia.

Bốn mắt nhìn nhau, anh chú ý đến niềm vui và sự hân hoan trong mắt Cynthia.

Tâm trạng anh càng như ngồi tên lửa vậy, vọt lên không ngừng, trở nên phấn chấn hơn.

Trong quá trình này.

Trong lòng anh có ý định mới, anh quay đầu.

Tô Thanh liền mỉm cười đưa chú Dị Sắc Umbreon trên cánh tay cho Cynthia đang có vẻ mặt đầy tò mò.

Anh trơ mắt nhìn chú Eevee nhỏ được Cynthia đón lấy.

Umbreon đang làm nũng, nương mình vào lòng Cynthia.

Đối mặt với cảnh tượng này.

Bên cạnh.

Tô Thanh cũng may mắn thầm thở phào.

May mà chú Eevee nhỏ này là một công chúa nhỏ.

Nếu không như vậy, Tô Thanh cảm thấy lát nữa, sẽ có ý định "ăn tươi nuốt sống" mất.

Hình ảnh phúc lợi này, rơi vào mắt Cynthia, người luôn chú ý quan

sát mọi cử động và thay đổi biểu cảm của Tô Thanh, càng không khỏi dẫn đến một phản ứng dây chuyền mới.

Ánh mắt cô khẽ nhìn xuống.

Chương 112

Thấy động tĩnh mà chú Umbreon nhỏ gây ra.

Lúc này Cynthia cũng đã hiểu ra.

Hóa ra Tô Thanh lộ ra vẻ mặt ghen tuông, lý do thực sự là vì điều này.

“Ha ha!” Hiểu rõ sự thật, Cynthia ngay lập tức bật cười.

Nụ cười ngọt ngào, rõ ràng là cảm xúc chân thật từ đáy lòng.

“Đúng rồi, hình như anh đã có một Dị Sắc Umbreon rồi phải không?

Vậy thì bây giờ có hai chú rồi à?” Một lúc sau.

Sau khi cười nhẹ, Cynthia cũng đã phản ứng lại.

Cô nhớ ra việc Tô Thanh trước đây cũng có một Dị Sắc Umbreon.

“Khụ khụ.” Dường như.

Chuyện của Mew, Tô Thanh thực sự chỉ nói cho Serena.

Cynthia trước mặt, tạm thời thực sự không biết.

“Gì vậy!

Đúng là như vậy không sai.

Nhưng chuyện đó, để sau hẵng nói.

Tôi cảm thấy vận may hôm nay rất tốt, tranh thủ cơ hội này, làm thêm một phát nữa đi.” Tô Thanh vui vẻ nói.

“Ưm,……” Nghe vậy, Cynthia không khỏi hơi sững sờ, vẻ mặt cô ngây thơ.

Tận mắt chứng kiến cảnh tượng này, trong mắt cô ngay lập tức lóe lên một tia kinh diễm, khóe miệng khẽ nhếch, vẽ nên một đường cong đẹp mắt.

Một lúc sau.

Tô Thanh liền quay người lại, ánh mắt một lần nữa dừng lại trên máy Gashapon.

Lần này Tô Thanh chọn tiếp tục sử dụng số tiền 500 triệu để rút thăm.

Nếu số tiền quá lớn, Pokémon mà Tô Thanh rút được hiện tại không chắc đã phù hợp với ý muốn của anh.

Tiêu quá ít, thiên phú và tiềm năng lại không thể đảm bảo.

Vì vậy Tô Thanh đã chọn sử dụng số tiền 500 triệu này. …… Huống chi, anh đã chuẩn bị tâm lý.

Lần này, nếu lại rút được một Pokémon Dị Sắc, mà thiên phú vẫn là rác, anh cũng chấp nhận.

Cùng lắm thì trực tiếp thả ra, để nó làm linh vật của cửa hàng, kết đôi với Shaymin.

Bùm bùm bùm!

Kèm theo Tô Thanh nhập một loạt số tiền một cách dứt khoát.

Lòng bàn tay đặt lên cần gạt.

Máy Gashapon trước mặt lại một lần nữa khởi động.

Vòng sáng trên màn hình lại một lần nữa bắt đầu nhảy múa, lướt qua hết Pokeball này đến Pokeball khác.

Tuy nhiên, Tô Thanh chăm chú nhìn màn hình, lần này anh thực sự không còn thấy bóng dáng của Master Ball nữa.

Dường như Master Ball lần trước, cũng chỉ là một sự trùng hợp.

Giống như tình huống anh gặp cùng Cynthia, thuộc về vận may tốt, chứ không phải lần nào cũng có thể thấy.

Ting!

Khi ánh mắt Tô Thanh tiếp tục chăm chú, vòng sáng trên màn hình cũng đã dừng lại.

Một quả Luxury Ball mới lại một lần nữa tràn ngập màn hình của mọi người.

"Lần này lại là gì?!" Bên cạnh, Diántha và Cynthia đều trợn tròn mắt trong quá trình này.

Meowth và Kojiro chứng kiến một loạt thao tác, trong lòng cũng đầy mong đợi.

"Meow, nhất định phải bảo vệ Pokémon mà Sếp Tô Thanh hài lòng nhé." Meowth, khẽ lẩm bẩm.

Lời nói này lọt vào tai Tô Thanh, cũng không khỏi khiến anh hơi nghiêng đầu.

Ánh mắt liếc qua chú Meowth với vẻ mặt chân thành.

"Xì!" Trong quá trình đó, theo suy nghĩ của Tô Thanh.

Trên màn hình cũng đã có kết quả.

Bên tai Tô Thanh vang lên những tiếng reo hò không ngớt.

Nhìn Pokémon trên màn hình, mọi người đều không khỏi hơi kinh ngạc.

"Đẹp quá!" Cynthia khẽ thì thầm.

Bên cạnh, Diántha cũng đồng tình gật đầu, vẻ mặt cô đầy vẻ nghiêm túc.

“Hả?

Rút được Pokémon gì vậy?!” Không khỏi.

Ánh mắt Tô Thanh cảm nhận được sự thay đổi biểu cảm của hai người, ánh mắt anh cũng bị thu hút trở lại, dừng lại trên máy. 【Dị Sắc Aurorus】 【Giá trị】: 500 triệu. 【Thuộc tính】: Hệ Băng + Đá. 【Giới tính】: Cái. 【Đặc tính】: Làm Lạnh, Cảnh Báo Tuyết. 【Thiên phú】: Cấp Thiên Vương. 【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương cấp.

Cấp độ 55.

“Tốt thôi!” Nhìn thuộc tính của chú Pokémon này, trong mắt Tô Thanh lại không khỏi lóe lên một tia thất vọng.

Quả nhiên vận may tốt đều đã dùng hết rồi.

Pokémon rút được tuy có ngoại hình cực kỳ đẹp, nhưng thuộc tính lại không làm Tô Thanh hài lòng.

Chú Dị Sắc Aurorus này, tuy sở hữu đặc tính Dị Sắc Cảnh Báo Tuyết, và bản thân nó cũng mang đặc tính Làm Lạnh.

Nhưng thiên phú lại chỉ có cấp Thiên Vương.

Điều này không khỏi khiến Tô Thanh hơi thất vọng.

Còn về chiến lực, chiến lực Chuẩn Thiên Vương cấp, càng không phát huy được tác dụng gì.

Chẳng phải là vô ích sao!

Anh đưa tay xoa xoa cằm.

Ánh mắt anh vẫn đảo quanh, chú ý đến ánh mắt ngưỡng mộ và kinh ngạc của mọi người xung quanh.

Khóe miệng Tô Thanh ngay lập tức nhếch lên.

Đây là một Pokémon thu hút fan không tồi, ngoại hình đẹp.

Đặc biệt là hai chiếc tai đặc biệt không ngừng vẫy phía sau đầu Aurorus.

Trong quá trình vẫy vào ban đêm, gần như không thua kém gì cực quang trên bầu trời.

Cực kỳ xinh đẹp.

Cái đó, dường như Aurorus quả thật cũng có thể tạo ra cực quang.

Nó có thể dùng cơ thể phóng ra Sóng Điện yếu ớt, sau đó dẫn dắt hiện tượng cực quang xuất hiện trên bầu trời, rất đẹp.

Trong anime kiếp trước, trong chương Kalos.

Lúc đó cũng có diễn một tình tiết này, nên thuộc về năng lực đặc biệt của Aurorus.

Dùng trong biểu diễn, càng có thể tăng thêm một màu sắc quyến rũ nhất định cho Aurorus một cách vô cớ.

Ngoài ra.

Aurorus sở hữu sức mạnh thao túng khí lạnh dưới âm 150 độ, không chỉ dùng để tấn công đối thủ.

Nó có thể tạo ra bức tường băng, chắn ngang trước đòn tấn công của đối thủ, dùng để phòng thủ.

Không liên quan đến kỹ năng bản thân, thuộc về năng lực đặc biệt của Aurorus, rất mạnh mẽ.

Nghĩ đến đây, Tô Thanh ngược lại cảm thấy cũng không tệ.

Huống chi không gian trong Vườn Thần Thú rất lớn, khu vực băng tuyết lại không có Pokémon nào muốn ở đó.

Chương 113

Có Aurorus gia nhập, không khí trong Vườn Thần Thú cũng thực sự có thể trở nên hòa hợp hơn, trở nên tươi tốt, có thêm sức sống.

Cốc cốc!

Kèm theo giao dịch hoàn thành, ngay sau đó lại có một Pokeball lăn xuống.

Tô Thanh cũng ngay lập tức nhanh tay lấy nó vào lòng bàn tay.

Dưới sự chú ý nhiệt tình của Cynthia và Diántha.

Tô Thanh, người bị ánh mắt họ "tấn công", cũng chỉ đành thả nó ra ngoài.

Dưới ánh mắt ngưỡng mộ của Aggron, Aurorus trực tiếp xuất hiện trên cây cầu pha lê bên ngoài phòng.

Chú Dị Sắc Aurorus màu xanh nhạt, tổng thể trông giống như một khối pha lê xanh khổng lồ.

Đứng trên cây cầu pha lê màu hồng nhạt, càng trở nên nổi bật, màu sắc rõ ràng.

"Oa Ngô ~!" Tự do thể hiện thân hình bên ngoài.

Aurorus của Tô Thanh cũng tỏ ra vui mừng, đặc biệt là khi nó cúi đầu.

Ngay lập tức chú ý đến cây cầu pha lê màu hồng bên dưới, cùng với mặt hồ.

Đôi mắt Aurorus càng nheo lại thành hai vầng trăng khuyết, phát ra tiếng kêu hạnh phúc.

"Hay quá ~!" Theo tiếng kêu của Aurorus truyền ra, trên khuôn mặt

tươi cười của Cynthia tại hiện trường cũng không khỏi lộ ra vẻ say mê.

Lắng nghe âm thanh bên tai, Cynthia càng chân thành nhắm mắt lại, dùng tâm để lắng nghe tiếng lòng của Aurorus.

Năng lực Điều Khắc, tự chủ động khuếch tán ra xung quanh.

Ngay lập tức, tất cả các Pokémon xung quanh đều cảm nhận được một cảm xúc huyền ảo.

Dường như có một làn sóng dao động đang không ngừng phát ra từ cơ thể Cynthia.

Sau đó, nó liền trực tiếp đi vào trong đầu họ, thành công hoàn thành việc giao tiếp với bộ não, khiến tâm trạng của họ trở nên bình tĩnh, ôn hòa.

"A, là gì vậy?

Meow?!" Chịu đựng làn sóng dao động khuếch tán ra từ xung quanh Cynthia, Meowth cũng trong quá trình đó, cảm nhận được một cảm giác vô cùng thân thiết.

Khiến nó không tự chủ, muốn tiến lại gần Cynthia, người đang nắm quyền chủ động.

Nhưng khi nhìn thấy bóng dáng Tô Thanh, nó lại không khỏi thầm rùng mình một cái, ngoan ngoãn đứng yên tại chỗ.

Một lúc sau.

Đợi Meowth lại lần nữa nhập trạng thái, phản ứng lại, trên lưng Meowth cũng xuất hiện một ít mồ hôi lạnh.

Nó khẽ cúi đầu, ánh mắt nhìn xuống móng vuốt.

Meowth trực tiếp từ móng vuốt thịt của mình, vươn ra ba cái móng nhọn dài.

Vụt một cái.

Meowth trực tiếp cào vào mặt mình, thao tác nhanh gọn đến nỗi không khỏi khiến Tô Thanh hơi nghiêng đầu.

Bên cạnh, Kojiro cũng tương tự.

Nhìn hành động điên rồ của Meowth, vẻ mặt anh ngay lập tức biến thành co giật.

"Meowth,!" Kojiro nói với vẻ không đành lòng, lộ ra vẻ mặt muốn nói lại thôi.

"Không sao, Meow!" Về điều này, Meowth lại rất thoáng, dường như căn bản không hề coi vết thương đó vào mắt.

"Meowth!" Ánh mắt Tô Thanh tận mắt chứng kiến một loạt hành động của Meowth, trong lòng anh cũng vô cùng cảm động.

Xem ra, Meowth thực sự coi anh là đồng đội rồi.

Trong mắt Meowth, có lẽ đồng đội của nó chỉ có Musashi và Kojiro.

Nhưng bây giờ, nó đã biết quan tâm đến cảm xúc của Tô Thanh.

Không khỏi.

Tô Thanh cũng mỉm cười đưa lòng bàn tay ra, đặt lên đầu Meowth, khẽ xoa xoa.

"Meow?!" Tình huống này không khỏi khiến Meowth nghiêng đầu.

Nó trợn tròn hai mắt, nhìn Tô Thanh.

"Vất vả rồi, Meowth." Tô Thanh chậm rãi nói, giọng điệu đầy chân thành.

Vẻ mặt anh càng tràn đầy sự an ủi.

"Không sao, Meow.

Tôi sẽ tiếp tục cố gắng làm việc, Sếp Tô Thanh!" Được Tô Thanh khen ngợi, Meowth cũng tỏ ra ngượng ngùng, có vẻ hơi xấu hổ.

Nhưng nó không quên, hứa hẹn với Tô Thanh, bày tỏ rằng sau này công việc, chắc chắn sẽ cố gắng và nghiêm túc hơn nữa.

"Ừ!" Một lúc sau.

Kèm theo Aurorus thành công thể hiện thân hình bên ngoài một lúc, đóng băng một phần mặt hồ.

Tô Thanh cũng đã thu nó vào Pokeball, nhiệt độ bên ngoài dù sao cũng quá cao.

Tốt nhất là nhanh chóng thông qua Pokeball, truyền nó đến khu vực băng tuyết trong Vườn Thần Thú.

Chỉ ở đó mới thích hợp cho Aurorus sinh tồn lâu dài.

Đây cũng là một nhược điểm lớn của Aurorus.

Aurorus chỉ có thể sống trong môi trường lạnh giá, nếu sống trong môi trường nóng bức, thì sẽ trực tiếp bị nóng chết.

Chỉ những Aurorus có sức mạnh mạnh hơn một chút mới có thể tự chủ điều khiển khí lạnh, duy trì đặc tính sinh lý hoạt bát, sau đó mới có thể kéo dài tuổi thọ, di chuyển đến những nơi lạnh giá hơn.

Toàn bộ quá trình rất phiền phức.

Cũng chính vì lý do này, Aurorus trong tự nhiên, đã sớm hoàn toàn tuyệt chủng.

Tất cả Aurorus còn tồn tại trên thế giới hiện tại.

Gần như đều là hóa thạch được phục sinh bằng máy phục sinh hóa thạch.

Tuổi thật của chúng, thậm chí đã có lịch sử hàng trăm triệu năm.

Nếu ở kiếp trước, máy phục sinh hóa thạch cơ bản không dám tưởng tượng.

Chỉ có thể nói, có thể nghiên cứu ra loại máy này, thế giới Pokémon thực sự quá "ngầu".

"Lần thứ tư, anh có muốn không?

Tô Thanh?!" Thật bất ngờ.

Ngay khi Tô Thanh vừa quay người.

Cynthia bên cạnh, lại một lần nữa nói ra một câu khiến Tô Thanh hơi nghiêng đầu.

Trên đầu anh không khỏi đầy những dấu hỏi chấm đen.

Lại "lái xe" sao?!

Tục ngữ có câu, "một lần, hai lần, không có lần thứ ba." Lúc này Tô Thanh thực sự nghi ngờ.

Cynthia trước mặt, rốt cuộc có phải đang nghiêm túc "lái xe" hay không.

Chỉ là, …… Ánh mắt anh khẽ chuyển động, dừng lại trên Cynthia bên cạnh.

Khi Tô Thanh nhìn thấy tia chân thành trong mắt đối phương, tâm trạng của Tô Thanh gần như không thể dùng lời nào để diễn tả.

Hừ hừ!

Quay người, đi trở lại cửa hàng, trong lòng Tô Thanh cũng đang nghiến răng nghiến lợi nghĩ.

Cứ chờ đó.

Đừng có ngây thơ trêu chọc tôi ở đây nữa.

Trong tương lai nhất định sẽ có tình huống thực sự cần dùng đến

câu nói đó.

Vừa nghĩ một cách gian xảo, vừa đi trở lại cửa hàng, Tô Thanh lúc này lại mất đi ý định tiếp tục rút thăm.

Chủ yếu cũng vì Tô Thanh đã liên tục rút bốn Pokémon.

Cộng thêm sự xuất hiện của Aurorus, đã cắt đứt chuỗi rút Eevee của Tô Thanh.

Hơn nữa, số dư còn lại của Tô Thanh đã là 9 tỷ 823 triệu, phá vỡ mốc 10 tỷ.

Vì vậy, Tô Thanh cũng không còn ý định tiếp tục rút thăm nữa.

Muốn rút Thần Thú, nên việc tích lũy quỹ cần thiết, cũng là việc Tô Thanh nên làm.

Cốc cốc!

Lại một tiếng động vang lên, nhưng lý do của tiếng động lần này lại không phải Pokeball lăn ra từ máy.

Bụng Kojiro phát ra tiếng "cốc cốc" cồn cào, sự thay đổi này không chỉ thu hút sự chú ý của tất cả mọi người tại chỗ.

Chương 114

Mà còn khiến trên mặt Kojiro ngay lập tức hiện lên một tia xấu hổ.

Anh chủ động tránh khỏi sự chú ý của mọi người.

Tô Thanh khẽ quay đầu, ánh mắt anh vẫn ngay lập tức dừng lại trên chiếc đồng hồ phía trên.

Anh nhìn thời gian trên chiếc đồng hồ phía trên.

"11 giờ rồi sao?!" Tô Thanh khẽ lẩm bẩm.

Nếu là 11 giờ, vậy thì cuộc huấn luyện buổi sáng cũng nên kết thúc rồi.

Sau khi ăn trưa, trận chiến buổi chiều cũng sẽ bắt đầu.

"Hống!!" Ngay khi Tô Thanh đang suy nghĩ như vậy, một tiếng gầm thô bạo đã nhanh chóng truyền đến từ xa.

Ánh mắt anh khẽ chuyển động, ngẩng đầu.

Ánh mắt Tô Thanh và Cynthia cùng mọi người ngay lập tức dừng lại trên bầu trời.

Họ chú ý đến Dragapult đang bay lượn trên bầu trời, và đã hạ cánh xuống cửa hàng.

Chậc chậc.

Chiến lực thực tế của Dragapult tuy không mạnh, chỉ đạt đến đỉnh cao Chuẩn Thiên Vương.

Nhưng tốc độ bay của Dragapult lại vượt xa tốc độ của các Pokémon thông thường.

Đương nhiên, có lẽ cũng vì Dragapult, căn bản không hề quan tâm

đến sự an toàn của Giáo sư Oak trên lưng nó.

Nhìn Giáo sư Oak đang nằm rạp trên lưng Dragapult, vẻ mặt vô cùng căng thẳng, trên trán còn hiện lên một ít mồ hôi lạnh.

Khóe miệng Tô Thanh cũng đã co giật.

"Giáo sư Oak, lẽ nào, ông lại đang thử tốc độ tối đa của Dragapult sao?!" Khóe miệng Tô Thanh khẽ co giật.

"Khụ khụ!" Nghe vậy, trên mặt Giáo sư Oak ngay lập tức hiện lên một tia xấu hổ.

Ông đưa tay gãi gãi gáy, cười ngượng ngùng.

Sau đó lại đỏ bừng hai má, giả vờ như không có chuyện gì mà cố gắng chống chế.

"Thật sự là vậy, Tô Thanh.

Anh có thể đoán trúng, thật quá thông minh rồi.

Qua kiểm tra, giá trị tốc độ tộc của Dragapult rất cao.

Mặc dù chú Dragapult này chỉ có chiến lực Chuẩn Thiên Vương, nhưng tốc độ bay của nó, lại không thua kém gì tốc độ bay mà Dragonite cấp Quán Quân của tôi sở hữu ở trạng thái mạnh nhất." Giáo sư Oak nói với vẻ vô cùng nghiêm túc.

"Ưm?!" Sự thay đổi này, không khỏi khiến Tô Thanh hơi sững sờ.

Giáo sư Oak, thật không biết xấu hổ.

Trong lòng anh càng nảy sinh ý nghĩ muốn châm chọc kịch liệt.

Nhìn khuôn mặt đỏ bừng đó, ông nghĩ tôi sẽ tin lời quỷ của ông sao?

Nhìn Dragapult kể từ khi thả Giáo sư Oak xuống, liền tự do bay lượn trên không trung, bay lượn và đâm thẳng vào không khí.

Trong lòng Tô Thanh cũng đã đoán được đại khái, hiểu được tình hình thực tế vừa rồi.

Ước chừng cái gọi là "kiểm tra" của Giáo sư Oak cũng chỉ là một cái cớ.

Tình hình thực tế có lẽ là Dragapult căn bản không muốn nghe lời, nên vừa nghe nói phải quay về cửa hàng.

Dragapult liền căn bản không hề quan tâm đến sự an toàn của Giáo sư Oak, dốc toàn lực lao về phía cửa hàng.

Mới có cái gọi là "kiểm tra tốc độ" mà Giáo sư Oak nói.

Chẳng lẽ ông không thấy trên tay Giáo sư Oak, ngay cả một dụng cụ đo đạc tử tế cũng không có sao?

"Xin hỏi, ông có phải Giáo sư Oak không ạ?" Trong lúc Tô Thanh đang thầm suy nghĩ, giọng nói đặc trưng của Diantha đã vang vọng vào tai Tô Thanh và Giáo sư Oak.

Trực tiếp chứng kiến một cựu Quán Quân đời đầu bằng xương bằng thịt, ánh mắt Diantha giống hệt Cynthia trước đó, tràn đầy kích động và sùng kính.

Giọng điệu của cô cũng trở nên nghiêm cẩn.

Trạng thái toàn thân cô ấy trông cung kính hơn nhiều, có vẻ hơi gượng gạo.

Thấy vậy, Tô Thanh và Cynthia không khỏi nhìn nhau cười.

Sau khi liếc mắt đối diện, cả hai đều nở một nụ cười thấu hiểu.

"Haha, đúng là tôi không sai rồi." Được khen, Giáo sư Oak cũng tỏ ra phấn khích, lập tức bật cười khúc khích.

Ông vô thức đưa tay vuốt chòm râu bạc ngắn của mình.

Ánh mắt ông cũng dừng lại trên người Diantha, đánh giá từ trang phục đến nét mặt của cô.

"?!" Vừa đánh giá Diantha, Giáo sư Oak cũng có chút tò mò về thân phận đối phương.

Do Đá Tiến Hóa ở cổ Diantha được giấu trong áo, nên Giáo sư Oak không thể nhìn ra manh mối.

Ông chỉ nghĩ chiếc vòng cổ đó là một món trang sức bình thường mà Diantha đeo.

"Ồ, tôi là Diantha, một trong Tứ Đại Thiên Vương hiện tại của vùng Kalos!

Lát nữa mong Giáo sư Oak chiếu cố nhiều ạ." Diantha vui vẻ nói.

Về phần "chiếu cố nhiều" trong lời nói của cô, tự nhiên là ám chỉ trận đấu đôi sắp bắt đầu.

"Haha.

Được thôi, đương nhiên là tốt rồi.

Mà này, tôi vốn là đồng đội của ông già này.

Lát nữa chắc phải làm phiền cậu ta rồi, tôi cũng đã nhiều năm không tham gia chiến đấu." Giáo sư Oak vừa cười vừa nói, thái độ tỏ vẻ khiêm tốn.

Ông liếc mắt đánh giá Diantha trước mặt, trong lòng thầm suy nghĩ.

Không ngờ, lại một Tứ Đại Thiên Vương nữa chỉ khoảng hơn 20 tuổi?

Thậm chí, không chừng cô ấy thật sự có cơ hội trở thành Quán Quân của vùng Kalos.

Nhưng, tại sao những thiên tài như vậy không sinh ra ở Kanto nhỉ?

Giáo sư Oak thầm nghĩ.

Quả thật, nỗi lo của Giáo sư Oak không phải là không có lý do.

Hiện tại, Tứ Đại Thiên Vương trẻ nhất ở Kanto là Loreilei.

Nhưng Loreilei cũng đã 26 tuổi, lớn hơn Diantha và Cynthia rất nhiều.

Tuy nhiên, về mặt thực lực, cô lại bị Cynthia vượt xa.

Cái kiểu tình hình đảo ngược này cũng khiến Giáo sư Oak không khỏi cảm thán.

Ông thở dài một hơi.

"Chào cả nhà, em về rồi.

Có ai nhớ em không, anh Tô Thanh, chị Cynthia?" Trong lúc Giáo sư Oak đang suy tư, một giọng nói trong trẻo, non nớt vang lên trong tai mọi người.

Theo hướng phát ra âm thanh, ánh mắt mọi người đều đồng loạt nhìn tới.

Vừa lúc thấy Serena nhảy xuống từ lưng Dragonite.

Động tác hơi có chút không vững.

"Ơ?

Sao nhiều người thế?!" Từ trên lưng Dragonite nhảy xuống, Serena lúc này trông vô cùng tràn đầy năng lượng.

Tinh thần phấn chấn, ba bước hai bước đã từ cây cầu pha lê đỏ đi đến cửa hàng.

Cô thấy mọi người đứng chật kín bên trong cửa hàng.

Tô Thanh mỉm cười nhìn Serena, rồi lại một lần nữa giới thiệu

mọi người cho nhau.

“Được rồi, bây giờ mọi người đã đầy đủ cả, vậy chúng ta ăn trưa thôi.” Liếc mắt thấy Giáo sư Oak đang định rời đi, Tô Thanh liền gọi ông lại.

“Giáo sư Oak, ông cũng ở lại ăn cùng đi ạ.

Bên trong có sẵn đồ ăn rồi.” Tô Thanh mỉm cười nói.

“Hả?!

Tôi cũng có thể ở lại ăn sao?!” Nghe vậy, Giáo sư Oak không khỏi hơi sững sờ.

Về điều này, Tô Thanh liền cười.

“Đương nhiên là được, ông không phát hiện cửa hàng của tôi đã được mở rộng sao?!” Tô Thanh hỏi lại.

“Ơ?!” Nghe lời này, Giáo sư Oak không khỏi hơi sững sờ.

Mãi một lúc sau ông mới phản ứng lại.

Chương 115

Hình như nhìn từ bên ngoài, hình dáng cửa hàng quả thật đã thay đổi, lớn hơn trước.

Về lý do Tô Thanh lại đưa ra quyết định như vậy, là vì có thêm nhân viên gia nhập, tầng một của cửa hàng đã có thêm một nhà ăn.

Khi có người ngoài dùng bữa bên trong sẽ tiện hơn.

Dưới sự dẫn dắt của Tô Thanh, tất cả mọi người có mặt, cùng với người quản lý ở dưới tầng đều được gọi lên.

Tất cả cùng nhau bước vào nhà ăn ở tầng một để dùng bữa trưa hôm nay.

Sau khi giải quyết bữa trưa, thời gian tự nhiên cũng đã đến giai đoạn huấn luyện đặc biệt, cũng có thể coi là sắp diễn ra trận đấu biểu diễn vào buổi chiều.

Sau khi ăn uống no nê, mọi người bước ra khỏi nhà ăn, trở lại sảnh cửa hàng.

Tô Thanh vung hai tay, duỗi người.

Hơi ngáp một cái.

Quay đầu lại, ánh mắt Tô Thanh đã dừng trên chiếc đồng hồ treo tường.

Kim đồng hồ tích tắc trôi, cả kim giờ và kim phút đều chỉ số 12.

Điều này cho thấy thời gian đã là 12:00 đúng, nhưng theo lý mà nói 12:00 thì hơi sớm.

Trong tình huống này, Tô Thanh và Giáo sư Oak cùng những người khác cũng không vội vàng, Giáo sư Oak chọn một mình trở về

làm nghiên cứu.

Còn Diantha, Cynthia cùng Serena và người quản lý của Diantha thì đang trò chuyện.

Để tránh bị xấu hổ trước đông đảo các Huấn Luyện Gia, Diantha và Cynthia đã chọn quyết định đấu giao hữu trước.

Dù sao thì Tô Thanh cũng có máy hồi phục thể lực Pokémon.

Vì vậy, cả hai cũng không có gì phải e ngại.

Trong trận đấu giao hữu, Diantha chủ yếu sử dụng Aggron cấp Quán Quân và Leafeon vừa mới rút được.

Sau trận đấu, Diantha cũng đã nắm rõ tình hình trong lòng.

Có vẻ như trong trận đấu sắp tới, chỉ có Aggron là có thể tham gia.

Leafeon thì không ổn lắm.

Còn trong khi hai người họ đấu giao hữu, Tô Thanh ở đâu?

Ha!

Để có thể nâng cao chiến lực cho Pokémon, Tô Thanh cũng không nhàn rỗi.

Anh trực tiếp nhân lúc Serena và người quản lý đang ngồi xem trận đấu, một mình Tô Thanh lại lần nữa bước vào Bí Cảnh.

Có sự chỉ dẫn của một Thần Thú Nhị Cấp, hành trình của Tô Thanh trong Bí Cảnh chắc chắn thuận lợi hơn lần trước rất nhiều.

Dưới sự trợ giúp của hai Thần Thú hệ Tâm linh siêu cảm nhận là Mew và Mewtwo, Tô Thanh đã dễ dàng tìm thấy một lượng lớn Đá Hệ Đất và Đá Rồng.

Dưới sự bồi dưỡng từ nguồn tài nguyên dồi dào, thực lực của Garchomp của Tô Thanh đã tăng lên nhanh chóng, từ LV73 trong Bí

Cảnh trước đó, nay đã vọt lên LV76, đạt cấp độ chuẩn Quán Quân hậu kỳ.

Mặc dù chưa thành công đột phá lên cấp Quán Quân ở đại đoạn vị, nhưng ít nhất thực lực cũng đã tăng trưởng đáng kể, có tiến triển đột phá.

Đương nhiên, trong quá trình này, sau khi thành công giúp Garchomp tiến giai, Tô Thanh cũng không quên giúp các Pokémon khác của mình có được vật phẩm.

Còn Garchomp thì trực tiếp được Tô Thanh phái ra biển, tiến hành nghiền ép đơn phương với các Pokémon dưới biển.

Lúc này, lối vào Bí Cảnh Kanto đã đóng.

Lần mở cửa tiếp theo không biết sẽ là khi nào.

Vì vậy, toàn bộ Bí Cảnh bây giờ chỉ có Tô Thanh có thể ở lại bên trong.

Có vẻ như các Bí Cảnh được mở ra bên ngoài thực tế đều có giới hạn thời gian.

Thời gian mở là ngẫu nhiên, không thể chủ động nắm giữ.

Không thể thành công kiểm soát hoàn hảo bất kỳ Bí Cảnh nào, chỉ có thể khám phá ngẫu nhiên.

Đương nhiên, chỉ có lối vào bị đóng.

Khi Bí Cảnh bị phong tỏa, những người ở bên trong vẫn có thể ra ngoài bình thường.

Lối ra vẫn luôn tồn tại, chỉ là sau khi ra ngoài thì sẽ bị người khác phát hiện, không thể bước vào Bí Cảnh lần nữa.

Bí Cảnh sẽ trực tiếp đẩy những người chạm vào Cổng Bí Cảnh ra ngoài.

Để vào lại thì chỉ có thể chờ đợi lần mở Bí Cảnh tiếp theo.

Cùng với việc hai Thần Thú của Tô Thanh liên tục tìm kiếm các loại Đá Thuộc Tính khác nhau, sau đó giao cho một số Pokémon của Tô Thanh thôn phệ.

Thêm vào đó, sau khi thôn phệ, Tô Thanh sẽ sắp xếp chúng đi tìm đối thủ của mình ở biển.

Do đó, sau lần này, đa số Pokémon của Tô Thanh đều có sự thăng cấp lớn về thực lực.

Từ thấp đến cao, theo thứ tự: 【Espeon】: LV57. (Chuẩn Thiên Vương hậu kỳ) 【Shiny Aurorus】: LV57. (Chuẩn Thiên Vương hậu kỳ) 【Leafeon】: LV58. (Chuẩn Thiên Vương hậu kỳ) 【Shiny Umbreon】: LV60max (Chuẩn Thiên Vương đỉnh phong) 【Sylveon】: LV62. (Thiên Vương cấp tiền kỳ) 【Shiny Beedrill】: LV67. (Thiên Vương cấp hậu kỳ) 【Garchomp】: LV77. (Chuẩn Quán Quân hậu kỳ) 【Shiny Blaziken】: LV90. (Quán Quân cấp đỉnh phong) 【Suicune】: LV93. (Tam Cấp Thần trung kỳ) 【Mewtwo】: LV93. (Tam Cấp Thần trung kỳ) 【Shiny Darkrai】: LV94. (Tam Cấp Thần trung kỳ) 【Mew】: LV100. (Nhị Cấp Thần tiền kỳ) Trong đó, việc thăng cấp của Garchomp cũng có thể nói là rất thuận lợi, sau một lượng lớn các trận chiến, thực lực đã đạt đến giai đoạn chuẩn Quán Quân hậu kỳ.

Khoảng cách để đột phá Quán Quân cũng không còn xa.

Thiên phú cấp Quán Quân đủ để giúp nó hoàn thành đột phá một cách suôn sẻ.

Về phần Sylveon LV62.

Đó là Eevee mà Tô Thanh sở hữu ban đầu.

Nó có tiềm năng cấp Thiên Vương, nên cấp độ tối đa chỉ có thể

đạt LV70.

Chỉ còn lại 8 cấp độ để thăng cấp.

Đối phó với đối thủ cấp Thiên Vương bình thường thì cũng khá ổn.

So với Sylveon, Shiny Beedrill của Tô Thanh còn không hề kém cạnh, do một lần tìm kiếm Đá Tiến Hóa, đa số đều là hệ Độc và hệ Côn Trùng.

Do đó, Shiny Beedrill của Tô Thanh đã hoàn thành cuộc vượt lên ngoạn mục.

Từ trạng thái ban đầu bị Sylveon bỏ lại phía sau, nó đã trực tiếp vượt qua đối phương.

Tiến vào cấp Thiên Vương hậu kỳ sớm hơn đối phương.

Nếu cho đối phương thêm một chút thời gian, một chút tài nguyên, Shiny Beedrill của Tô Thanh không chừng thật sự có thể thành công tiến giai cấp chuẩn Quán Quân.

Chỉ tiếc là việc khám phá Bí Cảnh đã đi đến hồi kết, một lần khám phá.

Tô Thanh gần như đã quét sạch tất cả các loại Đá Tiến Hóa.

Thậm chí còn tìm thấy một Đá Mega trong Bí Cảnh.

Đối với Garchomp, đó chỉ là Đá Di Truyền (Mega Stone) được Pokémon đeo, Tô Thanh không có Key Stone để sử dụng.

Còn về Espeon và Leafeon mà Tô Thanh vừa rút được, cũng đang thăng cấp thực lực của mình một cách có trật tự.

Lần lượt thăng cấp một chút, Espeon có thiên phú cấp Thiên Vương, giới hạn cấp độ 70.

Cấp độ hiện tại là LV57, đạt cấp chuẩn Thiên Vương hậu kỳ.

Khoảng cách để đột phá Thiên Vương cũng không còn xa.

Về phần Leafeon, thiên phú là chuẩn Quán Quân, mạnh hơn Sylveon và Espeon, giới hạn cấp độ 80.

Cấp độ hiện tại là LV58, cũng đang ở chuẩn Thiên Vương hậu kỳ.

Tiếp tục phát triển, Leafeon của Tô Thanh sở hữu khả năng Flash Fire và thiên phú có thể tăng trưởng, chắc chắn sẽ đạt được thành tựu không hề thấp trong tương lai.

Nó thuộc về một Pokémon đáng được kỳ vọng.

Còn những Pokémon khác như Shiny Aurorus, Suicune, Darkrai, Mewtwo, Mew... cũng đang thăng cấp thực lực của mình một cách có trật tự.

Trong đó, Mewtwo còn tăng vọt trực tiếp lên LV93, có thể nói là đến sau mà vượt lên trên, đạt đến cấp độ ngang bằng với Suicune.

Chiến lực tự nhiên cũng đã vượt qua Suicune và Darkrai.

Chương 116

Thiên phú cấp Thần Thú Nhất Cấp 680, sự khủng bố của nó thể hiện rõ ràng.

Có thể dễ dàng chiến đấu vượt cấp, quả là một con át chủ bài lớn trong tay Tô Thanh.

Đương nhiên, nói nhiều như vậy, không phải tất cả Pokémon của Tô Thanh đều có thể thăng cấp.

Ví dụ như Shiny Blaziken, cấp độ vẫn ở LV90, đỉnh phong cấp Quán Quân.

Cần một khoảng thời gian để đột phá lên LV91, cấp Master sơ kỳ.

Mặc dù chưa có một lần thăng cấp chiến lực mới, nhưng Tô Thanh có thể cảm nhận rõ ràng rằng thực lực của Shiny Blaziken đang không ngừng tăng lên.

Điều rõ ràng nhất là, chỉ cần Tô Thanh hoàn thành Mega Tiến Hóa, Shiny Blaziken sẽ trở thành Pokémon cấp Master sơ kỳ.

Cấp độ sẽ được nâng lên LV91.

Trước đó, hiện tượng này không tồn tại, đó là chiến lực hiện tại của Blaziken.

Thực tế nó đã đạt đến đỉnh phong của Quán Quân, tuy hơi khó nói nhưng đó là sự thật.

Điều đó có nghĩa là Shiny Blaziken chỉ còn thiếu khoảng vài chục viên Đá Lửa nữa là có thể đột phá.

Chỉ là, trong thời gian ngắn, Tô Thanh lại không có cách nào để lấy chúng.

Về thế giới bên ngoài, mặc dù Tô Thanh có tiền, nhưng thế giới này không có dịch vụ chuyển phát nhanh.

Đương nhiên cũng không có mua sắm trực tuyến, cộng thêm vòng bạn bè của Tô Thanh không rộng.

Vì vậy, Tô Thanh thật sự không có cách nào mua một lượng lớn Đá Lửa.

Đi đến thành phố Hearthome hoặc thị trấn Celestic Town phát triển tương đối lạc hậu, số lượng Đá Lửa có thể tìm được cũng có hạn.

Ngoài ra, trừ việc thực lực của Shiny Blaziken không được thăng cấp, thực lực của Shiny Umbreon của Tô Thanh cũng không có tiến triển.

Trong thời gian này, Tô Thanh cũng đã hợp tác với Mew và Mewtwo, tìm được không ít Đá Ác.

Nhưng sau khi sử dụng một số Đá Ác, Shiny Umbreon của Tô Thanh vẫn không thể thành công phá vỡ giới hạn.

Thực lực vẫn ở LV60, giới hạn chuẩn Thiên Vương.

Đương nhiên, so với các loại đá nguyên tố khác, khả năng cảm nhận Đá Ác của Mewtwo và Mew rõ ràng rất yếu, cũng may là thực lực của cả hai Thần Thú đều rất mạnh.

Nếu là Pokémon hệ Tâm linh bình thường thì căn bản không thể biết được vị trí của Đá Ác.

Dù sao, trong tự nhiên, hệ Ác vốn có thể gây ra một mức độ cản trở nhất định đối với hệ Tâm linh.

Thậm chí các vật phẩm trong xã hội loài người cũng được chế tạo từ Đá Ác, mục đích là để ngăn chặn những kẻ có ý đồ xấu lợi dụng Pokémon hệ Tâm linh để đánh cắp bí mật, gây án.

Vì vậy, giá Đá Ác trên thị trường không hề thấp, chủ yếu là do công dụng quá rộng rãi.

Nên giá của nó nằm ở đội thứ hai, một viên có giá trị gần 10 triệu.

Do thị trường khan hiếm, nếu giá tăng thêm 20%, đạt 12 triệu cũng không có vấn đề gì lớn.

Chỉ riêng bữa ăn vừa rồi, Shiny Umbreon của Tô Thanh đã ăn hết số tiền mà một người bình thường cả đời có thể không ăn hết.

Một bữa ăn đã hết gần 200 triệu.

Mà quan trọng nhất là, 200 triệu đó đã đổ sông đổ biển.

Đối với thiên phú và thực lực của Shiny Umbreon thì không có bất kỳ sự tăng cường nào.

"Quả nhiên không được sao?" Ánh mắt hoài nghi đánh giá Shiny Umbreon, vẻ mặt Tô Thanh cũng có chút phức tạp.

Theo thiết lập của đá nguyên tố, tác dụng chính của nó là giúp lĩnh hội pháp tắc.

Chỉ là Shiny Umbreon đã đạt đến đỉnh phong chuẩn Thiên Vương, có đủ tiền đề để lĩnh hội pháp tắc.

Một khi lĩnh hội pháp tắc, Umbreon sẽ trực tiếp tiến vào cấp Thiên Vương.

Cái gọi là cấp Thiên Vương, thực ra chỉ là việc có lĩnh hội pháp tắc hay không.

Chỉ cần một Pokémon cấp chuẩn Thiên Vương thành công lĩnh hội pháp tắc, là có thể tiến giai thành Pokémon cấp Thiên Vương.

Nhưng có một điều khiến Tô Thanh cảm thấy kỳ lạ.

Nếu Umbreon thật sự lĩnh hội pháp tắc hệ Ác, thì theo lý mà nói,

Umbreon cũng thật sự đạt đến cấp Pokémon Thiên Vương.

Không biết lúc đó cấp độ của nó có thể đột phá LV61 không.

Hay sẽ trở thành Pokémon Thiên Vương cấp LV60?

"Nguyệt Y~!" Không biết có cảm nhận được sự thay đổi cảm xúc của Tô Thanh hay không, Umbreon đứng trên hòn đảo cô độc đã phát ra một tiếng kêu nhẹ nhàng trong lúc Tô Thanh thay đổi biểu cảm.

Đôi mắt to tròn của nó nhìn thẳng vào khuôn mặt Tô Thanh, chăm chú nhìn chằm chằm vào đôi mắt anh.

"À." Thấy tình hình này, Tô Thanh liền phản ứng lại.

Nỗi lo lắng trên mặt anh lập tức biến mất, thay vào đó là vẻ vui vẻ, hạnh phúc.

Cúi người xuống, Tô Thanh liền trực tiếp ôm Shiny Umbreon vào lòng.

Sau đó quay người gật đầu với Mew và Mewtwo đang đứng một bên.

"Mew~!" Mew nhẹ nhàng lẩm bẩm một tiếng.

Ngay sau đó, Mew đang bay lượn trên không trung liền thi triển sức mạnh.

Một luồng lực Inner Focus hùng mạnh trực tiếp bao trùm lấy Tô Thanh, Shiny Umbreon và bản thân nó.

Một lát sau, cả ba đã biến mất khỏi vị trí cũ.

"Hừ!" Liếc nhìn Mew nhanh chóng rời đi, Mewtwo ở lại chỗ cũ lại tỏ vẻ không phục.

Mặc dù thực lực của Mew quả thật mạnh hơn nó, nhưng bản năng chiến đấu mạnh mẽ và tố chất thể chất khủng khiếp khiến Mewtwo

luôn có một tính cách không chịu thua kém ai (trừ Tô Thanh).

Một lát sau!

Ánh mắt lóe lên.

Ngay sau đó, thân ảnh Mewtwo đã biến mất khỏi vị trí cũ, khi xuất hiện lần nữa cũng là ở trước Cổng Bí Cảnh.

Nó theo Tô Thanh và Mew, trực tiếp trở về cửa hàng.

"Hai đứa vất vả rồi, Mewtwo, Mew.

Muốn ở bên ngoài, hay muốn về Thần Thú Gia Viên?!" Ở thế giới bên ngoài.

Tô Thanh quay đầu lại, vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

Trong lúc đó, ánh mắt Tô Thanh tự nhiên cũng dừng lại trên hai Pokémon.

Anh đánh giá từ trên xuống dưới Mewtwo đang lơ lửng trên không trung, vẻ mặt nghiêm túc, lạnh lùng.

Sau đó lại đánh giá Mew đang bay lượn trên không, liên tục lên xuống, di chuyển ngang dọc, trông rất linh hoạt, tinh nghịch.

"Mew~!" Nghe vậy, Mew đang lơ lửng trên không cũng đột nhiên dừng lại.

Đôi tay ngắn của nó bối rối đưa lên gãi sau gáy.

Nở một biểu cảm ngây ngô, trông rất đáng yêu.

"Mew~!" Mở to đôi mắt, chăm chú nhìn Tô Thanh trước mặt.

Một lúc lâu.

Sau khi phản ứng lại, suy nghĩ một lát, Mew liền gật đầu, sau đó dưới sự chú ý của Tô Thanh và Shiny Umbreon.

Nó lại biến thành Shiny Umbreon, bay lượn quanh Tô Thanh.

Cuối cùng cẩn thận đứng trên vai Tô Thanh.

Thấy tình hình này, Shiny Umbreon trong lòng Tô Thanh tự nhiên cũng giật mình một cái, sau đó lại hoàn toàn bị hấp dẫn.

Nó nhảy nhót sang vai bên kia của Tô Thanh, ánh mắt kinh ngạc đánh giá Mew.

"Vậy, còn Mewtwo thì sao?!" Bỏ qua tương tác đáng yêu của hai bé cưng, ánh mắt Tô Thanh đã dừng lại trên Mewtwo lạnh lùng.

Nhìn Mewtwo đang lơ lửng trên không, nhưng cái đuôi lại không hề lay động chút nào, khi nói chuyện với nó, biểu cảm của Tô Thanh cũng vô thức trở nên nghiêm túc hơn một chút.

"Tôi sao?!" Bị Tô Thanh hỏi, Mewtwo cũng tỏ ra hơi do dự.

Một lúc lâu.

Sau khi suy nghĩ một lát, Mewtwo cuối cùng vẫn bình thản lắc đầu.

"Tôi không ở bên ngoài nữa, chủ nhân.

Khi nào cần thì có thể gọi tôi ra, tôi về tu luyện đây." Mewtwo nghiêm túc nói.

Nó không chọn ở lại bên ngoài.

Ở bên cạnh Mew, Mewtwo luôn cảm thấy một áp lực lớn.

Nhưng áp lực đó lại không đến từ bản thân Mew, mà thực chất đến từ nội tâm của Mewtwo.

Nó tự tạo ra một áp lực mạnh mẽ cho mình.

Chỉ khi luôn cảnh giác nguy hiểm, Mewtwo mới có thể không ngừng mạnh lên.

Chương 117

Tốc độ trưởng thành luôn duy trì ở mức cực nhanh.

“Nếu đã vậy, vậy thì về đi, Mewtwo.

Lần này vất vả rồi.” Vừa nói, Tô Thanh đã lấy ra Luxury Ball của Mewtwo từ bên hông.

Thu Mewtwo vào trong quả cầu.

Ngay sau đó, thân thể Mewtwo đã xuất hiện trong không gian nội bộ của Thần Thú Gia Viên.

Ở bên ngoài.

Khi Mewtwo biến mất, ánh mắt Tô Thanh tự nhiên cũng dừng lại trên Mew và Umbreon.

Mang theo hai Pokémon, anh đi ra ngoài.

Anh đặt tất cả Pokémon vừa chiến đấu vào máy, để chúng được trị liệu.

Kính coong!

Khoảng hơn 10 phút trôi qua, cùng với một tiếng vang trong trẻo phát ra từ máy.

Mỗi Pokeball của Tô Thanh đều phát ra một ánh sáng lấp lánh.

Ánh sáng lóe lên rồi tắt.

Ngay sau đó, Tô Thanh liền lấy tất cả ra.

Thực tế thì không chỉ Pokeball, Tô Thanh cũng có thể thu giữ các Pokémon của mình, nhưng do đã quen, cộng thêm có thể che mắt người khác, nên Tô Thanh không quen sử dụng trực tiếp không gian

để thu nạp.

"Tô Thanh, có ở đó không?!" Ngay khi Tô Thanh vừa lấy Pokeball ra và chuẩn bị bước ra khỏi phòng trị liệu, bên ngoài lại vang lên một giọng nói trong trẻo.

Serena?!

Nghe vậy, Tô Thanh trong phòng không khỏi hơi sững sờ.

Giọng nói dễ dàng nhận ra, đặc tính mềm mại, đúng là giọng của Serena không sai.

Anh liền thò đầu ra nhìn tình hình bên ngoài.

"Ơ?

Đúng là anh thật!" Ánh mắt liếc vào hành lang, thấy Tô Thanh thò đầu ra từ cửa phòng trị liệu.

Serena liền gọi lớn.

Tương tự, Tô Thanh cũng ngay lập tức nhìn thấy Serena đội chiếc mũ tròn đỏ, mặc áo khoác đỏ, khí chất siêu phàm.

Bên cạnh Serena là Cynthia khí phách ngời ngời, mặc áo khoác đen, và Diantha mặc áo khoác trắng, đứng cạnh Cynthia trông như chị em.

Cùng với người quản lý.

"?!" Nhìn mọi người, Tô Thanh không khỏi hơi thắc mắc hỏi.

"À, tôi vừa đấu xong mà?

Nên cũng cần hồi phục thể lực, tôi trực tiếp mang chúng đến đây." Cynthia mỉm cười nói.

Trong lúc cô nói, ánh mắt Serena lại lộ ra một tia tò mò.

"Tô Thanh, vừa rồi anh đi đâu vậy?!" Serena tò mò hỏi.

“À, Anh Tô Thanh.

Vừa nãy tôi cứ tưởng anh vẫn ngồi sau lưng tôi chứ, tự nhiên biến mất rồi?!” Một bên, thấy Serena hỏi ra nghi vấn trong lòng, người quản lý cũng đặt câu hỏi tương tự.

“À.” Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi hơi sững sờ.

Nhưng sau một thoáng ngây người, Tô Thanh cũng phản ứng nhanh chóng.

Anh liền đưa tay lên gãi sau gáy.

Cười gượng gạo một tiếng, hơi phân tán sự chú ý của mọi người.

“Xin lỗi nha, vừa rồi có chút việc đột xuất chưa giải quyết xong.

Nên tôi rời đi trước, xin lỗi nha, không thông báo.” Trong lúc nói, ánh mắt Tô Thanh vẫn luôn chú ý đến trạng thái của người quản lý, thấy cô ấy vẫn có hứng thú với mình, đang ở trong trạng thái không bỏ cuộc.

Tâm trạng của Tô Thanh cũng có chút khó xử, từ chối không thành công.

Lại có thêm một fan cuồng nhiệt sao?

Khoảng nửa tiếng nữa trôi qua.

Dưới sự giúp đỡ của Tô Thanh, Pokémon của Cynthia và Diantha đều đã thành công hồi phục thể lực.

Lúc này, mọi người cũng đã xuống tầng dưới, bước ra khỏi cửa hàng.

Mọi người liền thấy đội ngũ đã chuẩn bị sẵn sàng ở phía bên kia bờ sông.

Có vẻ như đối với lớp học thực hành quan sát vào buổi chiều.

Các Huấn Luyện Gia có mặt, cùng với phụ huynh của các Huấn Luyện Gia cũng đều rất chú ý.

Có thể may mắn được xem trận chiến giữa Thiên Vương và Quán Quân, đối với người bình thường mà nói, tuyệt đối là một kỷ niệm quý giá.

Đoàn người nhanh chóng đến một lòng chảo lớn.

Ở trung tâm lòng chảo ít có cây lớn, mặt đất cũng khá rộng rãi, quả thật là một địa điểm chiến đấu phù hợp.

Còn những người xem trận đấu thì ở trên vách đá xa xa, từ trên cao nhìn xuống tình hình bên dưới.

Chỉ có như vậy, mới có thể chú ý nhiều hơn đến những phần tinh hoa của trận đấu.

"Vậy thì.

Trận đấu này, hai vị định phái con nào ra trận đây?

Giáo sư Oak?!" Nhìn Giáo sư Oak đối diện, Tô Thanh mỉm cười đầy hàm ý.

Không biết có phải vì ký ức kiếp trước hay không, khi đối mặt thật sự với Giáo sư Oak, tim Tô Thanh cũng đập mạnh, tỏ ra phấn khích.

Một cảm giác chưa từng có lan tỏa trong tâm trí Tô Thanh.

"Haha." Thấy tình hình này, Giáo sư Oak liền cười.

Sau đó ông không nói gì nhiều.

Đưa tay sờ vào bên hông, một Luxury Ball liền được Giáo sư Oak nắm trong tay.

"Ra đi, Pidgeot!" Vừa nói, Pokeball trong tay Giáo sư Oak liền

được ném ra.

“Cạch!” Luxury Ball mở ra.

Một luồng ánh sáng đỏ từ Luxury Ball bùng phát.

Ngay sau đó, Pidgeot cấp chuẩn Quán Quân đã hiện thân trước mặt mọi người. 【Pidgeot】 【Thân mật】: 204. 【Chiến lực】: Chuẩn Quán Quân, LV77.

Gần như không khác biệt mấy so với lúc Tô Thanh có được Pidgeot trước đó.

Thuộc tính của Pidgeot dường như không thay đổi, cấp độ vẫn là cấp độ đó, kỹ năng học được cũng không thay đổi.

Nhưng độ thân mật giữa nó và Giáo sư Oak lại có sự thay đổi trời long đất lở.

Nhờ có Chuông An Nhàn (Soothe Bell), độ thân mật giữa Giáo sư Oak và Pidgeot tăng lên nhanh chóng.

Chỉ trong vài ngày, nó đã thành công tăng lên 204.

Nó có khả năng Mega Tiến Hóa.

Không trách Giáo sư Oak lại phái con Pokémon này ra.

Ở phía bên kia.

Thấy Giáo sư Oak đã phái Pokémon ra, Diantha, với tư cách là đồng đội, cũng không tiếp tục chờ đợi.

Cô trực tiếp chọn thả Aggron ra.

Mặc dù hiện tại Diantha không có cách nào như Giáo sư Oak hay Cynthia có thể hỗ trợ Aggron Mega Tiến Hóa.

Nhưng khả năng phòng thủ xuất sắc của Aggron chắc chắn có thể đóng vai trò cực kỳ quan trọng trong trận chiến.

“Ồ?!

Hệ Bay, và tổ hợp hệ Đá + Thép sao?!” Nhìn hai Pokémon xuất hiện trước mắt, Cynthia đang đứng gần Tô Thanh lúc này cũng không khỏi lộ ra vẻ suy tư.

Có vẻ như cô đang cân nhắc nên phái Pokémon nào ra.

Hơi quay đầu, thấy cảnh tượng đang diễn ra, Tô Thanh liền bật cười.

“Cô chưa quyết định sẽ dùng Pokémon nào sao?

Nếu không thì tôi sẽ phái Pokémon của mình trước.” Tô Thanh mỉm cười nói.

Giọng nói vừa dứt, Tô Thanh liền ngẩng đầu.

Chương 118

Đưa tay lấy Pokeball từ bên hông, sau đó ném ra.

“Ra đi, Garchomp!” Tô Thanh mỉm cười nói.

Đối mặt với Pidgeot chuẩn Quán Quân của Giáo sư Oak, trong số tất cả Pokémon của Tô Thanh, Garchomp hiện đang ở cấp chuẩn Quán Quân, gần như là phù hợp nhất.

Thậm chí, thật bất ngờ, cấp độ của hai Pokémon lại ngang bằng nhau, đều ở LV77.

Có thể nói là rất trùng hợp.

“Gào~!” Cùng với việc Tô Thanh thành công đưa Garchomp vào sân, được chọn làm Pokémon ra trận đầu tiên, Garchomp của Tô Thanh tỏ ra phấn khích.

Vừa vào sân, nó đã gầm thét.

Ánh mắt cực kỳ sắc bén, tầm nhìn khóa chặt Pidgeot cấp chuẩn Quán Quân và Aggron cấp Quán Quân ở phía đối diện.

Có vẻ như chiến lực của Aggron mạnh hơn, nhưng nó cũng không hề sợ hãi.

“Được chưa?

Cynthia?!” Sau khi thành công thả Garchomp ra, ánh mắt Tô Thanh, Diantha và những người khác đều đồng loạt dừng lại trên người Cynthia.

“Ừm, tôi chuẩn bị xong rồi.” “Vậy thì ra đi, Garchomp!” Thật bất ngờ.

Đối mặt với hai Pokémon ở phía đối diện, Cynthia lại trực tiếp

phái ra con át chủ bài của mình ngay từ đầu, vừa vặn tạo thành một cặp đôi ăn ý (CP cảm partner) với Tô Thanh.

Hai Garchomp xuất hiện trên sân, khung cảnh trông thật hài hòa.

"Cứ thoải mái đi, Giáo sư Oak.

Trận chiến này, ông cứ tấn công trước đi." Thấy Cynthia thả Garchomp ra, tâm trạng Tô Thanh cũng hoàn toàn sôi sục.

Trận chiến này, sắp bùng nổ rồi.

"Pidgeot, Gió Lốc (Gust)!" Cùng với lời nói của Tô Thanh vừa dứt, Giáo sư Oak liền không chút do dự.

"Hô hô hô!" Chỉ trong chốc lát, Pidgeot cấp chuẩn Quán Quân đã phản ứng lại.

Bay lượn trên không, đôi cánh liên tục rung động.

"Garchomp, Bão Cát (Sandstorm)!" Phản ứng của Tô Thanh cũng nhanh chóng tương tự, chỉ ngay khi Giáo sư Oak vừa đưa ra phán đoán.

Tô Thanh đã có đối sách.

Bão Cát không chỉ có thể hóa giải thế tấn công do Gió Lốc tạo thành, mà còn có thể trực tiếp bao trùm toàn bộ sân đấu vào trạng thái Bão Cát.

Kết hợp với Garchomp của Cynthia có khả năng Sand Veil.

Chỉ với một mệnh lệnh, đã có thể thay đổi cục diện trận chiến.

"Gào~!" Cùng với mệnh lệnh của Tô Thanh vang lên.

Garchomp liền gầm thét một tiếng.

Dưới sự kiểm soát mạnh mẽ, toàn bộ chiến trường trực tiếp hiện lên từng lớp năng lượng màu vàng đất, bắt đầu không ngừng bay

lượn trên không.

"?!" Nghe lệnh của Tô Thanh, cùng với cảnh tượng trước mắt.

Nhìn từng lớp hạt màu vàng đất hiện lên trên không.

Chỉ trong chốc lát, Cynthia sở hữu khả năng chỉ huy siêu phàm đã nhanh chóng đoán ra ý đồ của Tô Thanh.

Cô liền mỉm cười.

"Tấn công Pidgeot trước sao?" Cynthia thầm nghĩ.

"Garchomp, tôi cũng dùng Bão Cát." Phản ứng nhanh chóng, Cynthia cũng lập tức ra lệnh tương tự.

"Gào~!" Kêu khẽ một tiếng.

Dưới sự chỉ huy của Cynthia, quanh thân Garchomp của cô cũng đã hiện lên vô tận sức mạnh màu vàng đất.

Dưới sự kiểm soát tinh xảo, những đốm sức mạnh nguyên tố đất ngày càng nhiều.

Dần dần, thậm chí còn trực tiếp bao trùm cả bầu trời.

Như vậy, Bão Cát và Gió Lốc vốn đang cân tài cân sức.

Chỉ trong chốc lát, đã phân định thắng bại.

Cát vàng ngập trời trực tiếp bao trùm toàn bộ sân đấu, cũng bao phủ Pidgeot cấp chuẩn Quán Quân của Giáo sư Oak vào trong đó.

Bốn Pokémon đều bị cát vàng che lấp thân hình.

Môi trường hiện trường hoàn toàn chìm vào một khoảng mênh mông.

Cát vàng ngập trời xen lẫn màu vàng nghệ, che khuất tầm nhìn của tất cả mọi người, bao gồm cả những người đang quan sát trên vách đá.

Ở xa.

Đứng trên rìa vách đá, tâm trạng Serena cũng căng thẳng.

Đôi mắt cô không ngừng theo dõi sự thay đổi của chiến trường.

Nhìn cát vàng ngập trời, tâm trạng Serena cũng trong một khoảnh khắc, bỗng trở nên căng thẳng hơn.

Không thể nhìn thấy tình hình bên trong sân.

Ánh mắt cô liền chuyển sang Tô Thanh và Cynthia một bên.

Chăm chú quan sát sự thay đổi biểu cảm của cả hai.

Đồng thời, trong lòng cô cũng đang thầm hô hào.

"Cố lên, Tô Thanh, chị Cynthia." Biết không thể giúp được gì, Serena chỉ có thể thầm cầu nguyện và cổ vũ cho cả hai trong lòng.

Cố gắng hết sức, hy vọng có thể giúp được cả hai.

Trong sân.

Cùng với Bão Cát bao trùm toàn bộ sân đấu, đối mặt với tình hình này.

Một điều bất ngờ đã xảy ra.

Với tư cách là chủ nhân của Pokémon, bốn Huấn Luyện Gia có mặt, phản ứng của họ lại gần như tương đồng một cách kỳ lạ.

Tất cả đều tỏ vẻ bình thản, không hề có dấu hiệu hoảng loạn.

Thực tế sở dĩ như vậy, chủ yếu là vì tình thế hiện tại, đối với cả hai bên đều có thể chấp nhận được.

Đều có lợi và có hại.

Môi trường Bão Cát sẽ gây sát thương liên tục cho Pokémon trừ các hệ Bay, Đá, Đất và Thép.

Trong số bốn Pokémon trên sân, trừ Pidgeot, thuộc tính của ba Pokémon còn lại gần như đều nằm trong số đó.

Do đó sẽ không bị sát thương bởi Bão Cát.

Còn Pidgeot thì thảm hơn.

Nhưng tại sao lại có nửa mừng nửa lo?

Đó là vì thời tiết Bão Cát sẽ tăng phòng thủ đặc biệt cho Pokémon hệ Thép.

Tương đương với việc Tô Thanh và Cynthia liên thủ, giúp Diantha hoàn thành việc nâng cấp phòng thủ đặc biệt.

Do đó, nói chung đòn tấn công này cũng có lợi có hại.

"Pidgeot, cố gắng bay lên, sử dụng Gió Lốc." Mặc dù không thể nhìn thấy môi trường và tình hình bên trong Bão Cát, nhưng Giáo sư Oak vẫn bình tĩnh ra lệnh.

Bên cạnh.

Chú ý đến chỉ huy của Giáo sư Oak, Diantha cũng thầm khâm phục không thôi.

Trong tình huống này, nếu là Huấn Luyện Gia của Pidgeot, không nói gì khác, hoảng loạn chắc chắn sẽ xảy ra.

Chỉ riêng sự bình tĩnh của Giáo sư Oak, đã không phải ai cũng có thể sánh bằng, quả không hổ danh là cựu Quán Quân Liên Minh đời đầu đã nổi danh từ lâu.

"Hô hô hô!" Cùng với việc Pidgeot vỗ cánh, một phần cát vàng phía trên cũng bắt đầu dần dần tan biến.

Nhưng đối mặt với cảnh tượng này, Tô Thanh và Cynthia vẫn không ngăn cản.

Đang chờ đợi.

Chờ đợi một cơ hội thích hợp để ra tay.

“Vù vù vù!” Đôi cánh liên tục vỗ, Pidgeot sử dụng kỹ năng Gió Lốc, uy lực cũng không ngừng tăng lên.

Trong quá trình này, sở dĩ Tô Thanh và Cynthia không ra lệnh là để dành thời gian cho hai Pokémon xác định vị trí đối phương.

Cuối cùng, dựa vào khả năng cảm ứng lực điêu khắc, trong khoảnh khắc kết nối tâm linh.

Cynthia đã nhận được phản hồi từ Garchomp.

Cô biết, Garchomp đã xác định được vị trí của Pidgeot.

“Garchomp, Long Thần Phủ Trùng (Dragon Claw)!” “Mộ Đá (Rock Tomb)!” Nghe vậy, Tô Thanh cũng nhanh chóng ra một mệnh lệnh phối hợp.

Mặc dù Tô Thanh không có khả năng cảm ứng tâm linh của Pokémon hay cách nghĩ trong đầu chúng, nhưng cùng với việc Garchomp thành công sử dụng Long Thần Phủ Trùng.

Chương 119

Garchomp của Tô Thanh tự nhiên cũng có thể chú ý đến vị trí cụ thể của đồng đội.

Chỉ cần Garchomp của Tô Thanh thành công bắn Mộ Đá về phía mục tiêu của Garchomp, thì đòn tấn công đó sẽ thành công đánh trúng.

"Bành bành bành!" Thực tế, điều Tô Thanh dự đoán hoàn toàn không sai chút nào.

Cùng với năng lượng nguyên tố màu vàng đất hội tụ quanh thân Garchomp.

Khoảng vài chục tảng đá lớn nhỏ khác nhau, liền lơ lửng trên không, trực tiếp theo Long Thần Phủ Trùng của Garchomp của Cynthia lao ra.

Chúng vượt trước Long Thần Phủ Trùng, chặn tất cả các lộ trình thoát của Pidgeot đang bay lượn trên không.

"Phanh" một tiếng!

Trên bầu trời ngay lập tức vang lên một tiếng nổ dữ dội, thân ảnh Pidgeot cũng trong khoảnh khắc đó lùi về phía xa.

Nhưng tốc độ lùi của nó lại vượt quá dự đoán của Tô Thanh và Cynthia.

Dần dần, Pidgeot đang lùi lại thậm chí còn giữ vững được thân hình trên không.

Nó đã chịu đựng một Mộ Đá cùng cấp độ và một Long Thần Phủ Trùng vượt cấp.

Con Pidgeot này quả nhiên có chiến lực mạnh mẽ.

“Vậy sao?!” Ánh mắt dừng lại trên Pidgeot, tầm nhìn của Tô Thanh đã phát hiện ra điều bất thường trên thân Pidgeot.

Hóa ra Giáo sư Oak đã sử dụng Mega Tiến Hóa trong lần va chạm đầu tiên.

Không trách đối phương có thể trực diện nhận lấy đòn tấn công kết hợp của hai Pokémon.

“Bây giờ, đã cảm nhận được vị trí chưa, Aggron.

Trọng Bàng Trùng Tràng (Heavy Slam)!” Lợi dụng lúc Tô Thanh và Cynthia vừa ra đòn tấn công, Diantha bên cạnh cũng không bận tâm đến Pidgeot của Giáo sư Oak.

Trọng điểm của trận đấu đôi (tag battle) cũng nằm ở đây.

Để thành công thắng trong trận đấu đôi, ít nhất phải tin tưởng đồng đội.

Tin rằng họ có thể thành công chịu đựng đòn tấn công.

Thậm chí nếu không chịu được, cũng phải lên kế hoạch cho bước tấn công tiếp theo sẽ diễn ra như thế nào.

Hiện tại, Diantha hiển nhiên là như vậy.

Bất kể Pidgeot có thể sống sót hay không, Diantha đều quyết định sẽ để Aggron.

Lợi dụng khoảnh khắc Pidgeot thu hút sự chú ý của hai Pokémon, để phán đoán vị trí của Garchomp trong Bão Cát.

“Oanh long long!” Lúc này, cùng với sự náo động do Mộ Đá gây ra.

Đối với Aggron có khả năng cảm ứng nhạy bén với năng lượng đá, sau khi đã xác định được vị trí của Garchomp của Tô Thanh.

Nó liền trực tiếp lao thẳng về phía Garchomp của Tô Thanh.

Tiếng bước chân đạp trên mặt đất còn phát ra từng tiếng vang.

Mặt đất cũng trong khoảnh khắc đó rung chuyển.

"?!" Cảm nhận sự rung chuyển trên mặt đất.

Do sự hỗn loạn mà Bão Cát gây ra, Tô Thanh không thể nghe thấy mệnh lệnh mà Diantha đưa ra, cũng không biết rốt cuộc điều gì đã xảy ra trong Bão Cát.

Nhưng mặc dù vậy, phản ứng của Tô Thanh vẫn rất nhanh chóng.

Ngay khi trong lòng sản sinh một dự cảm không lành, Tô Thanh liền ra một mệnh lệnh chính xác.

"Garchomp, bay lên trời!" "Hưu hưu hưu!" Lời nói vừa dứt, Garchomp của Tô Thanh liền phản ứng lại.

Nó trực tiếp bay thẳng lên phía trên.

Với tư cách là Garchomp cấp chuẩn Quán Quân, việc nghe theo chỉ huy của chủ nhân trong trận chiến đương nhiên là dễ dàng.

Tuy nhiên, do khoảng cách quá gần, Tô Thanh nghe thấy một tiếng kêu đau đớn phát ra từ trong Bão Cát.

Đó quả thật là tiếng kêu đau của Garchomp, khi Garchomp bay lên bầu trời, Tô Thanh cũng hiểu ra điều vừa xảy ra.

Ánh mắt anh tập trung vào chân phải đang run rẩy của Garchomp.

Anh thấy trên chân phải xuất hiện một mảng bầm tím.

Chắc là vừa rồi trong Bão Cát, Garchomp đã bị Aggron tấn công.

"Garchomp, Cú Va Chạm Khổng Lồ (Giga Impact)!

Mục tiêu là Pidgeot." Mặc dù Garchomp bị thương, nhưng dựa vào cái nhìn đối diện trong khoảnh khắc đó, Tô Thanh đã biết được

lựa chọn của Garchomp.

Nó chọn chiến đấu đến cùng.

Dù chỉ còn một chút thể lực, Garchomp cũng sẽ không từ bỏ, niềm tin.

“Hưu hưu hưu!” Lời nói vừa dứt!

Từng lớp khí lưu màu trắng liền bám vào đỉnh đầu Garchomp, xoáy tròn quanh mặt Garchomp.

Chúng xoay tròn cực nhanh từ trái sang phải, năm luồng khí lưu màu trắng đều duy trì tốc độ xoay cực nhanh.

Mang lại động năng mạnh mẽ cho Garchomp.

Kết hợp với tốc độ bay vốn có của Garchomp, đơn giản là như Garchomp tự mang theo một bộ tăng áp xoắn ốc.

Tốc độ bay càng đột ngột tăng vọt.

“Vù!” Cố gắng chịu đựng luồng khí trắng của Cú Va Chạm Khổng Lồ xoáy trên đỉnh đầu, thân ảnh Garchomp liền trực tiếp lao về phía Mega Pidgeot trên bầu trời.

“Pidgeot, Chém Gió (Air Slash)!” Chứng kiến cảnh tượng trên bầu trời, Giáo sư Oak cũng nhanh chóng ra lệnh.

Mệnh lệnh vừa vang lên, đôi cánh của Mega Pidgeot đã nhanh chóng vỗ.

Trong lúc hành động còn tạo ra từng luồng khí trên không.

Khí lưu màu trắng dần dần hình thành phía trước Mega Pidgeot, trông như những lưỡi dao sắc bén.

“Vù vù vù!” Sau khi tập trung hoàn tất, kỹ năng đặc biệt hệ Bay sắc bén, Chém Gió, lập tức được kích hoạt.

Từng lưỡi dao sắc bén, giống như vũ khí vật chất thật sự.

Chúng lần lượt oanh tạc về phía Garchomp.

Va chạm vào luồng khí trắng bọc ngoài Garchomp.

Uy lực do Cú Va Chạm Khổng Lồ mang lại, đã trực tiếp hóa giải thành công Chém Gió.

Sức mạnh của hai kỹ năng luôn có sự chênh lệch trời vực.

Cú Va Chạm Khổng Lồ với uy lực 150, cộng thêm lực tấn công xuất sắc của Garchomp, hiệu quả hiển nhiên mạnh hơn rất nhiều so với Chém Gió chỉ có uy lực 75.

"Bành bành bành!" Cùng với một loạt tiếng nổ vang lên.

Thân thể được bao phủ bởi năm luồng khí, và trong tình huống Garchomp đang xoay tròn cực nhanh ở trán, Garchomp cứ như thể đã gắn một chiếc khoan xoay tròn cực nhanh ở trán.

Nó điên cuồng dẫn động khí lưu, tiếp tục lao về phía Pidgeot trên bầu trời.

"Nhanh tránh ra, Pidgeot, bay thẳng lên." Thấy Chém Gió của Pidgeot không ngăn chặn thành công, Giáo sư Oak cũng đã có ý định lùi bước.

Cứng đối cứng?

Hiển nhiên không phải là một quyết định sáng suốt.

Mặc dù Pidgeot quả thật đã Mega Tiến Hóa.

Nhưng nhìn thể hình của Pidgeot sau Mega Tiến Hóa có thể thấy, Pidgeot không phải là Pokémon mạnh về tấn công vật lý.

Nếu để nó đối đầu trực diện với Garchomp của Tô Thanh, kết quả thật sự không chắc đã giành được ưu thế.

Trong tình huống có cơ hội, đương nhiên phải chọn phương thức tác chiến tối ưu.

Nhưng đối mặt với tình cảnh này, nếu nắm bắt cơ hội, Tô Thanh có thể sẽ không để nó trốn thoát.

“Garchomp, giữ vững Cú Va Chạm Khổng Lồ, sử dụng Long Thần Phủ Trùng (Dragon Claw)!” Hành động này của Tô Thanh có thể nói là một quyết định cực kỳ táo bạo.

“Gào~!” Trên bầu trời, cùng với mệnh lệnh của Tô Thanh được đưa ra.

Garchomp liền nhanh chóng thực hiện mệnh lệnh của Tô Thanh, từng lớp ánh sáng xanh nhạt xung quanh nó liền bắt đầu hội tụ.

Sau đó dần dần từ trên không trung hội tụ vào thân Garchomp, tạo thành một lớp giáp màu xanh nhạt ở bên ngoài thân Garchomp.

Bám vào bên trong luồng khí trắng.

“Bành bành bành!” Cùng với sự hội tụ của hai luồng sức mạnh Cú Va Chạm Khổng Lồ và Long Thần Phủ Trùng.

Va chạm, tập trung, mặc dù hai luồng sức mạnh vốn cùng nguồn, đều xuất phát từ Garchomp, nhưng sự ma sát cần thiết vẫn có.

Khi sử dụng hai luồng sức mạnh khác nhau, biểu cảm Garchomp càng trở nên đặc biệt nghiêm trọng.

Trong miệng nó cũng nhanh chóng phát ra một tiếng kêu đau đớn.

“Gào~!” “Hưu!” Mang theo âm thanh chấn động (sonic boom), sau tiếng kêu đau đớn, Garchomp liền với vẻ kiên nghị trực tiếp lao thẳng lên bầu trời.

Nó lao về phía Pidgeot đang bay lên cao cực nhanh, cố gắng né tránh.

Chương 120

"Tình huống này…" Nhìn mệnh lệnh Tô Thanh đưa ra, cùng với động tác tương ứng của Garchomp trên bầu trời.

Cynthia bên cạnh lúc này cũng kinh ngạc đến ngây người.

Không nói đến việc sau khi Cú Va Chạm Khổng Lồ kết thúc, Garchomp sẽ bị phản phệ kỹ năng, thân thể sẽ rơi vào trạng thái cứng đờ.

Chỉ riêng việc, vừa duy trì sử dụng Cú Va Chạm Khổng Lớ, vừa sử dụng thêm một kỹ năng khác là Long Thần Phủ Trùng.

Chuyện này nghe có vẻ hơi vô lý.

Cần bao nhiêu lực kiểm soát tinh xảo, cùng với thể chất hùng hậu đến mức nào mới có thể thực hiện được chiêu liên hoàn như vậy.

Chiêu liên hoàn như thế này Cynthia ước chừng cũng không dám mạo hiểm sử dụng.

Chỉ riêng việc sử dụng đơn độc Cú Va Chạm Khổng Lồ, sau khi kỹ năng kết thúc.

Sự phản phệ mà Garchomp phải chịu, nỗi đau đớn mà cơ thể phải chịu, cùng với việc cơ thể rơi vào trạng thái cứng đờ, sẽ khiến nó rất bị động trong trận chiến.

Nếu trong quá trình sử dụng Cú Va Chạm Khổng Lồ, lại phân tâm sử dụng Long Thần Phủ Trùng như Tô Thanh.

Chưa nói đến việc có thể kiểm soát tốt hai luồng sức mạnh hay không, không để chúng triệt tiêu lẫn nhau.

Việc có thể thành công làm hai việc cùng lúc đã là một điều khá

mơ hồ rồi.

“Bành!

Bành!

Bành!” Có sự gia tốc của Long Thần Phủ Trùng.

Garchomp của Tô Thanh đã hoàn toàn được bao phủ trong một luồng sáng trắng xanh xen kẽ.

Tốc độ bay thẳng lên của nó càng cực kỳ khủng khiếp.

Lực va chạm siêu mạnh, trực tiếp kích động từng lớp sóng không gian trên không trung.

Như thể tạo ra từng đợt sóng tròn trong không khí, không ngừng lan tỏa ra xung quanh như gợn sóng.

Sau đó phát ra một loạt tiếng “bành bành bành”.

“Pidgeot~!” Bay lượn trên bầu trời.

Thân thể Pidgeot đang bay thẳng lên, cũng đã cảm nhận được mối đe dọa từ phía sau.

Cảm nhận được luồng sức mạnh đó không ngừng áp sát, mặc dù không quay đầu lại nhưng Pidgeot cũng đã biết tình hình khẩn cấp không thể trì hoãn.

“Chết rồi!” Chú ý đến cảnh tượng xuất hiện.

Phía dưới, sắc mặt Giáo sư Oak cũng đột nhiên thay đổi.

Ông chưa từng nghĩ, chỉ huy của Tô Thanh lại sắc bén đến vậy.

Lại có thể sử dụng chiêu kết hợp siêu tốc không thể tin nổi như vậy, căn bản không cho ông thời gian phản ứng.

Lúc này ra lệnh, với tốc độ của Garchomp, Mega Pidgeot căn bản không có cơ hội phản ứng.

“Bì~!!!” Pidgeot giãy giụa gầm lên giận dữ.

Mega Pidgeot đang bay lượn trên bầu trời, cũng đã cảm thấy rằng dưới một đòn tấn công này, nó có khả năng sẽ mất khả năng phản kháng.

Vì vậy, trong tình thế tuyệt vọng, niềm tin chiến đấu trong đầu Mega Pidgeot càng trở nên mạnh mẽ, kiên cường hơn.

Một luồng năng lượng màu trắng sữa đột nhiên bùng phát từ thân thể nó.

Năng lượng màu trắng sữa gần như trực tiếp bao trùm hoàn toàn Mega Pidgeot vào trong đó.

Sau đó nó trực tiếp lao thẳng lên phía trên, rồi dưới ánh mắt kinh ngạc của Tô Thanh, Giáo sư Oak, và tất cả mọi người đang quan sát tại hiện trường.

Nó kiên quyết lao thẳng vào Garchomp.

“Cái gì?!

Công Kích Thần Điểu (Divine Bird)!” Một ý nghĩ như vậy đột nhiên hiện lên trong đầu Giáo sư Oak, Tô Thanh và những người khác.

Cảnh tượng xuất hiện cũng khiến mọi người có mặt không khỏi hơi sững sờ.

Đây là đại chiêu hệ Bay, một kỹ năng có uy lực 200.

Sự khủng khiếp về uy lực của nó không cần phải nói nhiều, đối đầu với Cú Va Chạm Khổng Lồ cũng chắc chắn giành chiến thắng.

Huống chi đây là một Mega Pidgeot.

Bay lượn trên bầu trời, hai Pokémon mỗi con kéo theo một vệt dài, trông thật ngầu.

Giống như những sao chổi không ngừng di chuyển nhanh trong vũ trụ, để lại một vệt bạc dài trong vũ trụ.

"Oanh long long!" Hai luồng sức mạnh thuần trắng va chạm vào nhau, sau đó bùng phát một luồng ánh sáng mạnh mẽ.

Ngay sau đó lại có thêm một luồng ánh sáng xanh mạnh mẽ bám vào, hai luồng sức mạnh hoàn toàn va chạm vào nhau.

Tất cả mọi người có mặt đều nhắm mắt lại dưới ánh sáng chói lòa.

"Hô hô hô!" Gió cuồng phong thổi tới, vụ nổ cũng gây ra từng luồng khí mạnh mẽ.

Những luồng khí này không ngừng phun ra từ tâm vụ nổ, lan ra bốn phía.

Trong khoảnh khắc đó, mọi người trên vách đá cũng liên tục bị gió lốc thổi bay người, có chút không vững.

Thậm chí có người suýt chút nữa bị thổi xuống vách đá.

May mắn thay có bác sĩ Yamanashi ở bên cạnh hỗ trợ, nên mới thoát khỏi nguy hiểm.

"Bành bành bành!" Cùng với toàn bộ quá trình ánh sáng lan tỏa, sau đó lại có từng tiếng nổ liên tục truyền ra.

Một lát sau, ánh sáng lại dần dần tan biến.

Hai Pokémon trực diện va chạm vào nhau, cũng trong quá trình này, hiện rõ hình dáng của mình.

"Hô hô hô!" Gió rít gào, thổi tan bụi khói và Bão Cát trên sân.

Trong cuộc giao chiến vừa rồi, Garchomp của Tô Thanh, và Mega Pidgeot của Giáo sư Oak sau khi chịu phản phệ, hai Pokémon vẫn trực tiếp va chạm xuống mặt đất.

Lúc này, khi mọi người đang chú ý đến hiện trường, hai Pokémon cũng miễn cưỡng đứng dậy, ánh mắt tỏ vẻ ương ngạnh.

So với Pidgeot, trạng thái của Garchomp của Tô Thanh hiển nhiên tệ hơn.

Cơn đau ở chân phải vẫn không ngừng tiếp diễn.

Có vẻ như đòn tấn công của Aggron lúc nãy, cho đến hiện tại, vẫn đang phát huy tác dụng.

"Chẳng lẽ, Tô Thanh thua rồi sao?!" Trên vách đá, nhìn tình hình phía dưới.

Serena đội chiếc mũ tròn màu đỏ, được Shiny Alola Ninetales dùng đuôi che chở, đột nhiên cảm thấy trong lòng một trận khó chịu.

Cô phẫn nộ không yên.

Trong ánh mắt còn lộ ra một biểu cảm vô cùng phức tạp.

Dường như đang thầm hỏi Tô Thanh có đang lo lắng không.

Nếu có thể, Serena thật sự hy vọng Tô Thanh có thể giành chiến thắng trong trận đấu.

"Oanh long!" Cùng với suy nghĩ của Serena, hiện trường cũng đã xảy ra một sự thay đổi lớn.

Pidgeot vốn trông có vẻ vẫn còn sức sống, lại đột nhiên nhắm mắt lại, hóa thành hình xoắn ốc.

Đôi cánh hơi mở ra.

Sau đó liền trực tiếp ngã xuống mặt đất.

Ngoài tiếng "phanh" một tiếng, nó còn làm tung lên một loạt bụi đất.

"Tuyệt vời!" Tận mắt chứng kiến cảnh tượng này, Serena trên rìa

vách đá lúc này cũng không thể kìm nén được nữa.

Cô phấn khích, thậm chí còn vui sướng nhảy cẫng lên dưới ánh mắt chú ý của đám đông.

Đôi mắt cô híp lại thành hình lưỡi liềm, dang tay ôm lấy bộ lông xanh đậm của Shiny Ninetales.

Vui vẻ ôm chầm lấy Alola Ninetales, được Alola Ninetales dùng chiếc đuôi mềm mại bao bọc.

Phía dưới, tận mắt chứng kiến Pidgeot ngã xuống, Tô Thanh cũng hơi ngơ ngác, trong lòng khó hiểu.

"Ơ?

Không ngờ, mình lại giành chiến thắng." Tô Thanh gãi mũi, có chút ngạc nhiên lẩm bẩm.

Rõ ràng, cảnh tượng này xảy ra, Tô Thanh đã không lường trước được.

Nhưng mặc dù kinh ngạc, tốc độ phản ứng của Tô Thanh cũng nhanh chóng, cùng với tiếng gầm thét của Garchomp xuất hiện, ánh mắt Tô Thanh đã nhìn về phía sân đấu.

Anh thấy Garchomp đang vô cùng phấn khích vì chiến thắng đối thủ.

Thân hình trông có vẻ hơi chao đảo.

Phản ứng lại, Tô Thanh liền nhanh chóng sờ lấy Pokeball ở bên hông, giơ thẳng về phía trước.

"Về đi, Garchomp." Tô Thanh vui vẻ nói.

Thể lực của Garchomp đã cạn kiệt, nếu tiếp tục để Garchomp tham gia chiến đấu, thì hiển nhiên là không thực tế.

Chương 121

Vì vậy, Tô Thanh sẽ không ép buộc Garchomp chiến đấu đến giây phút cuối cùng.

"Cạch!" Cùng với việc Luxury Ball trong tay Tô Thanh mở ra, một luồng ánh sáng đỏ liền trực tiếp chiếu vào Garchomp đang thở hổn hển, biến nó thành một luồng ánh sáng đỏ.

Hút vào trong Pokeball.

Ngẩng đầu, ánh mắt Tô Thanh liền dừng lại trên người Giáo sư Oak, nở một nụ cười.

"Ông nhường rồi, Giáo sư Oak." Tô Thanh vui vẻ nói.

Do Pokémon của Tô Thanh và Giáo sư Oak đã mất khả năng chiến đấu.

Lúc này, Cynthia và Diantha tự nhiên cũng dừng chỉ huy Pokémon của mình.

Họ từ từ chờ đợi lựa chọn của hai người.

Dành thời gian để thả Pokémon tiếp theo ra.

"Haha, tiếc quá, suýt chút nữa là thắng rồi.

Đúng là thế hệ sau mạnh hơn thế hệ trước, thời đại của tôi đã qua rồi." Giáo sư Oak lắc đầu bất lực.

Thất bại trong trận chiến cũng khiến Giáo sư Oak không khỏi thầm cảm thán, sắc mặt có chút buồn bã.

Một lúc lâu.

Sau khi xua đi những suy nghĩ trong đầu, Giáo sư Oak liền lấy ra một quả Pokeball trắng đỏ bình thường.

Ngẩng đầu, bốn mắt nhìn nhau.

Tô Thanh cũng nhận ra được sự tự tin mạnh mẽ trong ánh mắt của Giáo sư Oak.

Có vẻ như, đây chính là con át chủ bài của Giáo sư Oak.

"Cạch!" Cùng với việc Giáo sư Oak ném Pokeball ra, ngay khi quả Pokeball trắng đỏ mở ra.

Giống như Tô Thanh đã dự đoán, Tô Thanh quả nhiên đã nhìn thấy một thân hình mập mạp quen thuộc trong luồng ánh sáng đỏ.

Đúng như Tô Thanh đã dự đoán.

"Quả nhiên là Dragonite sao?" Tô Thanh thầm thì.

Đúng vậy, chỉ có thể là khi Giáo sư Oak phái Dragonite ra, trên mặt ông mới lộ ra vẻ tự tin mạnh mẽ như vậy.

Chỉ là, đối mặt với cường địch như vậy, Tô Thanh lại không hề rụt rè.

Ngược lại, tâm trạng Tô Thanh lúc này lại trở nên vô cùng kích động.

"Gầm~!" Gầm thét một tiếng, cùng với thân hình mập mạp của Dragonite hiện ra trên sân.

Nó nghiêng đầu, đánh giá Tô Thanh và Cynthia phía trước, trên mặt Dragonite ngay lập tức hiện lên một vẻ mặt bối rối.

Nó hơi quay đầu, nhìn Giáo sư Oak, và trạng thái của Diantha.

Sau đó lại liếc nhìn Garchomp đang bay lượn trên không, và Aggron đang chuẩn bị sẵn sàng.

Dragonite lúc này mới hiểu ra rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Khi tận mắt chứng kiến toàn bộ hành động của Dragonite, Giáo sư

Oak lúc này cũng cảm khái vạn phần.

Hồi tưởng kỹ lại, đã hơn mười năm trôi qua kể từ lần cuối cùng ông kề vai chiến đấu cùng Dragonite.

Hơn mười năm chờ đợi dài đằng đẵng, cứ thế mà trôi qua lúc nào không hay.

Đối với một Pokémon Quán Quân khao khát chiến đấu, điều này không nghi ngờ gì là tàn nhẫn.

Với tư cách là một bác sĩ Pokémon có uy tín và một Huấn Luyện Gia Quán Quân, trong mười năm trời lại không phát hiện ra chuyện này, thật sự có chút đáng thương một cách khó hiểu.

Suy nghĩ như vậy, Giáo sư Oak cũng thầm lắc đầu, một lúc lâu sau, ông mới xua đi những suy nghĩ đó.

"Dragonite, ta đã lâu rồi không thực sự có đồng đội.

Đã khao khát chiến đấu từ lâu rồi phải không?" Ánh mắt nhìn thẳng vào Dragonite, Giáo sư Oak nghiêm túc nói.

Lúc này, nghe lời Giáo sư Oak nói.

Dragonite cũng đã hiểu ra rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, biết rằng sắp có thể tham gia chiến đấu.

Mặc dù Dragonite đã lâu không chiến đấu có chút bỡ ngỡ, nhưng kỹ năng sử dụng thì đã nằm lòng, thậm chí đã hình thành ký ức cơ bắp.

Không khỏi, đối với trận chiến này, trong lòng nó cũng đã tràn đầy sự tự tin và phấn khích mạnh mẽ.

"Gầm~~~!" Ngay lập tức, hiểu rằng sắp có thể tham gia chiến đấu, Dragonite – con át chủ bài của Giáo sư Oak – càng trực tiếp gầm thét phấn khích.

“Vậy thì, nhờ cậu một trận, Blaziken!” Tô Thanh nghiêm trọng nói.

Đối mặt với Dragonite – con át chủ bài của Giáo sư Oak, trong lòng Tô Thanh tự nhiên tràn đầy sự sùng kính và cảnh giác.

Vì vậy, sau khi đã cân nhắc kỹ lưỡng trong đầu, tổng hợp mọi yếu tố.

Cuối cùng, Tô Thanh quyết định phái ra Pokémon khởi đầu của mình.

Định vị và lựa chọn phóng thích Pokémon để đối chiến.

“Khặc!” Theo luồng sáng từ Pokeball chiếu ra, rọi thẳng vào trung tâm sân đấu.

Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh đã xuất hiện.

Thân hình cao lớn uy vũ, cơ bắp trên cánh tay vô cùng rắn chắc.

Trông rất cân đối, tràn đầy cảm giác sức mạnh nhưng lại không hề khiến người ta thấy nặng nề.

Dưới lớp cơ bắp thon dài như báo săn ẩn chứa sức bùng nổ kinh người.

Một cỗ khí thế vô hình bao trùm lấy Blaziken Dị Sắc.

Dần dần, khí thế đỉnh phong cấp bậc Quán Quân bùng phát từ cơ thể Blaziken Dị Sắc, lan tỏa khắp sân đấu, tác động lên các Pokémon xung quanh.

Dragonite do Giáo sư Oak phái ra cũng chịu áp lực từ uy áp siêu cường này, khiến nó cảm thấy căng thẳng và cảnh giác trong lòng.

“Gầm!” Ngẩng đầu, Dragonite của Giáo sư Oak liền gầm lên.

Âm thanh chấn động màng tai, truyền đi xa.

Đối mặt với Blaziken của Tô Thanh, Dragonite của Giáo sư Oak tỏ ra nghiêm túc, bởi nó hiểu rằng Blaziken trước mặt không hề thua kém nó.

Ngẩng đầu, ánh mắt Tô Thanh lập tức giao nhau với Giáo sư Oak.

Ánh mắt còn lại cũng liếc nhanh sang Diantha bên cạnh Giáo sư Oak.

Ánh mắt chạm nhau, Tô Thanh liền gật đầu.

Sau đó hai bên liền ngầm hiểu mà đồng loạt ra lệnh.

"Dragonite, Tóm Sét (Thunder Wave)." Giáo sư Oak dẫn đầu chỉ huy.

Ý đồ của ông rõ ràng là dùng Tóm Sét để gây nhiễu trạng thái của Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh, khiến tốc độ của nó giảm mạnh, bị hạn chế nhất định.

Tương tự, Tô Thanh cũng phản ứng nhanh chóng, chỉ trong nháy mắt đã có đối sách.

"Blaziken, Tấn Công Nhanh (Quick Attack)." Tô Thanh cực kỳ tự tin nói, trên mặt cũng tự chủ lộ ra nụ cười.

So tốc độ, Blaziken Dị Sắc sẽ không yếu hơn Dragonite của Giáo sư Oak.

Blaziken của Tô Thanh hoàn toàn có thể hoàn thành né tránh trước khi Tóm Sét kịp đến.

Hơn nữa, Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh còn có Ability Tăng Tốc (Speed Boost), có thể nói càng đánh càng mạnh.

Một bên, Diantha đã chờ đợi từ lâu, chứng kiến mọi chuyện xảy ra, cũng lập tức triển khai công kích.

Vừa suy nghĩ, trong lòng còn có ý định phối hợp tấn công với Giáo

sư Oak.

Ngay lập tức cô ấy khẽ hô lên.

“Aggron, Mộ Đá (Rock Tomb).” Diantha ra lệnh với tốc độ cực nhanh.

Ồ?

Dùng Mộ Đá để chặn Tấn Công Nhanh của Blaziken Dị Sắc ư?

Chứng kiến mọi chuyện, não bộ Tô Thanh cũng đang vận hành tốc độ cao.

Anh suy nghĩ về những sai lệch có thể xảy ra trong trận đấu, cũng như những đòn tấn công kết hợp đặc biệt có thể phải chịu tiếp theo.

Ngẩng đầu, Tô Thanh đã ung dung ra lệnh tiếp theo.

“Blaziken, Tấn Công Nhanh (Quick Attack).” Lệnh này rõ ràng là Tô Thanh định dùng Tấn Công Nhanh để thoát khỏi vòng vây của Mộ Đá.

Tuy nhiên, đối mặt với lựa chọn của Tô Thanh, Cynthia vẫn im lặng bên cạnh lại nở một nụ cười khác lạ.

“Anh Tô Thanh, không quên hai đồng đội của tôi chứ?!” Giọng nói trong trẻo nhanh chóng lọt vào tai Tô Thanh, khiến anh không khỏi hơi ngạc nhiên.

Nhất thời anh không hiểu lời Cynthia rốt cuộc có ý đồ gì.

Cùng lúc đó, trận đấu trên sân đương nhiên vẫn tiếp tục, kèm theo Blaziken phát động Tấn Công Nhanh.

Thân hình Blaziken đã được bao bọc trong một vệt lửa xanh lam.

Nó nhanh chóng lao tới, hóa thành một đạo lam quang.

Chương 122

Tuy nhiên, khi Blaziken sắp lao ra khỏi vòng vây Mộ Đá, một đòn tấn công màu xanh nhạt bất ngờ xuất hiện.

Nó trực tiếp tấn công vào kỹ năng Mộ Đá do Aggron sử dụng, trước khi Blaziken kịp thoát thân.

Một tiếng nổ long trời lở đất bùng phát.

Oanh long long!

Trong quá trình nổ, do va chạm của hai luồng năng lượng.

Mộ Đá vốn đang thành khối, càng bị năng lượng va chạm mà hoàn toàn phá hủy.

Từng khối đá văng thẳng ra bốn phía.

Chúng đập xuống đất, tạo thành những hố nhỏ khắp nơi.

Mặt đất như vừa trải qua một trận Thiên Thạch Long Tinh (Draco Meteor) được làm suy yếu, khắp nơi là vết tích tàn phá.

"Cái gì?

Long Phẫn Nộ (Dragon Rage)!" Tận mắt chứng kiến cảnh này, Tô Thanh đã hiểu ra.

Anh khẽ lẩm bẩm, thậm chí còn hoài nghi mà suy nghĩ một lát trong đầu.

Tuy nhiên, chưa kịp để Tô Thanh lẩm bẩm xong, bên tai anh lại vang lên một giọng nói trong trẻo như tiếng chuông bạc, vô cùng dễ nghe.

Âm thanh lọt vào tai, ngay khi nghe thấy giọng nói đó, tai Tô Thanh không khỏi khẽ run lên.

“Không sai, đúng là Long Phẫn Nộ.

Cho nên phải tin tôi chứ.” Kích hoạt Điêu Khắc Chi Lực của mình, dựa vào nó để giao tiếp tâm linh với Garchomp và phóng ra một đòn Long Phẫn Nộ.

Quay đầu, ánh mắt Cynthia đối diện với Tô Thanh, cô liền dịu dàng mỉm cười.

Nụ cười đầy sức lôi cuốn đó đã tạo ra một tác động thị giác mạnh mẽ lên Tô Thanh, khiến anh không khỏi sững sờ.

Một lát sau, Tô Thanh phản ứng lại, cũng đáp lại Cynthia bằng một nụ cười xuất phát từ tận đáy lòng, trông rất hạnh phúc.

Chậc chậc!

Để ý cảnh tượng này, Giáo sư Yamanashi trên sườn đồi không khỏi thầm tặc lưỡi.

Ông khẽ quay đầu, ánh mắt đặt lên Serena bên cạnh.

Thấy Serena đang chăm chú nhìn xuống dưới, cùng với sự thay đổi biểu cảm của cô, Giáo sư Yamanashi thầm ngưỡng mộ không thôi.

“Khi lão phu còn trẻ sao không gặp được nhiều hồng nhan tri kỷ như vậy chứ?

Người với người tức chết nhau mà.” Không còn cách nào khác, trong tình huống này, Giáo sư Yamanashi đành phải chủ động bỏ qua bầu không khí “cẩu lương” nồng nặc đang tỏa ra bên cạnh, chuyên tâm hướng mắt xuống phía dưới.

Một bên, khi tình hình bên dưới lọt vào mắt Serena.

Tâm trạng Serena trên sườn đồi cũng phức tạp không kém, một cỗ ghen tị nồng nặc nổi lên trong lòng cô.

Cộng thêm nụ cười xuất phát từ đáy lòng mà Tô Thanh đáp lại

Cynthia, đã châm ngòi ngọn lửa ghen tuông trong lòng cô.

Cô thầm tức điên lên trong lòng. 'Chị Cynthia đáng ghét.

Sao có thể như vậy chứ!

Sao có thể!!!

Rõ ràng đang chiến đấu mà!

Đáng ghét~ đáng ghét~' "Đáng ghét!!!" Đặc biệt là cuối cùng, Serena đang tức điên lên trong lòng, càng trực tiếp hô to hai từ cuối cùng.

Cùng lúc đó, hai bên má trắng nõn của Serena cũng phồng lên.

Trông tròn vo, ánh mắt cũng trở nên hung ác.

Trông vô cùng hung dữ.

Chỉ tiếc là cảnh này Tô Thanh và phần lớn các Huấn Luyện Gia bên cạnh chắc chắn không thể thấy được.

Với sự bảo vệ toàn diện của Ninetales Dị Sắc Alola.

Ước tính chỉ có người quản lý bên cạnh Serena, và Giáo sư Yamanashi có thể thấy đầu và mũ của Serena.

Còn những thứ khác, cơ bản đều bị Ninetales Dị Sắc Alola dùng đuôi bao bọc lại, bảo vệ kín mít.

Bên dưới, lúc này Tô Thanh cũng đã phản ứng lại.

Ánh mắt anh đặt lên Cynthia, cũng cảm nhận được một cảm giác huyền ảo khó tả.

Cảm giác này khiến anh không khỏi liên tưởng đến trước đây.

Điêu Khắc Chi Lực ư?

Tô Thanh thầm nghĩ trong lòng.

Tuy nhiên, trong lúc Tô Thanh đang thầm suy nghĩ, một điều bất ngờ đã xảy ra.

Trong đầu Tô Thanh, bỗng nhiên vang lên một âm thanh.

Một lúc sau, Tô Thanh mới ngơ ngác khẽ lắc đầu, kết quả là khi anh nhìn vô định ra giữa sân đấu.

Tô Thanh đã thấy, Blaziken đang chăm chú quan sát chiến trường, ánh mắt đầy kinh ngạc.

"Cái gì?!" Tình hình này xuất hiện, không khỏi khiến Tô Thanh thầm giật mình.

Cùng lúc đó, khi Tô Thanh đang rơi vào suy tư, trận chiến vẫn tiếp tục.

Diantha trực tiếp ra lệnh tấn công.

Aggron xông thẳng về phía Blaziken Dị Sắc mà không hề lùi bước.

Tương tự, Dragonite cấp bậc Quán Quân đỉnh phong của Giáo sư Oak cũng nhanh chóng sử dụng Long Phẫn Nộ trong nháy mắt.

Không còn cách nào.

Do Tô Thanh đang nghiêm túc suy nghĩ vấn đề, Blaziken nhất thời không nhận được hồi đáp từ chủ nhân.

Nó đành phải dựa vào tốc độ xuất sắc, né tránh và dần dần triển khai chiến thuật du kích.

Một bên, Cynthia cũng không hề nương tay, vẫn không ngừng chỉ huy Garchomp trên bầu trời triển khai công kích.

Kèm theo từng đòn tấn công không ngừng từ trên không giáng xuống, Dragonite của Giáo sư Oak và Aggron của Diantha cũng lần lượt tránh né mũi nhọn của Garchomp.

Phối hợp với Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh thỉnh thoảng sẽ đánh lén đối thủ, toàn bộ trận chiến diễn ra có qua có lại.

Chỉ là, tình huống này xuất hiện, đã khiến Cynthia, vốn là đồng đội của Tô Thanh, cảm thấy kinh ngạc.

Khẽ quay đầu, ánh mắt đặt lên Tô Thanh.

Cynthia cũng nhìn rõ dáng vẻ Tô Thanh lúc này, thấy biểu cảm trên mặt anh đầy vẻ trống rỗng.

Lập tức, Cynthia càng thêm bối rối.

Trong lòng cô càng lo lắng hơn, cho rằng Tô Thanh đã gặp phải rắc rối.

"Anh Tô Thanh, sao vậy?!" Cynthia lo lắng hỏi.

Đồng thời, Cynthia cũng không quên phân tâm lợi dụng sự tiện lợi của Điêu Khắc Chi Lực để giao tiếp với Garchomp.

Nhằm đảm bảo cục diện trên chiến trường tạm thời ổn định.

Chỉ là, giọng nói của Cynthia dường như bị Tô Thanh bỏ qua.

Tô Thanh vẫn đứng ngây ra đó, trông ngơ ngẩn.

Bên cạnh, một con Umbreon Dị Sắc đang lơ lửng trên không, và một con Umbreon Dị Sắc đang đứng vững trên mặt đất cũng lộ ra vẻ bối rối.

Đặc biệt là con Umbreon đang lơ lửng trên không, là Mew hóa thân thành.

Ngay khi phát hiện tình hình này, Mew hóa thân thành Umbreon Dị Sắc liền bay lượn trước mặt Tô Thanh.

Nó trừng hai mắt to tròn, nhìn thẳng vào ánh mắt Tô Thanh.

Tuy nhiên, Mew lại không thể thành công giao tiếp bằng ánh mắt

với Tô Thanh, vì đôi mắt anh đã mất tiêu cự từ lâu.

Dường như anh đang suy nghĩ điều gì đó.

Một lúc sau, theo diễn biến dần dần của trận chiến.

Sau một hồi trầm tư, Tô Thanh bỗng nhiên phản ứng lại.

Cơ thể anh chợt động.

Một luồng năng lượng màu xanh lam siêu cường, ngay lập tức bùng phát từ cơ thể Tô Thanh.

Sau đó nó trực tiếp lao thẳng vào giữa sân, đến chỗ Blaziken Dị Sắc đang giao chiến ác liệt với Dragonite của Giáo sư Oak.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng với năng lượng màu xanh lam không ngừng tuôn ra, cơ thể Tô Thanh cũng dần trở nên yếu hơn.

Thậm chí trên chiến trường hỗn loạn, cơ thể Tô Thanh ẩn ẩn có xu hướng muốn đổ gục.

Chương 123

Chứng kiến cảnh này, Cynthia tự nhiên cũng không còn bận tâm đến chuyện khác.

Do đó, cô liền nhanh chóng thu hồi việc sử dụng Điêu Khắc Chi Lực, chạy nhanh đến bên cạnh Tô Thanh.

Cô đưa tay đỡ lấy Tô Thanh đang đứng không vững, trên nét mặt tràn đầy vẻ quan tâm nồng hậu.

"Tô Thanh!!!" Trên sườn đồi.

Tận mắt chứng kiến Tô Thanh sắp đổ gục, rồi ngay sau đó được Cynthia đỡ lấy.

Tim Serena trên sườn đồi cũng thắt lại.

Ánh mắt cô lóe lên sự lo lắng tột độ.

Hai bàn tay trắng nõn cũng nắm chặt lấy nhau, tâm trạng rối bời.

"Ninetales, mau đưa em xuống xem sao!" Serena lo lắng nói.

Lúc này, cô hiển nhiên cũng không còn bận tâm đến những chuyện khác.

Thậm chí còn gạt bỏ cả sự an nguy của bản thân.

Tình huống này xuất hiện, cũng khiến Giáo sư Yamanashi bên cạnh không khỏi sững sờ.

Một lúc sau.

Trong tình huống đã phản ứng lại, Giáo sư Yamanashi mới hơi khó tin mà mở to mắt.

"Khoan đã, Serena, em làm gì vậy?!" Giáo sư Yamanashi hỏi với

vẻ mặt ngơ ngác.

“Hả?!” Tuy nhiên, không đợi câu hỏi có hiệu lực.

Serena liền trực tiếp nhảy lên lưng Ninetales Dị Sắc Alola, dưới sự bảo vệ của Ninetales, chỉ vài cú nhảy đã lao xuống lòng chảo bên dưới.

Dưới sự hộ tống của Ninetales Dị Sắc Alola, cô trực tiếp lao về phía Tô Thanh và Cynthia.

“Ặc!” Ông trố mắt đứng nhìn toàn bộ quá trình.

Giáo sư Yamanashi cũng cảm thấy kinh hãi không thôi.

Nhưng may mắn thay, Ninetales Dị Sắc Alola có thực lực mạnh mẽ.

Do đó cũng không gây ra hậu quả không thể cứu vãn được.

Chạy như điên một mạch, gần như không mất bao lâu.

Ninetales Dị Sắc Alola đã đưa Serena đến bên cạnh Tô Thanh và Cynthia.

Sự thay đổi này tự nhiên cũng thu hút sự chú ý của Cynthia.

Khẽ quay đầu, ánh mắt cô đặt lên Ninetales Dị Sắc Alola và Serena.

Cynthia cũng đã thấy sự lo lắng tột độ trên gương mặt Serena, cùng với một nét nghiêm trọng lóe lên trên khuôn mặt mị hoặc của Ninetales Alola.

Dường như cả hai đều đang lo lắng cho sự an toàn của Tô Thanh.

Cơ thể dần chậm lại, tiến đến gần hơn, Ninetales Alola cũng dần dừng bước.

Thấy tình hình này, Serena càng không chút do dự, lập tức nhảy

thẳng xuống.

Cô nhanh chóng bước tới, đến trước mặt Tô Thanh.

“Anh Tô Thanh, không sao chứ?!” Serena lo lắng hỏi.

Nghe vậy, Tô Thanh đang được Cynthia đỡ lấy, cũng phản ứng lại.

Anh khẽ quay đầu, thuận theo làn da của Cynthia, nhìn sang Serena bên cạnh.

Sự thay đổi này đã khiến Cynthia đang giữ lấy Tô Thanh, không khỏi đỏ mặt.

Cô quay đầu đi, tránh ánh mắt đối diện với Tô Thanh.

“Khụ khụ!” Tương tự.

Giống như Cynthia, Tô Thanh tự nhiên cũng thấy xấu hổ.

Nhưng dù sao anh cũng là bên được lợi, vì vậy Tô Thanh cũng có thể giữ vững được mặt mũi.

Sau một lúc hồi phục, thể lực của Tô Thanh cũng đã khá hơn.

Mặc dù không thể đứng một mình.

Nhưng ít nhất anh cũng có thể đứng vững dưới sự đỡ của Cynthia.

Khẽ cúi đầu, nhìn đôi chân hơi run rẩy.

Lúc này Tô Thanh, trên đầu đầy dấu hỏi.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Vừa nghĩ như vậy, Tô Thanh cũng nảy ra ý định kiểm tra bản thân.

Tuy nhiên, ý định đó chưa kịp thực hiện, hiện trường đã vang lên một tiếng nổ mạnh mẽ nữa.

Oanh long long!

Tiếng nổ đột ngột vang lên.

Quét sạch toàn bộ sân đấu, một luồng khí lưu dữ dội ngay lập tức từ tâm vụ nổ Tự Hủy (Self-Destruct) lan ra bốn phía.

Sức gió của nó còn gây ảnh hưởng nhất định đến Tô Thanh và Cynthia.

May mắn thay Mew ở gần đó.

Do đó, sau khi Mew phản ứng, một lớp màn sáng màu tím nhạt đã bao phủ ba người, ngăn chặn cơn gió dữ tợn ở bên ngoài.

Từng khối đá vỡ, cùng với bụi trần đều bị chặn lại bên ngoài màn sáng.

Ánh mắt thận trọng quan sát mọi thứ trước mặt, tầm nhìn bị khói bụi che khuất.

Trên gương mặt Serena, và cả Cynthia, cũng đã tràn đầy sự kinh ngạc.

"Ưm... rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?!" Serena lẩm bẩm nói.

Một lúc sau.

Nhìn dư chấn vụ nổ không ngừng lan rộng, cùng với tiếng va chạm liên tiếp vang lên trong khói bụi.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Serena tràn đầy kinh hoàng và lo lắng.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Không khỏi, Serena hơi căng thẳng trong lòng, cô liếc nhìn sang Tô Thanh, thấy Umbreon Dị Sắc đang lơ lửng trên không.

Khi thấy Umbreon.

Trong tình huống đã biết rõ thân phận thật của đối phương.

Serena mới hoàn toàn buông bỏ nỗi lo lắng trong lòng.

Cô đưa bàn tay nhỏ bé, khẽ vỗ vỗ lên lồng ngực đang phập phồng không yên, âm thầm thở ra một hơi đục.

"Quả thật, uy lực thật mạnh!" Trong lúc Serena đang suy nghĩ, Cynthia cũng bị chấn động tương tự.

Do đó cô không khỏi đưa ra một đánh giá như vậy.

Ánh mắt cô chăm chú nhìn chằm chằm vào chiến trường, lúc này cô cũng hơi tò mò.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Tình hình này vẫn khiến Cynthia muốn dùng Điêu Khắc Chi Lực để điều tra một chút.

Ngay lập tức cô chắp hai tay lại.

Ặc.... cúi đầu nhìn Tô Thanh đang nằm trong lòng mình.

Một lúc sau.

Sau khi phản ứng lại, Cynthia mới từ bỏ ý định sử dụng Điêu Khắc Chi Lực.

Cô đành cố nhịn sự xấu hổ trong lòng, nghiêm túc chăm sóc người trước mặt.

Ầm ầm ầm!

Lại một loạt tiếng nổ vang vọng, âm thanh lớn như vậy tự nhiên thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

Hô hô hô!

Kèm theo cơn gió dữ dội, dần dần, mọi người ở trên sườn dốc cũng dựa vào lợi thế về độ cao mà nhìn rõ tình hình thực tế trên sân.

“Tê!!!” Khi nhìn rõ tình hình thực tế trên chiến trường, tất cả mọi người trên sườn dốc đều đồng loạt giật mình.

Đặc biệt là Giáo sư Yamanashi, người có kiến thức rộng.

Trong tình huống đã rõ Dragonite của Giáo sư Oak mạnh đến mức nào, Giáo sư Yamanashi càng hiểu rõ sự việc đang xảy ra trên sân đáng sợ đến mức nào.

Chương 124

Ánh mắt nhìn xuống chiến trường bên dưới, càng thêm kinh hãi.

Mép miệng ông không khỏi khẽ giật giật.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, sao lại mạnh đến vậy?!

Không thể nào!!!” Giáo sư Yamanashi lẩm bẩm với vẻ mặt nghi ngờ nhân sinh.

Thậm chí.

Không chỉ vậy, ngay cả Giáo sư Oak và Diantha đối diện cũng đều bị cảnh tượng trên sân chấn động.

Kèm theo đá vỡ rơi lả tả xuống mặt đất, khói bụi cũng dần dần tan đi.

Tầm nhìn tại hiện trường cuối cùng cũng khôi phục gần như bình thường.

Theo sự tan biến của khói bụi, ba người Tô Thanh vốn cực kỳ tò mò về tình hình chiến trường.

Tự nhiên cũng hướng tầm mắt về giữa sân, nhìn kẻ chủ mưu của sự việc lần này.

“???” Nhìn tình hình đang xảy ra trên sân.

Không ngoài dự đoán, ba người Tô Thanh cũng đồng loạt rơi vào trạng thái ngơ ngác.

Kinh ngạc nhìn Blaziken Dị Sắc đang hiện thân trên sân, và không ngừng đả kích Dragonite cùng Aggron, hai Pokémon cấp bậc Quán Quân.

Rốt cuộc là sao?!

Sao lại mạnh như vậy?

Sao có thể dùng quyền quyền nhục nhục, đánh cho Aggron cấp bậc Quán Quân đỉnh phong và Dragonite liên tục lùi bước?

Rốt cuộc là vì sao?

Còn có, luồng sáng xanh lam đó là gì?

Trong nháy mắt, đầu Tô Thanh tràn ngập sự khó hiểu.

Cần biết rằng, Blaziken trước mặt này đâu có tiến hóa Mega.

Ánh mắt chăm chú nhìn Blaziken trên sân, Tô Thanh quan sát kỹ lưỡng một lượt.

Trong mắt anh không khỏi lóe lên một tia sáng.

Dường như trạng thái của Blaziken Dị Sắc đã có sự chuyển biến nhất định.

Trên cánh tay nó lại xuất hiện những dải lửa xanh lam mà chỉ có sau khi tiến hóa Mega mới có, trông rất phiêu dật.

Đôi chân đã trở nên thon dài hơn, xung quanh đôi chân còn xuất hiện một trường khí đặc biệt.

Lửa xanh lam không ngừng tuôn ra từ đôi chân Blaziken.

Sau đó lại hình thành một luồng khí lưu đặc biệt, xoay tròn lượn lờ xung quanh Blaziken ở giữa.

Trông rất phiêu dật, đột nhiên mang lại sự nâng cấp không nhỏ cho khí chất và uy thế của Blaziken Dị Sắc.

Nhìn từ xa, nó như thể có một cơn lốc lửa xanh lam liên tục bốc cháy bao quanh Blaziken Dị Sắc.

Khiến người ta cảm thấy đây là một Pokémon vô cùng mạnh mẽ.

Thậm chí.

Nhìn riêng biệt, dựa vào khả năng phản ứng mà Blaziken thể hiện.

Hình thái này của Blaziken Dị Sắc, trong mắt Tô Thanh, gần như không hề yếu hơn so với thể chất mà nó có thể sở hữu sau khi tiến hóa Mega.

"Nó đại diện cho điều gì?

Chẳng lẽ là, Liên Kết Tiến Hóa (Bond Phenomenon) ư?!" Nhìn luồng năng lượng xanh lam tuôn ra từ cơ thể mình, trực tiếp nhập vào cơ thể Blaziken.

Thành công hợp nhất với Blaziken, giúp Blaziken hoàn thành sự tiến hóa đặc biệt.

Đầu Tô Thanh đã sớm bị ý nghĩ đó chiếm cứ hoàn toàn.

"Kiểm tra." [Blaziken Dị Sắc] [Thiên phú]: Cấp bậc Thầy. [Chiến lực]: Cấp bậc Thầy sơ kỳ. [Trạng thái]: Hào Quang Dung Hợp (Liên Kết Biến Thân). [Ability]: Tăng Tốc + Thích Nghi. [Vật phẩm mang theo]: Kính Ngắm.

Quả nhiên!

Khi bảng số liệu hoàn toàn hiện ra trước mặt Tô Thanh, nhìn thấy các con số, Tô Thanh thầm hô một tiếng quả nhiên.

Mặc dù đã biết sự thật, nhưng biểu cảm trên mặt anh vẫn khó che giấu sự kinh ngạc.

Thật không ngờ, mình lại có thể hoàn thành Liên Kết Biến Thân, cùng với Blaziken Dị Sắc.

Hả?

Dường như cũng không đúng.

Tô Thanh chợt nhận ra hình như không đơn thuần chỉ là Liên Kết Biến Thân đơn giản như vậy.

Xem lại tư liệu, dường như bảng tư liệu hiển thị Hào Quang Dung Hợp.

Chẳng lẽ là...?!

Vừa nghi ngờ, Tô Thanh không khỏi cúi đầu.

Ánh mắt anh đặt lên đôi tay của mình.

Nhìn thấy đôi tay hiện tại, vẫn còn lấp lánh những đốm sáng xanh lam.

"Kiểm tra!" Theo lệnh của Tô Thanh, một bảng thông tin mới tinh liền xuất hiện trước mặt anh lần nữa.

Sự xuất hiện của bảng thông tin này cuối cùng cũng đã giải đáp thắc mắc của Tô Thanh. [Tô Thanh] [Quê quán]: Trái Đất - Dãy núi Coronet, Sinnoh. [Thân phận]: Con người, Chủ cửa hàng Pokémon Thần cấp. [Năng lực]: Hào Quang Chi Lực.

Tâm Linh (yếu ớt: chưa kích hoạt thành công) Năng lực giao tiếp ngôn ngữ (Hệ thống tự động).

"Tình huống gì đây?

Tôi không nhìn nhầm chứ?!" Kinh ngạc nhìn bảng số liệu trước mặt, Tô Thanh đứng hình tại chỗ.

Không phải vì sự xuất hiện của Hào Quang Chi Lực.

Mà vì Tô Thanh lại nhìn thấy phần giới thiệu liên quan đến Tâm Linh trong bảng thông tin.

Chẳng lẽ điều đó cũng có nghĩa là, Tô Thanh đã có tiềm năng trở thành một Esper (Người Có Năng Lực Tâm Linh) ư?

Thật đáng sợ.

Bản thân đã sở hữu Hào Quang Chi Lực, Tô Thanh vốn đã trở

thành người vượt trội.

Lần này lại còn có mầm mống Tâm Linh.

Chỉ cần sau này mầm mống Tâm Linh của Tô Thanh có thể được kích hoạt và trưởng thành.

Tô Thanh liền có thể trở thành một sự tồn tại không hề thua kém Sabrina, đơn giản là ngang ngửa một Pokémon hình người.

Kết hợp với Hào Quang Chi Lực, điều đó càng thêm mạnh mẽ.

Cứ như vậy, tâm trạng Tô Thanh không khỏi trở nên hưng phấn trong khoảnh khắc.

Một bên, Cynthia liên tục quan sát Tô Thanh.

Một lúc sau, thấy Tô Thanh sau cơn kinh ngạc ban đầu, dần dần bình tĩnh lại.

Vì lúc đầu sợ làm phiền Tô Thanh, Cynthia không dám hỏi.

Cuối cùng cô cũng nảy ra ý định muốn hỏi.

"Anh Tô Thanh, sao vậy?!" Cynthia nói.

Rõ ràng cô rất tò mò về chuyện gì đã xảy ra với Tô Thanh.

Lời nói lọt vào tai Tô Thanh, cũng khiến anh không khỏi hơi sững sờ.

"Hả?!" Ngẩng đầu, ánh mắt anh trực tiếp đối diện với Cynthia đang tràn đầy sự tò mò trong lòng.

Bốn mắt nhìn nhau, nhưng Tô Thanh lại không chọn giải thích trước.

Anh quay ánh mắt về phía sau Cynthia, dừng lại trên Serena với vẻ mặt lo lắng, khẽ gật đầu.

Tô Thanh không hề quên hành động lao xuống bất chấp của cô bé,

do đó trong lòng anh cũng cảm động.

Nhìn hai tồn tại cấp nữ thần một lớn một nhỏ trước mặt, đều lo lắng đến vậy.

Hiểu được vị trí của mình trong lòng họ, không khỏi, dưới sự hưng phấn, Tô Thanh liền nở nụ cười.

Chương 125

Trong vô thức, anh lại một lần nữa toát ra một sức hút cực kỳ mạnh mẽ đối với phụ nữ.

“Không có gì.

Chỉ là tôi biết luồng năng lượng vừa rồi, rốt cuộc là gì.” Tô Thanh tự tin nói.

Cùng lúc đó, trên mặt anh cũng vô thức lộ ra một nụ cười tự tin rạng rỡ.

Trên người anh tràn đầy sự tự tin, toát ra một khí chất huyền ảo khó tả.

Khiến người ta nhìn thấy liền vô thức muốn tin tưởng, cảm giác an toàn thập phần.

Lúc này, chứng kiến Tô Thanh dần dần hồi phục bình thường.

Serena lúc này, cuối cùng cũng đã gạt bỏ nỗi lo lắng dành cho Tô Thanh.

Tuy nhiên, sau khi hồi phục.

Bốn mắt nhìn nhau, Serena lại hơi e thẹn.

Chỉ mới bị Tô Thanh liếc mắt một cái.

Serena liền nhanh chóng cúi đầu xuống.

Cô bé lúc này mới phản ứng lại, và cuối cùng cũng hiểu được hành động của mình vừa rồi rốt cuộc liều lĩnh đến mức nào.

Anh ấy sẽ nhìn mình thế nào?

Anh ấy có nhìn ra ý nghĩ của mình không?

Cynthia lại sẽ đối xử với mình ra sao?

Trong nháy mắt, đủ loại suy nghĩ chợt lóe lên trong đầu Serena.

Tâm trạng cô bé cũng trở nên vô cùng phức tạp, không biết là vui hay lo lắng.

Dường như mình có hơi quan tâm Tô Thanh quá mức rồi?

Quan tâm đến mức ngay cả sự an nguy của bản thân cũng gạt bỏ sao?

"Khụ khụ!" Tô Thanh mỉm cười ho khan một tiếng.

Anh nhân cơ hội này cắt ngang suy tư của Cynthia và Serena.

"Không biết hai cô đã từng nghe nói về Aura chưa?" Tô Thanh chậm rãi nói.

Nghe vậy, Cynthia bên cạnh không khỏi hơi sững sờ.

"Ừm?!

Aura sao?" Lần đầu tiên nghe thấy cách gọi này, Cynthia cũng tỏ ra hơi ngạc nhiên.

Rõ ràng cô chưa thực sự tiếp xúc hay nắm giữ sự tồn tại của Aura.

Hoặc, vùng Sinnoh hiện tại chưa xuất hiện nhân vật thiên tài loại này.

"Là sao??" Không khỏi, Cynthia cũng hơi tò mò, ánh mắt đặt lên Tô Thanh.

Cô chăm chú nhìn nhất cử nhất động của Tô Thanh.

Bên cạnh.

Nghe cuộc đối thoại của Tô Thanh và Cynthia, lúc này Serena cũng tương tự.

Cô trừng hai mắt to tròn, trong lòng tràn đầy sự tò mò.

Nhìn Tô Thanh ngẩn người, trong lòng cô bé cũng thầm thở dài.

Cô bé thật sự quá đáng yêu rồi.

Dừng lại một chút, Tô Thanh liền định giải thích thêm.

Tuy nhiên, chưa đợi Tô Thanh bên cạnh mở miệng.

Chiến trường đã lại bùng nổ một đợt hỗn loạn mới.

Rầm một tiếng!

Blaziken Dị Sắc đang trong trạng thái hưng phấn, trực tiếp đấm một quyền trúng vào cằm Aggron.

Đánh văng nó ra, liên tục lăn lộn mấy vòng trên mặt đất.

Thể lực cũng giảm sút đáng kể.

Vô số đá vỡ, đều văng ra bốn phía trong một đòn tấn công đó.

Là chủ nhân của Aggron, Diantha trố mắt nhìn Aggron chịu đòn tấn công như vậy.

Diantha tự nhiên cũng lo lắng cho sự an toàn của Aggron, biểu cảm trở nên nghiêm trọng.

"Aggron, không sao chứ." Ánh mắt cô chăm chú nhìn Aggron vừa ngừng lăn lộn, Diantha lo lắng nói.

Thân hình nó chìm vào tĩnh lặng.

Lúc này Aggron, không hề nhanh chóng đáp lại tiếng gọi của Diantha.

Ngược lại, nó nhân cơ hội thở hổn hển.

Không còn bị Blaziken Dị Sắc tấn công, tình cảnh của Aggron cũng không còn khó khăn như vậy.

Biểu cảm trên mặt nó cũng lộ ra một chút thư thái trong khoảnh khắc.

Rõ ràng, trận chiến vừa rồi đối với Aggron đơn giản không khác gì một thảm họa, khiến nó khó lòng chống đỡ.

"Gầm!" Hồi phục một chút sau một hồi thở dốc, Aggron cuối cùng cũng đã ổn.

Quay đầu lại, Aggron liền hưng phấn gật đầu với Diantha, chủ nhân của nó.

Giữa sân.

Trận chiến tại hiện trường vẫn đang diễn ra.

Mất đi sự kìm hãm của Aggron, Dragonite của Giáo sư Oak khi đối đầu một mình với Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh, hiển nhiên càng khó chịu hơn.

Blaziken sau Liên Kết Biến Thân, sức mạnh đơn giản không hề thua kém tiến hóa Mega.

Thậm chí sức chiến đấu thực tế còn mạnh hơn.

Mỗi cú đấm vào người Dragonite, đều sẽ bắn ra rất nhiều Hào Quang Chi Lực, cùng với ngọn lửa xanh rực.

Cùng với thời gian trôi qua.

Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh, khả năng tốc độ của nó cũng đã đạt đến đỉnh điểm.

Thường thì Dragonite vừa mới vung nắm đấm ra, Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh đã lùi lại.

Đợi đến khi Dragonite thu tay về.

Blaziken liền lại nhảy lên, hoặc là đấm, hoặc là đá.

“Xem ra, trận chiến này lại sắp kết thúc rồi.” Nhìn cảnh tượng trên chiến trường, lúc này Cynthia tỏ ra hơi ngạc nhiên.

Cô thầm lắc đầu.

Trong tình huống Pokémon của Tô Thanh không phải là át chủ bài, lẽ ra Garchomp của cô mới là người dẫn đầu lập công mới phải.

Kết quả.

Hiện thực không chỉ không cho Garchomp của Cynthia giành lấy lợi thế trước.

Thậm chí chiến thắng của trận đấu thứ hai, cũng sắp rơi vào tay Tô Thanh.

Càng ẩn ẩn có xu thế một chọi hai.

Một bên, Giáo sư Oak liên tục quan sát cảnh tượng trên chiến trường.

Ông cũng cảm thấy kinh hãi không thôi.

Dragonite là át chủ bài của ông, và cũng là một trong những Pokémon có mối quan hệ thân thiết nhất với ông.

Một người bạn thân thiết như vậy giờ đây phải chịu sự giày vò như vậy, Giáo sư Oak tự nhiên sẽ không đành lòng.

Không.

Tuy nhiên, tình hình hiện trường cũng không cho phép Giáo sư Oak không đưa ra quyết định.

“Dragonite, Cuồng Nộ (Outrage)!” Biết không còn đường lùi, Giáo sư Oak cũng kiên quyết ra lệnh một cách rất hung ác.

Đôi mắt đỏ rực.

Bị đánh đập lâu như vậy, thậm chí suýt chút nữa mất khả năng

chiến đấu.

Dragonite không ghi hận là điều không thể, lúc này nghe theo chỉ huy của Giáo sư Oak.

Trong mắt Dragonite càng lóe lên một tia chiến ý nồng nặc, cùng với sự cuồng nhiệt muốn trả thù.

“Gầm~” Gầm lên một tiếng!

Đôi cánh liên tục chấn động.

Chương 126

Ngay sau đó, Dragonite của Giáo sư Oak liền trực tiếp lao ra.

Sau đó cơ thể nó trực tiếp được bao bọc bởi một lớp ánh sáng màu tím nhạt.

Trông rất dày đặc, đồng thời tốc độ ngưng tụ của ánh sáng cũng không ngừng tăng lên, càng lúc càng nhanh.

Càng về sau, tốc độ hình thành kỹ năng cũng sẽ càng nhanh chóng.

Nghiêm túc chứng kiến sự thay đổi trên sân, và đòn tấn công của Dragonite.

Tô Thanh cũng thầm căng thẳng.

Anh thử mở miệng nói.

"Blaziken, sử dụng Bảo Vệ (Protect)." Lời vừa dứt, ánh mắt Tô Thanh đã hướng về giữa sân.

Ngay sau đó Tô Thanh liền nhìn thấy một cảnh tượng khiến anh cảm thấy an ủi.

Blaziken đã thực hiện mệnh lệnh của anh.

Mặc dù trong trận chiến vừa rồi, Blaziken thực sự luôn ở trong giai đoạn không có ai chỉ huy.

Nhưng lúc này, sau khi Tô Thanh phát ra âm thanh.

Blaziken lại không hề có bất kỳ lời oán trách nào, phản ứng cũng nhanh chóng.

Chỉ trong chốc lát, nó đã thực hiện lệnh của Tô Thanh.

Hai tay đẩy về phía trước, một quầng sáng màu trắng sữa liền trực

tiếp bao phủ lấy Blaziken.

Rầm một tiếng!

Ánh sáng bắn ra tứ phía, không khí còn không ngừng dao động.

Cuồng Nộ của Dragonite đã thành công va chạm vào bên ngoài kỹ năng Bảo Vệ màu trắng sữa.

Một làn sóng xung kích mạnh mẽ, đột ngột lan ra bốn phía xung quanh kỹ năng Bảo Vệ.

Theo quả cầu trắng sữa, nó chìm xuống đất.

Gây ra đòn hủy diệt lên mặt đất.

Những vết nứt dạng mạng nhện dày đặc, phủ kín mặt đất.

Cát vàng bay lả tả khắp trời, còn bị thổi bay.

Cơn gió dữ dội theo đòn tấn công của Dragonite giáng xuống, tạo thành áp lực khổng lồ trong không khí, phát ra tiếng rít.

Hô hô hô!

Cùng với áp suất khí quyển đột ngột tăng lên.

Trên mặt đất, những khối đá nhỏ vốn đã bị ảnh hưởng bởi vết nứt dạng mạng nhện, cũng dưới sự thổi quét của gió lớn, biến thành tro bụi, vụn nát.

Cuối cùng, Giáo sư Oak đã để Dragonite sử dụng kỹ năng Cuồng Nộ đầy sức phá hủy.

Nhưng đòn tấn công của Dragonite lại dừng lại bên ngoài lớp bảo vệ màu trắng sữa, Dragonite hoàn toàn không gây ra một chút công kích hiệu quả nào.

Thậm chí còn dẫn đến việc nó tiến vào trạng thái cuồng bạo.

Ngược lại, lại để lại cho Blaziken một khoảng thời gian phản ứng

nhất định.

Cứ như vậy, nhìn tình hình trên sân.

Tô Thanh tự nhiên cũng không lãng phí thời gian quý báu.

Anh ngay lập tức đưa ra một mệnh lệnh cực kỳ chính xác, khiến Blaziken trên chiến trường không khỏi sáng mắt lên.

"Đấm Lửa (Blaze Punch), sau đó sử dụng Đá Bay (High Jump Kick)!!!" Tô Thanh thản nhiên nói.

"Khặc!" Trên sân.

Với tâm trạng đã cảm thấy nắm chắc phần thắng, Blaziken của Tô Thanh cũng trở nên hưng phấn.

Trong hành động, tốc độ di chuyển lại tăng thêm một bậc.

Bóng dáng nó gần như trong nháy mắt đã đến trước mặt Dragonite.

Xoẹt một cái, một đoàn lửa xanh rực ngay lập tức phun ra.

Bao bọc lấy móng vuốt bên ngoài của Blaziken, móng vuốt sắc bén trực tiếp mang theo lửa xanh lao về phía trước, tạo thành từng gợn sóng trong không khí.

Một chút lửa xanh lơ lửng trong không trung một lát, sau đó liền trực tiếp giáng xuống cơ thể Dragonite, gây ra thiệt hại cực lớn cho nó.

Thậm chí, cùng với Hào Quang Chi Lực liên tục dũng mãnh tuôn vào sau đó, thiệt hại mà Dragonite chịu còn nhiều hơn thế.

Sự giày vò kép của lửa và Hào Quang Chi Lực, trực tiếp khiến Dragonite chịu sát thương gấp đôi, phát ra một tiếng kêu đau đớn.

Trực diện chịu một đòn như vậy, Dragonite của Giáo sư Oak hiển

nhiên không dễ chịu chút nào.

Do đó nó cũng lập tức gầm lên, biểu cảm cũng trở nên vô cùng hung tợn, đôi mắt đỏ ngầu.

Nhìn thấy nó lại sắp tiếp tục thi triển tấn công, định cứng đối cứng với Blaziken của Tô Thanh.

Tình hình này cũng khiến Giáo sư Oak, không khỏi thầm lắc đầu.

Nhất thời ông cũng không biết phải làm sao.

Không còn cách nào, cũng thực sự không thể trách Giáo sư Oak không chỉ huy.

Đã tiến vào trạng thái Cuồng Nộ, Dragonite trong sự hỗn loạn hoàn toàn không có lý trí để nói.

Tự nhiên cũng không biết chiến thuật là gì, hay né tránh.

Hơn nữa, tốc độ của đối phương cơ bản không thể so với Blaziken của Tô Thanh.

Trong tình huống cứng đối cứng.

Mọi lý trí của Dragonite, cũng khó lòng né tránh được đòn tấn công của Blaziken.

Chịu đựng cơn đau trên người, Dragonite trong sự hỗn loạn vẫn như không nghe thấy.

Để mặc bản năng cơ thể, điều khiển cơ thể.

Vung đuôi, mang theo sức mạnh hệ Rồng cuồng bạo, đánh về phía Blaziken.

Trong hành động, chiếc đuôi vung vẩy trong không khí còn tạo ra từng luồng âm thanh rít dài, nghe đáng sợ, trong nháy mắt đã đến trước mặt Blaziken Dị Sắc.

Đôi mắt chăm chú nhìn Dragonite trước mặt, nhìn đòn tấn công mà Dragonite thi triển.

Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh không chọn ngồi chờ chết, nó rất thông minh mà né tránh về phía sau.

Cong đôi chân lại, sau khi tích trữ năng lượng liền nhảy vọt lên cao.

Đôi chân nó thậm chí còn suýt chạm vào đuôi Dragonite khi né tránh.

Điều đó cũng khiến Serena đang xem trận đấu thầm thở phào nhẹ nhõm, đưa bàn tay nhỏ bé vỗ vỗ lên lồng ngực đang phập phồng không yên.

Cô khẽ quay đầu, ánh mắt đặt lên Tô Thanh.

Nhìn biểu cảm thản nhiên của Tô Thanh, Serena cũng thầm ngưỡng mộ không thôi.

Hóa ra, cảnh tượng vừa rồi đều nằm trong dự liệu của anh sao?

Khả năng phán đoán thật đáng sợ.

Serena thầm nghĩ.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng với Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh thành công thoát ra, và duy trì một khoảng cách an toàn nhất định với Dragonite.

Lúc này Dragonite muốn tấn công Blaziken, có vẻ hơi khó khăn.

Oanh long long!

Cùng với đôi chân Blaziken Dị Sắc vững vàng tiếp đất.

Thành công đứng vững thân hình.

Đòn tấn công của Dragonite trên sân cũng đã giáng xuống.

Mặt đất lại một lần nữa chịu trọng kích, từng lớp vết nứt dạng mạng nhện không ngừng lan ra xung quanh.

Dày đặc bao phủ xung quanh Dragonite, bụi trần cũng bay lả tả khắp trời.

“Dragonite!” Trố mắt nhìn Dragonite sử dụng kiểu công kích tiêu hao thể lực một cách vô ích như vậy.

Lúc này Diantha, cũng hơi không biết phải làm gì.

Cô khẽ quay đầu, ánh mắt cũng trong khoảnh khắc đó, đặt lên Giáo sư Oak.

Nhìn phản ứng của Giáo sư Oak lúc này.

Bất ngờ thay, dưới ánh mắt của Diantha, biểu cảm trên mặt Giáo sư Oak lại vẫn vô cùng trầm ổn, biểu cảm trong đó toát ra một tia suy tư.

Dường như ông đang cân nhắc điều gì đó.

Nhưng lại không hề vội vàng.

Chương 127

Cứ như thể tình hình hiện tại, vẫn đang nằm gọn trong lòng bàn tay Giáo sư Oak.

Điều đó lại khiến Diantha không khỏi hơi ngưỡng mộ.

Giáo sư Oak: "Đang ở trạng thái hỗn loạn, tôi có thể làm gì?

Vội vàng có tác dụng gì đâu, đương nhiên là phải cân nhắc bước tiếp theo rồi." Khặc!

Giữa sân, trận chiến vẫn đang diễn ra sôi nổi.

Cùng với màn kết thúc của đòn tấn công Dragonite, Blaziken Dị Sắc đã chuẩn bị từ lâu, cũng sẽ không bỏ lỡ cơ hội chiến đấu tuyệt vời chợt lóe qua.

Ngay khi Dragonite đã hết lực cũ, lực mới chưa kịp sinh ra.

Trong tình huống tích trữ năng lượng thành công, Blaziken liền nhảy vọt lên.

Mang theo sự gia trì của Hào Quang Chi Lực, Blaziken một chiêu Đá Bay (High Jump Kick) đã thành công đánh trúng Dragonite.

Dưới sự gia trì của Hào Quang Chi Lực bên ngoài cùng với Đá Bay.

Cơ thể Dragonite liền bị đánh bay, ngã xuống mặt đất.

Trên mặt đất nổi lên từng luồng khói bụi, hoàn toàn che lấp cơ thể Dragonite.

Tình hình trên sân, dường như cũng đã hạ màn trong khoảnh khắc.

Giống như Tô Thanh đã giành được chiến thắng, Aggron vẫn đang thoi thóp thở.

Garchomp của Cynthia thì lơ lửng trên không, từ trên cao quan sát mọi thứ.

Còn về Dragonite của Giáo sư Oak, tự nhiên không cần nói nhiều.

"Tuyệt quá!" Chú ý cảnh tượng này.

Một bên, Serena cũng đã vui vẻ nheo mắt lại.

Cô vung cánh tay trắng nõn thon dài lên cao qua đầu, cơ thể nhảy nhót.

Nhún nhảy liên tục, trông rất hoạt bát, tâm trạng dường như rất vui vẻ.

Theo tiếng động nhìn lại.

Ánh mắt Tô Thanh cũng đã đặt lên Serena, nhìn thấy hành động hoạt bát đáng yêu như vậy của Serena.

Phản ứng lại, Tô Thanh cũng không khỏi mỉm cười.

Anh vui vẻ bật cười.

Chỉ là, ngay khi Tô Thanh cũng cho rằng nắm chắc phần thắng, tình hình trên sân lại một lần nữa thay đổi.

Một luồng dao động siêu cường đột nhiên bùng phát từ giữa sân, sau đó Tô Thanh liền cảm nhận được một cơn Gió Lốc (Hurricane) mạnh mẽ, trực tiếp thổi thẳng về phía mình.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cú va chạm mạnh mẽ của Gió Lốc, gần như ngay lập tức đã nhấn chìm toàn bộ Tô Thanh, thổi khiến anh liên tục lùi về sau.

Oanh!!!

Đột nhiên, một tiếng nổ lớn vang dội bên tai, như thể hai chiếc xe tải lớn với tốc độ cực cao va chạm vào nhau.

Tiếng va chạm.

Âm thanh chấn động màng tai, khiến đầu Tô Thanh cũng hơi tê dại.

Phối hợp với cơn gió lớn, tình hình này cũng khiến Tô Thanh không khỏi căng thẳng mà giơ hai tay lên.

Chắn trước người.

"Meo~" Khẽ kêu một tiếng!

Mew nhỏ đang lơ lửng trên không, lúc này cũng tỏ ra hơi bối rối.

Nó cũng không ngờ chiến trường lại đột nhiên phát sinh biến cố nữa, do đó cũng có chút sơ suất.

Không, có kinh nghiệm vừa rồi.

Lúc này, tốc độ phản ứng của Mew cũng đã được nâng cao đáng kể.

Nó bay lượn trên không, đôi mắt hơi híp lại.

Ngay lập tức, một lớp màng năng lượng mỏng nhạt liền trực tiếp chắn giữa Tô Thanh và những người khác, cùng với chiến trường.

"Lại xảy ra chuyện gì nữa?!" Trải qua biến cố như vậy.

Tạm thời không biết rốt cuộc đã xảy ra tình huống gì, tâm trạng Tô Thanh cũng trực tiếp từ niềm vui chiến thắng, lại một lần nữa rơi xuống đáy vực.

Ngẩng đầu, ánh mắt anh nhìn về phía chiến trường.

Lúc này, có rào chắn ngăn cách.

Sự an toàn của Tô Thanh cũng được đảm bảo, luồng khí lưu trên chiến trường, hoặc dư chấn năng lượng, cũng đã không thể tiếp tục gây hại cho Tô Thanh.

Ánh mắt anh nhìn về giữa sân.

Trong tình hình này, cảnh tượng trước mắt Tô Thanh cũng đột nhiên trở nên rõ ràng.

Đập vào mắt anh là Dragonite và Blaziken đang giao tranh.

Hai Pokémon trong một lần giao thủ nữa, lại đánh nhau bất phân thắng bại.

Dần dần, Dragonite cũng đã thoát khỏi trạng thái hỗn loạn.

Đôi mắt nó khôi phục lại sự tỉnh táo trước đó, giữa những cú vung quyền còn mang theo từng luồng Sóng Âm (Sonic Boom).

Nắm đấm đập vào không khí tạo ra tiếng vù vù.

Ầm ầm ầm!

Đối mặt với pha phản công bất ngờ của Dragonite, Blaziken của Tô Thanh cũng vẫn ung dung đáp trả.

Chỉ là.

Trong đòn tấn công.

Blaziken vốn có thể dễ dàng né tránh đòn tấn công của Dragonite, và có thể áp chế Dragonite trực diện.

Lúc này muốn né tránh, hoặc muốn áp chế đối phương.

Cũng trở nên khó khăn hơn rất nhiều.

Dường như tốc độ và công kích của Dragonite đều đã nhận được sự tăng cường đáng kể.

Không khỏi, Tô Thanh cũng nảy ra ý định muốn kiểm tra một chút.

Anh thầm niệm kiểm tra trong lòng. [Dragonite] [Chủ nhân]: Giáo sư Oak. [Chiến lực]: Cấp bậc Thầy sơ kỳ.

"???

“Đột phá rồi?

Lại đột phá rồi sao?!” Ngơ ngẩn nhìn giao diện thuộc tính của Dragonite, lúc này Tô Thanh cũng hoàn toàn đứng hình.

Chuyện gì vậy, Dragonite lại có thể đột phá ngay trong lúc hỗn loạn ư?

“Thiên phú của con Dragonite này, cũng quá mạnh đi.” Tô Thanh ngơ ngẩn nhìn chiến trường, nói với vẻ khó tin.

Lời nói lọt vào tai Cynthia, tự nhiên cũng gây ra một làn sóng lớn.

Khiến biểu cảm trên mặt Cynthia trở nên cực kỳ phong phú.

“Ặc, Anh Tô Thanh.

Anh chắc chắn, ý của anh là, Dragonite đã đột phá rồi sao?” Nhìn Blaziken và Dragonite đang giao chiến trực diện trên chiến trường, Cynthia hỏi với vẻ mặt đầy nghi ngờ.

Trong mắt cô còn lóe lên một tia ngưỡng mộ, và sự cuồng nhiệt.

Khiến cô cũng tràn đầy tự tin và kỳ vọng vào sự đột phá của Garchomp.

Vì Dragonite của Giáo sư Oak vốn đã ở cấp bậc Quán Quân đỉnh phong, vậy thì giai đoạn cấp bậc sau khi đột phá, tự nhiên không cần nói nhiều.

Nó có thể là Master, Master vượt xa cấp bậc Quán Quân.

Một con Dragonite của Giáo sư Oak, đã có sức mạnh đơn đấu với toàn bộ đội hình Quán Quân bình thường.

Tương tự, vì Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh có thể giao chiến có qua có lại với Dragonite cấp bậc Master.

Thực lực của nó, tự nhiên cũng không cần nói nhiều.

Chẳng trách vừa rồi Blaziken Dị Sắc có thể một chọi hai, áp chế và đả kích hai Pokémon cấp bậc Quán Quân.

Thật sự là vì khoảng cách cấp độ giữa hai bên quả thật quá lớn.

"Tê!" Sau khi hiểu rõ mọi chuyện, Cynthia phản ứng lại không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

Cô nhìn Tô Thanh với vẻ mặt kinh ngạc, ánh mắt tràn đầy sự chấn động.

Chương 128

Trong lòng cô thầm suy nghĩ.

Cũng không biết Tô Thanh đã giúp Blaziken Dị Sắc hoàn thành đột phá từ khi nào.

Thật đáng sợ.

Một lúc sau, cô hoàn hồn, rồi lại nhanh chóng lắc đầu, tiếp tục hướng ánh mắt về giữa sân.

Oanh long long!

Trong lúc Cynthia đang suy tư.

Hai bên đã lại triển khai đợt xung đột tiếp theo, mỗi bên đều dốc toàn bộ sức mạnh.

Blaziken hoàn toàn bùng nổ, sức mạnh được phát huy tối đa.

Phối hợp với sự gia trì của Hào Quang Chi Lực, trong lần giao thủ này, Blaziken cuối cùng cũng chiếm được một lợi thế nhất định.

Từ xa, chứng kiến mọi chuyện xảy ra.

Lúc này, tâm trạng của Giáo sư Oak cũng có thể nói là ngũ vị tạp trần, vừa vui vừa lo.

Biểu cảm của ông trông rất kỳ lạ.

Không, nói một cách tương đối.

Tâm trạng của Giáo sư Oak phần lớn là vui vẻ.

So với một chút yếu thế trên chiến trường, việc Dragonite đột phá mới thực sự là điều Giáo sư Oak coi trọng.

Do đó, mặc dù tình hình trên sân trông không có lợi, nhưng biểu

cảm của Giáo sư Oak lại không hề nghiêm trọng như người ta nghĩ.

Nhìn chung, Giáo sư Oak rất vui.

“Dragonite, Đuôi Rồng (Dragon Tail)!” Giáo sư Oak âm thầm kìm nén sự kích động trong lòng.

Lúc này.

Sau khi phản ứng lại, ông liền ra lệnh tấn công với tốc độ cực nhanh.

Ánh mắt ông thành công giao nhau với Dragonite.

“Gầm~!” Gầm lên một tiếng.

Dragonite nhận được lệnh của chủ nhân, liền nhanh chóng ngưng tụ sức mạnh hệ Rồng hùng hậu.

Dưới sự dẫn dắt của ý niệm, trên đuôi Dragonite trực tiếp phủ lên một lớp ánh sáng màu xanh đậm.

Dưới ánh sáng ban ngày, tông màu xanh đậm nổi bật trên lớp da màu vàng cam của Dragonite.

Khi vung vẩy, nó còn tạo ra từng luồng âm thanh, nghe đáng sợ.

Trông vô cùng nặng nề, mang theo một cảm giác rất trầm trọng.

Tô Thanh cẩn thận quan sát đòn tấn công này từ trên xuống dưới.

Anh ước tính rằng.

Nếu đòn tấn công này giáng xuống Blaziken, nhất định cũng sẽ gây ra hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Do đó, lúc này Tô Thanh cũng đã có ý định trong lòng.

Ngẩng đầu, ánh mắt anh nhìn về phía Blaziken.

“Blaziken.

Xông lên, sử dụng Đấm Lửa (Blaze Punch).” Tô Thanh kiên quyết nói.

Anh đã chọn cứng đối cứng trực diện.

Lựa chọn này cũng làm nổi bật một từ.

Đó là “mạnh mẽ”!

Phù hợp với độ tuổi của Tô Thanh, thể hiện sự bồng bột, nhiệt huyết mà một người trẻ tuổi nên có.

Tương tự, cùng với việc Tô Thanh ra lệnh như vậy.

Bên cạnh, Cynthia, người từ đầu đã luôn cho rằng Tô Thanh là một người điềm tĩnh, lúc này cũng không khỏi mở to mắt.

Ánh mắt nhìn Tô Thanh, đầy kinh ngạc.

Cứ như thể cô đang nghĩ, hình như anh ấy không nên nói ra lời đó.

Không phải nên đánh bại Dragonite của Giáo sư Oak bằng chiến lược ổn định sao?

Cứng đối cứng trực diện, anh ấy dám sao?

Ở cùng cấp độ, để Blaziken và Dragonite đổi thương lấy thương, ..., nhất thời.

Đối với Tô Thanh trước mặt, Cynthia cũng cảm thấy dường như cô hơi không nhìn thấu đối phương nữa rồi.

“Khặc~!” Kêu lên một tiếng rõ ràng.

Cùng với lệnh của Tô Thanh được ban ra, Blaziken Dị Sắc đã tích trữ năng lượng sẵn sàng hành động.

Ánh mắt nó khẽ chuyển động, trong nháy mắt.

Blaziken Dị Sắc liền hóa thành một luồng sáng, nhanh chóng lao về phía trước.

Trong quá trình di chuyển tốc độ cao, thậm chí nó chỉ để lại từng vệt tàn ảnh trong không khí.

Khiến Tô Thanh, người vốn chuyên chú quan sát đối phương, không khỏi sững sờ.

Trong lòng anh tràn đầy kinh ngạc.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Thân hình Blaziken vẫn không ngừng xông tới, đòn tấn công của Dragonite cũng tương tự.

Hành động giữa hai bên, cũng khiến khoảng cách giữa chúng ngày càng rút ngắn.

Một lúc sau, khi mọi người phản ứng lại, Blaziken Dị Sắc và Dragonite đã hoàn toàn va chạm vào nhau.

Đuôi Rồng mang theo năng lượng nặng nề, và cú cào lửa xanh bùng cháy.

Đã va chạm vào nhau.

Lửa xanh bùng cháy dữ dội, và sức mạnh hệ Rồng thuần túy đều phát ra uy lực riêng.

Va chạm vào nhau, dư chấn bùng phát càng kinh khủng vô cùng.

Chỉ trong nháy mắt, ngọn lửa nóng rực và Hơi Thở Rồng (Dragon Breath) cuồng bạo liền hoàn toàn bao phủ lấy Blaziken và Dragonite.

Ngăn chặn tầm nhìn từ bên ngoài.

Vùng trung tâm chiến trường, lại một lần nữa chìm vào hỗn loạn.

Không ai có thể nhìn rõ, trong đòn tấn công này rốt cuộc ai thắng ai thua.

Thậm chí.

Mặc dù thân hình bị bao phủ trong đó.

Trên sân vẫn liên tục có tiếng chiến đấu vang ra.

Ngọn lửa xanh nóng rực nối liền thành một mảng, như ráng chiều đầy trời, chỉ là đổi màu.

Một bên khác.

Sức mạnh hệ Rồng cuồng bạo mà Dragonite phóng ra, vung vẩy trong không khí, hiệu quả cũng hùng vĩ.

Cảnh tượng khắp trời, gần như toàn bộ đều bị màu xanh lam che phủ.

Sức mạnh xanh lam thuần túy cực hạn đó, phối hợp với ngọn lửa xanh rực của Blaziken, càng nối liền thành một mảng.

Về tổng thể màu sắc, tuy có hơi khác biệt một chút.

Nhưng nhìn sơ qua, lại vẫn khó phát hiện ra manh mối bên trong.

Toàn bộ bầu trời bị màu xanh lam bao phủ.

Trông hùng vĩ, cứ như thể toàn bộ bầu trời bị một lớp năng lượng đặc biệt màu xanh lam bao phủ, hùng vĩ và chấn động.

Nếu đi tham gia các cuộc thi Contest.

Có lẽ, Tô Thanh và Giáo sư Oak thực sự có thể liên hợp, hình thành một bộ trình diễn kết hợp.

Trong sự biến đổi, toàn bộ cảnh tượng trông vô cùng mỹ lệ. ....., mặc dù đã hình thành sự trùng hợp như vậy, tạo ra cảnh quan đẹp đẽ.

Rầm một tiếng!

Cùng với âm thanh đó xuất hiện, một bóng đen cũng đã bị đánh bay ra khỏi luồng năng lượng màu xanh lam.

Trong lúc thân hình lùi lại, nó suýt chút nữa ngã thẳng xuống đất.

May mắn thay, bóng đen đó phản ứng nhanh nhẹn, do đó, nó nhanh chóng dựa vào khả năng giữ thăng bằng siêu cường, cùng với sự phối hợp của tứ chi, mà giữ vững thăng bằng.

Chương 129

Blaziken?!

Nhìn bóng đen bị đánh bay ra khỏi luồng năng lượng, lúc này Tô Thanh cũng không khỏi hơi ngạc nhiên.

Anh khẽ quay đầu, ánh mắt nhìn về phía bên kia.

Tô Thanh lại hoàn toàn không thấy bóng dáng của Dragonite.

Dragonite không bị đánh lùi sao?

Dragonite lại thực sự áp chế Blaziken ư?

Rõ ràng.

Trong thời gian ngắn, Tô Thanh chắc chắn không thể có được câu trả lời thực sự.

Nhưng anh cũng sẽ không chọn từ bỏ.

Trận chiến tại hiện trường vẫn đang tiếp diễn, Blaziken cũng không thực sự thua Dragonite.

Nó có cơ hội tuyệt đối để lật ngược tình thế.

Đối diện, lúc này biểu cảm của Giáo sư Oak cũng rất nghiêm túc, nét mặt tỏ ra chăm chú.

Dường như ông cũng giống như Tô Thanh, không hề đặt lợi thế tạm thời vào mắt.

Cả hai người đều thấu hiểu sâu sắc về trận chiến.

Trong trận chiến cùng cấp độ, nếu không phải đến giây phút cuối cùng, không ai có thể hoàn toàn chắc chắn sẽ thắng đối phương.

Do đó, đối với trận chiến này, ông không hề dám lơ là một chút

nào.

Còn về Cynthia và Diantha bên cạnh.

Lúc này cũng đã dừng ý định ra tay, ngoan ngoãn đứng yên một bên.

Họ giữ khoảng cách an toàn, tiến hành quan chiến.

Hy vọng có thể nghiêm túc học hỏi một điều gì đó từ trận đấu của Tô Thanh và Giáo sư Oak.

Cú va chạm bùng phát từ trận chiến cấp bậc Thầy, không phải là thứ mà họ có thể can thiệp.

Thậm chí, nói thẳng ra.

Nếu ngay cả dư chấn công kích của đối phương cũng không chịu nổi, thì đợi đến khi đối phương ra tay quyết liệt, chuyên tâm tấn công, hậu quả sẽ ra sao, tự nhiên không cần nói nhiều.

Cũng chính vì những lo ngại như vậy xuất hiện.

Trong tình huống này.

Cả hai mới thực sự từ bỏ ý định chiến đấu, chọn cách ngoan ngoãn trở thành khán giả.

Tại hiện trường, đối mặt với tình huống khó khăn hiện tại.

Tô Thanh cũng đã chọn ra tay quyết liệt.

Kèm theo việc đã có một mức độ kiểm soát nhất định đối với Hào Quang Chi Lực, Tô Thanh cũng đã lại truyền Hào Quang Chi Lực.

Thành công giúp Blaziken Dị Sắc, trong việc tích trữ Hào Quang Chi Lực, đạt được một sự tăng trưởng nhất định.

Trong hành động, Blaziken có thể sử dụng sức mạnh Aura cũng sẽ nhiều hơn.

Uy lực kỹ năng tự nhiên cũng sẽ được nâng cao hơn.

Tương tự, Đá Mega trên cổ tay phải của Tô Thanh cũng đang phát huy tác dụng của nó.

Từng luồng sáng trắng liên tục lao về phía chiến trường xa xôi.

Sau đó lại nhập vào cơ thể Blaziken Dị Sắc.

Mang lại cho nó sức mạnh tăng trưởng không ngừng.

Cùng với hành động của Tô Thanh không ngừng diễn ra, từng đoàn ánh sáng xanh trắng đan xen, ngay lập tức bao phủ hoàn toàn Blaziken trên sân.

Khí thế của Blaziken, cũng trong khoảnh khắc đó đột nhiên tăng tốc cực nhanh.

Từ cấp bậc Thầy sơ giai tạm thời có được, dần dần lại có sự nâng cao mới, tốc độ nhanh chóng.

Gần như không mất bao lâu, cấp độ tạm thời có được, liền đã đột phá cấp độ 93.

Khí thế trên người nó, cũng trong khoảnh khắc đó càng trở nên sâu thẳm hơn.

Nếu, khí thế trên người Blaziken trước đây có thể ví như một ngọn núi.

Thì bây giờ, khí thế mà Blaziken thể hiện, rõ ràng có thể ví như một vực sâu vô tận.

Phạm vi bao trùm của nó rộng lớn, gần như vĩnh viễn không thể tìm thấy ranh giới.

Một cảm giác nguy hiểm đột nhiên xuất hiện trên người Blaziken, cũng khiến Giáo sư Oak và Dragonite, những kẻ là địch thủ hệ Lửa, cảm nhận được một cảm giác bất lực mạnh mẽ.

Thật đáng sợ!!

Cảm nhận khí thế của Blaziken tăng lên, tâm trạng của Giáo sư Oak lúc này, lại lên xuống thất thường, như một chiếc tàu lượn siêu tốc.

Niềm vui trong lòng vốn có, cũng hoàn toàn biến mất.

Là một Giáo sư Pokémon, Giáo sư Oak tin vào nhãn quan của mình.

Nếu là trước khi Blaziken tiến hóa.

Giáo sư Oak có thể sẽ cảm thấy mình có ít nhất một nửa cơ hội thắng.

Nhưng, sau khi tiến hóa. 0%!

Đó là kết quả cuối cùng mà Giáo sư Oak dành cho Dragonite.

Mặc dù, có chút không cam lòng, nhưng ông cũng không thể không chủ động thừa nhận.

Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh, thật đáng sợ.

Chỉ là, nói thì là vậy, không sai.

Nhưng đối với một trận chiến không có chút hy vọng thắng nào, rốt cuộc có nên nhận thua hay không.

Giáo sư Oak cuối cùng, lại vẫn chọn KHÔNG!!

Nếu là trận chiến bình thường.

Để tránh Pokémon bị thương, Giáo sư Oak tự nhiên có thể chọn nhận thua.

Nhưng trận chiến này lại không thể.

Nhìn từ tình hình trước đó, Dragonite rõ ràng đã đặt cược ý chí chiến đấu của mình.

Thề phải phân định thắng bại.

Do đó, nếu lúc này Giáo sư Oak trực tiếp thu hồi nó, thì sẽ là chưa đánh đã sợ.

Sẽ để lại di chứng rất lớn trong lòng Dragonite, gây ảnh hưởng không tốt.

Trong tình huống như vậy, lựa chọn tối ưu ngược lại là cứng đối cứng trực diện.

"Dragonite, Vũ Điệu Rồng (Dragon Dance)!" Bất đắc dĩ.

Biết rằng nếu cứ tiếp tục như vậy, có thể sẽ dẫn đến hiện tượng khác, Giáo sư Oak đành chọn dùng dao nhanh chém đống bùng nhùng.

Ông ra lệnh cho Dragonite trước, đưa ra quyết định.

Nếu không.

Thật sự đợi đến khi ý niệm chiến đấu của Dragonite tự động sụp đổ, ông cũng sẽ không có cách nào chỉ huy Dragonite chiến đấu nữa.

Thậm chí sau trận chiến này, Dragonite thực sự có thể sẽ phát sinh chứng sợ đối chiến mà Giáo sư Oak đã nói trước đó.

Khiến nó từ chối chiến đấu, từ đó về sau biến thành một con cá muối béo ú.

Vù vù vù!

Theo lệnh của Giáo sư Oak, Dragonite trên sân cũng đã phản ứng.

Nó ngẩng đầu, trước tiên nhìn sâu một cái vào Blaziken đối diện.

Dragonite liền không còn chút do dự nào nữa.

Nó biết rằng, cục diện chiến đấu hiện tại không thể trì hoãn.

Càng kéo dài về sau, càng khó đối kháng với Dị Sắc Blaziken trước mặt.

Trong lòng đã có quyết đoán, đôi cánh của Dragonite cũng đã vỗ.

Hai cánh tay ngắn của nó, chớp mắt đã vung lên, tạo ra một loạt tư thế kỳ lạ.

Nối tiếp nhau, liền hình thành một chuỗi vũ đạo đặc biệt, trông rất quái dị.

Thậm chí, về sau, Tô Thanh càng nhìn càng thấy hình dáng của Vũ Điệu Rồng hơi chói mắt, giống như bị quỷ súc nhập vậy.

Đầu anh hơi run nhẹ.

Chương 130

Ngay sau đó, lại có một luồng xúc cảm mãnh liệt ập đến sau gáy Tô Thanh.

Trong vô thức, Tô Thanh lại chịu thêm hai đòn tấn công đầy phẫn nộ.

Khụ khụ!

Bị "khóa mục tiêu" bởi những đòn tấn công như vậy, trên má Tô Thanh cũng đã nổi lên một vệt hồng.

Dù da mặt Tô Thanh dày đến mấy, liên tiếp chịu trọng kích, lúc này cũng có vẻ hơi không chịu nổi.

Bất đắc dĩ, mạnh mẽ đè nén sự kích động nhỏ trong lòng, Tô Thanh đành phải trưng ra vẻ mặt nghiêm túc.

Sau đó ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm vào giữa sân, không dám xao nhãng chút nào nữa.

Thật sự sợ phía dưới đột nhiên xuất hiện một "cái lều nhỏ", như vậy thì thật là khó xử.

Trên sân.

Cùng với Vũ Điệu Rồng, và tác dụng của Mega.

Khí thế của Dragonite và Dị Sắc Blaziken cũng đã tăng lên một bậc.

Khí thế của Dragonite đã tiếp cận đáng kể với Dị Sắc Blaziken, đạt được tiến triển mang tính đột phá.

Nhưng suy cho cùng, tiến hóa và tăng cường năng lực có sự khác biệt lớn.

Hiệu quả tăng cường cũng khác nhau.

Nhìn chung, sự tăng cường của Blaziken vẫn hiển nhiên mạnh mẽ hơn.

Không chỉ hoàn thành Mega Tiến Hóa, mà còn duy trì được nhiều năng lượng Aura hơn.

Đem lượng Aura đó giữ lại trong cơ thể, tiến hành tuần hoàn hiệu quả cao.

Từ đó tự động tăng cường mỗi đòn tấn công mà Blaziken tung ra, thêm vào sức mạnh Aura.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Khi bước vào trạng thái Mega, cơ thể Dị Sắc Blaziken đã tự động phun ra những ngọn lửa màu xanh nhạt.

Giống như trạng thái Mega bình thường trước đây, ngọn lửa xanh lúc này cũng không hề suy giảm chút nào, thậm chí còn mạnh hơn.

Không chỉ hai bên cánh tay của Blaziken phun ra lửa, mà đôi chân phía dưới cũng phun ra lửa tương tự.

Những ngọn lửa xanh đậm phun ra, trực tiếp bao phủ Blaziken ở trung tâm.

Chúng không ngừng xoay tròn quanh Dị Sắc Blaziken, từng vòng từng vòng dần dần bay lên trên, sau đó trực tiếp vượt qua đỉnh đầu Dị Sắc Blaziken.

Dần dần tiêu tán trong không trung, ngay sau đó lại có những ngọn lửa mới tiếp nối.

Cứ thế liên tục, không ngừng nghỉ.

Trông rất kinh ngạc.

Dường như chúng được Aura dẫn dắt, có quy luật.

Thậm chí, ngọn lửa này không chỉ có tác dụng để thưởng thức.

Trong quá trình cận chiến (Close Combat), những ngọn lửa xanh này sẽ gây ra sát thương bỏng nhất định cho đối thủ.

Cứ như thể Blaziken có thêm một Đặc tính (Ability) mới vậy.

Nhìn tình hình trên sân, Tô Thanh lúc này đã có câu trả lời trong lòng.

Anh hiểu rằng Dragonite rốt cuộc không thể theo kịp bước chân của Dị Sắc Blaziken.

Và cũng xác nhận rằng, trận chiến này cuối cùng cũng sẽ hạ màn.

"Kết thúc trận đấu thôi.

Blaziken, dốc toàn lực sử dụng Thể Hiện Tấn Công Bốc Lửa (Flare Blitz)." Tô Thanh nói nhẹ nhàng.

Khi đã có quyết định, Tô Thanh tự nhiên cũng rất rõ mình nên làm gì.

Bên cạnh, nghe những lời như vậy từ Tô Thanh, sắc mặt Giáo sư Oak lại trở nên khó coi hơn cả ăn phải tường.

Tình hình trên sân thì người có mắt đều có thể nhìn ra.

Dị Sắc Blaziken sau khi Wild Evolution vốn đã có thể bất phân thắng bại với Master cấp Dragonite.

Bây giờ lại có thêm Mega Tiến Hóa, hai loại tiến hóa hợp thành một.

Uy lực rốt cuộc sẽ như thế nào, còn cần nói sao?

Quyết đấu một trận thắng thua?

Coi tôi là kẻ ngốc sao?!

Chỉ là... tình hình hiện tại đã không còn do ông làm chủ được nữa rồi.

Vì Tô Thanh đã nói ra lời đó, vậy Giáo sư Oak cũng chỉ có thể im lặng chấp nhận.

Nếu không, dưới ánh mắt chú ý của nhiều Huấn Luyện Gia như vậy, nếu Giáo sư Oak chọn lùi bước, vậy sẽ thật sự bị mang tiếng là kẻ yếu nhược.

Người trong nghề xem mánh lới, người ngoài xem náo nhiệt.

Cao thủ thật sự tự nhiên biết rằng chiến đấu không nên chỉ đơn thuần tiến lên phía trước.

Mà nên cân nhắc, sự phối hợp các bộ kỹ năng của Huấn Luyện Gia, cùng với Đặc tính (Ability), địa điểm, thời tiết, và các yếu tố khác nữa.

Có những lúc, có thể chỉ cần một đám mây đen trôi trên bầu trời, cũng có thể tạo ra tác dụng cực kỳ quan trọng đối với một trận chiến.

Tiền đề là Huấn Luyện Gia phải vô cùng ưu tú.

Nhưng, đến bây giờ, tất cả đều trở thành vô nghĩa.

Giáo sư Oak cũng chỉ có thể chọn cắn răng chịu đựng, cứng rắn tiếp tục.

Trong tình cảnh cực kỳ uất ức, Giáo sư Oak chỉ đành bất lực lắc đầu.

Trong lòng ông ấy khổ không tả xiết, còn thầm mắng Tô Thanh.

Đây là chuyện mà con người có thể làm được sao?!

Không, chiến trường rốt cuộc không đợi ai cả.

Vì vậy, Giáo sư Oak cũng không có nhiều thời gian để suy nghĩ.

Ngay lập tức ông đành ngẩng đầu, hạ lệnh phù hợp nhất trong tình huống hiện tại.

“Dragonite, dốc toàn lực sử dụng Nộ Loạn (Outrage) tấn công!!!” Giáo sư Oak chậm rãi nói.

“Ai!” Lời vừa dứt, Giáo sư Oak đã lắc đầu, nở một nụ cười khổ.

Thở dài thườn thượt.

Đồng thời, ông cũng đã chuẩn bị cho hậu quả.

Trận chiến này, hiển nhiên tỷ lệ thắng rất thấp.

Hầu như không còn ôm bất kỳ hy vọng nào nữa.

Thua Tô Thanh trước mặt mọi người, Giáo sư Oak cũng có thể chịu được.

Ít nhất, kết cục như vậy vẫn tốt hơn là bị coi là kẻ yếu nhược.

Nhưng sự mạnh mẽ của Blaziken đã vượt ngoài sức tưởng tượng của Giáo sư Oak.

Thậm chí Blaziken còn không cho Dragonite cơ hội sử dụng Nộ Loạn.

Bóng dáng nó đã ở ngay trước Dragonite, lóe lên ngọn lửa xanh rồi xoay người, trực tiếp bám chặt vào cổ Dragonite.

Trực tiếp nhấc bổng cơ thể Dragonite lên, nắm giữ nó giữa không trung.

“Gào~!” Bị hành xử như vậy, cơ thể bị khống chế, Dragonite tự nhiên cũng cố sức giãy giụa.

Miệng nó còn phát ra một tiếng gầm nhẹ.

Nhưng trước thực lực tuyệt đối, mọi thứ đều vô ích.

Chỉ trong tích tắc, Blaziken liền hơi dừng lại, sau đó trực tiếp nắm

Dragonite trong tay, vụt biến mất.

Khi xuất hiện lần nữa, nó đã ở dưới vách đá xa xa.

Rầm một tiếng!

Blaziken, cùng với Dragonite trong tay, trực tiếp đâm vào vách đá.

Tạo ra một cái hang đá sâu gần ba mét trên vách đá.

Vô số mảnh đá vỡ, cũng ngay lập khắc rơi xuống ào ạt.

Đám đông trên sườn đồi cũng bị ảnh hưởng lớn, đất đá lở.

Hầu hết mọi người đều bị ảnh hưởng cực lớn bởi trận động đất (Earthquake) mạnh mẽ.

Cơ thể mọi người đổ rạp xuống đất, nằm ngổn ngang lộn xộn.

Chương 131

Có người đè lên nhau, có người thì suýt nữa rơi xuống sườn đồi. ...Ngẩng đầu nhìn tình hình đang diễn ra, Serena trong lòng vẫn tràn đầy may mắn.

Cô thầm nghĩ, may mà mình đã xuống trước.

Nếu không thì, cũng như vậy mà đổ xuống đất, thật là quá thảm.

Vạn nhất gió thổi một cái, kết hợp với chiếc váy ngắn màu đỏ.

Hậu quả đó, chậc chậc, thật đáng sợ, đơn giản là không dám tưởng tượng.

Nghĩ đến đó, Serena cũng lập tức rùng mình một cái, đầu hơi rung động.

"Không!

Không được!" Đôi mắt hơi mờ đi.

Cô ngẩng đầu, ánh mắt đặt trên người Tô Thanh.

Trong đầu Serena cũng bổ sung thêm một bức tranh đặc biệt.

Cùng với sự xuất hiện của bức tranh đó, trên khuôn mặt tươi cười của Serena cũng đã vương lên chút hồng hào.

Thậm chí ẩn ẩn có xu thế như muốn bao phủ cả đôi tai của Serena.

"Không được, không được." Dường như bị bức tranh trong đầu kích thích, vừa nghĩ vừa Serena vậy mà lại trực tiếp thốt lên.

"Ơ?

Em làm sao vậy, Serena?!" Cynthia quay đầu, ánh mắt đặt trên

người Serena.

Nhìn vẻ mặt của Serena, lúc này Cynthia cũng có chút mơ hồ.

Không biết Serena rốt cuộc đang làm gì.

"À!" Bên cạnh, cùng lúc Cynthia nhìn sang.

Ánh mắt Tô Thanh tự nhiên cũng chú ý đến sự thay đổi của Serena, nhìn rõ sự phấn khích ở khóe mắt Serena.

Nếu đoán không sai thì, có vẻ như, chắc là...

Khác với Cynthia, chỉ trong tích tắc, Tô Thanh đã đoán được bức tranh mà Serena có thể đang tưởng tượng trong đầu.

Không ngoài mấy khả năng đó, đại khái đều liên quan đến bản thân anh.

Dù sao Tô Thanh cũng rõ ràng biết đại ý tấm lòng của Serena đối với mình.

Để chính xác hơn một chút.

Mặc dù Tô Thanh không biết giới hạn trên của hảo cảm mà Serena dành cho mình là ở đâu.

Nhưng Tô Thanh ít nhất cũng biết giới hạn dưới, đó là đã vượt qua tình bạn rồi.

Sự thay đổi này cũng khiến Tô Thanh trong lòng một trận thỏa mãn.

Serena, kiếp trước không biết là nữ thần của bao nhiêu người, giờ đây trái tim cô ấy lại đã nghiêng về anh.

Thậm chí cô còn không truy cứu chuyện của Cynthia, chọn để mọi chuyện từ từ phát triển.

Tô Thanh sao có thể không phấn khích được.

Không, lúc này Tô Thanh do đã được nghỉ ngơi một lát, cũng đã khôi phục lại khả năng hành động tự chủ.

Vì vậy anh cũng thành công thoát khỏi sự dìu đỡ của Cynthia.

Mặc dù muốn ở lại thêm một chút, nhưng dù sao dưới ánh mắt của Serena, anh cũng có chút không được thoải mái lắm.

Hơn nữa, Tô Thanh cũng không thể cứ mãi dựa vào lòng người khác được, như vậy thì quá trắng trợn.

Cứ như là Tô Thanh đang thèm muốn Cynthia vậy...

Điều đó đương nhiên là không được rồi.

"Khụ khụ, Cynthia, cô bỏ tôi ra đi.

Tôi đứng lên được rồi." Lúc này, hiểu rằng không thể tiếp tục như vậy, Tô Thanh cũng đã có quyết định.

Ngay lập tức, anh từ từ dùng sức từ hai chân, sau đó lưu luyến không rời, thoát khỏi "bến cảng ấm áp" đó.

Thấy tình hình này, trên khuôn mặt tươi cười của Cynthia cũng không khỏi lóe lên một vệt hồng.

Nhưng trong sự thay đổi đó, Cynthia lại thầm thở phào nhẹ nhõm. 'Cuối cùng cũng tách ra rồi.' Nhưng... không biết vì sao.

Trước khi tách ra, Cynthia cảm thấy có chút khó xử, muốn tách ra càng sớm càng tốt.

Nhưng đợi đến lúc này, khi thật sự tách ra rồi, Cynthia lại đột nhiên cảm thấy một sự trống rỗng.

Khiến cô có chút không thích ứng được.

Không, lý trí của Cynthia dù sao vẫn còn đó.

Vì vậy, cô cũng có một khả năng kiềm chế nhất định.

Cô biết việc gì có thể làm, việc gì không thể làm.

Vì vậy cô chỉ đành kiềm nén nỗi thất vọng trong lòng, mỉm cười nhạt, từ từ buông tay khỏi việc dìu đỡ Tô Thanh.

“À ~ được thôi, vậy tôi buông ra.

Nhưng cậu phải cẩn thận đấy.” Cynthia nói nhẹ nhàng.

“Ừ!” Về điều này, Tô Thanh cũng lập tức gật đầu.

Sau đó, liếc nhìn sự thay đổi biểu cảm của Serena một lần nữa.

Tô Thanh liền lại lần nữa hướng ánh mắt về phía chiến trường.

Quan sát tình hình chiến trường.

Sự thay đổi này cũng thu hút sự chú ý của Cynthia và Serena.

Khiến ánh mắt cả hai đều hướng về chiến trường.

Vù vù vù!

Cùng với luồng khí dần dần thổi tan khói bụi và tro bụi.

Lúc này hiện trường cũng đã khôi phục lại sự tĩnh lặng.

Những tảng đá đã sớm rơi xuống đất, tạo ra những hố lớn nhỏ.

Hoặc là, chúng trực tiếp bị kẹt ở một chỗ nào đó.

Còn tro bụi, thì sau khi bay lượn trong không khí một lúc, liền dần dần rơi xuống đất.

Theo lộ trình di chuyển của Dị Sắc Blaziken mà nhìn, Tô Thanh cũng nhanh chóng nhìn thấy một cái hang đá lớn.

Kích thước cái hang đá đó, ước chừng khoảng 2 mét rưỡi.

Chiều cao tiêu chuẩn của Dragonite là 2.2 mét, Dragonite của Giáo sư Oak thì cao khoảng 2.3 mét.

Hơn nữa, lúc va chạm vào sẽ xảy ra một chút rung động, xuất hiện

sai lệch nhất định.

Vì vậy kích thước cái hang đá cũng đạt trên 2.5 mét.

"Kết thúc rồi sao?!" Ánh mắt rơi vào hang đá.

Tô Thanh cũng mượn ánh sáng phát ra từ ngọn lửa xanh, nhìn rõ tình hình bên trong hang động.

Thấy Dị Sắc Blaziken của Tô Thanh, lúc này đã thu tay lại, hạ xuống.

Tình trạng của nó trông gần như hoàn hảo không chút tổn hại, khí thế trên người cũng như trước.

Tinh thần tràn đầy, thể lực gần như hoàn hảo không chút tổn hại.

Cứ như vừa mới ngủ một giấc, bổ sung đầy đủ tinh thần vậy.

Còn Dragonite của Giáo sư Oak?

Lúc này Dragonite thì không được lạc quan cho lắm.

Mặc dù thực lực của Dragonite cũng ở cấp bậc Master.

Nhưng sức chiến đấu thực sự của nó lại có sự chênh lệch trời vực với Blaziken ở giai đoạn hiện tại.

Chỉ một đòn.

Dị Sắc Blaziken của Tô Thanh đã thành công đánh bất tỉnh Dragonite của Giáo sư Oak.

Mọi chuyện đã đến bước này, tự nhiên cũng không có lý do gì để tiếp tục chiến đấu nữa.

Át chủ bài Dragonite của Giáo sư Oak đã bại rồi.

Vậy những Pokémon khác của ông ấy, kết quả tự nhiên không cần nói nhiều.

Chương 132

Tô Thanh cũng lập tức dưới ánh mắt chú ý của mọi người, vui vẻ gọi Dị Sắc Blaziken về bên cạnh.

Sau đó vươn tay vỗ vỗ vai đối phương.

Cả quá trình, có thể nói là khiến người ngoài ghen tị.

Khiến những người đang xem trận đấu, đều lộ ra ánh mắt ngưỡng mộ ghen tị.

Trên sườn đồi.

Ánh mắt chăm chú nhìn Tô Thanh phía dưới, lúc này Ash cũng đang kích động.

Thậm chí, sự kích động của cậu ấy còn mạnh mẽ hơn những người khác.

Khác với người khác, Ash cũng có một con Torchic, nếu nó có thể trưởng thành thành công, vậy nó có thể tiến hóa thành một Blaziken mạnh mẽ.

Mặc dù không phải là Dị Sắc, nhưng Ash vẫn tràn đầy tự tin.

"Sẽ có một ngày nào đó, Blaziken của mình cũng có thể trở nên mạnh mẽ như vậy không nhỉ?" ...

Ngoài sân.

Trên bầu trời ở một nơi nào đó.

Một phi thuyền lớn rất tiên tiến, đang ẩn mình trong tầng mây.

Lúc này phi thuyền đã kích hoạt chế độ tàng hình.

Hiện ra bên ngoài, cũng sẽ không bị người khác nhìn thấy.

Một loại tàng hình giả dựa trên quang học.

Nó điều chỉnh cơ thể thành cùng tần số với tầng mây, hoặc bầu trời, từ đó đạt được hiệu ứng đánh lừa thị giác gọi là tàng hình quang học.

Không, mặc dù quả thật là giả.

Nhưng khi áp dụng cho phi thuyền, nó lại có thể phát huy tác dụng cực kỳ quan trọng.

Trong tình huống bình thường, nó bay qua một thành phố, nếu nhân viên quản lý trong thành phố không giám sát kỹ lưỡng, tuyệt đối sẽ không phát hiện ra bóng dáng của nó.

Lúc này, phi thuyền đang không ngừng di chuyển trong tầng mây, dường như đang tiến về một điểm đến nào đó.

Bên trong phi thuyền, có sự hiện diện của con người.

Có người ngồi cạnh máy móc.

Có người thì đang vội vàng di chuyển, đi từ phòng này sang phòng khác.

Phòng điều khiển chung của phi thuyền.

Số lượng người bên trong, hiển nhiên là đông nhất.

Không gian cũng có thể nói là nơi lớn nhất trong toàn bộ phi thuyền.

Khác với những căn phòng khác, ở trung tâm căn phòng này, có một chỗ ngồi đặc biệt.

Chỗ ngồi đó hơi giống ngai vàng, rất cao, gần như đạt ba mét.

Nằm ở vị trí trung tâm nhất của căn phòng, hầu như có thể trực tiếp nhìn bao quát mọi thứ đang diễn ra trong phòng từ trên cao.

Với mục đích "nhất lãm chúng sơn tiểu" (nhìn thấy tất cả các ngọn núi đều nhỏ bé). ...Ở một nơi nào đó.

Một người đàn ông đang chán nản nhìn chằm chằm vào màn hình trước mặt.

Ngay sau đó, màn hình trước mặt anh ta đã thay đổi, một chấm sáng màu đỏ khổng lồ xuất hiện trên màn hình.

Sau đó trên một màn hình hiển thị khác bên cạnh, đã hiện ra một chữ "S" lớn, khiến người đàn ông giật mình, đứng bật dậy.

"Hử?!" Ánh mắt hơi chuyển động, rơi trên người người đàn ông.

Người phụ nữ trên bục cao, biểu cảm cũng không khỏi có chút ngạc nhiên.

Không biết đối phương đang làm trò gì.

Chỉ là, chưa đợi người phụ nữ đặt câu hỏi.

Người đàn ông rõ ràng là cấp dưới, đã chủ động ngẩng đầu.

Ánh mắt đối diện với người phụ nữ, dần dần giải thích.

"Đại nhân, theo thông tin hiển thị trên thiết bị đã được điều chỉnh trước đó.

Phát hiện một dao động mạnh mẽ xuất hiện ở hướng Tây Nam.

Phạm vi phát hiện dao động đó, thậm chí đạt cấp S.

Chúng ta có cần điều chỉnh lộ trình tạm thời không?!

Đi xem thử chứ?" Người đàn ông kích động nói.

Dường như vì đã có một phát hiện, mà cảm thấy hưng phấn.

Thực tế, việc anh ta có thể biểu lộ vẻ mặt như vậy cũng là điều bình thường.

Sự kiện như vậy rốt cuộc cũng được phát hiện.

Vì vậy, nếu đội có thể thu được lợi ích nhất định từ sự kiện này, tự nhiên cũng có thể đứng mũi chịu sào được khen ngợi, nhận được phần thưởng nhất định.

Mặc dù phần thưởng đối với thủ lĩnh không đáng kể, nhưng đối với những cấp dưới này lại là một khoản thu nhập không nhỏ, rất quan trọng.

Tương tự, cùng với lời nói của người đàn ông truyền ra, người phụ nữ trên bục cao, cũng đã lộ ra vẻ suy tư.

Chiếc mặt nạ hình chữ V bán trong suốt trên mặt, trông rất công nghệ, cũng đồng thời ngăn cản người ngoài nhìn trộm khuôn mặt thật của đối phương.

Nhiều nhất chỉ có thể nhìn thấy nửa khuôn mặt, nhưng lại không thể nhìn thấy đôi mắt cốt lõi của đối phương.

Lúc này, cô ấy hiển nhiên đã bị báo cáo của cấp dưới thu hút hoàn toàn tâm trí, lộ ra vẻ mặt suy tư.

Ngón tay phải còn không ngừng gõ trên tay vịn, biểu cảm có chút do dự.

Nửa ngày.

Khi người đàn ông trẻ tuổi tưởng rằng phần thưởng sắp tan thành mây khói, người phụ nữ trên bục cao, cuối cùng cũng lên tiếng.

Với vẻ mặt lạnh nhạt, giọng điệu bình thản nói.

“Cấp S sao?

Xác định không nhầm chứ?” Người phụ nữ nói.

Nghe vậy, trên mặt người đàn ông lập tức lóe lên một tia vui mừng điên cuồng.

Có hy vọng rồi, có vẻ thủ lĩnh đã động lòng.

Vậy cơ hội đã đến.

“Báo cáo Thủ lĩnh J.

Tôi xác định không nhầm.

Theo chỉ thị trên máy móc, ở hướng Tây Nam quả thật có một dao động cấp S.

Không chỉ có một dao động cấp S, bên cạnh dao động đó, dường như cũng có một dao động cấp S khác.

Giống như hai Pokémon cấp S đang chiến đấu, có khả năng là linh vật (totem) mạnh mẽ trong tự nhiên.

Nếu chúng chiến đấu đến mức lưỡng bại câu thương, việc bắt giữ sẽ trở nên dễ dàng.

Bắt được hai Pokémon cấp S, tuyệt đối có thể bán được giá tốt.” Người đàn ông kích động đề nghị.

Cùng lúc nói, trong ánh mắt anh ta còn lóe lên một tia hưng phấn tột độ.

Cảm giác đó, cứ như thể nhìn thấy tiền tài đang vẫy gọi mình vậy.

Phớt lờ sự thay đổi biểu cảm của người đàn ông trước mặt, cô ngồi thẳng trên bục cao.

Lúc này, sau một hồi suy nghĩ, người phụ nữ được gọi là Thủ lĩnh J, cuối cùng cũng có quyết định.

Dưới ánh mắt kinh ngạc và chú ý của người đàn ông, cô bình tĩnh gật đầu.

Ánh mắt thâm thúy hạ lệnh.

“Rõ, thủ lĩnh!” Cùng với mệnh lệnh được hạ đạt, các thành viên xung quanh phi thuyền bên trong phi thuyền, đã bắt đầu làm việc.

...Hơi cúi đầu, ánh mắt quét qua những người đang thao tác máy móc một cách có trật tự phía dưới.

Lúc này người phụ nữ cũng lộ ra vẻ suy tư.

Ngón tay mân mê một thứ gì đó, xoa nắn qua lại.

Dường như trong lòng cũng có chút ngầm lo lắng. 'Cấp S sao?

Hai Pokémon cấp "Thiên Vương" à, nếu thật sự là Pokémon hoang dã.

Vậy một chuyến này tuyệt đối đáng giá.' Người phụ nữ thầm nghĩ.

Chương 133

Chỉ là.

Sực tỉnh, trong lòng người phụ nữ lại có thêm một chút khó hiểu.

Đó là về thực lực của đối phương.

Khoảng cách xa gần cũng sẽ ảnh hưởng đến phán đoán của máy móc.

Nếu gần, thì tính chân thực của thông tin đó tự nhiên sẽ được nâng cao rất nhiều.

Nhưng nếu khoảng cách xa, vậy tiêu chuẩn đo lường của máy móc hiển nhiên sẽ thấp hơn, và, thực lực đối phương có thể vượt quá Thiên Vương, thậm chí đạt Quán Quân.

Nghĩ đến đó, trong ánh mắt người phụ nữ cũng không khỏi lóe lên một tia sáng.

"Báo cáo Boss, chúng tôi đã đến nơi phát ra dư chấn vụ nổ." Cuối cùng, sau khi điều chỉnh hướng phi thuyền.

Lúc này, ước chừng cũng chỉ mất một phút.

Kết quả là trong vòng một phút như vậy, quả thật đã giúp mọi người nhanh chóng đến được nơi này.

"Ồ?

Vậy thì triển khai hình dạng đi.

Hạ xuống xem thử." Vừa nói, người phụ nữ cũng không khỏi trực tiếp đứng dậy.

Đã chuẩn bị sẵn sàng để xuống khỏi chiến cơ.

Vù vù vù!

Cùng với từng lập trình viên phát huy tác dụng.

Phi thuyền trên bầu trời, cũng đã xảy ra sự biến đổi lớn.

Từ trạng thái tàng hình quang học ban đầu, cộng thêm cơ chế tĩnh âm, đã thay đổi thành chế độ thông thường.

Một bóng đen khổng lồ lập tức trực tiếp bao phủ trên đỉnh đầu mọi người, cũng thu hút sự chú ý của Tô Thanh và những người khác.

"Gì vậy?!" Ngẩng đầu.

Ánh mắt Tô Thanh cũng đã rơi vào phi thuyền.

Trận chiến trên sân cũng đã dừng lại.

Dị Sắc Umbreon ban đầu đang chiến đấu, cũng nhanh chóng bay về phía Tô Thanh.

Nó kéo giãn khoảng cách với đối thủ, nhảy lên vai Tô Thanh.

Ánh mắt tò mò nhìn về phía bầu trời, hai mắt mở to.

Dường như nó tò mò về phi thuyền.

Tình hình như vậy xuất hiện, cũng không khỏi khiến đối phương trực tiếp phát ra một tiếng gầm gừ của mèo.

Trông quái dị.

Nhìn chằm chằm vào phi thuyền khổng lồ đột nhiên xuất hiện trên bầu trời, lúc này Giáo sư Oak cũng ngẩn người.

Vì bình thường ít tiếp xúc với phi thuyền, nên Giáo sư Oak cũng không hiểu rõ về loại phi thuyền này.

Cái mà Giáo sư Oak nhìn thấy cũng không phải là loại phi thuyền bình thường, giống như loại máy bay chiến đấu.

Nhưng, máy bay chiến đấu trên bầu trời sao?

Nó đơn giản giống như một chiếc tàu sân bay có thêm cánh quạt trực thăng thì đúng hơn.

Lần đầu tiên nhìn thấy loại phi thuyền kiểu này, Giáo sư Oak thật sự rất tò mò.

"Cái gì thế?!" Giáo sư Oak lẩm bẩm nhỏ tiếng.

So với phản ứng của Giáo sư Oak, những người có mặt thực ra cũng không khác biệt là bao.

Vẻ mặt trên mặt họ gần như hoàn toàn bị sự kinh ngạc chiếm cứ, trong lòng tràn đầy tò mò.

Rắc!

Cùng với một tiếng động dữ dội vang lên.

Ngay sau đó, một con Salamence đã hiện ra trong tầm mắt của Giáo sư Oak và những người khác.

Bay lượn trên không trung, trên lưng Salamence vậy mà lại đứng một người phụ nữ.

Khuôn mặt cô ta đeo một chiếc mặt nạ hình chữ V bán trong suốt, màu trắng sữa.

Đặc điểm này hiển nhiên rất hiếm gặp, cũng chính vì vậy.

Ngay khoảnh khắc nhìn thấy người phụ nữ xuất hiện, Giáo sư Yamanashi trên sườn đồi đã nhận ra đối phương.

Ông thầm nghĩ, quả nhiên.

Hunter J.

Biểu cảm trên mặt ông cũng ngay lập khắc trở nên cực kỳ quái dị, một vẻ mặt khó tả.

Dường như đang cảm thán, lại dường như đang mặc niệm cho đối

phương.

Thảm quá, tự đưa hàng đến tận cửa sao?

Có vẻ như ở đây có hai vị Quán Quân, cộng thêm hai vị Master, với đội hình như vậy mà một Hunter J ư?

Đơn giản là muốn "làm mồi" sao?

Đơn giản là lấy mạng ra, làm đối luyện miễn phí cho Tô Thanh à.

Đúng là người tốt mà!

Giáo sư Yamanashi thầm nghĩ với vẻ mặt "hiểm ác".

Đồng thời, cũng không khỏi mặc niệm cho đối phương. ...Thực tế cũng đúng là như vậy, những gì Giáo sư Yamanashi nói hoàn toàn không có vấn đề.

Mặc dù Diantha hiện tại chưa trở thành Quán Quân của vùng Kalos.

Nhưng ít nhất cô ấy cũng đã nhận được một Aggron cấp bậc Quán Quân đỉnh phong từ Tô Thanh.

Thậm chí chỉ cần bồi dưỡng thêm một chút là đã có thể bước vào trạng thái Mega.

Có Aggron.

Hơn nữa, Diantha còn có một Gardevoir át chủ bài có thể Mega Tiến Hóa.

Trong tình hình như vậy, việc trở thành Quán Quân cũng chỉ là một xu thế tất yếu.

Thậm chí.

Nếu có những Pokémon như vậy mà Diantha không trở thành Quán Quân, thì thật sự đáng nghi ngờ, rốt cuộc Huấn Luyện Gia của

vùng Kalos mạnh đến mức nào?

Vậy, Hunter J trước mặt, thật sự đang lấy một địch bốn.

Không cần nói đến Giáo sư Yamanashi đang nghĩ gì. ...Hunter J đang bay lượn trên không, cũng đang thầm suy nghĩ.

Ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm đám người phía dưới.

Ánh mắt của người phụ nữ cũng rất sắc sảo, chỉ trong một khoảnh khắc, ánh mắt cô ta đã rơi vào hai con Dị Sắc Umbreon trên vai Tô Thanh, cùng với Dị Sắc Blaziken đang đứng cạnh Tô Thanh.

Cô ta quét mắt nhìn vài lần, đôi mắt không khỏi hơi sáng lên.

Cả người cô ta đều bị kích động.

Pokémon Dị Sắc?

Một, hai, ba con.

Thật sự quá bất ngờ và kinh ngạc.

Chỉ là, chưa đợi sự kinh ngạc đó hoàn toàn lắng xuống, ánh mắt hơi chuyển động, biểu cảm vui vẻ trên mặt người phụ nữ cũng đột ngột dừng lại.

"Cynthia?!" Nhìn thấy rồi?

Có vẻ như là Nữ Quán Quân Sinnoh đang nổi tiếng nhất gần đây.

Hiện tại có thể nói là nhân vật khó dây vào nhất toàn Sinnoh.

Tại sao lại ở đây?

Có vẻ như còn thân mật với cái tên sở hữu ba con Pokémon Dị Sắc kia.

Nếu giữa hai người có mối liên hệ nữa, vậy thì mọi chuyện sẽ hơi khó giải quyết.

Việc này, thật sự không dễ xử lý.

Không chỉ vậy.

Ánh mắt cô ta hơi đảo qua, nhìn về phía đối diện.

Khi nhìn thấy đội hình hai người tương tự ở phía đối diện, Hunter J cuối cùng cũng hiểu được chuyện gì đã xảy ra ở đây.

Chương 134

“Đang đối chiến sao?!” Hunter J lẩm bẩm khẽ.

Cùng lúc nói, trong đầu cô ta cũng suy nghĩ.

Vậy, dư chấn vừa nãy thực ra là do trận chiến này bùng phát ra?

Cường độ năng lượng cấp S, có lẽ căn bản là giả.

Trận chiến phía dưới, không thể nào chỉ có Thiên Vương cấp.

Nguyên nhân như vậy, tự nhiên cũng có.

Khi Hunter J hướng ánh mắt xuống dưới, và giơ tay nhẹ nhàng chạm vào mặt nạ, kích hoạt chức năng phóng đại.

Sau khi quan sát kỹ lưỡng khuôn mặt của hai người, Hunter J mới đưa ra kết luận đó.

Hiển nhiên, cô ta đã nhận ra thân phận của Giáo sư Oak.

Và cũng hiểu rõ thực lực của Giáo sư Oak rốt cuộc đang ở cấp bậc nào.

Còn Diantha bên cạnh, mặc dù cô ta không biết thực lực của Diantha đang ở giai đoạn nào.

Nhưng vì đối phương có thể trở thành đối thủ của một Quán Quân, thì thực lực của cô ấy, cũng đã biết rồi. ...Nắm bắt toàn cục, biết rằng hành động lần này hoàn toàn vô ích.

Trên mặt Hunter J, lập tức phủ một nét âm u.

Trên mặt cô ta hiện lên một tia ghét bỏ.

Tia ghét bỏ đó tự nhiên là nhắm vào thành viên đã phát hiện tình huống bất thường lúc đầu.

Lúc này, cô ta không xuống khỏi phi thuyền.

Chỉ có một mình Hunter J xuất hiện trong tầm nhìn của Tô Thanh và những người khác.

"Gào~!" "Rống~!" Theo tiếng động nhìn lại.

Ngẩng đầu, Hunter J đã nhìn thấy Garchomp cách Salamence không xa.

Dường như đối phương đang ẩn mình chuẩn bị tấn công.

Có thể sao?!

Cô ta ngạc nhiên nhìn Garchomp trước mặt.

Trong tình huống không có con người chỉ huy, Garchomp sẽ chủ động tấn công Salamence sao?

Chẳng lẽ vì bản thân Salamence và Garchomp cực kỳ không hợp nhau sao?

Không đúng, hiển nhiên không thể.

Hunter J, cũng thầm phủ nhận cách nghĩ đó.

Và quả thật, trong tự nhiên, loại tình huống này thực sự sẽ xảy ra.

Nhưng đó chỉ có thể là khi Garchomp và Salamence có thực lực yếu, mới có thể đánh nhau.

Thực lực càng cao, sát thương mà trận chiến tạo ra tự nhiên càng lớn.

Vì vậy, khi thực lực của Pokémon đạt đến một mức độ nhất định, dù giữa hai chủng tộc có ân oán, chúng thường sẽ chọn làm như không thấy, nhắm một mắt mở một mắt mà bỏ qua.

Cũng là để có thể bảo vệ bản thân trong tự nhiên, cố gắng hết sức bảo toàn thực lực, ứng phó với các loại sự kiện đột xuất.

Vậy thì, Salamence đã là cấp Quán Quân, Garchomp sao lại có cách nghĩ như vậy?

Dĩ nhiên, thực lực hai bên quả thật có chênh lệch.

Salamence chỉ ở cấp Quán Quân sơ kỳ, Garchomp của Cynthia thì là Quán Quân đỉnh phong.

Nhưng dù vậy, Garchomp Quán Quân đỉnh phong của Cynthia, nếu thật sự muốn hạ gục Salamence, cũng tuyệt đối không dễ dàng như vậy.

Trong tình huống chống cự đến chết, Salamence cũng có thể gây ra di chứng cực kỳ nghiêm trọng cho Garchomp.

Một lựa chọn cực kỳ không khôn ngoan.

Nghĩ đến đó, ánh mắt Hunter J cũng không khỏi nhìn xuống phía dưới.

Ánh mắt rơi vào Cynthia.

Quả nhiên.

Đúng như Hunter J đã đoán không sai, trên người Cynthia hiện lên từng luồng ánh sáng trắng.

"Đáng ghét!

Lại dùng lực lượng siêu năng lực điều khiển (Chōkoku) muốn một đòn trực tiếp hạ gục mình sao?!" Phát hiện hành động của Cynthia, Hunter J cũng thầm nghiến răng, thầm mắng một tiếng.

Mặc dù vậy, nhưng Hunter J cũng không hề mơ hồ, không dám có chút sơ suất nào.

Ngay lập tức ra lệnh.

"Salamence, Long Xung Kích (Dragon Pulse)!" ~ "Gầm~" Một

tiếng gào thét.

Nhận được chỉ thị của Hunter J, Salamence cũng không hề mơ hồ.

Sau tiếng gào thét, đầu rồng liền hơi ngẩng lên.

Trong không trung xuất hiện từng đốm sáng xanh nhạt, những ánh sáng này tụ tập lại, cũng khiến cơ thể Salamence dần dần phát ra một tầng hào quang.

Vù vù vù!

Ánh sáng với tốc độ cực nhanh không ngừng hội tụ về một điểm.

Cuối cùng trong miệng Salamence hình thành một quả cầu năng lượng màu xanh thuần khiết.

Kèm theo đó là các loại tia điện xanh.

Rầm một tiếng!

Khi Salamence chưa phóng kỹ năng, Garchomp ở bên kia quả nhiên đã ra đòn tấn công trước.

Dưới sự chỉ huy của Cynthia lợi dụng lực lượng siêu năng lực điều khiển, bất chấp khoảng cách, Garchomp trực tiếp phóng ra một đòn Long Xung Kích tương tự.

Khẽ động tai, Hunter J cảm nhận được sự dị động trên hiện trường.

Cùng với một cảm giác bất an đột nhiên xuất hiện trên cơ thể.

Hunter J sinh lòng cảnh giác, không khỏi biến sắc.

Trong lòng cô ta đã hiểu rõ, rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra lúc này.

“Không ổn rồi, Salamence.

Đừng đợi nữa, phóng ra nhanh lên!” Biết tình huống khẩn cấp, Hunter J chỉ đành dùng giọng điệu cực nhanh để nhắc nhở Salamence.

Vù vù vù!

Thực ra không cần Hunter J nhắc nhở.

Salamence cũng đã cảm nhận được sự dị động từ xa.

Vì vậy, Long Xung Kích cũng đã đồng bộ (synchronize) bùng phát ra cùng với lời nói của Hunter J.

Kết quả như vậy, cũng chỉ là do Hunter J quá căng thẳng mà thôi.

"Chạy mau!" Không kịp nói nhiều, Hunter J căn bản không dám nhìn kết quả của đòn tấn công đó.

Ngay lập tức, cô ta ra lệnh cho Salamence, quay người trực tiếp bay về phía phi thuyền phía trên, chạy trối chết.

Vù vù vù!

Cơ thể bay lượn nhanh chóng trong không trung, tần suất vỗ cánh của Salamence lúc này cũng đã vượt quá trước đây.

Mặc dù chỉ va chạm một lần, nhưng nó cũng hiểu rằng lần này đã chọc giận một đối thủ cực kỳ đáng sợ.

Đặc biệt là Dị Sắc Blaziken vẫn luôn ở cạnh người đàn ông kia, nhưng chưa hề động thủ.

Khác với con người, Pokémon có cảm nhận về thực lực rõ ràng hơn.

Vì vậy, nó hiểu rằng, nếu đối phương ra tay, có thể, chỉ dưới một đòn là sẽ chém giết nó.

Đúng vậy, chém giết không sai!

Không phải là đánh bại.

Theo Hunter J.

Kinh nghiệm lâu dài trước đây đã tạo nên Salamence với tâm lý

vặn vẹo như lúc này.

Trong tầm nhìn của nó, ngoại trừ những Pokémon bị chủ nhân bắt giữ có thể may mắn thoát nạn.

Những Pokémon không được "để mắt", chọc giận Hunter J, tất cả đều chắc chắn phải chết.

Không chết, thì sẽ bị nó hủy diệt.

Đó chính là cách nghĩ thực sự của Salamence.

Không khỏi, hiểu được trong tình huống sinh mạng bị đe dọa, tần suất vỗ cánh của Salamence, tự nhiên nhanh hơn tưởng tượng.

Chương 135

Chỉ là, Garchomp bên cạnh không hành động, nhưng đã có người cản đường tiến lên của Salamence.

Đó chính là những Pokémon Hunter chậm chạp bay ra từ máy móc, điều khiển phi thuyền cá nhân.

Tất cả đều sử dụng một loại phi thuyền cá nhân rất tiện lợi.

Kiểu dáng hơi giống xe trượt ván mà trẻ con dùng.

Chỉ hơi khác một chút, ván đứng của mọi người không phải hình dài, mà là một ván tròn, bên trên có một cái cần điều khiển dài.

Hai tay mọi người đều đặt trên đó.

Dường như đang sử dụng cái đó để thao tác, điều khiển thăng bằng của máy móc. ...Trong lúc bay lượn tốc độ cao, Hunter J vì có mặt nạ bảo vệ, tự nhiên cũng sẽ không vì luồng gió mạnh mà không mở mắt được.

Vì vậy cô ta cũng phát hiện ra các thành viên đội ngũ xuất hiện trên đường phía trước.

“Cút hết cho ta!!!” Không nói nhiều, Hunter J liền lập tức mắng mỏ giận dữ.

“Long Xung Phong (Dragon Rush)!” Vút.

Hunter J lập tức hạ lệnh một cách cực kỳ khó tin.

Càng khó tin hơn là, đối mặt với những người rất quen thuộc phía trên, Salamence vậy mà không hề có chút thương xót, hoặc tâm lý chống đối nào.

Chỉ trong tích tắc, Salamence đã chấp hành mệnh lệnh của chủ

nhân.

Cơ thể nó nhanh chóng được bao bọc bởi một tầng hào quang màu xanh nhạt.

Vút một tiếng.

Tốc độ bay của cơ thể nó lại tăng thêm một bậc, với tốc độ cực nhanh lao về phía đám đông.

Hiển nhiên, dưới sự huấn luyện của Hunter J, tính cách của Salamence đã hoàn toàn trở về thời kỳ cổ đại của "cá lớn nuốt cá bé".

Nương tựa vào Hunter J, nó có thể đạt được mọi thứ mình muốn.

Và có thể thống trị mọi thứ!!

Đương nhiên.

Mặc dù thực tế, điều đó không phải là thật.

Nhưng ít nhất.

Trong tầm nhìn của nó, quả thật là như vậy.

"???" Sau sự mơ hồ ban đầu, lúc này các thành viên đội ngũ, tự nhiên cũng đã hiểu rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Chắc chắn đã xảy ra tai họa cực lớn.

Nếu không, thứ đang chờ đợi sẽ không phải là một đòn Long Xung Phong.

Mà đáng lẽ phải là lời khen ngợi của đại nhân, cùng với sự cám dỗ của tiền bạc.

Đáng ghét!

Ngay lập tức, không kịp nói nhiều.

Mọi người cũng chỉ đành tứ tán bỏ chạy, tan tác như chim thú.

Trong đó, tự nhiên cũng bao gồm người đàn ông đã đề xuất lúc đầu.

Ánh mắt Hunter J quét lại trên không, cùng với đám đông tản ra, cô ta dễ dàng tìm thấy người đàn ông đã đưa ra đề nghị ban đầu.

Nhìn dáng vẻ hoảng loạn bỏ chạy của đối phương, cùng với một tia hoảng sợ lộ ra ở khóe mắt đối phương.

"Hướng 3 giờ, Salamence.

Lao tới, xé nát nó!" Không nói nhiều, Hunter J liền hạ lệnh một cách khá tàn nhẫn.

Thói quen đã hình thành từ lâu của Hunter J, chính là tàn khốc như vậy, vì đã phạm phải sai lầm, vậy thì nên nhận trừng phạt, cái giá của trừng phạt, chính là cái mạng sống.

Xoẹt một tiếng!

Theo sự chỉ huy của Hunter J, Salamence cũng đột nhiên vỗ đôi cánh, mạnh mẽ lao lên phía trên để tấn công.

Tốc độ bay, lại tăng thêm một bậc. ...Ở xa, người đàn ông đang trong trạng thái bỏ chạy, lúc này khi Salamence lại gần, anh ta cũng cảm nhận được một nỗi sợ hãi khủng khiếp khi đối diện với cái chết.

Trong lòng cực kỳ quặn thắt.

Trong đầu còn nhanh chóng hiện ra một bức tranh.

Bức tranh đó xuất hiện, gần như ngay lập tức khiến anh ta hoảng sợ la hét.

"A!!!

Đại nhân, tôi không cố ý, tôi không cố ý.

Đừng giết tôi mà!!!" Hai tay anh ta nắm chặt cái cần điều khiển

phía trước.

Hai cánh tay người đàn ông không ngừng vung qua lại, trái lắc phải lưỡng lự.

Cố gắng hết sức để tránh khỏi sự khóa mục tiêu của Salamence.

Nhưng, tất cả đều vô vọng.

Salamence sao có thể bị một hành động nhỏ của đối phương mà bỏ qua được.

Mắt bất động nhìn cảnh tượng đó xảy ra.

Phía dưới Cynthia cũng đang cố gắng hết sức, muốn cho Garchomp đuổi kịp tốc độ bay của Salamence.

Nhưng.

Có thể thấy rõ bằng mắt thường, khoảng cách của Salamence với người đàn ông kia ngày càng thu hẹp.

Còn Garchomp và Salamence, thì lại hoàn toàn ngược lại.

Mặc dù tốc độ bay của Garchomp nhanh hơn, nhưng vì khoảng cách, khi Garchomp thật sự đến được hiện trường, Salamence có thể đã trốn thoát thành công rồi.

"Xong đời rồi!" Cynthia thầm than.

Còn về Giáo sư Oak, lúc này thể lực của Dragonite của Giáo sư Oak chưa hồi phục, vì vậy cũng không thể ra tay giúp đỡ, ngăn cản Hunter J hành hung.

Trong cục diện hiện tại, đối phương gần như chắc chắn sẽ chết.

Thậm chí.

Serena đang đứng cạnh Tô Thanh, cũng đã dự liệu được hậu quả có thể xảy ra.

Trong lòng không đành lòng nên cô ấy nhìn sang một bên, muốn tránh cảnh tượng đẫm máu như vậy.

Nhưng, trong tình hình như vậy, một lời nói khiến người ta cảm thấy vô cùng yên tâm, lại đột nhiên xuất hiện trong tai Serena, tức là Cynthia.

Khiến cả hai không khỏi có chút ngạc nhiên.

"Umbreon, nhờ cậu cả!" Tô Thanh mỉm cười nói.

Cùng lúc nói, cánh tay Tô Thanh cũng đã đặt lên đầu Dị Sắc Umbreon bên vai trái.

Nhẹ nhàng xoa xoa.

Cứ như đang làm một việc rất bình thường.

Hoàn toàn không coi tốc độ của Salamence ra gì.

Thậm chí, Dị Sắc Umbreon của Tô Thanh trong quá trình đó còn nheo mắt.

Phát ra một tiếng kêu cực kỳ hưởng thụ.

"Meo~" Sau đó, Umbreon liền gật đầu.

"Nó... thật sự có thể kịp sao?" Nhìn hành động của Tô Thanh, cùng với con Umbreon đó, trong lòng Cynthia không khỏi nảy sinh một sự nghi ngờ sâu sắc.

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, sự nghi ngờ đó đã biến thành kinh ngạc.

Bởi vì dưới ánh mắt của cô, Dị Sắc Umbreon gần như biến mất ngay lập tức tại chỗ.

Khi cô kịp phản ứng, trên hiện trường đã không còn bóng dáng của Dị Sắc Umbreon nữa.

“Tốc độ đó, rốt cuộc là từ khi nào nó đã bay đi rồi?!” Trong lòng cô thầm kinh ngạc không thôi.

Ánh mắt Cynthia cũng lại một lần nữa nhìn về phía bầu trời.

Nhưng chưa đợi cô thật sự nhìn rõ cảnh tượng trên không, phía trên đã truyền đến một tiếng va chạm mạnh mẽ.

Sau một lát, trên vai Tô Thanh đã lại có thêm một con Dị Sắc Umbreon nữa.

Nó nheo mắt lè lưỡi liếm liếm má Tô Thanh.

Dường như hoàn toàn không để tâm đến hành động vừa rồi, cứ như đang làm một việc hết sức bình thường vậy.

Đầu nó hơi nghiêng sang bên phải, ánh mắt đối diện với Dị Sắc Umbreon bên cạnh.

Chương 136

Hai con Umbreon liền đồng loạt cười, trông rất hòa thuận.

Trên không.

Ngay khoảnh khắc Dị Sắc Umbreon hạ cánh, vụ nổ sau cú va chạm cũng đã xảy ra.

Bùng!!!

Vụ nổ dữ dội, gần như trực tiếp quét sạch toàn bộ bầu trời phía trên.

Cũng không biết, Dị Sắc Umbreon của Tô Thanh rốt cuộc đã sử dụng chiêu tấn công gì.

Chỉ một đòn tấn công duy nhất, đã trực tiếp khiến Salamence trên không bị đánh bay ngược lại, thẳng tắp lao xuống đất.

Hunter J trên lưng nó càng sợ hãi không tả xiết.

Hai tay cô ta ôm chặt lấy cổ Salamence, cố gắng dùng cách này để giữ vững thân hình.

Nếu không phản ứng nhanh chóng, lúc này e rằng đã bị văng ra khỏi cơ thể Salamence rồi.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Từng tiếng "Chấn Động Âm Thanh" (Sonic Boom) vang lên.

Trong lúc thân hình bay ngược, cơ thể Salamence cứ như một quả tên lửa chiến thuật vậy.

Trực tiếp lao thẳng xuống.

Tốc độ khủng khiếp của nó, càng không thể tả được.

Tình hình này, cũng trực tiếp khiến Garchomp trên không kinh ngạc.

Nó ngây người lùi lại một chút, mới vừa kịp tránh khỏi cú tấn công của Salamence.

Nhìn đối phương, trực tiếp lao xuống đất.

Sau khi phản ứng, trong ánh mắt Garchomp cũng lóe lên một tia kinh ngạc.

Ánh mắt nó chăm chú "khóa mục tiêu" vào Salamence.

Hai mắt nhìn chằm chằm.

Quan sát kỹ lưỡng một lượt, Garchomp liền từ đỉnh đầu Salamence, cảm nhận được một luồng sức mạnh siêu tưởng.

Đối với luồng sức mạnh đó, Garchomp gần như không có khái niệm để đánh giá.

Vì sức mạnh của nó quá lớn, hoàn toàn nằm ngoài nhận thức của Garchomp.

Cần biết rằng Garchomp đã tận mắt chứng kiến trận chiến giữa Dị Sắc Blaziken, và Master cấp Dragonite của Giáo sư Oak.

Sự khủng bố của Master cấp, đủ để khiến nó cảm thấy sợ hãi rồi.

Vậy luồng sức mạnh đó rốt cuộc phải lớn đến mức nào?

Và làm thế nào mà nó lại xuất hiện?

Kinh ngạc nhìn Salamence bị đánh bay đi, lúc này Garchomp cũng rơi vào trầm tư sâu sắc.

Vừa rồi, chuyện gì đã xảy ra?

Rầm rầm rầm!!

Cùng với suy nghĩ của Garchomp, một cú va chạm mạnh mẽ cũng

đã xảy ra.

Vì Salamence bị đánh bay ngược lại, nên phần lưng nó đã chạm đất trước tiên.

Chỉ là, trong đó cũng xảy ra một chút dị biến.

Cảnh tượng da thịt nát bươn như trong tưởng tượng, đã không xảy ra. ...Khi còn cách mặt đất khoảng hơn 20 mét, Tô Thanh đã thành công dùng Aura kết nối với Mew.

Khiến Mew, đang hóa trang thành Dị Sắc Umbreon, sử dụng Nội Lực Chuyên Chú (Inner Focus).

Dựa vào Nội Lực Chuyên Chú, giữ Hunter J lại một cách nguyên vẹn.

Còn về nguyên nhân vì sao phải làm như vậy?

Đương nhiên cũng có.

Đối với Tô Thanh mà nói, cứu Hunter J có thể tối đa hóa lợi ích.

Dùng để đối thoại với Liên Minh, thu được một số lợi ích nhất định.

Có thể làm được.

Một Hunter J còn sống, và một Hunter J đã chết.

Giá trị giữa hai cái hoàn toàn không bằng nhau.

Nên chọn thế nào, Tô Thanh tự nhiên hiểu rõ.

Cũng may Tô Thanh phản ứng nhanh chóng, nếu chậm hơn 0.1 giây, có lẽ Hunter J lúc này đã hoàn toàn biến thành một đống thịt nát rồi.

Không, bị Tô Thanh để Mew sử dụng Tâm Linh Lực (Psychic), vững vàng dừng lại giữa không trung.

Cô ta lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên.

Vù vù vù!

Gió lớn gào thét, thổi bay bụi bặm do Salamence va chạm mặt đất tạo thành.

Nhìn Hunter J đang ngây người nằm cạnh hố.

Lúc này Tô Thanh cũng đã bước tới.

Dưới sự bảo vệ của Dị Sắc Blaziken, anh trực tiếp đi đến bên cạnh Hunter J.

Ánh mắt quét ngang đánh giá Hunter J, thầm gật đầu.

Cách ăn mặc thật sự rất giống với tình huống trong anime kiếp trước.

Chỉ là, nhan sắc...

Khi đến gần đối phương.

Quan sát kỹ lưỡng nhan sắc của Hunter J, thảo nào phải đeo mặt nạ.

Kiếp trước, Tô Thanh còn tưởng đối phương muốn tỏ vẻ ngầu, cố gắng lạnh lùng một chút.

Bây giờ nhìn lại, thật sự đã đánh giá quá cao.

Nhan sắc, Cynthia "thơm" hơn.

Thậm chí, Serena còn nhỏ tuổi hơn, nhưng so với đối phương, cô ấy vẫn có thể thắng được.

Hai người hoàn toàn không ở cùng một đẳng cấp. ...Thu lại những suy nghĩ trong lòng, lúc này Tô Thanh cũng đã đứng trước mặt Hunter J.

Thành công thu hút sự chú ý của Hunter J.

Đem Hunter J với vẻ mặt mơ hồ kéo về hiện thực thành công, hai mắt cô ta chăm chú nhìn chằm chằm Tô Thanh.

Nhìn khuôn mặt tuấn tú của Tô Thanh, cùng với khí chất đặc biệt trên người Tô Thanh.

Không khỏi, Hunter J cũng thầm cảnh giác.

Khuôn mặt này, cô ta nhớ.

Nếu ký ức trong đầu không sai.

Vậy thì lúc nãy, có vẻ như là người đứng cạnh Cynthia.

Dường như là tên này.

Nếu vậy, ý đồ của đối phương, theo Hunter J mà nói, có vẻ hơi không đúng.

Coi kẻ địch không phải bạn bè.

"?!" Nhìn thẳng Tô Thanh, Hunter J nói với vẻ nghi ngờ.

Cùng lúc nói, Hunter J trong lòng cũng thầm căng thẳng.

Bàn tay còn đặt lên eo, nắm lấy Pokeball của Drapion.

Ngoài ý muốn, đối mặt với hành động của Hunter J.

Tô Thanh lại chỉ liếc nhìn một cái, rõ ràng cho Hunter J biết hành động đó đã bị Tô Thanh nhìn thấy.

Sau đó anh lại không hề có bất kỳ động tác nào.

Để mặc Hunter J nắm lấy Pokeball trên eo.

Dưới sự ngạc nhiên đầy mình của Hunter J, Tô Thanh dùng một giọng điệu như nói chuyện với người quen, cất tiếng chào.

"Chào, Hunter J.

Tôi...

Chương 137

cuối cùng cũng gặp cô rồi!" Tô Thanh nói với vẻ mặt cực kỳ phức tạp.

"Hả???" Nghe vậy.

Cynthia bên cạnh lập tức trợn tròn mắt.

Lộ ra vẻ mặt khó tin.

Trong ánh mắt nhìn Tô Thanh tràn đầy ngạc nhiên.

Tương tự, giọng nói như vậy cũng khiến Giáo sư Yamanashi, người vốn thuộc vùng Sinnoh đang có mặt tại hiện trường, không khỏi lộ ra ánh mắt cực kỳ ngạc nhiên.

Hơn nữa đối phương còn nguyên vẹn thoát khỏi đòn tấn công.

Không khỏi.

Trong lòng cả hai cũng lóe lên sự nghi ngờ sâu sắc.

Thầm suy nghĩ.

Chỉ là, chưa đợi cả hai hiểu được Tô Thanh rốt cuộc vì sao lại làm như vậy.

Hiện trường đã lại lần nữa vang lên tiếng nói của Tô Thanh.

Giọng nói đó xuất hiện, cũng thành công khiến Hunter J, người trong cuộc, cảm thấy vô cùng mơ hồ.

Vẻ mặt ngơ ngác.

Hơi ngẩng đầu.

Chú ý đến tia ngạc nhiên lộ ra trong ánh mắt Hunter J trước mặt.

Tô Thanh lại chọn làm như không thấy.

Bỏ qua phản ứng của đối phương, anh mỉm cười nhạt.

“Thật vậy.

Chúng ta hai người thật sự rất có duyên.

Một Pokémon Hunter, một thương nhân Pokémon như tôi, định sẵn là có liên quan đến nhau.

Cho nên, đã rơi vào tay tôi, hậu quả, cô hẳn phải hiểu rõ rồi chứ?” Tô Thanh mỉm cười nói.

Nụ cười đó, khiến Hunter J chỉ thấy sống lưng lạnh toát.

Ngoài ra, cùng lúc Tô Thanh nói.

Một luồng Aura xanh đã kết nối với Umbreon trên vai.

Vút một tiếng.

Một luồng Nội Lực Chuyên Chú liền đã bắn ra từ cơ thể Dị Sắc Umbreon.

Ngay sau đó đã hoàn hảo bao bọc lấy Hunter J, và tất cả Pokeball trên eo.

Khiến Hunter J mất đi cơ hội khởi động Pokeball.

Thành công ngăn chặn hành động của Hunter J, khiến ngón tay cô ta ấn vào Pokeball, như ấn vào một khối băng vạn năm không thể phá vỡ.

“Đáng ghét!” Răng cô ta nghiến chặt lại.

Lúc này Hunter J cũng đã phản ứng, Tô Thanh trước mặt đang trêu chọc mình.

Không khỏi, trên mặt cô ta cũng đã nổi lên một tia phẫn nộ, nhưng lại có chút bất lực.

Không còn cách nào khác.

Ánh mắt cô ta rơi vào Blaziken, và hai con Umbreon.

Hunter J liền hiểu rằng mình không có cơ hội phản kháng.

Hoàn toàn rơi vào sự khống chế của Tô Thanh.

Một thương nhân bình thường tự nhiên không thể hợp tác với Hunter, Tô Thanh, có vẻ là một thương nhân bình thường.

Lúc này, nghe những lời như vậy từ Tô Thanh, Cynthia bên cạnh cũng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Vừa rồi cô còn tưởng Tô Thanh và Hunter J có cấu kết với nhau.

Bây giờ nhìn lại, có vẻ là đã nhầm rồi.

Và quả thật.

Nếu thật sự như vậy, Tô Thanh cũng có thể trực tiếp mở một mắt nhắm một mắt.

Để mặc đối phương rời đi là được, càng không có cảnh tượng hiện tại.

Để rồi, sự tin tưởng vào Tô Thanh hơi không đủ.

Nghĩ đến đó, trên khuôn mặt tươi cười của Cynthia, lập tức vương lên một vệt hồng hào, trong ánh mắt lóe lên một tia xấu hổ. ...Thực ra.

Hunter J chủ động đưa mình đến tận cửa, việc Tô Thanh bắt giữ Hunter J cũng là kết quả tất yếu.

Sự tồn tại của Hunter J, bản thân là một yếu tố cực kỳ bất ổn.

Nó sẽ làm giảm uy tín của thương nhân, sẽ khiến người ta nghi ngờ nguồn gốc sản phẩm của thương nhân.

Nếu là thương nhân chính quy, thì chỉ có thể là kẻ thù.

Trừ khi lợi ích tương đồng, mục tiêu tương đồng.

Loại tình huống này, cũng chỉ xuất hiện ở những thương nhân đen mà thôi.

Đối với Tô Thanh, một cửa hàng chính quy "căn chính miêu hồng" như vậy, hoàn toàn vô ích.

Về lâu dài.

Sự tồn tại của Hunter, là điểm đen lớn nhất làm ô danh thương nhân, cũng cản trở sự phát triển của thương nhân, và là một tập thể có hại làm giảm uy tín của thương nhân.

Thành công chế ngự Hunter J.

Tô Thanh cũng trực tiếp dùng Aura để ám thị Blaziken.

Khiến Blaziken tiến lên, lấy ra tất cả Pokeball trên eo Hunter J, cùng với Pokeball của Salamence.

Đem Salamence trong hố thu hồi vào Pokeball.

Đến đây, Hunter J, có thể nói là đã hoàn toàn rơi vào sự khống chế của Tô Thanh.

Không còn chút cơ hội phản kháng nào nữa, đã mất đi tất cả sức chiến đấu trong tay.

Tình huống này, tự nhiên cũng khiến Giáo sư Yamanashi có mặt tại hiện trường, không ít phần vui mừng.

Hunter J, ở vùng Sinnoh đã gây ra không ít đại sự.

Lần này trực tiếp bắt giữ cô ta, chắc chắn sẽ khiến cô ta phải ngồi tù mòn gông.

An ninh Sinnoh, sẽ ổn định.

Vù vù vù!

Trong lúc đám người phía dưới đang tràn đầy vui mừng.

Phi thuyền trên bầu trời sau một thời gian trầm mặc, cuối cùng cũng có động tĩnh nhất định.

Cửa khoang đóng lại.

Dường như nó định trốn đi về phía xa.

Cùng với cánh quạt bắt đầu xoay chuyển, tốc độ bay cũng đã bắt đầu tăng lên.

Âm thanh rít lên do sự thay đổi này tạo ra không nhỏ chút nào.

Tự nhiên cũng thu hút sự chú ý của các thành viên đang bay lượn trên không, hơi ngơ ngác.

Nửa ngày.

Chú ý đến động tĩnh của phi thuyền, đương nhiên họ cũng biết rằng, cùng với Hunter J bị chế phục, họ cũng sắp bị vứt bỏ.

Vì vậy họ cũng lập tức tức giận mắng mỏ.

"Đáng ghét, tôi chưa trở về mà.

Đợi chút!!" Lời vừa dứt, mọi người liền ra hiệu điều khiển phi thuyền, nhanh chóng tiếp cận phi thuyền.

Cố gắng sau khi đến gần phi thuyền, sẽ khiến nhân viên điều khiển phi thuyền cảm thấy thương hại, được chấp nhận.

Để lương tâm trỗi dậy, chủ động mở cửa khoang.

Đem tất cả cùng tiếp nhận vào.

Chỉ đáng tiếc.

Cách đó hiển nhiên quá ngây thơ, có thể thấy rõ bằng mắt thường.

Dựa vào tốc độ của phi thuyền cá nhân.

Chương 138

Họ đã thành công đuổi kịp phi thuyền vừa khởi động, hoặc cũng có thể gọi là "tàu sân bay" bay lượn trên không.

Nhưng cảnh tượng tiếp theo, lại khiến người ta không khỏi thầm lắc đầu.

Cảm thấy đáng tiếc.

Khi phi thuyền thật sự khởi động, những người đang dừng lại ở tầng ngoài phi thuyền, đều bị áp lực do tốc độ cực nhanh của phi thuyền tạo thành, hoàn toàn đè bẹp.

Hóa thành một đống thịt nát, chết không thể chết hơn.

Ngay cả Tô Thanh cũng không có cơ hội cứu.

Không, Hunter J có giá trị nhất còn được cứu.

Khi chết thêm một hai Hunter bình thường, Tô Thanh cũng không cảm thấy đáng tiếc.

Hơn nữa, những người này cũng tuyệt đối không phải loại tốt.

Bình thường không ít lần làm chuyện ác.

Thậm chí không biết có Huấn Luyện Gia nào bản thân đã gặp nạn trong tay họ không.

Nếu có, vậy thì càng đáng chết.

"Chỉ là.

Để chúng rời đi như vậy, có phải hơi quá rồi không?!" Khóe môi Tô Thanh hơi nhếch lên.

Cùng với lời nói của Tô Thanh vang lên, Umbreon trên vai trái Tô

Thanh, liền trợn tròn hai mắt.

Ở hai bên hốc mắt, hiện ra một tầng hào quang màu tím đậm.

Cùng lúc đó, một luồng Tâm Linh Lực (Psychic) hùng vĩ cũng đã bay thẳng lên trời.

Bao phủ toàn bộ bầu trời.

Phi thuyền đang bay nhanh cũng ngay lập tức dừng lại.

Lơ lửng cố định giữa không trung.

Tất cả các cánh quạt, và quạt gió, đều dừng lại.

Cứ như thể bị dừng thời gian vậy.

Toàn bộ phi thuyền trong trạng thái tĩnh lặng tuyệt đối, thậm chí còn không có dấu hiệu rơi xuống.

Đơn giản là khiến người ta cảm thấy khó tin.

Nhưng.

Thực tế, tình hình thật sự, hiển nhiên không phải như vậy.

Mặc dù dưới tác dụng của Tâm Linh Lực, phi thuyền đã rơi vào trạng thái tĩnh lặng tuyệt đối.

Và giữ vững thân hình, đứng vững giữa không trung không rơi, quả thật không giả.

Nhưng quán tính bên trong lại không hề tiêu tán.

Vẫn bằng một hình thức vô hình, tác động lên phi thuyền.

Gây ảnh hưởng rất lớn đến vật liệu của phi thuyền.

Con người bên trong phi thuyền, lại trong cú va chạm do dừng đột ngột như vậy, đều ngã vật xuống đất.

Ai may mắn thì sống sót, ai không may thì chết ngay lập tức.

Dưới sự ép nén của quán tính cực mạnh, cơ thể tự động vỡ tung, cảnh tượng thảm không nỡ nhìn.

Toàn bộ khoang máy bên trong, cứ như địa ngục A-tu-la.

Máu đỏ tươi chảy lênh láng khắp nơi.

"Được rồi, hạ phi thuyền xuống đi." Tô Thanh chậm rãi nói.

Lợi dụng lúc tất cả mọi người đều tập trung ánh mắt về phía phi thuyền.

Trong khoảnh khắc ánh mắt họ đầy kinh ngạc.

Tô Thanh cũng nhỏ tiếng hạ lệnh mới cho Mew.

Lúc này.

Vì bản thân rất gần Tô Thanh, nên Hunter J cũng nghe ra được một chút manh mối từ lời nói của Tô Thanh.

Ánh mắt cô ta trợn tròn, lộ ra vẻ mặt muốn nói lại thôi.

"!!!" Trong chốc lát, đối mặt với cú sốc tâm lý mạnh mẽ như vậy.

Hunter J, thật sự không biết nên nói gì.

Mức độ mạnh mẽ của Tô Thanh, đã khủng bố đến mức này sao?

Có thể "Lực lượng Tuyệt Đối" (Sheer Force) khống chế một phi thuyền.

Loại sức mạnh đó, Pokémon thật sự có thể làm được sao?

Không khỏi.

Hiểu rõ tình hình thực sự, Hunter J cũng âm thầm thở dài.

Cảm thấy ủy khuất.

Lần này thua thật sự không oan chút nào.

Rốt cuộc đã chọc phải một tồn tại như thế nào?

Khó tưởng tượng.

Thật sự khó.

Cùng lúc đó.

Trong khoảnh khắc Hunter J thầm nghi ngờ cuộc đời.

Tô Thanh trước mặt Hunter J, trên khuôn mặt tuấn tú lại lộ ra một nụ cười mãn nguyện.

"Cô J, chúc mừng.

Hôm nay gặp tôi, cô thật sự may mắn.

Có thể để tôi giúp cô thoát khỏi biển khổ." Tô Thanh nói nhẹ nhàng.

Giọng nói khiến Hunter J không chỉ hơi ngạc nhiên.

Cô ta phát ra một tiếng "Hả?".

Ánh mắt hơi chuyển động, chú ý đến cảnh tượng đang xảy ra.

Tô Thanh cũng không khỏi cười thầm, trêu chọc nói.

"Sau này không cần cố gắng nữa.

Cũng sẽ có người lo cơm nước.

Có thể ăn thoải mái, ăn thả ga.

Ăn cả đời cũng không vấn đề, không phải là chuyện tốt sao?" Tô Thanh mỉm cười nói.

Đồng thời, trong lòng anh lại thầm thêm một câu, chỉ là, cơm công cộng thêm cơm tù mà thôi.

Kết hợp với nụ cười thân thiện của Tô Thanh.

Trong mắt Hunter J, anh đơn giản cứ như một ác quỷ.

Khiến người ta cảm thấy sống lưng lạnh toát, không rét mà run.

Cũng khiến Hunter J cảm thấy tức giận không thôi.

"!!!" Đứng thẳng người, Hunter J đã tức đến toàn thân run rẩy, giơ ngón tay lên.

Ngón tay chỉ thẳng vào mặt Tô Thanh, run lên không ngừng, hiển nhiên là đã bị Tô Thanh chọc tức không ít.

"Rắc!" Rốt cuộc trong lòng đã sớm sinh ra sợ hãi.

Kết hợp với Blaziken kịp thời kêu một tiếng rõ ràng.

Ban cho Hunter J một ánh mắt đe dọa.

Nửa ngày, Hunter J đã phản ứng và lập tức cúi đầu.

Không còn lời nào nữa.

Bất luận Tô Thanh nói gì, cô ta đều không đáp lại.

Có thể nói, lòng đã chết cũng không đến mức này đâu.

Rầm rầm rầm!

Cùng lúc Tô Thanh trêu chọc Hunter J, dưới sự phát động toàn lực của Mew.

Chương 139

Nội Lực Chuyên Chú cấp nhị cấp thần, đã thành công khiến phi thuyền từ từ hạ cánh xuống một bãi đất tương đối bằng phẳng.

Cùng lúc đó.

Trên sườn đồi xa xa cũng đã vang lên tiếng chuông báo động.

Lượng lớn cảnh sát (Junsa) do động tĩnh ở đây tạo ra.

Còn về người gọi, đương nhiên là Cynthia với khuôn mặt lộ ra nụ cười nhẹ nhàng.

"Chúc mừng, cô Cynthia.

Lần này thu hoạch lớn rồi nhé!" Nhìn Cynthia với vẻ mặt tươi cười bước đến, Tô Thanh cũng không khỏi nảy sinh ý trêu chọc.

Cùng lúc nói, anh cũng vô thức dùng kính ngữ, nghe có vẻ xa cách hơn so với cách xưng hô thường ngày.

Anh mỉm cười nháy mắt với Cynthia trước mặt.

Trong ánh mắt tràn đầy vẻ hài hước.

Tôi xem nào.

Cynthia phản ứng nhanh chóng, lập tức hiểu rõ nguyên nhân Tô Thanh lại như vậy.

Cô không khỏi khẽ mỉm cười, ánh mắt lộ ra một tia bất đắc dĩ.

Chẳng lẽ, Tô Thanh bài xích việc cô liên hệ với cô Junsa mà không hề trao đổi với anh trước sao?

Nếu thật sự như vậy, thì thật... chậc chậc, nhất thời Cynthia không biết nên đánh giá Tô Thanh thế nào.

Cậu nhóc này giận dỗi sao?

Không, thật đáng yêu.

Cynthia thầm nghĩ, trên mặt cũng bất giác nở một nụ cười ngọt ngào.

Chỉ là, khi đi đến gần Tô Thanh, nụ cười đó lại nhanh chóng biến mất.

Sau đó, cô lại khôi phục vẻ lạnh lùng, lộ ra vẻ mặt tsundere, trông rất khuôn mẫu, giống như khi ứng phó với phóng viên ở nơi công cộng, rất chi là 'quan phương'.

Biểu hiện như vậy lọt vào mắt Tô Thanh, tự nhiên thu hút sự chú ý của anh.

Khóe miệng anh khẽ nhếch lên, ánh mắt lộ ra một tia thay đổi đầy thú vị.

Bốn mắt nhìn nhau.

Ánh mắt chăm chú và đầy vẻ trêu chọc của Tô Thanh khiến Cynthia hơi hoảng loạn, trong lòng thoáng chút gấp gáp.

Cô không khỏi lộ ra một tia sơ hở, sau đó khí chất lạnh lùng trên người cũng hoàn toàn biến mất, trên mặt không còn vẻ tsundere nữa.

Tuy nhiên, trong lòng Cynthia vẫn chấp nhận kết quả hiện tại.

Cô mạnh mẽ hừ hừ hai tiếng.

Hai tiếng hừ hừ đó chính là sự quật cường cuối cùng trong lòng Cynthia, đại diện cho tính cách của cô.

Chiếc mũi ngọc trắng nõn hơi nhíu lại, lộ ra vẻ mặt hung dữ.

Thấy vậy, Tô Thanh không khỏi hơi ngẩn người, đứng đơ tại chỗ.

Sau một lát, khi phản ứng lại được, Tô Thanh khẽ lắc đầu, trên

mặt đầy nụ cười, thầm nghĩ: "Đáng yêu." … Ở thung lũng đó.

Ước chừng hơn 10 phút sau.

Sau 5 phút đầu tiên tiếp quản, cô Junsa đã bắt giữ tất cả thợ săn Pokémon, hoặc nói đúng hơn là tất cả thợ săn còn sống.

Còn những kẻ đã chết, thì cũng đang được dọn dẹp hiện trường.

Ngoài ra, đối với các Huấn Luyện Gia tân binh tham gia trại huấn luyện và phụ huynh của họ, cô Junsa đã không giữ họ lại.

Với lời chứng của Cynthia và những người khác, cùng với địa vị của Giáo sư Oak, việc sử dụng một số đặc quyền là có thể, vì vậy họ cũng không bị giữ lại để làm chứng, mà được thả về thẳng khu tập trung của trại.

Tại hiện trường, chỉ còn lại Tô Thanh, Giáo sư Oak, Cynthia, Serena và một vài người khác.

Trong khoảng thời gian đó, Diantha, vì là Thiên Vương của vùng Kalos, nên không thể tự do ở lại như Serena.

Cô ấy cùng người quản lý của mình đã bị buộc phải trở về cửa hàng của Tô Thanh, trông có vẻ hơi buồn bực.

Khoảng 5 phút sau đó, chính là thời điểm hiện tại.

Từ xa, một chiếc trực thăng rất hiện đại đang nhanh chóng tiến đến, phát ra tiếng động vù vù.

Khóe miệng Tô Thanh thoáng hiện nụ cười.

Đến rồi.

Cuối cùng cũng có thể nhận được lợi ích từ cấp cao Liên minh rồi.

Nhìn chiếc trực thăng đang đến gần, khóe miệng Tô Thanh cũng nở một nụ cười đẹp, khiến Serena bên cạnh không khỏi nhìn anh với

ánh mắt ngây dại.

Sau một lúc, khi phản ứng lại được, Serena chợt giật mình, run rẩy toàn thân.

Cô hoảng hốt nhìn quanh, thấy mọi người đều không nhìn về phía mình, Serena đưa tay vỗ ngực, thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng, khi cô cúi đầu thư giãn, Cynthia, người ban đầu không hề nhìn cô, lại chợt khẽ chuyển ánh mắt.

Khóe mắt cô liếc nhìn Serena đang vỗ ngực nhẹ nhàng, thầm thở dài, lắc đầu. … "Ồ, không phải là chuyên cơ riêng của Nghị trưởng Carolina sao?!" Bên cạnh, khi mọi người đang suy nghĩ, chiếc trực thăng vừa đến gần, Bác sĩ Yamanashi có mắt tinh tường đã nhận ra thân phận của đối phương, liền thốt lên, khiến những người khác tại hiện trường, trừ Cynthia, đều ngạc nhiên.

Người phản ứng dữ dội nhất, đặc biệt là Giáo sư Oak.

Khi nghe cái tên này, trên mặt ông lập tức lộ ra vẻ bừng tỉnh.

Ánh mắt ông nhìn về phía Bác sĩ Yamanashi, bốn mắt nhìn nhau, trong ánh mắt Giáo sư Oak lập tức xuất hiện một tia dò hỏi.

"Bác sĩ Yamanashi, Carolina đó, không phải là người tôi biết chứ?!" Trong khi nói, ánh mắt Giáo sư Oak không khỏi liếc nhìn Cynthia, sau đó lại liếc nhìn Tô Thanh.

Có chuyện vui rồi.

Giáo sư Oak thầm nghĩ trong lòng.

Tương tự, hành động của Giáo sư Oak tự nhiên cũng lọt vào mắt Tô Thanh, khiến anh không khỏi thầm kinh ngạc.

Nghị trưởng Carolina rốt cuộc là ai?

Tại sao Giáo sư Oak lại có vẻ mặt như vậy?

Tô Thanh khẽ nhíu mày.

Dường như trong ánh mắt Giáo sư Oak vừa rồi, có lộ ra một tia tò mò buôn chuyện.

Nếu vậy, Nghị trưởng Carolina chắc chắn quen biết Cynthia.

Thậm chí giữa hai người còn có mối quan hệ thân thích nhất định, là trưởng bối của Cynthia.

Nếu không, với tính cách vô tư của Giáo sư Oak trong cuộc sống, ông tuyệt đối sẽ không lộ ra vẻ mặt tò mò buôn chuyện như vậy.

Vù vù vù!

Trong khi Tô Thanh không ngừng suy nghĩ, chiếc trực thăng trên bầu trời cũng đã đến phía trên mọi người, bắt đầu hạ cánh từ từ.

Nó dần hạ xuống gần chỗ mọi người, đầu tiên là làm tung một lớp bụi dày, thổi bụi trên mặt đất về bốn phương tám hướng.

Gió lớn như vậy thổi bay bụi, tự nhiên cũng làm kinh động Tô Thanh và những người khác.

Nhưng nhờ có Mew trợ giúp, mọi người cũng không thực sự bị ảnh hưởng bởi bụi.

Tất cả bụi đều được ngăn cách gọn gàng sang hai bên, hành động của chiếc trực thăng này không gây ra phiền phức gì cho mọi người.

Cuối cùng, đến rồi sao?

Tim đập thình thịch.

Ban đầu, khi chiếc trực thăng vẫn còn trên không, Cynthia cảm thấy có thể chấp nhận.

Nhưng khi chiếc trực thăng thật sự hạ cánh, và người kia sắp xuất hiện, tim Cynthia đập nhanh hơn bình thường.

Nó đập thình thịch liên tục.

Ánh mắt cô cũng bất giác rơi vào bóng lưng Tô Thanh, trong ánh mắt vô thức lộ ra vài tia căng thẳng.

Cạch!

Điều Cynthia không muốn xảy ra, cuối cùng cũng đến.

Cùng với một tiếng kim loại ma sát, cửa khoang trực thăng đã mở ra.

Từ trong đó bước ra một người phụ nữ lớn tuổi, với mái tóc bạc phơ, cắt ngang vai.

Thần thái bà trông hiền hòa, trong ánh mắt cũng ẩn chứa một sự vui mừng không thể che giấu.

Bà bước ra khỏi máy bay, nhanh chóng khom lưng, đi về phía Tô Thanh và những người khác.

Vừa đi vừa mỉm cười nói, ánh mắt bà chăm chú nhìn Tô Thanh trong đám đông, cùng với Cynthia có vẻ mặt hơi bất thường.

Biểu hiện này lọt vào mắt Tô Thanh.

Chương 140

Anh không khỏi cảm thấy hơi khó hiểu.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Anh không nhìn thấy cảnh Nghị trưởng Carolina liếc nhìn Cynthia bằng ánh mắt dò xét.

Nếu không, trong lòng Tô Thanh chắc chắn cũng sẽ xác nhận suy đoán trước đó của mình.

Nhưng anh không nhìn thấy.

Vì vậy anh thực sự không rõ tại sao Nghị trưởng Carolina lại cảm thấy vui vẻ như vậy.

Chỉ là, tuy không biết Nghị trưởng Carolina rốt cuộc đang suy nghĩ gì, nhưng việc bắt giữ Hunter J, một quan chức bình thường cũng không nên vui vẻ đến thế.

Tô Thanh cũng đã nghiêm túc quan sát biểu cảm của đối phương.

Sau khi chú ý đến tia vui mừng thuần túy trên biểu cảm của bà, Tô Thanh đã loại bỏ nghi ngờ rằng đối phương có thù oán sâu sắc với Hunter J.

Không khỏi, với suy đoán này, ánh mắt Tô Thanh nhìn Carolina càng thêm kỳ lạ.

Ánh mắt anh thỉnh thoảng lại liếc nhìn Cynthia, đánh giá vẻ mặt và thái độ cực kỳ bất thường của cô.

Chậc chậc!

Thấy sự thay đổi trên vẻ mặt Cynthia, cùng với ánh mắt cô ấy né tránh, một lúc sau Tô Thanh cuối cùng cũng phản ứng lại, nhìn Nghị

trưởng Carolina đang bước đến gần.

Trên mặt Tô Thanh cũng lóe lên một tia kinh ngạc.

Nếu theo phán đoán của anh, Carolina trước mắt chính là trưởng bối của Cynthia.

Vậy thì, nếu đối phương là trưởng bối, Tô Thanh lẽ ra phải lấy lòng.

Chỉ là, tình hình hiện tại, dường như Tô Thanh không cần thiết phải lấy lòng đối phương.

Một phần, từ nụ cười trên mặt đối phương cũng có thể thấy, Carolina có thể chấp nhận Tô Thanh, thậm chí còn rất coi trọng anh.

Nếu không, trên mặt Carolina tự nhiên sẽ không lộ ra nụ cười thuần túy đến vậy, hoàn toàn xuất phát từ nội tâm.

Về khả năng phán đoán này, Tô Thanh ít nhiều cũng có.

Chỉ là, nếu vậy, Tô Thanh lại hơi khó xử.

Đối phương là trưởng bối của Cynthia, vậy thì lợi ích của anh có thể sẽ bị giảm bớt một phần.

Đương nhiên, cũng không nhất định.

Điều Tô Thanh nói hoàn toàn là kết quả có thể xảy ra trong trường hợp đối phương keo kiệt.

Ngược lại, nếu không keo kiệt, lợi ích Tô Thanh có được thậm chí có thể nhiều hơn.

Trong đó cũng có thể có cả của hồi môn mà đối phương chuẩn bị trước cho Cynthia...

Ưm!

Đợi đã, mình đang nghĩ gì vậy?

Sau một lúc, Tô Thanh phản ứng lại, không khỏi lộ ra vẻ mặt ngây ngốc, trong đầu đầy dấu hỏi.

Xem ra, mình thực sự đã bành trướng rồi.

Hiện tại, Cynthia vẫn chưa hoàn toàn thổ lộ với Tô Thanh.

Tô Thanh cũng chưa hề chọc thủng lớp màn giấy đó.

Trong điều kiện không hề có bất kỳ sự đảm bảo nào như vậy, Tô Thanh lại nghĩ đến chuyện của hồi môn, xem ra không chỉ là bành trướng, mà còn quá mức tự tin rồi.

Cảm nhận được sự bất thường của Tô Thanh, Serena bên cạnh cũng không khỏi khẽ chuyển ánh mắt.

Một lúc sau, sau một thời gian dài suy nghĩ, Serena cũng cảm nhận được không khí bất thường tại hiện trường.

Đặc biệt là lời nhắc nhở của Giáo sư Oak, càng khiến Serena thầm cảnh giác.

Lại kết hợp với vẻ e thẹn trên gương mặt đáng lẽ phải lạnh lùng của Cynthia, Serena không hiểu, một lúc sau cô cũng đã hiểu ra.

Khốn kiếp!

Cảnh tượng này xuất hiện, không khỏi khiến Serena lại thầm phát điên.

Nhanh như vậy, Tô Thanh thật sự sắp gặp mặt phụ huynh rồi sao?

Đối với cô mà nói, đây thật sự là bất lợi.

Không được, mình cũng phải gọi mẹ đến.

Đột nhiên, trong đầu Serena chợt nảy ra một quyết định táo bạo.

Để không bị Cynthia bỏ xa phía sau, Serena quyết định tối nay sẽ dũng cảm thổ lộ tâm tư với mẹ, nhờ bà tiếp thêm dũng khí và đứng về

phía mình.

Bên cạnh, Tô Thanh liếc nhìn sự thay đổi biểu cảm của Serena.

Ánh mắt anh đã vô thức chuyển sang phía Serena, nhìn toàn bộ quá trình cô ấy thất thần.

"Ưm, Serena.

Em đang nghĩ gì vậy?!" Tô Thanh khẽ hỏi.

Nghe vậy, trên má Serena lập tức hiện lên một vệt hồng, ánh mắt cô lấp lánh né tránh, không dám nhìn thẳng vào mắt Tô Thanh.

Theo lời Tô Thanh, Cynthia vừa nghe thấy cái tên Serena, sự xấu hổ trong lòng cô lập tức giảm đi không ít, thay vào đó là sự cảnh giác.

Cô lập tức ngẩng đầu, nhìn về phía Serena, chú ý đến vẻ e thẹn trên biểu cảm của cô ấy.

"Không, không có gì." Cảm nhận hai ánh mắt nóng rực đang nhìn mình, Serena đành quay đầu đi, cố gắng không để ánh mắt mình đối diện với hai người, tránh khỏi sự dò xét của họ.

"Được rồi!" Nghe vậy, Tô Thanh cũng không tiếp tục truy hỏi, bỏ qua sự bất thường của Serena.

Anh quay đầu, ánh mắt lại một lần nữa nhìn về phía Nghị trưởng Carolina đang ở gần.

"Chào anh, Tô Thanh, người đã chế ngự Hunter J và bắt giữ toàn bộ tập đoàn Hunter phải không?!

Thật đúng là một nhân tài." Khi đến gần Tô Thanh, Nghị trưởng Carolina cũng tự nhiên nói.

Trong khi nói, bà cũng không tiếc lời khen ngợi.

"À phải rồi, không biết tiên sinh Tô Thanh có biết người già này

không.

Tên tôi là Carolina, Nghị trưởng Hội đồng Liên minh Sinnoh.

Đồng thời cũng là Viện trưởng bảo tàng di tích cổ đại ở Celestic Town, một Tiến sĩ Pokémon đang nghiên cứu các di tích cổ đại.

Nếu cảm thấy gọi tôi là Nghị trưởng hơi khó nghe, cũng có thể gọi tôi là Bác sĩ Carolina." Bác sĩ Carolina nói với nụ cười hiền hậu, trong khi nói, bà cũng mang lại cho Tô Thanh một cảm giác thân thiết nồng đậm.

"Ưm.

Vậy được rồi, tôi sẽ gọi bà là Bác sĩ Carolina." Tô Thanh mỉm cười nói.

Trong khi nói, ánh mắt anh rơi vào tập đoàn Hunter bị bắt giữ tập thể ở xa, quét nhìn trái phải một lượt.

Nhìn quy mô của đám người, trong lòng Tô Thanh đã nở hoa.

Nhưng trên bề mặt anh không hề biểu lộ ra.

Dưới sự khống chế có chủ ý của Tô Thanh, biểu cảm của anh không thay đổi, đạt được hiệu quả như Tô Thanh mong muốn.

So với trước đây, nó trở nên nghiêm túc hơn rất nhiều.

Như vậy, thấy phản ứng này đã thành công đạt được hiệu quả mong muốn, thu hút sự chú ý của Bác sĩ Carolina, Tô Thanh mới tiếp tục mở miệng nói: "À phải rồi, không biết lần này tôi giúp Liên minh bắt giữ toàn bộ tập đoàn Hunter, bao gồm cả thủ lĩnh Hunter J.

Trong nội bộ Liên minh Sinnoh, có phần thưởng cố định nào không?!" Tô Thanh nói không nhanh không chậm, nhưng vẻ mặt lại nghiêm túc, dường như anh đã xác định Liên minh Sinnoh chắc chắn sẽ có phần thưởng.

Thái độ này gần như xác nhận tình huống đó.

Nếu không trao, thì Liên minh Sinnoh quá keo kiệt rồi.

Thiết kế này quả thực tinh xảo, người bình thường khó mà nhận ra.

Từ những chi tiết nhỏ, ngay cả một chính trị gia bình thường cũng rất khó để nhìn thấu tâm tư của Tô Thanh.

Nhưng nếu nhìn từ tổng thể sự việc, nhìn mục đích chính của toàn bộ sự việc, thì mục đích thực sự của Tô Thanh vẫn khó che giấu.

Phân tích ngược lại, từ tổng thể suy ra chi tiết, sẽ có thể nhìn ra tâm cơ của Tô Thanh này.

Nhìn thấu ý đồ của Tô Thanh, ngay tại chỗ, Bác sĩ Carolina không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu, trong lòng thầm nhủ: Tên nhóc này, thật tinh ranh.

Nhưng bà lại không bài xích.

Tâm cơ cần thiết suy cho cùng vẫn tốt.

Lòng hại người không thể có, lòng phòng người không thể thiếu.

Nếu không có tâm cơ, làm sao có thể tự bảo vệ mình tốt?

Người có đầu óc, luôn được chào đón hơn người vô não.

Huống chi, thân phận của người trước mặt lại đặc biệt.

Khóe mắt liếc nhìn Cynthia bên cạnh, ánh mắt giao nhau.

Trong ánh mắt Bác sĩ Carolina không khỏi lộ ra một tia sáng đặc biệt, dường như ẩn chứa thông tin gì đó.

Chương 141

Cynthia sau khi nhìn thấy biểu cảm đó, ánh mắt cô cũng nhanh chóng né tránh sang một bên, giả vờ như không có chuyện gì, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Vừa rồi ánh mắt giao nhau, nhờ sự quen thuộc đối với đối phương, Cynthia đương nhiên nhìn ra nội dung ẩn chứa trong ánh mắt Bác sĩ Carolina.

Vì vậy, cô mới không dám tiếp tục đối mặt với đối phương.

Thấy Cynthia né tránh ánh mắt, Bác sĩ Carolina đương nhiên cũng không thể nói gì thêm.

Chuyện của cháu gái, tổng không thể để người khác xem thường được.

Một số lời, nói riêng để trêu chọc thì tốt hơn.

Có thể trở thành Nghị trưởng Liên minh, Bác sĩ Carolina suy cho cùng vẫn giữ được bình tĩnh.

"Khụ khụ!" Hoàn hồn, thấy mọi người vẫn đang nhìn mình chằm chằm, Bác sĩ Carolina lập tức ho khan một tiếng, sau đó mới tiếp tục lộ ra vẻ suy tư.

"Xin lỗi, vừa nãy tôi hơi thất thần.

Tôi đang nói đến đâu rồi nhỉ?

Tôi quên mất rồi, xem ra tôi thật sự đã già rồi.

Không phục già không được vậy." Bác sĩ Carolina chậm rãi nói.

Trong khi nói, ánh mắt bà lại một lần nữa rơi vào Tô Thanh, sau đó mới quay lại lời nói trước đó.

“À phải rồi, vừa nãy là phần thưởng cố định, phải không?” Bà hồi tưởng lại cuộc trò chuyện trước đó.

Để xác nhận, Carolina lại hỏi một lần nữa.

“Khụ khụ, đúng vậy.” Đối mặt với tình huống như vậy, Tô Thanh còn có thể làm gì?

Đương nhiên chỉ có thể như vậy.

Dù sao, bảo anh từ bỏ phần thưởng, điều đó là không thể.

Phần thưởng của Liên minh tuy không nhất định xuất sắc đến mức nào, nhưng ít nhất cũng phải thể hiện.

Biết đâu lại có bất ngờ thì sao.

Vạn nhất có, thì Tô Thanh đã lời rồi.

Thứ có thể kiếm được miễn phí, có lý do gì mà lại từ chối chứ? … Tại hiện trường.

Cùng với việc chủ đề quay trở lại vấn đề chính, Bác sĩ Carolina dưới ánh mắt của mọi người, đã quay đầu ra hiệu cho một tùy tùng bên cạnh.

Ngay sau đó, người tùy tùng này đã giơ lên một chiếc hộp lưu trữ màu đen trên tay.

Hai tay giơ cao hộp lưu trữ, sau đó người tùy tùng liền trực tiếp đặt nó phẳng phiu vào giữa hai tay của bà.

Theo động tác của đối phương, mọi người đều nhìn thấy chiếc hộp lưu trữ màu đen, nhìn thấy màn hình đặc biệt nằm ở giữa chiếc hộp lưu trữ màu đen.

Nhìn màn hình LED nhấp nháy phát sáng, tức là một nút vân tay trên màn hình hiển thị, Tô Thanh cũng lập tức hiểu rõ cách sử dụng.

Ngay sau đó, quả nhiên như Tô Thanh đã dự đoán, không sai một ly.

Trên màn hình, Bác sĩ Carolina giơ tay phải lên, và đưa ngón trỏ ra, sau đó đặt ngón trỏ và vân tay sáng trên màn hình trùng khớp.

Ngay sau đó, màn hình LED lập tức sáng lên toàn bộ, sau đó có một giọng nói truyền ra: "Xác nhận vân tay thành công, quét xong, xác nhận thân phận là Nghị trưởng Carolina, hộp lưu trữ mở ra.

Xin lưu ý, lần mở này chỉ có 10 phút, sau 10 phút sẽ tự động đóng lại, và tái khởi động chế độ tự bảo vệ." Giọng nói là một giọng nữ dịu dàng, khiến người ta như đắm chìm trong làn gió xuân, nhưng lại có phần cứng nhắc, dường như đã được ghi âm sẵn.

Nhìn chiếc hộp lưu trữ trước mặt, hai mắt Giáo sư Oak cũng không khỏi sáng lên.

"Thứ này không tồi nhỉ." Giáo sư Oak nói như có điều suy nghĩ.

Trong khi nói, ánh mắt ông liên tục đánh giá chất liệu của chiếc hộp lưu trữ trước mặt, nghiêm túc suy nghĩ về giá trị của chiếc hộp.

Vì đối phương đã nói có chức năng tự bảo vệ, thì khả năng phòng ngự cũng đáng được khẳng định.

Nếu có chức năng theo dõi, và một loạt các biện pháp bảo vệ.

Sử dụng loại hộp lưu trữ tiên tiến đó để lưu trữ các vật phẩm hoặc dữ liệu quan trọng, thì quả là một lựa chọn không tồi.

Trong tình huống đã động lòng, Giáo sư Oak lập tức ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía Bác sĩ Carolina.

"Carolina, thứ này, có bán ra ngoài không?

Lát nữa gửi cho tôi 100 chiếc hộp nhé." Giáo sư Oak hét giá trên trời.

“Được thôi, đương nhiên là được.” Nghe vậy, Carolina lập tức mỉm cười gật đầu. 100 chiếc hộp, quả là một khách hàng lớn.

Những chiếc hộp công nghệ cao như vậy, mỗi chiếc có chi phí sản xuất lên tới 5 triệu.

Nếu mỗi chiếc thu của Giáo sư Oak 10 triệu, thì 100 chiếc hộp sẽ đạt tới con số 1 tỷ.

Đó cũng là một đơn đặt hàng ngoại tệ không tồi.

Nghĩ vậy, trên mặt Carolina lập tức nở một nụ cười mãn ý.

Chỉ là, ngẩng đầu lên, Carolina lại khẽ lắc đầu với Giáo sư Oak, sau đó lại ra hiệu cho Tô Thanh.

“Việc cấp bách là tôi muốn tiên sinh Tô Thanh xem phần thưởng.

Đơn đặt hàng của anh, lát nữa hãy nói tiếp nhé, Giáo sư Oak.

Anh cũng không vội vàng như vậy chứ.” Carolina chậm rãi nói.

“Đương nhiên là được.” Nghe vậy, Giáo sư Oak lập tức gật đầu, sau đó không nói gì nữa, để Carolina mở hộp lưu trữ, và trưng bày vật phẩm bên trong hộp trước mắt Tô Thanh.

“Tiên sinh Tô Thanh.

Bên trong là lựa chọn phần thưởng mà Liên minh Sinnoh đã chuẩn bị cho anh.

Gồm năm viên Đá Mega.

Theo công trạng lần này, anh có thể chọn hai viên trong số đó.

Sau đó, số còn lại sẽ thuộc về tôi.

Đồng thời anh cũng sẽ có cơ hội đến tổng bộ Liên minh một lần để chọn một quả trứng Pokémon.” Nhìn Tô Thanh trước mặt, Bác sĩ Carolina mỉm cười nói.

Biểu cảm trên mặt bà cũng hiền hòa, giống như một trưởng bối bình thường, tận tình khuyên bảo Tô Thanh.

"Ừm?!" Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi khẽ ngẩn người.

Nhưng anh cuối cùng cũng không vội vàng mở miệng, mà trước tiên nhìn vào trong hộp.

Anh muốn xem trước những viên Đá Mega trong hộp, rồi tính sau. … Khẽ cúi đầu, ánh mắt Tô Thanh quay lại và quét qua trong hộp.

Ngay sau đó, Tô Thanh đã thầm niệm một tiếng "Kiểm tra".

Sau đó, trước mặt anh trực tiếp xuất hiện năm bảng thông tin tương tự: 【Đá Mega Lopunny】 【Đá Mega Abomasnow】 【Đá Mega Garchomp】 【Đá Mega Garchomp】 【Đá Mega Beedrill】 "Ưm?!" Ánh mắt Tô Thanh lướt qua các viên Đá Mega trước mặt, trong đầu anh không khỏi hiện lên một tia kinh ngạc.

Không ngờ lại trùng hợp đến vậy.

Bất kể là Đá Mega Garchomp, hay Đá Mega Beedrill.

Cả hai đều có tác dụng nhất định đối với Tô Thanh.

Trong đó, Garchomp lại có đến hai viên Đá Gene giống hệt nhau.

Quả là quá trùng hợp rồi.

Trong khi nghĩ vậy, Tô Thanh không khỏi hơi ngạc nhiên quay đầu, ánh mắt rơi vào Cynthia.

Anh nhìn từ trên xuống dưới, cẩn thận đánh giá những đường cong tinh tế, lồi lõm của cô ấy.

Biểu cảm của anh lộ vẻ kinh ngạc.

Chẳng lẽ là thể chất Hoàng Âu trong truyền thuyết sao?

Tuy nhiên, Tô Thanh không có ý đó.

Nhưng biểu hiện này của anh, lọt vào mắt Cynthia, tự nhiên lại biến thành một chuyện khác, khiến Cynthia không khỏi khẽ quay đầu đi, má cô nhiễm một vệt hồng.

Đáng ghét Tô Thanh, lúc nào không nhìn, lại cứ phải nhìn vào lúc này?

Nghiến chặt răng, Cynthia nghĩ thầm một cách hung dữ.

Sau một lúc!

Cuối cùng không chịu nổi ánh mắt Tô Thanh, cùng với sự chú ý đặc biệt từ bà ngoại, Cynthia im lặng đã bùng nổ.

"Tô Thanh.

Anh nhìn em như vậy làm gì?!

Trên mặt em có dính gì sao?" Cynthia nghiêng đầu, cố gắng giả vờ như không có chuyện gì, nói.

"Ưm." Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi khẽ ngẩn người, sau đó mới thu hồi ánh mắt kinh ngạc.

Anh đưa tay lên, xoa xoa mũi, trông có vẻ hơi vô tội.

Chương 142

“Tôi, tôi có thể đã hiểu lầm.” Tô Thanh chậm rãi nói.

Khi lời nói vừa dứt, lời của Tô Thanh vẫn chưa kết thúc, anh tiếp tục giơ tay lên, chỉ vào hai viên Đá Mega giống hệt nhau trong hộp thiết bị.

Sau đó cầm hai viên Đá Mega đó trên tay.

Dưới ánh nắng mặt trời, ánh sáng đi vào và khúc xạ ra màu sắc từ Đá Mega, trông vô cùng đẹp đẽ.

Dưới ánh sáng, hai viên Đá Mega gần như đều lọt vào tầm mắt của mọi người.

Bất ngờ thay, lúc này mọi người cũng đều phát hiện ra điểm khác biệt của hai viên Đá tiến hóa.

Dường như, đó là hai viên Đá Mega giống hệt nhau.

Ngay cả màu sắc và ánh sáng cũng tương tự nhau.

“?!” Ngơ ngác nhìn Đá Mega trong tay Tô Thanh, lúc này Cynthia cũng đã phản ứng lại.

Lời Tô Thanh nói, tự nhiên không thể vô cớ mà nói bừa.

Vậy thì đó là...

Chậc chậc.

Lúc này Cynthia cũng đã hoàn toàn không còn bận tâm đến ánh mắt đặc biệt của bà ngoại nữa.

Bởi vì khả năng đó trong lòng cô thực sự quá quan trọng.

Biểu cảm của Cynthia cũng trở nên kinh ngạc và nghiêm túc.

“Tô Thanh, viên Đá Mega này có phải dành cho một trong số Pokémon của em không?!” Cynthia run rẩy hỏi.

Trong lời nói, tràn đầy sự không chắc chắn, nhưng cũng tràn đầy sự mong đợi.

Những lời nói đó, tự nhiên cũng truyền vào tai những người có mặt tại hiện trường.

Trong khoảnh khắc, mọi người cũng đã hiểu ra từ những lời nói của Cynthia.

Dường như, nhìn hành vi của Tô Thanh, thật sự có khả năng đó.

Ngay lập tức, ánh mắt mọi người đều đồng loạt nhìn về phía Tô Thanh.

Ngay cả Bác sĩ Carolina cũng vậy, bà nắm chặt lòng bàn tay.

Nếu trong số đó thật sự có Đá Mega phù hợp cho Cynthia sử dụng, thì lẽ ra nó đã được trao cho Cynthia để thử nghiệm rồi.

Chỉ tiếc là việc nghiên cứu Đá Mega thực sự còn hạn chế.

Hiện tại, họ không thể nghiên cứu Đá Mega một cách triệt để, vì vậy không biết loại đá nào và cách sử dụng của từng viên.

Bây giờ có Tô Thanh giải thích, họ lại không thể không căng thẳng.

Dù sao, nếu có thể giúp Cynthia có được khả năng Mega trước trận chiến, thì điều đó sẽ tạo ra ảnh hưởng cực kỳ quan trọng đến kết quả trận chiến.

Thậm chí có thể trong thực chiến, thể hiện thực lực của Sinnoh, chấn động các Liên minh Pokémon trên các châu lục khác, khiến họ an phận hơn một chút.

So với các Quán Quân Liên minh khác, tuổi của Cynthia còn khá

trẻ.

Một khi đã thể hiện thực lực, chỉ cần Cynthia vẫn còn tồn tại, vùng Sinnoh sẽ có một địa vị mạnh mẽ, điều đó cực kỳ quan trọng.

Cuối cùng, trong lúc mọi người đều nín thở, Tô Thanh cũng đã có hành động.

Anh cầm một viên Đá Mega trong tay trái, sau đó liền trực tiếp ném viên Đá Mega còn lại về phía Cynthia.

Toàn bộ quá trình này, có thể nói là đã làm giật mình tất cả những người có mặt.

Bác sĩ Yamanashi, người có trái tim không tốt, suýt chút nữa đã ngất xỉu vì sợ hãi.

Đó là Đá Mega mà.

Không phải là một cục đá bình thường mà có thể tùy tiện ném lung tung sao?!

Người bình thường có thể làm ra chuyện như vậy sao?

Ngay cả đại gia chó cũng không thể nào không coi Đá Mega ra gì chứ.

Nghĩ vậy, hai mắt Bác sĩ Yamanashi cũng biến thành hình dạng mắt cá chết.

Tuy nhiên, hành động của Bác sĩ Yamanashi lại không thu hút sự chú ý của mọi người.

Cùng với việc Tô Thanh ném Đá Mega vào tay Cynthia, ngay sau đó lòng bàn tay Tô Thanh liền đặt lên Pokeball ở thắt lưng.

Phịch một tiếng, một quả Pokeball màu vàng kim đã được Tô Thanh nắm trong tay, sau đó ném ra.

Cạch một tiếng, ánh sáng màu đỏ chiếu rọi, một Pokémon có hình thể ước chừng hai mét đã hiện ra trong tầm mắt của mọi người.

Cùng lúc đó.

Cynthia bên cạnh cũng đã phản ứng lại.

Nếu Pokémon của cô và Pokémon của Tô Thanh có điểm chung, thì Garchomp, cùng tộc, không thể không nhắc đến.

Chẳng lẽ?

Mặt thật của viên Đá Mega này, chính là Đá Mega Garchomp sao?

Nghĩ vậy, ánh mắt Cynthia lập tức ngẩng đầu nhìn lên trời.

Cô nhìn thấy Garchomp trên không, ánh mắt lộ ra chút hưng phấn.

Đến rồi!

Biểu cảm của Garchomp cũng đã xác nhận suy đoán của Cynthia.

Cùng với lời nói của Cynthia, Garchomp liền trực tiếp lao xuống phía dưới.

Cùng một lúc.

Pokémon của Tô Thanh cũng lộ diện, ánh sáng màu đỏ tiêu tán.

Quả nhiên như Cynthia đã đoán, đó thực sự là Garchomp của Tô Thanh.

Nhờ việc được đưa vào Gia Viên Thần Thú trước đó, vết thương trên người Garchomp đã được chữa lành hoàn toàn.

Lúc này trạng thái của nó đã hoàn hảo như lúc đầu, ngoại trừ chiến lực đã được nâng cao, trên cơ thể không còn bất kỳ vết thương ngầm nào.

Thể lực và tinh thần đều cực kỳ sung mãn.

Tại hiện trường.

Sự xuất hiện của hai con Garchomp, tự nhiên cũng khiến mọi người kinh ngạc.

Sau một lúc, những người phản ứng lại cũng đồng loạt mở to hai mắt.

Sau một hồi suy nghĩ, họ đã hiểu ra chân tướng sự việc.

Trong lòng họ càng nảy sinh ý muốn hỏi Tô Thanh, nhưng chưa kịp hỏi, Tô Thanh lại có hành động mới.

Ngón tay trái anh đã đặt lên Đá Key Stone trên vòng tay.

Phịch một tiếng!

Ánh sáng trắng lập tức lao vút ra từ cánh tay Tô Thanh.

Sau đó liền trực tiếp đi vào cơ thể Garchomp, tạo thành một cơn bão mạnh mẽ giữa Tô Thanh và Garchomp.

Điều đó khiến mọi người tại hiện trường, và cả cô Junsa đang giám sát tập đoàn Hunter ở rất xa, đều mở to hai mắt.

"?!" Khó tin nhìn những thay đổi ở giữa sân, lúc này Bác sĩ Carolina.

Trên mặt bà cũng đã lộ ra một biểu cảm khó tả.

"Mega, Mega." Tận mắt chứng kiến, và tự mình trải nghiệm Mega, Giáo sư Oak đương nhiên cũng hiểu rất rõ sự việc này có ý nghĩa gì.

Kết hợp với việc Bác sĩ Carolina trước đó đã đồng ý bán 100 chiếc hộp lưu trữ đặc biệt, ấn tượng của Giáo sư Oak đối với Bác sĩ Carolina cũng tốt hơn.

Vì vậy, ông lập tức chủ động giải thích cho Bác sĩ Carolina, làm sáng tỏ sự hiểu lầm trong lòng bà.

Xì xì xì!

Năng lượng trắng không ngừng hòa nhập vào cơ thể Garchomp, bao bọc hoàn toàn cơ thể Garchomp trong ánh sáng.

Cơ thể nó lộ ra một luồng ánh sáng giống như tiến hóa, sự thay đổi này tự nhiên cũng khiến ánh mắt mọi người đều chăm chú nhìn Garchomp.

Vù vù vù!

Cùng với luồng khí thổi, tóc của mọi người cũng bay cao, liên tục bay lượn trong không trung theo luồng khí thổi, không thể kiểm soát.

Tại hiện trường.

Ước chừng bốn năm giây sau.

Khi thời gian đến một thời điểm nhất định, ánh sáng trắng cuối cùng cũng bắt đầu tiêu tán.

Giống như ánh sáng đỏ trước đó.

Dần dần biến thành hư vô, để lộ Garchomp trong ánh sáng.

"Gào ~!" Thành công hoàn thành Mega, Garchomp của Tô Thanh trong lòng kích động, liền hưng phấn gào thét.

Chương 143

Đồng thời, Garchomp đang hưng phấn cũng không thể kiềm chế được thân hình, nhanh chóng lao về phía Tô Thanh, dường như muốn thân mật với anh.

Cảnh tượng này xuất hiện cũng khiến mọi người có mặt hơi ngẩn người.

Sau khi phản ứng lại, họ đồng loạt tản ra bốn phương tám hướng.

Tại hiện trường chỉ còn lại Tô Thanh, Serena và Cynthia ba người.

Đợi mọi người phản ứng lại, khi quay đầu nhìn lại.

Họ mới nhìn rõ ba người Tô Thanh ở giữa sân.

Khi phản ứng lại, trên mặt Bác sĩ Carolina lập tức lộ ra vẻ kinh hãi.

"Không được mà, Garchomp!!" Bác sĩ Carolina sốt ruột lớn tiếng kêu lên.

Với tốc độ của Garchomp, nếu nó dùng Tấn Công Thẳng (Tackle) thì ba người có mặt, ai có thể sống sót?

Huống chi là một Pokémon đã Mega.

Sau khi Mega, liệu nó có thể tự chủ kiểm soát thực lực của bản thân hay không, điều đó còn là một dấu hỏi.

Để nó tùy ý đến gần, chẳng phải là quá lỗ mãng sao?

Huống chi, Giáo sư Oak và những người khác đã tận mắt chứng kiến thực lực của Garchomp của Tô Thanh.

Một Pidgeot cấp Chuẩn Quán Quân, sau khi Mega cũng không phải là đối thủ của nó.

Bây giờ để đối phương sau khi Mega, lao tới một cách điên cuồng như vậy, Tô Thanh một chút cũng không sợ sao?

Không khỏi.

Những người đã bỏ chạy, khi nhìn ba người Tô Thanh, trong ánh mắt họ cũng tràn đầy sự tiếc nuối và bi thương.

Chỉ là, trong quá trình mọi người cho rằng ba người sẽ bị thương, một luồng ánh sáng xanh lam đột nhiên từ trên người Tô Thanh hiện ra, thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

Sau đó, dưới sự chú ý của mọi người, nó liền trực tiếp đi vào cơ thể Blaziken bên cạnh Tô Thanh.

Phịch một tiếng.

Lực lượng Aura hòa nhập, cũng khiến cơ thể Blaziken lập tức xảy ra phản ứng dây chuyền, từng ngọn lửa xanh lam bùng cháy xung quanh Blaziken.

Ngọn lửa xanh lam hùng mạnh, trực tiếp bao bọc Blaziken trong đó, che khuất tầm nhìn của mọi người.

Cùng với sự xuất hiện của ngọn lửa, ngọn lửa cháy quanh Shiny Blaziken lập tức tràn ngập, tạo thành một luồng khí xoáy mạnh mẽ cùng với ngọn lửa đang bùng cháy.

Vù vù vù!

Sự xuất hiện của luồng khí, tự nhiên cũng thổi bay bụi bặm xung quanh.

Sau đó trực tiếp khiến thân hình Shiny Blaziken, được tắm trong ngọn lửa xanh lam, trở nên mạnh mẽ hơn.

Khí thế dần dần tăng vọt đến đỉnh phong Quán Quân, sau đó lại dần dần tiến vào sơ kỳ Master.

Khí thế nhất thời vô cùng lớn.

Trong chớp mắt, thân hình nó đã biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện trở lại, nó đã ở trước mặt Garchomp, một tay ấn lên đầu Garchomp, trực tiếp dùng vũ lực ấn nó xuống mặt đất.

Đầu Garchomp đập xuống đất tạo thành một cái hố lớn, nó ngoan ngoãn dừng lại, phát ra tiếng ầm ầm.

Cú Tấn Công Thẳng mạnh mẽ, tự nhiên cũng truyền vào cơ thể Garchomp, truyền vào mặt đất.

Lực đạo khủng khiếp của Shiny Blaziken, còn trực tiếp tạo ra một cái hố tròn khổng lồ đường kính khoảng 5 mét xung quanh.

Mặt đất đầy những vết nứt hình mạng nhện, từng đợt sóng xung kích liên tục tràn ra bốn phía, tạo ra một lớp bụi hình tròn.

Nó trực tiếp bao phủ toàn bộ lòng chảo.

Ngoại trừ những người được Pokémon hệ Psychic bảo vệ, mọi người đều gặp nạn, đều trong kiếp nạn đó mà bị bẩn thỉu đầy đầu, đầy mặt.

"Khụ khụ!" Sau một lúc, mọi người mới đưa tay quạt trước mặt, vỗ bay bụi bặm trên người.

Dần dần khôi phục tầm nhìn, có thể quan sát những gì đang xảy ra tại hiện trường.

Ưm!

Ngẩng đầu, khi mọi người nhìn rõ những gì đang xảy ra ở giữa sân, mọi người đều đồng loạt hít một hơi khí lạnh, phát ra tiếng "Tê!".

Tại hiện trường.

Mega Garchomp, lúc này cũng đã hoàn toàn không còn cáu kỉnh

nữa, bị Shiny Blaziken sau khi tiến hóa Aura, dùng vũ lực ấn xuống mặt đất.

Cơ thể nó rơi vào trạng thái ngừng hoạt động, chỉ còn lại hai bàn chân không ngừng vẫy vẫy trong không trung, lộ ra vẻ giãy giụa.

Nhưng mặc cho Garchomp dùng hết sức lực, nó vẫn không thể thoát khỏi sự ràng buộc của Shiny Blaziken.

Thực lực chênh lệch giữa hai bên thực sự quá lớn.

Nhờ có Lực lượng Aura gia trì, chiến lực của Shiny Blaziken đã vượt xa Garchomp quá nhiều.

"Được rồi, buông ra đi.

Shiny Blaziken." Tô Thanh nói nhẹ.

"Ngoài ra.

Sau khi được thả ra, nhớ ngoan ngoãn một chút." Trong khi nói, Tô Thanh cũng không quên cảnh cáo Garchomp một phen.

Dù sao, khi ở trong cửa hàng, Garchomp đã không ít lần chủ động đến gần Tô Thanh.

Lúc đó, nhờ có quy tắc vô địch bảo vệ, Tô Thanh có thể dễ dàng chế ngự Garchomp.

Nhưng bây giờ thì khác rồi, vì vậy cần phải cho đối phương hiểu rõ tầm quan trọng.

Cố gắng không được tự do như trước nữa.

Phịch một tiếng!

Cùng với lời nói của Tô Thanh vừa dứt, một tiếng gầm thô lỗ cũng đã vang lên.

"Gào ~!" Mặc dù cơ thể bị ấn xuống mặt đất.

Nhưng vì Garchomp bản thân là Pokémon thuộc tính Địa và Rồng, vì vậy tự nhiên sẽ không bị mặt đất cản trở.

Việc phát ra âm thanh dưới lòng đất cũng dễ như trở bàn tay.

Tô Thanh cũng nghe rõ lời Garchomp nói, hiểu rằng đối phương biết tiếp theo nên làm gì.

Vì vậy, nhận được ý của Tô Thanh, Shiny Blaziken cũng đã buông lỏng sự kiểm soát đối với Garchomp, thả nó ra.

Sau đó, hai Pokémon này mới không phân biệt trước sau mà đứng cạnh Tô Thanh.

Mặc dù vậy, trên mặt Garchomp vẫn tràn đầy sự hưng phấn.

Đặc biệt là khoảnh khắc gần Tô Thanh, Garchomp càng ẩn chứa ý muốn lao tới, đến gần Tô Thanh.

Sự thay đổi này, cũng khiến Shiny Blaziken nhíu mày, ánh mắt rơi vào Mega Garchomp.

Điều đó lập tức khiến Garchomp rùng mình, sau đó liền ngoan ngoãn cúi đầu, lộ ra vẻ bị chèn ép.

"Tô Thanh, cảm ơn anh." Nhìn Garchomp thành công hoàn thành Mega, lúc này Cynthia, biểu cảm cũng trở nên vô cùng phức tạp.

Cúi đầu đánh giá viên Đá Mega trong tay, lúc này Cynthia, trong lòng cũng vô cùng kích động.

"Thử đi.

Với độ thân mật của cô và Garchomp, chắc chắn có thể trực tiếp hoàn thành Mega." Tô Thanh thiện ý nhắc nhở.

Trong khi nói, ánh mắt Tô Thanh cũng nhìn chằm chằm vào viên Đá Mega trong tay Cynthia.

Tô Thanh giúp Garchomp hoàn thành Mega, sử dụng chức năng trang bị của hệ thống.

Vì vậy không cần tiếp xúc trực tiếp với Garchomp, nhưng Cynthia thì cần.

Dưới sự nhắc nhở thiện ý của Tô Thanh, và sự chứng kiến đầy căng thẳng của mọi người tại hiện trường.

Garchomp của Cynthia cũng dưới vẻ mặt hưng phấn, chấp nhận sự trang bị của Cynthia, treo Đá Mega lên đuôi.

Sau đó lùi lại khoảng hai ba mét, thành công tạo ra một khoảng cách ở giữa sân, đứng trên bãi đất trống.

Quay đầu, ánh mắt Cynthia lập tức nhìn về phía Tô Thanh, khẽ gật đầu.

Dưới ánh mắt bốn mắt nhìn nhau, trong ánh mắt Cynthia cũng thoáng lộ ra một tia xấu hổ ẩn giấu.

Chỉ là.

Vì động tác của Cynthia ẩn giấu, nên mọi người đều không phát hiện ra cảnh tượng đó.

Cùng với việc Cynthia giơ bàn tay trắng nõn thon dài lên, khẽ vuốt mái tóc vàng dài bên tai, vén mái tóc ra sau tai.

Mọi sự chú ý của mọi người, đều tập trung vào động tác tiếp theo của Cynthia, bỏ qua sự tương tác nhỏ giữa Tô Thanh và Cynthia.

Khẽ cúi đầu.

Ánh mắt rơi vào vòng tay Mega.

Tay trái Cynthia cũng đã giơ lên, sau đó liền trực tiếp chạm nhẹ vào Đá Key Stone Mega.

Chương 144

“Mega đi, Garchomp!” Cynthia kích động nói.

Trong khi nói.

Đá Key Stone Mega của Cynthia cũng đã bùng phát ra ánh sáng trắng.

Ánh sáng lập tức chiếu rọi, trực tiếp lao về phía đuôi Garchomp.

Sau đó dần dần bao phủ lên cơ thể Garchomp, dần dần lộ ra xu thế tiến hóa.

Cùng với ánh sáng bao trùm, một luồng khí thế mạnh mẽ, cũng đã bùng phát từ trên người Garchomp.

Garchomp của Cynthia vốn đang ở đỉnh phong Quán Quân.

Trong quá trình đột phá, Garchomp của Cynthia càng vượt qua giới hạn của Quán Quân.

Chỉ còn một bước nữa, là nó đã có thể bước vào Master.

Chỉ là, hơi đáng tiếc.

Ước chừng đã đợi đủ hai phút.

Dưới sự chú ý của mọi người, Garchomp của Cynthia, cuối cùng vẫn không thể thành công đột phá Master.

Khiến mọi người hơi cảm thấy tiếc nuối.

Nếu thật sự có thể giúp Cynthia thành công đột phá Master, thì trong trận đối chiến này, về cơ bản không phải là 100% có thể giành chiến thắng, ít nhất cũng có 80% cơ hội.

“Chúc mừng, Cynthia.

Lại có thêm một Pokémon có thể Mega.” Tô Thanh chậm rãi nói.

Trên mặt anh đầy nụ cười chân thành, trông rất vui vẻ.

Nụ cười đó lọt vào mắt Cynthia.

Đương nhiên cũng khiến Cynthia cảm thấy vô cùng vui vẻ, chỉ là vì có Bác sĩ Carolina ở đây, Cynthia cũng không thể hiện quá khoa trương.

Vì vậy cô chỉ khẽ gật đầu, mỉm cười đơn giản.

“Gào ~!” “Gào ~!” Lúc này.

Thành công hoàn thành Mega Evolution.

Hai con Mega Garchomp, cũng tò mò đánh giá cơ thể của nhau.

Giữ khoảng cách ước chừng một mét.

Hai con Garchomp xoay tròn trong sân, không ngừng quan sát cơ thể đối phương, dường như muốn khắc sâu từng đặc điểm cơ thể của đối phương vào trong đầu.

Dù sao, chúng tổng không phải Pokémon hệ Psychic.

Vì vậy, hiểu biết về cơ thể của mình, không sâu sắc đến vậy.

Vừa mới có được khả năng Mega, tự nhiên tò mò, rốt cuộc đã biến thành hình dáng gì.

Lúc này.

Nhờ có đối phương làm đối trọng, hai con Garchomp, về mức độ hiểu biết cơ thể sau khi Mega, cũng đã sâu sắc hơn.

Khiến chúng hưng phấn gào thét.

Nhìn hai Pokémon giao lưu thân thiện.

Là chủ nhân của hai con Garchomp, Tô Thanh và Cynthia cũng đều lộ ra một nụ cười xuất phát từ nội tâm.

Sau một lúc.

Không khí tại hiện trường mới trở lại như trước.

Quay đầu.

Ánh mắt rơi vào Bác sĩ Carolina, Tô Thanh cũng lập tức lộ ra một nụ cười.

“Bác sĩ Carolina.

Tôi chỉ lấy đi một viên Đá Mega thôi đúng không?!” Tô Thanh mỉm cười nói.

Trong khi nói.

Chú ý đến ánh mắt từ ái tự nhiên lộ ra của Bác sĩ Carolina, Tô Thanh lại không khỏi tiếp tục thêm một câu.

“Đương nhiên.

Nếu bà muốn, tôi lấy đi hai viên cũng không phải là không thể chấp nhận.

Viên Đá Mega đó, coi như quà tôi tặng cho Quán Quân Cynthia, được thôi.” Tô Thanh nói chậm rãi với nụ cười.

Trong khi nói.

Trong ánh mắt anh cũng đã lộ ra một tia thành ý.

Cynthia bên cạnh lại không khỏi khẽ ngẩn người.

Một tia hồng hà lập tức leo lên sau tai Cynthia.

Nhìn Bác sĩ Carolina cười toe toét.

“Ha ha.

Đương nhiên không phải.

Cynthia là Quán Quân vùng Sinnoh của chúng ta, việc sử dụng Đá

Mega là điều đương nhiên.

Tiên sinh Tô Thanh, đương nhiên có thể chọn thêm một viên Đá Mega nữa.

Đồng thời cũng có thể có một cơ hội chọn trứng Pokémon." Bác sĩ Carolina cười lớn nói.

Lời vừa dứt, bà dừng lại một chút, Bác sĩ Carolina vừa định giải thích thêm, thì Cynthia ở bên cạnh đã nhìn thấy sự kinh ngạc trên mặt Tô Thanh và hiểu được ý của đối phương, liền lên tiếng trước.

"Tô Thanh, tôi biết anh là một thương nhân Pokémon xuất sắc.

Nhưng anh cũng không thể xem thường trứng Pokémon của Liên minh.

Phần lớn trứng Pokémon dự trữ của Liên minh, đều là hậu duệ của Pokémon cấp Thiên Vương và Quán Quân.

Vì vậy, đa số chúng đều có thiên phú vô cùng xuất sắc.

Vạn nhất nếu chọn được một loại mình thích, lại thêm thiên phú không tồi, thì sẽ rất tốt." Cynthia thiện ý giải thích.

"Ưm, được rồi.

Chuyện này có thể để sau." Trong khi nói, Tô Thanh cũng lập tức gật đầu.

Sau đó ánh mắt anh đã nhìn về phía chiếc hộp, dứt khoát lấy ra viên Đá Gene Mega Beedrill trong hộp.

Với viên đá này, kết hợp với Đá Key Stone Mega mà Tô Thanh đang sở hữu, Beedrill của Tô Thanh cũng có được sức mạnh tiến hóa, có thể trở thành Pokémon thứ ba của Tô Thanh tiến vào trạng thái Mega.

Tại hiện trường.

Không ngoài dự liệu.

Thấy Tô Thanh chọn viên Đá Mega của Beedrill, lúc này trên mặt mọi người đều hiện lên vẻ tò mò.

Việc Tô Thanh hiểu rõ mọi thứ về Đá Mega, trong lòng mọi người, gần như đã trở thành một sự thật mặc định.

Vì vậy họ cũng biết lý do Tô Thanh chọn viên Đá Mega này.

Thực tế.

Tô Thanh cũng không hề che giấu ý đồ, khi mọi người nhìn về phía anh, Tô Thanh đã lại một lần nữa lấy ra một quả Pokeball khác từ thắt lưng, triệu hồi Shiny Beedrill đang ở trong Gia Viên Thần Thú.

Shiny Beedrill màu xanh lục vừa xuất hiện, đã lập tức thu hút sự chú ý của tất cả mọi người có mặt.

"Pokémon Dị Sắc?

Lại có thêm Pokémon Dị Sắc sao?

Thật sự không cần tiền sao?!" Nhìn Pokémon Dị Sắc lại xuất hiện trước mặt.

Lúc này, mọi người gần như đã tê liệt rồi.

Ánh mắt họ rơi vào hai con Shiny Umbreon trên vai Tô Thanh, cùng với Shiny Blaziken trước mặt Tô Thanh.

Dường như, thực lực của Tô Thanh hơi quá khủng khiếp rồi.

Thật sự có chút biến thái.

Tổng cộng bốn con Pokémon Dị Sắc.

Rốt cuộc phải có vận khí tốt đến mức nào, mới có thể có được nhiều Pokémon Dị Sắc như vậy.

Thật sự quá đáng ghen tị rồi. … Cùng với động tác của Tô Thanh

diễn ra một cách có trật tự, Beedrill ở giữa sân cũng đã thành công hoàn thành Mega Evolution.

Cơ thể nó từ hình thái hai kim châm và một vĩ thứ, biến đổi thành bốn kim châm, cùng một cái vĩ thứ khổng lồ.

Tốc độ bay của nó được nâng cao nhanh chóng.

Chương 145

Chỉ số tốc độ chủng tộc của nó đã đạt đến 145.

Thậm chí còn cao hơn 5 điểm so với Shiny Darkrai của Tô Thanh, với chỉ số tốc độ chủng tộc sau khi biến dị là 140.

Thật sự khủng khiếp vô cùng.

Ngoài ra, là một Pokémon vô cùng xuất sắc, Beedrill cũng không chỉ có tốc độ đáng để xem xét.

Sau khi Mega Evolution, chỉ số chủng tộc tổng thể của Shiny Beedrill tuy chỉ có 495, không đạt đến 500.

Trông có vẻ hơi khiêm tốn, nhưng đó thực ra chỉ là bề ngoài.

Sau khi Mega Evolution, chỉ số tấn công chủng tộc của Shiny Beedrill đã tăng vọt lên 150.

Kết hợp với tốc độ xuất sắc của nó.

Chỉ cần trong trạng thái bình thường, Tô Thanh rèn luyện Beedrill nghiêm khắc một chút.

Beedrill trong chiến đấu sẽ có thể tận dụng khả năng tấn công và tốc độ xuất sắc để chiếm ưu thế tuyệt đối trong chiến đấu.

So với các Pokémon khác, mặc dù Beedrill có thể chất yếu ớt.

Nhưng khả năng tấn công của Beedrill, lại mạnh mẽ ngoài sức tưởng tượng.

Kỹ năng Xạ Thủ (Sniper) cùng với kỹ năng Gia Tốc (Accelaretion).

Càng có thể giúp Mega Beedrill, chiếm ưu thế tuyệt đối trong chiến đấu.

Giống như Shiny Blaziken của Tô Thanh không khác.

Dựa vào sự mạnh mẽ của kỹ năng Gia Tốc.

Chiếm ưu thế tuyệt đối trong chiến đấu.

Phát động tấn công khi người khác chưa kịp phản ứng.

Và khi kẻ địch phòng thủ.

Nhanh chóng rút lui, khiến đòn tấn công của địch hụt hơi.

Coi toàn bộ chiến trường như vườn sau nhà mình, tự do tung hoành.

Đó chính là định vị của Tô Thanh dành cho Shiny Beedrill.

Hiện tại.

Trừ đi Pokémon Thần thú của Tô Thanh.

Đội hình của Tô Thanh, thực sự có thể đảm đương trọng trách trong chiến đấu, thực ra chỉ có một vài con.

Lần lượt là thiên phú cấp Quán Quân, chiến lực ở hậu kỳ Thiên Vương, Shiny Beedrill cấp 67.

Ngoài ra, cũng có tiềm năng cấp Quán Quân, chiến lực đạt đến hậu kỳ Chuẩn Quán Quân, Garchomp cấp 77.

Và, Shiny Blaziken của Tô Thanh, cấp 90.

Chiến lực đỉnh phong Quán Quân.

Chỉ còn một bước nữa là hình thái cơ bản có thể bước vào Master.

Giai đoạn hiện tại, lựa chọn của Tô Thanh cũng nhiều hơn, bất kể sử dụng tiến hóa ràng buộc, hay Mega Evolution.

Tô Thanh đều có thể giúp Shiny Blaziken tiến giai Master.

Có thể nói là tồn tại mạnh nhất trong ba Pokémon.

Tuy nhiên, rồi lại không có gì tiếp theo.

Pokémon của Tô Thanh, thực sự có thể đảm đương trọng trách, lại chỉ có vài con.

Trong Đội Eevee.

Con duy nhất có thể mạnh hơn, e rằng chỉ có Leafeon có tiềm năng cấp Chuẩn Quán Quân, thiên phú thuộc loại có thể trưởng thành, và sở hữu kỹ năng Diên Thiêu (Delayed Heal).

Chỉ là.

Cấp độ hiện tại của Leafeon cũng không cao, chỉ mới cấp 58.

Thực lực chỉ mới ở hậu kỳ Chuẩn Thiên Vương.

Cách Thiên Vương vẫn còn một khoảng cách, thực sự hơi đáng tiếc.

Sau lần này.

Tô Thanh thực sự nên tiếp tục nâng cao thực lực của các Pokémon khác rồi.

Nếu không, đội hình Pokémon bình thường của Tô Thanh, thật sự hơi khiêm tốn.

Ngược lại.

Đội hình Thần thú lại không ít xa hoa.

Trong năm con Thần thú, có bốn con sở hữu chiến lực khá mạnh.

Con duy nhất tụt lại phía sau, chính là Shaymin.

Nghĩ vậy, Tô Thanh cũng thầm gật đầu.

Sau lần này trở về, thực sự nên nâng cao chiến lực của Shaymin rồi.

Nếu không.

Chiến lực thực sự của Shaymin, thực sự quá yếu ớt.

Lấy nó làm linh vật trong cửa hàng, cũng hơi khiêm tốn.

Không trấn áp được không khí.

Sau khi thử chọn xong.

Mọi người tự nhiên cũng không còn lý do để tiếp tục ở lại.

Bao gồm cả Hunter J, tất cả thợ săn đều bị trói lại, sau đó, áp giải đến cục cảnh sát tổng bộ Liên minh, bị cô Junsa nghiêm ngặt canh giữ.

Ở đây.

Tô Thanh và những người khác cũng đã hoàn toàn chia tay cô Junsa.

Giáo sư Oak và những người khác, lúc này cũng đã thành công lên máy bay Tailwind.

Tập trung trong một chiếc trực thăng lớn hơn.

Họ đáp trực thăng, bay đến cửa hàng của Tô Thanh.

"Vậy thì, tiên sinh Tô Thanh, vì không định đi trực thăng của tôi.

Anh định về bằng cách nào?" Nhìn Tô Thanh trước mặt, cùng với Cynthia và Serena đang đứng cạnh Tô Thanh, Bác sĩ Carolina hơi nghi ngờ hỏi.

Trong khi nói.

Trong ánh mắt Bác sĩ Carolina, cũng lộ ra một tia hoài nghi.

Nếu không nhìn kỹ.

Thật sự không nhìn ra một chút manh mối nào.

Lúc này có mọi người rời đi.

Nhìn Serena bên cạnh Tô Thanh.

Trên mặt Bác sĩ Carolina cũng hiện lên một tia suy tư.

Bà nghiêm túc đánh giá Serena với vẻ ngoài ngọt ngào, thân hình thon thả, đứng thẳng như ngọc.

Không ngờ, nếu Serena là đối thủ cạnh tranh của Cynthia, thì thật không tốt.

Để bà nhìn xem.

Dưới sự đánh giá khách quan, bà cũng cảm thấy hai cô gái gần như ngang tài ngang sức.

Tại hiện trường.

Cùng với việc Bác sĩ Carolina rơi vào trầm tư, Tô Thanh bên cạnh lại mở miệng.

"Ưm.

Đương nhiên là có cách." Tô Thanh mỉm cười nói.

"Ít nhất.

So với phương tiện giao thông của con người, tôi cũng có những người bạn đáng tin cậy hơn.

Đúng không, Garchomp." Anh nhanh chóng gật đầu với Garchomp, thu hết phản ứng của Garchomp vào mắt.

Quay đầu.

Ánh mắt Tô Thanh cũng đã rơi vào Cynthia.

Bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt giao nhau trong không trung.

Chương 146

Ngay sau đó, cả hai liền nhìn nhau mỉm cười, sau đó lại ăn ý gật đầu.

Ai ngờ.

Sau khi lời nói của Tô Thanh vừa dứt.

Bác sĩ Carolina, lại cất tiếng cắt ngang lời Tô Thanh.

“Không được, Quán Quân Cynthia.

Tôi có chuyện của Liên minh cần nói với cô.

Đừng bay về thẳng như vậy, hãy cùng tôi đi trực thăng về đi.” Trong lòng bà đã có ý định.

Bác sĩ Carolina, hiển nhiên không định để Tô Thanh và Cynthia, cùng nhau cưỡi Garchomp bay về.

Hiển nhiên bà muốn gọi Cynthia xuống, nói chuyện riêng về ý định trong lòng.

Nghe vậy.

Mặc dù hơi ngạc nhiên.

Nhưng Cynthia cuối cùng đã chọn nghe lời bà ngoại, quyết định cùng đối phương trở về, âm thầm gật đầu.

“Được rồi, vậy thì chỉ có thể như vậy.” Cynthia nói với vẻ hơi bất đắc dĩ.

Sau khi lời nói vừa dứt, Cynthia liền nhanh chóng nhìn Tô Thanh một cái.

Sau đó ăn ý gật đầu, cùng Bác sĩ Carolina lên chuyên cơ của bà.

Nhìn máy bay bay đi.

Tại hiện trường tự nhiên chỉ còn lại Tô Thanh, và Serena hai người.

Vù vù vù!

Gió hoang dã không ngừng thổi, cũng thổi bay mái tóc vàng của Serena dưới chiếc mũ đỏ.

Sau đó liền trực tiếp phả vào khuôn mặt trắng nõn không tì vết của Serena, khiến Serena không khỏi cảm thấy hơi khó chịu.

Bàn tay trắng nõn thon dài khẽ giơ lên, khẽ vuốt hai lần mái tóc vàng óng, vén nó ra sau tai.

Sau khi rùng mình một cách khó hiểu, Serena cũng nhanh chóng khóa ánh mắt vào Tô Thanh.

"Tô Thanh, chị Cynthia đã đi rồi, chúng ta cũng nhanh về đi.

Hoang dã thế này, thật sự không an toàn chút nào." Serena run rẩy, yếu ớt nói.

Cùng lúc nói chuyện, ánh mắt Serena cũng không ngừng đánh giá môi trường xung quanh.

Nhìn những tán cây bị gió lốc không ngừng thổi quét, cùng với đám cỏ dại lay động.

Serena luôn có cảm giác nơi này không hề an toàn.

Xung quanh, dường như có sinh vật nào đó đang lén lút rình mò, ẩn mình trong bụi cỏ như sắp lao ra ngoài.

Điều đó khiến cô hơi lo lắng bất an.

Cô quay đầu, khẽ cúi xuống.

Trong lúc đó, ánh mắt Tô Thanh cũng đặt lên người Serena.

Nhìn thấy chút sợ hãi trong mắt đối phương, anh không khỏi nở một nụ cười.

“Ha ha.

Serena, em đang sợ đấy à?

Em đang được Pokémon cấp bậc Thiên Vương bảo vệ mà.

Nếu cứ thế này mãi thì không được đâu nhé!

Cần phải nâng cao lòng dũng cảm lên chứ.” Tô Thanh trêu chọc nói.

Vừa nói, ngón tay anh cong lại, rồi vươn thẳng ra, 'bốp' một tiếng gõ vào đầu Serena.

“Á! !!” Cảm giác trán đột nhiên đau nhói, Serena lập tức ngơ ngác.

Trong mắt cô thậm chí còn xuất hiện vài giọt lệ long lanh.

Đôi mắt trợn tròn, nhìn Tô Thanh với vẻ mặt đầy kinh ngạc.

Thấy vậy, Tô Thanh không khỏi khẽ sững sờ.

Ơ?!

Không lẽ mình gõ mạnh thật sao?!

Nhìn Serena ngay trước mặt, Tô Thanh nhất thời cũng có chút lo lắng.

Anh không khỏi chủ động đến gần Serena, nhẹ nhàng đặt lòng bàn tay lên trán cô, khẽ xoa.

“Không sao chứ, Serena.

Anh không cố ý đâu.” Tô Thanh dịu dàng nói.

Cùng lúc đó, đầu Tô Thanh cũng không tự chủ mà ghé sát lại vài phần.

Bàn tay anh nhẹ nhàng gỡ mũ của Serena xuống, cẩn thận quan sát sự thay đổi trên trán cô.

Nhìn thấy vết sưng đỏ trên làn da trắng nõn, Tô Thanh trong lòng đã sớm tràn đầy hối hận.

Sớm biết thế này, anh đã tuyệt đối không làm vậy rồi.

Vừa nghĩ, Tô Thanh cũng cực kỳ chu đáo thổi thổi vết sưng đỏ trên trán Serena.

Hô hô hô!

Sức nóng từ "Heat Wave" vù vù thổi bên tai cô, phả lên làn da, thổi tung mái tóc, và cũng thổi vào tận trái tim Serena.

Điều đó khiến Serena lúc này, mặt lập tức đỏ bừng.

Nửa khắc sau.

Nhận thấy sự thay đổi trong bầu không khí, Serena cũng có chút hoảng loạn.

Ánh mắt cô rơi vào Tô Thanh, Serena lập tức lộ ra vẻ mặt hung dữ.

"Tên Tô Thanh đáng ghét, dám đánh em!!" Mở miệng ra, Serena liền nghiến răng nghiến lợi cắn về phía Tô Thanh.

Ơ!

Thấy tình huống này.

Tô Thanh vừa khéo quay đầu, cũng lập tức đứng ngây tại chỗ.

Bởi vì khi anh quay đầu, hướng mà Serena lao tới, hóa ra lại là… "Ơ!" Trong khoảnh khắc.

Sau một cú chạm đơn giản, Serena và Tô Thanh cơ bản đều đứng sững tại chỗ.

Trên vai Tô Thanh.

Mew, đã hóa thành Shiny Umbreon, cũng trợn to hai mắt long lanh trong suốt.

Nửa khắc sau.

Trong tình huống đó, ánh mắt Mew lập tức lộ ra vẻ suy tư.

Sau đó nó mới giơ hai móng vuốt đen thui lên che mắt.

Một Shiny Umbreon khác bên cạnh, thấy vậy, đương nhiên cũng bắt chước che mắt lại.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua.

Sau khoảng nửa phút ngơ ngác.

Serena, đã kịp phản ứng, lập tức lộ ra ánh mắt muốn giết người.

Còn Tô Thanh, thì nhanh chóng chạy vút ra xa.

Chỉ để lại trong không trung một tràng cười trong trẻo, cảm giác như anh đang rất vui vẻ.

“A! !!

Đừng chạy, Tô Thanh.

Em sẽ giết anh!

Mau quay lại đây!!!”...

Ha ha.

Nếu về đó, để em ấy giết mình.

Thế thì mình có thể quay lại được không?

Chương 147

Ha ha, đồ ngốc mới quay lại chứ.

Vừa chạy phía trước, Tô Thanh thầm nghĩ.

Dưới ánh hoàng hôn.

Một nam một nữ không ngừng chạy trên một bãi cỏ rộng lớn, đuổi theo làn gió ồn ào.

Đồng thời, thật bất ngờ.

Trên mặt cả hai, lại đều mang một nụ cười xuất phát từ tận đáy lòng.

Chỉ là.

Trạng thái biểu hiện của hai người lại cực kỳ khác biệt.

Tô Thanh chạy phía trước, trông cực kỳ vui vẻ.

Serena theo sau, thì lại rối rắm hơn nhiều.

Trên mặt cô mang một nụ cười nồng đậm, nhưng lời nói ra lại cực kỳ hung dữ, khiến người ta không thể đoán được nội tâm của đối phương.

"Gào~" Nhìn hai người càng lúc càng xa.

Garchomp đứng ngây tại chỗ, cũng hoàn toàn ngơ ngác.

Không ổn rồi, mình có cần đưa họ về không?

Hay là họ đi rồi?

Không khỏi.

Ánh mắt Garchomp lập tức nhìn về phía Shiny Blaziken bên cạnh, muốn hỏi ý kiến 'anh Aniki'.

Nhưng đối mặt với ánh mắt tủi thân của Garchomp, Shiny Blaziken lại không chọn để ý tới.

“Chập!” Một tiếng.

Ngay sau đó, Shiny Blaziken liền nhanh chóng nhảy vọt đi.

Chỉ trong vài lần lóe sáng đã đuổi kịp Tô Thanh và Serena.

Nó giữ một khoảng cách an toàn, theo sát phía sau hai người. ...

Tình huống như vậy xảy ra, cũng không khỏi khiến Garchomp, một lần nữa lộ ra vẻ mặt ngơ ngác.

Đôi mắt to tròn, trông bất lực và tủi thân.

Nửa khắc sau.

Mọi người vẫn không để ý đến.

Garchomp cũng đành, mang theo sự nghi vấn lớn trong đầu, nhanh chóng đuổi theo hướng Tô Thanh và Serena rời đi.

Nhưng càng đuổi, Mega Garchomp lại càng bối rối.

Bởi vì khi nó đến gần Tô Thanh và Serena, lại bất ngờ phát hiện.

Tô Thanh đã trực tiếp thu hồi Shiny Blaziken.

Và nhìn Shiny Umbreon trên vai một cái.

Sau đó, hai người, hai Pokémon, liền biến mất thẳng tắp tại chỗ.

“Gào~!” Trong khoảnh khắc.

Nhìn chằm chằm hai người và hai Pokémon biến mất trước mắt.

Một cảm giác không thể dùng lời nào diễn tả, lập tức dâng lên trong lòng Garchomp.

Hô hô hô!

Gió lốc thổi vù vù bên tai, cũng làm rối loạn suy nghĩ của

Garchomp.

Mình bị bỏ rơi rồi sao?

Garchomp nghi ngờ cuộc đời.

Nhưng chưa kịp phản ứng, ngay sau đó trước mắt nó lại xuất hiện một bóng hình.

Chính là Shiny Umbreon đáng ghét, kẻ thường xuyên ở trên vai chủ nhân, chiếm lấy tình yêu của chủ nhân.

"Meow~!" Một âm thanh trong trẻo đột nhiên vang lên.

Đi kèm với âm thanh đó.

Ngay sau đó Garchomp liền cảm thấy trước mắt tối sầm.

Sau đó mất đi tất cả cảnh tượng trước mắt.

Cơ thể đột nhiên rơi vào trạng thái mất trọng lượng, như bị người khác khống chế.

Điều đó khiến trong lòng nó lập tức tràn đầy kinh ngạc, hóa ra con Umbreon đáng ghét kia lại mạnh đến vậy sao?

Hiển nhiên, khả năng xảy ra tình huống như vậy, cũng chứng tỏ Mew đã biến hóa lừa được cả Garchomp, một Pokémon cùng đẳng cấp, có thể nói là đã vận dụng sự biến hóa đến cực hạn.

Đương nhiên.

Trong đó cũng không thể loại trừ khả năng, Garchomp quá ngốc.

Ít nhất Blaziken đã sớm nhìn ra thân phận thật sự của Umbreon.

Điều này cũng có thể hiểu được.

Hệ Psychic khắc chế hệ Close Combat.

Blaziken bản thân có thuộc tính Close Combat, vì vậy đối với cảm nhận Psychic tự nhiên cũng sẽ trở nên nhạy bén hơn.

Hơn nữa, Shiny Blaziken có tiềm năng cấp bậc Master, còn Garchomp là Quán Quân.

Trong tình huống tiềm năng và thực lực vốn đã mạnh hơn Garchomp, việc Shiny Blaziken có thể phát hiện trước, cũng cực kỳ bình thường.

Ngay khi suy nghĩ đó vừa lóe lên, trước mắt Garchomp đã khôi phục lại ánh sáng, ngay sau đó nó liền nhìn thấy một cảnh tượng cực kỳ quen thuộc.

Bức tường xung quanh, chính là vị trí cửa hàng của Tô Thanh.

Bên trong cửa hàng, nó cũng nhìn thấy Tô Thanh và những người khác đang đứng trong phòng.

Mặt khác.

Cynthia, hiển nhiên không biết Tô Thanh và Serena nhờ sự giúp đỡ của Mew, đã tức thì di chuyển vào trong cửa hàng.

Họ đã đến trước rồi.

Hiện trường.

Không có cảnh tượng hòa bình như trong tưởng tượng.

Bầu không khí trên máy bay cũng trở nên cực kỳ đặc biệt.

Là bậc trưởng bối, Giáo sư Carolina.

Ánh mắt cô ấy khóa chặt vào khuôn mặt tươi cười của Cynthia, khiến Cynthia toàn thân đặc biệt không thoải mái.

Tâm trạng phức tạp.

“Cynthia, ta đột nhiên rời khỏi Tổng bộ Liên minh.

Con không ngờ lại có người trong lòng rồi, phải không?!” Giáo sư Carolina chậm rãi nói.

Bà ngừng một chút, thấy Cynthia không đáp lại.

Giáo sư Carolina cũng tiếp tục nói, tự mình lẩm bẩm.

"Đối tác mà con tìm lúc đầu, không lẽ là Tô Thanh đó sao.

Thực lực thì không tệ.

Cũng sở hữu một con Garchomp.

Kinh nghiệm vừa rồi, cũng khiến ta cảm nhận được sức mạnh của con Garchomp đó.

Mặc dù tạm thời không bằng Garchomp của con, nhưng khoảng cách đến cấp bậc Quán Quân cũng không còn xa nữa.

Rốt cuộc là chuyện gì vậy.

Khi nào con quen một tài năng trẻ như vậy?!" Giáo sư Carolina đặc biệt tò mò nói.

Ngẩng đầu.

Ánh mắt đối mặt với Giáo sư Carolina.

Lúc này Cynthia, cũng có vẻ hơi bất lực, trên khuôn mặt trắng nõn đầy vẻ kháng cự, nội tâm cực kỳ phản đối đối phương hỏi han.

"Ơ.

Cháu xin bà, bà nội.

Chương 148

Chuyện của cháu, bà có thể đừng hỏi nữa được không?

Sau này, cháu sẽ nói cho bà biết.

Nhưng bây giờ, cháu thật sự không muốn.” Bốn mắt nhìn nhau.

Cynthia chậm rãi nói.

“Ai!” Thấy Cynthia như vậy.

Giáo sư Carolina cũng cực kỳ bất lực thở dài một hơi.

Mặc dù Cynthia không trực tiếp thừa nhận mối quan hệ với Tô Thanh.

Nhưng từ phản ứng của Cynthia, bà cũng biết cô cháu gái này, giờ coi như nuôi công rồi.

Đã bị Tô Thanh “cướp” mất một cách trắng trợn.

Tên nhóc đáng ghét.

Vừa nghĩ, Giáo sư Carolina, người ban đầu vốn rất ưng mắt Tô Thanh, lúc này vẻ mặt cũng không còn hiền hòa như trước.

Trong lòng chua xót.

Nhưng, mặc dù vậy.

Giáo sư Carolina vẫn có chừng mực trong cách hành xử.

Vì vậy bà lập tức nghiêm mặt lại, rồi trực tiếp nghiêm túc nhìn Cynthia.

“Cynthia, ngẩng đầu lên.” Nghe vậy, Cynthia cũng lập tức vâng lời ngẩng mắt lên.

Ánh mắt cô rơi vào đôi mắt của Giáo sư Carolina.

Ánh mắt hai người giao nhau trong không trung.

“Làm gì ạ?!” Cynthia đáp lại một cách tùy tiện.

Ai ngờ.

Thấy thái độ đó của Cynthia, Giáo sư Carolina vốn hòa nhã, lại nổi giận.

“Làm gì?

Làm gì cái gì?” “Con lại không chịu nói với ta.

Hoặc rốt cuộc là con định đến bước nào, mới chịu nói cho ta biết sự tình.” Giáo sư Carolina nghiêm túc nói.

Cùng lúc nói chuyện, ánh mắt bà cũng chăm chú nhìn chằm chằm Cynthia trước mặt, dường như muốn xem xét kỹ lưỡng mọi hành động của đối phương.

“Ta chỉ có mỗi một đứa cháu gái như con thôi.

Đương nhiên ta phải quan tâm đến cuộc sống cá nhân của con rồi, chuyện này không phải là chuyện nhỏ.

Phải chọn một người đáng để gửi gắm thì mới được.” Nhìn Cynthia trước mặt.

Thái độ trong lời nói của Giáo sư Carolina cũng dần thay đổi.

Giọng điệu ngày càng mềm mại, dường như muốn phân tích bằng tình cảm, khuyên nhủ bằng lý lẽ, để Cynthia hiểu bà rất quan tâm.

“Không hề khoa trương đâu, Nana.

Theo những gì ta vừa quan sát, ánh mắt của con quả thực không tệ.

Tên nhóc đó có thực lực, cũng có thiên phú.”...

“Ơ?!” Nghe vậy, Cynthia không khỏi khẽ kinh ngạc trợn to mắt.

Cô kinh ngạc nhìn về phía Giáo sư Carolina trước mặt, vẻ mặt có chút bối rối.

Chuyện gì vậy?

Bà đang khen ngợi à, không phù hợp với chủ đề bà đang nói chút nào.

Chỉ là.

Sự kinh ngạc của Cynthia hoàn toàn không ảnh hưởng đến lời giải thích của Giáo sư Carolina, bà vẫn tiếp tục chủ đề trước đó.

Ánh mắt vô tình liếc qua gương mặt Cynthia, nhìn thấy biểu cảm thay đổi của cô.

Thu tất cả vào đáy mắt, Giáo sư Carolina cũng âm thầm thở dài.

Thật sự là "bệnh nặng" rồi.

Ai mà ngờ, cháu gái của mình, lại lún sâu đến mức này.

Đối với Tô Thanh, mặc dù Giáo sư Carolina không bài xích.

Nhưng việc cậu ta có thể khiến Cynthia thay đổi suy nghĩ trong một thời gian ngắn như vậy, Giáo sư Carolina rốt cuộc vẫn có chút không vui.

Dù sao thì ai cũng không thể chấp nhận, một "cây hoa" (shiro thái) đã nuôi dưỡng hơn 20 năm, lại đột nhiên bị người khác hái mất một cách khó hiểu.

Chuyện đó chắc chắn không thoải mái chút nào.

Thậm chí đừng nói là 20 năm, nửa năm cũng không được.

Bất lực lắc đầu, xua đi những suy nghĩ lung tung trong đầu.

Giáo sư Carolina tuổi đã cao, dù gặp chuyện gì cũng có thể nhìn thấu.

Như vậy, Giáo sư Carolina, mới có thể tiếp tục giảng giải.

“Thậm chí, quan trọng nhất là vận may của tên nhóc đó rất tốt.

Một mình sở hữu bốn Pokémon Dị Sắc, thực lực đều không tệ.

Con Shiny Blaziken kia.

Thực lực càng khủng bố, sau Mega tiến hóa thì ngay cả Garchomp cũng không phải đối thủ của nó.

Thực lực của nó chắc là ngang với Garchomp của con, ở đỉnh cao Quán Quân cấp chứ?!” Giáo sư Carolina hỏi.

Ơ!

Nghe vậy, Cynthia cũng không khỏi khẽ sững sờ.

Có vẻ như... bà nói quá rồi.

Rõ ràng là Pokémon cấp bậc Master, (theo góc nhìn của Cynthia) có lẽ chỉ có thực lực đỉnh cao Quán Quân cấp thôi.

Tô Thanh: À, tiếc quá, cô Cynthia đáng yêu của tôi ơi, vừa khéo là ngược lại, trước khi tiến hóa mới đúng là đỉnh cao Quán Quân.

Hiện trường, vừa nghĩ vừa phản ứng.

Cynthia lại không định nói ra tình hình thực tế mình biết.

Cô định đánh lận con đen.

Đến lúc đó sẽ cho Giáo sư Carolina một bất ngờ.

Tuy nhiên, vừa rồi trong khoảnh khắc đó.

Mặc dù trên mặt Cynthia chỉ thoáng qua một chút kinh ngạc.

Nhưng chút kinh ngạc đó, lại bị Giáo sư Carolina quan sát thấy.

Cũng thế.

Trong câu hỏi vừa rồi, có phải đã xuất hiện một số sai lệch rồi

không?!

Chú ý đến cảnh tượng vừa xảy ra.

Giáo sư Carolina cũng đồng thời suy nghĩ về những lời mình vừa nói.

Cứ như vậy, Giáo sư Carolina cũng mơ hồ cảm thấy khả năng đó rất cao.

Sau đó trong lòng bà liền có một phỏng đoán lớn hơn.

Chẳng lẽ con Shiny Blaziken của Tô Thanh, thực ra cũng chỉ ở giai đoạn cuối Quán Quân cấp thôi.

Chỉ nhìn có vẻ khủng bố thôi.

Đã đánh giá quá cao rồi sao?

Giáo sư Carolina thầm nghĩ.

Đương nhiên, những suy nghĩ trong đầu bà, cũng không thật sự được nói ra, hoặc được thể hiện ra.

Nếu không thì, để Cynthia nghe thấy, chắc chắn sẽ lập tức bật cười.

Biểu thị sự phản đối mạnh mẽ — Người ta đâu phải Quán Quân cấp giai đoạn cuối, rõ ràng là Master cấp giai đoạn đầu mà.

Quán Quân cấp giai đoạn cuối, chẳng phải là quá coi thường người ta rồi sao.

Đương nhiên, những lời này cuối cùng cũng không được nói ra.

Hai người trong tình huống như vậy, rơi vào im lặng.

Chương 149

Tiếp tục theo sau trực thăng, không ngừng tiến về phía trước,...

Chỉ để lại phi công của chiếc chuyên cơ đang điều khiển phía trước, với một trái tim tan nát.

Anh anh anh!

Mình nghe thấy rồi, nữ thần vậy mà đã có người đàn ông mình thích.

Hận quá đi mất!

Lúc này, người đàn ông đang điều khiển trực thăng, tâm trạng có thể nói là phức tạp đến cực điểm.

Nữ thần ở ngay phía sau, nhưng lại xa vời không thể chạm tới.

Thậm chí còn phải tự tay, đưa nữ thần đến trước mặt tên đáng ghét đó.

Thế thì thà chết đi còn hơn.

Ai!

Thở dài nặng nề, cuối cùng người đàn ông không đưa ra quyết định táo bạo nào.

So với cái chết.

Anh ta cảm thấy sống sót thì hạnh phúc hơn. ...

Một khoảng thời gian trôi qua.

Sau khi Tô Thanh và những người khác ổn định trong cửa hàng.

Giáo sư Oak thì không trực tiếp quay về lều, để nghiên cứu Dragapult.

Mà đang nghiêm túc chờ đợi Cynthia và Giáo sư Carolina.

Đối với Giáo sư Carolina, ông có một chuyện muốn hỏi.

Đó là về việc thảo luận về hộp lưu trữ.

Vù vù vù!

Cùng với từng tiếng "Screech" không ngừng truyền đến từ chân trời.

Cuối cùng.

Một chiếc trực thăng đầy cảm giác công nghệ hiện đại, cũng đã xuất hiện ở chân trời.

Sau đó liền bay thẳng, giữ độ cao ngang bằng, hướng về phía này.

Điều đó cũng khiến Giáo sư Oak đang chờ đợi, nhẹ nhõm thở phào một hơi.

Ông cúi đầu nhìn đồng hồ, thầm nghĩ, may mà không lãng phí quá nhiều thời gian, lát nữa thí nghiệm chắc sẽ không bị trì hoãn.

Sau đó, trực thăng liền trực tiếp dưới sự điều khiển của phi công, dần dần hạ cánh xuống bờ.

Ba người lần lượt, bước xuống máy bay.

Phi công và Giáo sư Carolina sau khi nhìn cây cầu pha lê, cũng đều không khỏi kinh ngạc.

Cả hai đều bị sự hoành tráng trước mắt làm cho choáng váng.

Hít!

Chẳng lẽ bức tường này hoàn toàn được làm từ pha lê đỏ sao?

Quả thực quá xa xỉ rồi.

Giáo sư Carolina thầm nghĩ.

Không.

Mặc dù trong lòng tràn đầy kinh ngạc.

Nhưng Giáo sư Carolina cũng không dừng lại quá lâu ở đó.

Chủ yếu là nhìn Giáo sư Oak đối diện, và cả Tô Thanh nữa.

Không muốn để lộ ra vẻ không hiểu biết, hay làm trò cười trước mặt mọi người.

Vì vậy, bà cũng cố gắng kìm nén sự kinh ngạc trong lòng.

Thậm chí, bà còn chủ động phớt lờ lời trêu chọc đầy ác ý của Cynthia bên cạnh.

Không vui, bà lườm nguýt cô cháu gái của mình.

Cùng nhau đi vào cửa hàng của Tô Thanh. ...

Khoảng nửa giờ sau.

Sau khi mọi người trò chuyện một hồi.

Giáo sư Oak liền rời khỏi đó.

Dẫn theo Dragapult của Tô Thanh, tiếp tục quay về lều.

Để triển khai bước nghiên cứu tiếp theo.

Trong quá trình đó, mặc dù Dragapult không nỡ.

Nhưng dù sao nó cũng hiểu, chủ nhân đã đồng ý lời thỉnh cầu của Giáo sư Oak.

Vì vậy cũng không dám càn rỡ.

Chỉ đành theo Giáo sư Oak rời đi.

Nhưng, khi không có việc gì thì sẽ lén lút lười biếng.

Đối với Dragapult hệ Ghost/Dragon mà nói, điều đó cũng rất quan trọng.

Vì vậy nó cũng sẽ thường xuyên trốn việc, tìm Meowth, Kojiro và Shaymin để chơi đùa.

Chạy vào cửa hàng của Tô Thanh, để Giáo sư Oak không tìm thấy nó đâu.

“Vậy thì, chuyện lần này, ta đã hiểu rồi.

Về Eevee của Tiên sinh Tô Thanh, ta sẽ giúp con chú ý quan sát.

Nếu có một lứa Eevee phẩm chất không tệ.

Đến lúc đó ta nhất định sẽ liên hệ với con.

Ưu tiên xem xét chuyển giao cho con với giá ưu đãi.” Đứng ở cửa cửa hàng, Giáo sư Carolina mỉm cười nói.

Đồng thời, ánh mắt bà cũng liếc nhìn Cynthia bên cạnh.

Thu phản ứng của đối phương vào đáy mắt.

“À, vậy thì thật sự cảm ơn bà rất nhiều, Giáo sư Carolina.” Tương tự.

Tô Thanh cũng sau khi nghe những lời của Giáo sư Carolina, liền lập tức mỉm cười gật đầu.

Trông có vẻ rất vui.

“Ha ha.

Không có gì.” So với sự vui vẻ của Tô Thanh, Giáo sư Carolina cũng không kém cạnh.

Sau một thời gian trò chuyện.

Đối với Tô Thanh, Giáo sư Carolina cũng có một hiểu biết mới.

Một tên nhóc có học thức vô cùng uyên bác.

Dù là về các loại đặc tính (Ability) của Pokémon, hay dữ liệu cơ thể của Pokémon.

Thông tin chi tiết, bao gồm lịch sử phát triển của tộc quần.

Hoặc là những chuyện liên quan đến Đá Mega.

Về cơ bản, bất cứ điều gì Giáo sư Carolina có thể nghĩ ra, Tô Thanh đều có thể hiểu biết ít nhiều.

Có lúc thậm chí có thể nói là toàn tri toàn năng.

Có thể nói là đã khiến Giáo sư Carolina mở rộng tầm mắt, coi Tô Thanh như một nhân vật trong giới tri thức.

Từ đó, kết hợp với chiến lực mạnh mẽ của Tô Thanh.

Giáo sư Carolina, đơn giản là đã xem Tô Thanh như đại diện cho người văn võ song toàn.

Quán Quân tiếp theo của Liên minh Sinnoh.

Rõ ràng, hình mẫu của Tô Thanh đã vượt xa trạng thái hiện tại của Cynthia.

Nếu không phải Quán Quân mới nhậm chức có thời gian bảo hộ bốn năm.

Carolina thực sự cảm thấy Tô Thanh có khả năng nhất định sẽ trực tiếp lên ngôi Quán Quân.

Chương 150

“Vậy thì.

Ta xin phép rời đi trước.

Về trứng Pokémon.

Đến lúc quyết chiến, ta sẽ trực tiếp mang lên núi Coronet cùng.

Thông tin về trận chiến hẹn trước trên núi Coronet, ta cũng sẽ trực tiếp truyền đạt cho Steven và Wallace.

Để bên đó chuẩn bị sẵn sàng.” Vừa nói, trong mắt Giáo sư Carolina cũng nhanh chóng lóe lên một tia hưng phấn.

Từ cuộc trò chuyện vừa rồi, Giáo sư Carolina đã biết được thông tin quan trọng rằng Shiny Blaziken của Tô Thanh có chiến lực cấp bậc Master.

Vì vậy, đối với trận chiến lần này, bà cũng có đầy đủ tự tin.

Trong lòng, đương nhiên vô cùng hưng phấn.

Thậm chí còn hơi mong chờ, muốn sớm nhất truyền tin tức này cho Steven và Wallace.

Với phái đoàn Hội đồng Liên minh Hoenn phía sau.

Nếu họ biết trận chiến sẽ diễn ra trên núi Coronet.

Không chừng sẽ trực tiếp cử phóng viên đến núi Coronet đợi sẵn, chiếm giữ các vị trí thuận lợi trên hiện trường.

Để toàn bộ trận chiến được trình diễn một cách hoàn hảo.

Lúc sắp đi.

Cảm nhận ánh nhìn của Tô Thanh và Cynthia.

Vừa bước ra khỏi cửa phòng, Giáo sư Carolina liền đột nhiên quay đầu lại.

Ánh mắt bà khóa chặt vào Tô Thanh.

"Ơ!" Sự thay đổi này, cũng khiến Tô Thanh không khỏi khẽ sững sờ.

Lại gì nữa đây?

"Tiểu tiên sinh Tô Thanh, lần này lão phu thật sự phải rời đi rồi.

Vậy thì, Cynthia xin nhờ cậu, nhất định phải chăm sóc tốt cho con bé nhé." Vừa nói, trong mắt Giáo sư Carolina cũng lóe lên một nụ cười tinh quái và ý trêu chọc.

Sau đó ánh mắt bà còn nhìn về phía Cynthia, thấy Cynthia nhíu chặt mày.

Một cảm giác tức giận dâng lên trong lòng.

Nhưng lại không thể làm gì được với bà nội của mình.

Bà ấy đơn giản là đã nói thẳng ra rồi.

Giáo sư Carolina đã chấp nhận Tô Thanh.

Nhưng bà nội ơi là bà nội.

Cháu gái con chưa thật sự đưa ra quyết định mà.

Đến khi anh ấy thật sự phát hiện ra sự thật của những chuyện đang làm bây giờ.

Chẳng lẽ anh ấy sẽ không hối hận sao?

Trong lòng Cynthia đầy mồ hôi lạnh.

Cuối cùng.

Giáo sư Carolina rời đi.

Hiện trường một lần nữa trở lại yên tĩnh.

Tối hôm đó.

Tô Thanh thành thật nằm trên ghế dài ở đấu trường.

Nhìn hai Pokémon đang không ngừng chiến đấu trên sân.

Cùng với Diantha và Cynthia đang mặc trang phục mát mẻ, lần lượt chỉ huy hai Pokémon.

Lúc này Tô Thanh, trên mặt cũng bất giác nở một nụ cười.

Bành!

Kèm theo một tiếng gầm của Garchomp.

Mega Garchomp của Cynthia, đã một lần nữa đánh bại một đối thủ khác.

Thành công đánh bại Aggron.

Tình huống này, tự nhiên cũng khiến Diantha có chút mất mặt.

Ánh mắt cô khẽ chuyển động, rơi vào khuôn mặt của Tô Thanh, Serena, và cả người quản lý của mình nữa.

Nhìn thấy biểu cảm thay đổi, sắc mặt Diantha càng khó coi hơn.

Đặc biệt là khi cô nhận ra ánh mắt của người quản lý mình có vẻ "à thì ra là vậy", cùng với việc đối phương âm thầm gật đầu.

Cứ như thể đang nói, quả nhiên không thể đánh thắng Cynthia, cảnh tượng đó.

Tình huống này rơi vào trong đầu Diantha.

Lập tức đã khơi dậy quyết tâm chiến đấu của Diantha.

Cảm thấy thực lực của mình đang bị coi thường.

“Ha ha.

Xin lỗi nhé, tiểu thư Diantha.

Tôi hình như lại một lần nữa giành chiến thắng trong trận đấu rồi.

Vậy thì con Pokémon tiếp theo cô định phái ra là con nào?!" Cynthia cười duyên nói.

Rõ ràng, chiến thắng đối thủ, tâm trạng của Cynthia cũng trở nên vui vẻ.

Thấy vậy.

Tâm trạng của Diantha, tự nhiên cũng trở nên khó chịu hơn.

Cứ như thể bị kim châm bình thường vậy.

"Đáng ghét, Cynthia.

Đừng quá đắc ý.

Con dùng át chủ bài Garchomp đánh Aggron của tôi, vậy mà còn phải dùng Mega tiến hóa.

Nếu Aggron của tôi không thể Mega tiến hóa, thì ai thắng ai thua chưa chắc đâu." Diantha không cam lòng nói.

Chỉ là.

Cùng lúc nói chuyện, ánh mắt Diantha lại có chút bối rối, né tránh xung quanh, không dám nhìn thẳng vào mắt Cynthia.

Hiển nhiên đối với việc liệu Aggron sau Mega có phải là đối thủ của Garchomp hay không, trong lòng cô cũng có một dấu hỏi lớn.

Hoàn toàn không có tự tin chắc chắn.

"Vậy thì, ra đi, Gardevoir." Sau một thoáng suy nghĩ.

Diantha cũng đã biết.

Trừ Gardevoir ra, cô gần như không còn nhiều cơ hội lật ngược tình thế.

Vì vậy, Diantha đành phải tung ra át chủ bài của mình.

Hưu hưu hưu!

Kèm theo quả bóng đỏ trắng bay ra, một tiếng "cách" vang lên.

Ngay sau đó Pokeball liền mở ra.

Ánh sáng đỏ trực tiếp chiếu rọi giữa sân, để lộ ra một Pokémon với thân hình uyển chuyển như thiếu nữ nhân loại.

"Nai~!" Khẽ mở đôi mắt được bao quanh bởi hàng mi dài.

Sau khi mở mắt, ánh mắt Gardevoir liền đánh giá xung quanh.

Khắc sâu hoàn toàn môi trường xung quanh vào trong đầu.

Trong lúc đó.

Theo ánh mắt không ngừng quét qua, Gardevoir cũng chú ý đến sự đặc biệt của môi trường này.

Nó nhìn thấy mặt phẳng thủy tinh phía trên, cùng với mặt hồ phía trên.

Đôi mắt to tròn, long lanh trong suốt.

Trong vẻ mặt còn có thêm một chút kinh ngạc.

Trông đáng yêu như vậy, cũng không khỏi khiến Tô Thanh đang quan sát từ xa, hơi sững sờ.

Chương 151

Đôi mắt anh không khỏi sáng lên.

Gardevoir à, quả nhiên không hổ là một trong những Pokémon xinh đẹp nhất. (Theo góc nhìn của con người) Kiếp trước hình như có nghe nói, có trường hợp con người và Gardevoir kết hôn.

Nếu thế thì.

"Hít!" Con người trong thế giới Pokémon, chẳng phải là quá hạnh phúc rồi sao.

Cùng lúc đó.

Trong lúc Tô Thanh thầm nghĩ.

Kèm theo sự xuất hiện của Gardevoir đáng yêu.

Điểm chú ý của Serena, cũng sau một khắc, đã chuyển sang người Tô Thanh.

Sau đó quả nhiên không ngoài dự liệu.

Serena nhìn thấy cảnh tượng khiến cô vô cùng tức giận.

Đáng ghét!

Thua Cynthia thì cô chấp nhận được, mặc dù trong lòng không cân bằng.

Nhưng ít nhất đối phương lớn hơn vài tuổi, có lẽ ở một số phương diện quả thật cô không bằng.

Nhưng thua một Pokémon, thì lại khiến Serena trong lòng cực kỳ không cân bằng.

Vì vậy, cô liền tức thì ưỡn cổ về phía trước.

Khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp trực tiếp chắn trước mặt Tô Thanh, ngăn cản tầm nhìn của Tô Thanh, cũng khiến Tô Thanh lúc này mới kịp phản ứng.

"Khụ khụ, em che anh làm gì vậy, Serena.

Anh muốn, anh muốn xem trận chiến giữa hai Pokémon cấp bậc Quán Quân mà.

Sao vậy, Serena?" Tô Thanh chậm rãi nói.

Cùng lúc nói chuyện, trong giọng điệu cũng tràn đầy sự chân thành, không hề có sơ hở.

Đơn giản là không hề để người khác nhìn ra được, vừa rồi Tô Thanh rốt cuộc đang làm gì.

"Ơ!" Một bên.

Nhận thấy sự tương tác giữa Tô Thanh và Serena.

Sự chú ý của người quản lý Diantha tự nhiên cũng bị thu hút.

Ánh mắt cô ta lập tức nhìn về phía Tô Thanh.

Cùng với Serena, người có khuôn mặt tươi cười kề sát mặt Tô Thanh, gần như trong gang tấc.

Trong lòng lập tức dâng lên một tia ngưỡng mộ, và ghen tị.

Thậm chí, trong lòng còn có một sự thôi thúc muốn trực tiếp kéo Serena ra.

Chỉ là... xét đến mối quan hệ sâu sắc hơn giữa Tô Thanh và Serena.

Hơn nữa dù sao cũng chỉ là một người ngoài, cùng với sự thiếu tự tin trong lòng.

Người quản lý Diantha, cuối cùng không làm ra chuyện gì quá

đáng.

Chỉ có thể trơ mắt ngưỡng mộ hành động như vậy của Serena.

“Tô Thanh.

Em cảm thấy bây giờ em có quá ít Pokémon rồi, em muốn đi rút nữa.

Nếu không thì... anh đi cùng em lên đó nhé, được không?!” Thật bất ngờ.

Serena tại hiện trường, có thể nói là hiếm khi bạo dạn một lần.

Cô ấy vậy mà trực tiếp mạnh dạn, bất chấp áp lực từ người ngoài, chủ động mời Tô Thanh.

Muốn Tô Thanh đi cùng cô ấy lên rút Pokémon.

Nghe vậy, không chỉ Tô Thanh đứng ngây tại chỗ.

Ngay cả người quản lý bên cạnh, cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Đôi mắt trợn tròn.

Ánh mắt sau một khắc ngơ ngác, còn chuyển sang Tô Thanh.

Trong mắt tràn đầy vẻ cầu khẩn.

Cứ như thể đang nói.

Đừng đồng ý, đừng đồng ý.

Chỉ tiếc.

Tô Thanh hiển nhiên không nghe thấy tiếng lòng của cô ta.

Nếu nghe thấy, cũng chỉ sẽ mỉm cười tự nhiên, rồi từ chối nói: 'Em gái à, đừng ảo tưởng nữa, anh vĩnh viễn sẽ không bao giờ có được người đàn ông đó đâu.' Tại hiện trường.

Cùng với việc Tô Thanh đồng ý lời thỉnh cầu của Serena.

Hai người cũng không phân biệt trước sau mà đứng dậy khỏi ghế dài.

Sự thay đổi này tự nhiên cũng thu hút sự chú ý của Diantha và Cynthia trên sân.

Khiến cả hai không khỏi khẽ liếc mắt.

Ánh mắt nhìn về phía Tô Thanh và Serena.

Thấy vậy.

Phản ứng của Tô Thanh cũng nhanh chóng tương tự.

Ánh mắt anh lập tức khóa chặt vào Cynthia.

"Serena muốn đi rút Pokémon.

Anh đi cùng cô ấy lên xem sao.

Hai em cứ tiếp tục, tiếp tục đi." Tô Thanh mỉm cười nói.

"Ơ!" Nửa khắc sau.

Hiểu rõ nội dung lời nói của Tô Thanh, Cynthia cũng đành im lặng gật đầu.

Cô chuyển ánh mắt trở lại Diantha đối diện.

Hai người nhìn nhau một cái.

Sau đó lại toàn tâm toàn ý dấn thân vào trận chiến, mỗi người đều dốc hết sức mạnh.

"Mega tiến hóa đi, Gardevoir." Diantha chậm rãi nói.

Cùng lúc nói chuyện.

Ánh mắt của Tô Thanh, Serena và những người khác, cũng đã bị thu hút bởi cảnh tượng đó.

Sau đó họ kinh ngạc nhìn cảnh Gardevoir Mega tiến hóa.

Lòng bàn tay trắng nõn bám vào trước ngực.

Diantha trực tiếp lấy ra chiếc vòng cổ lấp lánh bên trong vạt áo.

Để lộ ra Đá Mega đang gắn trên vòng cổ.

Ngón tay cô bám vào bề mặt Đá Mega.

Một tầng ánh sáng trắng thuần khiết, tức thì từ bề mặt Đá Mega lan ra.

Sau đó lại cùng với chiếc vòng cổ treo ở cổ Gardevoir, cùng nhau tạo ra một tầng ánh sáng trắng.

Ánh sáng không ngừng va chạm, rồi lại kết hợp lại với nhau.

Trong không trung hoàn thành giao thoa, dung hợp, ánh sáng rực rỡ bùng lên.

Chiếu rọi hoàn toàn Gardevoir đang ở giữa sân.

Sau đó Tô Thanh và những người khác liền nhìn thấy cảnh tượng ánh sáng dần dần tiêu tán.

Và cũng nhìn thấy Gardevoir đang ở trong ánh sáng, hình dáng dần dần thay đổi.

Hưu hưu hưu, cùng với luồng sáng màu trắng sữa dần tiêu tán.

Mega Gardevoir đã hoàn thành Mega tiến hóa thành công, cũng đã lộ diện trước mặt mọi người.

Hoàn thành Mega tiến hóa.

Chương 152

Tạo hình của Mega Gardevoir rõ ràng xinh đẹp hơn nhiều so với trước đây.

Nếu Gardevoir trước khi tiến hóa phiêu diêu như tiên nữ, với mái tóc ngắn màu xanh đậm, cùng chiếc váy trắng dài thướt tha và thanh lịch, trông như một thiếu nữ Pokémon.

Thì sau Mega tiến hóa, Mega Gardevoir đã từ một thiếu nữ Pokémon, biến thành một nữ thần cao quý.

Mái tóc ngắn xanh đậm trở nên dài hơn, xõa ra phía sau, rồi vắt qua vai.

Chiếc váy dài trắng ôm sát, trong quá trình biến hóa đã trở thành một bộ váy dạ hội bồng bềnh.

Trông cao quý, lộng lẫy, vô cùng dễ thu hút ánh nhìn.

Thường thì chỉ cần đứng đó thôi, là nó sẽ bất giác trở thành tiêu điểm của sân đấu, thu hút ánh mắt mọi người. "Heart Scale" ở ngực càng trở nên dài hơn, trông cũng có đặc điểm độc đáo hơn.

Đôi tay ban đầu màu xanh đậm, cũng đã được bao phủ bởi một lớp mô mềm màu trắng.

Cảm giác như đã được thăng hoa.

Đem lại cho toàn bộ khí chất của Gardevoir một sự nâng cấp lớn lao.

“Oa, đẹp quá đi mất, huhu.” Tận mắt chứng kiến Gardevoir Mega tiến hóa, Serena lúc này cũng không khỏi lộ ra ánh mắt ngưỡng mộ.

Trong lòng cô càng có một khát khao nhất định đối với Gardevoir.

Nếu có thể, cô cũng muốn có một Gardevoir.

Mang theo nguyện vọng tốt đẹp đó.

Tô Thanh và Serena dần rời khỏi đó, đi lên lầu.

Đợi hai người bước vào thang máy, rời khỏi đây.

Trận chiến trên sân cũng đã bắt đầu.

Mega Gardevoir đấu với Mega Garchomp.

Cả hai Pokémon đều là cấp bậc Quán Quân.

Về sự khác biệt giữa hai bên, có lẽ chỉ là sự chênh lệch về cấp độ thôi.

Một con ở đỉnh cao Quán Quân, con còn lại thì ở giai đoạn cao cấp Quán Quân, hay còn gọi là giai đoạn cuối.

Có lẽ sẽ có người thắc mắc tại sao Diantha hiện tại chưa trở thành Quán Quân, nhưng lại sở hữu Pokémon cấp bậc Quán Quân.

Ở đây không thể không nhắc đến chế độ Quán Quân.

Để trở thành Quán Quân Liên minh, không phải chỉ cần sở hữu một Pokémon cấp bậc Quán Quân là được.

Để trở thành Quán Quân Liên minh, điều đó có nghĩa là trong tay đối phương, phải có sáu Pokémon cấp bậc Quán Quân.

Thậm chí có thể nhiều hơn.

Chỉ là, quy tắc cứng của Liên minh là phải có sáu con.

Vì vậy, là át chủ bài của Diantha, Gardevoir thực ra đã đạt đến cấp Quán Quân từ lâu.

Sở dĩ Diantha vẫn chưa trở thành Quán Quân, cũng là vì chưa có đủ sáu Pokémon.

Hiện tại cô ấy đã có Aggron cấp Quán Quân do Tô Thanh mang

lại, nên cách sáu Pokémon chiến lực cấp Quán Quân.

Diantha chỉ còn thiếu một con cuối cùng.

Chỉ cần cô ấy có thể giúp hai Pokémon cấp bậc Thiên Vương đỉnh phong còn lại, hoàn thành một lần đột phá.

Diantha sẽ có cơ hội thách đấu Liên minh Kalos.

Cạch!

Cùng với tiếng cửa thang máy mở ra.

Ba người Team Rocket bên ngoài cửa thang máy, cũng đồng thời bị âm thanh từ thang máy phát ra thu hút ánh mắt.

Bởi vì lúc này đúng vào buổi tối, khoảng thời gian này không có ai nghỉ ngơi.

Vì vậy mọi người đều đang ở trong.

Ngoài ra, Tô Thanh thậm chí còn nhìn thấy Dragapult ở trong đó.

Ở bờ hồ xa xa còn có thể mơ hồ nghe thấy, dường như Giáo sư Oak đang gọi.

Dường như đang gọi tên Dragapult.

Chậc chậc!

Oak đáng thương à.

Nhìn Dragapult vừa phát hiện ra mình, liền nhanh chóng chạy đến bên cạnh, bay lượn lên xuống, vẫy đuôi.

Tô Thanh cũng dịu dàng vươn tay xoa đầu Dragapult.

Trong số Pokémon, Dragapult cũng là một Pokémon át chủ bài đáng để bồi dưỡng.

Chỉ tiếc, còn vài ngày nữa mới đến hạn của Giáo sư Oak.

Vì vậy, trong thời gian ngắn nó vẫn phải nhịn một chút.

“Đa long~” Chịu đựng cái vuốt ve của Tô Thanh.

Dragapult cũng phấn khích híp mắt, khẽ kêu lên.

Đồng thời, phản ứng này của Dragapult.

Đương nhiên cũng khiến Kojiro và những người khác đồng loạt nhìn về phía này, nhìn Tô Thanh và Serena.

“Ai, Sếp Tô Thanh ơi, Meow!” “Chào Sếp Tô Thanh! x2!” Ba tiếng chào hỏi gần như vang lên cùng lúc.

Đồng thời, ánh mắt Tô Thanh cũng rơi vào ba người, nhìn thấy họ đứng thẳng người.

Thôi được rồi, xem ra thói quen được hình thành từ Team Rocket ngày trước, bây giờ đối với họ cũng khó mà bỏ được.

Vậy thì cứ để vậy đi.

“Được rồi.

Mọi người cứ tiếp tục làm việc nhé.

Tôi đang cùng Serena, rút Pokémon.” Tô Thanh mỉm cười nói.

“Dạ được, Sếp Tô Thanh.” Nghe vậy, ba người cũng nhanh chóng gật đầu.

Lập tức nhìn nhau một cái, sau đó đi đến trước cửa cửa hàng.

Musashi và Kojiro lần lượt đứng hai bên cửa, như thể có thêm hai vị thần giữ cửa, còn Meowth, thì đứng giữa hai người.

Cũng không chớp mắt nhìn chằm chằm bên ngoài cửa.

Chắn kín mít lối ra vào cửa hàng.

Thấy vậy, Tô Thanh và Serena cũng không khỏi mỉm cười nhìn nhau.

Không nói nhiều, liền đi thẳng đến trung tâm cửa hàng, bên cạnh máy rút trứng.

Hô hô hô!

Hít sâu một hơi.

Do đã có kinh nghiệm trước đó, Serena đối với việc rút Pokémon tự nhiên cũng đã thành thạo.

Không cần Tô Thanh phải nói nhiều nữa.

Điều chỉnh hơi thở, tâm trạng Serena cũng đã thả lỏng hơn rất nhiều.

Lúc này tay phải cô mới bám vào cần gạt màu đỏ.

Cạch một tiếng!

Cần gạt nhẹ nhàng kéo xuống, ngay sau đó máy móc liền xảy ra biến hóa.

Sau đó trên màn hình máy rút trứng liền hiện ra một hình ảnh quen thuộc.

Thật bất ngờ, quả Pokeball đầu tiên đập vào mắt, vậy mà lại là một quả Bóng Master màu tím có chữ M.

Thậm chí sau đó Tô Thanh ở hàng thứ ba trung tâm cũng nhìn thấy một quả Bóng Master màu tím.

Vậy mà một lần lại xuất hiện hai quả Bóng Master sao?

Giả dối quá đi mất.

Tô Thanh đơn giản là khó có thể tin được, vận may của Serena vậy mà lại tốt đến thế.

Chỉ là, dù vậy.

Tô Thanh lại biết, Serena có rút được cũng không có ý nghĩa gì.

Trước hết, Serena căn bản không thể mua nổi Pokémon chứa bên trong Bóng Master.

Chương 153

Thậm chí nếu người rút Bóng Master, đổi thành Cynthia, người có khả năng mua được, Tô Thanh cũng chưa chắc sẽ bán.

Bởi vì ý nghĩa mà Bóng Master đại diện, Tô Thanh gần như không cần nói nhiều, nó thực sự quá quý giá.

Vạn nhất bên trong có Thần thú nghịch thiên, ví dụ như Ho-Oh, Lugia, loại Thần cấp nhất.

Có thể ảnh hưởng đến sự phát triển của một khu vực, hoặc ảnh hưởng đến sự phát triển của cả thế giới.

Tô Thanh đương nhiên không thể bán nó ra.

Anh muốn nắm tất cả các yếu tố ảnh hưởng vào trong tay.

Anh không thể quản lý tự nhiên, nhưng những gì trong cửa hàng, nhất định phải nắm vững.

Vù vù vù!

Cùng với suy nghĩ của Tô Thanh, việc rút trứng trên sân cũng đã có kết quả.

Khác với Tô Thanh, Serena tuy cũng chú ý đến sự xuất hiện của Bóng Master.

Nhưng lại không quá để tâm đến nó, bởi vì cô ấy cũng không biết Bóng Master là một loại bóng đặc biệt gì.

Cô ấy hoàn toàn không biết ý nghĩa ẩn chứa trong Bóng Master đại diện cho điều gì. 【Shiny Snivy】 【Giá bán】: 30 triệu. 【Thuộc tính】: Hệ Cỏ. 【Đặc tính】: Phì Nhiêu (Overgrow) + Trái Ngược (Contrary). 【Giới tính】: Cái. 【Thiên phú】: Chuẩn Quán Quân cấp.

【Chiến lực】: Cấp độ bình thường giai đoạn cuối.

LV27. 【Vật phẩm mang theo】: Hạt Giống Kỳ Dị.

"Ơ?

Snivy của vùng Unova sao?" Chú ý đến thông tin Pokémon trên màn hình.

Serena lúc này không khỏi trợn to mắt, trong ánh mắt đầy vẻ rực rỡ.

Snivy à.

Quả là một Pokémon không tồi, bất kể xét về thực lực, hay về ngoại hình.

Một Snivy cái.

Đơn giản có thể được gọi là chiến cơ đáng yêu trong số Pokémon.

Không chỉ vô cùng xinh đẹp, kiêu ngạo, tính cách tsundere, cũng rất được yêu thích.

Kết hợp với thân phận Pokémon khởi đầu của đối phương.

Bất kể nhìn từ phương diện nào, đều vô cùng thích hợp để Serena thu dưỡng.

Quan trọng nhất là.

Cẩn thận quan sát hình ảnh trên màn hình.

Một con Shiny Snivy.

Snivy bình thường thì có màu xanh đậm ở phía trên và lưng, trông như một cây cỏ nhỏ bình thường.

Còn phần da phía dưới, như da gần miệng và da bụng thì hoàn toàn bị màu kem bao phủ.

Mí mắt sẽ có màu vàng, trên vai cũng có hai mảnh vật chất giống

như cổ áo màu vàng.

Nhìn từ phía sau.

Khi kết hợp lại thì giống như một bông hoa tử đinh hương, trông rất tinh xảo.

Mặc dù tổng thể mà nói, Snivy có vẻ ngoài của một con rắn.

Nhưng nó cũng có bốn chi.

Có thể đi đứng thẳng.

Vì đây là một Pokémon Shiny Snivy.

Nên màu sắc cơ thể của Snivy này hơi khác so với Snivy bình thường.

Khu vực trên cơ thể ban đầu đáng lẽ được phủ màu xanh đậm, lúc này màu sắc lại biến thành màu xanh lam.

Trông rất đáng yêu.

Có một cảm giác tươi mới độc đáo.

Khiến người ta vừa nhìn thấy bóng dáng của nó, liền sẽ có cảm giác tâm hồn bất giác được thanh lọc.

Đồng thời.

Snivy cũng sở hữu một khả năng đặc biệt nhất định, chỉ cần có thể hấp thụ ánh sáng mặt trời trong cuộc sống hàng ngày.

Snivy liền sẽ có sức mạnh mạnh hơn, hành động cũng sẽ trở nên nhanh nhẹn hơn.

Điều này hơi giống với đặc tính Diệp Lục Tố (Chlorophyll) đã được làm yếu đi.

Kết hợp với điều đó.

Snivy mà Serena rút được lần này, gần như có thể sở hữu ba đặc

tính, đương nhiên vô cùng khủng bố.

Chỉ là.

So với điều này.

Tô Thanh hiện tại quan tâm hơn, thực ra không phải là liệu Snivy có ưu tú hay không.

Mà là liệu Serena có thể mua nổi con Snivy 30 triệu này hay không.

Dù sao trước đó đã mua Shiny Alola Ninetales cấp Thiên Vương trị giá 5 trăm triệu.

Đã hao tốn không ít tiền bạc.

Lúc này lại muốn cô ấy mua con Snivy 30 triệu, đối phương thật sự chưa chắc đã có thể lấy ra được.

Khẽ cúi đầu.

Ánh mắt nhìn về phía Serena, nhìn thấy sự khao khát và ngưỡng mộ trong mắt Serena.

"Sao vậy?

Serena, có muốn mua con Snivy này không?

Anh cảm thấy nó thực sự rất phù hợp với em." Tô Thanh mỉm cười nói.

Lời nói đó đương nhiên không phải là hư ngôn.

Sau khi Tô Thanh cẩn thận cân nhắc.

Snivy là một Pokémon hoàng gia, khí chất cao quý, vốn dĩ khá phù hợp với những người có vẻ ngoài hoàn hảo, thân hình tuyệt vời.

Serena, chính là một trong những người xuất chúng như vậy trong loài người.

Vì vậy tính tương thích giữa cô ấy và Snivy, cũng tỏ ra cực kỳ phù

hợp.

Kết hợp với Shiny Alola Ninetales, Fennekin đã có trước đó, và Sylveon sắp tiến hóa xong.

Mỗi Pokémon của Serena, đều có thể nói là khá hoàn hảo.

Được thiên nhiên ưu ái, ở phương diện ngoại hình, đều có sự tinh xảo không tầm thường.

"Ơ, cái đó sao?!

Em có lẽ...", Serena yếu ớt nhìn Tô Thanh trước mặt, lúc này cũng có chút ngại ngùng.

Thật sự là quá khó khăn rồi.

Vốn dĩ cô nghĩ sẽ rút được một Pokémon hơi rẻ hơn một chút.

Thậm chí, mục đích của cô, vốn dĩ không phải để lên rút Pokémon.

Mà là để trong quá trình đó, kéo gần quan hệ với Tô Thanh, được ở riêng với anh.

Cố gắng hết sức để Tô Thanh, tránh xa Cynthia và người nữ trợ lý điên rồ kia.

Nhưng kết quả chỉ rút nhẹ một cái.

Lại thật sự trực tiếp rút trúng loại Pokémon mà cô ấy muốn.

Cái kết quả này thực sự, không thể dùng lời nào để nói được.

Tương ứng, lúc này Serena cũng có chút do dự.

"Theo anh thấy, hay là thế này đi." Thấy sự bối rối của Serena.

Chương 154

Tô Thanh cũng chủ động đưa ra một đề nghị.

Nghe giọng nói của Tô Thanh, Serena ngơ ngác ngẩng đầu lên.

Ánh mắt cô lập tức rơi vào khuôn mặt tuấn tú của Tô Thanh.

"Ơ, thế nào ạ?!" Mặc dù trong lòng không ôm nhiều hy vọng, nhưng Serena vẫn thử tính gật đầu.

Cô nghiêm túc hỏi Tô Thanh trước mặt.

"Thế này.

Em còn nhớ chuyện anh và trợ lý cửa hàng chứ." Tô Thanh mỉm cười nói.

Cùng lúc đó.

Tô Thanh cũng nhanh chóng nháy mắt với Serena trước mặt, nhìn Serena ngượng ngùng không thôi.

"Ơ, ý anh là gì?!" Nhìn Tô Thanh ngay trong tầm tay, cảm nhận hơi thở của đối phương.

Serena hơi chần chừ nói.

Thấy vậy, Tô Thanh cũng mỉm cười.

"Ý anh là, anh có thể ứng trước giúp em, còn về sau phải ứng trong bao lâu.

Thì phải xem em rồi.

Vốn dĩ anh định đợi sau khi trại huấn luyện kết thúc, mới để em thực hiện nghĩa vụ trợ lý hành trình.

Bây giờ xem ra phải bắt đầu từ tối nay rồi." Tô Thanh nói như có

điều suy nghĩ.

Cùng lúc nói chuyện, trong mắt anh cũng lóe lên một tia hưng phấn.

Tia hưng phấn đó lọt vào mắt Serena, càng khiến ánh mắt Serena lảng tránh.

Anh ấy đang mong đợi sao?

Serena ngượng ngùng nghĩ trong đầu.

Ánh mắt cô càng hoảng loạn nhìn về phía cửa.

Nhìn thấy ba người Team Rocket đang dựng tai, chăm chú hóng chuyện.

Trời ơi.

Tâm trạng của Serena trở nên phức tạp hơn.

Nội tâm vốn đã hỗn loạn nay càng trở nên vô cùng căng thẳng.

"Ha ha.

Được rồi, đừng nghĩ nhiều nữa." Nhìn Serena hơi do dự trước mặt, Tô Thanh mỉm cười nói.

Lời vừa dứt, anh càng trực tiếp nâng tay phải lên, vuốt ve đầu Serena.

Nhẹ nhàng xoa xoa, dịu dàng nói.

"Trước đó không phải anh đã nói với em rồi sao?

Để trở thành trợ lý, những việc cần làm là gì.

Đều là những chuyện tầm thường, bình thường thôi.

Em xem Meowth ban đầu khi trở thành nhân viên, cũng hơi không tự tin mà.

Nhưng sau này trở thành nhân viên chính thức, chẳng phải cũng làm rất tốt sao?" Meowth: Khẽ hỏi một câu, tôi có không tự tin sao? ...

"Ơ, anh chắc đó là những chuyện bình thường nên làm sao?" Trong đầu Serena nhanh chóng nhớ lại quá trình Tô Thanh đã trao đổi với cô trước đó. 24 giờ tùy ý gọi.

Hoặc là phục vụ thân cận.

Hơn nữa khi cần, phải xuất hiện trước mặt Tô Thanh.

Ở đâu mà những dịch vụ đó lại bình thường chứ?

Hình như toàn là "lái xe" thôi thì phải.

Vừa nghĩ, trên má Serena càng đỏ bừng.

Bầu không khí tại hiện trường cũng dần dần nóng lên.

Rồi.

Nhận thấy phản ứng của ba người Team Rocket từ xa, Tô Thanh cũng biết không thể tiếp tục như vậy được nữa.

Vì vậy anh nảy ra ý định ngắt lời, giơ tay lên, ho khan một tiếng, thu hút ánh mắt của Serena.

"Khụ khụ, được rồi.

Đã quyết định như vậy, vậy thì anh sẽ mua trước giúp em nhé." Tô Thanh chậm rãi nói.

Cùng lúc đó, anh trực tiếp lấy ra thẻ tài khoản, cắm vào máy.

Sau đó hoàn thành quét võng mạc.

Serena trơ mắt nhìn Tô Thanh hoàn thành một loạt thao tác.

Lúc này cô, lại không hề ngăn cản Tô Thanh.

Hiển nhiên, đối với con Shiny Snivy này, bản thân Serena cũng rất yêu thích.

Lộc cộc!

Cùng với việc khấu trừ thành công, chiếc máy bên Tô Thanh cũng phát sinh thao tác tương ứng.

Một quả Luxury Ball tròn vo trực tiếp lăn xuống, sau đó xuất hiện ở cửa ra của máy.

Thấy tình hình này, Serena cũng nhanh mắt lẹ tay trực tiếp nhặt lấy Luxury Ball trong máy.

Toàn bộ quá trình chỉ có một điều hơi đáng tiếc.

Có lẽ đơn hàng lần này không được tính.

Dù sao Tô Thanh cũng là người chi trả số tiền.

Vì vậy đơn hàng, không được đưa vào danh sách đơn hàng nhiệm vụ.

Về cơ bản là tương đồng với việc Tô Thanh mua Pokémon.

"Ra đi, Snivy." Không do dự nhiều.

Cầm Pokeball của Snivy vào tay, Serena liền nảy ra ý định muốn phóng thích nó ra.

Ngay sau đó không lâu, một luồng sáng màu đỏ liền chiếu rọi vào giữa sân.

Sau đó lại dần dần tiêu tán, để lộ ra hình dáng bên trong ánh sáng đỏ.

Một Pokémon toàn thân vô cùng duyên dáng, hiện ra trước mắt hai người.

Điều đó cũng khiến ba người Team Rocket ở cửa không khỏi khẽ liếc mắt, lén lút quay đầu, đánh giá bóng dáng của đối phương.

Ai ngờ.

Cùng với sự xuất hiện của Snivy, Snivy mở mắt ra.

Khoảnh khắc nhìn rõ tình hình xung quanh, Snivy chú ý đến sự hiện diện của ba người Team Rocket, vậy mà lại trực tiếp khinh thường hừ lạnh một tiếng.

Sau đó nó lại quay đầu đi chỗ khác.

Khẽ quay đầu nhìn về phía Tô Thanh, vẻ lạnh lùng trên mặt Snivy, mới dần dần khôi phục lại sự nhiệt tình.

Sau đó nó liền nhảy thẳng vào lòng Tô Thanh, vui vẻ dùng da cọ vào cằm Tô Thanh.

Biểu hiện này tự nhiên cũng khiến Serena vô cùng ngưỡng mộ.

“Này này, tôi mới là chủ nhân của cậu mà, Snivy.” Serena nói với vẻ không cam lòng.

Nhưng.

Đối mặt với lời nói đó của Serena.

Snivy đang rúc trong lòng Tô Thanh, lại làm ngơ.

Sau đó Serena lại nhấn mạnh một lần nữa.

Snivy cũng lạnh nhạt quay đầu đi, lộ ra vẻ kiêu ngạo.

“Hừ~” Nó khinh thường hừ lạnh một tiếng.

Dường như không hề bị sắc đẹp của Serena lay động, hoặc cũng có thể cả hai đều là giống cái, nên ghét nhau cũng là chuyện bình thường. ...

“!!!” Vô ngữ liếc nhìn Snivy không thèm giao lưu với mình.

Chương 155

Lúc này trong lòng Serena đã dâng lên một chút hối hận và nghi ngờ.

Rốt cuộc có nên mua con Snivy trước mặt này không?

Thấy vậy.

Ôm Snivy trong lòng.

Tô Thanh cũng đành bất lực an ủi.

Anh trước hết xoa xoa đầu Snivy, sau đó mới lại nhìn về phía Serena.

"Ha ha, được rồi được rồi, Serena.

Snivy dù sao cũng là một Pokémon khá kiêu ngạo.

Hơn nữa lại là một Shiny.

Khi sống trong tộc quần bình thường, chắc chắn không ít bị bài xích.

Cuộc sống vốn đã không dễ dàng.

Cộng thêm bản tính Snivy vốn khá kiêu ngạo, đương nhiên sẽ tương đối bài ngoại.

Đừng chấp nhặt với nó nữa.

Có lẽ.

Sau này quan hệ tốt hơn, nó sẽ chấp nhận em thôi.

Yên tâm đi, Serena." Tô Thanh mỉm cười nói.

Chỉ là.

Nụ cười đó trong mắt Serena, lại trông vô cùng đáng ghét.

“Rõ ràng là Pokémon của em mà.

Sao lại nói khó nghe vậy chứ?” Serena nghiến răng nghiến lợi nghĩ trong lòng.

Cùng lúc nói chuyện.

Serena cũng chăm chú nhìn Snivy.

Cô cố gắng muốn ôm Snivy từ trong lòng Tô Thanh vào lòng mình.

Thấy vậy, Tô Thanh đảo cũng không ngăn cản.

Ngược lại dịu dàng vuốt ve đầu Snivy, khiến Snivy lộ ra vẻ mặt mãn nguyện.

Sau đó anh mới thử đưa Snivy trong tay, trao cho Serena.

Dần dần, dưới vẻ mặt cảnh giác của Snivy.

Tô Thanh cuối cùng cũng từ từ giao Snivy vào tay Serena.

Nửa khắc sau.

Thành công ôm được Snivy, Serena lúc này cũng lập tức sáng bừng đôi mắt.

Vuốt ve cơ thể Snivy, vẻ mặt cô tràn đầy phấn khích.

“Oa, mềm quá đi mất.” Serena thật lòng cảm thán.

“Ơ!” Nghe vậy, Tô Thanh cũng không khỏi khẽ sững sờ.

Suy nghĩ của anh cũng đã phục hồi như trước, thoáng suy tư, rồi cũng gật đầu.

“À, đúng là không sai.” Không.

Sau đó, ánh mắt Tô Thanh lại trực tiếp thu về, sau đó anh liền trực tiếp tiến đến máy rút trứng trước mặt.

Kèm theo việc cắm thẻ tài khoản vào, tức là việc khấu phí trước đó đã hoàn thành.

Tô Thanh đương nhiên cũng đã nhìn thấy số dư trong tài khoản.

So với 9 tỷ 800 triệu trước đó.

Khoảng thời gian buổi chiều trôi qua, số tiền của Tô Thanh không tăng lên bao nhiêu.

Có biến động, nhưng cũng chỉ từ 9 tỷ 823 triệu, tăng lên 9 tỷ 845 triệu.

Đơn hàng cũng từ hơn 130, tăng lên 144.

Trong khoảng thời gian buổi chiều, vậy mà lại có khoảng hơn mười người.

Xem ra họ đã lác đác rút được một hoặc hai Pokémon chuẩn Thiên Vương.

Còn về những người khác.

Nhìn số tiền thì có lẽ đã rút được một phần Pokémon tinh anh, tiềm năng có hạn.

Nếu không thì, số tiền cũng sẽ không chỉ có như vậy.

"Vậy thì, mình nên rút bao nhiêu đây?!" Nhìn màn hình, Tô Thanh cũng thầm nghĩ.

Tổng hợp kinh nghiệm rút Umbreon và Leafeon trước đó.

Để tránh rút phải Pokémon có tư chất thấp, Tô Thanh quyết định nâng giới hạn lên.

Cuối cùng đặt ở mức 8 trăm triệu.

Sau đó dưới ánh nhìn của Serena, anh liền trực tiếp kéo cần gạt.

Vù vù vù!

Cùng với việc cần gạt được kéo xuống, một vòng sáng màu vàng liền hiện ra trên màn hình.

Sau đó nó bắt đầu không ngừng nhảy nhót, cuối cùng dừng lại ở một quả Luxury Ball lấp lánh ánh vàng. 【Shiny Ralts】 【Giá bán】: 800 triệu. 【Thuộc tính】: Psychic + Fairy. 【Giới tính】: Cái. 【Đặc tính】: Đồng Bộ (Synchronize) + Thần Giao Cách Cảm (Telepathy). 【Thiên phú】: Cấp bậc Master. 【Chiến lực】: Cấp độ bình thường giai đoạn giữa, LV26. 【Vật phẩm mang theo】: Đá Mega cơ bản (Mega Stone). ...

"Hít!" Nhìn thuộc tính chi tiết của Pokémon trước mặt này, Tô Thanh không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Shiny Ralts.

Chính là Pokémon quan trọng mà anh cần, vừa đúng lúc lại là một Shiny Ralts.

Quan trọng nhất là.

Trong cái vạn hạnh, Ralts lại không phải giống đực.

Thật sự quá tuyệt vời.

Theo tỷ lệ đực cái của Ralts mà nói, hai giới tính cơ bản là cân bằng khi sinh ra, cũng là 50%:50%.

Dưới tỷ lệ đó, Tô Thanh có thể nhận được một Ralts cái.

Tuyệt đối là do vận may tốt.

Huống hồ Ralts này, còn có đặc điểm Shiny.

Đặc tính kép, cộng thêm tự mang Đá Mega.

Mặc dù không phải là một bộ hoàn chỉnh, nhưng Tô Thanh có Đá Chìa Khóa Mega.

Vì vậy vừa đúng lúc không cần sự tồn tại của Đá Chìa Khóa Mega, cũng đã giúp Tô Thanh tiết kiệm được một khoản chi phí.

Hô hô hô!

Hít sâu một hơi đục ngầu, Tô Thanh lúc này cũng hoàn toàn hiểu ra.

Hèn chi con Shiny Ralts này giá cả lại có thể cao đến 8 trăm triệu, lúc đầu Tô Thanh còn tưởng mình nhìn nhầm.

Tưởng là Gardevoir, hệ thống đánh dấu sai.

Kết quả vậy mà lại mang theo Đá Mega.

Theo giá trị của Đá Mega mà nói, thì mọi chuyện đều bình thường, Tô Thanh cũng có thể chấp nhận.

"Oa!

Tô Thanh, anh gian lận rồi phải không?

Anh vậy mà có thể trực tiếp rút được Shiny Ralts.

Chương 156

Em cũng muốn Ralts nữa, đừng Shiny, cho em con bình thường cũng được mà.” Serena nhìn anh bằng ánh mắt đầy mong mỏi mà cằn nhằn.

“Ha ha!” Cảnh tượng này cũng trực tiếp khiến Tô Thanh bật cười.

Sau đó bàn tay anh khẽ cong lại, trực tiếp búng vào đầu Serena.

Gây ra sát thương gấp đôi lên Serena, tạo thành tổn thương lớn.

Khiến Serena không khỏi đưa hai tay lên ôm lấy đầu.

Trong đôi mắt to tròn, càng nhanh chóng xuất hiện những giọt lệ.

Nhưng đối mặt với cảnh này Tô Thanh lại không hề hoảng loạn, vẻ mặt anh vẫn không nhanh không chậm.

“Serena, khoan đã.

Em còn nhớ chuyện vừa xảy ra không?!” Tô Thanh chậm rãi nói.

Cùng lúc đó, ánh mắt Tô Thanh nhìn Serena, cũng trong khoảnh khắc đó đã có sự thay đổi lớn.

Trong mắt anh tràn đầy vẻ trêu chọc.

“Ơ!” Nghe vậy.

Lời nói của Tô Thanh cũng không khỏi khiến Serena hơi kinh ngạc.

Cô cẩn thận làm theo lời Tô Thanh, suy nghĩ về những chuyện vừa xảy ra.

Kết quả.

Suy nghĩ trong đầu cô lướt qua nửa ngày, cũng không nhớ ra được

trọng điểm.

Serena, cũng đành phải cầu cứu Tô Thanh trước mặt.

Trợn tròn đôi mắt to, đáng thương nhìn Tô Thanh, chần chừ hỏi.

"?!"...

"Ơ!" Thấy vậy, Tô Thanh cũng không khỏi hơi lo lắng cho trí nhớ của Serena.

Anh đưa tay lên xoa trán, trên trán xuất hiện một vệt đen.

"Sao lại quên nhanh thế?

Ý anh là, sau này em phải gọi anh là chủ nhân.

Phải gọi 'chủ nhân Tô Thanh', hoặc 'anh Tô Thanh'.

Không được gọi thẳng tên anh nữa, biết chưa?

Serena." Tô Thanh cười gian nói.

Lời vừa thốt ra, không chỉ Serena đang đứng trước mặt mặt đỏ bừng lên trong khoảnh khắc.

Ngay cả Musashi đang đứng ở cửa không xa, cũng bị lời nói của Tô Thanh làm cho giật mình.

Trên mặt cô ta tức thì đỏ bừng.

"Chủ nhân?!" Cô ta cẩn thận nhớ lại trong đầu.

Có vẻ như, tình cảnh của mình cũng không khác Serena là bao.

Tô Thanh chẳng phải cũng là chủ nhân của mình sao?

Chỉ là Tô Thanh không có hứng thú với cô ta.

Chỉ để cô ta gọi một tiếng 'Sếp Tô Thanh' mà thôi.

Bây giờ, nếu cô ta có thể xinh đẹp hơn một chút nữa.

Không chừng thật sự có khả năng sẽ xảy ra chuyện gì đó với Tô

Thanh.

Đương nhiên, chuyện như vậy cũng không được.

Trong tình huống hiện tại, Musashi chắc chắn không thể nói ra suy nghĩ đó.

Nếu lời đó lỡ miệng, trước hết cô ta không nghĩ Tô Thanh sẽ coi là thật.

Thậm chí, Kojiro và Meowth bên cạnh nghe thấy lời đó, sẽ trêu chọc.

Khiến Musashi vốn đã rất yếu đuối, trong khoảnh khắc trở nên càng nhút nhát hơn.

Lộc cộc!

Cùng với việc giao dịch hoàn thành, trong máy ở hiện trường cũng lăn ra một quả Luxury Ball hoàn toàn mới, cùng với một viên Đá Mega cơ bản tròn vo.

Tổng thể trông vô cùng trong suốt, lấp lánh.

Tô Thanh vươn tay chạm vào Đá Mega, nắm lấy nó trong tay.

Không do dự.

Anh lập tức đặt ngón tay lên nút của Luxury Ball.

Sau đó liền nhìn thấy một Pokémon có vẻ ngoài ngọt ngào, xuất hiện trong mắt.

Dựa vào ý niệm triệu hồi hệ thống trang bị, Tô Thanh cũng vô cùng đơn giản, liền trực tiếp âm thầm trang bị Đá Mega lên người Ralts.

Toàn bộ quá trình không hề thu hút sự chú ý của người khác, tương tự.

Ngay cả bản thân Ralts cũng không hề nhận ra trên cơ thể mình rốt cuộc đã xuất hiện những thay đổi gì.

Về điểm này.

Có lẽ chỉ khi Ralts tiến hóa thành Gardevoir.

Kết hợp với việc Tô Thanh thật sự kích hoạt Đá Mega, thì nó mới có thể cảm nhận được.

Lúc này Gardevoir, hiển nhiên không cảm nhận được.

"Laru~!" Khẽ kêu một tiếng.

Ralts lúc này cũng chủ động dựa vào khả năng Di Chuyển Tức Thời (Teleport), xuất hiện trong lòng Tô Thanh.

Nó ngọt ngào gọi Tô Thanh.

Đương nhiên.

Âm thanh phát ra từ miệng Ralts, chắc chắn là ngôn ngữ Pokémon.

Nhưng do có hệ thống tồn tại, Tô Thanh cũng có thể nghe hiểu, rằng Ralts quả thật đang gọi 'chủ nhân'.

Đối mặt với Ralts đáng yêu, Tô Thanh tự nhiên không có chút sức phản kháng nào, vì vậy anh lập tức dịu dàng híp mắt lại.

Đưa tay xoa xoa cái đầu đáng yêu của Ralts.

Khác với Gardevoir.

Ralts trông khá yếu ớt, toàn bộ cơ thể chủ yếu được cấu tạo từ màu trắng.

Đôi tay và phần váy bên dưới, so với Gardevoir trưởng thành rõ ràng nhỏ hơn nhiều.

Xét đến giữa hai dạng này còn có hình thái Kirlia, sự khác biệt lớn như vậy cũng không khiến người ta cảm thấy ngạc nhiên.

“Laru ~!” Khi Tô Thanh vừa giơ tay, định đặt Ralts xuống đất, Ralts lại rất quyến luyến, giơ tay ôm chặt lấy cổ Tô Thanh, sau đó nằm ỳ trên ngực anh.

Nó không buông tay, cũng không chịu xuống.

Hành động bám chặt lấy Tô Thanh của tiểu gia hỏa này lập tức làm tim anh tan chảy, chỉ cảm thấy lòng mình mềm nhũn.

Vì vậy, Tô Thanh đành bất đắc dĩ nhẹ nhàng xoa đầu Ralts.

Ralts là Pokémon hệ Tiên và Siêu linh.

Hơn nữa, mức độ quý hiếm của Ralts khiến nó luôn nằm trong danh sách đặt hàng trên chợ đen.

Suốt một thời gian dài, nỗi sợ hãi đối với thợ săn chợ đen đã in sâu vào gen của chúng.

Ralts sơ sinh tự nhiên cũng rất nhút nhát.

Hơn nữa, nó còn có thể nhạy bén cảm nhận được sự đố kỵ của người khác, đặc biệt là khi Serena ở gần như vậy, càng khiến Ralts trong lòng Tô Thanh run rẩy bần bật.

Vì nó còn quá nhỏ nên Ralts không thể phân biệt rõ ràng giữa sự khao khát, lòng tham và dục vọng.

“Oa!

Đáng yêu quá, trời ơi!

Nó lại không muốn rời xa vòng tay anh, Tô Thanh.

Ralts đáng yêu quá, em cũng muốn có một con!” Serena thốt lên đầy khao khát khi chứng kiến toàn bộ biểu hiện của Ralts.

Đôi mắt cô nheo lại, ánh lên vẻ hưng phấn tột độ.

Chỉ là, lời nói của Serena lọt vào tai Ralts lại càng khiến nó sợ hãi

hơn.

Cơ thể mềm mại cuộn tròn trên ngực Tô Thanh, run rẩy bần bật.

Tiểu gia hỏa này có vẻ rất sợ hãi.

Chương 157

“Laru ~!” Nó khẽ ngân nga một tiếng, sau đó trực tiếp tố cáo những hành động ‘xấu xa’ của Serena với Tô Thanh, chủ nhân của nó.

Nỗi sợ hãi đối với Serena được Ralts kể hết cho Tô Thanh.

Ưm!

Cùng với lời nói của Ralts, Tô Thanh cũng ngơ ngác, trong mắt lóe lên sự kinh ngạc sâu sắc.

“Chuyện gì vậy, Tô Thanh?!” Serena thấy biểu cảm của Tô Thanh thay đổi, tự nhiên cũng nhận ra, liền lập tức hỏi.

Đối với điều này, Tô Thanh cảm thấy rất thú vị nên cũng không giấu giếm.

Anh cười xấu xa gật đầu.

“Haha, Ralts rất sợ dáng vẻ hiện tại của em đó.

Xem ra, nó không thích em chút nào, Serena.” Tô Thanh chậm rãi nói.

Ưm!

Nghe vậy, phản ứng của Serena còn kịch liệt hơn cả Tô Thanh.

Vẻ mặt cô tràn đầy kinh ngạc, như thể bị sét đánh, cơ thể tê liệt.

“Teng ~!” Snivy khẽ kêu một tiếng.

Cảm nhận được chủ nhân đang ngơ ngác, lúc này Snivy cũng rất bất mãn, dường như có chút ý tứ ghen tuông.

Ngay lập tức, nó ngẩng đầu, lạnh lùng hừ một tiếng rồi trực tiếp thoát khỏi vòng tay Serena.

Đôi chân nó nhảy bật lên, lao về phía Tô Thanh.

Cảm nhận được cảnh này, Tô Thanh phản ứng cũng rất vội vàng, suýt chút nữa không đỡ được tiểu gia hỏa.

Anh miễn cưỡng theo kịp phản ứng của Snivy, ôm nó vào lòng.

Nhưng sau khi Snivy đến, Tô Thanh lại cảm thấy Ralts trong lòng càng thêm căng thẳng.

"Teng ~!" Thành công nhảy lên vai Tô Thanh.

Lúc này, Snivy cũng đã nheo mắt vì sung sướng khi thành công tiếp cận Tô Thanh.

Đôi mắt dài, hẹp của nó cong thành hai vầng trăng khuyết, trông vô cùng xinh đẹp.

"Laru ~!" Dần dần, cảm nhận được Snivy ở gần dường như không có ý đồ làm hại, Ralts mới dần dần ngẩng đầu lên, yếu ớt nhìn Snivy.

"Teng ~!" "Laru ~!" Cứ như vậy, dưới sự chứng kiến của Tô Thanh và Serena, hai Pokémon đã thành công kết bạn.

Ralts cuối cùng cũng chấp nhận Snivy.

Dưới sự chủ động tiếp cận của Snivy, Ralts miễn cưỡng đưa bàn tay nhỏ bé của mình cho Snivy.

Hai nàng công chúa nhỏ dần dần chấp nhận nhau, nô đùa trên vai Tô Thanh, mỗi bên một con.

"Teng ~!" "Laru ~!" Cảm nhận những âm thanh không ngừng vang lên bên tai, lúc này trên mặt Tô Thanh nở nụ cười rạng rỡ.

Anh rất tán thành việc hai Pokémon giao lưu với nhau.

Ánh mắt liếc nhìn Serena ở bên cạnh, thấy cô ấy tràn đầy vẻ

ngưỡng mộ.

Lúc này, Tô Thanh cũng chỉ đành bất đắc dĩ lắc đầu. .....

Không còn cách nào khác.

Để Ralts chấp nhận Serena, hiển nhiên cũng không dễ dàng như vậy.

Ít nhất, Ralts cần làm quen với Serena thêm một thời gian nữa mới được.

Đúng rồi!

Trong đầu anh chợt lóe lên một tia sáng.

Ngay lập tức, Tô Thanh đã hành động.

Tay trái anh ôm Ralts vào lòng.

Sau đó anh trực tiếp đưa tay phải nắm lấy tay trái của Serena.

Dẫn theo hai Pokémon, kéo Serena đang ngơ ngác, nhanh chóng đi đến ngăn chứa thức ăn cho Pokémon hệ Siêu linh.

Anh nhanh chóng ngồi xổm xuống.

Sau đó, cẩn thận đối chiếu với biểu tượng, xác nhận không có sai sót.

"Ơ?!" Cảm nhận được Serena bên cạnh vẫn ngơ ngác, không có phản ứng.

Lúc này trong đầu Tô Thanh cũng đầy dấu hỏi.

Anh hơi quay đầu, nhìn lên phía trên.

Phụt!

Một dòng máu đỏ tươi suýt nữa đã phun ra từ mũi Tô Thanh.

May mà anh kịp thời thu ánh mắt về, nhờ vậy mới cố nhịn được

sự dâng trào trong lòng.

Anh đưa tay kéo Serena, bắt cô ngồi xổm xuống.

“Đáng yêu, không!

Khụ khụ!!

Serena.

Để Ralts, và con Snivy của em chấp nhận em.

Vậy thì hãy chuẩn bị thức ăn mà chúng thích đi.

Ralts là hệ Tiên và Siêu linh, vậy nên là thức ăn hệ Siêu linh.

Còn Snivy của em thì là hệ Cỏ.

Tạm thời anh sẽ không quản, công việc cho ăn hai đứa nhỏ này tạm giao cho em, được không?

Vài ngày sau, hãy giao lại cho anh nuôi.” Tô Thanh mỉm cười nói.

Ưm!

Nghe vậy, Serena cũng lộ ra vẻ mặt ngơ ngác.

Do những gì đã xảy ra trước đó, suy nghĩ trong đầu Serena lúc này thật sự hỗn loạn.

Cứ như một mớ bòng bong.

Cô hoàn toàn không nghe Tô Thanh nói, và vẫn tiếp tục ngơ ngác cho đến khi Tô Thanh ngừng nói.

Dần dần, Serena mới chậm nửa nhịp phản ứng lại.

Sau đó lộ ra vẻ mặt ngơ ngác.

“Ưm, Tô Thanh chủ, ...Ưm, anh trai, đang ở đây sao?!” Serena mở miệng nói.

Lời nói này tự nhiên cũng thu hút sự chú ý của Tô Thanh.

Nghe ra vẻ ngượng ngùng và sự sửa đổi xưng hô ở phía sau của Serena, khóe môi Tô Thanh lập tức cong lên, nở một nụ cười đẹp mắt.

Anh trai sao?

Cũng không tệ, có thể chấp nhận được.

Nghe lời Serena nói, Tô Thanh tỏ vẻ cực kỳ tán đồng.

Thực tế thì Serena cũng không dễ bị lừa như vậy.

Serena thật sự gọi tên Tô Thanh, anh cũng sẽ không cảm thấy bất tiện gì.

Nhưng vì Serena đã tự nguyện mắc bẫy, vậy thì Tô Thanh tự nhiên cũng sẽ không vạch trần, và cũng không cần phải làm người tốt một cách vô cớ.

Chỉ là, giọng nói mềm mại đó thật sự rất hay.

Gọi Tô Thanh là anh trai, lại có cảm giác như quốc vương Nữ Nhi Quốc gọi 'Ngự đệ' là anh trai vậy.

Không!

Hoặc có lẽ, cảm giác này phải đặc biệt hơn thế.

Khụ khụ!

Hoàn hồn.

Tô Thanh cũng lập tức nghiêm túc ho khan một tiếng, thu hút ánh mắt của Serena về phía mình.

Dừng một chút, Tô Thanh mới mở miệng nói lại: “Serena, vừa rồi anh tạm thời giao hai tiểu gia hỏa này cho em đó.

Em cho chúng ăn nhé?” Tô Thanh mỉm cười nhắc lại lời nói lúc trước.

Nghe vậy, Serena không khỏi sáng bừng đôi mắt, trong mắt lóe lên

một tia hưng phấn.

Chương 158

“A!

Vậy đương nhiên là tốt rồi.” Serena vui vẻ nói.

Lúc này, cùng với sự chuyển hướng chú ý, Serena cũng cố gắng kìm nén sự ngượng ngùng trong lòng.

Sau khi Tô Thanh hướng dẫn xong, Serena cũng hiểu mình nên làm gì.

Sau đó cô lại nhìn ngăn chứa thức ăn hệ Siêu linh ở ngay gần đó.

Cô đưa tay kéo ra, rồi lấy ra một ít thức ăn.

Cô thử bóp một viên, sau đó nhìn về phía Ralts.

Trong mắt cô tràn đầy mong đợi.

Dần dần, cùng với mùi hương lan tỏa.

Ralts trong lòng Tô Thanh cũng dần dần phản ứng lại.

Nó hơi quay đầu.

Ánh mắt mơ hồ của nó rơi vào Serena, tức là vào món thức ăn trong lòng bàn tay Serena.

Đôi mắt Ralts lập tức sáng rực lên.

Chỉ là, vì Serena không phải là Tô Thanh, nên Ralts có vẻ hơi do dự.

Tiểu gia hỏa này thật cẩn thận.

Ánh mắt Tô Thanh tiếp tục dõi theo Ralts, nhìn rõ từng phản ứng của nó.

Lúc này, Tô Thanh cũng cảm thấy cảnh tượng đang diễn ra hơi

buồn cười.

Anh giơ tay.

Nhẹ nhàng xoa đầu Ralts.

"Đừng sợ, Ralts.

Chị Serena không phải là người xấu đâu." Tô Thanh mỉm cười nói.

Dần dần, có Tô Thanh làm chỗ dựa phía sau, Ralts cũng cuối cùng cũng mạnh dạn hơn.

Nó thử đưa bàn tay nhỏ mềm mại của mình ra.

Nó đưa tay nhận lấy thức ăn mà Serena đưa.

Trong lúc đó, ngón tay nó chạm vào ngón tay Serena run rẩy, Tô Thanh thậm chí cảm nhận được cơ thể Ralts đang run.

Thật là một tiểu gia hỏa đáng yêu!

Cảnh giác quá mạnh rồi.

Tô Thanh thầm nghĩ.

Không.

Cùng với việc Ralts thành công tiêu hóa món thức ăn trong tay, Ralts cũng dần trở nên dạn dĩ hơn rất nhiều.

Vì đã ăn món thức ăn yêu thích, đôi mắt Ralts nheo lại thành hai vầng trăng khuyết, trông rất đáng yêu.

Nó cũng dám giao tiếp với Serena.

Dần dần đưa hai bàn tay nhỏ mềm mại nắm lấy vạt áo Tô Thanh.

Dần dần leo lên vai Tô Thanh, sau đó ánh mắt lại rơi vào đôi mắt Serena.

Thấy được sự khao khát trong mắt đối phương.

Cuối cùng, Serena cũng toại nguyện.

Cùng với việc kích hoạt Dịch Chuyển Tức Thời, Ralts Dị Sắc lập tức xuất hiện trong vòng tay Serena.

Cùng với cảm giác trọng lượng rơi xuống đôi tay, Serena tự nhiên cũng hiểu chuyện gì đã xảy ra, vội vàng cúi đầu xuống.

Không ngoài dự liệu.

Vừa nhìn Ralts Dị Sắc, cả lòng Serena đã tan chảy.

Đôi mắt cô nheo lại.

"Đáng yêu quá ~!" Haha, nghe vậy, Tô Thanh cũng không khỏi nhẹ nhàng gật đầu.

Ngay lập tức, Snivy trên vai Tô Thanh đã nhanh chóng nhảy xuống, chiếm trọn vòng tay trống của Tô Thanh.

Ưm. .....

Cảm thấy vai mình đột nhiên nhẹ bẫng, nhưng trong lòng lại có thêm một chút trọng lượng.

Tô Thanh tự nhiên cũng nhìn Snivy Dị Sắc trong lòng.

Nhìn đôi mắt to của Snivy.

Khác với vẻ đáng yêu của Ralts.

Mặc dù Snivy Dị Sắc mới chỉ ở giai đoạn ấu sinh, nhưng trên người nó cũng toát ra khí chất quyến rũ, trông rất cao quý, đầy sức hấp dẫn. .....

Dần dần.

Cùng với việc Serena thành công lấy ra các loại thức ăn cho Pokémon, Tô Thanh cũng đã đứng dậy, nhìn về phía ba người Team Rocket ở cửa.

“Thôi, hôm nay thế đủ rồi.

Anh về trước đây, còn phải tiếp tục.” Tô Thanh mỉm cười nói.

Lời vừa dứt, Tô Thanh đã quay người cùng Serena, sau đó rời khỏi cửa hàng. .....

Trong thang máy.

Vì đều ở trong một không gian riêng biệt, lúc này Serena cũng có vẻ bồn chồn không yên.

Đặc biệt là biểu cảm trên khuôn mặt tươi cười của cô, Tô Thanh thấy vô cùng thú vị.

Trong lòng anh không khỏi nảy sinh ý muốn trêu chọc.

Anh lén lút đưa bàn tay, sau đó đặt lên vai phải Serena.

Vì Tô Thanh đứng bên trái Serena, Serena càng bị dọa giật mình.

Ánh mắt cô lập tức nhìn sang bên phải, kết quả lại thấy chỗ trống không có ai.

Cô liền theo bản năng sợ hãi, dựa về phía bên trái.

Đâm Tô Thanh không nhẹ.

“Ưm ~!” Tô Thanh đưa tay xoa xoa chỗ da thịt hơi đau rát.

Lúc này Serena cũng hơi ngơ ngác.

Còn về Tô Thanh.

Vì có sự bảo hộ của pháp tắc vô địch, Tô Thanh tuy có xúc cảm, thậm chí cường độ cơ thể cũng mềm mại.

Nhưng xét về tổng thể thì lại vô địch.

Tương đương với việc da thịt anh mềm nhũn thì đúng vậy, nhưng lớp biểu bì ngoài cùng thì không thể bị phá hủy.

Thậm chí dưới thân hình tinh tế của Tô Thanh, anh còn có sức mạnh áp đảo.

Có thể chế ngự mọi sự tồn tại trong cửa hàng, bao gồm cả Thần Sáng Arceus.

Với điều kiện là Arceus ngốc nghếch tự động chạy đến cửa hàng của Tô Thanh để "xin hành hạ".

Nếu không thì, Tô Thanh tự nhiên cũng không thể có cơ hội khoe cơ bắp trước mặt Arceus.

“Đau quá, trời ơi!” Serena đưa tay xoa xoa cái đầu bị đâm đến ong ong.

Lúc này Serena cũng hơi ngốc nghếch.

Chỉ là, IQ của Serena rõ ràng đang hoạt động, vì vậy sau khi phản ứng lại cô cũng hiểu Tô Thanh đang trêu chọc.

Cô liền giận dỗi trừng mắt nhìn Tô Thanh, sau đó vung nắm tay nhỏ đấm vào ngực Tô Thanh.

Bốp một tiếng!

Mang đến cho Tô Thanh một ‘sát thương chí mạng’.

Khiến anh không khỏi đau đớn đưa tay ôm lấy vết thương, lộ ra vẻ mặt đau đớn không chịu nổi.

Thấy Serena, Tô Thanh hơi lo lắng, trong lòng thắt lại.

“Ưm ~!

Chương 159

Anh không sao chứ, Tô Thanh?!" Serena quan tâm hỏi.

Thấy vậy, trong lòng Tô Thanh tự nhiên cũng nảy sinh ý muốn trêu chọc, vì vậy anh càng giả vờ đau đớn không chịu nổi.

Lông mày hơi nhíu lại.

Khóe mắt ẩn hiện vài giọt lệ, có thể nói là biểu hiện sự đau khổ đến tột cùng.

Tô Thanh trước mặt, gần như đã đẩy khả năng diễn xuất đến giới hạn.

Serena hoàn toàn không nhận ra.

Nhưng nếu đầu óc Serena tỉnh táo, thực ra cô nhất định có thể phát hiện ra.

Chuyện này bản thân nó không đáng để nghi ngờ.

Chỉ là nhẹ nhàng đấm một cái, liệu có thể có sức mạnh khủng khiếp đến mức này không.

Nếu thật sự có lực đạo lớn đến như vậy, thì chẳng phải cô sẽ trở thành khủng long bạo chúa hình người sao? .....

Thấy Serena lộ ra vẻ mặt đã mắc câu.

Khóe mắt Tô Thanh chợt lóe lên một tia xảo quyệt, đôi mắt hơi nheo lại, giả vờ đau khổ.

"A, đương nhiên là có vấn đề rồi, đau quá, Serena, sao em có thể ra tay nặng như vậy chứ." Tô Thanh yếu ớt nói.

Giọng nói càng trở nên run rẩy, yếu ớt, như thể sắp qua đời.

Biểu hiện này tự nhiên cũng khiến Serena kinh ngạc.

Khiến vẻ mặt Serena càng thêm lo lắng.

Chỉ là, ngay khi cửa thang máy mở ra, Tô Thanh lại vui vẻ cười đùa chạy ra ngoài.

Để lại Serena ngơ ngác đứng đó, mất một lúc lâu mới phản ứng lại.

Tôi... tôi... bị... lừa...

ư?!!!

Nghi ngờ nhìn Tô Thanh đang vui vẻ chạy ra giữa sảnh.

Serena dù có ngốc đến mấy, lúc này cũng cuối cùng phản ứng lại.

"Đáng ghét!" Không khỏi, hai bên má Serena lập tức phồng lên.

Chiếc mũi nhỏ trắng muốt nhăn lại, đôi mắt hung ác trừng Tô Thanh, dường như muốn ăn thịt người ngay lập tức.

"Đừng chạy, Tô Thanh!" Vừa nói, Serena đã nhanh chóng chạy về phía Tô Thanh.

Lúc đó, Ralts đang ở trong vòng tay Serena, càng bị biểu cảm của Serena dọa giật mình.

Inner Focus lập tức kích hoạt, sau đó Ralts đã xuất hiện trên vai Tô Thanh.

Thấy tình hình này, Snivy thiện ý liền bày tỏ thiện cảm với Ralts đang sợ hãi.

Sau đó nhường vòng tay của Tô Thanh cho Ralts, còn mình thì chủ động nhảy lên vai Tô Thanh.

"Đừng chạy, Tô Thanh, mau dừng lại!!" Lúc này, sau khi phản ứng lại, Serena cũng lập tức ngượng ngùng, hai má đỏ bừng chạy về

phía Tô Thanh.

Nhìn người quản lý ở đằng xa, với vẻ mặt ngơ ngác.

Ánh mắt nhìn hai người họ, càng tràn đầy sự ngưỡng mộ.

“Haha, đồ ngốc mới không chạy chứ.

Serena, đúng là một cô ngốc lớn.” Tại hiện trường, Tô Thanh không hề để ý đến cảm xúc của ba cô gái kia.

Anh trực tiếp trêu chọc Serena một cách tinh nghịch, hai người họ cứ thế chạy đua giữa sảnh.

Tình huống này xuất hiện, tự nhiên cũng trực tiếp làm gián đoạn cuộc đối đầu giữa Cynthia và Diantha.

Khiến trận chiến của hai người dần dừng lại.

Vẻ mặt hơi ngạc nhiên.

Ánh mắt hơi chuyển động.

Khi Diantha tập trung ánh mắt vào Tô Thanh, và nhìn Snivy đang đứng trên người Tô Thanh.

Trong mắt Diantha lập tức lóe lên một tia ngưỡng mộ.

“Một Snivy đáng yêu quá, lại một Dị Sắc nữa.” Khi ánh mắt của cô hơi di chuyển xuống, ngay khi chuyển đến ngực Tô Thanh.

Nhìn thấy Ralts trong vòng tay Tô Thanh.

Sự kinh ngạc đó càng trở nên không thể tin nổi.

“Ralts Dị Sắc sao?!” Tương tự như vậy.

Lúc này Cynthia cũng đã tập trung sự chú ý vào Tô Thanh.

Cô dễ dàng nghiêng đầu, chú ý đến Ralts Dị Sắc đang rụt rè trong vòng tay Tô Thanh.

Cô cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Lại liên tiếp xuất hiện hai Pokémon Dị Sắc.

Không biết bao nhiêu năm, mới có thể xuất hiện một Pokémon Dị Sắc trong tầm mắt.

Giờ đây lại liên tiếp xuất hiện, một lần xuất hiện hai con.

Thật sự quá khó tin.

"Ralts Dị Sắc à, thật sự là một Pokémon không tồi chút nào." Ánh mắt hơi chuyển động.

Cô nhìn về phía sàn đấu.

Nhìn Gardevoir đã thoái hóa từ trạng thái Mega, trở lại hình thái cơ bản, trong mắt Cynthia cũng hiện lên một tia mong đợi.

Gardevoir hệ Siêu linh, có thể nói là một Pokémon mạnh mẽ.

Cũng là một lựa chọn rất tuyệt vời, nếu có thể.

Cynthia cũng muốn có một con.

Thực tế, Cynthia cũng có một con.

Chỉ là con đó của cô, hiện tại đang ở trạng thái Kirlia, tài năng cũng không cao.

Không có quá nhiều giá trị để bồi dưỡng.

Nếu thực sự muốn bồi dưỡng, cần phải chọn một Ralts, hoặc Kirlia có tài năng mạnh hơn.

Đương nhiên.

Nếu có thể rút thăm được một "thành phẩm" trong cửa hàng của Tô Thanh.

Đối với Cynthia mà nói, đó cũng là một may mắn lớn.

Chỉ là tỷ lệ này quá nhỏ, không thể khẳng định 100%.

Vì vậy, đặt tất cả hy vọng vào một điểm như vậy, đối với Cynthia mà nói, sẽ không có cảm giác an toàn.

Các loại Pokémon vô cùng đa dạng, Tô Thanh cũng không dám đảm bảo nhất định có thể rút thăm được loại Pokémon đó.

Hơn nữa, Ralts mà Cynthia muốn, hiển nhiên cũng không phải là Ralts bình thường.

Cô muốn có một Ralts Dị Sắc, hoặc Gardevoir Dị Sắc.

Nếu vậy, cô có thể, dựa vào việc cùng sở hữu Ralts Dị Sắc, cộng thêm hai điểm là cùng sở hữu Mega Garchomp, và Tô Thanh, để tạo thành "Cặp đôi Quán Quân" (Champion CP).

Nếu có thể lan truyền trong cộng đồng fan, thì càng tốt.

Cynthia không muốn có một nhóm fan thuần nam giới, hoặc một nhóm fan chủ yếu là nam giới.

Cô muốn những fan lý trí hơn, những fan sẽ không can thiệp vào cuộc sống của cô.

Sự tồn tại của Tô Thanh, chính là một yếu tố quan trọng có thể giúp Cynthia loại bỏ một phần những fan không lý trí.

Đương nhiên, sự tồn tại của Tô Thanh cũng không hoàn toàn là một "công cụ" như cô nghĩ.

Nếu không phải bản thân Cynthia sẵn lòng chấp nhận Tô Thanh, cô cũng tuyệt đối sẽ không làm như vậy.

Bụp một tiếng!

Cùng với suy nghĩ của Serena, thân hình Tô Thanh cũng đã dừng lại.

Sở dĩ dừng lại tự nhiên là do có biến cố xảy ra, cũng không biết có phải vì bị đồng bạn thu hút hay không.

Gardevoir của Diantha dường như cảm nhận được Ralts trong vòng tay Tô Thanh đang sợ hãi.

Chương 160

Vì vậy, nó không khỏi trực tiếp sử dụng Dịch Chuyển Tức Thời, xuất hiện trước mặt Tô Thanh.

Khiến Tô Thanh trong tình huống phản ứng tạm thời, miễn cưỡng dừng lại.

Và đâm vào Gardevoir một cách trực diện, cả người anh trực tiếp lao vào Gardevoir.

Sau đó là Serena, càng làm trầm trọng thêm tình huống.

Không kịp phòng bị, không kịp dừng lại.

Serena không kịp tránh, cũng trực tiếp đâm vào Tô Thanh.

Tất cả lực đạo đều truyền sang cơ thể Gardevoir.

May mắn thay, Gardevoir của Diantha sở hữu sức mạnh cấp Quán Quân.

Vì vậy, nó cũng không cảm thấy có vấn đề gì.

Nó trực diện chịu đựng cú va chạm của Tô Thanh và những người khác.

Gardevoir mỉm cười với Tô Thanh, sau đó dưới vẻ mặt ngơ ngác của Tô Thanh, nó đã nhận lấy Ralts trong vòng tay anh.

Sự thay đổi này không chỉ làm Tô Thanh kinh ngạc, mà còn làm Serena phía sau anh cũng ngạc nhiên.

Serena ngơ ngác nhìn Gardevoir nhẹ nhàng nhận lấy Ralts.

Trong mắt Serena, lộ ra một sự ngưỡng mộ sâu sắc.

“Di ~!” Ánh mắt hơi nhìn lên.

Lúc này Ralts cũng đã phản ứng lại.

Vừa rồi đột nhiên cảm nhận được một luồng năng lượng quen thuộc, mang theo thiện ý từ khả năng 'Tập trung Nội lực' (Inner Focus) khi tiếp xúc.

Do đó, Ralts Dị Sắc mới để đối phương ôm lấy.

Kết quả khi ngẩng đầu lên.

Khi nhìn thấy một Pokémon có hình dáng hơi giống mình, nhưng màu sắc và hình thể lại hơi khác biệt, trong lòng nó vô cùng kinh ngạc.

"Haha!" Tô Thanh nhìn biểu cảm của Ralts Dị Sắc, trực tiếp khẽ cười.

Anh mỉm cười lắc đầu.

Anh giơ tay.

Bàn tay anh đặt lên đỉnh đầu Ralts Dị Sắc, nhẹ nhàng xoa đầu Ralts.

"Ralts, đó là Gardevoir.

Là hình thái tiến hóa cuối cùng của em.

Hình thái tiến hóa tiếp theo của em là Kirlia.

Hình thái tiến hóa của Kirlia là Gardevoir.

Chỉ cần em có thể tiến hóa thành công hai lần, tương lai của em cũng sẽ trở nên như vậy." Tô Thanh mỉm cười nói.

Nghe vậy, Ralts hiểu được ý nghĩa lời nói của Tô Thanh.

Lúc này tiểu gia hỏa, đôi mắt Ralts không khỏi hơi sáng lên, dường như đang nghĩ: Sau này mình lại xinh đẹp đến vậy, thật tuyệt vời.

"Laru ~!" Ngay lập tức, Ralts liền vui vẻ nheo mắt lại.

Đôi mắt dài, mảnh của nó cong thành hình vầng trăng khuyết.

Trông vô cùng hạnh phúc.

“Haha!” Thấy vậy, Tô Thanh tự nhiên cũng vui vẻ.

“Ai, vậy là.

Tô Thanh đã có một Ralts Dị Sắc sao?!” Nhìn hành động thân mật của Tô Thanh và Ralts, Cynthia cũng khá ngạc nhiên hỏi.

Nghe vậy, ánh mắt Tô Thanh lập tức nhìn về phía Cynthia, sau đó anh vui vẻ gật đầu.

“Haha, đúng vậy.” Tô Thanh cực kỳ vui vẻ nói.

Thực sự là như vậy, mặc dù Tô Thanh có rất nhiều Pokémon hệ Siêu linh.

Nhưng sự tồn tại của Ralts Dị Sắc, lại khác với những Pokémon hệ Siêu linh khác của anh.

Nó có một vị trí đặc biệt. .....

Ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía Gardevoir đang nheo mắt trước mặt, trong mắt Tô Thanh cũng xuất hiện một tia tò mò.

“Cô không sao chứ, Gardevoir?” Tô Thanh mỉm cười hỏi.

Mặc dù trong lòng biết, khả năng cao đối phương không bị thương, nhưng Tô Thanh vẫn mỉm cười quan tâm hỏi một tiếng.

Một mặt là để xác nhận Gardevoir không bị thương do cú va chạm.

Dù sao thì pháp tắc vô địch của anh, việc Tô Thanh lo lắng cũng là điều hoàn toàn bình thường.

Mặt khác cũng là để thể hiện trách nhiệm đối với Pokémon.

Cùng với lời nói lan truyền.

Gardevoir đang ôm Ralts, ánh mắt đã chuyển sang Tô Thanh.

Trong suốt quá trình, trên người Gardevoir luôn bao quanh một khí chất cao quý đặc biệt.

Nhưng khi ánh mắt rơi vào Tô Thanh, khí chất cao quý đó cũng lập tức biến mất.

Biến thành một nụ cười thoải mái, trong mắt còn lóe lên một tia thân cận.

"Nai ~!" Gardevoir nheo mắt nói.

"Xem ra không có vấn đề gì!" Thấy tình hình này, Tô Thanh cũng thầm xoa cằm nói.

Tương tự như vậy.

Ngẩng đầu, ánh mắt Tô Thanh cũng đối diện với Diantha ở đằng xa.

Bốn mắt nhìn nhau.

Cả hai đều mỉm cười.

Diantha cũng đồng tình với tấm lòng quan tâm của Tô Thanh đối với Gardevoir.

Ngay cả với Pokémon không phải của mình cũng có thể quan tâm đến vậy.

Tô Thanh thật sự rất yêu Pokémon.

Điều đó khiến cô cảm thấy thoải mái, đồng thời trong lòng không khỏi dâng lên một sự sùng bái.

Ít nhất cô không thể làm được đến mức độ đó.

Mọi chuyện đều được thực hiện một cách vô thức.

Giống như việc quan tâm đến Pokémon của người khác.

Nếu không phải trong lòng có ý đó, khó mà làm được như vậy mọi

lúc mọi nơi.

Hoàn toàn là bản năng vô thức.

Chứng tỏ Tô Thanh, bản thân anh rất quan tâm đến Pokémon.

“Đúng rồi.

Tô Thanh, hình như vừa nãy tôi thấy có một Pokémon đặc biệt xuất hiện.

Đó là Pokémon của anh sao?!” Bên cạnh.

Hoàn hồn, Cynthia có vẻ hỏi.

“Ưm,” nghe vậy, Tô Thanh không khỏi hơi sững sờ.

Dù sao Cynthia cũng không nói ra đặc điểm của Pokémon, chỉ nói là một Pokémon đặc biệt.

Ai mà biết được, Cynthia đang ám chỉ ai.

Ánh mắt đối diện với Cynthia, lúc này Tô Thanh cũng bất đắc dĩ đảo mắt trắng dã.

Anh không vui nói: “Pokémon đặc biệt, là con nào?!” “Ưm!” Chú ý đến sự thay đổi ánh mắt của Tô Thanh, và nội dung lời nói của Tô Thanh.

Lúc này Cynthia mới phản ứng lại.

Cô liền ngượng nghịu vỗ vỗ gáy.

“Là con đó ạ.” Cynthia ngượng ngùng nói.

Đồng thời cô cũng lén lút đưa bàn tay trắng nõn thon dài của mình, xoa xoa gáy.

Vuốt nhẹ mái tóc vàng dài bên tai.

“Con tôi vừa thấy.

Chương 161

Hình như là một con Pokémon toàn thân có màu nằm giữa màu hồng và trắng.

Hình thể thuộc dạng người.

Trên mỗi bàn tay có ba ngón." Cynthia suy tư nói.

Giọng nói cô có vẻ không chắc chắn, vì đó chỉ là một cái nhìn thoáng qua của cô.

Ngay cả Diantha tại hiện trường cũng không chú ý thấy Pokémon đó xuất hiện trong góc.

Cũng chỉ vì là một khoảnh khắc ngắn ngủi, Cynthia không thể nhìn thấy toàn bộ diện mạo của đối phương.

Chỉ là trong một khoảnh khắc đã nắm bắt được vài đặc điểm của đối phương.

"Ưm!" Bị hỏi như vậy.

Tô Thanh lúc này tự nhiên cũng hiểu vấn đề trong lời nói của Cynthia.

"Mewtwo chạy ra ngoài sao??" Vừa nghĩ, Tô Thanh cũng lập tức nhìn về phía Pokeball của Mewtwo ở thắt lưng.

Anh không khỏi khẽ nắm chặt quả Pokeball.

Sau đó cầm nó trong tay.

Nhìn động tác của Tô Thanh, mọi người tại chỗ cũng đều bị hành vi của anh thu hút.

Không khỏi nảy sinh tò mò.

“?!” Cynthia tò mò hỏi.

Đồng thời.

Mọi người bên cạnh, ánh mắt cũng đồng loạt đổ dồn vào Pokeball trong lòng bàn tay Tô Thanh.

Vì chưa từng nhìn thấy Mewtwo nên họ không biết Pokémon mà Cynthia đang nói đến rốt cuộc là con nào.

Nhưng điều đó không ngăn cản sự tò mò của họ.

Một Pokémon có thể khiến một Quán Quân tò mò, chứng tỏ đối phương ít nhất là một sự tồn tại bí ẩn.

Một Pokémon chưa từng thấy sao?

Thật sự có chút phấn khích.

Mọi người đều như vậy.

“Haha, ra đi, Mewtwo.” Cuối cùng, Tô Thanh không chọn để Mewtwo cứ mãi ở trong Pokeball.

Thân phận của Mewtwo khác với các Thần Thú cấp Một khác.

Bởi vì các Thần Thú cấp Một khác đều có những truyền thuyết riêng, thậm chí giống như Mew, một Thần Thú Thần thoại cấp Một.

Ngay khi xuất hiện, đều có khả năng bị người khác nhận ra.

Nhưng Mewtwo thì không.

Hình thể của Mewtwo có sự khác biệt về bản chất so với Mew.

Mặc dù hình thể trông đẹp trai và bá đạo hơn Mew, khí chất độc đáo.

Nhưng hiển nhiên cũng sẽ không có ai trực tiếp liên hệ thân phận của đối phương với Thần Thú cấp Một.

Bởi vì trong đầu mọi người căn bản không có khái niệm đó, nên sẽ

không nghĩ như vậy.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng với ánh sáng đỏ xuất hiện, thân ảnh thon dài của Mewtwo cũng đứng trong ánh sáng đỏ.

Sau đó.

Cùng với ánh sáng không ngừng tan biến, thân ảnh Mewtwo cuối cùng cũng hiện ra bên cạnh mọi người. .....

Đầu hơi quay, ánh mắt quét một vòng.

Trường lực Siêu linh lan tỏa.

Nhanh chóng, Mewtwo đã bao trùm mọi thứ tại hiện trường dưới sự kiểm soát của mình.

"Chủ nhân." Mewtwo quay đầu, ánh mắt lập tức đối diện với Tô Thanh đang cầm Pokeball.

Nó nghiêm túc gật đầu.

"Ừm!" Đối mặt với lời chào của Mewtwo, Tô Thanh cũng không nhanh không chậm gật đầu.

Nhưng sự phấn khích trong khóe mắt anh vẫn có thể biểu lộ rằng, Tô Thanh vô cùng phấn khích về việc sở hữu Mewtwo.

"Ưm, thật sự có một Pokémon như vậy.

Tại sao tôi chưa từng thấy nhỉ?!" Nhìn Mewtwo xuất hiện.

Diantha cũng không khỏi vô thức xoa xoa cằm, hơi suy tư nói.

Bên cạnh, Cynthia cũng ngay lập tức lộ ra vẻ mặt đã hiểu khi nhìn Mewtwo.

Cô thầm nghĩ, quả nhiên là vậy.

"Oa!

Thật sự là một Pokémon chưa từng thấy đó, trời ơi!" Thấy Mewtwo xuất hiện.

Lúc này Serena cũng tỏ ra phấn khích.

Hai tay cô không ngừng vẫy vẫy, nhìn Mewtwo trước mặt mà có vẻ hơi kinh ngạc không thôi. .....

Tô Thanh đưa tay xoa xoa đầu, thầm suy nghĩ.

Dường như, đây thật sự là lần đầu tiên Serena nhìn thấy Mewtwo.

Mặc dù Serena đã thấy Mew là đúng.

Nhưng tính đến thời điểm hiện tại, những người thực sự đã thấy Mewtwo dường như chỉ có ba người Team Rocket.

Cộng thêm Saturn của Ngân Hà Đoàn.

Đúng rồi, điều này, trong lòng Tô Thanh cũng không khỏi nảy sinh một tia nghi vấn.

Ngân Hà Đoàn không có hành động tiếp theo sao?

Theo lý mà nói, đó chẳng phải là một tổ chức tà ác sao?

Phải nhắm vào mới đúng chứ.

Thực ra Tô Thanh làm sao biết được.

Sau khi Saturn báo cáo chuyện này lên.

Cyrus thật sự có ý định nghiên cứu Tô Thanh.

Nhưng khi ngụy trang thân phận, đích thân đến gần cửa hàng của Tô Thanh.

Lén lút quan sát sự xuất hiện của Cynthia và Giáo sư Oak.

Cộng thêm việc gần đây tin đồn về việc Sinnoh và Hoenn sắp khai chiến đang lan truyền rầm rộ.

Cyrus cũng đã hiểu.

Sức mạnh của Tô Thanh không hề đơn giản như vậy.

Anh đã đánh bại Saturn bằng thực lực.

Nếu không thì.

Cynthia không thể cứ ở mãi đây.

Chắc chắn đã vội vã đi liên lạc với các Thiên Vương đang phân tán khắp nơi rồi.

"Mewtwo.

Vừa nãy, ngươi đã lén ra ngoài sao?!" Nhìn Mewtwo trước mặt, Tô Thanh chậm rãi nói.

"Ưm!" Nghe vậy, Mewtwo không khỏi hơi sững sờ.

Nhưng một lát sau cuối cùng cũng gật đầu.

Không nói dối.

Nó biểu thị rằng mình quả thực đã ra ngoài một lần, và cũng vừa hay xuất hiện trong khoảng thời gian ngắn ngủi đó.

Thân ảnh Mewtwo vừa vặn bị Cynthia nhìn thấy.

Chỉ có thể nói là mọi chuyện đều là sự trùng hợp.

"Được rồi, vì đã gặp rồi.

Vậy ta sẽ thu Mewtwo trở lại." Tô Thanh mỉm cười nói.

Chương 162

Vừa nói xong anh đã mỉm cười giơ Pokeball trống trong tay, định thu Mewtwo trở lại vào Pokeball.

"Sa nai ~!" Ai ngờ, ngay khoảnh khắc Tô Thanh vừa giơ Pokeball lên.

Một bóng người lại trực tiếp chắn giữa Tô Thanh và Mewtwo.

Ngẩng đầu.

Tô Thanh nhìn thấy bóng người đó lập tức hơi sững sờ.

"Gardevoir?!" Ý gì đây?

Tô Thanh thầm suy nghĩ.

Đồng thời.

Ánh mắt hơi chuyển động, Tô Thanh cũng đã nhìn về phía Diantha.

Bốn mắt nhìn nhau.

Cả hai đều thấy Diantha có vẻ mặt ngơ ngác.

Hiển nhiên.

Diantha cũng không hoàn toàn hiểu hành động của Gardevoir.

Có thể Gardevoir trước mặt đang theo bản năng ngăn cản Tô Thanh.

"Nai ~!" Cùng với vẻ mặt của Tô Thanh xuất hiện một tia nghi ngờ, Gardevoir cũng bắt đầu giải thích.

May mắn thay, Tô Thanh và Cynthia đều có thể hiểu.

Vì vậy, sau một lúc.

Tô Thanh và Cynthia sau khi hiểu rõ sự việc, từ kinh ngạc cũng lập tức lộ ra vẻ mặt đã hiểu.

Họ thầm gật đầu.

Tại hiện trường.

Cùng với toàn bộ lời nói của Gardevoir tuôn ra, Mewtwo của Tô Thanh cũng thay đổi sự tùy ý lúc trước.

Vẻ mặt trở nên tràn đầy ý chí chiến đấu.

"Được, vậy ta sẽ chấp nhận lời thách đấu này." Mewtwo bá khí nói.

Đồng thời, Mewtwo cũng đã chủ động bay lên sàn đấu.

Không cần Tô Thanh và Cynthia phiên dịch.

Hành động của nó đã cho thấy ý nghĩa lời Gardevoir vừa nói, rốt cuộc là gì.

"Gardevoir, sao lại như vậy?!" Mắt tròn miệng chữ O nhìn sự biến đổi của Mewtwo.

Lúc này Diantha cũng cuối cùng phản ứng lại.

Cô hiểu rõ tình hình trước mắt, Gardevoir của cô lại chủ động gửi lời thách đấu đến Pokémon của Tô Thanh.

Nhưng tại sao?

"Ưm!" Cô nhìn Mewtwo từ trên xuống dưới.

Cộng thêm khả năng 'Thần Giao Cách Cảm' (Telepathy) mà đối phương vừa thể hiện.

Chẳng lẽ vì đối phương cũng là Pokémon hệ Siêu linh, cảm nhận được trường lực Siêu linh khổng lồ của đối phương, nên nảy sinh ý muốn so tài sao?

Không.

Mặc dù trong lòng đầy nghi vấn.

Nhưng Diantha là một Huấn Luyện Gia rất tài năng, cũng rất sẵn lòng tôn trọng Pokémon.

Vì vậy, cô cũng chỉ đành "chùi đít" cho Gardevoir.

Ngẩng đầu, cô nhìn Tô Thanh với ánh mắt xin lỗi.

“Tôi xin lỗi, Tô Thanh.

Gardevoir của tôi bình thường rất nghe lời, cũng không biết tại sao.

Hôm nay, dường như có chút bất thường.

Vô cớ muốn thách đấu với Pokémon của anh.” Diantha vô cùng xin lỗi nói.

“Ưm!” Đối mặt với lời xin lỗi của Diantha, Tô Thanh cũng có vẻ hơi ngạc nhiên.

Anh nhẹ nhàng gật đầu.

Sau đó ánh mắt nhìn về phía sàn đấu.

Ánh mắt anh dừng lại trên người Mewtwo, lộ ra một ánh mắt đã hiểu.

Cùng lúc đó.

Diantha và Tô Thanh cũng đứng đối diện nhau ở hai bên sàn đấu.

Còn lại Serena, và Cynthia cũng ngơ ngác không thôi.

Họ nhìn nhau một cái, sau đó đồng loạt nhún vai.

Cùng với người quản lý, ba người cùng ngồi vào khu khán đài.

Trong lúc đó.

Cynthia đang ngồi trên ghế dài, cũng kiêm luôn vai trò trọng tài cho hai người.

Tình huống này xuất hiện, cũng khiến trong lòng Cynthia nảy sinh một cảm giác đặc biệt, nhìn hai người trên sàn đấu.

Tâm trạng cô đặc biệt.

"Vậy thì, trận đấu bắt đầu." Liếc nhìn hai người đã chuẩn bị sẵn sàng.

Cynthia cũng không đợi thêm nữa, trực tiếp tuyên bố trận đấu bắt đầu.

Tại hiện trường, cùng với lời nói của Cynthia vang lên.

Trận chiến trên sàn đấu cũng đã bắt đầu.

"Gardevoir, Mặt Trăng Chi Lực!" Diantha nói với tốc độ cực nhanh.

Đồng thời, nội tâm Diantha cũng đã căng thẳng tột độ.

Mặc dù đã có một lần kinh nghiệm đối đầu với Tô Thanh, nhưng trước đó Diantha chưa thực sự đối mặt với Tô Thanh một mình.

Lần này.

Không có Cynthia và Giáo sư Oak cản trở.

Thật sự một mình đối mặt với Tô Thanh.

Tâm trạng của Diantha có thể nói là vô cùng căng thẳng.

Đặc biệt là khi phát hiện không thể nhìn thấu Tô Thanh, sự căng thẳng trong lòng cô càng trở nên đậm đặc hơn.

"Nai ~!" Gardevoir khẽ ngân nga một tiếng.

Cùng với mệnh lệnh của Diantha truyền vào tai Gardevoir.

Gardevoir trên sàn đấu cũng đã hành động.

Hai tay nó hơi nâng lên, sau đó dưới sự điều khiển của Gardevoir.

Từng đốm sáng hồng phấn xuất hiện trong không khí.

Các đốm sáng hồng phấn đều phát ra ánh sáng chói mắt, trông trong suốt và tinh khiết.

Khi tất cả ánh sáng cùng xuất hiện.

Ánh sáng hồng phấn, đều chỉnh tề hội tụ về một chỗ.

Sau đó trên đỉnh đầu Gardevoir hình thành một khối năng lượng giống như hình mặt trăng bình thường.

Phát ra một luồng sức mạnh hùng vĩ.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Chỉ trong tích tắc.

Sau khi ngưng kết hoàn tất, Gardevoir đã trực tiếp ném nó ra.

Ánh sáng hồng phấn lao đi không thể cản phá.

Gần như trong nháy mắt, Mặt Trăng Chi Lực mà Gardevoir sử dụng đã đến trước mặt Mewtwo.

Nhưng điều bất ngờ là.

Đối mặt với đòn tấn công như vậy, Tô Thanh lại không hề ra bất kỳ mệnh lệnh nào.

Tình huống này xuất hiện, cũng không khỏi khiến Diantha ở đối diện hơi cảm thấy khó hiểu.

Chương 163

Tương tự như vậy.

Đối với cảnh tượng xuất hiện.

Trong lòng Cynthia cũng ẩn chứa một dự đoán.

Cô thầm nghĩ.

Tô Thanh không thể là một người hữu dũng vô mưu.

Vậy thì nguyên nhân có thể khiến Tô Thanh yên tâm thực hiện hành động này, e rằng cũng nằm ở sức mạnh của Mewtwo.

Trước đó, trong quá trình Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh xuất chiến.

Trên mặt Tô Thanh cũng xuất hiện sự lo lắng.

Nhưng đối mặt với Mewtwo trước mắt, Tô Thanh lại không có cảm giác đó.

Trên mặt anh còn đầy vẻ tươi cười.

Vì vậy, sức mạnh của Pokémon này. ....., có thể, sức mạnh còn mạnh hơn cả Blaziken Dị Sắc.

"Hít!" Cùng với suy nghĩ này xuất hiện.

Cynthia gần như trực tiếp hít một hơi lạnh.

Dù sao trong mắt Cynthia, Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh gần như đã được xác nhận là cấp Master.

Vậy thì. .....

Chậc chậc, thật sự không dám tưởng tượng.

Phản ứng, vẻ mặt tươi cười của Cynthia cũng hoàn toàn bị sự

kinh ngạc chiếm giữ.

Tại hiện trường, cùng với suy nghĩ của Cynthia.

Trận chiến trên sàn đấu cũng đã có kết quả.

Mặt Trăng Chi Lực màu hồng trực tiếp công kích vào Mewtwo.

Vô số sức mạnh, thi nhau cố gắng va chạm vào cơ thể Mewtwo.

Muốn xuyên qua cơ thể Mewtwo, gây ra tổn thương lớn cho Mewtwo.

Nhưng đối mặt với đòn tấn công như vậy.

Làn da của Mewtwo lại cứng như tường thép, gần như không thể bị đâm xuyên.

Hoàn toàn không cho Mặt Trăng Chi Lực cơ hội xuyên thủng.

Nó liền dựa vào bản năng cơ thể, đẩy bật những sức mạnh đó trở lại.

Mặt Trăng Chi Lực vốn ngưng tụ về một chỗ, trực tiếp tan rã.

Sau đó bay tán loạn về bốn phía.

Khi công kích vào mặt đất còn tạo ra từng lớp bụi dày.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng với những luồng năng lượng không ngừng phát tán, biến mất.

Tình hình tại hiện trường cũng lại một lần nữa trở về yên tĩnh.

Thật bất ngờ.

Dưới một đòn tấn công.

Mewtwo của Tô Thanh không hề có bất kỳ phòng hộ nào.

Lại hoàn toàn không bị thương.

Trông như thể nó hoàn toàn không coi Mặt Trăng Chi Lực ra gì.

“Hít! . ....., có thể sao?!” Lập tức, trừ Cynthia đã có dự đoán.

Diantha ở đối diện.

Cùng với người quản lý của Diantha đang theo dõi trận đấu, và Serena đều cùng bị kinh ngạc.

Sức mạnh của Pokémon này rốt cuộc là bao nhiêu?

Trong đòn giao đấu vừa rồi, Mewtwo thậm chí còn không chủ động phát ra sự dao động cấp bậc của mình.

Chỉ dựa vào phòng ngự bằng cơ thể, chống lại uy lực của một đòn tấn công.

Thực sự đã vượt ra ngoài phạm trù cấp Quán Quân.

Chẳng lẽ lại là một Pokémon cấp Master nữa sao?!

Vừa nghĩ, không biết từ lúc nào, ánh mắt mọi người nhìn Tô Thanh đã thay đổi.

Một điểm, có thể nhìn thấy từ phản ứng của người quản lý.

Nếu trước đây người quản lý theo đuổi, sùng bái Tô Thanh.

Thì bây giờ không thể chỉ dùng hai từ ngữ đó để hình dung nữa.

Lúc này thái độ của người quản lý đối với Tô Thanh, gần như đã đạt đến mức độ sùng bái như cuồng tín.

Trong lòng cô, khái niệm về Tô Thanh và Pokémon của anh, gần như đã được vẽ lên với hình ảnh của thần linh.

Rõ ràng không phải là sức mạnh mà con người và Pokémon bình thường có thể thể hiện ra.

Không.

Mặc dù vậy, Diantha vẫn không hề bỏ cuộc.

Ngón tay cô đã đặt lên bề mặt của Đá Mega, ... nhẹ nhàng nhấn một cái, sau đó từng luồng ánh sáng trắng, trực tiếp dâng trào về phía Gardevoir trên sàn đấu.

Biến hình thái của Gardevoir, trở lại thành Mega Gardevoir.

Tiến vào trạng thái Tiến hóa Mega.

Vù vù vù!

Đối mặt với sự Tiến hóa Mega của Gardevoir.

Thật bất ngờ đối với Diantha.

Tô Thanh lại không chọn ngăn cản.

Trước đó, Tô Thanh không hề coi Gardevoir đó ra gì.

Nhưng nếu Gardevoir sử dụng Tiến hóa Mega, ít nhất Tô Thanh cũng nên nghiêm túc hơn một chút chứ.

Nhưng đáng tiếc, không hề.

Hoàn toàn không nhìn thấy bất kỳ sự nghiêm trọng nào trong ánh mắt Tô Thanh.

Anh trực tiếp để đối phương thành công hoàn thành Tiến hóa Mega, mắt tĩnh lặng nhìn đối thủ trở nên mạnh mẽ hơn. .....

Cứ để cảnh tượng như vậy diễn ra trước mắt.

Diantha không tin Tô Thanh sẽ không có chiêu bài cuối cùng.

Thậm chí, có thể Pokémon này của Tô Thanh, thật sự đang ở cấp Master.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng với từng luồng khí trắng dần tan biến.

Gardevoir trên sàn đấu cũng đã thành công hoàn thành Tiến hóa Mega.

Tiến vào trạng thái Mega.

Thấy vậy.

Trong lòng cảm thấy đại thế đã mất.

Nhưng Diantha vẫn không hề bỏ cuộc.

Dưới sự chứng kiến ngơ ngác của Cynthia và Serena cùng những người khác.

Diantha lại một lần nữa ra một mệnh lệnh kết hợp đầy bướng bỉnh.

“Mega Gardevoir, Dự Tri Vị, Niệm lực Cường hóa.” Bốp một tiếng!

Chương 164

Cùng với mệnh lệnh được đưa ra.

Mega Gardevoir đang tập trung tinh thần, cũng đã trực tiếp sử dụng hai kỹ năng.

Đầu tiên nó chắp hai tay lại, sau đó trực tiếp phóng ra một luồng năng lượng vô hình vô ảnh trúng vào Mewtwo.

Trong khi Mewtwo bất động.

Mega Gardevoir lại sử dụng Niệm lực Cường hóa.

Uy lực cao tới 90 của đòn tấn công đặc biệt hệ Siêu linh, ào ạt tuôn ra.

Trường lực Siêu linh cuồng bạo, không ngừng xông về phía cơ thể Mewtwo.

Nhưng, cơ thể bị trường lực Siêu linh bao phủ.

Mewtwo lại không hề lộ ra bất kỳ biểu hiện khó chịu nào, trông vẫn tràn đầy thần thái.

Vẻ mặt tràn đầy sự thản nhiên.

Thời gian chậm rãi trôi qua, gần như mỗi giây, thể lực của Mega Gardevoir cũng sẽ tiêu hao thêm một phần.

Trong lúc đó, cùng với Niệm lực không ngừng được giải phóng.

Trên trán Mega Gardevoir cũng đã hiện ra những giọt mồ hôi lớn như hạt đậu.

Hù hù hù!

Cùng với Niệm lực không ngừng tàn phá, đất đá, sỏi vụn, bụi bặm

trên sàn đấu đều bay lơ lửng trong không khí.

Bay lên xuống.

Nhưng cảnh tượng như vậy xuất hiện, lại vẫn không thể khiến Mewtwo có dù chỉ một chút hỗn loạn.

Tình hình trên sàn đấu, cứ thế rơi vào bế tắc.

Bước vào một trạng thái kỳ lạ.

"Cố lên, Mega Gardevoir." Nhìn Mewtwo trước mặt bất động, nhưng vẫn luôn có thể chống lại các đòn tấn công của Gardevoir.

Lúc này trong lòng Diantha cũng dâng lên một tia tuyệt vọng.

Tâm thần cô càng chấn động không thôi.

Nhưng dù vậy.

Diantha vẫn không hề trực tiếp bỏ cuộc.

Cô vẫn không ngừng cổ vũ Mega Gardevoir.

Tại hiện trường, có được sự cổ vũ của chủ nhân.

Lúc này Mega Gardevoir cũng có thêm động lực.

Vì vậy, nó vẫn không ngừng giải phóng trường lực Siêu linh, và các kỹ năng hệ Tiên.

Cố gắng phá vỡ phòng ngự của Mewtwo.

Mặt Trăng Chi Lực màu hồng lại một lần nữa phát động.

Ánh trăng hùng vĩ va chạm vào Mewtwo.

Phối hợp với Dự Tri Vị đã sử dụng trước đó.

Hai kỹ năng đồng thời phát động, Dự Tri Vị có sức mạnh cao tới 120, phối hợp với Mặt Trăng Chi Lực.

Kết hợp lại.

Hai luồng sức mạnh cuối cùng đã làm rung chuyển phòng ngự của Mewtwo.

Tạo ra một vài gợn sóng trên chiến trường.

Khiến Diantha, và Cynthia, không khỏi cảm thấy mắt mình sáng lên.

Chỉ là, ..., khoảnh khắc tiếp theo.

Sự thay đổi trên sàn đấu, lại khiến ánh mắt hy vọng vừa nãy, đã một lần nữa hóa thành tuyệt vọng.

"Mewtwo, Niệm lực Cường hóa!" Tô Thanh chậm rãi nói.

Đối mặt với Mega Gardevoir cấp Quán Quân của Diantha.

Tô Thanh cuối cùng vẫn không sử dụng Hỗn Loạn.

Mặc dù làm như vậy cũng có thể đánh bại Gardevoir đó, nhưng làm vậy cũng có một nhược điểm.

Sẽ khiến Diantha mất mặt.

Vì vậy Tô Thanh cũng sẽ không làm lựa chọn EQ thấp như vậy, thật sự vì không có lợi ích gì.

Bùm bùm bùm!

Cùng với mệnh lệnh Niệm lực Cường hóa được đưa ra, Mewtwo gần như ngay lập tức đã chấp hành mệnh lệnh của Tô Thanh.

Trong tích tắc.

Trường lực Siêu linh hùng vĩ gần như bao trùm toàn bộ sàn đấu, trực tiếp bao phủ hoàn toàn toàn bộ khu vực.

Sau đó nó trực tiếp khóa chặt Mega Gardevoir trên sàn đấu.

Trường lực Siêu linh hung mãnh trực tiếp với sheer force (sức mạnh tuyệt đối) áp chế lên Mega Gardevoir.

Gây ra sát thương chí mạng cho Gardevoir, đánh bay nó ra ngoài.

Cơ thể nó không ngừng đâm vào bức tường phía sau, phát ra một tiếng va chạm lớn!

Chỉ là, bức tường bên đó vì thuộc kiến trúc rìa của cửa hàng, nên mức độ kiên cố được bảo hộ bởi pháp tắc.

Lực va chạm mà lẽ ra có thể làm vỡ đôi một tảng đá lớn, lại không hề khiến bức tường bị tổn hại chút nào.

Trông thật kỳ lạ.

Hoặc, trông như đòn tấn công không đáng sợ như trong tưởng tượng.

Một điểm.

Từ ánh mắt của Diantha, tự nhiên cũng có thể nhìn ra.

Nhìn vẻ mặt cô ấy hơi lo lắng, nhưng lại không vội vã, cũng biết rồi.

Tô Thanh, Diantha chắc chắn nghĩ rằng Gardevoir tuy bị thương, nhưng không nghiêm trọng như tưởng tượng.

Chỉ là, sự thật xảy ra, nhất định sẽ tạo ra phản ứng dây chuyền.

Xoẹt xoẹt xoẹt.

Cùng với thể lực tiêu hao nhanh chóng, lúc này Gardevoir cũng đã hoàn toàn mất đi sức mạnh phản kháng.

Trên thân hình nó, các gen Mega bắt đầu dần thoái hóa, từng luồng khí trắng không ngừng xuất hiện từ cơ thể Mega Gardevoir.

Sau đó lại trực tiếp đi vào Đá Mega ở cổ Diantha.

Cơ thể thoái hóa về hình thái Gardevoir cơ bản.

“Ưm, Gardevoir!!” Thấy tình hình này, lúc này Diantha cũng không

còn bình tĩnh nữa.

Cô lập tức lấy ra Pokeball của Gardevoir.

Nhanh chóng chạy đến bên Gardevoir.

Cô đưa hai tay đỡ lấy vai Gardevoir, quan tâm hỏi tình hình hiện tại của Gardevoir.

Chỉ là.

Cơ thể rơi vào sự đau đớn dữ dội, Gardevoir lại không còn sức lực để đáp lời Diantha.

Vì vậy, nó chỉ đành nheo mắt.

Nhưng trạng thái lại trông yếu ớt và tiều tụy, có cảm giác như muốn nói gì đó, nhưng lại không thể nói ra.

Khiến Diantha đau lòng.

Tình huống này cũng khiến Diantha hơi lúng túng.

Cô hoảng loạn sờ túi trên người, kết quả lại kinh ngạc phát hiện trên người không có thuốc men kịp thời xử lý tình huống khẩn cấp.

Trong lúc lo lắng, nhất thời cô không biết phải làm sao.

“Khụ khụ!” Tô Thanh đến gần Diantha.

Nhìn vẻ mặt hoảng loạn của Diantha, Tô Thanh đang đứng phía sau Diantha không khỏi ho khan một tiếng, nhằm thu hút sự chú ý của Diantha.

“Cái đó, nghe tôi nói này.

Diantha!” Tô Thanh chậm rãi nói.

Ánh mắt hơi di chuyển xuống.

Chương 165

Chú ý thấy ánh mắt Diantha đã thành công bị thu hút.

Lúc này, Tô Thanh cũng lập tức giải thích nguyên nhân.

“Hãy dùng Pokeball thu Gardevoir lại, trong cửa hàng của tôi có máy trị liệu Pokémon.

Không cần hoảng loạn như vậy, Gardevoir chỉ là quá mệt mà thôi.

Yên tâm đi, tôi sẽ chữa lành cho nó.” Tô Thanh dịu dàng nói.

Đồng thời, biểu cảm trên mặt anh cũng trở nên ôn hòa, một nụ cười nở rộ trên má Tô Thanh.

Khiến Diantha chỉ cảm thấy tâm trạng thoải mái, trong lòng dâng lên cảm giác như được tắm trong gió xuân.

Một lúc lâu sau.

Dưới tình huống phản ứng lại, Diantha mới lại hoảng loạn mở Pokeball trong tay.

Thu Gardevoir lại, sau đó lại đưa cho Tô Thanh.

Khiến Tô Thanh không khỏi toát mồ hôi. .....

Phòng trị liệu; Khoảng hơn 10 phút sau.

Cùng với thời gian trôi qua, lúc này Gardevoir cũng đã hồi phục bình thường.

Dưới sự giúp đỡ của máy móc, nó đã thành công hồi phục thể lực trở lại trạng thái sung mãn.

Còn về Mewtwo của Tô Thanh?

Trong quá trình đó, Tô Thanh đã sớm thu Mewtwo trở lại.

Dù sao nó cũng là một Thần Thú, IQ cực cao, có suy nghĩ riêng.

Việc ở ngoài lâu, đối với Tô Thanh mà nói tuy không ảnh hưởng nhiều.

Nhưng, bị coi như một con khỉ để mọi người vây xem, đối với bản thân Mewtwo mà nói.

Ảnh hưởng rất lớn.

Cũng chính vì vậy, Mewtwo mới chủ động trở về 'Ngôi nhà của Thần thú'.

Ước tính bảo thủ, chắc là lại đi tìm Mew, hoặc Darkrai, Suicune để đánh nhau rồi.

Ít nhất, từ khi quay về buổi chiều, Tô Thanh dường như không thấy Mew biến thành Umbreon Dị Sắc xuất hiện nữa.

Trong lúc đó.

Về Mewtwo, mặc dù trong lòng mọi người có suy nghĩ, và tò mò.

Nhưng không cưỡng lại được việc Tô Thanh không nói.

Vì vậy, dù tò mò đến mấy, Tô Thanh cũng không tiết lộ thông tin chi tiết cho mọi người.

Chỉ để lại một nụ cười cao thâm khó đoán. .....

Xoẹt xoẹt xoẹt ~ Vài ngày trôi qua, thời gian trôi nhanh như cắt.

Không biết từ lúc nào, thời gian đã là buổi sáng ngày thứ hai cuối cùng.

Đợi qua hết ban ngày hôm nay, nghỉ ngơi một đêm.

Ngày mai, Tô Thanh và Cynthia phải khởi hành rồi.

Điều đó khiến Tô Thanh không khỏi cảm thấy hơi không quen, cảm thấy thời gian trôi quá nhanh.

Trong những ngày liên tiếp đối chiến, sự phối hợp giữa Tô Thanh và Cynthia cũng có những tiến bộ vượt bậc.

Thậm chí trong đó còn xảy ra một chuyện vô cùng buồn cười.

Giáo sư Oak và Diantha phối hợp ngày càng thuần thục, thậm chí khiến Oak cũng phải thầm cảm thấy tiếc nuối.

Nếu không phải tâm tư hiện tại đều dồn hết vào việc đột phá học thuật, thì với mức độ ăn ý bây giờ, ông thật sự muốn cùng Diantha đi đăng ký xin một danh hiệu Quán quân song đấu của Liên minh.

Trong phòng của Tô Thanh. "A!!!" Một tiếng rên nhẹ vang lên.

Tô Thanh khẽ ngẩng đầu, ngồi dậy từ trên giường, theo quán tính giơ hai tay ra làm một cái ngáp dài.

Đầu hơi lắc lư, ánh mắt chuyển động nhìn qua lớp kính phía trên, cậu thấy được bìa rừng bên hồ bình lặng ở phía xa cùng với cụm lều trại có vẻ đặc biệt cô độc.

Không có các Trainer làm phiền, buổi sáng hôm nay có vẻ đặc biệt yên tĩnh.

Do Tô Thanh thức dậy khá muộn, nên giáo sư Oak đã dẫn đám trẻ của trại hè tiếp tục đi thực hành khóa học... "A!" Tô Thanh lại vung vẩy hai cánh tay, vươn vai một cái.

Một lát sau, cậu nhớ lại chuyện tối qua.

Hình như tối qua Cynthia nói hôm nay tạm thời không đối chiến nữa, cô có việc nên phải rời đi trước.

Dường như nội bộ Liên minh có chuyện gì đó, giáo sư Carolina tìm cô để thương thảo.

Nhưng nhìn phản ứng của Cynthia lúc đó, chắc cũng không phải chuyện gì lớn.

Tô Thanh cũng chẳng quản nữa, dứt khoát coi như hôm nay được nghỉ một ngày, vì thế cậu mới ngủ được muộn như vậy.

Tương tự, biết hôm nay không có đối chiến, quản lý của Diantha tự nhiên cũng không ngồi yên được.

Thêm vào đó Cynthia đã đến Liên minh, Serena thì đi trại hè, nên tối qua quản lý của Diantha đã hỏi Tô Thanh xem hôm nay có muốn ra ngoài tham quan phong cảnh xung quanh không.

Đối với việc này, Tô Thanh bày tỏ sự bài xích mãnh liệt.

Đùa gì thế, phong cảnh xung quanh đây mà tôi còn xem ít sao?

Tô Thanh đầy vạch đen trên đầu.

Nếu là lúc Tô Thanh mới có cơ hội bước ra khỏi cửa hàng, có lẽ cậu sẽ cân nhắc xem có nên đi tham quan thế giới Pokémon hay không.

Nhưng hiện tại đã khác, với những kinh nghiệm thời gian qua, cộng thêm mỗi lần đối chiến đều cần thay đổi địa điểm, Tô Thanh cơ bản đã nắm rõ môi trường xung quanh như lòng bàn tay.

Đã quá quen thuộc nên cậu không còn khao khát gì nữa, quay lại với cuộc sống trạch nam, trực tiếp từ chối đề nghị của người quản lý.

Sau khi bị từ chối, mục tiêu của người quản lý tự nhiên khóa chặt lên người Diantha.

Không còn cách nào khác, không chịu nổi sự nhèo nhẹo bám riết và ánh mắt cá chết của quản lý, sáng sớm Diantha đã bị lôi đi mất, lấy danh nghĩa là đi ngắm phong cảnh.

Theo lời Tô Thanh nói, thực ra là rảnh rỗi sinh nông nổi thôi. [Đinh đông~ Chúc mừng túc chủ hoàn thành thành công đơn hàng thứ 500, thu nhập 20 triệu.

Số dư tích phân hiện tại là 22,5 tỷ.] [Chúc mừng túc chủ số đơn

hàng của cửa hàng đạt mốc 500, mở ra Bí cảnh đỉnh cấp đặc biệt (Bí cảnh có nguy hiểm).

Cổng Bí cảnh đã mở, túc chủ có thể tự do tiến vào.] "Hả?!" Tô Thanh ngây người tiếp nhận thông tin hiện lên trong đầu.

Thấy hai thông báo xuất hiện liên tiếp, cậu không khỏi ngẩn ra một chút.

Cùng với những trận chiến diễn ra liên tục, Tô Thanh đã miễn dịch với báo cáo đơn hàng nên cũng không để ý lắm.

Cậu chỉ biết là có thêm mấy nhân vật khá nổi tiếng đã tới, rút được các vật phẩm liên quan đến Mega Pokémon.

Ví dụ như Gardenia, Thủ lĩnh Đạo quán hệ Cỏ của vùng Sinnoh, cô ấy đã rút được một bộ Mega, cộng thêm một con Venusaur.

Cân nhắc tác dụng thực tế của Venusaur và sức chiến đấu thực sự trong thế giới thực có thể gây ảnh hưởng đến xã hội, phối hợp với thẩm mỹ không phù hợp của đối phương, cô ấy đã không xuất hiện trong danh sách dự lưu của Tô Thanh.

Cuối cùng cậu chọn cách để mặc đối phương.

Thậm chí còn có nữ chính của vùng Sinnoh là Hikari xuất hiện.

Nhờ vận khí của nữ chính, Hikari đã thành công rút được một con Ampharos có thể Mega và nhận được một bộ Đá Mega.

Trong lúc Hikari không đủ tiền, theo gợi ý của Tô Thanh, Kojiro đã đứng ra thanh toán hộ.

Đương nhiên Hikari và Kojiro chắc chắn không có giao tình gì, nhưng Tô Thanh thì có.

Dưới sự khuyên bảo đắc lực của Tô Thanh, Kojiro rất tán đồng quan điểm của cậu.

Theo lời Tô Thanh, tiền để trong tay Kojiro cũng lãng phí, chi bằng đầu tư một chút, cho Hikari vay tiền.

Sau này để Hikari trả góp, Kojiro có thể thu thêm một ít tiền hoa hồng.

Về điểm này, mẹ của Hikari là cô Johanna cũng biết, bà đã trực tiếp đưa cho Kojiro một nửa số tiền, số còn lại sẽ được hoàn trả định kỳ.

Tuy tổng số tiền nhìn qua có vẻ lớn, nhưng thực tế có một con Mega Pokémon như vậy, theo thời gian, chắc chắn sẽ thu hồi vốn được.

Có điều đối tượng thu tiền chắc chắn không phải Tô Thanh nữa, mà phải từ các giải đấu lớn của Liên minh hoặc tham gia các hoạt động, triển lãm mới có thể thu về.

Vì vậy, tuy quy trình hơi rắc rối một chút nhưng cũng không bên nào bị tổn thất thảm trọng, thật sự là đôi bên cùng có lợi.

Chính vì vậy, dần dần Tô Thanh cũng ít chú ý đến số tiền, kết quả mới có cảnh tượng như lúc này.

Khoảnh khắc thông tin trong đầu hiện ra, Tô Thanh đã bị kinh ngạc.

Không ngờ chỉ mấy ngày mà đơn hàng đã lên tới số 500.

Chương 166

Xem ra thái độ làm việc của bộ ba Team Rocket cũng ổn đấy chứ.

Theo tiến độ kinh doanh trước đây của Tô Thanh, trong thời gian ngắn mà tập hợp được số lượng nhiều như vậy, nếu những người mua đó không bị bộ ba này "tẩy não" thì tuyệt đối không thể nào.

Chắc chắn bộ ba đã tốn không ít công sức thuyết phục khách hàng.

Con số 22,5 tỷ khiến trong lòng Tô Thanh thầm mong đợi.

Phối hợp với việc còn cả một ngày trước trận đại chiến ngày mai, cộng thêm Bí cảnh mới vừa mở, Tô Thanh hoàn toàn có thể trước khi khai chiến tiến vào Bí cảnh một chuyến.

Trước khi vào Bí cảnh, 22,5 tỷ có thể phát huy tác dụng không nhỏ, có khả năng giúp Tô Thanh rút được một Pokémon có thực lực khá tốt.

Theo kinh nghiệm trước đây, hơn 10 tỷ thì đại ước có thể rút được Pokémon tiềm năng Tam cấp thần, ví dụ như Shaymin mà Kojiro rút lúc đầu, giá cả dao động khoảng 11 tỷ đến hơn 13 tỷ.

Đương nhiên giá cả có tăng lên một chút, từ 12,7 tỷ đến 14,8 tỷ cũng có khả năng rút được Pokémon tiềm năng Nhị cấp thần, ví dụ như Darkrai Dị sắc mà Tô Thanh rút được.

Không chỉ tiềm năng vô cùng mạnh mẽ mà còn là Pokémon Dị sắc, có thể nói tính giá trị cực cao.

Vì thế, suy ra từ mức giá, nếu sử dụng 22,5 tỷ để rút, Tô Thanh gần như chắc chắn có thể nhận được một Pokémon tiềm năng Nhị cấp thần.

Thậm chí...

Chậc chậc!

Suy tính một hồi, tâm tư Tô Thanh cũng bị lay động, giây lát sau cậu dứt khoát đứng dậy, không muốn ở lì trong phòng nữa.

Tô Thanh chỉ muốn nhanh chóng lên lầu xem thử xem 22,5 tỷ rốt cuộc có thể triệu hồi ra Pokémon như thế nào để chiến đấu cho mình.

Vèo một tiếng, cùng với ý nghĩ nảy sinh, Tô Thanh nhanh chóng vớ lấy quần áo bên giường, đi đứng loay hoay vài cái đã mặc xong xuôi.

Cậu hơi cúi đầu nhìn lướt qua, sau khi xác nhận không có vấn đề gì, Tô Thanh liền đi qua sân đấu rồi trực tiếp đi lên thang máy, bắt đầu lần rút thưởng căng thẳng nhất trong đời. "22,5 tỷ đấy, không biết Pokémon như thế nào sẽ bị mình rút trúng đây." Tô Thanh căng thẳng thầm nghĩ, tâm trạng có vẻ đặc biệt phấn khích.

Cạch!

Tiếng động giòn giã vang lên từ cửa thang máy, ngay sau đó tầm mắt Tô Thanh mở ra, đập vào mắt cậu là chiếc máy vặn trứng trong cửa hàng khiến cậu vô cùng mong đợi.

Do đang là sáng sớm, ngoại trừ vị khách thứ 500 vừa hoàn thành giao dịch đã rời đi, trong cửa hàng không còn vị khách nào khác.

Còn về nhân viên, người đang trực ở cửa hàng chính là Kojiro.

Nghe thấy tiếng động, Kojiro cũng quay đầu lại, nhìn về phía Tô Thanh vừa bước ra từ thang máy. "Ơ?

Lão đại Tô Thanh cũng định ra ngoài sao?!" Thấy Tô Thanh bước ra khỏi thang máy, Kojiro không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì trước đó đã thấy mấy người đều đi rồi, nếu Tô Thanh cũng đi nốt thì trong cửa hàng chẳng phải chỉ còn lại ba người bọn họ sao.

"À, tôi không định ra ngoài." Nghe vậy, Tô Thanh khẽ lắc đầu phủ nhận.

Đồng thời, tầm mắt cậu rơi vào người Kojiro, hơi suy nghĩ một chút, trong lòng Tô Thanh nảy ra ý định đuổi khéo cậu ta đi.

Lúc này cậu mỉm cười, nhìn Kojiro khiến anh ta cảm thấy kỳ quái. "Kojiro.

Phiền cậu đi pha giúp tôi hai tách cà phê nhé, loại khác nhau, cố gắng chọn hương vị độc đáo một chút.

Có thể pha nhiều hơn." Tô Thanh mỉm cười nói, đồng thời bước tới bên cạnh Kojiro, giơ tay vỗ vỗ vai anh ta. "Hả?!" Nghe vậy, Kojiro vốn chưa từng làm việc này không khỏi ngẩn ra, vẻ mặt đầy kinh ngạc và đờ đẫn.

Nhưng nửa ngày sau phản ứng lại, mặt anh ta liền nở nụ cười, lập tức đáp lại chỉ lệnh của Tô Thanh: "Rõ, lão đại Tô Thanh!" Kojiro gật đầu ra hiệu rồi đi thẳng vào nhà bếp.

Chứng kiến Kojiro vào bếp và đóng cửa lại, lúc này cả không gian chỉ còn lại mình Tô Thanh. "Ra đây nào, Mewtwo!" Mặc dù nếu có người đột nhiên xuất hiện cũng sẽ không nhìn thấy hình ảnh trong máy vặn trứng, nhưng để bảo đảm, Tô Thanh quyết định thả Mewtwo ra, sau đó vặn xoắn không gian xung quanh, dùng sức mạnh tâm linh phong tỏa tất cả các lối vào có thể dẫn đến khu vực này.

Làm xong tất cả, Tô Thanh tự nhiên bắt đầu đợt rút thưởng.

Cùng với việc đưa thẻ tài khoản vào và nhập xong số tiền, toàn bộ 22,5 tỷ tiền mặt gần như được đổ hết vào trong một khoảnh khắc.

Dưới sự chú ý của Tô Thanh và Mewtwo, một tiếng cạch vang lên, máy móc bắt đầu chuyển động.

Vòng sáng màu vàng quen thuộc lại hiện lên trên màn hình, nhảy

qua hết quả Master Ball này đến quả Master Ball khác.

Đúng vậy, không sai, ngoài dự liệu, sau khi đổ 22,5 tỷ vào, lần đầu tiên Tô Thanh nhìn thấy trên giao diện phần lớn các cầu thể gần như toàn bộ là Master Ball.

Chỉ có một phần nhỏ mới là Luxury Ball vốn nhìn có vẻ cao quý.

Trước mặt Master Ball, một vài quả Luxury Ball cũng trở nên nhạt nhẽo, trông thật nghèo nàn. "Làm ơn đi, nhất định không được là Luxury Ball!" Nhìn vòng sáng màu vàng không ngừng nhảy động, nội tâm Tô Thanh liên tục cầu nguyện.

Nhất định không được là Luxury Ball, nếu chẳng may trúng nó thì phẩm chất Pokémon rút được chắc chắn sẽ thấp xuống.

Đối với Tô Thanh mà nói, rõ ràng là lỗ nặng.

May mắn thay, theo lời cầu nguyện của Tô Thanh, vị trí vòng sáng vàng dừng lại đúng như cậu mong đợi.

Vòng sáng dừng lại ở một quả Pokeball có màu tím chủ đạo, phía trên có chữ M. "Nice!" Thấy đã rút trúng một quả Master Ball, mặc dù chưa biết rốt cuộc là Pokémon gì nhưng Tô Thanh đã muốn reo hò rồi.

Theo kinh nghiệm trước đây, Nhị cấp thần Darkrai Dị sắc chỉ cần Luxury Ball, vậy thì Pokémon trong Master Ball cơ bản là bảo chứng Nhất cấp thần.

Trong số ít những Pokémon đó, rút trúng con nào đây?

Trong đám Nhất cấp thần thực sự có quá nhiều Pokémon mạnh đến bùng nổ.

Ví dụ như nỗi nhục thần thú Groudon, hay thủy tổ của biển cả, thần đại dương Kyogre.

Hoặc là con rồng thống trị bầu trời Rayquaza, à không, nên gọi là

Caterpie biến dị.

Hay là siêu thần thú vùng Sinnoh, Song Long Thời Không?

Hai siêu thần thú hỗ trợ Arceus quản lý thế gian.

Nếu trong số nhiều Nhất cấp thần đó được tự chọn một con, cuối cùng Tô Thanh chắc chắn sẽ chọn giữa Song Long Thời Không hoặc Giratina thống trị Thế giới Phản chiếu, rồi có cả Rayquaza, và rồng mạnh nhất mặt đất Kyurem.

Bao gồm cả Mewtwo đã thu phục, cậu sẽ cân nhắc giữa 6 con Pokémon này.

Nhưng vì đã có Mewtwo rồi, mức độ khao khát của Tô Thanh đối với Mewtwo tự nhiên không còn cao nữa, cậu chỉ chọn trong số 5 con còn lại thôi.

Tuy nhiên, đó cũng chỉ là ảo tưởng của Tô Thanh, việc có thể rút được một trong 5 con có giá trị cao nhất hay không thì chưa chắc.

Cạch!

Cùng với suy nghĩ của Tô Thanh, kết quả cuối cùng đã có.

Khoảnh khắc Pokeball mở ra, một Pokémon cường tráng đập vào mắt Tô Thanh.

Ngoại hình của nó hơi giống một loài thuộc họ chó, trong miệng còn ngậm một thanh kiếm dài. "Ồ?

Không ngờ lại rút trúng con này!" Kinh ngạc nhìn Pokémon trước mặt, khóe môi Tô Thanh không khỏi khẽ nhếch lên.

Nếu là con Pokémon này thì cũng không phải là không thể chấp nhận được. [Zacian] [Giá bán]: 22,5 tỷ. [Hình thái]: Kiếm Vương (Crowned Sword). (Có thể chuyển sang hình thái Chiến Binh) [Hệ]: Tiên + Thép. (Hình thái Chiến Binh là hệ Tiên thuần) [Giới tính]:

Không giới tính. [Đặc tính]: Bất Nạo Chi Kiến. (Khi ra trận, Tấn công sẽ tự động tăng lên một cấp) [Thiên phú]: Nhất cấp thần. [Chiến lực]: Nhị cấp thần sơ kỳ.

Cấp 98 (Chịu ảnh hưởng của hình thái Kiếm Vương, tạm thời tăng lên cấp 99, Nhị cấp thần trung kỳ).

Hít!

Nhìn thuộc tính của Pokémon trước mặt, Tô Thanh không khỏi thầm tắc lưỡi.

Zacian, với tư cách là Nhất cấp thần của vùng Galar, sở hữu thiên phú vô cùng tuyệt vời.

Giá bán chỉ có 22,5 tỷ, Tô Thanh tuyệt đối hời to rồi.

Thậm chí những điểm tốt của Zacian rõ ràng còn mạnh hơn 6 con Pokémon mà Tô Thanh liệt kê lúc nãy.

Về lý do tại sao, đương nhiên cũng liên quan đến điểm chung. 6 con Pokémon phía trước, ngoại trừ Mewtwo, cơ bản đều có chung một điểm là hệ Rồng.

Mà hễ là hệ Rồng thì chắc chắn sẽ không tránh khỏi liên quan đến hệ Băng hoặc hệ Tiên.

Sự khắc chế thuộc tính thông thường trong chiến đấu vốn đã vô cùng quan trọng, huống chi là trận chiến giữa các Thần thú.

Thậm chí còn hoàn toàn miễn dịch?!

Một mối quan hệ khắc chế thuộc tính như vậy khiến Zacian khi đối đầu với các Nhất cấp thần hệ Rồng chiếm giữ quyền chủ động tuyệt đối.

Chương 167

Ngoài ra, phối hợp với hệ Thép có thêm ở hình thái Kiếm Vương, Zacian cũng có thể miễn dịch với sát thương từ hệ Độc.

Như mọi người đã biết, hệ Thép là hệ có kháng tính tốt nhất trong tất cả các thuộc tính.

Do đó, tổng hợp về năng lực sinh tồn, Zacian chiếm giữ vị trí sinh tồn vô cùng có lợi trong số các Nhất cấp thần.

Ở điểm này thậm chí còn mạnh hơn Xerneas.

Cùng là Nhất cấp thần hệ Tiên, Xerneas rõ ràng không bằng Zacian ở hình thái Kiếm Vương về khoản phòng ngự thuộc tính.

Có Zacian, sau này Tô Thanh nếu đối đầu với những Thần thú hệ Rồng mạnh mẽ, xác suất thu phục cũng sẽ cao hơn.

Thậm chí nếu để Tô Thanh thu phục được rồng mạnh nhất mặt đất là Kyurem, lợi dụng sự chế ước kép giữa Thần thú hệ Băng và Thần thú hệ Tiên, Tô Thanh thậm chí có thể hốt trọn ổ tất cả Pokémon hệ Rồng.

Chỉ là, có lẽ điểm duy nhất khiến Tô Thanh hơi tiếc nuối là Zacian không có năng lực Tiến hóa Mega.

Zacian sở hữu hình thái đặc biệt.

Trong trò chơi, Zacian có thể thông qua việc nhận được Thanh Kiếm Rỉ Sét, ngậm nó trong miệng để hoàn thành chuyển đổi hình thái.

Từ hình thái Chiến Binh Dày Dạn Kinh Nghiệm chuyển thành Kiếm Vương.

Chỉ số chủng tộc cũng sẽ trực tiếp từ 670 tăng lên 720, ngang hàng với Sáng Thế Thần Arceus.

Nhưng nhìn chung, sự gia tăng này so với Tiến hóa Mega thì có vẻ hơi khiêm tốn một chút, chỉ tăng 50 điểm chỉ số chủng tộc.

Tuy nhiên, dù chỉ tăng 50 điểm nhưng không phải là không có tin tốt lành nào.

Ít nhất 50 điểm chỉ số này hoàn toàn được dồn vào mũi đao. 10 điểm được phân bổ vào Tốc độ, 40 điểm còn lại hoàn toàn dồn vào Tấn công.

Kéo chỉ số Tấn công vật lý lên 170, Tốc độ lên 148.

Mặc dù những con số này trông không rực rỡ như tưởng tượng, nhưng theo hiểu biết của Tô Thanh, đơn vị đo lường chỉ số chủng tộc của Thần thú và Pokémon thông thường dường như có chút khác biệt.

Một điểm chỉ số của Thần thú rõ ràng chứa đựng sức mạnh mạnh hơn rất nhiều so với một điểm của Pokémon thường.

Vì vậy, tổng hợp lại, các chỉ số này cũng không tệ chút nào, đây là một Pokémon vô cùng mạnh mẽ.

Ngoài ra, về điểm này hoàn toàn có thể phân tích được từ giao diện thuộc tính.

Ít nhất thực lực của Zacian mới chỉ có cấp 98.

Với khái niệm chỉ mới cấp 98 của một Tam cấp thần, Zacian lại trực tiếp sở hữu chiến lực Nhị cấp thần sơ kỳ.

Điều này chứng tỏ tiềm năng của Zacian cực kỳ giống với Mewtwo dưới trướng Tô Thanh.

Sau này, dưới sự cộng thêm của hình thái Kiếm Vương, thực lực của Zacian thậm chí có thể đột phá cấp 99, giai cấp thực lực chuẩn

xác còn có thể đạt tới Nhị cấp thần trung kỳ.

Có thể nói là một sự đột phá vô cùng trọng đại, thậm chí có thể vọt lên trở thành chiến lực mạnh nhất hiện tại trong tay Tô Thanh, vượt qua cả Mew mạnh nhất dưới trướng Tô Thanh trước đây.

Ngoài ra, so với việc là một Pokémon huyền ảo như Mew với chỉ số chủng tộc cực kỳ bình quân, thì với tư cách là Zacian Kiếm Vương, sự phân bổ chỉ số chủng tộc rõ ràng ưu tú hơn nhiều, lực tấn công cũng mạnh hơn rõ rệt.

Thêm vào đó, Zacian trong chiến đấu có thể trực tiếp kích hoạt tăng Tấn công thêm một giai cấp, khiến Zacian thường có thể chiếm lĩnh vị trí có lợi trên sân ngay khi vừa bắt đầu trận chiến.

Đây quả thực là một Pokémon vô cùng tốt, lần rút thưởng này của Tô Thanh không thể hoàn mỹ hơn.

Trong thâm tâm Tô Thanh thầm nghĩ, rút trúng Pokémon như thế này, chẳng lẽ đã dùng hết vận may của ngày hôm nay rồi sao.

Gừ gừ!

Cùng với việc Tô Thanh hoàn thành rút thưởng, máy vặn trứng cũng bắt đầu rung động.

Ngay sau đó, một quả Pokeball màu tím tròn trịa lăn xuống, xuất hiện trong tầm mắt Tô Thanh, đây cũng là quả Master Ball thực sự đầu tiên xuất hiện từ máy vặn trứng, có thể nói là đã mở ra lịch sử.

Không chút do dự, đối mặt với một quả Master Ball khiến người ta phấn chấn như vậy, Tô Thanh lập tức cúi người xuống, giơ tay lấy Master Ball vào trong tay. "Hô hô hô~!" Tâm trạng kích động, cậu thở hắt ra một hơi, cố gắng đè nén sự phấn khích và một chút căng thẳng trong lòng.

Vẻ mặt Tô Thanh có vẻ đặc biệt căng thẳng, cậu nắm chặt Master

Ball trong hai lòng bàn tay giơ lên trước mặt.

Trong lúc đó, do tinh thần đang hưng phấn tột độ, hai cánh tay cầm Master Ball của Tô Thanh hơi run rẩy không ngừng.

Nhịp tim cũng liên tục đập nhanh chậm thất thường, hít thở hơi khó khăn.

Đặc biệt là khi liên tưởng đến hình ảnh nếu hệ Tiên của mình đối đầu với Rayquaza, Pokémon hệ Rồng nổi tiếng nhất, hay Song Long Thời Không.

Chậc chậc!

Đúng là một bức tranh kinh điển thế giới, đẹp không sao tả xiết.

Trong lúc Tô Thanh đang mải mê suy nghĩ, Mewtwo ở bên cạnh thông báo, dường như Kojiro đã chuẩn bị xong cà phê, đang đi về phía cửa.

Nó hỏi có nên triệt bỏ phong tỏa sức mạnh tâm linh không?

Hả?

Ngẩn ra một giây, sau khi phản ứng lại, Tô Thanh lập tức gật đầu, sau đó cúi đầu nhìn xuống Master Ball trong tay.

Ngón tay khẽ chạm vào một cái, Tô Thanh trực tiếp thu nhỏ nó lại như trạng thái một quả cầu yoyo bản phóng đại, thuận tay bỏ vào túi quần bên cạnh, rồi giả vờ như không có chuyện gì xảy ra, rút thẻ tài khoản lại.

Cùng lúc Tô Thanh hoàn thành các động tác, Mewtwo ở bên cạnh cũng nhanh chóng thu hồi Sức mạnh tâm linh.

Thu hết các chướng ngại tinh thần tại hiện trường vào trong đầu.

Tiếp đó, không ngoài dự liệu, một tiếng cạch nhẹ vang lên truyền vào tai Tô Thanh.

Ngay sau đó hiện ra trong tầm mắt cậu là Kojiro đang mỉm cười bưng 4 tách cà phê đi ra.

Ơ!

Hỏi tại sao lại là 4 tách, rõ ràng Kojiro cũng là người theo đuổi chất lượng cuộc sống, đã làm thì làm luôn cho mình một tách chứ. "Xin lỗi nhé, lão đại Tô Thanh.

Vì đã lâu không ở nhà nên tôi cũng lâu rồi không pha cà phê hay mấy thứ này, thời gian trôi qua nên tay nghề có hơi chút mai một.

Nhưng chắc là hương vị vẫn ổn đấy." Vừa nói, Kojiro vừa lộ ra vẻ cười gượng, định đưa tay gãi gãi sau gáy nhưng vì hai tay đang bưng khay nên không thể thực hiện được, trông hơi thiếu tự nhiên.

Tuy nhiên, trong quá trình đó Kojiro rõ ràng cũng chú ý đến sự xuất hiện của Mewtwo, vì thế trên mặt không khỏi lộ ra một chút kinh ngạc.

Ánh mắt hơi cúi xuống nhìn 3 tách cà phê trong khay, lúc này Kojiro cũng phản ứng lại, ý của Tô Thanh lúc nãy là bảo mình chuẩn bị thêm một tách cho Mewtwo sao?... "À!" Ở bên kia, thấy biểu hiện của Kojiro, Tô Thanh cũng khẽ mỉm cười.

Sau đó cậu đưa tay lấy một tách, nhấp nhẹ một miếng.

Còn lại hai tách thì được Kojiro đặt cùng với khay lên quầy bên cạnh.

Sau đó, Kojiro cũng cầm lấy tách cà phê đặc chế của mình, nhấp một ngụm thức uống có hương vị tuổi thơ. "A!!!

Hương vị này đúng là đáng hoài niệm thật~!" Thưởng thức sản phẩm gần như giống hệt với cà phê uống hồi nhỏ, lúc này Kojiro cũng lộ vẻ hưng phấn, trên mặt càng hiện rõ vẻ cảm thán và hoài niệm.

Thấy vậy Tô Thanh cũng thầm cảm thán trong lòng.

Theo những gì biết được từ nguyên tác, cuộc đời Kojiro đúng là có chút khó nói hết.

Rõ ràng là mệnh thiếu gia đại công tử, nhưng lại cứ thích ra ngoài lăn lộn, đúng là nhân vật tiêu biểu của phái trải nghiệm, đã trải nghiệm qua đủ mọi kiểu sống của nhân loại. "Chủ nhân, cái này uống được sao~?" Ở bên cạnh, chứng kiến cảnh Tô Thanh nhấp nhẹ cà phê và thấy Kojiro uống cà phê với vẻ bồi hồi như vậy, trong đầu Mewtwo cũng hiện lên sự tò mò mãnh liệt đối với thứ gọi là cà phê này.

Nó không hiểu tại sao Kojiro và Tô Thanh khi uống cùng một thứ chất lỏng màu đen mà lại thể hiện ra những cảm xúc khác biệt lớn như vậy... "À, nếu muốn uống thì thử một chút đi, Mewtwo!" Dường như nhận ra Mewtwo đang lung lay và không quyết định được, vì thế Tô Thanh dứt khoát chủ động giúp Mewtwo đưa ra quyết định, không cho Mewtwo cơ hội lựa chọn mà bắt nó tự mình nếm thử.

Nghe vậy, sau khi phản ứng lại, Mewtwo không khỏi ngẩn ra một chút, nhưng giây lát sau cũng gật đầu.

Ngay sau đó Kojiro cảm thấy xung quanh hiện lên một luồng Sức mạnh tâm linh cuồn cuộn, rồi tách cà phê quả nhiên như bị điều khiển, bay thẳng lên không trung.

Dưới sự thao túng của Sức mạnh tâm linh, nó bay đến trước mặt Mewtwo.

Cảnh tượng này khiến Kojiro lập tức nhớ lại những gì đã trải qua trước đây.

Nhớ lại hình ảnh trước đó bị Mewtwo chi phối, trán Kojiro lập tức vã mồ hôi hột.

Hộc hộc hộc!

Thở dốc dữ dội, gương mặt Kojiro không còn vẻ hoài niệm nữa mà bị nỗi sợ hãi chiếm lấy.

Anh ta nhớ lại con Mewtwo có thể tùy ý sửa đổi tư duy và khống chế hành động của con người.

Hình như con Mewtwo trước mắt này cũng cùng loài.

Nếu không phải tận mắt thấy con Mewtwo này khá hiền lành, thật sự khó mà tin được hai con Pokémon này lại cùng loài, con Mewtwo kia thực sự bạo ngược như vậy.

Chỉ có thể nói, đúng là không hổ danh Pokémon hệ Siêu Linh sao?

Cũng đúng, Pokémon hệ Siêu Linh rất dễ nảy sinh dã tâm.

Do chỉ số IQ cực cao nên một số Pokémon hệ Siêu Linh có tư duy thiên lệch thường nảy sinh ý nghĩ muốn thay thế địa vị của con người...

Đồng thời, tầm mắt Tô Thanh cũng đã rơi vào người Mewtwo trong quá trình đó.

Tận mắt chứng kiến Mewtwo uống cà phê vào miệng, Tô Thanh cũng được toại nguyện thấy cảnh Mewtwo bị sặc.

Trong lòng cảm thấy thư thái, cậu không khỏi bật cười, sau đó lại quay đầu nhìn về phía Kojiro.

Chương 168

"Vậy thì tiếp tục làm việc đi, tôi không làm phiền Kojiro làm việc tốt nữa." Tô Thanh thong thả nói.

Dứt lời, Tô Thanh liền trực tiếp đi ra trước.

Thấy tình hình này, mặc dù cảm thấy không hài lòng với cà phê, nhưng Mewtwo cũng không thể làm gì hơn, chỉ có thể sử dụng Sức mạnh tâm linh nghiền nát tách cà phê cùng với nước cà phê thành bụi phấn, khiến Kojiro lạnh toát cả người.

Chậc chậc, nếu dùng lên người thì đúng là... vô tình!

Hộc hộc hộc.

Cơ thể cứng đờ quay đầu lại, nhìn theo bóng Tô Thanh và Mewtwo đi vào thang máy, lúc này Kojiro mới hoàn toàn thả lỏng. "Thật đáng sợ, thực sự quá đáng sợ." Kojiro chậm rãi nói, vừa nói vừa không ngừng vỗ vỗ vào ngực, rõ ràng là bị dọa không nhẹ.

Cùng lúc đó, Tô Thanh cũng đi thang máy xuống tầng hầm, bước vào sân đấu.

Đi qua không gian sân đấu, Tô Thanh đi thẳng tới căn phòng có Cổng Bí cảnh.

Vì muốn vào Bí cảnh thì chắc chắn phải qua căn phòng này, nên Tô Thanh trực tiếp đi thám thính trước. "Hả, tại sao?!" Kinh ngạc bước vào phòng Bí cảnh, Tô Thanh không thấy sự tồn tại của cánh cổng Bí cảnh thứ hai như tưởng tượng, chỉ thấy một bức màn ánh sáng y như trước. "Hệ thống, tại sao?

Tại sao ở đây không có cổng Bí cảnh thứ hai?

Không phải đơn hàng đạt 500 đã mở ra một Bí cảnh đặc biệt

sao?!" Tô Thanh lí nhí hỏi, hy vọng nhận được phản hồi từ hệ thống trong đầu. [Túc chủ, tình huống cụ thể, khi ngài bước vào cổng Bí cảnh, tin rằng ngài sẽ hiểu rõ thôi.

Mời ngài tự mình trải nghiệm.] Đối mặt với câu hỏi của Tô Thanh, câu trả lời của hệ thống vẫn lạnh lùng và trực tiếp như trước.

Nhận được lời gợi ý của hệ thống, Tô Thanh cũng không vội nữa, dù sao một lát nữa cũng sẽ nghiên cứu.

Nhưng trước khi vào Bí cảnh, Tô Thanh nhất định phải tận mắt thấy con Zacian này đã.

Vì vậy, Tô Thanh quyết định phải gặp mặt Zacian một lần trước, để tránh tình huống bất thường xảy ra trong Bí cảnh.

Nếu muốn Zacian xuất chiến mà lại vì không quen thuộc dẫn đến một chút sai sót thì hỏng.

Vừa nghĩ, Tô Thanh vừa mặc niệm một tiếng tiến vào Gia viên Thần thú.

Vèo!

Theo lời mặc niệm của Tô Thanh, khoảnh khắc sau bóng dáng cậu đã biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện trở lại, Tô Thanh đã ở trong một không gian mênh mông, xung quanh là thảo nguyên đại ngàn bát ngát.

Nơi đây có đủ loại hoa cỏ, mặt đất trông ẩm ướt như vừa trải qua một trận mưa rào, cỏ non đang điên cuồng vươn mình lớn mạnh.

Có thể nói, nơi đây chính là thiên đường cho các Pokémon ăn cỏ...

Đảo mắt nhìn một vòng, Tô Thanh cũng dễ dàng chú ý thấy Mewtwo xuất hiện.

Rõ ràng vì Tô Thanh và Mewtwo cùng tiến vào Gia viên Thần thú

nên được truyền tống trực tiếp đến cùng một địa điểm. "Nhờ mày đấy, Mewtwo." Nhìn thẳng vào Mewtwo, Tô Thanh thong thả nói.

Vì Mewtwo đã thấy hình ảnh Zacian ở hình thái Kiếm Vương rồi, nên mặc dù hiện tại Zacian chắc chắn không ở hình thái Kiếm Vương, nhưng ít nhất với sự thông minh tài trí của Mewtwo, nó chắc chắn cũng có thể nhận ra thân phận của đối phương.

Hưu hưu hưu!

Theo lời Tô Thanh, Mewtwo đã thực hiện mệnh lệnh, trên người nó phát ra từng lớp từng lớp sóng năng lượng vô hình.

Sức mạnh tâm linh không ngừng khuếch tán, sau đó dần dần bao trùm cả Gia viên Thần thú.

Tương tự, theo sự khuếch tán sức mạnh tâm linh của Mewtwo, Thần thú Mew ở phía xa tự nhiên cũng có cảm ứng, nó nghi hoặc giải phóng sức mạnh tâm linh, thành công giao hòa với Mewtwo.

Dần dần, sau khi nhận ra sự hiện diện của Tô Thanh, đôi mắt của Mew cũng không kìm được mà nheo lại.

Giây lát sau, Mew trực tiếp mang theo Suicune cùng với mấy con Eevee bay về phía khu vực của Tô Thanh và Mewtwo.

Ở phía bên kia, cùng với sự quét qua của sức mạnh tâm linh của Mewtwo, Zacian vốn đang chạy loạn như ruồi không đầu trong Gia viên Thần thú cũng đã dừng hành động lại, nghiêm túc nhắm mắt lại.

Cảm nhận được nguồn gốc của luồng sức mạnh tâm linh mạnh mẽ này.

Ồ~!

Nó khẽ mở mắt.

Ngay sau đó, Zacian vừa mở mắt ra đã như xác định được mục

tiêu, chạy thẳng về phía vị trí của Tô Thanh và Mewtwo.

Trong lúc di chuyển, nó có thể chạy được hàng trăm mét chỉ trong vài bước chân, đúng là rút đất thành thốn trong truyền thuyết, chỉ có thể dùng hai chữ thần kỳ để hình dung... "Thế nào?!

Mewtwo." Tô Thanh hơi chuyển tầm mắt, nhìn về phía Mewtwo sau khi thấy nó dừng động tác.

Tô Thanh tò mò lập tức đặt câu hỏi. "À, chủ nhân.

Hình như nó đã cảm ứng được khí tức của tôi, nên đang lao điên cuồng về phía này." "Hả?!" Nghe vậy, nhận được phản hồi từ Mewtwo, thấy vẻ mặt nghiêm túc của nó, Tô Thanh không khỏi ngẩn ra.

Sở hữu năng lực cảm tri siêu cường, chẳng lẽ không phải đặc quyền của Pokémon hệ Siêu Linh sao?

Zacian hệ Tiên mà cũng có loại sức mạnh này, đúng là khó hiểu.

Nhưng mặc dù trong lòng thắc mắc, Tô Thanh cũng không có cơ hội bộc phát, vì ngay sau đó không lâu, trên bầu trời trước mặt Tô Thanh đã hiện ra rất nhiều Pokémon.

Đang bay lơ lửng ở trung tâm chính là Mew của Tô Thanh.

Trước đó, đây là con Nhị cấp thần duy nhất dưới trướng Tô Thanh.

Vây quanh Mew, Tô Thanh thấy sự hiện diện của Umbreon Dị sắc cùng với Leafeon, Espeon, Sylveon và Suicune.

Dần dần, khi nhiều Pokémon tiến lại gần, tâm trạng Tô Thanh càng thêm thư thái. "Mew~!" Trong lúc bay, khi đến gần Tô Thanh, Mew đã bay lượn vòng quanh cậu, cái đuôi dài màu hồng phấn không ngừng đung đưa trên không trung.

Bay lơ lửng trên trời, Mew tỏ ra vô cùng nghịch ngợm. "Y~!" "Diệp~!" "Mễ~!" "Nguyệt~!" "Mễ ô~!" Hạ cánh xuống đất gần như trong tích tắc, những Pokémon này của Tô Thanh cũng lần lượt vây quanh cậu.

Suicune đi thẳng tới trước mặt Tô Thanh, đưa đầu ra khẽ húc nhẹ vào lòng bàn tay cậu.

Thấy cảnh này, Tô Thanh lập tức giơ tay đặt lên đầu Suicune, nhẹ nhàng xoa xoa, trong mắt hiện lên một nụ cười ấm áp.

Đồng thời, bốn con Pokémon khác cũng trong quá trình đó lần lượt lao về phía Tô Thanh.

Espeon sở hữu sức mạnh tâm linh và Leafeon có thực lực khá mạnh đã thành công chiếm được tiên cơ, đứng hai bên vai Tô Thanh.

Ở khoảng cách gần, tụi nó quan sát Tô Thanh, thỉnh thoảng lại thè cái lưỡi nhỏ mềm mại liếm liếm vào má cậu, sau đó còn dùng đầu dụi dụi vào người Tô Thanh để tỏ vẻ thân thiết. "Nguyệt~!" "Mễ~!" Cùng với việc Leafeon và Espeon đã yên vị, phía dưới tự nhiên chỉ còn lại Umbreon và Sylveon, vì thế chúng không khỏi phát ra tiếng kêu để thu hút sự chú ý của chủ nhân.

Ánh mắt hơi dời xuống, nhìn hai con Pokémon đang phát ra tiếng kêu, Tô Thanh không khỏi bật cười.

Sau đó cậu thu tay lại từ đầu Suicune, nhìn Suicune với vẻ hơi áy náy, tiếp đó liền cưng chiều cúi người xuống, nhìn hai con Eevee nhỏ phía dưới với vẻ hiền từ, giơ tay bế chúng vào lòng.

Hưu~!

Thong thả đứng dậy, trong quá trình đó, Tô Thanh cũng trực tiếp cười khẽ.

Không vì gì khác, vì sự thân thiết của bốn con Pokémon này thực

sự quá nhột, cảm giác trên mặt cứ tê tê. "Chẳng lẽ?

Umbreon, mày làm gì thế?!" Cảm nhận được bên má phải tê rần, Tô Thanh không khỏi sững người.

Tên Umbreon đáng ghét này, chắc không phải thực sự sử dụng chiêu Liếm Lưỡi đấy chứ?

Nếu vậy, phối hợp với cảnh tượng bây giờ thì đúng là hợp lý thật. "Nguyệt~!" Bị chủ nhân gọi tên, lúc này Umbreon cũng tỏ vẻ ngơ ngác.

Đầu hơi chuyển động, ánh mắt Umbreon đối diện với Tô Thanh, trong thần sắc đã hiện lên một chút tò mò.

Hai con mắt tròn xoe mở to, long lanh và sâu thẳm, nhưng ý nghĩa trong đó lại thể hiện sự vô tội mãnh liệt.

Đôi tai khẽ động đậy, như muốn nói: Không liên quan đến em, không phải em làm đâu.

Chỉ là, nếu không phải má phải cảm nhận rõ ràng hơn má trái, Tô Thanh đã tin thật rồi.

Không nhịn được, Tô Thanh cũng nảy ra ý định trêu chọc Umbreon Dị sắc.

Cậu khẽ dùng một tay ôm chặt Umbreon Dị sắc và Sylveon trong lòng, rồi tay phải đang rảnh rỗi giơ lên, áp sát vào cằm Umbreon, cù cù vào dưới cằm nó.

Chạm vào lớp lông nhung của Umbreon, cậu trêu đùa đối phương. "Nguyệt~ Nguyệt~ Nguyệt~!" "Hi hi hi, chủ nhân, em không dám nữa đâu~!" Bị Tô Thanh trêu chọc, Umbreon Dị sắc tự nhiên cũng hiểu là kế hoạch đã bị lộ, vì thế không khỏi hướng về phía Tô Thanh cầu xin tha thứ. "Hừ hừ, tạm tha đấy." Thấy điệu bộ làm nũng của Umbreon Dị sắc, lúc này Tô Thanh mới thầm gật đầu, thu tay lại.

Nhờ kẽ hở đó, Umbreon Dị sắc cuối cùng cũng có thời gian phản ứng, nó mở mắt ra, đôi mắt rơm rớm nhìn Tô Thanh.

Nhưng thần tình trong ánh mắt lại không hề u sầu, ngược lại còn tỏ ra vô cùng vui vẻ, dường như không phải khóc vì buồn mà là khóc vì cười quá nhiều.

Chương 169

Đúng là khiến người ta dở khóc dở cười. "Mễ~!" "Diệp~!" "Y~!" Tương tự, chứng kiến cảnh tượng đó, ba con Eevee khác của Tô Thanh tự nhiên cũng không cam lòng chịu thua, tất cả đều phát ra tiếng kêu của riêng mình, ánh mắt sắc lẹm nhìn về phía Tô Thanh.

Chúng hơi ngẩng đầu, dường như muốn Tô Thanh cũng phải xoa xoa phần thịt mềm dưới cằm mình. "À!" Thấy tình hình này, trong lúc Tô Thanh hơi ngỡ ngàng thì cậu cũng phản ứng lại, đưa tay xoa xoa cằm Sylveon trước.

Nhìn đôi mắt tròn xoe của Sylveon dần nheo lại thành hai vầng trăng khuyết cong cong, Tô Thanh mới thu tay lại, xoa xoa đầu và tai Sylveon.

Giây lát sau, tầm mắt cậu mới nhìn sang Leafeon và Espeon ở hai bên trái phải.

Cũng dùng thủ pháp tương tự như trước, cậu trêu đùa hai nhóc tì một hồi, khiến cả bốn con Eevee tại hiện trường đều nheo mắt cười.

Tuy nhiên, tình hình này diễn ra không được hài hòa cho lắm. "Mễ~!" "Miêu~!" Suicune và Mew nhìn chằm chằm cảnh tượng đó, đương nhiên tụi nó cũng mong đợi như vậy, không khỏi đồng thời mở to đôi mắt.

Bốn con mắt lớn thống nhất đổ dồn lên người Tô Thanh, khiến cậu không khỏi ngẩn ra, trên mặt hiện rõ vẻ dở khóc dở cười.

Thật không biết nên vui hay buồn nữa, Pokémon nhà mình thích được cưng nựng như vậy, thực sự khiến người ta cảm thấy quá đáng yêu. "Nào, Mew~!" Dùng hai tay đặt hai con Pokémon lên lưng Suicune, khi tay đã rảnh, Tô Thanh cũng đặt lòng bàn tay lên mình

Suicune, vuốt ve tấm lưng mượt mà của nó, trải nghiệm cảm giác mượt mà êm ái.

Đồng thời, tầm mắt Tô Thanh cũng đã nhìn về phía Mew trên không trung, mỉm cười vẫy vẫy tay với nó. "Miêu~!" Có lời của Tô Thanh, Mew tự nhiên hiểu ý cậu, vì thế không chút do dự lao ngay về phía Tô Thanh, một mình chiếm trọn vòng tay của cậu.

Nó lăn lộn qua lại trong lòng Tô Thanh, khiến cậu không khỏi bật cười... "Gào~!" Trong khi Tô Thanh và các Pokémon đang đùa nghịch một cách trật tự, một tiếng gầm lớn vang lên từ phía xa.

Trên đường chân trời xaôi dần hiện ra một điểm đen, cùng với tiếng gầm vang lên, điểm đen đó không ngừng phóng đại, lộ ra thân hình thực sự của nó.

Zacian.

Zacian hệ Tiên thuần chính là hình thái Chiến Binh Dày Dạn Kinh Nghiệm.

Con Zacian đang chạy tới trước mắt cũng không giống như hình ảnh thấy trên màn hình lúc trước, trong miệng nó không hề ngậm một thanh trường kiếm dài.

Zacian là một Pokémon có ngoại hình giống loài chó.

Ở hình thái Chiến Binh, Zacian không có kiếm, thuộc tính cũng chỉ đơn thuần là hệ Tiên, không kèm theo hệ Thép.

Toàn bộ lông của Zacian chủ yếu có màu xanh lam, trông hơi trầm mặc.

Phía ngoài mắt, hốc mắt cùng với phía sau miệng và mũi hiện lên màu đen.

Ở dưới hai tai có hai dải ruy băng màu nâu dài, trông giống như tóc

tết của thiếu nữ nhân loại.

Ở mông cũng có một cái đuôi lớn màu nâu.

Lớp lông nhung màu vàng nâu và lớp lông màu xanh lam tạo thành một sự tương phản rõ rệt.

Ngoài ra, bốn chi của Zacian chuyển sang màu vàng nhạt.

Móng chân trên bốn chi hiện lên màu đen.

Tại hiện trường, cùng với việc Zacian dần tiến lại gần, trong đầu Tô Thanh cũng liên kết với những truyền thuyết liên quan đến Zacian.

Theo thiết lập ở tiền thế, Zacian và Zamazenta là những vị anh hùng truyền thuyết của vùng Galar, câu chuyện của họ được ghi lại trong lịch sử Galar và lưu truyền rộng rãi.

Chỉ là trong tình hình hiện tại, sự liên kết giữa vùng Galar và thế giới bên ngoài quá thấp, nên Tô Thanh cũng không thể biết quá tường tận.

Dù sao thông tin ở tiền thế, phía chính thức cũng không công bố hoàn toàn. "Gào~!" Cùng với việc phân tích của Tô Thanh kết thúc, lúc này Zacian đã đến nơi cách Tô Thanh không xa, nó khẽ gầm nhẹ, sau đó trong giây lát đã nhảy đến trước mặt Tô Thanh, dừng thân hình lại một cách vững chãi. "Gào~!" "Miêu~!" Vì chưa từng gặp mặt nên khi Zacian tiến lại gần Tô Thanh, Mew đang bay lơ lửng trên không trung cũng đáp xuống trước mặt Tô Thanh, chắn ngang đường tiến của Zacian và phát ra một tiếng cảnh cáo.

Ngay khi tiếng cảnh cáo đó vang lên, bầu không khí tại hiện trường đã thay đổi, từ sự ôn hòa ban đầu chuyển sang sự áp bách trước khi trận chiến sắp bùng nổ.

Điều này khiến mấy con Eevee của Tô Thanh không khỏi biến sắc.

Khí thế tỏa ra từ các Pokémon tại hiện trường thực sự quá mạnh, vì thế Eevee căn bản không thể chống đỡ nổi sự bùng nổ khí thế của hai con Nhị cấp thần.

Tình hình như vậy tự nhiên cũng chọc giận Mew của Tô Thanh.

Không nhịn được, nó liếc nhìn bốn con Eevee trong nháy mắt, rồi Sức mạnh tâm linh của Mew lập tức bộc phát, bao trùm hoàn toàn hiện trường, sau đó trực tiếp cách tuyệt khí tức Nhị cấp thần của Zacian cho các Pokémon nhỏ yếu. "Miêu~!" Mew lại phát ra một tiếng cảnh cáo, hiện trường có thể nói là cuộc đại chiến mèo chó sắp sửa bùng nổ. "Khụ khụ!" Tô Thanh lúng túng ho khan một tiếng, nhìn hai con Pokémon từ khi gặp mặt đã sắp đánh nhau đến nơi.

Lúc này, tâm trạng Tô Thanh cũng vô cùng phức tạp.

Đại chiến mèo chó đúng là thiên tính mà.

Nếu không thì tại sao Mew còn không muốn chiến đấu với Mewtwo, nhưng lại sẵn sàng chiến đấu với Zacian trước mặt này, thậm chí có vẻ rất bài xích.

Đương nhiên cũng không loại trừ nguyên nhân Mewtwo là Pokémon hệ Siêu Linh.

Mew vốn là Pokémon hệ Siêu Linh nên thích Pokémon cùng hệ hơn cũng là điều hợp lý.

Ở bên cạnh, từ trước khi Zacian đến, thực ra Mewtwo đã cảm ứng được khí tức mạnh mẽ tỏa ra từ Zacian.

Vì thế nó không hành động mạo hiểm, không phải vì nhận thua mà là vì đang kích động.

Muốn có một đối thủ mạnh, Zacian trước mặt rõ ràng là một mục tiêu thích hợp.

Thế nên nó mới luôn không ngừng quan sát Zacian, trong ánh mắt tỏa ra những tia sáng lấp lánh rực rỡ.

Hai con mắt lớn xoay tròn trong hốc mắt, đôi đồng tử hơi chuyển động, trên mặt càng hiện rõ vẻ suy tư.

Tuy nhiên... chưa đợi Mewtwo nghĩ xong, Tô Thanh đã chủ động ngăn cản sự đối lập của hai vị Thần thú. "Mew, Zacian, dừng lại hết đi." Bất lực liếc nhìn hai con Nhị cấp thần đang giương cung bạt kiếm, Tô Thanh không khỏi lên tiếng.

Cuối cùng Tô Thanh cũng phải ra tay, không thể để hai con Nhị cấp thần đánh nhau được.

Trước tiên chưa bàn tới việc trận chiến giữa các Nhị cấp thần có thể gây ra sức tàn phá khủng khiếp thế nào đối với môi trường trong Gia viên Thần thú, mà chỉ riêng việc hai con Nhị cấp thần không hòa thuận, nếu đưa vào đối chiến thì đối với Tô Thanh đó là một đòn giáng mang tính hủy diệt.

Kẻ địch còn chưa đánh mà quân mình đã đánh nhau trước thì làm sao mà được? "Miêu~!" "Gào~!" "..." Cũng may tính cách của hai Pokémon này thực sự không bạo táo như trong tưởng tượng.

Do đó, sau lời khuyên giải đơn giản của Tô Thanh, hai Pokémon đã hiểu ra ý đồ của nhau.

Khi Mew biết Zacian chỉ muốn lại gần chủ nhân, sự cảnh giác của nó cũng biến mất.

Lúc đầu thực ra nó chỉ tưởng Zacian là một Thần thú Nhị cấp hoang dã nên mới nhắm vào như vậy.

Còn về Zacian.

Tương tự, khi nó biết Mew lo lắng nó tấn công chủ nhân, sự bài xích trong lòng cũng lập tức tan biến.

Một lớn một nhỏ, hai vị Thần thú gần như không mất bao lâu đã xóa bỏ được hiềm khích giữa đôi bên.

Một lúc sau, nhìn cảnh tượng vui vẻ hòa thuận này, Tô Thanh cũng không nhịn được mà cười rạng rỡ. "Vì vậy, mọi chuyện sáng tỏ là tốt nhất, tránh để lại những nuối tiếc không đáng có." Cùng lúc đó, lúc này Tô Thanh cũng quan sát con Zacian trước mặt ở khoảng cách gần.

Theo thông tin chi tiết hệ thống đưa ra, chiều cao tiêu chuẩn của Zacian là 2,8 mét.

Là một Pokémon đi bằng bốn chân mà sở hữu chiều cao như vậy thì thực sự vô cùng khủng bố.

Hãy nhớ rằng Pokémon chuẩn thần hệ Đá là Tyranitar ở hình thái đứng thẳng cũng chỉ cao 2,0 mét, kém Zacian tới 80 cm.

Từ đó đủ thấy thể hình của Zacian to lớn đến mức nào.

Trái ngược với nó, con Mew của Tô Thanh tự nhiên là nhỏ bé.

Trước mặt Zacian, nó càng có vẻ nhỏ nhắn yếu ớt.

Nếu để người ngoài phán xét, gần như sẽ không có đánh giá nào khác, chắc chắn đa số mọi người đều sẽ cho rằng Zacian mạnh hơn rõ rệt.

Dù sao so với một vật khổng lồ cao 2,8 mét nặng 110 kg thì con Mew của Tô Thanh chỉ cao có 0,4 mét, cân nặng lại chỉ có 4 kg.

Gấp 7 lần chiều cao, gấp 27,5 lần cân nặng, sự so sánh chiều cao giữa hai bên tạo nên một cảm giác đặc biệt về mặt thị giác tại hiện trường. "Gào~!" Khẽ kêu một tiếng, sau khi hiểu lầm được hóa giải, lúc này Zacian cuối cùng cũng có cơ hội tiếp cận Tô Thanh.

Đến gần Tô Thanh, Zacian chủ động cúi xuống cái đầu kiêu ngạo đó.

Giơ tay ra, lòng bàn tay Tô Thanh chạm thẳng vào chóp mũi của Zacian.

Trong lúc đó, do đầu của Zacian quá lớn nên phạm vi Tô Thanh có thể tiếp xúc thực sự cũng hạn chế.

Nhẹ nhàng xoa xoa chóp mũi Zacian cùng với hai bên cằm, lúc này Tô Thanh cũng tận mắt chứng kiến sự to lớn của Zacian.

Sau đó, cậu còn đi vòng quanh Zacian một vòng để quan sát kỹ hơn.

Trong lòng cậu nảy ra ý định muốn cùng Zacian và các Pokémon khác nô đùa một trận.

Được sự đồng ý của Zacian, Tô Thanh trực tiếp chắp hai tay lại, sau đó ngưng tụ ra một luồng Sóng cảm xạ (Aura) màu xanh nhạt.

Vung cánh tay lên, lòng bàn tay nhắm thẳng xuống mặt đất rồi đánh xuống.

Chương 170

Phanh một tiếng!

Aura nổ tung trên mặt đất tạo ra phản lực cực lớn hất văng cơ thể Tô Thanh lên không trung.

Nhờ phản lực của Aura, cơ thể Tô Thanh thậm chí còn bay vọt lên độ cao bốn năm mét, thực lực này đúng là không nhỏ.

Theo trình độ Aura hiện tại của Tô Thanh, bản thân cậu thậm chí đã trở thành một Pokémon cấp bậc Tinh Anh rồi...

Tại hiện trường, chú ý đến hành động này của Tô Thanh, Zacian vốn đã chuẩn bị sẵn sàng lập tức phản ứng.

Con Zacian cao 2,8 mét nhanh chóng di chuyển, trong tích tắc đã xuất hiện chuẩn xác ngay phía dưới Tô Thanh để đỡ lấy cậu.

Trong tình cảnh đó, khi rơi xuống, Tô Thanh đã ngồi thẳng lên lưng Zacian.

So với Zacian cao 2,8 mét, vóc dáng của Tô Thanh rõ ràng là nhỏ bé.

Hơi quan sát một chút, trên lưng Zacian có đủ không gian trống cho cậu.

Dựa trên chiều cao và thể tích của Tô Thanh, cậu ước lượng trên lưng Zacian có thể chứa được gần 20 người như cậu.

Chậc chậc!

Đúng là một Pokémon có thể hình to lớn.

Ngồi trên lưng Zacian, Tô Thanh thậm chí còn không thể nhìn thấy mặt đất ở hai bên ngay sát bên mình, thực sự vì thể hình Zacian quá to,

tấm lưng quá rộng.

Tuy nhiên, tình hình như vậy không phải là không có điểm tốt, đó chính là mang lại cảm giác an toàn tuyệt đối.

Hơn nữa trên lưng Zacian có đủ không gian, khi di chuyển trên lục địa thì nó tương đương với một chiếc xe RV hạng sang.

Rõ ràng trong việc đóng vai trò phương tiện giao thông, so với các Pokémon trên cạn khác, nó có nhiều ưu thế hơn hẳn.

Tổng kết lại, điểm này đối với Tô Thanh mà nói cũng không có ảnh hưởng gì quá lớn.

Thể hình Zacian càng lớn thì ưu thế về sức mạnh trong chiến đấu tự nhiên càng lớn, đó cũng là điều tốt.

Để có thể kéo gần khoảng cách với Zacian, đồng thời làm quen với tập tính và đặc điểm của nó, Tô Thanh đã cùng Zacian và các nhóc tì khác dạo chơi trong Gia viên Thần thú.

Khác với Tô Thanh, các nhóc tì leo lên dễ dàng hơn nhiều.

Ví dụ như Espeon, ngay khi thấy Tô Thanh lên đó, nó đã nheo mắt lại rồi bóng dáng biến mất trên mặt đất.

Khi xuất hiện trở lại, nó đã ở trước mặt Tô Thanh, nheo mắt nhảy vào lòng cậu, thè cái lưỡi hồng phấn liếm liếm vào gò má trắng trẻo của Tô Thanh.

Những cái đệm chân nhỏ mềm mại, cùng với phần thịt hồng phấn ở giữa, ấn lên ngực Tô Thanh mang lại một cảm giác mềm mại vô cùng, cảm giác thật kỳ diệu. "Ha ha, nhột quá." "Nhưng mà Espeon này, bạn bè của nhóc đâu rồi?

Không được một mình leo lên đây mà bỏ mặc bạn bè đâu nhé." Nhìn Espeon trước mặt, Tô Thanh thử truyền đạt khái niệm bạn bè

cho nó.

Đồng thời, cùng với việc truyền đạt của Tô Thanh, dần dần thần sắc của Espeon đã thay đổi, sau đó đôi mắt nó sáng lên, sức mạnh tâm linh lập tức bao phủ xung quanh Zacian, đưa các Pokémon trên mặt đất lần lượt lên lưng Zacian.

Trong suốt quá trình đó diễn ra rất thuận lợi, Zacian không hề kháng cự việc những Pokémon thông thường leo lên lưng mình, điều này cũng khiến Tô Thanh thầm gật đầu hài lòng.

Xem ra Zacian thực sự là một Pokémon có bản tính hiền hòa.

Ở một phương diện nào đó, nó khác hẳn với một Mew đầy phúc hắc, một Shaymin ham chơi hay một Mewtwo và Darkrai cao ngạo lạnh lùng.

Suy nghĩ kỹ lại, tính cách của nó ngược lại khá giống với vị Thần thú đầu tiên của Tô Thanh là Suicune.

Ánh mắt hơi chuyển động, rơi lên người Suicune ở bên cạnh, lúc này Suicune rõ ràng cũng cảm nhận được ánh nhìn của chủ nhân, nên nó nghiêng nghiêng đầu rồi khẽ kêu lên một tiếng.

Mễ ô~!

Lưỡng chích tú mỹ đích đại nhãn tình lý, thấu lộ xuất liễu nùng nùng đích. "Ha ha!" Thấy vậy, Tô Thanh không nói gì thêm, chỉ mỉm cười đưa tay ra nhẹ nhàng vuốt ve Suicune trước mặt.

Cùng lúc đó, ngoại trừ những Pokémon của Tô Thanh đã lên lưng Zacian, hai vị Thần thú hệ Siêu Linh cũng tự giác bay lên không trung, dẫn đầu ở phía trước.

Nhìn ý đồ của Mewtwo và Mew, dường như hai đứa nó đang ngầm so tài xem tốc độ của ai nhanh hơn.

Tương tự, mặc dù đang chở Tô Thanh nhưng sở hữu thực lực của Thần thú Nhị cấp, Zacian cũng có sự kiêu ngạo của riêng mình, nên tốc độ chạy cũng không hề thua kém.

Trong lúc chạy, dưới sự thổi quét của những cơn gió mạnh, nó đã đuổi kịp bóng dáng của Mewtwo và Mew.

Trong hành trình đó cũng may có Suicune ở bên cạnh để Tô Thanh dễ dàng chỉ huy, nếu không, với tốc độ của Zacian, Tô Thanh thực sự sẽ cảm thấy khá khó chịu khi bị gió tạt vào người.

Cũng may là có Siêu Cảm Quan bảo vệ, trạng thái của Tô Thanh vẫn được duy trì khá hoàn hảo.

Lớp Siêu Cảm Quan vô hình bao bọc toàn bộ lưng của Zacian, trực tiếp khiến cho lưng của nó có được tính năng ưu việt không thua gì một chiếc xe phòng xa thông thường.

Trong lúc đó, các Pokémon của Tô Thanh cũng cảm nhận được thông tin phát ra từ Zacian và Mewtwo.

Vì vậy, chúng đều chủ động chạy sang hai bên.

Thậm chí, Garchomp còn làm một việc khá ngầu.

Nó chạy đến bên cạnh, tận mắt nhìn thấy Tô Thanh và Zacian.

Sau một thoáng kinh ngạc, qua lời giải thích của Tô Thanh, Garchomp mới dần bình tĩnh lại.

Nhưng khi ánh mắt nó hướng lên bầu trời, nhìn thấy cuộc so tài giữa Mewtwo và Mew, Garchomp lại đưa ra một quyết định vô cùng táo bạo: nó muốn đọ tốc độ với Mewtwo và Mew.

Điều này quả thực nằm ngoài dự đoán của Tô Thanh.

Nhưng dù sao Tô Thanh cũng cảm thấy không có vấn đề gì, nên cứ chiều theo ý nó.

Anh nhẹ nhàng chạm vào bề mặt Đá Mega, giúp Garchomp tiến vào trạng thái Mega.

Trong nháy mắt, hình thể tiến vào trạng thái Mega, Garchomp liền hưng phấn bay vút lên trời, dùng hết sức mạnh đuổi theo Mewtwo và Mew. ...

Về phần kết quả cuối cùng, đương nhiên không cần phải nói nhiều.

Đến cuối cùng, Garchomp thở hồng hộc suýt nữa thì chạy mất dạng.

Không phải vì chạy quá nhanh, mà là vì bị tụt lại quá xa.

Tô Thanh thiện tâm nổi lên, đưa tay lấy ra Luxury Ball, thu Garchomp vào trong.

Sau đó, Garchomp mới được Tô Thanh đặt lên lưng Zacian.

"Thế nào, Garchomp.

Lần này thì đã hiểu rõ khoảng cách giữa mình và Thần thú chưa?!" Tô Thanh trêu chọc nhìn Garchomp trước mặt.

Tâm trạng của anh cũng khá tốt, không hề tức giận vì hành động của Garchomp.

Ngược lại, việc Garchomp dám dấy lên lòng tin thách thức Thần thú cũng chứng tỏ tiềm năng phát triển của nó không chỉ dừng lại ở đây, mà còn có nhiều khả năng hơn nữa.

Chỉ khi thực sự có được lòng tin học hỏi và tiến bước theo kẻ mạnh, mới có thể kiên định tiến về phía trước.

"Gào~ Gào~!" Lúc này Garchomp, do đã được thu vào Pokeball rồi lại được thả ra, kết hợp với cơ chế đặc biệt của Thần Thú Gia Viên, thể lực đã hồi phục đỉnh cao.

Vì vậy, nó hoạt bát quay đầu qua lại, không ngừng gào thét.

Thậm chí nó còn gầm gừ khiêu khích với Blaziken Dị Sắc ở phía xa, trông có vẻ rất hiếu động.

Nhưng ngay khi Blaziken Dị Sắc chuẩn bị ra tay, Garchomp lại rất không có khí phách mà chọn nhận thua.

Nó cúi đầu xuống, vẻ mặt như thể "em nhận thua rồi, anh không thực sự đánh em đấy chứ".

Vẻ mặt hèn hèn, trông rất đáng ghét.

Nhưng cũng vì thế mà nó đã thành công né được sự trừng phạt của Blaziken Dị Sắc.

Chỉ có thể nói, sau một thời gian dài theo Tô Thanh, tư duy của Garchomp đã trở nên linh hoạt hơn rất nhiều, cũng rất biết tùy cơ ứng biến.

Cùng lúc đó, Tô Thanh cũng thu lại ánh mắt.

Anh đang suy ngẫm về sự liên kết giữa Pokeball đặc biệt và Thần Thú Gia Viên.

Cơ chế hồi phục trạng thái đặc biệt này đối với Tô Thanh mà nói thật sự rất hữu ích.

Nó gần như tương đương với một phiên bản siêu cường của Viridian Force (Lục Lực).

Kết hợp với việc Tô Thanh có thể hiểu được ngôn ngữ của Pokémon, thậm chí còn vượt trội hơn.

Chỉ cần thu vào Pokeball là có thể hồi phục trạng thái đỉnh cao.

Trên chiến trường, nếu Pokémon rơi vào trạng thái tê liệt, cũng có thể thu nó về rồi thả ra lại.

Khi đó, Pokémon không chỉ được giải trừ trạng thái tê liệt, mà thể lực còn được hồi phục hoàn toàn.

Thật sự vô cùng đáng sợ.

Nếu không phải Tô Thanh kịp thời lợi dụng cơ chế đặc biệt này, anh cảm thấy Garchomp lúc nãy có lẽ đã vì tiêu hao quá nhiều thể lực mà bay không nổi, sớm đã mất khả năng chiến đấu mà ngất đi rồi. ...

Tại phòng Bí Cảnh.

Thời gian lúc này đã là 10 giờ sáng.

Sau khi vui đùa một lúc, Tô Thanh liền trực tiếp rời khỏi Thần Thú Gia Viên.

Đương nhiên, lúc rời đi không chỉ có một mình anh.

Chương 171

Ngay khi xuất hiện ở thế giới bên ngoài, Tô Thanh đã triệu hồi cả Darkrai và Mewtwo ra bên cạnh.

Anh để Darkrai ẩn mình trong bóng của mình, còn Mewtwo thì Lơ Lửng bên cạnh.

Có hai đại Thần thú hộ tống, sự an toàn của Tô Thanh cũng được đảm bảo phần nào.

Anh nhìn quanh một vòng.

Khi xác nhận trong toàn bộ không gian chỉ có một màn sáng duy nhất, Tô Thanh cũng dần hiểu ra, có lẽ chỉ khi bước vào màn sáng đó mới biết được rốt cuộc đã xảy ra biến hóa gì.

Nghĩ vậy, sau một hồi trầm tư, trong lòng Tô Thanh đã có quyết định.

Anh lập tức nhìn sang Mewtwo bên cạnh, rồi đi đầu bước vào cánh cổng Bí Cảnh.

Vút vút vút!

Theo sau bóng dáng Tô Thanh chìm vào trong đó, cánh cổng Bí Cảnh vốn đang đứng yên bỗng tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Ánh sáng bao trùm toàn bộ cơ thể Tô Thanh, một lát sau khi Tô Thanh cùng Mewtwo và Darkrai rời khỏi không gian này, màn sáng mới dần dần trở lại bình thường.

Còn Tô Thanh thì sao?

Lúc này anh đã ở trong một không gian đặc biệt.

Hửm?!

Tô Thanh ngơ ngác nhìn quanh không gian vô tận xung quanh.

Lần này anh không bị dịch chuyển thẳng đến Bí Cảnh Kanto như lần trước, mà xuất hiện trong một không gian vô tận.

Anh hơi cúi đầu, nhìn xuống cảnh tượng dưới chân mình.

Mặt đất trong không gian này dường như được làm từ kim cương, lấp lánh ánh sáng chói mắt, trông vô cùng sạch sẽ.

Anh cúi người xuống, cẩn thận quan sát sàn nhà, ghi nhớ sâu sắc mặt đất trơn bóng này vào trong đầu.

Một lúc lâu sau, Tô Thanh mới thở ra một hơi dài.

Sau đó, anh từ từ đứng dậy, ánh mắt quét một vòng không gian xung quanh.

Ngoài dự đoán, sau khi quan sát một lượt, Tô Thanh cuối cùng cũng chú ý đến sự bất thường của không gian này.

Hóa ra, ngoài điểm không gian thuần trắng mà anh vừa bước vào, xung quanh còn có một màn sáng màu đen và một màn sáng màu hồng.

Từ trong màn sáng màu hồng, Mewtwo có thể cảm nhận rõ ràng một luồng khí tức quen thuộc.

Thậm chí trong cảm nhận của Mewtwo, nó còn cảm thấy bên trong ẩn chứa khí tức của chính mình.

Không chút do dự, sau khi hiểu rõ những thông tin này, Mewtwo gần như lập tức truyền những tình huống này vào đầu Tô Thanh.

Ờ!

Tiếp nhận thông tin từ Mewtwo, sau một hồi suy nghĩ, Tô Thanh cũng hiểu được tình hình hiện tại.

Nói cách khác, màn sáng màu hồng kia hẳn là cánh cổng không

thời gian để vào Bí Cảnh Kanto.

Vậy cái còn lại?

Chẳng phải là Bí Cảnh mới mở sao?

Nghĩ vậy, Tô Thanh cũng thử bước vào Bí Cảnh mà mình đã vào trước đó.

Quả nhiên không sai.

Vừa bước vào, Tô Thanh liền ngửi thấy mùi biển đột ngột ập đến.

Điều này khiến trong đầu anh thoáng hiện lên vài bóng hình xinh đẹp.

"Hèm~!" Anh ho khan một tiếng đầy ngượng ngùng.

Một lúc sau, Tô Thanh đã rút đầu ra.

Không gian Bí Cảnh.

Khi thân hình Tô Thanh quay trở lại không gian Bí Cảnh, ánh mắt anh giờ đây đổ dồn vào cánh cổng Bí Cảnh mới xuất hiện.

So với màn sáng màu hồng, màn sáng vừa xuất hiện trước mắt toàn thân đều là màu đen.

Trông nó có vẻ trang nghiêm và bá đạo hơn so với cánh cổng Bí Cảnh màu hồng.

Màu sắc đen kịt âm u cũng khiến Tô Thanh, người đang nhìn vào cánh cổng, bất giác cảm thấy có chút áp lực.

Anh quay đầu, nhanh chóng trao đổi ánh mắt với Mewtwo.

Sau đó, Tô Thanh hít một hơi thật sâu rồi bước vào trong.

Vút vút vút!

Ngay khi thân hình Tô Thanh tiếp xúc với màn sáng màu đen, một luồng lực hút siêu cường nhanh chóng cuốn lấy toàn thân anh.

“A!” Sau một tiếng hét thảm, màn sáng màu đen đã kéo Tô Thanh, người không kịp phản ứng, vào trong đó. ...

Bịch một tiếng!

Khi Tô Thanh tiến vào bên trong, một cánh cổng không gian đã mở ra trên bầu trời xanh thẳm.

Cánh cổng không gian màu đen vừa mở ra, Tô Thanh liền cảm thấy cơ thể đột nhiên xuất hiện một cảm giác mất trọng lượng cực mạnh, cứ thế rơi thẳng xuống dưới.

Vù vù vù!

Gió lớn gào thét, thổi qua tai Tô Thanh, làm rối tung mái tóc của anh.

Tóc mái cọ vào trán khiến Tô Thanh có cảm giác không mấy dễ chịu.

“Mewtwo!” Anh khẽ gọi tên Mewtwo, chuẩn bị sẵn sàng để Mewtwo đón lấy mình.

Nhưng ngoài dự đoán, sau khi chờ đợi một lát, Tô Thanh kinh ngạc phát hiện không có ai đáp lại.

Dường như Mewtwo hoàn toàn không tồn tại bên cạnh anh.

Tình hình này xảy ra, tự nhiên cũng thu hút sự chú ý của Tô Thanh.

Anh khẽ động não, trong nháy mắt, những giọt mồ hôi to như hạt đậu hiện ra trên trán anh.

“???” “Chuyện gì vậy?

Tại sao Mewtwo lại biến mất?!” Anh kinh ngạc nhìn bầu trời vô tận xung quanh và mặt đất đang nhanh chóng đến gần.

Giây phút này, Tô Thanh vốn đang tỏ ra thong dong, trên mặt cuối

cùng cũng xuất hiện một tia hoảng loạn.

Nhưng dù vậy, Tô Thanh cũng không thực sự luống cuống tay chân.

Anh cố gắng hết sức kiểm soát cơ thể, sau đó chắp hai tay lại, hội tụ một quả cầu năng lượng màu xanh lam rực rỡ giữa hai bàn tay.

Đây chính là sức mạnh Aura.

Đồng thời, Tô Thanh cũng gọi tên Darkrai, muốn xem thử Darkrai có thể đáp lại không.

Kết quả, sau khi chờ khoảng hai ba giây, ngay lúc Tô Thanh nghĩ rằng Darkrai cũng đã biến mất, một bóng đen lại nhanh chóng hiện ra từ sau lưng anh, rồi Lơ Lửng bên cạnh.

Cố chịu đựng không khí rát buốt, anh mở to mắt nhìn kỹ, kết quả đúng là Darkrai Dị Sắc.

"Hửm, chuyện gì vậy?!" Anh trơ mắt nhìn Darkrai Dị Sắc xuất hiện trước mặt mình, vậy tại sao Mewtwo lại biến mất?

Vút vút vút!

Dù Tô Thanh đang suy nghĩ, tình hình hiện tại cũng không mấy lạc quan.

Bởi vì khoảng cách từ Tô Thanh đến mặt đất ngày càng gần.

Nếu cứ để cơ thể rơi tự do xuống, thậm chí có khả năng sẽ rơi chết.

Anh khẽ vung hai tay, sau đó lập tức bắn quả cầu Aura Sphere đã ngưng tụ xong xuống phía dưới.

Oành oành!

Nó tạo ra một tiếng nổ siêu thanh vang dội trong không khí.

Đồng thời cũng vì thế mà tạo ra một lực phản chấn cực lớn, khiến cơ thể đang rơi nhanh của Tô Thanh hơi chậm lại.

Tắm mình trong sức mạnh Aura màu xanh lam, có sức mạnh Aura làm đệm, Tô Thanh cũng không thực sự bị tổn thương gì nhiều.

Vừa hay lúc này Darkrai Dị Sắc cũng đã hết ngẩn ngơ và phản ứng lại.

Vì vậy, Tô Thanh liền để Darkrai Dị Sắc nắm lấy cánh tay mình, đưa anh xuống mặt đất.

Rắc một tiếng!

Có Darkrai Dị Sắc dẫn dắt, Tô Thanh cuối cùng cũng thành công nhảy xuống mặt đất.

Lòng bàn chân tiếp xúc thân mật với mặt đất.

"Khụ khụ!" Thân hình cuối cùng cũng đáp xuống mặt đất.

Lúc này Tô Thanh đã phản ứng lại.

Sau đó anh quan sát môi trường xung quanh.

Chương 172

Từ tình hình lúc vừa vào Bí Cảnh xem ra, nơi này dường như có sự khác biệt lớn so với Bí Cảnh lần trước, ít nhất đây là một vùng đất liền.

Không phải đại dương hay đảo ven biển, hẳn là đang ở trung tâm của một lục địa nào đó.

Cùng lúc đó, khi ánh mắt Tô Thanh quét qua, trong nháy mắt anh cũng đã nhìn thấy vài con Pokémon hoang dã.

Trong đó thậm chí còn có một con Pokémon khiến Tô Thanh động lòng.

Nhưng Tô Thanh lại không để Darkrai đi đuổi theo.

Anh tiện tay lấy ra Pokeball của Mew.

Cạch một tiếng!

Âm thanh Pokeball mở ra vang lên.

Sau đó một tia sáng đỏ chiếu thẳng ra trước mặt Tô Thanh.

Khi ánh sáng đỏ tan đi, bóng hình Mew đã xuất hiện trong tầm mắt của Tô Thanh.

“Mew, thấy con Eevee đằng kia không?

Nhờ cậu nhé!” Tô Thanh nhàn nhạt nói.

Đúng vậy.

Trên thực tế, ngay khoảnh khắc đầu tiên đến đây, Tô Thanh đã nhìn thấy một con Eevee ở trong góc.

Vì vậy, trong lòng anh đã nảy sinh ý định thu phục nó.

Nhưng do sự biến mất của Mewtwo, Tô Thanh lại không thể không giữ Darkrai lại, cẩn thận hỏi cảm nhận của Darkrai khi tiến vào không gian này.

Do đó mới có cảnh tượng trước mắt.

Tại hiện trường, theo sau lời nói của Tô Thanh, Mew đang Lơ Lửng trên không trung cũng nhẹ nhàng bay về phía vị trí của Eevee ở xa.

Vẫy vẫy chiếc đuôi của mình, Mew màu hồng phấn trông rất tinh nghịch.

Gần như chỉ trong nháy mắt, nó đã đến ngay trên đầu Eevee.

Nó bay vòng quanh Eevee.

"Eevee~!" Trừng đôi mắt to tròn, Eevee ngây thơ nhìn Mew đang bay trên trời, trong đôi mắt còn lộ ra vẻ cầu xin.

Khóe mắt thậm chí còn ẩn hiện lệ hoa, phảng phất như đang nói, cầu xin cậu, cầu xin cậu tha cho tôi đi.

Nhưng, có mệnh lệnh của Tô Thanh, Mew hiển nhiên không thể tha cho đối phương.

Vì vậy, nó cũng đưa tay nhỏ ngắn lên, che miệng cười khúc khích.

Hai mắt cong thành vầng trăng khuyết, nó vui vẻ trêu chọc Eevee nhỏ, cố gắng thông qua việc này để lấy được lòng tin của đối phương, sau đó mới bắt giữ.

Huống hồ Tô Thanh vốn không hề giới hạn thời gian. ...

Tận mắt thấy Mew đưa ra quyết định như vậy, Tô Thanh cảm thấy cũng phù hợp với tính cách của nó.

Anh khẽ chuyển ánh mắt.

Khi hoàn hồn lại, ánh mắt Tô Thanh cũng chạm phải Darkrai bên cạnh.

“Darkrai, lúc nãy khi vừa cùng tôi tiến vào không gian này, cậu có cảm nhận được dao động của Mewtwo không?!” Trong lúc nói, trên tay Tô Thanh đã xuất hiện một quả Luxury Ball trông vàng óng.

Ngón tay anh đặt lên trung tâm của Luxury Ball, ấn vào điểm tròn màu trắng, ngay sau đó Luxury Ball của Mewtwo liền mở ra, để lộ quả cầu trống rỗng.

“Chết tiệt, quả nhiên là không có.” Trơ mắt nhìn Luxury Ball biến thành một cái vỏ rỗng, lúc này Tô Thanh cũng có vẻ hơi tức giận.

“Hừm, chủ nhân.

Đúng là có một cảm giác đặc biệt.” Nhắm mắt lại, Darkrai làm ra vẻ mặt đang hồi tưởng.

“..., tôi lờ mờ nhớ rằng, lúc vừa tiến vào không gian này, dường như có một luồng sức mạnh đang kéo cơ thể tôi.

Dường như, nó muốn dùng vũ lực tách tôi và chủ nhân ra.

Nhưng, do luồng sức mạnh đó không lớn, nên tôi có thể chống cự.

Tôi đã cố gắng hết sức áp sát vào bóng của chủ nhân.

Kết quả là khi tôi ẩn mình trong bóng của chủ nhân, luồng lực hút đó lại tự động biến mất.

Dường như vì không dò được khí tức của tôi, nên mới có thể may mắn thoát nạn.” Darkrai chậm rãi nói.

Càng nói, Darkrai càng cảm thấy, cách nói này có độ chân thực cao.

“Vậy sao, Mewtwo hẳn là đang ở một nơi nào đó trong Bí Cảnh này.” Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi thầm gật đầu.

“Đúng vậy, chủ nhân.

Thực lực của Mewtwo mạnh hơn tôi, nhất định sẽ không sao đâu.” “Ừm!” Gật đầu.

Có Darkrai khuyên giải, lúc này nỗi lo lắng của Tô Thanh dành cho Mewtwo cũng giảm đi tức thì.

Dòng suy nghĩ dần dần thu lại. ...

Anh ngẩng đầu, nhìn về phía xa.

Nhìn bầu trời vô tận và những tầng mây dày đặc.

Lúc này, trong mắt Tô Thanh đã bất giác lộ ra một tia khao khát.

Đồng thời trong lòng cũng dâng lên cảm thán.

Bí Cảnh đặc biệt à!

Không biết Bí Cảnh đặc biệt này, rốt cuộc sẽ đặc biệt đến mức nào đây?

Bí Cảnh lần trước đã giúp Tô Thanh gặp được Mewtwo và Mew.

Vậy thì Bí Cảnh lần này sẽ gặp được Thần thú nào đây?

Đột nhiên!

Theo sau một tia linh quang lóe lên trong đầu, hai mắt Tô Thanh không khỏi sáng lên.

Đúng rồi.

Cánh cổng Bí Cảnh trước đó rõ ràng là màu trắng, nhưng sau đơn hàng 500 triệu lần trước, cánh cổng Bí Cảnh lại chuyển thành màu hồng phấn.

Nếu dùng màu hồng phấn để tương ứng với hệ Siêu Linh, vậy thì màu đen?

“Chẳng lẽ là hệ Ác?

Hừm.

Hệ Ác ngoài Darkrai ra, còn có Pokémon Thần thú nào không?" "Ờ, hình như không có rồi." (Yveltal: "???, ta mà mi còn không biết, làm ta mất mặt quá đi!

Thiếu niên à.") Tại hiện trường, sau khi nghĩ mãi mà không ra kết quả, lúc này Tô Thanh cũng đã thu lại dòng suy nghĩ.

Về phần tại sao lại như vậy, đương nhiên là vì Mew đang vui vẻ khống chế một con Eevee đang nhảy nhót tưng bừng đến bên cạnh Tô Thanh.

Lúc này cũng không biết Mew rốt cuộc đã cho Eevee uống thứ thuốc mê gì.

Con nhóc này thấy Tô Thanh, thế mà một chút cũng không sợ hãi.

Ngay khi Tinh Thần Lực vừa được gỡ bỏ, Eevee nhỏ liền lao thẳng về phía Tô Thanh, sau đó chủ động nhảy lên vai anh.

"Eevee, Eevee~!". ...

"Hửm, sao lại thân thiết với tôi vậy." "Thật là, Mew à.

Cậu thế mà biết dùng thức ăn để quyến rũ Pokémon, được lắm, thông minh ra rồi đấy." Hiểu được tiếng nũng nịu của Eevee, lúc này Tô Thanh cũng hoàn toàn kinh ngạc trước ý nghĩa được biểu đạt trong lời nói của Eevee.

Không ngờ Mew lại học được cách dùng thức ăn để dụ dỗ, thủ đoạn đối với con người ngày càng thành thạo.

"Nhưng mà!" Anh đưa tay vuốt ve đầu Eevee.

Lúc này suy nghĩ trong đầu Tô Thanh lại rất tà ác.

Bởi vì anh lờ mờ cảm thấy con Eevee này dường như mới sinh ra không lâu.

Nếu là Pokémon mới sinh không lâu, vậy thì mẹ của nó, hoặc là cha của nó, hẳn cũng ở gần đây thôi nhỉ?

Nghĩ vậy, hai mắt Tô Thanh không khỏi sáng lên.

Nếu thực sự như vậy, thì chuyện về biệt đội Eevee có hy vọng rồi.

Tô Thanh thầm nghĩ.

Anh hơi cúi đầu, khi ánh mắt đối diện với Eevee, trong mắt càng tràn đầy vẻ mong đợi.

“Eevee~?!” Trừng đôi mắt to tròn, cơ thể bị Tô Thanh giữ trong tay, lúc này Eevee cũng cảm nhận được sự trông mong từ Tô Thanh, khiến nó run rẩy không thôi, dường như bị kẻ xấu nhắm trúng vậy.

Hừm!

Chương 173

Cảm nhận được sự run rẩy truyền đến từ Eevee, trên đầu Tô Thanh không khỏi xuất hiện vài vạch đen, thầm nghĩ. 'Nhóc con, ta không hại mi đâu, ta đang giúp cả nhà mi thoát nghèo làm giàu, sống cuộc sống tốt đẹp hơn đấy.' Tô Thanh thầm chửi thầm.

Đúng thật, ở ngoài tự nhiên, bất kỳ loài Pokémon thông thường nào về cơ bản đều có thiên địch hoặc kẻ thù tồn tại.

Nhưng nếu trở thành Pokémon của huấn luyện gia, thì lại khác.

Có sự bảo vệ của huấn luyện gia, sự trưởng thành của Pokémon sẽ an toàn và dễ dàng hơn nhiều.

Mỉm cười xoa đầu Eevee trước mặt, lúc này, suy nghĩ của Tô Thanh rõ ràng đã thoát khỏi chuyện của Mewtwo, anh tập trung toàn bộ sự chú ý vào con Eevee trước mặt.

"Eevee~!" Tận hưởng sự vuốt ve từ Tô Thanh, dần dần, con Eevee trong tay Tô Thanh cũng dần quên đi cảm giác khó chịu lúc nãy.

Nhìn Eevee, thân hình Tô Thanh lóe lên, biến mất trong không gian Bí Cảnh.

Khi xuất hiện lại, anh đã vào Thần Thú Gia Viên.

Anh lấy ra một phần thức ăn cho Pokémon hệ Thường đã chuẩn bị sẵn, đưa cho Eevee.

Một lúc sau, sau khi thành công lấy được lòng tin của Eevee, Tô Thanh liền được "nội gián" dẫn đường, thành công tiếp cận được hang ổ của Eevee.

Anh tận mắt nhìn thấy năm con Eevee khác.

Trong đó có hai con Eevee lớn tuổi, tiềm năng gần như đã cạn kiệt, không còn giá trị bồi dưỡng.

Thực lực cuối cùng định hình ở mức Chuẩn Thiên Vương.

Nhưng, ba con Pokémon còn lại thì trông không tệ.

Con nào cũng có thiên phú cấp Thiên Vương.

Cộng thêm con trong lòng Tô Thanh.

Hừm!

Hình như Tô Thanh vẫn chưa xem xét con đầu tiên mình có được.

Anh hơi cúi đầu.

Lúc này, Tô Thanh cuối cùng cũng có thể tra xét thiên phú của con Eevee trong lòng mình. 【Eevee】 【Thân mật】: 35 (Sự quyến rũ của thức ăn) 【Đặc tính】: Đào Tẩu (Run Away). 【Thiên phú】: Cấp Quán Quân. 【Chiến lực】: Cấp Tinh Anh. ...

"..., mình không nhìn lầm chứ?!" Anh kinh ngạc dụi mắt.

Nhìn thấy thiên phú cấp Quán Quân của Eevee trước mặt, lúc này Tô Thanh, nụ cười trên mặt cũng sắp không kìm được nữa.

"Chuyện gì thế này.

Bí Cảnh này đối với mình cũng quá tốt rồi đi.

Vừa vào đã được tặng ngay một thiên phú Quán Quân, cộng thêm ba Pokémon thiên phú Thiên Vương. ..." ...

Trong lúc suy nghĩ, do xung quanh Tô Thanh có hai Thần thú bảo vệ, khí tức Thần thú tỏa ra.

Gần như ngay lập tức, nó đã thu hút sự chú ý của đàn Eevee.

Chúng hơi ngẩng đầu, nhìn thấy Mew đang Lơ Lửng trên không trung và Darkrai sau lưng Tô Thanh.

Những con Eevee nhát gan liền định bỏ chạy.

Nhưng trong quá trình bỏ chạy, con Eevee cha tinh mắt lại nhìn thấy cô con gái nhỏ trong lòng Tô Thanh.

Vì vậy, trong sự bất đắc dĩ, Eevee cha lập tức gọi những con Eevee khác lại, mặc cho Tô Thanh và Mew đến gần.

Dưới sự thuyết phục của Tô Thanh, cùng với thức ăn hệ Thường và sự trợ giúp mạnh mẽ từ Thần Thú Gia Viên, Tô Thanh đã thành công thu phục cả một ổ Eevee.

Trừ đi bố mẹ Eevee không còn tiềm năng thiên phú, số Eevee Tô Thanh có vừa hay đạt đến 8 con.

Tận dụng 4 con Eevee chưa tiến hóa, Tô Thanh có thể thành công tập hợp đủ.

Vaporeon, Flareon, Jolteon, và cuối cùng là Glaceon, người cũng được các game thủ đời trước gọi là dũng sĩ diệt rồng.

Trong game, nếu Glaceon có thể mang theo một cái kính ngắm (Scope Lens), đối đầu với chuẩn thần hệ Rồng thì đánh một phát chuẩn một phát.

Chí mạng có thể lấy đi nửa thanh máu, thật sự là một con Pokémon vô cùng đáng sợ. ...

Sau khi thành công thu phục đàn Eevee, lúc này Tô Thanh đương nhiên cũng tiếp tục lên đường.

Anh thu đàn Eevee vào Thần Thú Gia Viên, sắp xếp để Suicune tìm cho chúng một môi trường sống thích hợp.

Đồng thời, lúc này Tô Thanh cũng, dưới sự đồng hành của Mew và Darkrai, đã đến một khu rừng rậm rạp.

Nhìn những con Pokémon không ngừng đi lại trong rừng, ánh mắt

Tô Thanh cũng không ngừng quan sát, hy vọng có thể tìm thấy Pokémon mà mình hứng thú trong đó.

Nhưng, quá trình cũng không hề thuận buồm xuôi gió.

Trong lúc Tô Thanh đang nghiêm túc tìm kiếm Pokémon, sau một thời gian quan sát cẩn thận, lúc này anh cũng nhận ra một chút bất thường.

Dường như chỉ cần nơi nào anh đi qua, phần lớn Pokémon đều sẽ quay người bỏ chạy, chạy thẳng ra ngoài, ngày càng xa.

Đây không phải là điềm tốt.

Anh dừng bước, ngón tay đặt lên cằm, Tô Thanh cũng lộ ra vẻ mặt suy tư.

Một lúc lâu sau, sau một hồi suy nghĩ, trong lòng Tô Thanh lúc này cũng lờ mờ có một đáp án.

Ánh mắt anh khẽ chuyển động, dừng lại trên người Mew đang bay lượn lên xuống quanh mình, đuôi còn không ngừng vẫy qua vẫy lại, trông rất phô trương, và Darkrai vẫn luôn theo sau, không lúc nào không tỏa ra sức mạnh.

"Được rồi, cuối cùng cũng biết tại sao, tất cả Pokémon đều tránh mình như rắn rết." "Mew, biến thành bộ dạng ngụy trang lúc trước đi, rồi thu lại khí thế của mình." Điều Tô Thanh nói, tự nhiên cũng là bộ dạng Umbreon Dị Sắc mà Mew đã biến thành trước đó.

Có sự ngụy trang như vậy, cộng thêm việc thu liễm khí tức, mặc dù Mew biến thành Umbreon Dị Sắc, nhưng do xung quanh là Pokémon chứ không phải con người, vì vậy cũng sẽ không gây ra quá nhiều sự chú ý.

Về phần Darkrai, ánh mắt anh khẽ chuyển động, dừng lại trên người Darkrai, Tô Thanh cũng thầm suy nghĩ.

“Còn cậu thì, quay lại vào trong bóng của tôi đi.” Một lúc lâu sau, Tô Thanh cũng đã nhận được hồi đáp.

Ngay sau đó, hai con Pokémon ở hiện trường cũng đã nhanh chóng thực hiện mệnh lệnh của Tô Thanh.

Ánh sáng lóe lên, Mew vốn đang Lơ Lửng trên không trung, trông thần bí và mạnh mẽ, liền biến mất.

Thay vào đó là một con Umbreon Dị Sắc vô cùng dễ thương.

Nó xuất hiện bên cạnh Tô Thanh, sau đó còn bay lên vai anh, trông ngốc nghếch đáng yêu.

Trong lúc đó, ngoài việc Mew có sự thay đổi, Darkrai ở hiện trường cũng đã chủ động bay vào trong bóng của Tô Thanh, ẩn mình trong bóng tối, thu liễm khí tức trên người. ...

“Ừm, lần này cuối cùng cũng bình thường rồi. ...” Đi trên con đường nhỏ trong rừng, nhìn những con Pokémon đủ loại xung quanh, Tô Thanh cũng hiếm khi thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra suy đoán của mình không sai.

Ít nhất hiện tại xem ra, thái độ của những Pokémon này đối với Tô Thanh tuy không thân thiện như trong tưởng tượng, nhưng cũng có sự khác biệt lớn so với trước đó, không có chuyện vừa thấy Tô Thanh đã trực tiếp bỏ chạy.

Điều này cũng giúp Tô Thanh thấy được không ít Pokémon vừa ý. ...

“Umbreon, Tia Sét (Thunderbolt)!” Đi trong rừng rậm, cũng không cần biết Leafeon rốt cuộc có biết dùng Tia Sét hay không, dù sao Tô Thanh cũng đã hạ một mệnh lệnh như vậy.

Theo sau mệnh lệnh được đưa ra, Umbreon trên vai Tô Thanh liền

nhắm mắt lại, nhảy xuống, sau đó trực tiếp phóng ra một tia sét màu vàng kim trên không trung, đánh thẳng vào con Marshtomp ở phía trước không xa.

“Đi nào!

Pokeball.” Suốt quãng đường, Tô Thanh cũng không biết rốt cuộc đã thu phục bao nhiêu Pokémon.

Dưới sự nỗ lực chung của Tô Thanh và “Umbreon”, Tô Thanh đã thành công thu phục hàng chục con Pokémon.

Nhưng những Pokémon này cũng chỉ có thể lọt vào mắt xanh của Tô Thanh.

Thiên phú của chúng đa phần đều khá tệ.

Tô Thanh thu phục chúng chủ yếu là vì muốn mở rộng sự náo nhiệt của Thần Thú Gia Viên, tăng thêm một chút sức sống cho Thần Thú Gia Viên.

Về phần những con khác, có lẽ sau này có thể sống tốt trong Thần Thú Gia Viên, và sinh sôi nảy nở ở đó, chỉ là không phải bây giờ.

Trong đó, ánh mắt của Tô Thanh cũng khá kén chọn.

Những con được thu vào Thần Thú Gia Viên, đa phần đều là những loài như Scyther, hoặc Marshtomp vừa mới thu phục.

Tóm lại, dưới sự nỗ lực của Tô Thanh, suốt quãng đường đi, anh đã thu phục được không ít Pokémon có tiềm năng.

Thần Thú Gia Viên vốn đi cả chục dặm cũng không tìm thấy một con Pokémon nào, lúc này, dao động sinh mệnh trong đó cũng đã bắt đầu dần dần tăng lên, khiến Suicune đang ở trong Thần Thú Gia Viên cũng nhận ra sự tồn tại của chúng.

“Tiếp theo nên đi đâu đây?!

Chương 174

Không thể cứ như vậy mãi được.” Trong lúc đi, sau khi thu phục một lượng lớn Pokémon, dần dần ham muốn thu phục Pokémon thông thường của Tô Thanh cũng đã giảm xuống.

Suy nghĩ chuyển động, tham chiếu tình hình lần trước vào Bí Cảnh, trong Bí Cảnh này chắc chắn cũng có Thần thú tồn tại, không sai.

Mục tiêu của Tô Thanh gần như đã đặt cả vào Thần thú.

“Chỉ là, nên làm thế nào đây. ...” “Ầm ầm ầm!” Ngay khi Tô Thanh đang tìm cách dụ Thần thú ra, một tiếng nổ kinh thiên động địa đột nhiên vang lên ở phía không xa, như một tiếng sấm sét, khiến Tô Thanh rùng mình một cái, bất giác giật nảy mình.

“Hửm, xảy ra chuyện gì vậy?

Mew.” Anh nhìn về phía khu rừng xa xôi, tò mò hỏi.

“Mèo~!” Tinh Thần Lực được phóng ra.

Không lâu sau, dựa vào khả năng dò xét mạnh mẽ của Tinh Thần Lực, Mew đã có hồi đáp.

“Meowth~ mèo~” “Ồ?

Có một kẻ thực lực không tồi đang bị vây công à?!” Nhận được hồi đáp từ Mew, lúc này, Tô Thanh đã chìm vào trầm tư.

“Một kẻ có thể được Mew gọi là không tồi sao?!” Anh sờ cằm.

Đột nhiên, Tô Thanh cảm thấy mình lại có hứng thú rồi.

Anh lập tức nhanh chóng gật đầu với Mew.

Sau đó, một luồng Tinh Thần Lực khổng lồ bao bọc cơ thể Tô

Thanh, đưa anh đến gần nơi xảy ra vụ nổ.

Vút vút vút!

Thân hình anh đáp xuống một thân cây cao to.

Ánh mắt hơi nhìn xuống dưới.

Lúc này Tô Thanh cũng đã nhìn rõ nguyên nhân gây ra vụ nổ.

"Ồ?!" "Salamence?

Mà lại còn là Dị Sắc?!" Anh kinh ngạc nhìn Salamence ở dưới đang bị một đám Aggron vây công.

Trong lòng Tô Thanh không khỏi tràn đầy kinh ngạc.

"Chẳng lẽ, đây là Hoenn?!" Nhưng, sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, Tô Thanh cũng nhanh chóng thu lại dòng suy nghĩ.

Anh hơi cúi đầu, ánh mắt lại một lần nữa cẩn thận nhìn vào hiện trường, tập trung ánh mắt lên người Salamence, quan sát kỹ lưỡng.

Hừm!

Sau khi quan sát từ trên xuống dưới cơ thể Salamence, dần dần, mặc dù Tô Thanh không hiểu rõ đây là Bí Cảnh của khu vực nào, nhưng anh cũng đã hiểu ra một điều.

Đó là biết được tại sao con Salamence này lại bị vây công.

Salamence thông thường khi có thể bay, không thể nào bị loài Pokémon sống trên mặt đất như Aggron tấn công.

Hơn nữa, Salamence là chuẩn thần hệ Rồng, sức mạnh vô cùng khủng bố.

Về phần tại sao con Salamence này lại bị vây công, nhìn vào máu tươi đang phun ra từ cánh phải và vết máu khô trên cánh trái của nó là biết.

Hẳn là cánh trái của con Salamence này đã bị một đòn tấn công không rõ gây thương tích, vì vậy nó đang ở đây dưỡng thương.

Kết quả là bị một đám Aggron đói đến hoa mắt phát hiện.

Vết thương trên cánh phải còn mới, có máu tươi đang chảy ra, tốc độ chảy trông không chậm.

Hẳn là không phải vết thương từ trước đó, mà là vết thương chí mạng do đám Aggron trước mặt vừa mới gây ra.

Có lẽ nếu không có Tô Thanh đến, Salamence Dị Sắc thật sự có khả năng sẽ mất mạng dưới sự vây công của đám Aggron.

Cảnh tượng như vậy cũng không khỏi khiến Tô Thanh cảm thán sự tàn khốc của tự nhiên.

"Gàoooo~!" Tiếng gầm thô ráp khàn khàn không ngừng truyền ra từ miệng Salamence.

Đối mặt với sự vây công của sáu con Aggron, con totem vốn có, lúc này lại có vẻ hơi lực bất tòng tâm.

Nó vừa phòng thủ trước đòn tấn công của một con Aggron, bên kia lại có một con Aggron mới tấn công Salamence.

Cứ tiếp tục như vậy, con Salamence này gần như chắc chắn sẽ chết.

Nó chỉ có thể lo lắng, không ngừng phát ra tiếng gầm cảnh cáo.

Nhưng càng như vậy, Salamence càng sốt ruột, phòng ngự cũng sẽ xuất hiện nhiều lỗ hổng hơn, tình hình ngày càng tệ.

Tô Thanh trầm tư, ánh mắt chăm chú nhìn xuống dưới.

Lúc này anh cũng đã nhìn thấy sự bất lực của Salamence.

Anh trơ mắt nhìn Salamence Dị Sắc muốn vỗ cánh rời đi, nhưng vì

cánh bị thương quá nặng mà không thể rời đi, chỉ có thể lần này đến lần khác dùng thân thể chống lại sự vây công của Aggron.

Lúc này, trong lòng Tô Thanh đã nảy sinh ý định thu phục con Salamence này.

Còn việc chỉ xem một cái rồi rời đi?

Xin lỗi, Tô Thanh không thể làm kẻ máu lạnh như vậy được.

Dù con Pokémon này không phải là chuẩn thần Salamence, cũng không phải là Pokémon Dị Sắc, chỉ cần gặp phải Tô Thanh và thành công lay động lòng trắc ẩn của anh, thì Tô Thanh đã có lý do để cứu.

...

Huống hồ, con Salamence trước mặt lại là một Pokémon Dị Sắc, thu phục nó tuyệt đối không lỗ.

"Umbreon, nhờ cậu." Ánh mắt khẽ chuyển động.

Có quyết định, Tô Thanh liền hạ lệnh tấn công.

"Mèo~!" Lơ Lửng trên không trung, nhận được mệnh lệnh, Umbreon Dị Sắc lập tức kêu lên một tiếng, sau đó nhảy thẳng vào chiến trường, đáp xuống lưng của Salamence Dị Sắc.

"Gầm~?!" Ngơ ngác nhìn một bóng đen vụt qua trước mắt, Salamence Dị Sắc thầm nghĩ không ổn.

Ngay sau đó, khoảnh khắc tiếp theo, Salamence Dị Sắc quả nhiên cảm thấy sau lưng dường như có thêm một vật nhỏ.

Sự việc này xảy ra gần như ngay lập tức khiến Salamence cảnh giác, định lắc người.

Lúc này, nó tưởng có một con Aggron nhân cơ hội tấn công lén.

Vì vậy, đối với bóng đen trên lưng, bất kể là sinh vật hay kỹ năng, Salamence đều muốn đuổi nó đi.

Nhưng ý nghĩ trong lòng vừa dấy lên, chưa kịp thực hiện, một luồng dao động siêu cường đã truyền ra từ lưng Salamence, không ngừng lan tỏa ra bốn phương tám hướng.

Phạm vi ảnh hưởng hình tròn lan rộng ra ngoài, sau đó còn khiến Salamence Dị Sắc bên dưới nó không thể động đậy.

Nó chỉ có thể mặc cho sự tồn tại không rõ trên lưng không ngừng phóng ra uy áp từ cơ thể của mình.

Phù phù phù!

Theo sau sự phóng ra của uy áp, những con Aggron vốn đang hung ác, trong mắt còn đầy tơ máu, đã ngã xuống.

Chúng lần lượt bị uy áp Thần thú của Mew đè bẹp xuống đất, thân thể va chạm mạnh với mặt đất. ...

Phải biết rằng, Aggron không phải là Pokémon cỡ nhỏ.

Pokémon có hình thể càng lớn, dưới lực hút của tâm trái đất, khi va chạm với mặt đất, sát thương gây ra cho mặt đất và lực phản chấn từ mặt đất cũng càng lớn.

Vì vậy, là những Pokémon cỡ lớn thuộc hạng siêu nặng, chỉ cần va chạm với mặt đất, sáu con Aggron xung quanh đã bị thương không nhỏ.

Nội tạng trong cơ thể bị chấn động nhất định, thể lực tiêu hao không ít.

“Gầm~!

Kẻ nào, tại sao lại làm phiền ta săn mồi.” “Gầm~!

A, a, mau cút đi.

Nếu không, cẩn thận ta ăn luôn cả ngươi.” Chúng miễn cưỡng đứng dậy, thế mà không hề cảm thấy sợ hãi, ngược lại còn uy hiếp

Mew đang đứng trên lưng Salamence Dị Sắc.

Nhìn tạo hình đen kịt của Mew, sáu con Aggron trong lòng không hề có chút sợ hãi nào.

"Mèo~!" Mew khẽ kêu lên một tiếng.

Nhìn phản ứng của sáu con Aggron, Mew cũng nảy sinh ý định dạy dỗ chúng, dám lấy ngoại hình để đánh giá người khác.

Vút!

Hai bên má phồng lên, Tinh Thần Lực trên người Mew liền bộc phát.

Tinh Thần Lực đậm đặc đến cực hạn gần như hóa thành thực chất, giống như một vòng tròn được thiết kế tinh xảo, không ngừng quét ra bốn phương tám hướng, dần dần mở rộng, sau đó trực tiếp đánh trúng sáu con Aggron cấp Thiên Vương, cuốn lấy toàn thân chúng, hất văng chúng ra xa.

Có con bị hất bay mấy chục mét, có con thì bị va đập ra xa mấy chục mét.

Tùy theo thực lực khác nhau mà rơi xuống những vị trí khác nhau.

"Đi nào, Pokeball!" Đối mặt với 6 con Pokémon cấp Thiên Vương, ngoài dự đoán, Tô Thanh không chọn ném ra Luxury Ball vàng óng, có tỷ lệ thu phục thành công cao hơn, mà ném ra 6 quả Pokeball đỏ trắng thông thường, dường như hoàn toàn không coi 6 con Pokémon trước mặt ra gì.

Hành vi như vậy nếu đặt vào mắt người thường, có lẽ sẽ tức điên lên.

Đó là Pokémon cấp Thiên Vương đấy.

Chương 175

6 con, là 6 con đấy.

Nếu là người khác, chẳng phải đã dùng Luxury Ball để thu phục rồi sao?

Chẳng phải mong muốn sớm thu chúng vào trong cầu, yên tâm nắm trong tay, để tránh có người tranh giành sao?

Tốn thêm một hai vạn tiền, chẳng lẽ không đáng sao?!

Tô Thanh: "Hừm..., không đáng!!" Với suy nghĩ như vậy, Tô Thanh đã trực tiếp thành công ném ra 6 quả Pokeball đỏ trắng thông thường.

Càng tức hơn là, Pokeball đỏ trắng đánh trúng 6 con Pokémon, nhẹ nhàng dễ dàng thu phục cả 6 con Pokémon đã mất thể lực vào trong.

Một lúc sau, chúng không còn rung lắc nữa, thu phục thành công, sau đó còn được trực tiếp chuyển đến môi trường sống thích hợp.

"Thế nào?

Ta đã giúp ngươi giải quyết vấn đề khó khăn, trở thành Pokémon của ta đi?

Thế nào!" Tô Thanh chậm rãi đến bên cạnh Salamence Dị Sắc, lúc này cũng bắt đầu kế hoạch chiêu mộ của mình.

"Gào~ Con người?

Pokémon trên lưng ta là của ngươi sao?" "Đúng vậy, ta đã cứu ngươi, thế nào?

Có muốn suy nghĩ không." Tô Thanh ngước mắt nhìn Salamence trước mặt, bắt đầu màn "thuyết độn" của mình.

Ánh mắt anh khẽ dời xuống, chuyển đến hai cánh của Salamence.

"Ta có thể giúp ngươi chữa thương, có thể nâng cao thực lực của ngươi." Ánh mắt anh khẽ chuyển, nghĩ đến thân phận Pokémon Dị Sắc của đối phương, trong đầu Tô Thanh lập tức có thêm một ý nghĩ kỳ lạ.

"Ngươi, hẳn là không cam lòng chứ?!

Là một Pokémon Dị Sắc, bình thường chắc hẳn không ít lần bị đồng tộc áp bức." Giọng Tô Thanh chậm rãi nói, cố gắng khơi gợi lại những ký ức không tốt của Salamence.

"Gào~" Nghe vậy, Salamence quả nhiên như Tô Thanh dự đoán, lộ ra vẻ mặt trầm tư, trên mặt còn có vẻ đau khổ, dường như thật sự đã nhớ lại những ký ức không tốt.

Cuối cùng, Salamence đã thuận theo ý Tô Thanh, thận trọng gật đầu.

Sau khi Tô Thanh lấy ra một quả Luxury Ball vàng óng, nó liền bị thu vào trong đó.

"Ha ha.

Lần này thật sự đáng giá." Thành công thu phục Salamence Dị Sắc, tâm trạng của Tô Thanh cũng trở nên vui vẻ.

Ngay sau đó, Tô Thanh lại trực tiếp mở Pokeball trong tay.

"Ra đi, Salamence~" Ánh sáng đỏ từ Pokeball chiếu ra, tiếp đó Tô Thanh liền thấy một con Salamence màu xanh lục xuất hiện ngay trước mắt.

"Gào~!" Lúc này do đã thành công tiến vào Thần Thú Gia Viên, dựa vào cơ chế đặc biệt, thể lực của Salamence Dị Sắc đã hồi phục đầy đủ.

Được triệu hồi ra lại, vẻ mặt của Salamence có vẻ hơi ngơ ngác.

Nó không biết tại sao chỉ trong nháy mắt, thể lực đã hồi phục.

Hơn nữa, nếu không nhớ lầm, lúc nãy khi bị thu vào Pokeball, nó không phải vào không gian nhỏ bé đó, mà là một thế giới vô cùng rộng lớn, giống như thế giới hoang dã bên ngoài không có gì khác biệt.

Thậm chí nồng độ năng lượng nguyên tố bên trong còn mạnh hơn.

Nếu có thể ở trong đó lâu dài, tin rằng thực lực chắc chắn sẽ có thể tăng lên nhanh chóng.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Hai cánh khẽ rung lên, cảm nhận được một bên cánh không còn chút đau đớn nào, Salamence đã quay đầu về phía sau, tập trung quan sát hai cánh của mình.

Nhìn thấy hai cánh hoàn hảo như mới, nó thử vỗ một cái, khống chế đôi cánh trên lưng, Salamence thế mà đã trực tiếp thành công bay lên không trung, hoàn mỹ khống chế được cơ thể này.

"Gào~!" Lần này Salamence về cơ bản đã xác định, vết thương trên người đã được hồi phục hoàn hảo.

Do đó, Salamence có thể nói là vô cùng hưng phấn.

Cánh vỗ một cái, Salamence liền bay về phía Tô Thanh, sau đó còn mỉm cười chủ động cúi đầu, hai cánh áp sát mặt đất, ra hiệu Tô Thanh có thể trực tiếp lên người nó.

"Ha ha," Tô Thanh khẽ cười, cũng không do dự.

Hai ba bước đã trực tiếp nhảy lên lưng Salamence, mang theo Umbreon Dị Sắc bên cạnh, thành công ngồi vào vị trí trên lưng rộng rãi của Salamence.

Quan sát sơ qua một lượt, Tô Thanh cũng thầm nói không tồi.

Salamence quả không hổ là loài Pokémon hệ Rồng thích hợp nhất để con người cưỡi.

Lưng của nó rộng rãi hơn Dragonite rất nhiều.

Điều quan trọng nhất là cơ thể của Salamence rất cân bằng, vì vậy dù bay hết tốc lực cũng không cho người ta cảm giác không ổn định.

"Salamence, ngươi có biết không gian này có nơi nào đặc biệt không?!" Đã thành công thu phục Salamence, Tô Thanh tự nhiên cũng phải để nó góp một phần sức lực.

"Gào~!..., nơi đặc biệt?

Hửm, tôi biết rồi chủ nhân, hình như tôi biết một nơi." "Ồ?

Thật sự có nơi đặc biệt sao?

Vậy thì đi xem thử đi, Salamence." Nghe nói thật sự có, Tô Thanh lập tức không do dự.

Sau đó anh liền cùng Salamence bay thẳng đi.

Vút vút vút!

Cánh vỗ một cái, tốc độ bay của Salamence trở nên cực kỳ nhanh chóng.

Chỉ trong chốc lát, nó đã rời khỏi nơi lúc nãy, đến một vị trí cách đó khoảng trăm mét, và tiếp tục tiến về phía trước.

"Dò xét!" Do lúc trước Tô Thanh thu phục con Salamence này, hoàn toàn không để ý đến thiên phú của nó, vì vậy lúc này không biết thực lực của Salamence, nên cần phải xem xét. 【Salamence Dị Sắc】 【Giới tính】: Đực. 【Thuộc tính】: Bay + Rồng. 【Đặc tính】: Uy Hiếp (Intimidate) (Uy hiếp đối thủ, khiến đối thủ không dám ra tay, giảm tấn công của đối phương) + Tự Tin (Moxie) (Sau khi đánh bại đối thủ sẽ tràn đầy tự tin, lực tấn công tăng lên) 【Thiên phú】: Cấp

Bậc Thầy (Master). 【Chiến lực】: Cấp Chuẩn Quán Quân.

LV: 77. 【Vật phẩm mang theo】: Quả Nguyên Tố Chưa Chín. (Sau khi dùng có thể nâng cao thiên phú của Pokémon ở một mức độ nhất định, thiên phú càng thấp hiệu quả càng tốt, cao nhất có thể nâng lên Cấp Bậc Thầy.) "???" Buồn ngủ gặp chiếu manh đây sao?!

Anh kinh ngạc nhìn giao diện thuộc tính của Salamence.

Chưa nói đến sự khủng bố của Salamence, chỉ riêng vật phẩm mang theo cuối cùng.

Quả Nguyên Tố Chưa Chín.

Đời trước Tô Thanh hoàn toàn chưa từng nghe đến vật phẩm này.

Nhưng trong thế giới thực, nó lại có sức mạnh khó tin, thế mà có thể khiến thiên phú của Pokémon được nâng cao.

Trong nháy mắt, suy nghĩ của Tô Thanh đã đặt lên người Umbreon Dị Sắc.

Bởi vì, Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh có tiềm lực Cấp Bậc Thầy, tạm thời không cần đột phá.

Garchomp và Beedrill lại chưa đột phá đỉnh phong Quán Quân, do đó cũng không cần.

Ngược lại, Umbreon Dị Sắc tuy thực lực không được, nhưng thực lực của nó đã đạt đến cực hạn.

Cộng thêm trên người Tô Thanh có Sticky Barb (Gai Dính) lúc trước lấy được từ Suicune, nếu đưa Sticky Barb cho Umbreon Dị Sắc, rồi nâng cấp bậc lên, Umbreon Dị Sắc quả thực có thể trở thành một trong những Pokémon chủ lực của Tô Thanh.

Về phần Salamence?

Tiềm lực của nó đã đạt đến Cấp Bậc Thầy, do đó đã đạt đến cực

hạn mà Quả Nguyên Tố Chưa Chín có thể nâng cao, dùng thêm nữa cũng vô ích, ngược lại không bằng chuyển giao cho Umbreon Dị Sắc.

Chỉ là, nhìn cái tên đặc biệt này, Tô Thanh lại cảm thấy trong đó chắc chắn có thông tin khác.

Ví dụ như hai chữ "chưa chín".

Chẳng lẽ quả này không phải là quả đã trưởng thành, chưa trưởng thành đã bị Salamence hái xuống?

Do đó sức mạnh nâng cao tiềm lực chưa được phát huy đến cực hạn?

Vậy nếu tìm được Quả Nguyên Tố đã chín thì sao?

Thậm chí là Quả Nguyên Tố trưởng thành đến cấp bậc hoàn mỹ?

Vậy chẳng phải lại vừa hay tương ứng với tiềm lực Nhị cấp thần và Nhất cấp thần sao?

Ngoài ra, hiện tại mà nói, nếu thật sự có sự tồn tại như vậy, đối với Tô Thanh mà nói cũng là một tin tức rất tốt.

Bởi vì cho đến nay, Bí Cảnh này dường như chưa xuất hiện bóng dáng của con người nào khác.

Thông qua sự giám sát của Mew, trong một khu vực rộng lớn, hoàn toàn không có con người tồn tại.

Cánh cổng không gian cũng chỉ có một cái mà anh đã vào.

Có lẽ đây là điểm đặc biệt của Bí Cảnh đặc biệt, người ngoài không thể vào, là một Bí Cảnh thuộc về riêng mình Tô Thanh.

Thu lại dòng suy nghĩ, ánh mắt Tô Thanh đã đặt lên người Salamence bên dưới.

Anh không khỏi cúi người xuống, nhẹ nhàng hỏi.

Chương 176

“Salamence, Quả Nguyên Tố trên người ngươi ở đâu?!” “Gào~!

Quả Nguyên Tố?

Đó là gì.

Ồ, tôi nhớ rồi, là quả khó ăn mà tôi đang mang trên người sao?!” “Khó ăn?!” Nghe vậy, Tô Thanh trong lòng đổ mồ hôi hột.

Đây là quả tốt có thể nâng cao tiềm năng thiên phú của mình đấy, vào miệng Salamence lại trở nên không có phẩm vị như vậy.

Nếu Quả Nguyên Tố có suy nghĩ của riêng mình, chắc chắn sẽ không cho nó ăn quả tốt đâu.

“Khụ khụ!” Thu lại dòng suy nghĩ, Tô Thanh cũng lập tức đặt trọng tâm trở lại Quả Nguyên Tố.

“Đúng vậy, quả đó.

Ngươi để nó ở đâu rồi?!” Tô Thanh hỏi.

“Gào~ Ờ, để tôi nghĩ xem, ..., hình như ở khe giữa đuôi và chân sau của tôi.” Khụ khụ. ....., đó không phải là đặt ở trên mông sao?

Nhận được hồi đáp của Salamence, Tô Thanh trong lòng lại đổ mồ hôi hột.

Anh không khỏi có chút thương cảm cho Umbreon Dị Sắc, cũng không biết nếu Umbreon Dị Sắc biết được quả Quả Nguyên Tố Chưa Chín này đã được cất giữ ở mông của Salamence, đối phương có chịu ăn không.

Anh xoay người, trực tiếp bắt đầu tìm kiếm theo chỉ dẫn của Salamence trên lưng Salamence.

Ánh mắt khẽ dời xuống, không lâu sau Tô Thanh đã tìm thấy quả Quả Nguyên Tố trong truyền thuyết.

Chỉ là, khi Tô Thanh thực sự cầm quả đó lên, cũng hiểu rằng mình đã hiểu lầm Salamence.

Nơi cất giữ quả Quả Nguyên Tố không bẩn như Tô Thanh tưởng tượng.

Mông của Salamence ở dưới đuôi, cách vị trí này cũng khá xa. ...

Anh đưa tay cầm nó trong tay, ánh mắt Tô Thanh cũng tập trung quan sát quả này.

Tuy gọi là Quả Nguyên Tố Chưa Chín, nhưng thực tế hình dáng của quả này lại không hề xấu xí như tưởng tượng, mà có đủ loại màu sắc sặc sỡ.

Thậm chí khi Tô Thanh vừa cầm lên, bề mặt quả còn hiện ra những vệt đen nhạt, bay thẳng xuống dưới, dường như có khả năng tự làm sạch, sờ vào cũng thấy trơn tuột, có cảm giác mát lạnh.

Những màu sắc phức tạp không ngừng lưu động trên đó, cả quả giống như có thêm những lớp sương mù, giống như bầu trời đầy sao.

So với gọi là Quả Nguyên Tố, thậm chí không bằng gọi là Quả Tinh Thần.

Nhưng, tên của nó gọi là Quả Nguyên Tố, tự nhiên cũng có lý do của nó.

Cẩn thận xem xét những màu sắc này, Tô Thanh thế mà đã trực tiếp phân nó thành 17 màu.

Con số 17 nếu đặt vào những việc khác thì tự nhiên không có gì đặc biệt.

Nhưng nếu đặt vào Pokémon thì lại khác. 17 màu vừa hay có thể

tương ứng với 17 loại thuộc tính, nói cách khác, sức mạnh ẩn chứa trong Quả Nguyên Tố bao gồm cả 17 loại thuộc tính, bất kỳ Pokémon thuộc tính nào sử dụng đều có thể thành công nâng cao tiềm năng.

Lòng bàn tay anh đặt lên quả Luxury Ball ở hông, sau đó Tô Thanh liền trực tiếp nắm lấy một quả trong đó.

"Ra đi, Umbreon!" Lời vừa dứt, ngón tay Tô Thanh đã ấn vào nút phóng ra, sau đó Pokeball liền mở ra, ánh sáng đỏ chiếu ra, Umbreon Dị Sắc trực tiếp rơi xuống trước mặt Tô Thanh, xuất hiện trên lưng Salamence. 【Umbreon Dị Sắc】 【Thiên phú】: Cấp Chuẩn Thiên Vương.

Lại quét mắt qua thuộc tính của Umbreon Dị Sắc, Tô Thanh không khỏi thầm lắc đầu.

Thân phận Dị Sắc, phối hợp với thiên phú như vậy, thật sự khiến người ta không thể bình luận.

Nhưng, may mà mọi thứ đều có chuyển biến.

"Umbreon, ăn cái này đi, nó sẽ khiến tiềm năng của ngươi trở nên mạnh hơn." Tô Thanh chậm rãi nói, trong lúc nói còn trực tiếp đưa Quả Nguyên Tố trong tay cho Umbreon Dị Sắc.

"Moon~?!" Nó nghiêng đầu, nhìn quả tròn trong tay Tô Thanh.

Ngoài dự đoán, Umbreon Dị Sắc không giống như Salamence, đối với quả này có vẻ kháng cự hoặc coi thường.

Ngược lại, khi Tô Thanh lấy quả ra, Umbreon Dị Sắc liền lao tới, nhảy vào lòng Tô Thanh, trực tiếp một miếng cắn lấy Quả Nguyên Tố Chưa Chín trong miệng.

Sau đó, từng luồng sức mạnh liền theo sau sự nhai nuốt của Umbreon Dị Sắc, tiến vào cơ thể nó.

Sức mạnh bùng nổ không ngừng bổ sung năng lượng cần thiết cho cơ thể Umbreon Dị Sắc.

Sức mạnh không ngừng từ cơ thể Umbreon Dị Sắc lan tỏa ra bên ngoài.

Khí thế đỉnh phong Chuẩn Thiên Vương vốn đã đình trệ từ lâu, lúc này cũng trở nên mạnh mẽ hơn.

Quả Nguyên Tố Chưa Chín trực tiếp cung cấp cho Umbreon Dị Sắc sức mạnh hệ Ác cần thiết.

Phối hợp với nguyên tố quả không ngừng tràn vào từ không khí, con Umbreon Dị Sắc của Tô Thanh đã tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Hai mắt vô thần, dường như đã rơi vào trạng thái ngây dại.

Nhưng dao động trên cơ thể lại ngày càng kịch liệt, năng lượng ngày càng ngưng tụ.

Sức mạnh hệ Ác không ngừng hội tụ, bao trùm toàn bộ Umbreon Dị Sắc.

Dần dần vào giai đoạn tốt nhất.

Để không làm phiền Umbreon Dị Sắc tiến hóa, trong suốt quá trình, Tô Thanh cũng chỉ có thể miễn cưỡng chịu đựng sự xâm thực của sức mạnh hệ Ác, dùng sức mạnh Aura để ngăn cản bên ngoài cơ thể, miễn cưỡng đảm bảo an toàn cho bản thân.

Vút vút vút!

Khoảng hơn 10 phút sau, khi Salamence Dị Sắc cuối cùng cũng tìm thấy khu vực mà nó nói, trên lưng nó, sự biến hóa của Umbreon Dị Sắc cũng đã đến hồi kết.

Sức mạnh bóng tối bùng nổ dần dần thu liễm, nguyên tố hệ Ác dần dần tiến vào cơ thể Umbreon Dị Sắc.

Theo sau khi sức mạnh hệ Ác màu đen cuối cùng biến mất, Tô Thanh cũng đã thầm niệm một tiếng dò xét. 【Umbreon Dị Sắc】 【Thiên phú】: Cấp Chuẩn Quán Quân. 【Chiến lực】: Cấp Thiên Vương trung kỳ.

LV65. ...

Chậc chậc!

Nuốt một quả Quả Nguyên Tố Chưa Chín mà thực lực đã đạt đến mức độ này?

Vậy nếu nuốt Quả Nguyên Tố đã chín thì sao?

Không khỏi, khao khát của Tô Thanh đối với Quả Nguyên Tố cũng trở nên nồng đậm hơn.

"Moon~!" Thành công hoàn thành việc thăng cấp thực lực, lúc này Umbreon cũng tỏ ra hưng phấn.

Vui vẻ kêu lên một tiếng, Umbreon Dị Sắc liền trực tiếp nhắm mắt lại, nhảy vào lòng Tô Thanh, tỏ ra vui vẻ, thân mật dùng cái đầu mềm mại cọ cọ vào má Tô Thanh, mang lại cho Tô Thanh một cảm giác mềm mại, nhột nhột.

"Ha ha, vui là được rồi, Umbreon Dị Sắc." Trong lúc nói, lòng bàn tay Tô Thanh cũng đã đặt lên đầu Umbreon Dị Sắc, nhẹ nhàng vuốt ve vài cái, cảm nhận cảm giác mượt mà. ...

"Gào~, chủ nhân, xin hãy chuẩn bị.

Tôi sắp hạ cánh rồi.

Đến rồi, nơi đặc biệt mà tôi nói." "Ồ?!" Nghe vậy, sự chú ý của Tô Thanh lập tức bị lời nói của Salamence thu hút.

Anh không khỏi ngẩng đầu, ngừng việc đùa giỡn với Umbreon Dị Sắc, ánh mắt nhìn về phía xa, đập vào mắt là một khung cảnh đặc

biệt, trông đầy vẻ yên bình.

Mặc dù cũng là một sự kết hợp giữa rừng rậm và đồng cỏ, nhưng trông lại có sự khác biệt lớn so với khu vực lúc nãy, dường như ở đây có thêm một loại hương vị đặc biệt, khiến Tô Thanh có chút động lòng.

Nhưng, xem xét việc Quả Nguyên Tố quan trọng hơn, Tô Thanh cũng đè nén sự tò mò trong lòng xuống, ngược lại hỏi ra một việc liên quan đến Quả Nguyên Tố.

"Salamence, trước khi hạ cánh, ngươi có thể nói cho ta biết quả mà ngươi có được trước đó được hái ở đâu không?" "Gào~!

Hửm?

Cái đó sao, quả đó hình như được hái ở nơi này.

Đây là sản vật độc đáo của nơi đặc biệt này, hình như ngoài nơi này ra, những nơi khác không có." Đối với câu hỏi của Tô Thanh, Salamence cũng tỏ ra ngạc nhiên, nhưng cuối cùng cũng nhanh chóng đáp lại Tô Thanh, sau một hồi suy nghĩ, nói ra toàn bộ suy nghĩ trong lòng cho Tô Thanh.

"Ồ?

Ở đây sao?!" Nghe vậy, hai mắt Tô Thanh không khỏi sáng lên.

Nếu vậy thì càng tốt, đỡ phải đi nơi khác.

Nhưng, như vậy, trước mặt lại xuất hiện một vấn đề khó khăn.

Nếu quả này có liên quan đến Thần thú thì phiền phức rồi.

Hy vọng là không phải.

Nghĩ vậy, Tô Thanh cũng trực tiếp dưới sự dẫn dắt của Salamence Dị Sắc, bay lượn trong không gian này.

Do thực lực của Salamence Dị Sắc đã hồi phục đỉnh cao, cộng thêm thực lực cấp Chuẩn Quán Quân, ở ngoài tự nhiên về cơ bản có thể được coi là một totem hàng đầu một phương.

Do đó, cảm nhận được khí thế của Salamence Dị Sắc, các Pokémon hoang dã bên dưới đều không khỏi nằm rạp xuống đất, ngoan ngoãn chờ đợi Salamence Dị Sắc rời khỏi khu vực này mới khá hơn một chút, khôi phục lại khả năng hành động.

Chương 177

“Salamence, kỳ lạ, tại sao ở đây lại có nhiều Pokémon hệ Rồng như vậy?

Chẳng lẽ đây là quê hương của Pokémon hệ Rồng?!” Theo sau Salamence bay, Tô Thanh cũng không ngừng quan sát môi trường bên dưới và những Pokémon xuất hiện.

Ngoài dự đoán, Pokémon hệ Rồng vốn nên rất hiếm ở ngoài tự nhiên, lúc này Tô Thanh lại thấy được mấy con.

Nếu ở thế giới bên ngoài, có lẽ đã sớm bị người ta bắt rồi.

Pokémon hệ Rồng là đại danh từ của sự mạnh mẽ và hiếm có.

Thậm chí Tô Thanh cũng đã động lòng.

Bởi vì bên dưới xuất hiện không ít Pokémon thực lực không tồi, ví dụ như Axew có thể tiến hóa thành Haxorus, Tô Thanh đã thấy một con không tồi, thiên phú đạt đến cấp Thiên Vương.

Nếu không xem xét tầm quan trọng của Quả Nguyên Tố, có lẽ Tô Thanh đã sớm bắt nó rồi.

Lúc này mặc dù không thể bắt, nhưng Tô Thanh cũng dấy lên một tia tò mò.

“Gào~ Chuyện này sao, hình như tôi nghe tộc trưởng Dragonite nói qua, chủ nhân.” “Ồ, tộc trưởng Dragonite?!” Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi ngẩn ra.

“Gào~ Đúng vậy, chủ nhân.

Trong thung lũng đặc biệt này, quần thể chính sinh sống là các loại Pokémon hệ Rồng.

Trong đó tộc Dragonite là Pokémon đông nhất, cũng là chuẩn thần hệ Rồng chiếm quyền chủ đạo.

Tộc trưởng Dragonite chính là cốc chủ của Thung Lũng Rồng (Dragon Valley) này." "Đồng thời, do ở đây có số lượng lớn Pokémon hệ Rồng, vì vậy cái tên được truyền từ đời này sang đời khác chính là Thung Lũng Rồng." "Ồ, Thung Lũng Rồng sao?!" Nếu vậy, chẳng phải lại trực tiếp quay về khu vực Johto rồi sao?

Ha ha, cũng không nhất định.

Nghĩ vậy, Tô Thanh cũng phủ quyết ý nghĩ trong đầu.

Một nơi như Thung Lũng Rồng không nhất định chỉ có ở khu vực Johto.

Chỉ cần có số lượng lớn Pokémon hệ Rồng, Sinnoh và Hoenn tự nhiên cũng có thể có.

Phối hợp với việc trước đó đã thu phục 6 con Aggron cấp Thiên Vương và một con Salamence Dị Sắc cấp Chuẩn Quán Quân, trong lòng Tô Thanh phán đoán về Bí Cảnh này vẫn là lục địa Hoenn.

"Chỉ là, số lượng lớn Dragonite sao? ?!" Điều này lại khiến Tô Thanh hứng thú.

Không lâu sau, theo sau Salamence bay, dần dần, Tô Thanh và Salamence cũng đã đến phúc địa của Thung Lũng Rồng, một vị trí rất gần với tộc Dragonite.

"Gào~!

Chủ nhân.

Tôi cảm nhận được khí tức của quả đó rồi.

Hình như là một quả sắp chín, lần này vận may tốt thật." "Vậy sao?

Vậy thì thật tốt quá rồi.” Lời nói của Salamence truyền vào tai, Tô Thanh không khỏi hai mắt sáng lên.

Đồng thời, trong lòng anh cũng nảy sinh một tia tò mò.

Nếu Salamence có thể phân biệt được quả chín và chưa chín, vậy tại sao lại hái quả chưa chín.

Không khỏi, có ý nghĩ trong lòng, Tô Thanh liền trực tiếp nói ra.

“Salamence, nếu ngươi có thể phân biệt quả chín và chưa chín, vậy tại sao lại có một quả chưa chín?” Tô Thanh chậm rãi hỏi.

“Gào~, ờ, chủ nhân.

Quả đó không phải do tôi hái, tôi tình cờ ngửi thấy nó trên đường đi.

Sau đó khi đi xuống thì nhặt được.

Lúc đó nó rơi trên mặt đất, tôi nghĩ có lẽ là do một Pokémon nào đó hái đi, trên đường đi không cẩn thận làm rơi, tôi nghĩ vậy.” Salamence ngượng ngùng nói.

“Vận may. ....., chậc chậc, thật không biết nói gì.” Thật chỉ có thể nói là kẻ ngốc có phúc của kẻ ngốc.

Tô Thanh thầm than một tiếng.

Đồng thời, đối với quả Quả Nguyên Tố đã chín, trong lòng cũng càng thêm mong đợi.

Vút vút vút!

Dưới sự thúc giục của Tô Thanh, tốc độ bay của Salamence lại tăng lên một bậc.

Một người hai thú nhanh chóng đến gần vị trí của Quả Nguyên Tố, không lâu sau đã đến hiện trường.

Khi Tô Thanh và Salamence đến nơi này, họ kinh ngạc phát hiện.

Tại đây không chỉ có mỗi Trái Nguyên tố.

Có một con Arbok đang lăm le, không ngừng lắc lư xung quanh Trái Nguyên tố.

Nó luôn giữ khoảng cách ước chừng hai mét, dường như đang chờ đợi khoảnh khắc trái cây chín muồi.

"À, tra xét." [Trái Nguyên tố] [Giai đoạn trưởng thành]: Xanh non. (Sắp chín) [Hiệu quả]: Có thể trực tiếp nuốt, giúp Pokémon tăng cường tiềm năng nhất định, giới hạn cao nhất là Master cấp.

Giống hệt quả Trái Nguyên tố trước đó, quả này tại hiện trường cũng đang ở trạng thái xanh non, chưa chín hoàn toàn.

Không, khi tầm mắt Tô Thanh nhìn về phía cánh hoa khô héo, thì ra, thời điểm Trái Nguyên tố này chín hoàn toàn cũng không còn xa nữa, và hiệu quả của nó đương nhiên sẽ tăng lên rất nhiều. [Arbok] [Độ thân mật]: 0. [Giới tính]: Cái. [Hệ]: Độc. [Thiên phú]: Chuẩn Quán Quân cấp. [Chiến lực]: Thiên Vương cấp.

LV72...

"Một Pokémon cấp Thiên Vương sao?" Tô Thanh xoa cằm, đánh giá thuộc tính của Arbok, suy tư về giá trị của con Arbok này.

Chiến lực Thiên Vương, kết hợp với tư chất Chuẩn Quán Quân.

Thực ra cũng không tệ.

Có thể thu phục.

Suy tư trong chốc lát, Tô Thanh cuối cùng quyết định thu phục nó.

Không chừng, sau này có thể dùng làm phần thưởng cho cấp dưới.

Hơn nữa, bộ ba Team Rocket bản thân rất thích Pokémon hệ Độc.

Dù là giao cho Musashi, Kojiro, hay thậm chí Meowth, đều có thể kích thích lòng trung thành của họ, khiến họ làm việc càng thêm nỗ lực, cũng không phải hoàn toàn vô dụng.

"Nếu đã vậy.

Mew, dùng Psychic, đánh ngất nó." Tô Thanh quả quyết nói.

"Meow~!" Nghe vậy, Mew, đang đùa giỡn với Shiny Umbreon, lập tức dừng hành động.

Sau đó hướng sự chú ý về phía con Arbok đang lăm le bên dưới.

Cùng lúc đó.

Arbok bên dưới cũng không phải hoàn toàn không chuẩn bị.

Nó cũng luôn theo dõi tình hình xung quanh, hiện tại lại thấy một con Salamence xuất hiện.

Trong mắt Arbok lập tức lóe lên một tia hung ác.

Có thể sống sót một thời gian trong Dragon Valley, đương nhiên nó hiểu rõ sự đáng sợ của Pokémon hệ Rồng.

Một sự tồn tại như Salamence, bất kể thiên phú kém đến đâu, chỉ cần trưởng thành sẽ có chiến lực cấp Thiên Vương.

Huống hồ con Shiny này, khí thế trên người nó không hề che giấu, rõ ràng còn mạnh hơn.

Vì vậy, biết không thể trì hoãn thêm nữa, Arbok lập tức nhảy thẳng về phía Trái Nguyên tố, định trực tiếp cắn xuống.

Đó cũng là một quyết định vô cùng quả đoán, khiến Tô Thanh không khỏi kinh ngạc.

Nhưng dù sao cũng là một Huấn Luyện Gia Thần thú, Tô Thanh tuy ngạc nhiên không thôi, nhưng cũng không vì thế mà cảm thấy tức

giận.

Anh biết, mọi thứ đều nằm trong lòng bàn tay.

Đồng thời, trong hành động này, ý tán thưởng của Tô Thanh dành cho con Arbok này lại càng sâu sắc.

Một Pokémon biết tiến thoái như vậy sẽ có nhiều suy nghĩ độc lập hơn trong chiến đấu tự chủ.

Vút vút vút!

Cùng với sự di chuyển của Arbok, thoạt nhìn thấy thân hình Arbok sắp chạm tới Trái Nguyên tố.

Chỉ còn khoảng một milimet nữa, Arbok đã có thể trực tiếp Cắn Nát Trái Nguyên tố.

Thật đáng tiếc!

Chương 178

Năng lượng Psychic hùng hậu đã như hình với bóng đến đây.

Chỉ trong chớp mắt đã bao bọc lấy thân thể Arbok, sau đó khống chế nó lơ lửng giữa không trung.

Nếu chậm thêm 0.1 giây, Arbok thực sự có cơ hội nuốt quả Trái Nguyên tố vào bụng.

Đáng tiếc.

Nó không còn cơ hội nữa.

Thân hình bị năng lượng Psychic khống chế, Arbok nhanh chóng bị Mew đặt lên lưng Salamence.

Ngay sau đó, năng lượng Psychic điên cuồng áp chế thân thể Arbok.

Rầm một tiếng!

Arbok trực tiếp ngất đi, rơi vào trạng thái hôn mê sâu.

Hai mắt nó biến thành vòng xoáy.

"Làm tốt lắm, Mew!" Tô Thanh tán thưởng xoa đầu Mew.

Ngay sau đó, Tô Thanh cũng ném ra một Pokeball màu đỏ trắng thông thường.

Quả cầu đập vào người Arbok, thu nó vào trong Pokeball.

Vèo một tiếng!

Theo ánh sáng đỏ từ Pokeball chiếu ra, con Arbok đã trưởng thành khá tốt này liền bị thu vào Pokeball.

Chốc lát sau.

Pokeball ngừng rung lắc.

Tô Thanh trực tiếp nhặt Pokeball lên.

Vút vút vút!

Trong lúc di chuyển, Salamence cũng đã hạ cánh thành công bên cạnh Trái Nguyên tố.

"Hít~!" "Thơm quá ~!" Nhảy xuống mặt đất.

Đến bên cạnh Trái Nguyên tố, Tô Thanh không kìm được khẽ hít hà cái mũi.

Đồng thời cũng lộ ra vẻ mặt say mê.

Mãi một lúc sau mới mở mắt.

Nếu không biết quả này quan trọng đối với Pokémon, Tô Thanh thậm chí đã muốn nếm thử mùi vị của nó rồi.

Anh cũng không biết bao lâu nữa mới có thể kết thành quả này.

"Đúng rồi!" Trong lúc suy tư, Tô Thanh chợt nhớ ra một điểm mấu chốt.

Dường như mình có một Gia viên Thần thú.

Nếu có thể di thực quả này vào Gia viên Thần thú, chẳng phải sẽ có vô số Trái Nguyên tố sao?

Chậc chậc!

Cùng với suy nghĩ này xuất hiện, trên mặt Tô Thanh cũng hiện lên một tia tinh quang.

Ánh mắt nhìn về phía cây Trái Nguyên tố kia càng tràn đầy dục vọng chiếm hữu.

Cây Trái Nguyên tố đáng thương, hiện tại đang không ngừng cung cấp đủ năng lượng cho quả sắp chín.

Nhưng nó không hề hay biết.

Nó đã bị nhắm đến triệt để.

Trước đây, thứ bị nhắm đến chỉ là những quả đã kết.

Lần này lại có người, điên cuồng đến mức trực tiếp nhắm vào cả thân cây.

Nếu cây Trái Nguyên tố thực sự có ý thức, e rằng nó sẽ tức đến mức chửi bới ầm ĩ.

Ước chừng mười phút trôi qua.

Trong mười phút này, Tô Thanh cũng không phải không làm gì.

Anh thử nghiệm cho Mew cảm nhận cây Trái Nguyên tố.

Anh muốn Mew trong thời gian này tìm thấy nhiều cây Trái Nguyên tố hơn, sau đó sẽ tiện triển khai kế hoạch di thực.

Quả nhiên.

Cùng với năng lượng Psychic của Mew không ngừng lan rộng, Mew thực sự đã tìm được vài cây Trái Nguyên tố.

Chỉ hơi đáng tiếc là.

Trong cảm nhận của Mew, những cây Trái Nguyên tố này không có quả.

Chỉ có thân cây, điều này khiến nó hơi thất vọng.

Nhưng đối với Tô Thanh mà nói, chỉ có thân cây thôi thì thực ra cũng đủ rồi.

Chỉ cần có những cây quả này tồn tại, sớm muộn gì Tô Thanh cũng sẽ có số lượng lớn Trái Nguyên tố.

Đến lúc đó, Pokémon của Tô Thanh sẽ có cơ hội tăng cường sức mạnh đồng loạt.

Sẽ không bao giờ vì thiên phú hay ngộ tính quá kém mà mắc kẹt ở một giai đoạn nào đó.

“Meow~!” Đột nhiên.

Trong lúc Tô Thanh đang suy tư, Mew lại phát ra một tiếng cảnh báo.

“Ồ, có Pokémon đến sao?!” Nghe ý nghĩa trong lời nói của Mew, Tô Thanh không khỏi hơi kinh ngạc.

Không kìm được.

Theo gợi ý của Mew, Tô Thanh đã hướng ánh mắt về phía chân trời xa xăm.

“Gầm~!” Cùng với tầm mắt nhìn về phía bầu trời xa xăm.

Quả nhiên.

Tô Thanh thực sự thấy một Pokémon đang đến gần.

Dường như đối phương cũng bị sự tồn tại của Trái Nguyên tố hấp dẫn.

“Tra xét!” Mặc dù đối phương chưa thực sự ở trước mặt Tô Thanh, nhưng Tô Thanh đã nảy ra ý định tra xét một lượt. [Dragonite] [Độ thân mật]: 10. [Giới tính]: Đực. [Hệ]: Bay + Rồng. [Đặc tính]: Multiscale. [Thiên phú]: Nhị cấp Thần. [Chiến lực]: Master cấp đỉnh phong. [Vật phẩm mang theo]: Dragon Fang.

“Tê!” “Thuộc tính quái dị gì thế này?!” Tô Thanh kinh ngạc nhìn giao diện thuộc tính của con Dragonite trước mặt.

Cái thiên phú Nhị cấp Thần biến thái cùng chiến lực Master cấp đỉnh phong này là cái quái gì vậy?

Lúc này, Dragonite lại có thể có chiến lực như vậy sao?

Tô Thanh chỉ cảm thấy thế giới quan của mình sắp sụp đổ rồi.

Chưa từng thấy Pokémon nào biến thái đến thế.

Một Pokémon bán thần lại có thể có thiên phú Nhị cấp Thần, sở hữu chiến lực ngang bằng Tam cấp Thần đỉnh phong.

Thật sự đáng sợ.

Thậm chí, nó còn mang theo một Dragon Fang.

Chậc chậc, chiến lực này e rằng đối đầu với Suicune hay Darkrai của Tô Thanh cũng sẽ không yếu hơn nửa phần, thậm chí còn mạnh hơn một chút.

Cần biết rằng, Suicune và Darkrai của Tô Thanh cũng chỉ đang ở giai đoạn Tam cấp Thần trung kỳ, chưa đạt đỉnh phong.

Tam cấp Thần tuy thực sự mạnh hơn Pokémon Master cấp cùng đẳng cấp, nhưng cũng phải xem giai đoạn.

Nhưng một Dragonite Master cấp đỉnh phong.

Một tồn tại vượt qua hai cấp bậc.

Sức mạnh của Dragonite rõ ràng vượt xa Darkrai Tam cấp Thần trung kỳ.

Nếu thực sự chiến đấu, Darkrai chưa chắc đã giành được chiến thắng.

Chỉ là, mặc dù vậy.

Tô Thanh lại không hề hoảng sợ.

Chương 179

Ít nhất, thực lực đối phương tuy mạnh, nhưng so với Mew và Zacian thì vẫn có sự chênh lệch.

Không kìm được, ánh mắt Tô Thanh cũng nhìn về phía Shiny Umbreon bên cạnh.

Anh ra hiệu một lượt.

Sau đó, Shiny Umbreon bên cạnh Tô Thanh liền hiện ra hình thái nguyên bản.

Thân hình nhỏ nhắn của Mew, cùng với cái đuôi dài thướt tha, lập tức hiện rõ trong tầm mắt Tô Thanh.

Và cũng đồng thời hiện rõ trong tầm mắt của Dragonite từ xa.

Điều đó khiến Dragonite đang bay, đồng tử không kìm được khẽ co rút lại.

"Thần thú Mew?

Vì sao Thần thú Mew lại xuất hiện ở đây?!" Một dấu hỏi lớn, lập tức dâng lên trong lòng Dragonite.

Tầm mắt khẽ dịch xuống.

Khi ánh mắt Dragonite đặt lên Shiny Salamence, và cả Tô Thanh, sự nghi ngờ trong lòng Dragonite càng lớn hơn.

"Thế mà lại có loài người bầu bạn với Thần thú.

Chẳng lẽ kẻ nhân loại này dùng lời lẽ hoa mỹ lừa gạt Thần thú, âm mưu lợi dụng Thần thú để mưu cầu lợi ích cho Salamence sao?" Một suy nghĩ táo bạo lập tức hiện lên trong đầu Dragonite.

Thậm chí, suy nghĩ này xuất hiện còn khiến trên mặt Dragonite

không kìm được hiện lên một chút giận dữ.

Dám lừa dối Thần thú để hái lấy thứ trong Dragon Valley, không thể tha thứ!

"Gầm~!" Lập tức.

Trong lòng đã có phán đoán, Dragonite cũng trực tiếp phát ra tiếng gào cảnh cáo.

Sau đó trực tiếp đáp xuống cách Tô Thanh và Shiny Salamence không xa.

"Gầm gầm gầm~!...

" "Ơ!

Tôi lừa gạt Mew từ khi nào vậy?!" Ban đầu Tô Thanh định hỏi thân phận của con Dragonite này.

Kết quả chưa kịp mở lời.

Con Dragonite này đã giống như một kẻ điên, coi anh là kẻ xấu, đã lừa gạt Mew.

Nó cứ như biến Mew thành một thiếu nữ ngây thơ dễ lừa, điều này không chỉ làm Tô Thanh ngơ ngác, mà còn khiến Mew tức giận không nhẹ.

"Meow~!

Đồ đáng ghét, không được vu khống chủ nhân!" Vút vút vút!

Cùng với lời nói của Mew xuất hiện.

Ngay sau đó, một luồng năng lượng Psychic hùng hậu lập tức bao trùm toàn bộ hiện trường.

Năng lượng Psychic đáng sợ gần như không cho Dragonite thời gian phản ứng.

Mặc dù Dragonite sở hữu thực lực cấp Tam cấp Thần, nhưng nó cũng trực tiếp bị đánh bay đi.

Trong lúc lùi lại, thân hình nó còn tạo ra một rãnh dài trên mặt đất, ước chừng vài trăm mét, cực kỳ đáng sợ.

Tê!

Pokémon của chủ nhân thật đáng sợ.

Nhìn thấy tộc trưởng Dragonite mà nó quen biết, vậy mà không phải là đối thủ một chiêu của Mew.

Gần như ngay lập tức, nó đã bị đánh cho tơi bời.

Salamence, ban đầu còn chút tham lam muốn đoạt Trái Nguyên tố từ tay Tô Thanh, lập tức dẹp bỏ ý đồ nhỏ nhặt đó.

Nó im lặng nhắm mắt lại.

Cảnh tiếp theo, nó không dám nhìn.

Tộc trưởng Dragonite trong cơn thịnh nộ, chắc chắn sẽ liều mạng với chủ nhân.

Nó thực sự sợ hãi.

Sợ hãi nhìn thấy biểu hiện đáng sợ của tộc trưởng Dragonite khi nổi cơn thịnh nộ.

Vì vậy, nó chỉ có thể nhắm mắt lại, hy vọng Mew có thể nhanh chóng áp chế con Dragonite đó.

Nếu không.

Việc phải liên tục chịu đựng uy áp phóng thích từ hai tồn tại mạnh hơn nó, áp lực tâm lý quá lớn.

Salamence: “Oa oa oa, ước gì có cái lỗ nào để chui xuống đất.” Hiện trường.

Không lâu sau khi Salamence nhắm mắt lại, Dragonite cũng đã vỗ cánh trở lại.

Sau đó nó bò dậy từ mặt đất.

Đòn tấn công của Mew thực sự đáng sợ.

Mặc dù không sử dụng kỹ năng, chỉ dựa vào năng lượng Psychic của nó để tấn công Dragonite, nhưng dưới sự bùng nổ toàn lực, nó cũng không kém gì một kỹ năng.

Do đó.

Mew cấp Nhị cấp Thần, dưới một đòn tấn công, đã khiến thể lực Dragonite gần như tiêu hao hơn một nửa.

Điều này càng làm Dragonite kinh hãi không thôi, nó cân nhắc xem rốt cuộc nên tiếp tục bay hay bỏ chạy.

"Ơ, chuyện gì thế này?!" Dragonite ngây người nhìn kẻ đang bay lượn trên không trung từ xa, nhưng lại lộ ra vẻ do dự không quyết.

Nó không biết Dragonite đó nên đi hay ở.

Tô Thanh thì vô cùng ngơ ngác.

Bởi vì từ đầu đến cuối, anh đều không nhập cuộc.

Anh căn bản không biết vì sao Dragonite lại tự biên tự diễn việc mình đang lừa gạt Mew.

Cái sức tưởng tượng phong phú này, nếu đối phương không phải là Pokémon, Tô Thanh thậm chí còn phải khuyên nó đi viết tiểu thuyết.

Thật sự quá biết chém gió rồi.

Hô hô hô!

Trong lúc vỗ cánh.

Dragonite cuối cùng quyết định một lần nữa đến gần.

Mặc dù Mew đã tấn công nó.

Nhưng từ thái độ vừa rồi của Mew mà xem, Mew cũng không phải vì nó có địch ý từ đầu.

Mew chỉ tấn công vì những lời lẽ xấu xa của kẻ nhân loại kia.

Vậy thì, nếu không phải vậy, Mew hẳn cũng sẽ nể mặt đồng loại Pokémon mà tha cho nó.

Như vậy, nó cũng có cơ hội hòa đàm.

Mặc dù Mew đã tấn công nó.

Nhưng xét đến thân phận Thần thú của đối phương, Dragonite cuối cùng không đành lòng nhìn đối phương bị lừa gạt.

Vì vậy nó đành một lần nữa chủ động đến gần Tô Thanh.

"Gầm~!" "Vì sao lại ở đây, có chuyện gì sao?" Dragonite cẩn thận hỏi.

Cùng lúc đó.

Ánh mắt nó càng căng thẳng đặt lên Mew, chỉ cần đối phương có chút động tĩnh.

Lần này Dragonite sẽ lập tức bỏ chạy, tuyệt đối không thể chịu thêm một đòn tấn công nào nữa của đối phương.

Nếu không, ở cấp Master đỉnh phong, e rằng chịu đựng hai đòn đã là giới hạn rồi.

Đồng thời.

Cùng với Dragonite đến gần, cảm nhận được khí tức của Dragonite.

Salamence cũng do dự mở mắt lần nữa.

Trơ mắt nhìn Dragonite vậy mà không triển khai tấn công, trong

lòng Salamence càng tràn đầy kinh ngạc.

Bởi vì nó từng thấy.

Có Pokémon nào đó cố gắng cướp Trái Nguyên tố trong Dragon Valley, trực tiếp bị tộc trưởng Dragonite xé nát, biến thành thức ăn của nó.

Một tồn tại tàn bạo như vậy, làm sao có thể nói lý lẽ được chứ?

Chỉ là.

Trong lúc suy nghĩ.

Salamence lại cảm nhận được sự chột dạ của chủ nhân, và cả tộc trưởng Dragonite.

Chương 180

Theo ánh mắt của tộc trưởng Dragonite nhìn qua, tầm mắt Salamence nhanh chóng trực tiếp rơi vào Mew.

Trong lòng không khỏi có thêm tự tin.

Hóa ra là sợ hãi vị tiểu tổ tông này.

Vậy thì nó sợ cái quái gì.

Không kìm được, Salamence cũng trở nên táo bạo.

Nó vậy mà trực tiếp đánh gãy câu hỏi của Dragonite, chủ động giải thích với Tô Thanh.

"Gào~ Chủ nhân, tộc trưởng Dragonite này!

Là Pokémon cai quản Dragon Valley.

Nó cũng là kẻ bảo vệ Dragon Valley.

Nếu tôi cứ thế xông vào, cướp đoạt Trái Nguyên tố, sẽ dễ dàng bị nó tấn công.

Thậm chí có khả năng bị xé nát thân thể, biến thành thức ăn của nó." Trong nháy mắt.

Trong tình huống nắm giữ quyền chủ động, Salamence tự nhiên cũng hiểu rõ đạo lý cáo mượn oai hùm.

Do đó.

Nó lập tức cố ý tự bôi đen mình, miêu tả mình và Tô Thanh thành những nạn nhân yếu ớt.

Còn tộc trưởng Dragonite thì bị nó miêu tả thành một kẻ đại ác không thể tha thứ, hiện giờ muốn biến nó thành thức ăn.

“Ồ, vậy sao?!” Mặc dù nhìn ra ý đồ nhỏ nhặt của Salamence, biết đối phương đang nói quá lên.

Nhưng, Tô Thanh lại vô cùng phối hợp.

Dù sao cũng là Pokémon, nghe giọng điệu thì đối phương hẳn đã chịu không ít ấm ức dưới tay tộc trưởng Dragonite.

Nếu đã vậy, việc trút giận giúp Salamence cũng là điều nên làm.

Đầu khẽ chuyển động.

Ánh mắt rơi vào tộc trưởng Dragonite, trong mắt Tô Thanh cũng lóe lên một tia thấu hiểu.

Thấy Dragonite có chút phiền lòng, trong mắt nó càng lóe lên vẻ bất lực.

“Ồ, nhóc con, tính khí không nhỏ.” Tô Thanh nhìn sâu vào con Dragonite trước mặt.

Không kìm được.

Tô Thanh cũng trực tiếp lấy ra một quả Master Ball màu tím.

Trong nháy mắt.

Cảm nhận tia sáng màu tím đó, trong mắt tộc trưởng Dragonite lập tức lóe lên một tia kinh hoàng.

Sau đó nó còn vỗ cánh, nhanh chóng bay xa mấy chục mét.

“Ơ?

Cái quái gì thế!” Tô Thanh mặt đầy vạch đen nhìn con Dragonite cấp Master đã bay xa mấy chục mét mới dừng lại.

Không lẽ nó lại nghĩ mình muốn lấy Master Ball ra để thu phục nó sao.

Thôi vậy.

Nghĩ rồi, Tô Thanh cũng không tiếp tục do dự.

Anh lập tức trực tiếp mở Pokeball ra.

Sau đó một Pokémon khổng lồ cao 2.8 mét, dài hơn 5 mét, xuất hiện giữa Tô Thanh và Dragonite.

Thân hình to lớn gần như ngay lập tức đã thu hút sự chú ý của Dragonite.

Đồng thời, cùng với Zacian xuất hiện.

Một luồng dao động cấp Thần khổng lồ đã bùng phát từ người nó.

Khí tức Nhị cấp Thần hệ Tiên gần như ngay lập tức khiến Dragonite mềm nhũn ra, nằm bẹp trên mặt đất.

"Thần...

Thần thú!!

Lại là hệ Tiên sao?!" Kinh hoàng ngẩng đầu.

Lúc này Dragonite, gần như cực kỳ chấn động.

Nó cũng đồng thời cực kỳ sợ hãi.

Rốt cuộc là loại nhân loại nào?

Lại có thể thu phục một Thần thú hệ Tiên?!

Nó mắt tròn xoe, há hốc mồm nhìn Zacian.

Vì trước giờ chưa từng thấy Zacian.

Trong lòng Dragonite lúc này chỉ còn lại sự chấn động và sợ hãi.

Cũng không thể nói tộc trưởng Dragonite gan quá nhỏ.

Chỉ là sự khắc chế đối với Dragonite quá mạnh.

Hệ Tiên không chỉ miễn nhiễm với các đòn tấn công của Dragonite, mà còn có thể gây sát thương gấp đôi cho Dragonite.

Huống hồ đây lại là một Thần thú Nhị cấp Thần.

Nếu đối phương muốn hủy diệt Dragon Valley, e rằng chỉ cần vài kỹ năng là đã có thể làm được rồi.

Với tư cách là cốc chủ Dragon Valley, gánh nặng và trách nhiệm trên vai tộc trưởng Dragonite cũng rất lớn.

Vì vậy, đây cũng là nguyên nhân chính khiến tộc trưởng Dragonite thực sự sợ hãi.

"Ha~!" Liếc nhìn Dragonite đang mềm nhũn trên mặt đất, lúc này Tô Thanh cũng hiển nhiên biết uy lực của Zacian.

Do đó anh thầm gật đầu.

Lấy Pokeball ra, thu Zacian trở về.

Đối phương đã thấy Zacian rồi.

Hậu tục chắc cũng sẽ không gây sự nữa, Tô Thanh thầm nghĩ.

"Hô hô hô!" Cùng với một luồng ánh sáng đỏ chiếu lên Zacian.

Ngay sau đó, Zacian, một Nhị cấp Thần, lại một lần nữa bị Tô Thanh thu vào Master Ball.

Xa xa.

Trong tầng mây trên bầu trời nào đó.

Một vật thể khổng lồ dài ngoẵng, đột nhiên mở mắt ra.

Cảm nhận khí thế Nhị cấp Thần bùng phát từ Zacian.

Trong đôi mắt to lớn của nó cũng lộ ra một tia cảnh giác.

Thân hình nó khẽ lay động, dường như định đi thám thính một lượt.

Chỉ là.

Cùng với khí thế trên người Zacian biến mất.

Sự cảnh giác trong mắt sinh vật đó cũng dần tan biến.

Trong thần thái nó lộ ra một chút suy tư mang tính người.

Một lúc sau nó mới cuộn mình lại, sau đó nhắm mắt hờ, chìm vào giấc ngủ.

Bên dưới.

Lúc này Tô Thanh cũng đã thành công một lần nữa nói chuyện với tộc trưởng Dragonite, và chiếm giữ quyền chủ động tuyệt đối.

Có Zacian tồn tại, tộc trưởng Dragonite làm sao dám gây sự nữa.

Thậm chí, Tô Thanh không thu phục nó đã là nể mặt rồi.

Nếu không phải con Dragonite này tuổi đã quá cao, Tô Thanh thực sự đã muốn thu phục nó.

Nhưng, dù vậy.

Tô Thanh vẫn nhắm vào tộc trưởng Dragonite.

Chốc lát nữa đợi hái xong Trái Nguyên tố.

Tô Thanh nhất định sẽ đến bộ lạc của đối phương, để chọn lựa một Pokémon không tồi mà thu phục.

Thậm chí, trong lòng Tô Thanh còn ẩn chứa một kế hoạch lớn hơn.

Nếu có thể.

Chương 181

Gia viên Thần thú của Tô Thanh, trong tương lai sẽ có rất nhiều Pokémon quý giá không ngừng nghỉ.

Điều đó cũng có thể tăng thêm sức sống cho Gia viên Thần thú, khiến Gia viên Thần thú không còn cô quạnh như vậy nữa.

Vút vút vút!

Cùng với thời gian trôi đi nhanh chóng.

Khoảng hơn 10 phút trôi qua.

Trái Nguyên tố tại hiện trường cũng bắt đầu dần thay đổi.

Quả Trái Nguyên tố ban đầu trông ngũ sắc, lúc này lại được bao bọc bởi một lớp ánh sáng trong suốt lấp lánh.

Trông thật tinh xảo, hệt như một viên ngọc được chạm khắc tỉ mỉ, với đèn thở tích hợp bên trong.

Trông nó cứ như một tổ hợp ô nhiễm ánh sáng RGB do công nghệ hiện đại tạo ra.

Hình dáng độc đáo, khiến Tô Thanh không khỏi thầm than thở về tuyệt tác của tạo hóa.

Một loại quả như vậy cũng có thể tồn tại, thực sự đã làm mới nhận thức của Tô Thanh.

Dần dần.

Liên tục chú ý nhìn quả trước mặt.

Dưới mắt thường của Tô Thanh, quả Trái Nguyên tố cũng hoàn thành sự chuyển biến cuối cùng.

Trạng thái từ xanh non chuyển sang chín.

Ánh sáng bắt đầu dần thu lại, dao động tỏa ra cũng đã thay đổi hoàn toàn.

"Tra xét!" [Trái Nguyên tố chín] [Hiệu quả]: Có thể nâng cao tiềm năng của Pokémon, tối đa nâng cao đến Nhị cấp Thần.

"Thành công rồi!" Quả nhiên đúng như Tô Thanh đã dự liệu không sai.

Trái Nguyên tố xanh non tương ứng với tiềm năng cấp Master và Tam cấp Thần.

Trái Nguyên tố chín.

Quả nhiên tương ứng với tiềm năng giai đoạn Nhị cấp Thần.

"Ra đi, Blaziken!" Không do dự, Tô Thanh lập tức trực tiếp triệu hoán ra Pokémon khởi đầu của mình.

Shiny Blaziken, kẻ đã cùng anh trải qua thời gian dài.

Vút vút vút!

Luồng ánh sáng đỏ chiếu ra.

Ngay sau đó, thu hồi Luxury Ball.

Tại hiện trường liền xuất hiện một Shiny Blaziken, thân thể màu xanh lam.

Ánh mắt sắc bén và khí thế lạnh lùng của nó, thậm chí khiến Dragonite một bên cũng thầm kinh ngạc không thôi.

Sức mạnh của Shiny Blaziken sao?!

Cấp Master?!

Không đúng, cường độ năng lượng tuy đã đạt Master cấp sơ kỳ không sai.

Nhưng cảm giác lại không giống Master cấp, chuyện gì thế này?

Ánh mắt Dragonite kinh ngạc không chắc chắn đánh giá Shiny Blaziken giữa sân.

Lúc này Dragonite cũng có vẻ hơi ngơ ngác.

Thực tế đúng như dự liệu không sai.

Shiny Blaziken quả thực không thuộc cấp Master, nhưng cũng không thuộc cấp Quán Quân đỉnh phong.

Hiện tại nó đã tiến vào một cảnh giới cực hạn, một nửa chân đã bước vào Master.

Dưới hình thái cơ bản, nó đã sở hữu sức mạnh dễ dàng chiến thắng Pokémon Quán Quân cấp đỉnh phong.

“Blaziken, thấy quả kia đằng trước không?

Kia, đi hái xuống, nuốt luôn đi.” Tô Thanh chậm rãi nói.

“Cháp?!

Chủ nhân, sao ạ?!” Đối mặt với sự chỉ huy của Tô Thanh.

Blaziken vừa xuất hiện cũng có vẻ hơi ngơ ngác.

Vì vậy trên đầu nó trực tiếp hiện ra một dấu chấm hỏi lớn, biểu cảm hiện rõ.

Nhưng một lúc sau.

Cùng với năng lực cảm nhận của mình phát huy tác dụng.

Shiny Blaziken cũng cuối cùng cảm nhận được sự bất thường của quả trước mặt.

Nó cảm nhận được khát vọng của cơ thể đối với quả đó.

Và chỉ vừa ngửi thấy một chút mùi hương, bình cảnh đã bắt đầu từ từ nới lỏng.

"..." Trong chốc lát.

Phản ứng lại, Blaziken lập tức nảy sinh hứng thú với quả đó.

Không do dự.

Thấy xung quanh không có ai có thể ngăn cản, Shiny Blaziken liền lập tức lao về phía quả.

Sau đó trực tiếp đặt móng vuốt lên Trái Nguyên tố đã chín.

Nắm lấy thân quả Trái Nguyên tố, nhét nó vào miệng.

Ực ực!

Mang theo hương quả nồng đậm, Trái Nguyên tố chín đã bị Blaziken một hơi nuốt gọn.

Vèo một tiếng!

Cùng với Trái Nguyên tố chín bị nuốt hoàn toàn.

Một luồng dao động lửa hùng hậu, cùng khí tức Cận Chiến sắc bén tự nhiên sinh ra.

Không ngừng từ trong thân thể Blaziken lộ ra, quét ra xung quanh.

Hiện ra hình tròn.

Bao trùm toàn bộ khu vực.

Khí thế nửa bước Master cấp toàn lực bùng nổ.

Cùng với dược lực của quả phát huy, sức mạnh của Blaziken cũng đang không ngừng tăng lên.

Dần dần càng tiếp cận Master.

Rắc một tiếng!

Cùng với dược lực của quả phát huy đến giai đoạn sau.

Dược lực nồng hậu, gần như dễ dàng phá vỡ bình cảnh của

Blaziken.

Trực tiếp giúp Blaziken hoàn thành đột phá.

Thuận lợi như nước chảy thành sông.

Sức mạnh của Blaziken đã hoàn toàn bước vào Master trong khoảnh khắc đó.

Cần biết đây là thực sự dựa vào sức mạnh của Blaziken mà tiến vào Master, không phải biến hình bị ràng buộc bởi sức mạnh hào quang, hay Mega Tiến hóa.

Thậm chí, sự thay đổi tại hiện trường vẫn chưa kết thúc, cùng với thực lực của Blaziken hoàn toàn bước vào Master, thực lực của Blaziken vẫn đang không ngừng tăng vọt.

Vút vút vút!

Trong lúc tăng vọt nhanh chóng, khí thế lộ ra.

Điều này càng khiến Dragonite một bên kinh ngạc không thôi.

Đã bao nhiêu năm rồi.

Trưởng thành đến nay Master đỉnh phong, nó đã nuốt mấy chục quả Trái Nguyên tố, tốc độ tiến giai cũng không đáng sợ như vậy.

Trong lúc suy tư, tại hiện trường lại một lần nữa bùng nổ một luồng khí thế càng mãnh liệt hơn.

"Trời ạ!

Chẳng lẽ tên này có thể trực tiếp đột phá Master cấp trung kỳ sao?

Không thể nào!" Dragonite khó mà tin được.

Một bên, Tô Thanh hiển nhiên cũng đang mong đợi tương tự.

Chỉ là, quả Trái Nguyên tố chín này hiển nhiên năng lực có hạn.

Chương 182

Do vừa mới chín.

Vì vậy hiệu dụng của nó cũng không mạnh như tưởng tượng.

Nó chỉ giúp Shiny Blaziken đạt đến Master cấp sơ kỳ đỉnh phong, rồi dừng lại.

Không bước vào Master cấp trung kỳ.

Cấp độ dừng ở LV92.

Lên thêm một cấp, vào LV93, là có thể tiến vào Master cấp trung kỳ.

Vút vút vút!

Năng lượng tiêu hao cạn kiệt, cũng khiến khí thế trên người Shiny Blaziken dần thu lại.

Khí thế cấp Master biến mất.

Shiny Blaziken lại một lần nữa trở về trạng thái bình thường, ngoại trừ thân hình trông có vẻ không tầm thường thì.

Trên người nó không còn khí thế bá đạo nữa.

Chỉ là, nếu có người chú ý quan sát.

Cũng có thể nhìn ra sự mạnh mẽ của Shiny Blaziken trong từng bước di chuyển của nó.

Cái sự tự tin vô thức bộc lộ ra, và ánh mắt sắc bén đó.

"Tê!" Pokémon của kẻ nhân loại này thật đáng sợ.

Nếu trước đây, Tô Thanh chỉ đơn thuần dựa vào sự mạnh mẽ của Mew và Zacian để giành được sự công nhận của Dragonite.

Thì giờ đây đã khác.

Trong khoảnh khắc này, cùng với Pokémon thông thường của Tô Thanh bộc lộ ra thực lực mạnh mẽ.

Dragonite hiểu rằng, kẻ nhân loại trước mặt này không phải là kẻ đầu cơ trục lợi.

Mà là một tồn tại thực sự sở hữu thực lực mạnh mẽ.

Như vậy, trong ánh mắt Dragonite nhìn Tô Thanh cũng đã thêm một phần tôn kính.

"Cháp~!

Chủ nhân, em cảm giác sức mạnh của em hình như đã đột phá rồi.

Trong tiềm thức dường như có một gông xiềng nào đó đã được phá vỡ." Lúc này, chỉnh lý lại tâm trạng.

Sức mạnh đã đột phá, ánh mắt Shiny Blaziken cũng đã chuyển sang Tô Thanh, chủ nhân của nó.

"Ừ, quả thực là vậy không sai.

Làm tốt lắm, Shiny Blaziken." Tô Thanh chậm rãi nói.

Đồng thời, trong lòng anh thầm niệm "Tra xét". [Shiny Blaziken] [Thiên phú]: Nhị cấp Thần. [Chiến lực]: Master cấp sơ kỳ.

LV92.

Quả nhiên.

Nhìn thấy thuộc tính của Shiny Blaziken đã thay đổi, Tô Thanh cũng trong lòng đã hiểu rõ.

Anh vui vẻ nhìn Shiny Blaziken một cái.

Một người một Pokémon đều lộ vẻ vui mừng.

"Meow~" Tương tự.

Mew đang bay lượn trên không trung, sau khi cảm nhận được tâm trạng của Blaziken, và cả Tô Thanh.

Tâm trạng của nó cũng trở nên sảng khoái.

Nó không kìm được bay lượn trong không khí, vòng quanh một người một Pokémon.

Không ngừng vẫy vẫy cái đuôi dài thướt tha.

Trông nó có vẻ rất vui.

“Dragonite, có thể dẫn tôi đến bộ lạc của cậu xem một chút không?!” Hoàn hồn, tầm mắt Tô Thanh cũng đã một lần nữa chuyển sang Dragonite.

Anh đã đánh chủ ý đến bộ lạc Dragonite.

“Ơ, đương nhiên có thể.” Cùng lúc nói.

Tô Thanh lại nhìn Mew một cái.

Điều khiển Mew, để nó nhổ cả cây Trái Nguyên tố hoàn chỉnh từ đất lên.

Sau đó còn để Mew nhổ liên tiếp mấy chục cây Trái Nguyên tố ở xa.

Chúng xuất hiện chỉnh tề trước mặt Tô Thanh.

Sau đó anh phẩy tay một cái, liền đưa chúng vào Gia viên Thần thú.

“...” Trơ mắt nhìn một lượng lớn cây Trái Nguyên tố đột nhiên hiện ra trước mắt.

Ngay sau đó cùng với Tô Thanh khẽ vẫy tay, chúng liền biến mất.

Lòng Dragonite lập tức dâng lên một dự cảm xấu.

Nó thầm nghĩ không hay rồi.

Ngẩng đầu, nó nhìn qua người Tô Thanh.

Nhìn về phía cái hố trống rỗng phía sau Tô Thanh.

Dường như.

Tên này không chỉ lấy đi Trái Nguyên tố, mà ngay cả cây quả cũng mang đi hết.

Chẳng lẽ quá không phải người rồi sao.

Chỉ là.

Xét đến thực lực đối phương thực sự quá mạnh mẽ, cộng thêm việc có hai Thần thú cùng bảo vệ.

Dragonite cuối cùng không nói thêm gì nữa.

Chỉ đành bất lực chờ đợi Tô Thanh chuẩn bị xong, rồi bay phía trước.

Dẫn đường cho Tô Thanh đến nơi bộ lạc của nó.

Trong lúc bay, lòng Dragonite càng vạn phần phức tạp.

Chỉ mong sẽ không có đứa nhỏ nào bị tên nhân loại đáng ghét này nhắm đến.

Nếu không.

Thật sự không bảo vệ được chúng.

Dần dần, Dragonite cũng hối hận rồi.

Sớm biết sẽ gặp phải một sát thần như vậy, nếu trước đó cảm nhận được sự bất thường, Dragonite chắc chắn sẽ trực tiếp không đến.

Bây giờ thì hay rồi.

Không chỉ bị đánh cho một trận.

Thậm chí còn phải làm kẻ dẫn đường, dẫn sói vào nhà.

Đồng thời!

Đang bay lượn trên không trung.

Trong lúc Salamence bám sát gót Dragonite.

Tô Thanh cũng đắm chìm trong Gia viên Thần thú.

Anh phân phó Mew đặt một lô cây Trái Nguyên tố vào trung tâm khu rừng, gần hồ.

Giao cho Suicune chăm sóc.

Có Suicune chăm sóc, Tô Thanh tin rằng Suicune nhất định có thể khiến cây Trái Nguyên tố trở nên khỏe mạnh hơn, cường tráng hơn, ra nhiều Trái Nguyên tố chín hơn.

Vút vút vút!

Cùng với Dragonite và Salamence bay nhanh.

Không lâu sau.

Dragonite đã dẫn Salamence và Tô Thanh đến bộ lạc Dragonite.

"Gầm~!" Bay lượn trên không trung.

Vừa đến nơi, Dragonite liền trực tiếp gào thét.

Chương 183

Nó tản ra khí tức uy nghiêm của tộc trưởng.

Vút vút vút!

Khí thế Master cấp đỉnh phong lan rộng ra.

Ngay lập tức đã thu hút sự chú ý của tất cả Pokémon bên dưới.

Chúng không tự chủ được mà hướng ánh mắt về phía bầu trời.

“Gầm~ Tộc trưởng về rồi?!

Ơ?!

Lại mang cái tên Shiny Salamence đáng ghét kia về, chẳng lẽ tên đó vừa gây sự sao?

Ô?

Có nhân loại tồn tại.” Dần dần.

Nhìn thấy cảnh tượng trên bầu trời, các Pokémon hệ Rồng bên dưới đều đã trở nên hiếu kỳ.

Cảnh tượng như vậy trong những ngày qua thật không thường thấy.

Bình thường nếu có Pokémon hệ Rồng nào xâm phạm, chẳng phải đều sẽ trực tiếp bị tộc trưởng xử lý sao?

Lần này tộc trưởng lại trực tiếp mang đối phương về, nhìn dáng vẻ dường như cũng không phải đối đãi tù binh.

Trên người Shiny Salamence còn không có chút vết thương nào, thực sự quá quỷ dị.

Không kìm được.

Trong tình huống nảy sinh tò mò, tất cả Pokémon bên dưới đều đã tập trung lại.

“Gào~ Tê!” Chú ý thấy mấy chục con Dragonite, cùng với số lượng lớn Dragonair, và cả Dratini đang dần tập trung lại bên dưới.

Tô Thanh không phản ứng, nhưng Salamence lại trực tiếp hít một hơi khí lạnh.

Nhiều Dragonite như vậy, nếu nó xuống dưới, chẳng phải phút chốc sẽ bị xé nát sao.

Hiển nhiên.

Salamence vẫn chưa hoàn hồn khỏi sự chấn động trước đó.

Bây giờ nó không phải một mình cô độc.

Có Tô Thanh bảo vệ, những con Dragonite này thật sự không dám làm vậy.

Một lúc sau.

Phản ứng lại.

Salamence mới dường như nhớ ra mình có huấn luyện viên.

Chỉ cần Tô Thanh ở đây.

Bọn này nhất định không dám gây sự.

Trong nháy mắt.

Shiny Salamence vậy mà dần dần thích cái cảm giác cáo mượn oai hùm này.

Thật sự quá sảng khoái.

Tôi có thể không đánh lại chúng, nhưng chúng cũng không dám chọc tôi.

Ha ha ha!

Bốp!!!

Một âm thanh vang dội vang lên trên bầu trời.

Ngay sau đó Salamence liền vẻ mặt ấm ức quay đầu, ánh mắt nhìn về phía Tô Thanh ở phía sau.

Trong vẻ mặt nhỏ đó càng tràn đầy ấm ức.

Cứ như đang nói, chủ nhân, sao lại đánh em?!

"Ngươi, cười lớn tiếng quá, Salamence!" Mặc dù không biết Salamence vừa rồi đang nghĩ gì.

Nhưng nụ cười của đối phương quá gian xảo, thực sự có chút ảnh hưởng đến hình tượng của Tô Thanh.

Do đó Tô Thanh không thể không đánh gãy sự tự mãn của Salamence, trực tiếp cho đối phương một cái tát, để nó nhận rõ hiện thực.

"Ơ!" Dần dần, lúc này Salamence cũng đã phản ứng lại.

Trên mặt nó lập tức hiện lên một vẻ xấu hổ.

May mà da Salamence màu xanh lục, nên cũng không bị nhìn ra nhiều.

Dần dần nó theo tộc trưởng Dragonite, đáp xuống mặt đất.

Dung nhan đẹp trai tuy không phù hợp với thẩm mỹ của loài Rồng.

Nhưng lại khiến những Dragonite và Dragonair kia cảm thấy thân thiết.

Đặc biệt là khí chất trên người Tô Thanh.

Đối với chúng lại có một sức hấp dẫn khó tả.

"Oa, đúng là nhân loại thật, thật kỳ diệu." "Ha ha, nghe nói nhân loại có thể thu phục Pokémon.

Có thể kết đôi với Pokémon, sau đó cùng trở nên mạnh mẽ.” “À, à.

Hình như nhân loại có kỹ thuật và tài nguyên có thể giúp Pokémon nhanh chóng tăng cường sức mạnh.

Ở dã ngoại, tôi cần mấy trăm năm mới có thể nâng thực lực lên Quán Quân cấp.

Nhưng nếu chọn một nhân loại có thực lực không tồi, dường như chỉ cần mấy chục năm.

Tôi có thể có cơ hội đột phá Quán Quân.

Đợi nhân loại chết đi, tôi sẽ giành lại tự do.

Trở thành bạn đồng hành với nhân loại, có vẻ là một lựa chọn không tồi.” “Thảo nào tộc trưởng Dragonite lại mang cái tên Salamence phiền phức kia về.

Hóa ra tên đó đã trở thành bạn đồng hành của kẻ nhân loại trước mắt này rồi sao?!” Thật bất ngờ.

Sự xuất hiện của Tô Thanh vậy mà trực tiếp kích nổ dư luận tại hiện trường.

Một số Dragonite lớn tuổi bàn luận xôn xao.

Một số Dragonite trẻ tuổi, hoặc Dragonair nghe những lời bàn luận giữa những Dragonite lớn tuổi kia.

Ánh mắt ban đầu không mấy hứng thú với Tô Thanh, cũng đã thay đổi.

Hai mắt không kìm được khẽ sáng lên.

Có mấy con Dragonite đã động lòng.

Cấp Quán Quân à.

Có thể đột phá Quán Quân trong mấy chục năm.

Thậm chí có thể như tộc trưởng mà tiến vào cấp Master, thì đó thực sự là một vụ mua bán chắc chắn không lỗ.

Mất đi mấy chục năm tự do thì sao chứ?

Dù sao cũng không ăn uống nghỉ ngơi, chỉ chiến đấu.

Đối với Pokémon hệ Rồng mà nói, mấy chục năm thời gian trôi qua rất nhanh, làm vậy tuyệt đối không lỗ.

"Gầm~ Khụ khụ, yên lặng!" Nghe thấy tiếng nghị luận phía dưới.

Lúc này tộc trưởng Dragonite cũng có vẻ hơi xấu hổ không thôi.

Lũ nhóc này vậy mà không đợi người khác nói xong, đã muốn theo người ngoài rời đi rồi.

Chẳng lẽ không coi tộc trưởng ra gì sao?

Chỉ là.

Kết hợp với lời nói của Tô Thanh trước đó.

Đối phương dường như thực sự muốn chọn lựa vài con Dragonite.

Mấy đứa nhỏ này chủ động theo ai đi trước, thì cũng không phải không được.

Điều đó lại giải quyết một vấn đề khó khăn cho tộc trưởng Dragonite.

Chỉ là, Tô Thanh muốn có Dragonite ở đây cũng được thôi.

Vậy mà lại muốn mấy con liền sao?!!

Thật quá tham lam.

Mức độ tham lam như vậy, quả thực đã làm mới nhận thức của tộc trưởng Dragonite.

Thậm chí.

Chương 184

Nếu không phải biết không phải đối thủ của Tô Thanh, và đã thấy sức mạnh bồi dưỡng mạnh mẽ của Tô Thanh.

Tộc trưởng Dragonite thề rằng.

Nếu có người bình thường nào dám nói chuyện như vậy, vừa mở miệng đã đòi thu phục mấy con Dragonite.

Nó nhất định sẽ xé nát kẻ đó ngay tại chỗ.

Tên đáng ghét.

Không còn cách nào, mặc dù trong lòng căm ghét hành vi của Tô Thanh.

Nhưng nó cũng không có cách nào.

Mạnh như tộc trưởng Dragonite cấp Tam cấp Thần, thân mắt chứng kiến sự tồn tại của Zacian.

Nó cũng không còn tự tin để chiến đấu nữa.

Một kẻ địch mạnh mẽ như vậy, chỉ cần nhìn một cái, Dragonite đã mất đi niềm tin chiến đấu.

"Gầm gầm gầm~" Dần dần, tộc trưởng Dragonite cũng bắt đầu diễn thuyết.

Cùng với bài diễn thuyết phát huy tác dụng.

Ánh mắt của những Dragonite trẻ tuổi tại hiện trường nhìn về Tô Thanh, ánh sáng càng lúc càng mạnh mẽ.

Có mấy con thậm chí còn nhanh chóng bước tới, đi ra khỏi tộc quần, khiến Tô Thanh trong lòng vui mừng.

Anh lần lượt quét mắt qua mấy con Dragonite.

Nhìn rõ thiên phú của chúng.

Thật bất ngờ, thiên phú của những Dragonite này đều không tồi.

Kém nhất thậm chí cũng có cấp Thiên Vương.

Đa số đều ở cấp Chuẩn Quán Quân, mạnh nhất thì có Quán Quân.

Chỉ có hai con.

Điều này thực sự khiến Tô Thanh cảm thấy một chút kinh ngạc.

Theo lý mà nói, Dragon Valley vậy mà lại có quả có thể nâng cao tiềm năng.

Vậy thì vì sao tiềm năng của lô Dragonite này về cơ bản đều chỉ ở cấp Chuẩn Quán Quân?

Ơ!

Nghĩ vậy, Tô Thanh cũng cẩn thận suy tư.

Ngẩng đầu, tầm mắt nhìn về phía tộc quần đông đảo trước mặt.

Khụ khụ!

Dừng lại một chút, lúc này Tô Thanh mới phản ứng ra.

Dường như Dragon Valley tuy có quả.

Nhưng Pokémon hệ Rồng cũng không ít.

Chia đều cho mỗi một Pokémon hệ Rồng, thậm chí còn không đạt được con số một quả cho mỗi con.

Không có cách nào mỗi người một quả, thiên phú tăng cường tự nhiên cũng sẽ không có sự biến đổi chất lượng cao như vậy.

Do đó phần lớn tiềm năng của Dragonite ở cấp Chuẩn Quán Quân, quả thực là bình thường.

“Các cậu, có muốn trở thành Pokémon của tôi không?!” Dừng lại một chút.

Tầm mắt nhìn về phía lô Pokémon trước mặt, trong thần sắc Tô Thanh cũng tràn đầy hưng phấn.

Rốt cuộc đó là Dragonite.

Số lượng Dragonite nhiều như vậy, không thể nào không khiến Tô Thanh hưng phấn.

“Gầm~!” “Mặc dù hợp tác với nhân loại có lợi ích.

Nhưng, nhân loại.

Cậu có thể chứng minh sau khi hợp tác với cậu, chúng tôi có thể đạt được sự tăng cường thực lực không?” “Gầm~ à, à, hình như đúng là vậy.” Cùng với một con Dragonite trong số đó phát ra nghi vấn, tình hình tại hiện trường cũng xuất hiện một sự sai lệch nhất định.

Có mấy con Dragonite cũng đã phản ứng lại trong quá trình đó.

Sự cuồng nhiệt trong mắt dần tan biến.

Chúng nghi ngờ đánh giá Tô Thanh từ trên xuống dưới, cân nhắc vấn đề thực lực của Tô Thanh.

“Ha ha.” Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi khẽ sững sờ.

Nhưng sau khi phản ứng lại, anh lại không hề hoảng sợ.

Mew vì đã được thu vào Gia viên Thần thú, nên hiện tại không hiện ra trước mặt Tô Thanh.

Hiện tại xuất hiện trước mặt Tô Thanh, chỉ có Shiny Umbreon với tiềm năng đã đột phá Chuẩn Quán Quân, thực lực đạt cấp Thiên Vương.

Cùng với Shiny Salamence có tiềm năng cấp Master, thực lực đạt

Chuẩn Quán Quân hậu kỳ.

Không trấn áp được những Dragonite trước mặt, thực sự là cực kỳ bình thường.

"Nếu đã vậy, thì ra đi, Darkrai." Lời vừa dứt.

Từ trong bóng của Tô Thanh liền trực tiếp bay ra một khối bóng đen.

Sau đó dần dần ngưng kết thành hình trên không trung, lộ ra thân thể đặc biệt của đối phương.

"Shiny Darkrai?!" Kinh ngạc đánh giá Darkrai đang hiện hình.

Tộc trưởng Dragonite có kiến thức rộng lập tức nhận ra thân phận của con Darkrai trước mặt.

Nhận ra sự thật rằng đối phương là một Pokémon Shiny Thần thú.

Chuyện gì thế này?

Kẻ nam tử trước mặt này, vậy mà lại thâm tàng bất lộ như vậy sao?

Rốt cuộc là ai.

Trong nháy mắt.

Tộc trưởng Dragonite đã thay đổi lớn cách nhìn về Tô Thanh.

Từ Mew lúc đầu, rồi đến Zacian sau đó.

Mặc dù nó không nhận ra Zacian.

Nhưng đó cũng là sự xuất hiện của hai Thần thú.

Nếu hai Thần thú chỉ có thể đánh giá thủ đoạn của Tô Thanh mạnh, thì ba Thần thú lại không giống vậy.

Điều đó chứng minh Tô Thanh thực sự dựa vào thực lực để thu phục những Thần thú này.

Hiện tại.

Những Thần thú này rất có thể đều từ tận đáy lòng tuân theo Tô Thanh.

Ít nhất từ biểu hiện của Mew, Zacian và Darkrai mà xem.

Thần trí của ba Thần thú vẫn còn bình thường.

Vút vút vút!

Cùng với thân ảnh Darkrai xuất hiện tại hiện trường.

Một luồng khí thế Tam cấp Thần cũng đã trực tiếp lan tỏa ra khắp trường.

Chưa hết, cùng với Darkrai xuất hiện.

Bàn tay Tô Thanh lập tức lại một lần nữa đặt lên một Pokeball khác.

Rắc một tiếng!

Pokeball vàng óng mở ra.

Ngay sau đó một luồng ánh sáng đỏ liền chiếu vào trường.

Trực tiếp xuất hiện trước mặt số lượng lớn Dragonite.

"Meow~?!" Thân thể một lần nữa được Tô Thanh triệu hoán ra.

Lúc này Mew cũng có vẻ.

Nó không kìm được lộ ra vẻ mặt hiếu kỳ, trông có vẻ ngây thơ đáng yêu.

Chỉ là trong vẻ ngây thơ đáng yêu đó.

Thân ảnh Mew cũng đã hoàn toàn hiện ra trong tầm mắt của tất cả sinh vật.

"Gầm?!" Mặc dù Mew không tùy ý như Zacian, mặc kệ khí thế

của bản thân.

Nó luôn luôn thu liễm khí thế của bản thân.

Chương 185

Nhưng danh tiếng của Mew hiển nhiên mang tính biểu tượng, lập tức đã xuyên thủng hoàn toàn lớp che giấu của Mew.

Chỉ dựa vào sự xuất hiện của thân hình, đã khiến những Dragonite trước mặt nhận ra nó.

“Gầm gầm gầm~!” Dần dần.

Cùng với Tô Thanh thành công triệu hoán ra hai Thần thú.

Đặc biệt trong đó ẩn chứa một Mew có thể sánh ngang với Thần thú Nhất cấp.

Số lượng lớn Dragonite tại hiện trường cũng đã dẹp bỏ ý đồ nhỏ nhặt (nghi ngờ ban đầu).

Ánh mắt nhìn về Tô Thanh càng tràn đầy cuồng nhiệt.

Dường như chỉ cần lập tức theo Tô Thanh, là có thể ngay lập tức tăng cường thực lực.

Chỉ là, khi Tô Thanh thu phục được một lô Dragonite trẻ tuổi, anh lại kinh ngạc phát hiện.

Kho dự trữ Pokeball lại không còn nhiều nữa.

Nếu muốn thu phục tất cả Dragonite trẻ tuổi tại hiện trường, thực sự có chút khó khăn.

Pokeball đỏ trắng dự trữ đã cạn, Luxury Ball vàng óng cũng không khá hơn là bao.

Mặc dù còn lại vài ba cái, nhưng dùng để bắt giữ lô Pokémon trước mặt thì hiển nhiên không mấy thực tế.

“Gầm~?!

Hết rồi sao?!" Dragonite tộc trưởng nghi ngờ đánh giá Tô Thanh, lúc này thấy Tô Thanh dừng động tác thu phục.

Trong lòng không khỏi dấy lên một tia tò mò.

"Chẳng lẽ tên này lương tâm trỗi dậy rồi?

Biết mình làm quá đáng, định dừng tay sao?!" Dragonite ngơ ngác nhìn.

Hiện trường.

Cùng với tộc trưởng Dragonite suy tư.

Lúc này Tô Thanh, lại một lần nữa hành động.

Anh nhanh chóng bước tới trước mặt một con Dragonite trẻ tuổi.

"Gầm~!" Hành động này của Tô Thanh tự nhiên cũng thu hút sự chú ý của con Dragonite trẻ tuổi.

Nó không kìm được khẽ kêu một tiếng.

Sau đó còn cúi đầu, đến gần Tô Thanh.

Sắp được thu phục rồi sao?

Dragonite trẻ tuổi hưng phấn nghĩ.

Thấy vậy.

Tô Thanh cũng tỏ ra hòa nhã tương tự.

Anh giơ tay lên, liền vuốt ve đầu Dragonite.

Sau đó dưới ánh mắt của mọi người, trực tiếp khiến con Dragonite trước mặt biến mất.

"Gầm~?!

Chuyện gì thế này?!

Tộc nhân của tôi đâu rồi?!" Kinh ngạc nhìn hiện trường trống rỗng

không có gì.

Lúc này tộc trưởng Dragonite, gần như cực kỳ chấn động.

Tương tự.

Các Dragonite và Dragonair khác xung quanh cũng đều giật mình.

Trong ánh mắt nhìn về Tô Thanh càng tràn đầy sợ hãi.

Nếu là thu vào Pokeball, hoàn toàn có thể hiểu được.

Vậy thì, sự biến mất của con Dragonite vừa rồi, thì lại hoàn toàn không thể hiểu nổi.

Lúc này thấy Dragonite biến mất.

Trong lòng chúng cũng nảy sinh áp lực lớn.

Những Dragonite ban đầu đồng ý để Tô Thanh thu phục, lại đều lùi lại vài bước.

"Ơ!" Tầm mắt khẽ lưu chuyển.

Cảm nhận được sự thay đổi không khí trong trường, cùng với sự thay đổi trong ánh mắt của những Dragonite kia.

Tô Thanh không kìm được bật cười ngượng nghịu.

Sau đó anh tùy ý vẫy tay.

Lập tức, con Dragonite ban đầu biến mất, liền một lần nữa hiện ra thân hình.

Một cảnh tượng kỳ diệu như vậy, càng làm mới nhận thức của tộc Dragonite.

Khiến những Dragonite đó đều trợn to mắt, khó mà tin được.

"Ha ha.

Đó là năng lực đặc biệt của tôi.

Tôi có thể dùng năng lượng Psychic kết nối một thế giới.” Tô Thanh chậm rãi giải thích.

Đồng thời, trong khoảnh khắc nói chuyện, cảm nhận được một ánh sáng khác lạ trong mắt tộc trưởng Dragonite.

Trong lòng Tô Thanh cũng lóe lên một tia hưng phấn.

Anh biết, kế hoạch đã đi đúng hướng.

Còn về kết quả cuối cùng, liệu có thể thực hiện thuận lợi như mong muốn hay không.

E rằng phải xem biểu hiện tiếp theo rồi.

Tầm mắt khẽ lưu chuyển.

Quét qua gương mặt của mỗi con Dragonite trẻ tuổi, nhìn ra sự hiếu kỳ trong ánh mắt của chúng.

Tô Thanh cũng không giấu giếm, trực tiếp giải thích, nói chuyện thẳng thắn.

“Muốn tiến vào thế giới đó cũng đơn giản, chỉ cần thông qua năng lượng Psychic của tôi, hoặc chạm vào cơ thể tôi.

Là có thể tiến vào không gian đó.

Vì vậy.

Nếu sống lâu dài bên trong, cũng sẽ không bị bên ngoài quấy rầy.

Có thể nói là một thế ngoại đào nguyên, tính bảo mật còn tốt hơn ở đây.

Nếu có thể.

Các cậu cũng có thể trực tiếp di dời toàn bộ tộc quần vào đó, tôi cũng không bận tâm.

Dù sao một không gian lớn như vậy, để trống cũng lãng phí.

Sự gia nhập của các cậu có thể tăng thêm không ít niềm vui cho không gian đặc biệt của tôi.

Hơn nữa, tài nguyên ở đó cũng phong phú hơn ở đây." Tô Thanh dụ dỗ nói.

"Gầm~!" Mặc dù lời nói của Tô Thanh rất dụ dỗ, nhưng trách nhiệm tộc trưởng mạnh mẽ đã cảnh tỉnh tộc trưởng Dragonite.

Khiến nó ngăn cản lời nói của Tô Thanh.

Nó nhanh chóng lắc đầu lia lịa.

"Được thôi!" Thấy tộc trưởng Dragonite kiên quyết từ chối, Tô Thanh cũng không cưỡng cầu.

Anh tiếp tục công việc trước đó.

Dưới vẻ mặt đau đớn của tộc trưởng Dragonite, anh thu nhận những Dragonite đồng ý đi theo vào Gia viên Thần thú.

Không còn cách nào.

Đó là lựa chọn tự chủ của Dragonite.

Theo lý mà nói, tộc trưởng Dragonite quả thực cũng không có lý do để ngăn cản.

Vì vậy nó chỉ đành để Tô Thanh làm theo ý mình.

Chỉ là.

Nó nghi ngờ quan sát Tô Thanh.

Khi thấy ánh mắt Tô Thanh dừng lại trên một con Dragonair nào đó.

Vẻ mặt ban đầu chỉ đau đớn của tộc trưởng Dragonite, lại lóe lên một tia căng thẳng.

Chương 186

Nó vỗ cánh, lập tức đến bên cạnh Tô Thanh.

“Gầm~!” “Không thể chọn con này.” “Ồ, vì sao?” Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi khẽ sững sờ.

Anh còn nhìn phản ứng của tộc trưởng Dragonite, xem ra thân phận của con Dragonair này không đơn giản.

“Mĩ~!” Ngoài dự liệu.

Trong lúc tộc trưởng Dragonite và Tô Thanh vừa mới định nói chuyện.

Con Dragonair được Tô Thanh cho phép, lại nhanh chóng trực tiếp xông ra từ giữa bầy Rồng.

Đến trước mặt Tô Thanh, vẻ mặt thân thiện nhìn Tô Thanh một cái.

Dưới ánh mắt ngây người chú ý của Tô Thanh.

Con Dragonair trông thon dài, dáng vẻ ưu mỹ đó, liền trực tiếp quấn quanh người Tô Thanh.

Trong lúc đó, Dragonair quấn quýt, nhưng không hề mang lại cảm giác gò bó cho Tô Thanh.

Ngược lại còn mang đến cho Tô Thanh một xúc cảm trơn nhẵn, không hề khiến Tô Thanh cảm thấy khó chịu.

“Ha ha ha, xem ra, em thích tôi à.” Tô Thanh mỉm cười đánh giá một cái, con Dragonair chủ động đến gần, quấn quýt trên người anh.

Lúc này tâm trạng Tô Thanh trở nên vui vẻ.

Vốn trong kế hoạch của Tô Thanh, anh đã định thu phục một con

Dragonair.

Bây giờ đối phương vậy mà tự động đưa tới cửa rồi, Tô Thanh làm sao có thể không vui được.

Cần biết lý do Tô Thanh vừa rồi cứ nhìn chằm chằm vào con Dragonair đó, cũng có nguyên nhân.

Yếu tố chính, chính là vì con Dragonair này có thân hình ưu mỹ, nhan sắc thuộc loại đẹp nhất trong số các Dragonair.

Nếu không Tô Thanh cũng không thể một ánh mắt đã chấm ngay con này.

"Mĩ~!" Cùng với câu hỏi của Tô Thanh.

Con Dragonair trước mặt cũng đáp lại Tô Thanh, mỉm cười gật đầu.

Sau đó, Tô Thanh càng thừa thắng xông lên, trực tiếp lấy ra loại thực vật yêu thích của Pokémon hệ Rồng.

Anh mỉm cười đưa thực vật cho Dragonair.

Ực ực!

Cùng với thực vật được đưa đến trước mặt Dragonair, con Dragonair này trước tiên nhìn tộc trưởng Dragonite một bên.

Sau đó mới thu hồi tầm mắt.

Nó một miếng trực tiếp cắn vào thực vật trong tay Tô Thanh, sau đó lộ ra vẻ mặt hưởng thụ.

Cứ như đang nói, thật ngon.

"Mĩ~!" "Còn không?" Một lúc sau.

Nuốt xong thực vật, sau khi thưởng thức hết mùi vị, lúc này Dragonair cũng đã một lần nữa mở mắt.

Tầm mắt nó đặt lên Tô Thanh.

“Đương nhiên là có rồi, thậm chí chỗ tôi còn có nhiều hơn nữa.

Nếu em muốn trở thành Pokémon của tôi, cả đời đều có thể ăn loại thực vật ngon như vậy đó!

Thế nào, có muốn trở thành Pokémon của tôi không?!” Tô Thanh mỉm cười nhìn con Dragonair trước mặt, dụ dỗ nói.

“Mĩ~!” “Có thể luôn được ăn loại thực vật này sao?

Vậy thì tốt quá rồi, em muốn trở thành Pokémon của anh.” Trong lúc nói chuyện, Dragonair càng chủ động áp sát đầu vào Tô Thanh.

Sau đó thè lưỡi ra, liếm liếm làn da trắng nõn mềm mại của Tô Thanh.

“Ơ, thật ngứa a, Dragonair.” Đối với chuyện này, Tô Thanh cũng tỏ ra vui vẻ.

Anh mỉm cười xoa xoa đầu Dragonair, sau đó tình cảm giữa anh và Dragonair càng thêm sâu sắc.

Anh tiếp tục lấy ra một phần thức ăn mới, chậm rãi đưa đến trước mặt Dragonair.

“Hống ~!

Dragonair, không thể sống cùng nhân loại.

Con phải ở lại Dragon Valley.” Thật bất ngờ.

Khi Tô Thanh và Dragonair dần trở nên thân thiết, Trưởng lão Dragonite lại không như mọi khi mà chủ động cắt ngang sự gần gũi của hai người.

Đặc biệt là khi ánh mắt Trưởng lão Dragonite đối diện với Tô Thanh.

Tô Thanh thậm chí còn ẩn ẩn cảm nhận được một tia phẫn nộ trong mắt Trưởng lão Dragonite, khiến anh không khỏi hơi cảm thấy bất ngờ.

Chuyện gì thế này?

Trong lúc Tô Thanh cảm thấy khó hiểu, Trưởng lão Dragonite cũng đã chấn chỉnh lại cảm xúc của mình.

Nó hoàn toàn kiềm chế sự tức giận trong ánh mắt, sau đó lộ ra vẻ mặt khổ tâm khuyên nhủ.

"Hống ~ Nhân loại, hãy chọn một Dragonair khác đi.

Con Dragonair này không muốn tiến hóa thành Dragonite.

Đối với nhân loại mà nói, đây không phải là tin tức tốt." Ai ngờ, Trưởng lão Dragonite càng giải thích, Tô Thanh ngược lại càng bị kích thích sự tò mò trong lòng.

Sau đó anh lập tức hướng ánh mắt về phía Dragonair.

"Ơ, thật vậy sao?

Dragonair.

Em thật sự không muốn tiến hóa thành Dragonite sao?!" Tô Thanh tò mò hỏi.

"Mị ~!" Kèm theo câu hỏi của Tô Thanh, rất nhanh sau đó, Tô Thanh cũng nhận được phản hồi từ Dragonair.

Nó mở miệng nói ra suy nghĩ trong lòng, đồng thời kiên định gật đầu.

Rõ ràng, lời nói của Trưởng lão Dragonite hoàn toàn là thật.

Con Dragonair này, quả thực không muốn tiến hóa thành hình thái Dragonite.

Nó muốn mãi mãi duy trì hình thái Dragonair.

Không khỏi, kèm theo câu hỏi của Tô Thanh, trong ánh mắt Dragonair nhìn về phía Tô Thanh, không tránh khỏi xuất hiện một chút do dự.

Thậm chí còn lộ ra một tia kháng cự.

Bởi vì trở thành Pokémon của Tô Thanh, ở một số phương diện cũng sẽ có những hạn chế nhất định.

Nó cũng nghe nói, hình như lúc đó, Pokémon phải nghe theo mệnh lệnh của chủ nhân.

Nếu Tô Thanh nhất định phải bắt nó tiến hóa, thì đối với một đứa yêu cái đẹp mà nói, đơn giản còn khó chịu hơn chết.

Vì vậy, dù có thuận mắt Tô Thanh đến mấy, dù Tô Thanh có nhiều đồ ăn ngon đến đâu, chỉ cần Tô Thanh bắt nó tiến hóa, nó tuyệt đối sẽ không đồng ý trở thành Pokémon của Tô Thanh.

Lời nói tiếp theo của Tô Thanh, lọt vào tai Dragonair, cũng du dương êm tai như tiên âm.

“Ha ha ha, thật là quá trùng hợp.

Dragonair, anh đang tìm một Pokémon không muốn tiến hóa thành Dragonite.

Bây giờ gặp được em rồi, thật sự chỉ có thể nói là duyên phận giữa chúng ta.

Anh quả nhiên, là Huấn Luyện Gia định mệnh của em.” “Mị ~!” Rắc một tiếng.

Kèm theo tiếng nói của Tô Thanh vừa xuất hiện, trong ánh mắt Dragonair cũng lóe lên vẻ rực rỡ.

Ánh mắt nhìn về phía Tô Thanh càng tràn đầy sự phấn khích.

Một bên.

Trưởng lão Dragonite lại lẩm bẩm.

Trong lúc nói chuyện, nó càng lộ ra vẻ mặt "Tôi đã nói rồi mà, nghe tôi đi, chắc chắn không sai." "Hống ~!

Đúng vậy, không thích hợp, nhân loại, nên chọn một Dragonair khác. ..., ơ,???" Dần dần.

Kèm theo lời nói phát ra.

Trưởng lão Dragonite cũng cuối cùng cảm thấy có gì đó không ổn, nó phản ứng lại.

Hình như Tô Thanh trước mắt nói, căn bản không muốn thu phục Dragonair khác.

Mà cần loại hình Dragonair này sao?

Gì chứ?

Nhân loại không thích Pokémon mạnh mẽ hơn sao?

Tại sao Tô Thanh lại cho phép Dragonair không tiến hóa thành Dragonite.

Chương 187

“Kiểm tra!” Kèm theo vẻ mặt kinh ngạc của Dragonite.

Tô Thanh một bên lại chủ động kiểm tra thuộc tính của con Dragonair trước mắt này.

Anh nhất định phải hiểu rõ, tại sao Trưởng lão Dragonite nhất định phải ngăn cản. 【Dị Sắc Dragonair 】(ẩn tính) 【Độ thân mật】: 125. 【Giới tính】: Nữ. 【Thuộc tính】: Hệ Rồng. 【Ability】: Đa Lân + Tập Trung Tinh Thần. 【Thiên phú】: Nhị cấp thần. 【Chiến lực】: Quán Quân cấp. 【Vật phẩm mang theo】: Răng Rồng. ...

“Chậc chậc chậc! ..., giả dối đi.

Thiên phú Nhị cấp thần?

Mạnh đến vậy sao?” Lúc này.

Thấy Dragonair có thuộc tính này, trong lòng Tô Thanh tràn đầy chấn kinh.

Không, bình tĩnh lại, xét đến việc Element Fruit quả thực tồn tại.

Tô Thanh lại phản ứng lại.

Thật vậy, nếu có Element Fruit tồn tại, tình huống này quả thực có một tỷ lệ nhất định sẽ xuất hiện.

Chỉ là, ý nghĩa của Dị Sắc ẩn tính?

Chẳng lẽ có bất ngờ sao?!” Kinh ngạc nhìn bảng thuộc tính của Dragonair trước mắt, trong lòng Tô Thanh lúc này, tràn đầy chấn kinh.

Đặc biệt là khi nhìn thấy, Dragonair lại là một Pokémon Dị Sắc ẩn tính, sự chấn kinh trong lòng anh càng tăng lên tột độ.

“Hệ thống, Pokémon Dị Sắc, có loại ẩn tính tồn tại sao?” 【Đúng

vậy, Túc chủ.

Pokémon Dị Sắc, chia thành Dị Sắc hiện tính, và Dị Sắc ẩn tính.

Dị Sắc hiện tính là loại Dị Sắc có số lượng nhiều nhất, màu sắc cơ thể của chúng, sẽ có một chút sai lệch so với Pokémon bình thường.

Đồng thời sở hữu một Ability phổ thông và một Ability Dị Sắc.

Còn Dị Sắc ẩn tính thì hình dáng cơ thể không đổi.

Sự khác biệt duy nhất so với Pokémon bình thường, chính là Pokémon Dị Sắc ẩn tính.

Chúng có thiên phú xuất chúng, và sở hữu hai Ability kết hợp.】

"À, ra là vậy." Nghe vậy, lúc này Tô Thanh không khỏi thầm gật đầu.

Vì vậy, sau này khi chọn lựa Pokémon, thực sự phải chú ý rồi.

Không thể vì ngoại hình Pokémon quá bình thường mà bỏ qua thiên phú của nó.

Biết đâu trong một số Pokémon đó, lại ẩn giấu một Dị Sắc thì sao?

Pokémon Dị Sắc song Ability, quả thực vô cùng quý giá.

"Hống ~, không được, Dragonair, bất kể thế nào, con cũng không thể rời khỏi Dragon Valley." Trưởng lão Dragonite vẫn tỏ ra rất kích động.

"Mị ~.

Không, con đã lớn rồi, cha không thể quản con nữa, con muốn có Huấn Luyện Gia của riêng mình, con muốn trở nên mạnh hơn." Ai ngờ.

Lời nói của Trưởng lão Dragonite vừa dứt, lại kích động sự bài xích mãnh liệt của Dragonair.

Nó trực tiếp hừ lạnh một tiếng.

Sau đó còn quay đầu đi, không còn để ý đến Trưởng lão Dragonite nữa.

“Hống ~!” Trong chớp mắt.

Trơ mắt nhìn Dragonair quay người đi, trong thần sắc Trưởng lão Dragonite cũng không khỏi lóe lên một chút thất vọng.

“Có chuyện gì vậy?” Tô Thanh không khỏi nói.

“Bạo Vinh, em biết, chủ nhân.

Dragonair là con gái của Trưởng lão Dragonite.

Cũng là hậu duệ duy nhất của Trưởng lão Dragonite, nên việc không muốn nó rời đi là bình thường.” Salamence chậm rãi nói.

“À, ra là thế?!” Kinh ngạc đánh giá một lượt con Dragonair trước mắt.

Chẳng trách Trưởng lão Dragonite lại lo lắng đến vậy.

Hóa ra con Dragonair này là con gái của Trưởng lão Dragonite.

Vậy chẳng phải.

Những hành động thân mật giữa tôi và Dragonair vừa nãy đều đã lọt vào mắt của lão ba nhà người ta rồi.

“Khụ khụ!” Liếc nhìn ánh mắt đầy oán giận của Trưởng lão Dragonite.

Lúc này Tô Thanh cũng phản ứng lại.

Anh mau chóng ra hiệu cho Dragonair.

Khiến nó trèo xuống khỏi cơ thể anh.

Tình hình hiện trường mới dần tốt lên.

“Khụ khụ.

Trưởng lão Dragonite, vì Dragonair đã có suy nghĩ của riêng mình.

Thì nên tôn trọng suy nghĩ của bản thân nó.

Theo tôi thấy, đừng can thiệp thêm nữa.” “Mị ~„.” “Hống ~~!” Phẫn nộ nhìn Tô Thanh trước mắt.

Trán Trưởng lão Dragonite nổi lên từng đường gân xanh, thậm chí còn ẩn ẩn muốn bùng nổ.

Nghe lời nói tiếp theo của con gái mình.

Sự phẫn nộ trong lòng Trưởng lão Dragonite càng tăng lên tột độ, chỉ thiếu một chút là có thể trực tiếp bùng phát.

Nhưng.

Nhìn dáng vẻ của con gái.

Trưởng lão Dragonite cuối cùng cũng mềm lòng.

Nó thở dài bất đắc dĩ.

“Hống ~, thôi được, thôi được.

Nếu con muốn ra ngoài phiêu lưu, vậy thì ra ngoài đi.

Nhân loại, con gái của tôi giao cho cậu.

Cậu phải bảo vệ nó thật tốt, không được để nó bị tổn thương.” “Ơ!” Nghe vậy.

Trên mặt Tô Thanh lập tức lộ vẻ ngạc nhiên.

Lời nói từ miệng Trưởng lão Dragonite thốt ra, nghe có vẻ khá đúng đắn.

Dù sao cũng là một người cha già, đang lo lắng cho sự an toàn của con gái.

Chỉ là, nghe cứ có cảm giác như đang gả con gái vậy?

Cảm giác không hài hòa là sao.

Cuối cùng.

Bỏ qua những chi tiết nhỏ đó.

Tô Thanh cũng không hề keo kiệt dùng Luxury Ball.

Anh trực tiếp lấy ra một trong số những quả bóng còn lại không nhiều.

Sau đó nhẹ nhàng chạm vào đầu Dragonair.

Nhìn Dragonite vừa tức giận lại bất đắc dĩ.

Nó chỉ có thể trơ mắt nhìn con gái mình hóa thành một luồng sáng đỏ, sau đó hoàn toàn chìm vào Luxury Ball.

Keng một tiếng.

Kèm theo tiếng vang giòn tan.

Trưởng lão Dragonite trước mắt dường như đã cạn kiệt chút sức lực cuối cùng.

Chương 188

Nó thậm chí còn trực tiếp phịch một tiếng, mềm nhũn trên mặt đất, thần sắc tiều tụy.

"Ơ!" Chứng kiến cảnh tượng này.

Trong lòng Tô Thanh đột nhiên dâng lên rất nhiều cảm giác tội lỗi.

Khiến anh cảm thấy tâm trạng trở nên nặng nề hơn rất nhiều.

Cảm xúc cũng dần trở nên sa sút một chút, hơi khó chịu. ...

Suy nghĩ một lát.

Trong lòng Tô Thanh đã có ý tưởng mới.

Dừng lại một chút, ánh mắt anh đặt trên đầu Dragonite.

Sau đó lại nhìn đàn Dragonite bên cạnh.

"Dragonite.

Theo tôi thấy, chi bằng trực tiếp di cư đến không gian đặc biệt kia đi.

Có tôi bảo vệ, các bạn có thể sống một cuộc sống vô tranh với thế giới.

Nếu muốn tham gia chiến đấu, cũng có thể trực tiếp giao lưu với tôi.

Tuyệt đối sẽ tốt đẹp hơn rất nhiều so với việc sống ở đây." Tô Thanh chậm rãi nói.

"Hống ~, nhưng tôi đã sống ở đây từ lâu rồi, đã quen rồi." Chậm rãi ngẩng đầu.

Vì con gái đã hoàn toàn về tay Tô Thanh.

Giọng điệu nói chuyện của Trưởng lão Dragonite cũng không còn kiên quyết như trước.

Trong lúc nói chuyện, giọng điệu tỏ ra lỏng lẻo không ít.

Có cơ hội!

Nhìn Trưởng lão Dragonite trước mắt.

Từng chút một phân tích ý nghĩa trong lời nói của đối phương.

Tô Thanh cũng biết đối phương thực ra đã động lòng.

"Thế này đi.

Chi bằng trực tiếp đi theo tôi vào xem thế nào?!" Suy nghĩ một chút.

Tô Thanh cuối cùng quyết định trực tiếp hành động thực tế.

Chưa tận mắt cảm nhận được lợi ích của Thần Thú Gia Viên.

Những Dragonite này rõ ràng đối với nội dung trong lời nói của anh, cũng chưa đạt đến trạng thái hiểu rõ hoàn toàn.

Chỉ có thể tin tưởng nửa vời.

Vì vậy, Tô Thanh quyết định thu toàn bộ chúng vào Thần Thú Gia Viên.

Còn về mục tiêu dẫn đầu.

Đương nhiên là Trưởng lão Dragonite trước mắt này rồi.

"Thế nào?

Dragonite, có dám đi theo tôi vào thử không?!" Tô Thanh khiêu khích nói.

"Hống ~, có gì mà không dám chứ, không phải chỉ là vào một không gian khác sao?

Dẫn tôi đi xem là được rồi.” Đối mặt với lời khiêu khích của Tô Thanh.

Trưởng lão Dragonite lần đầu tiên dễ dàng mắc bẫy.

Đương nhiên.

Phần lớn công lao, có lẽ cũng chủ yếu vì Tô Thanh đã thành công thuyết phục Dragonair.

Trong lòng lo lắng cho sự an toàn của con gái, khiến Trưởng lão Dragonite thay đổi suy nghĩ cố chấp.

“Được thôi, vậy thì thử xem sao.” Trong lúc nói chuyện, ánh mắt Tô Thanh cũng đặt lên Mew.

Sau đó ra hiệu cho Mew đi theo.

Rắc một tiếng!

Kèm theo sự biến mất của Tô Thanh, Trưởng lão Dragonite và Mew.

Hiện trường chỉ còn lại đàn Dragonite, Darkrai và Dị Sắc Salamence của Tô Thanh.

“Bạo Vinh ~!” Kèm theo sự rời đi của Tô Thanh, Salamence ở hiện trường thực sự cảm thấy một nỗi bất an.

Đặc biệt khi nhận thấy một số Dragonite lớn tuổi xung quanh, trong ánh mắt nhìn về phía mình, dâng lên sự phẫn nộ.

Salamence tinh quái chỉ cảm thấy nhiệt độ trên cơ thể càng trở nên lạnh lẽo.

Hơi ngẩng đầu.

Ánh mắt đặt trên Darkrai.

Hú hú hú!

May mà có một vị đại thần đi theo.

Nếu không trái tim bé bỏng thật sự không chịu nổi.

Salamence nói yếu ớt.

Đồng thời, ước chừng sau một phút.

Tô Thanh cũng lại mang theo Dragonair và Trưởng lão Dragonite xuất hiện ở bên ngoài.

"Thế nào?

Dragonite, cảm giác thế nào?!" Tô Thanh mỉm cười nói.

Vì Tô Thanh đã đặt viên Bạch Ngọc Bảo Châu mà Garchomp có được trước đó vào Thần Thú Gia Viên.

Vì vậy.

Vị trí Tô Thanh mang Trưởng lão Dragonite, cùng với Dragonair xuất hiện, vừa vặn là thung lũng đó.

Phong cảnh thung lũng và Dragon Valley bên ngoài cực kỳ tương tự.

Ở trung tâm có viên Bạch Ngọc Bảo Châu tỏa ra sức mạnh hệ Rồng hùng vĩ.

Sống trong khu vực đó, Pokémon hệ Rồng cũng có thể không ngừng tinh luyện huyết mạch của bản thân.

Thêm vào đó là cây Element Fruit mà Tô Thanh đã cấy vào trước đó.

Nếu có thể kết hợp sử dụng cả hai.

Pokémon hệ Rồng của Tô Thanh không chỉ sẽ trở nên thông minh hơn, huyết mạch hệ Rồng trong cơ thể cũng sẽ trở nên tinh thuần hơn.

Có lợi cho việc nâng cao thực lực.

Cũng như uy lực của kỹ năng hệ Rồng.

“Hống ~, được rồi, nhân loại.

Tha thứ cho sự lỗ mãng của tôi trước đó.

Quả thực không sai, không gian đó thực sự thích hợp cho Dragonite của tôi sinh sống ở đó.

Nếu đã như vậy, vậy thì tôi trực tiếp di chuyển cả tộc đến đó là được rồi.” Trưởng lão Dragonite chậm rãi nói.

“Chỉ...” Sau một lát, khi Trưởng lão Dragonite nói, trên mặt lóe lên vẻ đồng tình.

Nhưng sau đó lại lóe lên vẻ đau lòng.

“Gì?!” Thấy vậy, Tô Thanh cũng hơi tò mò.

Không biết Trưởng lão Dragonite đang định làm gì.

“Hống ~, trong thung lũng có cây Element Fruit, và một số bảo vật.

Nếu chúng cứ ở đó mãi, vậy thì hơi đáng tiếc.” Trưởng lão Dragonite chậm rãi nói.

Trong lúc nói chuyện, cũng giải thích sự tò mò trong lòng Tô Thanh.

“À, ra là đang lo lắng điều này.” Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi khẽ mỉm cười.

Sau đó trực tiếp nháy mắt với Mew bên cạnh.

Sau một lát, ngay sau đó Mew liền trực tiếp bay lên không trung.

Sức mạnh Tập Trung Tinh Thần hùng vĩ được triển khai.

Trong chớp mắt, toàn bộ phạm vi Dragon Valley trực tiếp bị Mew bao phủ.

Chương 189

Xoạt một tiếng!

Dư âm Nhị cấp thần trực tiếp càn quét khắp bốn phía, sau đó khiến tất cả sinh vật trong thung lũng, đều run rẩy bần bật.

Nửa khắc sau.

Khi Mew di chuyển cây Element Fruit đến trước mặt.

Khí thế dần dần thu liễm.

Các Pokémon trong thung lũng mới lần lượt ngẩng đầu lên.

Trong thần sắc tràn ngập một vẻ tò mò.

Đồng thời.

Ở một góc nào đó trong bí cảnh này.

Mewtwo vốn đang khoanh chân thiền định, cảm nhận được khí tức của Mew.

Đôi mắt lập tức sáng lên.

Sau đó liền trực tiếp bay thẳng về phía khu vực cảm nhận được.

Với một tốc độ cực nhanh, tiến về phía vị trí của Tô Thanh.

"Ha ha!" Chứng kiến Mew trực tiếp mang tất cả cây Element Fruit trong toàn bộ Dragon Valley đến trước mặt mình.

Trên mặt Tô Thanh cũng tràn đầy nụ cười.

Đương nhiên.

Nụ cười hiện ra cũng có nguyên nhân.

Vì khác với cây Element Fruit trước đó.

Lần này cây ăn quả mà Mew mang về, lại mang theo không ít quả.

Điểm đếm kỹ lưỡng một lượt.

Tô Thanh lại trực tiếp phát hiện 7 quả Element Fruit non.

Và ba quả Element Fruit chín.

Trong đó một quả cách cảnh giới hoàn mỹ cực hạn, ước tính cũng không còn xa.

Nhìn có vẻ, cách cảnh giới hoàn mỹ không xa.

Tương tự, vì Tập Trung Tinh Thần của Mew vô cùng xuất sắc.

Vì vậy Mew dựa vào Tập Trung Tinh Thần nhổ cây ăn quả cả gốc, nhưng cũng không làm tổn thương thân cây.

Cây ăn quả không hề có dấu hiệu héo úa nào.

Dựa vào Mew sử dụng Tập Trung Tinh Thần chuyển hóa thành sức mạnh thuần túy.

Không ngừng bổ sung năng lượng cần thiết cho cây ăn quả.

Thậm chí cây ăn quả lơ lửng trong không trung.

Ngược lại trong quá trình phát triển còn nhanh hơn.

Vì vậy.

Cũng sẽ không khiến quá trình trưởng thành của những Element Fruit đó hoàn toàn ngừng lại.

Sau khi Tô Thanh cấy ghép.

Những Element Fruit non đó vẫn có thể tiếp tục trưởng thành.

Hưu hưu hưu!

Kèm theo sự dẫn dắt của Tô Thanh, hành động của Mew cũng đang tiếp tục.

Bộp một tiếng.

Tô Thanh cùng với Mew, một người một Pokémon liền biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện trở lại, đã ở trước mặt Thần Thú Suicune.

Dựa vào sự nỗ lực chung của hai Thần Thú.

Một lượng lớn cây Element Fruit, đã thành công được cấy ghép vào Thần Thú Gia Viên.

Khu vực hồ gần nơi Suicune ở, cũng trở thành một trong những trung tâm của toàn bộ Thần Thú Gia Viên.

Nắm giữ tất cả quần thể cây Element Fruit.

Còn về Thung lũng Rồng, thì là một trung tâm khác.

Lưu giữ Bạch Ngọc Bảo Châu thuộc về Thần Thời Gian Palkia.

Bộp bộp bộp!

Thân hình một lần nữa hiện ra ở thế giới bên ngoài.

Tô Thanh cùng với Mew cũng một lần nữa lộ diện.

Sau đó, một lần nữa đưa tất cả Pokémon hệ Rồng vào Thung lũng Rồng (trong Thần Thú Gia Viên).

"Dragonite, có chuyện gì không?!" Sau khi đưa tất cả Dragonite, Dragonair, và những con Rồng (Mê Long) khác vào Thung lũng Rồng.

Dragon Valley bên ngoài cũng chỉ còn lại Tô Thanh và Pokémon của anh.

Cùng với Trưởng lão Dragonite.

Không khỏi, Tô Thanh liền hỏi ý kiến của Trưởng lão Dragonite.

Ý đó là, nếu có thứ gì cần di chuyển thì nhanh lên.

Nếu không có, tôi sẽ thu hồi lại.

“Hống ~, không còn nữa.” “À, vậy thì vào đi.” Trong lúc nói chuyện, Tô Thanh liền vung tay lớn.

Một luồng sức mạnh hùng vĩ bao phủ lên Trưởng lão Dragonite, trực tiếp đưa nó vào Thần Thú Gia Viên.

“Meow ~, chủ nhân, em dường như cảm nhận được khí tức của Mewtwo tên đó.” Đột nhiên.

Trong khoảnh khắc Tô Thanh vui mừng khôn xiết vì đã thu phục được toàn bộ quần thể Dragonite.

Tiếng của Mew lại vang lên bên tai Tô Thanh, cắt đứt ảo tưởng của Tô Thanh.

“À.

Mewtwo đến rồi sao?!” Nghe vậy, đôi mắt Tô Thanh không khỏi sáng lên một chút.

Sau đó trong ánh mắt càng lóe lên vẻ hân hoan.

Mặc dù biết Mewtwo cuối cùng chắc chắn sẽ hội hợp với mình.

Nhưng thực sự khi khoảnh khắc đó đến.

Trong lòng Tô Thanh cũng không tránh khỏi dâng lên một chút may mắn.

Đồng thời nghĩ ngợi.

Không lâu sau, Tô Thanh cũng dưới sự dẫn dắt của Mew.

Nhìn thấy một chấm đen nhỏ xuất hiện ở chân trời xa xăm.

Sau đó chấm đen dần dần lớn hơn.

Cuối cùng, thân ảnh của Mewtwo hoàn toàn hiện rõ trong tầm mắt Tô Thanh.

Với một tốc độ cực nhanh, đến gần Tô Thanh.

Để lại những vệt âm chướng trong không khí.

Hình thành một vệt khói dài như máy bay kéo trong không khí.

Một luồng khí trắng siêu dài trực tiếp hiện ra trong không trung.

Một người một Pokémon vui vẻ ôm lấy nhau.

“Mewtwo, cuối cùng cũng xuất hiện.” Vỗ vỗ lưng Mewtwo một cách an ủi.

Lúc này Tô Thanh cũng tỏ ra vui vẻ.

“Ơ.” Thành công hoàn thành cái ôm.

Lúc này Mewtwo mới phản ứng lại.

Nhớ lại biểu hiện ngày xưa.

Trong thần sắc của Mewtwo cũng lộ ra một chút không tự nhiên.

Trước đây vẫn luôn giữ vẻ lạnh lùng cao ngạo.

Bây giờ đột nhiên chủ động như vậy, đương nhiên cảm thấy hơi xấu hổ.

Chương 190

“Được rồi.” Nhận ra Mewtwo không tự nhiên như vậy.

Tô Thanh cũng không hề cố tình trêu chọc Mewtwo nữa.

Mewtwo có tính khí nóng nảy, rõ ràng không dễ nói chuyện như Mew.

Là chủ nhân của đối phương, cũng không nên chọc giận.

“Nếu đã như vậy, tôi sẽ tiếp tục thăm dò khu vực này vậy.” Tô Thanh chậm rãi nói.

Hiện trường.

Kèm theo lời nói của Tô Thanh xuất hiện.

Salamence đành bất đắc dĩ mang theo Tô Thanh cùng với Mew, Mewtwo.

Cùng với Darkrai ẩn mình trong bóng Tô Thanh, bay thẳng về phía xa.

Đối mặt với nhiều Thần Thú như vậy.

Dị Sắc Salamence tuy rất sợ hãi, nhưng cũng không dám nói thêm gì.

Thấy đại lão Mewtwo vẻ mặt không cười.

Cùng với uy áp mạnh mẽ không ngừng tỏa ra xung quanh.

Dị Sắc Salamence tự nhiên cũng không dám càn rỡ.

Tô Thanh còn không muốn tiếp xúc với Mewtwo, lại dám có ý kiến?

Chỉ có thể ngoan ngoãn trở thành vật cưỡi của cả nhóm.

Ở trên thung lũng, anh lại tìm thấy vài viên Element Gem.

Và 5 viên Fire Stone.

Tô Thanh trực tiếp phân phát cho Dị Sắc Blaziken.

Sau đó lại phát hiện 8 viên Dragon Stone.

Về việc phân phối Dragon Stone, Tô Thanh cuối cùng quyết định phân phối cho Dị Sắc Salamence và Garchomp.

Xét thấy Dị Sắc Salamence vẫn luôn bay.

Không có công lao cũng có khổ lao.

Vì vậy Tô Thanh mới quyết định phân 4 viên cho đối phương.

Sau đó mới phân 4 viên còn lại cho Garchomp.

Thực lực của hai Pokémon, đều được nâng cao không nhỏ.

Điều đáng nói là.

Cấp độ chiến lực của hai Pokémon trước đó, đều ở giai đoạn hậu kỳ Chuẩn Quán Quân LV77.

Vì vậy, mỗi con đều tăng thêm hai cấp độ, tất cả đều đạt LV79.

Cách đột phá Quán Quân cũng chỉ còn lại hai cấp độ cuối cùng.

Trong bí cảnh.

Một ngày thời gian.

Nếu Tô Thanh vẫn luôn tìm kiếm Dragon Stone, hoặc Thổ Chi Thạch, Vũ Chi Thạch loại tồn tại.

Tốc độ nâng cao thực lực của hai Pokémon, chắc chắn cũng có thể tiếp tục tăng thêm một bậc.

Đột phá Quán Quân không phải là chuyện khó.

Chỉ.

Kèm theo sự tìm kiếm không ngừng của Tô Thanh.

Khi Tô Thanh hoàn toàn du lịch khắp cả đại lục, Tô Thanh lại phát hiện một chút dị thường.

Vì trong toàn bộ đại lục, bảo vật ẩn chứa tuy nhiều không kể xiết.

Nhưng vẫn luôn không có Thần Thú tồn tại mà Tô Thanh tận mắt chứng kiến.

Cũng không giống như bí cảnh đầu tiên.

Tồn tại kiến trúc của loài người.

Hưu hưu hưu!

Thời gian chậm rãi trôi qua, khi Tô Thanh đến một bãi biển.

Lúc này Tô Thanh cũng cảm thấy có chút không ổn.

Nhớ lại trước đó ở trung tâm đại lục nhìn ngọn núi lửa kia.

Tô Thanh ánh mắt nhìn về phía biển sâu.

Cố gắng nhìn xuyên qua mặt biển, nhìn các sinh vật trong biển sâu.

Hồi thần.

Ánh mắt Tô Thanh lại một lần nữa nhìn về phía bầu trời.

"Chẳng lẽ, đây thực sự là bí cảnh Hoenn sao?!" Nếu không thì tại sao lại có thể tập hợp, hai yếu tố khác nhau là đại dương và núi lửa.

Vậy thì trên bầu trời, cũng thực sự có con Rayquaza biến dị đó sao?!

Nghĩ ngợi.

Đôi mắt Tô Thanh lập tức sáng lên.

Sau đó liền trực tiếp lấy ra một quả Luxury Ball vàng óng.

Cạch một tiếng.

Ngón tay chạm vào trung tâm Luxury Ball, ngay sau đó một luồng sáng đỏ liền lan ra.

Xuất hiện trên mặt đất.

Thân ảnh Thần Thú Zacian trực tiếp hiện ra.

Tương tự.

Kèm theo hành động của Tô Thanh triển khai.

Dao động Nhị cấp thần của Zacian cũng không ngừng khuếch tán ra.

Kèm theo sự khuếch tán của dao động thần cấp hệ Tiên.

Trong tầng mây trên bầu trời.

Một vật khổng lồ cũng đã một lần nữa mở mắt.

Ánh mắt nhìn về phía vị trí của Tô Thanh, trong thần sắc càng xuất hiện một chút cảnh giác, và chiến ý.

Trong lúc thân hình lắc lư, liền trực tiếp lao thẳng xuống phía dưới.

Không ngừng di chuyển trong mây đen.

Tiến về phía trước với tốc độ cao. ...

"Chủ nhân, em dường như cảm nhận được có một vật khổng lồ đang tiếp cận chúng ta.

Dao động trên người nó dường như còn mạnh hơn em." Mewtwo lẩm bẩm nói.

"Meow ~, Mew cũng cảm thấy vậy." Mew nhỏ nghe lời nói của Mewtwo, cũng đồng dạng bày tỏ quan điểm của mình.

"Gì?!" Ngạc nhiên tiêu hóa hoàn toàn nội dung lời nói của hai Thần Thú.

Lúc này, trên mặt Tô Thanh cũng đã tràn đầy chấn kinh.

Nếu hai Thần Thú đều không bằng nó.

Vậy chẳng phải.

Thần Thú đang đến, thực lực còn mạnh hơn cả Mew Nhị cấp thần.

Mạnh hơn Nhị cấp thần.

Vậy?

Nhất cấp thần?!

Hay là Thần Thú trong bí cảnh này, không bị suy yếu sao?

Trong chớp mắt, Tô Thanh chỉ cảm thấy cả người không ổn rồi.

Hù chết người, chơi thật sao?

Nếu thực sự là Rayquaza cấp bậc Nhất cấp thần.

Chương 191

Tô Thanh có Zacian trong tay, cũng không nhất định đánh lại được chứ.

"Gào!" Zacian đang đứng bên cạnh Tô Thanh, lại đột nhiên cảnh giác.

Sau đó còn mở miệng trực tiếp phun ra một luồng sức mạnh màu hồng hùng vĩ, bay thẳng lên không trung để đón đỡ.

Bộp một tiếng!

Hai luồng sức mạnh màu hồng và trắng trực tiếp giao thoa trên không trung.

Sau đó còn trực tiếp làm nổ tung tầng mây trong không khí, lộ ra vật khổng lồ trong tầng mây.

"Rayquaza, quả nhiên." Ngạc nhiên nhìn Rayquaza trên bầu trời.

Lúc này Tô Thanh cũng đã phấn khích rồi.

Rayquaza bá khí vô song a.

Nếu thu phục được, sau này ra ngoài trực tiếp cưỡi Rayquaza, còn gì oai phong hơn?

Chỉ.

Màu sắc dường như hơi không đúng lắm.

Rayquaza màu đen, là Dị Sắc sao?!

Xem ra tỷ lệ Dị Sắc trong bí cảnh này cao a.

Tô Thanh thầm nghĩ.

Nhưng không lâu sau khi phản ứng lại tình hình, Tô Thanh lại cảm

thấy hợp lý.

Dù sao thì Tô Thanh tuy lúc đầu gặp hai Pokémon Dị Sắc, nhưng đó cũng vì vận may của Tô Thanh.

Sau đó Tô Thanh có thể trực tiếp du ngoạn toàn bộ không gian bí cảnh.

Nhưng cũng không phát hiện, thêm Pokémon Dị Sắc nào.

Đến bây giờ, cũng chỉ mới thấy con Pokémon Dị Sắc thứ 3.

Là Thần Thú Rayquaza.

Tỷ lệ Dị Sắc thực ra cũng không cao như Tô Thanh tưởng tượng.

Có thể gặp Dị Sắc, cũng chỉ là Tô Thanh có vận may khá tốt mà thôi.

"Kiểm tra!" 【Dị Sắc Rayquaza 】 【Độ thân mật】: 0. 【Giới tính】: Đực. 【Thuộc tính】: Hệ Rồng + Hệ Bay. 【Ability】: Khóa Không Khí + Áp Lực. (Sau khi Mega, Khóa Không Khí sẽ thăng cấp thành Dòng Khí Delta) 【Thiên phú】: Super God Thú. 【Chiến lực】: Nhất cấp thần sơ kỳ. 【Vật phẩm mang theo】: Thảo Lục Bảo Châu. (Chứa đựng sức mạnh Không gian hùng vĩ, và sức mạnh hệ Rồng tinh thuần.

Vật phẩm độc quyền của Rayquaza, ở một mức độ nhất định có thể ảnh hưởng đến tư duy của Rayquaza, từ đó điều khiển hành động của Rayquaza.

Có thể tăng cường Song Công 20%, Tốc độ Di chuyển 20% của Rayquaza.) ...

"Chậc chậc!" Đánh giá thuộc tính của Dị Sắc Rayquaza trước mắt này.

Trong lòng Tô Thanh cũng đã dâng lên sự chấn kinh tột độ, và lòng

tham mãnh liệt.

Dị Sắc Rayquaza a.

Một Dị Sắc Rayquaza sở hữu Thảo Lục Bảo Châu.

Có viên bảo châu này.

Số liệu của Rayquaza sẽ được nâng cao rất nhiều.

Thậm chí.

Thiên phú của Dị Sắc Rayquaza còn đạt đến cấp độ Super God Thú.

Là thiên phú cao nhất mà Tô Thanh hiện tại từng thấy.

Mewtwo, và Mew.

Cũng không chỉ là Nhất cấp thần.

Cái thiên phú Super God Thú đó, rốt cuộc đại diện cho điều gì?

Chỉ có Thần Thú Dị Sắc Nhất cấp thần mới có thể đạt đến cảnh giới đó?

Chỉ.

Ngay cả danh tính của Song Long Thời Không, và Chúa Tể Đảo Ngược Giratina trong thế giới thực.

Super God Thú cũng nên là một loại đi.

"Được rồi, không nghĩ nhiều nữa." Cũng đúng vậy.

Thời gian còn lại cho Tô Thanh phản ứng không còn nhiều.

Rayquaza trên bầu trời, với tốc độ cực nhanh lại một lần nữa lao xuống phía dưới.

"Mewtwo, Xung Kích Tâm Linh!" "Zacian, Nguyệt Quang Luân!" "Mew, Ánh Sáng Kỳ Diệu!" "Darkrai, Bão Tuyết!" Đối mặt với Dị

Sắc Rayquaza trên bầu trời.

Tô Thanh không hề giữ lại chút sức lực nào.

Bốn Thần Thú đều sử dụng các chiêu tấn công của mình.

Đồng thời, bốn đòn tấn công khác nhau, liền trực tiếp oanh kích lên bầu trời.

Xung Kích Tâm Linh vô hình vô tướng trực tiếp tạo ra từng gợn sóng trong không khí.

Nguyệt Quang Luân màu hồng đỏ khi di chuyển trong không khí càng phát ra từng luồng Sóng Âm.

Ánh Sáng Kỳ Diệu hệ Tiên của Mew, cũng khiến toàn bộ cảnh tượng trở nên rực rỡ.

Ánh sáng chói mắt.

Sức mạnh hệ Tiên như điểm sao lấp lánh tác động lên Dị Sắc Rayquaza, càng mang lại tổn thương lớn cho Dị Sắc Rayquaza.

Dưới sự phát động toàn lực, Bão Tuyết có phạm vi cực rộng, vừa xuất hiện liền trực tiếp bao trùm toàn bộ hiện trường.

Khiến nhiệt độ toàn bộ khu vực giảm xuống.

Sức mạnh hệ Băng, đối với Dị Sắc Rayquaza hệ Rồng + hệ Bay, có sức mạnh khắc chế gấp bốn lần.

Dưới một đòn tấn công, càng mang lại tổn thương không nhỏ cho Dị Sắc Rayquaza.

Chỉ.

Là một Thần Thú Nhất cấp thần hoang dã, sở hữu tiềm năng Mega Thần Thú.

Dị Sắc Rayquaza làm sao lại dễ đối phó như vậy.

Đối mặt với một đám tiểu gia hỏa thực lực không bằng mình, Dị Sắc Rayquaza liền lập tức gầm lên.

Sau đó trực tiếp phóng ra một luồng sáng trắng chói mắt từ miệng.

Tia Sáng Phá Hoại tuôn trào ra!

"Bành bành bành!" Tuân theo nguyên tắc lấy sức mạnh phá vạn vật.

Tia Sáng Phá Hoại màu trắng bạc, đầu tiên đón lấy Nguyệt Quang Luân màu hồng đỏ.

Hai luồng sức mạnh khác nhau va chạm vào nhau, trực tiếp bùng nổ ra từng luồng dư chấn năng lượng kinh hoàng trong không khí.

Đồng thời.

Các đòn tấn công khác cũng đã đúng lúc vào vị trí.

Ánh Sáng Kỳ Diệu của Mew đã thành công oanh kích lên Dị Sắc Rayquaza.

Xung Kích Tâm Linh của Mewtwo càng phát huy sức mạnh đến cực hạn, mang lại cho Dị Sắc Rayquaza một trải nghiệm gần như bị điện giật.

Bão Tuyết có phạm vi cực rộng càng trực tiếp càn quét toàn bộ cơ thể Dị Sắc Rayquaza, mang lại cho Dị Sắc Rayquaza một lần tẩy rửa lớn.

"Hống!!" Gào thét một tiếng.

Chịu đựng nhiều đòn tấn công như vậy, Dị Sắc Rayquaza lại vẫn mặt không đổi sắc.

Dáng vẻ tỏ ra ung dung.

Chỉ có trong ánh mắt hơi lộ ra một chút phẫn nộ.

Nhưng vẫn giữ được lý trí, dường như chắc chắn chiến thắng.

Mở miệng.

Chương 192

Dị Sắc Rayquaza liền trực tiếp phun ra một luồng sức mạnh bạc hùng vĩ.

Bộp một tiếng!

Tia Sáng Phá Hoại hình trụ phun ra.

Hưu hưu hưu!

Kèm theo luồng sức mạnh tinh thuần hình trụ trực tiếp phóng xuống.

Mewtwo đã trong chớp mắt phóng ra một đòn tấn công.

Tương tự, ánh sáng trắng bạc bao phủ lên Mewtwo.

Khi hai tay chắp lại.

Quả cầu năng lượng trắng thuần đã tập kết hoàn tất.

Sau đó còn không ngừng trực tiếp oanh kích lên bầu trời.

Phanh một tiếng!

Hai luồng sức mạnh hoàn toàn va chạm vào nhau, để lại từng gợn sóng trong không trung.

Nhưng kèm theo năng lượng không ngừng trút xuống.

Là Thần Thú Nhất cấp thần, Rayquaza cuối cùng vẫn có quyền chủ động tuyệt đối.

Ước chừng sau hai ba giây.

Điểm giao thoa của hai luồng năng lượng, liền từ trung tâm vụ nổ, dần dần ép xuống.

Tia Sáng Phá Hoại mà Rayquaza phun ra không ngừng tiến lên,

trực tiếp nghiền nát đòn tấn công của Mewtwo.

Vị trí cách Mewtwo không xa, cũng đã rất gần.

“Mewtwo, Dịch Chuyển Tức Thời!” Hưu hưu hưu!

May mắn thay Mewtwo dù sao cũng là Pokémon hệ Tâm Linh.

Vì vậy tốc độ phản ứng không phải dạng vừa.

Lời nói của Tô Thanh vừa thốt ra, liền sử dụng Dịch Chuyển Tức Thời.

Sau đó còn xuất hiện ở nơi xa.

Tia Sáng Phá Hoại của Mewtwo mất đi sự hỗ trợ của sức mạnh tiếp nối.

Chỉ trong nháy mắt, liền bị Tia Sáng Phá Hoại của Rayquaza phía trên nghiền nát.

Không ngừng oanh kích xuống mặt đất.

Đang chở Tô Thanh.

Lúc này Dị Sắc Salamence cũng tỏ ra hoảng sợ.

Đối mặt với đòn tấn công của Thần Thú Nhất cấp thần Rayquaza.

Salamence tỏ ra run rẩy bần bật.

Nhưng mặc dù vậy.

Điều khiến Tô Thanh cảm thấy kỳ lạ là, Salamence tuy sợ hãi, nhưng cũng vô cùng tận trách.

Vẫn luôn nỗ lực nhanh chóng thực hiện mệnh lệnh của Tô Thanh.

Nhanh chóng né tránh những đòn tấn công của Rayquaza.

Đương nhiên rồi.

Mục tiêu ban đầu của Rayquaza cũng không phải là Tô Thanh.

Là Thần Thú Zacian không xa Tô Thanh.

Còn về Mewtwo và Mew, đó đều là do Tô Thanh chỉ huy ra sau đó.

Vì thực lực mạnh.

Chủ động thu hút sự chú ý của Rayquaza. ...

Lúc này, nhìn mọi biểu hiện của Salamence, Tô Thanh lại cảm thấy an ủi.

Trong ánh mắt càng lóe lên vẻ tán thưởng.

Như vậy, việc thưởng cho đối phương bốn viên Dragon Stone trước đó, cũng không lãng phí.

Chỉ.

Tình hình trong hiện trường lại vẫn không hề có chút cải thiện nào.

Trong quá trình Tô Thanh nhanh chóng né tránh cùng Salamence.

Lệnh chỉ huy của Tô Thanh lại cũng không hề ngừng lại.

Trong miệng càng nhanh chóng hạ đạt mệnh lệnh tiếp theo.

"Mewtwo, Không Gian Kỳ Ảo!" "Mew, Trường Địa Tâm Linh!" "Darkrai, Bão Tuyết!" "Zacian, trong khoảnh khắc Rayquaza tiếp cận, hãy lao lên dùng Cắt Tâm Linh tấn công cận chiến!" Tô Thanh nói với tốc độ cực nhanh.

Trong lúc nói chuyện, thân ảnh cũng kèm theo Dị Sắc Salamence nhanh chóng bay về phía xa.

Hưu hưu hưu!

Tiễn biệt thân ảnh Tô Thanh dần đi xa.

Mewtwo trong hiện trường, lúc này cũng đã nhanh chóng thực hiện mệnh lệnh của Tô Thanh.

Mặc dù, Tô Thanh không hề yêu cầu nó sử dụng kỹ năng tấn công.

Nhưng vì mối quan hệ thân mật với Tô Thanh.

Sự tin tưởng đối với Tô Thanh đã vượt xa trước đây.

Vì vậy Mewtwo lúc này cũng không hề do dự, chỉ trong chốc lát liền sử dụng Không Gian Kỳ Ảo.

Dưới sự thúc đẩy toàn lực, trên mặt Mewtwo lập tức hiện lên một chút đau đớn khó nhịn.

Chỉ, ý niệm kiên cường đã thành công giúp Mewtwo chịu đựng được.

Tập Trung Tinh Thần hùng vĩ bao phủ bán kính vài chục mét.

Trong chớp mắt.

Tốc độ của Rayquaza vốn đang di chuyển nhanh chóng, liền đột ngột giảm xuống một bậc.

"Thành công rồi sao?!" Bay lượn ở nơi xa.

Thân thể an toàn vững vàng trên lưng Salamence.

Tô Thanh nhìn tốc độ bay của Rayquaza trên bầu trời đột ngột giảm xuống một bậc.

Trong lòng cũng không khỏi xuất hiện một chút kinh hỉ.

Vì, nếu có thể thực hiện kỹ năng thành công.

Thì Tô Thanh cũng có cơ hội thu phục Dị Sắc Rayquaza này rồi.

Điều khiến Tô Thanh cảm thấy thất vọng là.

Tuy Rayquaza Dị Sắc tốc độ đã chậm lại một chút, nhưng thực lực của Mewtwo là một nhược điểm lớn.

Chiến lực Tam cấp thần, rõ ràng không đủ để thực sự ảnh hưởng đến Rayquaza vốn là Nhất cấp thần.

Hưu hưu hưu!

Kèm theo thân hình không ngừng lắc lư.

Rayquaza sau khi trải qua sự giảm tốc ban đầu, tốc độ bay lập tức tăng vọt lên một bậc.

Thấy sắp phớt lờ Không Gian Kỳ Ảo, tấn công Mewtwo.

Bộp một tiếng!

Tập Trung Tinh Thần hùng vĩ lại một lần nữa lan rộng ra.

Nhưng lần xuất hiện của Tập Trung Tinh Thần lần này, lại không phải của Mewtwo.

Là của Mew.

Trường Địa Tâm Linh tinh thuần xuất hiện trong chớp mắt, liền trực tiếp đạt được sự bao phủ hoàn toàn.

Bao phủ toàn bộ nơi Không Gian Kỳ Ảo đang hiện diện.

Vì có sự gia trì của Trường Địa Tâm Linh.

Tập Trung Tinh Thần của Mewtwo cũng không ngừng tăng lên, sức mạnh càng dưới sự gia trì của Trường Địa Tâm Linh.

Nhảy vọt lên trạng thái Nhị cấp thần tạm thời.

Chương 193

Có được chút vốn liếng để chống lại Rayquaza, trong ánh mắt không khỏi lóe lên vẻ phấn khích.

"Bây giờ, Mewtwo, Dịch Chuyển Tức Thời, kéo giãn khoảng cách!" Chú ý đến cơ thể Mewtwo đột nhiên bao phủ một tầng năng lượng màu hồng nhạt.

Trạng thái cũng trở nên nóng bỏng trong chớp mắt.

Tô Thanh liền hạ lệnh rút lui.

Hưu hưu hưu!

Kèm theo mệnh lệnh xuất hiện, Mewtwo tự nhiên cũng có phản ứng.

Nó liền trực tiếp biến mất tại chỗ, thực hiện mệnh lệnh của Tô Thanh.

Đồng thời.

Kèm theo kỹ năng của hai Thần Thú không ngừng triển khai, kỹ năng của Darkrai lúc này cũng đã thành công phát động.

Bão Tuyết vẫn đang tiếp tục giáng xuống không ngừng.

Đánh vào cơ thể Rayquaza, cũng mang lại tổn thương không nhỏ cho Rayquaza.

Dưới lớp da đen xám, càng hiện lên vài tia sáng.

Băng lạnh màu xanh lam bao phủ bề mặt da của Rayquaza, mang lại trở ngại không nhỏ cho Rayquaza.

"Gào!" Thấy đồng đội xung quanh mạnh mẽ như vậy.

Zacian lại có thể bỏ lỡ cơ hội tấn công.

Ngay lập tức cũng trực tiếp gầm thét một tiếng.

Thành công từ trạng thái Chiến Binh Bách Chiến tiến hóa thành Kiếm Vua.

Sau đó còn mang theo Cắt Tâm Linh ngưng tụ từ móng vuốt, đâm vào da Rayquaza, mang lại tổn thương không nhỏ cho Rayquaza.

Kỹ năng hệ Tâm Linh tuy không khắc chế Rayquaza.

Nhưng khả năng tấn công xuất sắc của Zacian ở dạng Kiếm Vua, lại vẫn thành công phát huy ra.

"Hống!" Cơ thể bị lưỡi kiếm xuyên qua.

Tâm trạng của Rayquaza cũng trong khoảnh khắc đó trở nên cuồng bạo.

Sau đó còn phóng tiếng gầm thét.

Trong khoảnh khắc một Thần Thú Nhất cấp thần thực sự tức giận, sức mạnh phát huy ra đơn giản là vượt xa tưởng tượng của vài Pokémon trong hiện trường.

Không đợi Tô Thanh phản ứng.

Rayquaza dưới sự cuồng nộ liền hành động nhanh chóng.

Trong lúc thân hình lắc lư liền trực tiếp sử dụng chiêu Rồng Thần Vẫy Đuôi.

Mang theo sức mạnh vô tận.

Đòn tấn công của Rayquaza màu đen thể hiện trọn vẹn vẻ đẹp bạo lực.

Trong lúc thân thể vẫy vùng còn để lại từng vệt âm chướng trong không khí, tỏ ra vô cùng kinh khủng.

Khiến các Pokémon ở xa không khỏi thầm run rẩy.

Trong lòng càng không khỏi thầm nghĩ.

Hôm nay chết chắc rồi, nhiều đại thần khí tức xuất hiện như vậy.

Thật là quá kinh khủng.

Phanh một tiếng!

Kèm theo khí thế của Rayquaza hoàn toàn trút ra.

Đòn tấn công của Rayquaza cũng giáng xuống Zacian.

Cái đuôi to lớn quật vào Zacian, gần như không cho Zacian bất kỳ cơ hội phản ứng nào.

Dưới một đòn đã đánh Zacian bay xa vài km.

Oanh kích xuống mặt đất, còn tạo ra một hố đen sâu không thấy đáy tại chỗ.

Trong chớp mắt.

Lúc này Tô Thanh cũng cuối cùng đã hiểu rõ sự khác biệt giữa Nhị cấp thần và Nhất cấp thần.

Xem ra Rayquaza trước đó, căn bản là đang chơi đùa với những Pokémon đó.

Hoàn toàn không động đến sức mạnh thật, bây giờ mới thực sự phiền phức rồi.

Nhìn tình hình trong hiện trường, Tô Thanh không khỏi thầm giật mình.

“Ra đi, Suicune!” Biết rằng hiện tại không thể do dự thêm nữa.

Tô Thanh liền lập tức lấy ra Pokeball của Suicune.

Sau đó phóng thích Suicune ra trước mặt mình.

Dưới vẻ ngạc nhiên của Salamence, Tô Thanh trực tiếp cưỡi lên lưng Suicune.

Sau đó thu hồi nó vào Thần Thú Gia Viên.

Như vậy.

Cũng khiến Salamence cảm thấy vui mừng khôn xiết.

Đồng thời trong lòng càng tràn đầy cảm động. ...

Nhưng.

Lý do Tô Thanh triệu hồi Suicune, tự nhiên là có kế hoạch của mình.

Vì lúc này Rayquaza đã rơi vào trạng thái cuồng nộ, nên Tô Thanh lúc này cũng không tiện ra lệnh nữa.

Nếu không, vạn nhất Rayquaza tấn công Tô Thanh, vậy thì xong đời rồi.

Pokémon có thể chịu đựng đòn tấn công của Rayquaza, Tô Thanh thì không thể chịu đựng được.

"Suicune, nhanh chóng đưa tôi đến khu vực Zacian rơi xuống!" Tô Thanh giơ tay chỉ huy nói.

"Oa ~!" Cảm nhận được sự lo lắng ẩn chứa trong cảm xúc của Tô Thanh, Suicune liền cảm thấy không thể trì hoãn nữa.

Vì vậy ngay lập tức liền sử dụng Giác Quan Thứ Sáu, bay thẳng về phía vị trí của Zacian.

Trong quá trình bay, Suicune mới có thể phản hồi lại Tô Thanh.

Đợi Tô Thanh đến gần Zacian.

Khi ánh mắt rơi vào cái hố sâu, trong lòng càng dâng lên một chút hối hận.

Nhìn Zacian đang bất tỉnh.

Tô Thanh trong khoảnh khắc đó đã sâu sắc nhận thức được sự mạnh mẽ của Nhất cấp thần.

Nhất cấp thần sở dĩ được gọi là Nhất cấp thần, tự nhiên là có những điểm độc đáo của riêng mình.

Nếu không có giới hạn thời gian, về cơ bản mỗi tồn tại Nhất cấp thần, đều có sức mạnh hủy diệt một đại lục một cách độc lập.

Vì vậy.

Hành động lần này của Tô Thanh có phần lỗ mãng.

"Về đi, Zacian.

Lần này là lỗi của tôi." Bất đắc dĩ lấy ra Pokeball của Zacian.

Lúc này Tô Thanh cũng tỏ ra thương cảm.

Nhưng những chuyện đã xảy ra, làm sao có thể thay đổi được nữa?

Vì vậy, Tô Thanh cũng chỉ có thể cố gắng hết sức bù đắp cho sai lầm lần này, cố gắng hết sức để ngăn chặn tổn thất.

Sau khi thành công thu hồi Zacian vào Pokeball.

Tô Thanh liền nhanh chóng bay trở lại hiện trường.

Ánh mắt đặt trên các Pokémon trong hiện trường.

Mục tiêu ưu tiên của Rayquaza ngoài Zacian ra, liền là Mewtwo có thiên phú mạnh nhất trong số các Pokémon của Tô Thanh.

Thân thể không ngừng di chuyển ngang.

Mục tiêu trực chỉ Mewtwo.

Nhưng vì ba Pokémon còn lại của Tô Thanh, hai con đều là hệ Tâm Linh.

Và một con, thậm chí có thể hóa thành Darkrai Thần Ác Mộng.

Vì vậy, Rayquaza vô cùng tức giận.

Chương 194

Nhưng cũng khó có thể dễ dàng đánh trúng ba Pokémon của Tô Thanh.

"Về đi, Darkrai, Mew, Mewtwo." Đối mặt với Rayquaza dưới sự cuồng nộ.

Phương thức đối phó mà Tô Thanh lựa chọn căn bản không phải chiến đấu.

Anh trực tiếp thu hồi tất cả Pokémon.

"Hống ~!" Kèm theo ba luồng sáng đỏ trực tiếp bị Pokeball thu vào.

Ánh mắt của Rayquaza, tự nhiên cũng bị hoàn toàn thu hút.

Ngay lập tức từ Mewtwo ban đầu.

Theo chỉ dẫn của luồng sáng đỏ, chuyển sang Tô Thanh.

Nhìn Suicune và Tô Thanh đang bay lượn trên không trung.

Trong ánh mắt của Rayquaza lại lộ ra một vẻ suy tư mang tính người.

Chỉ sau một lát, sự suy tư mang tính người đó cũng vì sự cuồng nộ xuất hiện, mà hoàn toàn biến mất.

Sau đó Rayquaza liền trực tiếp lao thẳng về phía Tô Thanh.

Trên cơ thể phủ một tầng ánh sáng màu xanh lam nhạt.

"Thăng Thiên Long Thần!" Chứng kiến Rayquaza còn sử dụng Thăng Thiên Long Thần, Tô Thanh lại dám ở lại đây sao.

Anh ngay lập tức liền trực tiếp dùng tinh thần kết nối với Thần

Thú Gia Viên.

Thân hình biến mất.

Tại chỗ chỉ còn lại một Dị Sắc Rayquaza bàng hoàng không biết làm gì.

“Hú hú hú!” Thân hình hiện ra trong Thần Thú Gia Viên.

Lúc này Tô Thanh cũng tỏ ra thở hổn hển.

Rõ ràng một mình đối mặt với Thần Thú Nhất cấp thần Rayquaza, áp lực trong lòng rất lớn.

“Gào!” Ngoài dự kiến.

Kèm theo sự trở về của Tô Thanh, Zacian vốn đã mất khả năng chiến đấu.

Lại thành công khôi phục trạng thái đầy đủ.

Một lần nữa đến bên cạnh Tô Thanh.

Trông có vẻ uy vũ bất phàm.

Tương tự, vài Pokémon Thần Thú khác của Tô Thanh cũng lần lượt đến bên cạnh Tô Thanh.

Bao vây Tô Thanh làm trung tâm.

Trong thần sắc đều tràn đầy một chút không cam lòng.

Chỉ.

Chứng kiến suy nghĩ trong lòng những Pokémon đó, lúc này Tô Thanh lại không định dẫn chúng quay lại chiến đấu nữa.

Sức mạnh của Nhất cấp thần thực sự quá biến thái.

Thêm vào đó Rayquaza trong tay sở hữu Thảo Lục Bảo Châu, cộng thêm 20% Song Công và tốc độ.

Không phải là thứ mà Pokémon của Tô Thanh có thể chịu đựng được.

Vì vậy lựa chọn duy nhất của Tô Thanh bây giờ là hy vọng Rayquaza ở thế giới bên ngoài nhanh chóng rời đi.

Đợi Rayquaza rời đi, mới có thể thông qua khoảng thời gian Rayquaza rời đi.

Một lần nữa quay lại điểm nút bí cảnh.

Trở về không gian thế giới bên ngoài. ...

Thế giới bên ngoài.

Thực sự mất đi tất cả mục tiêu, lúc này Rayquaza cũng hoàn toàn bàng hoàng.

Nó đánh giá cảnh vật xung quanh khắp bốn phía.

Nhìn rừng cây, bụi cỏ lọt vào mắt.

Tìm kiếm không thấy bất kỳ ai hoặc bất kỳ Pokémon nào xuất hiện.

Rayquaza trên bầu trời càng trực tiếp tiến vào trạng thái cuồng nộ.

Nó trừng hai mắt đỏ rực.

Mở miệng liền trực tiếp phun ra một luồng Tia Sáng Phá Hoại hùng vĩ.

Oanh long một tiếng!

Tia Sáng Phá Hoại tuân theo một thế không thể ngăn cản trực tiếp oanh kích xuống mặt đất.

Sau đó liền trực tiếp nổ tung trên mặt đất.

Hình thành một đám khói bụi khổng lồ.

Đá bay tứ tán, cây cối đều hóa thành tro tàn dưới sức nóng kinh

khủng.

Bộp bộp bộp!

Khói bụi bay mù mịt, đợi đến khoảnh khắc khói bụi tan biến.

Nơi bị tấn công mới dần lộ diện.

Khu vực phía dưới cũng bị oanh kích tạo ra một hố tròn khổng lồ sâu vài chục mét, đường kính khoảng trăm mét.

Đơn giản có thể dùng từ bồn địa nhỏ để miêu tả.

Nếu Tô Thanh ở đây.

Chắc chắn cũng sẽ cảm thấy đáng sợ vì đòn tấn công của Rayquaza.

Hưu hưu hưu!

Kèm theo thời gian không ngừng trôi qua.

Sự cuồng bạo của Rayquaza, cũng đang không ngừng bị tiêu hao.

Cuối cùng.

Sau khi kéo dài suốt hơn 20 phút.

Sự cuồng bạo trong lòng Rayquaza cũng cuối cùng hoàn toàn bình ổn trở lại.

Tâm trạng một lần nữa trở về trạng thái bình tĩnh.

Ánh mắt quét qua mặt đất.

Nhìn những vết sẹo chi chít trên mặt đất.

Lúc này trong ánh mắt của Rayquaza cũng lộ ra một vẻ tâm trạng phức tạp.

Khiến người ta không biết đối phương rốt cuộc đang nghĩ gì.

Hưu hưu hưu!

Cuối cùng cũng không còn mục tiêu.

Sau khi xác nhận xung quanh thực sự không có kẻ địch tồn tại, Rayquaza liền trực tiếp bay thẳng lên không trung.

Trong nháy mắt đã bay xa vài km.

Không lâu sau, thân hình hoàn toàn bị tầng mây che khuất. ...

Hiện trường.

Ước chừng lại qua hơn 10 phút.

Tô Thanh và Mewtwo, Mew đã biến mất, cũng cuối cùng một lần nữa lộ diện.

Ánh mắt quét qua bốn phía.

Khi không phát hiện ra Rayquaza, trong lòng lập tức lóe lên một chút kinh hỉ.

Chỉ khi Tô Thanh ánh mắt nhìn xuống phía dưới.

Nhìn những hố lớn nhỏ trên mặt đất.

Tô Thanh lại cũng hiểu rõ, tâm trạng của Rayquaza trước khi rời đi.

Nếu không thì đối phương chắc chắn cũng sẽ không đối xử với mặt đất như vậy. ...

Chương 195

Nhưng, tại sao Tô Thanh lại xuất hiện vào lúc này.

Cũng vì cân nhắc đến sự ổn thỏa.

Nửa giờ không dài không ngắn.

Vừa vặn có thể để Tô Thanh tiến hành thử nghiệm.

Huống hồ có hai Pokémon hệ Tâm Linh bảo vệ, vậy thì sự an toàn của Tô Thanh cũng được đảm bảo.

Vì vậy, mới có cảnh tượng trước mắt. ...

Thu hồi suy nghĩ.

Hiện tại đã không còn mối đe dọa từ Rayquaza.

Tô Thanh lại có thể tiếp tục ở đây tìm chết sao.

Vì vậy ngay lập tức liền chỉ dẫn Mewtwo và Mew nhanh chóng bay về phía cánh cửa bí cảnh. ...

"Hống! !" Một tiếng gầm thét chấn động trời đất từ trong tầng mây truyền đến.

Cũng khiến tâm trạng Tô Thanh giật mình.

Kinh hãi nhìn về phía sau.

Nhìn Rayquaza đuổi theo sau một cách chậm chạp.

"Mewtwo, Mew.

Tăng tốc tối đa!" Trơ mắt nhìn Rayquaza đuổi theo, Tô Thanh lại có thể lãng phí thời gian sao.

Vì vậy ngay lập tức liền phân phó Mew và Mewtwo.

Dưới sự thúc đẩy toàn lực của hai Thần Thú hệ Tâm Linh, tốc độ bay càng tăng lên một tầng.

Trong nháy mắt đã đến nơi Tô Thanh chỉ định.

Nó liền trực tiếp chìm vào cánh cửa bí cảnh, thời gian vừa vặn.

Nếu Tô Thanh thực sự chậm thêm nửa phút, biết đâu thật sự có thể bị Dị Sắc Rayquaza đuổi kịp.

Chỉ có thể nói, cũng tại Rayquaza bay quá xa.

Nếu không rời đi quá xa, việc đuổi kịp Tô Thanh sẽ dễ dàng hơn nhiều. ...

"Hú hú!" Cuối cùng cũng thực sự thoát ra được.

Thân hình xuất hiện ở không gian đặc biệt đó.

Nhìn hai cánh cửa bí cảnh đang lấp lánh.

Đặc biệt khi nhìn cánh cửa bí cảnh phát ra ánh sáng màu đen.

Tô Thanh lúc này mới cuối cùng hiểu rõ ý nghĩa của ánh sáng màu đen.

Hóa ra ánh sáng đó không phải chỉ Pokémon hệ Ác.

Ý đồ thực sự là, Rayquaza màu đen sao?!

Tô Thanh ngạc nhiên nói.

Đồng thời.

Vì đã có kinh nghiệm trước đó, lúc này Tô Thanh cũng không còn ý định tiếp tục thám hiểm trong bí cảnh nữa.

Anh liền trực tiếp rời khỏi không gian bí cảnh.

Đã ở trong cửa hàng bên ngoài.

Mở cửa phòng.

Thò đầu ra nhìn quanh quất.

Nhìn thấy không có một ai trên hành lang.

Lúc này Tô Thanh mới yên tâm, may mà hôm nay không có ai.

Nếu không.

Việc mình biến mất lại phải giải thích một phen.

Tô Thanh thầm nghĩ.

Đồng thời, ngẩng đầu.

Ánh mắt Tô Thanh cũng đã nhìn về phía hồ xanh phía trên.

Qua kính và nước hồ, anh chú ý đến sự thay đổi của sắc trời.

Lúc này mặt trời đã gần lặn.

Thời gian cũng ước tính là buổi tối.

Tô Thanh có thể nói đã dùng cả một ngày để hoàn thành chuyến thám hiểm lần này.

Cách trận chiến ngày mai, cũng chỉ còn lại tối nay.

“Cạch!” Khi Tô Thanh đang suy nghĩ về chuyện này, và chuẩn bị đi đến sân đấu.

Cửa thang máy lại cũng mở ra.

Ngay sau đó Tô Thanh liền thấy một thân ảnh mặc đồ đỏ, nhanh chóng lao về phía Tô Thanh.

Như một con gấu túi vậy, bám vào người Tô Thanh.

“Thương Thương, lệnh huấn luyện kết thúc rồi, Tô Thanh!” "Ưm!" Lời mở đầu quen thuộc cùng dáng người nhẹ nhàng.

Tô Thanh cũng không thấy sự hiện diện của bất kỳ ai khác.

Vì vậy, anh liền cười híp mắt, giơ tay xoa xoa mái tóc vàng óng

sau lưng cô.

Ánh mắt tràn đầy sự cưng chiều. "Vậy thì chúc mừng em nhé, Serena." Tô Thanh mỉm cười nói.

Ngay lập tức, anh hơi ngả người ra sau, tạo một chút khoảng cách với Serena rồi mới nhìn cô.

Nhìn Serena đang vô cùng phấn khích.

Đồng thời.

Tô Thanh vừa chúc mừng xong, chưa kịp nói thêm gì.

Serena bên cạnh đã lộ ra vẻ mặt hưng phấn. "Haha.

Em có một tin vui đó!" Serena vui vẻ khúc khích nói. "Có một tin sao?!" Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi hơi nhíu mày. "Anh có nhớ phần thưởng mà Giáo sư Oak đã nói trước đây không?!" "Phần thưởng?

Giáo sư Oak, cái lão già đó hứa sẽ tặng thưởng cho ba người đứng đầu sao?!" Không kìm được.

Theo lời của Serena, Tô Thanh liền nhớ đến cuộc chiến mà Serena đã tham gia trước đó.

Anh hiểu được nguyên do trong lời nói của Serena. "À, đúng vậy." Tô Thanh hỏi, Serena liền gật đầu. "Vậy thì chúc mừng em thật lòng.

Giáo sư Oak tuy hiện tại không còn là tuyển thủ chiến đấu.

Nhưng tiềm năng Pokémon của ông ấy không tệ, đã có thể tặng đi.

Nhất định là hậu duệ của Pokémon nào đó, chắc hẳn là một Pokémon có thiên phú không tồi nhỉ." Tô Thanh trầm tư nói. "Ồ?

Lần này anh đoán sai rồi, Tô Thanh." "Sai rồi sao?!" "À, Giáo sư Oak lần này không trực tiếp đưa ra hậu duệ Pokémon.

Mà là điều phối một quả trứng Pokémon từ kho của Liên Minh." Serena phấn khích nói. "Hả!" Nghe vậy.

Tô Thanh không khỏi khẽ sững sờ.

Anh giơ tay xoa cằm, trên mặt lộ ra vẻ suy tư.

Chương 196

"Điều phối một quả trứng Pokémon từ kho của Liên Minh sao?" Có vẻ như cách nói của Serena khá bình thường.

Là một nhân vật hàng đầu của Liên Minh Kanto.

Liên Minh Kanto chắc chắn không nợ Giáo sư Oak ít ân tình.

Nếu Giáo sư Oak có yêu cầu, đối phương chắc cũng không làm khó dễ. "Thế nào rồi?" Thấy Tô Thanh lộ ra vẻ suy tư.

Serena dường như đã hiểu, sau đó lại tiếp tục nói. "Ngoài phần thưởng Quán Quân được điều phối từ tổng bộ Liên Minh.

Còn về phần thưởng cho Quý Quân và Á Quân.

Giáo sư Oak đã mua hai quả trứng Pokémon từ trong đó, làm phần thưởng cho đợt trại hè này.

Như vậy mới tạo thành các giải thưởng lần này." "Trong đó, quả trứng Pokémon được vận chuyển từ Pallet Town.

Nghe nói bên trong có một Ralts có tiềm năng mạnh.

Trong số bố mẹ của nó còn có một Dị Sắc.

Theo lời Giáo sư Oak.

Ralts có tỷ lệ di truyền nhất định, khoảng 1/4 khả năng sẽ là Pokémon Dị Sắc." "Tô Thanh, liệu em có giống anh, nhận được một Ralts Dị Sắc không?!" Vừa nói, đôi mắt to tròn của Serena lập tức đổ dồn về phía Tô Thanh.

Trong ánh mắt cô hiện lên một tia mong đợi. "Haha, đương nhiên là sẽ có rồi.

Dù sao Serena đáng yêu đến thế mà!" Tô Thanh cũng rất hiểu ý

Serena.

Vì vậy, anh liền trực tiếp khen ngợi Serena.

Hành vi này ngược lại làm Serena hơi ngượng ngùng.

Mỉm cười nhìn những phản ứng của Serena.

Trong mắt Tô Thanh, không khỏi toát ra một tia cưng chiều nồng đậm. "Nói đi nói lại, nếu em thật sự có thể có được một Ralts Dị Sắc.

Thì đó đúng là một chuyện tốt." "Chắc chắn rồi ạ, đương nhiên rồi." Serena tỏ ra vui vẻ, giọng nói cũng rất hoạt bát, tinh nghịch.

Rõ ràng, về chuyện này, Serena vừa phấn khích, vừa có tâm trạng tốt.

Trong lời nói của cô đều toát lên sự tự tin.

Nhìn những phản ứng của Serena.

Anh tỉ mỉ đánh giá Serena từ đầu đến chân.

Khi Serena đã hơi đỏ mặt.

Tô Thanh vẫn không nhìn thấy quả trứng Pokémon.

Vì vậy, trên mặt anh không khỏi hiện lên một vẻ mặt. "Vậy, quả trứng Pokémon đâu?!" Tô Thanh hỏi một cách thẳng thừng như một gã đàn ông khô khan.

Lời nói lọt vào tai Serena, nghe càng chói tai hơn.

Ý gì đây?

Trong lòng tên này, mình không quan trọng bằng một quả trứng Pokémon sao?!

Tô Thanh, đúng là đồ ngốc mà.

Trợn tròn mắt nhìn Tô Thanh trước mặt, Serena cũng tỏ ra tức giận khi anh nói ra những lời khó chịu như vậy.

Cô chỉ đành lườm Tô Thanh một cái đầy bực bội, thầm mắng anh trong lòng.

Đôi má trắng nõn hai bên mũi, lập tức phồng lên.

Trở thành hình dáng tròn tròn, kết hợp với đôi mắt lấp lánh như sao, càng khiến Tô Thanh, người vẫn đang chú ý đến Serena, thầm kêu không chịu nổi.

Quá dễ thương rồi, quả nhiên, dễ thương là công lý.

Không kìm được.

Tô Thanh cũng thuận theo tiếng lòng mình, vươn ra "bàn tay tội lỗi".

Dưới ánh mắt ngơ ngác của Serena.

Anh đưa ngón tay lên mũi Serena.

Hai tay khẽ dùng lực.

Liền véo chiếc mũi nhỏ trắng hồng của Serena giữa hai ngón tay.

Là một người bị chứng thích trêu chọc cấp mười.

Đã véo được chiếc mũi nhỏ đáng yêu như vậy trong tay, Tô Thanh sao có thể không dùng sức chứ? "Ách!" "Tô Thanh, anh dám thật sao, em muốn cắn chết anh!!!" Một lát sau.

Sau khi hành động của Tô Thanh hoàn thành.

Serena cũng như một Pokémon bình thường, rơi vào trạng thái Hỗn Loạn.

Giống như một Dragonite sử dụng Nổi Giận Lôi Đình.

Cả người Serena trực tiếp treo lên Tô Thanh như một con gấu Koala.

Hai tay cô trực tiếp túm lấy vai Tô Thanh, sau đó cắn một miếng

vào làn da trắng nõn của anh.

Kẹt kẹt!

Cửa thang máy đã mở ngay lúc đó.

Nhưng đó không phải là điều quan trọng nhất.

Quan trọng nhất là thân phận của những người đó.

Chậc chậc chậc!

Đối diện với thang máy.

Tô Thanh ngẩng đầu lên liền thấy Cynthia đang ngơ ngác.

Và bên cạnh là Diantha với vẻ mặt đầy thú vị, như thể đang xem kịch vui.

Cùng với người quản lý của Diantha, người có vẻ ghen tị và hơi mất mát. "Khụ khụ, Serena, xuống đi, đừng nghịch nữa." Tình cảnh này.

Tô Thanh cũng cảm thấy hơi khó xử.

Hơn nữa, Tô Thanh cũng chưa bao giờ thực sự xác nhận mối quan hệ với Serena, hoặc Cynthia.

Vì vậy, cũng không cần giải thích.

Chỉ là hành động này quá đơn giản và thô bạo, hơi không lịch sự.

Chẳng lẽ, lúc này Cynthia, biểu cảm cũng từ kinh ngạc ban đầu, chuyển thành tức giận rồi sao?

Quan sát kỹ, khóe mắt cô còn lộ ra một tia ác ý hung hãn.

Ánh mắt nhìn Tô Thanh đã tràn đầy lửa giận.

Như thể đang nói: "Hãy đợi đấy." Chỉ là.

Trong sự thay đổi đó, thậm chí ngay cả Cynthia cũng không cảm

nhận được.

Một loại tâm lý như vậy.

Gần như hoàn toàn đã tự đặt mình vào vai trò bạn gái.

Một loại suy nghĩ vượt ranh giới. "Khụ khụ." Thấy Serena vẫn không phản ứng.

Chứng kiến mọi người đang tiến đến gần, lúc này Tô Thanh cũng không dám tiếp tục.

Cùng Serena giằng co.

Với sự gia trì của định luật "bất khả chiến bại" (ý chỉ Pokémon của anh mạnh), Tô Thanh trực tiếp bỏ qua sát thương mà Serena gây ra.

Sau đó, anh ghé đầu vào tai cô, khẽ thì thầm vài câu.

Một lát sau.

Thấy Serena như một chú thỏ con bị giật mình, trực tiếp nhảy khỏi người Tô Thanh.

Sau đó đột nhiên xoay người lại.

Ánh mắt nhìn về phía mấy người đang nhanh chóng tiến đến.

Chương 197

Tầm mắt liền khóa chặt vào Cynthia, ánh mắt cô tỏ ra hoảng loạn. "....." "Chào, Serena.

Một ngày không gặp rồi, em có muốn ôm chị không?!" Cynthia ám chỉ nói. "À, được ạ." Nghe vậy, Serena lại không từ chối.

Trong tình huống không kịp phản ứng.

Cô liền bị Cynthia kéo sang một bên, hoàn thành cái ôm, toàn bộ quá trình diễn ra suôn sẻ.

Ban đầu Tô Thanh nghĩ Cynthia sẽ nhắm vào Serena, nhưng lúc này anh ngạc nhiên phát hiện ra.

Suy đoán của mình hoàn toàn sai.

Cynthia không hề nhắm vào cô ấy.

Chỉ là, sau khi suy nghĩ kỹ.

Một lúc sau.

Serena lúc này mới vừa phản ứng lại.

Có vẻ như Cynthia hoàn toàn không muốn công kích về mặt thể chất.

Mà đang băn khoăn về sự tương tác giữa cô và Tô Thanh trước đó.

Vù vù vù!

Cuộc gặp gỡ nhỏ tại hiện trường kết thúc.

Thời gian trôi đi rất nhanh.

Khi đã là 11 giờ tối.

Toàn bộ khu vực chiến đấu chỉ còn lại Tô Thanh, cùng với Cynthia

với vóc dáng tuyệt đẹp, đang mặc trang phục mát mẻ. "Anh có thể giải thích cho tôi rồi chứ, Tô Thanh." Cynthia liếc nhìn cửa ra vào.

Thấy cửa ra vào trống không, cô liền khóa ánh mắt vào Tô Thanh. "Giải thích, giải thích cái gì?!" Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi khẽ sững sờ.

Ánh mắt nhìn Cynthia tràn đầy sự ngạc nhiên.

Lời nói lọt vào tai Cynthia.

Càng khiến trên mặt cô lập tức hiện lên vẻ bừng tỉnh, và tức giận. "....." Đúng vậy, Tô Thanh vì sao phải giải thích với cô chứ?

Anh cũng không phải là ai của cô.

Dường như quả thực không có lý do gì để giải thích với cô.

Dần dần.

Cùng với lời nói của Tô Thanh xuất hiện, Cynthia cũng hiểu ra mấu chốt của vấn đề.

Tuy vậy.

Cô và Tô Thanh chưa thật sự xác định mối quan hệ.

Nhưng từ những biểu hiện trước đây của Tô Thanh.

Cùng với việc Tô Thanh sẵn lòng đứng ra vì cô trong những chuyện đó.

Cynthia cũng đã nhìn ra tấm lòng của Tô Thanh.

Rõ ràng trong lòng Tô Thanh có cô.

Vì vậy, mới xuất hiện loại ảo giác này. "Tô Thanh!" Cynthia trầm giọng gọi tên Tô Thanh. "Hả, sao vậy?!" Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi khẽ sững sờ.

Ánh mắt anh cũng đã lập tức đổ dồn lên người Cynthia.

Chỉ là.

Đối mặt với sự đáp lại của Tô Thanh, phản ứng của Cynthia lại có vẻ bình tĩnh, hoặc lạnh nhạt.

Vẻ mặt cô không hề thay đổi vì lời nói của Tô Thanh, vẫn tỏ ra vô cùng thong dong.

Trên mặt đầy vẻ suy tư.

Như thể đang suy nghĩ điều gì đó. 'Liệu có nên tỏ tình không?' Đôi mắt khẽ liếc nhìn.

Trong quá trình suy nghĩ, Cynthia cũng vô tình liếc nhìn biểu hiện của Tô Thanh.

Nhìn thấy vẻ ngơ ngác không biết gì của Tô Thanh, cô càng híp mắt lại, trong lòng tràn đầy niềm vui.

Chỉ là.

Cùng với sự quay trở lại của dòng suy nghĩ.

Trên mặt Cynthia cũng đã hiện lên một tia nghiêm trọng.

Đừng thấy Tô Thanh hiện tại trông hiền lành.

Nhưng tính cách thật sự của Tô Thanh, cho đến nay, Cynthia vẫn chưa nắm rõ.

Cô không hiểu nếu bắt buộc Tô Thanh phải đưa ra một lựa chọn.

Tô Thanh rốt cuộc sẽ chọn thế nào, 'sẽ trực tiếp chấp nhận?

Hay trực tiếp nói rõ rằng cũng thích Serena?

Thích "vận động nhiều người"?

Hay sẽ trực tiếp từ chối?' Ánh mắt cô hoài nghi đặt trên người Tô Thanh, đôi mắt không ngừng xoay chuyển.

Bộ não của Cynthia cũng bắt đầu vận hành tốc độ cao.

Đưa ra đủ loại khả năng.

Đồng thời, những suy nghĩ này xuất hiện, cũng khiến Cynthia không khỏi toát mồ hôi lạnh đầy lưng.

Xem ra, sự hiểu biết của cô về Tô Thanh trước đây, quả thực có thể nói là vô cùng "hời hợt".

Chỉ hiểu biết một số thói quen sinh hoạt cơ bản, cộng thêm khả năng chiến đấu xuất sắc mà thôi.

Tính cách thật sự của Tô Thanh rốt cuộc như thế nào, Cynthia thực sự không rõ.

Thôi vậy.

Suy đi nghĩ lại.

Cuối cùng Cynthia không có đủ dũng khí trực tiếp tỏ tình.

Vì vậy, cô liền trực tiếp chôn vùi những lời lẽ đã chuẩn bị sẵn trong lòng.

Quyết định nếu có cơ hội, sau khi chiến thắng trận đấu ngày mai, sẽ nói ra những lời trong lòng.

Ngẩng đầu lên, chỉnh sửa lại khuôn mặt tinh xảo, đối mặt với Tô Thanh. "À.

Sao thế, Cynthia?" Nhìn vị nữ thần trong mắt nhiều Huấn Luyện Gia trước mặt.

Từng biểu hiện của Cynthia.

Lúc này, Tô Thanh cũng tỏ ra mơ hồ.

Không biết đối phương đang nghĩ gì.

Rõ ràng, Tô Thanh không hề nhận thức được sức hút của bản thân.

Vị nữ thần trong mắt người thường, từ lâu đã say đắm anh mà anh không hề hay biết.

Tô Thanh quả thực có thể nói là "sống trong phúc mà không biết phúc".

Thậm chí, nếu lúc này cô chủ động một chút.

Tô Thanh trực tiếp chủ động tỏ tình.

Không chừng tối nay, cô thật sự có thể "nắm giữ" anh.

Đáng tiếc, Tô Thanh không biết Cynthia định tỏ tình với anh tối nay.

Vì vậy, trong tình huống không hiểu tâm lý của Cynthia.

Tô Thanh đương nhiên sẽ không suy nghĩ theo hướng đó.

Một lát sau.

Chương 198

Trên khuôn mặt trắng nõn xinh đẹp của Cynthia, tràn ngập vẻ nghiêm túc.

Suy nghĩ kỹ càng, cuối cùng Cynthia cũng đã đưa ra quyết định.

Ánh mắt đối diện với Tô Thanh, cô từ từ lắc đầu, gượng cười. "Không có gì, Tô Thanh.

Trước trận đấu, tôi cần duy trì tâm trạng của mình.

Cố gắng để tâm trạng trở nên bình yên nhất có thể.

Nếu có việc gì, thì ngày mai sau trận đấu nói chuyện.

Tôi về nghỉ ngơi trước đây." Cynthia chậm rãi nói.

Sau đó, cô không cho Tô Thanh cơ hội phản ứng.

Liền trực tiếp xoay người rời đi.

Chỉ để lại một làn hương cơ thể tự nhiên, thơm thoang thoảng như tiên, vẫn quanh quẩn nơi chóp mũi Tô Thanh.

Như đinh đóng cột, mãi không thể tan đi.

Kẹt kẹt!

Cùng với một tiếng đóng cửa dứt khoát vang lên từ hành lang.

Ngay sau đó, Cynthia đã hoàn toàn tự nhốt mình trong phòng ngủ.

Bên ngoài chỉ còn lại một mình Tô Thanh vẫn đứng tại chỗ.

Một lúc sau, anh mới phản ứng lại.

Giơ tay lên, xoa xoa mũi.

Anh tiếp tục làm nốt một số công việc chưa hoàn thành, sau đó

mới trở về phòng ngủ.

Nằm yên ổn trên giường.

Mỉm cười hồi tưởng lại những gì đã xảy ra trong cả ngày, lúc này Tô Thanh cũng cảm thấy vui vẻ.

Mặc dù hôm nay không thể thu phục thành công Rayquaza Dị Sắc.

Nhưng anh đã có được thông tin về Rayquaza Dị Sắc tồn tại trong bí cảnh màu đen.

Chỉ cần có thông tin về Rayquaza.

Tô Thanh tự nhiên cũng có cơ hội thách đấu Rayquaza.

Có lẽ, hiện tại Zacian, hoàn toàn không phải đối thủ của Rayquaza.

Sức mạnh thể chất căn bản không cùng đẳng cấp.

Nhưng điều đó không có nghĩa là Tô Thanh vĩnh viễn không có cơ hội chiến thắng đối thủ.

Thần cấp hai vốn không cách xa Thần cấp một.

Hơn nữa Tô Thanh không chỉ có một bí cảnh. "Đúng rồi, có vẻ như có thể trong lúc nghỉ ngơi, trực tiếp ném Zacian vào bí cảnh thứ nhất.

Để nó đi luyện cấp." Tô Thanh không kìm được khẽ lẩm bẩm.

Sau khi nói xong.

Đôi mắt sâu thẳm và sáng ngời đó, càng phát ra một tia tinh quang chói mắt.

Thậm chí.

Cùng với ý niệm không ngừng khắc sâu trong đầu, không ngừng mô phỏng vận hành.

Tô Thanh càng nghĩ càng thấy cách này có tiềm năng.

Ngay lập tức, anh không do dự nữa.

Liền trực tiếp tiến vào Gia Viên Thần Thú.

Sau đó lại một lần nữa tiến vào không gian bí cảnh.

Ném Zacian, cùng với Mewtwo, Darkrai, tất cả vào trong bí cảnh.

Ngoài ba Thần thú đó.

Những Thần thú hiện tại trong tay Tô Thanh, chỉ còn lại Shaymin (là linh vật), Mew (là Thần cấp hai đang chơi đùa).

Và Suicune (là Thần thú đầu tiên của Tô Thanh, tính tình ôn hòa).

Cố lên nào!

Trong lòng thầm reo hò cho Zacian một tiếng.

Tô Thanh cũng chỉ có thể mặc cho ba Thần thú đó đi quậy phá trong bí cảnh.

Nếu không.

Tô Thanh thực sự không còn cách nào tốt hơn.

Nơi có thể giúp Zacian đột phá lên Thần cấp một trong thời gian ngắn.

Dường như chỉ có thể là bí cảnh.

Chỉ thông qua vô số Pokémon trong bí cảnh, cung cấp lượng kinh nghiệm khổng lồ.

Zacian mới có thể thực sự hoàn thành tiến hóa.

Ngoài ra, Tô Thanh căn bản không có cách nào khác.

Còn về việc tìm Đá Tiên?

Thôi đi.

So với các loại đá khác, Đá Tiên tuy không đắt, nhưng lượng hàng

lại ít.

Vì vậy Tô Thanh không thể trực tiếp dùng Đá Tiên để chất đống Zacian lên cấp Thần cấp một.

Hơn nữa.

Sức mạnh thực sự được chất đống từ những thứ như vậy, sẽ mạnh đến mức nào?

Chắc chắn không bằng sức chiến đấu được rèn luyện từ thực chiến.

Vì vậy, suy nghĩ thật sự trong lòng Tô Thanh, cũng không thiên về loại trường phái đó. "Thôi vậy, rốt cuộc có thể trưởng thành đến mức nào, tiếp theo cũng chỉ có thể xem." Nằm trên giường.

Tô Thanh thầm nghĩ.

Vừa nói xong, Tô Thanh lúc này cũng không khỏi thầm mặc niệm một giây cho những Pokémon trong bí cảnh.

Không còn cách nào.

Vì Rayquaza Dị Sắc.

Tô Thanh dường như cũng không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể tạm thời làm khó những Pokémon hoang dã đó. "Cùng lắm thì lần sau khi tôi vào bí cảnh, sẽ mang theo một ít thức ăn cho chúng.

Nuôi chúng béo tốt, trắng trẻo.

Tốt nhất là cấp độ và kinh nghiệm cũng tăng thêm một chút." Tô Thanh thầm nghĩ.

Tentacruel: "Cấp độ, kinh nghiệm?!!

Hình như tôi cảm thấy một tia ác ý!!!" Ngày hôm sau.

Khi ánh nắng xuyên qua cửa sổ chiếu vào phòng.

Tô Thanh cũng mở mắt.

Dần dần ngồi dậy.

Lộ ra vẻ mặt còn chưa tỉnh ngủ.

Đôi mắt hơi híp, trạng thái lờ đờ. "À, Tô Thanh, dậy rồi." "Ma?!" Vì không thấy bóng người, giọng nữ đột nhiên xuất hiện, quả thực đã dọa Tô Thanh giật mình.

Vì vậy, anh liền trực tiếp bị dọa đến mức lăn sang một bên xuống đất.

Phát ra một tiếng "phanh"! "Hahahahaha, anh đang sợ hả, Tô Thanh?!" Serena cười phá lên rồi lao lên giường Tô Thanh.

Sau đó thò đầu ra khỏi mép giường, nhìn Tô Thanh đang nằm dưới đất.

Lúc này Serena cũng tỏ ra tinh nghịch.

Chỉ là.

Chương 199

Hành động này của Serena, tuy trôi chảy.

Nhưng cô không ngờ Tô Thanh lại lăn ra.

Vì vậy cái đầu đang nhìn thẳng xuống, lập tức va vào Tô Thanh. "Ai ui!

Đau quá." Vừa xoa xoa vầng trán trắng nõn đang đau.

Vì va chạm với Tô Thanh, Serena có thể nói là bị thương không nhẹ. "Hù hù hù!" Tô Thanh nhẹ thở ra một hơi.

Lúc này anh cũng cảm thấy hơi sợ hãi.

Không kìm được giơ tay phải lên, nhẹ nhàng vỗ vào ngực. "Em Serena, làm gì mà cứ giật mình như vậy?!

Suýt nữa là anh bị em dọa cho sợ chết khiếp rồi." Không tự chủ, cảm thấy môi hơi khô.

Tô Thanh liền trực tiếp thè lưỡi ra, nhẹ nhàng liếm môi khô nứt.

Chậc chậc!

Môi hôm nay.

Cảm giác có gì đó khác so với mọi ngày?

Vị gì thế nhỉ?!

Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Suy nghĩ.

Tô Thanh không khỏi lộ ra vẻ mặt suy tư sâu sắc.

Cả người anh chìm vào trầm mặc. "Tô Thanh, anh đang làm gì thế?!" "Khụ khụ!" Định thần nhìn lại.

Thấy Serena đang trợn tròn đôi mắt to, nhìn chằm chằm vào anh.

Tô Thanh xua đi suy nghĩ trong đầu.

Lúc này, anh cũng chỉ đành ho khan một tiếng.

Hóa giải sự ngượng ngùng trên người. "Không có gì.

Mà này, sao em lại vào phòng anh?!" Tô Thanh tò mò hỏi. "Vì anh không khóa cửa mà?!" Serena vui vẻ mỉm cười.

Vừa nói, đôi mắt cô càng híp lại.

Chỉ là, trong khoảnh khắc Tô Thanh không chú ý.

Khóe mắt Serena lại nhanh chóng hiện lên một tia e thẹn.

Môi cô khẽ động.

Như thể đang né tránh điều gì đó. "Tô Thanh, em nghe thấy hình như có chuyện gì đó phải không?!" Khi hai người không biết phải làm gì.

Ở hành lang.

Đột nhiên truyền đến một giọng nói quen thuộc.

Đồng thời, cũng có tiếng bước chân dứt khoát.

Cynthia đến rồi sao?!

Một suy nghĩ như vậy bỗng nhiên hiện lên trong đầu Tô Thanh, ngay sau đó, Tô Thanh liền trực tiếp đứng dậy.

Sau đó khoác áo khoác vào.

Kẹt kẹt!

Cửa phòng mở ra.

Ngay sau đó, bóng dáng Cynthia cũng xuất hiện trong tầm mắt hai người. "Hả!" Ánh mắt Cynthia quét một vòng trong phòng.

Đặc biệt dừng lại trên người Serena đang nằm ở góc giường, Cynthia vốn đang vui mừng.

Lúc này vẻ mặt cô cũng có chút thay đổi.

Từ vẻ mặt kinh ngạc, phấn khích.

Chuyển thành ngạc nhiên.

Việc Serena vào phòng Tô Thanh, cô biết.

Đó là vì Tô Thanh chưa tỉnh ngủ.

Hành động của Serena sau khi vào phòng, cô cũng đã thấy.

Serena đã ngồi trên ghế sofa.

Nhưng, bây giờ thì sao? "Tô Thanh, Serena, hai người đang làm gì vậy?!" Cynthia nghi ngờ đánh giá hai người.

Đặc biệt ánh mắt cô dừng lại trên người Serena.

Đánh giá Serena từ đầu đến chân.

À, được rồi.

Ít nhất quần áo của Serena còn nguyên vẹn, trông cũng không có dấu vết lộn xộn.

Vậy thì còn có thể chấp nhận được.

Bên cạnh, Serena cũng đang chăm chú quan sát Cynthia.

Vì vậy, cô liền trực tiếp nhìn thấy mọi phản ứng của Cynthia.

Nắm bắt được suy nghĩ của Cynthia.

Sau đó cả hai cũng ngầm hiểu mà cùng mỉm cười với đối phương. "Haha, chị Cynthia, lúc Tô Thanh vừa tỉnh ngủ, em đã dọa anh ấy giật mình.

Vì vậy anh ấy trực tiếp bị em dọa cho lăn xuống đất.

Em mới nằm sấp xuống, muốn đứng trên cao nhìn xem bộ dạng thảm hại của Tô Thanh." "Ồ, thì ra là vậy." Nghe vậy, Cynthia không khỏi hiểu ra mà gật đầu.

Lộ ra vẻ mặt tán đồng. "Haha, đúng vậy, không sai." Thấy hiểu lầm đã được hóa giải, lúc này Serena cũng cảm thấy vui vẻ. "Hừ, em đó.

Vừa rồi suýt chút nữa dọa anh chết khiếp.

Sau này đừng như vậy nữa, Serena.

Nhỡ trái tim bé bỏng của anh bị dọa hỏng thì sao?!" Tô Thanh trêu chọc Serena với vẻ mặt u oán, cười xấu xa. "....." "....." "Bên tôi đã chuẩn bị xong rồi, mọi người đã sẵn sàng chưa?!" Cùng với căn phòng bên cạnh rơi vào trầm mặc.

Lúc này tiếng của Diantha vừa hay vang lên từ hành lang.

Như thể đang nhắc nhở mọi người chuẩn bị sẵn sàng, để đến khu vực chiến đấu. "Ồ ồ, bên tôi cũng sắp xong rồi." Nghe thấy tiếng.

Cynthia trong phòng liền vội vàng xoay người, thò đầu ra.

Ánh mắt đối diện với Diantha.

Cô mỉm cười gật đầu, ý bảo Diantha đợi thêm một chút. "Được rồi, nếu đã vậy, tôi đi ra ngoài trước đây, Tô Thanh." Nói xong.

Ánh mắt Cynthia dừng lại trên người Serena, gật đầu.

Sau khi ngầm hiểu mà nhìn Tô Thanh một cái, hai cô gái liền trực tiếp rời khỏi phòng Tô Thanh.

Chỉ còn lại một mình Tô Thanh.

Khoảng hơn một phút sau.

Sau một hồi chờ đợi.

Chương 200

(Anh đã đi lấy lại Zacian và Mewtwo) Tô Thanh cũng đã đến khu vực chiến đấu.

Nhìn bốn cô gái đang chờ đợi.

Đoàn người năm người liền trực tiếp xuống dưới đất.

Kẹt kẹt!

Cùng với tiếng cửa thang máy mở ra.

Tô Thanh cũng đã nhìn thấy bộ ba Team Rocket ở bên ngoài.

Vì chuyện hôm nay đã được lan truyền từ mấy ngày trước.

Bộ ba Team Rocket, cũng rất coi trọng trận đấu này của Tô Thanh.

Vì vậy, họ đã cố ý đợi Tô Thanh rất lâu ở cửa.

Đến nỗi cho đến bây giờ.

Musashi vẫn còn hơi lơ đễnh. "Chúc Lão đại Tô Thanh, kỳ khai đắc thắng.

Thành công chiến thắng Quán Quân Hoenn, Wallace, và Steven.

Danh chấn thế giới." Ba người đứng thẳng tắp.

Hai cánh tay cũng đồng loạt giơ lên ngang đầu, như thể đang đứng nghiêm kiểu quân đội.

Trông rất có khí phách.

Từ động tác đó cũng có thể thấy, họ chắc chắn đã âm thầm luyện tập trước đó.

Xem ra.

Đối với trận đấu này của Tô Thanh, bộ ba này thực sự rất để tâm. "Haha!

Các bạn vất vả rồi." Mỉm cười gật đầu với ba người trước mặt, trong mắt Tô Thanh cũng lóe lên một tia an ủi.

Từ 100 đơn hàng ban đầu, đến hơn 500 đơn hàng hiện tại.

Trong đó rất nhiều đơn hàng như vậy đều được hoàn thành nhờ nỗ lực chung của cả ba.

Từ đó cũng có thể thấy.

Thái độ làm việc của bộ ba này nghiêm túc đến mức nào.

Xem ra.

Sau khi về, phải cân nhắc thưởng cho bộ ba này một chút rồi, Tô Thanh thầm nghĩ.

Thu lại dòng suy nghĩ.

Dần dần ngẩng đầu lên.

Ánh mắt Tô Thanh cũng đã một lần nữa đặt trên ba người trước mặt.

Ánh mắt giao nhau trong không trung, Tô Thanh thần tình trong mắt cũng hiện lên một tia kiên định.

Anh gật đầu. "Lần này tôi sẽ cố gắng hết sức.

Đồng thời, cửa hàng sẽ phải giao phó cho các bạn." "Đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ!!!" Nghe vậy, bộ ba liền trực tiếp đưa ra một câu trả lời kiên định. "Haha!" Cùng với tiếng cười khẽ của Tô Thanh, anh và bốn cô gái cũng dần đi đến cửa. "Ra đi, Salamence." Tô Thanh chậm rãi nói.

Đồng thời, bàn tay anh đã đặt trên eo.

Lấy ra Pokeball của Salamence, phóng thích Salamence Dị Sắc ra. "Hả, Lão đại, Salamence này là anh thu phục từ lúc nào vậy, mà lại là một Dị Sắc.

Meow!" Nhìn Salamence màu xanh lá cây đột nhiên xuất hiện từ ánh sáng đỏ, Meowth không khỏi tò mò hỏi. "Haha, là thu phục cách đây không lâu thôi." Tô Thanh tùy ý nói.

Hả.

Nghe vậy, Meowth không khỏi hơi sững sờ.

Nhưng một lát sau, nhìn về phía lưng rộng của Salamence Dị Sắc.

Trong mắt Meowth lại xuất hiện một tia vui mừng, như thể đang mong đợi điều gì đó. "À đúng rồi, Meow.

Lão đại Tô Thanh, em có thể đi cùng không?!" Nói xong.

Meowth liền ngậm miệng lại, sau đó đôi mắt đầy mong đợi nhìn Tô Thanh.

Ánh mắt tràn đầy niềm vui đó, liền lọt vào tầm mắt Tô Thanh. "À, em cũng đi sao, được thôi." Đáp lại, Tô Thanh cũng không từ chối.

Ngay lập tức, anh liền đồng ý yêu cầu của Meowth.

Để Salamence mang theo Meowth cùng ba cô gái bay trên không.

Còn Cynthia thì cưỡi Garchomp của mình.

Đồng thời Giáo sư Oak cũng cưỡi Dragonite, cùng với Giáo sư Yamanashi, người đang vòng hai tay ôm eo Giáo sư Oak, như một chú chim nhỏ nép vào người, nằm sấp trên vai Giáo sư Oak, cùng nhau đi đến hiện trường.

Trong khoảng thời gian đó, còn bùng nổ một loạt các cuộc trò chuyện "thân thiện". "A a a!!!

Giáo sư Oak, chậm lại một chút đi!" Giáo sư Yamanashi trực tiếp phát ra tiếng hét thảm thiết như heo bị chọc tiết trên không trung. "Không được đâu, Tô Thanh và Cynthia đang đi nhanh.

Nếu tôi chậm lại, tôi sẽ không theo kịp họ.

Này.

Cô có thể đừng ôm eo tôi nữa không, ghê tởm lắm, cô biết không?" Hiện trường.

Trên một khu đất hoang nào đó nằm trên đỉnh núi Coronet.

Nơi đó có rất nhiều đá núi.

Cũng có nhiều địa hình tự nhiên độc đáo.

Có thể nói là một địa điểm chiến đấu khá phức tạp. "Chưa đến sao?!" Ánh mắt Wallace nhìn chằm chằm lên bầu trời.

Thấy Cynthia vẫn chưa xuất hiện.

Lúc này Wallace tỏ ra hơi mất kiên nhẫn.

Thời gian hiện tại chưa đến thời gian đã hẹn.

Nhưng Wallace lại rất không thích loại hành vi này của Cynthia.

Anh càng thích những người đến sớm.

Một bên.

Cách Wallace khoảng hai ba mét.

Steven theo lời Wallace.

Lúc này cũng không kìm được trực tiếp xem đồng hồ trên cổ tay.

Chú ý đến kim đồng hồ đang không ngừng chuyển động.

Xoay đầu.

Trong ánh mắt Steven nhìn Wallace lập tức xuất hiện một tia bất

mãn.

Anh khẽ nhíu mày. "Đừng vội!

Cứ từ từ đợi đi.

Dù sao còn nửa tiếng nữa mới đến giờ hẹn, sao phải vội vàng chứ?" Rõ ràng, Steven có một sự khó chịu nhất định với tâm lý vội vàng của Wallace.

Dù sao anh thích suy tính kỹ lưỡng rồi mới hành động, ổn định kiểm soát mọi thứ.

Không như Wallace, người thuộc loại nóng tính.

Hiện trường.

Chương 201

Cùng với lời nói của Steven vừa dứt.

Lúc này Wallace cũng đã thu liễm lại một chút, vẻ mặt khó chịu trên mặt anh cuối cùng cũng biến mất.

Xoay đầu.

Ánh mắt Wallace lại lập tức nhìn về phía các phóng viên xung quanh, lộ ra vài biểu cảm tự cho là ngầu.

Các phóng viên bị anh nhìn thấy, cũng rất nhiệt tình.

Càng lũ lượt hướng ống kính về phía Wallace, hoàn thành vài bức ảnh liên tiếp.

Đang thực hiện cuộc phát biểu trực tiếp tại chỗ.

Trong mắt họ hiện lên một chút hồng hào. "Đẹp trai quá, Đại nhân Wallace." Lời này vừa thốt ra, không khỏi khiến các Huấn Luyện Gia Sinnoh đang xem trực tiếp, trong lòng dâng lên một tia ghê tởm.

Cái quái gì thế này?

Dẫn chương trình của Hoenn đều có trình độ như vậy sao?

Không kìm được.

Những khán giả không chịu nổi phong cách trực tiếp này.

Liền chuyển kênh sang đài truyền hình địa phương của Sinnoh.

Chỉ là so với các phóng viên bên Hoenn.

Chương trình trực tiếp của đài truyền hình địa phương Sinnoh, rõ ràng thô sơ hơn nhiều.

Họ quay từ một vị trí xa hơn, sử dụng cảnh quay toàn cảnh.

Mặc dù cũng có thể nhìn rõ tình hình trong đấu trường, nhưng sẽ không có trải nghiệm thị giác tốt như vậy.

Dù sao cũng là bình thường.

Dù sao thì đài truyền hình khu vực Sinnoh.

Nếu cứ liên tục phát sóng cận cảnh Quán Quân khu vực Hoenn, chẳng phải sẽ tăng thêm sĩ khí cho đối phương sao?!

Dần dần.

Khán giả khu vực Sinnoh, cũng không khỏi mong đợi Cynthia xuất hiện.

Tỷ lệ người xem của hai đài truyền hình có thể nói là tăng vọt.

Cùng với sự phát triển của chuyện này.

Cuộc tranh chấp lãnh thổ giữa khu vực Sinnoh và khu vực Hoenn, gần như đã làm bùng nổ hai lục địa lớn.

Thậm chí không chỉ vậy.

Ngay cả Johto và Kanto cũng dưới ảnh hưởng của Giáo sư Damaraki, đã có sự hiểu biết nhất định về chuyện này.

Rất nhiều người dân Johto và Kanto đều đổ xô vào xem hai đài truyền hình đó.

Tương tự như vậy.

Người ta cũng không biết chó săn ở đâu đã chụp được Diantha đến Sinnoh.

Sau đó lại không biết ở đâu tìm ra đoạn ghi âm phát biểu lịch sử của Diantha.

Về việc cô muốn liên kết với Cynthia để đối đầu với Steven và Wallace.

Đã phát tán ra ngoài.

Chính điều đó.

Thiên Vương Diantha cũng đã kéo sự chú ý của khu vực Kalos vào chuyện này.

Nếu Diantha thực sự dựa vào trận đấu này để đánh bại Quán Quân Hoenn.

Thì cô ấy có thể trực tiếp sở hữu thực lực để trở thành Quán Quân.

Điều đó cũng có nghĩa là, Kalos sắp "thay trời đổi đất" rồi.

Không thể không quan tâm.

Hơn nữa Quán Quân Kalos đã lâu không có nữ giới.

Ý nghĩa đặc biệt.

Bản thân Diantha là một ngôi sao, fan hâm mộ lại vô cùng đông đảo.

Vì vậy một trận chiến liên quan đến tranh đoạt bí cảnh giữa Sinnoh và Hoenn, gần như đã trở thành một chương trình trực tiếp toàn cầu.

Thậm chí một phần người dân khu vực Alola, cũng đã theo dõi trận chiến Quán Quân lần này.

Hoàn toàn có thể là do ảnh hưởng của Giáo sư Oak. "Chưa đến sao?!" Lại trôi qua hơn mười phút.

Thấy hiện trường vẫn không có động tĩnh.

Các fan hâm mộ và Huấn Luyện Gia trước TV cũng thầm suy nghĩ.

Trong phòng trực tiếp của Hoenn. "Sao lâu rồi mà không có động

tĩnh gì?!" "Đúng vậy, đúng vậy." "Chẳng lẽ, Cynthia chưa đánh đã sợ rồi sao?!" Có một người đầy ác ý suy đoán.

Và còn gây ra sự ồn ào trong phòng trực tiếp. "???

Ai đã cho Hoenn sự tự tin lớn đến vậy?!

Có cần phải thế không?" "Đồng ý, trận đấu còn chưa bắt đầu mà đã tuyên bố Hoenn thắng rồi ư?

Lát nữa mà thua thì chẳng phải bị vả mặt sao?!" Tương tự như vậy.

Phòng trực tiếp rõ ràng cũng không chỉ có người của khu vực Hoenn.

Vì vậy, có người đã phản ứng lại những lời lẽ "câu cá" của đối phương.

Thậm chí.

Có không ít người dân Hoenn bản địa lý trí đã đứng ra hòa giải.

Dù sao nếu thực sự thua, thì đúng là bị vả mặt thê thảm.

Chỉ là.

Cuối cùng họ vẫn đánh giá thấp một số người bị tẩy não nghiêm trọng, trong đầu không còn khả năng tư duy độc lập, từ lâu đã hóa thành những kẻ bại hoại.

Mấy tên này, thậm chí còn trực tiếp chửi rủa trên màn hình, thể hiện phẩm chất thấp kém đến tột cùng. "Đồ chó Sinnoh, thật sự nghĩ Cynthia có thể thắng lợi sao?

Nực cười, một Quán Quân mới chập chững bước ra, có thể sánh vai với Steven đã thành danh nhiều năm của chúng ta, và Wallace vừa trở thành Quán Quân năm ngoái sao?" "Haha, nói hay lắm." ".....

Hay ư???

Phẩm chất trung bình của người Hoenn, thành công khiến tôi nảy sinh một sự nghi ngờ sâu sắc?

Cả thế giới đều như vậy sao?!" Cùng với nhịp điệu tranh cãi như sóng cuộn.

Dần dần bầu không khí trận đấu cũng trở nên nóng bỏng.

Bởi vì có sự thể hiện "xuất sắc" của những kẻ bại hoại Hoenn.

Thậm chí không ít người dân khu vực Kanto và Kalos.

Cũng cảm thấy chán ghét những kẻ đó của khu vực Hoenn.

Đặc biệt là những lời lẽ như Steven là số một thiên hạ, Wallace mới thực sự là Quán Quân trẻ nhất.

Càng khiến người ta cảm thấy nực cười.

Khiến người dân các khu vực khác lo lắng cho chỉ số IQ của cộng đồng người dân Hoenn.

Rõ ràng Cynthia đã trở thành Quán Quân trẻ nhất rồi, vậy Wallace là Quán Quân trẻ nhất từ đâu ra?

Nói ra những lời đó, chẳng phải đang tự vả mặt mình sao?

Tương tự như vậy.

Đối mặt với những phát ngôn bại hoại đó.

Phần lớn người dân Hoenn thực sự cũng cảm thấy vô tội.

Cũng bị những kẻ "khẩu xà tâm phật" này làm cho tức giận không nhẹ.

Thầm mắng chúng.

Mấy tên này thực sự đáng bị chỉnh đốn.

Đồng thời trong lòng cũng oán trách vì sao chương trình trực tiếp truyền hình lại có thêm chức năng bình luận chạy ngang màn hình thừa thãi như vậy.

Chương 202

Rõ ràng đó là một trong những nguyên nhân chính gây ra tranh cãi trên mạng.

Thực tế nếu Tô Thanh biết cách nghĩ đó, thật sự không chừng sẽ giơ ngón cái tán thưởng.

Thật đấy.

Trải qua sự rửa tội của kiếp trước, những tranh cãi trên mạng, quả thực đều là do một số thành phần não tàn, có quyền lên tiếng, mới gây ra mâu thuẫn.

Nếu không thì họ cũng căn bản không thể phát huy "tài hoa và hoài bão" của mình.

Việc công kích khu vực bản thân cũng không đúng.

Nhưng người thông minh dù sao cũng chỉ là thiểu số.

Vì vậy cũng sẽ có người bị cuốn vào loại nhịp điệu hỗn loạn này.

Do đó đã hình thành thảm cảnh, người dân Hoenn phải "trả giá" vì một bộ phận nhỏ người. "Gào rít~!" Trong phòng trực tiếp, tình hình đang diễn ra sôi nổi.

Hiện trường cũng đã xảy ra một biến động mới.

Một tiếng gào thét mãnh liệt, lan truyền đi.

Trực tiếp thu hút sự chú ý của tất cả những người có mặt tại hiện trường, và cũng thành công kéo ống kính lại gần. "Đến rồi, đến rồi, nữ thần Sinnoh của tôi ơi, cuối cùng cũng đến rồi." "Haha, có Thiên Vương Diantha không?

Tôi là fan của cô ấy.

Nghe nói Cynthia của Sinnoh hình như đẹp hơn Thiên Vương Diantha, thật không?

Nếu thật, vậy tôi hy vọng cô ấy nhất định phải thắng." Trong chốc lát.

Do tiếng gào thét của Salamence Dị Sắc, đã làm kinh động các máy quay tại hiện trường.

Cũng khiến các Huấn Luyện Gia vốn chọn không tham gia cuộc chiến tranh cãi.

Đều lũ lượt xông vào.

Các bình luận chạy ngang màn hình xuất hiện tới tấp, trực tiếp dùng sức mạnh tuyệt đối để chấm dứt cuộc tranh cãi.

Toàn bộ các bình luận trên màn hình đều đồng loạt chuyển thành những lời tâng bốc.

Có người khen ngợi nhân vật đại diện của khu vực đó.

Có người thì mong đợi nhan sắc của Cynthia.

Rõ ràng dù ở thế giới nào cũng có một đạo lý giống nhau.

Ngoài thực lực, điều mà con người quan tâm nhất vẫn là nhan sắc quan trọng.

Câu nói đó, nhan sắc là sức chiến đấu.

Có một vẻ ngoài đẹp thì dù làm gì cũng rõ ràng dễ dàng hơn một chút.

Cũng dễ dàng nhận được thiện cảm của người khác hơn.

Hiện trường.

Lúc này Steven, và Wallace cũng đồng thời nhìn lên bầu trời.

Liền thấy vài điểm đen xuất hiện trên không.

Cùng với các điểm đen dần dần đến gần.

Cả hai cuối cùng cũng nhìn rõ hình dáng thật sự của các điểm đen. "Salamence?!

Lại là một Dị Sắc ư?

Còn con bên cạnh kia?

Garchomp?!

Lập tức xuất hiện hai con, chẳng phải quá đáng sợ sao.

Bán Thần mà, nhiều như vậy, không tốn tiền sao?!" Đồng thời.

Khi ánh mắt họ chuyển sang con Dragonite bên cạnh, càng cảm thấy một áp lực vô cùng.

Khí thế cấp Bậc Thầy của Dragonite tuy chưa hoàn toàn phóng ra.

Nhưng cũng khiến họ cảm thấy một sự bất lực khi nhìn vào vực sâu.

Cảm giác đó giống như dù có dùng bao nhiêu sức lực, dường như cũng sẽ bị đối phương dễ dàng hóa giải.

Căn bản không có khả năng đánh bại đối phương.

Bán Thần, Bán Thần, lại Bán Thần?

Đội hình ba Bán Thần hệ Rồng khác nhau sao?! "Trận đấu hôm nay, không dễ đối phó chút nào." Nhìn những Pokémon trên bầu trời, Wallace lẩm bẩm. "À.

Xem ra, Cynthia đã có sự chuẩn bị." Nhìn cảnh tượng trên bầu trời.

Steven cũng đồng tình gật đầu.

Đồng thời.

Trong lòng anh cũng đã hiểu ra biểu hiện Cynthia từ chối

"nhường" trước đó.

Sự tự tin không kìm được lóe lên giữa lông mày đó, dường như không phải là giả.

Quả nhiên.

Đối phương có những quân bài tẩy mà anh không biết.

Rốt cuộc Cynthia đã tìm được trợ thủ nào?

Fan Hoenn: "Oa, Salamence kìa.

Bán Thần của khu vực Hoenn chúng ta, Dị Sắc, mạnh quá.

Wallace và Steven đã có đối thủ rồi sao?

Chẳng lẽ, Cynthia không phù hợp với những người hâm mộ khu vực Kalos.

Đã tìm một cao thủ ẩn dật ở Hoenn để giúp đỡ sao?" Fan Sinnoh: "Nói bậy, người ở trên lầu.

Có thể ngậm miệng lại không, không thấy hai con Garchomp bên cạnh sao?" "Hừm.

Nhìn Garchomp của khu vực Sinnoh chúng ta uy phong thế nào kìa, sinh ra là để chiến đấu.

Còn nhìn Salamence của ông?

À à.

Có gì mà khoe khoang chứ, cứ như một loại phương tiện bay dùng để chở khách vậy.

Hoàn toàn là một con rồng công cụ." Fan Kanto: "À, chẳng lẽ chỉ có tôi nhìn thấy Dragonite Bán Thần của khu vực Kanto chúng ta sao?!" Fan Kalos: "......

Goodra không xứng có tên." Cùng lúc đó.

Trên màn hình bình luận trực tiếp của fan hâm mộ.

Trong lúc mọi người đang tranh luận không ngừng, bóng dáng Tô Thanh và những người khác cũng đã hoàn toàn lộ diện trước máy quay.

Nhan sắc tuấn tú của Tô Thanh.

Cùng với chiều cao uy vũ phi phàm, và thân hình ưu tú.

Ngay lập tức đã thu hút sự chú ý của một lượng lớn fan nữ.

Tương tự như vậy.

Cùng với việc từ cảnh quay xa dần chuyển sang cảnh quay gần.

Khí thế mà Tô Thanh ẩn chứa trên người cũng đã tự động lan tỏa ra xung quanh.

Vẻ mặt nghiêng tuấn tú, kết hợp với biểu cảm lạnh lùng không nói cười.

Chỉ một ánh mắt, đã thành công "đánh gục" trái tim của không ít thiếu nữ.

Khắc sâu vào tâm trí họ.

Khiến không ít fan nữ trước màn hình trực tiếp "ướt át".

Trong chốc lát.

Phòng trực tiếp Giáo sư Oak vốn đang đông đúc.

Cũng lập tức trở nên trầm lắng. "Khụ khụ, bình luận đâu rồi?

Chương 203

Người đâu rồi?

Đều đi đâu hết rồi?

Thấy trai đẹp là không nói chuyện nữa sao?!" "Hai tay gõ chữ để tỏ rõ sự trong sạch.

Hi hi, người sáng không nói chuyện ám, tiểu ca ca khiến em 'ướt' rồi." "Hi hi, tôi cũng vậy.

Người sáng không nói chuyện ám, Cynthia thật sự quá bá khí, nhan sắc kết hợp với khí chất ngự tỷ cực phẩm, đơn giản là quá "sát thương" tôi, fan nam cũng không chịu nổi nữa rồi." Fan Kalos: "A, a.

Tiểu ca ca, đẹp trai quá đi.

Ban đầu tôi nghĩ Steven và Wallace nhất định thắng.

Bây giờ tôi đột nhiên muốn Sinnoh giành chiến thắng rồi, chuyện gì thế này?!" Fan Kanto: "Người ở trên lầu.

Đó cũng không thể trách người khác quá ưu tú.

Chỉ có thể trách cô quá mê trai. (cười) Đến Steven và Wallace cũng có thể hâm mộ, bây giờ lại hâm mộ người khác, đúng là "tra nữ" rồi." Hiện trường.

Cùng với bầu không khí dần lắng xuống.

Steven lúc này cũng là người mở miệng trước. "Cuối cùng cũng đến rồi, Cynthia.

Vị này là ai vậy?!" Vừa nói.

Ánh mắt Steven liền trực tiếp khóa chặt vào Tô Thanh.

Dù sao những người xuống từ Salamence Dị Sắc, trong mắt đều không có ý chí chiến đấu.

Chỉ có khí chất của Tô Thanh là khác biệt so với những người khác.

Ngay khi xuất hiện đã lập tức thu hút sự chú ý của Steven, vì vậy mới có câu hỏi này.

Đồng thời.

Câu hỏi của Steven vừa thốt ra, chưa đợi Cynthia giải thích.

Tô Thanh lại mở miệng tự giới thiệu. "Tô Thanh, người Sinnoh." Chỉ năm chữ đơn giản như vậy, ngữ khí cũng tỏ ra lạnh nhạt.

Dường như không có ý định giao lưu sâu sắc với Steven, và Wallace.

Hầu như hoàn toàn không coi trọng thân phận Quán Quân của hai người họ.

Thái độ đối với hai người, tỏ ra có chút coi thường.

Và khinh miệt.

Trông có vẻ vô cùng bá khí.

Trực tiếp khiến fan Sinnoh, trên màn hình bình luận đã "thoải mái" mà quét ba chữ lớn.

Khắc sâu vào trái tim của fan Hoenn.

Những cô gái ban đầu có chút say mê nhan sắc của Tô Thanh, lúc này cũng tỉnh ngộ.

Trong ánh mắt nhìn Tô Thanh không khỏi hiện lên một tia cảnh giác.

Chỉ là, trong sự cảnh giác đó lại khó che giấu được sự yêu thích

trong lòng. "Khó xử quá, vị tiểu ca ca này đẹp trai quá, nhưng lại là kẻ thù của tôi, tôi phải làm sao đây?!" "Theo tôi thì.

Rõ ràng biết là kẻ thù, trong thực tế căn bản không thể có được người đó.

Lại có suy nghĩ ngu ngốc như vậy trong lòng." "Quá chân thực, ha ha ha." Tương tự như vậy, sự xuất hiện của những lời này cũng trực tiếp gây ra sự đồng cảm của không ít người.

Một số người quả thực quá ngốc nghếch.

Đơn giản là trực tiếp kéo thấp trình độ trí lực chung của loài người, khiến người ta không khỏi suy ngẫm.

Rốt cuộc trình độ giáo dục như thế nào, mới tạo ra loại tồn tại này.

Hoặc là.

Rốt cuộc họ có được giáo dục hay không, cũng khó nói. "Steven, người Hoenn." "Wallace, người Hoenn." Hiện trường.

Cùng với lời nói của Tô Thanh truyền ra, trên mặt Steven cũng nhanh chóng hiện lên một tia không vui.

Thái độ lạnh nhạt đó, quả thực dễ khiến anh mất mặt.

Đồng thời, thái độ đó của Tô Thanh cũng trực tiếp khiến trong đầu Steven hiện lên một tia tò mò.

Có vẻ như anh ta căn bản chưa từng gặp người đàn ông tên Tô Thanh này trước đây.

Rốt cuộc là đã trêu chọc gì, mà khiến đối phương có thái độ lạnh nhạt như vậy?

Chứng kiến hai bên tiến hành cuộc giao lưu ngắn ngủi, sau đó lại một lần nữa kiểm tra màn hình bình luận trực tiếp.

Giáo sư Carolina, lúc này cũng tỏ ra vui vẻ.

Đặc biệt là khi cô nhìn những bình luận của khu vực Hoenn.

Hừ, bây giờ cứ vui vẻ nhảy múa đi.

Sẽ có lúc bị vả mặt đấy.

Giáo sư Carolina trong lòng thầm nghĩ ác độc, sau đó liền trực tiếp bước ra.

Sau đó thu hút sự chú ý của toàn trường.

Khi tất cả các máy quay hướng về phía Giáo sư Carolina trong khoảnh khắc.

Giáo sư Carolina liền trực tiếp cúi đầu xuống.

Dưới ánh mắt mọi người, cô nhìn đồng hồ trên cổ tay, xem thời gian.

Sau đó mới ngẩng đầu lên, chậm rãi chủ trì đại cục.

Ánh mắt cô quét qua bốn người tham gia chiến đấu, trong lòng thầm gật đầu. "Được rồi.

Vì mọi người đều đã có mặt, và đã sẵn sàng, vậy thì trận đấu sẽ bắt đầu sớm hơn một chút.

Bây giờ có thể bắt đầu.

Mọi người không có ý kiến gì chứ." Cynthia: "Không ý kiến." Steven: "Không ý kiến." Wallace: "Không ý kiến." Tô Thanh: "Không." Trước ống kính, Tô Thanh vẫn tỏ ra lạnh nhạt.

Khí chất lạnh lùng cao ngạo đó, kết hợp với nhan sắc tuấn tú, và lời nói bá đạo.

Càng trực tiếp xâm nhập vào trái tim của không ít thiếu nữ, khiến Tô Thanh trong chốc lát thu hút vô số fan.

Nếu trong trận chiến tiếp theo anh thể hiện tốt hơn một chút.

Sau khi kết thúc, thậm chí không cần Diantha làm người đại diện cho Tô Thanh.

Cửa hàng của Tô Thanh, sau này tuyệt đối không cần lo lắng về vấn đề kinh doanh nữa.

Có thể nói là nhất cử lưỡng tiện.

Trực tiếp thăng cấp thành lưu lượng hàng đầu trong thế giới Pokémon.

Đương nhiên.

Cũng có một tiền đề rất quan trọng, đó là màn trình diễn chiến đấu nhất định phải vô cùng xuất sắc.

Khiến khán giả cảm thấy "phê". "Vậy được, nếu đã vậy, tôi xin tuyên bố, trận đấu chính thức bắt đầu.

Quy tắc chiến đấu là toàn bộ 6 đấu 6.

Dưới hình thức đôi, mỗi người sở hữu 6 Pokémon.

Hai người cộng lại là 12 suất.

Một khi một bên, toàn bộ 12 Pokémon mất khả năng chiến đấu, thì bên đó sẽ bị tuyên bố thua cuộc.

Trong trận đấu, có thể tự do thu hồi Pokémon, tiến hành thay đổi.

Nhưng tổng số Pokémon được sử dụng, giới hạn là 6 con.

Chỉ cần sử dụng, sẽ chiếm một suất.

Không có vấn đề gì chứ." Lời vừa dứt.

Ánh mắt Giáo sư Carolina lại một lần nữa quét qua bốn người tại hiện trường.

Sau đó ánh mắt cô cũng dừng lại trên các thành viên hội đồng Liên

Minh Hoenn ở xa.

Tô Thanh: "Không, bắt đầu đi." Giáo sư Carolina: "Được, vậy thì, trận đấu bắt đầu." "Tuyệt vời, trận đấu đã bắt đầu.

Chương 204

Mấy tên nhóc Hoenn, đợi ông đây.

Xem nữ thần Cynthia của tôi, và đại thần Tô Thanh, có đánh bùng nổ không." "Mấy tên Hoenn thối, một mặt thì miệng lưỡi ủng hộ Steven, và Wallace.

Một mặt thì trong lòng lại tơ tưởng đại thần Tô Thanh của tôi, thật sự vừa muốn làm gái vừa muốn lập đền thờ, khiến người ta buồn nôn.

Cút đi!!!" "@?-#...&...'@:;...*..."":-￥" Trải qua một loạt cuộc chiến chửi bới.

Nhịp điệu trong màn hình bình luận cũng đã đạt đến đỉnh điểm.

Hiện trường.

Trong số bốn người trên sân, Tô Thanh cũng là người hành động trước tiên.

Anh hoàn toàn không quan tâm đến việc phái Pokémon ra trước sẽ bị thiệt thòi.

Anh liền phái Pokémon ra trước. "Đi nào, Blaziken." Thể hiện đầy đủ khí phách vương giả.

Trực tiếp khiến không ít khán giả trong màn hình bình luận đều phấn khích. "Haha, nhìn kìa nhìn kìa.

Đại thần Tô Thanh của tôi.

Hoàn toàn không sợ gì cả, phái Pokémon ra trước thì sao?

Có đánh được không?

Hahahahaha." "À, người ở trên lầu, đang phấn khích đó hả?

Có nghe tên không?

Blaziken, hình như là Pokémon của khu vực Hoenn chúng ta thì phải." "???

Pokémon của khu vực Hoenn?

Ai cho cái tự tin đó?

Blaziken được coi là Pokémon của khu vực Hoenn, cũng chỉ vì số lượng chúng sống ở đó là nhiều nhất mà thôi.

Hơn nữa, thực sự sống ở Hoenn.

Mấy người nghĩ, người Hoenn mới nuôi dưỡng chúng sao?

Nực cười quá.

Ai nói các khu vực khác không có Blaziken tồn tại.

Có thể khẳng định Blaziken của đại thần Tô Thanh nhất định sinh ra ở Hoenn sao?!

Sinnoh không có sao?!" "Ủng hộ người ở trên lầu, Kanto cũng có Torchic sinh ra đó." "Nhẹ nhàng một câu, khu vực Kalos cũng có." "Kể một câu chuyện cười, Torchic chỉ có Hoenn mới có." "Haha, hay lắm, sảng khoái sảng khoái.

Được đấy, Hoenn." Hiện trường, cùng với nhịp điệu trong phòng trực tiếp đang bùng nổ.

Blaziken của Tô Thanh cũng đã lộ diện.

Bóng dáng màu xanh lam độc đáo đó, kết hợp với khí thế sắc bén.

Thân hình cực kỳ tinh tế, cùng với những múi cơ hơi phồng lên.

Có thể nói là trực tiếp khiến các Huấn Luyện Gia đang xem, đều cảm thấy một sự chấn động mạnh mẽ.

Cảm nhận được sự thần kỳ của Blaziken Dị Sắc.

Các phóng viên chưa từng thấy Blaziken Dị Sắc như vậy, cũng không kìm được tự động điều chỉnh ống kính về phía Blaziken.

Kéo ống kính dần từ cảnh xa, vào sân đấu.

Cho một cảnh quay cận. "Khí thế mạnh quá." Không kìm được.

Với sự hỗ trợ của cảnh quay cận.

Không ít Huấn Luyện Gia trong màn hình bình luận, cũng đều khen ngợi sự mạnh mẽ của con Blaziken này.

Hiện trường.

Lúc này Steven, và Wallace, tận mắt thấy Blaziken Dị Sắc của Tô Thanh xuất hiện.

Trong lòng không khỏi lóe lên một tia cảnh giác.

Đặc biệt là sau khi cảm nhận được thực lực, và khí thế của con Blaziken Dị Sắc này.

Trong lòng họ càng lóe lên một tia hoảng sợ. "Khí thế, chẳng lẽ, là cấp Bậc Thầy sao?!" Chỉ là, trong lòng tuy cảm thấy hơi hoảng loạn.

Nhưng vì Tô Thanh trước đó đã phái Pokémon ra trước.

Để không bị người ta dị nghị.

Nhân lúc Cynthia chưa phái Pokémon ra, lúc này.

Hai người nhìn nhau một cái.

Não của Wallace và Steven, cũng bắt đầu vận hành tốc độ cao.

Suy nghĩ xem Pokémon nào vừa không bị Blaziken nhắm vào.

Lại có thể gây ra ảnh hưởng nhất định đối với nó.

Quyết định phái nó ra trước.

Chỉ là.

Suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng Steven cũng không thể đưa ra một Pokémon thực sự khắc chế Blaziken. 6 Pokémon của Steven ít nhiều đều có thuộc tính Thép và Đá.

Vì vậy, hầu hết các Pokémon đều sẽ bị nó khắc chế.

Sau khi cân nhắc tổng thể.

Steven cuối cùng đã phái Claydol hệ Đất và Tâm Linh ra.

Anh không trực tiếp chọn phóng thích Metagross.

Tuy Metagross có thuộc tính Tâm Linh, sẽ khắc chế Blaziken.

Nhưng từ khí thế của con Blaziken đó mà xem, muốn chiến thắng đối thủ không hề đơn giản như vậy.

Vì vậy, Steven rõ ràng không muốn mạo hiểm.

Tuy lực tấn công của Claydol không xuất sắc bằng Metagross, nhưng ít nhất đối phương cũng là Pokémon hệ Tâm Linh.

Đối với Blaziken, nó có khả năng khắc chế nhất định.

Đồng thời.

Wallace bên cạnh, cũng đã phóng Pokémon ra trong khoảnh khắc.

Lựa chọn của anh ta rõ ràng đa dạng hơn so với Steven.

Vì Wallace là Quán Quân nổi tiếng với Pokémon hệ Nước.

Nên phần lớn Pokémon của anh ta, đều sẽ tạo thành sự khắc chế nhất định đối với Tô Thanh. "Đi nào, Gyarados." Để có thể giảm bớt áp lực cho Steven ở một mức độ nhất định.

Có thể chia sẻ phần output không đủ của Claydol của Steven.

Wallace chỉ có thể chọn dùng Gyarados hệ Nước và Bay, với tất cả sức tấn công bạo lực để đối phó.

Trong khoảnh khắc.

Cùng với việc ba người tại hiện trường đều đã phóng thích Pokémon của mình.

Ống kính máy quay, cũng lập tức tập trung vào Cynthia.

Phát thanh viên của đài truyền hình Sinnoh.

Cũng ngay lập tức kéo ống kính về phía Cynthia, cho một cảnh quay đặc tả.

Giơ tay lên.

Không tự chủ, bàn tay ngọc trắng nõn thon dài của Cynthia đã đặt lên trán.

Cô vén lại lọn tóc vàng óng trước trán.

Xoay đầu.

Ánh mắt đối diện với Tô Thanh.

Cynthia trực tiếp nở một nụ cười rạng rỡ.

Sau đó dưới ống kính, cô mỉm cười mở miệng thì thầm vài câu với Tô Thanh.

Chương 205

Mặc dù ống kính kéo rất gần.

Nhưng vì thiết bị máy quay bản thân cách Cynthia khá xa.

Khán giả tại hiện trường cũng căn bản không thể nghe được âm thanh Cynthia phát ra.

Chỉ có thể áng chừng thông qua ống kính, xem một số hình ảnh môi cô khẽ động như những đốm sáng.

Biết rằng Tô Thanh và Cynthia đang giao tiếp bằng lời nói. "Oa oa oa, nữ thần của tôi ơi.

Sao cô ấy có thể mỉm cười với người khác chứ?!" "....." "Người trên lầu, tỉnh lại đi.

Không có đại thần Tô Thanh.

Cô nghĩ mình cả đời có cơ hội gặp nữ thần Cynthia sao?!" "233." "Hàng đầu, hàng đầu.

Tránh ra hết.

Mọi người muộn thêm chút nữa, để tôi một bãi nước tiểu làm tỉnh anh ta." "....." "....." "666!" Hiện trường.

Trong lúc trò chuyện sôi nổi.

Tô Thanh bên cạnh lại nghe thấy câu hỏi của Cynthia. "Tô Thanh.

Tôi nghĩ Pokémon đầu tiên của tôi, phái ra con nào thì thích hợp hơn?!" Vì đúng vào khoảnh khắc trước trận đấu.

Tâm trạng của Cynthia lúc này cũng tỏ ra hơi kích động.

Để có thể khiến Tô Thanh thể hiện xuất sắc trong trận đấu này.

Cynthia có thể nói là đã hao tốn tâm huyết.

Từ đó mới xuất hiện cảnh tượng trước mắt. "À.

Thật ra, phái ra Pokémon nào cũng được." Mỉm cười đánh giá Cynthia trước mặt.

Tô Thanh thản nhiên nói.

Đồng thời, trên mặt anh cũng lóe lên một tia tự tin nồng đậm. "Dù sao, cuối cùng tôi cũng sẽ giành chiến thắng.

Bất kể phái ra Pokémon nào, cũng không ảnh hưởng đến kết quả đâu." "À. ....." Nhìn Tô Thanh trước mặt.

Nghe lời nói của đối phương.

Trên khuôn mặt xinh đẹp tuấn tú của Cynthia, lại lộ ra vẻ mặt đầy tức giận.

Lông mày cô nhíu chặt lại.

Cô liếc nhìn vẻ mặt không chút để tâm của Tô Thanh. "Tên này quả thực quá không biết phong tình, mình có lòng tốt muốn giúp đỡ.

Vậy mà lại hoàn toàn không để tâm, đáng ghét." Cô nghiến răng ken két, lườm Tô Thanh một cái.

Vì Tô Thanh từ chối.

Cynthia cũng chỉ đành thuận theo suy nghĩ trong lòng, chọn Pokémon ra sân. "Đi nào, Garchomp." Cynthia nói với vẻ mặt lạnh như sương.

Ngữ khí không khỏi toát ra một chút lạnh lẽo.

Bộc lộ khí chất lạnh lùng quyến rũ, khác hẳn vẻ thường ngày.

Trong khoảnh khắc, lại thu hút sự chú ý của không ít fan hâm mộ.

Đặc biệt là khi liên kết với cảnh tượng trước đó.

Không ít fan nam càng thêm đau lòng không thôi.

Nữ thần lại vì lời nói của một người đàn ông, mà xuất hiện sự dao động về cảm xúc.

Biểu cảm nhỏ đó, rõ ràng giống như đang làm nũng với người yêu.

Chậc chậc.

Chẳng lẽ mối quan hệ của hai người là...? "Oa oa oa!" "Blaziken, Xung Kích Rực Lửa!" Lời nói của Tô Thanh thản nhiên truyền ra từ miệng.

Khoảnh khắc lời nói vừa dứt.

Thân hình Blaziken Dị Sắc càng trực tiếp lướt đi, ngay lập tức đã bay xa vài chục mét. ?

Steven kinh ngạc đánh giá Tô Thanh đối diện.

Đứng ở phía đối diện Tô Thanh.

Steven căn bản không ngờ Tô Thanh lại tung ra một chiêu lớn ngay từ đầu.

Vì vậy cũng không khỏi hơi ngạc nhiên.

Chỉ là.

Mặc dù trong lòng tràn đầy sự ngạc nhiên.

Nhưng trình độ chỉ huy của Steven cũng khá tốt.

Thêm vào đó sự chú ý cũng tập trung, vì vậy anh nhanh chóng phản ứng lại. "Claydol, Tia Sáng Tâm Linh!" "Niệm~!" Khẽ ngâm một tiếng.

Claydol của Steven cũng có sức mạnh không tồi.

Giữa lúc hai tay vung lên.

Từng đốm sáng năm màu sắc liền hiện ra trên sân.

Sau đó dưới sự điều khiển của Claydol.

Chúng tập trung ở trung tâm.

Hình thành một vầng sáng chói lọi.

Sau đó trực tiếp lao về phía Blaziken Dị Sắc. "Gyarados, sử dụng Thủy Pháo lên Blaziken." Cùng một lúc.

Đối mặt với mệnh lệnh của Tô Thanh và Steven.

Wallace tuy nhất thời không phản ứng.

Nhưng lúc này, sau khi chú ý đến tình hình, anh cũng đã hạ lệnh. "Hống~!" Gào thét một tiếng sảng khoái.

Vì được ra sân trước, Gyarados của Wallace cũng tỏ ra phấn khích.

Ngay lập tức nhận được lệnh của chủ nhân.

Nó liền trực tiếp há to cái miệng máu.

Bá bá bá!

Một dòng năng lượng màu xanh lam không ngừng tụ lại trong miệng.

Sau đó các nguyên tố đó đều hóa thành dòng nước.

Hình thành một quả cầu xanh lam khổng lồ.

Với một tiếng "phanh".

Quả cầu xanh lam trực tiếp bắn ra.

Không ngừng phóng ra một cột Thủy Pháo hình trụ màu xanh lam.

Tạo thành một cảnh tượng tráng lệ trong không khí.

Đường kính của cột nước thô to đó, quả thực đã khiến các Huấn Luyện Gia trước màn hình TV kinh ngạc. "Xì!

Cột nước thô thế kia, có chịu nổi không?!" Bành bành bành!

Cùng với việc ba Pokémon thi triển kỹ năng.

Hiện trường cũng đã bùng nổ va chạm đầu tiên.

Chương 206

Tia Sáng Tâm Linh năm màu trực tiếp tác động lên cơ thể Blaziken Dị Sắc.

Nhưng đối mặt với Blaziken sử dụng Xung Kích Rực Lửa.

Uy lực của Tia Sáng Tâm Linh lại không phát huy đến cực hạn.

Phần lớn uy lực đều bị ngọn lửa xanh lam bao bọc bên ngoài Blaziken ngăn cản.

Sức mạnh thực sự phát huy ra chỉ bằng khoảng một nửa so với trạng thái bình thường.

Đối với Pokémon khác mà nói tuy cũng đáng sợ.

Nhưng đối với Blaziken của Tô Thanh mà nói, rõ ràng không đủ để xem.

Hơn nữa Claydol vốn không phải là Pokémon thiên về tấn công.

Với một tiếng "phanh"!

Cùng với uy lực của Tia Sáng Tâm Linh hoàn toàn bị Blaziken né tránh.

Cơ thể Blaziken cũng trực diện lao vào cột nước thô to. "Tiêu rồi!" Chứng kiến cảnh tượng này xảy ra.

Các fan hâm mộ đang xem cảnh tượng này, lập tức thầm kêu không tốt, trong lòng không khỏi lóe lên một tia lo lắng.

Trên màn hình bình luận cũng lũ lượt xuất hiện những lời tiếc nuối.

Dường như thầm nhận định rằng con Blaziken Dị Sắc này, có thể sẽ mất khả năng chiến đấu.

Dù sao đó là Gyarados chủ lực hệ Nước của Quán Quân Wallace.

Thực lực đang ở cấp Quán Quân.

Một Pokémon như vậy, đại chiêu hệ Nước phóng ra liệu Blaziken của Tô Thanh có thực sự chịu nổi không?

Trên sân.

Lúc này kỹ năng Thủy Pháo, vẫn đang không ngừng liên tục tấn công về phía trước.

Ngọn lửa xanh lam trên người Blaziken cũng ngay lập tức chịu sự va đập của nguyên tố nước.

Ẩn ẩn có xu thế muốn tắt.

Chỉ là.

Chờ Blaziken, phản ứng với tốc độ cực nhanh.

Ngọn lửa xanh lam cũng ngay lập tức trực tiếp phản kháng lại.

Sự va chạm giữa ngọn lửa và dòng nước.

Trực tiếp phát ra tiếng xì xì trong không khí.

Vô số hơi nước trắng không ngừng phun ra xung quanh.

Cơ thể được bao bọc bởi ngọn lửa.

Blaziken trực tiếp nhanh chóng xuyên qua, cơ thể lao ra khỏi vòng vây của Thủy Pháo.

Thoát ra một cách dứt khoát.

Với một thế không thể cản phá, lao vào Claydol.

Phát ra một tiếng "phanh".

Trực tiếp đánh bay Claydol với thân hình to lớn, khiến nó ngã nhào xuống đất.

Xì xèo xèo!

Vì kỹ năng Xung Kích Rực Lửa.

Khi Claydol bị đánh bay, cơ thể nó cũng mang theo không ít ngọn lửa xanh lam.

Ngọn lửa xen lẫn những giọt nước, cháy trên người Claydol.

Vừa gây sát thương cho Claydol, vừa phát ra tiếng động lớn.

Một loạt phản ứng xảy ra, càng khiến Claydol khó chịu không thể tả.

Sở hữu thực lực cấp Quán Quân, nhưng lúc này cũng đã chịu không ít tổn thương.

Chỉ là.

Tình hình tại hiện trường tuy Tô Thanh đã chiếm được lợi thế nhất định, không sai.

Nhưng đối với Wallace và Steven mà nói, lại là một cơ hội vô cùng thuận lợi.

Dù sao.

Blaziken Dị Sắc để tấn công Claydol.

Cơ thể nó đã trực tiếp tiến đến gần hai Pokémon đối phương.

Tiếp theo, nếu họ nắm bắt cơ hội.

Trực tiếp nhân lúc Garchomp chưa kịp phản ứng, đánh bại đối phương trong tích tắc.

Cục diện trận chiến cũng sẽ trực tiếp nghiêng về phía Steven và Wallace.

Bởi vì Gyarados vốn đang ở vị trí không xa Claydol.

Chứng kiến cảnh tượng này, với trình độ chỉ huy của Wallace, anh

ta đương nhiên biết phải làm gì.

Không chút do dự, anh ta trực tiếp ra lệnh tấn công.

“Gyarados, Nghiền Nát!” Dứt lời.

Gyarados liền há cái miệng lớn như chậu máu, lao thẳng về phía Blaziken.

Trong lúc di chuyển, trên chiếc miệng khổng lồ của nó còn được bao bọc bởi một lớp năng lượng màu đen, trông vừa tà ác vừa bá đạo.

Cùng với vẻ mặt hung dữ của Gyarados, dưới ống kính máy quay, nó tạo cho người xem cảm giác rằng Blaziken sẽ gục ngã ngay sau một đòn.

Khi thấy cảnh này, những người hâm mộ đang say đắm trước vẻ đẹp và khí chất của Tô Thanh lập tức cảm thấy lo lắng.

“Đừng mà!!” Họ thầm cổ vũ cho Tô Thanh trong lòng.

Chỉ là, sự lo lắng của họ rõ ràng là thừa thãi.

Trên sân đấu nóng rực, không chỉ có một mình Tô Thanh chiến đấu với Wallace và Steven.

Nỗi lo lắng tột độ đã khiến họ quên mất rằng trên chiến trường dường như có một chiến lực hùng mạnh chưa tham gia vào cuộc chiến.

“Garchomp, Mộ Đá!” “Gào~!” Trong nháy mắt, theo mệnh lệnh được ban ra, Garchomp gầm lên một tiếng, thu hút sự chú ý của máy quay.

Đồng thời, nó cũng ngay lập tức thu hút sự chú ý của người hâm mộ.

Họ thấy màn hình nhanh chóng chuyển sang Garchomp của Cynthia, và trong quá trình đó, để lộ ra vẻ mặt ung dung của Tô Thanh.

Từng người hâm mộ lúc này cũng phản ứng lại, lộ ra vẻ bừng tỉnh.

“Đúng rồi.

Hình như phe mình còn có Cynthia mà.

Một Quán Quân đấy.

Tô Thanh đã thể hiện xuất sắc như vậy, chẳng phải Cynthia còn mạnh hơn sao?!” Trong phút chốc, nỗi lo lắng trong lòng người hâm mộ Sinnoh cũng dần tan biến.

Tại hiện trường, cùng với một luồng sức mạnh nham thạch hùng hậu ngưng tụ từ hư không, những khối đá khổng lồ cứ thế xuất hiện trên không, ngay trên đầu Gyarados.

Với một thế không thể cản phá, chúng nhanh chóng lao xuống Gyarados ở phía dưới.

Ầm!

Những tảng đá trực tiếp va vào bên hông Gyarados.

Trong đó, mấy khối đá lớn nhất gần như đập thẳng vào đầu nó.

Vừa cắt đứt chiêu Nghiền Nát của Gyarados, Mộ Đá cũng gây ra cho nó không ít sát thương.

Một loạt tiếng nổ "bùm bùm bùm" vang lên tại hiện trường!

“Ồ?!” Chứng kiến cảnh này, trong đôi mắt Tô Thanh cũng lóe lên một tia sáng.

Thấy Gyarados bị thương, đồng thời chịu phản phệ từ chiêu Nghiền Nát, hiện tại đã mất đi sức phản kháng, Tô Thanh liền nắm bắt cơ hội trong chớp mắt.

Anh ra một mệnh lệnh khiến Wallace cảm thấy có chút tuyệt vọng.

“Blaziken, Cú Đá Nhảy Cao, tung đòn kết liễu!!” Vù vù vù!

Thân hình nhanh chóng chuyển động.

Dù đã trải qua một hồi chiến đấu, Blaziken của Tô Thanh vẫn di chuyển cực kỳ mượt mà, khí thế trên người càng sắc bén vô song.

Gần như trong nháy mắt, đôi chân cường tráng của nó đã đạp mạnh xuống mặt đất, sau đó tung người nhảy lên không trung.

Móng vuốt ở chân phải đi đầu lóe lên một tia sáng lạnh lẽo, phát ra âm thanh ầm ầm!

Chương 207

Cảm giác đó như thể Blaziken dị sắc trực tiếp dùng sức mạnh thể chất xé rách không khí.

Trong phút chốc, cảnh tượng này khiến tất cả những ai chứng kiến đều kinh hãi, nội tâm tràn ngập nỗi sợ hãi tột độ, đặc biệt là Wallace và Steven, những người đứng rất gần đòn tấn công.

Là Quán Quân, Wallace và Steven cảm nhận đòn tấn công này sâu sắc hơn nhiều.

Đối mặt với dư chấn từ Cú Đá Nhảy Cao của Blaziken dị sắc, cả hai thậm chí còn có ý muốn né tránh.

Điều này cũng cho thấy Blaziken của Tô Thanh mạnh mẽ đến mức nào.

"Gyarados, Bảo Vệ!" Trợn tròn đôi mắt to, Wallace vì quá kinh ngạc nên nhất thời không thể nghĩ ra chiêu nào khác ngoài Bảo Vệ.

Do quá kinh hãi, tốc độ nói của Wallace vốn đã không nhanh, giờ lại càng gây khó dễ cho Gyarados.

Mắt trừng trừng nhìn Cú Đá Nhảy Cao ngày càng gần.

Trên khuôn mặt hung tợn của Gyarados lóe lên một tia bất lực to đùng. 'Sắp đá vào đầu tao rồi mới ra lệnh, không phải đang làm khó con giun hổ này sao?' Bùm!!!

Một tiếng nổ lớn vang lên ngay khi Cú Đá Nhảy Cao va chạm với thân thể Gyarados.

Sức mạnh kinh hoàng của Blaziken gần như đá bay Gyarados ra xa.

Thân hình nó bị đẩy lùi, kéo lê trên mặt đất tạo thành một rãnh dài.

Nhìn kỹ, khoảng cách ước chừng phải đến bảy tám mươi mét.

Cơn cuồng phong sinh ra còn thổi mạnh đến mức Wallace ở hiện trường suýt chút nữa không đứng vững mà ngã ngồi xuống đất.

May mà Steven nhanh tay lẹ mắt đưa tay ra kéo Wallace lại một cái.

Nếu không, trận đấu này chưa kết thúc, e rằng Wallace đã làm mất hết mặt mũi của Quán Quân Hoenn.

"Tuyệt vời!" Tận mắt chứng kiến Blaziken gần như dùng sức một mình đánh bay cả Claydol và Gyarados, bên phía liên minh Sinnoh, những người hâm mộ đang theo dõi trận chiến đều nhảy cẫng lên.

Khi ống kính quay xa dần, chiếu rõ cảnh tượng kinh hoàng do Gyarados bị đánh bay tạo ra, mọi người vừa vui mừng hớn hở, vừa không khỏi hít vào một hơi khí lạnh. .....

Mỉm cười đánh giá kiệt tác do Blaziken tạo ra, khóe miệng Tô Thanh lúc này cũng đã khẽ nhếch lên.

Trong lúc đó, Cynthia đứng bên cạnh vẫn luôn chú ý quan sát biểu hiện của Tô Thanh, tự nhiên cũng thu hết dáng vẻ tự tin ấy vào mắt.

Trong lòng cô lúc này cũng lóe lên một niềm vui khó tả.

Sau đó, ánh mắt cô liếc sang một bên, chú ý đến Serena ở phía xa, trong đôi mắt cô bé cũng đang lấp lánh những ngôi sao nhỏ.

Trong phút chốc, tâm trạng vui vẻ ban đầu của Cynthia cũng hơi trầm xuống một chút.

Tiếp xúc lâu ngày khiến Cynthia không quá bài xích Serena.

Nhưng dù vậy, Cynthia cũng không định cứ thế mà nhường Tô Thanh cho người khác.

“Xem ra, sau trận chiến này, phải tỏ tình thôi.

Nhất định phải nắm bắt cơ hội lần này.” Nhìn sâu vào Tô Thanh bên cạnh, cúi đầu xuống, Cynthia đã âm thầm quyết định trong lòng.

Cùng lúc đó, trong lúc Cynthia đang suy tư, một sự thay đổi kinh thiên động địa đã xảy ra bên cạnh Tô Thanh.

Từng luồng ánh sáng màu lam trực tiếp bùng phát từ cơ thể Tô Thanh, sau đó với tốc độ cực nhanh, chiếu thẳng vào Blaziken trên sân.

Cảnh tượng này tuy đột ngột, nhưng cũng thu hút sự chú ý của Serena và Giáo sư Oak.

Trong phút chốc, Giáo sư Oak, người đã từng thấy cảnh này trước đây, lộ rõ vẻ hưng phấn.

Trong mắt Giáo sư Carolina cũng lóe lên một sự kích động khó tả.

Dù sao đây cũng là một phát hiện lớn chưa từng có trên người Tô Thanh.

Nếu không phải lần trước đã thấy một lần, phản ứng của Giáo sư Carolina có lẽ còn kịch liệt hơn.

Ha ha, lần này đến lượt phe Hoenn xem.

Vừa nghĩ vậy, Giáo sư Carolina liền nhìn về phía khu vực của phái đoàn hội đồng liên minh Hoenn, thấy vẻ kinh hãi trong mắt họ.

“Ha ha ha.” Trong nháy mắt, Giáo sư Carolina như trút được một hơi bực tức, trực tiếp cười lớn, hoàn toàn không để ý đến vẻ mặt khó coi của các thành viên hội đồng liên minh Hoenn.

Vù vù vù!

Cùng với quá trình Tiến Hóa Tình Thân không ngừng diễn ra, khán giả tại hiện trường cũng chú ý đến cảnh tượng này, không khỏi phát

ra từng tiếng kinh hô.

Giữa những tiếng kinh hô, người quay phim đang theo sát trận đấu tự nhiên cũng phát hiện ra sự bất thường.

Anh ta liền dừng việc di chuyển ống kính, hướng ánh mắt về phía sân đấu, chú ý đến sự thay đổi trên người Blaziken.

"Hít!" Hình như quay sai trọng điểm rồi.

Trong phút chốc, rất nhiều người quay phim đều hít vào một hơi khí lạnh, vội vàng chuyển máy quay trở lại. .....

Tại hiện trường, đợi đến khi ống kính một lần nữa chuyển về phía Blaziken dị sắc, khán giả lúc này cũng tràn đầy nghi hoặc.

"Cái gì vậy, sao ống kính không theo kịp?

Sao lại dừng ở chỗ Gyarados bị đánh bay?

Giờ lại quay ngược lại.

Có chuyện gì xảy ra vậy?!" Đối với việc máy quay đột ngột dừng lại rồi đột ngột quay ngược, những người hâm mộ đang xem trực tiếp tại hiện trường đều nhao nhao phàn nàn.

Dù sao thì kiểu chuyển cảnh cứng nhắc này, xem nhiều cũng thấy chóng mặt, ai mà chịu nổi.

Hiện tượng này gần như kéo dài mãi cho đến khi tiêu điểm của ống kính nhắm vào Blaziken, tình hình mới khá hơn một chút.

Nhìn thấy vẻ ngoài bảnh bao của Blaziken, sự oán giận trên mặt mọi người mới dần tan đi.

Dù sao đối với họ, có thể ngắm nhìn Blaziken dị sắc màu lam đầy khí phách cũng là một chuyện hời, họ cũng rất vui lòng.

Chỉ là, sau sự mờ mịt ban đầu, mọi người cũng phát hiện ra

Blaziken trong ống kính, mặc dù vẫn giữ một tư thế vô cùng oai phong, nhưng tạo hình trên cơ thể đã có sự thay đổi lớn.

Cánh tay vốn chỉ được quấn bởi hai dải băng màu lam giờ đây đã được ngọn lửa bao bọc.

Ở phía dưới, trên đôi chân, ngọn lửa màu lam nhạt tức thì bùng cháy dữ dội hơn.

Trông nó như một chiến thần được sinh ra từ ngọn lửa.

Vô số ngọn lửa không ngừng bao quanh thân hình Blaziken, trực tiếp nâng khí thế của nó lên mấy bậc.

Một luồng khí chất bá đạo của chiến thần tuyệt thế bao trùm toàn trường. .....

Tiến Hóa Tình Thân, hoàn thành.

Trong phút chốc, những người hâm mộ chưa từng tận mắt chứng kiến Tiến Hóa Tình Thân đều kinh ngạc không thôi.

"Hít!!

Ngọn lửa đó là sao vậy?.....

Chẳng lẽ đạo diễn chuyển ống kính lại là vì cái này sao?

Trên người Blaziken lại xảy ra chuyện gì vậy?

Chẳng lẽ là Tiến Hóa Mega mà các giáo sư Pokémon trên khắp thế giới đang nghiên cứu?" Cùng lúc đó, khi tầm nhìn chuyển động, các giáo sư trên khắp thế giới đang quan sát trận đấu cũng không khỏi trợn tròn mắt.

"Mẹ kiếp!!!

Blaziken???" Phản ứng lại, các giáo sư Pokémon này đều đứng bật dậy, sau đó lảo đảo chạy quanh phòng thí nghiệm.

Họ đưa hai tay không ngừng sờ soạng từng thiết bị trên bàn điều khiển, rồi lại vứt bừa những thiết bị trong tay, không ngừng tìm kiếm.

Mãi một lúc lâu mới tìm được thiết bị chụp ảnh, vội vàng hướng ống kính về phía TV, điên cuồng nhấn nút chụp, lưu lại mấy tấm ảnh màn hình.

Đây cũng chỉ là một vài giáo sư phản ứng nhanh.

Những giáo sư phản ứng chậm, đợi đến khi hoàn hồn, trên màn hình đã sớm không còn bóng dáng của Blaziken, khiến họ thầm lo lắng không thôi, nhao nhao chửi rủa đạo diễn chuyển cảnh.

Họ lấy ra thiết bị liên lạc, từng người một gọi điện thoại, dường như muốn thể hiện sức mạnh của các mối quan hệ.

Dần dần, những người hâm mộ đang theo dõi trận đấu cũng ngạc nhiên phát hiện ra một sự thật.

Đó là dù chuyển sang màn hình trực tiếp nào, tất cả các đạo diễn đều đồng loạt hướng ống kính về phía Blaziken.

Dù đòn tấn công của Blaziken tạo ra cảnh quan vô cùng tráng lệ, ống kính vẫn giữ nguyên ở Blaziken, như thể đạo diễn không hề có ý định chuyển cảnh, cứ như đã hòa làm một với Blaziken, không thể tách rời.

Thao tác này lại gây ra không ít tranh cãi trên màn hình bình luận.

"Blaziken, Xung Kích Lửa!" Tại hiện trường, trận đấu lúc này cũng đã bước vào cao trào nhỏ đầu tiên.

Trận chiến kịch liệt dường như sắp quyết định được kẻ bại trận đầu tiên.

Do Blaziken của Tô Thanh đã thành công hoàn thành Tiến Hóa Tình Thân, thực lực của nó cũng ngay lập tức thành công tiến vào giai

đoạn đỉnh phong sơ kỳ cấp Bậc Thầy. .....

Cùng lúc đó, trong trận đấu này, sự kiên cường của Wallace và Steven cũng được thể hiện rõ.

Chương 208

Trước đó, khi ngay cả Tô Thanh cũng nghĩ rằng Gyarados của Wallace sẽ trực tiếp mất khả năng chiến đấu, Gyarados của Wallace lại trực tiếp dừng lại, cứng rắn dựa vào ý chí ngoan cường mà giãy giụa đứng dậy, không hề mất đi thể lực.

Vì vậy mới có mệnh lệnh hiện tại.

Vù vù vù!

Cùng với Xung Kích Lửa được phát động trước tiên, Blaziken gần như chỉ trong nháy mắt đã đến được nơi Gyarados ngã xuống, sau đó hất tung thân thể Gyarados ra xa.

Thân thể nó bay lên không trung, không ngừng bị đẩy lùi, bay xa hàng trăm mét rồi mới đâm sầm vào một ngọn núi.

Đôi mắt hóa thành vòng xoáy, hoàn toàn mất đi khả năng chiến đấu.

Trong nháy mắt, dựa vào Tấn Công Nhanh của Blaziken dị sắc, bóng dáng của Blaziken cũng biến mất khỏi màn hình trực tiếp.

Nhờ đó mới để lại cho khán giả một chút cơ hội chuyển cảnh.

Theo sự di chuyển của ống kính, họ chú ý đến thảm trạng của Gyarados trên sườn núi xa xa.

"Hít hít hít!" Trong phút chốc, các huấn luyện gia của liên minh Hoenn, trong lòng cũng tràn ngập nỗi sợ hãi.

"Mạnh đến thế sao?

Tiền bối Steven và Quán Quân Wallace sẽ không thật sự thua chứ!" Bất ngờ thay, một ý nghĩ gần như chưa bao giờ xuất hiện trong

đầu các huấn luyện gia Hoenn trước đây, lúc này lại đồng loạt xuất hiện trong suy nghĩ của mọi người.

Sự mạnh mẽ của Tô Thanh rõ ràng đã vượt ra ngoài nhận thức của họ, khiến họ phải thầm suy nghĩ, "giả sử" sau khi thật sự thất bại, hình tượng của Hoenn trong cuộc giao lưu khu vực sẽ ra sao.

Họ nghiêm túc suy ngẫm lại về cuộc tranh đoạt Đảo Cầu Vồng lần này, và niềm vui ban đầu dần dần chuyển từ sự công nhận sức mạnh của khu vực Hoenn và sự tự mãn sang nỗi sợ hãi.

Nếu "Hoenn hùng mạnh" thất bại thì sao?

Hình tượng của khu vực Hoenn sẽ trực tiếp từ một chiến thần cao ngạo biến thành một tên hề cướp bóc.

Những người dân phản ứng lại trong phút chốc đều bị ý nghĩ này dọa cho giật nảy mình.

"Chết tiệt, là tên khốn nào đã đưa ra quyết định đó?!" Có thể đoán được, sau trận chiến này, các thành viên hội đồng liên minh Hoenn chắc chắn sẽ phải đẩy ra một người giơ đầu chịu báng. .....

"Claydol, Phân Chia Sức Mạnh." Do Blaziken của Tô Thanh rõ ràng mạnh hơn Claydol về mặt sức mạnh, nên Steven không chọn sử dụng chiêu Đánh Đổi Sức Mạnh có một số nhược điểm nhất định (hoán đổi chỉ số tấn công và phòng thủ của bản thân), mà chọn sử dụng Phân Chia Sức Mạnh (kết hợp lực tấn công của địch và bản thân lại, ra một tổng số, sau đó chia đều).

Sử dụng chiêu thức như vậy tự nhiên sẽ khiến bên tấn công bị hạn chế, sẽ khiến Blaziken vốn có lực tấn công cực mạnh lập tức bị suy yếu đi mấy bậc, mà không ảnh hưởng đến phòng ngự của Claydol.

Tính toán này của Steven cũng không tồi.

Cùng lúc đó, đối mặt với mệnh lệnh này của Steven, đôi mắt Tô Thanh cũng không khỏi sáng lên, nhìn Steven với vẻ tán thưởng.

Chỉ là theo thời gian trôi qua, sự tán thưởng của Tô Thanh lại dần chuyển thành một chút tiếc nuối và thương hại, khiến Steven không khỏi ngẩn ra.

"Tại sao?!" Chỉ tiếc là, Tô Thanh tự nhiên không phải người giỏi thấu hiểu lòng người, cũng không muốn giải thích nghi hoặc trong lòng anh ta.

Do đó, tại sao Tô Thanh lại lộ ra vẻ mặt như vậy, chỉ có thể để Steven tự mình khám phá.

"Blaziken, Xung Kích Bùng Cháy!" Bất ngờ thay, điều khiến Steven hơi ngạc nhiên là, đòn tấn công của Tô Thanh vẫn không khác gì trước đây.

Anh vẫn ra một mệnh lệnh tấn công trực diện, điều này nằm ngoài dự đoán của Steven.

Vốn dĩ sau khi Tô Thanh lộ ra vẻ mặt như vậy, Steven đã nghĩ rằng Tô Thanh sẽ sử dụng một chiêu thức biến hóa có thể thay đổi cục diện trận chiến.

Kết quả lại như vậy.

Nghe Tô Thanh ra lệnh một đại chiêu hệ Lửa, và tận mắt chứng kiến Blaziken thực hiện mệnh lệnh đó, trong mắt Steven lập tức hiện lên vẻ hưng phấn.

Như vậy, Blaziken bị giảm lực tấn công sẽ dễ đối phó hơn nhiều.

"Claydol, Siêu Cảm Giác!" Đối mặt với Xung Kích Bùng Cháy của Blaziken, Steven trực tiếp tung ra chiêu thức hệ Siêu Linh mạnh nhất mà Claydol sở hữu.

Siêu Cảm Giác với sức mạnh lên tới 80, đã trở thành lựa chọn duy nhất của Steven trong quá trình này.

Bùm bùm!

Bất ngờ thay, khi hai luồng sức mạnh hoàn toàn va chạm vào nhau, nụ cười trên khuôn mặt Steven vốn đang vui mừng hớn hở cũng dần cứng lại.

Vẻ mặt vui mừng tức thì đình trệ.

Khóe miệng Tô Thanh lúc này lại khẽ nhếch lên.

Do cơ thể đã sớm kết nối với Blaziken thông qua sức mạnh Aura, Tô Thanh có thể cảm nhận sâu sắc sự thay đổi thực lực của Blaziken, gần như là hoàn toàn thấu hiểu.

Trong tình huống như vậy, tự nhiên anh cũng biết rõ mệnh lệnh Phân Chia Sức Mạnh mà Steven ra cho Claydol rốt cuộc có hiệu quả hay không.

Mặc dù mệnh lệnh này của Steven quả thực rất xuất sắc và đáng kinh ngạc, nhưng Steven đã bỏ qua một vấn đề then chốt.

Tất cả các chiêu thức loại biến hóa không phải cứ sử dụng là sẽ có tác dụng thành công. .....

Tương tự, loại chiêu thức biến đổi sức mạnh này, Tô Thanh trước đây đã từng trải nghiệm và nhận một bài học thảm bại khắc cốt ghi tâm.

Chiêu thức biến hóa mà Mewtwo và Mew ở giai đoạn Thần cấp hai sử dụng, hoàn toàn không đủ để ảnh hưởng đến Rayquaza ở giai đoạn Thần cấp một.

Đây cũng là nguyên nhân thực sự khiến Tô Thanh bại trận trước Rayquaza lần trước.

Do đó, Tô Thanh hiểu rõ hơn bất kỳ ai, sau khi Steven sử dụng Phân Chia Sức Mạnh, thực lực của Blaziken gần như không bị suy yếu chút nào.

Thực tế cũng đúng như Tô Thanh dự đoán.

Trong cảm nhận của Tô Thanh, trong quá trình chiến đấu, sự thay đổi thực lực của Blaziken gần như rất nhỏ, chỉ bị suy yếu khoảng 0,5 phần trăm.

Mức độ suy yếu nhỏ như vậy gần như không ảnh hưởng đến kết quả cuối cùng.

Điều này mới tạo ra một cảnh tượng chênh lệch lớn đến vậy.

Ầm ầm ầm!

Cùng với thân thể Claydol cấp Quán Quân bị đánh bay, hiện trường lúc này đã hoàn toàn chìm vào im lặng.

Tất cả những người xem trận đấu tại hiện trường gần như đều bị thực lực của Tô Thanh khuất phục.

“Người đàn ông tên Tô Thanh này, mạnh quá.

Thật sự rất mạnh.” “Chẳng lẽ?!” Một ý nghĩ chưa từng xuất hiện trong đầu đột nhiên hiện lên trong tâm trí họ.

Cùng lúc đó, khi ống kính chuyển cảnh, khán giả trước TV cũng không khỏi há hốc mồm, trong lòng tràn ngập kinh ngạc.

Điều này cũng quá kinh khủng rồi.

Trong một trận đấu cấp Quán Quân, chiến đấu nghịch thuộc tính, để một Pokémon hệ Lửa + Giác Đấu chiến thắng một Pokémon hệ Đất + Siêu Linh, điều này quả là… Trong phút chốc, các huấn luyện gia Hoenn đang xem trận đấu đều rơi vào im lặng.

Huấn luyện gia của các khu vực khác, tuy không khó chịu như

huấn luyện gia Hoenn, nhưng cũng bị sốc đến không nói nên lời.

Những giáo sư Pokémon đó càng không kìm được mà há hốc mồm, thầm tán thưởng "Mega Blaziken" này không ngớt.

Sự tồn tại của Blaziken sau Tiến Hóa Tình Thân có thể nói là đã trực tiếp làm bùng nổ dư luận toàn cầu, thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

Nhưng trong tình huống thực tế, hình thái thực sự của Blaziken, cũng chỉ có một số ít người tại hiện trường biết được, hiểu rằng Blaziken của Tô Thanh hiện tại đang ở trạng thái Biến Hình Tình Thân, không phải Tiến Hóa Mega.

"Ha ha!" Lúc này, sau khi tận mắt thấy vẻ bối rối và ngây ngẩn trong ánh mắt Steven, Giáo sư Oak tại hiện trường đã không hề che giấu mà cười khẽ.

Trước đó, từ trước khi trận đấu bắt đầu, ông đã đoán trước được cú sốc tâm lý mà Blaziken sẽ gây ra cho Steven và Wallace, và mong chờ biểu hiện của cả hai.

Bây giờ thực sự thấy được vẻ mặt ngơ ngác của Steven, Giáo sư Oak làm sao có thể kìm nén sự khoái trá trong lòng.

Đương nhiên là thể hiện ra ngay.

Phải biết rằng, sau khi xảy ra chuyện đó, thiện cảm của Giáo sư Oak đối với liên minh Hoenn gần như đã bị tiêu hao hết, do đó ông chẳng có ý định che giấu gì cả.

Đồng thời, hành động này của Giáo sư Oak, ngoài việc thu hút sự chú ý của một số ít người xung quanh, và ánh mắt nghiến răng nghiến lợi của các thành viên hội đồng Hoenn, cũng không gây ra thêm bất kỳ gợn sóng nào.

Cơn sóng gió nhỏ này, khán giả trước TV cũng không hề hay biết.

.....

“Cứ như vậy, thua rồi sao?!” Ngơ ngác nhìn tình hình trên sân.

Steven, người chưa từng trải qua thất bại lớn, nhất thời có chút khó chấp nhận.

Anh gần như chưa bao giờ gặp phải tình huống này.

Hoặc là anh đã dự đoán có thể sẽ thua Cynthia, và đồng đội mà Cynthia tìm được, nhưng cũng không ngờ sẽ thua một cách triệt để như vậy.

Claydol cùng với Gyarados, hai Pokémon này gần như không gây ra bất kỳ trở ngại nào cho Blaziken.

Trong tình huống nghịch thuộc tính, Tô Thanh một chọi hai, trực tiếp đánh bại các thành viên chủ lực hàng đầu của anh và Wallace.

Thực lực của Blaziken này gần như đã xác thực là một Pokémon cấp Bậc Thầy.

“.....” Bên cạnh, Wallace lúc này cũng bị sốc không nhẹ.

Hai mắt anh ta cũng trợn trừng.

Mãi một lúc lâu mới phản ứng lại, ánh mắt nhìn về phía Steven, trên mặt miễn cưỡng nở một nụ cười khổ, giọng nói chậm rãi.

“Steven.

Xem ra trận đấu lần này, thật sự có nguy cơ khiến tôi thân bại danh liệt rồi.” “À!” Nhìn sâu vào Tô Thanh ở phía đối diện, tâm trạng của Steven lúc này cũng rất phức tạp.

“Vốn tưởng rằng, người giúp sức của Cynthia nhiều nhất cũng chỉ là một nhân vật cấp bán bộ Quán Quân có tiềm năng.

Không ngờ cô ấy lại trực tiếp tìm được một Bậc Thầy sống sờ

sờ!” .....

Chương 209

“A, không biết có phải giống như cậu không.

Chỉ có một con, hay là toàn bộ đội hình đều là Pokémon có thực lực như vậy.

Nếu là vế trước thì còn đỡ, nếu là vế sau thì…… hậu quả không thể tưởng tượng được.” Wallace thầm lắc đầu nói.

“Ra đi, Whiscash.” May mắn thay, Wallace là Quán Quân hệ Nước, đối đầu với Tô Thanh cũng có lợi thế.

Đó là dù chọn Pokémon nào, cũng sẽ chiếm được một sự chủ động nhất định.

Do đó, Wallace cũng không do dự, trực tiếp phái ra Whiscash hệ Nước và Đất, cố gắng hết sức để gây ra nhiều sát thương hơn cho Blaziken.

Còn Steven thì sao?

Lúc này trên mặt Steven cũng lộ ra vẻ suy tư. .....

“Tiếp theo, nên tung ra con át chủ bài Metagross của cậu rồi nhỉ.” Ánh mắt chăm chú nhìn Steven ở phía đối diện, Tô Thanh nhẹ nhàng nói.

Vừa nói, trong ánh mắt anh cũng không khỏi lộ ra một tia sáng kỳ lạ.

Metagross của Steven ở kiếp trước có thể nói là danh tiếng lẫy lừng.

Không biết, trong thế giới thực này, Metagross của Steven rốt cuộc có chiến lực mạnh mẽ đến đâu, có thể sánh được với Blaziken của

mình không?!

Vù vù vù!

Cùng với Whiscash của Wallace xuất hiện trên sân, Steven cũng đã bắt đầu hành động của mình.

Cánh tay đặt bên hông, lấy ra một quả Luxury Ball đặc biệt.

Đặc biệt, đương nhiên cũng có chỗ đặc biệt.

Khác với những quả Luxury Ball khác, quả Luxury Ball vàng óng trong tay Steven có một số logo.

Xem ra, đây có lẽ là Pokémon chủ lực của Steven.

"Vậy thì, cũng chỉ có con Pokémon đó……" Đôi mắt chăm chú nhìn quả Luxury Ball trong tay Steven.

Cùng với tiếng "cạch" vang lên!

Trong khoảnh khắc ánh sáng đỏ chiếu ra, Tô Thanh cũng đã nắm bắt được hình dạng đại khái của ánh sáng đỏ.

"Quả nhiên là Metagross!" Nhìn hình dạng đặc biệt được tạo thành từ ánh sáng đỏ, Tô Thanh gần như không cần đoán cũng biết đó không phải là Pokémon nào khác.

Dù sao cũng chỉ có Metagross mới có tạo hình kỳ quái như vậy.

Vù vù vù!

Cùng với ánh sáng đỏ tan đi, thân hình con át chủ bài Metagross của Steven cũng đã lộ ra.

"Metagross" là một sinh vật cơ giới khổng lồ, được hình thành từ hai Metang, và Metang lại được hình thành từ hai Beldum.

Nói cách khác, để có được một Metagross, gần như cần phải có bốn Beldum.

Bốn Beldum, chính là bốn chuẩn Thần.

Trọn vẹn bốn con.

Có thể tưởng tượng nếu muốn thu phục được một Metagross, cần phải có vận may tốt đến mức nào.

So với các chuẩn Thần khác, do phương thức tiến hóa đặc biệt của Metagross, nên Metagross hoang dã có thể nói là cực kỳ hiếm gặp.

Một huấn luyện gia bình thường có thể thu phục được một Beldum, e rằng cũng không dám vui mừng.

Lựa chọn tốt nhất duy nhất là trực tiếp bán Beldum đi, kiếm một món hời.

Ngoài ra không còn cách nào khác.

Dù sao một huấn luyện gia bình dân muốn tìm thêm ba con nữa, thật sự quá khó.

Cơ bản không có ai chọn làm như vậy, trừ phi có ước mơ. .....

Nhưng kết cục của ước mơ cũng rất tàn khốc, đó là cơ hội phát tài tốt đẹp, trực tiếp bị kẹt trong tay.

Không có sự tồn tại của các Beldum khác, căn bản không thể để nó tiến hóa thành Metagross.

Thu lại những suy nghĩ trong lòng, ánh mắt nhìn về phía Metagross của Steven, Tô Thanh cũng khắc ghi hình tượng của con Pokémon này vào đầu.

Toàn thân nó có màu xanh lam, phần lõi cơ thể có hình dạng đĩa sắt, đôi chân cường tráng giống như thân hình Beldum kéo dài ra từ bốn hướng của cơ thể, hai mắt màu đỏ.

Trên mặt có một chữ X lớn bằng kim loại bạc giao nhau, bụng có một cái miệng lớn với vô số răng, trông rất uy thế.

“Dò xét!” Nhìn chằm chằm Metagross, Tô Thanh không khỏi tò mò muốn xem xét thực lực thực sự của con Metagross này. 【Metagross】 【Chủ nhân】: Steven Stone. 【Thiên phú】: Bậc Thầy. 【Chiến lực】: Quán Quân đỉnh phong.

LV90. 【Vật phẩm mang theo】: Đá Tiến Hóa Mega. .....

“Ồ?

Mạnh đến vậy sao?!” Ngạc nhiên đánh giá thuộc tính của Metagross, đặc biệt là khi thấy thiên phú của Metagross ở cấp Bậc Thầy, trong lòng có thể nói là tràn ngập kinh ngạc. .....

Sau đó khi Tô Thanh thấy chiến lực của Metagross ở Quán Quân đỉnh phong chỉ còn một bước là có thể bước vào LV91, cấp Bậc Thầy, trong lòng lập tức nảy ra một ý nghĩ khác.

Theo ý nghĩ đó nhìn xuống, khi thấy Đá Tiến Hóa Mega cuối cùng, ý nghĩ đó của Tô Thanh cũng đã trở thành hiện thực.

“Pokémon cấp Bậc Thầy sao?” Vừa suy nghĩ, ánh mắt Tô Thanh cũng chuyển sang Steven, sau đó càng tỉ mỉ đánh giá Metagross của Steven.

Mặc dù Tô Thanh cũng đã gặp trường hợp LV90 sử dụng Tiến Hóa Mega mà không đột phá được LV91, nhưng xét tình hình trước mắt, đang ở trong trận chiến, Steven không thể nào lấy một Pokémon nghịch thuộc tính yếu thế ra đối kháng.

Tô Thanh tự nhiên cũng đoán ra được thực lực cuối cùng mà Metagross của Steven có thể đạt được.

“Sơ kỳ cấp Bậc Thầy, đó là con át chủ bài thực sự của Steven sao?!” Vừa nghĩ, Tô Thanh không khỏi cười khẽ.

Anh không do dự, trực tiếp ra lệnh tấn công.

“Blaziken, Cú Đá Lửa!” “Garchomp, Cú Bổ Nhào Của Rồng!” Cùng lúc đó, vào khoảnh khắc Tô Thanh ra lệnh, bên tai anh đột nhiên vang lên một giọng nói trong trẻo.

Cynthia và Tô Thanh lại ăn ý như thể tâm linh tương thông, đồng thời ra lệnh tấn công.

Điều này cũng khiến cả hai sau khi phản ứng lại, lập tức nhìn về phía đối phương, mỉm cười.

“Whiscash, Nước Bùn!” “Metagross, Đầu Búa Tâm Linh!” Vù vù vù!

Cùng với mệnh lệnh của bốn người trên sân được ban ra, bốn con Pokémon cũng thực hiện mệnh lệnh của chủ nhân.

Có đặc tính Tăng Tốc, Blaziken của Tô Thanh rõ ràng là Pokémon có tốc độ nhanh nhất trên sân.

Ngay lập tức, nó nhanh chóng lao đi.

Thân thể được bao bọc bởi ngọn lửa màu lam nhanh chóng lao về phía đối diện, gần như không cho đối phương nhiều thời gian phản ứng.

Về mặt thị giác, thân hình nó như một tia chớp màu lam lóe lên.

Cùng lúc đó, mặc dù tốc độ của Blaziken quả thực nhanh, nhưng Metagross cũng đã phản ứng lại, thi triển Đầu Búa Tâm Linh đến cực hạn.

Mặc dù khoảng cách có vẻ hơi ngắn, chỉ mới bay về phía trước một chút trên không trung đã gặp Blaziken, nhưng cuối cùng cũng đã va chạm.

Cũng may là đã va chạm, nếu không, Metagross dưới một đòn Cú Đá Lửa, tuyệt đối sẽ bị thương không nhẹ. .....

Do đó, hai chiêu thức tại hiện trường liền trực tiếp va chạm vào nhau.

Dưới ngọn lửa màu lam cuồn cuộn, Blaziken trực tiếp một cước đá vào trán Metagross.

Hai luồng sức mạnh khác nhau bùng nổ, trực tiếp tạo ra một cú sốc thị giác mạnh mẽ.

Ngọn lửa màu lam trước tiên áp chế lên đầu Metagross, sau đó bao trùm toàn bộ phần trước cơ thể nó, lộ ra vẻ như ngọn lửa sắp nuốt chửng Metagross.

Nhưng cùng với sự phản công sau đó của sức mạnh tâm linh, ngọn lửa cũng trực tiếp trở lại trạng thái ban đầu.

Hai luồng năng lượng tranh đấu không ngừng, đối đầu gay gắt, gây ra từng đợt sóng xung kích nổ tung trong không khí.

Cùng lúc đó, kết quả trên chiến trường rõ ràng cũng không đơn giản như vậy.

Cùng lúc Metagross và Blaziken giằng co trên không trung, Garchomp của Cynthia cũng đã áp sát Whiscash.

Chiêu Cú Bổ Nhào Của Rồng được phát động thành công, trực tiếp khiến làn da của Garchomp được bao bọc bởi năng lượng màu xanh biếc.

Dưới ánh mặt trời chói chang ban ngày, nó cũng trông rất bắt mắt, ngay lập tức thu hút máy quay.

Vù vù vù!

Mang theo Cú Bổ Nhào Của Rồng, Garchomp như một chiếc xe tải hạng nặng, trực tiếp từ trên cao lao xuống, sau đó đâm thẳng vào Whiscash.

Chương 210

Trong lúc di chuyển, nó còn tạo ra những tiếng nổ âm trầm trong không khí, có cảm giác nặng nề như trực tiếp xé rách không gian.

Một cảm giác hùng vĩ nặng nề ập đến, mang lại một cảm giác nặng như núi Thái Sơn.

Một cảm giác bất lực không thể phản kháng tức thì bao trùm tất cả những ai trực tiếp đối mặt với đòn tấn công này.

Dưới một đòn này, các huấn luyện gia sau ống kính, áp lực trong lòng cũng tăng lên không chỉ một bậc, có người thậm chí còn lấm tấm mồ hôi trên trán.

Ầm ầm ầm!

Đòn tấn công cuối cùng cũng đã giáng xuống.

Mang theo Cú Bổ Nhào Của Rồng màu xanh biếc, Garchomp trực tiếp đâm vào thân hình mập mạp của Whiscash.

So với Metagross có tạo hình độc đáo, vẻ ngoài thanh kỳ, Whiscash của Wallace trông có vẻ bình thường hơn.

Về cơ bản trong nhận thức của Tô Thanh, nó cũng không khác biệt quá lớn so với con cá trê ở kiếp trước.

Trong đó, sự khác biệt duy nhất cũng chỉ là về kích thước, không có gì đáng nói.

Bùm bùm bùm!

Cùng với Cú Bổ Nhào Của Rồng trực tiếp đâm vào Whiscash, Nước Bùn trong miệng Whiscash cũng phun ra, bao phủ Cú Bổ Nhào Của Rồng.

Nước bùn màu vàng đất trực tiếp bao bọc toàn bộ cơ thể Garchomp, thậm chí còn che lấp cả cảnh tượng do Cú Bổ Nhào Của Rồng tạo ra.

Chiến trường vốn tràn ngập sắc xanh cũng đã trở lại trạng thái bình thường.

Ánh sáng ban ngày mạnh mẽ một lần nữa chiếm ưu thế.

Cùng với ánh sáng phát ra từ ngọn lửa màu lam của Blaziken, sân đấu lúc này cũng đã khôi phục lại một chút trong sáng.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ liên tiếp vang lên.

Cùng với bốn con Pokémon lần lượt phát lực, cảnh tượng hình thành từ sự va chạm của các nguyên tố khác nhau, rơi vào ống kính cũng trông rất hùng vĩ.

Khi máy quay kéo ra cảnh toàn, nhìn từ xa, càng thêm sóng cả tráng lệ, cảnh tượng trông cực kỳ hoành tráng.

Đương nhiên, cùng với trận chiến diễn ra, trận chiến này chắc chắn sẽ có kết quả.

Kết quả cuối cùng rõ ràng là Tô Thanh chiếm được quyền chủ đạo tuyệt đối.

Blaziken dị sắc ngạo nghễ đứng vững, giữa những dư chấn năng lượng cuồng bạo, nó đứng hiên ngang tại chỗ, như một ngọn núi vĩ ngạn, sừng sững không đổ. .....

Dưới một đòn, Metagross trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Thân hình bị đẩy lùi mang theo cuồng phong, trực tiếp trượt đi mấy chục mét rồi mới dần dừng lại.

Dư chấn năng lượng thổi phất qua mặt Steven và Wallace, còn

mang lại cho cả hai một cảm giác sắc bén như dao cắt, đau rát.

Đợi dư chấn tan đi, trên khuôn mặt trắng nõn đã có mấy vệt máu.

Sự thay đổi này lại khiến khuôn mặt trẻ trung của Steven thêm mấy phần cương nghị, có chút khí khái nam tử hán thực sự. .....

Nhưng, bất ngờ thay, sau lần giao thủ này, Tô Thanh lại không thấy bất kỳ sự thất vọng hay lo lắng nào trên mặt Steven.

Rõ ràng sau một đòn, Steven đối với thực lực của Blaziken cũng đã có một nhận thức tổng thể. .....

Thực tế, đúng như Tô Thanh dự đoán.

Steven đối với nhận thức về Blaziken, có thể nói là đã thấu hiểu trong lòng.

Sở dĩ có thể biết rõ thực lực của Blaziken như vậy, đương nhiên cũng có liên quan đến Metagross của Steven.

Đối với thực lực của Pokémon ở cấp bậc nào, Steven đương nhiên biết rõ.

Metagross ở cấp Quán Quân đỉnh phong chuẩn Thần đều không bằng Blaziken này, thì thực lực của Blaziken này, tự nhiên không cần phải nói nhiều.

Cấp Bậc Thầy là chắc chắn rồi.

Mặc dù đây là một tin tức bất lợi, nhưng cũng không phải hoàn toàn bất lợi.

Ít nhất, cộng thêm việc trước đó Blaziken khi đối kháng với Claydol không thực sự nghiền ép như bây giờ, từ đó cũng có thể thấy, Blaziken trước khi được Tô Thanh giúp đỡ hoàn thành "Tiến Hóa Mega", thực lực có lẽ cũng ở cấp Quán Quân.

Như vậy, chỉ cần Metagross hoàn thành Tiến Hóa Mega, cả hai sẽ

trở lại cùng một vạch xuất phát, không có cái gọi là ưu thế hay liệt thế. .....

Ngoài ra, đối với thực lực của Blaziken, Steven gần như cũng không thể nghĩ ra khả năng nào khác.

Còn Biến Hình Tình Thân?

Một chuyện chưa từng nghe qua, làm sao có thể liên tưởng được?

Do đó, biết được cục diện trận chiến không tệ như tưởng tượng, trên mặt Steven lúc này cũng nở một nụ cười chân thành.

Một sự tự tin mạnh mẽ, tự nhiên sinh ra.

Chỉ là, hình ảnh nụ cười, kết hợp với những vệt máu trên mặt, tổng hợp lại, hình ảnh lại trông cực kỳ không hài hòa, khiến người hâm mộ cảm thấy khó chịu trong lòng.

Nhưng, những chuyện này cuối cùng cũng là chuyện nhỏ, do đó người hâm mộ cũng không truy cứu nhiều, nhanh chóng lại chuyển sự chú ý về phía Pokémon. .....

"Metagross, Tiến Hóa Mega, hãy để thế giới thấy sức mạnh của chúng ta." Cùng với suy nghĩ vận hành tốc độ cao, dự đoán trận chiến gay cấn sau khi chiến lực ngang bằng, trong lòng Steven cũng đã hiện lên một sự hưng phấn nồng đậm, vừa nói giọng càng gấp gáp. .....

Là một thiên tài, Steven vẫn luôn khao khát sự xuất hiện của một thiên tài khác.

Giống như từng kỳ vọng Wallace sẽ trưởng thành.

Nhưng sau này, phát hiện cuối cùng đã sai.

Thiên tài không dễ dàng sinh ra như vậy.

Thiên phú của Wallace tuy mạnh, nhưng cũng không đạt được mức xuất sắc như vậy.

Ít nhất trong số những người anh gặp trong đời.

Có thể ở độ tuổi này bồi dưỡng ra một con Quán Quân đỉnh phong, có chiến lực có thể tiến vào cấp Bậc Thầy, huấn luyện gia như vậy rất ít.

Thật sự rất ít.

Nhiều năm như vậy, cũng chưa gặp được một người.

Kết quả hôm nay đã gặp được. ....., tầm mắt hơi chuyển đi, rơi vào Cynthia bên cạnh Tô Thanh.

Thông qua quan sát tỉ mỉ của Steven, Steven không thể tìm thấy bất kỳ sự may mắn hay vui mừng nào trong mắt Cynthia.

Thứ anh thấy, ngược lại là sự tự tin thuần túy lóe lên trong ánh mắt cô.

Dường như không phải xuất phát từ sự tự tin tuyệt đối vào thực lực của Tô Thanh, mà càng giống như tràn đầy tự tin vào thực lực của bản thân.

Không khỏi, hoàn hồn lại, Steven vô tình liếc sang Wallace bên cạnh. .....

Nếu thực sự là hai đối thủ cấp Bậc Thầy, lần này Wallace chỉ có thực lực Quán Quân, có lẽ sẽ gặp rắc rối rồi.

Sự mạnh mẽ của Tô Thanh ai cũng thấy rõ.

Thật sự giao thủ với Tô Thanh, anh không nghĩ mình có cơ hội có thể kiêm cố đối chiến với Wallace và Cynthia.

Trong nháy mắt, một dự cảm cực kỳ không lành, lập tức bao trùm Steven tại hiện trường, không khỏi hơi làm rối loạn suy nghĩ trong đầu. .....

Chỉ là, bộ não vận hành tốc độ cao, cũng không hề ảnh hưởng đến

hành động của Steven.

Giơ tay phải lên, bàn tay Steven lúc này cũng đã trực tiếp cho vào túi quần, lấy ra một viên đá tròn trong suốt lấp lánh.

"Quả nhiên mà!" Mỉm cười đánh giá viên Đá Mega trong tay Steven, trên mặt Tô Thanh tức thì lóe lên vẻ thấu hiểu.

Quả thực không nằm ngoài dự đoán của Tô Thanh, vừa vặn khớp với vẻ mặt tự tin trước đó của Steven, giúp Tô Thanh xác thực suy đoán trong lòng. .....

Bùm bùm bùm!

Thành công kích hoạt Đá Chìa Khóa Mega trong tay.

Tại hiện trường, xung quanh cơ thể Steven lập tức hiện ra những luồng ánh sáng trắng chói mắt.

Sau đó, ánh sáng càng trực tiếp chia làm hai, từ hai bên cơ thể Steven, cuồng dũng hướng về phía sau, với tốc độ cực nhanh tiếp cận Metagross có vẻ mặt cương nghị, dần dần hợp làm một với Metagross.

Cơ thể đặc biệt của Metagross càng trực tiếp bị ánh sáng trắng bao bọc, dần dần xảy ra một số biến hóa.

Kích thước cũng dưới sự bao bọc của ánh sáng trắng, càng lúc càng lớn, cuối cùng càng trực tiếp mở rộng kích thước gần gấp đôi.

Chương 211

.....

Trong góc, có sự cố lần trước của Tô Thanh, lần này đạo diễn làm sao có thể không để tâm.

Do đó ngay từ đầu, đã nhận ra sự thay đổi tại hiện trường, bắt được một hình ảnh chính xác.

Kéo ống kính từ cận cảnh ra toàn cảnh, sau đó quay lại toàn bộ hình ảnh.

Quay Metagross đồng thời, trong đó cũng quay lại sự thay đổi trên người Steven, cho Tiến Hóa Mega một lần đặc tả hoàn chỉnh. .....

“Oa, Tiến Hóa Mega sao?

Đẹp trai, đẹp trai, đẹp trai.

Đạo diễn chết tiệt, bây giờ xem ra, vừa rồi không thể xem Blaziken Tiến Hóa Mega, thật sự là lỗ to rồi.” “Ừm, so với cái đó, tôi càng tò mò hơn là trên người Quán Quân Steven lại hiện ra ánh sáng trắng, thật là ngầu!

Cảm giác như đang tiến hóa vậy?” “233, lầu trên, Tiến Hóa Mega, hay còn gọi là siêu tiến hóa, không phải là tiến hóa sao?!

Có thể đừng nói nhảm không?” “Hãn!!

Anh đang đùa tôi à?

Hiểu ý tôi đi, được không?

Tôi đang nói Quán Quân Steven.

Tại sao trên người Quán Quân lại hiện ra ánh sáng trắng, chẳng lẽ con người cũng có thể tiến hóa sao?!” Cùng với cảnh tượng này diễn

ra trên màn ảnh, không ngoài dự đoán, sự xuất hiện của Tiến Hóa Mega lập tức gây ra cuộc thảo luận kịch liệt trên màn hình bình luận.

Trong đó không ít người hâm mộ Hoenn lúc này cũng đã lật ngược thế cờ, hãnh diện, trong lòng một lần nữa tràn đầy hy vọng.

"Tiến Hóa Mega à, là Tiến Hóa Mega sao?!" "Ha ha ha, đám Sinnoh, không phải kiêu ngạo lắm sao?

Hoenn chúng ta cũng có Tiến Hóa Mega rồi.

Quán Quân Steven đỉnh.

Quả nhiên, như vậy cũng giải thích được rồi.

Ban đầu xem trận tranh chức Quán Quân đã thấy có vấn đề, bây giờ xem ra.

Quán Quân Wallace ban đầu có thể đánh bại Quán Quân Steven, hoàn toàn là do Quán Quân Steven nhường nước mới làm được.

Steven mới là Quán Quân mạnh nhất Hoenn." "Ừm, lầu trên, tại sao không dám nói táo bạo hơn một chút?

Quán Quân Steven đã có, vậy Quán Quân Wallace……, lỡ như?!" "Ha ha ha, sướng quá, Hoenn đỉnh!" "Có Mega Blaziken thì sao?

Blaziken nhiều nhất cũng chỉ là Pokémon khởi đầu thôi.

Phe chúng ta có Mega chuẩn Thần.

Trong các chuẩn Thần, Metagross có cơ chế đặc biệt nhất.

Lần này ai thắng ai thua chưa chắc đâu, ha ha ha." .....

"Hừ, cứ chờ xem, chưa chắc đâu.

Chiến đấu không phải là ai có ưu thế chủng tộc hơn thì sẽ giành được chiến thắng cuối cùng.

Chiến đấu nghịch thuộc tính, cũng không phải chưa từng xảy ra.

Huống chi chỉ là chênh lệch chủng tộc thôi.

Tô Thanh đại thần và nữ thần Cynthia, chắc chắn sẽ trực tiếp đánh bại Steven và Wallace. triệt để." "Blaziken hùng!

Garchomp hùng!!" Cùng với những cuộc thảo luận kịch liệt, không khí chiến trường cũng ngày càng trở nên nồng đậm.

Sự nhập tâm của khán giả đối với trận chiến này cũng đã đạt đến một đỉnh cao nhỏ. .....

Đối với một trận chiến như vậy, kết quả cuối cùng có thể nói là vô cùng quan trọng.

Đặc biệt là đối với người hâm mộ của khu vực Sinnoh và Hoenn.

Người hâm mộ hai nơi, trong lòng tràn ngập lo lắng, tâm trạng căng thẳng.

Không còn cách nào khác, cũng không thể không căng thẳng.

Bởi vì tầm quan trọng của trận chiến này thực sự quá lớn, nó quyết định thể diện của một khu vực. , Blaziken khắc chế Metagross, Metagross cũng khắc chế Blaziken.

Hai con Pokémon khắc chế lẫn nhau.

Cộng thêm việc đều đang ở trạng thái Tiến Hóa Mega, gần như là ở cùng một vạch xuất phát.

Trận đấu này, cả hai bên đều không thể thua.

Có thể nói, không cần biết ai thua trận chiến này, tổn thất về mặt thể diện đều cực kỳ lớn.

Trong đó, người hâm mộ khu vực Sinnoh thậm chí có thể hơi thoải mái hơn một chút, không căng thẳng như người hâm mộ Hoenn.

Dù sao Sinnoh trong sự kiện lần này là bên phòng thủ, cộng thêm

Tô Thanh lại không có danh hiệu Quán Quân, thua thì cũng thua rồi.

Steven thì không giống.

Thua, là sẽ mất mặt lắm. .....

Bùm bùm bùm!

Tại hiện trường, cùng với thời gian trôi qua, lúc này cũng đã xuất hiện những thay đổi mới.

Cùng với ánh sáng bạc dần tan đi, thân hình Metagross cũng đã lộ ra.

Metagross sau khi Tiến Hóa Mega, là sự tồn tại được tạo thành từ tám Beldum.

Bốn chân vốn hướng xuống dưới cũng biến thành cánh tay, đều bay về phía trước.

Nhưng do tính đặc thù của Tiến Hóa Mega, nên Steven cũng không thực sự cần phải đi tìm bốn Beldum khác.

Dựa vào ưu thế hệ Thép, Metagross hoàn toàn có thể trực tiếp dùng hình thức năng lượng, ngưng tụ chúng ra, tạm thời duy trì hình thái này, hoàn thành Tiến Hóa Mega.

Cùng lúc đó, cùng với thân hình Metagross lộ ra, cuộc thảo luận trên màn hình bình luận cũng đã bước vào giai đoạn gay cấn.

Trận chiến tại hiện trường cũng một lần nữa bắt đầu.

"Blaziken, Cú Đá Nhảy Cao!" Thấy Metagross hoàn thành Tiến Hóa Mega, Tô Thanh lúc này cũng không do dự nữa, trực tiếp ra lệnh một đại chiêu hệ Giác Đấu có uy lực lên tới 130.

Đối với Mega Metagross hệ Thép mà nói, đây tuyệt đối là một đòn chí mạng.

“Metagross, Đấm Sao Băng!” Hoàn thành tiến hóa, thực lực đột phá giai đoạn cấp Bậc Thầy.

Tâm trạng của Steven lúc này cũng đã bình tĩnh lại một chút, không còn bị động như trước.

Do đó giọng nói cũng đã bình thản hơn nhiều.

Tại hiện trường, cùng với hai con Pokémon thi triển động tác, Cú Đá Nhảy Cao sắc bén bay trên không trung, mang theo những tiếng nổ âm trầm, vẫn kinh khủng như cũ.

Tương tự, là một Pokémon cấp Bậc Thầy, đòn tấn công của Metagross tự nhiên cũng không thể xem thường.

Nắm đấm khổng lồ vung lên, ảnh hưởng tạo ra trong không khí càng kinh khủng hơn.

Một quyền một cước va chạm vào nhau, trực tiếp bùng phát ra tiếng nổ lớn, tạo ra những gợn sóng năng lượng trong không khí, cuồng dũng tỏa ra tứ phía, giải phóng ra ngoài.

Cùng lúc đó, chứng kiến cảnh tượng này, những người hâm mộ đang chăm chú theo dõi trận chiến, cũng đã nín thở, chờ đợi kết quả va chạm cuối cùng.

Dù sao hai con Pokémon đều đã hoàn thành tiến hóa.

Nếu có thể, đương nhiên phải biết rốt cuộc trong tình huống ở cùng một trình độ, ai sẽ chiếm thế chủ động trong trận chiến này.

Ầm ầm ầm!

Cùng với năng lượng triệt để nổ tung lần thứ hai, tâm điểm vụ nổ cũng tạo ra một luồng áp lực siêu cường về tứ phía, hất bay Metagross của Steven ra xa mấy chục mét.

Khiến người hâm mộ Sinnoh vui mừng không thôi.

Blaziken của Tô Thanh rõ ràng cũng chịu không ít trở ngại.

Sau một đòn tấn công, thân hình cực kỳ bùng nổ cũng lùi lại mấy bước, vẻ mặt đã không còn ung dung như trước. .....

Nhưng dù vậy, thực lực của Blaziken cũng rõ ràng mạnh hơn Metagross.

Từ khoảng cách phán đoán, khoảng cách lùi lại của Blaziken ngắn hơn.

Do đó cũng có thể thấy, Tô Thanh không giúp Blaziken hoàn thành Tiến Hóa Mega, chỉ dựa vào Biến Hình Tình Thân, chiến lực thực sự của Blaziken, hoặc là sức mạnh, rõ ràng cũng mạnh hơn Metagross này.

Tương tự, đây cũng là thông tin mà mọi người không biết.

"Metagross, Đầu Búa Tâm Linh." Hoàn thành Tiến Hóa Mega, niềm tin chiến thắng của Steven đã đạt đến cực điểm, do đó căn bản không có ý định nương tay.

Chiếm được một chút bất lợi, Steven cũng có đối sách, đó là chỉ huy tốc độ cao.

Chương 212

Trong suy nghĩ của Steven, chỉ cần tốc độ chỉ huy tiếp theo đủ nhanh, không cho Tô Thanh đủ thời gian suy nghĩ, chỉ huy chiến thuật của Tô Thanh chắc chắn sẽ xuất hiện sơ hở.

Như vậy, cũng có cơ hội phản bại vi thắng.

Phải lợi dụng kinh nghiệm chiến đấu phong phú để rút ngắn thời gian suy nghĩ của Tô Thanh.

Chỉ là, suy nghĩ này của Steven rõ ràng đã đánh giá thấp kinh nghiệm thực chiến của Tô Thanh.

Có kinh nghiệm đối chiến từ kiếp trước, Tô Thanh không thể bị mệnh lệnh nhanh chóng của Steven dọa cho tay chân luống cuống.

Huống chi Blaziken bản thân cũng có khả năng tự chủ chiến đấu nhất định, Tô Thanh không cần chỉ huy, nó cũng biết nên làm gì.

"Blaziken, Xung Kích Bùng Cháy!" So với Đầu Búa Tâm Linh của Metagross, Xung Kích Bùng Cháy của Blaziken rõ ràng có uy lực mạnh hơn.

Khi hai con Pokémon lần lượt tung ra tuyệt chiêu, nhiệt độ tại hiện trường cũng bắt đầu tăng lên cực nhanh.

Xung quanh Blaziken trực tiếp hiện ra ngọn lửa màu lam nồng đậm.

Rõ ràng, Blaziken trong trận chiến trước đó chưa thực sự phát huy hết sức mạnh đến cực hạn.

Lần này thì thật sự đã đẩy nó đến cực hạn.

Vù vù vù!

Thân hình di chuyển, Blaziken lao ra, gần như trực tiếp hóa thành một bóng sáng màu lam mà mắt thường khó có thể nhận ra, vượt qua phạm vi tốc độ cực hạn của tia chớp.

Chỉ trong nháy mắt đã đến gần Mega Metagross.

Bùm một tiếng!

Hai con Pokémon liền trực tiếp va vào nhau.

Do có động năng gia trì, Blaziken cũng rõ ràng mượn không ít ngoại lực, tạo thành sự hỗ trợ nhất định cho bản thân, dưới một đòn đã chiếm được thế chủ động tuyệt đối.

Thân hình va chạm còn trực tiếp hất bay Mega Metagross ra xa hàng trăm mét.

"Hít!

Chẳng lẽ lại thua rồi?" Thấy Mega Metagross bị hất bay, trên màn hình bình luận, người hâm mộ Hoenn cũng đã rơi vào hoảng loạn.

Chỉ là tình hình tại hiện trường rõ ràng phức tạp hơn nhiều so với tưởng tượng.

Metagross bị hất bay hàng trăm mét là thật, nhưng cũng chưa hề ngã xuống.

Trong tình huống bay lơ lửng trên không trung, trạng thái của Metagross vẫn không yếu, rõ ràng thể lực vẫn còn dư.

Tương tự, do đã dùng toàn lực để tấn công Metagross, thể lực của Blaziken tiêu hao cũng không nhỏ.

Lúc này tuy sừng sững trên sân, nhưng hơi thở của nó cũng đã trở nên dồn dập, xem ra đã tiêu hao không ít thể lực.

Cho nên nói về tình hình thực tế, ngược lại là Metagross dựa vào thể lực siêu cường đã chiếm được một ưu thế nhất định.

Nếu Metagross có thể bảo vệ ưu thế này, cứng rắn bào mòn thể lực của Blaziken đến cạn kiệt, cục diện trận chiến cũng sẽ hoàn toàn đảo ngược.

“Metagross, Sức Mạnh Tâm Linh!” Thấy Blaziken có khả năng thể lực không chống đỡ nổi, trong ánh mắt Steven càng lóe lên một tia hưng phấn.

Anh lập tức ra lệnh cho Metagross quay trở lại chiến trường đồng thời, để nó sử dụng chiêu thức tấn công tầm xa.

Vù vù vù!

Cùng với chiêu thức được phát động, một luồng sức mạnh vô hình vô tướng cũng tự nhiên sinh ra, từ trên cơ thể Metagross phun ra cực nhanh, lần lượt lao về phía Blaziken của Tô Thanh, xem ra sắp gây ra không ít sát thương cho Blaziken.

Trong nháy mắt, người hâm mộ xem cảnh này trong lòng đều tràn ngập lo lắng tột độ.

“Cố lên, Blaziken.” Tương tự, Serena đứng tại hiện trường, cách Tô Thanh không xa, lúc này cũng lo lắng không thôi, trong lòng không ngừng cổ vũ cho Blaziken.

Chỉ là, với tư cách là chủ nhân thực sự của Blaziken, Tô Thanh tại hiện trường, vẻ mặt lại hoàn toàn khác, vẫn tỏ ra ung dung, nói năng cũng từ tốn.

“Blaziken, Xung Kích Bùng Cháy!” Tô Thanh bình thản nói. .....

“?!” Trong nháy mắt, đừng nói người hâm mộ, ngay cả Steven cũng bị mệnh lệnh của Tô Thanh làm cho kinh ngạc.

“Xung Kích Bùng Cháy?

Thật sự không cần mạng nữa sao?

Thể lực của Blaziken tiêu hao thành như vậy, Xung Kích Bùng Cháy thật sự có thể sử dụng được sao?

Huống chi, Xung Kích Bùng Cháy cũng không phải hoàn toàn không có bất kỳ ảnh hưởng tiêu cực nào.

Xung Kích Bùng Cháy khi thành công va vào đối thủ, đồng thời cũng sẽ gây ra một tổn thương nhất định cho bản thân.

Do đó, Tô Thanh lại để Blaziken sử dụng Xung Kích Bùng Cháy, thật sự một chút cũng không lo lắng cho an nguy của Blaziken sao?!" Không khỏi, ánh mắt Steven nhìn Tô Thanh lúc này cũng đã xảy ra thay đổi.

Nếu Tô Thanh là một người không yêu quý Pokémon, thậm chí chỉ xem Pokémon như công cụ, thì cái nhìn của anh đối với Tô Thanh, sẽ lại có sự thay đổi mới.

Kéo theo đó, ánh mắt nhìn Cynthia cũng xảy ra thay đổi.

Chỉ là, trong lúc mọi người đều không hiểu, tại sao Tô Thanh lại ra một mệnh lệnh như vậy, động tác tiếp theo của Tô Thanh, cũng đã trực tiếp giải thích nguyên nhân thực sự tại sao anh lại dám táo bạo như vậy.

Vụt!

Cùng với tay phải Tô Thanh hơi giơ lên, một chiếc vòng tay đặc biệt, và một viên đá năng lượng chói mắt lập tức hiện ra.

"?

Tiến Hóa Mega?!

Có ý gì?

Tiến Hóa Mega không phải chỉ có thể tiến hóa một lần sao?" Đôi mắt trợn trừng.

Nhìn Tô Thanh lúc này, trong đầu Steven cũng liên tục hiện ra mấy dấu hỏi.

Tương tự, ánh mắt của những người khác tại hiện trường nhìn Tô Thanh tự nhiên cũng đã xảy ra sự thay đổi lớn.

Trừ một số ít người trong cuộc hiểu tại sao Tô Thanh lại làm như vậy, những người khác đều cực kỳ không hiểu.

Trong đó, Serena vốn đang lo lắng không thôi sau khi thấy động tác này của Tô Thanh, trên khuôn mặt xinh xắn đáng yêu mới vội vàng hiện lên vẻ thấu hiểu, phản ứng có chút e thẹn, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng.

"Anh Tô Thanh đáng ghét.

Quá chọc người ta tức chết rồi." Serena nghiến răng nghiến lợi.

Cô hung hăng trừng mắt nhìn về phía Tô Thanh, tên này rõ ràng sở hữu sức mạnh kinh khủng như vậy, thế mà trước đây lại cứ giấu giếm không dùng.

Đã xem chiến đấu lâu như vậy, Serena trong tiềm thức cũng bỏ qua một điểm mấu chốt.

"Báo hại em lo lắng uổng công, thật đáng ghét." Serena lại không kìm được mà tức giận phồng hai má lên.

Khuôn mặt trắng nõn của cô trông càng thêm đáng yêu. ...

Trong sân đấu.

Lúc này, cơ thể Tô Thanh cũng đã nổi lên từng đạo ánh sáng trắng.

Những dòng quang lưu lấp lánh như sao trời dần dần tuôn trào, sau đó dưới sự dẫn dắt của một ý niệm vô hình, chúng dần hợp nhất lại làm một.

Nó hóa thành một cột sáng trắng thô to, bắn thẳng về phía Blaziken

ở đằng xa.

Đối mặt với tình huống này, Blaziken tự nhiên không né không tránh.

Nó biết luồng sáng trắng này khi đánh trúng chỉ mang lại sự tăng cường thực lực chứ không gây ra bất kỳ nguy hại nào.

Vèo vèo vèo!

Dòng quang lưu gần như ngay lập tức nhập vào cơ thể Blaziken.

Ngay sau đó, cơ thể Blaziken bị ánh sáng trắng bao trùm trực tiếp.

Ánh sáng trắng nồng đậm che phủ hoàn toàn cơ thể Blaziken, ngăn cách mọi ánh mắt dòm ngó.

Phảng phất như thân hình nó đang đắm chìm trong biển năng lượng mênh mông.

Toàn bộ sân đấu ngoại trừ luồng bạch quang chói lòa thì không còn nhìn thấy bất kỳ đặc điểm cơ thể nào của Blaziken nữa.

Điều này khiến tất cả khán giả trong lòng đều kinh ngạc.

Vèo vèo vèo!

Cùng với việc ánh sáng trắng sữa dần dần dung nhập, khí thế của Blaziken cũng không ngừng tăng lên.

Chiến lực vốn đang ở Master cấp sơ kỳ đang dần thăng cấp.

Một cỗ uy áp siêu cường trực tiếp từ cơ thể Blaziken bộc phát ra.

“Uy lực này??!

Master cấp trung kỳ?!” Nhất thời, cảm nhận được uy áp tự chủ hình thành sau khi Blaziken tăng cường thực lực, Steven tại hiện trường không khỏi trợn to hai mắt.

Trong thần tình càng thoáng qua một tia hoảng loạn.

“Cái quái gì thế?

Mega Evolution có thể thực hiện hai lần sao?!” Kinh ngạc đánh giá Blaziken trong sân, Steven cảm thấy thế giới quan của mình sắp bị đảo lộn rồi.

Chương 213

Từng có lần đầu tiên tận mắt chứng kiến Mega Evolution, Steven đã bị kinh ngạc một lần.

Nhưng lần này, khi Tô Thanh giúp Blaziken hoàn thành tiến hóa lần thứ hai, Steven trong lòng không chỉ đơn thuần là kinh ngạc nữa.

Cảm giác thật khó tin.

Rõ ràng lúc trước Giáo sư Birch có nói, Mega Evolution chỉ có thể tiến hóa một lần.

Dù có tốn thêm một viên Đá Mega (Mega Stone) nữa cũng không thể tiến hành tiến hóa song trọng (kép).

Nhưng trước mắt là gì đây?

"Song trọng Mega Evolution???

Giáo sư Birch chưa hề nghiên cứu ra thông tin này." Hào không ngoa khi nói, nếu Tô Thanh thực sự nắm giữ song trọng Mega Evolution, với thân phận người Sinnoh của Tô Thanh, vùng Sinnoh tất nhiên sẽ trỗi dậy mạnh mẽ.

Nó sẽ trở thành trung tâm của cả thế giới.

Tất cả các đại lục đều sẽ ưu tiên chọn giao hảo với Sinnoh.

Không chỉ đơn giản như Mega Evolution.

Mega Evolution là thứ mọi người đều đang ở giai đoạn vừa bắt đầu tiếp xúc.

Tuy chưa thể hoàn toàn phổ biến rộng rãi, nhưng tiến độ nghiên cứu của mỗi khu vực thực ra chênh lệch không lớn.

Số ít những người thống trị đứng trên đỉnh kim tự tháp cơ bản

đều sở hữu sức mạnh Mega Evolution.

Dần dần, mọi người cũng quen rồi.

Nhưng song trọng tiến hóa thì khác hẳn.

Song trọng Mega Evolution trực tiếp phá vỡ tư duy cố hữu, quả thực là chuyện nghìn lẻ một đêm.

Nếu không phải tận mắt chứng kiến Blaziken tiến hóa hai lần, mà là nghe tin đồn thổi, thì dù tu dưỡng của Steven có tốt đến đâu, e rằng cũng sẽ không nhịn được mà chửi thề, rồi tát thẳng một cái vào mặt đối phương.

“Mega Evolution đã đủ trân quý rồi.

Quán Quân bình thường còn hiếm có.” Wallace: “Cảm giác như bị xúc phạm.” “Hai lần Mega Evolution?

Đùa cái kiểu gì thế này?!” Cùng lúc đó, tại nơi mọi người không chú ý, bên trong quang đoàn màu trắng bao phủ Blaziken lại không hoàn toàn chỉ có sức mạnh Mega.

Trong đó còn xen lẫn không ít Aura chi lực (Sức mạnh Aura) truyền từ người Tô Thanh sang.

Khi số Aura chi lực này cùng với sức mạnh Mega Evolution hoàn toàn tiến vào cơ thể Blaziken, lượng Aura chi lực vốn gần như khô kiệt trong người Blaziken cũng ngay lập tức hoán phát sức sống mới.

Sức mạnh liên tục bành trướng.

Nhờ đó mới có hiện tượng thực lực Blaziken đột tiến phi tốc như vậy.

Đơn thuần chỉ là Mega thì hiển nhiên không đủ để chống đỡ Blaziken từ Master sơ kỳ đột phá thẳng lên Master cấp trung kỳ cao giai.

Chỉ có song quản tề hạ, và phát huy hoàn mỹ ưu thế của cả hai, Blaziken mới có thể làm được đến bước này. ...

Vèo vèo vèo.

Đợi khoảng hơn mười giây sau, ánh sáng trắng sữa tại hiện trường cuối cùng cũng dần thu liễm.

Ẩn ẩn có xu thế sắp lộ ra thân hình của Mega Blaziken.

Cảnh tượng này xuất hiện cũng lập tức khiến Mega Metagross ở đối diện âm thầm giới bị.

Trong lòng nó tràn đầy căng thẳng, đồng thời chuẩn bị sẵn sàng nghe theo chỉ lệnh của Steven bất cứ lúc nào. ...

Tất nhiên, thời gian dài như vậy mà không thi triển công kích cũng có nguyên nhân.

Không phải ý thức chiến đấu của Steven không tốt.

Thân là Quán Quân sao có thể xuất hiện sơ hở loại này.

Sở dĩ xuất hiện tình huống này, chỉ do thế giới Pokémon có một quy định bất thành văn.

Quy định chính là không được quấy rầy Pokémon khi đang tiến hóa.

Kể cả trong chiến đấu cũng không được quấy rầy.

Nếu không, xét từ góc độ tiến hóa, sẽ gây ra tổn thương trọng đại không thể vãn hồi cho Pokémon đang tiến hóa.

Cũng tương đương với việc trực tiếp biến một Pokémon vốn thiên phú vô hạn trở thành phế vật.

Đả kích lớn như vậy hiển nhiên không đơn giản chỉ là thua một trận đấu.

Cho nên nếu thực sự tấn công khi đối phương đang tiến hóa, gây ra việc tiến hóa thất bại hoặc bị trọng thương, tiềm lực bị ảnh hưởng, thì sau trận chiến đó, cơ bản hai bên đối chiến chắc chắn sẽ trở thành cừu địch sinh tử.

Đối với Pokémon mà nói, đây cũng là hành động cực kỳ phi nhân đạo.

Do đó Steven mới nghiêm túc chờ đợi Tô Thanh hoàn thành Mega Evolution.

Đây cũng chính là nguyên nhân Tô Thanh trước đó không để Blaziken cắt ngang quá trình Mega Evolution của Metagross.

Ánh sáng trắng sữa dần thu liễm.

Khi ánh sáng hoàn toàn tan đi, thân hình Blaziken cũng triệt để lộ ra.

"Blaziken, Xung Kích Lửa (Flare Blitz)!" Không hề do dự.

Ngay khoảnh khắc Blaziken thành công lộ diện, Tô Thanh liền hạ đạt một mệnh lệnh khiến mọi người cảm thấy vô cùng quen thuộc.

Bùm bùm bùm!

Blaziken nghe theo mệnh lệnh của Tô Thanh, ngay lập tức cũng không chút do dự.

Tinh khí thần toàn thân ngưng tụ thành một đường thẳng.

Thân hình gần như trong nháy mắt liền hành động.

Ngọn lửa màu xanh lam vô tận dưới sự bổ sung thể lực liên tục, gần như thiêu đốt không khí cao đến bốn năm mét.

Nhìn qua vô cùng hùng vĩ.

Đợi khi Blaziken di chuyển, thân hình tấn tốc áp sát Mega

Metagross trong sát na.

Tại vị trí Blaziken vừa đứng, ngọn lửa kia thậm chí không chịu chút ảnh hưởng nào, vẫn đang bùng cháy giữa hư không.

Mãi cho đến khi Blaziken giáng một đòn Rơi Tự Do (Smack Down) hất văng Mega Metagross ra ngoài, ngọn lửa xanh lam kia mới dần dần bay lên cao.

Mất đi hậu kế chi lực, cả một vệt lửa xanh lam dần dần biến mất.

Trông chẳng khác nào ảo thuật.

Vô cùng thần kỳ.

Đồng thời, trong khoảnh khắc mọi người đang cảm thán cảnh tượng chấn động như vậy, bên tai lại vang lên một tiếng nổ mãnh liệt.

Quyền lực khủng bố cực hạn bạo phát ngay trên bề mặt cơ thể Mega Metagross.

Gần như không cho Mega Metagross bất kỳ cơ hội phản kháng nào.

Dưới một đòn này, Mega Metagross liền trực tiếp đi vào vết xe đổ của Claydol.

Thân hình biến mất tăm.

"?!" Chấn động nhìn hình ảnh đột nhiên biến tốc trong sân.

Ước chừng trong thời gian chưa đến một giây, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Steven cả người đều ngây dại.

Phải biết rằng trước đó chưa đầy một giây, Blaziken còn đứng ở nơi cách Tô Thanh không xa, trên người còn vương chút ánh sáng trắng sữa.

Thế mà chỉ trong nháy mắt, Blaziken không chỉ thành công thi triển tuyệt chiêu, mà còn thành công trực tiếp miểu sát (hạ gục trong một đòn) Mega Metagross. ...

Chấn động quay đầu lại.

Khi tầm mắt Steven rơi vào ngọn núi phía xa, nhìn thấy màn sương mù mịt mù bốc lên trên đỉnh núi, tâm tình càng thêm phức tạp không thôi.

"....." Dù cho Mega Metagross sở hữu thực lực cấp Master, nhưng dưới công kích khủng bố bậc này, gần như cũng căn bản không thể nào chống đỡ được.

Steven ước lượng khoảng cách bằng mắt thường, cảm giác khu vực Mega Metagross rơi xuống ít nhất cũng cách xa cả cây số.

Khoảng cách cả cây số là khái niệm gì chứ?

Phải biết rằng đây chỉ là va chạm hình thành bằng kỹ năng vật lý.

Không phải lợi dụng Niệm Lực (Confusion) hay Tập Trung Nội Tại (Inner Focus) để chơi chiêu ném ra ngoài.

Va chạm vật lý hoàn toàn dựa vào phản chấn chi lực từ da thịt, tạo ra lực húc (Tackle).

Chỉ bằng da thịt mà có thể đánh bay một vật thể đi xa 1000 mét?

Điều này đại biểu cho cái gì?

"Hít!" Tận mắt chứng kiến cảnh tượng này xuất hiện, kênh chat mưa đạn (comment) cũng nhanh chóng bùng nổ.

Chương 214

“66666!” “Trời ơi, đây là chiến đấu cấp Quán Quân sao?

Khủng khiếp quá, cư nhiên có thể đánh bay Metagross đi cả cây số.” “Chậc chậc chậc, cả cây số?

Theo tôi thấy chưa chắc đâu.

Phải biết trong ống kính vật thể cơ bản đều khá gần, đây là một loại đánh lừa thị giác.

Tình huống thực tế có khả năng thậm chí còn hơn 1000 mét ấy chứ.

Theo tính toán tỉ mỉ thì... thôi bỏ đi, không chém gió nữa, Đại thần Tô Thanh vô địch (NB)!!” “Nice, trâu bò là xong chuyện, nói nhiều làm gì.” “Haha, có lý.” “Hôm nay Hoenn coi như mất mặt lớn rồi.

Đó là Mega Metagross đấy.

Tôi nghe nói Mega Metagross là bài tẩy (trump card) của Steven mà.

Đến cả con Pokémon này cũng thua rồi, vậy Steven còn cơ hội nào nữa?!” “Haha, vậy người thắng lợi chẳng phải là...? (Hiểu mà!

GIF)” “Cynthia: Không sai, chính là tại hạ.” “Hahaha!” “Lầu trên phối hợp tốt lắm!” “Phối hợp tốt +1.” “666!” ...

Tại hiện trường.

Tận mắt chứng kiến Mega Metagross thất bại, lúc này tư lự của Steven cũng trầm trọng đến cực điểm.

Tâm trạng trong khoảnh khắc này trở nên cực kỳ nặng nề.

Hai tay buông thõng, vai sụp xuống, cả người trông có vẻ vô tinh

đả thải (thiếu sức sống).

"Steven!!" Hiện trường xảy ra sự tình lớn như vậy, ngoài chiến đấu ra, Wallace sao có thể không đi lo lắng cho Steven bên cạnh.

Dù sao cũng là bạn thân, à nhầm, anh em tốt.

Ngay lập tức cũng không màng đến tình huống trên sân, Wallace trực tiếp nhìn Steven với vẻ mặt đầy lo âu.

Sau đó, khi tầm mắt Wallace rơi vào trên người Steven, nhìn thấy biểu tình chán chường kia, trong lòng cũng dâng lên một tia tuyệt vọng.

Xuất hiện tình huống này cũng là bình thường.

Steven debut sớm hơn Wallace, đến cậu ấy còn bại, Wallace sao có thể không hoảng.

Thậm chí chuyện Metagross là bài tẩy của Steven, sở hữu chiến lực cấp Master, Wallace cũng biết rõ trong lòng.

Dưới tình huống này, Wallace ngay cả một con Pokémon cấp Master cũng không có, làm sao dám đối mặt với Blaziken.

"Lần này xong đời rồi!" Steven ngã xuống, cái trụ cột trong lòng cũng sụp đổ.

Nhất thời, hai vị Quán Quân Hoenn vốn đang ý khí phong phát, lúc này cũng trở nên trầm tịch hơn nhiều.

Điều này khiến khán giả xem trực tiếp cũng từ những chi tiết này mà nhìn ra chút manh mối.

Qua sự truyền bá tỉ mỉ của khán giả, fan hâm mộ bên phía Sinnoh tự nhiên cũng hưng phấn rồi.

Không có gì thuyết phục hơn thần tình tuyệt vọng của Steven và Wallace lúc này.

Nói cũng phải.

Sau lưng người nào đó sở hữu hai vị Quán Quân cơ mà?

Sinnoh ngoại trừ sở hữu Thiên Vương (Elite Four) bình thường ra, còn sở hữu hai vị Quán Quân?!

Biểu hiện trong trận chiến này mọi người đều thấy rõ như ban ngày.

Lúc mới bắt đầu, Tô Thanh còn có thể một địch hai.

Gần như gánh Cynthia xông lên phía trước.

Nói trắng ra, Cynthia không cần động, Tô Thanh toàn tự động lo liệu.

Một mình hắn bao thầu toàn bộ công việc.

Biểu hiện này rơi vào trong mắt khán giả, quả thực là "Tôi lên tôi cũng làm được".

Trải qua ngắn ngủi nửa giờ chiến đấu, Cynthia vốn là đấng cứu thế duy nhất trong lòng mọi người, lúc này cũng trở thành tồn tại "đánh xì dầu" (góp mặt cho vui).

Đấng cứu thế chân chính lại biến thành Tô Thanh.

"Quỷ thần ơi!

Mạnh vãi.

Nói chứ nếu không phải vì có cơ chế bảo hộ Quán Quân tồn tại, vị trí Quán Quân hiện tại của Cynthia cũng không ổn rồi nhỉ?!" "Nói nhảm, còn phải nói sao?

Anh Tô Thanh của tao quả thực thần cản giết thần phật cản giết phật.

Steven đều bị đánh phế trực tiếp, chẳng lẽ không 'cán' (xử/làm)

được Cynthia?!" "Ách, lầu trên, thật không nhất định có thể 'cán' được đâu." "?!" "Haha, tôi biết tỏng.

Tôi gần như hiểu ngay lập tức à nha người anh em.

Đương nhiên phải xem chữ 'cán' trong miệng ông nói rốt cuộc là 'cán' gì.

Có vài phương diện, đại thần Tô Thanh thật không nhất định có thể thắng nữ thần Cynthia đâu." "Lái xe, tổ lái nhanh quá." "666, thật không kịp đề phòng." "Nói chứ, người anh em.

Sau trận chiến này, cảm thấy hai người họ xứng đôi không?

Thấy xứng đôi thì xin hãy gõ chữ 'xứng đôi' lên màn hình." "Xứng đôi!" "Xứng đôi!" "....." "Xứng đôi!" Theo từng dòng bình luận không ngừng hiện lên màn hình, dần dần cả màn hình dấy lên một trào lưu hai chữ.

Chữ "xứng đôi" gần như che kín cả màn hình, đến mức che lấp hoàn toàn hình ảnh nhân vật, khiến một bộ phận fan muốn xem hình ảnh đành bất lực than phiền.

"Vãi chưởng, người anh em.

Đừng spam nữa, spam nữa thì không xem trực tiếp được đâu." ...

"Cái đó, Nghị viên trưởng Carolina.

Bà xem, kết quả trận chiến này hiển nhiên đã rõ ràng rồi.

Vậy trận chiến này?!" Bên rìa sân đấu, thấy tình thế trong sân ngày càng bất lợi, thành viên đoàn nghị hội Hoenn lúc này cũng ngồi không yên nữa.

Theo đà tiến hành của trận đấu, thái độ cao ngạo trước khi chiến đấu giờ đã triệt để tan thành mây khói.

Trên mặt treo một nụ cười gượng gạo nồng đậm, lão nhìn về phía

Tiến sĩ Carolina với thần tình tràn đầy cầu khẩn, ngữ khí cũng trở nên hòa thiện.

“?!

Đánh không lại thì cầu xin tha sao?

Muốn tôi nương tay à?!” Đối mặt với sự kỳ hảo của lão giả trước mắt, Tiến sĩ Carolina gần như không cho bất kỳ mặt mũi nào.

Có thể nói là không hề lưu lại chút tình cảm nào.

Dù sao đám người này thực sự quá đáng.

Nếu không vì lòng tham của bọn họ thì sao có thể gây ra chuyện này.

Cũng sẽ không kích động cuộc chiến dư luận giữa hai đại lục.

Nhưng đồng dạng, chuyện chiến đấu đương nhiên có lợi có hại.

Nếu không phải thực sự xuất hiện trận chiến giữa hai đại lục, Tiến sĩ Carolina cũng sẽ không phát hiện ra chuyện tình cảm của cháu gái mình.

Càng sẽ không phát hiện ra Tô Thanh lại là một người ưu tú, thực lực cường đại như vậy.

Cho nên, trận chiến tính đến đây, người kiếm được nhiều lợi ích nhất không phải vùng Sinnoh, cũng không phải Tô Thanh hay Cynthia.

Người chiến thắng cuộc đời (Winner) chân chính hiển nhiên là Tiến sĩ Carolina trước mắt.

Theo góc nhìn phân tích của Tiến sĩ Carolina, qua trận chiến này, bà không chỉ thu hoạch được địa vị củng cố hơn.

Đồng dạng nhờ sự tung hô của vùng Hoenn, bà cũng trực tiếp nâng cao độ nhận diện và hình tượng của vùng Sinnoh.

Lại còn quen biết được một tài năng trẻ như Tô Thanh.

Thậm chí còn ẩn ẩn có cơ hội trực tiếp kéo Tô Thanh vào gia tộc của mình.

Chuyện Tô Thanh không có gia tộc bà cũng biết được từ chỗ Cynthia.

Như vậy, việc Tô Thanh gia nhập gia tộc bà hiện tại cũng gần như là chuyện ván đã đóng thuyền.

Cho dù sau này Tô Thanh thực sự không muốn gia nhập, với quan hệ giữa Tô Thanh và Cynthia, Tô Thanh tự lập môn hộ thì sao chứ?

Trong mắt fan hâm mộ bên ngoài hoặc các thế lực khác, cũng sẽ chỉ quy hoạch Tô Thanh vào trong gia tộc Shrine mà thôi, sẽ không có bất kỳ sự phân chia tỉ mỉ nào đối với hai gia tộc. ...

Lại thêm trước mắt đoàn nghị hội liên minh Hoenn cư nhiên phái đại biểu đến tiếp cận.

Muốn làm gì?

Dùng đầu heo cũng có thể nghĩ ra được rốt cuộc là chuyện gì.

Lại là một món hời béo bở.

Tiến sĩ Carolina tính toán chi li, cũng không phải người dễ nói chuyện.

Lần này không gõ được một khoản kha khá mới lạ.

Chương 215

Thân là Nghị viên trưởng nghị hội, chuyện gõ đầu trúc (tống tiền/ làm tiền) Carolina cũng không làm ít.

"Nói thẳng đi, tính cách người như Tô Thanh tôi hiểu rõ.

Nếu không có tôi can thiệp, Tô Thanh có khả năng sẽ trực tiếp dùng Blaziken đục thủng (một chấp tất cả) toàn bộ Pokémon của Steven và Wallace." Dừng lời, ánh mắt bà rơi vào trên người lão giả trước mắt.

Nhìn thấy thoáng qua vẻ khủng hoảng trong thần tình đối phương, cùng trán đầy mồ hôi lạnh, Tiến sĩ Carolina liền lộ ra một nụ cười hiểu ý.

Trong mắt lóe lên tinh quang.

Hiệu quả đòn tâm lý chiến đã đạt được.

Vì thế, nắm giữ quyền chủ động trong sân, Tiến sĩ Carolina lại tiếp tục ung dung nói: "Cũng phải nói lại.

Sau trận chiến này, Steven và Wallace sẽ mặt mũi mất hết.

Bị một xâu mười hai (một chấp 12).

Hậu quả sau đó, không cần tôi nói nhiều ông cũng nên hiểu rõ rồi chứ." Tiến sĩ Carolina chậm rãi nói.

"Ách, một xâu mười hai, ..." Nghe vậy, trán lão giả tại hiện trường cũng lấm tấm mồ hôi to như hạt đậu.

Sau lưng càng ẩn ẩn cảm giác như bị kim châm, như gai ở sau lưng, cả người trên dưới không thoải mái.

Tiến sĩ Carolina rốt cuộc đang nói gì, ông ta đương nhiên hiểu.

Hiển nhiên là muốn dùng ngôn ngữ tung hỏa mù, sau đó muốn gõ ra càng nhiều thứ hơn.

Nhưng cho dù biết rõ như vậy thì có thể làm sao?

Chẳng lẽ có thể trực tiếp trở mặt?

Tuy hiện tại Wallace và Steven đang chiến đấu không phải là bản thân ông ta.

Nhưng Wallace và Steven gần như đã trở thành người đại diện cho đại lục Hoenn.

Nếu hai người này đều mất mặt đến mức có khả năng sẽ giải nghệ, ẩn thế không xuất hiện nữa, thì bọn họ có thể làm gì?

Mất đi tấm lá chắn (barrier) Quán Quân này, lực ảnh hưởng của đại lục Hoenn sẽ hạ xuống theo đường thẳng, hiệu ích fan hâm mộ vất vả lắm mới kinh doanh được cũng sẽ trực tiếp triệt để sụp đổ.

Thua một chiêu liền thua cả bàn cờ.

Cho nên, ông ta cũng chỉ có thể đánh gãy răng nuốt vào trong bụng.

Nuốt không trôi cũng phải cố mà nuốt.

Ngoài cách này ra, không còn cách nào khác, có thể nói là có khổ không nói nên lời.

"Carolina, chúng ta cũng là chỗ quen biết cũ rồi.

Lời thừa tôi cũng không nói nữa.

Một trăm tỷ!" ...

"Một trăm tỷ mua đứt.

Để Tô Thanh thu hồi Blaziken, sau đó phái ra một vài Pokémon trông có vẻ cường đại, rồi đánh với Steven, Wallace kiểu có qua có lại.

Đánh ra một bộ dạng thắng bại khó phân, khiến bầu không khí trở nên giằng co.

Chỉ cần có thể làm được, 100 tỷ đưa bà, chuyển khoản ngay tại chỗ.” Lão giả nghiến răng nghiến lợi nói.

Trong khi thốt ra lời này, thần tình lão giả cũng lộ ra vẻ nhận mệnh, đồng thời ánh mắt thêm vài phần quyết nhiên.

Đơn giản chút, tôi biết bà muốn tống tiền tôi.

Tôi cũng nguyện ý để bà tống tiền.

Vậy tôi dứt khoát cũng không cò kè từng chút một nữa.

Trực tiếp 100 tỷ mua đứt, tôi ra giá luôn.

Xem bà có đồng ý hay không.

Nếu bị hù, vậy bắt tay giảng hòa. 100 tỷ chuyển khoản ngay.

Nếu không bị hù, không đồng ý thì tôi có thể thêm, dù sao tôi chắc chắn sẽ để bà tống tiền.

Tình huống trước mắt cơ bản là như vậy.

Sự thật là, đều là hồ ly nghìn năm, chơi trò Liêu Trai cái gì?

Có thể làm đến chức Nghị viên trưởng nghị hội liên minh, Tiến sĩ Carolina há là kẻ hữu danh vô thực?

Ngay lập tức bà cũng không chút do dự, trực tiếp công phu sư tử ngoạm.

“2000 tỷ!” “Hít!

Bao nhiêu, tôi không nghe nhầm chứ?

Bà thật dám đòi a, Carolina.” Nghe lời Tiến sĩ Carolina nói, biểu tình trên mặt lão giả cũng phát sinh biến hóa long trời lở đất, lộ ra một tia u oán nồng đậm. ...

Vốn dĩ vì biết rõ sẽ bị chém một nhát, tuy khó chịu nhưng trên mặt lão giả vẫn mang theo chút ít ung dung.

Lần này nghe được con số như vậy, chút ung dung kia cũng đã triệt để biến mất không thấy tăm hơi.

"Cư nhiên dám trực tiếp đòi 2000 tỷ?" Mẹ nó chứ, cư nhiên trực tiếp gấp 20 lần.

Cũng trực tiếp làm kinh ngạc nhãn cầu lão giả.

Có thể nói trực tiếp khiến lão giả có một nhận thức sâu sắc đối với Tiến sĩ Carolina trước mặt.

Mẹ nó đây là người sao?

Quả thực là quỷ hút máu a!

Một phát trực tiếp từ 100 tỷ biến thành 2000 tỷ.

Con số này bằng doanh thu của cả vùng Hoenn trong cả tháng trời nếu muốn kiếm ra lợi nhuận nhiều như vậy.

Trong đó còn chưa bao gồm chi phí phải khấu trừ.

Nếu tính toán kỹ, đơn độc chỉ tính lợi nhuận thuần túy thì quả thực trực tiếp làm mất đi doanh thu ròng rã hai tháng của đại lục Hoenn.

Trong đó không chỉ bao gồm liên minh Hoenn, ngay cả xí nghiệp tư nhân cũng phải nộp lên toàn bộ mới có thể đủ số này.

Từ đó cũng có thể thấy Tiến sĩ Carolina vừa mở miệng đã trực tiếp muốn lấy đi bao nhiêu lợi nhuận.

Công phu sư tử ngoạm cũng không dám mở miệng đến mức độ này a.

Trừng hai con mắt thật lớn.

Lão giả trước mặt sau khi trải qua kích động ban đầu, tâm tình cũng đạt đến một loại cảnh địa không thể diễn tả.

Hai mắt đỏ ngầu, hô hấp dồn dập.

Mẹ nó chứ, không phải sắp chết rồi chứ?!

Trợn to mắt nhìn lão giả kích động trước mặt, Tiến sĩ Carolina liền vội vàng lùi lại mấy bước, kéo giãn khoảng cách nhất định với lão giả.

Trong lúc lùi lại càng vô cùng tự nhiên bĩu môi.

Biểu tình kia tràn đầy khinh thường.

Phảng phất như đang nói: "Xì, mới có tí tiền lẻ đã bị dọa rồi.

Thật không có kiến thức!" "!!" Tức giận nhìn thoáng qua Tiến sĩ Carolina.

Sau khi phản ứng lại, lão giả cũng biết hành vi vừa rồi không thỏa đáng.

Ngay lập tức cũng hơi hơi phản tư lại hành vi của mình, sau đó mới hít sâu một hơi không khí, cưỡng ép đè nén chấn hám trong lòng.

"Bà biết đấy, Nghị viên trưởng Carolina.

Doanh thu đại lục Hoenn tôi tuy không tệ.

Nhưng muốn nhất thời trực tiếp móc ra 2000 tỷ cũng không hiện thực được chưa.

Thậm chí sẽ trực tiếp dẫn phát khủng hoảng tài chính.

Nếu thật sự xuất hiện khủng hoảng tài chính, với lực ảnh hưởng của đại lục Hoenn, đến lúc đó thực sự ảnh hưởng không chỉ có Hoenn, ngay cả Kanto, Johto, cũng như vùng Kalos, vân vân... cũng đều sẽ chịu ảnh hưởng nhất định." Khi nói chuyện, lão giả không

quên nháy mắt với Tiến sĩ Carolina.

Vẻ mặt đầy ám chỉ, suýt chút nữa là nói thẳng ra vùng Sinnoh luôn rồi.

"Ách, thế thì liên quan gì đến tôi?!" Hiển nhiên, Tiến sĩ Carolina có thể nói là phát huy tính cách mềm cứng không ăn đến cực điểm.

Trên mặt không hề mang theo bất kỳ sự lo lắng nào.

Phát sinh khủng hoảng tài chính thì phát sinh thôi.

Dù sao Sinnoh chịu ảnh hưởng, đến lúc đó mọi người cùng lỗ tiền, lại không chỉ có mình tôi lỗ.

Tôi từ chỗ ông kiếm được 2000 tỷ, tôi lỗ chỗ nào?

Chương 216

Cùng lắm thì tôi trực tiếp phát tiền cho dân chúng.

Hậu quả của việc làm này tuy cũng có, nhưng tối đa cũng chỉ làm tiền trong tay bị mất giá (lạm phát) một bộ phận mà thôi.

Nhìn tổng thể vẫn là lãi, cho nên Tiến sĩ Carolina căn bản không định nhả ra.

"!" Tức giận nhìn Tiến sĩ Carolina.

Trước mắt lão giả cũng cực độ cạn lời.

Trong lòng tức giận, thân thể cũng run rẩy không ngừng, trông như bị co giật.

Ngón tay chỉ vào không trung hướng về phía Tiến sĩ Carolina mà run bần bật.

Cảm giác đó cũng giống bệnh Parkinson vậy.

Cuối cùng, dưới cơn thịnh nộ, lão giả tuy thực sự muốn phá quán tử phá suất (làm liều/bất cần đời), trực tiếp quay đầu bỏ đi.

Nhưng trách nhiệm trong lòng cuối cùng đã đè sập sống lưng ông ta, khiến ông ta lựa chọn nhận túng (nhượng bộ), không làm được sái thoát như vậy.

"400 tỷ!" Nghiến răng nghiến lợi nhìn Tiến sĩ Carolina.

Lão giả từng chữ từng câu thốt ra một con số.

Cảm giác kia phảng phất như đang kiệt tận toàn lực đấu tranh tư tưởng.

Không biết còn tưởng lão già này đang định đưa 2000 tỷ cơ đấy.

Kết quả đầu voi đuôi chuột, cư nhiên mới chỉ có 400 tỷ.

Kết quả như vậy tự nhiên dẫn đến sự bất mãn mãnh liệt của Tiến sĩ Carolina.

Ngay lập tức bà không hề che giấu, tức giận lườm lão già trước mặt một cái.

Tiến sĩ Carolina trực tiếp lãnh đạm thốt ra bốn chữ to: "Đi thong thả, không tiễn!" Hiển nhiên, Tiến sĩ Carolina căn bản không ăn bộ này.

Không phải không muốn đưa tiền sao?

Được thôi.

Vậy tôi trực tiếp đuổi khách.

Tôi một xu cũng không cần nữa.

Tôi muốn để hai vị Quán Quân Hoenn thân bại danh liệt.

Cũng vừa khéo, ngay khi Tiến sĩ Carolina vừa nói ra 4 chữ to, khiến biểu tình trên mặt lão giả trở nên khó coi, thì tình huống trong sân cũng có tiến triển mới.

Blaziken của Tô Thanh trực tiếp duy trì trạng thái hỏa nhiệt tiếp nối biểu hiện cường thế trước đó.

Trực tiếp cho Pokémon mới phái ra của Steven một đòn đau đớn ngay mặt.

Đồng thời thuận tiện giải quyết luôn cả Whiscash mà Wallace phái ra.

Lần này số Pokémon ngã xuống dưới tay Blaziken đã là tròn 5 con rồi.

Đối với danh ngạch 12 con, cũng chỉ còn lại 7 con cuối cùng.

Ánh mắt rơi vào trên người Blaziken của Tô Thanh.

Nhìn Blaziken hưng phấn bừng bừng, trạng thái gần như không chịu bất kỳ tổn thương nào, biểu tình lão giả cũng nhanh chóng co giật.

Tư lự trong lòng càng phức tạp vạn phần, dâng lên tràn đầy ý muốn chửi thề (thổ tào).

"Blaziken a.

Con mẹ nó (TND) Blaziken a.

Lúc ở Hoenn cũng đâu thấy cái thứ này mạnh như vậy a.

Đến Sinnoh lại trở nên mạnh thế này.

Có thể bạo chùy (đánh tơi bời) Metagross, con mẹ nó (TMD) quả thực một lời khó nói hết." Do con số 2000 tỷ thực sự quá lớn, sự lý giải của giới thượng lưu lão giả cũng triệt để không biết bị đối phương vứt vào xó xỉnh nào rồi.

Tuy không nói rõ ra, nhưng trong lòng cũng trực tiếp văng tục mấy câu, lễ nghi triệt để hóa thành hư vô. ...

"Này này, tôi đều đã nói rồi, đi thong thả, không tiễn!

Không đi à?

Đừng cản tầm mắt của tôi, được không?!" Khi tâm tình lão giả gần như rơi xuống đáy cốc, một giọng nói vô cùng không kiên nhẫn cũng vang lên sau lưng ông ta.

Lần này lại khiến biểu tình lão giả trong nháy mắt trở nên đặc sắc.

Trên trán gân xanh nổi lên, trong thần tình cũng xen lẫn tràn đầy nộ khí, đầy mắt dữ tợn.

Chỉ là, có thể ngồi lên vị trí này, hiển nhiên độ dày da mặt cũng

không phải người thường có thể so sánh.

Xoay người, biểu tình dữ tợn trên mặt lão giả cùng gân xanh nổi lên kia cũng triệt để tan thành mây khói.

Sau đó càng trực tiếp treo lên một nụ cười hip mắt.

Mặc dù nội tâm thầm mắng Tiến sĩ Carolina là đồ quỷ hút máu, nhưng lại không thể không xấn xổ làm thân, lấy lòng Carolina trước mặt.

"Nghị viên trưởng Carolina, cái đó.

Theo tôi thấy, chúng ta thương lượng lại đi." "Ồ, có gì để thương lượng?

Không phải không muốn đưa sao?

Đã đàm phán không xong thì khỏi bàn nữa đi.

Dù sao hiện tại cũng chiến đấu một nửa rồi.

Nếu còn muộn thêm chút nữa, đưa tôi chút tiền ấy cũng lỗ nha.

Hiệu quả đạt không được.

Lúc đó thì đúng là 'muộn rồi', thần tiên khó cứu a." Tiến sĩ Carolina ngữ khí bình thản nói.

Đồng thời còn nhấn mạnh ngữ khí ở chữ "muộn" cuối cùng.

Phảng phất như đang ám chỉ lão giả trước mặt: "Rốt cuộc có đưa tiền hay không?

Về sau dù có thực sự đưa rồi, tôi cũng không giúp được ông đâu." "Được rồi." Nghiến răng, hít sâu một hơi trọc khí.

Ưỡn thẳng ngực, khi tầm mắt đối thượng với Tiến sĩ Carolina, bà cũng nhìn thấy trong thần tình đối phương một vẻ mặt vô cùng đau lòng phức tạp.

Cảm giác đó quả thực một lời khó nói hết.

Giống như gã này vừa có người thân qua đời vậy, trạng thái cực kỳ trầm trọng.

"Nghị viên trưởng Carolina, nói nhiều tôi cũng không nói nữa.

Mọi người đều biết rõ trong lòng. 2000 tỷ tịnh không hiện thực. 2000 tỷ hẳn cũng là ném đá dò đường mà thôi.

Đều đã đến nước này rồi, tôi cũng không giấu giếm nữa.

Nói thật, dựa theo tình trạng hiện tại của liên minh Hoenn chúng tôi, tối đa đưa 1500 tỷ Liên Minh Tệ.

Đây là cực hạn rồi.

Nếu không thì thực sự sẽ ảnh hưởng kinh tế xã hội Hoenn.

Từ đó ảnh hưởng mậu dịch thế giới, hình thành đại tiêu điều kinh tế.

Đến lúc đó ai cũng không kiếm được, bà thấy thế nào?" Dứt lời, ánh mắt lão giả liền nhìn về phía Tiến sĩ Carolina.

Nào ngờ, ngay sát na lão giả lộ ra vẻ mặt coi cái chết nhẹ tựa lông hồng, vứt bỏ da mặt tranh luận với Tiến sĩ Carolina vài lần nữa, trên người lộ ra khí thế "tuy ngàn vạn người ta vẫn đi"... thì Tiến sĩ Carolina lại sảng khoái cười một tiếng.

Trực tiếp lộ ra biểu tình âm mưu thực hiện được, sau đó mỉm cười gật đầu lựa chọn đồng ý.

"Được thôi, vậy chúc mừng chúng ta hợp tác vui vẻ." Sau đó càng trực tiếp vươn bàn tay ra, chủ động bắt lấy tay lão giả, hoàn thành cái bắt tay dưới vẻ mặt mộc nạp của đối phương.

"Vãi chưởng, mắc lừa rồi?!" Thấy tình hình này, lão giả gần như không cần nghĩ cũng hiểu rõ tình trạng trước đó.

Mẹ kiếp, toang rồi (liệt khai).

Nhìn vẻ cuồng hỉ trên mặt Tiến sĩ Carolina kìa.

Mạo tự kỳ vọng trong lòng bà ta căn bản không đến 1500 tỷ.

Thậm chí, từ phản ứng kích động của Carolina, lão giả cũng có thể đoán ra, giá bà ta muốn có khả năng ngay cả 1000 tỷ cũng không đến.

Dư ra năm sáu trăm tỷ quả thực là kiếm trắng.

"Hít!

Mẹ nó, thật sự toang rồi nha!" Mắt thấy xuất hiện loại tình huống này, trong lòng lão giả tuy tràn đầy không cam lòng, nhưng cũng không tiếp tục nói nhiều nữa.

Lời đều đã nói ra, tổng không thể nào lại trơ mặt đi hạ thấp số tiền xuống chứ.

Chương 217

Hoặc là trước đó chưa nói thì có thể.

Nhưng lời đã nói ra rồi, nếu dám hỏi như vậy, kết quả gần như không cần nói cũng biết.

Khẳng định sẽ tao ngộ chữ quen thuộc kia: Cút!!!

Vô nại, biết rõ lần này lỗ nặng, nhưng lão giả cũng chỉ có thể đánh gãy răng nuốt vào bụng, vô nại lựa chọn chuyển khoản.

Sau khi chuyển đúng 1500 tỷ như đã hẹn vào tài khoản Liên Minh Sinnoh không thiếu một xu, Tiến sĩ Carolina mới thực sự lộ ra nụ cười sảng khoái.

Sau đó dưới vẻ mặt đầy kỳ vọng của lão giả, bà đi thẳng vòng qua vị trí, đến bên cạnh Tô Thanh và Cynthia.

Trong lúc đó mọi người trong sân tuy cũng có chú ý tình huống này, nhưng do chiến đấu đặc sắc nên máy quay cũng không quay đến.

Lại thêm trên tràng diện vốn là bên Sinnoh chiếm cứ quyền chủ động, mọi người tự nhiên cũng sẽ không quan chú nhiều.

Tất nhiên, nếu tình hình thay đổi một chút, biến thành bên Hoenn chiếm cứ quyền chủ động mà có người tiếp cận Huấn luyện gia (Trainer) Sinnoh, vậy khẳng định sẽ dẫn đến sự quan chú rồi.

Thậm chí sẽ bị bóc phốt là hắc mạc (gian lận).

Nhưng thế giới là như vậy, trong cái thế giới cá lớn nuốt cá bé này, kẻ mạnh mặc kệ làm gì cũng là đúng.

Cho nên cũng không có ai thực sự đi quan tâm bên phía Tô Thanh rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ yên lặng nhìn Tiến sĩ Carolina lặng lẽ ghé tai nói nhỏ với Tô Thanh vài câu, sau đó liền rời khỏi nơi đó.

"Có chút ý tứ!" Sờ sờ mũi, Tô Thanh nghe lời Tiến sĩ Carolina nói cũng không kìm được lộ ra một nụ cười mỉm.

"Ồ, xảy ra chuyện gì vậy?!" Ở một bên, từ sớm khi Tiến sĩ Carolina đến, Cynthia đã phát hiện động tác của đối phương.

Sau đó càng thấy đối phương thì thầm với Tô Thanh, trong lòng không khỏi thêm một tia tò mò.

Lúc này thấy Tô Thanh chủ động mở miệng, Cynthia đương nhiên nhịn không được hỏi một câu.

"Haha.

Kỳ thực cũng không có gì.

Về hỏi Tiến sĩ là biết, bà ấy không cho tôi nói." Tô Thanh cười thần bí với Cynthia, tịnh không giải khai nghi hoặc trong lòng cô.

Đồng thời nội tâm Tô Thanh lúc này cũng trở nên cực kỳ sảng khoái.

Mỹ tư tư (sướng rơn).

Vừa rồi Tiến sĩ Carolina đã kể lại toàn bộ sóng ngầm dưới sân cho hắn biết.

Cũng biết được vùng Hoenn vì để hắn nương tay, cư nhiên cam tâm giao ra 1500 tỷ.

Chậc chậc chậc!

Thật là đại thủ bút.

Như vậy, Tô Thanh cũng trực tiếp có thêm 1500 tỷ nhập trướng.

Đúng thế.

Tiến sĩ Carolina lúc đầu thực ra cũng có ý định chia đều với Tô Thanh.

Nhưng sau khi cân nhắc quan hệ giữa Cynthia và Tô Thanh, lại thêm việc nếu nhập vào liên minh, chia đều trên đầu mỗi Trainer thì sự đề thăng đối với liên minh Sinnoh cũng sẽ không lớn, nên bà đã phủ quyết cách chia này.

Tương phản, rơi vào trong liên minh thì 1500 tỷ không lật lên được sóng gió lớn.

Nhưng rơi vào tay Tô Thanh thì lại khác.

Tô Thanh là thương nhân, độ yêu thích đối với tiền tài khẳng định rất cao.

Ngoài ra, xét theo trạng thái mông lung hiện tại giữa Tô Thanh và Cynthia, nếu có thêm 1500 tỷ này, địa vị của Cynthia trong lòng Tô Thanh cũng sẽ tăng lên theo đường thẳng.

Tối thiểu nếu hảo cảm của Tô Thanh đối với Cynthia không tăng, thì hắn cũng sẽ nhớ kỹ khoản vốn 1500 tỷ mà Tiến sĩ Carolina tranh thủ cho hắn.

Đây là một khoản đầu tư tốt.

Đương nhiên rồi, tiền đề đầu tư cũng phải kết hợp thân tình.

Không có thân tình làm trụ cột trong đó, Tiến sĩ Carolina cũng sẽ không đưa ra quyết định táo bạo như vậy, đâu phải thực sự hoàn hoàn toàn toàn chỉ coi trọng lợi ích trong đó. ...

Bất quá, ngẩng đầu, khi tầm mắt Tô Thanh rơi vào trên người Steven và Wallace, Tô Thanh cũng hiểu được.

Xác thực, nếu thật sự để Blaziken của hắn "một xâu mười hai", đến lúc truyền ra ngoài không đơn giản chỉ là vấn đề Tô Thanh phi

thường lợi hại nữa.

Sẽ làm người ta cảm giác Quán Quân vùng Hoenn có phần "thủy" (kém chất lượng) quá lớn.

Phảng phất như vinh dự của họ đều là nhờ làm giả mà có vậy.

Danh tiếng Steven và Wallace thật sự mất hết, đó mới thực sự là được không bù mất.

Dân chúng là như vậy, trong tình huống không biết chân tướng, thường thường sẽ suy nghĩ theo hướng xấu.

Dù sao cũng là ăn dưa (hóng hớt) mà, đương nhiên phải não động đại khai (tưởng tượng bay xa). ...

Ngẩng đầu.

Khi tầm mắt Tô Thanh nhìn về phía trong sân, lúc này Blaziken cũng lần nữa triển khai hành động.

Thân hình vừa động liền rơi xuống trước mặt Aggron của Steven.

Quyền lực khủng bố bạo phát trên người Aggron.

Do lần đầu giao thủ, Blaziken lựa chọn thử nghiệm mang tính thăm dò.

Kết quả dưới sự thử nghiệm, Blaziken một quyền liền khiến thân hình Aggron lùi lại mấy chục mét.

Hiệu quả thị giác có vẻ chấn hám.

Nhưng so với cú va chạm với Mega Metagross trước đó thì khó tránh khỏi kém hơn một chút.

Tạo cho người ta cảm giác Aggron rất mạnh.

Ồ, cũng là một sự trùng hợp không tệ.

Thấy cảnh này, Tô Thanh cũng không khỏi cười thầm.

Thật sự là đúng lúc.

Lần này triệt hồi Blaziken cũng sẽ không dẫn đến mọi người hoài nghi nữa.

Thế là Tô Thanh liền trực tiếp thu hồi Blaziken dưới vẻ mặt kinh nghi của Steven, khiến Steven trong nháy mắt rơi vào trạng thái ngơ ngác.

"Về đi, Blaziken." Lời nói vừa ra, ánh sáng đỏ lập tức ứng triệu bắn ra, rơi vào trên người Blaziken, thu nó thẳng vào trong Luxury Ball (Bóng Sang Trọng).

Điều này cũng thu hút sự chú ý của máy quay tại hiện trường.

Tất cả đạo diễn hình ảnh phân phân chĩa ống kính về phía Tô Thanh, trong lòng fan hâm mộ cũng tràn đầy tò mò.

"???

Không thừa thắng truy kích sao?

Thật đáng tiếc a, Đại thần Tô Thanh vốn có cơ hội trực tiếp lấy một xâu sáu.

Sao lại cho Blaziken về rồi, thật có chút đáng tiếc." "Lầu trên, xác định là lấy một xâu sáu, chứ không phải một xâu mười hai?

Thật đáng tiếc." "Chậc chậc.

Nói thì nói vậy, nhưng so với cái đó, tôi hiện tại càng tò mò con Pokémon tiếp theo Đại thần Tô Thanh phái ra sẽ là con gì?

Blaziken đã mạnh như vậy rồi.

Liệu có phải là Garchomp mang theo trước đó không?

Đó chính là Chuẩn Thần Sinnoh của tôi a.

Hahaha.

Đến lúc dùng Garchomp đánh bại Steven, đám cẩu tử Hoenn cũng sẽ không còn cơ hội kêu gào nữa.” Khán giả Kanto: “.....” “A, tôi cũng tương đối xem trọng Garchomp.

Garchomp chính là một trong những Pokémon mạnh nhất vùng Sinnoh rồi.” ...

“Làm tốt lắm, về nghỉ ngơi đi.” Trước ống kính.

Sau khi thành công thu hồi Blaziken, Tô Thanh cũng vẻ mặt ôn nhu nhìn Luxury Ball trong tay.

Bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve vỏ ngoài Luxury Ball, trông quan hệ giữa Tô Thanh và Blaziken vô cùng thân cận, tri kỷ.

Khiến những người nhìn thấy trong lòng đều nảy sinh một loại cảm giác chua chua.

Ngay sau đó, càng thêm ngoài dự liệu là Luxury Ball trong tay Tô Thanh cư nhiên đáp lại Tô Thanh, rung lên một cái, làm cho người ta cảm giác thật kỳ diệu.

“Oa tắc (Wow), thật ấm áp a, Đại thần Tô Thanh!

Nếu Đại thần Tô Thanh không phải ở bên Cynthia thì tốt biết mấy.” Một thiếu nữ mê trai (hoa si) trong lòng tràn đầy kỳ vọng gõ chữ trên màn hình.

“Ha ha, người phụ nữ ngốc nghếch.

Thèm muốn thân thể ngài Tô Thanh?

Chương 218

Cô soi gương trước đi đã, cô xứng sao?" Người nói là một nữ tính khác, một ngự tỷ cao ráo.

Đối mặt với phát ngôn của thiếu nữ trên màn hình, ngự tỷ tỏ vẻ khinh thường.

"Hahaha, quá chân thực." Phát ngôn này rõ ràng khác biệt cực lớn với hai người trước, tựa hồ là dân mạng tấu hài.

Cứ như vậy, dưới bầu không khí vui vẻ, cơn bão việc Tô Thanh đột ngột thu hồi Blaziken cũng triệt để bị bầu không khí vui vẻ trên kênh chat lấp liếm đi.

Thấy vậy, đám người Tiến sĩ Carolina và thành viên đoàn nghị hội Hoenn đang trốn ở chỗ cũ mới tề tề thở phào nhẹ nhõm.

Tốt quá.

Tên Tô Thanh này rốt cuộc cũng thu hồi Blaziken.

Nhìn sự ràng buộc (bond) giữa Tô Thanh và Blaziken, rõ ràng không phải là thứ mà Pokémon bình thường có thể sở hữu.

Blaziken hẳn là Pokémon khởi đầu (Starter) của Tô Thanh, cũng hẳn là bài tẩy (trump card) trong tay Tô Thanh.

Nếu nói vậy, những Pokémon khác của Tô Thanh thật không nhất định có chiến lực cường đại như thế.

Thậm chí, biểu hiện tốt chút thì Steven còn có cơ hội phản siêu?

Ha ha.

Hiển nhiên đây rõ ràng là đang nói mộng (si tâm vọng tưởng).

Tô Thanh sẽ cho cái cơ hội đó sao?

Quả thực là nằm mơ đi.

Trong tình huống đã thu hồi Blaziken, lúc này Tô Thanh cũng cân nhắc vấn đề Pokémon khác xuất trận. ...

Cân nhắc ánh mắt toàn thế giới đều đang tụ tiêu vào trận chiến này trong khoảnh khắc này, Tô Thanh cũng có tâm muốn triển lộ nắm đấm của bản thân.

Vậy thì nên phái Pokémon nào đây?

Blaziken trong biểu hiện trước đó tuy rằng tỏ ra rất mạnh, thậm chí mạnh đến mức Steven cũng không có sức đánh trả.

Nhưng do Tô Thanh đã thu hồi đối phương, tịnh không để nó đánh bại toàn viên đội hình của Steven, do đó cũng chưa đủ để "nhất chiến phong thần" (một trận thành thần).

Đã như vậy, nếu Tô Thanh muốn dựa vào trận chiến lần này để nhất chiến phong thần, tất phải phái ra Pokémon càng thêm cường lực.

Trong số đông đảo Pokémon của Tô Thanh, kẻ có đủ điều kiện như vậy thật không thiếu.

Ví dụ như mấy con Thần Thú kia.

Vậy thì, đã quyết định muốn phái Thần Thú xuất trận, thì nên phái ai đây?

Tô Thanh lâm vào trầm tư.

Cuối cùng, lược vi tư tác (suy nghĩ) một lát, Tô Thanh quyết định lựa chọn sử dụng Darkrai Dị Sắc (Shiny Darkrai).

Một mặt là vì Shiny Darkrai là con Thần Thú đầu tiên Tô Thanh đích thân rút được trong cửa hàng.

Mặt khác, nguyên nhân Shiny Darkrai có độ ưu tiên cao hơn

Suicune là vì Darkrai là Thần Thú vùng Sinnoh.

Còn về Suicune, nó được biết đến nhiều hơn với tư cách là Tam Thánh Thú của vùng Johto, sứ giả du tẩu nhân gian của Ho-Oh.

Cân nhắc duyên cớ văn hóa địa phương, Tô Thanh cuối cùng phủ quyết ý định phái Suicune tham chiến, mà trực tiếp phái ra đại biểu Thần Thú của vùng Sinnoh.

Bad Dreams God (Thần Ác Mộng), Darkrai!

"Vậy thì, trận chiến này nhờ cậy vào mày." Hít sâu một hơi.

Tầm mắt đối thượng với thành viên đoàn nghị hội Hoenn ở xa xa, Tô Thanh cũng nhìn thấy vẻ thiết hỷ (mừng thầm) trong thần tình bọn họ.

Hiểu rõ Pokémon tiếp theo mình sẽ phái lên là gì, trong lòng hắn cũng không khỏi âm thầm cảm thấy chút hứa khả bi cho bọn họ.

Ha ha.

Tưởng tôi rút Blaziken xuống là các người có cơ hội giành thắng lợi sao?

Sợ là nằm mơ giữa ban ngày.

Thật tưởng tôi giống não tàn (thiểu năng) như các người nghĩ à?

Huống hồ Pokémon lần này Tô Thanh muốn phái ra chính là một con Thần Thú.

Tôi lấy Thần Thú Dị Sắc (Shiny) ra nghiền ép Quán Quân thì không có vấn đề gì chứ.

Fan hâm mộ biết được khủng hoảng cũng sẽ không nói gì, dù sao một bên là Thần, một bên là Pokémon bình thường, giữa hai bên có sự chênh lệch một trời một vực.

Thắng bại cũng sớm đã chú định. ...

Như thế này, đám lão già kia hẳn là cũng có thể thừa thụ được.

Amen, cầu nguyện điểu nhân (người chim) có thể phù hộ các ngươi.

Tô Thanh thầm nghĩ.

Nói như vậy, Tô Thanh cũng xác thực không có vi ước (phá vỡ giao kèo).

Tịnh không để Steven và Wallace thân bại danh liệt.

Lại sẽ để Tô Thanh một trận thành thần.

Có thể nói nhất tiễn song điêu, nhất cử lưỡng đắc.

Vèo vèo vèo!

Dòng ánh sáng đỏ dĩ nhiên đã triển hiện trong quá trình này.

Khoảnh khắc Luxury Ball kim quang lấp lánh mở ra, một cỗ khí tức siêu cường tịch quyển (quét ngang) đương trường, khiến tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Khí thế thật mạnh.

Xong rồi.

Cảm nhận được cỗ khí thế này xuất hiện, ở phía đối diện Tô Thanh, trong đầu Steven cũng có một phán đoán chiến đấu lần nữa.

Lại một con Master?

Hơn nữa thực lực Đại sư của con này rõ ràng còn mạnh hơn Blaziken mà Tô Thanh phái ra trước đó.

Nghĩ tới đây, biểu tình Steven nhìn về phía Tô Thanh trước mặt cũng trở nên cuồng nhiệt.

Tuy biết trận chiến này, kết quả cuối cùng sẽ là Tô Thanh giành

thắng lợi.

Nhưng dù vậy, Steven lại không hề khí nỗi (nản lòng).

Tương phản, do gặp được một tuyệt thế thiên tài như Tô Thanh, tâm tình của Steven tỏ ra cao kháng (phấn khích).

Trải qua mộng bức (ngơ ngác) ban đầu khi bị Tô Thanh dùng Blaziken đánh bại Chuẩn Thần, sau khi thích ứng, Steven ngược lại có thể dùng tâm thế bình thường nhất để ứng đối Tô Thanh.

Thậm chí thần tình nhìn về phía Tô Thanh còn mang theo chút ít sùng bái.

"Tô Thanh sao?" Thâm sâu nhìn thoáng qua Tô Thanh, Steven cũng khắc sâu cái tên này vào tận đáy lòng.

Đồng thời, cùng với việc ánh sáng đỏ tiêu tán, sự tình ngoài dự liệu đã xảy ra.

Hiện trường tịnh không xuất hiện thân ảnh chân thực của Pokémon, mà trực tiếp xuất hiện một đoàn Haze (Sương mù đen/Bóng tối), trầm tịch trên mặt đất.

Ống kính dần dần kéo lại gần, cho một cú đặc tả (close-up).

Fan hâm mộ đang xem tivi cũng trong khoảnh khắc này phân phân nhận ra đoàn hắc ảnh trên mặt đất kia.

"Hả, là Pokémon hệ Ghost (Ma)?" Thấy tình hình này, các Trainer nhìn thấy cảnh này đều phân phân suy đoán.

Nhiên (nhưng) sự thật có phải là Pokémon hệ Ghost không?

Đương nhiên là không.

"Aggron, Động Đất (Earthquake)." Dẫu biết con Pokémon này sẽ không phải đối thủ, nhưng Steven lại cũng sẽ không từ bỏ trận chiến trước mắt.

“Đạp đạp!” Nghe theo chỉ huy của Steven, Aggron gần như không có bất kỳ do dự nào, liền đem sức mạnh toàn thân hội tụ vào bốn cái chân thô to.

Thân hình vừa lay động, càng trực tiếp làm cho cả đại địa rung chuyển (Earthquake).

Cũng ảnh hưởng đến mọi người xung quanh.

Bị ảnh hưởng bởi sóng va chạm (Tackle), mọi người phân phân vội vàng lùi lại mấy bước.

Tìm kiếm một nơi đơn độc, nửa ngồi xổm xuống mới ổn định được thân hình.

Nếu muốn nói thật thì tồn tại chịu ảnh hưởng lớn nhất trong sân đương nhiên là mấy anh đạo diễn quay phim.

Đạo diễn đáng thương chỉ có thể gắng gượng vác máy quay trên vai rồi nghiêm túc quay chụp.

Có một số người vận khí tốt thì tùy thân mang theo Pokémon hệ Flying (Bay), vội vàng phóng Pokémon ra, nhảy lên lưng đối phương bay trực tiếp trên không trung. ...

Đạp đạp!

Cùng với sóng chấn động liên tục từ bàn chân Aggron khuếch tán ra, sự rung lắc của sân bãi cũng ngày càng dữ dội.

Chương 219

Chỉ là, sự tình ngoài dự liệu đã xảy ra.

Theo chấn nguyên không ngừng khuếch tán, hắc ảnh dưới đất lại thủy chung không chịu lộ ra thân hình, giống như đang ngủ vậy.

Căn bản không chịu ảnh hưởng của Động Đất.

Lần này cũng thu hút không ít sự quan chú của mọi người.

Nhưng sự quan chú này cũng không dài lâu.

Không lâu sau, do trong sân xuất hiện dị biến mới, có thể nói là đã phái ra Pokémon mới, nên sự quan chú này cũng triệt để tiêu tán đi.

Nhưng đối với những Trainer vẫn luôn lưu tâm quan sát Pokémon của Tô Thanh, thì tỏ ra không hữu hảo chút nào.

Tô Thanh cứ mãi không để Pokémon lộ ra thân hình chân chính khiến tâm tình bọn họ cũng vô cùng phiền táo, gấp đến mức như kiến bò trên chảo nóng.

"Động Đất đều không có biện pháp bức nó ra, Aggron chưa ăn no cơm sao?!" Tình huống hiện trường cũng khiến fan hâm mộ thầm lo lắng không thôi, bắt đầu nghi ngờ thực lực của Aggron.

Chỉ là cũng không phải vậy.

Tô Thanh đối mặt là ai chứ?

Đó là Steven.

Steven không phải đối thủ của Tô Thanh, nhưng cũng là tồn tại có thực lực khá cường kính trong số tất cả Quán Quân trên thế giới.

Nếu Steven đều không làm được, vậy thì có thể làm sao? ...

Ở một bên, kiến thức hành động của Aggron, bên phía Wallace cũng chỉ huy phái ra Pokémon mới, Milotic. ...

Thân là bài tẩy (trump card) của Wallace, Milotic cũng xác thực không phụ danh xưng Pokémon đẹp nhất.

Đương nhiên, tiêu chuẩn bình phán "đẹp nhất" tịnh không phải là duy nhất.

Sở gọi là văn vô đệ nhất, vũ vô đệ nhị, vẻ đẹp cũng đồng dạng như thế.

Bản thân không cách nào dùng thủ đoạn vật lý để bình giới (đánh giá), cho nên sẽ không có đệ nhất chân chính.

Bất quá dù như vậy, nói một cách tương đối, Milotic của Wallace có thể đạt được danh hiệu Pokémon đẹp nhất, cũng đủ để thấy được mị lực của đối phương.

Hiện trường, Milotic vừa mới xuất tràng liền trực tiếp triển hiện ra thân đoạn tuyệt đối.

Thân tư ưu mỹ.

Từng đạo thủy vụ thanh lương (mát mẻ) hiện lên xung quanh Milotic, lộ ra năng lực khống thủy (điều khiển nước) xuất sắc.

Dưới sự tôn lên của khí vụ màu xanh lam, một cỗ mị lực biệt dạng (khác biệt) bao trùm toàn thân Milotic.

Khiến Milotic có thêm một cỗ khí chất đặc thù, dẫn người chú ý.

Chỉ tiếc là, tiên tại lý (về mặt địa lợi) tại hiện trường, trong tình huống không có nước đối với Milotic mà nói là có điều di hám (tiếc nuối).

Không đủ để chống đỡ Milotic triển hiện ra toàn bộ vẻ đẹp.

Sân bãi nơi này gần như không có bất kỳ thủy phân nào, tương

phản bùn đất lại không ít.

Vì vậy, khi thân thể xuất hiện trên bùn đất, Milotic hơi có chút không vui.

Giữa đôi lông mày thậm chí xuất hiện chút hứa bất nại (mất kiên nhẫn).

Hai con mắt to hơi nhíu lại, nhìn qua tựa hồ bài xích hoàn cảnh trước mắt.

Nhưng biểu hiện như vậy rơi vào trong mắt nhân loại lại có vẻ biệt trí (độc đáo).

Có loại cảm giác đặc biệt khả ái, tinh nghịch.

Ngoài vẻ đẹp ra lại có chút gần gũi với đời sống.

Trông vô cùng chấn hám.

“A a a!!!

Milotic của Wallace a, đẹp quá, thực sự đẹp quá.

A vĩ chết rồi (Awsl - A wěi sǐ le - Tôi chết mất)!” “Awsl!” “A tôi chết mất!

Milotic đẹp quá đi, trời đất ơi.

Độc thân lâu ngày, nhìn một con Pokémon cũng thấy mày thanh mục tú, tôi có còn cứu được không?” Người nói lời này hiển nhiên là một dân mạng sa điêu (ngốc nghếch hài hước).

Ngôn ngữ có vẻ bạch si, vô não, nhưng lại có thể hoàn mỹ khuấy động bầu không khí.

Hẳn là một người lạc quan, tâm địa không tệ.

Rõ ràng là muốn làm sôi nổi bầu không khí.

Nhưng nhiều hơn cả thế, điểm quan chú của đại đa số người tại

hiện trường thực ra là ở trên mức độ xinh đẹp của Milotic.

Do đó những dòng bình luận (đạn mạc) tiếp theo cũng tề xoát xoát xuất hiện một lượt chữ "A vĩ chết rồi" chỉnh tề.

Chẳng khác nào chữ "xứng đôi" trước đó.

"Hahaha, A vĩ loạn táng cương (Bãi tha ma của A vĩ)." ...

Trong nháy mắt, cùng với việc Milotic của Wallace lộ ra thân hình, fan hâm mộ cũng phân phân đào túy (say mê) trong thân tư của Milotic. ...

Dư quang liếc nhìn Milotic xuất hiện trong sân, con Milotic này của Wallace xác thực được tỉ mỉ bồi dưỡng, cũng không hổ là bài tẩy của Coordinatior (Nhà điều phối) đỉnh tiêm.

Độ bồi dục (nuôi dưỡng) cũng như trình độ tịnh lệ (đẹp đẽ) của cơ thể có thể nói là đã đạt đến cực hạn của Milotic.

Đã làm được tất cả những gì hiện tại có thể làm.

Không phụ danh xưng bài tẩy.

Nghiêm túc đánh giá dáng vẻ của Milotic, Tô Thanh cũng đồng dạng tán đồng.

So với nửa thân dưới, nhan sắc nửa thân trên của Milotic xác thực không tệ.

Đôi mắt mị hoặc kia, cùng với trang sức da dẻ độc đáo đó.

Mỗi một chỗ đều tản phát ra mị lực chí mạng.

Nhưng đáng tiếc, không có nước biển hoặc nước hồ che giấu, thân hình Milotic cũng trực tiếp bại lộ toàn bộ.

Không có mặt nước ngăn cách, trực tiếp khiến người ta nhìn thấy chỗ giao giới giữa nửa thân trên và nửa thân dưới của nó, có chút phá

hoại mỹ cảm tổng thể.

Cấu trúc loại đó thực sự khiến Tô Thanh nhìn không thoải mái, cũng chính vì vấn đề này, Tô Thanh mới càng thích Dragonair có thể thái ưu mỹ hơn, chứ không phải Milotic.

"Garchomp, chuẩn bị sẵn sàng để thế giới thưởng thức sự mạnh mẽ của ta chưa?!" Hiện trường, trong lúc Tô Thanh đang thưởng thức thân tư của Milotic, sau khi trầm tịch một nửa trận đấu, Cynthia cũng đã chuẩn bị sẵn sàng toàn lực tiến công.

Dù sao đối mặt với bài tẩy của Wallace, Cynthia cũng không thể không cẩn thận đối đãi.

Khi nói chuyện, bàn tay trắng nõn thon dài cũng giơ lên cao.

Khoảnh khắc cánh tay ngọc ngà (phu nhược ngưng chi) kia xuất hiện liền thu hút không ít sự chú ý.

Thậm chí ngay cả Tô Thanh ở bên cạnh cũng không kìm được hơi liếc mắt nhìn sang Cynthia.

Chú ý một màn quen thuộc này, mọi người tại hiện trường đương nhiên cũng có phản ứng đồng dạng.

Đặc biệt là mấy anh đạo diễn máy quay, đối với ống kính hiện trường có sự bắt nét mẫn cảm hơn người tinh.

Khi Cynthia làm ra động tác, máy quay liền tụ tiêu vào đó, cho một cú cận cảnh đặc tả.

"???" Khó tin nhìn vào chiếc vòng tay đặc thù mà Cynthia đeo trên cổ tay tinh xảo trắng nõn.

Hình như không lâu trước đó đã tận mắt thấy trên cánh tay Tô Thanh.

Lúc đó là để tiến hành Mega cho Blaziken.

“Hít!!

Tôi phát hiện ra cái gì đây?

Đá Mega Evolution (Mega Stone).

Nhưng kiểu dáng này....., vòng tay tình nhân.

Chuyện tình cảm đã được xác thực (tọa thực)?” Một vị fan hâm mộ to gan suy đoán.

“Đừng mà!!!” “Đừng!

Ôm đi nam thần Tô Thanh, tôi không hẹn.” Hiển nhiên, hai vị này đều là fan nữ.

Trong thời gian ngắn ngủi, một trái tim thiếu nữ đã đắm chìm dưới nhan sắc và thực lực siêu tuyệt của Tô Thanh.

“Học sinh tiểu học phát hiện điểm mù (hoa điểm).” Đồng dạng, hiện trường hiển nhiên có không ít dân mạng sa điêu đang phân phân trêu đùa (Play Rough).

“Hahaha!” ...

“Tiến hóa đi, Garchomp.” Không có bất kỳ do dự nào.

Khi cổ tay giơ lên, Cynthia đã chuẩn bị sẵn sàng muốn Mega, hiện tại sao có thể dừng lại động tác trong tay?!

Chương 220

Ngón tay nhẹ nhàng điểm lên Đá Mega, từng đạo bạch quang cũng đã phun trào ra.

Lần này cùng với việc Cynthia thành công tiến hành Mega, đạo diễn hiện trường cũng đều vô cùng có mắt nhìn rồi.

Không cần các Tiến sĩ ở các nơi gọi điện thoại, họ phân phân kéo thẳng ống kính đến trước người Cynthia.

Tỉ mỉ quan sát và quay chụp lại toàn bộ quá trình ánh sáng trắng từ lúc bắt đầu xuất hiện, rồi dần dần ngăn cách tầm mắt.

Sau đó càng toàn trình quan chú luồng sáng trắng bay thẳng vào trong sân.

Với một tốc độ cực nhanh, trực tiếp nhanh chóng nhập vào cơ thể Garchomp.

Và liên tục không ngừng thâu tống (truyền tải).

Đem toàn bộ thân hình Garchomp dần dần nhấn chìm.

Cuối cùng triệt để bao bọc trong bạch quang.

Bạch quang sung doanh (đầy đặn) trực tiếp thắp sáng Ánh sáng Tiến hóa chói lòa.

Ánh sáng đặc thù cũng khiến tất cả những người nhìn thấy phân phân cảm thấy thư sảng (dễ chịu) không thôi, tâm tình thư sướng.

Vèo vèo vèo!

Quang hoa (ánh sáng) trắng bạc dần dần biến mất, khi quang hoa tan đi, Garchomp trong sân thể hình cũng đã phát sinh chuyển biến cực lớn.

Từ dạng thường (Normal), chuyển biến thành Mega Garchomp.

Khác với Garchomp bình thường, thể hình Mega Garchomp cao lớn hơn so với trước khi Mega.

Phần đầu và vai thì trở nên tiêu sấu (gầy) hơn một chút để tiện cho hành động.

Hai bên bụng mọc ra 5 cặp gai xương trắng, có lợi cho công kích cận chiến.

Trên đầu gối cũng mọc ra một đôi gai nhọn dài màu đỏ, năng lực cận chiến được nâng cao đáng kể.

Bởi vì duyên cớ năng lượng dư thừa, hai tay và cánh bay của Mega Garchomp cũng trong quá trình tiến hóa dung hóa (tan chảy/biến đổi) thành hình dạng lưỡi hái khổng lồ.

Nhìn qua vô cùng hung hãn, uy lực khi thực sự sử dụng càng là vô cùng.

Có thể nói Garchomp Mega Evolution là sự diễn biến sinh ra hoàn hoàn toàn toàn vì tấn công.

Tất cả mọi sự biến hóa đều đang kiệt tận toàn lực hướng về phía tiến công.

“Garchomp, Long Thần Kích (Dragon Rush)!” Mega Evolution hoàn tất, Cynthia liền chuẩn bị sẵn sàng tấn công.

Sự thật là Cynthia tấn công cũng không sai (vị).

Sau khi Mega Evolution, bản thân Garchomp vô cùng mong chờ chiến đấu cận thân (Close Combat).

Vì vậy trong sát na nghe thấy lệnh Long Thần Kích, Garchomp liền hưng phấn gào thét, huy vũ lưỡi hái trên hai tay.

Nó cấp tốc nhảy vọt về phía trước, thân hình trong lúc nhảy động

càng trực tiếp bay vút lên không trung.

Một đôi lưỡi hái liên liên huy vũ, vẽ ra từng đạo đao quang màu vàng trong không trung.

“Milotic, Thủy Pháo (Hydro Pump)!” Dù tận mắt chứng kiến Garchomp Mega Evolution, trong lòng dâng lên một loại dự cảm bất tường, nhưng Wallace chỉ huy vẫn tương đương tận trách.

Tịnh không vì đối phương Mega Evolution mà không ôm bất kỳ hy vọng nào với trận chiến này.

Toàn lực phối hợp với Milotic.

Vèo vèo vèo!

Theo việc cái miệng của Milotic hơi hơi mở ra, nguyên tố Thủy phong phú trong cơ thể liền vận tác, cực nhanh hội tụ về phía yết hầu Milotic.

Dòng nước bành trướng trực tiếp biến thành hình trụ tròn, bộc phát ra phía trước người.

Ào ào ào!

Nước bắn tung tóe tứ phía.

Cột nước thô to gần như không có chút đình đốn nào, liền bắn thẳng về phía Mega Garchomp trên không trung.

Uỳnh một tiếng!

Khi Thủy Pháo oanh kích trực tiếp lên người Mega Garchomp, hiện trường cũng phát ra tiếng vang cực lớn.

Tiếng nổ gần như trực tiếp che lấp tiếng Động Đất trong trận chiến, cũng che lấp luôn động tĩnh do Aggron tạo ra.

Tận mắt chứng kiến một màn này phát sinh, khán giả tại hiện

trường trong khoảnh khắc này tim đều thót lại, tò mò rốt cuộc ai đã giành được thắng lợi.

Khi Thủy Pháo nhấn chìm toàn bộ thân hình Mega Garchomp, tất cả những fan hâm mộ ủng hộ Sinnoh, hoặc ủng hộ Tô Thanh và Cynthia, tâm tình càng căng thẳng không thôi.

Trong lòng thầm cầu nguyện cho Garchomp.

Nhưng ngay sau đó, suy nghĩ của những người này lại vì biến hóa trong sân mà lần nữa phát sinh chuyển biến.

Tình huống hiện trường dưới sự nỗ lực của Mega Garchomp đã phát sinh phản chuyển (đảo ngược) cực lớn.

Dựa vào song đao lăng lệ, Mega Garchomp của Cynthia cư nhiên thoát khỏi cú húc (Tackle) của Thủy Pháo.

Trực tiếp huy vũ lưỡi hái khổng lồ trên hai tay chém cột nước ra làm hai nửa, sau đó thân hình áp sát trước mặt Milotic.

Lưỡi hái màu vàng nâu phối hợp với sức mạnh màu xanh lục kia trực tiếp tác dụng lên người Milotic.

Phát ra một tiếng "Uỳnh"!

Uy lực của Long Thần Kích toàn bộ từ trên lưỡi hái bạo phát ra.

Oanh bay cơ thể Milotic ra ngoài, thân thể đập (Tackle) thẳng xuống mặt đất.

Dấy lên không ít bụi trần.

Mặt đất cũng trực tiếp bị va chạm tạo thành một cái hố sâu.

"!" Thống thiết (đau xót) nhìn thoáng qua vết thương trên người Milotic, Wallace lúc này cũng đau lòng không thôi.

Đặc biệt khi tầm mắt chuyển di lên người Milotic, nhìn thấy vết

hằn đỏ thật sâu trên đó, trong lòng Wallace càng dâng lên nồng đậm lo âu.

Chỉ là chiến đấu vẫn đang tiếp tục.

Wallace trong lòng lo lắng cho an nguy của Milotic, nhưng bản năng thân là Trainer chỉ dẫn hắn phải tiếp tục đưa ra chỉ lệnh.

Do đó cũng chỉ có thể cố nén lo âu trong lòng, lựa chọn tiếp tục.

"Không vấn đề gì chứ, Milotic." "Ô mễ ~!" Hiển nhiên, thể lực Milotic rất xuất sắc.

Chính diện thừa thụ một đòn Long Thần Kích (Dragon Rush) nghênh diện va chạm, Milotic lại vẫn có thể với một tốc độ cực nhanh chỉnh lý tốt thân hình.

Sau đó trọng tân khôi phục năng lực hành động, tiến vào trạng thái bị chiến (sẵn sàng chiến đấu).

"Chịu đựng được sao?

Quả nhiên không hổ là bài tẩy của Wallace." Âm thầm đánh giá động tác của Milotic một chút, Cynthia trong lòng cảnh giác không thôi.

Tuy trên tràng diện nhìn qua Cynthia chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, sở hữu quyền chủ động tuyệt đối.

Nhưng chiến trường chung quy là chiến trường, thuấn tức vạn biến.

Không ai có thể phân thần trên chiến trường, có thể nghiền ép đối thủ.

Tô Thanh: "Hình như tôi làm được, 233 (Haha)." Trong tình huống sơ sẩy một chút, lơ là một cái liền sẽ bại bắc là chuyện thường có.

"Garchomp, Tác Động Giga (Giga Impact)." Vèo vèo vèo.

Theo chỉ lệnh hạ đạt, thân hình Garchomp trực tiếp hóa thành dạng thức như một chiếc máy bay phản lực.

Thân hình di động gần như thành một đường thẳng.

Khí lưu màu trắng hoàn nhiễu (bao quanh) đỉnh đầu Garchomp.

Cơ thể trực tiếp hóa thành một đạo trực tuyến lao về phía Milotic đang bị đánh bay.

"Milotic, Tiếng Nói Mê Hoặc (Disarming Voice), tiếp đó là Lốc Xoáy (Twister)." Wallace khẩn trương nói.

Khi nói chuyện, hai con Pokémon trong sân cũng từng người thi triển tuyệt chiêu của mình.

Trương khai miệng, Milotic trực tiếp ngâm xướng, trong sân đấu mở ra AOE (phạm vi tấn công) diện rộng.

Liên đới cả Shiny Darkrai đang trốn trong bóng tối (âm ảnh) cũng chịu ảnh hưởng nhất định, bộc lộ ra một tia khí tức.

Dù sao hệ Dark (Ác) cũng bị hệ Fairy (Tiên) khắc chế.

Tiếng Nói Mê Hoặc của Milotic, có tác dụng.

Ngay sau đó, khi Tiếng Nói Mê Hoặc (Disarming Voice) đã gây sát thương cho Darkrai cũng như Garchomp, mắt thấy Garchomp đang lao tới gần, Milotic một lần nữa thay đổi phương thức tấn công.

Thân hình nó lóe lên, nhanh chóng kéo giãn khoảng cách với Garchomp, điều chỉnh phương vị, sau đó tức thì tung ra một chiêu Lốc Xoáy (Twister).

Tuy uy lực không quá xuất sắc, nhưng ít nhất nó cũng ẩn chứa sức mạnh hệ Rồng, có khả năng khắc chế nhất định đối với Garchomp cũng thuộc hệ Rồng.

Sào sào sào!

Cuồng phong cuốn lên.

Do thời gian tích tụ không nhiều, quy mô ban đầu của Lốc Xoáy không lớn, chỉ cao cỡ hai người trưởng thành, chưa phát huy sức mạnh đến cực hạn.

Gió rít gào trên mặt đất, cuốn theo đất đá bụi mù, tạo nên uy thế không nhỏ, trông cũng khá đe dọa.

Chương 221

Duy trì Tấn Công Nhanh (Quick Attack), Mega Garchomp lao thẳng vào Lốc Xoáy.

Cuồng phong trực tiếp nuốt chửng Garchomp vào trong.

Dần dần, chịu đựng sự đau đớn khi da thịt bị gió cắt, thân thể Garchomp cũng bắt đầu run rẩy đôi chút, dường như có cảm giác sắp bị cuồng phong xé toạc.

Nhưng tình huống này không kéo dài bao lâu, chỉ mê hoặc được Mega Garchomp lúc ban đầu.

Đợi khi Garchomp thích ứng được, nó lao đi như chốn không người.

Nó trực tiếp chọn cách phớt lờ Lốc Xoáy đang bao vây mình.

Sau khi quen dần, cơ thể Garchomp đã không còn chút khó chịu nào.

Ngay lập tức, thân hình nó lao thẳng xuống, mang theo luồng khí lưu màu trắng bao quanh, húc thẳng vào Milotic. "Rầm" một tiếng.

Milotic tránh cũng không thể tránh.

Tốc độ của Mega Garchomp quyết định độ chính xác của kỹ năng.

Lại thêm việc vừa mới chui xuống đất khiến tốc độ bị giảm, khả năng né tránh của Milotic thực sự có hạn.

Mega Garchomp cứ thế ngạnh kháng Lốc Xoáy, lao đến trước mặt Milotic.

Khoảnh khắc phá tan Lốc Xoáy, nó dồn toàn bộ sức mạnh lên người Milotic.

Cự lực cuồng bạo mang lại hiệu quả siêu việt (super effective).

Chỉ một kích, Milotic đã bị đánh bay lên không trung.

Đôi mắt nó khép hờ, trông như sắp mất khả năng chiến đấu. "Garchomp, Long Nộ (Dragon Rage)!" Thấy đòn tấn công hiệu quả, trong lòng Cynthia cũng nảy sinh dục vọng chiến thắng.

Cô lập tức ra lệnh một đòn tấn công tầm xa.

Nhìn hậu quả mà Tác Động Giga (Giga Impact) vừa gây ra, thể lực của Milotic hiện tại có thể nói đã rớt xuống điểm đóng băng.

Chỉ cần bồi thêm một đòn nữa là sẽ mất khả năng chiến đấu.

Một chiêu Long Nộ là đủ để hạ gục Milotic triệt để. "Về đi, Milotic." Mắt thấy Milotic sắp thua, Wallace trực tiếp giơ Pokeball trong tay phải lên.

Tia sáng đỏ chiếu ra, trúng ngay vào Milotic đang bay ngược giữa không trung.

Sau đó, thân thể thon dài của Milotic hóa thành luồng sáng đỏ, dần dần bị thu vào trong Pokeball.

Đồng thời, nương theo tia sáng đỏ thu liễm, một quả cầu năng lượng màu xanh lam (Dragon Rage) cũng bay tới đúng như dự đoán, áp lực không khí ập vào mặt.

Cảm giác bá đạo đó khiến Wallace không khỏi kinh ngạc.

Nếu đòn này đánh trúng Milotic, nó sẽ không cho Milotic bất kỳ cơ hội phản kháng nào, chỉ làm tăng thêm thương vong.

Chọn cách đối đầu trực diện lúc này là không thích hợp.

Vù vù vù!

Khi mục tiêu biến mất, mang theo uy áp hệ Rồng, Long Nộ trực

tiếp oanh tạc lên trời cao.

Từ một khối cầu năng lượng màu xanh lam, nó dần hóa thành một chấm đen nhỏ, rồi biến mất hoàn toàn.

Đám đông chứng kiến cảnh này vô cùng chấn động. "?!

Không thu hồi thì Milotic chắc chắn thua rồi nhỉ?" Một cư dân mạng khách quan nói. "Đánh không lại thì thu hồi?

Chơi bẩn vậy?!" "Haha, lầu trên nóng tính thế?

Cái gì gọi là đánh không lại thì thu hồi là chơi bẩn?!

Đây không phải là một phần của chiến thuật sao?

Chẳng lẽ đi khiêu chiến Đạo Quán, thấy Pokemon trạng thái không tốt thì không được thu hồi để thay thế à?" Hiển nhiên, thao tác này của Wallace lại ảnh hưởng trực tiếp đến khán giả đang xem thi đấu, khiến họ thảo luận sôi nổi.

Tại hiện trường, sau khi làm ra hành động này, trên mặt Wallace hiện lên một tia áy náy.

Dưới ánh mắt của Cynthia, anh chủ động giải thích: "Ván này tôi thua.

Đấu lại đi." Nói xong, ánh mắt Wallace nhìn về phía Pokeball trong tay, có chút giống với kiểu của Tô Thanh, ôn nhu vuốt ve nó.

Một lát sau anh mới cất đi, rồi lấy ra một quả cầu trắng đỏ khác.

Sự việc đến nước này, tình hình hiện trường đương nhiên cũng trở nên rõ ràng.

Wallace thu hồi Milotic cũng không phải để nó tiếp tục tham gia chiến đấu sau đó, mà là trực tiếp chọn chủ động từ bỏ suất đấu của Milotic.

Chủ động thu hồi chỉ là để Milotic chịu ít sát thương hơn mà thôi.

Cảnh tượng này rơi vào mắt khán giả một cách hoàn hảo, cũng dạy cho không ít người một bài học.

Sau khi một số khán giả không hiểu ý nghĩa lên tiếng, liền có những người nhiệt tình giải thích lại.

Mọi người mới vỡ lẽ, thì ra còn có loại thao tác này.

Nguyên bản những khán giả cảm thấy Wallace có chút vô sỉ, giờ đều đã thay đổi cái nhìn về anh.

Từ chỗ bị phần lớn mọi người phản đối, đến hiện tại, ngược lại quyết định của Wallace dường như mới là chính xác thực sự.

Cùng lúc đó, khi Mega Garchomp thành công đánh bại Milotic, chiến trường bên phía Tô Thanh và Steven cũng chính thức nổ ra tranh đấu.

Chịu một cú húc của Tiếng Nói Mê Hoặc, cái bóng đen kịt kia không định tiếp tục ẩn nấp trong lòng đất.

Thân hình di chuyển với tốc độ cực nhanh, lao đến trước mặt Aggron. "?!" Kinh ngạc quan sát chiến trường, một giây trước Steven cảm giác cái bóng đen kia rõ ràng đang ở trung tâm chiến trường.

Nhưng giây tiếp theo, bóng đen ở trung tâm biến mất.

Trong lúc vội vàng chỉ kịp thấy một khối vật thể đen kịt không nhìn rõ, lướt ra sau lưng Aggron.

Đợi khi vật thể màu đen dần dần dừng lại, định thần nhìn kỹ, Steven mới thực sự thấy rõ thân phận thật sự của cái bóng đó. "Hít!???

Không phải thật chứ!" Kinh ngạc quan sát con Pokemon đang lơ lửng giữa không trung kia.

Nhìn thân tư khác thường, cũng như dải màu đen kéo dài từ vai như thác nước, phối hợp với ba cái vuốt đang lập lòe hắc quang chói mắt và cấu trúc cơ thể hình đồng hồ cát. "Thần thú trong truyền thuyết của Sinnoh?

Darkrai?!" Trong nhất thời, nhận ra thân phận của Darkrai, tâm trạng của Steven cũng trở nên hơi phức tạp.

Đối mặt với cường địch như vậy, Steven đương nhiên hưng phấn.

Nhưng bên cạnh sự hưng phấn, đối với một trận chiến tất bại, trong lòng Steven lại khó tránh khỏi có thêm một tia bi ai cho thực lực yếu kém của mình.

Sau lần này, tâm thái của Steven sẽ có sự chuyển biến cực lớn.

Tuy nhiên, do thân phận đối phương là Thần thú trong truyền thuyết, tâm trạng bi quan của Steven đồng thời cũng xuất hiện vài tia may mắn.

Dù sao bại trong tay Thần thú, vẫn đỡ hơn là bại trong tay con Blaziken trước đó.

Blaziken: "Nói tiếng người đi?!" Thần thú mà, ai cũng biết, trong tình huống bộc phát toàn bộ chiến lực, có thể ảnh hưởng đến gần như cả một thành phố hoặc cả một lục địa.

Bại dưới tay tồn tại như vậy, Steven cảm thấy cũng không phải là không thể chấp nhận.

Thậm chí còn có những vị như Arceus, Thần Thời Gian Dialga, Thần Không Gian Palkia, cùng Chúa Tể Phản Chuyển Giratina, bốn vị này đều có thể ảnh hưởng cả thế giới.

Đương nhiên còn nhiều nữa, nhưng xét về số lượng, vùng Sinnoh là nơi có nhiều Siêu Thần thú nhất.

Các vùng khác tối đa cũng chỉ một hoặc hai con. "?!" "Vãi chưởng, tôi không nhìn nhầm chứ?

Hình như là ở vùng Sinnoh chúng tôi." "Trời ơi, Thần Ác Mộng (Bad Dreams God) Darkrai!!" "Vãi thật, người đàn ông ngay cả Thần thú cũng thu phục được sao?

Người như vậy Steven thật sự có thể chiến thắng à?!" Trong nháy mắt, khi thân hình Darkrai lộ diện, trải qua sự ngỡ ngàng ban đầu, cùng với sự phổ cập kiến thức của phần lớn fan hâm mộ hiểu biết về Thần thú, đám đông tại hiện trường cũng lần lượt biết được thân phận và thực lực hùng mạnh của Darkrai.

Sự chuyển biến tâm thái và việc được bổ sung kiến thức khiến các fan đang theo dõi trận đấu tập thể bùng nổ.

Thần thú đó, đây là Thần thú đó!

Mẹ nó đánh kiểu gì?

Lấy đầu ra mà đỡ à?

Bất giác, dù là fan tại hiện trường hay fan qua màn hình TV, khi nhìn Steven đối chiến với Tô Thanh, cũng không khỏi cảm thấy lo lắng thay cho Steven.

Đặc biệt là khán giả tại hiện trường, ánh mắt họ nhìn về phía Steven tràn đầy sự đồng cảm.

Ánh mắt đông đảo cùng tập trung vào người khiến Steven đột nhiên cảm nhận được một loại cảm giác khác lạ. "Khụ khụ!" Cái cảm giác trở thành tiêu điểm của mọi người này thật sự có chút không quen.

Chương 222

Nếu là ánh mắt ngưỡng mộ thì còn chấp nhận được, nhưng giờ ánh mắt mọi người chuyển thành đồng cảm, trong lòng Steven khó chịu vô cùng.

Vấn đề là mọi người đều im lặng quan chú, lại không tiện mở miệng nói chuyện, thật sự khó xử. ..... "Mẹ nó, giở trò quỷ gì vậy?!" Vô ngữ quan sát Thần Ác Mộng Darkrai trong sân, vị lão giả thuộc hội đồng liên minh Hoenn tức điên.

Thân là nghị viên, kinh nghiệm của ông ta rất phong phú, từng trải qua thời đại bóng tối, thậm chí tận mắt chứng kiến ảnh hưởng ác liệt khi Thần thú đại náo đô thị.

Do đó so với người thường, ông ta hiểu rõ hơn về Darkrai.

Ông ta cũng biết con Darkrai của Tô Thanh, ngoài thân phận Thần thú ra còn ẩn chứa một thuộc tính cường lực khác: Dị Sắc (Shiny).

Nếu để mọi người biết con Darkrai này là Shiny, e rằng cán cân chiến đấu sẽ càng nghiêng hẳn về một bên.

Dù sao Pokemon Dị Sắc công nhận là mạnh mẽ, bản thân sự tồn tại của song đặc tính (Ability) đã mạnh hơn Pokemon thường quá nhiều. "Mẹ nó, mắc bừa rồi!" Trơ mắt nhìn Darkrai trong sân, nhớ lại việc mình vừa chuyển tiền vào tài khoản Tiến sĩ Carolina, lão đầu cũng phản ứng lại.

Ông ta hiểu vì sao Tô Thanh lại phái Darkrai ra đánh.

Muốn thua một cách thể diện sao?

Được thôi.

Vậy tôi phái ra một con Thần thú, để Thần thú đánh bại cậu, mặt

mũi của cậu cũng sẽ không bị mất hết đâu nhỉ.

Cùng là thua, cũng cùng là bị nghiền ép, nhưng hiệu quả mà những con Pokemon khác nhau mang lại là hoàn toàn khác nhau.

Trong suy nghĩ của lão giả, ông ta tưởng rằng việc yêu cầu Tô Thanh thu hồi Blaziken Dị Sắc sẽ khiến trận đấu trở nên cân sức hơn một chút.

Hoặc mục đích vốn là như vậy, thất bại trong thế cân bằng sẽ giữ được thể diện cho Steven trọn vẹn hơn.

Vì vậy dù không nói rõ với Tiến sĩ Carolina, ông ta cũng đã dùng ngôn ngữ ám chỉ.

Chỉ là sự việc khiến ông ta cảm thấy hoang đường đã xảy ra.

Vì không nói rõ, Tiến sĩ Carolina tự nhiên sẽ không đề cập, mới có cảnh tượng hiện tại.

Hoặc giả, dù có nói rõ với Tiến sĩ Carolina, kết quả cuối cùng cũng chưa chắc thay đổi.

Dù sao bà ấy cũng đâu biết trong tay Tô Thanh có Thần thú.

Do đó, Tiến sĩ Carolina cũng chưa chắc sẽ truyền đạt lại.

Dưới sự nhầm lẫn tai hại này, thao tác của Tô Thanh đã thành công chấn kinh tất cả mọi người.

Có thể nói là hoàn toàn vượt ngoài suy tính của đoàn nghị hội Liên minh Hoenn.

Tô Thanh căn bản không ra bài theo lẽ thường.

Suýt nữa làm nổ tung con mắt của bọn họ.

Đâu rồi cái gọi là cân sức cân tài?

Mẹ nó phái ra một con Thần thú thì đánh đấm cái gì nữa?

Steven có thể có kết quả tốt sao?

Cùng lúc đó, khi các thành viên đoàn nghị hội Hoenn trong lòng ngũ vị tạp trần, thì ở phía xa, Tiến sĩ Carolina vừa trở về chỗ ngồi cũng kích động trừng lớn hai mắt.

Thần tình ngây ra, trong mắt lóe lên tia sáng hưng phấn.

Đó là sự kinh hỉ khi nhìn thấy Darkrai. "Cư nhiên biết Darkrai, là Darkrai a!!

Đây là Thần thú Sinnoh.

Chậc chậc!

Tô Thanh cư nhiên thu phục được Thần thú Sinnoh, thật không ngờ tới." Bất giác, sau khi phản ứng lại, trên mặt Tiến sĩ Carolina lập tức hiện lên vẻ nghiền ngẫm.

Hình như sau khi Tô Thanh thu hồi Blaziken Dị Sắc và phái vị này lên sân, Steven thua e rằng chỉ càng thảm hơn mà thôi.

Tuy nhiên, quyết định của Tô Thanh cũng không phải không có đạo lý.

Sau khi ngẫm nghĩ kỹ, Tiến sĩ Carolina ngạc nhiên phát hiện lựa chọn này của Tô Thanh có khả năng là quyết định tốt nhất trong tình huống hiện tại.

Điều này không khỏi khiến bà càng thêm tấm tắc khen ngợi Tô Thanh, thầm nghĩ cậu ta đúng là kỳ tài.

Dần dần bà cũng hiểu được suy nghĩ của cô cháu gái Cynthia, hiểu vì sao Cynthia lại chung tình với người đàn ông trước mặt này.

Rõ ràng cậu ta dường như không phải người chuyên tình, bên cạnh Tô Thanh có nhiều hồng nhan tri kỷ, có hiềm nghi thiên hướng "đa nhân vận động".

Nhưng điều đó cũng không ngăn được trái tim nhiệt thành của Cynthia, thu hút con bé không thể tự kiềm chế, như thiêu thân lao đầu vào lửa.

Nguyên do chính là sức hấp dẫn của Tô Thanh.

Tô Thanh có thể nói là một người đàn ông gần như hoàn hảo về mọi mặt.

Đưa ra đánh giá như vậy, Tiến sĩ Carolina đương nhiên có căn cứ, không phải nhất mực tâng bốc.

Từ lần đầu tiên chứng kiến học thức uyên bác của Tô Thanh (thông tin về Mega Evolution), sau đó tận mắt chứng kiến Tô Thanh đánh bại Giáo sư Oak, hoàn thành sự chuyển giao thế hệ tân lão, dùng thực lực cứng rắn làm mới lại nhận thức.

Rồi đến hiện tại, Tô Thanh gần như mỗi bước đi đều để lại ấn tượng sâu sắc cho người khác.

Ngay lúc này, ai cũng biết Thần thú rất mạnh.

Nhưng vấn đề cũng chính nằm ở chỗ đó.

Thần thú mạnh là nhận thức chung của mọi người.

Vậy Tô Thanh trực tiếp phái Thần thú ra, dùng Thần thú để hoàn thành việc nghiền ép đối thủ, tránh được việc giằng co ngang sức với Steven.

Điều này không chỉ làm hình tượng Sinnoh đột nhiên cao lớn, mà còn thành công hoàn thành điều kiện ngầm của vụ giao dịch.

Đủ loại phân tích đã trực tiếp cấu thành cái nhìn tán thưởng của Tiến sĩ Carolina đối với Tô Thanh.

Người trong cuộc u mê, người bàng quan tỉnh táo.

Thân là người bàng quan, Tiến sĩ Carolina đánh giá Tô Thanh cực

cao.

Cũng chính vì vậy, bà mới không để ý đến chút mập mờ giữa Tô Thanh và Serena.

Chuyện tình cảm mà, ở thế giới này chắc chắn cởi mở hơn so với kiếp trước của Tô Thanh.

Đặc biệt là vùng Kalos, nơi có thể dùng quyết đấu Pokemon để quyết định thân phận, ví dụ như đề cao tước vị (Ash ở kiếp trước từng đạt tước vị Nam tước).

Khụ khụ, nói xa rồi.

Sau một hồi suy nghĩ đơn giản, Tiến sĩ Carolina dần dần cũng chỉ có thể cưỡng ép tiêu hóa cái sự thật không dám tin này: Tô Thanh đã thu phục được Thần thú Darkrai.

Cùng lúc đó, khi Tiến sĩ Carolina suy nghĩ xong, lão giả phía xa cũng nhìn về phía bà.

Nhưng trong tình huống trong lòng đã rõ, Tiến sĩ Carolina làm sao lại đi nhiều lời.

Dù sao tiền đã trao tay, cách làm của Tô Thanh cũng không sai, đạt được hiệu quả cả hai bên đều cần.

May mắn thay, Tiến sĩ Carolina cũng dứt khoát coi như không nhìn thấy, hoàn toàn lờ đi ánh mắt của lão giả, nghiêm túc nhìn về phía sân đấu, coi vẻ mặt phẫn nộ của lão giả như không khí. "Mẹ nó." Tức giận trừng mắt nhìn Tiến sĩ Carolina một cái, thấy đối phương căn bản không thèm để ý, da mặt lão giả dù dày đến đâu cũng không tiện đi qua lý luận nữa.

Bởi vì ông ta cũng hiểu đạo lý, biết chuyện này không có cách nào biện bác.

Chỉ có thể trách lúc đầu không yêu cầu rõ ràng, mới lộng ra cớ sự này. "Thật tức chết lão phu rồi." Vô ngữ nhìn chiến trường rồi lại nhìn Tiến sĩ Carolina, cuối cùng biết chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt, lão giả dồn nén tất cả uất ức vào trong lòng, buồn bực đến cực điểm.

Có cảm giác IQ bị trêu đùa.

Trong nội tâm cảm thán Carolina là cáo già, đồng thời cũng khắc sâu cái tên Tô Thanh vào lòng.

Bất lực run rẩy thân thể, lắc đầu, nuốt xuống cục tức này, khiến người bên cạnh nhìn thấy vô cùng căng thẳng.

Đặc biệt là một đạo diễn đứng gần, chú ý đến tình huống hiện trường, liền lập tức vác máy quay chạy ra xa, kéo giãn khoảng cách với lão giả.

Chạy thật xa rồi mới thở phào, vỗ ngực, thầm nghĩ: "Hú hồn!" Đây là nhân vật lớn, lão già kia sắp lên cơn rồi, không làm gì cũng chết, nên dứt khoát tránh xa một chút là tốt nhất.

Động tác của người quay phim đương nhiên cũng thu hút sự chú ý của lão đầu.

Đặc biệt khi thấy ánh mắt đối phương lộ ra vẻ căng thẳng, nhìn mình như nhìn kẻ thiểu năng, lão giả càng tức đến nổ phổi. "Cút!!" Không còn cách nào khác, lão đầu tức nổ đốm mắt trực tiếp chửi ầm lên, thu hút sự chú ý của không ít người.

Dưới tình hình này, lão giả mới dần dần thu liễm lại, cười gượng gạo.

Mọi người thấy ông ta lớn tuổi cũng không chấp nhặt.

Còn tay quay phim kia, tự biết đuối lý nên đã chạy mất dép từ sớm, chỉ để lại một vùng ánh mắt bỉ di của quần chúng dành cho lão giả.

Sau chuỗi phản ứng liên hoàn, lão giả bị chọc tức không nhẹ.

Tác tính không chịu nổi ánh mắt của mọi người, ông ta dứt khoát phá vại phá, quay người lên trực thăng. "Lão tử không xem nữa, mắt không thấy tâm không phiền." Hiển nhiên, tâm thái lão giả đã triệt để bùng nổ.

Kéo theo đó, chú ý đến hành động của lão giả, vài thành viên đoàn nghị hội Hoenn cũng bất lực thở dài, lắc đầu, rồi cũng có vài người đi theo bước chân lão giả lên trực thăng, dần dần bay đi, rời khỏi nơi này.

Chương 223

..... "Phù phù phù!" Thở hắt ra một hơi trọc khí, liếc thấy trực thăng rời đi, trong thần tình Steven cũng lộ ra một tia giải thoát.

Kết thúc rồi.

Những kẻ kia hẳn là thất vọng về mình lắm.

Nhưng cũng chẳng sao.

Nếu không phải vì bị cha mẹ kìm kẹp, bản thân Steven cũng không định nhận cái việc lạn này, có khả năng làm thân bại danh liệt.

Hiện tại bọn họ đã đi, Steven đương nhiên nhẹ nhõm.

Trở về xong, Steven cũng có quyền hành để chỉnh đốn lại Liên minh Hoenn, không thể để nó tiếp tục hỗn loạn như thế.

Huống hồ, do đối phương dùng Thần thú, mình có bại thảm hại thì nhân khí cũng sẽ không giảm sút quá nhiều.

Vì vậy, không bị ảnh hưởng danh dự, Steven cũng thả lỏng tâm thần.

Hiện tại quyền chủ động đang ở trong tay.

Dù không phải đương kim Quán quân, nhưng với sự ủng hộ của gia tộc Stone và Wallace, muốn đối phó vài tên bại hoại là chuyện dễ dàng.

Chỉ cần tiêu điểm dư luận không nằm trên người bọn họ, tránh đi ống kính, Steven cho bọn họ biến mất khỏi thế giới này cũng sẽ không có ai đi quan tâm.

Như vậy, tâm thái Steven không những không bùng nổ mà ngược lại còn tỏ ra hưng phấn.

Dù sao cậu cũng không biết các thành viên nghị hội Hoenn đã tiến hành thao tác ngầm, móc ra 1500 tỷ tiền vốn.

Nếu không thì e rằng biểu cảm hiện tại của cậu còn khó coi hơn ăn phải ruồi.

Rõ ràng bỏ tiền ra còn bị đánh, biết kêu ai bây giờ? "Aggron, Nhẹ Hóa (Autotomize)!" Mất đi sự kiềm chế của thành viên đoàn nghị hội, không ai kéo chân sau, không còn tâm thái khó chịu, Steven dứt khoát bung lụa, trực tiếp tiếp tục chiến đấu.

Nhẹ Hóa là một kỹ năng hệ Biến hóa, có thể làm trọng lượng Pokemon sử dụng giảm đi, từ đó đạt hiệu quả nâng cao tốc độ và linh hoạt hơn.

Một chiêu thức biến thông khá tốt.

Tại hiện trường, theo tiếng ra lệnh của Steven, Aggron trong sân cũng hành động.

Một luồng năng lượng màu trắng bạc bao bọc lấy bề mặt cơ thể Aggron, sau đó dần dần thăng hoa.

Trọng lượng Aggron đang suy giảm với tốc độ cực nhanh, dần nhẹ đi đến giai đoạn có thể linh hoạt hành động.

Đương nhiên, loại tước giảm trọng lượng này có giới hạn thời gian, sau chiến đấu sẽ khôi phục chứ không phải vĩnh viễn.

Thu hết hành động của cả hai vào mắt, gần như chỉ mất một giây, trong đầu Tô Thanh đã hiện lên dự đoán về đòn tiếp theo của Steven.

Nhưng để chương hiển sức mạnh của Thần thú, đạt được sự nghiền ép tuyệt đối, khiến "tấm phông nền" Steven triệt để phát quang phát nhiệt, Tô Thanh cũng gọi là sát phí khổ tâm.

Anh không hề có bất kỳ trở ngại nào đối với hành động của Steven

và Aggron, mặc cho đối phương hoàn thành thao tác Nhẹ Hóa.

Mắt thấy Aggron linh hoạt hơn rất nhiều, thậm chí dưới ánh mắt chăm chú của Tô Thanh, con Aggron này cư nhiên có thể đi thẳng bằng hai chân, quả là tương đương khủng bố.

Xem ra Steven không ít lần cho con Aggron này tiến hành Nhẹ Hóa.

Đối với việc sử dụng kỹ năng này, Aggron đã đạt đến cảnh giới cực kỳ thông thạo. "Aggron, Vuốt Kim Loại (Metal Claw)!" Trải qua chuẩn bị ban đầu, chiến đấu cũng vén lên bức màn mới.

Dù trong lòng Steven cảm thấy Tô Thanh không ra lệnh chiến đấu có chút kỳ quái, nhưng cậu vẫn kiên định chấp hành phương thức chiến đấu đã thiết lập, hạ đạt chỉ lệnh tấn công. "Ồ?

Cứng đối cứng sao?" Phía đối diện, nghe thấy tiếng Steven, mắt Tô Thanh không khỏi sáng lên.

Nếu là cứng đối cứng, thân là Thần Ác Mộng, Darkrai sẽ không dễ dàng khuất phục trước Aggron.

Xét về đẳng cấp chiến đấu của Darkrai, sức mạnh ẩn chứa trong cơ thể nhỏ bé kia vượt xa Aggron.

Kết quả tất yếu của cuộc giao tranh chắc chắn là tình huống nghiền ép.

Nghĩ đến hình ảnh tiếp theo, khóe miệng Tô Thanh lập tức khẽ nhếch lên. "Vậy thử xem sao.

Darkrai, Vuốt Bóng Tối (Shadow Claw)!" Thân hình lơ lửng giữa không trung, nhận được chỉ huy của Tô Thanh, Darkrai gần như không do dự, truyền sức mạnh trong cơ thể vào móng vuốt bên phải.

Từng luồng năng lượng màu tím u ám dần hiện ra, sau đó vượt ra

khỏi móng vuốt thật của Darkrai, kéo dài độ dài móng vuốt ra thêm bốn mươi centimet.

Vượt xa độ dài Shadow Claw mà Pokemon thông thường sử dụng, trông vô cùng uy hiếp.

Cùng lúc đó, khi Darkrai đã chuẩn bị xong đòn tấn công, Aggron cũng không hề nhượng bộ.

Do hiệu quả của Nhẹ Hóa, việc sử dụng chiêu thức cần sự linh hoạt này trở nên dễ dàng hơn nhiều.

Lấp lánh sắc kim loại bạc chói mắt, trảo chưởng của Aggron trực tiếp va chạm với Shadow Claw của Darkrai.

Vuốt Kim Loại và Vuốt Bóng Tối, hai kỹ năng hệ vuốt về bản chất không khác biệt lớn.

Một cái đi theo đường lối sắc bén, gia tăng khả năng xuyên phá.

Cái kia đi theo đường lối vô phong nhưng trọng thế, ý đồ dùng thế áp người, một lực phá vạn pháp.

Khi hai kỹ năng va chạm, lập tức xảy ra phản ứng hóa học vi diệu.

Sự việc ngoài dự đoán đã xảy ra.

Vốn dĩ trong suy đoán của mọi người, thân hình nhỏ bé của Darkrai va chạm với thân hình khổng lồ của Aggron thì chắc chắn Darkrai sẽ bị đánh bay mới đúng.

Nhưng hiện thực lại không phải như vậy.

Darkrai đã thành công dùng thực lực chứng minh: thể hình không đại diện cho tất cả.

Vuốt Bóng Tối màu tím u va chạm vào bề mặt cơ thể Aggron, trực tiếp đánh bay Aggron ra ngoài.

Thân thể lùi lại, do bay nghiêng nên chân trước bên trái và chân sau bên phải của Aggron chồng lên nhau, tứ chi cày xuống mặt đất để lại ba đạo quỹ đạo khác nhau, chỗ nông chỗ sâu, thậm chí còn kéo dài theo đà lùi của Aggron. "Aggron!!" Do sự va chạm giữa Aggron và Darkrai diễn ra gần như trong khoảnh khắc tia lửa đá lửa, nên thân là Huấn luyện gia của Aggron, Steven cũng không kịp nhìn rõ trạng thái hiện tại của nó.

Chỉ có thể đợi khi tốc độ lùi lại của Aggron dần hoãn lại mới có thời gian nhìn kỹ.

Chú ý kỹ đôi mắt đang trong trạng thái xoay vòng vòng của Aggron. "Hả, xong rồi?!" Kinh ngạc quan sát Aggron với đôi mắt hình nhang muỗi, Steven bàng hoàng.

Tô Thanh mới chỉ cho Darkrai sử dụng một chiêu Shadow Claw thôi mà.

Phải biết thân là Thần thú, Darkrai lẽ ra phải sở trường về tấn công đặc biệt (Special Attack) mới đúng.

Chỉ một đòn tấn công vật lý lại có thể trực tiếp "one-hit" Aggron cấp Quán quân.

Người đàn ông trước mắt này, rốt cuộc mạnh đến mức nào?!

Trong nháy mắt, Steven đã có một nhận thức sâu sắc về sự lớn mạnh của Tô Thanh.

Người đàn ông này ngoài sở hữu một con Blaziken Dị Sắc cấp Master (Bậc Thầy) ra, còn sở hữu một con Darkrai thực lực không biết sâu cạn thế nào.

Nếu đối mặt với Blaziken của Tô Thanh, Steven còn có chút tâm tư phản kháng, thì đối mặt với con Darkrai này, ý chí chiến đấu của Steven đã bị tổi hủy hơn một nửa.

Việc này khiến mục tiêu nhân sinh sau này của cậu có thêm một lựa chọn: đó là phải vượt qua Tô Thanh.

Tuy nhiên, dù ý nghĩ trong lòng tốt đẹp, nhưng hiện tại trong số những Pokemon còn lại của Steven, gần như không tồn tại con nào có thể gây áp chế lên loại Pokemon giống như hệ Ma (Ghost) này.

Do đó, trong những trận đấu tiếp theo, Steven cũng chỉ có thể mang tính chất thăm dò mà thả ra vài con Pokemon.

Trong thời gian đó, Tô Thanh trực tiếp hoàn thành sự áp chế toàn diện, triển lộ toàn bộ thực lực của Darkrai.

Bất kể là kỹ năng Hố Đen (Dark Void) cấp độ nào, hay là sự áp chế về mặt thực lực cứng, Steven đối chiến với Tô Thanh gần như không có bất kỳ điểm nào có thể lật kèo.

Cứ như vậy, Tô Thanh và Cynthia trực tiếp dựa vào sức lực của hai người liên thủ, đánh bại hai vị Quán quân Hoenn là Steven và Wallace.

Trong đó, ngoài việc Tô Thanh sử dụng Blaziken và Darkrai, Cynthia cũng sử dụng Pokemon của mình, nhưng không dùng quá nhiều.

Giống như Tô Thanh, Cynthia cũng chỉ sử dụng hai con: một con chủ bài Garchomp, con kia là Đồ Long Dũng Sĩ - Mega Mawile với sức mạnh "Đại Lực Sĩ" (Huge Power).

Đối mặt với ống kính máy quay, con Mega Mawile của Cynthia trực tiếp đánh bóng danh hiệu "Tô Thanh xuất phẩm, tất chúc tinh phẩm".

Mega Mawile trực tiếp hoàn thành "một xâu bốn".

Sự nghiền ép vật lý bạo lực đến cực hạn đó đã chinh phục tất cả fan hâm mộ, khiến họ chân chính cảm nhận được cái gọi là bạo lực

mỹ học.

Khó mà tưởng tượng, dưới thân hình ngốc nghênh đáng yêu của Mawile, lại ẩn chứa vĩ lực tuyệt thế như vậy.

Lực đạo khủng bố đó gần như làm mới lại nhận thức của thế giới đối với loài Mawile.

Trong thế thái nghiền ép tuyệt đối, Tô Thanh và Cynthia cường cường liên thủ, hãn vệ tôn nghiêm của Sinnoh.

Cũng nhờ trận chiến này, Tô Thanh kiếm được bồn mãn bát mãn. 1500 tỷ tiền vốn trực tiếp khiến Tô Thanh hiểu ra một đạo lý: cơ hội làm giàu là đây. 1500 tỷ cộng thêm những khoản lẻ tẻ kia, quay thưởng ra một con Thần thú cấp một, hoặc Siêu Thần thú cũng không phải là không thể.

Tô Thanh lẩm bẩm. "Nice, anh Tô Thanh.

Chương 224

Em cuối cùng cũng thành công rồi!" Trong khi Tô Thanh đang suy nghĩ, sau khi hoàn thành chiến thắng trước Wallace và Steven, Cynthia tỏ ra vô cùng hưng phấn.

Trước trận đấu, Cynthia thật sự không lạc quan đến thế, dù sao Steven cũng là Quán quân thành danh đã lâu.

Nhưng không ngờ Tô Thanh lại sở hữu tồn tại như Darkrai Dị Sắc, trực tiếp làm bùng nổ mọi dự đoán.

Người đàn ông trước mắt này, trong mắt cô, tràn đầy sức hút (captivate), trên người bao quanh bởi vô vàn câu đố chưa giải đáp.

Bất giác, trong tình trạng tinh thần cực độ hưng phấn, Cynthia nhảy cẫng lên, lao về phía Tô Thanh.

Thân thể cô y như kiểu Serena, trực tiếp đu lên người Tô Thanh, hai chân quặp lấy eo anh. "Oh my god, Thượng đế ơi, mau thu hai người này lại đi, tư thế tồi tệ quá." Phía xa, đạo diễn sau khi nhìn thấy cảnh tượng kình bạo này, tự nhiên trong lòng sinh ra kinh hỉ.

Đặc biệt là khi thấy độ ăn ý giữa cú nhảy của Cynthia và việc Tô Thanh đưa tay ra đỡ, quả thực không giống như lần đầu tiên làm động tác này.

Chẳng lẽ???

Bên trong có gian tình nha.

Chưa kết thúc chiến đấu mà đã có tin giật gân?

Đối với đạo diễn, đây là niềm vui ngoài ý muốn.

Hành vi của Cynthia và Tô Thanh có thể nói là hoàn toàn vượt qua

dự liệu của mọi người.

Cô ấy chính là Tân khoa Quán quân hàng thật giá thật, được thế giới công nhận.

Tuy không có cơ quan chính thức nào chứng nhận, nhưng thực tế ai cũng ngầm hiểu.

Tô Thanh hiện tại gần như là Quán quân mạnh nhất thế giới không thể chối cãi.

Dù sao Tô Thanh đối mặt với Quán quân đỉnh phong thành danh đã lâu như Steven mà vẫn đạt được sự nghiền ép tuyệt đối về thực lực.

Có thể thấy, trong thế giới tương lai, Tô Thanh chắc chắn sẽ là nhân vật khuấy đảo phong vân.

Đi theo bước chân Tô Thanh sẽ khiến vô số người bước lên con đường phát tài hoặc quật khởi thành công.

Tự nhiên, với độ quan tâm cao như vậy, tin tức bên lề về Tô Thanh càng trở nên có giá trị.

Xuất phát từ thói quen của truyền thông, tất cả các đạo diễn gần như đồng loạt, theo bản năng, chĩa hết máy quay về phía Tô Thanh, truyền trực tiếp hình ảnh đó ra ngoài. "Vãi chưởng!!!!" "Đệt đệt đệt đệt đệt!!!" Nhất thời, hình ảnh kình bạo này trực tiếp làm nổ tung con mắt mọi người.

Các bình luận tự động đổi màu, phần lớn chuyển thành màu xanh lá (ám chỉ "đội mũ xanh"/ghen tị). "Xanh rồi xanh rồi, tôi xanh rồi." "Tự động biến sắc. (Bình luận chữ xanh)" "Huhuhu, khóc rồi, nam thần của tôi không còn nữa." "Hic, nữ thần của tôi.

Cynthia đại nhân.

Thống khổ rơi lệ (icon khóc).

Hỡi thần linh vạn năng, giờ khắc này tôi cũng không khát vọng trở thành nam thần Tô Thanh.

Nếu ngài có linh thiêng, xin hãy cho tôi hạnh phúc biến thành bộ quần áo ở eo nam thần Tô Thanh là được rồi.

Ghen tị quá." "Khụ khụ, lầu trên, một điều ước ăn cả hai à?

Cách hay đấy.

Thần linh vạn năng ơi, đồng cầu." "Đồng cầu!" Bất tri bất giác, bình luận trên mạng lại đi theo một nhịp điệu mới.

Hiển nhiên bộ quần áo trên người Tô Thanh đã trở thành từ khóa nóng hổi nhất hiện tại.

Từ khóa tìm kiếm trên mạng cũng trực tiếp biến thành "quần áo Tô Thanh", tạo nên một làn sóng trào lưu mới. ..... "Em thực sự quá vui, anh Tô Thanh.

Lần này thật sự cảm ơn anh nhiều lắm." Ở cự ly gần, Cynthia căn bản quên mất sự tồn tại của ống kính, mỉm cười tương tác với Tô Thanh.

Nụ cười phát ra từ nội tâm, cũng như chút ý tứ nũng nịu tự nhiên lộ ra trong biểu cảm, gần như xâm chiếm não bộ của tất cả fan nam, kéo biểu cảm của họ dần dần trở nên... hèn mọn.

Vừa nói, Cynthia cũng vô tình vặn vẹo thân thể. "Hít!" Cảnh tượng này khiến Tô Thanh hít ngược một hơi khí lạnh, phát ra âm thanh khe khẽ.

Bản thân việc này thì không sao, nhưng phối hợp với ngữ khí và biểu cảm nhỏ của Tô Thanh, ý vị trở nên có chút khác biệt.

Rơi vào mắt Cynthia, càng khiến cô cười tươi như hoa, trong lòng thỏa mãn.

Rơi vào mắt người ngoài, tự nhiên khiến ai nhìn thấy đều chìm trong vạn bàn sầu não, trong đầu hiện lên đủ loại hình ảnh.

Đồng thời, hành động này của Cynthia cũng khiến Tô Thanh thầm than.

Tô Thanh nội tâm cũng đang lầm bầm, đối với cử động của Cynthia có chút bất lực.

Lên thì lên, được rồi, nhưng đừng có lộn xộn.

Huống chi ở đây có ống kính, định quay phim trực tiếp à?

Khụ khụ.

Tô Thanh cảm thấy da mặt mình chưa dày đến mức đó.

Một lát sau, trên mặt Tô Thanh cũng xuất hiện vài tia hồng nhuận, hai tai đỏ bừng, da cổ cũng trướng đỏ. "Bình tĩnh, bình tĩnh.

Mình làm được.

Còn có ống kính, nhất định phải áp chế xuống a." Tô Thanh tự lẩm bẩm. "Hả, sao vậy?!" Nghe tiếng nỉ non của Tô Thanh, Cynthia có chút tò mò, lại ghé sát lại gần Tô Thanh, đầu kề sát đầu anh.

Hai đôi mắt nhìn nhau ở cự ly rất gần, thậm chí hơi thở phả ra cũng có thể chui tọt vào mũi đối phương.

Trong lúc di chuyển, dường như bị trở ngại, Cynthia lại lần nữa nhúc nhích thân thể.

Điều này khiến "cột trụ nhân thể" là Tô Thanh không khỏi cảm thấy chút xấu hổ.

Cảnh này rơi vào tầm mắt mọi người ở xa tự nhiên càng thêm rõ nét.

Ngay cả Tiến sĩ Carolina ở xa nhìn thấy cũng không khỏi đỏ mặt,

hơi quay đầu đi chỗ khác.

Đứa cháu gái chết tiệt này, thật đáng phải giáo dục lại.

Lớn đầu rồi mà dám làm chuyện này giữa chốn đông người, quá mất mặt.

Nhưng ánh mắt vui sướng nơi khóe mắt bà lại bán đứng bà, dường như trong lòng bà lại có suy nghĩ khác. "Ngoan ngoãn chút đi!" Bất lực, cảm giác ý chí sắp bại bởi tâm ma, ngay khoảnh khắc không áp chế được nữa, Tô Thanh trực tiếp đưa tay ra, vỗ nhẹ (hoặc tét) vào người Cynthia, tạo ra từng tầng gợn sóng (ai hiểu thì hiểu, không nói nhiều, tự não bổ).

Sau đó, trong khoảnh khắc vô số đồng bào nam giới nuốt nước miếng, anh dứt khoát ném Cynthia từ trên người mình xuống.

Động tác lăng lệ, trông không có chút lưu luyến hay thương hoa tiếc ngọc nào. "Chậc chậc chậc!" Hành động này trực tiếp làm các fan nam tức điên.

Đó là nữ thần Cynthia đấy, Tô Thanh cư nhiên dám đối xử như vậy.

Quả thực không thể tha thứ!

Nếu là tôi thì, chả nỡ đâu...

Khụ khụ!

Tương tự, mắt thấy Tô Thanh không hề bị sắc đẹp của Cynthia làm lung lay, ném cô xuống xong mà thần tình và trạng thái vẫn bình thường, cái nhìn của các fan nữ đối với Tô Thanh lại được nâng lên tầm cao mới.

Khi Tô Thanh và Cynthia kéo giãn khoảng cách, bầu không khí hiện trường dần dần dịu xuống, không còn sự cuồng nhiệt ban đầu,

trở về bình thường. "Anh Tô Thanh~, chị Cynthia, chúc mừng nha." Mỉm cười bước tới, dù cảnh tượng vừa rồi giữa Cynthia và Tô Thanh có chút làm người ta rớt kính, cũng vượt qua dự đoán của Serena, nhưng tình huống hiện tại là Tô Thanh và Cynthia đã chiến thắng.

Do đó, Serena không định đào sâu vấn đề này, ngược lại cười ngọt ngào chào hỏi Tô Thanh.

Giọng điệu nũng nịu, mang cảm giác chim nhỏ nép vào người. "Haha.

Vậy thật sự phải cảm ơn em rồi." Mỉm cười nhìn Serena trước mặt, tâm trạng Tô Thanh hiển nhiên cũng rất tốt.

Do giải quyết được nguy cơ lần này và ẵm trọn 1500 tỷ, nụ cười cuồng hỷ trên mặt Tô Thanh từ lúc xuất hiện đến giờ cơ bản chưa từng tắt.

Cho dù Tô Thanh có tỏ vẻ nghiêm túc thì khóe mắt vẫn lộ ra ý cười, nên ai cũng nhìn ra anh đang vui sướng.

Bị tâm trạng của Tô Thanh lây nhiễm, Serena cũng vui vẻ theo. .....

Thu hồi suy nghĩ, một lát sau Tô Thanh cũng định rời đi.

Những thứ cần lấy đã lấy được, tiếp tục ở lại đây cũng vô dụng.

Tay phải anh thuận thế mò xuống hông, nắm lấy một quả Luxury Ball vàng óng.

Chương 225

Trong lúc đó, không biết là vô tình hay trùng hợp, khi Luxury Ball giơ cao ngang vai, tầm mắt Tô Thanh xuyên qua khe hở giữa ngón tay và quả bóng, nhìn thấy Steven và Wallace ở đối diện.

Liếc nhìn Steven thần sắc phức tạp, ánh mắt tràn đầy sự thất bại và suy tư, dường như đối phương đang đốn ngộ điều gì đó.

Ánh mắt hơi lệch đi, Tô Thanh lại nhìn sang Wallace bên cạnh cũng đang mang vẻ mặt thất bại, tâm trạng tuyệt vọng.

So với Steven dường như đang phản tỉnh lại trận chiến để có thể biểu hiện tốt hơn sau này, Wallace rõ ràng biểu hiện kém hơn nhiều.

Đối với một Quán quân luôn thuận buồm xuôi gió như Wallace, một trận thất bại lớn như thế này là rất nghiêm trọng.

Đặc biệt là cú ngã trước mặt tất cả Huấn luyện gia trên toàn thế giới này không thể nói là không đau.

Nếu Steven thua Tô Thanh khiến người ta cảm thấy tình hữu khả nguyên (có thể tha thứ), thì Wallace thua Cynthia lại khiến fan hâm mộ Hoenn khó lòng chấp nhận.

Dù sao Tô Thanh mạnh đến mức phi lý!

Nhân loại phi lý!

Cũng có thể hiểu được.

Nhưng Wallace thua Cynthia là cái quỷ gì?

Không nói đến phân biệt nam nữ, tối thiểu Cynthia hình như mới thành danh chưa bao lâu.

Nhưng Wallace thành danh bao lâu rồi, hình như cả một năm rồi

nhỉ?!

Trong tình huống đó, lại thua Cynthia gần như không có chút sức phản kháng nào.

Ồ, đúng rồi, là bại bởi Cynthia trẻ tuổi hơn mình, thật quá mất mặt.

Thực ra, nếu Tô Thanh biết suy nghĩ của fan Hoenn, trong lòng cũng sẽ thầm kêu oan cho Wallace.

Dù sao, xét từ góc độ đại cục thực sự, nếu cảm thấy Steven thua không oan, thì rõ ràng là suy nghĩ chưa toàn diện.

Họ đã bỏ qua một sự thật không thể che đậy: Cynthia đã trở thành Quán quân Sinnoh, nhưng Tô Thanh thì không.

Anh chỉ là một tiểu nhân vật vô danh tiểu tốt.

Bị nhân vật như vậy đánh bại, vấn đề của Steven chẳng lẽ thực sự không lớn sao?

Lớn, hiển nhiên là lớn.

Nhưng trước mắt thực lực Tô Thanh thể hiện ra khiến người ta cảm giác không thể phản kháng, nên mới có sự đối đãi khác biệt lớn như vậy.

Bình tâm mà luận, đặt mình vào góc nhìn của Steven, đối với những Pokemon mà cậu ta phái ra, cảm giác căn bản không có khả năng đánh bại Darkrai trong tay Tô Thanh, cũng như cái gọi là song trọng Mega Blaziken.

Như vậy, kiếp nạn dư luận lần này đối với người sĩ diện như Wallace lại là một cơ hội lột xác vô cùng quan trọng.

Nếu thành công vứt bỏ gánh nặng thần tượng, toàn tâm toàn ý chú trọng vào chiến đấu, thực lực của Wallace sẽ được nâng cao cực lớn.

Qua trận chiến này, trong tương lai, Tô Thanh sẽ trở thành ngọn hải đăng dẫn lối chói lọi nhất trên con đường trưởng thành của Steven và Wallace. .....

Tại hiện trường, thu hồi tầm mắt, Pokeball của Tô Thanh cũng lặng lẽ mở ra.

Dưới sự chú ý của mọi người, một đạo hồng mang chiếu thẳng ra, sau đó lộ ra đại thể mô dạng.

Nhìn qua thì hình như là một con Pokemon thuộc họ chó. "Ra đi, Suicune!" Giọng nói của Tô Thanh vang lên đúng lúc.

Khi ánh sáng đỏ biến mất, lời của Tô Thanh vừa vặn truyền vào tai mọi người tại trường. "Suicune?!" Tất cả mọi người nghe xong đều ngẩn ra.

Nếu là Suicune, thì chẳng phải là Tam Thánh Thú vùng Johto sao?

Chẳng lẽ Tô Thanh trước mắt, ngoài việc thu phục Thần Ác Mộng Darkrai vùng Sinnoh, còn thu phục cả Suicune vùng Johto?

Đồng thời, trong khoảnh khắc mọi người đang kinh ngạc không thôi, Tô Thanh lại trực tiếp làm ra một hành động táo bạo.

Anh khiến người ta lòi con mắt khi kéo Cynthia lên lưng Suicune, sau đó lại làm một việc kinh người hơn: Dưới con mắt trừng trừng của bao người, anh chuyển tầm mắt sang Serena. "Còn không mau lên, chẳng lẽ muốn ở lại đây mãi sao?

Serena." Nhìn quanh một vòng, thấy ánh mắt mọi người thay đổi, Tô Thanh nở một nụ cười xấu xa. "Hả!" Hiển nhiên, Serena tại hiện trường căn bản không ngờ Tô Thanh sẽ đưa ra quyết định này, nên nhất thời có chút ngơ ngác.

Đợi khi thực sự phản ứng lại, thân thể cô đã không tự chủ được dưới cái kéo tay của Tô Thanh mà leo lên lưng Suicune, bị Tô Thanh

vòng tay ôm lấy, ngồi ở phía trước người anh.

Hai vị mỹ nữ một lớn một nhỏ, vừa vặn ngồi ở hai phía trước sau của Tô Thanh. "Hít!" Cảnh tượng họa phong thanh kỳ (phong cách lạ lùng) này trực tiếp làm nổ mắt người xem.

Quá khủng bố rồi.

Nam thần Tô Thanh quả nhiên không hổ là nhân vật cấp thần.

Chẳng lẽ không sợ Cynthia tức giận sao?

Hình như ngoài tin tức kình bạo vừa rồi, giờ lại xuất hiện thêm một tin tức càng kình bạo hơn.

Đồng thời, trong đầu mọi người cũng xuất hiện một dấu hỏi chấm to đùng: Đối mặt với việc Tô Thanh thân mật với Serena, Cynthia thật sự không ghen sao?

Trong sát na, nương theo ý nghĩ đó, mọi người tập trung ánh mắt vào Cynthia.

Một cảnh tượng khiến người ta càng thêm chấn kinh đã xảy ra.

Đối mặt với hành động của Tô Thanh và Serena, Cynthia cư nhiên không tức giận, ngược lại vẫn mỉm cười.

Mà nụ cười đó lại thực sự xuất phát từ nội tâm, không hề có ý định mặt nặng mày nhẹ.

Cái quỷ gì vậy?

Chẳng lẽ đại thần Tô Thanh...

Chậc chậc!

Nhất thời, sự sùng bái của các nam Huấn luyện gia đối với Tô Thanh đã đạt đến cực điểm.

Fan nữ thì một bộ phận trực tiếp từ bỏ ý định tiếp tục quan chú Tô

Thanh, nhận rõ hiện thực.

Còn một bộ phận fan không lý trí lắm lại càng thêm điên cuồng.

Dù sao Tô Thanh cũng không đơn độc thân mật với ai, "mưa móc chia đều".

Như vậy bất kể Tô Thanh có quan hệ với cả hai hay không, từ góc độ nào đó, họ đều có cơ hội. "Xuất phát thôi, Suicune~!" Không do dự, sau khi kéo cả Cynthia và Serena lên, Tô Thanh nhẹ nhàng buông lỏng vòng tay đang giữ Serena, rồi đặt tay lên trán Suicune. "Cộp cộp!" Tiếng bước chân vang lên nhanh chóng.

Tứ chi mạnh mẽ phát lực, Suicune với khí chất trác tuyệt, phiêu phiêu như tiên, di chuyển thân hình đáp xuống ngọn cây phía xa.

Sau đó lại nhảy thêm lần nữa rồi biến mất khỏi tầm mắt mọi người, bộc lộ khả năng kiểm soát cực kỳ mạnh mẽ.

Chỉ ba bước hai nhảy đã đi được hơn nửa quãng đường. .....

Trên đường đi, khi Tô Thanh tưởng rằng mọi chuyện sẽ êm xuôi thì lại ngạc nhiên phát hiện hai cô gái dường như đang châm chọc đối đầu nhau.

Không biết có phải chịu kích thích từ Cynthia, hay là Cynthia chịu kích thích từ việc Tô Thanh đối xử đặc biệt với Serena, trong lòng cô nảy sinh cảm giác khẩn trương.

Hơn nữa, hiện trường ngoài Serena ra Tô Thanh đâu có quen mỹ nữ nào khác.

Tại sao cuối cùng Tô Thanh không kéo Diantha lên mà chỉ kéo Serena?

Trong đó tự nhiên có vấn đề.

Thế là, dưới sự gia trì của đủ loại nhân tố, mới có cảnh tượng

tiếp theo.

Tô Thanh có thể cảm nhận rõ ràng cả Serena và Cynthia đều đang gia tăng ý định chủ động xuất kích.

Về điểm này, từ cảm nhận thực tế mà nói, Tô Thanh chỉ có thể nói: "Một lời khó nói hết." Về đến cửa hàng, Tô Thanh gần như không do dự, dứt khoát cởi áo trên, dưới vẻ mặt hoàng khủng của Serena và kinh ngạc của Cynthia, anh lao tùm xuống hồ nước.

Hoàn toàn phớt lờ Kojiro đang cười chào hỏi, khiến Kojiro hơi ngỡ ngàng, lúng túng giơ tay gãi đầu, nhìn Cynthia cười trừ.

Đương nhiên, nụ cười của Cynthia cũng chắc chắn không phải dành cho Kojiro.

Nhìn Tô Thanh nhảy xuống hồ, liếc qua vẻ mặt nghệch ra của Serena bên cạnh, ý cười trong lòng Cynthia càng đậm.

Hiển nhiên cô nhóc này không biết mục đích thực sự của hành động này là gì.

Bất giác, ánh mắt Cynthia hơi di chuyển xuống dưới một chút, rồi lại không kìm được so sánh với Serena bên cạnh.

Quả nhiên, một vĩ nhân nào đó đã nói: đáng yêu đứng trước gợi cảm hoàn toàn không đáng nhắc tới.

Chú ý đến "tư bản" ngạo nhân của mình, cảm giác nguy cơ của Cynthia nhất thời giảm đi đôi chút, tâm tình cũng thả lỏng không ít. "Phù!" Thân thể hoàn toàn chìm vào trong nước, lặn một hồi, tâm tư Tô Thanh cũng ổn định lại, lúc này mới trồi lên mặt nước, hít thở từng ngụm lớn. "Lão đại Tô Thanh, trận đấu thế nào rồi?!

Có thắng không?

Em không thấy Meowth đâu cả?" Vừa thấy Tô Thanh trồi lên,

Kojiro liền chủ động chào hỏi.

Chương 226

Vừa nói, Kojiro còn giơ tay che nắng để nhìn cho rõ. "Hả!

Meowth?!....." Nhất thời, đối mặt với câu hỏi của Kojiro, Tô Thanh bỗng nhớ ra bóng dáng màu trắng nào đó. "A, không sao đâu, tôi giao ủy thác cho cô Diantha rồi.

Chắc là không sao đâu." "Hả?!

Chắc là?!" Không biết vì sao, nhìn nụ cười nhạt trên mặt Tô Thanh, Kojiro cứ cảm thấy lời nói của anh có chút không đáng tin cậy.

Sự thật cũng đúng là như vậy.

Meowth bị bỏ quên trên chiến trường, tình cảnh vô cùng bi thảm.

Không chỉ bị Tô Thanh bỏ quên, mà còn bị Diantha ngó lơ.

Cuối cùng nếu không phải lúc Meowth đột nhiên muốn quay về thì vừa vặn thấy Giáo sư Oak sắp bay đi, Meowth thật sự chỉ có thể dựa vào hai chân mà chạy bộ về. .....

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Buổi trưa trôi qua rất nhanh.

Meowth cũng trong khoảng thời gian này trở về mảnh đất này, hạ cánh cùng lão đầu Oak, rồi hưng phấn chạy về phía cửa hàng.

Nhìn thấy cảnh đó, Tô Thanh không khỏi hơi sững sờ, thầm cảm thán tính cách tên Meowth này thật tốt quá, tốt đến mức khiến Tô Thanh cảm thấy ngại khi bắt nạt nó nữa.

Bất giác, khi Tô Thanh lên bờ, anh liền cúi người xuống, ôn nhu xoa đầu Meowth, thì thầm bên tai nó một câu: "Ngại quá nhé Meowth.

Lần này là lỗi của tôi, không cẩn thận quên mất cậu." Giọng Tô

Thanh tuy nhỏ nhưng cũng truyền vào tai Meowth, đồng thời tránh để Kojiro và những người khác nghe thấy.

Có thể nói là kiểm soát cực kỳ tinh tế.

Tương tự, khoảnh khắc lời nói lọt vào tai, dù Tô Thanh không công khai xin lỗi, nhưng việc đường đường là lão đại mà lại xin lỗi mình khiến Meowth vô cùng cảm động.

Ngay lập tức mắt Meowth mở to như quả trứng ngỗng, khóe mắt ẩn ẩn có lệ hoa. .....

Cùng lúc đó, khi trận chiến hạ màn, các Huấn luyện gia trên khắp thế giới cũng hưng phấn.

Dư luận không ngừng chuyển biến.

Một đồn mười, mười đồn trăm.

Cộng thêm độ quan tâm vốn có của trận chiến cực cao, tin tức Tô Thanh trở thành Quán quân mạnh nhất trực tiếp phủ sóng toàn cầu, hình thành một chuỗi liên kết bao phủ cực lớn. "Alo.

Bà nội, gọi cho cháu có việc gì?

Sự việc không phải đã giải quyết rồi sao?" Trong phòng của cửa hàng, nhận điện thoại từ bà nội, Serena vốn đang có tâm trạng phức tạp bỗng giật mình, lộ ra chút không kiên nhẫn. (Chú thích: Đoạn này bản gốc ghi là Serena nhận điện thoại nhưng nội dung lại nói chuyện với bà nội Carolina và xưng hô là Cynthia ở đoạn dưới, có vẻ tác giả nhầm lẫn tên nhân vật.

Dựa theo ngữ cảnh bà Carolina gọi cháu gái đi làm giám công thì người nghe máy là Cynthia). "A a, cái gì gọi là giải quyết rồi, con nhóc thối này.

Đừng tưởng đánh bại Steven và Wallace là có thể tự do.

Hiện tại sự việc mới chỉ là bắt đầu.

Tối nay phải làm việc rồi.

Kế hoạch cải tạo Đảo Vũ (Island of Dance) sắp đưa vào lịch trình.

Nhưng trong thời gian ngắn, bên Liên minh lại chưa quyết định được nhân tuyển giám công, nên chỉ có thể để cháu đích thân đi thôi." Khi nghe giọng bà nội dường như trở nên gấp gáp, Cynthia đảo mắt, trực tiếp chặn họng bà: "Khụ khụ.

Ai da, lại ho rồi.

Sức khỏe càng ngày càng kém, xem ra sau này phải ít đi máy bay, ngủ sớm một chút." "Ta....." Vô ngữ nghe lời nói của cháu gái, Tiến sĩ Carolina tức không nhẹ, chỉ thấy trong lòng tràn đầy uất ức.

Cái gì gọi là lại ho rồi, sức khỏe càng ngày càng kém?

Không đi máy bay?

Không muốn cái thân già này đi làm giám công chứ gì?

Muốn lười biếng thì nói thẳng, làm gì mà vòng vo tam quốc.

Nếu là ngày thường, Cynthia chưa biết chừng sẽ đồng ý thỉnh cầu này của bà.

Nhưng lần này thì khác.

Liếc nhìn màn hình quang học trong suốt phía trên, thấy Tô Thanh đang vui vẻ chơi đùa với Pokemon bên hồ, Cynthia thầm đưa ra một quyết định, biểu cảm trên khuôn mặt xinh đẹp cũng dần trở nên nghiêm túc. "Bà nội?!

Cháu có việc cần làm.

Nếu có thể thì cháu hy vọng ngày mai hãy đi.

Tối nay cho cháu nghỉ ngơi đàng hoàng được không?!" ..... "Hả?"

Nghe vậy, đầu dây bên kia, Tiến sĩ Carolina vốn đã quen với việc Cynthia sẽ đồng ý lời thỉnh cầu của mình, bỗng nhiên hơi ngẩn ra.

Bà nhất thời không phản ứng kịp.

Nhưng chỉ một lát sau, vốn là một người tinh tế, Tiến sĩ Carolina gần như ngay lập tức hiểu ra sự tình mà Cynthia muốn nói.

Bà lập tức liên hệ đến tiến độ mối quan hệ giữa Tô Thanh và Cynthia trước đó.

Điều này có nghĩa là, chuyện khiến bà vừa cảm thấy hưng phấn, lại vừa cảm thấy hơi không nỡ cuối cùng cũng sắp xảy ra rồi sao?

Đứa cháu gái duy nhất của bà a.

Thôi được rồi, cứ để con bé nỗ lực theo đuổi hạnh phúc của riêng mình đi.

Thở dài một hơi u sầu, ở đầu dây bên kia, tảng đá lớn trong lòng Tiến sĩ Carolina bỗng nhiên rơi xuống. "Được rồi.

Bà biết rồi, chuyện ở Đảo Vũ Chi bà sẽ thông báo lại.

Cứ cho hoãn lại hai ngày đi.

Đợi ngày kia có thời gian thì cháu hẵng đi." "Ách..." Nghe vậy, Cynthia vốn đang căng thẳng, khuôn mặt xinh đẹp lập tức đỏ bừng lên. "Vì hai ngày?!" "Hừ hừ, cái con nhóc này.

Muốn chơi trò tâm lý với bà à, vì hai ngày sao?

Ngày mai xác định có thể đi làm việc được không đấy?!" Đã xác định được sự thật, dần dần, Tiến sĩ Carolina cũng hoàn toàn chấp nhận chuyện này.

Bà ngược lại còn không nhịn được mà trêu chọc Cynthia qua điện thoại.

Dù cách xa nhau, nhưng trong ánh mắt bà lại chứa đựng sự từ ái nồng đậm, giọng điệu cũng tràn đầy sự cưng chiều. "Được rồi, không có việc gì thì cứ như vậy đi.

Tối nay, cố lên nha!" Tiến sĩ Carolina trêu ghẹo. "Hừ hừ, bà lại không biết cháu làm gì mà cố lên?

Mau cúp máy đi.

Bà già...

à không, bà nội này, lải nhải quá.

Đừng làm phiền cháu nữa." Bĩu môi, Cynthia hừ lạnh một tiếng, rồi lập tức cúp điện thoại, để lại một tràng tiếng tút tút. "Hừ hừ, bà già đáng ghét.

Rõ ràng biết mình có việc, cư nhiên cũng không chịu đi làm thay mình.

Hoãn lại hai ngày...

Trước đó không phải bảo phải đưa vào lịch trình ngay lập tức sao?

Bây giờ lại có thể hoãn lại hai ngày?!" Đối với cái cớ của Tiến sĩ Carolina, Cynthia quả thực cạn lời.

Cúp điện thoại xong, Cynthia cười khẽ, thân thể lại lười biếng nằm vật xuống chiếc giường lớn.

Tầm mắt quét qua khung cảnh hồ nước phía trên trần nhà, liên kết với cuộc gọi vừa rồi, Cynthia trực tiếp lấy cái gối trùm lên đầu.

Trong căn phòng đơn, thiếu nữ lộ ra vẻ e thẹn kiều diễm...

Ở một bên khác.

Trong lúc Cynthia đang âm thầm nói chuyện với bà nội, Tô Thanh lại đang nghiêm túc chơi đùa cùng các Pokémon.

Bọn họ nô đùa vui vẻ trong hồ nước. "Mew, Thủy Xung Kích (Water Pulse)!" "Espeon, dùng Niệm Lực (Confusion) hất nước lại!" "Umbreon, Tinh Thần Lực (Inner Focus) vô hiệu hóa, trực tiếp cắn đi.

Chương 227

Đừng sợ." Mỉm cười thả ra một số Pokémon, Tô Thanh trực tiếp cùng bọn chúng náo loạn một phen.

Cũng là hiếm khi được thả lỏng.

Trong lúc đó, các Pokémon của Tô Thanh cũng có được cơ hội thi triển nhất định, có thể nói là đã biểu hiện rất tốt trước mặt chủ nhân.

Đến tối.

Đợi đám người Kojiro, Meowth đã được điều phối đi ra ngoài, hiện trường chỉ còn lại Tô Thanh và Mewtwo.

Tô Thanh phụ trách rút thưởng, Mewtwo thì ở bên cạnh phụ trách hỗ trợ. "Mewtwo, nhờ cả vào cậu đấy." Mỉm cười quay đầu lại, tầm mắt rơi vào trên người Mewtwo.

Nhìn thoáng qua bờ bên kia đang đèn đuốc sáng trưng, Tô Thanh lập tức gật đầu. "Ừm!" Gật đầu, hiểu ý Tô Thanh ngay tức khắc, Mewtwo liền dựa vào Tinh Thần Lực (Inner Focus) trực tiếp tạo ra một tầng màn sáng mê huyễn ngay tại cửa ra vào.

Nó có chút tương tự như chướng nhãn pháp.

Người bên ngoài nhìn vào sẽ không phát hiện ra sự bất thường bên trong, căn bản không nhìn thấy Tô Thanh và Mewtwo. "Vậy thì, rốt cuộc nên nhập vào bao nhiêu tiền đây?!" Nghiêm túc nhìn cỗ máy trước mặt, tâm trạng Tô Thanh cũng trở nên căng thẳng.

Khác với lần trước rút Zacian, Tô Thanh gần như tiêu sạch vốn liếng.

Hiện tại tổng số vốn của Tô Thanh cũng không dưới 150 tỷ.

Những khoản lẻ tẻ khác, tối đa cũng chỉ vài chục triệu.

Vài chục triệu tuy nhiều, nhưng cũng phải xem là so với ai.

Cầm vài chục triệu đặt trước mặt con số hơn 150 tỷ, tự nhiên trở nên nhỏ bé không đáng kể.

Cho nên, Tô Thanh cũng không tính nó vào.

Trực tiếp dựa theo 150 tỷ vốn để lập quy hoạch.

Nếu theo quy tắc 22,5 tỷ rút ra Nhị Cấp Thần, Tam Cấp Thần tầm hơn 10 tỷ...

Thì hơn 30 tỷ có khả năng rút ra Nhất Cấp Thần.

Nhưng cũng không tuyệt đối.

Dù sao khoảng cách giữa Nhất Cấp Thần và Nhị Cấp Thần, Tô Thanh đã tận mắt chứng kiến.

Hai loại Pokémon này hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Nhất Cấp Thần gần như có thể không chút áp lực mà cân (solo) vài con Nhị Cấp Thần.

Căn bản không phải tồn tại cùng một cấp bậc.

Cho nên, Tô Thanh cảm giác giá trị thực sự của Nhất Cấp Thần có thể sẽ cao hơn.

Vấn đề nằm ở chỗ, nếu chia 150 tỷ ra rút hai lần, mỗi lần 75 tỷ...

Theo suy đoán của Tô Thanh, cậu hẳn là có cơ hội đạt được hai con Thần Thú Nhất Cấp Thần.

Nhưng suy xét đến con Rayquaza Dị Sắc (Shiny) có thiên phú Siêu Thần Thú, Tô Thanh cũng hiểu được suy đoán của kiếp trước là chính xác.

Trên thế giới này có giai cấp Siêu Thần Thú.

Trong lòng tò mò, Tô Thanh không khỏi có chút do dự.

Rốt cuộc nên chọn rút 30 tỷ, rồi lại rút 120 tỷ?

Hay trực tiếp chia đôi 150 tỷ, mỗi lần 75 tỷ?

Hay là dứt khoát "All-in" (khô máu) một lần?

Bỏ toàn bộ số Liên Minh Tệ vào. 150 tỷ đổi lấy một con Pokémon?! "Hay là... chơi lớn một phen đi?" "Khụ khụ, đàn ông đích thực ai lại nhận thua vào lúc mấu chốt." Mặc dù ý nghĩ đầu tiên của Tô Thanh là không nên ném hết 150 tỷ ra, nhưng suy xét đến tính hấp dẫn của Siêu Thần Thú, Tô Thanh không nhịn được.

Dứt khoát lấy thẻ tài khoản ra, cắm vào máy.

Sau đó bàn tay bắt đầu nhập con số: 149,99 tỷ.

Vì để có thể rút ra một con Pokémon xuất sắc, Tô Thanh cũng coi như hao tổn tâm huyết.

Vốn định nhập tròn 150 tỷ, nhưng cuối cùng vì cầu ổn định, cậu nhập một con số 14999.

Số 9 là cực số (số lớn nhất).

Hy vọng con số này có thể mang lại vận may nhất định. "Rút thưởng thôi!" Tô Thanh thầm nghĩ.

Cạch!

Bàn tay rơi xuống cần gạt, màn hình rung động trong nháy mắt.

Tô Thanh nín thở.

Nhìn từng quả Master Ball (Bóng Tím) xuất hiện trên màn hình, tâm trạng Tô Thanh trở nên vô cùng cao trào.

Thậm chí trong lần rút thưởng này, Tô Thanh không nhìn thấy bất kỳ loại bóng nào khác ngoài Master Ball trên màn hình.

Tất cả mục tiêu lựa chọn gần như toàn bộ là Master Ball.

Điều này cũng có nghĩa là, cơ bản bảo đảm sẽ có tư chất Thần Thú Nhất Cấp Thần.

Thao tác của Tô Thanh không thể bảo là không to gan.

Quả thật, e rằng ở cái thế giới này, cũng chỉ có Tô Thanh mới có thể làm ra chuyện hoang đường như vậy.

Lấy gần 150 tỷ Liên Minh Tệ đi rút một con Pokémon chưa biết.

Rút được đồ tốt thì không nói, rút không ra, thì coi như 150 tỷ đổ sông đổ bể.

Bá bá bá!

Khi vòng sáng màu vàng dần dần dừng lại, màn hình cũng hiện ra kết quả.

Đinh đông!

Hình ảnh quả Pokéball mở ra.

Một con Pokémon có tạo hình kỳ lạ trực tiếp đập vào mắt Tô Thanh. "Chậc chậc, có chút ý tứ a.

Quả thực là oan gia ngõ hẹp với Rayquaza.

Báo thù có hy vọng rồi." Nhìn con Pokémon vừa xuất hiện, Tô Thanh lộ ra vẻ cuồng hỉ. "Kiểm tra!" 【Kyurem】 【Giá trị】: 149,99 tỷ. 【Thuộc tính】: Băng + Rồng. 【Giới tính】: Đực. 【Đặc tính (Ability)】: Pressure (Áp Lực), Turboblaze (Quả Luân Hỏa Diễm - Ẩn), Teravolt (Điện Áp Kích Hoạt - Ẩn). 【Thiên phú】: Siêu Thần Thú. 【Chiến lực】: Nhất Cấp Thần hậu kỳ. 【Hình thái đặc thù】: Black Kyurem (Kyurem Đen), Black Kyurem Overdrive (Siêu Tần), White Kyurem (Kyurem Trắng), White Kyurem Overdrive (Siêu Tần).

Thu được con Kyurem này, tâm trạng Tô Thanh có thể nói là

tương đối tốt.

Kyurem sở hữu danh hiệu "Dragon mạnh nhất mặt đất".

Đã là rồng mạnh nhất mặt đất, thì tự nhiên có sự đối lập trời sinh với "Dragon mạnh nhất bầu trời" là Rayquaza.

Thêm vào đó, Kyurem sở hữu hệ Băng, là khắc tinh của loài rồng (được mệnh danh là "Long hệ bại hoại" - Kẻ phản bội loài rồng).

Rayquaza đối đầu với Kyurem hiển nhiên không chiếm ưu thế, thậm chí sẽ chịu thiệt thòi lớn.

Hơn nữa con Kyurem mà Tô Thanh rút được cư nhiên sở hữu bốn hình thái đặc thù.

Cộng thêm thực lực Nhất Cấp Thần hậu kỳ ở dạng thường.

Sau khi thay đổi hình thái, Kyurem gần như khẳng định sẽ đạt tới chiến lực Nhất Cấp Thần đỉnh phong, hoàn toàn có thể vượt qua Rayquaza.

Nếu tiến vào trạng thái Siêu Tần (Overdrive), cho dù Rayquaza có Mega Tiến Hóa, e rằng tổng hợp chiến lực của cả hai cũng sẽ nghiêng về một bên.

Thậm chí, xét đến ưu thế thuộc tính, cùng với việc con Kyurem này đã dung hợp sức mạnh của Zekrom và Reshiram, Tô Thanh càng đánh giá cao khả năng Kyurem sẽ tạo ra thế trận nghiền ép.

Cô lỗ lỗ!

Sau khi Tô Thanh phân tích một lát, cỗ máy cũng dần dần lăn ra một quả Master Ball mới tinh.

Khoảnh khắc Master Ball lăn xuống, Tô Thanh đã mất đi mọi sự do dự.

Chương 228

Cậu cúi người nhặt Master Ball lên, thu hồi thẻ tài khoản.

Quay đầu ra hiệu cho Mewtwo một cái, sau đó trực tiếp giải trừ chướng ngại, trở về tầng hầm ngầm...

Gia Viên Thần Thú.

Sau khi Tô Thanh trở về phòng ngủ, cậu liền lợi dụng kẽ hở không gian để đi vào Gia Viên Thần Thú.

Nhân cơ hội triệu hoán con Kyurem vừa thu hoạch được ra trước mặt. "Gào ~!" Dựa vào Dịch Chuyển Tức Thời của Mewtwo và Mew, đưa đến một vùng đất băng giá cực hạn tương tự như Bắc Cực và Nam Cực trong Gia Viên Thần Thú, Tô Thanh rốt cuộc cũng thành công nhìn thấy con "Rồng mạnh nhất mặt đất" khiến cậu hưng phấn này.

Có thể thôn phệ Lôi Long Zekrom và Hỏa Long Reshiram.

Dung hợp hai con Thần Thú Nhất Cấp Thần để nâng cao thực lực bản thân đến cực hạn.

Trước khi Độc Long Eternatus (Vô Cực Đào Thái) dạng Dynamax xuất hiện, nó được xưng là Pokémon có chủng tộc trị mạnh nhất.

Băng Long Kyurem!

Không, hiện tại Băng Long Kyurem tuy rằng không còn là Thần Thú sở hữu chủng tộc trị mạnh nhất (Arceus là Mythical - Ảo Thú/ Sáng Thế Thần), nhưng cũng không hề che giấu sự cường thế của nó.

Đối mặt với Thiên Không Long Rayquaza, Kyurem vô cùng có sức cạnh tranh, phục cừu có hy vọng.

Huống chi, nếu Tô Thanh thực sự gặp phải Eternatus, kỳ thật cậu cũng chẳng hề hoảng.

Bất kể là quy tắc Vô Địch trong cửa hàng, hay là con Zacian mà Tô Thanh đã rút được, đối với Eternatus mà nói, đều là những ngọn núi lớn không thể vượt qua.

Chỉ cần đợi Tô Thanh bồi dưỡng Zacian xong, Eternatus cũng phải nằm sấp. "Chủ nhân sao?

Cảm giác thật kỳ quái!" Chăm chú nhìn Tô Thanh đi tới, chẳng hiểu tại sao, Kyurem bỗng nhiên cảm nhận được một loại cảm giác vô cùng thân thiết truyền đến từ trên người Tô Thanh, giống như là người thân vậy.

Vốn dĩ trong suy nghĩ của Kyurem, câu nói kia đáng lẽ phải là "Nhân loại sao?", kết quả rơi vào hiện thực, lời nói ra khỏi miệng lại biến thành "Chủ nhân".

Lời vừa ra khỏi miệng, cũng làm Kyurem giật nảy mình.

Thân hình to lớn lập tức lui về phía sau mấy bước, nghiêng đầu đánh giá thân thể của mình, xem có chỗ nào không đúng hay không. "Ha ha." Mỉm cười đánh giá Kyurem trước mặt, Tô Thanh thật không ngờ Kyurem lại có một mặt đáng yêu như vậy.

Thậm chí nhìn tính cách hiện tại của Kyurem, có khả năng còn dễ tiếp xúc hơn Mewtwo.

Mewtwo còn phải dựa vào sự bầu bạn lâu dài mới bị Tô Thanh thuần phục, Kyurem tự nhiên dễ dàng hơn nhiều.

Dần dần, khi Tô Thanh chào hỏi Kyurem, Kyurem và Tô Thanh cũng ngày càng quen thuộc.

Lại phối hợp với độ thân mật đã max trị số kia, Kyurem và Tô Thanh nhanh chóng biến những con số độ thân mật lạnh lẽo thành

hiện thực.

Tin tưởng lần sau chỉ cần Kyurem vừa thấy Tô Thanh, sẽ không kìm lòng được mà lộ ra nụ cười vui vẻ.

Tất nhiên, cười sẽ rất khó coi.

Dù sao Kyurem cũng là loài rồng có tướng mạo dữ tợn bá khí.

Nụ cười tịnh không thích hợp với nó.

Thực sự thích hợp hẳn là lạnh lùng, hoặc là uy nghiêm, bá đạo.

Khác biệt về bản chất so với loại manh manh đát (dễ thương) như Dragonite.

Xét về ngoại hình, khuôn mặt của Kyurem gần như hội tụ đủ mọi yếu tố ngoại mạo của kẻ mạnh.

Hung ác, lạnh lùng, tạo hình hạc giữa bầy gà.

Nói tóm lại, hội tụ đủ mấy đặc điểm trên thì là mạnh.

Được Nhậm thiên đường (Nintendo) thiết kế ra Pokémon có tướng mạo đặc thù, không có mấy con yếu (Fearow Shiny xin phép không phục).

Chữ "Mạnh" gần như viết ngay trên mặt.

Khác với Rayquaza dạng dài, Kyurem là một con Pokémon màu xám xanh đứng bằng hai chân.

Nhìn nguyên mẫu có cảm giác hơi giống loài bạo long thời kỷ Jura.

Nó sở hữu cái mũi gai màu xanh băng độc nhất vô nhị, trong đôi mắt màu nâu nhạt không nhìn thấy đồng tử, trên đầu có sừng màu vàng.

Khuôn mặt và hàm dưới của Kyurem cũng có màu xanh băng,

tương tự như những mũi băng (Icicle Spear) bị gãy, nhìn qua tản ra hàn quang lấp lánh, kéo dài lên trên lại hình thành hai cái sừng bên mai.

Kyurem có cái cổ dài màu xám và thân thể màu xám.

Hai cánh tay mỗi bên có hai ngón, thập phần nhỏ bé, nối liền với hai khối cánh băng hai bên.

Mặt cắt cuối cánh bằng phẳng và có hai cái gai băng, nhìn qua giống như hai cái cánh bị gãy mất.

Có chút tương tự như "thiên sứ gãy cánh", nhưng cánh giống như bị gãy thì không được mỹ quan cho lắm.

Tuy nhiên Kyurem vẫn có thể bay lượn (Flying) trên không trung, có thể lợi dụng nửa đoạn cánh để trữ khí lạnh.

Khác với Reshiram và Zekrom, đôi chân Kyurem khá thon dài.

Rõ ràng là do thói quen thường xuyên chạy bộ trên mặt đất nên mới có sự tiến hóa này.

Phần đuôi không có bất kỳ cấu trúc nào có thể sản sinh năng lượng, chỉ có ba cái gai băng.

Điểm này cũng khác biệt lớn so với Reshiram và Zekrom.

Đồng thời, từ hiệu quả thị giác mà xem, bản thân Kyurem cũng có một vấn đề vô cùng nghiêm trọng, gần như khiến người mắc chứng rối loạn ám ảnh cưỡng chế (OCD) vô cùng khó chịu.

Đó là thân thể Kyurem trái phải không đối xứng: sừng bên trái, cánh trái, hàm dưới bên trái đều thon dài hơn bên phải một chút.

Hình thái lệch trái...

Thành công giao lưu với Kyurem xong, Tô Thanh cũng hỏi thăm các Pokémon khác.

Sau đó trải qua nửa giờ vui vẻ trong Gia Viên Thần Thú. "Vậy thì, tạm biệt các vị.

Có thời gian ta sẽ lại đến thăm!" Mỉm cười chào hỏi từng Pokémon, Tô Thanh trực tiếp dùng ý niệm kết nối Gia Viên Thần Thú, trở về thế giới bên ngoài.

Thân hình lăng không xuất hiện, trực tiếp rơi xuống chiếc giường lớn. "Ưm!" Thân hình vừa xuất hiện trong căn phòng tối đen, Tô Thanh cư nhiên nghe thấy một tiếng kinh hô nhỏ.

Không ngoài dự đoán, cậu cảm giác dường như mình đè lên ai đó.

Hơi xoay người, trong hoàn cảnh tối om, Tô Thanh lập tức đưa tay về phía đối phương, sau đó nhẹ nhàng sờ sờ. "Ách, hình dạng này..." "Khụ khụ, không thể sờ nữa...

Hình như là người thật." Nghiêm túc cảm nhận thông tin phản hồi, Tô Thanh lập tức ngồi dậy, định đi bật đèn phòng.

Thế nhưng Tô Thanh vừa mới định làm thế, chưa kịp có hành động gì khác, phía dưới lại truyền đến lực lôi kéo.

Dường như ẩn ẩn có ý muốn kéo cậu trở lại.

Trong quá trình đó, Tô Thanh cũng đoán ra thân phận người này.

Nếu không nhầm thì hẳn là Cynthia.

Dù sao thì, cái tư thế sờ soạng vừa rồi giúp Tô Thanh trực tiếp loại trừ Serena ra khỏi đáp án.

Còn lại người trong cửa hàng có thể chủ động làm ra loại chuyện này, hẳn cũng chỉ có Cynthia. ... "Em khóa cửa rồi!" Thân hình bị Cynthia kéo lại.

Trong bóng tối, Tô Thanh lại nghe thấy một tiếng nỉ non nhỏ nhẹ, trong thanh âm mang theo chút run rẩy.

Chuyện đã đến nước này, Tô Thanh nếu còn không biết nên làm gì thì cũng uổng công làm người xuyên việt.

Ngay lập tức, cậu liền "tam hạ ngũ trừ nhị" (nhanh gọn lẹ), mang theo lòng sùng kính đối với nhân tính cùng tinh thần thám hiểm mạo hiểm, nghiêm túc tiến hành một vòng tìm tòi bí ẩn cơ thể người mới. "..... , không thể nói nhiều hơn nữa, ai hiểu thì hiểu." Một đêm không ngủ.

Ngày hôm sau.

Đợi khi Cynthia ngủ say, Tô Thanh cũng chỉ đành cố nén cơn buồn ngủ mà rời giường.

May mà trên người Tô Thanh sở hữu Aura (Ba Động) chi lực.

Tuy Aura chi lực không gia trì quá nhiều cho Tinh Thần Lực, nhưng ít nhất cũng có, không phải sao?

Huống chi Tô Thanh quả thực cũng sở hữu năng lực Psychic (Tâm Linh).

Mặc dù chỉ mới vừa cất bước, nhưng ít nhất Tinh Thần Lực cũng mạnh hơn người bình thường quá nhiều.

Cho nên, cứ việc do lần đầu nếm thử trái cấm nên kích động, hứng thú mười phần, hao phí không ít tinh lực.

Nhưng khi Tô Thanh thực sự xuống giường, rửa mặt xong, trạng thái của cậu vẫn duy trì không tệ.

Ít nhất nhìn từ bề ngoài, Tô Thanh và người bình thường thoạt nhìn cũng sẽ không có quá nhiều chênh lệch.

Tinh thần trạng thái của bản thân Tô Thanh không có vấn đề gì.

Chương 229

"Chào buổi sáng nha, Serena." Vừa vặn, khoảnh khắc bước ra khỏi cửa phòng, Tô Thanh liền trực tiếp đụng mặt Serena, sau đó mỉm cười chào hỏi cô bé. "Hì hì!!

Chào buổi sáng, anh Tô Thanh ~!" Serena làm nũng nói.

Từ khi Serena thành công chuyển chính thức, trở thành trợ lý cửa hàng, cô bé bắt đầu thích cách xưng hô này.

Thậm chí từ phản ứng của Tô Thanh, cô bé có thể cảm nhận được mỗi lần gọi xưng hô này, biểu cảm trên mặt Tô Thanh đều sẽ có một chút biến hóa vi diệu.

Mặc dù không biết một tia biến hóa vi diệu này rốt cuộc đại biểu cho cái gì, nhưng Serena lại vô cùng thích cảm giác này.

Thích được Tô Thanh quan tâm. "Ửa?

Có chuyện gì vui sao?

Cảm giác tâm trạng anh có vẻ rất tốt nha, anh Tô Thanh ~!" Nhìn nụ cười phát ra từ nội tâm trên mặt Tô Thanh, cùng với tâm trạng nhẹ nhàng của đối phương, trong lòng Serena tràn đầy tò mò. "Ách." Bị Serena hỏi như vậy, trên mặt Tô Thanh lập tức thoáng qua một chút xấu hổ.

Nên nói thế nào đây?

Chẳng lẽ nói là cầu được ước thấy, hoàn thành giấc mộng cuối cùng của kiếp trước?

Và trái cây vừa ăn quả thực ngọt ngào như trong tưởng tượng?

Khụ khụ.

Thôi bỏ đi, Tô Thanh cũng không định nói rõ chuyện này ra. "Không có gì, cảm giác hôm nay là một ngày tốt lành a.

Chúng ta đi ăn cơm đi." Tô Thanh đề nghị. "Ách, được ạ." Vừa đúng lúc, ngay khi Serena vừa dứt lời, sau lưng cũng truyền đến giọng nói của Diantha. "Ăn cơm?

Hôm nay ăn sáng sớm vậy?" "Cô lỗ lỗ!" Cùng với tiếng bụng réo lên từ chiếc bụng trắng ngần.

Bước chân khựng lại, khuôn mặt Diantha trong nháy mắt đỏ bừng lên một mạt e thẹn.

Nhìn về phía ánh mắt của Tô Thanh và Serena, trong mắt cô xuất hiện một chút xấu hổ, thẹn quá hóa giận.

Rất trẻ con, cô trực tiếp vươn ngón tay ngọc thon dài trắng nõn, nhẹ nhàng gõ gõ lên bụng mình, trông vô cùng tinh nghịch. "Ai da, xem ra chúng ta phải nhanh đi thôi.

Từ lúc vừa ngủ dậy bụng chị đã bắt đầu kêu như Hoothoot rồi.

Nếu còn không đi, bụng chị sẽ triệt để phát ra kháng nghị mất.

Ha ha ha." Diantha cười nói chữa thẹn. "Ha ha.

Vậy còn chờ gì nữa, không mau đi thôi?!" Đối mặt với lời nói của Diantha, giọng điệu Tô Thanh cũng trở nên tùy hòa.

Dứt lời, mọi người tự nhiên cũng trực tiếp đi về phía nhà ăn.

Tại nhà ăn, Serena trực tiếp ẩn ý tuyên bố chủ quyền, ngồi xuống bên cạnh Tô Thanh.

Còn bên kia thì bỏ trống.

Bước vào trong, Diantha cũng kịp thời phát hiện ra chuyện này.

Ngay lập tức, trong đầu liền liên hệ đến Cynthia. "Ủa?

Cô Cynthia đâu rồi?!" Diantha tò mò hỏi. "Ách!" Trả lời thế nào cho tốt đây.

Nghe Diantha hỏi, cũng như chú ý tới hiện trường ba người đều nhìn về phía mình, trong lòng Tô Thanh lập tức dâng lên một tia căng thẳng.

May mà da mặt Tô Thanh đủ dày, nên dù trong lòng hoảng hốt một phen, trên mặt lại bất động thanh sắc, cực kỳ bình tĩnh.

Một lát sau.

Khi Tô Thanh nhận ra Serena bên cạnh dường như xuất hiện chút tình huống dị thường, ẩn ẩn có ý muốn đi tìm Cynthia, Tô Thanh ngay lập tức bóp chết ý nghĩ của đối phương từ trong trứng nước.

Tay phải hơi giơ lên, hấp dẫn sự chú ý của ba người, để ánh mắt ba người toàn bộ rơi vào trên người mình, sau đó Tô Thanh liền sờ sờ gáy, cười gượng gạo.

Rồi lộ ra một vẻ mặt tư tác. "Tôi nhớ buổi sáng cô ấy hình như có nói.

Vì thế nên trực tiếp về phòng rồi.

Bảo tôi nhắn lại là đừng ai làm phiền." Tô Thanh làm ra vẻ suy tư nói.

Biểu cảm kia phảng phất như đang nói thật vậy (như bình thường).

Nhẹ nhàng để ba người bỏ qua câu chuyện. "Hóa ra là như vậy a.

Thảo nào không thấy Cynthia đâu." Trong lúc nói chuyện, Diantha cũng trực tiếp chiếm cứ vị trí bên sườn Tô Thanh.

Một trái một phải bị chiếm đóng triệt để, chỉ để lại người quản lý đứng ngượng ngùng tại chỗ, âm thầm nghiến răng nghiến lợi.

Nhìn về phía ánh mắt Diantha tràn ngập oán niệm nồng đậm, trong lòng người quản lý âm thầm phúc phỉ: "Diantha cái đồ đáng ghét này.

Rõ ràng biết mình thích Tô Thanh.

Kết quả tên này cố ý tranh chiếm vị trí...

Không phải nói không có ý gì với Tô Thanh sao?

Tên đàn ông này thơm lắm hả?!" Nghĩ vậy, bất giác khi người quản lý nhìn về phía Diantha, trong ánh mắt lập tức có thêm một sự cảnh giác. ...

Tại hiện trường.

Trong lúc người quản lý bất đắc dĩ ngồi xuống đối diện, Serena cũng lần nữa hỏi lại nghi vấn trong lòng. "Anh Tô Thanh, chị Cynthia bị bệnh nghiêm trọng không?

Hay là lát nữa em cùng anh đi xem thử một chút?!" Giọng nói cô bé mềm mại, dáng vẻ có vẻ lo lắng. "Khụ khụ.

Cái đó..., anh cảm thấy không cần thiết đâu.

Cynthia hình như... bởi vì đau bụng, tối hôm qua hình như vẫn luôn không được nghỉ ngơi (rest).

Cho nên ban ngày muốn nghỉ ngơi thật tốt, tận lượng đừng để ai quấy rầy." Tô Thanh mỉm cười nói. "Ách, cả đêm không ngủ sao?!" Nghe lời Tô Thanh nói, Serena không nghĩ nhiều.

Diantha ở một bên lại hơi ngẩn ra.

Hồi thần lại càng nói ra câu kinh người: "Kéo dài cả đêm sao, vậy thì thật sự bị 'bệnh' rất nghiêm trọng đấy.

Theo chị thấy cứ để cô ấy nghỉ ngơi đi, ban ngày vừa vặn bổ túc tinh thần nhu cầu." "A a.

Được rồi!" Đối với việc này Tô Thanh chỉ đành cười bất đắc dĩ, che giấu chuyện này đi. ...

Không còn cách nào khác, có thể nói gì đây?

Còn nói tiếp nữa thì ước chừng Diantha và Serena đều sẽ đoán ra được mất.

Đương nhiên phải trực tiếp cắt đứt ý niệm này.

Sau đó chủ đề nói chuyện dần dần bình thường hơn một chút.

Đa số là Diantha và Serena bày tỏ sự hâm mộ đối với danh tiếng mà Tô Thanh đạt được.

Một mặt là vì hình tượng cá nhân của Tô Thanh hiện tại quả thực quá hot.

Các tiểu thương khắp nơi trên thế giới đều làm ra bảng hiệu hình nhân vật Tô Thanh.

Sản phẩm Tô Thanh đích thân dùng, dùng rồi sẽ tốt...

Tóm lại là một hồi thao tác lừa đảo, lừa gạt khách hàng bỏ tiền mua sản phẩm.

Những hành vi như vậy cũng là lừa gạt người tiêu dùng, đồng thời xâm phạm quyền chân dung của Tô Thanh.

Nhưng do số lượng thương nhân kiểu này quá nhiều, giống như nấm mọc sau mưa, Tô Thanh muốn quản cũng không quản được.

Hơn nữa, loại chuyện này đều là thuận mua vừa bán.

Chương 230

Người bình thường ai lại đi mua những thương phẩm đó, đều có năng lực tư duy độc lập.

Biết chuyện này thật sự có người bị lừa, cũng không nên đổ lỗi lên đầu Tô Thanh.

Còn về việc bị lừa gạt... người có thể bị thủ đoạn vụng về kiểu đó lừa, tuyệt đối đầu óc cũng không quá bình thường.

Cho nên, tuy rằng loại tiểu thương này sẽ mang lại ảnh hưởng ác tính nhất định cho Tô Thanh, nhưng cũng sẽ thực sự nâng cao sức ảnh hưởng của cậu.

Khiến hình tượng "Chiến Thần" Tô Thanh triệt để in sâu vào trong đầu mọi người.

Cùng với băng ghi hình trận chiến dần dần bị người ta biết đến, bị người ta xem đi xem lại, Tô Thanh sẽ trở thành người có độ nhận diện cao nhất thế giới, một bước trở thành lưu lượng đỉnh cấp thế giới.

Tuy không phải Quán Quân chính thức, lại nhận được sự công nhận của nhân dân thế giới.

Hàm lượng vàng của nó còn cao hơn cả Quán Quân được chính thức nhận định.

Thậm chí cùng với dư luận truyền bá, dần dần mọi người đều cảm thấy cái danh xưng Quán Quân đã không còn xứng với Tô Thanh nữa rồi.

Dù sao đối thủ của Tô Thanh là một Quán Quân hàng thật giá thật, Quán Quân Steven thành danh đã lâu ở Hoenn, cùng với Quán Quân đương nhiệm Wallace.

Bỏ qua việc Tô Thanh về sau sử dụng Ác Mộng Thần Darkrai, cùng với Thánh Thú Suicune - kẻ chỉ dùng để chạy trốn và thực lực vẫn đang ở giai đoạn chưa biết, Tô Thanh chỉ cần dựa vào một con Blaziken Dị Sắc (Shiny), cũng rõ ràng sẽ không bị xếp vào cùng một phân loại với Steven.

Dần dần mọi người đối với xưng hô của Tô Thanh cũng có sự thay đổi mới.

Cái danh hiệu "Master" (Bậc Thầy/Đại Sư) bao nhiêu năm không được ai nhắc tới, dần dần lộ diện. "Tô Thanh Master", danh xưng này dần dần truyền khắp thế giới.

Đương nhiên, về chuyện này Tô Thanh trước mắt không hề hay biết.

Về sự nghiệp của Tô Thanh lại dần dần có độ nổi tiếng nhất định.

Do trước đó có một số du khách vùng Sinnoh đến đây, bị Kojiro và Meowth một trận lừa gạt, kéo thêm không ít bạn bè thân thích.

Cho nên mọi người đối với cửa hàng của Tô Thanh cũng có sự hiểu biết nhất định, thậm chí có người từng tận mắt nhìn thấy Tô Thanh.

Vì thế khi trận chiến đấu kia diễn ra, mọi người cũng hiểu được rốt cuộc nên mua Pokémon ở đâu.

Biết được bí mật kinh thiên như vậy, thân là quần chúng ăn dưa, những người mua kia sao có thể kìm nén được sóng to gió lớn trong lòng.

Cũng không tiện trực tiếp tiết lộ ra ngoài rồi lan truyền đi.

Nhưng sở dĩ chỉ là chút danh tiếng nhỏ, chứ không thực sự giống như danh hiệu "Tô Thanh Master" gần như biến bố thế giới, là vì giữa hai bên có sự chênh lệch cực hạn về độ nổi tiếng, trong đó cũng có

nguyên nhân tồn tại.

Tô Thanh thực lực mạnh cơ bản đã trở thành nhận thức chung của mọi người, cho nên phán định về thực lực Tô Thanh ai cũng đồng ý.

Nhưng Tô Thanh mở tiệm bán Pokémon?

Một vị Pokémon Master, lúc rảnh rỗi lại đi làm thương nhân... ra cái thể thống gì?

Trong suy nghĩ của mọi người, tồn tại cường đại như Tô Thanh hẳn là phải vô cùng cao lãnh (lạnh lùng, sang chảnh).

Điểm này từ trong trận đấu cũng có thể nhìn ra (trước ống kính Tô Thanh quả thực cao lãnh, đó là ấn tượng để lại cho khán giả).

Còn về nghề nghiệp như thương nhân... rõ ràng không phải cùng một loại tồn tại nha.

Thương nhân không phải đều nên cả ngày mặt mày tươi cười, sau đó trong lòng luôn tính toán sao?

Nhìn biểu hiện của Tô Thanh, thật sự cần thiết phải làm một thương nhân ư?

Với khái niệm như Pokémon Master, Tô Thanh mặc kệ đi đâu, thực lực của cậu đều đủ để chống đỡ cậu kiếm được lượng tiền lớn.

Thậm chí hiện tại sau khi Tô Thanh thực sự thành danh, có khả năng sẽ tiếp tục giống như lời đồn, ở trong một cái khe núi nhỏ làm một ẩn sĩ không xuất thế.

Làm thương nhân... cũng thực sự quá kỳ lạ rồi.

Vì vậy người ta đối với tính chân thực của chuyện này đều có sự hoài nghi nhất định, nên mới không thực sự lan truyền rộng rãi. "Tô Thanh, tiếp theo cậu định đi đâu?!" Tò mò đánh giá Tô Thanh trước mặt, Diantha hỏi.

Bởi vì biết cửa hàng của Tô Thanh luôn có người trông coi, lúc này cô lại vô cùng tò mò, Tô Thanh sau khi trải qua một trận đại chiến khoáng thế như vậy, tiếp theo sẽ có dự định gì.

Chẳng lẽ Tô Thanh sau khi nếm được dục vọng mà danh lợi mang lại, vẫn có thể tiếp tục trầm tịch trong cái tiệm nhỏ này, thành thật làm một ông chủ?

Ngẩng đầu, tầm mắt rơi vào màn hình thủy tinh xanh phía trên, có thể kiến trúc ra biệt thự dưới lòng đất cực kỳ nghệ thuật và độc đáo như vậy, bảo Tô Thanh không có dã tâm, Diantha không tin. "Ách..." Bị Diantha hỏi, đặc biệt nghe được chút từ ngữ ẩn ý trong lời nói của Diantha, trong lòng Tô Thanh lập tức dâng lên một trận ớn lạnh.

Sẽ không phải bị Diantha nhìn ra chút gì rồi chứ.

Nhưng dư quang liếc mắt nhìn biểu hiện của Diantha, thu hết biểu tình của cô vào đáy mắt, Tô Thanh lại không nhận được tin tức gì quan trọng, dường như lời nói vừa rồi của Diantha cũng chỉ là vô tâm chi ngôn.

Như thế Tô Thanh mới yên tâm.

Định thần lại, Tô Thanh tiếp tục nói: "Không có việc gì thì tôi cũng muốn về nghỉ ngơi (rest).

Khó khăn lắm mới đánh thắng được trận đại chiến kéo dài này, đương nhiên phải nghỉ ngơi thật tốt.

Hôm nay ai cũng đừng làm phiền tôi, tôi muốn ngủ cả ngày.

Việc khác để hôm nào rồi nói." Trong lúc nói, Tô Thanh còn trực tiếp ngáp một cái cho hợp cảnh.

Cánh tay hơi nâng lên rồi nhẹ nhàng day day mắt, lộ ra vẻ mặt buồn ngủ.

Dứt lời, Tô Thanh liền xoay người đi về phía phòng mình, trong lúc đó đi lướt qua Serena. "Ách." Mộc nạp nhìn Tô Thanh đi qua, sau đó đầu cũng không ngoảnh lại chạy thẳng về phòng, giống như Diantha bên cạnh, biểu tình của Serena cũng có chút ngốc trệ.

Trạng thái này duy trì một lúc lâu.

Thậm chí mãi đến khi Tô Thanh đứng trước cửa phòng, Serena mới hồi phục lại tinh thần. "Chờ đã, anh Tô Thanh." Bởi vì trong lòng sốt ruột, lúc này Serena cũng không màng đến vấn đề xưng hô, dứt khoát gọi thẳng tên Tô Thanh. "?!" Nghe tiếng gọi đầy lo lắng truyền đến từ sau lưng, trong lòng Tô Thanh cũng thót một cái, giật nảy mình.

Serena sẽ không nhìn ra rồi chứ?

Nhớ lại việc trước đây mỗi sáng Serena đều muốn vào phòng cậu, trêu chọc cậu...

Sẽ không phải muốn vào phòng cậu xem thử đấy chứ...

Trong nhất thời, Tô Thanh thật sự cảm giác nguy ngập.

Với tính cách của Serena, thật sự có thể làm ra loại chuyện này.

May mắn là, ngay khoảnh khắc Tô Thanh vừa xoay người lại, cậu cũng thấy Serena dần dần đi ra từ bên cạnh Diantha. "Anh Tô Thanh, nếu anh về nghỉ ngơi, vậy em phải làm sao?

Em không phải là trợ lý của anh ư?!" Serena chậm rãi nói.

Bởi vì thấy Tô Thanh dừng bước và xoay người lại, tốc độ nói của Serena cũng khôi phục tần suất bình thường. "Ách, ý em là gì?

Em cũng muốn cùng anh nghỉ ngơi một chỗ?" Tô Thanh ý tại ngôn ngoại nói.

Lúc nói chuyện còn cố ý nhướng mày, lộ ra một biểu tình cực kỳ hiển nhiên. "....." Tại hiện trường, chú ý tới biểu hiện này của Tô

Thanh, trong lòng Serena tràn đầy xấu hổ.

Tô Thanh đáng ghét.

Cư nhiên không hề cố kỵ Diantha đang có mặt ở đây, cùng với người quản lý của Diantha.

Lại trêu chọc mình như vậy, mình không cần mặt mũi sao? ... "Ha ha, được rồi được rồi, hôm nay cho em nghỉ phép.

Đừng làm phiền anh, Serena.

Anh về nghỉ ngơi trước đây." "Ách!" Cuối cùng, Serena đang cúi đầu xấu hổ, khoảnh khắc ngẩng đầu lên vì lời nói của Tô Thanh, mang theo vẻ thẹn thùng trên mặt, cô bé cuối cùng ngay cả bóng dáng Tô Thanh cũng không thấy.

Chỉ nhìn thấy một hành lang trống rỗng, cùng với tiếng đóng cửa nhẹ nhàng.

Còn có tiếng khóa cửa từ bên trong truyền ra.

Tiếng lạch cạch truyền trong hành lang có vẻ vô cùng chói tai. "Đáng ghét!!!" Cảm nhận được Diantha nhìn chăm chú toàn trình, cảm thấy bản thân mất mặt, Serena lập tức dậm chân giày đỏ xuống sàn nhà, phát ra tiếng lộp cộp! ...

Trong phòng.

Từ lúc Tô Thanh bước vào phòng nhìn thấy cái chăn lăn lóc trên sàn nhà, cũng đồng thời nhìn thấy Cynthia đang mắt nhắm mắt mở ngồi dậy. "Mấy giờ rồi, Tô Thanh?" "Được rồi, đã tỉnh rồi thì cũng đừng trách anh.

Chương 231

Ha ha ha." Trong nhất thời, trong phòng lại diễn ra một bản nhạc giao hưởng hoành tráng truyền đời.

Âm nhạc êm tai, có vẻ cực kỳ xa hoa. ...

Bên ngoài.

Cùng với cái dậm chân đầy giận dỗi của Serena, động tác đáng yêu kia cũng làm cho Diantha ở phía sau không khỏi mỉm cười. "Xem ra hôm nay có kỳ nghỉ có thể hưởng thụ rồi, Serena.

Thế này đi, hay là lát nữa cùng chị đi ra ngoài chơi, phải biết chiều nay chị sẽ rời khỏi đây rồi đó!" Diantha chậm rãi nói. "Ách!" Nghe vậy, Serena vốn đang giận dỗi vì Tô Thanh khóa cửa không cho mình cơ hội lẻn vào, sự chú ý lập tức chuyển sang người Diantha. "Chị muốn đi?!" "Ừ." Diantha mỉm cười. "Sao em không nghe nói?" "Chị nhớ mấy ngày trước lúc đến đây, chẳng phải đã nói với em rồi sao?

Lúc đó bảo là 7 ngày, hiện tại thời gian cũng sắp hết rồi.

Hơn nữa chiến đấu cũng kết thúc, mục đích chủ yếu khi đến đây đã xong.

Công việc cũng sắp bắt đầu, đương nhiên phải về vùng Kalos rồi." Diantha mỉm cười nói.

Nói xong, ánh mắt chăm chú nhìn Serena đang tỏ ra cực kỳ đáng yêu trước mặt, trên mặt Diantha lập tức lộ ra một sự sủng ái.

Ôn nhu xoa đầu cô bé giống như em gái mình. "Lần này từ biệt cũng không biết khi nào mới có thể gặp lại.

Hay em cân nhắc cũng làm người Kalos đi, tin rằng chúng ta sẽ dễ dàng gặp lại hơn đấy." "Lúc đó, em nhất định sẽ mời chị ăn cơm a,

chị Diantha." Cảm nhận được thiện ý từ Diantha, Serena lập tức cười ngọt ngào với cô. "Ha ha, vậy thì tốt quá rồi." "Tiếp theo, có muốn cùng chị đi ra ngoài chơi không nào?!" Diantha lần nữa mời. "Ách, được ạ." Thấy Diantha nhất quyết không từ bỏ, dần dần Serena cũng đành phải đồng ý lời mời thịnh tình của cô.

Cô bé đi theo Diantha cùng người quản lý, ba người cùng nhau đi ra khỏi cửa hàng.

Xuất phát đi tới thành phố Hearthome City xung quanh, du ngoạn một vòng, cũng mua sắm không ít đồ tốt.

Thời gian vẫn luôn kéo dài đến chiều, Tô Thanh mới từ từ tỉnh lại. "Cynthia?" Đưa tay sờ sờ bên cạnh.

Cảm nhận bên cạnh trống rỗng, Tô Thanh trực tiếp ngồi dậy trong cơn mê ngủ.

Tò mò mở mắt nhìn sang bên cạnh. "Ủa, thật sự không ở đây sao?!" Nghi hoặc đánh giá phía bên người trống không.

Dần dần, Tô Thanh cuối cùng cũng tỉnh táo lại.

Ngay lập tức cậu khoác áo đi ra ngoài. "Tỉnh rồi hả, Tô Thanh?!" Vừa khéo, ngay khoảnh khắc Tô Thanh vừa bước ra khỏi phòng, Cynthia từ ngoài hành lang vừa vặn đi về phía Tô Thanh.

Cô trực tiếp nhìn thấy Tô Thanh đi ra.

Không khỏi lên tiếng chào hỏi. "A.

Không phải nói ngủ đến chiều sao?

Anh không biết?" Tô Thanh ngạc nhiên nói. "Ách." Nghe vậy, khuôn mặt xinh đẹp của Cynthia không khỏi hơi đỏ lên. "Vừa nãy bà nội em gọi điện thoại tới." "Ồ, hóa ra là như vậy." Nghe Cynthia giải thích, Tô Thanh lập tức hiểu ra lý do vì sao Cynthia lại dậy.

Nguyên lai là vì nghe điện thoại. "Vậy hiện tại em muốn rời đi sao?!" Tô Thanh tò mò hỏi.

Bởi vì cậu cũng chú ý tới tư thế đi đường của Cynthia.

Tuy rằng Cynthia quả thực là một nữ cường nhân không sai, nhưng khó tránh khỏi chịu chút ảnh hưởng.

Phương diện này cũng không tiện cậy mạnh. "Ách, không phải." Bị Tô Thanh hỏi như vậy, trong đầu Cynthia lập tức hiện lên màn bà nội hỏi thăm vừa rồi.

Nhớ tới những lời nói khiến người ta khó mở miệng của bà nội. "Hừ!" Cynthia trực tiếp điêu ngoa hừ lạnh một tiếng.

Biểu đạt sự bất mãn mãnh liệt trong lòng. "....." Cái này làm Tô Thanh xấu hổ rồi.

Trong lòng cũng không rõ lắm vì sao Cynthia lại đột nhiên hừ lạnh một tiếng. "Ha ha!" Ngẩng đầu, thu hồi suy tư, tầm mắt Cynthia cũng rơi vào trên người Tô Thanh.

Nhìn thấy khuôn mặt có chút do dự của Tô Thanh, cô trực tiếp cười khẽ.

Sau đó chủ động đi tới bên cạnh Tô Thanh, tự nhiên khoác tay lên cánh tay cậu. "Đang định làm gì?!" "Làm gì ư?!" Tô Thanh ngơ ngác đáp lại. "Serena đấy!" Nhẹ nhàng vươn tay vén tóc mái trước trán.

Một mùi hương cơ thể nguyên bản, xen lẫn với hương thơm sữa tắm, bay vào mũi Tô Thanh. "Hít hít ~!" "Ừm, xác nhận rồi, mùi hương cơ thể không sai, hương vị này chỉ cần ngửi một lần, Tô Thanh tuyệt đối sẽ không quên." "Làm gì đó?!" Kiều thẹn đánh nhẹ vào vai Tô Thanh, nhìn biểu hiện này của cậu, da mặt khá mỏng như Cynthia chịu không nổi, lập tức kiều thẹn dùng tay đánh yêu cảnh cáo Tô Thanh. "Ha ha." Mắt thấy bốn bề vắng lặng, Tô Thanh cũng sẽ

không cứng nhắc như vậy.

Ngay lập tức vươn tay ôm lấy Cynthia vào trong ngực.

Dùng hành động thực tế hóa giải sự thẹn thùng của Cynthia, dần dần làm cho cô thích ứng.

Trong quá trình đó, tâm trạng Cynthia cũng đang cấp tốc chuyển biến, trái tim đập thình thịch.

Cảm giác này làm cho cô cảm thấy vô cùng căng thẳng, đại não đều có chút trống rỗng.

Nhất thời, nhìn nhau không nói gì.

Đợi bầu không khí dần dần bình ổn lại, đại não trống rỗng của Cynthia cũng hòa hoãn. "Ủa?

Em vừa nãy đang nói gì ấy nhỉ?

Tô Thanh." "Ách, hẳn là không có gì đâu, anh hình như không nghe thấy gì cả." Tô Thanh làm ra vẻ suy tư nói.

Thành công hóa giải sự truy vấn của Cynthia về Serena.

Không khỏi làm Tô Thanh cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Thời gian chậm rãi trôi qua, dần dần cũng đến buổi chiều hôm đó.

Tô Thanh vẫn luôn ở đây, nghiêm túc bầu bạn với người phụ nữ đầu tiên mà cậu thu hoạch được trong thế giới này.

Đối với Cynthia, Tô Thanh có quá nhiều tình cảm.

Vào khoảnh khắc tối hôm qua, tình cảm của Tô Thanh đối với Cynthia cũng dần dần nảy sinh biến hóa.

Một cỗ trách nhiệm tự nhiên sinh ra xuất hiện trên người Tô Thanh, làm cho Tô Thanh bỗng nhiên có vướng bận ở thế giới này.

Phảng phất như từ người ngoài cuộc, biến thành nhân viên nội bộ.

Một sự chuyển biến lớn, cũng làm cho Tô Thanh đối với thế giới này rốt cuộc có một tia cảm giác nhận đồng. "Đi thôi, chúng ta đi ăn chút gì đi." Chủ động nắm lấy bàn tay ôn nhuận của Cynthia, một cảm giác mát lạnh cực kỳ thoải mái nháy mắt dâng lên trong lòng Tô Thanh.

Kéo Cynthia, Tô Thanh trực tiếp đi ở phía trước.

Trên đường đi, hai người nhìn nhau không nói gì.

Có chăng cũng chỉ là len lén nhìn trộm đối phương vài cái, kết quả tầm mắt lại toàn bộ va chạm vào nhau.

Không khỏi làm cho người ta bật cười, tâm trạng càng thêm vui vẻ.

Buổi tối.

Khi Serena cùng đám người Diantha trở về, Diantha và Serena rốt cuộc cũng nhìn thấy Cynthia của ngày hôm nay, trong lòng không khỏi có chút vui mừng. ... "Cuối cùng cũng gặp được rồi, chị Cynthia, không có việc gì chứ, em lo lắm đấy." Từ trong thang máy chạy ra, Serena trực tiếp sải bước nhanh chạy về phía Cynthia, lao thẳng vào người Cynthia.

Bịch một tiếng.

Phát ra một tiếng trầm vang. "Ách!" Đối mặt với tình cảnh như vậy, không chỉ Cynthia ngẩn ra, ngay cả Tô Thanh cũng hơi phát mộng.

Chương 232

Phải biết rằng Cynthia hiện tại thật sự không nhất định có thể chịu đựng được cú húc (Tackle) như vậy của Serena.

Quả nhiên, giống như Tô Thanh dự đoán, sự tình đã xảy ra.

Khoảnh khắc bị Serena đụng trúng, sắc mặt Cynthia lập tức thay đổi, trên khuôn mặt tươi cười hiện ra một tia đau đớn khó nhịn.

May mà phản ứng của Tô Thanh cực nhanh.

Cậu lập tức vươn cánh tay, ôm lấy đối phương, mới thành công tránh cho tai nạn giáng xuống.

Thành công ngăn cản cô bé lại, sau đó Tô Thanh liền đồng thời triển khai giáo dục ngôn ngữ với Serena. "Lêu lêu lêu ~!" Ai ngờ, đối mặt với sự giáo dục ngôn ngữ của Tô Thanh, Serena lại tỏ ra tinh nghịch, trực tiếp thè lưỡi với Tô Thanh.

Sau đó mới ôm vẻ mặt đầy áy náy nhìn về phía Cynthia. "Ngại quá a, chị Cynthia.

Chỉ lo nghĩ chị bị bệnh, quên mất người vừa trải qua bạo bệnh một trận thì thân thể khẳng định không tốt lắm.

Đều tại em." Serena giọng điệu mềm mại nói. "Ách, không trách, không trách.

Serena, hôm nay đi đâu chơi thế?!" Trong lúc nói chuyện, tầm mắt Cynthia cũng rơi vào trên người Serena.

Chỉ là ánh mắt nhìn Tô Thanh bên cạnh có chút ý vị thâm trường.

Bởi vì vừa nãy trong nháy mắt, Tô Thanh dường như cảm giác được dư quang của Cynthia lại liếc về phía mình.

Ẩn ẩn nhìn thấy bàn tay nhỏ của Cynthia đang chuyển động.

Chậc chậc!

Yên lặng kéo ra khoảng cách nhất định với Cynthia, Tô Thanh lập tức nói sang chuyện khác. "Diantha, hôm nay đi đâu chơi thế?!" Tò mò đánh giá Diantha đang xách một đống đồ, Tô Thanh trực tiếp đi lên phía trước, giúp Diantha cầm đồ trên tay. "À, hỏi tôi cái này a.

Tôi hôm nay đi Hearthome City, khu vui chơi ở đó không tệ a.

Serena cũng thích.

Ha ha, Serena, lần sau khi về vùng Kalos nhớ tìm chị nhé.

Chị có thể lại hẹn em đi khu vui chơi." "Đúng rồi!" Dường như nhớ ra gì đó, kết quả Diantha vốn đang vui vẻ muốn mời Serena bỗng nhiên nhíu mày.

Không khỏi thu hút sự tò mò của mọi người tại hiện trường. "Sao thế?!" Tô Thanh hỏi. "Ách, tôi đang nghĩ rốt cuộc có nên rủ Serena không.

Hôm nay lúc chơi có không ít người trực tiếp nhận ra Serena, dù sao trận chiến đấu trước đó nhiệt độ thực sự quá cao.

Mắt người ta vô cùng sắc bén, liếc cái là nhận ra thân phận Serena ngay.

Cho nên... anh hiểu mà!" "Ách, được rồi." Mức độ tập trung dân số trong khu vui chơi...

Nếu phát hiện ra Serena ở đó, trực tiếp hô to lên, thì kết quả...

Chậc chậc, muốn chơi vui vẻ một chút cũng không yên ổn được đâu. "Được đấy, Serena, không ngờ em sắp nổi tiếng rồi." Xoay người, Tô Thanh lập tức trêu chọc Serena đang cười xinh đẹp bên cạnh. "Hừ, còn không phải công lao của anh sao.

Lúc đầu nếu anh không kéo em lên lưng Suicune, em đâu có khả năng bị nhiều người biết đến như vậy.

Còn đòi em ký tên, rõ ràng em làm cái gì họ cũng không biết, thật quá phiền phức." Lời tuy nói thế, nhưng biểu tình trên mặt Serena lại bán đứng suy nghĩ chân thực của cô bé.

Nhìn một màn hoạt kê như vậy, Tô Thanh không khỏi cười tủm tỉm.

Ngay lập tức cũng sủng nịch xoa xoa đầu Serena. "Làm gì thế a?!" Mái tóc vàng óng bị Tô Thanh vò thành một đống rối bù, Serena chỉ có thể vươn hai cánh tay trắng nõn mảnh khảnh đấu tranh với Tô Thanh.

Thậm chí, về sau trong tình huống Tô Thanh hoàn toàn không định nhường nhịn Serena, cô bé cư nhiên trực tiếp dùng hai tay túm lấy cánh tay Tô Thanh, sau đó há cái miệng nhỏ nhắn, để lộ hai chiếc răng nanh nhỏ lóe ra hàn quang, một phát cắn lên cánh tay Tô Thanh. "A!!" Đừng hiểu lầm, người phát ra tiếng thảm thiết hiển nhiên không phải Tô Thanh.

Được quy tắc Vô Địch bảo hộ, độ cứng da của Tô Thanh gần như đạt tới mức vượt qua cả da của Arceus. "Đau quá đi!

Tô Thanh, da của anh sao lại cứng thế a?!" Đau đớn xoa xoa cằm mình, vừa nãy do tâm lý xúc động, Serena quả thực đã dùng sức trên hàm răng.

Cho nên mới có một màn hoạt kê như vậy.

Nhìn biểu tình "đau trứng" của Serena trước mặt, Tô Thanh chỉ cảm thấy đối phương cực kỳ ngốc manh, nhìn qua cực kỳ kawaii.

Này này có thể đừng dễ thương như thế không, phạm quy nha.

Nhìn Serena gần như manh (dễ thương) đến mức khiến người ta hộc máu, trên mặt Tô Thanh dần dần hiện lên ánh mắt sủng nịch, có

bóng dáng của ông chú si hán.

Đồng thời, cảm nhận được một luồng tử vong ngưng thị (ánh nhìn chết chóc), khác với phản ứng bình thường, Tô Thanh lập tức banh thẳng thân thể, uyển chuyển như một cái cột tiêu thu hồi tầm mắt.

Từ từ chuyển động đầu, chần chờ đem tầm mắt đối diện với luồng tử vong ngưng thị kia.

Cười gượng gạo, giơ tay sờ sờ gáy.

Dù sao vừa rồi mới thành công ở cùng một chỗ với Cynthia.

Mà đây lại là thời kỳ cảm xúc nhạy cảm nhất trong đời Cynthia, Tô Thanh khẳng định phải chú ý đến cảm nhận của Cynthia trong khoảng thời gian này.

Cho nên, Tô Thanh cũng không định kích thích Cynthia vào lúc này, nếu không thì kết cục của cậu khẳng định sẽ bị "cắn" rất thảm. "Nào, Diantha.

Tôi nhớ vừa nãy hình như cô nói về sau...

Vì sao lại nói về sau, cô muốn rời khỏi đây sao?!" Tô Thanh hỏi. "Ách, a.

Trước đó lúc đến không phải đã nói với cậu rồi sao, sẽ ở lại đây một tuần.

Còn hai ngày nữa là phải đi rồi." Diantha mỉm cười nói với Tô Thanh.

Tưởng rằng lời của Diantha đã hết, không ngờ cô lại bổ sung một câu kinh người: "Sao thế, luyến tiếc chị rời đi sao?!

Nếu không thì...

Nếu em gái Cynthia và em gái Serena không để ý, chị đây cũng có thể ở lại bồi cậu nha." Nói xong, Diantha còn cố ý vén tóc, nhướng

mày với Tô Thanh.

Đôi mắt thâm thúy khiến người ta không biết suy nghĩ thực sự trong lòng cô. "....." Trong nhất thời, Tô Thanh nháy mắt lâm vào trạng thái ngốc trệ.

Trực tiếp bị Diantha đánh ra hiệu ứng khống chế (CC), trầm mặc 5 giây.

Thần linh ơi, cứu tôi với.

Thế giới Pokémon mà tôi tưởng tượng đâu có như thế này a.

Vì sao lại biến thành nữ lưu manh đi đầy đất thế.

Hu hu hu!

Để nữ lưu manh đến mãnh liệt hơn chút nữa đi.

Khụ khụ!

Nên bảo cô ấy thu liễm một chút đi.

Tô Thanh thầm nghĩ. "Cái đó, nếu cô không ngại... tôi cũng không ngại đâu.

Cửa phòng tôi bất cứ lúc nào cũng mở rộng vì cô." Đùa à.

Thân là một người xuyên việt, Tô Thanh sao có thể mặc kệ đối phương trêu chọc.

Đương nhiên phải trêu chọc lại rồi.

Do ảnh hưởng của thời đại bùng nổ thông tin kiếp trước, Tô Thanh hiểu rõ tâm lý phụ nữ.

Biết rằng nếu cậu mà túng thì Cynthia và Serena mới loạn lên.

Kết quả khi cậu cùng Diantha đùa giỡn, ngược lại sẽ làm giảm bớt sự cảnh giác đối với Diantha.

Sự thật cũng đúng là như thế.

Ngay khoảnh khắc Tô Thanh trêu chọc lại, Diantha đối diện cũng giật nảy mình.

Chương 233

Thần tình có vẻ kinh nghi bất định.

Sau đó trên dưới đánh giá Tô Thanh.

Ánh mắt kia quả thực như đang nhìn một quái thai vậy.

Đồng thời, trong quá trình này, trên mặt Serena cũng lộ ra vẻ mặt mộng mị (ngơ ngác). "Có ý gì?

Chẳng lẽ anh Tô Thanh thích chị Diantha?!" Serena thầm nghĩ.

Còn về phần Cynthia ở bên cạnh, quả nhiên không khác gì Tô Thanh dự liệu.

Cynthia tuy rằng tức giận, lặng lẽ đưa ngón tay đến bên hông Tô Thanh, nhẹ nhàng véo một cái.

Nhưng Tô Thanh lại cảm giác được sự buông lỏng trong ánh mắt Cynthia.

Hiển nhiên giống hệt như Tô Thanh dự đoán.

Cynthia tuy rằng có chút bất mãn với lời nói của Tô Thanh, nhưng lại không thực sự để trong lòng.

Ngược lại cô còn vô cùng thưởng thức kiểu phản ứng nói đùa này của Tô Thanh.

Lại thêm nhục thân Tô Thanh vô địch, mấy động tác nhỏ của Cynthia cậu chẳng hề có cảm giác gì, cho nên đối với Tô Thanh mà nói đây là quyết sách tối ưu. "Sao thế, rén rồi hả?

Diantha đại tỷ tỷ." Dư quang liếc mắt nhìn Cynthia bên cạnh, Tô Thanh lại không thực sự buông tha Diantha, ngược lại tiếp tục trêu chọc cô. "Ách, ai sợ ai chứ.

Có bản lĩnh tối nay đừng đóng cửa phòng, tối gặp trong phòng." Diantha giả bộ tức giận đỏ bừng mặt nói. "Ách, được thôi.

Vậy tôi dứt khoát cũng đừng đóng cửa nữa, buổi tối cung kính chờ mong cô đó nha." "Hừ!" Cuối cùng, đối mặt với sự trêu chọc của Tô Thanh, Diantha lựa chọn thỏa hiệp.

Bất đắc dĩ hừ lạnh một tiếng, lườm Tô Thanh một cái, rồi không thèm để ý đến cậu nữa.

Trực tiếp quay đầu, nhìn về phía bên cạnh.

Chỉ là, tại nơi Tô Thanh không chú ý, trong đôi mắt Diantha lại lóe lên một tia sáng kỳ quái.

Ánh mắt này cũng không bị bất luận kẻ nào nhìn thấy.

Một lát sau hơi chỉnh lý lại tâm thần, ánh mắt kỳ quái trên mặt Diantha cũng hoàn toàn biến mất không thấy đâu nữa.

Buổi tối.

Trải qua một đoạn thời gian ở chung, thời gian cũng sắp đến lúc nghỉ ngơi.

Nhận được ám chỉ của Tô Thanh, trên mặt Cynthia leo lên một tia đỏ ửng.

Trong lúc đó, tầm mắt Cynthia cũng trực tiếp rơi vào trên mặt Serena.

Chú ý tới đối phương dường như không nhìn về phía bên này.

Ánh mắt Serena hiện tại gần như toàn bộ bị con Ralts Dị Sắc (Shiny) nhận được từ chỗ Giáo sư Oak hấp dẫn lấy.

Con Ralts Dị Sắc này, Tô Thanh cũng không thể không thầm than vận khí Serena tốt thật.

Tối hôm qua, lúc Tô Thanh không biết, Serena cảm nhận được trứng Pokémon (Pokemon Egg) dị động, cảm thấy hẳn là đạt tới thời điểm nở.

Cho nên Serena liền trực tiếp một mình nửa đêm bò dậy khỏi giường, sau đó chạy tới phòng ấp trứng.

Đem Pokémon ấp ra, hân hoan nhảy cẫng lên khi có được con Ralts này.

Thuận theo ánh mắt Cynthia, tầm mắt Tô Thanh cũng rơi vào trên người Serena.

Ánh mắt thô lược quét qua một cái, tuy rằng Tô Thanh cũng yêu thích Ralts Dị Sắc, nhưng Tô Thanh - kẻ đã "biết mùi" (thực tủy tri vị) - lại càng mong chờ Cynthia ở bên cạnh hơn. "Khụ khụ!

Chị cảm giác thân thể có chút không thoải mái, về phòng trước đây.

Ngày mai phải đi xa một chuyến, cho nên lát nữa đừng tìm chị nhé, Serena." Cynthia nhẹ nhàng nói.

Trong giọng nói lại mang theo ti ti âm rung.

Nhưng do tâm tư của Serena căn bản không ở trên chuyện này, cho nên cũng không nghĩ ngợi gì nhiều.

Chỉ tưởng rằng Cynthia quả thực thân thể không thoải mái, tối nay không muốn cùng mình chơi đùa.

Dù sao còn nhiều thời gian, cho nên Serena cũng không quá rối rắm.

Toàn thân toàn tâm trêu chọc bé Ralts đáng yêu trên vai mình.

Nhận được sự hồi đáp của Serena, Cynthia cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Serena đảm bảo sẽ không đi tìm mình, vậy cơ bản sẽ không có vấn đề gì rồi.

Ngay lập tức cô liền sải bước nhanh rời khỏi đó, sau đó đi về phòng mình.

Chỉ là, khi Cynthia tưởng rằng bình an vô sự, giấu diếm được rồi, lại không chú ý có một đôi mắt vẫn luôn nhìn chằm chằm vào mình.

Nghiêm túc quan sát tất cả phản ứng của cô, chính là Diantha.

Thậm chí mãi đến khi Cynthia biến mất ở hành lang, Diantha mới dần dần thu hồi tầm mắt, lộ ra vẻ mặt trầm tư.

Âm thầm suy nghĩ.

Não bộ vận chuyển tốc độ cao, Diantha không cảm thấy lời Cynthia nói là thật.

Bởi vì tư thế đi đường của Cynthia vừa rồi đã nói lên vấn đề.

Rõ ràng, Cynthia căn bản không khó chịu như trong tưởng tượng.

Ít nhất trong mắt Diantha là như vậy, bởi vì trong quá trình về phòng, Cynthia cũng không vì thế mà ôm bụng.

Cảm giác kia giống như căn bản không phải đau bụng vậy, ngược lại hai tay buông thõng hai bên, dường như lúc nào cũng chuẩn bị ứng đối với việc bị ngã sấp xuống, phòng bị cho việc bị ngã.

Về điểm này, Diantha cũng cảm thấy hơi tò mò.

Quả thực, từ tư thế đi đường của Cynthia có thể nhìn ra, Cynthia đi lại xác thực xuất hiện chút vấn đề.

Nhưng lại không phải vì đau bụng, vậy rốt cuộc là cái quỷ gì?

Rõ ràng không phù hợp với tư thế cảnh báo mà một bệnh nhân đau bụng nên làm, cũng như trạng thái bình thường a.

Ký ức quay lại.

Nhớ lại sự bất thường trên mặt Cynthia trước đó.

Dần dần, trong lòng Diantha đột nhiên nảy sinh ra một ý nghĩ to gan.

Thậm chí, cùng với ý nghĩ này xuất hiện, hai mắt Diantha lập tức trừng to đến cực hạn.

Tầm mắt u u lưu chuyển trên người Tô Thanh.

Sau đó phát ra một tiếng "A!" Phản ứng lại trong giây lát, trên mặt lập tức hiện lên một sự hoảng loạn.

Tay phải hơi giơ lên, nhẹ nhàng che miệng mình, nhưng kết quả đã muộn.

Bởi vì tiếng thét chói tai của cô đã thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

Trong ánh mắt Tô Thanh nhìn Diantha càng thêm phần lo lắng. "Sao vậy, Diantha?" Tô Thanh nhẹ giọng hỏi, trên mặt tràn đầy sự ôn nhu và quan tâm. "À, không có gì." Dù đoán ra một tin tức vô cùng chấn động, nhưng Diantha lại không hề biểu lộ ra ngoài.

Chỉ là thái độ của Diantha đối với Tô Thanh cũng đã có chút thay đổi. "Hai kẻ này, thật là..." Bất lực lắc đầu, đối với chuyện của Tô Thanh và Cynthia, Diantha không định nói toạc ra.

Nhưng không nói ra không có nghĩa là cô thích nhìn Tô Thanh giả ngu.

Lúc này, Serena ngây thơ lẩm bẩm một câu: "Anh Tô Thanh, khi nào anh và chị Cynthia kết hôn?!" "Hả, khụ khụ, kết... kết hôn?!" Cố nén sự chấn động trong lòng, Tô Thanh sặc luôn ngụm nước trong họng, nhảy dựng lên khỏi ghế.

Hắn nhìn Diantha với vẻ mặt đầy kinh ngạc. "Cô nàng này, phát hiện rồi sao?!" Bất giác, ánh mắt Tô Thanh trong khoảnh khắc liếc nhanh về hướng Cynthia vừa rời đi.

Thu hết phản ứng của Tô Thanh vào trong mắt, Diantha cũng thầm khẳng định suy đoán của mình.

Cô liếc nhìn Serena đang ngơ ngác bên cạnh, thầm lắc đầu cảm thán.

Nhưng chuyện đã đến nước này, cũng không thể nói rõ hơn được nữa.

Phận làm người ngoài cuộc, cô đã nói hết những gì có thể nói.

Nếu không điểm tỉnh được Serena, thì Diantha cũng đành chịu.

Cô tin rằng Serena sẽ chẳng để tâm lời mình nói, vẫn chọn cách lao đầu vào lửa.

Hơn nữa, trong mắt Diantha, theo đuổi Tô Thanh thực ra cũng là một chuyện tốt.

Chương 234

Ít nhất trong cuộc đời đằng đẵng của mình, Diantha chưa từng gặp người đàn ông nào ưu tú được như Tô Thanh.

Tính cách ôn hòa của hắn vốn dĩ rất thích hợp làm bạn đời tốt nhất.

Nếu không phải vì Serena và Cynthia đã gặp Tô Thanh trước, Diantha cảm thấy nếu là mình gặp hắn trước, có lẽ Tô Thanh đã sớm bị cô "hốt" rồi. "Sao lại hỏi thế?!" Thấy không khí dần dịu xuống, Tô Thanh quay sang hỏi Diantha.

Diantha lộ ra đôi mắt cá chết, lườm Tô Thanh một cái rồi nói thẳng: "Không biết." Được rồi.

Nhìn phản ứng của đối phương, Tô Thanh cảm giác chuyện giữa hắn và Cynthia đã bại lộ trong mắt cô ấy.

Nhưng may là cô ấy không nói toạc ra, để lại cho hắn và Cynthia đủ sự riêng tư.

Ánh mắt nhìn theo vẻ tiếc nuối của Diantha hướng về phía Serena, Tô Thanh rốt cuộc cũng hiểu tại sao Diantha lại có biểu cảm đó.

Hóa ra là muốn nhắc nhở Serena.

Ha ha, tôi sẽ không để cô thành công đâu.

Ánh mắt Tô Thanh ôn nhu nhìn về phía Serena.

Vì quy tắc thế giới này là vậy, Tô Thanh thân là một người xuyên việt, sao có thể cam tâm bình đạm.

Cộng thêm năng lực siêu cường (cả đống Thần thú), đủ sức chống đỡ cho Serena một cuộc sống hạnh phúc.

Trong khả năng cho phép, Tô Thanh đương nhiên muốn giúp đỡ những nữ thần kiếp trước của mình.

Chẳng lẽ để họ vì hắn không chủ động mà cô độc cả đời?

Hay ép họ lấy người mình không thích?

Nếu chuyện đó xảy ra, hoàn toàn là lỗi của Tô Thanh.

Hắn sẽ không để bi kịch đó xảy ra. "Tối nay đi ăn nhé.

Nếu không có chuyện gì thì tôi về nghỉ ngơi trước, ngày mai tôi sẽ tiễn cô." Tô Thanh mỉm cười nói với Diantha, đồng thời nhướng mày đắc ý.

Bị Tô Thanh trêu tức, Diantha thực sự nảy sinh ý định công khai tin tức vừa biết cho mọi người.

Hô hấp cô trở nên dồn dập.

Chỉ là, cân nhắc quan hệ với Serena và Cynthia, cuối cùng cô đành nuốt cục tức này xuống.

Cô trừng mắt nhìn Tô Thanh, khẩu hình miệng ra hiệu: "Cứ đợi đấy cho tôi!" Thấy vậy, Tô Thanh không nhịn được cười lớn: "Ha ha ha!" Tình cảnh này sao mà nhịn được.

Hắn cười ha hả không hề che giấu, trái ngược hẳn với phản ứng của Diantha.

Mọi ánh mắt lập tức đổ dồn về phía hắn. "Sao lại cười thế, anh Tô Thanh?!" Serena tò mò hỏi. "Không, anh nhớ tới chuyện vui thôi!" Tô Thanh chỉnh lại nét mặt, nghiêm túc trả lời, biểu cảm cực kỳ cứng nhắc.

Trừ Diantha tức đến phát run, hai cô gái còn lại đều không hiểu sao Tô Thanh đột nhiên cười rồi lại nghiêm mặt.

Hành động này quá khó hiểu.

Đối mặt với sự tò mò của họ, Tô Thanh làm như không thấy, dư quang vẫn chú ý đến Diantha.

Thấy cô nắm chặt tay, người run lên, tâm trạng Tô Thanh đạt đến đỉnh cao, cực độ cuồng hỷ.

Hắn đắc ý cười với Diantha.

Hừ hừ, chút công lực đó mà đòi đấu với tôi?

Cũng không tự cân lượng xem mình nặng bao nhiêu?!

Sau đó, Diantha hừ lạnh một tiếng dưới ánh nhìn chăm chú của Tô Thanh, rồi rời khỏi phòng trong sự kinh ngạc của hai người kia và ánh mắt đắc ý của hắn.

Mọi người ngơ ngác, không biết rằng trong cuộc giao lưu bình tĩnh vừa rồi, Tô Thanh và Diantha đã ngầm giao phong mấy hiệp.

Giải quyết xong "bóng đèn" cản đường, Tô Thanh cũng được toại nguyện, về phòng chuẩn bị... "khai màn hiệp hai".

Sáng hôm sau.

Khi Tô Thanh tỉnh dậy, trong phòng chỉ còn lại một mình.

Hắn nhẹ nhàng sờ lên tấm ga giường bên cạnh, khẽ ngửi mùi hương thơm ngọt còn vương lại, trên mặt lộ ra nụ cười phát ra từ nội tâm.

Bên ngoài, lúc này Cynthia cũng đã khôi phục bình thường, nhớ lại sự điên cuồng đêm qua.

Dù đã bay được hơn mười phút, mặt Cynthia vẫn đỏ bừng như ráng chiều.

Gió lớn cũng không thể làm dịu trái tim nóng hổi của cô.

Nhớ lại lời thì thầm của Diantha lúc chia tay, vẻ xấu hổ trên mặt

Cynthia càng đậm. "Đáng ghét Tô Thanh, tất cả đều tại anh." Cynthia thầm trách.

Nhưng cũng không đúng, rõ ràng là do tư thế đi lại của cô làm lộ tẩy.

Nếu ban đầu cô ôm bụng thì Diantha đã không nghi ngờ.

Nhưng phụ nữ mà, đa số thích đổ lỗi, đó là thiên tính.

Hoặc nói cách khác, sinh vật có tính ỷ lại đều sẽ sinh ra suy nghĩ này đối với mục tiêu mình ỷ lại. "Cạch!" Tiếng mở cửa vang lên làm Tô Thanh đang hồi tưởng phải quay người lại.

Hắn nhìn ra cửa với chút dư vị. "Hi...

ơ, Serena?!" Kinh ngạc nhìn người mới vào, Tô Thanh giật mình.

Hóa ra không phải Cynthia. "Ha ha, là em đây, anh Tô Thanh ~ Sao vậy?

Hôm qua em chưa gọi anh dậy, hôm nay bù lại, có phải không quen không?!

Em tưởng anh chưa tỉnh." Serena từ tốn nói, lời nói còn mang theo chút trêu chọc, bước chân không tự chủ được tiến lại gần giường Tô Thanh.

Thấy thế, Tô Thanh trên giường lập tức cảnh giác, vội vàng lăn sang vị trí Cynthia nằm lúc nãy, nhường lại chỗ trống bên biên cho Serena.

Có được chỗ ngồi, Serena lại thấy Tô Thanh phản ứng kịch liệt như vậy thì hơi khó hiểu. "Serena, anh không mặc quần áo, em ra ngoài trước đi.

Anh muốn dậy." Tô Thanh chậm rãi nói. "Hả?

Ngủ khỏa thân?!" Nghe vậy, Serena hơi sững sờ, nhưng đáy mắt

lại lóe lên một tia hưng phấn. "Đúng rồi, thói quen của anh chắc em cũng biết mà." Nhớ lại lần "vận động mạnh" (Play Rough) trước đó với Serena đã để lộ chút ít, Tô Thanh thành thật nói.

Được Tô Thanh nhắc nhở, Serena cũng nhớ lại cảnh tượng xấu hổ lúc đó.

Nhưng gan của cô bé giờ đã lớn hơn nhiều.

Ở bên Tô Thanh lâu cũng phóng khoáng hơn, nên thay vì lùi bước như xưa, cô lại cười xấu xa rón rén lại gần. "Làm gì đấy?!" Nhìn nụ cười xấu xa của Serena, Tô Thanh run rẩy.

Hắn cảm nhận rõ ràng cô nhóc này có ý đồ xấu. "Lẽ nào?!" Chơi ngạnh Bá Vương ngạnh thượng cung... khụ khụ. "Vậy, em định làm gì, Serena?!" "Hì hì, anh đoán xem?!" Serena đáp lại đầy lộ liễu, rất hợp cảnh với suy nghĩ trong đầu Tô Thanh.

Hắn hơi ngây ra, không biết đối phó với cô bé đáng yêu này thế nào.

Nhưng Serena ham chơi rõ ràng không định đợi nữa, cơ thể hành động ngay.

Không cho Tô Thanh thời gian phản ứng, cô vồ lấy người hắn, làm Tô Thanh giật mình hét lên. "....." Đồng thời, khi tiếng hét vừa dứt, Tô Thanh cũng nhận ra sự hoảng loạn trong mắt Serena.

Rõ ràng hành động dự tính của cô khác xa với khoảng cách gần gũi hiện tại, nếu không đã chẳng hoảng loạn thế.

Chưa kịp hiểu Serena định làm gì thì ngón tay cô đã túm lấy một góc chăn.

Tô Thanh có dự cảm chẳng lành, và quả nhiên ngay sau đó, chiếc chăn bị lật tung lên. "Đừng mà, Serena!" Tô Thanh căng thẳng hét lên, nhưng đã muộn. "Á!!!" Một giây sau, Serena biến mất khỏi phòng.

Cửa phòng đóng sầm lại cái "Rầm". "Đáng ghét, sao anh Tô Thanh có thể như vậy!!!" Bên ngoài, Serena hét lên tê tái tâm can.

Chương 235

Nhưng ánh mắt lóe lên sự hoảng loạn và lồng ngực phập phồng cho thấy sự việc vừa rồi làm tâm trạng cô dao động cực lớn, tâm trí rối bời. "Khụ khụ!" Trong phòng, Tô Thanh mặt đầy xấu hổ.

Thật không ngờ Serena lại to gan như vậy, dám lật chăn của hắn.

Cũng may hôm qua Cynthia ở đây nên Tô Thanh vẫn còn mặc "lớp phòng hộ cuối cùng".

Hắn cũng hiểu Serena chỉ định trêu đùa, nhưng vấn đề là sự trùng hợp.

Serena không biết chuyện tối qua Cynthia ở đây "độ" hắn, nên Tô Thanh gần như không chuẩn bị gì.

Hành động của Serena quá đột ngột, làm Tô Thanh cạn lời với IQ của đối phương.

Tin rằng sau lần này, Serena sẽ cẩn thận hơn, không dám làm trò lật chăn nữa.

Khoảng hơn nửa phút sau, Tô Thanh ra khỏi phòng, vẻ xấu hổ trên mặt Serena đã tan biến.

Nhưng khi thấy Tô Thanh, mặt cô lại đỏ bừng trở lại, lan tận mang tai.

Nhớ lại hình ảnh vừa rồi, tâm trí cô vẫn chưa bình tĩnh lại được. "Thật là, quá mức..." Nhìn sắc mặt Serena thay đổi, tâm trạng Tô Thanh cũng ngũ vị tạp trần.

Nhưng thấy khuôn mặt đỏ hồng của cô, hắn lại thấy thoải mái hơn, chủ động phá vỡ sự ngượng ngùng: "Mình đi ăn chút gì đi, Serena!" "À, vâng.

Đương nhiên rồi." Serena gật đầu ngay.

Hai người sóng vai đi trên hành lang, một đường không nói gì.

Trong sự im lặng ăn ý, mỗi người đều theo đuổi suy nghĩ riêng.

Serena mãi nghĩ về hình ảnh ám ảnh kia.

Còn Tô Thanh thì đang nghĩ lát nữa gọi điện cho Cynthia phải mở lời thế nào.

Lúc trước không có cảm giác gì đặc biệt, nhưng khi thực sự ở bên nhau, Tô Thanh bỗng thấy thôi thúc muốn ở bên đối phương mọi lúc, cảm giác ngọt ngào lạ thường.

Không hiểu sao, chỉ cần nhìn thấy bất kỳ phụ nữ nào, trong đầu Tô Thanh lại hiện lên hình bóng quen thuộc của Cynthia và thân hình cấp S không thể nào quên đó. "Anh Tô Thanh, anh Tô Thanh?!

Có nghe em nói không?" "Được rồi." Tô Thanh lắc đầu, nghe tiếng gọi bên tai mới hoàn hồn: "Sao vậy, Serena?!" "Em đang nói với anh là chị Diantha đi trước rồi." Vào nhà hàng, Serena vừa lấy đồ ăn vừa nói. "Đi rồi?

Đi lúc nào?!" Tô Thanh hỏi.

Rõ ràng cô nàng kia chưa chào hỏi gì hắn mà đã đi rồi sao? "Ừm, cái này..." Nhớ lại lời khích lệ của Diantha, Serena lại đỏ mặt.

Diantha nhận ra Serena sẽ không từ bỏ Tô Thanh, lại thêm chế độ hôn nhân của thế giới này, cô không lo Tô Thanh đối xử tệ với hai người, nên đã đổi ý cổ vũ Serena, thuận tiện trêu chọc cô bé. "Là như vầy." Serena thu lại suy nghĩ, nói: "Vốn em định gọi chị ấy dậy, nhưng chị Diantha dường như đã dậy rồi, bảo đừng làm kinh động anh.

Có lẽ có việc quan trọng cần xử lý nên em cũng không gọi.

Nhưng kết quả đâu có việc gì, rõ ràng chị ấy chỉ ở trong phòng nghỉ ngơi mà." Serena tỏ vẻ u oán. "À, trước khi đi chị Diantha có nói: Biệt ly là đau khổ, chỉ có lặng lẽ rời đi mới không chứng kiến nỗi đau này.

Cho nên, hữu duyên tái kiến." "Khụ khụ, vậy sao?" Nghe Serena giải thích, não Tô Thanh hoạt động hết công suất.

Nghe thì có lý, nhưng biệt ly thường đau khổ giữa tình nhân hoặc người thân.

Hắn và Diantha đâu có quan hệ nào trong hai loại đó.

Vậy sao lại đau khổ?

Lắc đầu, Tô Thanh chịu thua.

Thôi kệ, dù sao cũng không phải sinh ly tử biệt, sẽ còn gặp lại.

Ăn xong, tâm trí Tô Thanh bay về Không gian bí cảnh.

Ở đó còn một con Rayquaza Shiny màu đen đang đợi hắn phục thù.

Còn về Serena, hắn không thể đưa cô theo vào bí cảnh, đành cho cô nghỉ phép mấy ngày.

Nhưng Diantha và Cynthia đều đã đi, Serena mất bạn chơi.

Cô quyết định đi thành phố Hearthome gần đó để tham gia Hội thi Hòa diễn (Contest).

Thắng lợi sẽ được Huy hiệu Ruy băng, giúp ích cho việc tham gia Lễ hội Hòa diễn lớn, là cơ hội tốt để thể hiện.

Serena đang sầu vì không có tác phẩm hay giải thưởng để chứng minh thực lực.

Nghe nói ở đó sắp tổ chức thi đấu, cô liền có ý định tham gia.

Nhưng vì công việc là trợ lý cho Tô Thanh, cô không thể tự quyết

định nếu chưa được phép.

Vốn đang phiền não, ai ngờ Tô Thanh lại cho cô nghỉ, đúng ý cô luôn.

Tham gia cuộc thi này để thế giới chứng kiến sự ưu tú của cô.

Ít nhất phải có thành tích.

Tổng quán quân Hội thi Liên minh Sinnoh chính là mục tiêu cuối cùng của Serena.

Chỉ có vậy, cô mới không bị tụt lại trong cuộc chiến tranh giành Tô Thanh.

Thực tế, nếu Serena biết quan hệ hiện tại giữa Tô Thanh và Cynthia, e rằng cô sẽ tuyệt vọng vì khoảng cách quá lớn không thể bù đắp.

Sắp xếp cho Serena đi xong, Tô Thanh về phòng gọi điện cho Cynthia, ôn tồn khoảng nửa tiếng.

Sau đó Cynthia mới luyến tiếc cúp máy dưới sự thúc giục của trợ lý.

Biểu hiện của Cynthia càng làm trợ lý tin chắc vào tin đồn, nhưng vì chén cơm manh áo, cô trợ lý chỉ biết giữ trong lòng, không dám hé răng nửa lời.

Trong cửa hàng, cúp điện thoại xong, Tô Thanh bước vào Không gian bí cảnh.

Vẫn là không gian tạo bởi vô tận ánh sáng và biển cả, hai cánh cửa không gian cao 2 mét, một đen một hồng sừng sững bên cạnh.

Không do dự, Tô Thanh bước vào bí cảnh màu đen để tìm Rayquaza phục thù.

Cơ thể bị dòng quang lưu màu đen bao phủ, Tô Thanh biến mất và

xuất hiện lại ở bí cảnh lần trước. "Ra đi, Kyurem!" Rút kinh nghiệm lần trước, Tô Thanh cảm nhận được luồng sức mạnh khổng lồ đang cuộn mình trong mây.

Hắn tung Bóng Master, ánh sáng đỏ lóe lên, thân hình khổng lồ của Kyurem xuất hiện.

Uy thế bất phàm, dao động của Thần thú cấp 1 (Nhất cấp thần) càn quét toàn trường.

Khí thế không hề thua kém Rayquaza lần trước, thậm chí còn hơn.

Rayquaza kia chỉ là Nhất cấp thần sơ kỳ, còn Kyurem đang ở Nhất cấp thần hậu kỳ.

Sức mạnh chênh lệch về bản chất, cộng thêm thuộc tính khắc chế, Kyurem chắc chắn mạnh hơn Rayquaza.

Chỉ là, điều làm Tô Thanh kinh ngạc đã xảy ra.

Sau khi Kyurem phóng ra dao động, Rayquaza vốn có ý thức lãnh thổ rất mạnh lại lờ đi, không hề có phản ứng, như chưa ngủ dậy.

Thậm chí khi Kyurem gầm lên khiêu chiến, khí tức của Rayquaza trên trời lại giảm đi, gần như biến mất trong cảm nhận của Tô Thanh.

Còn Kyurem?

Hiển nhiên nó vẫn cảm nhận được khí tức của Rayquaza và biết đối phương đang làm "con rùa rụt đầu".

Nếu ở ngoài hoang dã gặp một Nhất cấp thần chịu khuất phục, Kyurem có thể sẽ tha, nhưng lần này thì không.

Mục đích nó ra đây là để trút giận cho Tô Thanh.

Nó đã cho Rayquaza cơ hội chủ động, nhưng đối phương lại chọn trốn tránh, vậy Kyurem sẽ không nương tay.

Nâng cao cái đầu rồng băng giá với hai chiếc sừng lớn, Kyurem gầm lên giận dữ rồi há miệng tấn công.

Năng lượng màu trắng bạc hội tụ, ngưng kết thành luồng sáng chói mắt.

Oanh long long!

Luồng sáng bắn thẳng lên trời, đánh tan mây mù, oanh kích trúng Rayquaza đen tạo ra tiếng nổ rợp trời.

Cả không gian bí cảnh rung chuyển khiến các Pokémon khác sợ hãi.

Mây tan, Rayquaza Shiny lộ ra với đôi mắt đỏ ngầu nhiếp người tâm phách.

Nó đã bị chọc giận.

Nếu là lần trước, Tô Thanh có lẽ sẽ sợ hãi bỏ chạy, nhưng lần này?

Ha ha, Nhất cấp thần cũng phải quỳ xuống cho tôi. "Lên, Kyurem, Long Tức (Dragon Breath)!" Kẻ thù gặp nhau đỏ mắt.

Thấy con Rayquaza Shiny từng làm mình mất mặt, Tô Thanh ra lệnh tấn công ngay.

Kyurem chớp động thân hình, Rayquaza cũng bay xuống.

Chương 236

Giữa không trung, Kyurem phun ra luồng sức mạnh màu xanh lam.

Long Tức hệ Rồng gây sát thương gấp đôi lên Rayquaza.

Rayquaza cũng không chịu thua, phun ra Long Chi Ba Động (Dragon Pulse) tạo thành những gợn sóng không gian.

Hai kỹ năng va chạm tạo ra vụ nổ hình nấm khổng lồ.

Một đòn bất phân thắng bại chứng tỏ Rayquaza Shiny rất mạnh.

Lần trước Tô Thanh thua không oan.

Dù Kyurem ở hậu kỳ, Rayquaza mới sơ kỳ mà đã thế này.

Nếu nó lên trung kỳ thì sao?

Tất nhiên, Rayquaza mạnh về tấn công (Song công 150 so với 130 của Kyurem), nhưng phòng thủ kém hơn.

Nhưng sức mạnh của Kyurem đâu chỉ đơn giản thế? "Kyurem, chuyển đổi hình thái đi, Ám Hắc Kyurem (Black Kyurem)!" Cơ thể Kyurem biến đổi.

Kích hoạt gen của Zekrom (Lôi Thần Long), cơ thể chuyển sang màu đen, đứng thẳng bằng hai chân.

Sừng băng biến thành chất sừng giống Zekrom.

Cánh thu vào vai, thay bằng đôi cánh giống Zekrom.

Sấm sét bao quanh, trông cực kỳ hung ác.

Đuôi băng biến mất, thay bằng bộ phận khí quan màu đen chứa năng lượng điện giống Zekrom, giúp kích hoạt hình thức Siêu Tần (Overdrive). **[Ám Hắc Kyurem]** * **Thuộc tính:** Rồng + Băng +

Điện. * **Thiên phú:** Siêu Thần Thú. * **Chiến lực:** Nhất cấp thần đỉnh phong (Công kích chủng tộc 170).

Kết quả kiểm tra làm Tô Thanh giật mình.

Ba thuộc tính!

Không giống trong game chỉ có Rồng và Băng.

Ở thế giới thực, Kyurem hấp thụ gen điện của Zekrom nên có thêm hệ Điện.

Vậy là Ám Hắc Kyurem có ba hệ, sở hữu kháng tính khổng lồ và ba trọng khắc chế lên Rayquaza: Điện khắc Bay, Băng và Rồng khắc Rồng.

Cộng thêm thực lực vượt trội, Kyurem đụng độ Rayquaza trên không, húc bay đối thủ, khiến Rayquaza Shiny trông vô cùng thảm hại. "Kyurem, Giao Hòa Lôi Điện (Fusion Bolt)!" Kyurem vỗ đôi cánh sấm sét lao tới, phun ra luồng lôi đình chói mắt đánh thẳng lên trời.

Cảnh tượng khủng khiếp khiến các Pokémon bên dưới run rẩy.

Ám Hắc Kyurem chiếm thế thượng phong tuyệt đối, hành hạ Rayquaza suốt hơn 10 phút.

Sức chịu đựng của Rayquaza làm Tô Thanh kinh ngạc.

Khi Tô Thanh định bảo Mew hỗ trợ thu phục, dị biến xảy ra.

Rayquaza bị đánh rơi xuống đất, nhưng nhân cơ hội phản chấn bay vút lên trời, chui vào mây.

Nó không trốn mà tụ tập sức mạnh.

Ánh sáng bạc bao phủ, khí thế Rayquaza tăng vọt ngang ngửa Kyurem hiện tại. "Quả nhiên là Tiến hóa Mega sao?!

Con Rayquaza đen này lại sở hữu kỹ năng Họa Long Điểm Tinh

(Dragon Ascent)!" Tô Thanh mừng rỡ.

Rayquaza càng mạnh, sau khi thu phục sẽ càng hữu dụng.

Thấy đối thủ mạnh lên, Kyurem không hề sợ hãi, tung ra Đóng Băng Thần Kích (Freeze Shock).

Nhiệt độ giảm cực nhanh.

Rayquaza Mega mang theo đặc tính Delta Stream (Lưu Khí Delta), tạo ra luồng gió lốc bao quanh, lao thẳng xuống.

Hai luồng năng lượng xanh và trắng va vào nhau.

Oanh!!!

Vụ nổ kinh thiên động địa.

Dư chấn trút xuống mặt đất. "Mew, nhờ cậu đấy." "Miêu ~!" Mew bay lên, tạo ra kết giới Tâm Linh (Psychic) dày đặc bảo vệ khu rừng, hất văng dư chấn ra biển, tạo nên những con sóng thần.

Cuộc chiến trên không cũng ngã ngũ.

Mega Rayquaza dù mạnh nhưng mới lĩnh ngộ tiến hóa Mega, cuối cùng vẫn thành nỏ mạnh hết đà, không lật ngược được tình thế.

Nó bị Kyurem túm cổ ném mạnh xuống đất, mất khả năng phản kháng. "Làm tốt lắm Kyurem." Tô Thanh và Mew đáp xuống.

Hắn khen ngợi Kyurem trước, khiến nó vui vẻ giải trừ hình thái Ám Hắc.

Tô Thanh nhận ra Kyurem vừa rồi đã dùng hình thức Siêu Tần (Overdrive) mới thắng nhanh như vậy. "Đi đi, Pokeball!" Tô Thanh ném ra quả Bóng Sang Trọng (Luxury Ball) vàng óng.

Rayquaza bị thu vào, nhưng khi đèn đỏ mới nháy được một nửa, quả bóng phát nổ.

Tô Thanh kinh hãi, ném tiếp quả nữa, vẫn nổ tung.

Bóng Sang Trọng không chịu nổi sức mạnh của Nhất cấp thần. "Chẳng lẽ phải dùng Bóng Master sao?!" Tô Thanh chỉ có một quả Bóng Master nhưng đang chứa Zacian.

Hắn có thể chuyển Zacian sang Bóng Sang Trọng, nhưng vấn đề là Bóng Master có tái sử dụng được không?

Tình huống thật oái oăm. **[Đinh đông, chúc mừng túc chủ cửa hàng hoàn thành 1000 đơn hàng, thưởng hệ thống nâng cấp.]** **[Hệ thống nâng cấp hoàn tất, trí năng tải xong.

Có thắc mắc xin hỏi hệ thống Pokémon.]** "Ơ, xong rồi à?" Tô Thanh thầm chê, nhưng câu này kích hoạt cứu tinh. **[Túc chủ, ngài có thắc mắc gì về hệ thống mới không?

Chỉ cần trong quyền hạn, tôi đều có thể giải đáp.]** "Hệ thống, sau khi nâng cấp có chức năng gì?

Có phúc lợi gì cho tôi không?" **[Cửa hàng có thể mở rộng phạm vi hoạt động ra toàn bộ khu vực Sinnoh.

Quy tắc Vô Địch sẽ gia trì trực tiếp lên người túc chủ.

Dù túc chủ đi đâu, cơ thể đều được bảo vệ bởi quy tắc vô địch.]** "Hít!" Tô Thanh kinh ngạc.

Vậy là hắn có thể tay không xé xác Thần thú?

Kết hợp với Mew hay Mewtwo giúp bay lượn, hắn có thể đánh tay đôi với Arceus luôn!

Quá mạnh!

Tô Thanh nổi tính tò mò muốn thử nghiệm.

Hắn nhìn Kyurem, nhưng sợ làm tổn thương công thần.

Hắn nhìn sang Rayquaza đen đang nằm đó.

Tô Thanh bước tới, hai tay ôm lấy móng vuốt Rayquaza, dùng sức nhấc bổng nó lên cao quá đầu.

Do dùng sức quá mạnh, Tô Thanh mất đà ngã ngửa ra sau.

Rayquaza bị hất lên rồi rơi xuống đè lên người hắn.

Oanh long long!

Thân hình dài ngoẵng của Rayquaza đập thẳng vào hông Tô Thanh.

Mew hốt hoảng dùng năng lượng Tâm Linh (Inner Focus/Psychic) đỡ lấy nửa thân Rayquaza, tạo khoảng trống cho Tô Thanh.

Nhờ đó, Tô Thanh dùng một tay chống đất, một tay đẩy Rayquaza bay ngược trở lại. "Hống ~!" Rayquaza bị ném đi, gầm lên giận dữ cảnh cáo. "Vãi!

Thật sự cộng thêm rồi?!" Tô Thanh phớt lờ Rayquaza.

Thể lực nó đã cạn, hắn lại có quy tắc vô địch, sợ gì.

Hắn chợt nhớ ra: "Hệ thống, còn cái khác không?" **[Phúc lợi hàng tháng được nâng cấp.

Thưởng 30 Bóng Sang Trọng sẽ thăng cấp thành 10 Bóng Master và 300 Bóng Sang Trọng.

Có thể lưu trong kho hệ thống.]** "10 quả Bóng Master?!" Tô Thanh sướng rơn.

Hệ thống hào phóng quá!

Chương 237

Hắn lập tức lấy ra một quả Bóng Master màu tím.

Mew thấy quả bóng tím liền bị thu hút, bay lại gần. "Ha ha, không cho đâu nha, bé Mew." Thấy Mew thích, Tô Thanh xoa đầu nó.

Sau đó, hắn lấy thêm một quả Bóng Master mới tinh đưa cho Mew.

Mew cầm lấy như được món đồ chơi quý giá, xoay qua xoay lại.

Hóa ra nó chỉ coi đây là đồ chơi chứ không muốn đổi nhà.

Bóng Master lừng danh mà vào tay Mew chỉ là đồ chơi, thật mất mặt.

Tô Thanh cười trừ, rồi quay lại ném quả Bóng Master trong tay vào Rayquaza Shiny.

Bóng trúng mục tiêu, Rayquaza biến thành luồng sáng đỏ bị thu vào trong.

Bóng rơi xuống đất, lắc lư...

Đinh đông, đinh đông... "Đinh!" Thành công!

Rayquaza Shiny màu đen đã bị thu phục.

Tô Thanh thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng rửa được mối nhục trước đó. "Về đi, Kyurem!" Tô Thanh thu hồi Kyurem. "Miêu ~!" Mew chớp mắt nhìn Tô Thanh.

Hắn bế Mew lên, cọ cọ vào đầu nó.

Mew thè lưỡi liếm má hắn, cảm giác nhồn nhột, mềm mại. "Ha ha, được rồi Mew.

Có phải em cũng muốn có một quả Bóng Master không?!" "Miêu ~!" Mắt Mew sáng lên.

Tô Thanh cưng chiều lấy thêm một quả Bóng Master đưa cho Mew.

Mew cầm lấy hai cái chân nhỏ ôm chặt, chơi đùa thích thú.

Tô Thanh lắc đầu cười, nhanh chóng cúi xuống nhặt quả Bóng Master chứa Rayquaza đen lên. "Ra đi, Rayquaza!" Vù vù vù!

Một luồng sáng màu đỏ chiếu rọi ngay trước mặt Tô Thanh, sau đó dần dần tan biến.

Từ trong ánh sáng đỏ, thân hình khổng lồ của Rayquaza lộ ra. "Gào!" Thân hình vừa từ trong Pokeball hiện ra, Rayquaza vốn đang kiệt sức giờ đây lại trở nên sinh long hoạt hổ.

Hiển nhiên, tính năng Thần Thú Gia Viên của Tô Thanh cũng có tác dụng với Rayquaza, giúp nó hồi phục trạng thái. "Rayquaza, đưa ta ra ngoài." Tô Thanh đánh giá Rayquaza trước mặt.

Mặc dù diện mạo của Rayquaza Dị Sắc (Shiny) trông có chút dữ tợn, phối hợp với những đường vân màu đen càng thêm hung hãn, nhưng không có Kyurem ở bên, Tô Thanh cũng chẳng hề sợ hãi nó chút nào. "Gào~!" Khẽ gầm nhẹ một tiếng, nghe hiểu ý đồ của Tô Thanh, Rayquaza màu đen quả nhiên rất nghe lời.

Đúng như Tô Thanh dự đoán, nó trực tiếp hạ thấp thân mình, chừa cho Tô Thanh một cơ hội để leo lên.

Nhưng Tô Thanh đâu cần tự mình leo trèo, hắn ra hiệu cho Mew ở bên cạnh.

Ánh mắt giao lưu trong chốc lát, Tô Thanh cùng Mew trực tiếp dùng Levitate (Trôi Nổi) bay lên người Rayquaza.

Dưới sự chỉ dẫn, Rayquaza bay vụt ra ngoài, thân hình trong nháy mắt xuyên qua vài km.

Tốc độ của Rayquaza quả thực vượt ngoài dự liệu của Tô Thanh, sự gia tăng sức mạnh từ Bảo Châu Màu Xanh Lá (Jade Orb) đối với Rayquaza quả nhiên không tầm thường.

Đồng thời, trong tình huống Tô Thanh không hay biết, tư tưởng trong đầu Rayquaza cũng đang kịch liệt đấu tranh.

Một mặt là về Tô Thanh, mặt khác là đang suy nghĩ xem cái gã đáng ghét vừa bị đánh bại kia (Kyurem) đã đi đâu rồi.

Không thấy tung tích của nó. 【Rayquaza Đen】 ... 【Độ thân mật】: 100 ... 【Trạng thái】: Hình thái cơ bản.

So với bảng thuộc tính trước đó thì đại đa số đều giống nhau.

Thực lực của Rayquaza Đen vẫn ở mức Sơ kỳ Nhất Cấp Thần, thiên phú ở giai đoạn Siêu Thần Thú, không có biến hóa gì quá lớn.

Điểm duy nhất thay đổi chính là độ thân mật giữa Tô Thanh và Rayquaza Đen đã chuyển biến, con số bỗng chốc tăng vọt lên 100.

Hiển nhiên đúng như Tô Thanh dự đoán, chỉ cần thu phục được Pokémon, độ thân mật giữa chúng và hắn đều sẽ trực tiếp nhảy vọt lên 100.

Bất kể dùng thủ đoạn gì thì cũng đều như thế.

Điểm khác biệt duy nhất có lẽ chỉ là tốc độ tăng độ thân mật về sau sẽ có sự chênh lệch.

Nếu thật lòng chiết phục được nội tâm đối phương, độ thân mật tự nhiên sẽ tăng nhanh.

Nhưng nếu dùng đầu cơ trục lợi để đánh bại đối thủ, muốn thực sự thu phục và nâng cao độ thân mật sẽ rất khó.

Vù vù vù!

Cùng với tiếng không khí bị xé rách lùi lại phía sau, Tô Thanh và Rayquaza gần như chẳng mất bao lâu đã đến cửa ra của Bí Cảnh.

Ước lượng vị trí, Tô Thanh lập tức thu hồi Rayquaza.

Sau đó hắn liên kết với Mew, dùng Levitate lao thẳng vào cổng Bí Cảnh.

Vù vù vù!

Do quán tính quá mạnh, dù Tô Thanh và Mew đã cố ý khống chế tốc độ, kết quả sau khi bay ra khỏi cổng Bí Cảnh, cả hai vẫn bay thêm một đoạn trong không gian Bí Cảnh.

Sau đó mới dần dần dừng lại, quay về lối vào và bước ra thế giới bên ngoài. ...

Trở lại cửa hàng.

Một cảm giác quen thuộc đã lâu lại dâng lên trong lòng Tô Thanh, khiến hắn cảm thấy vừa thân thương vừa thư thái.

Dẫn theo Mew, ngâm nga câu hát, Tô Thanh đi thẳng vào bếp, một mình vui vẻ giải quyết bữa trưa.

Sau đó, Tô Thanh lên tầng, tương tác một chút với hai thành viên trong bộ ba (Team Rocket).

Bọn họ bật chế độ rạp chiếu phim trong cửa hàng, xem video chiến đấu của các cao thủ (và mỹ nữ) trên thế giới.

Trong đó, điều khiến Tô Thanh cảm thấy thú vị nhất là hắn lại nhìn thấy chính mình trong video thi đấu.

Xem lại những cảnh quay do camera ghi lại, khí thế bá đạo kia khiến người xem phải thần phục, hoàn toàn bị khí chất cao quý thu hút.

Ngay cả hắn cũng bị chấn hám.

Thậm chí... khụ khụ, không biên tiếp được nữa.

Tóm lại Tô Thanh cảm thấy quay rất được.

Ít nhất cũng thể hiện hoàn toàn uy thế của Blaziken Dị Sắc, khác biệt rõ ràng với Mega Metagross của Steven.

Về sau, trong lúc Tô Thanh không ngừng tìm kiếm, hắn cũng xem các video về Cynthia, Diantha, thậm chí xem cả Elesa của vùng Unova - vị tiểu thư được mệnh danh là siêu mẫu vùng Unova.

Điều khiến Tô Thanh bất ngờ là có một video quay rất mới.

Nhìn kỹ thì ra là phát trực tiếp, nóng hổi vừa thổi vừa xem.

Do màu nền quá trắng nên logo trực tiếp màu trắng trên màn hình đã bị Tô Thanh vô thức bỏ qua.

Tại sao Tô Thanh lại đoán là video mới?

Đương nhiên là vì trong video có nhắc đến bản thân Tô Thanh. ...

Nội dung đại khái như sau: Sau khi kết thúc buổi trình diễn thời trang, Elesa đang nhận phỏng vấn từ các phóng viên.

Vốn dĩ là một cuộc phỏng vấn bình thường, nhưng giữa chừng lại xảy ra sự cố.

Một phóng viên không biết nghĩ gì, đầu óc bỗng nhiên chập mạch nhắc đến Tô Thanh.

Hắn hỏi Elesa có cái nhìn thế nào về Tô Thanh - người gần đây đã đánh bại Quán Quân Hoenn Steven với thế áp đảo, trở thành nhân vật hot nhất thế giới.

Quả thực nhiệt độ của Tô Thanh hiện tại là vô song, cả thế giới không tìm đâu ra chủ đề nào nóng hơn hắn.

Phóng viên này rõ ràng có hiềm nghi muốn "ké fame", cũng không ôm hy vọng quá lớn, nghĩ rằng Elesa chỉ nói vài câu xã giao cho qua chuyện.

Kết quả ai ngờ được.

Khi Elesa thực sự bày tỏ quan điểm trước công chúng: Tô Thanh rất đẹp trai, video chiến đấu cô ấy cũng đã xem, trực tiếp bị phong thái chiến đấu của Tô Thanh làm mê mẩn.

Chương 238

Hoàn toàn là tiêu chuẩn chọn bạn đời tối ưu, nếu có thể, cô muốn tận mắt gặp Tô Thanh một lần.

Xem có khả năng phát triển hay không.

Lời này vừa nói ra, trực tiếp gây chấn động toàn trường, ngay cả nhân viên công tác cũng ngây người.

Không biết nên vui hay lo.

Vui vì Elesa và Tô Thanh có liên quan sẽ kéo theo lượng truy cập khủng, nhưng lo là sợ fan hâm mộ không chấp nhận việc Elesa phóng khoáng như vậy.

Về sau, dưới sự truy hỏi của phóng viên, Elesa dứt khoát "bung lụa", công khai biểu thị không ngại việc Tô Thanh ưu tiên cưới Cynthia.

Cô ấy nguyện ý trở thành người phụ nữ thứ hai của Tô Thanh.

Quả là chọc mù mắt mọi người.

Các phóng viên tại hiện trường trợn mắt há hốc mồm, khó tin nổi.

Phóng viên đặt câu hỏi thì ngẩn ngơ tại chỗ, sau đó trên mặt lóe lên vẻ cuồng hỷ.

Hỏi được một quả bom tấn thế này, lần này không thăng chức tăng lương thì ông chủ có mà ăn cám?

Trong mắt hắn, đây là cơ hội thăng chức duy nhất trong bộ phận, chắc chắn sẽ rơi vào đầu hắn.

Đồng thời, câu trả lời này cũng thành công khiến fan hâm mộ của Elesa nổ tung tại chỗ, linh hồn xoắn ốc thăng thiên. "Thảo thảo thảo!

Nhất thời không để ý, Elesa đã có người trong lòng rồi?

Cây đại đao 40 mét của ta đã mài soàn soạt, ai có thể nói cho ta biết Tô Thanh là thằng nào?!" Tại một quảng trường nào đó ở vùng Unova, một thanh niên tóc vàng gào lên như vậy.

Kết quả, vốn dĩ hơn một nửa người trên quảng trường cũng đang rơi vào trạng thái tương tự, nhưng hiện trường lại biến thành một sự kiện cực kỳ quỷ dị.

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt nhìn thằng ngốc, hướng về phía hắn. "Khụ khụ, làm gì thế?" Bị mọi người vây xem, cộng thêm ánh mắt đồng loạt như nhìn kẻ đần độn tập trung vào mình, nam tử kia mặt đen lại, lập tức xấu hổ, đỏ lựng như mông khỉ.

Cuối cùng, một bác gái tốt bụng nhắc nhở hắn: "Chàng trai trẻ, an phận chút đi.

Nếu không thì người như cậu, cùng với cây 'đao' của cậu, e rằng đều sẽ bị đánh thành sắt vụn, bốc hơi khỏi thế gian đấy." "Vãi, kinh khủng thế sao?

Bà già, đừng có dọa tôi." Nhìn bà lão trước mặt với khí thế dọa người, nam tử cũng hơi hoang mang.

Nhưng thua người không thua trận, trong lý trí của hắn, hắn không cho rằng Tô Thanh là người mạnh mẽ gì.

Dù sao ở vùng Unova, hình như chưa nghe nói Huấn Luyện Gia thực lực cường đại nào tên là Tô Thanh.

Còn về việc Tô Thanh là Huấn Luyện Gia của vùng khác?

Hiển nhiên không thể nào, chẳng phải Elesa đã chủ động tỏ tình sao?

Là siêu mẫu của vùng Unova, Elesa sao có thể yêu Huấn Luyện

Gia vùng khác được.

Tuy nhiên, cách nghĩ này rõ ràng là sai lầm.

Một khắc sau, một người khác bên cạnh cũng thiện ý nhắc nhở: "Trận chiến chấn kinh thế giới giữa hai Quán Quân Sinnoh và Hoenn, cậu chưa xem à?" Mọi người vây xem cười nhạo. "Ách, chưa xem, nhưng tôi hình như có nghe nói." "Cho nên đấy, hiểu rồi chứ.

Tô Thanh đã 'bón hành' cho Quán Quân Steven, hắn là một Master (Bậc Thầy) mới toanh đấy." "Ồ, Master à." Nam tử bình thản đáp lại một câu.

Quan sát phản ứng của hắn, mọi người tại hiện trường thực sự giật mình, thần tình đều không khỏi ngẩn ra, trong mắt hiện lên một tia dị dạng.

Kết quả khi mọi người tưởng nam tử là cao nhân, thì hắn lại nói: "Được rồi, hiểu rồi, tôi cút đây." Dứt lời, thanh niên liền nhanh chân che mặt chạy đi, sắc mặt đen xen lẫn đỏ.

Để lại một đàn ngựa chạy trong lòng mọi người, ai nấy đều hóa đá. "....." Cùng với việc cuộc phỏng vấn được truyền lên mạng, thực tế thì sự thay đổi không chỉ xảy ra ở vùng Unova.

Elesa có rất nhiều fan hâm mộ trên khắp thế giới.

Sự việc này lan truyền trên mạng xã hội của thế giới Pokémon, lập tức trở thành tin tức bùng nổ, lên trang nhất.

Do thế giới chỉ có một nền tảng mạng xã hội lớn, nên số người đăng ký cực kỳ đông, gần như bao phủ 90% dân số toàn cầu.

Nhất thời, các fan hâm mộ thích hóng hớt (ăn dưa) trên khắp thế giới nhìn thấy tin sốc này đều hưng phấn, thi nhau để lại bình luận.

Trong đó bình luận có lượt like cao nhất thậm chí đạt đến hàng

triệu, nội dung là cầu xin Tô Thanh cho một lời hồi đáp.

Bên dưới bình luận đó có một phản hồi, lượt like cũng cao ngất ngưởng, lên đến 88 vạn, sắp phá mốc triệu.

Nội dung là: Cầu xin Cynthia hồi đáp.

Phía sau còn thêm một icon mặt cười (hoạt kê).

Đồng thời dưới bình luận này cũng có người nhắn lại: "Ma quỷ à?!" Không khí trên mạng vui vẻ vô cùng, trừ fan của Elesa ra thì ai cũng vui vẻ hóng chuyện.

Đương nhiên, fan của Elesa cũng không hoàn toàn đau khổ, có người cũng thấy vui thay cho cô.

Dù sao Tô Thanh cũng được công nhận là cường giả, có thể theo đuổi Tô Thanh, họ cũng thấy hạnh phúc cho Elesa.

Nhưng nói chung, fan của Elesa đa phần là nhắm vào thân thể của cô ấy, suy nghĩ thật sự trong lòng họ tự nhiên có thể hiểu được.

Nữ thần trong lòng mình rốt cuộc sẽ ở bên Tô Thanh...

ách, khụ khụ.

Tóm lại cảm giác trên đầu xanh lè, oán than dậy đất. ...

Sinnoh.

Trong cửa hàng của Tô Thanh.

Tâm phiền ý loạn nhìn màn hình, Tô Thanh không thể không thừa nhận, khi quan sát kỹ thân hình của Elesa và dung nhan xinh đẹp kia...

Tuy nhan sắc không bằng Cynthia cao quý lãnh diễm, đậm chất ngự tỷ, cũng không bằng Serena hoạt bát xinh đẹp, thanh xuân vô địch, nhưng Elesa cũng có mị lực độc đáo.

Là người mẫu, niềm tự hào lớn nhất của Elesa chính là vóc dáng.

Đôi chân dài ước chừng hơn một mét hai kia, nhìn qua quả thực cực kỳ chấn động thị giác.

Bên cạnh, Kojiro vốn vô tâm xem tivi, lúc này xem xong nội dung video, thần tình cũng thay đổi lớn.

Đương nhiên điểm chú ý của hắn khác một trời một vực với Tô Thanh.

Kojiro hiển nhiên chú trọng vào lời nói của Elesa.

Ánh mắt Kojiro thỉnh thoảng liếc nhìn Tô Thanh, biểu cảm ngày càng ổi toả.

Phảng phất như đang nói: "Được nha Sếp!

Ngay cả siêu mẫu vùng Unova cũng không quản ngàn dặm xa xôi tỏ tình cách không.

Quả là tấm gương sáng cho chúng em noi theo." Nhìn mà Tô Thanh thấy nổi da gà, trực tiếp đá một cước vào mông Kojiro khiến hắn ngã vồ ếch. "Cút xéo, ra chỗ khác chơi." Bị Tô Thanh đối xử như vậy nhưng Kojiro hiển nhiên không để bụng.

Hắn nhanh nhẹn bò dậy, trên mặt treo nụ cười nịnh nọt, như một tên cẩu leg (tay sai) chính hiệu, lại sán đến bên cạnh Tô Thanh.

Tuy nhìn qua thì nhận sai, nhưng quan sát kỹ khóe mắt hắn, Tô Thanh lại phát hiện ánh mắt đối phương vẫn còn tia ổi toả và khâm phục.

Tên này... tâm tình Tô Thanh càng thêm phức tạp.

Ánh mắt nhìn lên đồng hồ trên tường, Tô Thanh chú ý đến vấn đề thời gian.

Giờ này chắc Cynthia đã bận xong rồi nhỉ?

Quả nhiên, ngay khi ý nghĩ đó vừa nảy ra trong đầu Tô Thanh,

thiết bị liên lạc bên hông lập tức vang lên.

Sắc mặt Tô Thanh xoát một cái trở nên khó coi, thầm kêu không ổn.

Hắn đứng dậy khỏi ghế, nhìn thấy vẻ hả hê trên mặt Kojiro, lại tức mình đá thêm một cái.

Đương nhiên Tô Thanh không dùng sức, chỉ là đùa giỡn. "Cút, sau này bớt dùng ánh mắt đó nhìn tôi.

Tôi luôn ở trong cửa hàng, cậu lại không phải không biết.

Người ta chỉ ké fame tôi thôi, sau này còn dám nhìn tôi như thế, coi chừng tôi xử lý cậu." Dứt lời, Tô Thanh không quên trừng mắt đe dọa Kojiro, đến khi ánh mắt đối phương thu liễm lại, hắn mới cầm thiết bị liên lạc ấn nút thang máy, đi xuống tầng hầm rồi nghe điện thoại. "Alo, cô Cynthia thân mến, tìm tôi có việc gì thế?!" Vừa bắt máy, Tô Thanh liền tỏ ra vô cùng thân mật, ngữ khí cũng rất chủ động. "Ồ, anh Tô Thanh (Mr.

Suin) thân mến của em à, cái miệng của anh vẫn ngọt như vậy.

Thế có thể nói cho em biết, anh có vừa xem tin tức trên mạng không?!" Nghe lời Tô Thanh nói, dù Cynthia ẩn ẩn có chút tức giận, nhưng không khỏi bị lời nói của hắn làm mềm lòng.

Ngữ khí hơi buông lỏng, sự căng thẳng giữa hai lông mày cũng tan đi ít nhiều.

Dù sao vừa mới trao thứ quý giá nhất cho hắn, trong lòng Cynthia cũng có chút cảm giác nguy cơ. "Tin tức?

Chương 239

Tin tức gì?!

Em yêu à, anh làm gì có thời gian xem tin tức, anh lúc nào cũng đang nhớ em mà.

Đã xảy ra chuyện gì?

Có liên quan đến em sao?

Hay là anh tắt máy trước rồi tra cứu?

Xong sẽ gọi lại cho em." Tô Thanh thử dò hỏi.

Hắn rất thông minh, không định kể chuyện mình đã tận mắt xem video cho Cynthia.

Tuy hắn và Elesa thực sự không có quan hệ gì, nói chuyện cũng đầy tự tin, nhưng Tô Thanh cảm thấy không cần thiết.

Nếu để cô ấy biết hắn cũng biết chuyện này, có thể sẽ suy nghĩ nhiều.

Cynthia đang trong thời kỳ nhạy cảm, Tô Thanh nhất định phải chiếu cố.

Cho nên dứt khoát chọn cách giả ngu.

Cách làm này quả thực hiệu quả, thậm chí rất xuất sắc. "Hả?!

Vậy thôi đi.

Không có gì, không biết thì thôi khỏi biết.

Lát nữa cũng đừng xem, ông xã à.

Nhớ là chỉ được có một mình em thôi đấy." Đầu dây bên kia, nghe Tô Thanh giải thích, khuôn mặt Cynthia lập tức tràn ngập vẻ ngọt

ngào.

Đôi mắt khẽ híp lại.

Thầm nghĩ, Tô Thanh quả nhiên lo lắng cho mình.

Sau đó, hai người lại tán gẫu ngọt ngào hơn một tiếng đồng hồ mới luyến tiếc cúp máy.

Thậm chí cúp điện thoại rồi, Tô Thanh và Cynthia vẫn còn chút chưa thỏa mãn.

Nhất là kiểu nói chuyện qua lại này khiến trong đầu không kìm được hiện lên những hình ảnh mấy ngày trước.

Nhất thời, ý nghĩ muốn gặp nhau càng thêm khao khát. ... "Đáng tiếc, khi nào mới có thể gặp lại Cynthia đây." Trong cửa hàng, Tô Thanh khẽ lẩm bẩm.

Nhớ lại tiếng gọi "ông xã" (lão công) của đối phương, Tô Thanh cảm thấy cả người đều tê rần.

Không sai, đây chính là kiệt tác của Tô Thanh.

Đêm hôm đó, Tô Thanh đã tiến hành "điều giáo" hữu hảo với Cynthia.

Riêng tư thì hai người sẽ dùng xưng hô cực kỳ thân mật, còn ngoài mặt thì vẫn gọi tên nhau.

Về sau, khi điện thoại tắt, trên mặt Tô Thanh cũng lộ ra vẻ suy tư.

Mở mắt ra, khóe mắt càng lưu lộ vẻ hồi vị. ...

Trung tâm kiến thiết mới của Đảo Vũ.

Quy hoạch về đấu trường kiểu mới và trung tâm thương mại tổng hợp trên biển đang được tiến hành thiết kế một cách trật tự.

Đây là trọng điểm tiếp theo của Liên Minh Sinnoh, cũng có khả

năng sẽ trở thành một phần không thể thiếu của Liên Minh.

Giống như muốn biến nơi này thành một đô thị giao dịch trên biển.

Một nơi tập hợp giao dịch, ăn, uống, vui chơi, giải trí, nghỉ ngơi, chỉnh đốn tạm thời, cư trú lâu dài, nghiên cứu cao cấp...

Có thể nói mưu tính cực lớn.

Cái giá phải trả rất lớn, nhưng hồi báo nhận được cũng sẽ tương xứng.

Vì đã biết phong thanh từ Liên Minh Kanto, hiểu được Bí Cảnh trên Đảo Vũ rốt cuộc đại biểu cho cái gì.

Một khi nắm chắc được Bí Cảnh, như vậy Bí Cảnh Đảo Vũ sẽ được mở cửa một cách có chọn lọc cho một bộ phận Huấn Luyện Gia vùng Sinnoh, dưới tiền đề hạn chế số người đăng nhập cùng lúc.

Kế hoạch của Tiến sĩ Carolina là mượn điều này để trực tiếp nâng cao chiến lực cho các Huấn Luyện Gia tinh anh của vùng Sinnoh.

Đương nhiên, trong trường hợp ưu tiên lựa chọn, hai người được Tiến sĩ Carolina ưu tiên nhất chắc chắn là Tô Thanh và Cynthia.

Tiếp đó mới là Tứ Thiên Vương (Elite Four) Sinnoh, rồi đến các Thủ Lĩnh Đạo Quán (Gym Leader), và những người chiến thắng 8 Đạo Quán tham gia Sinnoh League, hoặc quán quân các cuộc thi Phối Hợp (Contests).

Một phần danh ngạch cũng không phải trực tiếp nhìn ai thuận mắt thì giao cho người đó.

Cần phải để họ khiêu chiến trên bảng xếp hạng.

Đây cũng là kế hoạch mới của Tiến sĩ Carolina: lập một bảng xếp hạng chiến lực ở vùng Sinnoh.

Bảng xếp hạng này đã được quy hoạch một thời gian, Tiến sĩ

Carolina cũng nghiên cứu ra một phần ý tưởng.

Ngoại trừ một số lão gia hỏa không muốn tham gia danh sách, đại bộ phận Huấn Luyện Gia trung niên hoặc thanh niên đều nguyện ý chấp nhận.

Dù sao ai cũng ham danh lợi, bảng xếp hạng xuất hiện nhất định sẽ khiến cả vùng Sinnoh trở nên cực kỳ cấp tiến.

Tất cả Huấn Luyện Gia đều sẽ rất nhiệt tình trong việc nâng cao thứ hạng.

Điểm này có chút giống chế độ thăng tước vị của vùng Kalos.

Chỉ cần chiến thắng đối thủ là tước vị có thể tăng lên.

Ash cũng đang trong quá trình đó, đạt được địa vị Nam tước.

Còn Sinnoh?

Hiển nhiên không thể có tước vị, nhưng xưng hô thì kiểu gì cũng có.

Đầu tiên, người xếp hạng nhất không còn nghi ngờ gì nữa.

Nếu công bố ra, sẽ trực tiếp giải đáp thắc mắc trong lòng mọi người: Rốt cuộc Tô Thanh mạnh hơn hay Cynthia mạnh hơn?

Xếp thứ nhất đương nhiên là Tô Thanh, thứ hai là Cynthia. **Hạng 1:** * Họ tên: Tô Thanh. * Giới tính: Nam. * Địa khu: Thị trấn Celestic. * Đẳng cấp: Master (Master duy nhất được thế giới công nhận). * Pokémon: Blaziken Dị Sắc (Sơ khởi), Sylveon, Darkrai, Suicune, Mewtwo, Garchomp, Salamence. **Hạng 2:** * Họ tên: Cynthia. * Giới tính: Nữ. * Địa khu: Thị trấn Celestic. * Đẳng cấp: Quán Quân (Quán Quân chính thức). * Pokémon: Garchomp (Sơ khởi), Sylveon, Mawile, Lucario, Roserade, Milotic. ...

Phía sau tự nhiên là các Pokémon khác của cô.

Nhưng xếp ở đầu chắc chắn là hai người này.

Giữa hai người cũng có điểm chung: Cùng thuộc thị trấn Celestic, đồng thời đều sở hữu một con Garchomp và một con Sylveon.

Không khỏi khiến người ta suy nghĩ viển vông.

Đương nhiên đây chỉ là bản thảo sơ bộ, chưa thực sự công bố.

Dự tính rạng sáng mai bảng xếp hạng mới được phát ra, vì chiều nay mới vừa hỏi Tô Thanh.

Về phần danh sách Tô Thanh báo lên, 6 con Pokémon thực ra không giống như trên bảng xếp hạng viết.

Vốn dĩ có vị trí của Dragonair, nhưng không hiểu sao cuối cùng lại biến thành Sylveon.

Chắc là không thoát khỏi bàn tay can thiệp của Cynthia.

Mục đích hành động này của Cynthia là để hai con Sylveon đặt cạnh nhau, rõ ràng muốn cho những người phụ nữ si tâm vọng tưởng phải tự lượng sức mình.

Đến nay, Tô Thanh vẫn chưa biết chuyện này.

Đồng thời, dù có biết hắn cũng sẽ không coi là chuyện lớn.

Cùng lắm chỉ thầm khen một tiếng đáng yêu.

Hắn thấy vui vì tâm tư nhỏ của Cynthia, chứng tỏ cô ấy yêu hắn.

Đối mặt với một Cynthia đáng yêu như vậy, Tô Thanh có thể làm gì?

Chương 240

Chẳng lẽ đánh một trận?

Nghĩ kỹ thì cũng không phải không được, nhưng có một điểm cần nói trước: Đó là rốt cuộc nên "đánh" vào chỗ nào mới quan trọng.

Quét sạch dao động trong lòng, đối mặt với giọng nói lưu luyến không rời của Tô Thanh qua điện thoại, Cynthia cũng tỏ ra vô cùng ngọt ngào.

Trong đầu nhớ lại chuyện bảng xếp hạng, hai thứ chồng lên nhau khiến Cynthia càng tràn đầy nhiệt huyết.

Trạng thái hừng hực.

Nhất thời không khỏi mong chờ lần gặp tiếp theo với Tô Thanh, đó sẽ là một cuộc va chạm mới mẻ như thế nào. "Có chút kích động nha!" Cynthia cười duyên nói. "Ách, sếp, sếp đang nói gì thế?!" Bên cạnh, không nghe rõ nội dung lời Cynthia, trợ lý không khỏi hơi hoảng hốt, lập tức rụt rè hỏi nhỏ. "Không có gì." Trả lời qua loa câu hỏi của trợ lý, cúi đầu nhìn đồng hồ trên cổ tay, Cynthia ngẩng đầu nói: "Thời gian cũng hòm hòm rồi, tôi phải tiếp tục đi xem hiện trường đây." "Vâng, thưa sếp." Tiểu trợ lý nghe xong vội vàng đặt đồ trong tay xuống, chạy theo sếp ở phía trước. ...

Cửa hàng.

Sau khi thành công ngắt liên lạc với Cynthia, Tô Thanh cũng đang suy tư.

Dần dần, trong lúc suy nghĩ, Tô Thanh bỗng nhận ra một điểm mấu chốt: Hình như quy tắc cửa hàng đưa ra cho phép hoạt động trong toàn bộ vùng Sinnoh.

Đã như vậy...

Cynthia đang ở Đảo Vũ?

Chậc chậc.

Đôi mắt Tô Thanh không khỏi sáng lên.

Hắn quay trở lại mặt đất. "Kojiro, tôi có việc ra ngoài một chuyến.

Nếu Serena về muốn tìm tôi, nhớ gọi vào thiết bị liên lạc của tôi.

Nói tôi có việc bận.

Nếu tối nay không về thì bảo ngày mai tiếp tục nghỉ một ngày.

Công việc thư ký của em ấy cứ để đó đã, có thể tự do hoạt động." Nói xong, Tô Thanh cũng không đợi Kojiro trả lời, trực tiếp bước nhanh ra ngoài.

Sau đó dưới biểu tình trợn mắt há hốc mồm của Kojiro, hắn thả ra một con Rayquaza màu đen.

Vút một cái lao lên bầu trời. "Tôi, tôi, tôi, tôi đệch!!!" Phản ứng lại, Kojiro lập tức chạy nhanh ra trước cửa hàng, ngẩng đầu nhìn lên trời, kết quả vừa nhìn thấy một hư ảnh dài màu đen. "Rayquaza?!

Pokémon Thần Tiên?

Quy quy, Sếp Tô Thanh ngay cả Rayquaza cũng thu phục rồi?

Lại còn là Dị Sắc (Shiny).

Má ơi, tôi ngốc luôn rồi." Kinh ngạc nhìn Tô Thanh rời đi, tâm trạng Kojiro có thể nói là ngũ vị tạp trần (năm mùi tạp lẫn).

Trong khi hắn còn đang tự đắc vì rút thăm được một con Vileplume cấp Thiên Vương, thì sự việc ngoài ý muốn xảy ra: Tô Thanh sở hữu một con Siêu Thần Thú.

Thần thú tối cao trong truyền thuyết vùng Hoenn - Thiên Không

Long Rayquaza.

Thân là nhân sĩ thượng lưu, Kojiro tuy hiểu biết không quá chi tiết nhưng cũng nắm được đại khái.

Hắn biết Thiên Không Long Rayquaza cường hoành thế nào.

Từng nghe nói Rayquaza một mình cân hai, giải quyết Đại Địa Chi Thần Groudon và Hải Dương Chi Thần Kyogre.

Cho nên sự chấn hám trong lòng Kojiro đã đạt đến cực điểm.

Đồng thời, trong đầu hắn cũng kiên định sâu sắc một niềm tin: Đó là sự thật phải đi theo Tô Thanh lão đại, chỉ có tồn tại như Tô Thanh mới xứng đáng để Kojiro đi theo.

Thực ra Kojiro cũng không phải kẻ ngốc.

Sinh ra trong đại gia tộc, qua thời gian dài bồi dưỡng, lễ nghi thượng lưu, tư duy, IQ đều là thượng phẩm.

Năm 18 tuổi, hắn đã rõ ràng mình là người như thế nào.

Chỉ thích hợp làm trợ lý cho người thành công, chứ không phải người thành công thực sự.

Người thành công cần hao tổn não lực, năng lực thực thi và tầm nhìn đại cục mà hắn không so bì được.

Ưu thế duy nhất của hắn là IQ và khả năng nhìn người.

Cho nên dù đại bản doanh gia tộc ở Sinnoh, nhưng thời kỳ đầu hắn lại đi theo Giovanni - người có tiền đồ phát triển nhất vùng Kanto.

Không thể bảo là không thông minh.

Gia nhập các tập đoàn tà ác khác thì cơ bản không có kết cục tốt, trừ Team Rocket.

Hiện tại, Kojiro có thể nhân cơ hội ôm đùi Tô Thanh, cũng chứng

minh con mắt độc đáo của hắn.

Đương nhiên, hiện tại Kojiro không nghĩ nhiều thế, trong lòng hắn không ngừng suy nghĩ: Thân là Siêu Thần Thú, Rayquaza rốt cuộc trong tình huống nào mới rơi vào tay Tô Thanh?

Hình như loại thần thú cấp bậc này, người bình thường căn bản không thể thu phục được.

Quả nhiên không hổ là lão đại Tô Thanh.

Kojiro thầm cảm thán. "Ai?

Đúng rồi.

Nhớ lại biểu hiện của Tô Thanh trước đó...

Hình như lão đại căn bản không có ý định ra ngoài, vậy lần này ra ngoài là vì cái gì?

Chẳng lẽ... nhớ lại lúc nãy cùng xem Elesa trên tivi.

Chậc chậc!

Lão đại muốn cưỡi Rayquaza đi Unova để 'giao lưu'?!

Trời ơi, không thể nào?" Kojiro khó tin.

Nhưng cân nhắc câu nói sau cùng của Tô Thanh, Kojiro cuối cùng không thể không tin vào sự thật này.

Dù sao Tô Thanh cũng nói tối nay có thể không về...

Nhất thời, lòng kính ngưỡng của Kojiro đối với Tô Thanh đạt đến đỉnh phong.

Như nước sông cuồn cuộn chảy mãi không dứt, quả là tấm gương sáng.

Kojiro thầm nghĩ.

Về việc Tô Thanh dặn dò chuyện Serena, Kojiro đương nhiên cũng

lưu tâm ghi nhớ.

Đợi Serena về, hắn chắc chắn sẽ liên hệ Tô Thanh ngay lập tức.

Vù vù vù!

Trên bầu trời, cưỡi Rayquaza đen, tốc độ bay của Tô Thanh nhanh vô song.

Ban đầu Rayquaza lo lắng cho thể chất của Tô Thanh nên cố ý bay chậm lại.

Dù sao lần này không có con Mew nhỏ bé kia đi cùng.

Kết quả sự việc khiến nó kinh ngạc xuất hiện.

Tô Thanh sau khi phát hiện nó cố ý giảm tốc độ, lại chủ động bảo nó tăng tốc.

Hắn muốn lao đến vị trí chỉ định với tốc độ cực nhanh.

Ban đầu Rayquaza tưởng Tô Thanh đang khảo nghiệm, nên tuy tăng tốc nhưng chưa hết sức.

Thậm chí hậu quả của việc làm đó là dẫn đến sự tức giận của Tô Thanh.

Bất đắc dĩ, Rayquaza đen đành phải chấp hành mệnh lệnh, bay với tốc độ cực nhanh, khi di chuyển còn trực tiếp phá vỡ bức tường âm thanh, để lại những vệt khói trắng trong không khí.

Không khí ma sát trên da Tô Thanh không hề gây ra bất kỳ trở ngại nào.

Thậm chí lúc đầu gió nhẹ còn thổi bay tóc Tô Thanh, nhưng đến hiện tại, tóc Tô Thanh đã biến thành như cương châm, hoàn toàn cố định lại.

Cả người Tô Thanh như hóa thành một bức tượng điêu khắc.

Đến cuối cùng, tốc độ bay của Rayquaza thậm chí đột phá cực hạn, đạt đến mức độ phỉ di sở tư (không thể tin nổi).

Rayquaza đều cảm thấy có chút không thoải mái, nhưng Tô Thanh vẫn di nhiên tự đắc.

Nhìn mà Rayquaza cả con rồng đều ngốc luôn.

Con bà nó, rốt cuộc ai mới là Thần thú?

Chương 241

Rayquaza hoài nghi nhân sinh (long sinh).

Tại hiện trường, với khả năng quan sát của Tô Thanh, sao có thể không nhận ra phản ứng của Rayquaza.

Do đó khi nhìn thấy biểu tình hoài nghi nhân sinh của nó, tâm tình Tô Thanh thầm trộm vui, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Trong lòng sướng rơn.

Đồng thời, trong quá trình này, Rayquaza cũng nhớ lại hình ảnh trước khi ngất xỉu.

Hình như lúc đó nó bị Tô Thanh trực tiếp cử lên đỉnh đầu, sau đó ném ra ngoài.

Hóa ra không phải nó suy nghĩ lung tung, là thật.

Nhân loại thực sự khủng bố thế sao?!

Quá khủng bố rồi.

Vô tình liếc nhìn vẻ mặt thản nhiên của Tô Thanh, cái nhìn của Rayquaza về nhân loại đã thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Thực sự quá khủng bố.

Hèn chi sau khi bị thu phục, Tô Thanh gặp nó chẳng sợ hãi chút nào.

Hóa ra là áp chế bằng thực lực cứng. "Dừng lại, Rayquaza." Bỗng nhiên, đứng trên đầu rồng, Tô Thanh đột ngột lên tiếng. "Gào~." Nghe tiếng Tô Thanh, Rayquaza lập tức gầm lên đáp lại, sau đó lại khẽ gầm một tiếng nữa. "Gào~, hắc hắc, lão đại có gì phân phó?!" Ngữ khí của Rayquaza tỏ ra cực kỳ siểm nịnh. "Ách..." Nghe hiểu lời Rayquaza, Tô

Thanh ngược lại hơi ngẩn ra.

Bị thuần hóa rồi?

Hay là bị dọa rồi?

Tô Thanh thật có chút hiếu kỳ.

Nhưng mà thôi, cân nhắc chuyện sắp gặp Cynthia, Tô Thanh cuối cùng không so đo với nó.

Hắn trực tiếp nói cho nó tình huống thật. "Mau dừng lại, nếu không ta bay mất đấy, cẩn thận ta tẩn cho." Nói rồi, Tô Thanh trực tiếp nhấc chân lên, sau đó nhẹ nhàng đạp xuống.

Kết quả chỉ một cái đạp nhẹ, cú đạp vốn dĩ trong mắt Rayquaza chẳng đáng nhắc tới lại như mang vạn tấn cự lực.

Trực tiếp làm Rayquaza mất thăng bằng, lao thẳng xuống phía dưới, chéo góc lao về phía Đảo Vũ.

Thốn thật. "Mau nhìn kìa, đó là cái gì?!" Trên mặt đất, các công nhân đang xây dựng cơ sở hạ tầng cũng chú ý đến tiếng động lạ trên trời.

Dù sao động tĩnh Tô Thanh và Rayquaza gây ra quá lớn, không chú ý không được.

Kết quả vừa ngẩng đầu lên thì thấy một con Pokémon khổng lồ đen sì đang lao thẳng xuống.

Tất cả đều giật mình. "Không hay rồi, mọi người mau chạy đi.

Có Pokémon cỡ lớn hạ cánh." Người đàn ông phát hiện đầu tiên hét lớn.

Tiếng hét thu hút thêm nhiều người chú ý, nhất thời toàn bộ công nhân xây dựng trên đảo đều hoảng loạn, thi nhau lấy Pokémon ra. "Ra đi, Pidgeotto." "Ra đi, Staraptor." Những mệnh lệnh như vậy vang lên

rất nhiều.

Nhưng trong lúc mọi người tâm hoảng ý loạn định bỏ chạy, Cynthia vừa vặn chạy đến hiện trường đã trực tiếp ngăn cản hành vi của họ.

Khiến họ vừa kinh ngạc vừa thả lỏng động tác trong tay. "Cynthia đại nhân đến rồi?" "Tốt quá, Cynthia đại nhân đến rồi." "Cynthia đại nhân, rốt cuộc là có chuyện gì vậy?!" Kinh khủng nhìn Rayquaza đen trên trời, những Huấn Luyện Gia bình dân này chưa từng thấy Rayquaza.

Trừ việc biết con Pokémon này có thân hình và tướng mạo khủng bố ra, họ cũng không hiểu nó có gì đặc thù, không giống như Kojiro có thể nhận ra ngay thân phận của Rayquaza.

Đương nhiên, do khoảng cách quá xa, Cynthia cũng không biết rốt cuộc là chuyện gì.

Bị tầm nhìn cản trở, cô cũng không nhìn thấy Tô Thanh trên đầu Rayquaza.

Do đó cô đành chắp hai tay trước ngực, thành khẩn nhắm mắt lại.

Trong miệng lẩm bẩm tự nói, phát ra từng đạo Sức mạnh Siêu Khắc (Chōkoku) màu vàng kim.

Sức mạnh này từ trong cơ thể Cynthia dần phun trào, xung quanh lập tức hiện lên một tầng gợn sóng không gian.

Vù vù vù!

Sức mạnh Siêu Khắc dần phát huy tác dụng, liên kết với một không gian dị thứ nguyên.

Gợn sóng không gian càng lúc càng mạnh, dần mở ra.

Chịu sự chỉ dẫn từ Sức mạnh Siêu Khắc của Cynthia, một con

Pokémon hệ Rồng có tướng mạo quái dị lập tức từ không trung mở ra một đường hầm thời không, sau đó xuất hiện cách Cynthia không xa.

Mày nhíu chặt nhìn lên bầu trời.

Do Sức mạnh Siêu Khắc dẫn đường, sở hữu sự giao thoa giữa tâm linh và tâm linh, mặc dù chỉ vừa mới xuất hiện, Dialga lại hiểu rõ trong trường rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nó không khỏi khóa chặt tầm mắt vào Rayquaza trên cao, mày nhíu chặt.

Bởi vì nó biết Rayquaza không thể nào rỗi hơi đi gây sự, với tính cách của con rồng đó, so với mặt đất, Rayquaza thích ở tầng ozone hơn.

Cho nên việc khiến Rayquaza rời khỏi tầng ozone, trên bầu trời hẳn phải xảy ra chuyện gì dị thường, hoặc dưới mặt đất có thứ hấp dẫn Rayquaza.

Chỉ là chưa đợi Dialga quan sát xem trên đảo có bảo vật gì liên quan đến Rayquaza không, thì sự tồn tại trên không trung đã làm nó ngạc nhiên. "Đó là... nhân loại?!" Chấn kinh quan sát Tô Thanh đang cưỡi Rayquaza, Dialga thực sự lần đầu tiên thấy có người dám cưỡi Siêu Thần Thú.

Khế ước giữa nó và tổ tiên Cynthia là khế ước truyền thừa từ cổ đại, không có sự lựa chọn.

Vì thế, tuy Cynthia có thể triệu hoán nó (bao gồm cả thiếu nữ trên núi Coronet có thể triệu hoán Palkia), nhưng thực tế nếu Cynthia thật sự muốn leo lên đầu nó, nó tuyệt đối sẽ không đồng ý.

Thậm chí sẽ đơn phương xé bỏ khế ước, hoàn toàn không màng lời cảnh cáo của Arceus.

Nó sẽ không giống như Rayquaza, trực tiếp để Tô Thanh ngồi lên

đầu.

Đương nhiên, đối với Rayquaza, sự hiểu biết của nó cũng không nhiều.

Chỉ biết đối phương tính khí nóng nảy, do đó hơi cảm thấy bất khả tư nghị mà thôi.

Nó đâu biết điểm mấu chốt của Rayquaza trong một số chuyện căn bản là như thế nào.

Cho nên nó đánh bạo đoán rằng Rayquaza kia có khả năng là Pokémon của nhân loại trên đó.

Dù phỏng đoán này nghe không tưởng, nhưng nó tin.

Còn về việc có Thần thú nào nguyện ý để nhân loại không phải Huấn Luyện Gia (Trainer) của mình leo lên đầu không?

Dialga biểu thị là có, đương nhiên là có rồi.

Nó tin rằng Giratina ở Reverse World (Thế Giới Nghịch Đảo) chắc sẽ nguyện ý làm vậy, dù sao tính cách Giratina cũng ôn thuận hơn một chút (?). ... "Dừng lại!" Dù trong lòng phỏng đoán vạn ngàn, nhưng Dialga cũng hiểu không thể để Rayquaza hạ cánh với tốc độ như vậy nữa.

Nếu không sẽ tạo thành đả kích hủy diệt cho nhân loại trên đảo.

Khó mà cứu vãn.

Tuy nắm giữ thời gian, nó có thể hồi tố thời gian để phục nguyên, nhưng sẽ hao phí thể lực rất lớn, chi bằng trực tiếp chặn lại. "Gào gào!

Chủ nhân, tên kia hình như muốn ta dừng lại." Trên bầu trời, lúc này Rayquaza cũng đã khống chế được thân hình, giữ tốc độ bay ổn định.

Nhìn Dialga bên dưới, dù là Tô Thanh lúc này cũng không khỏi giật mình, trong lòng suy tư vạn ngàn.

Dưới sự nhắc nhở của Rayquaza, hắn mới bảo Rayquaza giảm tốc. "Khụ khụ, Rayquaza, giảm tốc độ đi." Tô Thanh chậm rãi nói.

Lúc này, có chỉ thị của Tô Thanh, Rayquaza mới dám giảm tốc.

Trong khi đang bay, tốc độ đột nhiên giảm mạnh, dùng một tốc độ khá chậm rãi dần dần phiêu lạc xuống dưới.

Có thể thấy cú đạp siêu tuyệt uy lực vừa rồi của Tô Thanh đã trực tiếp chấn nhiếp tâm thần Rayquaza.

Phía dưới, thấy tình hình này, Dialga cũng hiểu ý Rayquaza.

Lúc này nó cũng thu lại các thủ đoạn công kích đã chuẩn bị, mặc cho đối phương tiếp cận.

Thân là Thời Gian Chi Thần, Dialga có sự kiêu ngạo của nó, nó tin Rayquaza hạ xuống xong muốn đánh lén cũng sẽ không dễ dàng thành công.

Dialga hệ Rồng + Thép có phòng ngự siêu tuyệt.

Rayquaza muốn đối kháng với nó chỉ là tìm chết.

Chương 242

Hành động này cũng tỏ ra bá khí, thể hiện triệt để sự tự tin của một Siêu Thần Thú. ...

Vù vù vù!

Mặc dù Rayquaza đã cố ý giảm tốc độ, nhưng thân là thần thú, tốc độ sau khi giảm cũng chẳng chậm đi đâu được.

Không bao lâu sau nó đã trực tiếp hạ xuống, dừng lại trước mặt Dialga và Cynthia.

Thân hình nhảy vọt xuống đất.

Định thần nhìn Cynthia trước mặt, chú ý đôi mắt nhắm chặt của cô, trong lòng Tô Thanh không khỏi dâng lên ý nghĩ trêu chọc.

Còn Dialga?

Thần thú sao thơm bằng vợ được.

Cũng không để ý tới nó, Tô Thanh nhanh chóng nhảy đến bên cạnh Cynthia, sau đó đi ra sau lưng, nhẹ nhàng ôm lấy eo cô.

Đôi mày khẽ nhướn lên, ánh mắt lấp lánh quang mang dị dạng nói: "Đoán xem anh là ai?!" Giọng nói còn mang theo chút mùi vị hư hỏng, nghe khiến Cynthia không khỏi giật mình.

Nhất là cảm nhận được sự đụng chạm ở eo, Cynthia cả người như con thỏ nhỏ bị hoảng sợ (Astonish), trực tiếp lao về phía trước.

May mà Tô Thanh tay mắt lanh lẹ trực tiếp giam cầm đối phương, ôm chặt lấy, không để cô xảy ra chuyện. "Ách, Tô Thanh?!" Hồi thần lại, vùng vẫy trong lòng Tô Thanh hai cái, Cynthia cuối cùng cũng nghe ra thân phận chủ nhân giọng nói.

Không khỏi kinh hỉ nhìn về phía Tô Thanh.

Xoay người lại nhìn thấy đúng là Tô Thanh, Cynthia liền như chim non về tổ, triệt để rúc vào trong lòng Tô Thanh.

Phảng phất như một người phụ nữ nhỏ bé.

Dẫn đến mọi người tại hiện trường rơi vào trạng thái ngốc trệ hoàn toàn.

Cái gì thế này?

Tiên sư nó, vừa thấy một con Pokémon đen sì to lớn, lại thấy một con thần thú.

Không sai, mọi người ở hiện trường đều biết Dialga.

Dù sao truyền thừa thần thú ở Sinnoh chưa từng đứt đoạn.

Vẫn còn hình tượng của Dialga và Palkia, cũng như Giratina.

Rải rác tại các di tích ở Sinnoh.

Thậm chí có những di tích cổ đại ẩn bí chưa được khai phá còn có đồ đằng, họa tượng của Arceus.

Người ta tuy biết rất ít về Arceus, nhưng ít nhất thông tin về Dialga thì hiểu đủ thấu đáo.

Cho nên Dialga vừa xuất hiện đã bị nhận ra thân phận.

Tự nhiên cũng có thể tưởng tượng sự kinh hãi đối với Cynthia - người có thể triệu hoán Dialga.

Trong lòng không khỏi dâng lên sự chấn kinh nồng đậm.

Hóa ra truyền thuyết về tộc người canh giữ điện thờ (Shrine) có thể triệu hoán Thần Thời Gian là thật.

Lại thêm cử chỉ thân mật của Tô Thanh và Cynthia, cũng chứng thực những phỏng đoán táo bạo của cánh phóng viên trên tin tức sau

trận đại chiến trước đó.

Tình yêu của Tô Thanh và Cynthia về cơ bản đã được xác nhận.

Chắc chắn là người yêu không sai rồi.

Biểu tình của mọi người tại hiện trường biến hóa liên tục, có thể nói là phức tạp vô cùng.

Nhất thời có chút khó tiếp nhận nhiều "dưa" (tin sốc) như vậy. "Nhân loại, rốt cuộc là chuyện gì?!" Tại hiện trường, khi màn âu yếm (Play Rough) của Tô Thanh và Cynthia dần dừng lại, Dialga cũng tò mò.

Dù sao mỗi lần đến chủ thế giới, Dialga cũng cần tiêu hao không ít sức mạnh.

Cho nên phải hỏi cho ra nguyên nhân thực sự. "Ách, chuyện gì?!" Tô Thanh cũng có chút mờ mịt.

Dù sao hắn cũng không biết tại sao Dialga lại xuất hiện. ...

Sau đó, qua sự trao đổi kỹ càng giữa Tô Thanh và Cynthia, biết được chân tướng, hai người nhìn nhau rồi cười ha hả. "Hóa ra là một sự hiểu lầm." "Đã như vậy, vậy hãy quản lý tốt con Rayquaza của ngươi đi, ta phải rời đi đây." Dialga mở miệng nói.

Hiển nhiên, thân là Siêu Thần Thú, Dialga cũng không muốn ở lại thế giới loài người.

Nó thích ở trong thế giới của mình hơn, vì ở đó ngủ ngon hơn.

Nó có một mục tiêu, hy vọng có thể vượt qua thực lực của Palkia (kẻ đang ngang hàng) và Giratina (vốn áp nó một đầu).

Trước mắt xem ra, thực lực của Dialga quả thực đã có tiến bộ vượt bậc, ẩn ẩn có sức mạnh áp chế Palkia. (Hiện tại nhìn ra ai lười biếng rồi chứ).

Cũng có manh mối từ phần đầu movie kiếp trước. (Không định viết về movie đó nên tóm tắt đơn giản: Dialga cuối cùng sẽ đi tìm Palkia chiến đấu, đánh Palkia vào tuyệt cảnh.

Để chữa thương, Palkia đưa một thị trấn vào không gian dị thứ nguyên, cắt đứt liên hệ với vùng Sinnoh.

Vừa khéo trong thị trấn đó có một con Darkrai.

Sau đó Darkrai bảo một con Siêu Thần Thú cút đi, quả thực rất ngầu (và tìm chết).

Nhưng trong movie đó, Darkrai cũng thực sự có màn trình diễn tỏa sáng.

Một mình cân hai, ngạnh kháng công kích của hai đại Siêu Thần Thú.

Tuy cuối cùng suýt chết, nhưng dũng khí đáng khen.

Kiến nghị có thể đi xem.

Tên: Quyết Chiến Tháp Thời Không). ...

Trong lúc đó Tô Thanh cũng không quên quét mắt nhìn một cái, kết quả vừa nhìn thực sự làm hắn giật mình.

Con Dialga này thuộc tính cư nhiên khủng bố như vậy, đạt đến Trung kỳ Siêu Thần Thú.

Đây là Siêu Thần Thú đấy, Tô Thanh trước mắt thực sự là lần đầu tiên thấy Siêu Thần Thú.

Nhìn Dialga sừng sững không ngã như ngọn núi lớn uy nghiêm trước mặt, thực lực của nó như một ngọn núi trầm trọng đè nặng trong lòng Tô Thanh.

Khiến trong lòng Tô Thanh xuất hiện một loại áp lực (Pressure) đến khó thở.

Không còn chủ động bỏ qua thực lực của Dialga trước mặt, cân nhắc bản thân vô địch, áp lực trong lòng Tô Thanh cũng triệt để tan thành mây khói, thậm chí trong lòng còn nảy sinh chút nóng lòng muốn thử.

Hắn mỉm cười to gan đi đến trước mặt Dialga, trắng trợn đưa tay ra.

Dường như muốn bắt tay với Dialga. "Nhân loại, ngươi?!" Kinh ngạc trợn to mắt, Dialga chưa từng thấy nhân loại nào dám phóng túng như vậy.

Không giữ lòng kính sợ với nó thì thôi, lại còn muốn bắt tay?

Thật sự coi lễ tiết của nhân loại hoàn toàn áp dụng cho cả thần thú sao?

Quá tự đại.

Nghĩ rằng đối phương sở hữu một con Rayquaza, Dialga cũng nảy sinh ý định dạy cho Tô Thanh một bài học.

Nó trực tiếp nhấc chân lên, định trừng phạt Tô Thanh một chút.

Đương nhiên không định dẫm chết Tô Thanh, trong hạn độ nhất định, phải để Tô Thanh có thêm lòng kính sợ với thần linh.

Còn về kết quả... ... "Nhân loại, ngươi làm cái gì?!" Kinh khủng bị Tô Thanh nắm lấy ngón chân, Dialga phát hiện ra một sự thật khiến nó kinh ngạc vô cùng: Ngón chân của nó không thu về được.

Cả bàn chân trực tiếp bị Tô Thanh khống chế hoàn toàn, dùng hết toàn lực cũng không thể thoát ra.

Cảm giác như Tô Thanh trước mặt căn bản không phải là Tô Thanh, mà là vị tồn tại kia. "Sao có thể?!

Giratina cũng không thể có khí lực lớn như vậy.

Nhân loại, ngươi rốt cuộc là ai?!" Chấn kinh nhìn Tô Thanh đang cười xấu xa trước mặt.

Lộp bộp một tiếng.

Nhìn biểu tình của Tô Thanh, Dialga lập tức sinh lòng không ổn.

Tên này không phải định thu phục mình chứ?

Chương 243

Liếc nhìn Rayquaza đang rục rịch ở cách đó không xa, hai kẻ to gan lớn mật này.

Hình như dám làm thật? "Dialga, đừng làm vậy với Tô Thanh?

Anh ấy không cố ý mạo phạm đâu." Cuối cùng, Cynthia ở bên cạnh cũng giải vây thay cho Dialga.

Thấy tình hình này, Tô Thanh cũng buông ngón chân Dialga ra, để nó thu chân về mặt đất.

Hắn xoay người đi thẳng đến trước mặt Cynthia. "Em yêu, yên tâm đi.

Dialga thân là một thần thú chắc chắn không thể nào đi so đo với anh đâu, đúng không, Dialga?" Nói rồi, Tô Thanh còn quay đầu lại, nhướng mày với Dialga. "Ách?!" Nhất thời, Dialga cũng tỏ ra hơi ngốc trệ.

Sau đó chú ý thấy biểu tình của Tô Thanh dần chuyển từ nắng sang âm u trong nháy mắt, nó lập tức xấu hổ ho khan một tiếng. "Khụ khụ, xác thực là như vậy.

Không có việc gì thì ta đi trước đây.

Đúng rồi, người kế thừa Điện Thờ (Shrine) đời này, tên ngươi là gì?!" Do sự xuất hiện của Tô Thanh, Dialga cũng không khỏi tò mò về thân phận của hắn, nên trực tiếp đánh chủ ý lên Cynthia.

Định bắt đầu từ phía Cynthia để dần dần tìm hiểu Tô Thanh.

Không thể không thận trọng đối đãi, thực sự quá đáng sợ.

Sức mạnh đó quả thực vượt trội quá nhiều, thậm chí cận chiến

càng làm nó không đề lên được chút ý nghĩ phản kháng nào.

Cơ hội duy nhất đánh bại Tô Thanh, hoặc để nó sinh ra chiến ý, cũng chỉ còn lại tấn công tầm xa. "Ồ, tôi tên là Cynthia!" Đây là lần gặp mặt thực sự đầu tiên giữa Cynthia và Dialga.

Trước đây về quy trình triệu hoán Dialga, Cynthia chỉ nghe bà nội giới thiệu.

Nếu không phải Tiến sĩ Carolina nói cặn kẽ, lúc nãy cô cũng tuyệt đối sẽ không triệu hoán Dialga để giải vây cho hòn đảo. "Tốt, Cynthia sao?

Ta nhớ kỹ rồi.

Một người kế thừa Điện Thờ không tệ.

Có việc có thể triệu hoán ta, ta sẽ tận lực giúp ngươi." Ý vị sâu xa nhìn thoáng qua Tô Thanh, ngay sau đó, Dialga đầu cũng không quay lại trực tiếp chui vào không khí phía trước.

Vút một tiếng, thân thể dần biến mất, sau đó hoàn toàn không thấy đâu nữa, đi sang một thế giới khác. "Oa, Tô Thanh, Dialga hình như khen em kìa!

Được thần thú khen ngợi, cảm giác này thật kỳ diệu.

Lúc nãy trước khi Dialga rời đi hình như còn nhìn em thật sâu.

Dường như rất hài lòng về em." Cùng với sự biến mất của Dialga, lúc này Cynthia cũng tỏ ra vô cùng vui vẻ.

Tự nhiên làm nũng với Tô Thanh, trông rất dụ người.

Phải biết đó là Dialga, đối với tộc người Điện Thờ mà nói, nó có ý nghĩa đặc thù.

Song thần thời không là mục tiêu thờ phụng của cả gia tộc, cho nên có thể được song thần thời không công nhận là một đánh giá vô

cùng cao quý.

Thậm chí, nếu đặt trong thời kỳ nhân đinh hưng vượng, chỉ một câu đánh giá này thôi cũng có thể khiến đệ tử được đánh giá một bước lên mây.

Từ đệ tử tạp dịch bàng môn biến thành nhân vật hạch tâm kiểu thiếu tộc trưởng, quan trọng như vậy đấy.

Cho nên Cynthia vui vẻ là một trạng thái vô cùng bình thường.

Còn về ánh mắt mà Cynthia nói, đối phương chắc là đang nhìn hắn (Tô Thanh) mới đúng.

Nhưng Cynthia đã hiểu là Dialga đang nhìn cô ấy, vậy cũng không sao, cứ để cô ấy nghĩ vậy đi. "Ha ha, vui là được rồi." Ôn nhu xoa xoa mái tóc vàng óng của Cynthia, nhẹ nhàng đặt lên mũi ngửi ngửi, trạng thái vô cùng thân mật.

Ngoài ra, Tô Thanh cũng không nói gì thêm. "Đáng ghét!" Đưa tay nhẹ nhàng đánh vào tay Tô Thanh, đối mặt với sự thân mật này, Cynthia vừa cảm thấy ngọt ngào vừa cảm thấy hơi ngại ngùng.

Dù sao cũng đang ở trước mặt bao người. "Về đi, Rayquaza!" Sau khi Dialga biến mất, Tô Thanh cũng không để Rayquaza ở mãi bên ngoài.

Hắn lập tức thu hồi Rayquaza vào Pokeball trước sự kinh kỳ của Cynthia.

Sau đó hai người một trước một sau rời khỏi hiện trường.

Trong lúc đó Tô Thanh cũng không quên phân phó trợ lý sắp xếp hậu sự, cho phong tỏa tin tức hiện trường.

Không được để những thông tin này truyền lên mạng, nếu là công nhân tạm thời thì là một việc vô cùng khó khăn.

Nhưng Liên Minh đặc phê một bộ phận cán bộ tinh anh, chuyên viên, cũng là những chuyên viên do Liên Minh triệt để tuyển chọn.

Cho nên cũng là bách lý thiêu nhất (trăm người chọn một), thu phục được tự nhiên cũng không ít.

Vì thế giác ngộ của những người này đều rất cao, nghe Tô Thanh ra lệnh, liền hiểu chuyện hôm nay không thể lộ ra ngoài.

Về sau các trợ lý nhỏ cũng đều nhao nhao biểu thị đồng ý, sau đó lắc lắc đầu, xua đi sự chấn kinh trong lòng, khôi phục lại trạng thái làm việc.

Còn Tô Thanh và Cynthia?

Một lát sau đã đến văn phòng của Cynthia. "Nói chứ, không phải giám sát thi công sao?

Trốn việc thế này có ổn không?!" Tò mò đánh giá Cynthia trước mặt, Tô Thanh trêu chọc hỏi. "Ha ha, mới không cần đâu.

Em tốt xấu gì cũng là một Quán Quân được chưa, cũng không thể bắt em ngày nào cũng đi làm đúng giờ như nhân viên văn phòng được.

Tóm lại trốn việc buổi trưa cũng không sao đâu." Tinh nghịch lè lưỡi với Tô Thanh, Cynthia cũng trong quá trình đó đi đến bên cạnh hắn.

Bộ đồ da màu đen dưới ánh nắng tôn lên vẻ đẹp, tỏa ra ánh sáng chói mắt, bao bọc lấy những đường cong hoàn mỹ, nhìn qua vô cùng dụ người.

Sau đó theo động tác của Cynthia, triệt để bại lộ dưới tầm mắt của Tô Thanh.

Nhất thời, đôi tình nhân "tiểu biệt thắng tân hôn" đã ở trong văn phòng, khéo léo "làm việc". ... (Nhiều hơn nữa không thể viết...) Ngoài

cửa phòng.

Sau khi thành công sắp xếp hiện trường một lượt, lúc này cô trợ lý nhỏ cũng nhớ đến chuyện của Cynthia.

Sợ hãi vì chăm sóc không chu đáo sẽ khiến Cynthia không vui, nên vội vàng chạy về hướng văn phòng.

Kết quả có thể biết được.

Nửa tiếng sau, tiểu trợ lý đành phải đỏ mặt tía tai quay lại hiện trường công trình, thay thế Cynthia hoàn thành công việc giám sát.

Chỉ là quá trình giám sát lại tỏ ra khá khúc chiết.

Sự hồng nhuận trên mặt từ lúc quay lại đến tận chiều vẫn chưa tiêu tan, đầu óc cứ xoay chuyển liên tục, dường như rất phiền muộn.
...

Hoàng hôn.

Khi công việc một ngày kết thúc, Tô Thanh cũng theo Cynthia về chỗ ở tạm thời của cô.

Thân là Quán Quân, dù chỉ là chỗ ở tạm, nhà của Cynthia cũng không phải người thường có thể ở được.

Chất liệu xây dựng cũng như các thiết bị hiện đại bên trong đều hào hoa hơn gia đình bình dân nhiều.

Tô Thanh dùng cũng rất hưởng thụ, đây là lần đầu tiên hắn thấy đồ nội thất của thế giới này.

Những thứ trong cửa hàng tự nhiên không tính, vì đồ trong đó đều do hệ thống cấp, không liên quan đến thế giới này.

Buổi tối.

Cúp điện thoại của Kojiro, Tô Thanh cũng biết Serena (Toa Lỵ Na)

đã trở về.

Biết Serena đang tìm hắn.

Trong kế hoạch của Tô Thanh, lúc này chắc chắn phải về cửa hàng.

Nhưng kế hoạch luôn không đuổi kịp sự thay đổi.

Tô Thanh vui vẻ thất hẹn, hôm nay có việc vô cùng quan trọng.

Sau đó đầu dây bên kia, Serena cũng chỉ đành bất lực chấp nhận tin tức "tốt" là ngày mai tiếp tục nghỉ một ngày.

Trong lúc đó, nghe lời Tô Thanh nói, trên mặt Kojiro cũng lộ ra vẻ "quả nhiên là thế", dáng vẻ tràn ngập sự ổi toả.

Sau đó hắn liền truyền đạt lời Tô Thanh vào tai Serena. "A, anh Tô Thanh không về sao?

Chương 244

Đáng ghét, rốt cuộc anh ấy đang bận gì thế?!" Dưới sự trợ giúp của thiết bị liên lạc, Tô Thanh thành công nghe được lời oán giận lẩm bẩm của Serena.

Nhất thời nhớ lại biểu tình đáng yêu của cô, trong lòng hắn cũng không khỏi lóe lên một tia vui vẻ.

Nhưng rất nhanh hắn chọn cách chào tạm biệt với Serena rồi cúp điện thoại. "Serena về rồi à?!" Đợi Tô Thanh cúp máy, Cynthia bên cạnh cũng tò mò hỏi thăm.

Từ sớm vào buổi chiều, Tô Thanh đã kể chuyện Serena tham gia thi đấu cho Cynthia nghe.

Hai người cũng cười nói thảo luận rất lâu, cho nên Cynthia lúc này cũng biết đại khái tình hình.

Hiểu được Tô Thanh vì muốn bầu bạn với mình mà từ chối Serena.

Trong nháy mắt, tâm trạng Cynthia trở nên ngọt ngào hơn.

Ánh mắt nhìn về phía Tô Thanh cũng lóe lên tình yêu nồng đậm. ...

Đương nhiên cũng vui vẻ không thôi lắc lư ly rượu vang trong tay, cùng Tô Thanh vui đùa trong phòng.

Một đêm không nói chuyện, khi ngày thứ hai Tô Thanh bò dậy từ ghế sofa, đầu óc cả người cũng có chút choáng váng. "Ách, mình đang ở đâu?!" Đích thân lắc lắc đầu, ngồi dậy, ánh mắt Tô Thanh không khỏi đánh giá bài trí trong phòng.

Nhất thời, thu hết bài trí trong phòng vào mắt, Tô Thanh cũng nhớ lại chuyện cũ hôm qua. "Hóa ra là ở chỗ Cynthia." Nhớ lại sự việc

hôm qua, trên mặt Tô Thanh nháy mắt treo lên một nụ cười hân hoan.

Đồng thời cũng nghe thấy tiếng nước chảy liên tục truyền đến từ phòng bên cạnh, dường như có người đang tắm trong nhà vệ sinh, không khỏi nảy sinh một tia hiếu kỳ.

Hắn liền trực tiếp đứng dậy mò mẫm đi tới. ...

Mặt trời lên cao ba sào!

Khi thời gian gần đến giữa trưa, Tô Thanh cuối cùng cũng chí đắc ý mãn (thỏa mãn) lựa chọn trở về.

Cưỡi Rayquaza đen đẹp trai trực tiếp thần thanh khí sảng bay về hướng cửa hàng.

Còn về Cynthia, đợi mặt trời lên đến đỉnh đầu, cô mới khoan thai đến muộn.

Dưới biểu tình dám giận không dám nói của tiểu trợ lý, cô tiếp quản công việc của mình, duy trì hiện trường.

Trong lúc đó, chịu sự vây xem bằng ánh mắt dị dạng của tiểu trợ lý, Cynthia cũng không so đo với cô ấy.

Nhưng cảnh cáo miệng thì có, ít nhất không thể để cô bé cứ nhìn chằm chằm như vậy. ...

Vù vù vù!

Thân ảnh dần dần hạ xuống, cùng với việc Tô Thanh và Rayquaza Dị Sắc hạ cánh trước cửa hàng, Tô Thanh cũng thu hút sự chú ý của Meowth. "Lão đại Tô Thanh, về rồi?

Meow!" Kinh hỉ đánh giá Tô Thanh một chút, Meowth tỏ ra hưng phấn. "Có chuyện gì thế, có tin vui à?!" Thu hồi Rayquaza, Tô Thanh tò mò hỏi. "Ân, meow.

Lão đại, nếu có thể thì em muốn tham gia Đại hội Liên Minh

Sinnoh do con người tổ chức." "Ồ, muốn trở thành Huấn Luyện Gia (Trainer)?!" Tò mò nhìn Meowth một cái.

Thật sự cách nghĩ này có chút không hẹn mà gặp với hắn, bồi dưỡng Meowth thành một Huấn Luyện Gia cũng thập phần thú vị.

Chỉ cần để Meowth đánh dưới danh nghĩa Tô Thanh.

Meowth thực sự nổi tiếng rồi, e rằng cũng sẽ không có ai dám động ý đồ với nó.

Vô hình trung dựng lên cho Meowth một cái dù bảo hộ cường đại, cho dù Meowth có làm gì quá đáng, hay bại lộ thiên phú ngôn ngữ loài người, cũng sẽ không gặp nguy hiểm.

Huống chi, thực lực của Meowth lại không phải là không biết tăng lên.

Đợi thực lực tăng lên, trong hiện thực thực sự, e rằng người có thể đánh bại nó cũng không có mấy ai. "Đi theo tôi!" Mỉm cười đánh giá Meowth trước mặt, Tô Thanh trực tiếp đi trước dẫn đường.

Sau đó dẫn Meowth vào trong cửa hàng. "Chế độ trực ban của các cậu thế nào?!" Nhìn Meowth bên cạnh, Tô Thanh hỏi trước. "Là thế này, hôm nay thời gian không còn sớm sao, cho nên em đổi ca rồi.

Hiện tại em trực ban ngày, sau đó Kojiro trực ban đêm, Musashi buổi tối.

Hiện tại thì, tuy còn một khoảng thời gian nữa mới đến giờ Musashi làm việc, nhưng chắc cũng sắp rồi.

Kojiro mới ngủ chưa được bao lâu." "Ồ." Nghe vậy, Tô Thanh lập tức gật đầu.

Tùy tức đi đến trước cửa phòng Musashi, nhẹ nhàng gõ cửa. "Có đó không?

Musashi?!" Tô Thanh thử thăm dò hỏi. "Khụ khụ, có, Lão đại, xin chờ một lát!" Cùng với câu hỏi của Tô Thanh truyền vào, trong phòng rất nhanh vang lên tiếng trả lời của Musashi.

Đồng thời ngay sau đó, bên trong vang lên những tiếng loảng xoảng binh bốp.

Giống như đồ trang điểm rơi xuống đất, sau đó phải mất túc túc (tròn) hai ba phút, cửa phòng mới mở ra.

Musashi xuất hiện với lớp trang điểm đậm chát lòe loẹt. "...Làm gì thế?!" Tô Thanh cạn lời liếc nhìn Musashi trước mặt, thầm nghĩ cô nàng này định đi tán tỉnh ai sao?

Nhưng gu thẩm mỹ này quả thực không hợp với khẩu vị của anh. "Khụ khụ, lão đại Tô Thanh, vốn dĩ em đang trang điểm.

Nhưng anh gọi gấp quá, em mới làm được một nửa... cho nên..." Musashi yếu ớt giải thích. "Ồ, hiểu rồi.

Ra là trang điểm vội vàng, thế thì tôi hiểu." Nghe vậy, Tô Thanh lập tức lộ ra vẻ mặt "đã hiểu", mỉm cười gật đầu.

Chỉ là, lời nói của Tô Thanh lọt vào tai Musashi lại khiến cô nàng không khỏi toát mồ hôi lạnh. "Gọi là vội vàng hoàn thành sao?

Này này, đây là lớp trang điểm tinh tế tôi chuyên tâm vẽ đấy, nếu là vẽ tùy tiện thì sau này tôi còn mặt mũi nào gặp người khác nữa." Musashi thầm lầm bầm trong lòng.

Phải nói rằng, nhận thức của Musashi về trình độ trang điểm cũng như thẩm mỹ của bản thân quả thực có chướng ngại rất lớn.

Cũng may là tố chất của Tô Thanh tốt, nếu đổi là người khác chắc chắn đã trực tiếp buông lời "cà khịa" về hai cái chấm tròn đỏ chót trên má cô nàng rồi.

Vẽ hai cái vòng tròn đỏ to tướng như thế, trông chẳng khác gì gặp ma.

Có thể đẹp mới là lạ.

Tuy nhiên, dù Tô Thanh có nghĩ gì, Musashi cũng không dám tranh cãi với anh.

Do đó cô đành phải hỏi về ý đồ của Tô Thanh. ...

Thời gian chậm rãi trôi qua, khoảng hơn mười phút sau.

Sau một cuộc trao đổi ngắn gọn, Musashi cũng đã hiểu rõ việc Tô Thanh tìm mình.

Trên mặt cô lộ ra vẻ hoảng nhiên đại ngộ. "Thì ra là vậy...

Thế thì... cũng được thôi.

Meowth, không ngờ cậu lại để tôi làm thay cậu?!" Musashi vừa nói vừa đưa mắt nhìn về phía Meowth, lông mày khẽ nhướn lên. "Meow!

Làm gì hả, đây là chỉ thị của lão đại Tô Thanh đấy." Meowth vừa nhìn thấy biểu cảm của Musashi liền biết đối phương định gây khó dễ.

Nhưng nghĩ đến việc có Tô Thanh chống lưng phía sau, tâm trạng vốn đang hoảng hốt của Meowth dần dần dịu lại, bắt đầu có dũng khí.

Ánh mắt cũng khôi phục lại vẻ bình tĩnh, sự thay đổi này khiến Musashi - người vẫn luôn quan sát Meowth - tức đến nổ phổi.

Trong lòng cô nàng nghiến răng nghiến lợi ghi nhớ hành động phản kháng này của Meowth, định bụng sau này sẽ tính sổ. "Được rồi, cứ như vậy đi.

Meowth nói không sai đâu, Musashi, cửa hàng đành nhờ cậy vào cô, cô cần tạm thời trực ban thay cho Meowth." Tô Thanh đưa ra mệnh lệnh cuối cùng.

Trong chốc lát mọi chuyện đã ngã ngũ, Musashi mặt như tro tàn.

Chương 245

Thấy vậy, Tô Thanh không khỏi mỉm cười. "Yên tâm đi, Musashi.

Tiền lương hôm nay của Meowth sẽ chuyển sang cho cô, yên tâm tôi sẽ không để cô chịu thiệt đâu." "Được chứ hả, Meowth?" Nói đoạn, Tô Thanh đưa tay xoa đầu Meowth. "Đương nhiên là được rồi, meow." Hưởng thụ sự vuốt ve của Tô Thanh, trên mặt Meowth viết đầy vẻ sảng khoái, ngay cả chuyện tiền lương mà Tô Thanh nói, cậu nhóc cũng dứt khoát không thèm để ý. "Vậy được rồi." Nghe Meowth nói vậy, Musashi cũng biết sứ mệnh của mình, lập tức không còn thoái thác nữa mà trực tiếp nhận việc. ... "Được rồi, Meowth, đi theo tôi." Gật đầu với Musashi, Tô Thanh xoay người ra hiệu cho Meowth.

Sau đó anh đi trước ấn nút thang máy, bước vào trong.

Meowth cũng vội vàng đi theo, chẳng bao lâu sau đã cùng Tô Thanh ngồi thang máy xuống tầng hầm.

Đợi một người một mèo biến mất, trong sảnh chỉ còn lại Musashi đang run rẩy trong gió lạnh.

Một lát sau mới phản ứng lại, Musashi liền bộc lộ tính cách đặc trưng của mình, bắt đầu lải nhải mắng vốn Meowth. ... "Hắt xì!

Hắt xì!" "Sao thế?!" Dưới tầng hầm.

Tò mò nhìn Meowth liên tục hắt hơi, Tô Thanh không khỏi buột miệng hỏi thăm.

Dù sao thân là Pokémon thì khác với con người, thể chất Pokémon cường tráng hơn nhiều, do đó thường thì sẽ không bị bệnh, mà đã bệnh thì sẽ là bệnh nặng.

Cho nên việc hắt hơi ở con người là bình thường, nhưng ở

Pokémon lại là chuyện đáng để lưu tâm. "Khụ khụ, không sao đâu lão đại Tô Thanh.

Không biết tại sao bỗng nhiên hắt hơi, có thể là có ai đang nhắc đến em đấy, meow!" Meowth trầm ngâm nói.

Nghe được sự quan tâm tỉ mỉ từ Tô Thanh, Meowth cảm thấy vô cùng vui vẻ, lại có chút vinh hạnh.

Sau khi hoàn hồn, cậu vội vàng giải thích với Tô Thanh, tỏ vẻ mình không có vấn đề gì. "Ồ, vậy thì tốt." Nghe Meowth giải thích, Tô Thanh cũng không tiếp tục dây dưa chuyện này.

Anh trực tiếp dẫn Meowth đi tới giữa sân đấu.

Vừa xoay người lại, anh dừng bước, ánh mắt nhìn về phía Meowth.

Biểu cảm tùy hòa trong nháy mắt thu lại, trở nên nghiêm túc, ánh mắt nhìn thẳng vào đồng tử Meowth.

Một cỗ áp lực to lớn trong nháy mắt cuốn tới bao trùm lấy Meowth.

Đó là một loại uy áp đặc thù được hình thành từ Lực lượng Aura (Sóng Dẫn), cũng đại biểu cho việc khả năng vận dụng Aura của Tô Thanh đã có sự thăng tiến mới.

Lĩnh ngộ càng cao, việc sử dụng sức mạnh cũng không chỉ đơn giản là dùng để cường hóa Pokémon nữa.

Anh đã khai phá ra chức năng mới.

Nói về năng lực đặc thù trên người Tô Thanh, gần đây anh mới phát hiện ra mình bỗng nhiên có thêm một năng lực mới khiến anh cảm thấy rất may mắn.

Đó là cơ thể anh chủ động phục khắc lại "Siêu Khắc Chi Lực"

(Sức mạnh kết nối) của Cynthia, nâng cấp độ Siêu Khắc lên Max.

Tuy rằng Tô Thanh không có năng lực này vẫn có thể giao lưu với Pokémon, nhưng Siêu Khắc Chi Lực so với ngôn ngữ giao lưu bình thường rõ ràng có sự khác biệt.

Nó giúp ích không nhỏ cho Tô Thanh.

Ít nhất ngôn ngữ giao lưu dễ xuất hiện sự nghi ngờ, nhưng tâm linh tương thông lại có thể để đối phương cảm nhận được mình có nói dối hay không, dễ dàng gia tăng cảm giác tín nhiệm.

Ánh mắt liên tục đánh giá Meowth trước mặt, nhìn thấy Meowth dưới cái nhìn chăm chú và uy áp của mình dần trở nên kiên định hơn.

Một lát sau, thu hồi tầm mắt, trong lòng Tô Thanh cũng không khỏi xẹt qua một tia hài lòng.

Thực tế, đối mặt với sự áp bách của Tô Thanh, Meowth thực sự bị dọa giật mình, thậm chí có khoảnh khắc muốn nhắm tịt mắt lại, thân thể lùi về sau né tránh.

Nhưng cuối cùng nhờ vào nội tâm kiên định, Meowth đã khắc phục nỗi sợ hãi, kiên định không dời mắt nhìn lại Tô Thanh.

Mãi đến lúc này, tâm tình cậu mới bình tĩnh lại, phát hiện ra sau khi khắc phục nỗi sợ trong lòng, thì ra thứ mình từng sợ hãi cũng không đáng sợ như tưởng tượng.

Cậu đã thực sự sở hữu một trái tim kiên định. "Tốt lắm, Meowth." Khẽ vỗ vỗ Meowth tỏ vẻ tán thưởng, thần tình Tô Thanh cũng thêm vài phần công nhận.

Sau đó anh bắt đầu lo nghĩ cho sự an nguy của cậu khi làm Huấn luyện gia. "Đã có giác ngộ trở thành Huấn luyện gia (Trainer), vậy thì phải tuyệt đối tránh việc trở thành mục tiêu bắt giữ của kẻ khác.

Cho nên tôi sẽ thu phục cậu trước.

Như vậy cậu sẽ miễn dịch với sự tập kích từ Pokeball của người khác, thế nào Meowth?

Cậu có nguyện ý trở thành Pokémon của tôi không?" Tô Thanh mở lời.

Ai ngờ, Tô Thanh vừa dứt lời, chưa kịp để anh có cơ hội phản ứng, Meowth - người vốn đang mong chờ không biết Tô Thanh có thu phục mình hay không - trong lòng tràn đầy kích động liền nhảy cẫng lên vui sướng.

Sau đó không đợi Tô Thanh đổi ý, cậu trực tiếp đồng ý. "Vậy được rồi." Thấy Meowth đồng ý đề nghị, Tô Thanh cũng không do dự, trực tiếp rút từ bên hông ra một quả Luxury Ball (Bóng Sang Trọng) vàng óng ánh.

Thấy tình hình này, Meowth giơ một chân lên, đập vào quả bóng vàng kim đó.

Đệm thịt màu hồng phấn ấn vào nút bấm màu trắng, trực tiếp mở bung quả Luxury Ball.

Sau đó một đạo ánh sáng đỏ chiếu ra, bao trùm lấy Meowth, thu cậu vào trong. "Đinh đông!" Không có một chút giãy dụa nào, sau khi bị thu vào Pokeball, Meowth đã triệt để bị Tô Thanh thu phục. "Ra đi, Meowth!" Do Tô Thanh đã hoàn toàn thu phục Meowth, nên lúc này trước mặt Meowth, Tô Thanh cũng bớt đi một bí mật.

Đó chính là về Thần Thú Gia Viên.

Bởi vì một khi Meowth bị Tô Thanh thu phục, chuyện về không gian này sẽ bị Meowth biết được.

Nhưng nghĩ kỹ lại thì cũng chẳng sao cả, chỉ cần không phải vấn đề cốt lõi về "Hệ thống".

Thần Thú Gia Viên bị Meowth biết thì đã sao, cậu nhóc lại không phải nhân loại, cũng sẽ không nảy sinh lòng tham với một không gian đặc thù.

Ngược lại, việc Tô Thanh có một không gian như vậy càng có thể khích lệ tâm trạng của Meowth, khiến cậu vui vẻ hơn.

Hơn nữa Meowth muốn trở thành Huấn luyện gia thì phải luôn ở thế giới bên ngoài, sẽ không vào trong Thần Thú Gia Viên.

Tóm lại, cũng chẳng ảnh hưởng gì đến Tô Thanh.

Ngược lại, một khi Meowth đánh ra danh tiếng, trở thành Huấn luyện gia trứ danh, người ta sẽ nhắc đến sự lớn mạnh của Meowth, và thuận theo đó nhắc đến Huấn luyện gia của Meowth - chính là Tô Thanh. (Cấm chỉ trò xếp chồng này nhé).

Tuy hơi rắc rối, nhưng thực tế đúng là như vậy, cũng có thể trở thành đề tài bàn tán của dân chúng sau bữa ăn. ... "Kiểm tra!" Thầm niệm một tiếng, Tô Thanh liền xem xét thuộc tính chi tiết của Meowth.

Giống hệt như trước kia, thuộc tính của Meowth vẫn biến thái như vậy.

Điểm khác biệt duy nhất là mục độ thân mật đã thay đổi.

Độ thân mật giữa Meowth và Tô Thanh trực tiếp biến hóa cực lớn, nhảy vọt lên 255 điểm - giá trị tối đa (Max).

Dường như có 100 điểm thân mật cố định cộng dồn với độ thân mật trước đó.

Thậm chí theo Tô Thanh đoán, lẽ ra còn phải tràn ra ngoài nữa.

Nhưng cũng chẳng sao, đằng nào thì độ thân mật chỉ cần 200 là đủ.

Hiệu quả thực sự so với 255 cũng không chênh lệch nhiều lắm.

"Không tồi." Sờ sờ cằm, Tô Thanh suy tư.

Đội hình Pokémon hiện tại của Meowth chỉ có mỗi một con Gallade.

Tuy Gallade có thể Mega Evolution (Tiến hóa Mega), thiên phú cũng không tệ, nhưng Gallade dù sao cũng chỉ là một con Pokémon, không thể thay thế các Pokémon khác xuất chiến mãi được.

Meowth cần bổ sung thêm đội hình, như vậy khi ra ngoài đánh dưới danh nghĩa của Tô Thanh mới không bị coi là quá keo kiệt.

Không kìm được, dưới sự dẫn dắt của Tô Thanh, họ tiến vào Thần Thú Gia Viên.

Meowth lần này cũng kiếm được món hời lớn, thành công nhận được một con Dragonite trưởng thành. ...

Dưới sự tác động của nhiều yếu tố, Meowth nhận được một con Dragonite có tính cách khá hiếu chiến.

Nhưng vì Tô Thanh không vừa mắt tư chất của nó nên nó không thể trở thành thành viên trong đội ngũ chính của Tô Thanh.

Vì thế, cơ hội duy nhất để con Dragonite này được ra ngoài tham gia chiến đấu đã rơi vào tay Meowth.

Trong cái rủi có cái may, Meowth ngược lại sở hữu được một chiến lực Dragonite chuẩn Thần cấp Thiên Vương.

Con Dragonite này về sau vẫn có cơ hội tấn thăng, nhưng tối đa chỉ đạt đến Chuẩn Quán Quân.

Chương 246

Trong tộc đàn Dragonite, nó không hề ưu tú, thậm chí là sự tồn tại rất yếu thế.

Còn về việc cấp cho nó Nguyên Tố Quả?

Đùa à, Tô Thanh có bao nhiêu Dragonite hay Dragonair ưu tú có thể chọn, việc gì phải chọn nó.

Tô Thanh lại chẳng có tình cảm gì với con Dragonite này, so ra thì anh thích Dragonair hơn. ...

Trong lúc giúp Meowth hoàn thành việc thu phục, Tô Thanh cũng không quên kiểm tra tình trạng trưởng thành của Nguyên Tố Quả.

Kết quả vừa kiểm tra, thật sự để anh phát hiện ra một quả Nguyên Tố Quả có tình trạng trưởng thành không tồi.

Từ giai đoạn xanh non ban đầu đã trưởng thành đến chín muồi, nhưng do lúc di thực bị ảnh hưởng gốc rễ, nên mức độ chín này đã là cực hạn, không còn cách nào khác.

Kết hợp nhiều yếu tố, Tô Thanh đành phải hái nó xuống, gọi Shiny Umbreon (Umbreon Dị Sắc) tới.

Anh trực tiếp đút quả này vào miệng Shiny Umbreon.

Vốn dĩ sau khi thôn phệ thành công một quả Nguyên Tố Quả màu lam lần trước, thiên phú của Shiny Umbreon đã đạt đến giai đoạn Chuẩn Quán Quân.

Lần này thành công nuốt thêm một quả chín muồi, trên người Shiny Umbreon lập tức tán phát ra đủ loại dị tượng.

Từng đạo ánh sáng liên tục hiện lên, ánh sáng trắng sữa nhìn qua

vô cùng hoa lệ, tỏa ra hào quang chói mắt.

Màu sắc dần dần diễn biến, đạt đến độ sáng nhất trông có chút chói lòa, rồi lại dần dần thu liễm.

Cứ thế tiếp diễn, kéo dài khoảng hơn một phút.

Đến lúc này ánh sáng mới dần thu lại, hóa thành hư vô.

Shiny Umbreon từ trong ánh sáng lộ ra lần nữa, làn da đen nhánh của nó cũng biến đổi trở nên sáng bóng hơn.

Mỗi một sợi lông đều lấp lánh ánh sáng tinh xảo, dường như được đánh sáp vậy.

Những vòng tròn màu xanh lam nhạt trên người cũng trở nên sáng rõ hơn.

Trông nó càng thêm hút mắt, không chỉ thực lực được nâng cao mà nhan sắc cũng được thăng hoa cực lớn trong quá trình này. "Kiểm tra!" Thầm niệm một tiếng, Tô Thanh liền xem xét thiên phú của Shiny Umbreon sau khi biến đổi.

Ngoài dự đoán, quả Nguyên Tố Quả chín muồi này sau khi bị Umbreon nuốt chửng, cư nhiên trực tiếp phát huy siêu việt tiềm lực vốn có.

Đơn giản là có thể đạt độ tương thích gần như 100% với Umbreon của Tô Thanh, phần hao hụt là không đáng kể.

Nó trực tiếp giúp Shiny Umbreon nâng thiên phú từ cấp Chuẩn Quán Quân nhảy vọt lên cấp Master (Cấp Bậc Thầy).

Vượt qua cả một giai tầng lớn là cấp Quán Quân.

Nếu không tận mắt nhìn thấy, Tô Thanh thật khó tưởng tượng một quả trái cây lại phát huy được hiệu quả nhiều đến thế.

Lần này thì ngon rồi.

Với sự thăng tiến như vậy, Tô Thanh biết Shiny Umbreon cũng triệt để đổi đời, có được cơ hội xuất trận nhất định trong đội hình của anh.

Thiên phú cấp Master, ít nhất so với thiên phú Chuẩn Thiên Vương trước kia thì mạnh hơn quá nhiều. ...

Thậm chí, sau khi Tô Thanh dò xét kỹ hơn, con Leafeon mà anh sở hữu vốn có thiên phú cũng đã thay đổi, từ cấp Chuẩn Quán Quân đột phá lên cấp Quán Quân.

Không khỏi khiến Tô Thanh thầm cảm thán, thiên phú có thể trưởng thành quả nhiên khủng bố. "Được rồi.

Đã thu hoạch được một con Dragonite trợ lực, sự giúp đỡ tôi có thể cung cấp cho cậu trong đây cũng không còn nhiều nữa." Đánh giá Meowth trước mặt, sau khi thành công giúp cậu có được Dragonite, Tô Thanh trực tiếp đưa cậu ra ngoài, không tiếp tục tìm kiếm Pokémon khác nữa.

Hơn nữa, thân là một Pokémon, số lượng Pokémon mà Meowth có thể thu phục cũng có hạn.

Dù sao đại đa số Pokémon đều sẽ không chọn nghe theo chỉ huy của một Pokémon khác, đó là vấn đề tôn nghiêm.

Mọi người đều là đồng loại, dựa vào đâu mà mày chỉ huy tao.

Thêm vào đó, tư chất của các Pokémon khác trong Thần Thú Gia Viên cũng có hạn.

Cho nên những Pokémon thực sự có thể đảm đương trọng trách chỉ có thể để Meowth tự đi ra ngoài tìm kiếm, hoặc để Meowth tiến hành Rút Thưởng (Gacha).

Về việc rút thưởng... chuyện này chắc chắn phải bàn bạc kỹ hơn, đợi Meowth kiếm được tiền đã rồi tính.

Đã đầu tư một con Dragonite cấp Thiên Vương rồi, nếu không có thu hoạch thì Tô Thanh lỗ to.

Cho nên, mọi biến hóa tiếp theo chỉ có thể dựa vào sự nỗ lực của Meowth.

Nhưng với chiến lực của Dragonite cấp Thiên Vương và Gallade cấp Thiên Vương, tiến độ trưởng thành của Meowth chắc chắn sẽ dễ dàng hơn nhiều so với mấy tân thủ nhân loại.

Tô Thanh cũng không quá lo lắng.

Anh tùy tay ném cho Meowth một thiết bị điện tử. "Ách, lão đại Tô Thanh, đây là cái gì thế meow?!" Trố mắt nhìn thứ giống như máy tính bảng trên tay, Meowth tỏ vẻ ngơ ngác. "Nghiên cứu đi, Cynthia vứt cho tôi đấy, hình như là bản đồ định vị (GPS) khu vực Sinnoh.

Trên đó cũng có chức năng lên mạng, có thể tìm kiếm các Đạo Quán (Gym) gần đây.

Tôi giao cho cậu nhiệm vụ đầu tiên trước: Thành công khiêu chiến 8 cái Gym.

Còn về chuyện đăng ký thì yên tâm, ngày mai tôi sẽ cùng cậu đi Trung tâm Pokémon chào hỏi một tiếng." Tô Thanh mỉm cười nói. "Meow, lão đại Tô Thanh, anh muốn đi cùng em sao?!" Nghe vậy, Meowth không khỏi cảm động mở to hai mắt. "À, yên tâm đi, không vấn đề gì đâu." Tô Thanh đáp.

Sự thật là ngày mai Tô Thanh đúng là không có việc gì làm, vừa hay cũng có thể đi Trung tâm Pokémon xem thử.

Thậm chí nếu được, Tô Thanh còn định dụ dỗ Serena (Toa Lỵ Na).

Để cô ấy cũng đi tham gia Đại hội Liên minh Sinnoh.

Xem thử Serena có cơ hội được bồi dưỡng thành Quán quân song

đôi của cả Đại hội Liên minh Sinnoh lẫn Cuộc thi Trình diễn (Contests) Sinnoh hay không.

Như vậy thì cuộc thi năm nay sẽ đặc sắc lắm đây.

Bất kể là nhan sắc, vóc dáng, hình tượng, Serena đều là sự lựa chọn thượng hạng.

Hoặc là để một con Meowth biết nói chuyện trở thành Huấn luyện gia Pokémon.

Mỗi một việc đều có thể tạo thành cú sốc cực lớn đối với công chúng, có thể nói là vô cùng kịch tính. ... "Cạch!" Trong lúc Tô Thanh đang suy tư, cánh cửa ở góc sân đấu lặng lẽ mở ra.

Một bóng hình xinh đẹp trực tiếp bước ra, ánh mắt nhìn về phía Tô Thanh và Meowth ở trung tâm sân. "Ai?

Anh Tô Thanh, anh về rồi à?!" Kinh ngạc nhìn Tô Thanh giữa sân, Serena vui vẻ reo lên.

Vừa nói, cô bé vừa chạy thẳng về phía Tô Thanh, cũng chẳng màng đến Meowth bên cạnh, trực tiếp vui vẻ đu lên người anh. "Ha ha, Serena, em nặng thật đấy." Cười xấu xa trêu chọc Serena đang treo trên người mình, Tô Thanh cũng liếc mắt nhìn Meowth đang ngơ ngác.

Một lúc sau, Meowth mới lĩnh ngộ được ý của Tô Thanh, lập tức chạy nhanh về phía thang máy, ấn nút đi lên mặt đất.

Hành động nhanh gọn đến mức Serena thậm chí không cảm thấy bất kỳ sự bất thường nào. "Sao thế?

Mới một ngày không gặp đã nhớ anh rồi à, Serena." Trêu chọc Serena, Tô Thanh thuận tay đặt cô bé xuống đất. "Xem ra em có ý đồ gì với anh rồi." Tô Thanh cười xấu xa.

Chú ý tới vẻ e thẹn trên mặt Serena, biểu cảm của anh cũng

chuyển sang phong cách "hư hỏng". "Được lắm, thì ra em làm trợ lý của anh là để tiếp cận anh sao?!" Vừa nói, trên mặt Tô Thanh còn mang theo một chút "tức giận", có ý vị kiểu "Anh coi em là anh em, em lại muốn ngủ với anh".

Bộ dạng này chọc Serena cười phá lên. "Phụt!

Làm gì thế hả, anh Tô Thanh." Bị Tô Thanh nhìn như vậy, Serena đương nhiên không nhịn được.

Cô nàng liền đấm nhẹ vào vai Tô Thanh một cái đầy hờn dỗi, ý bảo anh thu hồi cái ánh mắt kỳ quái đó lại. ... "Cạch!" Ngay khi Tô Thanh định nói thêm gì đó thì cửa thang máy phía xa lại mở ra lần nữa. "?!" Tò mò đánh giá Meowth vừa bước ra từ thang máy, Tô Thanh có chút buồn bực.

Theo lý thuyết Meowth không thể không biết cách lên tầng một, đã biết rồi thì sao lại còn đi xuống?

Phải biết là Tô Thanh chưa cấp quyền hạn cho cả ba tên ngốc này, thang máy bên trên không phải muốn xuống là xuống được.

Nếu Meowth đã đi ra khỏi thang máy thì không thể xuống lại được, cho nên việc Meowth xuất hiện lại trước mặt Tô Thanh khiến anh hơi kinh ngạc.

Chương 247

"Lão đại Tô Thanh, bên trên hình như có một vị khách lớn đến, Musashi có chút không quyết định được, muốn bảo em gọi anh." "Ách, khách lớn?!" Nghe vậy Tô Thanh không khỏi hơi sững sờ.

Nhưng phản ứng lại, anh cũng rảo bước đi tới, cùng Meowth bước vào thang máy. "Đợi em với!" Thấy Tô Thanh muốn đi lên, Serena đang rảnh rỗi cũng chọn đi theo. "Được thôi." Đưa tay giữ thang máy cho Serena vào cùng.

Cửa thang máy đóng lại, Tô Thanh mới có thời gian hỏi chi tiết. "Người đó là ai?" "Khụ khụ, em không quen biết a, meow!" Nhớ lại cô gái xuất hiện trong cửa hàng, Meowth cảm giác hình như chưa từng gặp bao giờ.

Nhưng nhìn nhan sắc đó, có vẻ không phải người thường, nhất thời Meowth cũng không biết nói sao. "Đúng rồi." Bỗng nhiên suy tư kỹ lại, trong đầu Meowth lóe lên một tia linh quang. "Em nhớ rồi, lúc Kojiro rảnh rỗi xem livestream, khi chuyển kênh, hình như em có thấy cô ấy trên tivi, là một người mẫu." "Ồ?" Nghe Meowth trả lời, Tô Thanh không khỏi tò mò, trong lòng dâng lên một biểu cảm quái dị. "Kojiro xem trên tivi?

Chẳng lẽ là...

Elesa (Kamitsure)?!" "Đinh đông!" Thang máy lên tới mặt đất, chuông báo vang lên.

Cửa thang máy mở ra, Tô Thanh đi trước dẫn đầu bước vào cửa hàng.

Kết quả nhìn về phía trước, mỹ nữ mà Tô Thanh nhìn thấy thật sự không phải Elesa.

Tuy đối phương đúng là một người mẫu không sai, nhưng thân phận lại không đến từ Unova mà đến từ vùng Kalos.

Không ngờ lại là nhà thiết kế thời trang kiêm người mẫu - Valerie.

Đương nhiên, sự thật là Valerie cũng không hoàn toàn là người dân vùng Kalos.

Nơi sinh của cô ấy là vùng Johto, chỉ là hiện đang cư trú tại Kalos mà thôi.

Có chút giống với việc di dân ở kiếp trước của Tô Thanh, chỉ là tính chất không nghiêm trọng như thế, dù sao thế giới này không có khái niệm quốc gia. "Xin chào, rất vui được gặp anh, Mr.

Suin (Anh Tô Thanh)!" Lúc này, thấy Tô Thanh xuất hiện, Valerie vốn đang nhìn ngó xung quanh cửa hàng, hai mắt lập tức sáng lên.

Lý do cô đến đây là vì trước đó nghe được tin đồn về Tô Thanh ở thành phố Hearthome gần đó.

Rằng trên sườn núi Coronet giữa Hearthome và thị trấn Celestic có một cửa hàng đặc biệt.

Đó là cửa hàng Pokémon của Bậc thầy Pokémon Tô Thanh.

Thậm chí nghe nói có người từng gặp Tô Thanh và mua Pokémon ở đây.

Lúc đó Valerie đối với tin đồn này cũng chỉ bán tín bán nghi.

Nhưng cô tự tin vào thực lực của mình, cộng thêm đang đi du lịch, chạy vào núi sâu một chuyến coi như cũng là thu hoạch không tồi.

Nên mới có màn hiện tại.

Nảy sinh lòng hiếu kỳ, Valerie liền đi theo lời đồn.

Tìm kiếm rất lâu trong dãy núi, kết quả sau một thời gian dài, cô

thật sự phát hiện ra cửa hàng này khi nhìn từ trên vách núi xuống.

Đứng trên cao nhìn xuống, Valerie cũng không khỏi bị sự đầu tư mạnh tay của cửa hàng làm cho kinh ngạc.

Nhất là khi thấy cửa hàng nằm giữa hồ nước, cùng cây cầu thủy tinh màu đỏ nối liền với bờ đối diện, trông vô cùng đắt đỏ.

Valerie cả người đều ngẩn ra.

Phải tốn bao nhiêu tiền đây?

Ở nơi hoang dã thế này, thật sự không sợ bị trộm sao?

Đó là suy nghĩ chân thật của Valerie lúc đó.

Thậm chí sau đó khi bước đi trên cầu thủy tinh, trong lòng cô càng tràn đầy vui sướng và say mê.

Cô không quên kéo tà áo, xoay vài vòng đầy duy mỹ trên cầu.

Đến lúc tận mắt gặp Tô Thanh, Valerie lại chẳng còn hứng thú với cây cầu thủy tinh trước cửa nữa.

Dù sao với thân phận Bậc thầy Pokémon của Tô Thanh, có cấu hình như vậy cũng hoàn toàn có thể chấp nhận được.

Đây chính là Huấn luyện gia mạnh nhất thời đại hiện nay a. "Xin chào, Bậc thầy Tô Thanh, có thể gặp anh ở đây, thật sự quá vui rồi!!" Valerie hạ thấp tư thái, thấy Tô Thanh liền thân thiện chào hỏi.

Đồng thời cô cúi sâu người xuống, chủ động đưa tay phải ra.

Ách!

Theo động tác cúi người của Valerie, trong chốc lát Tô Thanh bất đắc dĩ nhìn xuyên qua cổ áo, thấy được một chút "phong quang" tươi đẹp.

Mũi anh nháy mắt có luồng nhiệt lưu, nhưng rất nhanh, nhờ năng

lực "Tinh Thần Lực" (Inner Focus) gia tăng, khả năng kiềm chế của Tô Thanh cũng tiến bộ, áp chế được luồng nhiệt đó.

Sau đó anh đưa tay phải ra, nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay của Valerie, một cái nắm tay nhẹ nhàng.

Thật không trách được Tô Thanh, dù sao mới là lần đầu gặp mặt.

Cũng không biết Valerie vô tình không chú ý hay sao, cộng thêm việc gần đây Tô Thanh và Cynthia như củi khô lửa bốc, nên khá dễ "bốc hỏa".

Xuất hiện kết quả này cũng là bình thường.

Đồng thời cử chỉ này của Tô Thanh rõ ràng cũng thu hút sự chú ý của Serena.

Bên hông anh lập tức truyền đến một cảm giác mát lạnh, thật kỳ diệu. "Ách, được rồi, tiểu thư Valerie." Thấy Valerie mãi không đứng thẳng dậy, dù trong lòng hơi luyến tiếc nhưng Tô Thanh chủ động mở miệng.

Lúc này cảm giác mát lạnh bên hông mới biến mất. "Ồ, vâng, vâng Bậc thầy Tô Thanh.

Xin lỗi, tôi chưa từng nghĩ sẽ gặp anh ở đây nên thấy hơi kích động.

Nếu làm anh cảm thấy không thoải mái, thật sự xin lỗi, đều là lỗi của tôi." "Ách, không thoải mái sao?

Thật ra cũng có một chút." Nghe vậy, Tô Thanh nhỏ giọng lẩm bẩm một câu, dù sao độ thoải mái của cơ thể anh đúng là chịu ảnh hưởng từ Valerie, đây là nói thật. "?!" Tai thính mắt tinh, Valerie vừa nghe Tô Thanh lẩm bẩm liền ngẩn người tại chỗ.

Bởi vì chưa từng nghĩ Tô Thanh lại nói ra câu như vậy.

Thậm chí, người bình thường đâu ai nói thế, lạc đề quá rồi.

Nhưng lại không thể đắc tội Tô Thanh, hơn nữa Tô Thanh còn là thần tượng của cô (thần tượng mới), tổng không thể vừa gặp mặt đã làm căng, thế thì khó chịu lắm.

Trong chốc lát Valerie cả người đều ngây ra. "Khụ khụ, không, ý tôi không phải thế.

Hiểu lầm rồi, tiểu thư Valerie.

Có thể gặp được người đẹp như cô, sao có thể làm tôi không thoải mái được chứ.

Phải là đại bão nhãn phúc (no mắt) mới đúng.

Nói thật, quần áo do tiểu thư Valerie thiết kế đều rất đẹp, tôi rất thích phong cách ăn mặc này đấy." Tô Thanh mỉm cười nói.

Dùng ngôn ngữ tùy hòa trực tiếp hóa giải sự xấu hổ giữa hai người, cũng làm biểu cảm trên mặt Valerie dần nhu hòa lại. "Ha ha, vậy sao, đó thật là vinh hạnh của tiểu nữ." Nghe Tô Thanh khen ngợi, biểu cảm Valerie cũng trở nên vui vẻ.

Dù sao nơi Valerie tự hào nhất chính là thiết kế trang phục và vóc dáng của mình.

Tô Thanh một lần khen ngợi coi như đã khen cả hai thứ cô tự hào nhất, sao có thể không vui.

Đồng thời, nhân lúc Tô Thanh cho rằng chuyện này đã qua, trong mắt Valerie bỗng lóe lên một tia sáng, không biết nghĩ gì liền buột miệng hỏi một câu: "Không biết trong mắt anh Tô Thanh, tôi và tiểu thư Cynthia, ai hơn ai kém?!" "Ách!" Một câu này thật sự làm Tô Thanh bị hỏi khó.

Cũng không ngờ Valerie lại nhắc đến Cynthia trước mặt anh.

Còn về tâm tư đối phương, không cần nói Tô Thanh cũng biết. "Quả nhiên sao?" Đưa tay sờ mũi.

Trên thế giới này quả nhiên không ai có thể kháng cự lại sự quyến rũ của danh lợi, thực lực và nhan sắc.

Cho dù là nữ thần trong mắt người thường thì cũng không phải thần thánh, cũng có dục vọng của riêng mình.

Có sự kỳ vọng vào bản thân và cả sự tự ti.

Tâm lý cũng khao khát sự xuất hiện của một nam thần ưu tú hơn.

Khi Tô Thanh đích thân đánh bại Steven, Steven - người vốn là hình mẫu hoàn mỹ nhất trong lòng đa số phụ nữ - đã trực tiếp bị Tô Thanh soán ngôi.

Bất kỳ cô gái nào khi tìm bạn trai hay kết bạn đều sẽ tự động đưa Tô Thanh vào làm tham chiếu.

Tuy không nhất định phải vượt qua Tô Thanh, nhưng ít nhất với đa số phụ nữ tự tin vào nhan sắc hay gia thế, trong lòng đều có một tiêu chuẩn nhất định.

Đồng thời cùng với câu hỏi của Valerie, Tô Thanh có thể cảm nhận rõ ràng ánh mắt Serena nhìn mình trở nên phức tạp hơn.

Liếc mắt nhìn sang, Tô Thanh thậm chí phát hiện trong mắt Serena có chút tự ti.

Chương 248

Không biết là chịu ảnh hưởng từ Valerie hay từ cái tên Cynthia trong miệng cô ấy.

Nhìn đôi bàn tay trắng nõn của cô bé đang buông thõng, túm chặt lấy góc áo đầy vẻ rối rắm, Tô Thanh không khỏi đau lòng.

Anh liền nhấc tay lên, đặt lên mái tóc vàng óng của cô bé.

Nhìn vào mắt Serena, anh mỉm cười nhẹ nhàng xoa đầu cô.

Một mùi hương thơm ngát lập tức xộc vào mũi Tô Thanh, khiến anh lộ ra vẻ say mê. ...

Nghiêm túc quan sát phản ứng của Tô Thanh, chú ý đến động tác ôn nhu của anh đối với Serena, Valerie cũng phát hiện ra một chút không bình thường, trong lòng không khỏi kinh ngạc.

Trên mặt cô hiện lên một biểu cảm quái dị.

Dần dần suy tư, trong lúc đó cũng không quên nghiêm túc quét mắt nhìn kỹ Serena.

Nhìn kỹ lại, cô thật sự cảm thấy có chút quen mắt.

Nhưng nếu bắt cô nhớ ra ngay thì lại có chút khó, thực sự khó chịu.

Nhìn Serena thật sâu, khắc ghi dáng vẻ của cô bé vào trong đầu, Valerie chìm vào suy tư.

Một lát sau, lục lọi lại trong ký ức, Valerie cũng tìm ra thông tin về Serena.

Hóa ra không phải ảo giác, cô từng gặp Serena ở vùng Kalos.

Lúc đó mẹ của Serena là Lisia (Grace) có tìm Valerie nhờ thiết kế

trang phục.

Khi ấy Serena đi theo bên cạnh mẹ, cho nên Valerie có ấn tượng với cô bé loli ngọt ngào này.

Chỉ là lúc đó Serena còn quá nhỏ, nên Valerie mới chỉ thấy quen quen mà không nhớ ra ngay.

Nhưng mà, sau khi xác nhận thân phận Serena và chỉnh lý lại suy nghĩ, Valerie - người chủ động đặt câu hỏi - lại chợt lóe lên ý hối hận.

Bởi vì câu nói vừa rồi có vẻ hơi đường đột.

Rõ ràng trên tivi đã thấy cử chỉ của Tô Thanh và Cynthia, hỏi câu này chẳng khác nào có ý trêu chọc.

Sau này nếu chuyện này truyền đến tai Cynthia, bất kể cô và Tô Thanh phát triển quan hệ thế nào, đều sẽ chôn xuống mầm mống tai họa.

Đến lúc đó mọi chuyện phải nhìn sắc mặt Cynthia.

Nghĩ vậy, Valerie vội vàng bày ra vẻ mặt xin lỗi.

Ánh mắt đầy áy náy nhìn về phía Tô Thanh đang suy tư. "Ngại quá, Bậc thầy Tô Thanh, chuyện này là tôi đường đột, tôi không nên hỏi anh vấn đề như vậy." Valerie nghiêm túc xin lỗi. "Ừm, không sao." Tô Thanh gật đầu.

Dường như không hề bất ngờ trước lời xin lỗi của Valerie, nhưng lát sau trên mặt anh lại lóe lên nụ cười tùy hòa, chủ động tránh để không khí trở nên lạnh lẽo và xấu hổ.

Nụ cười này khiến Valerie cảm thấy như gió xuân ấm áp. ...

Ánh mắt chú ý vào Valerie trước mặt, Tô Thanh liên tục nhìn lên nhìn xuống cơ thể cô.

Nhìn đến mức Valerie cũng hơi xấu hổ không thôi.

Cảm giác đó giống như bị Tô Thanh coi là người trong suốt mà đánh giá vậy.

Thậm chí, không biết tại sao, bị ánh mắt Tô Thanh quét qua, Valerie luôn có cảm giác không thể che giấu bất kỳ bí mật nào, khiến cô hơi hoảng hốt, mặt đỏ tai hồng.

Nhưng dù thế, hành vi tiếp theo của Tô Thanh vẫn không hề thay đổi.

Anh vẫn liên tục nghiêm túc đánh giá Valerie từ trên xuống dưới, phớt lờ sự xấu hổ của cô cũng như ánh mắt kinh ngạc của Musashi và Serena.

Hiện trường rơi vào cục diện bế tắc.

Valerie vì chưa hiểu rõ Tô Thanh nên không dám làm phiền, còn hai cô gái kia rõ ràng bị sự to gan lớn mật của Tô Thanh làm cho chấn kinh.

Thậm chí, dưới sự chú ý của ba cô gái, Tô Thanh còn gật đầu, lộ ra vẻ mặt hài lòng, mím môi.

Dường như anh đang nghiêm túc tiến hành một cuộc bình phẩm chi tiết về toàn thân Valerie.

Cái dáng vẻ bình phẩm từ đầu đến chân đó quả thực là minh mục trương đảm đến cực hạn, một chút cũng không kiêng dè sự xấu hổ.

Một lát sau, Tô Thanh mở miệng trước, phá vỡ sự lúng túng tại hiện trường. "Thực ra, vấn đề này cũng không khó trả lời như tưởng tượng." Mỉm cười nhìn Valerie, Tô Thanh thao thao bất tuyệt.

Ánh mắt chạm vào đôi mắt có phần kinh ngạc của Valerie, Tô Thanh cười nhẹ.

Anh biết tâm lý đối phương chắc chắn đang chịu cú sốc lớn,

nhưng Tô Thanh không phải người để ý đến ý kiến bên ngoài, nên không quan tâm Valerie nghĩ gì về mình.

Anh tiếp tục chủ đề: "Thực ra, tiểu thư Valerie vô cùng ưu tú, bất kể là vóc dáng hay nhan sắc.

Tiểu thư Valerie và 'tiểu thư Cynthia' mỗi người một vẻ, hai vị hoàn toàn không cùng một kiểu người đẹp nên không có gì để so sánh cả.

Đều rất tuyệt." Sờ cằm, Tô Thanh nghiêm túc nói.

Lời vừa thốt ra trực tiếp làm ba người tại hiện trường kinh ngạc, không khỏi nhìn nhau.

Hóa ra Tô Thanh vừa rồi nhìn chằm chằm Valerie một cách lộ liễu, không biết thu liễm chút nào, làm Valerie xấu hổ, là vì chuyện này sao?

Thảo nào... thế thì có thể hiểu được.

Không kìm được, sau khi biết nguyên nhân thực sự, Serena cảm thấy tâm tình nhẹ nhõm hẳn.

Hơn nữa, nghe được 5 chữ "tiểu thư Cynthia" trong lời nói của Tô Thanh, trong lòng cô nảy sinh sự so sánh, tâm trạng càng thêm thư sướng, hai mắt híp lại.

Cô nghiêm túc hưởng thụ ngón tay Tô Thanh đang nghịch tóc mình, làm rối tung cả lên.

Nhưng Serena không hề tức giận, ngược lại còn thích hành vi này của anh, lộ ra nụ cười phát ra từ nội tâm. ... "Đúng rồi, tiểu thư Valerie, mục đích thực sự của cô đến đây chẳng lẽ chỉ để gặp tôi thôi sao?" Thu hết sự thay đổi của Serena vào mắt, Tô Thanh thầm vui vẻ, đồng thời cũng tò mò về nguyên nhân thực sự khiến Valerie đến đây.

Nếu thực sự chỉ muốn xin chữ ký thì Tô Thanh tuyệt đối sẽ quay đầu bỏ đi, đầu cũng không ngoảnh lại. "Ách, cái đó... có có." Thấy Tô Thanh tiếp lời giải vây và không tức giận, Valerie vốn đang lo lắng rốt cuộc cũng buông lỏng, sợ hãi vỗ vỗ ngực.

Động tác này phối hợp với đôi giày cao gót đen bóng loáng, Valerie quả thực đã phát huy mị lực của người mẫu đến cực hạn.

Đây chính là ưu thế lớn nhất của Valerie so với Cynthia.

Thật sự, vốn dĩ Tô Thanh định nói thẳng ra một số chuyện, nhưng nghĩ đến Serena đang ở cạnh nên anh không nói nữa, đành chôn chặt trong lòng. "Là thế này, tôi nghe nói trong cửa hàng của Bậc thầy Tô Thanh hình như có bán Pokémon.

Khác với thương nhân bình thường, phương thức bán hàng lại hoàn toàn dựa vào 'nhân phẩm' (vận may), rất mới lạ.

Cho nên tôi có chút tò mò." Nói đến đây, đôi mắt cô không khỏi sáng lên, tỏa ra tia tinh quang. "Bậc thầy có rảnh không?

Nếu rảnh thì không ngại có thể giảng giải cho tôi một chút." "Cái đó, giảng giải thì chắc chắn không vấn đề gì rồi.

Anh Tô Thanh không nói thì em cũng có thể nói cho chị.

Nhưng có thể nói một chút không, vì sao lời đồn mua Pokémon lại cần xem nhân phẩm vậy?

Em không biết chuyện này?" Serena nhìn sâu vào Valerie, tò mò hỏi.

Quay mặt lại, ánh mắt Serena nhìn Tô Thanh đã tràn đầy sự cầu tri thức nồng đậm. "Anh Tô Thanh~ Về việc xem nhân phẩm... rốt cuộc là sao?

Chẳng lẽ anh giấu em và chị Cynthia làm chuyện gì mờ ám (thao

tác ngầm)?!" Trừng hai mắt to tròn, ánh mắt Serena khóa chặt lên người Tô Thanh, lộ ra biểu cảm uy hiếp.

Môi hơi hé mở, để lộ hai chiếc răng khểnh lóe lên hàn quang, dường như sắp cắn người. ... "Khụ khụ, không phải ý đó." Nhìn biểu cảm ghen tuông đáng yêu của Serena, Tô Thanh thầm nghĩ thật dễ thương, lại ngẩn ra vài giây mới phản ứng lại, hiểu được ý của cô bé.

Trong lòng cảm thấy kỳ lạ về trí tưởng tượng của Serena, đồng thời cũng có chút bất đắc dĩ. "Không phải như vậy đâu Serena, đừng căng thẳng quá, đừng tự tạo áp lực cho mình, biết không?" Tô Thanh ôn nhu nói.

Đồng thời ánh mắt anh trong nháy mắt rơi vào Valerie bên cạnh, bất đắc dĩ đưa tay day trán. "Tiểu thư Valerie, mau giải thích cái gọi là 'xem nhân phẩm' trong miệng cô đi, đừng để cô nhóc này ghen nữa." Liếc nhìn Serena, Tô Thanh trêu chọc. "Ha ha, Serena thật đáng yêu.

Nhưng mà Serena, lần này em thực sự sai rồi, oan uổng cho anh Tô Thanh đấy!

Cái 'xem nhân phẩm' của chị, thực ra là xem vận may." Nghe vậy, Valerie liền phối hợp với Tô Thanh giải thích.

Chương 249

Nghe xong, khuôn mặt trắng nõn không tì vết của Serena lập tức đỏ bừng.

Một mặt cô thấy đầy tội lỗi với Tô Thanh, mặt khác lại bị câu nói "ghen" của Tô Thanh làm cho chấn kinh.

Cô xấu hổ không thôi, lặng lẽ lùi lại vài bước.

Biểu cảm này trong mắt Tô Thanh lại càng đáng yêu.

Cô nàng thầm nghĩ đầy e thẹn: "Toi rồi, toi rồi, lần này bị anh Tô Thanh nhìn thấu triệt để rồi.

Chẳng phải là từ yêu thầm biến thành công khai sao.

Vậy thái độ của anh Tô Thanh thì sao, là thật ư?" Trong chốc lát, vì một câu trêu chọc của Tô Thanh, lòng Serena lại càng rối bời. ...

Hiện trường Tô Thanh cũng không tiếp tục dây dưa chuyện của Serena.

Đơn giản hóa giải sự lúng túng xong, Tô Thanh liền kéo Serena đang ngẩn ngơ, cùng hướng dẫn Valerie đi vào trung tâm cửa hàng.

Đến lúc này, Tô Thanh mới bất động thanh sắc buông tay Serena ra, xoay người nhìn về phía Valerie, tỉ mỉ giảng giải về cỗ máy trước mặt. "Cái máy trước mặt này chính là máy 'xem nhân phẩm'.

Chỉ cần kéo cần gạt, hình ảnh trên màn hình sẽ xuất hiện.

Số liệu nhảy lên.

Cô sẽ chọn một trong một dãy các Pokeball.

Đối với cách bán Pokémon phổ thông của thế giới này thì đúng là khá mới lạ, nếu hứng thú, tiểu thư Valerie có thể thử rút thưởng xem

sao." Tô Thanh mỉm cười nói. "Được thôi." Trả lời Tô Thanh, Valerie lúc này cũng có dục vọng mãnh liệt đối với việc rút thưởng Pokémon.

Không kìm được, dưới sự chỉ dẫn của Tô Thanh, cô đưa tay đặt lên cần gạt màu đỏ của máy Gacha.

Ánh mắt nóng rực nhìn cần gạt, cô chọn kéo xuống. "Cạch" một tiếng.

Cùng với bàn tay trượt xuống, cô tràn đầy mong đợi khẽ kéo cần gạt.

Hình ảnh trên màn hình quả nhiên bắt đầu biến hóa giống hệt lời Tô Thanh nói.

Một vòng tròn ánh sáng màu vàng trực tiếp hiện lên trong màn hình, sau đó nhảy nhót qua từng quả Pokeball. "Nhiều Bóng Đỏ Trắng (Pokeball thường) quá!" Liếc nhìn các Pokeball trên màn hình, Valerie hơi kinh ngạc nói, trong mắt lóe lên tia hưng phấn. "Ách!" Đúng là kẻ không biết thì không sợ.

Cạn lời nhìn Valerie trước mặt, Tô Thanh thầm "cà khịa" trong lòng.

Theo kinh nghiệm rút thưởng của người khác, lần rút này của Valerie có khả năng sẽ "chìm nghỉm".

Theo logic của Tô Thanh, lần này của Valerie đơn giản là quá đáng sợ.

Bởi vì gần như không có quả Bóng Sang Trọng (Luxury Ball) nào, trong màn hình toàn là Bóng Đỏ Trắng.

Phải đến khi vòng sáng vàng liên tục di chuyển xuống dưới mới thấy xuất hiện một hai quả Bóng Sang Trọng. "Oa, có Bóng Sang Trọng sao?!" Kinh ngạc nhìn màn hình.

Chú ý tới khoảnh khắc Bóng Sang Trọng xuất hiện, Valerie không kìm được thốt lên kinh hô.

Bởi vì sau sự chấn động ban đầu, cô cứ tưởng trên màn hình chỉ toàn Bóng Đỏ Trắng, không ngờ lại có thứ khác, tâm trạng lập tức thay đổi.

Nếu tính theo chi phí, Bóng Đỏ Trắng chỉ có 200 một quả.

Nhưng Bóng Sang Trọng cần tới 3500, chênh lệch giữa hai bên quá lớn. "Vèo vèo vèo!" Theo thời gian trôi qua, vòng sáng vàng cũng đi đến giữa màn hình.

Tiếp cận quả Bóng Sang Trọng đầu tiên xuất hiện. "Đinh đông!" Cuối cùng, vòng sáng vàng dừng lại.

Nhưng kết quả lại khiến người ta dở khóc dở cười.

Bởi vì vòng sáng vàng khéo léo dừng lại giữa hai quả Bóng Sang Trọng, ngay trên một quả Bóng Đỏ Trắng. "Ách, tôi rút phải Pokémon không tốt sao?!" Ngơ ngác nhìn màn hình.

Tuy không hiểu rõ quy tắc hiện tại, nhưng nhìn cục diện giữa Bóng Sang Trọng và Bóng Đỏ Trắng, Valerie dùng đầu ngón chân bọc trong tất đen cũng có thể hiểu được.

Rõ ràng không phải đồ cùng đẳng cấp. "Khụ khụ, không sao đâu.

Cửa hàng không chỉ bán một lần, lần này không hài lòng cũng có thể rút lại.

Đương nhiên... yếu tố tiên quyết là phải có điều kiện." Nói đến đây, sắc mặt Tô Thanh cũng trở nên nghiêm túc.

Không khỏi khiến tinh thần Valerie căng thẳng. "?!" Valerie bị phản ứng của Tô Thanh dọa giật mình. "Ha ha." Thấy Valerie nhìn mình, vẻ nghiêm túc trên mặt Tô Thanh dần tan biến, thay vào đó là nụ

cười đặc hữu của gian thương, cười híp mắt nói. "Tiểu thư Valerie muốn rút lại thì chắc chắn là được.

Nhưng cần phải mua con Pokémon đã rút được này, mới có thể tiến hành lần rút thứ 2.

Nếu không thì bất kể rút bao nhiêu lần, đều sẽ xuất hiện con Pokémon phía trước.

Đây cũng là quy tắc của cửa hàng." Tô Thanh chậm rãi nói. "Đương nhiên rồi, cân nhắc đến việc quản lý nhân tính hóa, tiểu thư Valerie nếu rút phải Pokémon không muốn thì có thể chọn mua, sau đó quyên góp lại cho chủ quán.

Chủ quán sẽ nuôi dưỡng miễn phí những Pokémon được quyên góp, đảm bảo không bị ngược đãi." "Ách..." Đầy đầu hắc tuyến nhìn Tô Thanh đang cười híp mắt trước mặt.

Nếu có thể phóng túng một chút, Valerie thực sự muốn trực tiếp lao lên bóp chết Tô Thanh.

Có thể ác hơn chút nữa không?

Mua đồ rồi, lại phải trả lại?

Gian thương, đúng là gian thương mười phần.

Nếu không phải nể thân phận Tô Thanh, lúc này Valerie thậm chí muốn quay đầu bỏ đi. "Đinh đông!" Máy móc chung quy không đợi người.

Trong lúc Tô Thanh và Valerie đang đấu trí trong lòng, cái máy liền phát ra âm thanh nhắc nhở, thu hút suy nghĩ của mọi người quay lại.

Hình ảnh trên màn hình dần thay đổi, thông tin về Pokémon mà Valerie rút được cũng dần hiện ra. 【Ponyta (Dạng Galar)】 【Giá bán】: 5 triệu (500 vạn). 【Thuộc tính】: Psychic (Siêu Linh). 【Giới

tính】: Cái (Female). 【Đặc tính (Ability)】: Màn Sương Màu Phấn (Pastel Veil) - (Trong đấu đơn miễn dịch trúng độc, trong Tag Battle bao gồm cả đồng đội đều sẽ miễn dịch trúng độc). 【Thiên phú】: Chuẩn Thiên Vương. 【Chiến lực】: Cấp Phổ Thông, LV21. ... "Hóa ra là một con Ponyta, thật là một Pokémon thích hợp nhỉ." Mỉm cười đánh giá Ponyta trên màn hình, Tô Thanh tỏ vẻ khá hứng thú. "Ách, Bậc thầy Tô Thanh vì sao lại nói vậy?!" Nghe thế, Valerie không khỏi hơi sững sờ. "Khụ khụ, chẳng lẽ cô không biết sao?!" Chỉ tay vào chữ "Vùng Galar" trên màn hình, Tô Thanh giải thích: "Ponyta ở vùng Galar sở hữu thuộc tính khác biệt, con Ponyta này mang hệ Psychic.

Sau khi tiến hóa sẽ biến thành Rapidash, thuộc tính cũng sẽ chuyển biến.

Từ đơn hệ Psychic chuyển thành song hệ Psychic và Fairy (Tiên).

Nói như vậy, tiểu thư Valerie hẳn là hiểu ý tôi rồi chứ." Tô Thanh chậm rãi nói. "Ách!

Nói như vậy thì đúng là rất hợp với tôi." Valerie cực kỳ tán đồng gật đầu.

Nhưng lời vừa dứt, ánh mắt Valerie lập tức chuyển sang người Tô Thanh, liên tục khóa chặt lấy anh, giống hệt cách Tô Thanh nhìn cô trước đó.

Trên mặt xuất hiện chút vẻ trêu tức. "Mr.

Suin, anh nói quả thực có lý, tôi cũng tán đồng.

Nhưng mà, tôi khá tò mò là, vì sao Mr.

Suin lại biết tôi cần Pokémon hệ Fairy nhỉ?

Chương 250

Lúc đến tôi cũng có điều tra trong dân chúng, hình như tin tức về các Đạo Quán vùng Kalos chưa truyền bá rộng rãi đến Sinnoh đâu nhỉ.

Dù sao tôi cũng không phải Thiên Vương (Elite Four), độ nổi tiếng thấp lắm." Valerie nói đầy ẩn ý. "Ha ha, thế thì đúng là khéo rồi, bởi vì tôi có quen bạn bè ở vùng Kalos.

Trong đó có một người khá thân thiết với cô đấy." "Ồ?" Nghe vậy, Valerie không khỏi hơi ngẩn ra.

Chẳng lẽ hiểu lầm, Tô Thanh không phải chuyên tâm quan sát cô?

Ngay khi ý nghĩ đó xuất hiện trong đầu Valerie, lời nói của Tô Thanh cũng vang lên. "Là tiểu thư Diantha của vùng Kalos, tôi nghĩ chuyện về tiểu thư Diantha không cần tôi nói nhiều nữa nhỉ." Tô Thanh mỉm cười. "À, thì ra là vậy." Gật đầu, lần này Valerie cũng không nói thêm gì nữa.

Cô không do dự, trực tiếp dưới sự chỉ dẫn của Tô Thanh thanh toán thành công, phối hợp hoàn thành lần giao dịch này. "Ra đi, Ponyta." Cầm lấy Pokeball, Valerie có chút không chờ đợi được nữa, lập tức triệu hồi Ponyta ra. "Cạch!" Khoảnh khắc mở ra, một con Pokémon màu hồng phấn trực tiếp xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Khác biệt lớn với Ponyta thông thường, Ponyta vùng Galar trên người hoàn toàn không có lửa.

Mất đi thuộc tính lửa, bờm của nó chuyển thành màu tím nhạt và xanh thiên thanh.

Phía dưới bốn cái móng cũng bao phủ lông màu tím.

Trên đầu mọc một cái sừng dài nhọn, sau khi tắm mình trong năng lượng rừng rậm, bờm của nó sẽ biến hóa ra màu sắc huyền ảo theo thời gian.

Vô cùng huyễn lệ.

Đi trên phố có thể nói là cực kỳ bắt mắt.

Dù sao hiện tại sự giao thoa giữa vùng Galar và các vùng khác chưa quá phổ biến.

Mọi người đều chưa thấy Pokémon đặc hữu của Galar.

Một con Pokémon thường thấy như Ponyta mà xuất hiện với tư thái dị thường trên phố, chắc chắn sẽ bị coi là Shiny (Dị Sắc), thu hút một lượng lớn sự chú ý. "Được rồi, Ponyta, sau này xin chỉ giáo nhiều hơn nhé." Mỉm cười chào hỏi Ponyta.

Sau khi nhận được sự hồi đáp của chú ngựa lửa nhỏ, hoàn thành màn làm quen và giao lưu đơn giản, Valerie liền thu Ponyta lại vào Pokeball.

Trong lúc đó cũng thu hút sự chú ý của Musashi, khiến cô nàng lộ ra vẻ thèm thuồng.

Tạo hình Ponyta vùng Galar quả thực vô cùng kỳ lạ, màu sắc huyễn lệ đó, cùng bờm ngựa như mây trôi, quả thực vô cùng hút mắt.

Musashi thèm thuồng cũng là chuyện hoàn toàn bình thường.

Nhưng mà, thèm thì thèm, muốn có được một con Pokémon như vậy thì phải xem vận may của Musashi có đủ tốt hay không.

Nếu không thì dù Musashi có nhiều tiền cũng không đạt được mục đích, chuyện "xem nhân phẩm" này ai mà nói trước được. "Còn muốn nữa không?

Tiểu thư Valerie." Trêu chọc nhìn Valerie đang thỏa mãn, Tô

Thanh hỏi. "Ách?!

Đương nhiên rồi." Ngẩng đầu, Valerie lập tức đáp lại Tô Thanh.

Cô chọn tiếp tục rút thưởng.

Phải nói rằng việc tiêu tiền kiểu này quả thực có một loại ma lực gây nghiện.

Tô Thanh vừa mở lời, Valerie liền chủ động kéo cần gạt một cách thuần thục.

Sau đó hình ảnh bắt đầu nhảy nhót.

Có sự so sánh với lần trước, lần này vận may của Valerie hiển nhiên tốt hơn.

Trên màn hình số lượng Bóng Đỏ Trắng giảm đi, số lượng Bóng Sang Trọng tăng vọt.

Thậm chí xuống phía dưới đa số đều là Bóng Sang Trọng, phần lớn Bóng Đỏ Trắng đều dồn tích ở phía trước.

Nhìn thấy cảnh này, Valerie cũng thầm hô một tiếng "Nice".

Dù sao vòng sáng vàng cũng không thể nào ngay cả động đậy cũng không mà dừng lại luôn chứ, thế thì quá hắc ám (dàn xếp)." "Đinh đông đinh đông~" Theo vòng sáng vàng không ngừng nhảy nhót, cuối cùng vòng sáng quả nhiên giống hệt dự liệu của Valerie và Tô Thanh, dừng lại trên một quả Bóng Sang Trọng vàng óng. "Nice!" Thành công nhìn thấy Bóng Sang Trọng bị khóa chặt, Valerie vui sướng nhảy cẫng lên, hoàn toàn không màng đến đôi giày cao gót dưới chân.

Chân bị trẹo một cái, trong tình huống đứng không vững, Valerie liền ngã nhào về phía trước bên phải.

Thấy vậy, Tô Thanh đang đứng đúng ở bên phải Valerie cũng không hàm hồ, trực tiếp đưa tay ôm lấy đối phương.

Sau đó trong luồng hương thơm ập vào mặt, anh cảm nhận được xúc cảm chân thực vô cùng rắn chắc. "Không sao chứ, tiểu thư Valerie." Tô Thanh nói nhỏ.

Vừa nói anh vừa ga-lăng đỡ Valerie dậy, sau đó chủ động lùi lại một bước, đi về phía Serena.

Thấy vậy, biểu cảm trên mặt Serena cũng diễn ra sự thay đổi cực kỳ đặc sắc.

Trong lòng thầm like cho Tô Thanh một cái. ...

Đồng thời, tận mắt chứng kiến hành vi thân sĩ của Tô Thanh, quan điểm của Valerie về Tô Thanh cũng có sự cải thiện cực lớn.

Qua cuộc giao lưu vừa rồi, Valerie hoàn toàn không ngờ Tô Thanh lại lịch thiệp như vậy.

Cứ tưởng Tô Thanh là loại đàn ông trăng hoa, kết quả nhìn lại, Tô Thanh có chút không giống với hình tượng trong nhận thức. "Cạch!" Pokeball trong màn hình dần mở ra, để lộ Pokémon bên trong, đồng thời thông tin chi tiết về nó cũng hiện lên, thu hút sự chú ý của mọi người quay lại. 【Audino】 【Giá bán】: 3 tỷ (30 ức). 【Thuộc tính】: Normal (Thường). 【Giới tính】: Cái (Female). 【Đặc tính (Ability)】: Trái Tim Trị Liệu (Healer) - (Có đôi khi sẽ hồi phục trạng thái cho đồng bạn, bỏ qua Pokeball, giúp đồng đội đã thu về trong Pokeball giải trừ trạng thái bất thường). 【Thiên phú】: Cấp Quán Quân. 【Chiến lực】: Cấp Chuẩn Thiên Vương. 【Vật phẩm đi kèm】: Bộ đá Mega Evolution (Đá Mega). "Ách..." Trố mắt nhìn Audino trên màn hình, Tô Thanh cũng không ngờ vận may đối phương lại tốt đến thế. "Sao vậy, Mr.

Suin?!" Thấy phản ứng của Tô Thanh, Valerie lúc này cũng bị thu hút.

Trong lòng tràn đầy mong chờ, chẳng lẽ rút được một con Pokémon cực xịn, đến mức kinh động cả Bậc thầy Pokémon như Tô Thanh?!

Nghĩ vậy, Valerie lập tức nhìn về phía Pokémon vừa rút ra.

Kết quả vừa nhìn, Valerie lại trực tiếp ngây người. "Ách, Audino, không phải là Pokémon y tế sao?!" Ngay lập tức, Valerie nhận ra vấn đề.

Dù sao Pokémon y tế của vùng Unova không phải Blissey mà là Audino.

Chuyện này cô có nghe nói qua.

Cho nên trong lòng không khỏi thất vọng tràn trề.

Thảo nào Tô Thanh lại kinh ngạc, hóa ra là vì rút được một con Pokémon hình thái y tế.

Thật có chút...

đặc biệt. "Chúc mừng, tiểu thư Valerie.

Một lần thành công hoạch đắc một con Pokémon tương đối không tồi đấy." Ngoài dự đoán, trong lúc Valerie đang thất vọng, Tô Thanh lại thốt ra lời khen ngợi.

Ách, chẳng lẽ không phải như mình nghĩ sao?

Valerie thầm nghĩ. "Tô Thanh, Audino là một con Pokémon rất tuyệt sao?!" "Đương nhiên rồi, sao lại không dùng?

Audino sở hữu năng lực trở thành bác sĩ của đội (Team Healer).

Thêm vào đó con Audino này còn mang theo bộ đá Mega Evolution.

Có bộ đá này, chỉ cần độ thân mật với Audino đạt 200 là có thể tiến vào giai đoạn Mega Evolution (Tiến hóa Mega).

Đến lúc đó, thuộc tính của Audino cũng sẽ trực tiếp từ hệ Normal chuyển thành hệ Normal kết hợp hệ Fairy.

Đây là một chiến lực tương đối không tồi." "Mega Audino?!" Theo lời Tô Thanh, Valerie không khỏi hơi ngẩn ra. "Đúng vậy, Mega Audino.

Chẳng lẽ cô chưa từng thấy sao?" Tô Thanh tò mò.

Chương 251

"Khụ khụ, cái đó tôi thật sự chưa thấy." Xấu hổ vén tóc mái, Valerie có chút ngại ngùng nói. "Ừm, vậy không sao.

Dù sao bất kể có thấy hay chưa, đã rút được rồi thì sau này sẽ biết.

Cái này không cần vội.

Hiện tại tiếp theo là vấn đề cốt lõi nhất rồi, cô có tiền không?!" "Ách!" "Đáng ghét!" Nghiến răng nghiến lợi liếc nhìn tên Tô Thanh "nhận tiền không nhận người", trong lòng Valerie tràn đầy bất mãn.

Thương nhân nào thấy đại mỹ nữ mà không chủ động hiến ân cần, giảm giá chứ.

Tên Tô Thanh này cứ như khúc gỗ, không chỉ quang minh chính đại nhìn trộm - à không, là quang minh chính đại đánh giá, bình phẩm - xong việc lại chẳng có chút ưu đãi nào.

Tên này chẳng lẽ lòng sắt đá sao?

Thấy một đại mỹ nữ yểu điệu như vậy mà không động lòng chút nào à? "Ách, sao thế?!" Tò mò nhìn Valerie đang có biểu cảm phức tạp, Tô Thanh có chút mờ mịt hỏi. "Tô Thanh, tôi không xinh đẹp sao?!" Valerie không trả lời Tô Thanh, ngược lại ngay khi Tô Thanh dứt lời, cô trực tiếp hỏi vặn lại.

Khiến Tô Thanh và Serena hơi sững sờ. "Đáng chết, người phụ nữ này định làm gì?!" Cảnh giác nhìn Valerie, Serena cũng dần dần nhận ra chút không ổn trong hành vi của cô nàng.

Người phụ nữ này hình như thái độ với Tô Thanh ngày càng không đứng đắn, phải cẩn thận. "Ách, xinh đẹp, quả thực rất xinh đẹp." Bị Valerie hỏi như vậy, Tô Thanh cũng tỏ ra hơi ngơ ngác.

Nhưng phản ứng lại, anh nghiêm túc thừa nhận sự ưu tú của Valerie, dù sao có tất đen (hắc ti) gia thành, Tô Thanh không thể nói dối lòng mình. "Hừ, lừa người." Ai ngờ, Tô Thanh vừa khen xinh đẹp, Valerie bên kia lập tức hừ lạnh một tiếng đầy khinh thường.

Dường như trong giọng nói ẩn chứa chút hờn dỗi, nghe khiến Tô Thanh không khỏi hơi ngẩn ra.

Cái quỷ gì vậy?

Khen xinh đẹp mà cũng không hài lòng?!

Tô Thanh kinh ngạc.

Hai mắt anh lúc này chăm chú nhìn Valerie, trong lòng đầy buồn bực. ... "Đã nói tôi xinh đẹp, vậy tại sao một chút ưu đãi cũng không cho tôi?

Phải biết là các cửa hàng khác thông thường đều sẽ có chiết khấu đấy." "Ách, khụ khụ.

Hóa ra là cái này." Xấu hổ ho khan một tiếng, nghe được vế sau của Valerie, Tô Thanh rốt cuộc cũng biết vấn đề ở đâu.

Hóa ra ý của Valerie là không cho ưu đãi nên mới bảo là lừa người sao...

Chuyện này, chẳng lẽ xinh đẹp thì có thể muốn làm gì thì làm à?

Dựa vào xinh đẹp để bắt chủ quán giảm giá, thế thì cũng quá... quả nhiên thế giới này chỉ nhìn mặt.

Chỉ là, trong mắt người ngoài thì xinh đẹp đúng là thơm thật.

Nhưng trong mắt Tô Thanh, ách, cũng thơm đấy, nhưng thơm thì thơm, muốn dựa vào nhan sắc và vóc dáng để muốn làm gì thì làm, thế thì miễn đi.

Không có cửa đâu. "Xin lỗi, cái này quả thực không có cách nào

châm chước được." Tô Thanh giải thích. "Được rồi, tôi nhớ kỹ rồi đấy." Valerie hung dữ trừng mắt nhìn Tô Thanh một cái.

Tên này thực sự quá đáng ghét, một đại mỹ nữ như cô đã không màng sĩ diện nói rõ ra như vậy mà hắn cư nhiên chẳng nể nang gì cả.

Thật sự quá đáng ghét, dù sao đây cũng không phải con số nhỏ. 3 tỷ, Valerie tuy có thể bỏ ra được, nhưng cũng sẽ trực tiếp khiến cô phá sản, một đêm trở về thời kỳ trước giải phóng. "Đáng ghét a!" Nghiến răng nghiến lợi nhìn Tô Thanh lần cuối, Valerie cuối cùng cũng không thể nhận được câu nói giảm giá mong đợi từ phía Tô Thanh.

Ngược lại, trái tim cô tan nát khi nghe thấy tiếng máy móc thông báo giao dịch thành công.

Cạch cạch!

Giao dịch hoàn tất, Pokeball trực tiếp lăn ra từ bên trong, dừng lại vững vàng ở cửa ra.

Đồng thời, đi kèm với Pokeball còn có một chiếc vòng tay đặc biệt màu vàng kem.

Cầm lấy Pokeball và chiếc vòng tay, Valerie trực tiếp lấy cả hai ra.

Đặt chúng trong tay, Valerie cẩn thận quan sát trên dưới một hồi, kết quả thật sự nhìn ra chút manh mối.

Ánh mắt cô không khỏi chuyển sang cánh tay của Tô Thanh. "......?" "Đúng vậy, không sai đâu.

Đó chính là Vòng Tay Mega (Mega Ring), viên đá Key Stone bên trên có thể kết nối với Pokémon, là mấu chốt quan trọng nhất." Tô Thanh phản ứng cực kỳ nhanh chóng.

Lời nói không hề dây dưa dài dòng, lập tức giải thích rõ ràng công

năng của Đá Mega kèm theo. "Ách, vậy bây giờ tôi có thể trực tiếp hoàn thành Mega Evolution (Tiến Hóa Mega) rồi sao?!" "Hi hi, chị nghĩ sao?!" Không đợi Tô Thanh trả lời, Serena đã lộ ra nụ cười ranh mãnh.

Cô nhìn Valerie đầy trêu chọc, một lần nữa chiếm thế thượng phong. "Ách....." Không khí trong nháy mắt ngưng sụp. "Ha ha, đừng nghĩ đến chuyện đó vội, hãy nỗ lực bồi dưỡng độ thân mật đi.

Chỉ khi độ thân mật đạt trên 200, mới có thể lợi dụng Đá Mega để hoàn thành Tiến Hóa Mega.

Nếu không, dù có may mắn hoàn thành Tiến Hóa Mega, cũng sẽ vì ý niệm giữa hai bên không đủ kiên định mà xảy ra sai lệch." Tô Thanh thấm thía nói.

Hắn không kiến nghị Valerie mơ tưởng xa vời. "Được rồi!" Nhìn sâu vào mắt Tô Thanh, Valerie ghi tạc ánh mắt nghiêm túc đó vào trong lòng.

Giờ khắc này, Valerie đã có nhận thức sâu sắc đối với lời khuyên của Tô Thanh. "Ra đi, Audino." Vô tình chạm vào ngón tay trơn mềm của Valerie, cảm giác mát lạnh truyền đến khiến trong lòng Tô Thanh gợn sóng đôi chút.

Hắn định thần, lắc đầu loại bỏ tạp niệm, sau đó bình tĩnh triệu hồi con Audino mà Valerie vừa rút được. "Oa ~!" Cùng với ánh sáng đỏ chiếu rọi, thân hình Audino hiện ra tại hiện trường.

Ngay sau đó Audino liền phát ra tiếng kêu êm ái, nghe qua vô cùng dịu dàng. "Rất vui được gặp cậu, Audino." Mỉm cười đánh giá Audino trước mặt, Tô Thanh chào hỏi. "Oa ~!" Đối với Tô Thanh, Audino cũng tỏ ra yêu thích.

Không lâu sau liền phối hợp với Tô Thanh hoàn thành Tiến Hóa Mega, khiến Valerie vốn đang lo lắng cũng hoàn toàn yên tâm. "Oa tắc,

là Mega Audino sao?

Hình thái thật xinh đẹp, không ngờ ngay cả màu sắc cũng có sự chuyển biến lớn như vậy, thật nằm ngoài dự đoán của tôi." Mỉm cười ngắm nhìn Audino sau khi Tiến Hóa Mega, Valerie tỏ ra kích động.

Audino là một Pokémon có thân hình màu hồng phấn và vàng kem xen kẽ, dáng vẻ đáng yêu.

Lớp da màu hồng chủ yếu phân bố ở nửa trên đầu Audino.

Còn về phần màu hồng bám ở hai bên cơ thể, trông giống như một sinh vật màu vàng kem đang khoác lên mình chiếc áo khoác màu hồng của con người.

Ngoại trừ hai điểm rất nổi bật đó ra, nhung mao trên đuôi cũng không giống màu vàng kem nữa mà là màu trắng, khá bắt mắt.

Sau khi hoàn thành Tiến Hóa Mega, thân hình Audino cũng thay đổi cực lớn, có chút giống mùi vị của Charizard tiến hóa thành Mega Charizard X.

Màu sắc trước và sau khi tiến hóa thay đổi vô cùng rõ rệt.

Màu hồng phấn vốn phủ bên ngoài da đã hoàn toàn bị màu trắng thay thế.

Kích thước cơ thể tuy không thay đổi bao nhiêu, nhưng tổng thể nhìn qua xác thực trắng hơn không ít.

Xúc giác xoăn tít giờ đây cũng trở nên thon dài hơn.

Thính lực của Audino vô cùng mạnh.

Thông qua xúc giác trên tai, Audino có thể cảm nhận nhịp tim của Pokémon, thậm chí đủ để kiểm tra những động tĩnh nhỏ nhất như radar.

Điều này trong cuộc sống khá thực dụng, đích thực rất thích hợp

làm y tá Pokémon trong Trung tâm Pokémon.

Phối hợp với kỹ năng trị liệu xuất sắc của Audino, hèn gì nó có thể chiếm một chỗ đứng trong anime, khiến tất cả Blissey ở vùng Unova thất nghiệp hoàn toàn. "Tuyệt quá, Audino!" Đưa tay ôm lấy Audino trước mặt, thấy đối phương hoàn thành Tiến Hóa Mega, Valerie tỏ ra rất vui vẻ.

Đặc biệt khi cảm ứng được tâm trạng vui sướng trên người Audino, Valerie càng thêm hân hoan.

Một lúc sau, dưới sự nhắc nhở của Tô Thanh, Valerie mới dần thu liễm lại, sau đó cẩn thận thu Audino vào Pokeball.

Cô nắm chặt quả Luxury Ball trong lòng bàn tay.

Bảo bối 3 tỷ đấy, không thể làm mất được.

Chương 252

Cùng với việc giao dịch hoàn tất, kế hoạch rút thưởng của Valerie cũng đi đến hồi kết.

Hết tiền rồi, Valerie tự nhiên không thể rút tiếp.

Thực tế Valerie cũng không ngờ kết quả lại như vậy, vốn tưởng mình là người có tiền, kết quả đầu tư vào đây chỉ mua được hai con Pokémon là đã khuynh gia bại sản.

Thậm chí suýt chút nữa phải bán cả thân mình cho Tô Thanh... "Đúng rồi, Serena, hôm nay có thi đấu không?!" Trở lại tầng hầm, Tô Thanh tò mò hỏi Serena. "Ách, không có ai, nhưng ngày mai thì có, sao vậy, anh Tô Thanh định cho em nghỉ phép à?!" Serena tò mò hỏi. "Ách, vậy thì không.

Nếu ngày mai có thi đấu thì ngày mai cứ đi tham gia là được." "....., có chuyện gì sao?!" Chần chờ nhìn Tô Thanh, Serena dò hỏi. "Đương nhiên không có chuyện gì rồi, chẳng qua thấy thi đấu cũng khá vui, nên định đi cùng em xem sao." "A, anh Tô Thanh định đi cùng em?!" Nghe ra ý tứ trong lời nói của Tô Thanh, đôi mắt Serena lập tức lóe lên tia sáng. "Alo!" Cùng lúc đó, ngay khi giọng Tô Thanh vừa dứt, thiết bị liên lạc bên hông hắn đột nhiên vang lên.

Tiếng chuông thu hút sự chú ý của cả ba người. "Alo, ai vậy?" Tô Thanh tùy ý hỏi khi bắt máy, khóe mắt liếc nhìn hai cô gái đang đứng bên cạnh dỏng tai lên nghe lén.

Hắn bất động thanh sắc xoay người đi. "Em đây, ông xã, em đến rồi." Cynthia đi thẳng vào vấn đề. "Khụ khụ!" Nghe vậy, bị Cynthia ở đầu dây bên kia dọa cho giật mình, Tô Thanh ho khan một tiếng, cũng thành công dọa hai cô gái bên cạnh. "Sao vậy, anh Tô Thanh?!" Serena

thấy Tô Thanh có vẻ lo lắng, không khỏi tò mò hỏi. "Ách, không có gì, Serena.

Không có gì đâu." Thu hút sự chú ý của Serena, Tô Thanh vội vàng xua tay.

Sau đó hắn mới xoay người đi nhanh vào góc tường, nhỏ giọng thì thầm với Cynthia qua điện thoại. "Serena đang ở bên cạnh sao?!" Cynthia tò mò hỏi. "Ừ, còn có một vị khách nữa." Tô Thanh giải thích sơ qua, đồng thời giới thiệu đơn giản về chuyện của Valerie. "Ồ, lại thu được 3 tỷ, gian thương các cậu kiếm tiền thật sự quá dễ dàng.

Nhìn mà ngay cả tôi cũng thấy ghen tị, vậy hôm nay gặp nhé?" Cynthia đổi chủ đề, trực tiếp nhắm vào bản thân Tô Thanh. "Đương nhiên, lát nữa anh sẽ đi tìm em, chúng ta mới xa nhau chưa đến 24 giờ mà?" Tô Thanh cười xấu xa. "Đáng ghét ~ yêu hay không thì bảo!" Nói xong, Cynthia lập tức cúp điện thoại, không thèm để ý đến Tô Thanh nữa.

Tút tút!

Nghe tiếng máy bận truyền đến, trên mặt Tô Thanh trong nháy mắt nở một nụ cười. "Là chị Cynthia sao?!" Xoay người lại, ánh mắt Serena vừa vặn chạm vào Tô Thanh, không khỏi nghiêm túc hỏi. "Ách, à.

Cô ấy có một số việc muốn thương lượng với anh, nhưng hiện tại đã ổn rồi." Tô Thanh tùy tiện đáp. "Ồ!" Nghe vậy, khóe mắt Serena bất động thanh sắc hiện lên một tia thất vọng.

Vốn dĩ trong cuộc đấu tranh này Serena cảm thấy mình chiếm ưu thế, nhưng gần đây bỗng nhiên phát hiện dường như có chút không hiểu nổi.

Giữa Tô Thanh và Cynthia dường như có chuyện gì đó đang giấu

giếm, khiến cô nhất thời nảy sinh cảm giác nguy cơ. "Được rồi, vừa hay có một khoảng thời gian rảnh rỗi.

Ngày mai không phải em đi thi đấu sao?

Có muốn anh đi cùng không?" Tô Thanh đề nghị. "Hả?

Thật sao, vậy thì tốt quá." Được Tô Thanh đề nghị, đôi mắt Serena không khỏi sáng lên, lập tức đồng ý. "Ra đi, Ninetales!" Quả Luxury Ball vàng óng được Serena nắm trong lòng bàn tay, cùng với tiếng tách vang lên, tia sáng đỏ chiếu thẳng ra giữa sân, sau đó dần dần tiêu tán.

Lộ ra thân hình xinh đẹp của Ninetales Dị Sắc (Shiny Alolan Ninetales). "Hả?!

Pokémon đẹp quá, đây là?" Kinh nghi bất định đánh giá Alolan Ninetales mà Serena vừa thả ra, Valerie chưa từng thấy qua loại Pokémon này không khỏi sáng mắt lên, bởi vì thân hình Alolan Ninetales thực sự quá đẹp.

Trong nháy mắt, Valerie trực tiếp bị nó thu hút. "Ninetales vùng Alola, hệ Băng và Tiên, là nhánh chủng tộc đặc hữu của vùng Alola." "Ồ, thì ra là Ninetales, hèn gì trông giống thế.

Chỉ là tạo hình dường như đẹp hơn Ninetales vùng Kanto quá nhiều." Valerie chấn động nói. "Thế nào, có muốn đích thân cảm nhận sức mạnh của nó không?" Nhìn ra sự thưởng thức của Valerie đối với Alolan Ninetales, Tô Thanh không khỏi đề nghị. "Đương nhiên là được rồi, vậy để tôi xuất chiến thử xem." Dứt lời, Valerie nhìn về phía Tô Thanh và Serena.

Dường như đang hỏi ý kiến hai người, đối với đề nghị của Tô Thanh, hai người tự nhiên không có ý kiến gì, liền gật đầu.

Một lát sau, trong sân xuất hiện một con Sylveon được bồi dưỡng rất tốt.

Hai con Pokémon triển khai một trận biểu diễn đối chiến mỹ lệ, cả hai bên đều cố gắng hết sức để kỹ năng trở nên hoa lệ hơn.

Những động tác được thiết kế đầy sáng tạo khiến Tô Thanh xem mà cảnh đẹp ý vui.

Trong chiến đấu không mất đi sự ưu nhã, trong ưu nhã lại không thiếu phần bạo lực.

Cuối cùng, dựa vào chút ưu thế, chuyện nằm ngoài dự đoán của Valerie đã xảy ra.

Vốn dĩ trong thiết kế của cô, thiếu nữ trước mặt trông có vẻ yếu đuối mong manh, cư nhiên dựa vào thực lực chính diện đánh bại cô.

Cùng với một đạo Chùm Tia Băng (Ice Beam) màu xanh lam oanh kích lên người Sylveon, Sylveon bị đánh bay.

Valerie bại trận. "Thật đáng tiếc, chị Valerie." Nhìn ra sự không dám tin trong mắt Valerie, tâm trạng Serena lúc này tỏ ra rất vui vẻ, nháy mắt lén lút cười xấu xa, nhưng ngoài miệng thì làm ra vẻ tiếc nuối. "Haizz!" Bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Valerie cũng không vì lời khuyên giải của Serena mà khôi phục động lực, trên mặt dần hiện lên một tia u sầu. "Xem ra chuyến đi lần này thật sự đã chứng minh cho tôi một điều.

Tôi không thể cứ mãi chuyên tâm vào thiết kế thời trang nữa, cũng đến lúc phải suy nghĩ cho những Pokémon này rồi." Valerie nghiêm túc nói. "Cuối cùng cũng hiểu ra rồi sao, chiến đấu mới là chuyện quan trọng nhất đấy, Công tước Valerie." Thấy Valerie tỉnh ngộ, Tô Thanh không khỏi trêu chọc. "Ách, thì ra ngài Tô Thanh đã sớm chú ý đến chuyện này rồi sao?

Thật khiến tôi cảm thấy hổ thẹn." Hóa ra Tô Thanh trước đó vẫn luôn lưu tâm quan sát cách ăn mặc của cô, nhìn xuống phần thân dưới.

Trước đó Valerie tưởng Tô Thanh thèm khát thân thể mình, hiện tại xem ra dường như không phải vậy.

Hắn là đang ẩn ý nhắc nhở cô không nên tập trung toàn bộ tinh lực vào trang phục.

Quả nhiên không hổ là bậc thầy, thần bí khó lường, rất có phong cách.

Tô Thanh thầm nghĩ: "Không, thật ra cô nghĩ nhiều rồi.

Tất đen là chân ái!" .....

Đêm đó, Valerie ở lại, không về lữ quán ở thành phố Hearthome.

Để cho tiện, cô dứt khoát chọn ở lại nhà Tô Thanh.

Tô Thanh cũng không hàm hồ.

Dù sao cũng đã thu của Valerie hơn 3 tỷ, hắn cũng không so đo chuyện tiền phòng.

Trực tiếp để Valerie ở thoải mái, không thu phí.

Hành động này lại giúp Tô Thanh giành được không ít hảo cảm từ Valerie.

Đêm khuya, khi Serena và Valerie đã chìm vào giấc ngủ, Tô Thanh nhân lúc ánh trăng và mây mù che phủ, lén lút cưỡi Rayquaza rời khỏi cửa hàng.

Phi hành trong những tầng mây, dưới ánh trăng khiết bạch, để lại một hư ảnh cao không thể chạm tới.

Thời gian từng chút trôi qua!

Tại cửa hàng của Tô Thanh ở núi Coronet vùng Sinnoh chìm vào tĩnh lặng, thì trên Vũ Chi Đảo lại đón chào một màn va chạm như củi khô lửa bốc.

Trăng lên đầu ngọn liễu, âm thanh vang vọng rất xa.

Trong đêm lạnh tĩnh mịch, giọng nói độc đáo đầy mị lực của Cynthia như chim bách thanh, mang đến cho đêm lạnh một phong thái khác biệt.

Theo thời gian trôi qua, ngay cả ánh trăng cũng dần thu liễm, trốn vào trong mây.

Ngày hôm sau.

Khi ánh nắng chan hòa chiếu xuống mặt đất, Tô Thanh cũng cảm giác được chút dị thường.

Nhắm mắt nằm hình chữ đại trên giường vốn là một chuyện cực kỳ thoải mái.

Chương 253

Nhưng bỗng nhiên, chóp mũi lại đột ngột xuất hiện cảm giác ngứa ngáy rõ rệt, khiến Tô Thanh đang trong giấc mộng tỏ ra có chút không kiên nhẫn.

Hắn vung tay đập về phía trước định xua đuổi, nhưng lại đập vào không khí.

Bên tai truyền đến tiếng cười khẽ êm tai, âm thanh đó khiến người ta thư thái, cũng làm tinh thần Tô Thanh dần tỉnh táo lại. "Dậy thôi, đồ lười biếng." Từ trên cao nhìn xuống Tô Thanh đang hé mắt, Cynthia trêu chọc.

Trong lúc nói chuyện, khóe mắt cô cũng thời khắc quan sát hành động của Tô Thanh, cảnh giác với hắn.

Về sau, phát hiện khóe mắt Tô Thanh hiện lên tia dị động, Cynthia liền hiểu rõ Tô Thanh có ý định tập kích.

Cô lập tức thản nhiên rút lui, khiến Tô Thanh vồ hụt.

Đợi khi Tô Thanh phản ứng lại, Cynthia thực sự đã xuất hiện ở cửa.

Cười tươi như hoa, lông mày khẽ nhướng lên, trong ánh mắt tràn đầy khiêu khích.

Ngón tay không an phận kia cũng đang nghịch lọn tóc vàng óng bên vai.

Theo ngón tay vân vê, mái tóc vàng khẽ uốn cong, dao động trong không khí, nhìn qua rất linh hoạt, đa biến.

Điều này khiến Tô Thanh hiểu ra cảm giác ngứa ngáy ở mũi vừa rồi rốt cuộc bắt nguồn từ vật gì. "Bữa sáng chuẩn bị xong rồi đấy."

Nhìn bộ dạng có chút ngơ ngác của Tô Thanh, Cynthia tỏ ra rất vui vẻ.

Nói xong liền rời đi, không cho Tô Thanh quá nhiều quyền chủ động. "Đáng ghét!" Nhìn bóng dáng xinh đẹp biến mất trước mắt, Tô Thanh cũng thầm nghiến răng.

Nhớ lại động tác nhanh nhẹn và vẻ khiêu khích trong mắt đối phương, Tô Thanh lập tức ba chân bốn cẳng mặc quần áo, rảo bước ra ngoài. .....

Phòng khách. "Bốp" một tiếng, Tô Thanh cuối cùng cũng báo được đại thù.

Thành công cho Cynthia hiểu cái giá của việc trêu chọc hắn, hung hăng trút được cơn giận.

Sau đó, một bữa sáng diễn ra chậm rãi dưới khuôn mặt đỏ bừng e thẹn của Cynthia. "Tô Thanh, em đi kiểm tra đây." "Được, đi đi." Lười biếng nằm trên sô pha, nghe Cynthia nói muốn ra ngoài, Tô Thanh cũng không bất ngờ.

Cạch!

Cùng với tiếng cửa mở rồi đóng lại, không gian bên phía Tô Thanh hoàn toàn rộng mở.

Hắn nằm ngang trên sô pha, hai tay giơ lên, ngáp một cái. "Thoải mái ~" Nội tâm thầm cảm thán.

Cảm thán xong, Tô Thanh bỗng nhiên như nhận ra điều gì đó.

Hắn ngồi dậy, biểu cảm trên mặt dần trở nên nghiêm trọng vài phần, dường như đã quên mất chuyện gì. "Đúng rồi, hôm nay hình như mình có việc thì phải." Đưa tay gãi gãi sau đầu, sắc mặt Tô Thanh tỏ ra có chút mờ mịt. "Là chuyện gì nhỉ?!" Cynthia?

Nhất thời, Tô Thanh nghĩ đến người gần nhất.

Cynthia vừa mới ra ngoài không lâu, nhưng hình như không liên quan đến cô ấy.

Vậy thì là ai?

Serena, Valerie?!

À, đúng rồi, Serena...

Hoảng loạn vỗ trán, hình như tối hôm qua Tô Thanh nhớ mang máng đã đồng ý đi đăng ký cùng Serena.

Giờ hình như hơi muộn rồi...

Nghĩ đến tính cách thích "đánh úp" (sucker punch) của Serena, có lẽ hiện tại cô bé đã phát hiện hắn không có trong phòng, đang đi lòng vòng tìm kiếm hắn rồi.

Tô Thanh lập tức đứng dậy, đi thẳng ra ngoài cửa. "Ra đi, Rayquaza." Ánh sáng đỏ chiếu rọi, trước mặt Tô Thanh nhanh chóng xuất hiện một sinh vật hình rồng khổng lồ màu đen.

Khẽ ngáp một cái, bị Tô Thanh triệu hồi ra, Rayquaza tỏ ra có chút thiếu tinh thần.

Nhưng khi nhìn thấy Tô Thanh, Rayquaza nhanh chóng hồi phục chút tinh thần, ánh sáng trong đôi mắt rõ ràng có sự thay đổi.

Tứ chi duỗi ra, đầu rồng hơi cúi thấp, làm ra tư thế mời Tô Thanh lên.

Tô Thanh cũng không hề hàm hồ, lập tức tiến lên, nhảy nhẹ lên đầu Rayquaza. "Xuất phát!" Tô Thanh ra lệnh nhanh chóng.

Vút một tiếng!

Rayquaza lao vút đi, thân hình tái hiện trên bầu trời bên ngoài, không lâu sau liền hoàn toàn biến mất vào trong tầng mây trắng xóa.

Tốc độ của nó nhanh hơn nhiều so với lần thử nghiệm đầu tiên, cả quá trình không kinh động đến ai.

Trừ khi vừa khéo có người đang ở trên trời vào đúng khoảnh khắc đó, nếu không thì cả Vũ Chi Đảo cũng sẽ không ai biết hành tung của Tô Thanh.

Vù vù vù!

Thân hình như một tia chớp, Rayquaza duy trì tốc độ cao bay đến thượng không của cửa hàng. "Xuống dưới!" Khẽ chỉ huy.

Rayquaza nghe lệnh lập tức đổi hướng, từ bay thẳng chuyển sang lao thẳng xuống dưới.

Dự đoán thời gian, khi cách mặt đất chỉ còn khoảng trăm mét, trong lòng Tô Thanh khẽ động, sau đó thực hiện một thao tác to gan. "Về đi, Rayquaza." Tùy tay lấy ra Master Ball bên hông, Tô Thanh dứt khoát thu Rayquaza về.

Lập tức cả bầu trời chỉ còn lại Tô Thanh, với một tư thế không thể ngăn cản lao xuống mặt đất.

Nếu có ai nhìn thấy cảnh này, chắc chắn sẽ cực kỳ kinh ngạc (Astonish).

Dù sao tốc độ rơi của Tô Thanh thực sự quá cao, vượt qua nhận thức của con người.

Với tốc độ này, nếu bên dưới thật sự có hồ nước hay đệm đỡ, chắc chắn cũng sẽ tan xương nát thịt, đầu sẽ như quả dưa hấu bị đập nát bấy.

Vù vù vù!

Thân hình duy trì tốc độ cực nhanh ma sát với không khí tạo ra những gợn sóng.

Tóc mái trên trán bị gió cuồng nộ thổi bay, quần áo trên người càng thêm bay bổng, kéo ra phía sau như một chiếc áo choàng dài, trông cực kỳ ngầu. "Ha ha ha, sướng!" Cảm nhận kích thích thị giác do rơi tự do mang lại, Tô Thanh không khỏi thầm hét lên trong lòng.

Từ xa, Musashi vừa xoay người lại đúng lúc nhìn thấy cảnh Tô Thanh hạ cánh.

Cô nàng giật mình, hai tay ôm ngực, trên mặt hiện lên vẻ kinh khủng tột độ. "Lão đại Tô Thanh!!" Ầm ầm ầm!!!

Thân hình trực tiếp va chạm (Tackle) xuống mặt đất, màn nhập tràng ngoài dự đoán của Tô Thanh có thể nói là chấn kinh toàn trường.

Không chỉ Musashi, ngay cả khách hàng trong tiệm lúc này cũng đồng loạt quay đầu lại vì phản ứng của Musashi và tiếng động mạnh bên ngoài.

Họ nhìn thấy khói bụi khổng lồ do cú tiếp đất của Tô Thanh tạo ra.

Hô hô hô!

Gió lớn gào thét, trực tiếp thổi bay bụi bặm trong sân.

Thân hình Tô Thanh rốt cuộc cũng lộ ra, một chân quỳ xuống đất, ánh mắt thâm thúy vô cùng.

Giờ khắc này nếu phối cho Tô Thanh một bản nhạc nền hoành tráng, chắc chắn có thể oanh tạc toàn trường.

Thực tế cũng đúng là như vậy, cùng với màn nhập tràng cực ngầu của Tô Thanh, Musashi trực tiếp biến thành fan cuồng (senior mê muội).

Trong mắt hiện lên vô số ngôi sao nhỏ. "Lão đại Tô Thanh (phá âm)!!!" ..... "Oa, thật sự là ngài Tô Thanh." Cùng với việc Tô Thanh

đạp gió bước ra từ màn bụi, mọi người đều bị khí tràng cường đại của hắn dọa sợ, đồng loạt lùi lại vài bước, trong lòng tràn đầy chấn động.

Phối hợp với đôi mắt thâm thúy kia, nhất thời chấn nhiếp toàn trường.

Nhưng do mọi người không thực sự nhìn thấy Tô Thanh bay xuống, nên điều họ kinh ngạc không phải là phương thức xuất hiện, mà là chấn kinh vì thực sự gặp được Tô Thanh ở đây. "Chào buổi sáng, Musashi!" Mang theo đôi mắt thâm thúy và gương mặt lạnh lùng, Tô Thanh đi thẳng vào cửa hàng.

Sự xuất hiện của hắn khiến mọi người lại đồng loạt lùi thêm vài bước, nhường đủ không gian cho hắn. "A a, lão đại Tô Thanh, chào buổi sáng!" Thấy Tô Thanh chào hỏi mình, cộng thêm ánh mắt ngưỡng mộ của những khách hàng bên cạnh, tâm trạng Musashi thăng hoa vài bậc, một cảm giác ưu việt cực mạnh ập đến. "À đúng rồi!

Lão đại Tô Thanh, mau xuống dưới đi, Serena đang tìm ngài đấy." Nhớ tới việc Serena tìm Tô Thanh trước đó, Musashi cũng không kịp hỏi Tô Thanh rốt cuộc đã đi đâu, lập tức báo cáo sự việc. "Được rồi!" Đầu cũng không quay lại gật đầu một cái, Tô Thanh đi thẳng đến bên cạnh thang máy.

Chương 254

Sau khi xác nhận vân tay thông qua, Tô Thanh liền đáp thang máy xuống tầng hầm. .....

Hiện trường, không khí áp lực duy trì cho đến khi Tô Thanh rời đi mới hơi chuyển biến tốt đẹp.

Mọi người đồng loạt thở phào một hơi, không khí dần trở nên hòa hoãn. "Phù phù phù!

Quả nhiên không hổ là bậc thầy Tô Thanh, khí thế thật mạnh." "Đúng vậy, đúng vậy.

Cứ tưởng lại là gian thương quảng cáo láo, không ngờ thật sự là cửa hàng do bậc thầy Tô Thanh mở." "Nói nhảm, chuyện đó còn phải hỏi sao.

Nhìn xem phong cảnh độc đáo này, cùng cây cầu thủy tinh đỏ trân quý kia, điểm nào mà không xứng với thân phận đại sư Tô Thanh chứ.

Hoặc là, các cậu cảm thấy ngoại trừ bậc thầy Tô Thanh ra, còn ai có thể xứng với phối trí như vậy sao?!" Nghe vậy, mọi người tại hiện trường đều đồng loạt lắc đầu.

Trong thời gian ngắn ngủi, qua trận chiến với Steven, Tô Thanh đã hoàn toàn thành danh, dùng màn trình diễn cường đại chinh phục đại bộ phận nhân loại, khiến họ có nhận thức mạnh mẽ về sức mạnh. .....

Cạch.

Cửa thang máy mở ra, Tô Thanh rảo bước đi vào.

Serena ngay lập tức nhìn thấy Tô Thanh, trong mắt không khỏi lóe lên một tia vui mừng. "Anh Tô Thanh, rốt cuộc anh đi đâu vậy?!" Serena giọng điệu lo lắng đi tới, ánh mắt khó giấu vẻ vui mừng. "Ha

ha, buổi sáng không khí tốt, cho nên ra ngoài đi dạo một vòng.

Chuẩn bị xong chưa, chuẩn bị xong rồi thì chúng ta xuất phát." Tô Thanh mỉm cười nói. "Đương nhiên chuẩn bị xong rồi, em đợi mãi." Nghe Tô Thanh hỏi, Serena trực tiếp lườm Tô Thanh một cái.

Nhưng một lát sau ánh mắt trắng dã biến mất, ngược lại hiện lên vẻ giảo hoạt: "Chúng ta mau đi thôi, anh Tô Thanh ~" Giọng điệu nũng nịu khiến người ta thương yêu. "Ha ha, được rồi." Ngay sau đó, Tô Thanh liền dẫn Serena cùng Valerie, hai vị mỹ nữ một lớn một nhỏ, cộng thêm một con Meowth cùng nhau bước ra khỏi cửa hàng.

Trong lúc đó lại thu hút sự chú ý của không ít người. ..... "Meow!

Tôi đi đâu báo danh đây?

Lão đại Tô Thanh?" Trên bầu trời, ngồi trên lưng Salamence, Meowth tò mò hỏi. "Ách, Meowth biết nói?!" Bên cạnh, không hề giữ gìn hình tượng, Valerie nghe thấy Meowth nói chuyện không khỏi kinh ngạc.

Bàn tay trong lúc đó bất giác vuốt ve đôi chân dài tỏa sáng dưới lớp tất đen. "A, Meow, Meowth ta biết nói thì sao chứ, đừng đại kinh tiểu quái như vậy được không." Meowth tức giận đáp lại.

Thực sự vì quá nhiều người hỏi như vậy, nên lâu dần Meowth cũng không còn cảm giác mới lạ lúc đầu, hiện tại chỉ còn lại sự chán ghét. "Oa, vậy tôi thật sự có hứng thú với cậu rồi đấy." Duỗi thẳng đôi chân, Valerie tò mò vây quanh Meowth đánh giá một vòng.

Serena thấy vẻ mặt đáng yêu của Valerie cũng không khỏi lén cười, hai tay che miệng.

Ù ù ù!

Đang bay ổn định, bỗng nhiên một luồng khí lưu từ phía dưới đột ngột ập tới (Tackle), trực tiếp làm rối loạn đường bay của Salamence,

khiến trạng thái bay của nó hơi bất ổn.

Serena trong lúc đó suýt chút nữa rơi xuống, may mà Tô Thanh mắt nhanh tay lẹ kéo cô lại, nếu không Serena chắc chắn phải đi dạo một vòng trên không trung.

Cảm nhận được chút mồ hôi trên lòng bàn tay Serena, Tô Thanh không khỏi mỉm cười.

Sau đó dưới ánh mắt quyến luyến của Serena, hắn buông tay ra, ôn nhu xoa đầu cô. "Không sao chứ, Serena." "Vâng, em không sao, cảm ơn anh Tô Thanh." Nghe vậy, Serena ngẩng đầu, nở nụ cười ngọt ngào với Tô Thanh, đôi mắt híp lại vui vẻ như hai vầng trăng khuyết, trông vô cùng đáng yêu.

Sau đó không lâu, ba người một mèo thành công hạ cánh xuống Trung tâm Pokémon thành phố Hearthome. ..... "Hoan nghênh quý khách, ba vị cần dịch vụ gì?" Nghe tiếng mở cửa, y tá Joy ngẩng đầu lên, nở nụ cười chuyên nghiệp.

Khi nhìn kỹ Tô Thanh trong đám người, trong lòng cô không khỏi có chút kinh ngạc.

Soái ca thật tinh tế.

Động tác trên tay cũng chậm lại vài phần. "Ách, tôi muốn đăng ký tham gia Giải đấu Liên minh." Tô Thanh nói. "Vâng, phiền ngài xuất trình Pokédex." Y tá Joy phản ứng rất nhanh, đồng thời đưa tay ra, ra hiệu cho Tô Thanh, muốn nhân cơ hội sàm sỡ chút. "Khụ khụ, cô Joy, thật ra là em đăng ký ạ." Mắt thấy y tá Joy đưa tay về phía Tô Thanh, Serena bên cạnh mới phản ứng kịp. "Ồ," Nghe lời Serena, trong lòng Joy thoáng qua một tia thất vọng.

Hồi thần, vội vàng nhận lấy Pokédex Serena đưa.

Gật đầu, Joy cũng không nói nhiều, lập tức làm thủ tục cho

Serena.

Ngón tay nhảy múa liên tục trên bàn phím, trông rất linh hoạt.

Hiển nhiên y tá Joy đã quá quen thuộc với việc này. ..... "Được rồi, tiểu thư Serena đến từ vùng Kalos, đã đăng ký thành công cho bạn.

Tiếp theo bạn chỉ cần trong vòng ba tháng thu thập đủ 8 huy hiệu Đạo quán chính thức là có thể tham gia Giải đấu Liên minh.

Mong rằng bạn có thể thành công bộc lộ tài năng trong đại hội lần này." Y tá Joy mỉm cười nói. "Vâng, cảm ơn lời chúc của chị." "Meow, xong một người, tiếp theo đến lượt tôi chứ." Đưa tay gãi đầu, Meowth tỏ ra có chút câu nệ tò mò hỏi. "Ha ha, đương nhiên." Nghe vậy, Tô Thanh cười sảng khoái.

Sau đó dưới sự kinh ngạc của y tá Joy, hắn trực tiếp xách Meowth lên bằng một tay, đặt lên quầy.

Dọa y tá Joy giật mình. "....., vị tiên sinh này.

Ngài?!" Ánh mắt tò mò đánh giá Tô Thanh.

Trải qua sự mông lung ban đầu, y tá Joy tưởng Tô Thanh đến gây chuyện, nên biểu cảm từ chấn kinh dần chuyển thành giận dữ (Rage), hai mắt trừng lớn.

Trong lòng thầm than, đẹp trai như vậy mà lại là tên khốn nạn (tra nam), thật quá đáng ghét. "Khụ khụ, hình như có hiểu lầm rồi, cô Joy." Mắt thấy Joy thậm chí muốn đuổi mình ra ngoài, Tô Thanh không kìm được ho khan một tiếng, cắt đứt suy nghĩ của cô. "Ồ, vậy ý của tiên sinh là?!" Mặc dù Tô Thanh nói vậy, nhưng ngữ khí của Joy vẫn không thay đổi nhiều.

Dù sao con Meowth trước mắt là hàng thật giá thật, không phải con người.

Hơn nữa, dù là người đóng giả, Meowth nhỏ như vậy thì người đóng giả phải bé thế nào?

E rằng còn chưa đủ tuổi tham gia thi đấu, tên này vẫn là đang tiêu khiển cô.

Thấy vẻ phẫn nộ trên mặt Joy ngày càng mãnh liệt, Tô Thanh không còn cách nào khác.

Nhìn ra Joy không tin tưởng, cộng thêm đối phương không nhận ra mình, Tô Thanh đành bất đắc dĩ lấy thiết bị liên lạc ra, gọi cho Cynthia.

Tút tút!

Điện thoại vang lên, Tô Thanh thành công liên lạc với Cynthia.

Ở một nơi khác cách xa cửa hàng của Tô Thanh, lúc này lại xảy ra vấn đề cực lớn. ..... "Làm nhanh lên, lấy được đồ rồi thì không mau chạy đi?!" Người nói chính là Saturn của Ngân hà đoàn (Team Galactic), kẻ từng có duyên gặp Tô Thanh một lần.

Hắn đang chỉ huy một đám đàn em Ngân hà đoàn đánh cắp bảo bối của Viện bảo tàng di tích thị trấn Celestic.

Bảo bối đó là gì?

Chính là Viên Ngọc Lustrous (Bạch Ngọc Bảo Châu) có quan hệ mật thiết với Thần Không Gian Palkia. ..... "Cái gì, bảo vật của Viện bảo tàng di tích thị trấn Celestic bị trộm rồi?!" Nghe nhân viên bảo tàng báo án qua điện thoại, Giáo sư Carolina không khỏi kinh ngạc.

Vốn hôm nay bà đến Tổng bộ Liên minh vì có việc, chưa được nửa ngày thì bảo tàng đã xảy ra chuyện, thật sự khiến bà cảm thấy khó giải quyết.

Vấn đề hiện tại là bà không dứt ra được.

Gọi điện xác nhận một vòng, Tứ Thiên Vương cũng không rảnh tay.

Cộng thêm Cynthia đang được ủy thác trọng trách, nhất thời thật sự không làm gì được đám người kia.

Giáo sư Carolina hơn 60 tuổi cau mày, đi đi lại lại trong phòng khách, như kiến bò trên chảo nóng.

Chương 255

"A?

Đúng rồi." Trong lúc đi lại, Giáo sư Carolina bỗng nhiên nương theo manh mối của Cynthia mà nghĩ đến Tô Thanh.

Trong nháy mắt hai mắt bà sáng lên, nảy sinh ý định liên lạc với Tô Thanh.

Lấy thiết bị liên lạc ra, bà nhanh chóng ấn nút gọi. "Tút tút....." "Đáng ghét, sao lại không gọi được?!" Một lúc sau, liên tiếp thử nhiều lần đều không thành công, Giáo sư Carolina đành tuyệt vọng từ bỏ hành động lần này.

Bởi vì điện thoại từ thị trấn Celestic báo lại rằng đám người kia đã hoàn toàn biến mất, dù Tô Thanh bây giờ có đi cũng khó mà tìm được.

Hiện tại việc duy nhất có thể làm là chờ đợi đối phương lộ ra sơ hở. "Haizz!" Thở dài bất đắc dĩ, để mặc nhóm người kia rời đi, trong lòng Giáo sư Carolina tràn đầy buồn bực. .....

Cùng lúc đó, tại một vùng núi ẩn nấp ngoại vi thị trấn Celestic.

Sau khi bảo tàng thất thủ không lâu, một đám thiếu niên ăn mặc như phi hành gia lập tức tập trung tại nơi hoang vắng này.

Chính là các thành viên Ngân hà đoàn đã cướp đoạt thành công Viên Ngọc Lustrous.

Do hoàn thành nhiệm vụ, Saturn đi đầu, trên mặt khó tránh khỏi lộ ra vẻ hưng phấn.

Từ sau lần nhiệm vụ thất bại trước, hắn đã phản tỉnh rất lâu, thậm chí hồi cố lại rất nhiều, nhưng mãi vẫn không tìm lại được phần ký ức đột nhiên bị mất trong đầu.

Điều này khiến nội tâm vốn đầy sự nhẫn nhịn của hắn tràn ngập phẫn nộ (Rage).

Hắn có thể cho phép thất bại, thậm chí cho phép người khác trào phúng ngay trước mặt, nhưng tuyệt đối không cho phép bất kỳ ai nhúng chàm vào tinh thần và trí não của hắn.

Cho nên thất bại lần đó là một đả kích vô cùng thảm thống.

Lần này nhiệm vụ thành công coi như cũng chuyển dời suy nghĩ của hắn.

Bước nhanh lên trước, hắn đến trước một vách tường khổng lồ, đưa tay ra chạm vào vách đá.

Ngay sau đó vách đá bình thường liền phát ra giọng nữ máy móc. "Xác thực thân phận thành công, xác nhận là thành viên Ngân hà đoàn Saturn, xin vui lòng lùi lại, cửa lớn sắp mở ra." Dứt lời, âm thanh máy móc biến mất.

Saturn nhanh chóng lùi lại, chừa ra một khoảng trống đủ lớn.

Một lát sau, hiện trường quả nhiên xảy ra dị biến.

Mặt đất rung chuyển, sau đó xuất hiện một cái lỗ hổng khổng lồ.

Mọi người thấy vậy đều lộ vẻ tập thói quen, sau đó cùng nhau nhảy xuống cái hố được trang hoàng đầy vẻ công nghệ dưới sự dẫn dắt của Saturn.

Nhìn phản ứng của Saturn và đồng bọn, có vẻ đây là một phân bộ hoặc tổng bộ nào đó của Ngân hà đoàn.

Nếu để Liên minh biết được, đây sẽ là một phát hiện cực lớn.

Bên trong căn cứ.

Sau khi đi qua một hồi lòng vòng, Saturn đến phòng hạch tâm.

Trên đôi tay trống trơn của hắn lúc này đã có thêm một cái rương, chính là mục tiêu nhiệm vụ lần này.

Có thể tiến vào phòng hạch tâm, trong đám người vừa rồi chỉ có mình Saturn.

Do đó không còn tùy tùng đi theo, hắn chỉ có thể tự mình xách. "Thế nào, Saturn, nhiệm vụ thành công rồi chứ?" Cửa phòng vừa mở, chưa đợi Saturn bước vào, bên trong đã truyền ra tiếng hỏi thăm thô kệch, ngữ khí có chút nóng vội. "Thưa ngài Cyrus, tôi không làm ngài thất vọng, nhiệm vụ đã hoàn thành." "Ồ, lấy được rồi.

Vậy thì tốt quá, mau mang lên cho ta xem.

Thế giới mới của ta, cuối cùng cũng sắp đến rồi." "Vâng, thưa ngài." Được Cyrus chỉ thị, Saturn cũng không do dự, trực tiếp mang chiếc rương chứa Viên Ngọc Lustrous đưa cho thủ lĩnh Ngân hà đoàn, doanh nhân Cyrus đang đứng trên cao đài. ..... "Vâng, thưa cô Cynthia, tôi hiểu rồi." Cầm điện thoại của Tô Thanh, y tá Joy dịu dàng nói. "Được, vậy nhờ cả vào cô, Joy.

Yên tâm đi, sẽ không ai trách cứ cô đâu, cứ trực tiếp đăng ký một thân phận cho nó đi." "Tôi hiểu rồi." Cúp điện thoại của Cynthia, y tá Joy cung kính đưa trả thiết bị liên lạc cho Tô Thanh bằng hai tay. "Bây giờ được rồi chứ, cô Joy." Thu hồi thiết bị liên lạc, Tô Thanh cười xấu xa hỏi. "Ha ha, đương nhiên rồi.

Vừa rồi tôi nhìn ngài Tô Thanh đã cảm thấy ngài khác hẳn người thường, trên người lấp lánh ánh hào quang chói mắt.

Không ngờ là ngài.

Nếu biết sớm là ngài thì không cần ngài gọi cho cô Cynthia, tôi cũng sẽ đăng ký cho ngài mà.

Thật sự xin lỗi, ngài Tô Thanh.

Tôi cứ tưởng ngài trêu chọc tôi nên mới tức giận." Y tá Joy biện giải. "Ha ha, đương nhiên.

Đừng nói là cô Joy, tôi nghe xong cũng sẽ tức giận, có thể hiểu được." Tô Thanh thiện giải nhân ý nói. "Vâng." Lúc này, có sự đảm bảo song trọng của Tô Thanh và Cynthia, Joy cuối cùng cũng có can đảm để thực hiện thao tác táo bạo này.

Cô cúi đầu nhanh chóng thao tác, hai tay gõ liên tục trên bàn phím, sau đó trực tiếp hoàn thành đăng ký. "Được rồi, đăng ký hoàn tất, ngài Tô Thanh.

Vị Meow...

ách, Pokédex của ngài Meowth, xin hãy cầm lấy." Y tá Joy mỉm cười nói. "Ồ, được rồi." Cảm ơn Joy đơn giản xong, Tô Thanh dẫn hai cô gái và Meowth rời đi.

Dọc đường Meowth cầm Pokédex mà vui mừng khôn xiết, nụ cười trên mặt sắp không kìm được nữa. "Được rồi, Meowth, có thể đừng cười như thế nữa được không?!" Trên bầu trời, ngồi trên lưng Salamence Dị Sắc, trải qua một đoạn thời gian bay khá dài, Tô Thanh sắp không chịu nổi trạng thái cười ngốc nghếch của Meowth rồi. "Ách, lão đại Tô Thanh, tôi không phải vì vừa trở thành Huấn luyện gia nên mới kích động sao?

Phải biết tôi là con Meowth đầu tiên nhận được vinh dự này đấy, có thể đi vào sử sách Pokémon luôn đó Meow!

Đừng để ý, đừng để ý a." Meowth vui vẻ giải thích.

Nhìn biểu cảm của nó, Tô Thanh càng bị dáng vẻ đầy ảo tưởng về tương lai của nó chọc cười, bất giác lắc đầu bất đắc dĩ. "Anh Tô Thanh, sao đến cũng đến rồi mà anh không cùng tham gia thi đấu nhỉ?!" Trên không trung, Serena tò mò hỏi. ..... "Khụ khụ, em nghiêm

túc sao?

Serena." Bên cạnh, nghe lời Serena, Valerie không khỏi ngẩn ra.

Sau đó cô đầy thâm ý nháy mắt với Serena ám chỉ thực lực của Tô Thanh.

Ánh mắt chạm nhau, Serena mới phản ứng lại. "Ách, được rồi, nếu anh Tô Thanh tham gia thì sự hồi hộp của cuộc thi đúng là sẽ bị giảm xuống.

Cũng không hợp với thân phận của anh." "Ha ha, không phải là cảm thấy không có anh đi cùng nên có chút không thích ứng chứ?" Đưa tay xoa đầu Serena, Tô Thanh ôn nhu nói. "Ách....." Nghe lời Tô Thanh, Serena lập tức ngẩn người. "Em....." A, Tô Thanh nói đúng thật.

Không biết từ lúc nào, Serena bắt đầu nảy sinh bản năng ỷ lại mãnh liệt vào Tô Thanh.

Quen với những ngày có Tô Thanh bên cạnh, nếu thực sự để cô đi du lịch một mình, trong lòng thật sự thấy hoang mang. "Yên tâm đi!" Mỉm cười nhìn Serena, Tô Thanh nói: "Sự tình không phức tạp như em nghĩ đâu, chẳng lẽ em tưởng anh sẽ để em đi du lịch một mình thật sao?

Em là trợ lý duy nhất của anh mà, định chơi trò bỏ bê nhiệm vụ à?" "Ách," Nghe vậy, Serena lập tức lộ ra ánh mắt ngơ ngác. "Chẳng lẽ không phải sao?!

Nếu không tại sao anh lại đăng ký thi đấu cho em." "....., ha ha.

Thật ngốc đến đáng yêu." Nhẹ nhàng nhéo làn da trắng nõn, trơn mềm của Serena, Tô Thanh buồn cười nói.

Lời vừa nói ra, Serena lập tức có chút mờ mịt luống cuống. "Được rồi." Đưa tay gõ nhẹ lên đầu Serena, Tô Thanh thu hút sự chú ý của

cô. "Anh chỉ bảo em tham gia thi đấu, chứ không bảo em đi du lịch một mình.

Yên tâm đi, cuộc thi lần tới ở thành phố Snowpoint, lúc đó anh sẽ làm giám khảo.

Anh sẽ trực tiếp đưa em đi.

Hoặc là, em quên mình có một người chị tốt tên là Cynthia rồi sao?" Tô Thanh nhướng mày. "Ý anh là để em trực tiếp nhảy dù xuống hiện trường thi đấu." Nghe vậy, Serena thoáng ngẩn ra, nhưng lát sau cũng hiểu ý Tô Thanh.

Chương 256

"Đương nhiên rồi, em cảm thấy có nơi biểu diễn nào thích hợp hơn hồ nước quanh cửa hàng sao.

Lúc không có việc gì thì cứ lên cầu thủy tinh mà nghiền ngẫm." Tô Thanh mỉm cười. "Còn về Meowth." Nói đoạn, ánh mắt Tô Thanh chuyển sang Meowth.

Nhìn vẻ mặt lắng nghe nghiêm túc của nó, hắn thầm gật đầu. "Meowth nếu muốn khiêu chiến Đạo quán thì càng dễ dàng hơn, dù sao thời gian và địa điểm Đạo quán đều cố định.

Cứ tùy tiện đi khiêu chiến là được, còn về công việc, không cần lo, tôi sẽ sắp xếp hợp lý." Lần này trở về, Tô Thanh định hủy bỏ hoàn toàn việc kinh doanh buổi tối.

Hắn không có ý định áp bức Kojiro và Musashi làm việc bằng ba người.

Hơn nữa qua mấy ngày doanh thu thực tế cho thấy, doanh thu ban đêm rất thấp.

Bỏ khung giờ này cũng không có gì đáng trách. "Gào ~" Đột nhiên Salamence gầm lên một tiếng.

Tiếng gầm dọa không ít người, Valerie và Serena đều giật mình.

Serena còn đỡ vì ở gần Tô Thanh, nhưng Valerie thì khác.

Vốn dĩ Valerie đang suy nghĩ chuyện gì đó nên thất thần, bị dọa bất ngờ, cô trực tiếp mất thăng bằng.

Trong tiếng hét chói tai, cô lao thẳng xuống phía dưới...

Đúng vậy, cô rơi thẳng từ trên lưng Salamence xuống.

Nhưng may mắn là Tô Thanh phản ứng nhanh, ngay khi phát hiện vấn đề liền lao về phía trước, miễn cưỡng nắm được bàn chân nhỏ nhắn bọc trong tất đen của Valerie.

Hô hô hô ~ Bay giữa không trung, cả người Valerie treo ngược bên hông Salamence.

Không tránh khỏi việc Tô Thanh nhìn theo xuống dưới.

Phụt!

Khóe mắt liếc thấy một mảng trắng, nói thật, nếu không phải tố chất tâm lý của Tô Thanh quá ưu tú, có khi hắn đã vì ngượng ngùng mà buông tay thả Valerie xuống rồi.

Nhưng mà, tâm lý Tô Thanh vẫn chịu đựng được thử thách.

Ngay lúc Serena lo lắng nhìn sang và lao tới bên cạnh, Tô Thanh dùng sức kéo mạnh lên.

Sau đó không đợi Serena nhìn rõ tình hình bên dưới, Valerie đã được Tô Thanh kéo lên.

Serena chỉ cảm thấy trước mắt hoa lên, sau đó nghe thấy một tiếng hét chói tai hơn nữa.

Cùng với đó là một thân thể mềm mại lướt qua trước mắt, rồi được Tô Thanh dùng hai tay đỡ lấy.

Tay phải xuyên qua nách, bám vào lưng Valerie.

Tay trái thì tùy tiện vớt lấy đôi chân Valerie, vững vàng đỡ lấy đối phương, sau đó mới dần dần đặt cô lên lưng Salamence. "Không sao chứ, Valerie!" Vừa đặt Valerie xuống, Tô Thanh liền lo lắng hỏi. "A!!" Valerie kinh hồn chưa định, cảm giác được xúc cảm vững chãi dưới thân, nỗi sợ hãi trong lòng cũng tiêu tan quá nửa.

Nhưng tiếng hét kéo dài khoảng hơn mười giây.

Sau khi phản ứng lại, Valerie mới dần khôi phục khả năng tư duy bình thường.

Trả lời câu hỏi của Tô Thanh, cũng cảm nhận được sự quan tâm của Serena bên cạnh.

Cô định nói không sao, nhưng trong khoảnh khắc đó, do thói quen, Tô Thanh theo bản năng tưởng người đẹp trong lòng là Cynthia, nên ngón tay cực kỳ không thành thật mà khẽ động đậy, vuốt ve bờ vai thơm của Valerie.

Hành động này khiến lời nói của Valerie nghẹn lại trong họng, giọng nói run lên, khó tin trừng lớn hai mắt. "Khụ khụ, tôi không cố ý." Hoảng loạn rút tay về.

Hồi thần, Tô Thanh tập trung chú ý, cũng hiểu vừa rồi mình làm chuyện ngu xuẩn, không khỏi chủ động xin lỗi.

Trên mặt hiếm khi ửng hồng. "Ách, không sao đâu.

Sự cố bất ngờ, cứu được tôi là tốt rồi, chút chuyện nhỏ đừng để ý, Tô Thanh." Ngoài dự đoán, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng của Valerie lại chủ động tiếp lời.

Đồng thời, cánh tay trắng như tuyết của cô cũng vỗ nhẹ lên ngực Tô Thanh như để an ủi. "Khụ khụ, không sao thì tốt quá rồi." Thấy đối phương không truy cứu, Tô Thanh cũng không nói nhiều. "Thật tốt quá, chị Valerie.

Vừa rồi dọa em sợ muốn chết." Serena tốt bụng thấy Valerie thoát hiểm thành công, lúc này mới nở nụ cười từ tận đáy lòng.

Cô chủ động ôm lấy Valerie, vòng tay qua lưng đối phương. "Ha ha, Serena, không cần lo lắng như vậy, chị không sao." Tương tự, đối mặt với cái ôm chân thành của Serena, Valerie cũng tỏ ra vui vẻ.

Cô không do dự ôm lại Serena, chuyện này mới thực sự qua đi.

"Gào ~!" Lại gầm lên một tiếng.

Lúc này Salamence dường như cũng cảm thấy sự việc trên lưng đã đi đến hồi kết.

Nó nhắc nhở ba người trên lưng một tiếng, sau đó bay thẳng xuống dưới.

Dáng vẻ nên làm thì hiển nhiên phải làm, con người là một loài động vật tâm lý kỳ quái.

Nếu không mắng Salamence một trận, Valerie ngoài miệng không nói nhưng trong lòng cũng sẽ không thoải mái.

Huống chi, Salamence trong chuyện này xác thực cũng có trách nhiệm nhất định.

Cho nên Tô Thanh không do dự lườm Salamence đang bay một cái, đồng thời trách phạt ngoài miệng: "Về nhà sẽ xử lý mày sau, Salamence." ..... "Cái đó.....

Tô Thanh, chuyện này thật sự không trách Salamence, chỉ có thể trách tôi thất thần thôi.

Nó cũng có ý tốt muốn nhắc nhở tôi sắp hạ cánh, cho nên đừng trách cứ nó nữa." Ngoài dự đoán, Valerie không hề lộ ra vẻ hả hê như Tô Thanh nghĩ, ngược lại còn biện hộ cho Salamence - kẻ gây ra rắc rối.

Xem ra tính cách Valerie còn lương thiện và ưu tú hơn Tô Thanh dự đoán.

Không khỏi khiến cảm quan của Tô Thanh đối với Valerie thăng hoa nhất định, hắn nhỏ giọng lầm bầm: "Thật không ngờ." "Hả?" Nghe tiếng lầm bầm của Tô Thanh, Valerie quay đầu lại hỏi.

Ánh mắt Tô Thanh chạm vào Valerie, hắn cũng không giấu giếm,

trực tiếp bổ sung lời nói: "Tôi nói là, thật không ngờ tiểu thư Valerie lại ưu tú như vậy.

Không chỉ tướng mạo ngọt ngào, thân tư trác tuyệt, ngay cả tâm địa bên trong cũng đặc biệt thiện lương." "Ha ha, cậu thật biết đùa." Nghe vậy, Valerie bật cười.

Sau khi cười khẽ, cô nghiêm túc phản bác: "Sau này đừng nói những lời như vậy nữa, tuy rằng lời khen quả thực dễ nghe, nhưng tổng cảm giác như giả dối ấy." Valerie nũng nịu nói.

Tâm thái cũng hoàn toàn bình tĩnh lại, có thể nghiêm túc giao lưu với Tô Thanh. "Hả?

Ý của cô là cô không xinh đẹp, không thiện lương sao?

Nếu thật sự như vậy thì tôi phải phòng bị cẩn thận rồi.

Tôi không thể để một kẻ trộm (thief), hoặc kẻ xấu đi vào cửa hàng của tôi, dù kẻ xấu đó có xinh đẹp cũng không được." Đối với Valerie, Tô Thanh lại không nghiêm túc trả lời mà lộ ra ánh mắt cổ quái.

Giọng điệu cũng trở nên hài hước, nghe có sức hút khiến người ta ôm bụng cười.

Thực tế hiệu quả Tô Thanh muốn cũng đã đạt được.

Valerie và Serena thực sự bị Tô Thanh chọc cười, thi nhau cười ha hả.

Trong lúc nói chuyện, hành động của Salamence không hề bị trở ngại, lúc này đã hoàn thành hạ cánh trong lúc ba người giao lưu.

Cánh khẽ vỗ xua tan bụi bặm xung quanh.

Trong lúc đó Tô Thanh cũng nhìn lại mảnh đất mình nhảy xuống trước đó.

Nhìn cái hố sâu khoảng hai mét ở trung tâm, thật sự nhớ lại

chuyện này, Tô Thanh cũng có chút khâm phục chính mình.

Lúc đó thật sự to gan, từ nơi cao như vậy, phối hợp với tốc độ nhanh như thế mà cũng dám nhảy xuống, đúng là có chút cảm giác liều lĩnh.

Nhưng dù thế, Tô Thanh cũng sẽ không hối hận.

Cho dù cho hắn cơ hội chọn lại, hắn vẫn sẽ làm như vậy.

Bởi vì lúc đó không ai trực tiếp quan sát, nên cũng sẽ không ai coi hắn là quái vật rồi bắt đi cắt lát nghiên cứu...

Tóm lại là rất kích thích. "Gào ~!

Lão đại, tới nơi rồi." Khẽ rống một tiếng, Salamence nằm rạp xuống đất. "Được rồi, tới nơi rồi, chúng ta cũng xuống thôi." "Meow, được rồi lão đại!" Nói xong Meowth nhanh chóng nhảy xuống.

Nó vui vẻ cầm Pokédex trong tay rồi chạy trước vào trong tiệm.

Nhìn dáng vẻ đó chắc là đi khoe với Musashi, không chừng tên này còn trực tiếp đi gõ cửa phòng Kojiro, đánh thức Kojiro đang trong mộng đẹp.

Thấy tình hình này Tô Thanh không khỏi cảm thấy một nỗi bi thương nhàn nhạt thay cho Kojiro, ít nhất nhìn trạng thái này của Meowth, ban ngày hôm nay Kojiro chắc chắn ngủ không ngon.

Meowth không đi gọi thì cũng sẽ tạo ra một đống động tĩnh khiến Kojiro mất ngủ.

Chương 257

Còn về phần Tô Thanh, hắn không chạy nhanh vào tiệm như Meowth.

Sau khi nhảy xuống đất, hắn xoay người nhẹ nhàng đưa hai tay ra, mỗi bên nắm lấy tay một người đẹp, giúp họ tiếp đất vững vàng từ lưng Salamence. "Hi hi, cảm ơn anh Tô Thanh!" Ngọt ngào cười với Tô Thanh, Serena trông vô cùng đáng yêu. "Ừ, không có gì." Giơ tay ôn nhu vuốt trán Serena.

Xoay người, Tô Thanh lấy Pokeball của Salamence ra, cũng không so đo "sai lầm" trước đó của nó nữa, trực tiếp thu hồi lại.

Sau đó ba người cùng nhau bước về phía cửa hàng.

Trong lúc đó, Valerie cũng tình không tự chủ vươn vai một cái, hồi tưởng lại những gì vừa diễn ra. .....

Hoàng hôn buông xuống.

Ánh nắng xuyên qua tấm rèm kính xanh lam tinh xảo, chiếu rọi phong cảnh bên dưới trông thật ưu mỹ.

Trong buổi chiều tĩnh lặng như vậy, Tô Thanh đương nhiên cũng không nhàn rỗi.

Hắn đang cùng Valerie tiến hành đối chiến. "Umbreon, Cắn Nát (Crunch)!" "Audino, Tiếng Nói Mê Hoặc (Disarming Voice), tiếp đó là Tát Liên Hoàn (Double Slap)!" Vút vút vút!

Cùng với hai tiếng hô vang lên, Pokémon trong sân cũng hành động.

Umbreon Dị Sắc của Tô Thanh cực nhanh.

Lời vừa dứt, Umbreon đã với tốc độ cực nhanh lao đến bên cạnh Audino, sau đó vồ tới.

Trương cái miệng lớn đầy máu tanh phối hợp với sức mạnh hắc ám, một cú cắn nát đối phương.

Không cho Audino cơ hội phản kích.

Tiếng Nói Mê Hoặc mới chỉ vừa truyền ra từ miệng, đã hoàn toàn vì tiêu hao thể lực trong chiến đấu dài hơi mà tan biến vào vô hình. "Haizz!

Lại thất bại rồi.

Tôi và Audino phối hợp dường như vẫn luôn có vấn đề." Lại một lần nữa bại dưới tay Tô Thanh, Valerie tỏ ra có chút thất vọng. "Không cần quá so đo vấn đề này, làm rất tốt rồi, đã rất giỏi rồi, Valerie." Trái ngược với vẻ thất vọng của Valerie, Tô Thanh lại nhìn rất thoáng.

Serena bên cạnh sau khi xem xong cảnh đối chiến, vừa cảm thấy thất vọng thay cho Valerie, trong mắt cũng tràn đầy nụ cười từ tận đáy lòng.

Cô dần đứng dậy khỏi ghế, thu hút sự chú ý của hai người, sau đó chủ động khai đạo cho Valerie đang có chút thất vọng. "Được rồi, chị Valerie.

Hay là thế này đi, hai chúng ta đấu một trận.

Vừa hay có thể so tài kỹ năng biểu diễn, em cũng có thể hư tâm học tập chị.

Còn về thực lực, anh Tô Thanh là tồn tại có thể trực tiếp nghiền ép Quán quân Steven, so với anh ấy chẳng phải tự tìm mất vui sao?" Serena cười xấu xa nói. "Ồ, vậy sao?

Nếu nói như vậy, anh sẽ rất không thoải mái đấy.

Không sợ anh sẽ hung hăng nhắm vào em sao?

Serena." "Hừ hừ, đánh thắng em rồi hẵng nói.

Thi đấu không so tuổi tác đâu nhé." Serena chớp chớp đôi mắt to tròn cười ranh mãnh.

Lời này vừa thốt ra, lập tức kích thích Valerie ở đối diện. "Serena!!!" “Haha, sân đấu giao cho hai người đó.” Tô Thanh mỉm cười, sau đó trực tiếp rút lui khỏi trận đấu, đứng sang một bên thưởng thức màn đối quyết giữa Valerie và Serena.

Thực tế, việc Serena dám to gan thách đấu như vậy cũng là có nguyên nhân.

Alola Ninetales (Cáo Chín Đuôi vùng Alola) Dị Sắc của cô sau khi được Tô Thanh chỉ điểm, trạng thái quả thực vô cùng dũng mãnh, ẩn ẩn đã chạm đến ngưỡng cửa cấp Chuẩn Quán Quân.

Một con Pokémon như vậy thả vào giải đấu lớn cũng đủ sức "loạn sát", cho nên hầu như không tốn quá nhiều sức lực, nó liền trực tiếp giúp Serena chiến thắng Valerie.

Trong trận đấu, Valerie đã tung ra Pokémon chủ lực, nhưng rốt cuộc vẫn không địch lại được Alola Ninetales, đành bại trận.

Thời gian trôi qua thật nhanh.

Kết thúc trận chiến cuối cùng, Serena cũng thu hoạch được một chiêu thức mới khá thú vị.

Loại kỹ năng này có chút tương tự như Xoáy Nước (Whirlpool), kết hợp với Tia Băng (Ice Beam), lại thêm Chùm Tia Bọt Nước (Bubble Beam) mới tổ hợp thành chiêu thức mới.

Khi chuyển động trong không khí, các khối băng hội tụ thành một

chỉnh thể rồi dần dần vỡ vụn ra, biến thành quần thể băng khối lớn nhỏ, rơi vào trạng thái xoay tròn.

Dưới ánh nắng chiếu rọi, những khối băng hình lăng trụ linh tinh sẽ chiết xạ ra huyễn quang ngũ sắc, nhìn qua vô cùng bắt mắt.

Chỉ cần thêm một thời gian làm quen, chắc chắn nó sẽ trở thành thủ đoạn không tồi trong tay Serena.

"Phong cảnh thật đẹp!" Hoàng hôn buông xuống.

Vì khách nhân đã vơi bớt, Tô Thanh đi ra bên ngoài, ngồi trên cây cầu thủy tinh màu đỏ.

Bờ vai hắn dựa vào tường, ánh mắt nhìn thẳng vào vầng thái dương đỏ rực sắp lặn.

Thế nhưng người mở miệng nói chuyện lại không phải là Tô Thanh đang dựa vào tường, mà là một người khác.

Đầu hắn hơi chuyển động, tầm mắt trực tiếp nghênh đón người mới đến.

Đập vào mắt là một đôi chân dài miên man, nhưng Tô Thanh lại không nhìn thấy lớp tất đen (stocking) quen thuộc.

Ngược lại, mắt trần trực tiếp nhìn thấy một mảng trắng lóa, dưới sự phản xạ của ánh nắng càng thêm chói mắt.

Biểu tình trên mặt hắn cũng trong nháy mắt xuất hiện chút ít ngoại ý.

Hơi di chuyển tầm mắt lên trên, nhìn thấy Valerie đang mặc bộ đồ bơi, bày ra thân tư yểu điệu, Tô Thanh cũng không khỏi bị cô làm cho kinh ngạc.

Trong lòng thầm than một tiếng quả nhiên không hổ là xuất thân người mẫu, xác thực đủ để làm người ta kinh diễm.

Trong lúc hắn còn đang âm thầm tặc lưỡi, Tô Thanh cũng không chú ý tới những biểu hiện này của mình đã hoàn toàn bại lộ trong mắt Serena, nhưng hắn vẫn không tự biết.

"Hì hì, thấy chưa, em đã nói mà, đại sắc lang khẳng định sẽ nhìn.

Thế nào, em nói không sai chứ, chị Valerie." Cười xấu xa chạy tới, Serena tâm tư thuần khiết cũng không hề che giấu cho Tô Thanh, ngược lại trực tiếp vạch trần hành vi của hắn, làm cho Tô Thanh tại hiện trường xấu hổ sờ sờ mũi.

Nương theo thanh âm tinh nghịch của Serena vang lên bên tai Tô Thanh và Valerie, thân ảnh nhỏ nhắn của cô nàng cũng đã tới nơi.

Trong lúc Valerie chưa kịp phản ứng, cô bé đã trực tiếp đi tới sau lưng, đặt hai tay lên vai Valerie.

Toàn bộ quá trình rất tự nhiên, không hề có cảm giác xa lạ.

Mọi người thân thiết với nhau, ngược lại có chút giống như chị em lâu năm.

"Quan hệ giữa hai người tiến triển cũng nhanh thật đấy." Nhìn thoáng qua Serena và Valerie đang thân thiết, Tô Thanh cũng không hàm hồ, trực tiếp dùng cách chuyển chủ đề để trêu chọc hai cô gái.

"Hứ, bớt đi.

Anh Tô Thanh, muốn đổi chủ đề à, không dễ vậy đâu?" Serena hiển nhiên vô cùng hiểu rõ Tô Thanh.

Hắn vừa mở miệng, cô nàng đã nhìn thấu ý đồ thật sự, khiến Tô Thanh rơi vào xấu hổ chỉ biết cười trừ.

"Ha ha ha..." Nhìn thấy Tô Thanh lộ ra nụ cười gượng gạo, chịu ảnh hưởng từ Serena, Valerie cũng phát ra tiếng cười từ tận đáy lòng.

Sau đó, qua một hồi hỏi han, Tô Thanh cũng biết được chân tướng

sự việc.

Nguyên lai là vì thời tiết quá nóng, cộng thêm buổi chiều không có khách, hai người đều thay đồ bơi, muốn xuống hồ nước thư giãn một chút.

"Ùm một tiếng!" Đôi chân dài trắng nõn không tì vết hơi cong lên, ngay sau đó Tô Thanh liền chú ý tới thân ảnh xinh đẹp của Valerie lao thẳng xuống như một nàng tiên cá, chìm vào mặt hồ nước lấp lánh ánh bạc.

Toàn bộ quá trình dưới ánh tà dương chiếu rọi có vẻ dị thường thánh khiết.

Trong mắt Tô Thanh càng giống như thước phim quay chậm, hình ảnh cực kỳ thần kỳ, mang theo một cỗ mị lực biệt trí.

Ngoi lên mặt nước, Valerie tự nhiên vuốt vuốt mái tóc.

Động tác giơ tay nhấc chân càng tận tình bày ra vẻ đẹp của người phụ nữ trưởng thành.

"Hi hi, động lòng rồi chứ gì?!" Tinh nghịch nhìn thoáng qua Tô Thanh đang ở gần trong gang tấc, Serena cũng không giống như Valerie trực tiếp nhảy xuống nước, ngược lại ngồi xổm bên cạnh Tô Thanh, sau đó cười hì hì ghé vào tai hắn trêu chọc một câu.

Trong lúc nhất thời, bị Serena trêu chọc, Tô Thanh cũng ngẩn người tại chỗ.

Nhưng theo thời gian trôi qua, sau khi phản ứng lại, Tô Thanh cũng không định buông tha cho Serena.

Ngay lập tức, hắn liếc nhìn Serena đang ăn mặc mát mẻ với ánh mắt đầy thâm ý.

Cô nhóc này, không phải là dê vào miệng cọp sao?

Cười xấu xa nhìn Serena, bàn tay Tô Thanh lập tức nâng lên.

Đối mặt với Serena quá mức quen thuộc, Tô Thanh căn bản không có nương tay, nhân lúc cô bé chưa kịp phản ứng, hắn trực tiếp đẩy mạnh một cái, toàn lực phát động, đẩy cô nàng rơi xuống hồ nước.

"Á!!!" Một tiếng hét chói tai từ miệng Serena truyền ra.

Ngay sau đó lại có một tiếng rơi xuống nước vang lên, Serena rơi thẳng vào trong hồ, đồng thời từ phía dưới mặt hồ không ngừng truyền ra tiếng cổ họng sặc nước.

Phụp!

Chương 258

Thân thể mạnh mẽ vùng vẫy khỏi mặt nước, Serena hiện tại bộ dáng vô cùng chật vật.

Có thể nói hai chữ "ướt sũng" khắc sâu lên trán.

Mái tóc vàng óng dính chặt vào cơ thể, bộ đồ bơi đơn điệu kia dưới sự va chạm của hồ nước càng bị xô lệch đi ít nhiều.

“Tô Thanh, cái tên khốn này!!” Tức giận vươn hai tay vùng vẫy nổi lên mặt nước, Serena trực tiếp mắng yêu Tô Thanh.

“Hòa nhau rồi nhé~” Nghe vậy, Tô Thanh lại không nhanh không chậm thốt ra bốn chữ.

Điều này làm cho Serena lập tức cảm thấy mình nợ Tô Thanh một món nợ, trên khuôn mặt kiều diễm lập tức hiện lên một vẻ tức tối.

“Đáng ghét!!!” Trừng lớn hai mắt, hai chiếc răng khểnh nghiến lại, Serena cứ thế hung hăng nhìn chằm chằm Tô Thanh.

Một lát sau.

Khi Tô Thanh tưởng rằng Serena sẽ bị lời nói của mình trấn nhiếp, thì Serena trong hồ nước bỗng nhiên lặn xuống.

Trước mắt chỉ thấy lóe lên một cái, cô bé liền chìm vào mặt hồ, sau đó biến mất không thấy.

“Làm gì thế?

Serena!” Lo lắng nhìn thoáng qua nơi Serena vừa chìm xuống, Tô Thanh có chút nghi hoặc nói.

Nhưng lo lắng thì lo lắng, do ánh tà dương khúc xạ, mặt hồ vốn dĩ trong veo hiện tại lại tán phát ra sắc trạch màu vàng cam kiều diễm,

ngăn cách tầm mắt dò xét của Tô Thanh.

Serena thật sự lặn sâu xuống hay đang trốn ở đâu, Tô Thanh thật sự không nhìn thấy đáy.

“Em đi đâu rồi, Serena?!” Đồng dạng, Valerie đang ở trong hồ lúc này cũng có chút hoảng loạn, lớn tiếng hô hoán Serena.

Trong nước cũng không thể tùy tiện đùa giỡn được.

Lại thêm Serena vốn là một đứa trẻ (trong mắt Valerie), nên cô thật sự lo lắng không hề khách sáo.

Ùng ục ục!

Trong lúc hai người nhìn quanh tìm kiếm tung tích Serena, Tô Thanh đang ngồi trên cầu thủy tinh đỏ bỗng nhiên cảm giác được hai chân mình tựa hồ bị thứ gì đó ôm lấy.

Lành lạnh, trơn trượt, truyền đến một cỗ xúc cảm ôn nhuận.

Đồng thời theo đó là một cỗ đại lực kéo xuống, muốn trực tiếp kéo Tô Thanh rơi vào hồ nước.

“Ưm!” Với sự tinh minh của Tô Thanh, sao có thể không biết là ai đang chạm vào.

Vì để tránh làm Serena bị thương, Tô Thanh cũng đành phải thuận theo lực kéo của đối phương, rơi xuống mặt hồ.

Mặc cho nước hồ băng lãnh làm ướt đẫm y phục.

Kỳ thật quyền chủ động hoàn toàn nằm trong tay Serena, để tránh làm cô bé bị thương, Tô Thanh chỉ có thể đi theo hành động của đối phương.

Nhưng khi hai người cùng ở trong hồ, tình huống lại có sự khác biệt rất lớn.

Vào trong nước, không gian hoạt động của Tô Thanh và Serena trở nên rộng hơn.

Tô Thanh trực tiếp phản khách vi chủ, chiếm cứ quyền chủ động.

Hắn vươn tay cù lét Serena, khiến cô bé ho nhẹ một tiếng, uống phải không ít nước hồ.

Như thế, Tô Thanh cũng thực sự chọc giận con sư tử nhỏ Serena.

Tức giận trừng mắt, cô nàng liền trực tiếp lao về phía Tô Thanh, tựa hồ muốn há miệng cắn hắn một cái.

Kết quả trong tình hình này lại chịu thiệt thòi, vừa há miệng thì nước hồ liền thừa cơ tràn vào, lại làm cho Serena nuốt thêm mấy ngụm nước.

Trong lúc đó Tô Thanh tự nhiên cũng không thiếu phản kích.

Ba lần bảy lượt làm cho Serena trong nước có chút khó chịu đựng, liên tiếp nếm mùi đau khổ, uống nước đến no bụng.

"Đáng ghét!!" Trong lòng âm thầm cắn răng.

Bị Tô Thanh làm cho chật vật như vậy, Serena sao có thể cam tâm.

Không kìm được, trong tình huống lòng đầy không cam lòng, cô nàng liền nộ trừng hai mắt, nghiến răng nghiến lợi lao tới tấn công (tackle) Tô Thanh lần nữa.

Với tốc độ cực nhanh, cô treo người lên thân thể Tô Thanh.

Dưới sự vây xem của một đám Pokémon hệ Nước, hai người cận chiến vặn vẹo cùng một chỗ.

Khụ khụ, nói là vặn vẹo, kỳ thật là đơn phương làm nũng.

Dựa vào hai chân, Serena kẹp chặt lấy hông Tô Thanh, giống như một cái mặt dây chuyền chạy bằng điện, tự động móc ra nắm đấm

nhỏ nện vào ngực Tô Thanh.

Còn Tô Thanh thì cần chưởng khống phương hướng bơi lội, tránh cho hai người thật sự chìm xuống đáy hồ. ...

Rốt cuộc, thời gian trôi qua ước chừng hai ba phút.

Biểu tình của Serena lúc này cũng có chuyển biến cực lớn, làn da trắng nõn trên mặt trong tình trạng thiếu oxy trực tiếp đỏ bừng.

Trong ánh mắt cũng xuất hiện chút ít khủng hoảng.

"Tô Thanh!!" Mím chặt môi, cảm giác không thể hô hấp.

Oxy trong cơ thể sắp cạn kiệt, thậm chí sắp ngạt thở, mất đi ý thức hôn mê trong nháy mắt, Serena rốt cuộc vứt bỏ cử động làm nũng, quay về chính sự.

Cô hoảng hốt vươn hai tay, túm lấy bả vai Tô Thanh, ra hiệu mau chóng mang cô trồi lên mặt nước, trong lòng tràn đầy lo lắng.

Trong tình huống cực độ thiếu oxy, mọi suy nghĩ trong đầu đều bị bản năng cầu sinh chiếm cứ.

Nhưng mà, Tô Thanh lại không nhìn ra Serena có tiền triệu thiếu oxy.

Hắn tưởng Serena cảm thấy hắn không phản ứng lại những cú đấm nhỏ kia nên thấy nhàm chán, mới vươn tay túm lấy vai hắn để lắc lư thân thể.

Cho rằng Serena đang muốn trêu chọc, nên Tô Thanh dứt khoát không để ý tới cô nàng.

Ngược lại, nổi lên tâm tư trêu chọc Valerie, hắn cười xấu xa vươn hai tay điều khiển dòng nước, lao về phía trước.

Ở nơi đó có một đôi chân dài đang không ngừng đong đưa tạo ra sóng nước.

Valerie đang ở trên mặt hồ, mờ mịt nhìn quanh, không tự chủ được đong đưa chân, tạo ra những gợn sóng dẫn người nhập thắng, khiến Tô Thanh không kìm được muốn vươn tay nhéo làn da trơn mịn của đối phương một cái.

“Ưm ưm ưm ~!” Bởi vì ngạt thở, hai mắt Serena trừng lớn.

Lúc này cô cũng nhìn ra ý định của Tô Thanh, hiểu được Tô Thanh căn bản không để ý đến chuyện cô bị thiếu oxy, cho nên sự lo âu trong lòng càng thêm nồng đậm.

Trong lúc nhất thời, dưới tình huống tâm tình cực độ khẩn trương, đầu óc Serena như rơi vào trong cơn bão, tất cả linh cảm và phương pháp tự cứu đều hóa thành những tia sáng lóe lên.

Tư duy không ngừng vận chuyển, nhìn Tô Thanh gần trong gang tấc, cùng với mặt hồ nhìn qua có vẻ hơi xa vời.

Cuối cùng, cắn răng một cái, Serena trực tiếp đưa ra một quyết định to lớn mật.

Mang theo gò má đỏ bừng, "chụt" một tiếng, cô cùng Tô Thanh có một sự va chạm kết kết thật thật.

“Ưm ~!” Bị Serena đột nhiên tập kích, Tô Thanh cũng ngẩn người tại chỗ.

Hai tay không tự chủ được dừng lại, dần dần chìm xuống, thân hình cũng không tiếp tục lao về phía trước.

Một cảm giác đặc biệt khiến Tô Thanh không kìm được hơi hé môi.

Ngay sau đó liền cảm nhận được một cỗ hấp lực cường đại, không khí trong cơ thể bị Serena lược đoạt đi.

Trong quá trình này, tâm thần của Tô Thanh có thể nói là chịu sự

đả kích cực lớn.

Được cứu trợ, Serena nhìn Tô Thanh đang ngốc trệ, biểu tình mộc nạp, cũng ngẩn người tại chỗ.

"Làm sao bây giờ?!" Trong đầu Serena lập tức hiện lên bóng dáng xinh đẹp của Cynthia.

Áp lực cực lớn chợt ập xuống. ...

Một lát sau.

Dưới sự lo lắng của Valerie, hai người rốt cuộc cũng trồi lên mặt nước, há miệng thở dốc.

Lên tới mặt hồ, có thể tự do hô hấp, Serena cũng lấy lại được quyền chủ động.

Sát giác thấy Valerie đang nhìn lén bên cạnh, dưới sự thẹn thùng, Serena lập tức đạp hai chân, mặt đỏ bừng tách khỏi Tô Thanh.

"Hóa ra là nha đầu này phổi tích khí kém vậy sao?" Đến lúc này, sau khi tách khỏi Serena, Tô Thanh mới hiểu được chân tướng dưới nước, không khỏi âm thầm cảm thán một tiếng.

Tầm mắt rơi vào khuôn mặt đỏ bừng của Serena, khóe miệng không kìm được hơi nhếch lên.

Nhìn biểu tình kiều thẹn của đối phương, nếu không đoán sai thì trước đó Serena hẳn là chưa từng có động tác thân mật với bất kỳ nam giới nào, cho nên lần này Tô Thanh hẳn là đã trực tiếp lấy đi nụ hôn đầu của cô bé.

"Cuối cùng cũng đi ra, làm chị lo muốn chết, không sao chứ Serena?

Lần sau ngàn vạn lần đừng lỗ mãng như vậy." Tận mắt thấy hai người xuất hiện, Valerie cũng chủ động vươn hai tay, bơi tới gần

Serena.

Nhìn thấy sắc mặt đỏ bừng của Serena, sự lo lắng trên mặt Valerie càng thêm nồng đậm, không khỏi chủ động vươn tay sờ trán cô bé.

“Á!” Trán bị tập kích, Serena hơi ngẩn ra.

Một lát sau, nhìn phản ứng của Valerie, cô bé cũng hiểu được nguyên nhân thật sự, sợ hãi vỗ vỗ ngực.

“Không sao, không sao.

Nhìn khuôn mặt đỏ bừng của em, chị còn tưởng em bị cảm lạnh đấy chứ.

Chương 259

Không có vấn đề gì là tốt rồi.” “....., vâng ạ.” Vốn dĩ Serena định nói gì đó, nhưng nghe lời Valerie, lại cảm giác được ánh mắt chăm chú của Tô Thanh và ý vị thâm trường trong đó, Serena xấu hổ đến mức triệt để không nói nên lời, trực tiếp ngụp đầu xuống nước.

“Không được, Serena.

Không thể loạn, phải bình tĩnh!” Trong hồ nước, Serena tự mình khuyên giải.

“Này này, Serena, em lại làm gì thế?” Vô ngữ liếc nhìn Serena lại chui xuống nước, lần này Valerie dứt khoát cũng không xem kịch vui nữa.

Cô lo lắng cùng lặn xuống nước, sau đó nhìn thấy một màn dưới nước.

Chú ý tới Serena đang nhắm mắt lắc đầu điên cuồng, cảm giác như đang trốn tránh điều gì đó.

Không kìm được, dưới sự chi phối của nội tâm, Valerie trực tiếp chủ động bơi tới, vươn đôi chân dài trắng nõn đong đưa dưới nước, lao thẳng về phía Tô Thanh.

Không bao lâu liền tới bên cạnh hắn, một cái không cẩn thận càng trực tiếp đâm vào lồng ngực Tô Thanh.

“Khụ khụ, ...” Xấu hổ nhìn Valerie gần trong gang tấc, Tô Thanh có chút khó hiểu.

“Ách, đừng để ý cái này.” Cảm nhận được cơ bắp rắn chắc, chưa từng trải qua chuyện như vậy, Valerie cũng khó tránh khỏi lộ ra một tia kiều thẹn.

Ánh mắt nhìn sang chỗ khác, không dám nhìn thẳng Tô Thanh.

Nhưng Valerie vẫn không quên mục đích của mình, liền trực tiếp đỏ mặt chuyển chủ đề, hỏi ngược lại Tô Thanh: "Tô Thanh, hai người vừa nãy ở dưới nước làm cái gì?

Tại sao Serena lại xấu hổ như vậy?" Valerie nhíu mày nói.

Phải biết rằng trong mắt Valerie, quan hệ giữa Tô Thanh và Cynthia gần như ván đã đóng thuyền.

Cho nên đối với quan hệ ông chủ và trợ lý giữa Tô Thanh và Serena, Valerie không quá coi trọng.

Bởi vì cô biết với sự ưu tú của Serena, Tô Thanh tuyệt đối sẽ không nhịn được mà ra tay.

Như vậy sẽ rất phiền toái.

Nếu Cynthia nhìn thoáng thì tốt, nhưng nếu Cynthia không nhìn thoáng được thì sao?

Tô Thanh nhất định phải lựa chọn một trong hai.

Còn về kết quả lựa chọn... không cần hỏi, Valerie cơ bản cũng đoán được Tô Thanh chọn ai.

Cho nên mới có chút tâm lý bảo vệ con non giống như Diantha lúc trước.

Ngẩng đầu cẩn thận đánh giá Valerie một chút, Tô Thanh tận khả năng khống chế biểu tình trên mặt, bất động thanh sắc đáp lại Valerie: "Có làm gì đâu, không nói chuyện này nữa.

Mà cô chủ động tới gần tôi như vậy, chẳng lẽ không sợ tôi tập kích sao?!" Trong lúc nói, Tô Thanh càng trực tiếp nhướng mày với Valerie đang ở ngay trước mặt.

Ai ngờ, giọng nói Tô Thanh vừa dứt, Valerie trước mặt lại không

khỏi cảm thấy hai mắt tỏa sáng.

“Ồ?” Ngay sau đó thần sắc Valerie càng không tự chủ được toát ra một tia vũ mị.

Sau đó chủ động tới gần Tô Thanh trong sự kinh ngạc của hắn, ghé sát miệng vào tai Tô Thanh.

“Chuyện của Cynthia, chị không để ý đâu nha!

Nếu có thể theo đuổi được chị, chị thật sự không ngại làm nhỏ.

Thậm chí không nói cho Cynthia biết cũng được, chị có thể không cần danh phận.” “Hít ~!” Người phụ nữ này!!

Chậc chậc!

Có chút thú vị a.

Trong lúc nhất thời, bị lời nói của Valerie làm cho kinh ngạc, Tô Thanh hít ngược một hơi khí lạnh.

Ngay sau đó ánh mắt Tô Thanh cũng phát sinh chuyển biến, từ sự tùy hòa ban đầu dần lộ ra một tia tham lam.

“Haha, quả nhiên giống như chị nghĩ, đàn ông đều một đức hạnh như nhau.

Ăn trong bát, nhìn trong nồi.” Thu hết biểu hiện của Tô Thanh vào mắt, khóe mắt Valerie lập tức hiện lên một tia vui sướng.

Nhưng rất nhanh cô liền phản ứng lại, triệt để che giấu đi tia vui sướng đó, phát ra ngôn ngữ tê lợi, tràn đầy sự khinh thường.

Nhưng Tô Thanh lại không tức giận, bởi vì ánh mắt hắn đã sớm chú ý tới sự hưng phấn không tự chủ được lộ ra trong mắt Valerie.

Cho nên hắn biết Valerie đang khẩu thị tâm phi.

Đã hiểu rõ tâm lý đối phương, Tô Thanh liền biết Valerie đang làm

nũng với mình.

Trong lúc Tô Thanh nhìn thấu tâm lý thật sự của Valerie, thì Valerie vẫn tiếp tục thao thao bất tuyệt.

Dư quang liếc thấy Tô Thanh lộ ra vẻ suy tư, trong mắt Valerie liền lộ ra một tia giảo hoạt.

Ngón tay không tự giác vẽ vài vòng tròn trên ngực Tô Thanh, quấy nhiễu suy nghĩ của hắn, hoàn toàn hấp dẫn sự chú ý của hắn trở về.

"Được rồi, chị cũng không quá để ý đâu, hiểu không.

Cuối cùng có thành công hay không, phải xem em thế nào đã~!

Chị sẽ không nhường đâu." Nhẹ nhàng nói nhỏ bên tai Tô Thanh hoàn thành lời khiêu khích (taunt), ngay sau đó Tô Thanh liền cảm giác trên ngực xuất hiện một tia cảm giác mát lạnh.

Cùng lúc đó, cảm nhận được xúc cảm ấm áp, rắn chắc, tâm tình Valerie cũng có chút hoảng loạn.

Chân ngọc hơi cong, dưới sự bộc phát toàn lực, Valerie đã sớm chuẩn bị kỹ càng giống như mũi tên rời cung, chắp hai tay lại thành hình mũi tên, cười khẽ rồi cấp tốc rời khỏi Tô Thanh.

"A a, muốn chạy?" Đối mặt với Valerie đã khiêu khích xong liền muốn thong dong rút lui, Tô Thanh hiển nhiên không thể nào buông tha đối phương.

Hồi thần lại, Tô Thanh liền dùng tốc độ cực nhanh đuổi theo Valerie.

Hai người truy đuổi nhau đầy vui vẻ.

Tuy biết cuối cùng khẳng định sẽ bắt được Valerie, nhưng Tô Thanh cũng cố ý thả chậm tốc độ, muốn để cuộc so tài nhìn qua càng thêm thế quân lực địch một chút.

Nhưng Tô Thanh đã xem thường quyết tâm của Valerie.

Sau khi phát hiện Tô Thanh cố ý nhường, Valerie chạy phía trước cư nhiên cũng nảy sinh tâm tư nhường nhịn, tốc độ bơi rõ ràng giảm xuống so với trước.

Cứ như vậy một hồi, Tô Thanh mà không biết nên làm gì thì đúng là kẻ ngốc.

Nhưng dù vậy, Tô Thanh cũng cố ý nảy sinh tâm tư muốn trêu chọc đối phương.

Một người cố ý nhường, người kia cũng cố ý nhường, trò chơi truy đuổi của hai người dần dần biến thành xu thế phản truy đuổi.

Hành động này cũng làm cho Valerie vốn đang vui vẻ trong lòng bị chọc giận không nhẹ.

Biết không thể cứ trốn tránh hiện thực mãi, nếu không khẳng định sẽ bị Serena nhìn ra manh mối, sau khi chỉnh lý tâm thần, cô lại ngoi lên mặt nước.

Kết quả trên mặt nước, Serena nhìn thấy một màn khiến cô hơi mộng bức.

Bởi vì trong hồ đã sớm không còn thân ảnh của Tô Thanh và Valerie.

"Người đâu rồi?!" Thiên nhiên manh liếc nhìn mặt hồ, sau khi cẩn thận xác nhận lại ba lần, trong lòng Serena lập tức xuất hiện một tia khủng hoảng.

Nhưng rất nhanh, với sự thông minh của mình, Serena liền hiểu ra khả năng cao nhất là hai người đang ở dưới nước.

Quả nhiên!

Ngay khoảnh khắc Serena kiên nhẫn nhìn xuống nước lần nữa,

liền thấy Valerie bơi sang bên cạnh, và thấy Tô Thanh sắp đâm sầm vào mình!

"A!!

Đừng mà!!

Chị Valerie đáng ghét." Sở dĩ Serena nói như vậy đương nhiên là có nguyên nhân.

Bởi vì lúc Valerie bơi tới rõ ràng là có dự mưu, nên sớm đã giảm tốc độ khi sắp đến nơi, sau đó mạnh mẽ xoay người rời đi.

Còn Tô Thanh...

Bùm một tiếng!

Tô Thanh trực tiếp đâm sầm vào người Serena, húc cô bay ra xa.

"Phù phù!!" Eo thon bị Tô Thanh ôm lấy, Serena sau khi trải qua cú húc đầu tiên của Tô Thanh, trong miệng lại có thêm chút nước hồ.

Lúc này dưới sự bảo hộ của Tô Thanh trồi lên mặt nước, tự nhiên không thể tiếp tục ngậm lấy, liền há miệng phun ra.

Kết quả vì Tô Thanh đang giơ cao Serena, cô nàng lại trực tiếp phun vào mặt Tô Thanh, khiến hắn không khỏi trợn trắng mắt.

"Hi hi, cơ hội cho em đấy, kết quả không nắm bắt được." Trêu chọc nhìn thoáng qua Tô Thanh và Serena đâm vào nhau, Valerie lộ ra nụ cười giảo hoạt.

"Được rồi!" Nghe vậy, Tô Thanh cũng đành cười khổ bất đắc dĩ.

Vốn là vịt đã đun sôi, thế mà lại bay mất.

Cũng không nghĩ tới Valerie lại dùng chiêu này, dùng Serena để phân tán sự chú ý.

"Ơ, hai người đang nói gì thế?!" Bên cạnh, nghe cuộc đối thoại

giữa hai người, Serena ngược lại ngẩn ra.

“Khụ khụ, không có gì đâu Serena.

Cô Valerie vừa rồi đánh cược với anh, chỉ cần anh bắt được cô ấy, cô ấy sẽ tự mình làm một bữa cơm cho anh.” “Ồ, ra là vậy.

Thảo nào lại có vụ cá cược.” Được Tô Thanh nhắc nhở, Serena cũng hiểu vì sao hai người lại truy đuổi nhau, biết được trong khoảng thời gian lặn xuống nước kia, hai người đã đạt thành giao dịch gì đó.

“Oa, chị Valerie nấu cơm sao?

Em chưa từng được nếm thử, chị Valerie...” “Được rồi được rồi, Serena muốn ăn thì lát nữa chị làm cho.

Chương 260

Nhưng trận đấu lần này chị thắng rồi nhé, Tô Thanh.” Nhìn Serena lộ ra biểu tình "em thấy mà thương", Valerie tự nhiên cũng sẽ không cự tuyệt, đồng ý buổi tối sẽ tự mình xuống bếp.

Đồng thời cũng không quên nhắc nhở Tô Thanh, nấu cơm là nấu cơm, chuyện khác thì không thể nhập làm một.

Ước định giữa hai người đã có kết quả cuối cùng.

“Ừ, vậy bữa tối nhờ cả vào cô!” Định ra cơ điệu cho sự việc, ánh mắt Tô Thanh ẩn hối lộ ra một tia tiếc nuối, dư quang lặng lẽ liếc nhìn Valerie cách đó không xa.

Bữa trưa cuối cùng cũng mất rồi.

Bất quá cũng đúng, hồi thần lại, trạng thái của Tô Thanh lại khôi phục bình tĩnh.

Trên trời không có chuyện rớt xuống cái bánh bao.

Bình bạch vô cố thu hoạch được một mỹ nhân như vậy cũng không thực tế lắm.

Có Cynthia rồi, nhãn giới của Tô Thanh cũng cao lên.

Hoặc là, năng lực tiếp nhận của hắn đối với phương diện này cũng mạnh hơn.

Tương ứng, kết quả này tuy không tốt lắm nhưng cũng có thể chấp nhận. ...

“Tuyệt quá, chị Valerie.

Có thể ăn cơm chị nấu, vui quá đi!” Tay múa chân sáo bơi tới bên cạnh Valerie, Serena biểu hiện cực kỳ vui vẻ.

Ba người cùng lên bờ, trong lúc đó Tô Thanh tự nhiên cũng không thiếu việc đánh giá thân thể Valerie.

Ăn không được thì nhìn một chút cũng được chứ sao.

Nghiêm túc quan sát Valerie trong bộ đồ bơi liền thân, Tô Thanh cũng âm thầm tặc lưỡi.

Thân hình cô so với Cynthia cũng không kém bao nhiêu, do Valerie xuất thân người mẫu nên đôi chân có phần tinh tế hơn Cynthia, cảm quan thị giác càng thêm ưu lương.

Nếu là bình thường, Tô Thanh tự nhiên sẽ có chút cố kỵ, hoặc sẽ thu liễm một chút.

Nhưng sau khi nghe những lời nói của Valerie, Tô Thanh đối với tâm lý của cô đã sớm biết rõ, cho nên thái độ tương xử giữa hai người cũng phát sinh chuyển biến lớn.

Từ bình đạm và câu nệ chuyển thành đấu tranh trong tiềm thức, hỗ trợ khiêu khích lẫn nhau, đều đang chờ đợi đối phương bước ra bước đầu tiên kia.

Đi về cửa hàng, vì tò mò, Serena trực tiếp vây quanh Valerie, lộ ra biểu tình hoan thiên hỷ địa.

Còn Valerie tuy rằng đáp lại Serena, nhưng sự chú ý của cô đại đa số thời gian đều dừng lại trên người Tô Thanh. ...

Bên kia, có vết xe đổ của Valerie, Tô Thanh vốn định thu liễm một chút để giữ thể diện cho đối phương nay lại càng trắng trợn hơn.

Đã khiêu khích tôi, tôi đương nhiên phải thỏa mãn yêu cầu của cô.

Cho nên ánh mắt hai người lén lút va chạm không ít lần, không khí cũng dần trở nên giương cung bạt kiếm.

Tin tưởng nếu không có Serena làm kỳ đà cản mũi, giữa hai người

khẳng định sẽ xảy ra một trận đại chiến, tránh cũng không thể tránh.

Đêm xuống.

Vốn dĩ sau khi ăn cơm tối do Valerie nấu, Tô Thanh định đi tìm Cynthia.

Nhưng không biết vì sao, Cynthia bỗng nhiên gọi điện thoại tới, nói hôm nay phải đến Tổng bộ Liên minh, không cần qua nữa.

Bất đắc dĩ, vợ cả không ở nhà, Tô Thanh tự nhiên không thể đi.

Còn về Liên minh Sinnoh, lại càng không cần nghĩ, Cynthia tuy ở đó nhưng bà Carolina (bà nội Cynthia) cũng ở đó, không thể hoàn toàn coi nhẹ được.

Cho nên Tô Thanh vốn định đi tìm Cynthia để trút bầu tâm sự (và dục hỏa) tích tụ ban ngày, đành phải nín nhịn trở về.

Thời gian vùn vụt trôi!

Khi đêm đen buông xuống, thời gian vượt qua 0 giờ, khoảnh khắc rạng sáng, hành lang trong cửa hàng bỗng nhiên vang lên tiếng bước chân.

Nghe thấy thanh âm xuất hiện, Tô Thanh đang nhắm mắt trong phòng cũng tỉnh lại, trong lòng không khỏi sinh ra một trận tò mò.

Cạch!

Cửa phòng mở ra, ngay sau đó Tô Thanh híp mắt, kinh ngạc nhìn thấy một đạo thân ảnh lén lút mò vào, sau đó cẩn thận từng li từng tí đóng cửa phòng lại.

Xoay người, ánh mắt đối phương hơi rũ xuống, rơi vào trên người Tô Thanh.

Bởi vì Tô Thanh chủ động nhắm mắt, đối phương cũng tưởng hắn đã ngủ.

Cho nên sau khi quan sát căn phòng một chút, hành động của người nọ liền không còn cẩn thận nữa, cư nhiên trực tiếp thô bạo lao về phía Tô Thanh, đè hắn ở dưới thân.

"Ưm ~!" Trong lúc nhất thời, miệng bị chặn lại, Tô Thanh trực tiếp trừng lớn đôi mắt.

Một đêm không nói chuyện.

Khi ánh nắng ngày hôm sau chiếu rọi qua mặt hồ phía trên xuống, Tô Thanh đã mở mắt.

Đầu hơi chuyển động, tầm mắt không tự chủ được nhìn sang bên cạnh, thấy cô gái đang cười hì hì trừng mắt nhìn mình.

"Tỉnh rồi à?" Nhìn Tô Thanh tỉnh lại, trải qua sự lột xác ngày hôm qua, trên người Valerie tràn đầy mị lực của phụ nữ trưởng thành, nhiều thêm một cỗ vận vị đặc thù.

Trong lúc hỏi thăm, ngón tay ngọc ngà trắng nõn của cô trực tiếp bám vào lồng ngực Tô Thanh, nghịch ngợm vẽ vòng tròn, làm cho lòng Tô Thanh ngứa ngáy.

"Người phụ nữ này, tỉnh lúc nào thế?!" Hơi liếc nhìn Valerie, ngay sau đó Tô Thanh liền thu hồi tầm mắt, dung mạo có chút lãnh đạm.

"Hửm?

Làm ơn đi, tối hôm qua em đã giao hết cho anh, không thể đối với em ôn nhu một chút sao?!" Di chuyển ngón tay lên tai Tô Thanh, nhéo nhéo lỗ tai hắn, Valerie có chút không vui u oán nói.

Nghe vậy, Tô Thanh lập tức ghé mắt nhìn cô.

"Muốn tôi đối với cô ôn nhu sao?

Vậy tại sao không dùng thủ đoạn chính quy để ở bên tôi hả.

Cư nhiên lại dám đánh lén (sucker punch), theo tôi thấy thì đừng

mong tôi ôn nhu.” Đang nói, bàn tay Tô Thanh cũng đã tới nơi. "Bốp" một tiếng!

Trong phòng vang lên một tiếng động nhỏ.

“!!” Phía sau bị Tô Thanh tập kích, khuôn mặt tinh xảo của Valerie lập tức leo lên một mảng ửng hồng.

Cảm giác được Tô Thanh đang nhìn chăm chú, không kịp kêu đau, Valerie trực tiếp vươn tay kéo chăn bên cạnh, bĩu môi đầy oán giận, hừ lạnh một tiếng!

“Nhưng mà... người ta rất thích nha ~!” Ngoài dự đoán, sau tiếng hừ lạnh, biểu tình trên mặt Valerie lại thay đổi hẳn vẻ u oán trước đó, một lần nữa treo lên vẻ hưng phấn, nũng nịu nói.

Thấy thế Tô Thanh trong lòng hiểu rõ.

Sớm từ tối qua hắn đã cảm nhận được tính cách Valerie có chút không giống người thường, kết quả xem ra là thật.

Đến hiện tại, Tô Thanh có thể thấy rõ ràng Valerie còn hưng phấn hơn vừa rồi.

Tên này chẳng lẽ có khuynh hướng khổ dâm (M)?

Tô Thanh âm thầm nghĩ.

“Đúng rồi.” Thấy Tô Thanh lộ ra vẻ suy tư, sau khi làm nũng, trên mặt Valerie lại treo lên biểu tình bát quái nồng đậm.

Biểu tình phong phú như vậy tự nhiên hấp dẫn sự chú ý của Tô Thanh.

“Hả?” Tô Thanh hỏi.

Lời này vừa thốt ra, hai mắt Valerie càng thêm sáng lên, quả quyết mở miệng: “Ông xã, chúng ta đều đã như vậy rồi.

Vậy anh có phải nên nói cho em biết chuyện giữa anh và Quán quân Cynthia không?" Nhướng mày, Valerie cổ linh tinh quái lộ ra nụ cười xấu xa.

Sau đó trên khuôn mặt trắng nõn ôn nhuận kia càng lộ ra vẻ tò mò nồng đậm.

Hai mắt to tròn không ngừng chớp chớp, chờ mong nhìn Tô Thanh.

"Phát triển đến bước nào rồi?" "Ách, chẳng lẽ mục đích thật sự của em chỉ là để hóng hớt thôi sao?" Vô ngữ liếc nhìn Valerie đang bát quái bên cạnh, Tô Thanh có chút vô lực oán thầm.

"Đáng ghét ~, làm gì có chuyện vì hóng hớt mà có thể làm đến mức này giống em chứ.

Anh cũng quá không coi em là người rồi." Valerie u oán nói, biểu tình trên mặt viết đầy sự ủy khuất, môi chu lên, quả thực manh muốn hộc máu, khiến Tô Thanh nhìn mà tâm thần rung động.

"Mau nói cho em biết đi!" Huy vũ nắm tay nhỏ, Valerie cảnh cáo.

Một màn này tự nhiên làm cho Tô Thanh trong lòng hô to "không đỡ nổi". ...

"Được rồi được rồi." Chỉnh lý lại tâm thần, trên mặt nhiều thêm một tia nghiêm túc, Tô Thanh cũng không định giấu diếm Valerie chuyện này.

Dù sao trải qua nghiệm chứng ngày hôm qua, Valerie vẫn còn nguyên vẹn, cho nên chung quy cũng phải ở chung lâu dài, đã không phải chuyện mua bán một lần thì đương nhiên phải cho cô biết những thứ cần biết.

Dư quang liếc nhìn Valerie đang chớp chớp đôi mắt to tròn tràn đầy tò mò, Tô Thanh đành bất đắc dĩ lắc đầu, hắng giọng một cái.

“Đã muốn biết thì anh nói cho em.” “Mau, mau.” Nghe vậy, hai mắt Valerie không khỏi sáng lên, biểu tình trên mặt sớm đã bị hưng phấn thay thế.

Đối với quan hệ giữa Tô Thanh và Cynthia, Valerie đã sớm chờ mong từ lâu, nếu có thể thì đương nhiên phải ăn quả dưa đầu tiên này.

...

Chương 261

Dần dần, dưới sự chú ý của Valerie, Tô Thanh cũng không qua loa tắc trách, đem những chuyện nên nói và đã xảy ra kể hết cho Valerie.

Biến tướng cũng tương đương với việc Tô Thanh trực tiếp ở trước mặt Valerie nhận định thân phận "chính cung" của Cynthia.

Ý tứ là để cô sau này ở trước mặt Cynthia thu liễm một chút, nếu không thì hậu quả tự phụ.

Tuy rằng Tô Thanh cũng không định đối xử phân biệt với Valerie và Cynthia, nhưng để tiện quản lý, việc chọn ra một người quản lý giữa hai người là xu thế tất nhiên.

Một khi như vậy, bất kể là từ thực lực hay từ thứ tự trước sau, Valerie đều không có khả năng chiếm ưu thế trước Cynthia.

Để một Gym Leader đi quản lý một Quán quân khu vực là chuyện không thực tế.

Cho nên trước mặt Valerie chỉ có một lựa chọn là thần phục Cynthia.

Bất đắc dĩ chấp nhận sự thật này, thần tình Valerie cũng khó tránh khỏi thất lạc một chút.

Bởi vì lời nói của Tô Thanh đã rất rõ ràng, muốn cô tận khả năng đi lấy lòng Cynthia.

Dù biết đây là lựa chọn tối ưu, nhưng để một người phụ nữ đi lấy lòng một người phụ nữ khác, chuyện này bản thân nó có chút khó khăn, cho nên tâm tình Valerie khá phức tạp.

Hơi đánh giá Valerie đang trầm tư, Tô Thanh cũng hiểu nếu không giải thích, tâm lý Valerie khẳng định sẽ lại rối loạn, cho nên hắn trực

tiếp vươn tay nhéo cằm cô, nhẹ nhàng cắt đứt suy nghĩ của cô.

Chờ đối phương hồi thần, Tô Thanh mới dần dần thu hồi ngón tay.

"Được rồi, được rồi.

Không cần nghĩ nhiều như vậy, anh chỉ nói thế thôi.

Kỳ thật ở chung với Cynthia cũng không cần thiết hoàn toàn lý giải thành quan hệ cấp trên cấp dưới a." Tô Thanh nhu thanh nói.

Nhìn ánh mắt suy tư nghiêm túc của Valerie, khóe miệng Tô Thanh không khỏi hơi nhếch lên.

Có suy nghĩ kỹ càng chứng tỏ Valerie để tâm đến chuyện này.

Không khỏi, sự yêu thích của Tô Thanh đối với Valerie cũng đột nhiên tăng lên một tầm cao mới.

"Em có thể chủ động kết bạn với Cynthia mà, Valerie.

Chỉ cần hai người thân thiết, với tính cách của Cynthia sẽ không làm khó em đâu, cô ấy rất dễ chung sống.

Điểm này em cũng có thể hỏi Serena." Tô Thanh an ủi.

"Ách!" Tô Thanh không nói thì thôi, vừa nói ra, khuôn mặt Valerie đang nghiêm túc suy nghĩ lập tức lộ ra vẻ thác ngạc, nhìn Tô Thanh với ánh mắt tràn đầy không thể tin nổi.

"Hỏi Serena?

Ý anh là hai người cũng đã...???" "Khụ khụ!" Lời nói của Valerie lập tức làm Tô Thanh toát mồ hôi hột.

Vươn tay lau trán, nhìn Valerie, Tô Thanh tức giận nói: "Em nghĩ đi đâu thế?!

Ý anh là Cynthia và Serena có quen biết nhau, có thể từ chỗ Serena

tìm hiểu về Cynthia.

Đừng có suy diễn quá độ được không?" "Ồ." Nghe vậy, với IQ của Valerie cũng hiểu được Tô Thanh và Serena hiện tại khẳng định chưa xảy ra chuyện gì.

Nhưng từ lời nói của Tô Thanh, cô cũng nghe ra được tuy chưa có gì nhưng không phải là hoàn toàn không có cơ hội.

Tô Thanh rõ ràng có tình cảm đặc biệt với Serena.

"Cốc cốc cốc!" Trong lúc hai người giao lưu, ngoài cửa phòng bỗng truyền đến tiếng gõ cửa, cùng với giọng nói trong trẻo mang theo hơi thở thanh xuân của Serena.

"Anh Tô Thanh, tỉnh chưa?

Em vào nha!" Nói xong liền trực tiếp đẩy cửa bước vào.

Vì có sự cố xấu hổ lần trước, lần này Serena cũng không trực tiếp chui vào mà không chào hỏi, cho Tô Thanh thời gian phản ứng nhất định.

Nhưng dù vậy cũng vẫn quá nhanh...

Ngay khoảnh khắc nghe thấy giọng Serena, trong mắt Tô Thanh và Valerie hiện lên sự hoảng loạn nồng đậm.

"Chưa khóa cửa?!" Tô Thanh kinh ngạc nói.

"Khụ khụ, ngại quá em quên." Vươn nắm tay nhỏ đấm vào ngực Tô Thanh.

"Tối hôm qua không phải cũng không khóa cửa sao?!" "....." Vô ngữ liếc nhìn Valerie.

"Nhưng anh tưởng em khóa rồi chứ, sao em lại có thể vào được?!" Tô Thanh yếu ớt nói.

Lời này vừa ra càng làm Valerie câm nín, tức giận không nhẹ.

“Được rồi, đừng nói cái này nữa.

Em bây giờ phải làm sao?!” Vươn tay đập mạnh vào ngực Tô Thanh, Valerie hoảng trương nói.

“Haizz!” Bất đắc dĩ thở dài, trong thần tình Tô Thanh cũng xuất hiện một tia quyết nhiên.

“Chỉ có thể làm như vậy!” “Ách...” Nghe vậy, Valerie lập tức ngẩn người.

“Chỉ có thể làm như vậy?

Là như thế nào?” Cạch!

Tiếng ổ khóa chuyển động vang lên, ngay sau đó cửa phòng dần dần mở ra.

Một bóng hình xinh đẹp rón rén bước vào phòng.

“A?

Tỉnh rồi hả anh Tô Thanh.” Kinh hỉ nhìn thoáng qua Tô Thanh đang ngồi dậy và chăn màn chỉnh tề, Serena có vẻ rất vui mừng.

“Ách, a a, à.

Serena, chào buổi sáng.” Tô Thanh cười có chút xấu hổ.

“Vâng, chào buổi sáng, anh Tô Thanh ~!” Vì thấy Tô Thanh đã tỉnh táo, Serena có chút hưng phấn nên không chú ý tới sự xấu hổ nơi khóe mắt hắn, cũng làm cho Tô Thanh hơi nhẹ nhõm.

“Hả?!” Sau khi cười chào hỏi Tô Thanh, Serena ngồi xuống bên giường hắn.

Mũi khẽ khụt khịt, mày Serena lập tức nhíu lại, trên mặt nhiều thêm vẻ suy tư phức tạp, khiến tim Tô Thanh thắt lại.

“Mùi gì lạ thế?

Anh Tô Thanh, sao trong phòng lại có mùi hương thoang thoảng, còn có một mùi vị đặc biệt, cảm giác nồng nồng...

Em cũng không tả được mùi vị đặc biệt đó.

Nhưng ngửi mùi hương này, sao em lại cảm thấy có chút quen thuộc nhỉ?!” Serena tò mò nói, đồng thời hai mắt to tròn nhìn chằm chằm Tô Thanh.

“Ách.” Thấy thế, Tô Thanh lập tức ngốc trệ tại chỗ, nhất thời không biết nên nói gì, trong lòng tràn đầy oán thầm.

Không quen sao được?

Mùi này hôm qua em cũng ngửi rồi mà, không phải là mùi hương cơ thể của Valerie sao?

Nhưng trong lòng oán thầm là một chuyện, nói thật ra hiển nhiên là không thể.

Cho nên Tô Thanh liền lảng sang chuyện khác.

“À, Serena, sao lại tới phòng anh sớm thế?!” Tô Thanh tùy tiện hỏi.

Nghe vậy, trên mặt Serena lại treo lên vẻ hồ nghi, nhìn Tô Thanh với ánh mắt đầy lo lắng.

Cô vươn tay, đặt ngón tay thon dài mềm mại lên trán Tô Thanh thăm dò, vừa thử vừa nói: “Anh Tô Thanh, không phải anh bị ngốc rồi chứ?

Em ngày nào mà chẳng đến giờ này?!” “Khụ khụ, cũng đúng.” Tô Thanh xấu hổ cười, trực tiếp tiếp lời: “Vậy em ra ngoài trước đi, anh muốn dậy rồi.” “A, vâng.” Sau cơn ngẩn ngơ ban đầu, tư duy Serena quay về chuyện trước đó, nhớ tới sự kiện xấu hổ lúc sáng sớm giữa

cô và Tô Thanh.

“Em hiểu rồi.” Nói xong, Serena đứng dậy khỏi mép giường, định đi ra khỏi phòng.

Ai ngờ, ngay khoảnh khắc vừa bước được một bước, dư quang liếc qua, Serena xác thực nhìn thấy một vật thể màu đen.

“?!” Không nhịn được tò mò, Serena vừa bước ra vài bước liền trực tiếp rẽ vào góc bên trong chỗ Tô Thanh nằm, nhặt vật thể màu đen kia lên tay.

“Ách! .....” Xấu hổ nhìn vật thể trong tay Serena.

Hai người nhìn nhau đầy lúng túng.

Bởi vì thứ Serena đang cầm, hách nhiên chính là chiếc tất da chân màu đen (black silk stocking) của Valerie.

“Khụ khụ, anh Tô Thanh, cái này là...?!” Nhìn quanh phòng, đặc biệt chú trọng quan sát mép giường trống không bên cạnh Tô Thanh.

Sau khi xác nhận trong phòng không có phụ nữ, Serena cũng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng càng như vậy, sự quái dị trong lòng cô càng nồng đậm, nhìn Tô Thanh với ánh mắt vô cùng phức tạp.

“Này, Serena, không phải như em nghĩ đâu.” Để hình tượng của mình không sụp đổ trong lòng Serena, Tô Thanh vội giải thích: “Serena, đây là quà anh chuẩn bị cho em.” “Ách, quà chuẩn bị cho em?!” Mộc nạp ướm thử chiếc tất đen trên tay lên đôi chân mình, Serena lập tức hiểu Tô Thanh đang nói dối, tình bất tự cấm lộ ra đôi mắt cá chết.

“Làm ơn đi, người ta đều đi tất dài, em mà dùng cái này thì kéo đến tận bẹn mất.

Rõ ràng không phải size của em nha.” “Khụ khụ, anh mua nhầm size rồi.” Tô Thanh cười xấu hổ, ý đồ đánh trống lảng.

Nhưng dù giải thích thế nào, biểu tình của Serena vẫn tràn đầy nghi ngờ.

Mắt thấy mới là thật, không phải thế thì là thế nào?!

Chẳng lẽ anh Tô Thanh cao lớn uy vũ, bá đạo siêu tuyệt chỉ là giả tượng?

Thân phận thực sự của anh ấy là một nữ trang đại lão (crossdresser) ẩn giấu nhiều năm?

Chương 262

Cùng lúc đó, vì tò mò, Serena còn đưa chiếc tất lên mũi, nhẹ nhàng ngửi ngửi.

Ách, mạo tự có mùi.

Nhưng ngoài dự đoán, mùi vị cư nhiên không hôi.

Tương phản, trong đó lại lộ ra một cỗ thanh hương nhàn nhạt, có chút tương tự mùi hương trong phòng.

Làm người ta cảm thấy quen thuộc lại xa lạ, có loại cảm giác không nói nên lời.

Vô ngữ nhìn hành động của Serena, Tô Thanh biết không thể tiếp tục như vậy nữa, nếu không nhất định sẽ lộ tẩy.

Cho nên bất đắc dĩ hắn đành phải bày ra sắc mặt, ý đồ dùng sự tức giận áp chế lòng hiếu kỳ của Serena.

"Tóm lại, em muốn tin thì tin, không tin anh cũng không có cách nào.

Anh muốn mặc quần áo rồi, Serena." Tô Thanh lãnh đạm nói.

"Ách, được rồi." Nghe vậy, Serena lập tức rùng mình một cái.

"Khụ khụ, em không cố ý đâu, anh Tô Thanh." Nhìn ra Tô Thanh có vẻ sắp tức giận, thần tình Serena cũng khó tránh khỏi thêm một tia hoảng loạn.

"Ừm, không có việc gì, em ra ngoài trước đi." Thấy kế hoạch có hiệu quả, Serena quả nhiên giống như dự liệu lộ ra biểu tình hoảng loạn, Tô Thanh trong lòng vui mừng không kịp, sao có thể thật sự tức giận.

Cho nên hắn liền gật đầu.

Nhìn Serena đặt chiếc tất xuống rồi chủ động đi ra khỏi phòng.

Cạch!

Tiếng khóa cửa vang lên, Tô Thanh mới thở phào nhẹ nhõm, vỗ vỗ ngực, sau đó cả người than ngửa ra giường, nhìn lên trần nhà.

Trong lúc nhất thời, Valerie đang bị Mew khống chế thân thể, lơ lửng (levitate) trên không trung lập tức hạ xuống.

Cảm nhận được sự oán giận tràn đầy của Tô Thanh, Valerie cúi đầu, nhìn thoáng qua chân phải còn đi tất, lại nhìn chân trái trần trụi.

Cô lập tức hiểu Tô Thanh đang oán giận cái gì.

"Cũng không thể trách em được nha." Vô nại trợn trắng mắt.

"Bất quá cũng có công lao đấy chứ, anh có muốn cảm thụ trải nghiệm thị giác đặc thù không?" "Khụ khụ." Nghe vậy Tô Thanh cười xấu hổ, yếu ớt nói: "Hình như cũng đúng." Một lát sau, Tô Thanh mới tiếp lời, cẩn thận nhìn ra cửa phòng rồi nói: "Lát nữa anh dụ cô bé xuống phòng ăn, em mau chóng ra ngoài, hiểu chưa?" "OK!" Tuy trong lòng còn muốn nói chuyện với Tô Thanh, nhưng Valerie cũng biết nặng nhẹ, liền gật đầu.

Thấy thế, Tô Thanh lại nhìn sang Mew bên cạnh, gật đầu thật sâu.

Mew đang bay lượn chơi đùa trên không trung, lập tức một lần nữa đưa Valerie áp sát trần nhà.

Toàn bộ quá trình hiển nhiên trôi chảy.

Biểu hiện trác tuyệt của Mew cũng thành công hấp dẫn sự chú ý của Valerie, khiến cô nhận ra đây là Thần thú ảo ảnh (Mythical Beast) mạnh mẽ của vùng Kanto.

Trong lòng càng âm thầm cảm thán không thôi.

“Chậc chậc, thật không ngờ, Tô Thanh cư nhiên ngay cả Mew cũng thu phục được.

Một Thần thú mạnh mẽ có thể so sánh với Nhất Cấp Thần như vậy, không phải đơn giản như Darkrai hay Suicune mà Tô Thanh triển lộ trước đó.

Thực lực của Mew chắc cân cả Darkrai và Suicune cũng không áp lực gì.” Valerie thầm nghĩ.

Cùng lúc đó, Tô Thanh cũng dùng tốc độ cực nhanh mặc quần áo, dù sao cũng không thể để Serena đợi lâu.

“Cạch!” Mở cửa phòng, Tô Thanh đi ra ngoài.

“Ách!

Anh Tô Thanh ~!” Vì trước đó Tô Thanh lộ ra vẻ lãnh đạm, Serena tưởng đã chọc giận hắn, nên vừa thấy hắn đi ra, cô liền rụt rè cười ngọt ngào chào hỏi.

“Ừm, không có việc gì đâu Serena, anh không trách em.” Nhu thanh nhìn Serena có chút sợ hãi, Tô Thanh an ủi.

Đồng thời hắn chủ động nắm lấy bàn tay ngọc ngà của cô bé.

Hành động này trực tiếp làm Serena ngẩn người, đại não lập tức đình trệ, mất đi khả năng tư khảo.

Nhìn thấy một màn này, khóe miệng Tô Thanh nhếch lên, sau đó kéo Serena đang mộc nạp rời khỏi nơi này, đi tới phòng ăn. ...

Một lát sau.

Khi Tô Thanh và Serena đang ăn được một nửa, Valerie mới rốt cuộc nén sự khó chịu trên người, đi xuống lầu.

Không còn cách nào khác, dưới sự chú ý của Serena, tuy Tô Thanh muốn đi dìu người phụ nữ to gan này nhưng cuối cùng không làm

vậy.

Hơi chần chờ đánh giá Valerie, Tô Thanh phát hiện ra chút ít manh mối.

Có vẻ như Valerie đã trang điểm lại kỹ càng.

Nhìn kỹ hạ thân của Valerie.

Quả thực, hôm nay Valerie đi một đôi tất da chân, so với hôm qua thì ngắn hơn rõ ràng, chỉ vừa qua đầu gối một chút, phần viền có ren, nhìn qua sở hữu mị lực biệt trí.

"Ách, chị Valerie, chị sao thế?!" Thấy tư thế đi đường của Valerie có chút khó khăn, Serena thiện giải nhân ý liền lo lắng đứng dậy, đi tới bên cạnh ân cần hỏi han.

Chỉ là Serena không phát hiện, lúc cô đi về phía Valerie, trong mắt Valerie lộ ra chút ít xấu hổ.

Sự xấu hổ này chỉ xuất hiện một giây rồi biến mất, thay vào đó là một vẻ ngụy trang.

"Ha, không sao đâu Serena.

Tối qua lúc ngủ chị không cẩn thận ngã xuống giường nên bị đau, hôm nay đi lại có chút không tiện.

Nhưng tổng thể không sao, không cần lo cho chị." Đang nói, nhân lúc Serena không nhìn thấy, Valerie trừng mắt nhìn Tô Thanh một cái, làm hắn xấu hổ sờ mũi.

Nhưng rất nhanh, Tô Thanh không dây dưa vấn đề này, chủ động kéo ghế bên phải ra.

Serena thấy thế cũng vội vàng dìu Valerie ngồi xuống vị trí quen thuộc bên phải Tô Thanh.

Đến lúc này Serena mới buông Valerie ra, yên tâm về chỗ ngồi.

Trong lúc đó, cảm giác ngón tay đau nhức, Serena liền đưa tay lên xoa xoa trước mặt.

Nhưng vừa xoa, cô lại cảm nhận được một mùi vị quen thuộc.

Không chỉ đưa ngón tay lên mũi ngửi ngửi...

“.....” Trong lúc nhất thời, Tô Thanh và Valerie gần như nín thở, tim đập thình thịch.

“Mùi kỳ lạ thật, cảm giác đại thể có chút giống mùi hương trong phòng anh Tô Thanh.

Nhưng lại có chút bất đồng, thực sự rất thơm.” Nói xong, Serena càng trực tiếp xoay người, thân mật ghé vào người Valerie, dùng sức ngửi ngửi.

Cảm giác giống như đang đùa giỡn với Valerie vậy.

Nhưng nhìn ánh mắt hồ nghi của cô bé, Tô Thanh cũng biết rõ ràng Serena bắt đầu hoài nghi Valerie rồi.

Cho nên tốc độ tim đập càng thêm nhanh chóng. "Hả..." Hành động của Serena khiến Valerie cảm thấy nội tâm hơi căng thẳng.

Trong lòng nàng như bị lửa đốt, lo lắng chờ đợi thông điệp cuối cùng từ cô bé. "Thơm quá đi." Cuối cùng, dưới sự dày vò kép của cả Tô Thanh và Valerie, Serena cũng mở miệng.

Kết quả vừa nói ra, nội dung câu chữ trực tiếp khiến Tô Thanh và Valerie trút được tảng đá trong lòng, đồng loạt thở phào nhẹ nhõm. "Chị Valerie, mùi nước hoa trên người chị là của nhãn hiệu nào vậy?

Em cảm thấy tuyệt lắm.

Nếu có cơ hội, chị nhất định phải chia sẻ với em nhé, em cũng muốn có một lọ." Serena ngọt ngào nói. "Khụ khụ, đương nhiên là không thành vấn đề rồi.

Chỗ chị có đấy, lát nữa ăn cơm xong, em đi với chị lấy một ít là được." Liếc nhìn Serena đang tì cằm lên vai mình, Valerie dịu dàng nói, trong giọng điệu tràn đầy sự cưng chiều.

Tay nàng cũng trực tiếp đưa lên, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc vàng óng ả của Serena, khiến cô bé không kìm được mà nở một nụ cười ngây thơ. "Vậy thì cảm ơn chị Valerie nhiều lắm." Cằm vẫn tựa trên vai Valerie, Serena mỉm cười đáp. "Ừm!" Nghe vậy, Valerie mới thầm gật đầu.

Sau đó, dưới ánh mắt của Tô Thanh và Valerie, Serena liền quay trở lại vị trí của mình.

Thu hồi suy tư, trên mặt nàng lại khôi phục vẻ ung dung.

Mãi đến lúc này, khi đã thả lỏng, Valerie mới phát hiện sau lưng mình đã ướt đẫm mồ hôi lạnh.

Trong lòng nàng thầm cảm thán.

May mà trước đó đã cố ý dùng nước hoa để thay đổi mùi vị trên cơ thể, không bị Serena ngửi ra được.

Bên cạnh, Tô Thanh trong quá trình đó cũng không kìm được mà hơi nghiêng đầu, ra sức hít hít.

Bởi vì hắn cũng có chút tò mò, rốt cuộc là Serena cố ý che giấu việc đã phát hiện sự thật, hay là cô bé thực sự không ngửi ra.

Cử động này tự nhiên lại thu hút sự chú ý của Valerie.

Ngay lập tức, nàng lặng lẽ vươn bàn tay ngọc ngà ra, bám vào eo Tô Thanh, nghiến răng nghiến lợi nhéo một cái.

Đem toàn bộ ủy khuất phải chịu sáng nay trút hết lên người Tô Thanh.

Chương 263

Đối với việc này, Tô Thanh cũng không phản kháng.

Lý do hắn không phản kháng, đương nhiên là vì hắn hoàn toàn không cảm nhận được bất kỳ đau đớn nào.

Dù sao cũng không chịu sát thương gì, hắn dứt khoát mặc kệ đối phương muốn làm gì thì làm.

Đồng thời, Tô Thanh cũng đã xác nhận được một sự thật.

Đó là Serena hẳn là không ngửi ra, bởi vì mùi hương trên người cô ấy và mùi hương trong phòng có sự khác biệt rất lớn.

Tuy rằng có chút giống nhau, nhưng vẫn có thể phân biệt rõ ràng là hai mùi khác biệt. ...

Ở bên cạnh, sau khi trở về chỗ ngồi, biểu cảm của Serena lại không hề nhẹ nhõm như Tô Thanh tưởng tượng.

Mặc dù mùi hương ngửi được quả thực không có vấn đề gì, nhưng trong đó cũng không phải hoàn toàn không có chỗ khiến người ta hoài nghi.

Ít nhất là vừa rồi, khi cả người cô ngã vào lòng Valerie.

Serena có thể cảm nhận rõ ràng Valerie toàn thân căng cứng lại.

Cảm giác đặc thù đó khiến cô thoáng cảm thấy có chút kỳ lạ, không khỏi trực tiếp hoài nghi Valerie.

Một bữa cơm cứ thế trôi qua trong bầu không khí kỳ lạ.

Sau bữa sáng, bởi vì buổi sáng không có khách quý ghé thăm, cộng thêm Cynthia cũng chưa liên lạc, nên Tô Thanh cũng được thanh nhàn.

Phần lớn thời gian buổi sáng hắn đều ở sân thi đấu.

Trong lúc đó, Tô Thanh cũng hiếm khi phái ra đại đa số Pokémon của mình, để chúng lộ diện một chút.

Còn về Thần thú, những gì Tô Thanh hiện đang thể hiện ra cũng chỉ có Valerie và Serena nhìn thấy.

Có Darkrai, Suicune và Mew từng gặp mặt một hoặc vài lần, còn có một con Mewtwo mà mọi người đều chưa từng thấy. ...

Trong lúc đó, Valerie sau khi bình tĩnh lại, nghiêm túc suy nghĩ về cuộc đối thoại giữa Tô Thanh và Serena buổi sáng, trong lòng cũng có suy tư mới.

Từ lời nói mà phân tích, không khó để nhận ra, hình như giữa Tô Thanh và Serena đã xảy ra chuyện gì đó, nếu không thì Serena cũng sẽ không câu nệ như vậy.

Không kìm được tò mò, Valerie cũng dăm ba bữa lại quấn lấy Tô Thanh, đòi hắn nói cho nàng biết chân tướng sự việc.

Nhưng liên quan đến chuyện cơ thể bị Serena nhìn thấy hết, Tô Thanh làm sao có thể nói cho Valerie biết được.

Cho nên từ đầu đến cuối, Valerie cũng không nhận được câu trả lời mong muốn. ...

Cũng trong buổi sáng hôm đó, tại sân thi đấu, dù động tác của Valerie rất kín đáo, nhưng với sự thông minh của Serena, cộng thêm việc cô cố tình lưu tâm quan sát, Serena cũng từ trạng thái của hai người mà nhìn ra chút manh mối.

Hình như khi hai người ở cạnh nhau, rõ ràng thân mật hơn so với hôm qua rất nhiều.

Cô không khỏi có chút tò mò.

Rốt cuộc nguyên nhân là gì? "Hít!" Trong đầu chợt lóe lên một tia

linh quang, cô nhớ lại chiếc quần tất lụa cầm trong tay sáng nay.

Chẳng lẽ là...?

Cái quần tất đó là do Valerie tặng cho Tô Thanh sao?

Bởi vì cái đó mà quan hệ giữa hai người trở nên thân mật hơn rất nhiều?

Việc này cũng quá... xấu hổ đi.

Serena thầm nghĩ.

Bởi vì đứng ở góc độ của cô, nếu bảo cô làm ra chuyện như vậy, khẳng định sẽ cảm thấy vô cùng ngượng ngùng.

Nhưng hiểu rõ tính cách của Valerie, nếu Valerie thực sự làm ra hành vi đó, Serena lại cảm thấy không có gì kỳ quái.

Vấn đề mấu chốt là...

Liếc mắt nhìn Tô Thanh và Valerie đang chụm đầu vào nhau thì thầm to nhỏ ở đằng xa, Serena cắn răng, dứt khoát đưa ra một quyết định táo bạo.

Chạng vạng tối.

Một ngày thời gian trôi qua, Valerie đã trở về phòng.

Khi Tô Thanh đang ở một mình tại sân thi đấu, chăm chú quan sát tình huống sân bãi, cộng thêm việc Valerie có việc tư phải xử lý, nên Serena biết trong thời gian ngắn Valerie sẽ không xuất hiện.

Mắt cô lập tức sáng lên.

Cô nhón chân, lặng lẽ lẻn qua trước mặt Tô Thanh.

Với tâm trạng kích động dưới ánh mắt tò mò của Tô Thanh, cô rời khỏi đó.

Một lát sau, mất một khoảng thời gian khá lâu, cô mới lại duy trì

tư thế lén lút quay lại rìa sân đấu.

Cô rụt rè thò đầu ra, quan sát hành lang không một bóng người sau lưng, cùng với sân thi đấu chỉ có duy nhất Tô Thanh đang đứng.

Cô căng thẳng nuốt nước bọt. "Cố lên, nhất định có thể làm được." Sau khi suy nghĩ kỹ càng mới đưa ra quyết định, ý định bỏ cuộc của Serena trong nhất thời cũng trở nên yếu ớt hơn nhiều.

Cô thầm tự cổ vũ cho mình.

Tại hiện trường, thu hết mọi hành vi của Serena vào trong mắt, trong lòng Tô Thanh cũng nảy sinh một chút tò mò.

Không biết Serena rốt cuộc đang làm cái trò gì.

Gian nan bước ra bước đầu tiên.

Ngay sau đó trên mặt Serena xuất hiện vẻ quyết tâm, cúi đầu, không thèm nhìn lại mà chạy thẳng về phía Tô Thanh.

Điều này khiến Tô Thanh không khỏi hơi ngạc nhiên.

Tuy nhiên, khi thực sự đến gần Tô Thanh, Serena vẫn không dám nhìn thẳng vào hắn đang đứng ngay trước mặt.

Khi ánh mắt Tô Thanh quét tới, cô liền vô cùng nhạy bén lảng tránh ánh mắt đi chỗ khác. "Anh Tô Thanh, cho anh này!" E thẹn đứng trước mặt Tô Thanh, ngay khi hắn định hỏi Serena rốt cuộc đang làm gì, Serena lại với một thái độ không cho phép nghi ngờ, hỏa tốc vươn bàn tay phải đang giấu sau lưng ra, dúi vật thể trong tay vào tay Tô Thanh. "?!" Cảm nhận xúc cảm của vật thể trong tay, sờ vào hình như là một loại vải.

Ngay khi ý nghĩ này vừa nảy lên, Tô Thanh định quan sát kỹ rồi hỏi Serena.

Nhưng Tô Thanh hiển nhiên đã đánh giá quá cao da mặt của

Serena.

Khi hắn chưa kịp hỏi, Serena vì cảm thấy quá mất mặt và xấu hổ, liền chạy thẳng một mạch ra ngoài.

Hai tay che mặt, không dám quay đầu lại nữa. "Ơ, cái gì thế?!

Cư nhiên có thể làm cho Serena xấu hổ như vậy?

Chẳng lẽ dùng khăn tay viết thư tình?!" Nhìn hình ảnh Serena chạy trốn, cộng thêm xúc cảm truyền đến từ trong tay, nội tâm Tô Thanh không khỏi tự não bổ một phen.

Hắn tưởng tượng Serena thành loại hình giống như mấy cô gái văn chương thời cổ đại.

Trong lúc suy tư, ngón tay hắn còn vô thức đưa lên mũi, nhẹ nhàng quệt đi chút mồ hôi lấm tấm trên chóp mũi. "Quả nhiên không hổ là cô bé nhỏ, cũng thuần tình ghê ha!" Vừa nói, tầm mắt Tô Thanh cũng dần dần nhìn xuống.

Nhìn vào vật thể thật sự mà Serena đưa. "Hả, màu da...?" Cúi đầu xuống, một màu sắc quen thuộc đập vào mắt Tô Thanh. "Khụ khụ, màu sắc này... cái gì đây?!" Tò mò cầm miếng vải được gấp gọn, dần dần dùng hai tay mở ra, hắn nhìn thấy bộ mặt thật của vật thể này.

Tô Thanh lập tức rơi vào câm nín.

Trực tiếp bị Serena tung chiêu, hắn trầm mặc vài giây. "Vãi chưởng...

Coi tôi là biến thái hả?!" Tức giận lật xem đôi tất da chân màu da trong tay, Tô Thanh bất lực đảo mắt. ...

Giờ làm sao đây?

Nhìn vật thể trong tay, Tô Thanh nhất thời thực sự ngẩn người.

Về món quà này, tôi có nên nhận hay không? ...

Khụ khụ.

Nghiêm túc suy nghĩ một chút, Tô Thanh cảm thấy thứ này thật phiền phức.

Chương 264

Muốn trả lại đi, Tô Thanh lại sợ Serena sẽ suy nghĩ lung tung.

Nhưng không trả, thì thanh danh một đời anh minh bị hủy hoại mất. ...

Thôi bỏ đi.

Hắn bất lực lắc đầu.

Cuối cùng, suy đi tính lại, Tô Thanh cảm thấy tâm trạng của Serena quan trọng hơn.

Còn về danh tiếng?

Đời người sống trên đời, danh tiếng chỉ là một cái xiềng xích hào nhoáng.

Khi một người thật sự hoàn toàn đắm chìm trong danh tiếng của mình, cảm thấy tự đắc, thì danh lợi cuối cùng sẽ có lúc trở thành gánh nặng cho người đó.

Thứ Tô Thanh hướng tới là cuộc sống tự do, muốn làm gì thì làm một cách vô tư lự.

Cho dù có làm sai, người khác cũng không thể chỉ trích.

Không bị những xiềng xích đó trói buộc.

Cầm món quà Serena đưa, Tô Thanh cũng không quên đưa nó lên mũi nhẹ nhàng ngửi một cái. "Ừm, xác nhận rồi, hàng chính hãng nguyên vị...

Khụ khụ." Hắn xấu hổ sờ sờ mũi.

Ngẩng đầu nhìn quanh sân thi đấu không một bóng người.

Được rồi, hai người kia về cơ bản đều chạy cả rồi.

Nhất thời Tô Thanh sinh ra cảm giác cô đơn lẻ loi, có chút cô độc khó tả. ...

Sau đó Tô Thanh tự nhiên cũng không tiếp tục ở lại đó, hắn trở về phòng.

Trong lòng vì chuyện của Cynthia mà khó tránh khỏi nảy sinh chút áy náy.

Cho nên khi Valerie không chủ động tìm đến, Tô Thanh cũng không chủ động đi tìm nàng.

Điều này làm cho Valerie vốn đang mong chờ mòn mỏi trong phòng bị thất vọng tràn trề.

Nàng không khỏi rơi vào suy nghĩ lung tung, tâm tư hoàn toàn bị đảo lộn, trằn trọc mãi không ngủ được.

Trong lúc suy tư, trong lòng nàng càng dâng lên một nỗi khủng hoảng. "Đáng chết, Tô Thanh không phải là đang ghét bỏ mình chứ?

Chẳng lẽ mình quá chủ động rồi?" Valerie thầm nghĩ.

Không được, biết rằng cứ thế này thì cả đêm sẽ không ngủ ngon, Valerie cuối cùng chọn thỏa hiệp, định chủ động xuất kích đi tìm Tô Thanh tính sổ.

Nàng nhanh nhẹn đứng dậy, nhón chân rón rén lẻn ra khỏi phòng.

Bên ngoài, Valerie trước tiên quan sát bốn phía không có ai.

Sau khi xác nhận an toàn, nàng mới bước ra bước đầu tiên.

Tim đập chân run, nhón chân cẩn thận từng li từng tí đi về phía trước.

Đặc biệt là khoảnh khắc đi qua trước cửa phòng Serena, Valerie

càng cảm thấy bước đi khó khăn.

Khoảng cách ước chừng chỉ một hai mét mà khiến Valerie đi mất trọn vẹn nửa phút.

Cho đến lúc này, khi đã đi qua cửa phòng Serena thành công, Valerie mới dùng tốc độ cực nhanh chạy vụt đi, không bao lâu sau liền đến trước cửa phòng Tô Thanh.

Đến nơi rồi, biểu cảm trên mặt Valerie tự nhiên cũng tràn đầy sự tức giận.

Một mặt là thầm giận Tô Thanh vì không chủ động tìm nàng, chẳng lẽ cứ bắt nàng phải chủ động mới được sao?

Mặt khác tự nhiên là vì tâm lý không cân bằng.

Phải biết rằng hôm qua Valerie đã đem tất cả trao cho Tô Thanh, nhưng hôm nay Tô Thanh lại ném cho nàng một bài toán khó.

Đối mặt với một mỹ nhân nũng nịu như vậy, Tô Thanh cư nhiên một chút cũng không chủ động.

Trong tình huống không biết hoạt động tâm lý của Tô Thanh, Valerie tưởng Tô Thanh đang ghét bỏ mình.

Cho nên lúc này nàng cũng cảm thấy có chút ủy khuất.

Đứng trước cửa phòng Tô Thanh, trong hốc mắt nàng đã hiện lên vài giọt lệ long lanh.

Có tâm muốn đẩy cửa vào, nhưng lại tỏ ra do dự.

Trong nội tâm thầm đánh trống lui quân.

Sợ rằng nếu vào trong rồi, Tô Thanh sẽ trực tiếp đuổi nàng ra, lúc đó biết làm sao.

Đến lúc đó, Valerie mới thực sự là dở khóc dở cười, mặt mũi đều

mất hết.

Nhất thời, cái hào khí vạn trượng vừa rồi cũng hoàn toàn không còn tồn tại.

Vào hay không vào, tắc trở thành vấn đề lớn nhất hiện tại của Valerie.

Cạch!

Tiếng mở cửa vang lên, ngay sau đó trong đêm đen lạnh lẽo, thân ảnh Tô Thanh liền hiện ra trước cửa. "~Khụ khụ, anh nói này, em không phải là ngủ quên ở ngoài đấy chứ hả?" Cuối cùng, sau khi Valerie đứng ngoài cửa khoảng hơn mười phút, một tiếng mở cửa cùng với bóng đen đột nhiên xuất hiện, và giọng nói thăm dò đã trực tiếp phá vỡ cục diện bế tắc.

Giọng nói đó hiển nhiên là do Tô Thanh phát ra.

Bởi vì ngay từ khi Valerie đến, Tô Thanh đã nhạy bén nhận được nhắc nhở từ Espeon của mình.

Hắn đã tỉnh táo, nên biết bên ngoài có người.

Kết quả ngay khi hắn tưởng Valerie sẽ vào, thì người bên ngoài lại đứng im tại chỗ.

Điều này lại khiến Tô Thanh thầm phủ quyết suy đoán trong lòng.

Dù sao ban ngày hành động của Serena cũng tỏ ra hơi quái dị.

Serena đều đã chủ động như vậy rồi.

Thấy hắn vẫn dửng dưng, đối phương lại chủ động thêm một chút cũng không phải là không thể.

Cho nên khi Tô Thanh mở cửa cũng không trực tiếp gọi tên người đó.

Hắn dùng giọng điệu trêu chọc, hỏi đối phương có phải ngủ quên ở ngoài cửa rồi không. ...

Kết quả màn tiếp theo trực tiếp làm Tô Thanh kinh ngạc, Valerie trực tiếp lao tới nhảy lên người Tô Thanh.

Nàng há miệng cắn vào vai Tô Thanh, vừa cắn vừa phát ra những âm thanh nức nở.

Điều này khiến Tô Thanh ngỡ ngàng.

Nhưng sau sự ngỡ ngàng, Tô Thanh cũng đã biết thân phận người tới.

Ngay lập tức hắn xoay người trở vào phòng, sau khi xác nhận kỹ càng thì đóng cửa phòng lại, khóa trái.

Trong khi Tô Thanh làm tất cả những việc đó, hai giọt nước mắt long lanh trong hốc mắt Valerie cũng lặng lẽ rơi xuống.

Sự xuất hiện của Tô Thanh đã an ủi tâm lý lo âu bất an của Valerie triệt để, khiến nàng dần dần thả lỏng tâm thần. "Ngao ô ~!" Đùa giỡn gầm nhẹ một tiếng!

Trong lòng không còn lo lắng, những cảm xúc kia tự nhiên cũng vội vàng biến thành oán giận tràn trề.

Dù sao mọi nguồn cơn quả thực đều ở trên người Tô Thanh, cho nên Valerie đang nức nở cũng nhanh chóng chuyển biểu cảm sang tức giận.

Nàng lộ ra vẻ mặt như muốn ăn thịt người, há miệng trực tiếp cắn lên vai Tô Thanh. "Oa, em điên rồi hả?" Cạn lời hất Valerie xuống, trên mặt Tô Thanh viết đầy vẻ ngơ ngác.

Vừa nói, đại não hắn cũng đang vận tốc cao.

Trong lòng thầm suy tư, chẳng lẽ hành động của Serena bị Valerie

nhìn thấy, Valerie đang ghen?

Nếu thật sự như vậy, Tô Thanh đối với Valerie định nhiên sẽ vô cùng thất vọng, lòng đố kỵ thực sự quá mạnh rồi, Tô Thanh cảm thấy có chút quá đà.

Nhưng cân nhắc những ngôn luận trước đó của Valerie, tính cách hơi tiền vệ của nàng dường như lại không phải người như thế, khiến Tô Thanh mê hoặc, không dám vọng hạ kết luận.

Cuối cùng hắn quyết định giữ lại chút nghi hoặc trong lòng, định để sau xem sao. "Hừ." Nghe được lời nói của Tô Thanh, Valerie lại tỏ ra càng điên cuồng. "Tô Thanh đáng ghét, em điên rồi đấy, xem anh làm gì được em." Khóe mắt lóe lên một tia vui sướng, Valerie trong cơn điên cuồng vừa chạm đất liền lại một lần nữa nhào về phía Tô Thanh. "Vãi, người phụ nữ điên này, uống nhầm thuốc hả!!!" ...

Ngày hôm sau.

Khi thời gian điểm 5-6 giờ sáng, Tô Thanh trong lòng tràn đầy thỏa mãn là người đầu tiên mở mắt.

Chương 265

Hắn tò mò đưa mắt quan sát Valerie bên cạnh.

Dưới ánh nắng ban mai chiếu rọi, ngắm nhìn dung nhan Valerie, Tô Thanh cũng phát hiện ra chút manh mối, nhìn thấy vài vệt nước mắt còn vương nơi khóe mắt nàng.

Nhất thời, đại não Tô Thanh vận chuyển tốc độ cao, lập tức hiểu ra mấu chốt trong đó.

Hắn lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ. "Thảo nào hôm qua điên cuồng như thế.

Haizz..., đúng là một người phụ nữ ngốc nghếch đáng yêu." Nhẹ nhàng vươn tay vuốt ve cái đầu nhỏ nhắn của Valerie.

Ngón tay lơ đãng quệt đi vệt nước mắt nơi khóe mắt, hiểu rõ chân tướng, trong mắt Tô Thanh tự nhiên cũng tràn đầy sự cưng chiều.

Xem ra sau này thật sự phải chú ý.

Những chuyện không cần thiết phải giấu giếm thì thật sự nên nói trước với nàng.

Có những chuyện không thể cứ mãi chôn giấu trong lòng.

Cái gì nên nói thì quả thực cũng nên cho nàng biết.

Nếu không, với tính cách dễ suy nghĩ lung tung của những người phụ nữ này, xảy ra chuyện là tất nhiên.

Đối với việc xảy ra chuyện, thật ra Tô Thanh cũng chẳng sợ chút nào.

Nhưng nếu vì thế mà xuất hiện tổn thất không thể vãn hồi, thì không tốt chút nào.

Cho nên, qua sự việc lần này, Tô Thanh cũng thầm rút kinh nghiệm, trong lòng đã có tính toán. ... "Ưm ~!" Trong buổi sáng sớm, Valerie mơ màng trực tiếp hóa thành một cô nàng hay làm nũng.

Bởi vì sự vuốt ve của Tô Thanh, nàng dần dần tỉnh táo lại. "Tỉnh rồi à?!" Thấy Valerie đã tỉnh, Tô Thanh liền dịu dàng hỏi một tiếng. "Hả?!

Tỉnh sớm vậy." Mờ mịt vươn tay dụi dụi đôi mắt đang lim dim, một tay túm lấy cái chăn che đi cảnh xuân, Valerie ngồi dậy. "Đương nhiên là phải tiễn em đi rồi, em biết mà.

Nếu còn không đi, khẳng định lại sẽ giống như hôm qua, bị Serena chặn ở trong này đấy." Tô Thanh trêu chọc nói. "Hừ hừ, đó không phải là do anh quá lười sao.

Nếu đến chỗ em, sáng sớm có thể thoải mái, em còn có thể ngủ nướng." Tức giận lườm Tô Thanh một cái, đối với nội dung trong lời nói của hắn, Valerie không hề so đo.

Dường như thứ Valerie thực sự để ý, từ đầu đến cuối cũng chỉ là cách nhìn của Tô Thanh đối với nàng mà thôi.

Giống như mấy thứ tiểu tiết này, Valerie căn bản hào không để ý. "Được rồi, sau này ngàn vạn lần đừng suy nghĩ lung tung nữa." Dịu dàng nhìn Valerie có chút kiêu ngạo, Tô Thanh nhu thanh nói. "Anh không chủ động tìm em, chỉ vì cảm thấy áy náy thôi.

Không có ý gì khác." "Ha ha, anh đang nói gì vậy?

Chẳng lẽ anh cảm thấy em sẽ vì cái cách làm khốn kiếp của anh mà cảm thấy đau lòng sao?!" Đắc ý nhìn Tô Thanh, Valerie khinh thường nói.

Nhưng Tô Thanh lại chú ý tới sự thay đổi trong ngữ khí của nàng.

Ngữ khí của Valerie quả thực đang phát triển theo chiều hướng tốt

lên.

Cũng đúng, Valerie tuy mạnh miệng khinh thường, nhưng thực tế rõ ràng là khẩu xá tâm phật (miệng cứng lòng mềm).

Nếu không thì cũng sẽ không có phản ứng như vậy. "Được rồi, được rồi.

Mau đi đi." Để chừa cho Valerie chút không gian, cộng thêm việc Serena cũng sắp dậy rồi, cho nên Tô Thanh trực tiếp thúc giục Valerie.

Nhưng Tô Thanh càng thúc giục, trong lòng Valerie tự nhiên cũng càng khó chịu.

Cho nên nàng liền hừ lạnh một tiếng đầy kiêu ngạo, từ chối đề nghị của Tô Thanh. "Không đi!" "..." "Hay là, lần sau anh chủ động?!" "Được!" Bất lực, đối mặt với Valerie tư tưởng tiền vệ, Tô Thanh cuối cùng lựa chọn thỏa hiệp.

Ngay khoảnh khắc Tô Thanh thỏa hiệp, Valerie cũng trực tiếp cười duyên, lộ ra vẻ mặt của kẻ chiến thắng.

Trông thật đáng yêu, toàn thân toát lên vẻ ngọt ngào ngốc nghếch.

Nụ cười chết tiệt đó, quả thực có thể khiến tất cả những kẻ độc thân nhìn thấy phải rơi lệ.

Nàng đứng dậy, không màng đến xấu hổ.

Bởi vì xác thực Serena có khả năng sẽ xuất hiện, Valerie tuy mạnh miệng nhưng tốc độ hành động lại rất nhanh. "Hả?" Trước khi đi, ánh mắt vội vàng liếc qua, Valerie bỗng nhiên nhìn thấy trong phòng Tô Thanh có một đống vật thể màu sắc đặc thù xếp chồng lên nhau.

Điều này khiến nàng không khỏi nảy sinh sự tò mò nồng đậm.

Tại sao Tô Thanh lại sở hữu thứ đồ có màu sắc như vậy. "Khụ khụ, đừng nghiên cứu mấy thứ linh tinh.

Còn dây dưa nữa là Serena đến thật đấy.

Valerie!!" "Biết rồi, biết rồi." Nghe vậy, bị Tô Thanh thúc giục năm lần bảy lượt, Valerie tự nhiên cũng biết nếu còn ở lại, khẳng định sẽ khiến Tô Thanh khó chịu.

Cho nên nàng đành phải kìm nén sự tò mò trong lòng, xoay người đi ra ngoài cửa sau khi mới bước được hai bước. "Phù phù ~!" "May quá, may quá." Mắt thấy Valerie đi ra khỏi phòng, Tô Thanh liền hoảng hốt cầm lấy vật thể mà Valerie nhìn lúc cuối cùng lên tay.

May mà lúc đầu Valerie không nghiên cứu cái này, nếu không thì Tô Thanh thật không biết giải thích làm sao.

Thậm chí nếu Tô Thanh nói thật, khả năng Valerie tin tưởng cũng rất thấp.

Nếu không phải Tô Thanh dùng lời nói trấn áp được Valerie, hắn cảm thấy lần này thật sự có thể sẽ sinh chuyện, vì thực sự quá trùng hợp.

Chuyện cũ hôm qua vẫn còn rành rành trước mắt.

Nếu để Valerie thực sự phát hiện ra, nàng sẽ nghĩ gì?

Quả thực không cần phải bàn cãi.

Hành động này tuy không đến mức khiến Valerie nghi ngờ Tô Thanh và Serena có gì đó, nhưng lại sẽ kích thích lòng hiếu kỳ của nàng, khiến nàng nhịn không được đi tìm hiểu bí mật giữa Tô Thanh và Serena.

Thôi, đem tất cả giấu đi.

Tô Thanh mặt không đổi sắc bỏ qua chuyện này, ngậm miệng không nói gì nữa.

Tit tit!

Trong lúc Tô Thanh định đi đến nhà ăn thì thiết bị liên lạc bên hông lại vang lên. "Alo..." ... "Được rồi, tôi biết rồi, lát nữa tôi sẽ qua." "..." "Làm ơn đi đại tiểu thư, có gấp đến mấy thì cũng phải để tôi ăn cơm trước đã chứ.

Nếu không thì tôi lấy sức đâu mà làm?

Ăn gió uống sương à!" "Được rồi, được rồi.

Vậy lát nữa tôi tới." Cười híp mắt cúp điện thoại, tâm trạng Tô Thanh có vẻ khá tốt.

Hắn huýt sáo, bước ra khỏi phòng.

Đến nhà ăn thì gặp hai cô gái. "Ơ ~, không cần em đi gọi, anh thực sự tự dậy rồi này, anh Tô Thanh." Vừa vào nhà ăn, Serena đã ăn sáng ở đó liền cười híp mắt đứng dậy đón Tô Thanh.

Lời nói của cô hiển nhiên chứng minh dường như có người đã nhắc nhở cô rằng Tô Thanh đã dậy sớm, nếu không cô sẽ không có biểu cảm và giọng điệu như vậy.

Theo hướng suy nghĩ đó, tầm mắt Tô Thanh nháy mắt rơi lên người Valerie bên cạnh.

Bốn mắt nhìn nhau, Tô Thanh cũng nhìn thấy sự mặc nhiên trong mắt Valerie, hiểu rõ chân tướng.

Trong lòng đã rõ tình huống, hắn thầm gật đầu. "Chào buổi sáng, Serena." Tô Thanh mỉm cười chào hỏi. "Hi hi!" Serena vẫn tỏ ra thanh xuân vô địch, chào lại Tô Thanh.

Cô cười hi hi đi đến bên cạnh Tô Thanh, kéo ghế cho hắn.

Như vậy, nhóm ba người mới thành công bắt đầu bữa ăn. "Anh Tô Thanh, lát nữa ăn cơm xong, hôm nay em muốn cùng Umbreon Dị Sắc của anh quyết đấu một lần nữa." Serena vừa ăn vừa thần thái sáng

láng nhìn Tô Thanh.

Trong ánh mắt tràn đầy sự hưng phấn không che giấu được, cũng như khát vọng chiến đấu. "Hả!

Cái đó, hôm nay thật sự không tiện lắm.

Anh có chút việc cần xử lý.

Chương 266

Lát nữa hai người tự do hoạt động đi, hôm nay anh cần ra ngoài." Ngoài dự đoán, Tô Thanh lại trực tiếp từ chối Serena.

Câu nói như vậy trực tiếp khiến Serena đang cười nói vui vẻ sững sờ tại chỗ.

Trên mặt hiện lên vẻ ngạc nhiên và xấu hổ. "Anh Tô Thanh từ chối em?" Serena không dám tin nhớ lại lời của Tô Thanh. "Đừng nghĩ nhiều, Serena." Khóe mắt quét thấy biểu cảm thay đổi của Serena, Tô Thanh liền biết cô bé đang nghĩ gì, ngắt lời cô, không để cô suy nghĩ lung tung. "Chị Cynthia gọi điện thoại cho anh." "Hả!" Vừa nghe Cynthia gọi điện, sự ngẩn ngơ trên mặt Serena cũng thu liễm lại một chút.

Thay vào đó là sự tò mò.

Bên cạnh, Valerie nghe thấy Tô Thanh nói chuyện điện thoại với Cynthia, trong lòng cũng dâng lên sự tò mò nồng đậm.

Kỳ lạ, Cynthia thân là một Quán Quân, rốt cuộc tìm Tô Thanh là muốn làm chuyện gì.

Chẳng lẽ Cynthia... khát rồi, muốn tìm Tô Thanh mượn chút "giống"?

Hình như cũng chỉ có thể là như vậy thôi.

Thân là Quán Quân, Valerie thực sự không hiểu Cynthia sẽ thiếu cái gì.

Quán Quân không phải đều muốn gì có đó sao?

Là người tôn quý nhất một khu vực, Valerie thực sự khó tưởng tượng Cynthia sẽ có thứ gì bắt buộc phải do Tô Thanh mới cung cấp

được, phải để Tô Thanh đích thân ra trận.

Cầu hoa?

Cầu tình?

Hai điều kiện đều quá hà khắc, cũng thực sự quá dễ khiến người ta nghĩ lệch lạc.

Tại hiện trường, lời nói của Tô Thanh lại dần dần phá vỡ ảo tưởng của Valerie, đem những tư tưởng đen tối của nàng triệt để trục xuất khỏi cái đầu nhỏ tinh tế. "Anh nghe cũng khá mờ mịt.

Hình như Đội Ngân Hà ở Sinnoh đang có chút bất an phận." Liếc nhìn ánh mắt mờ mịt của Valerie và Serena, Tô Thanh cũng không làm khó hai người, không để họ phải tự não bổ.

Hắn đưa ra một tham chiếu. "Đội Ngân Hà biết không?

Cũng giống như Đội Hỏa Diệm (Team Flare) ở vùng Kalos ấy!" Nói xong, Tô Thanh còn trực tiếp vươn hai tay ra làm động tác so sánh.

Kết quả khiến Tô Thanh càng thêm mông lung là, hai cô gái nghe hắn giải thích xong lại càng tỏ ra mờ mịt hơn. "Đội Hỏa Diệm lại là cái gì?!" "Khụ khụ!" Nghe câu hỏi của Serena, Tô Thanh cảm thấy như chịu hàng tấn sát thương.

Được rồi, xem ra Đội Hỏa Diệm vẫn chưa xuất hiện, vẫn thuộc về thế lực ẩn tàng. "Vậy Đội Hỏa Tiễn (Team Rocket) thì các em biết chứ?" Tô Thanh bất lực, coi như chữa ngựa chết thành ngựa sống mà nói.

Ai ngờ, lời nói bên miệng Tô Thanh vừa thốt ra, lại ngoài dự đoán nhận được phản hồi ngay lập tức của hai cô gái.

Trong mắt Tô Thanh, Valerie và Serena đồng loạt lộ ra vẻ mặt

bừng tỉnh đại ngộ. "À, nói sớm đi chứ.

Ý anh là Đội Ngân Hà là một thế lực tà ác hả, anh phải nói sớm chứ, em không hiểu gì cả." "Emm..." Trong lòng Tô Thanh khổ quá mà, sớm biết lực ảnh hưởng của Đội Hỏa Tiễn của Giovanni lớn như vậy thì đã nói thẳng là Đội Hỏa Tiễn rồi.

Cần gì lôi Đội Hỏa Diệm ra.

Cái tên Đội Hỏa Diệm Tô Thanh nghĩ mãi mới nhớ ra, xem ra đúng là thừa thãi. "Cũng đại khái là như vậy.

Cách đây không lâu bọn chúng đã tập kích viện bảo tàng ở thị trấn Celestic, muốn cướp bảo vật ở đó.

Trong lúc đó, Tiến sĩ Carolina đã liên hệ với anh.

Đúng rồi, Tiến sĩ Carolina chắc các em biết chứ, bà nội của Cynthia đấy." Nhìn hai cô gái trước mặt, Tô Thanh giải thích. "Kết quả điện thoại không gọi được, để bọn chúng đắc thủ." Nhún nhún vai, Tô Thanh kể lại đại khái toàn bộ sự việc cho hai người nghe. "Hóa ra là như vậy." Nghe xong, hai cô gái lập tức lộ ra vẻ mặt hiểu rõ, thầm gật đầu. "Vậy bảo vật đó lại là cái gì?!" Valerie tò mò hỏi.

Có thể khiến một nhân vật địa vị cao cả như Tô Thanh - một Bậc Thầy Pokémon (Pokémon Master) với số lượng cực hiếm trên thế giới phải xuất động, chuyện này chắc chắn không nhỏ.

Cho nên không khỏi gợi lên sự tò mò của Valerie - một Thủ Lĩnh Đạo Quán. "Ừm, cái đó là một vật thể vô cùng tiếp cận với hai món đồ mà hai em đã từng thấy." "Hả?!" Nghe vậy, hai cô gái mắt sáng lên, nhưng lại có chút mờ mịt. "Chúng em từng thấy hai cái?!" Serena lên tiếng hỏi. "À, hai em không chỉ từng thấy, mà còn từng tận tay sờ nữa." "Tận tay sờ..." Hai cô gái cố gắng lặp lại lời Tô Thanh nói, muốn tìm ra thông tin mấu chốt.

Nhưng suy nghĩ nửa ngày, Serena và Valerie đã điểm qua tất cả những thứ có khả năng.

Cuối cùng vẫn không đưa ra được phán đoán hữu hiệu nào, đành phải hướng ánh mắt cầu cứu về phía Tô Thanh.

Được rồi!

Biết hai cô gái trong thời gian ngắn căn bản đoán không ra, Tô Thanh cũng không tiếp tục giấu giếm nữa, liền trực tiếp nói ra chân tướng dưới sự tò mò của họ. "Là Kim Cương Bảo Châu có liên quan đến Thần Thời Gian Dialga." Khoảnh khắc nghe được lời nói của Tô Thanh, Valerie và Serena lập tức lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ.

Họ nhớ lại viên Bạch Ngọc Bảo Châu mà Tô Thanh đã cho họ xem trước đó.

Chẳng phải sao, Thần Thời Gian và Thần Không Gian vốn thuộc về những thần linh song vị nhất thể.

Chỉ cần có người nhắc đến thời gian, sẽ có người nhắc đến không gian.

Trong các thần miếu bình thường, tượng điêu khắc của hai Thần thú này gần như đều xuất hiện có đôi có cặp.

Tổng hợp lại, cách nói này của Tô Thanh cũng không sai. "Hóa ra là cái đó.

Thảo nào anh nói bọn em đã sờ qua." Hiểu được chân tướng trong lời nói của Tô Thanh, Valerie bừng tỉnh nói. "Ừm, nếu đã như vậy, lời thừa không nói nhiều nữa.

Bên kia đang gấp rút chờ anh, anh đi trước đây." Tùy ý ăn nốt miếng cơm cuối cùng, Tô Thanh không nhanh không chậm đặt đũa xuống, sau đó từ từ đứng dậy, nói lời tạm biệt.

Tuy nghe giọng Cynthia khá lo lắng, nhưng Tô Thanh cảm thấy nếu đối thủ là đám tôm tép Đội Ngân Hà thì hắn thật sự chẳng vội chút nào.

Dù làm gì cũng không thể để bụng đói được, cho nên mới thông thả ăn xong bữa sáng.

Nếu là nhiệm vụ cực kỳ khẩn cấp thật, Tô Thanh đã chẳng nói hai lời mà đi ngay rồi.

Ăn sáng cái gì chứ? "Nếu đã có quan hệ với thần linh, vậy anh đi đi.

Chuyện này hẳn là rất gấp.

Nếu không Quán Quân Cynthia cũng sẽ không tìm anh." Đơn giản ôm Tô Thanh một cái, Valerie hiểu chuyện nói với hắn.

Cử động như vậy tuy trong mắt Valerie và Tô Thanh là bình thường, nhưng rơi vào mắt Serena lại thu hút sự chú ý của cô, cũng là do hai người sơ suất, bỏ qua việc có Serena ở bên cạnh. "Vâng, anh Tô Thanh, nhất định phải về sớm nhé!" Khóe mắt lóe lên một tia không tự nhiên.

Nhân cơ hội này, Serena cũng trực tiếp đến trước mặt Tô Thanh.

Mặt đỏ bừng ôm Tô Thanh, ngọt ngào cười với hắn, cổ vũ nói. "Ha ha, đương nhiên là phải về rồi.

Serena đáng yêu như thế này, anh mà không về thì Serena chạy mất làm sao?!" Nhìn Serena đang ở ngay trước mắt, ngắm nhìn dung nhan tinh tế của đối phương, trong lòng khá dao động, Tô Thanh trực tiếp đưa tay phải lên, sau đó nhéo cái mũi nhỏ nhắn trắng trẻo của Serena.

Cảm giác đau đớn đột nhiên tác động lên chóp mũi khiến Serena lộ ra vẻ mặt đau nhức, mày nhíu chặt lại.

Trong mắt Tô Thanh, dáng vẻ hiện tại của Serena quả thực có thể khiến người ta thổ huyết vì quá dễ thương. ...

Sau khi tạm biệt đơn giản, Tô Thanh liền trực tiếp phóng ra Salamence Dị Sắc dưới sự chú ý của không ít du khách, bước lên hành trình.

Không bao lâu sau, rời khỏi tầm mắt mọi người, bay ra khỏi phạm vi cửa hàng, hắn trực tiếp biến mất vào trong tầng mây. ...

Đến tầng mây, Tô Thanh chê tốc độ bay của Salamence Dị Sắc thực sự quá chậm, cho nên dứt khoát thu nó lại.

Sau đó thả ra Rayquaza đen, để Rayquaza trở thành vật cưỡi của mình.

Từ khi đổi vật cưỡi thành Rayquaza, Tô Thanh có thể nói là súng chim đổi thành pháo, tốc độ bay lập tức tăng lên một bậc.

Không bao lâu sau đã đến địa điểm Cynthia chỉ thị.

Vi vu vi vu!

Trong tầng mây lại đổi vật cưỡi thành Salamence Dị Sắc một lần nữa, Tô Thanh dứt khoát từ trên trời hạ xuống.

Chương 267

...

Trong quá trình hạ xuống, Tô Thanh cũng chú ý thấy cách Cynthia ước chừng 3000 mét, trong một hẻm núi, dường như có một lượng lớn nhân viên đang không ngừng di chuyển.

Trong khi di chuyển còn liên tục tìm kiếm, nhìn kiểu dáng trang phục thì hẳn là Đội Ngân Hà rồi, nhưng muốn biết bọn chúng rốt cuộc đang làm gì thì Tô Thanh chịu.

Cộng thêm việc Tô Thanh vốn không quá để tâm đến chuyện của bọn chúng, nên dứt khoát không đi thẳng đến đó.

Tránh đánh rắn động cỏ, hắn hạ xuống bên cạnh Cynthia trước. "Sao rồi, sự việc có tiến triển gì không?!" Bởi vì bên cạnh có cả một đám bóng đèn cao áp, Tô Thanh hạ xuống trước mặt Cynthia cũng không làm ra hành động gì quá phận.

Chỉ đơn giản bắt tay Cynthia, rồi ở góc độ mọi người không chú ý, hắn cười xấu xa nháy mắt với Cynthia một cái.

Dùng khẩu hình trêu chọc Cynthia một câu: "Có nhớ anh không?!" Hành vi này trực tiếp khiến khuôn mặt tươi cười của Cynthia nhanh chóng leo lên một vệt hồng nhuận.

Trong mắt lưu lộ ra ý tứ lảng tránh.

Cô bất giác liếc nhìn Tiến sĩ Carolina ở đằng xa.

Động tác này tự nhiên nhắc nhở Tô Thanh, ngay lập tức Tô Thanh quay đầu đi, nhìn về phía bà Carolina đang đi tới. "Hóa ra là Tiến sĩ Carolina.

Ngại quá, vừa rồi chỉ mải nhìn Quán Quân Cynthia, cho nên không

chú ý đến bà." Vừa nói ánh mắt Tô Thanh cũng chú ý đến bốn người ăn mặc đặc thù đi theo Tiến sĩ Carolina.

Trong đó có một thiếu niên tóc xanh lục, trên đỉnh đầu có một cái sừng nhọn.

Hiển nhiên chính là Thiên Vương hệ Bọ (Bug) của vùng Sinnoh - Aaron.

Bên cạnh là Thiên Vương hệ Đất (Ground) - Bertha, cũng là người phụ nữ duy nhất trong Tứ Thiên Vương, tuổi tác cũng không nhỏ, cảm giác chắc cũng chỉ còn hai ba năm nữa là nghỉ hưu.

Còn lại hai vị?

Một người thân trên mặc áo khoác màu vàng, thân dưới phối quần dài đen - Thiên Vương hệ Lửa (Fire) Flint.

Người còn lại thì mặc lễ phục đỏ, đi giày da tinh tế, để tóc dài màu tím, đeo một cặp kính mắt tinh xảo - Thiên Vương hệ Tâm linh (Psychic) Lucian, toàn thân toát lên khí tức quý tộc.

Tuy Tô Thanh nhận ra thân phận của bốn vị này, nhưng vì Tiến sĩ Carolina chưa giải thích nên Tô Thanh cũng không tiện chào hỏi họ.

Đặc biệt là khi đối mặt với Tô Thanh, biểu cảm tự nhiên lộ ra của họ đều có vẻ hơi...

ừm, nói sao nhỉ?

Câu nệ, đúng vậy.

Ai mà ngờ được, Tứ Thiên Vương Sinnoh uy phong lẫm liệt trước mặt người ngoài, khi đối mặt với Tô Thanh, lại thẹn thùng như mấy cô gái nhỏ chưa xuất giá.

Bởi vì câu nệ nên không dám nói câu nào.

Thậm chí gan giao lưu bình thường với Tô Thanh cũng không có.

Có tâm muốn nói chuyện, nhưng lại vì do dự trong lòng mà trở nên ấp úng, cuối cùng hoàn toàn hóa thành trầm mặc, không biết mở miệng thế nào, thực sự khiến Tô Thanh thầm sướng không thôi.

Lúc này cư nhiên trở thành sự tồn tại khiến cường giả bậc đó phải cảm thấy sợ hãi, quả thực có một loại mị lực khác biệt khiến Tô Thanh thầm thấy thư sảng. ... "Ha ha, vậy sao?

Xem ra bà già này thật sự lớn tuổi rồi nha, bạn nhỏ Tô Thanh lại chẳng thèm nhìn bà một cái, trực tiếp chạy đến chỗ Quán Quân Cynthia, đúng là tuổi trẻ khí thịnh." Tiến sĩ Carolina nói đầy ẩn ý.

Mặc dù trong quá trình đó đã nhận ra sự thay đổi trong ánh mắt Tô Thanh, nhưng Tiến sĩ Carolina lại không giới thiệu Tô Thanh với mọi người trước.

Ngược lại bà trêu chọc Tô Thanh đầu tiên. "Tuổi trẻ khí thịnh là chuyện tốt, nhưng có đôi khi người trẻ tuổi cũng phải tiết chế một chút mới tốt, kẻo sau này hối hận." Lời này vừa nói ra trực tiếp khiến khuôn mặt tươi cười của Cynthia leo lên chút xấu hổ và hồng nhuận.

Cũng làm cho các nữ cảnh sát Junsa có mặt ở đó đều cười duyên.

Trong đó, Thiên Vương Lucian sau khi chú ý thấy vẻ thẹn thùng trên mặt Cynthia thì thần tình càng tràn đầy sự cay đắng và miễn cưỡng giải thoát.

Đối mặt với Tô Thanh, người đã chứng kiến video chiến đấu của hắn, Lucian quả thực không thể nảy sinh chút ý nghĩ phản kháng nào đối với Tô Thanh.

Khoảng cách giữa hai người thực sự quá lớn, giai nhân phương tâm đã hứa (người đẹp đã trao tim cho người khác).

Sau này dù có dùng hết sức nỗ lực thế nào, cũng không thể thay đổi được. ...

Nghe cuộc đối thoại giữa Tiến sĩ Carolina và Tô Thanh, thân là nhân viên trinh sát, các cô Junsa tại hiện trường nhanh chóng nắm bắt được mấu chốt trong lời nói.

Họ biết thân phận của Tiến sĩ Carolina và Quán Quân Cynthia, nên cũng biết mối quan hệ giữa hai người.

Đã là Tiến sĩ Carolina nói như vậy, thì chẳng phải là trực tiếp xác định tính chất cho tin đồn giữa Bậc Thầy Tô Thanh và Quán Quân Cynthia sao?

Bậc Thầy Tô Thanh - người đứng đầu bảng xếp hạng chiến lực Sinnoh.

Cùng với Quán Quân Cynthia - người đứng thứ hai.

Hai người họ cư nhiên là một đôi tình nhân?

Quả thực đủ kịch tính.

Có thể nói tin tức này vừa nằm trong dự liệu, lại vừa ngoài dự liệu của mọi người.

Nhất thời, ánh mắt các cô Junsa nhìn Cynthia lập tức tràn đầy ngưỡng mộ.

Có thể trở thành người yêu của Bậc Thầy (Master) hiếm hoi còn sót lại, một Bậc Thầy trẻ tuổi, quả thực đủ khiến tất cả phụ nữ cảm thấy hâm mộ, ghen tị. "Khụ khụ!" Cảm nhận được ánh mắt tham lam của phụ nữ xung quanh nhìn về phía mình, Tô Thanh cảm giác nếu không ngăn lại, ánh mắt của đám phụ nữ này sẽ ăn tươi nuốt sống hắn mất.

Cho nên ngay lập tức hắn chủ động phá vỡ sự lúng túng, vẻ mặt nghiêm túc nhìn về phía Tiến sĩ Carolina. "Tiến sĩ, động hướng của đối phương thế nào?

Vừa rồi khi cháu hạ xuống từ trên cao hình như thấy họ đang vận chuyển cái gì đó." Tô Thanh nhíu mày, nỗ lực hồi tưởng lại hình ảnh đã thấy trước đó. "Ừm, quả thực đang vận chuyển.

Những vật phẩm đó thực ra là nghi khí trân quý của gia tộc trông coi đền thờ (Shrine), là những vật phẩm có thể dẫn động cộng hưởng với Thần Thời Gian và Thần Không Gian." Gật đầu, nói đến chính sự Tiến sĩ Carolina cũng không hàm hồ, trực tiếp đem đại thể sự tình nói cho Tô Thanh.

Tô Thanh cũng từ lời giải thích của Tiến sĩ Carolina mà đại khái hiểu được diễn biến lần này.

Sự thật dường như không đơn giản như những gì nói trong điện thoại trước đó.

Bên trong không chỉ có Đội Ngân Hà ra tay, mà còn xen lẫn sự xuất hiện của một người khiến Tô Thanh không ngờ tới.

Đó chính là Thợ săn J (Hunter J).

Không sai, chính là Hunter J từng bị Tô Thanh bắt giữ.

Mấy đêm trước, thành viên Đội Ngân Hà đã trực tiếp ngụy trang thân phận rồi đại náo đồn cảnh sát, cứu Hunter J ra ngoài.

Vốn dĩ Liên minh vì mất đi Kim Cương Bảo Châu nên có chút đau đầu, cộng thêm việc Pokeball của Hunter J vẫn được bảo quản trong nội bộ Liên minh, cho nên đối với chuyện này, Liên minh cũng không quá coi trọng.

Kết quả vì thế mà Liên minh thực sự đã phải chịu một vố đau không nhỏ.

Hunter J ngoại trừ sở hữu con Salamence cấp Quán Quân ra, cư nhiên còn sở hữu sức mạnh ẩn giấu khác.

Đó là một con Electivire cấp Quán Quân, sức mạnh cũng không thể khinh thường.

Thậm chí so với con Salamence kia, Electivire vẫn không hề kém cạnh, thậm chí còn hơn.

Lại qua vài ngày.

Trong khoảng thời gian này trọng tâm của Liên minh luôn đặt vào việc quan tâm đến Đội Ngân Hà.

Cho nên khi Đội Ngân Hà tập kích gia tộc Shrine, cộng thêm tổng bộ Liên minh, vì nhìn ra Tứ đại cán bộ của Đội Ngân Hà, biết đối phương hẳn là không còn hậu viện, bên phía Liên minh cũng trực tiếp phái Tứ Thiên Vương chia làm hai đường tiến hành ứng đối.

Sau đó trúng kế điệu hổ ly sơn, phòng ngự của gia tộc Shrine liền bị bỏ trống.

Cuối cùng dẫn đến việc bị Hunter J đánh lén, cướp đi một lô vật tư. "Hả?!" Tiêu hóa lời nói của Tiến sĩ Carolina, Tô Thanh cũng không ngờ quá trình trong đó lại khúc chiết như vậy, xảy ra nhiều chuyện thế. "Vậy hiện tại bọn chúng đang định làm gì?!" Lúc này, đã hiểu rõ chân tướng, Tô Thanh đối với dự định của Đội Ngân Hà cũng có thêm nhiều tò mò. "Cái này...

để tôi nói cho." Thấy Tô Thanh hỏi cái này, Thiên Vương hệ Tâm linh Lucian lại chủ động giải thích.

Mặc dù từ trước khi Tô Thanh hoành không xuất thế, hắn đã thầm thương trộm nhớ Cynthia.

Nhưng vì vẫn luôn là đơn phương tương tư nên mọi người đều không biết chuyện này.

Cho nên lúc này Lucian mở miệng, mọi người cũng không khỏi lần lượt nhìn về phía hắn.

Trong lúc đó cảm nhận được cái nhìn công thức hóa của Cynthia, Lucian càng tỏ ra vô cùng suy sụp.

Nếu không nhìn lầm, ánh mắt cô ấy dường như so với trước kia càng lãnh đạm hơn.

Nhưng bị Tô Thanh hoành đao đoạt ái, lại vì thực lực của Tô Thanh ưu tú hơn hẳn quá nhiều, đối mặt với Tô Thanh, Lucian cũng không thể nảy sinh bất cứ ý nghĩ địch đối nào.

Cho nên đối với câu hỏi của Tô Thanh, Lucian cũng không dám giấu giếm, liền trực tiếp đè nén sự khó chịu trong lòng xuống, chủ động giải thích. "Bọn chúng định lợi dụng Kim Cương Bảo Châu và Bạch Ngọc Bảo Châu phối hợp với di tích trong núi Coronet, dẫn động cảm ứng thần bí đặc thù.

Phối hợp với từ trường, triệu hồi Thần Thời Gian và Thần Không Gian từ không gian Celestic ra, đồng thời lợi dụng cơ giác của Sáng Thế Thần Arceus tạo thành xiềng xích trói buộc hai vị thần này.

Chương 268

Trá thủ sức mạnh của hai con Thần thú, mưu toan sáng tạo thế giới mới." Lucian thao thao bất tuyệt, nói ra phần lớn thông tin mình biết.

Nhưng chính vì lần nói này, lời của Lucian trực tiếp gợi lên sự tò mò của Tô Thanh.

Phải biết rằng Bạch Ngọc Bảo Châu đang ở chỗ Tô Thanh, Đội Ngân Hà sao có thể thực thi kế hoạch này được, cho nên trong đó nhất định có ẩn tình khác.

Lucian đã khẳng định như vậy, thì tất nhiên đối phương chắc chắn đã xác nhận rồi, cho nên Tô Thanh tò mò Lucian rốt cuộc làm sao xác nhận được thông tin này.

Còn về Bạch Ngọc Bảo Châu, Tô Thanh không hỏi ra miệng.

Nếu không, lỡ thu hút sự chú ý của Tiến sĩ Carolina, không biết chừng bà ấy lại đánh chủ ý lên người Tô Thanh, đến lúc đó bà nội thúc giục, Cynthia lại làm nũng, thì Tô Thanh thực sự có khổ mà không nói nên lời. "Thiên Vương Lucian, không biết nguồn tin có đáng tin cậy không?!" Ánh mắt nhìn về phía Lucian, Tô Thanh chậm rãi hỏi.

Lời vừa nói ra cũng trực tiếp thu hút sự chú ý của mọi người, ai nấy đều quan tâm đến câu trả lời của Lucian. "Ừm, nguồn tin tuy không thể xác định 100% là thật, nhưng ít nhất cũng khoảng 80%." Vừa nói, trên mặt Lucian và khóe mắt dưới kính râm cũng lộ ra vẻ hồi ức. "Đó là trong một lần tao ngộ ở thành phố Eterna.

Sau khi vật phẩm bị cướp, Liên minh thất bại.

Vì nản lòng thoái chí nên tôi nảy sinh ý định về quê để thả lỏng

tâm thần, do đó trên đường đi qua thành phố Eterna.

Cũng chính ở đó, tôi gặp một nhóm thanh niên có thần sắc và hành vi đều quái dị.

Thấy bọn họ hành sắc vội vàng, cộng thêm thói quen quan sát xung quanh, trông bọn họ rất bí ẩn.

Cho nên tôi cố ý lưu tâm, để Pokémon đi theo dõi.

Sau đó đem những lời nói và thông tin nghe được truyền vào tai tôi.

Mới có hành động lần này." "Ồ, hóa ra là như vậy." Nghe xong, Tô Thanh lập tức gật đầu, lộ ra vẻ đã hiểu. "Vậy chúng ta đang đợi cái gì ở đây?!" Tô Thanh lại ném ra một vấn đề mới. "Đương nhiên là đợi cậu!" Cynthia đáp. "Nếu đã đến rồi, vậy tôi tự nhiên có thể cùng mọi người xông lên." "Ồ." Tô Thanh gật đầu.

Mọi người thấy thế cũng rục rịch hành động, định xuất phát.

Trong lúc đó Tô Thanh còn phát hiện đám người này ngay cả ý định ẩn giấu cũng không có, định trực tiếp triệu hồi Pokémon bay tới.

Thấy vậy, Tô Thanh liền trực tiếp ngăn cản đám người lỗ mãng này lại, nói ra suy nghĩ của mình trước vẻ mặt ngạc nhiên của họ. "....." "....." "?!" Khi mọi người nghe kiến nghị của Tô Thanh, hiện trường Tứ Thiên Vương cùng với các cô Junsa gần như đều bị kiến nghị của Tô Thanh làm cho kinh ngạc. "Tại sao với đội hình mạnh mẽ như vậy chúng ta lại cần phải hành động ẩn giấu?" Tò mò đánh giá Tô Thanh trước mặt, mọi người đều tỏ ra có chút khó hiểu.

Phải biết rằng đội hình hiện tại tương đương hào hoa.

Đội hình như vậy đừng nói là tổ chức tà ác, cho dù bảo Liên minh các khu vực khác tổ chức ra một đội ngũ như vậy cũng vô cùng khó khăn.

Một vị Bậc Thầy Pokémon hiếm hoi còn sót lại trên thế giới, cộng thêm Quán Quân thiên tài Sinnoh - Cynthia, cùng với Tứ Thiên Vương Sinnoh đã trải qua thời gian khảo nghiệm.

Đội ngũ như vậy đủ để san bằng tất cả tổ chức tà ác.

Thế nhưng tại thời khắc quan trọng như vậy, thân là người mạnh nhất trong đám người, Tô Thanh cư nhiên lại đánh trống lui quân, bảo mọi người ẩn giấu hành động? "Khụ khụ." Thấy mọi người đều lộ ra ánh mắt chấn kinh nhìn mình, Tô Thanh cũng không hàm hồ, trực tiếp nói ra dự tính của mình. "Tuy tôi biết mọi người kinh ngạc, nhưng thu liễm hành động của chúng ta, thường thường có thể thu hoạch được nhiều hơn." "Ồ, hóa ra là vậy." Nghe Tô Thanh nói thế, Cynthia cẩn thận ngẫm nghĩ thấy cũng có lý.

Dần dần mọi người cũng hiểu được tại sao Tô Thanh lại ngăn họ, chỉnh tề lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ.

Họ lại cất những quả Pokeball vốn đã cầm trên tay định phóng ra trở lại vào túi.

Hành vi như vậy rơi vào mắt Tô Thanh, lập tức khiến Tô Thanh thầm hô "trẻ nhỏ dễ dạy".

Cứ như vậy, cả nhóm trực tiếp dưới sự đề nghị của Tô Thanh, bí mật lặng lẽ mò mẫm về phía địa điểm của Đội Ngân Hà.

Trong quá trình đó, ánh mắt mọi người nhìn về phía Tô Thanh cũng khác nhau, đặc biệt là các cô Junsa.

Ánh mắt nhìn Tô Thanh sớm đã tràn đầy bội phục.

Người đàn ông như Tô Thanh vừa có nhan sắc, vừa có thân hình đẹp, lại có đầu óc hình sự quả thực rất hiếm gặp.

Cộng thêm cái cảm giác nói cười vui vẻ, hổ báo sinh phong của Tô Thanh, đại khái có cảm giác như nắm giữ tất cả trong tay.

Càng làm cho trong lòng họ tràn ngập một cảm xúc khó tả, nhìn Tô Thanh, phảng phất cảm giác trên người Tô Thanh đang tự chủ tỏa ra ánh hào quang, thực sự quá phong độ. ...

Khác với các cô Junsa, Tứ Thiên Vương trong cuộc giao lưu ngắn ngủi với Tô Thanh cũng đã có hiểu biết nhất định về hắn.

Từ tư duy kín kẽ của Tô Thanh mà xem, cách nhìn đối với Tô Thanh cũng từ ban đầu là thực lực cường đại, dần dần chuyển biến thành tâm tư kín kẽ cộng thêm thực lực cường đại.

Có thể nói là kết hợp giữa trí tuệ và sức mạnh, một thiên tài thực chiến phái có chỉ số IQ cực kỳ phát triển.

Khiến cho họ trong lòng bội phục thực lực của Tô Thanh, đồng thời đối với đầu óc của Tô Thanh lại tràn đầy kính sợ. ...

Liếc mắt nhìn Tô Thanh.

Khác với mọi người, sự hiểu biết của Cynthia đối với Tô Thanh sâu sắc hơn nhiều.

Cho nên Tô Thanh vừa mở miệng, Cynthia liền biết Tô Thanh khẳng định có mục đích.

Hiện tại phát hiện ánh mắt của Cynthia, Tô Thanh cũng quả thực lộ ra chút sơ hở, nở một nụ cười gượng gạo.

Nhưng mọi người nhìn thấy nụ cười gượng gạo của Tô Thanh lại không cảm nhận được bất kỳ sự dị thường nào.

Thậm chí còn cảm thấy Tô Thanh cười trông có chút đẹp trai.

Chỉ có Cynthia hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thầm đảo mắt xem thường.

Trong lòng đã có tính toán, đợi chuyện này kết thúc nhất định phải tìm Tô Thanh hỏi cho ra lẽ, xem hắn rốt cuộc định làm gì. ...

Sự thật là, Cynthia đoán quả thực không sai.

Lý do Tô Thanh bảo mọi người giấu giếm thân phận đương nhiên cũng có nguyên do, đó là vì hắn biết Bạch Ngọc Bảo Châu đang ở trong tay mình.

Tô Thanh biết rõ, Đội Ngân Hà không có món bảo vật Bạch Ngọc Bảo Châu, tất cả những gì chúng có chỉ là một viên Kim Cương Bảo Châu liên quan đến Thần Thời Gian Dialga.

Chỉ với một viên Kim Cương Bảo Châu thì có thể làm được gì?

Tô Thanh đối với việc này rất tò mò.

Hắn muốn xem Đội Ngân Hà rốt cuộc có thể mang lại bất ngờ gì, nên mới có ý định kéo dài thời gian.

Xem Đội Ngân Hà liệu có thể thực sự triệu hồi Thần Thời Gian và Thần Không Gian ra hay không.

Trước đó khi Cynthia dựa vào sức mạnh Siêu khắc (Chōkoku) triệu hồi Thần Thời Gian, Tô Thanh đã cảm thấy kinh ngạc nhất định.

Hiện tại ngược lại muốn xem xem, Đội Ngân Hà rốt cuộc có thể làm đến mức độ nào.

Thậm chí Tô Thanh muốn xem Đội Ngân Hà có khống chế được sức mạnh Thần thú hay không, nếu được như vậy, Tô Thanh định nhiên sẽ hưng phấn không thôi.

Kyurem và Rayquaza, song long mạnh nhất mặt đất và không trung của hắn đã sớm súc thế đãi phát (chuẩn bị sẵn sàng) rồi. ...

Trong thung lũng.

Hoàn toàn giống như Tô Thanh dự liệu, trong khi Tô Thanh âm thầm kéo dài thời gian cho Ngân Hà Đoàn (Team Galactic), thì sự bố trí của bọn họ cũng đã đến thời khắc quan trọng nhất.

Thông qua Kim Cương Bảo Châu (Adamant Orb), cùng với năm viên Bạch Ngọc Bảo Châu (Lustrous Orb) tìm thấy từ một di tích nào đó, kế hoạch tác chiến của Ngân Hà Đoàn đã thành công dẫn dụ tượng điêu khắc của hai con Siêu Thần Thú cộng hưởng.

Chỉ cần bức tượng cuối cùng hoàn toàn hoàn thành sự tương tác với Bạch Ngọc Bảo Châu và Kim Cương Bảo Châu, bức tượng sẽ giải phóng ra chấn động siêu cường thu hút hai con Siêu Thần Thú hiện thực.

Đến lúc đó, Ngân Hà Đoàn sẽ có cơ hội thực thi kế hoạch.

Về phần năm viên Bạch Ngọc Bảo Châu kia?

Thực ra chúng hoàn toàn là hàng nhái dưới lòng đất, tuy rằng bên trong cũng ẩn chứa sức mạnh không gian không sai, nhưng hàm lượng nguyên tố không gian ẩn chứa lại thấp hơn nhiều so với Bạch Ngọc Bảo Châu thật, chỉ là vật phẩm tiêu hao dùng một lần.

Cho nên trong tình huống không tìm thấy Bạch Ngọc Bảo Châu thật, các thành viên Ngân Hà Đoàn liền trực tiếp đạp nát tất cả các di tích cổ đại.

Bọn chúng tìm thấy ba viên Kim Cương Bảo Châu giả, cùng với năm viên Bạch Ngọc Bảo Châu giả.

Trải qua sự tính toán chuyên nghiệp của các tiến sĩ lượng tử, năm viên Bạch Ngọc Bảo Châu này tuy rằng không bền lâu, nhưng năm viên cộng lại, sớm đã vượt qua dự kỳ, đủ để hoàn thành một lần nghi thức.

Hiện tại Bạch Ngọc Bảo Châu đã hoàn toàn phế bốn viên, đợi viên thứ 5 báo phế một nửa, năng lượng trong cơ thể còn lại sấp sỉ một nửa thì nghi thức cũng sẽ hoàn toàn hoàn thành.

Hai con Siêu Thần Thú sẽ trực tiếp bị dẫn dụ hiện thực. ...

Cuối cùng, lại qua ước chừng hơn năm phút.

Nhóm người Liên Minh cũng đã đến cách đó không xa, chỉ cần rẽ nhẹ một cái, thân ảnh mọi người liền sẽ trực tiếp rơi vào trong mắt lính gác Ngân Hà Đoàn, cho nên Tô Thanh ra lệnh dừng lại, chờ đợi chỉ thị mới của hắn.

Tuy rằng Tô Thanh không phải nhân viên chính phủ, nhưng thực lực cấp Master của hắn sớm đã được thế giới chứng nhận, cộng thêm việc Tô Thanh vốn là người vùng Sinnoh, nên mọi người tại trường đối với lời nói của Tô Thanh cũng rất tin phục, cũng không có bằng mặt không bằng lòng. "Tô Thanh, tiếp theo nên làm thế nào?!" Đợi xe dần dần dừng lại, trong lòng Cynthia đối với dự tính của Tô Thanh dâng lên sự tò mò nồng đậm.

Chương 269

"Chờ một chút." Nghe vậy Tô Thanh lại không lập tức trả lời Cynthia, ngược lại trực tiếp móc ra Pokeball.

Dưới sự mong chờ của mọi người, một con Pokémon hình người trực tiếp xuất hiện trong tầm mắt. "Nhờ cả vào cậu, Mewtwo.

Sử dụng Tinh thần lực (Inner Focus) của cậu giám sát xem đám người sau bức tường kia rốt cuộc đang nghiên cứu cái gì đi." "Được rồi, chủ nhân." Nhận được chỉ thị của Tô Thanh, Mewtwo lập tức đáp lại.

Trong nhất thời Mewtwo nhắm chặt hai mắt, quanh thân lập tức hiện ra một tầng dao động năng lượng màu tím.

Tinh thần lực liên tục không ngừng trực tiếp vô hình vô tướng quét về phía xa.

Vượt qua khoảng cách sáu bảy trăm mét, đã thấy được vị trí lính gác Ngân Hà Đoàn mà nhìn từ góc độ thị giác thì có vẻ như ở ngay gần.

Từ đó cũng có thể nhìn ra, câu nói "trông núi làm chết ngựa" xác thực là có đạo lý.

Nhìn qua khoảng cách gần như thế, cư nhiên chênh lệch đến sáu bảy trăm mét, thực sự kinh khủng.

Càng kinh khủng hơn là, khi Mewtwo đem tinh thần lực của mình lan tràn ra khoảng cách xa như vậy, tinh thần lực của nó lại vẫn có vẻ bành trướng như cũ, không hề có bất kỳ điềm báo nào là mất sức.

Một đường thẳng tiến đến mục đích, đem cả thung lũng bao trùm.

Nó giám sát hành động của các thành viên Ngân Hà Đoàn trong

thung lũng, đem đủ loại hành động in sâu vào trong đầu.

Sau đó thông qua kết nối tinh thần đem từng bức tranh toàn bộ chiếu vào trong đầu Tô Thanh.

Do bản thân Tô Thanh là một Siêu năng lực gia (Esper), nên khả năng tiếp nhận của hắn rất mạnh.

Chỉ vài cái chớp mắt liền trực tiếp nhìn thấu quang cảnh trong thung lũng. "Thế nào?!" Thấy Tô Thanh và Mewtwo đều nhắm mắt, sau đó lại dần dần mở ra, Cynthia liền trực tiếp hỏi ra sự tò mò trong lòng.

Kết quả, đối mặt với câu hỏi của Cynthia, Tô Thanh lại không vội vã trả lời.

Chỉ nhàn nhạt lắc đầu. "Hả?!" Hành động như vậy khiến Cynthia lộ ra vẻ tò mò, trên mặt tràn đầy sự kinh ngạc. "Ý gì cơ?!" Thấy Tô Thanh lộ ra biểu tình này, dù Cynthia hiểu biết Tô Thanh khá sâu, cũng có chút không hiểu hàm nghĩa cái lắc đầu của hắn. "....." Nhất thời, các Thiên Vương (Elite Four) vây xem, cùng với Giáo sư Carolina cũng tò mò nhìn về phía Tô Thanh. "Dường như bọn chúng đang mưu toan lợi dụng sức mạnh giả của bảo châu, dẫn dụ tượng Thần Thời Gian và Thần Không Gian trong thung lũng cộng hưởng." Suy tư kỹ lưỡng một chút, Tô Thanh thử giải đọc.

Bởi vì không nghe được cuộc giao lưu của đám người Saturn nên Tô Thanh lúc này cũng có vẻ biết một mà không biết mười.

Chỉ có thể từ phản ứng của mọi người, cùng với chấn động của năng lượng tiến hành một chút phân tích.

Kết quả vừa phân tích, thật sự bị Tô Thanh đoán trúng hơn một nửa, Ngân Hà Đoàn xác thực là đang thao tác như vậy không sai. "Thần Thời Gian?!" Khác với mọi người, nghe Tô Thanh nói, phản

ứng của Cynthia lại có vẻ hơi kỳ quái.

Đặc biệt là ngay khoảnh khắc nghe thấy danh xưng Thần Thời Gian.

Cả người Cynthia đều có chút ngẩn ra, nhớ lại lần trước gặp mặt Dialga, cũng như lời hỏi thăm và sự coi trọng mà Dialga dành cho cô trước khi đi.

Cynthia vẫn cứ như ở trong mộng, nghe bà nội nói Siêu Thần Thú đều rất khó nói chuyện.

Trong tình huống không có việc gì thì tốt nhất đừng triệu tập.

Mỗi lần xuyên qua rào chắn thế giới (World Barrier) đều sẽ tiêu hao một phần thể lực.

Cho nên đối với Siêu Thần Thú mà nói, nếu không phải thế giới phát sinh tai nạn khó có thể chống cự, Song Long Thời Không thực tế cũng không hy vọng có người triệu hoán mình ra.

Nhưng sự thật thì sao?

Lần trước con Dialga mà Cynthia gặp lại dễ nói chuyện một cách kỳ lạ.

Mới có thể khiến cho Cynthia hiện tại lộ ra biểu tình như vậy. "Đã như vậy, vậy còn chờ gì nữa, mau chóng động thủ đi!" Mặc kệ phản ứng của cháu gái Cynthia, Giáo sư Carolina nghe Tô Thanh nói xong, liền suy tư một phen rồi ra quyết định.

Bà muốn để Tô Thanh chỉ dẫn đám người Thiên Vương xông lên, bắt giữ đám tội phạm này.

Dù sao thân phận của Giáo sư Carolina cũng không đơn giản, trừ việc là hội trưởng Liên Minh Sinnoh, bà còn là tộc trưởng tộc Shrine.

Là người sở hữu Siêu Khắc Chi Lực (Chōkoku) đã ký kết khế ước

với Song Long Thời Không đời trước.

Nhưng khác với Cynthia, Giáo sư Carolina ký kết khế ước với Thần Không Gian Palkia.

Cho nên đối với Thần Không Gian, Giáo sư Carolina hiểu rõ hơn một chút.

Về phần Thần Thời Gian Dialga, bà hiểu biết thậm chí không nhiều bằng Cynthia.

Nhưng theo tuổi tác dần dần tăng lên, khế ước cũng dần dần chuyển sang trên người người trẻ tuổi.

Thiếu nữ tộc Shrine ký kết khế ước với Palkia đời gần đây nhất, hiện tại đang thay thế Cynthia canh giữ trên núi, hoàn thành chức trách của tộc Shrine.

Tuy nhiên hai loại khế ước cũng không hoàn toàn giống nhau, có chênh lệch nhất định.

Bởi vì bản thân Thần Thời Gian Dialga mạnh hơn Thần Không Gian Palkia, cộng thêm tác dụng của thời gian lên người bình thường sẽ càng thêm rõ ràng.

Cho nên người ký kết khế ước với Thần Thời Gian Dialga sẽ trường thọ hơn, thậm chí sẽ sở hữu sức mạnh thanh xuân vĩnh trú.

Các chỉ tiêu cơ thể và chức năng sinh lý cũng sẽ trở nên trác tuyệt ưu tú hơn.

Về phần Không Gian?

Cái đó thì khác.

Đối với cơ thể người, sự gia trì của nguyên tố không gian cũng không quá rõ ràng. ...

Theo tiếng nói của Giáo sư Carolina vừa dứt, Cảnh sát Junsa tại

hiện trường cùng với các Thiên Vương cũng hành động.

Nhưng trong khi hành động, họ cũng dùng dư quang lưu tâm quan sát phản ứng của Tô Thanh, chờ mong Tô Thanh đáp lại.

Dù sao so với Giáo sư Carolina, vị Master trẻ tuổi thực lực siêu tuyệt Tô Thanh rõ ràng đáng tin cậy hơn, phán đoán cũng hẳn là sẽ ưu tú hơn.

Cho nên cũng muốn xem Tô Thanh sẽ làm gì. "Mọi người lên trước đi, tôi quan sát thêm chút nữa." Nhắm mắt cảm nhận ánh mắt của mọi người, Tô Thanh cũng hiểu ý bọn họ, cho nên trực tiếp gật đầu.

Ý bảo có thể đi lên quấy rối.

Nhưng trong quá trình này Tô Thanh lại cũng tỏ vẻ sẽ không ra tay, thậm chí đồng thời với việc nhắm mắt, Tô Thanh trực tiếp đưa tay nắm lấy bàn tay ngọc ngà của Cynthia.

Ý tứ kia hiển nhiên là muốn Cynthia dừng cử động ra tay lại, chỉ để cho các Thiên Vương xuất chiến.

Hành động của hai người lập tức trở thành tiêu điểm trong sân.

Cảm nhận ánh mắt nóng bỏng xung quanh, khuôn mặt tươi cười của Cynthia trong nháy mắt leo lên một rạng mây hồng, trong biểu tình tràn đầy sự e thẹn.

Xấu hổ muốn giãy ra khỏi sự trói buộc của Tô Thanh, lại không giãy ra được.

Chỉ có thể bất đắc dĩ thừa nhận ánh mắt trêu chọc của mọi người, ngón tay trắng nõn chậm rãi đặt lên eo Tô Thanh. "Xông lên!!" Không nói nhiều.

Thu hết tình huống trước mắt vào đáy mắt, trong lòng phiền muộn,

Lucian dứt khoát trực tiếp thả Pokémon ra trước tiên.

Chạy thẳng ra ngoài, mắt không thấy tâm không phiền.

Nhìn thấy cảnh này, vài cô Cảnh sát Junsa tương đối mẫn cảm lập tức nhận ra sự khác thường trong đó, nhao nhao thì thầm bàn tán. "Này, các cô xem biểu hiện của Thiên Vương Lucian kìa?

Có chút kỳ quái.

Chẳng lẽ có quan hệ tình tay ba với Master Tô Thanh và Quán quân Cynthia sao?" "Suỵt!

Bé mồm thôi, bị nghe thấy thì không tốt đâu." Bên cạnh, một cô Junsa nhanh mồm nhanh miệng trực tiếp đưa ra nhắc nhở, khiến cho cô Junsa kia lập tức lộ ra vẻ mặt xấu hổ, cười gượng gạo.

Cũng làm cho ba vị Thiên Vương khác bên cạnh lộ ra một tia bất đắc dĩ, âm thầm lắc đầu.

Vấn đề tình cảm bọn họ cũng không xen vào được.

Giáo sư Carolina nghe hết toàn bộ cuộc đối thoại, cũng tỏ ra hơi cạn lời.

Về chuyện Lucian thầm mến Cynthia, bà nhìn còn rõ hơn Cynthia.

Nếu trong trường hợp Tô Thanh không xuất hiện, Giáo sư Carolina có lẽ thật sự không ngại cho cậu ta một cơ hội.

Dù sao gia thế và tính cách của Lucian cũng đều không tồi, thuộc về loại người ôn văn nhã nhặn.

Nhưng có Tô Thanh, Lucian hiển nhiên là người thừa.

Bất kể từ thực lực, tính cách, nhân phẩm, nhan sắc các phương diện, Tô Thanh hoàn toàn thuộc về cửa trên so với Lucian, thuộc về sự tồn tại không thể thay thế.

Sự việc quan hệ đến hạnh phúc của cháu gái, Giáo sư Carolina đương nhiên sẽ không mềm lòng, cho nên dứt khoát trực tiếp quay đầu đi, coi như không nghe thấy, lựa chọn thuận theo tự nhiên.

Hy vọng cậu ta có thể tự vượt qua đi...

Giáo sư Carolina thầm than trong lòng. "....." Một bên, sau khi nghe tiếng thì thầm bàn tán của các cô Junsa, Tô Thanh đang nhắm mắt cảm nhận thông tin trong đầu, trên trán cũng hiện ra đầy vạch đen. "Thần chết tiệt, cái gì mà nghe thấy thì không tốt, đứng gần tôi như vậy, tôi có thể không nghe thấy sao?!" Thậm chí đừng nói Tô Thanh và Cynthia, ngay cả Lucian đã bay ra xa, bay giữa không trung nghe thấy lời này cũng suýt chút nữa thân hình không vững, trực tiếp từ trên không trung ngã xuống.

Chương 270

Phí hết tâm tư xua đuổi những suy nghĩ lung tung, mới dần dần ổn định được thân hình.

Cảnh này cũng đồng dạng rơi vào trong mắt Cynthia.

Bởi vì Cynthia từ đầu đến cuối đều không biết Lucian cư nhiên có suy nghĩ như vậy, ở cùng nhau lâu thế mà cô chưa bao giờ cảm nhận được?

Chuyện này lần đầu tiên nghe nói thật sự có chút hiếm lạ.

Nhưng khi nhìn dáng vẻ suýt ngã xuống của Lucian, cùng với hồi ức kỹ càng về ánh mắt đối phương nhìn mình trước đây, Cynthia thật sự cảm giác ra được, chỉ thấy trong ánh mắt Lucian nhìn mình tràn đầy hảo cảm, có khả năng do thực lực tác quái.

Hiện tại xem ra căn bản không phải như vậy, hẳn là đối phương thường xuyên nhìn trộm nhất cử nhất động của mình.

Ách, cái này, Cynthia cảm giác cả người đều không ổn, thật ghê tởm a.

Loại hình ảnh này có đủ làm người ta bài xích.

Dù sao đại đa số mọi người đều không thể nào nhẫn nhịn việc một người mình không thích lắm cứ luôn lén lút nhìn trộm mình.

Tuy rằng đối phương nhìn trộm cũng có chừng mực, cũng không có tang tâm bệnh cuồng đi làm ra chuyện quá giới hạn.

Nhưng bất kể thế nào, nhìn trộm là nhìn trộm, không phải sao?

Trong nháy mắt, hiểu rõ chân tướng sự việc, nội tâm Cynthia cũng âm thầm hạ quyết tâm, sau này phải triệt để giữ khoảng cách với

Lucian.

Cố gắng giảm thiểu việc gặp mặt. "Ách....." Nhớ lại kinh lịch gặp mặt Lucian trước đây.

Hình như ngoại trừ bắt buộc phải cùng tham dự tiệc cuối năm mỗi năm một lần ra, Cynthia cũng thật sự không gặp lại tên kia nữa.

Cho nên nếu muốn lần nữa giảm bớt cơ hội chạm mặt, thật đúng là có chút khó khăn.

Dù sao một năm gặp một hai lần, cộng thêm đều là vì việc công, cho nên nghĩ như vậy, Cynthia ngược lại không cảm thấy khó chịu như thế nữa. ...

Trong quá trình Cynthia suy tư, ngoại trừ Lucian dẫn đầu bay ra ngoài, ba tên Thiên Vương khác cũng nhao nhao hành động theo Lucian.

Các cô Junsa toàn bộ cùng nhau xuất động. ..... "Ai?!" "Người của Liên Minh?

Sao lại ở đây?" "Đáng giận, kẻ nào mật báo?" "Thúc thủ chịu trói đi Ngân Hà Đoàn.

Trước đây tập kích Liên Minh, gây ra tổn thất cho Liên Minh, hiện tại phải bắt các ngươi bồi thường." ...

Trong khi Tô Thanh chăm chú nhìn lại hình ảnh trong đầu, bên kia sườn núi vang lên từng tiếng hô hoán.

Cùng với từng tiếng nổ phát ra do kỹ năng Pokémon va chạm vào nhau.

Mở mắt đánh giá Cynthia ngoan ngoãn bên cạnh một cái, Tô Thanh cũng hài lòng.

Sở dĩ Tô Thanh không ra tay, thậm chí ngăn cản Cynthia, đương

nhiên là có nguyên nhân.

Nghiêm túc phân tích thực lực thành viên Ngân Hà Đoàn trong thung lũng, nếu để Tô Thanh, hoặc là Cynthia bất kỳ một người nào tham gia trận chiến này, chiến đấu cơ bản đều sẽ hiện ra thế thái nghiêng về một bên.

Đây là điều Tô Thanh không cho phép.

Dường như việc điều chỉnh thí nghiệm của Ngân Hà Đoàn đã đạt đến giai đoạn cuối cùng, Tô Thanh cũng muốn xem Ngân Hà Đoàn rốt cuộc có thể làm ra cái gì, mới cố ý giữ Cynthia lại, có màn này.

Xuất phát từ sự tin tưởng hoàn toàn đối với Tô Thanh, Cynthia đối với phán đoán của Tô Thanh cũng không nghi ngờ nhiều.

Chỉ là, hành động của hai người rơi vào trong mắt Giáo sư Carolina, ý vị lại phi thường khác biệt.

Nhìn cháu gái và cháu rể tay trong tay trước mắt, nhận ra sự thân mật giữa hai người, Giáo sư Carolina có thể nói là cười không khép được miệng.

Đối với hôn sự của hai người cảm giác càng thêm thuận mắt.

Thân mật tốt a, thậm chí càng thân mật càng tốt.

Ít nhất có thể thật sự được sủng ái hơn nhiều so với Serena, hoặc là Diantha.

Về phần tại sao lại xuất hiện cái tên Diantha, là bởi vì Giáo sư Carolina từng gặp Diantha, cho nên bà mới nghĩ như vậy.

Dù cho có một chút khả năng, cũng không ngại để Giáo sư Carolina đưa ra giả thiết.

Về phần Valerie, bởi vì chưa gặp nên trong đầu bà không có đáp án này. "Tô Thanh, em rốt cuộc phải đợi đến khi nào mới có thể ra

tay?!" Theo Tô Thanh vẫn luôn đứng ở đây, Cynthia và Tô Thanh không hề tham gia trận chiến, nhưng nương theo thời gian tiêu hao, hơn 20 phút trôi qua, chiến đấu sớm đã đạt đến giai đoạn gay cấn.

Hai bên ai cũng không làm gì được đối phương. "Sắp rồi, cũng đến lúc anh ra tay." Khóe miệng nở một nụ cười nghiền ngẫm, dứt lời Tô Thanh liền cười nhìn về phía Cynthia.

Sau đó liền trực tiếp bình tĩnh gật đầu với Mewtwo bên cạnh.

Một luồng Tinh thần lực (Inner Focus) màu tím nhạt, trong nháy mắt bao bọc lấy Tô Thanh, Cynthia cùng với Giáo sư Carolina ở cách đó không xa.

Giây lát sau thân ảnh ba người triệt để biến mất không thấy, tại chỗ chỉ còn lại một chiếc xe hơi hiện đại.

Đợi ba người triệt để biến mất, phía trên sơn cốc xa xa lại dần dần hiện ra ba đạo thân ảnh.

Đợi thân ảnh dần dần ngưng thực, chính là ba người Tô Thanh vừa biến mất. "......?" Từ trên cao nhìn xuống quan sát chiến đấu kịch liệt vô cùng phía dưới, Cynthia nhất thời thật sự có vẻ hơi mờ mịt.

Thực sự bởi vì hình ảnh trong sân quá hỗn loạn, một hồi vị trí đứng của thành viên Ngân Hà Đoàn cùng các cô Junsa đã sớm không còn sự chia phe rõ rệt như lúc đầu.

Cảm giác giống như trong ta có địch, trong địch có ta.

Bên cạnh cô Junsa cũng có thành viên Ngân Hà Đoàn, bên cạnh thành viên Ngân Hà Đoàn cũng có cô Junsa.

Có đôi khi ngoại trừ Pokémon chiến đấu một phen ra, ngay cả Huấn luyện gia (Trainer) cũng đồng dạng như thế.

Mặc dù các cô Junsa thân là nữ giới, giới tính chiếm cứ bất lợi

tuyệt đối, nhưng thực tế hình ảnh chiến đấu lại khác xa một trời một vực với kết quả Tô Thanh tưởng tượng, gần như hoàn toàn bất đồng.

Tố chất cơ thể của họ đều là sự tồn tại nhất đẳng.

Tố chất cơ thể của mỗi một cô Junsa đều không thua kém nam giới trưởng thành của Ngân Hà Đoàn, thậm chí lúc đánh nhau tay đôi (PK) thật sự, còn có khí thế hung mãnh lấy một địch hai.

Trong đó ngoại trừ Saturn thân thủ không tồi ra, không ít đàn em Ngân Hà Đoàn đều chịu thiệt thòi trong màn PK người thật, lưu lại những giọt nước mắt khuất nhục. "Ra đi, Garchomp." Khóe miệng khẽ giật giật, thu tình cảnh trước mắt vào đáy mắt, hiểu rõ tình huống đại khái, Cynthia cũng không do dự, trực tiếp lấy ra Pokeball bên hông, triệu hoán Garchomp ra.

Nhưng chưa đợi Garchomp lao xuống, tình hình trong chiến trường lại một lần nữa phát sinh biến hóa mới.

Oanh long long!

Một tiếng nổ trầm thấp vang lên bên tai, loại Áp lực (Pressure) trầm trọng này quả thực nghe rợn cả người, khiến cho tất cả mọi người nghe thấy âm thanh này đều cảm giác trong lòng trầm xuống.

Có cảm giác tim vỡ vụn tử vong hiện lên, khiến mọi người đều không kìm được.

Ngay sau đó tiếng động trầm thấp đến từ dưới lòng đất càng diễn càng liệt, không bao lâu liền triệt để bạo lộ ra thân hình của nó, cũng triệt để giải khai nghi hoặc trong lòng mọi người.

Đó là một đạo ánh sáng màu ngân hôi và một đạo ánh sáng màu xanh thẫm.

Hai luồng quang mang đều hiện ra hình trụ tròn, hô ứng lẫn nhau.

Nhưng theo hai luồng quang mang không ngừng dâng lên, ánh sáng trên không trung cũng có biến hóa mới.

Cột sáng dần dần uốn cong, dường như sinh ra sự hấp dẫn cực lớn với nhau.

Biến thành hình xoắn ốc, sau đó lao thẳng lên trời, triệt để mở ra hai cái cửa sổ khổng lồ trên bầu trời. "....." Nhất thời, đừng nói Cynthia khựng lại.

Mọi người tại trường cũng đều dừng lại, toàn bộ lâm vào ngây người.

Cô Junsa và thành viên tiểu đội Ngân Hà Đoàn đều lộ ra vẻ mặt mờ mịt luống cuống.

Biến hóa như vậy, trong số những người có mặt, ước chừng cũng chỉ có Tô Thanh, cùng với thiểu số vài người Ngân Hà Đoàn biết chân tướng sự việc. "Ha ha ha, ta rốt cục thành công rồi.

Thế giới mới, thế giới mới thuộc về Cyrus ta a, lập tức sẽ chân chính ra mắt.

Ta muốn để thế giới mới thuần tịnh vô hà triệt để thay thế thế giới cũ mục nát dơ bẩn này, ta muốn trở thành chân chủ duy nhất của thế giới mới.

Ha ha ha, a ha ha ha!!" Đem tình hình trong sân triệt để nhìn vào mắt, trong đám người Cyrus trực tiếp lộ ra vẻ mặt điên cuồng.

Động tác này cũng triệt để làm cho đại đa số người có mặt đều lâm vào kinh ngạc. "......

Tên kia chẳng lẽ bị mất trí rồi?!" "Hai vị đại nhân, tiếp theo chúng ta nên làm gì?!" Mắt thấy tình hình trong sân triệt để thoát khỏi sự khống chế thông thường...

Trong nhóm Tứ Thiên Vương, Lucian phản ứng đầu tiên, đưa mắt nhìn về phía trên cao.

Có Pokémon hệ Siêu Linh (Psychic) nhắc nhở, Lucian đối với sự xuất hiện của nhóm Tô Thanh phi thường mẫn cảm.

Cho nên hiện trường xuất hiện biến cố như vậy, Lucian trực tiếp ném vấn đề khó cho Tô Thanh. "Nga, Tô Thanh?!" Tại hiện trường, nghe được lời nói của Lucian.

Cyrus vốn đang ở trong cơn điên cuồng cũng dần dần phản ứng lại, thu liễm nụ cười trên mặt.

Nhưng chốc lát sau biểu tình vừa mới có chút thu liễm của Cyrus lại giống như bỗng nhiên hiểu ra, biểu tình lại một lần nữa khôi phục thành trạng thái cười to càn rỡ.

Chương 271

Ánh mắt nhìn về phía Tô Thanh tràn đầy khinh thường và hả hê. "Master Tô Thanh?

Quán quân Cynthia?

Thật là đội hình hào hoa, nhưng lần này các ngươi thua rồi.

Nếu sớm hơn một khoảng thời gian, có lẽ thật sự có thể ngăn cản hành động của ta.

Nhưng hiện tại?

Hừ, hết thảy đều đã muộn.

Master thì thế nào, Master có thể đối kháng Thần thú sao?!" Cyrus điên cuồng cười to nói, biểu tình kia dường như căn bản không để Tô Thanh vào mắt.

Sau đó thấy Tô Thanh chỉ ngước mắt nhìn lên bầu trời, cũng không thèm nhìn hắn, cảm nhận được một cỗ cảm giác bị xem thường, trong thần tình Cyrus càng toát ra một tia địch ý nồng đậm.

Nhưng dù vậy, Tô Thanh vẫn như cũ không để ý đến đối phương, làm cho đối phương cảm nhận được một cỗ xấu hổ cực kỳ mãnh liệt. "Hừ!" Khinh thường bĩu môi.

Bị Tô Thanh xem thường, lại không làm gì được Tô Thanh, Cyrus cũng chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, tỏ vẻ bất mãn. "Tô Thanh tiểu tử, cho dù sở hữu sức mạnh cũng chỉ là Master, sẽ không thật sự cho rằng Master là vô địch chứ.

Bên ta lập tức sẽ có sự trợ lực của hai con Mega Thần Thú nắm giữ Thời gian và Không gian, ngươi không có phần thắng đâu Tô Thanh." Đôi mắt nhìn chằm chằm Tô Thanh phía trên, bị Tô Thanh ngó

lơ, trong ánh mắt Cyrus sở hữu sự không cam lòng mãnh liệt.

Biến hóa như vậy, làm cho trong lòng hắn dâng lên một loại bất mãn cực kỳ khó thích ứng, vô cùng khó chịu.

Bao nhiêu năm rồi, trở thành Boss Ngân Hà Đoàn, Cyrus đều không biết bao nhiêu năm không gặp loại cảm giác bị người ta xem thường này rồi.

Một hồi bỗng nhiên bị Tô Thanh đối đãi như vậy, Cyrus cảm giác tâm tình lập tức rơi xuống điểm đóng băng.

Quả thực giận tím mặt, nhưng lại không thể làm gì.

Bá bá bá!

Trên không trung.

Nương theo hai luồng dao động không gian dần dần càng diễn càng liệt, cửa sổ trên bầu trời cũng khuếch đại đến cảnh giới nhất định. "Chủ nhân, tôi cảm giác dường như có hai luồng sức mạnh đang lấy tốc độ cực nhanh tiếp cận thế giới này." "Ừ!" Bình tĩnh gật đầu, nhận được lời nhắc của Mewtwo, Tô Thanh cũng không giống như trong tưởng tượng lộ ra biểu tình kinh ngạc.

Ngược lại vẫn mặt không đổi sắc, dường như sớm đã liệu sự như thần, nắm giữ tất cả mọi chuyện trong tay. "Tô Thanh rốt cuộc đang làm gì?!" Lẳng lặng nhìn Tô Thanh gần ngay trước mắt, trong lòng Giáo sư Carolina có sự suy tính.

Từ lời nói của Cyrus không khó nghe ra.

Nếu Tô Thanh và Cynthia đến sớm chút, chắc chắn có thể ngăn cản hành động lần này của Ngân Hà Đoàn.

Nhưng lại không có?

Vì sao?

Bởi vì Tô Thanh không hề có ý đồ chủ động, thậm chí cố ý ngăn cản Cynthia.

Chẳng lẽ tất cả sự việc đều nằm trong mưu tính của Tô Thanh?

Hắn rốt cuộc muốn làm cái gì, chẳng lẽ muốn đầu hàng địch?

Nhất thời, trong đầu Giáo sư Carolina bỗng nhiên lóe lên một ý nghĩ vô cùng khủng bố.

Nhưng ý nghĩ vừa mới hiện ra không bao lâu, đã bị Giáo sư Carolina triệt để phủ quyết.

Nếu Tô Thanh thật sự có ý định này, vậy cũng quá không khoa học, ngẫm nghĩ kỹ thì Tô Thanh hoàn toàn không cần thiết phải làm như vậy.

Cộng thêm biểu hiện gần như hoàn toàn không để Cyrus vào mắt của Tô Thanh, tên này dường như căn bản chướng mắt Cyrus.

Chẳng lẽ?

Bỗng nhiên, liên hệ đến tuổi tác trẻ tuổi của Tô Thanh, cùng với chiến lực cường đại kia.

Trong đầu Giáo sư Carolina đột nhiên trực tiếp nhảy ra một tia linh quang.

Chẳng lẽ Tô Thanh niên thiếu thành danh, cộng thêm nhất thời vô địch, trong lòng có ý nghĩ cầu bại.

Cho nên muốn thử xem cực hạn của mình ở đâu?

Lại có thể sở hữu sức mạnh tác chiến với Thần thú hay không.

Trong tay Tô Thanh thật sự có mấy con Thần thú, nếu thật sự như vậy, thì người này thật sự quá đáng sợ.

Nhất thời, đem các loại suy nghĩ trong đầu lược qua một lần, ánh

mắt Giáo sư Carolina nhìn về phía Tô Thanh lập tức trở nên trầm tịch, áp lực hơn rất nhiều. ...

Tô Thanh?

Rốt cuộc đang làm cái gì?!

Thâm sâu nhìn thoáng qua Tô Thanh, nhận ra sự thâm thúy trong đôi mắt đối phương, trong lòng Cynthia cũng dâng lên một tia tò mò. ...

Tĩnh lặng nhìn lên bầu trời.

Một hồi Tô Thanh sở dĩ không trả lời Cyrus, chủ yếu cũng là vì căn bản không nghe thấy.

Một hồi do Tinh thần lực (Inner Focus) quá tập trung, tầm mắt và sự chú ý của hắn gần như toàn bộ ngưng tụ nhìn về phía hai cái cửa sổ trên bầu trời.

Ở nơi đó có thể cảm nhận rõ ràng có hai luồng hào quang (Aura) sức mạnh cường đại, đang liên tục không ngừng tăng cường.

Dường như khoảng cách với thế giới này càng ngày càng gần, cho nên mới khiến Tô Thanh không rảnh lo lắng đến kẻ khác. "Sắp tới rồi sao?!" Cảm nhận khí thế kia dần dần càng phát ra rõ ràng, trong đôi mắt thâm thúy sáng ngời kia cũng dần dần nhảy ra vài phần hưng phấn và chiến ý.

Khiến cho tất cả người nhìn thấy, đều không khỏi lộ ra ánh mắt dị dạng, hãi nhiên.

Tô Thanh?

Rốt cuộc muốn làm gì?

Một nghi vấn như vậy in sâu vào trong đầu tất cả mọi người.

Một khắc sau, khi Tô Thanh lấy ra hai quả Pokeball bên hông.

Mọi người cũng đều nhao nhao âm thầm lắc đầu, trong lòng không khỏi cảm thấy vài phần chấn kinh thay cho Tô Thanh.

Tên này...

Chậc chậc.

Mọi người đều không biết nên nói gì cho phải.

Cư nhiên thật sự muốn đánh, tác chiến với hai con Siêu Thần Thú.

Đó chính là Thần linh.

Thần sở dĩ xưng là Thần linh, tự nhiên là vì sở hữu sức mạnh không thể địch nổi.

Điểm này người vùng Sinnoh rõ ràng hơn người các vùng khác.

Bởi vì di chỉ do chúng thần để lại ở Sinnoh là nhiều nhất trong các Thần thú.

Cho nên hiểu rõ sức mạnh Thần thú.

Hiện tại, Tô Thanh cư nhiên mưu toan lấy sức phàm nhân, phản kháng Thần thú, mưu toan khiêu chiến địa vị không thể địch nổi của Thần thú, thực sự làm cho người ta cảm thấy khó tin.

Chẳng lẽ điên rồi sao? ...

Không!

Tô Thanh thật sự điên rồi sao?

Hiển nhiên là không.

Ít nhất điểm này Cynthia nhìn nhận như thế, sức mạnh Tô Thanh sở hữu cũng không phải thiểu số.

Đừng nói Thần thú Suicune, Darkrai.

Cynthia chính mắt thấy Tô Thanh cưỡi Rayquaza, cùng với con Mega Thần thú (Mythical Beast) ngốc manh vô cùng, thân thể nhỏ bé

lại ẩn chứa sức mạnh to lớn, Mew.

Đội hình Pokémon mạnh như thế nếu đi khiêu chiến Dialga và Palkia thật sự không có phần thắng sao, hiển nhiên là chưa chắc.

Không chừng Tô Thanh thật sự có cơ hội chiến thắng.

Hưu hưu hưu!

Trong lúc suy nghĩ của mọi người khác nhau, tình cảnh trên bầu trời cũng đã có một vòng biến hóa mới.

Hai đạo thân ảnh lao thẳng ra từ trong thông đạo thời không hình tròn.

Sau đó tầm mắt liền trực tiếp nhìn thẳng về phía dưới, gắt gao khóa chặt (lock-on) Cyrus trong đám người. ?

Chương 272

Chú ý một màn này phát sinh, Tô Thanh cũng đồng dạng không khỏi dâng lên một tia tò mò.

Dần dần đem ánh mắt nhìn về phía Cyrus đang điên cuồng, cũng chú ý tới hai vật phẩm đặc biệt trong lòng bàn tay Cyrus.

Thương Chi Thánh Trụ (Red Chain)?

Còn có...

Cổ xưa, Arceus ban cho nhân loại 5 tấm Phiến đá (Plate), dung hợp thành Sinh Mệnh Bảo Ngọc. ...

Tương truyền thời cổ đại mặt đất căn bản không cung cấp hoàn cảnh thích hợp cho nhân loại sinh tồn, thiếu hụt sự tồn tại của các loại nguyên tố.

Chỉ sở hữu một mảnh đất cháy, phế tích.

Arceus cân nhắc nhân gian tật khổ, liền trực tiếp ban cho Sinh Mệnh Bảo Ngọc được dung hợp từ Sấm Sét (Raiden Plate), Thủy, Thảo, Mặt Đất.

Đồng thời mượn sức mạnh của Rồng (Dragon Plate) tiến hành tăng phúc cho nó, đem uy năng của Sinh Mệnh Bảo Ngọc tăng lên thật lớn.

Sinh Mệnh Bảo Ngọc liền do đó mà ra.

Hiện tại, Cyrus cư nhiên không chỉ có được Thương Chi Thánh Trụ, cùng với Kim Cương Bảo Châu.

Lại còn có được Sinh Mệnh Bảo Ngọc trân quý hơn.

Vật phẩm trân quý như vậy thậm chí đều sở hữu sức mạnh chi

phối Arceus, Tô Thanh cũng không khỏi thoáng cảm thấy vài phần chấn kinh.

Chẳng lẽ biến cố lần này sẽ dẫn ra trùm cuối Arceus?

Nếu thật sự như vậy, tâm trạng của Tô Thanh lập tức không khỏi hơi vui lên.

Arceus nha, Tô Thanh âm thầm ma quyền sát chưởng. ... "Gào!" Ánh mắt phẫn nhiên nhìn về phía dưới, Dialga và Palkia lần này triển lộ thân hình, trạng thái lại rõ ràng tồn tại vấn đề nhất định.

Nhãn đồng của hai con Thần thú đều hiện ra trạng thái màu đỏ, không ngoài sở liệu.

Lần hành động này của Ngân Hà Đoàn tất nhiên đã âm thầm giở trò gì đó.

Kỹ càng nhớ lại tình huống trong ký ức, hình như sự việc lần này có liên hệ nhất định với Tam Thánh Cô (Lake Guardians).

Chẳng lẽ? "Mewtwo, khuếch tán Tinh thần lực (Inner Focus) xuống lòng đất." Tô Thanh thử ra lệnh. "!" Nhận được chỉ thị của Tô Thanh, Mewtwo lập tức điều khiển Tinh thần lực nhanh chóng lan tràn xuống lòng đất. "Quả nhiên." Nhận được sự thăm dò và hồi đáp của Mewtwo.

Mewtwo thật sự phát hiện sự tồn tại của Tam Thánh Cô dưới lòng đất, chỉ là hiện tại vì thể lực tiêu hao nên đều lâm vào hôn mê.

Lập tức Tô Thanh cũng không do dự, trực tiếp ra lệnh Mewtwo chuyển di toàn bộ cả ba lên mặt đất.

Sau đó dưới sự kinh ngạc của Cynthia, cùng với sự hâm mộ của đám người Thiên Vương và Saturn, Tô Thanh bình tĩnh ném ra ba quả Bóng Sang Trọng (Luxury Ball), thu phục từng con một.

Trong nhất thời theo sức mạnh của Tam Thánh Cô hoàn toàn mất đi, thiết bị giải phóng dao động về phía bầu trời mất đi nguồn sức mạnh, lập tức mất đi hiệu năng.

Cột sáng màu ngân hôi và xanh thẫm phân phân tiêu tán, dần dần biến mất không thấy.

Nụ cười trạng thái điên cuồng của Cyrus cũng dần dần thu liễm một chút.

Nhưng đợi hắn chú ý trạng thái hai con Thần thú vẫn như cũ không hề chịu ảnh hưởng, trạng thái của Cyrus cũng dần ổn định lại, không còn sự hoảng loạn như lúc đầu.

Sự phong cuồng trong ánh mắt thậm chí càng thêm thậm tệ. "Ha ha ha Tô Thanh.

Vô dụng thôi, hiện tại ra tay thì thế nào?

Đều muộn rồi: Không bao giờ có khả năng ngăn cản ta nữa.

Sức mạnh của Dialga và Palkia a.

Hai con Siêu Thần Thú chính thống, căn bản không phải là thứ mà đám Thần thú tạp nham kia có thể chống cự.

Vừa rồi thu phục Tam Thánh Cô thì như thế nào, cũng chỉ có thể giống như một phế nhân bất lực mà thôi." Nói xong, sợ Tô Thanh trả thù.

Không đợi Tô Thanh phản ứng, Cyrus liền trực tiếp chuyển động Thương Chi Thánh Trụ trong tay.

Lập tức cũng không quản sự sống chết của đám thuộc hạ nữa.

Trực tiếp kích hoạt Palkia trên bầu trời, khiến cho Palkia đang đỏ ngầu đôi mắt sử xuất sức mạnh.

Bá bá bá!

Dao động không gian nhanh chóng khuếch tán ra, gần như không có độ trễ.

Lập tức trực tiếp bao bọc thân thể Cyrus, khi xuất hiện lại thì thân thể Cyrus đã ở trên bầu trời cao ngàn mét.

Đứng trên vai Palkia. "Ha ha ha, thế giới mới a, ta đến đây!!!" Hưng phấn hét lớn một tiếng, ngay sau đó trong cơn điên cuồng, ánh mắt lạnh lẽo trực tiếp nhìn về phía Tô Thanh bên dưới. "Palkia, Á Không Thiết Cát (Spacial Rend)!

Dialga, Thời Chi Gào Thét (Roar of Time)!" Bá bá bá!

Hai con Thần thú dưới sự ảnh hưởng liên hợp của Thương Chi Thánh Trụ và Sinh Mệnh Bảo Ngọc, đã mất đi lý trí.

Lập tức chỉ có thể hóa thành người công cụ, chấp hành chỉ lệnh của Cyrus.

Á Không Thiết Cát và Thời Chi Gào Thét lao thẳng oanh kích xuống phía dưới.

Nhưng nếu quy hoạch tỉ mỉ hơn một chút.

Kỳ thực tốc độ giải phóng của Á Không Thiết Cát rõ ràng muốn sớm hơn một chút so với Thời Chi Gào Thét, trong đó tự nhiên không phải do thực lực Palkia vượt qua Dialga.

Mà là bởi vì toàn tâm toàn ý đầu nhập vào sự giao tiếp của Siêu Khắc Chi Lực (Chōkoku), hành động của Cynthia cuối cùng cũng có thu hoạch.

Dao động do Siêu Khắc Chi Lực phát tán ra ngoài đã ảnh hưởng đến Dialga trên không trung.

Làm cho Dialga trong khi chấp hành mệnh lệnh của Cyrus, có cơ hội phản kháng nhất định.

Tin tưởng nếu Cynthia nỗ lực thêm chút nữa, chắc chắn sẽ làm cho Dialga hoàn toàn thoát khỏi sự khống chế của Cyrus.

Nhưng tình huống trước mắt lại không đủ để chống đỡ Cynthia hoàn thành việc này.

Bởi vì sau khi Cyrus hạ đạt xong mệnh lệnh này, liền trực tiếp khống chế hai đại Thần thú nhanh chóng bay khỏi nơi này, bay về hướng núi Coronet.

Hắn muốn ở trên đỉnh núi Coronet, hoàn thành kế hoạch cuối cùng lần này, sáng tạo ra thế giới mới, thế giới mới thuộc về một mình hắn.

Dứt khoát cũng không quản Tô Thanh và Cynthia bị Chiêu thức độc quyền (Signature Move) của hai đại Thần thú tập kích.

Theo hắn thấy, hai người này sớm đã trở thành người chết, thậm chí ngay cả những thành viên Ngân Hà Đoàn bị kỹ năng của hai đại Thần thú lan đến kia, cũng thuộc về trạng thái chết chắc không nghi ngờ, cho nên dứt khoát cũng không để ý nữa.

Chỉ cần có thể sáng tạo ra thế giới mới, liền có thể hoàn thành nguyện vọng cả đời.

Tất cả đều đáng giá, về phần những thành viên Ngân Hà Đoàn bị vạ lây kia.

Ta sẽ ở thế giới mới nhớ kỹ các ngươi.

Cyrus thầm nghĩ trong lòng.

Ha ha ha, a ha ha ha ha! ...

Oanh long long!

Tại hiện trường.

Cyrus vừa mới lợi dụng sức mạnh không gian của Palkia rời khỏi nơi này.

Hiện trường cũng truyền ra một tiếng nổ mãnh liệt.

Khói bụi và ánh sáng do vụ nổ gây ra càng trực tiếp làm cho mọi người tại trường đều nhắm mắt lại.

Tất cả mọi người đều nín thở?

Chẳng lẽ ta sắp xong đời rồi sao?

Trong nháy mắt bị hai con Siêu Thần Thú khóa mục tiêu, thậm chí cảm giác ngay cả hô hấp cũng chịu ảnh hưởng nhất định.

Một hồi bị công kích (Smack Down) của hai con Thần thú đánh xuống, trong lòng mọi người đều tràn ngập cảm giác vô lực.

Ngạc nhiên phát hiện.

Đối mặt với Thần thú, cho dù sở hữu Thiên Vương, hay là Pokémon cấp Chuẩn Quán Quân bảo hộ, lại cũng vẫn vô lực chống cự.

Rốt cuộc là một luồng sức mạnh như thế nào?

Thần thú... thật sự quá đáng sợ.

Đừng mà, tôi còn chưa có bạn trai a!

Chương 273

Một cô Junsa trong đó nghĩ như vậy.

Chỉ là...

Tại nháy mắt tưởng rằng sẽ hoàn toàn chết không toàn thây, một sự việc khiến người ta cảm thấy cực kỳ kinh ngạc cuối cùng cũng phát sinh.

Ta không sao?

Ước chừng qua năm sáu giây sau.

Thân thể bị dư âm vụ nổ gây ra xô ngã, sau đó dần dần cảm thụ được luồng khí lưu trong vụ nổ cọ rửa bên ngoài cơ thể.

Ngay sau đó liền ngạc nhiên phát hiện, ngoại trừ khí lưu sinh ra ảnh hưởng nhất định đối với mình ra, thậm chí vụ nổ lần này cũng không làm cho cơ thể xuất hiện bất kỳ vết thương nào.

Duy nhất thiểu số vài người trên người có vết thương cũng chỉ là vì không cẩn thận ngã xuống đất, bị đá trên mặt đất cứa rách da tạo thành tổn thương, đòn tấn công chuyên thuộc do hai đại Thần thú liên hợp sử dụng cư nhiên làm cho họ không chút tổn hại nào mà thừa nhận được.

Quả thực phi nhân loại. "Gào!" Trong khoảnh khắc mọi người có chút không hiểu nguyên nhân chân chính.

Bên tai lại bỗng nhiên vang lên một tiếng gầm chấn thiên, tiếng gầm này xuất hiện cũng trực tiếp làm cho mọi người trong lòng thắt lại.

Chẳng lẽ, sau khi giải phóng một đòn tấn công, Cyrus không định buông tha?

Phải biết rằng ở đây có bộ hạ của hắn a, có thể tàn nhẫn như vậy sao?

Chỉ là, khi dần dần hồi thần lại ngạc nhiên phát hiện.

Thanh âm hô hoán này dường như lại có chút khác biệt so với tiếng gào thét do Dialga và Palkia phát ra vừa rồi.

Tiếng gầm này rõ ràng có vẻ trương dương hơn, kiêu ngạo hơn so với hai con Thần thú kia.

Không có loại cảm giác trầm ổn, già nua và hậu trọng của hai con Siêu Thần Thú.

Bá bá bá!

Cuồng phong dần dần thổi quét cả chiến trường, đem khói thuốc súng và bụi bặm triệt để xua tan.

Quang ảnh biến mất không thấy, tất cả năng lượng phân phân trở lại bình tĩnh.

Mọi người cũng rốt cục trong sự biến hóa này có thể mở mắt ra, nhìn thấy tình huống chân thực tại hiện trường.

Kia!!!

Chỉnh tề như một đem ánh mắt nhìn về phía bên Tô Thanh.

Dù sao nếu thật sự có người có thể bảo toàn tính mạng bọn họ trong tay Thần thú, thì trong số những người có mặt, người thực sự có cơ hội làm được, e rằng cũng chỉ có Master Tô Thanh mà thôi.

Cho nên vừa khôi phục tầm nhìn, mọi người dưới sự chi phối của lòng hiếu kỳ tự nhiên sẽ đem ánh mắt nhìn về phía Tô Thanh.

Kết quả vừa nhìn, hình ảnh hiện trường thật sự làm cho mọi người đều chấn kinh đến mức âm thầm lắc đầu.

Trong đầu tràn ngập một cảm giác không chân thực, trong lòng tràn đầy hãi nhiên. ...

Hiện trường, sở dĩ có màn này, tự nhiên cũng là có nguyên nhân.

Bởi vì mọi người trong lần quan sát này đều kinh ngạc phát hiện trước mặt Tô Thanh, xuất hiện thêm hai con quái vật khổng lồ.

Một con thân thể trình dạng dài, sở hữu móng vuốt (Scratch) sắc bén, thể thái ưu mỹ, bá đạo.

Sở hữu một cái đầu rồng phi thường bá khí, Rồng mạnh nhất bầu trời, Hắc Ám Rayquaza (Shiny Rayquaza).

Con còn lại, tự nhiên là Rồng mạnh nhất mặt đất trong tay Tô Thanh đối ứng với Rồng mạnh nhất bầu trời.

Băng Long mạnh nhất trong Tam Long Unova - Kyurem.

So với Rayquaza thể thái thon dài, chiều dài cơ thể Kyurem tuy rằng hơi có không bằng, nhưng dung mạo bá khí dữ tợn của Kyurem, cùng với sừng nhọn lóe ra hàn mang trên đầu kia, lại có vẻ dị thường hung ngoan.

Phối hợp với đôi mắt dữ tợn hung ác kia, Kyurem xuất hiện, lập tức làm cho tất cả những người nhìn thấy đều cảm thấy hơi có chút áp lực không thôi.

Trong lòng giống như bị đè lên một ngọn núi lớn trầm trọng, làm cho người ta có loại cảm giác hơi thở không nổi.

Sớm đã không còn vẻ tự nhiên trước đó.

Thái độ cũng trở nên câu nệ, chờ đợi hành động tiếp theo của Tô Thanh.

Thật sự là trâu bò đánh nhau (thần tiên đánh nhau) a, trong một trận chiến như vậy thậm chí ngay cả cơ hội nhúng tay cũng không có,

thực sự kinh khủng vô cùng. "Thật đáng thương, Saturn." Tô Thanh đột ngột mở miệng nói.

Lời vừa ra cũng trực tiếp làm cho Saturn phía dưới, và thành viên Ngân Hà Đoàn không khỏi tề tề ngẩn ra. "Liều sống liều chết nỗ lực cống hiến cho Cyrus, kết quả không ngờ, đầu sỏ Cyrus căn bản không đoái hoài đến sự sống chết của các ngươi.

Vì giết ta, trực tiếp tính luôn cả các ngươi vào phạm vi tấn công.

Người như vậy cũng đáng để bán mạng?

Chẳng lẽ không cảm thấy bi ai sao?" Tô Thanh vẻ mặt bình tĩnh nói.

Toàn thân trên dưới không chỗ nào không toát ra một cỗ cảm giác lãnh đạm xa cách ngàn dặm, dường như căn bản không để Saturn vào mắt. "....." Nghe lời này, Saturn chưa mở miệng, một người phụ nữ khác bên cạnh sở hữu mái tóc dài màu đỏ hồng (Mars) nhíu mày.

Dường như muốn phản bác Tô Thanh, bất mãn với nội dung trong lời nói của Tô Thanh.

Nhưng rồi, cô gái cuối cùng dừng lại lời nói, bởi vì cảm giác cũng không có cách nào đi phản bác nội dung trong lời nói của Tô Thanh.

Bất luận làm cái gì, Cyrus từ đầu đến cuối xác thực không để bọn họ vào mắt.

Dứt khoát trực tiếp đặt mông ngồi xuống đất, lộ ra vẻ mặt đồi nhiên. "Lên!" Hơi đưa tay ra hiệu, Tô Thanh cũng không quản chuyện người khác nữa.

Lập tức trực tiếp vươn tay ôm lấy eo thon của Cynthia, hai chân nhảy lên (Bounce) liền đáp xuống đỉnh đầu Rayquaza.

Một rồng hai người bay thẳng lên bầu trời (Tackle). "Gào!" Gào

thét một tiếng.

Kyurem nằm trên mặt đất cũng sau khi phát hiện động tác của Tô Thanh, liền kích hoạt Dụng cụ gắn kết DNA (DNA Splicers) trong cơ thể.

Dung hợp sức mạnh của Reshiram, đem hình thái chuyển biến thành Diễm Bạch Kyurem (White Kyurem), vỗ đôi cánh trắng nõn bay lên bầu trời. "Động thủ!" Mắt thấy Tô Thanh đưa ra chỉ thị, cũng rời khỏi nơi này.

Tứ Thiên Vương nhìn về phía Tô Thanh với ánh mắt tràn đầy hâm mộ và hướng tới, đồng thời cũng không quên chức trách của mình.

Lập tức liền nhao nhao vây quanh bốn cán bộ lớn của Ngân Hà Đoàn. "Saturn, chúng ta nên làm gì?!" Mắt thấy các thành viên tiểu đội Ngân Hà Đoàn từng người bị chế phục, ngoại trừ cô gái tóc đỏ hồng ngồi dưới đất lộ ra bộ dạng thất thần, vẫn thờ ơ ra.

Hai cán bộ khác trong quá trình này cũng dựa sát về phía Saturn, dường như muốn hỏi Saturn tiếp theo nên làm thế nào.

Quay đầu.

Thâm sâu nhìn thoáng qua hai cán bộ lớn khác đang hỏi chuyện, bình thường thì bọn họ cũng sẽ không hỏi ý kiến của hắn.

Sao?

Đại nạn lâm đầu, hoảng hốt chạy bừa mới biết dựa dẫm rồi?

Trong tình huống này muốn chạy trốn, coi Saturn ta là thần tiên sao?

Bất đắc dĩ lắc đầu, Saturn tự giễu một phen.

Trong lòng cũng tràn đầy khinh thường đối với hai đại cán bộ kia. "Có thể làm gì?

Thúc thủ chịu trói đi." Saturn dứt khoát cũng buông xuôi.

Biểu tình lãnh đạm vạn năm bất biến kia, cuối cùng cũng có biến hóa.

Không còn dùng bộ mặt mưu định rồi mới động, lão mưu thâm sâu để vấn thế nữa.

Tương phản, một hồi Saturn đảo ngược có chút giống một tên cùng đường mạt rệp bất cần đời.

Sự chuyển biến như vậy lập tức làm cho hai đại cán bộ bên cạnh hoảng hồn.

Nhất thời cũng hiểu được Ngân Hà Đoàn lần này coi như triệt để lâm vào nguy cơ bị tiêu diệt, danh tồn thực vong. "!" "Hừ!" Khinh thường bĩu môi, Saturn căn bản không chính diện trả lời đối phương.

Ngược lại đem ánh mắt nhìn về phía trên cao, ra hiệu phía trên có Garchomp đang nhìn chằm chằm.

Không sai, đó chính là Garchomp mà Cynthia cố ý lưu lại.

Thân là chủ bài (Trump card) của Cynthia, Garchomp đủ để quét ngang mỗi một Pokémon trong bốn đại cán bộ, cho nên Tô Thanh rời khỏi nơi này, áp lực hiện trường giảm đi đột ngột.

Nhưng nếu muốn chạy trốn, cũng là khó khăn.

Huống chi bên cạnh còn có Tứ Thiên Vương đang nhìn chằm chằm, lần này chú định là phải bị bắt. "Bất đắc dĩ!" Nhận được lời nhắc nhở như trào phúng của Saturn.

Hai đại cán bộ tuy có không cam lòng, nhưng cũng hiểu được lúc này, đã trở thành cá nằm trên thớt của người ta.

Chương 274

Không còn khả năng chạy trốn nữa.

Chỉ đành buông lỏng nắm tay đang nắm chặt đến nghiến răng, thân thể mềm nhũn xuống.

Trong nhất thời, nắm chuẩn cơ hội, các cô Junsa lập tức bay nhanh vây lên.

Đem bốn đại cán bộ toàn bộ áp giải.

Cho đến lúc này, Garchomp trên bầu trời mới âm thầm gật đầu.

Hiển nhiên Cynthia trước khi rời đi, rõ ràng dùng Siêu Khắc Chi Lực tiến hành giao tiếp với nó.

Cho nên một hồi thấy hết thảy trần ai lạc định, Garchomp không còn chút nào dừng lại.

Lập tức liền trực tiếp bay theo hướng Rayquaza, cùng với Kyurem đang bay đi (Flying). ... "Thần Thời Gian và Thần Không Gian hùng mạnh a!

Đem sức mạnh và sinh mệnh toàn bộ cống hiến ra đi, để hết thảy trở về nguyên điểm.

Ta muốn triệt để khai tịch ra một thế giới mới, để thế giới cũ triệt để đi hướng diệt vong!" Trên đỉnh núi Coronet.

Sau khi thành công rơi xuống mặt đất từ trên vai Palkia.

Cyrus liền tay cầm hai đại bảo vật bắt đầu sự dẫn đường mới.

Nhất thời dưới sự dẫn đường, hai con Thần thú cư nhiên nhanh chóng chấp hành mệnh lệnh của Cyrus.

Chủ động đi đến địa phương Cyrus đã thiết lập tốt, sau đó từ trong

miệng phun ra hai luồng sức mạnh bành trướng, dưới sự dẫn đường của Cyrus.

Sức mạnh do hai con Thần thú phun ra trực tiếp kéo dài cùng nhau trong không khí, tương hỗ dung hợp hình thành một quả cầu tròn màu xanh lục (Green) nhạt khổng lồ. "Đi đi, Sinh Mệnh Bảo Ngọc!" Trái tim thình thịch nhảy lên.

Trải qua thời gian mưu tính dài như vậy, tất cả lý tưởng rốt cuộc cũng đến chỗ cao trào nhất của kế hoạch.

Chỉ cần ném Sinh Mệnh Bảo Ngọc vào trong quả cầu tròn màu lục nhạt, Sinh Mệnh Bảo Ngọc liền sẽ tản mát ra sức mạnh thai nghén hết thảy.

Thai nghén ra một thế giới mới, không có sự giúp đỡ của Arceus, Cyrus cũng có thể sáng tạo thế giới mới.

Đương nhiên, rõ ràng là Cyrus si tâm vọng tưởng.

Sự thật là khi hai luồng sức mạnh dung hợp cùng một chỗ, mở ra cũng không phải cánh cửa thế giới mới, mà là Thế Giới Hư Vô (Reverse World).

Ở nơi đó có một con rồng Minh Vương (Giratina) đang giám sát tất cả, kết cục của việc Cyrus cư nhiên chủ động xâm nhập Reverse World tại nhà của nó tự nhiên cũng có thể tưởng tượng được.

Rồng Minh Vương tuy rằng vẫn luôn ở tại Reverse World, nhưng đối với thế giới hiện thực có sự giám sát.

Cho nên cũng hiểu Cyrus là một kẻ dã tâm bừng bừng, nếu để nó tận mắt nhìn thấy Cyrus, nhất định sẽ trực tiếp nghiền hắn thành cặn bã.

Đáng thương cho kẻ kia đang làm giấc mộng thai nghén ra thế giới mới, lại hồn nhiên không biết sắp sửa đi hướng diệt vong.

Khi Sinh Mệnh Chi Ngọc bị triệt để ném vào khối cầu năng lượng (Energy Ball) màu lục, Sinh Mệnh Chi Ngọc lập tức tỏa ra ánh sáng vô tận.

Đem quả cầu tròn màu xanh lục khổng lồ cấp tốc áp súc, sau đó lại lần nữa cấp tốc bành trướng.

Hình thành một cái lỗ đen nhỏ, lỗ đen nằm trong tầng khí quyển, vừa mới xuất hiện liền trực tiếp sinh ra lực hút cực lớn.

Đem đá vụn, cây cối, lá cỏ trên sườn núi phân phân hút vào trong động.

Ngay cả Cyrus nếu không phải vì hắn ôm lấy một cái cây lớn, cũng sẽ chịu lỗ đen hấp dẫn, tiến vào trong đó.

Cũng may lỗ đen cũng không phải loại lỗ đen chất lượng cao ngoài hành tinh kia.

Sẽ trực tiếp nuốt chửng cả một hành tinh, hoặc là cả một hệ tinh tú.

Cộng thêm vừa mới ra đời, lực hấp dẫn chưa đạt trạng thái đỉnh phong, ngược lại cũng không trực tiếp đem cả đại lục Sinnoh nuốt vào trong đó, chỉ là hút không ít đá vụn. "Ha ha ha, thế giới mới a, mau tiếp tục trưởng thành đi.

Lỗ đen a, cắn nuốt hết thảy trước mắt đi, ta muốn để thế giới cũ triệt để hủy diệt." Mắt thấy lỗ đen càng diễn càng liệt, sự thái càng ngày càng bành trướng.

Cả người Cyrus trạng thái cũng càng ngày càng hưng phấn.

Không ngừng vui vẻ hét lớn, trạng thái như điên cuồng. ... "Không ổn rồi!

Tên Cyrus kia hình như bắt đầu rồi." Mắt thấy đỉnh núi Coronet

xuất hiện một cái lỗ đen khổng lồ.

Vốn đang kinh ngạc vì được ngồi trên Rayquaza, sự chú ý của Cynthia một hồi cũng bị Sức mạnh tuyệt đối (Sheer Force) kéo trở về, một lần nữa chú ý đến sự kiện này. "Đừng hoảng!

Anh tới ngay đây." Mỉm cười trấn an tâm trạng khẩn trương của Cynthia, Tô Thanh cũng không ngờ hành động của Cyrus cư nhiên lại nhanh như vậy.

Vốn định đi đối chiến một phen với hai đại Thần thú, nhưng xem tình huống trước mắt, dường như kế hoạch của Cyrus đã bắt đầu.

Như vậy thì có chút gai góc rồi.

Ngước mắt đánh giá Mewtwo bên cạnh, Tô Thanh khẽ gật đầu.

Dưới sự hiệp trợ của Mewtwo, tạo ra một cái vòng bảo hộ, vòng bảo hộ trực tiếp bao trùm Tô Thanh và Cynthia vào trong đó.

Mất đi nỗi lo về sau, Tô Thanh lập tức không còn chút dừng lại nào, trực tiếp để Rayquaza toàn tốc bay đi (Flying).

Hai đại Thần thú toàn lực bay lượn, gần như trong nháy mắt liền đến đỉnh núi Coronet, nhìn thấy tình hình hiện trường. "Hít!" Nhìn tình hình trước mắt, Cynthia trực tiếp hít ngược một hơi khí lạnh.

Đặc biệt là chú ý lỗ đen hình thành, cùng với biểu tình thống khổ của hai đại Thần thú vì bị ép thâu tống năng lượng quá độ.

Sự chấn kinh trong lòng Cynthia càng thêm nghiêm trọng.

Nhìn biểu tình thống khổ khó có thể nhẫn nại của Dialga, Cynthia gần như cảm đồng thân thụ.

Lập tức liền trực tiếp toàn tâm toàn ý đầu nhập vào việc giao tiếp bằng Siêu Khắc Chi Lực (Chōkoku). "Dialga, có thể nghe thấy thanh âm của tôi không?

Xin nhất định phải tỉnh táo lại đi, đừng tiếp tục phá hủy thế giới này nữa." Cynthia toàn lực nhắm mắt cầu nguyện.

Tình hình như vậy trực tiếp thay đổi tình huống hiện trường, làm cho Dialga đang toàn lực thâu tống năng lượng chịu một chút ảnh hưởng.

Tâm tư bị Siêu Khắc Chi Lực của Cynthia ảnh hưởng.

Trong cơn thâu tống năng lượng như vậy, Dialga có thêm vài tia suy tư thanh minh.

Như vậy, tốc độ thâu tống năng lượng cũng chậm lại, tự nhiên tốc độ khuếch đại của lỗ đen cũng chịu ảnh hưởng nhất định, không còn nhanh chóng như trước đó nữa.

Thậm chí, khi Dialga chủ động khôi phục tâm lý phản kháng, tốc độ khuếch tán của lỗ đen không tăng ngược lại giảm, bắt đầu dần dần thu nhỏ.

Điều này trực tiếp làm cho Cyrus dưới đất lộ ra vẻ mặt khủng hoảng. "Không!" Mắt thấy lỗ đen không những không tiếp tục khuếch đại, ngược lại có xu thế thu nhỏ.

Cyrus trong cơn điên cuồng cũng tại khắc này mẫn cảm phát hiện sự chuyển biến của màn này.

Tầm mắt không khỏi nhìn về phía hai đại Thần thú đang thâu tống năng lượng, nhìn thấy trong đôi mắt màu đỏ của Dialga, có thêm vài tia thanh minh.

Hơi quay đầu, đã là chỉ có Dialga chịu ảnh hưởng, vậy hiển nhiên có quan hệ không thể tách rời với người sở hữu Siêu Khắc Chi Lực, tộc Shrine.

Quả nhiên, khi tầm mắt hắn ngưng vọng về phía trên không, đồng tử Cyrus lập tức hơi co lại. "Không, không thể nào!!

Sao có thể sống sót dưới Á Không Thiết Cát và Thời Chi Gào Thét được.

Không thể nào!!" Cyrus điên cuồng hét lớn với Tô Thanh và Cynthia trên bầu trời.

Dáng vẻ cực giống một con chó điên không nhà để về. "Không gì là không thể." Tô Thanh lạnh lùng nói: "Vốn tưởng rằng có thể lợi dụng Palkia và Dialga mang đến cho ta chút phiền toái.

Nhưng hiện tại xem ra, cũng chỉ có thế mà thôi.

Thật đề cao ngươi rồi, một bàn cờ tốt, trực tiếp bị ngươi biến thành thế cờ chết.

Động thủ đi, Rayquaza." Tận mắt nhìn tình huống hiện trường.

Biết Cyrus trong tình huống này không còn khả năng chỉ huy được hai con Thần thú đối chiến với mình nữa.

Tô Thanh dứt khoát trực tiếp ra lệnh Rayquaza triển khai tiến công. "Gào!" Gào thét một tiếng, thuận đường giả bộ đáp lại Tô Thanh.

Hắc sắc Rayquaza dưới thân Tô Thanh và Cynthia, ngay lập tức ngưng tụ ra một quả cầu năng lượng màu trắng thuần (Dragon Pulse) tràn ngập ánh sáng chói mắt.

Hưu hưu hưu!

Năng lượng màu trắng như ánh sao lấm tấm không ngừng hội tụ, trong quá trình đó trực tiếp hình thành một cỗ uy áp cường đại trong không khí.

Cỗ uy áp này thậm chí còn muốn hơn cả ảnh hưởng do lỗ đen hình thành tạo ra.

Oanh long một tiếng!

Chương 275

Quả cầu năng lượng bắn thẳng ra, phát ra từng đạo thanh âm trong không khí.

Giây lát sau liền trực tiếp oanh kích ngay tại vị trí mặt đất của Cyrus, đem Cyrus cùng với "Thương Chi Thánh Trụ" cùng nhau bao phủ.

Đợi dư âm năng lượng giống như bom hạt nhân triệt để nổ tung, cả khu vực lập tức bạo xuất một đám mây hình nấm kinh thiên. "Khụ khụ!" Mắt ngấn lệ, Cynthia gian nan ho khan một tiếng.

Hiển nhiên bị khói bụi và thuốc súng do vụ nổ kích thích ảnh hưởng. "Mewtwo!" Nhận ra trạng thái giai nhân bên cạnh không tốt, Tô Thanh lập tức ra hiệu cho Mewtwo, để nó mau chóng dựng một cái vòng phòng ngự Niệm Lực (Psychic), bảo hộ Cynthia ở giữa.

Bá bá bá!

Tinh thần lực (Inner Focus) phun trào ra, Tinh thần lực của Mewtwo trực tiếp đem dư âm năng lượng hiện trường xua đuổi ra ngoài.

Tiếp giáp với da của Rayquaza, tạo ra một không gian thuần tịnh đường kính ước chừng mấy chục mét quanh thân Tô Thanh và Cynthia.

Đợi vòng phòng ngự hình tròn thành hình, vòng phòng ngự giống như bao bọc cả cái đầu của Rayquaza vào trong đó. "Thế này là không sao rồi chứ." Ôn nhu đánh giá Cynthia bên cạnh một cái, Tô Thanh nhu thanh nói. "Khụ khụ, ừm, ông xã, cảm ơn anh." Đưa tay dụi dụi khóe mắt, bởi vì chịu khói bụi gay mũi và thuốc súng kích thích, dây thần kinh thị giác vì tự vệ chủ động trào ra nước mắt.

Cynthia ngọt ngào nói với Tô Thanh.

Dường như cũng không muốn để Tô Thanh lo lắng.

Thấy thế, Tô Thanh bội phần thả lỏng, lại có chút may mắn không thôi.

Chủ động vươn ngón tay, nhẹ nhàng lau nước mắt nơi khóe mắt cho Cynthia.

Loại động tác ôn nhu này, và sự quan hoài tỉ mỉ, lại làm cho trong lòng Cynthia tràn ngập cảm động.

Năng lượng Tâm Lực (Inner Focus) cuộn trào, Mewtwo theo đó ra tay, quét sạch toàn bộ dư chấn năng lượng còn sót lại tại hiện trường.

Bụi bặm lắng xuống.

Tình hình sau vụ nổ cũng hoàn toàn hiện ra trước mắt Tô Thanh.

Chỉ thấy nơi Cyrus đứng ban đầu giờ đã biến thành một cái hố trời sâu không thấy đáy.

Tại trung tâm của hố bùn, chỉ còn trơ trọi lại một vật phẩm từ Thương Chi Thánh Trụ (Spear Pillar).

Còn về phần Cyrus thì đã xương cốt không còn, sớm hóa thành không khí, ngay cả cặn cũng chẳng còn sót lại.

Dưới sự càn quét của Tâm Lực, vật phẩm rơi xuống đáy hố kia cũng được Mewtwo dùng năng lực di chuyển tức thời mang lên, nhẹ nhàng lơ lửng trước mặt Tô Thanh.

Nhìn thấy bảo vật đã nằm gọn trong tay, Tô Thanh đang đứng trên đỉnh đầu Rayquaza lập tức nở một nụ cười hài lòng.

Xem ra trận chiến lần này cũng không phải là không có thu hoạch.

Sau khi thu lấy chiến lợi phẩm, ánh mắt Tô Thanh một lần nữa

hướng về phía Dialga và Palkia, hai kẻ đã chịu thiệt hại nặng nề.

Không còn ai thao túng Thương Chi Thánh Trụ, mọi khó khăn tự nhiên cũng được giải quyết dễ dàng.

Hai con Thần thú bắt đầu dần dần tỉnh táo lại.

Hố đen sau khi mất đi sự công kích của hai con Thần thú cũng bắt đầu dần tan biến.

Đứng bên cạnh Tô Thanh, Cynthia quan sát tình hình thay đổi trong sân.

Thấy trạng thái hai con Thần thú đã tốt lên nhiều, ẩn ẩn có dấu hiệu thoát khỏi sự khống chế hoàn toàn, cô dứt khoát từ bỏ việc sử dụng sức mạnh Siêu Khắc (Chōkoku) để dẫn đường.

Nhìn thấy hai con Thần thú dần khôi phục thần trí, trong lòng cô tràn ngập vui sướng.

Nhưng sự việc liệu có thực sự thuận lợi như vậy sao?

Ngay khi Tô Thanh và Cynthia đều tưởng rằng hai con Thần thú sẽ nhanh chóng hồi phục thần trí trong thời gian ngắn tới, thì từ trong hố đen lại truyền ra một tiếng gầm thét đầy cuồng nộ.

Tiếng gầm mang theo sự chấn động, bá đạo, cùng với cảm giác thương tang, hậu trọng đậm chất lịch sử. "Gào!" Nhân lúc hố đen chưa hoàn toàn khép lại, từ Thế Giới Phản Chuyển (Reverse World), Giratina cư nhiên trực tiếp thông qua cơ hội này xé toạc không gian tiến vào thế giới hiện thực.

Nó tử khí đằng đằng lộ ra thân hình khổng lồ. "!!" Kinh ngạc nhìn Giratina chui ra từ hố đen, Tô Thanh nhất thời có chút ngẩn người.

Tương tự, ngay khoảnh khắc Tô Thanh ngây ra, Giratina vừa đến vị diện hiện thực cũng triệt để ngơ ngác.

Nó vốn dĩ định xem thế giới hiện thực rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng vì vội vã lên đường nên cũng không biết rõ tình hình cụ thể.

Nó chỉ biết Dialga và Palkia đang gây chuyện, mục đích của nó là muốn dạy dỗ hai tên kia.

Kết quả vừa chui ra đã phát hiện một sự việc kinh thiên động địa.

Ở đây cư nhiên không chỉ có hai tên ngốc Dialga và Palkia, mà còn có sự tồn tại của Rayquaza và Kyurem.

Trong chốc lát, Giratina cũng tỏ ra hơi ngơ ngác.

Nhưng chỉ một lát sau, khi ánh mắt lướt qua Dialga và Palkia đang có khí tức suy yếu, rồi rơi xuống trên đầu Rayquaza, nhìn thấy Tô Thanh và Cynthia.

Cảm nhận được khí tức của Dialga trên người Cynthia, trong lòng nó lập tức tràn ngập cuồng nộ.

Nó cho rằng Tô Thanh và Cynthia đã khống chế Dialga và Palkia, khiến cho hai con Siêu Thần thú này gây ra sự cố. "Gào!" Trong lòng đã nhận định sự thật này, Giratina cũng không nói nhiều, lập tức há to miệng, lao về phía Tô Thanh và Cynthia mà cắn tới. "Gào!" Rayquaza gầm lên một tiếng.

Đối mặt với hành động này của Giratina, tuy thực lực không bằng đối phương nhưng Rayquaza cũng không hề nao núng.

Nó trực tiếp uốn lượn thân thể trên không trung cực nhanh, tung ra một chiêu Thần Long Bãi Vĩ (Dragon Tail).

Chiếc đuôi quét mạnh trong lúc bay, tử khí đằng đằng nghênh đón đầu lâu của Giratina.

Trong tình huống đối phương chưa kịp phản ứng, nó quất mạnh một cái như tát vào mặt đối thủ, sau đó nhanh chóng rút lui, không để

Giratina có cơ hội dùng hàm răng cắn nát (Crunch) mình. "Gào...

Khả ố súc sinh!" Nhất thời không quan sát kỹ nên bị Rayquaza vả vào mặt, Giratina càng thêm phẫn nộ.

Cho dù tính cách Giratina có tốt đến đâu thì giờ phút này cũng muốn lột da tróc thịt con Rayquaza này.

Chút lý trí còn sót lại trong đầu triệt để biến mất, miệng rồng há to.

Vù vù vù!

Theo sức mạnh hội tụ, từng luồng năng lượng từ hư không dần dần kéo dài ra, sau đó tụ lại trước miệng Giratina.

Dưới sự cố ý thao túng của Giratina, năng lượng hóa thành một cột sáng màu tím u ám.

Bùm một tiếng!

Cột sáng sau khi tụ tập xong liền bắn ra, ma sát với không khí tạo nên những tia lửa điện, nhanh chóng truy đuổi theo hướng Rayquaza đang bay đi.

Chẳng bao lâu, cột sáng đã có xu thế bắt kịp Rayquaza phía trước.

Gào gào gào!

Thấy cảnh này, Giratina vừa thi triển đòn tấn công lập tức gầm lên hưng phấn, trút bỏ sự bất mãn trong lòng.

Thế nhưng ngay khi Giratina đang đắc ý, tưởng rằng đòn tấn công này chắc chắn sẽ khiến Rayquaza chịu thiệt thòi lớn, thì trên bầu trời, phía Rayquaza lại xảy ra dị biến.

Một luồng ánh sáng trắng sữa chói lọi trực tiếp bao phủ bên ngoài cơ thể rồng của Rayquaza.

Nhìn từ xa, giống như trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện thêm một vầng trăng khuyết dài.

Theo ánh bạch quang dần dần diễn sinh, tụ tập, nồng đậm rồi tiêu tán, một loạt chuyển biến xảy ra.

Bước ra từ trong bạch quang, khí thế của Rayquaza lập tức có sự chuyển biến mới, leo thang với tốc độ cực nhanh.

Cuối cùng thực lực ổn định ở cấp Thần thú bậc một (Nhất cấp thần) hậu kỳ. "?!" Kinh ngạc đánh giá Rayquaza trên bầu trời, trong lòng Giratina chấn động không thôi.

Đây thật sự là lần đầu tiên Giratina thấy Rayquaza Tiến hóa Mega (Mega Evolution).

Nó có chút ngơ ngác, bởi vì trừ nó ra, chưa từng thấy Thần thú nào khác có thể thay đổi hình thái.

Giờ thấy Rayquaza không chỉ đổi dạng mà thực lực còn thăng tiến một vòng mới, Giratina muốn không kinh ngạc cũng không được. "Gào!" Tiếng gầm chấn thiên vang lên bên tai, ngay khi Giratina tưởng rằng mình đã tập trung toàn bộ sự chú ý vào Rayquaza, thì bên cạnh, Kyurem - kẻ ban đầu chưa tham gia chiến đoàn - cũng thi triển công kích.

Nó há miệng phun thẳng ra một luồng Chùm Tia Băng (Ice Beam) tỏa ra hàn khí lạnh lẽo.

Chùm tia băng màu xanh lam vừa bắn ra liền trực tiếp trúng vào Giratina đang không kịp đề phòng.

Đòn đánh gây ra tổn thương không nhỏ, khiến Giratina bị đánh úp xuống mặt đất phía trước, vô cùng chật vật. "Gào!" Bị White Kyurem đánh lén, Giratina vốn đã đầy cuồng nộ nay lại càng thêm tức giận.

Nó hận không thể xé xác kẻ này cùng với con Rayquaza đáng ghét

kia thành từng mảnh nhỏ.

Vội vàng kìm hãm đà rơi xuống.

Bay lơ lửng giữa không trung, Giratina há cái miệng đỏ lòm như chậu máu, phun ra một đòn công kích màu tím sẫm, lao thẳng về phía White Kyurem.

Thấy đòn tấn công đã được giải phóng thành công, Giratina không tiếp tục để tâm đến White Kyurem nữa.

Chương 276

Ngược lại, sau một đòn thành công, nó lập tức chuyển mục tiêu, đặt trọng tâm tấn công lên Rayquaza đang chở Tô Thanh và Cynthia.

Một mặt là vì Rayquaza đang chở hai người kia, mặt khác, thực lực của Kyurem mạnh hơn Rayquaza.

Cho nên dù đang cuồng nộ muốn báo thù cả hai, nhưng trong tình huống lấy một địch hai, Giratina cũng hiểu nên tập trung hỏa lực tiêu diệt một kẻ trước.

Chỉ có đánh bại Rayquaza yếu hơn trước, nó mới có thể chiếm thế chủ động tuyệt đối.

Giratina nghĩ vậy và cũng làm đúng như vậy.

Nhưng Tô Thanh thật sự sẽ để mặc cho đối phương nắm hoàn toàn quyền chủ động sao?

Hiển nhiên là không.

Ngay khi Giratina phóng ra đòn tấn công và quay người định truy đuổi Rayquaza, Tô Thanh liền nhanh chóng ra lệnh cho Rayquaza phản công.

Phá Hoại Tử Quang (Hyper Beam) màu trắng bạc từ trên trời giáng xuống, gần như ngay tức khắc húc thẳng vào cơ thể Giratina.

Đòn đánh gây sát thương đồng thời đẩy lùi thân hình Giratina về phía sau. "Mewtwo, Đòn Tấn Công Tinh Thần (Psystrike)!" Thấy Phá Hoại Tử Quang phát huy tác dụng, Tô Thanh lập tức bồi thêm đòn tấn công. "Vù vù vù!" Theo lời Tô Thanh dứt, Mewtwo đang bay gần đó cũng hành động.

Năng lượng Nội Tâm Lực (Inner Focus) phun trào, oanh tạc thẳng

vào Giratina đang bị đánh bay.

Dù thực lực Mewtwo không mạnh bằng Giratina, nhưng đòn tấn công này cũng thành công gây ra tổn thương nhất định cho nó. "Gào!" Giratina gầm lên giận dữ.

Đối mặt với Tô Thanh, nó kinh ngạc phát hiện mình hoàn toàn không thể chiếm thế chủ đạo.

Đặc biệt là sau khi chịu thêm sát thương từ Mewtwo - kẻ mà ban đầu nó chẳng thèm để vào mắt, nay lại có thể gây ra sát thương lớn như vậy.

Tô Thanh, dường như uy mãnh hơn trong tưởng tượng của nó rất nhiều. "Ra đi, Zacian, Mew, Darkrai, Suicune." Hai tay cùng vung lên, trong mỗi lòng bàn tay đều nắm hai quả Pokeball thu nhỏ, ném tung lên trời.

Cạch!

Cạch!

Cạch!

Bốn tiếng mở bóng vang lên đồng thời, ngay sau đó Pokeball phóng ra những luồng sáng đỏ, chiếu rọi ra thân thể của bốn con Thần thú. "?!" Kinh ngạc nhìn những Pokémon mà Tô Thanh vừa tung ra.

Vốn Giratina tưởng Tô Thanh muốn phái ra vài con Pokémon tốt thí làm bia đỡ đạn, trong lòng đầy khinh thường.

Nhưng vừa nhìn thấy đội hình này, ánh mắt Giratina nhìn Tô Thanh lập tức thay đổi.

Tên này là ai?

Sao có thể có nhiều Thần thú phò tá như vậy? "Mew, Tinh Thần Cường Niệm (Psychic).

Suicune, Thần Thông Lực (Extrasensory).

Darkrai, Ác Chi Ba Động (Dark Pulse)." Tô Thanh bình tĩnh hạ lệnh chỉ huy, sau đó quay đầu nhìn về phía Zacian đang đứng trên mặt đất - kẻ duy nhất chưa nhận lệnh.

Nhìn sâu vào thanh kiếm rỉ sét Zacian đang ngậm trong miệng, Tô Thanh gật đầu. "Zacian, tiến hóa thành hình thái Kiếm Vương (Crowned Sword) đi." "Gào ~!" Nghe vậy, Zacian lập tức đáp lại Tô Thanh.

Một luồng sức mạnh đặc thù hiện lên trên thân kiếm, dần dần thanh lọc lớp rỉ sét.

Nó biến thành một lưỡi kiếm hoàn toàn mới, sắc bén hơn, hoa quý hơn.

Từng luồng ánh sáng trắng sữa lưu chuyển trên thân kiếm, bao phủ cả cơ thể Zacian.

Đợi ánh sáng tan đi, trạng thái Zacian đã đổi mới.

Zacian ở hình thái Kiếm Vương có thực lực đã tiếp cận Thần thú cấp một, đây chính là thu hoạch lớn nhất của Tô Thanh trong thời gian ngắn. "Thật khủng khiếp, Tô Thanh, rốt cuộc cậu thu phục những Thần thú này từ khi nào?!" Đứng trên đầu Rayquaza, trong lòng Cynthia tràn ngập chấn động.

Cô theo bản năng đưa bàn tay ngọc ngà lên che miệng, che đi đôi môi đang khẽ hé mở vì kinh ngạc. "Chưa hết đâu." Tự tin quan sát thế trận, khóe miệng Tô Thanh khẽ nhếch lên khi liếc thấy biểu cảm của Cynthia. "Mewtwo, Tiến hóa Mega đi." Không sai, con bài tẩy mà Tô Thanh giữ lại chính là Mega Evolution của Mewtwo.

Viên đá Mega Mewtwo Y này là do Valerie đưa.

Ban đầu Valerie có mục đích riêng, nhưng vì ở bên Tô Thanh quá

vui vẻ nên cô nàng quên béng mất.

Mãi đến hôm qua cô mới nhớ ra.

Khi nhìn thấy viên đá Mega Mewtwo Y mà Valerie đưa, Tô Thanh cũng kinh ngạc.

Mewtwo sau khi giải thích lại mọi chuyện, Valerie tuy có chút thất vọng nhưng cuối cùng vẫn chủ động giao nó cho Tô Thanh, khiến hắn cảm động không thôi. "Vù vù vù!" Theo lời Tô Thanh, Mewtwo tại hiện trường cũng hoàn thành Mega Evolution.

Thân hình hoàn toàn chuyển hóa sang hình thái Mewtwo Y, năng lực được tăng cường cực lớn.

Thuộc tính vẫn là hệ Tâm Linh (Psychic), không giống Mewtwo X biến thành song hệ Tâm Linh và Giác Đấu (Fighting).

Dù thiếu đi thuộc tính Giác Đấu so với Mewtwo X, nhưng khả năng tấn công đặc biệt của Mewtwo Y rõ ràng mạnh hơn.

Nếu Mewtwo X giống như một bậc thầy cận chiến, thì Mewtwo Y lại là một Đại Ma Đạo Sư, Pháp Thánh viễn trình.

Tuy Mewtwo hướng về cận chiến nhiều hơn, nhưng trong đội hình của Tô Thanh không thiếu Pokémon cận chiến như Rayquaza.

Mewtwo Y vừa khéo bù đắp sự thiếu hụt về pháp sư tầm xa của hắn. [Mewtwo Y: Nhất cấp thần sơ kỳ đỉnh phong...] [White Kyurem: Nhất cấp thần đỉnh phong...] [Mega Shiny Rayquaza: Nhất cấp thần hậu kỳ...] [Zacian: Nhất cấp thần sơ kỳ...] [Mew: Nhị cấp thần đỉnh phong...] [Darkrai: Nhị cấp thần hậu kỳ...] [Suicune: Tam cấp thần đỉnh phong...] Đó là toàn bộ chiến lực Thần thú mà Tô Thanh phái ra.

Trong số này, mạnh nhất là White Kyurem, chưa kể nó còn có chế độ "siêu tần" (Overdrive), một khi bật lên thì thực lực càng không thể đo lường.

Về phần Mewtwo, thiên phú của nó quả thực rất mạnh.

Sau một thời gian được bồi dưỡng và lịch luyện trong bí cảnh, chiến lực của Mewtwo đã tiến bộ vượt bậc.

Từ mức Tam cấp thần "đội sổ", nó nhảy vọt lên Nhị cấp thần đỉnh phong.

Sau khi Mega Tiến hóa lại càng đạt tới Nhất cấp thần sơ kỳ, hoàn thành cú lội ngược dòng ngoạn mục, bỏ xa Darkrai vốn có thực lực tiệm cận nó. "Hít!

Cậu rốt cuộc đã ẩn giấu bao nhiêu sức mạnh vậy?" Nhìn Tô Thanh giúp Mewtwo hoàn thành chất biến, cảm nhận dao động cường đại từ Mewtwo, Cynthia tràn đầy ngưỡng mộ.

Cô từng nghĩ Mewtwo chỉ là một Pokémon bình thường vì thái độ hờ hững của Tô Thanh, không ngờ nó lại khủng khiếp đến thế.

Trong đầu Cynthia cũng hiện lên một ý nghĩ hài hước: "Tô Thanh rốt cuộc thu hoạch những Thần thú này ở đâu?

Chẳng lẽ cậu ta thật sự là con trai của Sáng Thế Thần sao?

Quá khủng bố rồi." Ầm ầm ầm!

Trong khi Cynthia suy nghĩ, tình hình chiến trường liên tục thay đổi.

Các Pokémon của Tô Thanh sau khi tiến hóa hoặc nhận lệnh đã bắt đầu tấn công.

Tô Thanh cũng không dám phân tâm nhiều.

Dù bản thân hắn ở trạng thái vô địch, nhưng Pokémon của hắn thì không.

Đối mặt với Siêu Thần thú (Super God) như Giratina, chúng vẫn chưa thể chiếm thế chủ đạo tuyệt đối và vẫn chịu thiệt thòi về đẳng

cấp. "Mewtwo, cẩn thận!" Thấy Giratina sau khi thoát khỏi Suicune liền tung đòn đánh lén về phía Mewtwo, Tô Thanh lập tức cảnh báo.

Vù vù vù!

Quả cầu năng lượng màu tím sượt qua người Mewtwo.

Nhờ có Tô Thanh nhắc nhở, Mewtwo mới tránh được kiếp nạn này.

Phản ứng lại, hai tay nó chắp vào nhau, ngưng tụ một luồng năng lượng Tâm Lực vô hình vô tướng.

Bùm!

Năng lượng Tâm Lực bị nén đến cực hạn lao nhanh trong không khí, tiếp cận Giratina, để lại một vết xước nhỏ màu bạc trên cơ thể Siêu Thần thú. "Gào gào gào!" Rayquaza đang chở Tô Thanh cũng hưng phấn không kém, không chịu ngồi yên.

Thấy Giratina không khóa mục tiêu vào mình, Rayquaza liền chủ động há miệng ngưng tụ một luồng Phá Hoại Tử Quang đậm đặc.

Bùm!

Phá Hoại Tử Quang bắn ra, kích khởi những vòng gợn sóng hình cung trong không khí, như những giọt nước rơi xuống mặt hồ.

Giratina thân là Siêu Thần thú tự nhiên nghe thấy âm thanh này.

Nhưng do bị vây công tứ phía, lại thêm Kyurem và Zacian đã áp sát, Giratina đành chọn cách chịu đựng đòn Phá Hoại Tử Quang yếu nhất trong ba đòn tấn công, để nó đánh thẳng vào cơ thể. "Ồ!

Chương 277

Con sâu xanh kia, nhìn sát thương kìa, mày đang đánh bóng giáp cho Giratina sao?

Để áo giáp của nó sáng hơn một chút à?" Thấy Giratina trúng đòn mà vẫn như không có chuyện gì, Tô Thanh không nhịn được đảo mắt, âm thầm "cà khịa" Rayquaza dưới thân.

Câu nói vừa thốt ra khiến Cynthia bên cạnh phì cười.

Cô bị Tô Thanh chọc cười, đôi mắt híp lại, nụ cười đẹp như tranh vẽ.

Cà khịa Thần thú, chuyện này chắc chỉ có Tô Thanh dám làm. "...Gào, khụ khụ!" Nghe chủ nhân chê bai, Rayquaza tỏ ra hơi xấu hổ.

Lời nói của Tô Thanh quả thật quá sát thương.

Phá Hoại Tử Quang bắn xuống không gây hại cho Giratina là bao, ngược lại đúng là làm bộ giáp của nó sáng bóng hơn thật.

Rayquaza cũng có tính khí của nó.

Đã một đòn không xong thì thêm một phát nữa!

Rayquaza nghĩ vậy, lại há miệng bắn thêm một đòn nữa.

Đối với Thần thú như Rayquaza, chút tác dụng phụ gây cứng người của Phá Hoại Tử Quang hoàn toàn có thể bỏ qua.

Vẫn là Phá Hoại Tử Quang, nhưng lần này có chút khác biệt so với lần trước.

Cột sáng có vẻ mảnh hơn, hội tụ hơn.

Đòn tấn công này lại khiến Giratina lộ vẻ khinh thường: "Gào ~ Ha ha, chưa ăn cơm sao, Rayquaza?" "Hừ!" Rayquaza hừ lạnh.

Bùm bùm bùm!

Phá Hoại Tử Quang màu trắng bạc lại tập kích.

Phối hợp với sự giáp công của Zacian, Kyurem và Mewtwo, trong tình thế bị bao vây toàn diện, Giratina lại chọn cách ngạnh kháng đòn của Rayquaza.

Hành động này khiến Rayquaza nảy sinh bất mãn mãnh liệt. "Gào!

Tên đáng ghét, dám coi thường ông đây là Caterpie...

à nhầm... dám coi thường Rayquaza ta, ngươi sẽ biết tay!" Bùm!

Trong khi Rayquaza vừa chửi rủa vừa tấn công, luồng Phá Hoại Tử Quang của nó cũng tận tụy đánh lên người Giratina, lần này gây ra tổn thương không nhỏ. "Hả!" Thân hình bị đẩy lùi vài mét, Giratina đang bay trên không cũng không khỏi tò mò, không hiểu sao Rayquaza lại có thể làm nó bị thương.

Tiêu hóa thông tin này, ánh mắt nó nhìn Rayquaza đã thay đổi.

Tuy nhiên, dù chịu một đòn, Giratina vẫn không hoảng loạn, bình tĩnh triển khai công thủ.

Dần dần, qua một hồi chiến đấu lâu dài, Giratina cũng thoát khỏi trạng thái phẫn nộ ban đầu.

Nó chuyển sang tò mò vô tận về Tô Thanh - kẻ đã thu phục một loạt Thần thú này. "Liệt Giảo ~" Từ xa, khi trận chiến giữa Tô Thanh và Giratina diễn ra được một lúc, Garchomp (Liệt Giảo) của Cynthia cuối cùng cũng khoan thai đến muộn.

Chậm một bước, trận chiến của Tô Thanh cũng dần đi vào hồi kết. "Gào!" Giratina trong sân xoay người quất bay Kyurem đang lao tới.

White Kyurem thể lực tiêu hao quá nhiều bị đập xuống đất.

Mewtwo cũng tương tự, do thể lực cạn kiệt nên không kịp phản ứng, bị Giratina dùng [Cắn Nát] gây sát thương lớn.

Về phần Zacian, đối đầu trực diện thì thuộc tính của nó chiếm ưu thế, nhưng về sức mạnh và sức bền thì Giratina vẫn vượt trội.

Tính ra, kẻ chiếm quyền chủ động tuyệt đối trong trận chiến này vẫn là Giratina.

Tô Thanh cũng nảy sinh ý định thu hồi lần lượt các Pokémon vào Thần Thú Gia Viên để hồi phục thể lực, sau đó dùng chiến thuật tiêu hao đánh bại Giratina.

Dù sao Cynthia đang ở trước mặt, Tô Thanh không muốn bị coi là quái vật khi dùng thân xác phàm trần đánh bại Giratina.

Lần trước cảnh cáo Dialga là do Cynthia phân tâm không nhìn rõ.

Lần này cô ấy đang chăm chú quan sát, nếu Tô Thanh dám dùng cơ thể áp chế Giratina, chắc chắn sẽ lộ vấn đề.

Có khi Cynthia lại tưởng hắn không phải con người mà là một con Pokémon hình người thì bỏ mẹ.

Nghĩ đi nghĩ lại, Tô Thanh quyết định chọn phương án an toàn. "Nhân loại, không tệ." Thấy Pokémon của Tô Thanh dưới sự chỉ huy của hắn phát huy được hơn 120% sức mạnh, lại thêm phong cách chỉ huy quang minh chính đại chứ không âm hiểm, Giratina cũng cảm thấy sự việc có chút hiểu lầm.

Cuối cùng, suy đi tính lại, Giratina không ra tay sát thủ dù đã chiếm thế thượng phong.

Nó chọn cách im lặng quan sát tất cả, như một trí giả, bắt đầu giao lưu với Tô Thanh.

Hiện tại Giratina không biết rằng nhờ lựa chọn này mà nó đã may

mắn thoát kiếp nạn, nó vẫn tưởng Tô Thanh thật sự không phải đối thủ của mình.

Vì thế khi nói chuyện, nó vẫn giữ tư thái của bậc tiền bối.

Về điểm này, Tô Thanh cũng không so đo, dù sao tuổi tác của hắn đúng là không bằng đối phương.

Giratina sống không biết bao nhiêu năm rồi, để nó sướng mồm một chút cũng chẳng sao. "Chậc chậc." Cảnh tượng này khiến Cynthia bên cạnh cảm thấy chấn động không nhỏ.

Không ngờ Giratina lại chịu lắng nghe Tô Thanh.

Kể cả Dialga trước đó cũng vậy, chẳng lẽ các Thần thú này thực sự dễ nói chuyện thế sao?

Nhưng sự thật lại là, nếu không phải bản thân Tô Thanh có thực lực bày ra đó, Giratina tự nhiên sẽ chẳng cho hắn sắc mặt tốt.

Tất cả đều là kết quả do thực lực tạo thành.

Trừ thực lực ra, mọi thứ khác đều là hư vọng. "Giratina, ngươi cũng không tệ.

Ta không ngờ ngươi có thể đánh bại đại quân Thần thú của ta." "Ồ?!" Giratina lộ vẻ kinh ngạc, không ngờ Tô Thanh lại dùng giọng điệu bình đẳng để nói chuyện với nó.

Thảo nào tên này thu phục được nhiều Thần thú như vậy, chỉ riêng khí trường không kiêu ngạo không siểm nịnh này cũng xứng đáng là kiệt xuất trong loài người.

Không khỏi, ánh mắt Giratina nhìn Tô Thanh có thêm vài phần tán thưởng.

Đúng lúc Tô Thanh và Giratina đàm phán thành công, ở phía xa, Dialga chịu ảnh hưởng của Cynthia cũng đã hồi phục một chút thể

lực, mở mắt quan sát tình hình.

Khi nhìn lên bầu trời, thấy Giratina và Tô Thanh đang đối mặt, Dialga lập tức hoảng hốt.

Đánh nhau với Tô Thanh không phải là lựa chọn sáng suốt, chuyện lần trước Dialga vẫn còn nhớ rõ mồn một.

Tên Tô Thanh này quả thực phi nhân loại, sức mạnh lớn hơn nó không biết bao nhiêu lần.

Nếu để Giratina đối đầu với Tô Thanh, không chừng tối nay Giratina sẽ thân tử đạo tiêu.

Vì vậy, Dialga nén nỗi sợ hãi với Tô Thanh, định tiến lên khuyên can. "..." Nhanh chóng bay lên không trung, vốn dĩ Dialga đã chuẩn bị sẵn rất nhiều lời thoại.

Nhưng khi thực sự đến gần Tô Thanh và Giratina, thấy hai bên đang đối mặt nhưng không khí lại không hề kiếm bạt nỗ trương như tưởng tượng, Dialga nhất thời ú ớ, không biết mở lời thế nào. "Dialga, tỉnh rồi sao?" Thấy Dialga bay lên từ mặt đất, Cynthia là người đầu tiên lên tiếng chào hỏi. "Hả?

Là thiếu nữ loài người lần trước?

Vừa rồi là cô đang hô hoán ta, giúp ta thoát khỏi trạng thái bị khống chế sao?

Thật sự cảm ơn." Kinh ngạc đánh giá Cynthia đứng cạnh Tô Thanh, Dialga chào hỏi, đồng thời chuyển giọng cảm ơn hành động của cô.

Lời này lập tức thu hút sự chú ý của Giratina, khiến cách nhìn của nó về sự việc càng thêm thay đổi.

Mọi chuyện xảy ra ở đây dường như thật sự không như nó nghĩ.

"Không cần đa tạ." Tô Thanh thay Cynthia nhận lời cảm ơn.

Hắn không muốn lãng phí thời gian vào việc này.

Nhờ kiếp trước, hắn hiểu rõ thân phận của Giratina.

Là chủ nhân của Thế Giới Phản Chuyển, địa vị của Giratina thậm chí còn cao hơn Thời Không Song Long (Dialga & Palkia).

Nếu không thì thực lực của nó cũng chẳng thể mạnh hơn Dialga và Palkia được.

Địa vị và thực lực của Giratina thậm chí còn được xưng tụng là "Đệ nhất Thần thú dưới trướng Sáng Thế Thần".

Tất nhiên, danh xưng này chưa chắc hoàn toàn chính xác.

Như Rayquaza của Tô Thanh, hiện tại chưa trưởng thành đến trạng thái đỉnh phong, nếu cho thêm thời gian, Tô Thanh thậm chí có thể kéo nó lên giai đoạn Siêu Thần thú.

Phối hợp với Mega Evolution hoàn toàn có thể vượt qua Giratina trước mặt.

Nhưng dù vậy, Tô Thanh cũng cảm nhận được sự cường thế của Giratina.

Trong niên đại Arceus không xuất hiện, một Thần thú cấp một bình thường gặp phải tồn tại như thế này chẳng khác nào gặp ác mộng.

Chương 278

"Giratina, vì sao ngươi lại đến thế giới hiện thực?!" Nhìn Giratina trước mắt, Tô Thanh hỏi ra điều thắc mắc.

Liếc nhìn Tô Thanh, Giratina thu hết biểu hiện của hắn vào trong mắt. "Tự nhiên là có nguyên nhân." Nói đoạn, đôi mắt thâm thúy của Giratina lóe lên tia sáng.

Nhờ Tâm Lực bao bọc, một viên bảo châu trong suốt nguyên lượng sắc từ sau đầu nó bay ra. "Là...

Sinh Mệnh Bảo Ngọc (Life Orb/Jewel of Life)???" Kinh ngạc nhìn viên ngọc bay ra, Cynthia thốt lên. "Đúng vậy, vì Sinh Mệnh Bảo Ngọc.

Ta mới đến thế giới hiện thực để xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì." Giratina khẽ gật đầu. "Đúng rồi, thứ này ta cũng không thể giữ mãi, dù sao cũng không phải đồ của ta.

Sau này nếu các ngươi, hoặc hậu nhân gặp được một Pokémon tên là Arceus, hi vọng có thể chuyển món vật phẩm bản mệnh này cho ngài ấy." Dường như nghĩ đến điều gì, biểu cảm Giratina có thêm chút cảnh cáo.

Nghe vậy, Tô Thanh gật đầu biểu thị đã hiểu.

Arceus mà, đương nhiên không thể tùy tiện trêu chọc.

Người thường nếu chọc vào, không chừng chết lúc nào không hay.

Theo cốt truyện gốc, Arceus phục thù trở về là để đoạt lại Sinh Mệnh Bảo Ngọc.

Hiện tại Arceus đang thiếu 5 tấm Phiến Thạch (Plate), trên Trái Đất không Thần thú nào là đối thủ của ngài.

Phạm sai lầm là chết chắc.

Nhưng Tô Thanh thì khác.

Nếu có thể, hắn thật sự muốn trêu chọc Arceus, thậm chí cân nhắc thu phục.

So với Thời Không Song Long và Giratina đều có chức trách riêng, Sáng Thế Thần Arceus sau khi tạo ra thế giới dường như chẳng có việc gì làm, ngày nào cũng ngủ nướng.

Nếu Tô Thanh thu phục được, có vẻ cũng không ảnh hưởng gì đến sự vận hành của thế giới.

Thậm chí hắn có thể chọn cách nuôi thả Arceus.

Cảnh tượng thu phục được một con Sáng Thế Thần...

Chậc chậc.

Quả thực rất sướng.

Tất nhiên, mọi thứ chỉ là ảo tưởng của Tô Thanh.

Nếu hắn thật sự đánh thắng được Arceus thì mọi chuyện đều có thể thực hiện.

Nhưng nếu "Quy tắc vô địch" vô hiệu trước Arceus thì sao?

Tô Thanh cũng chỉ có thể kẹp đuôi làm người.

Sau khi nói chuyện thành công với Tô Thanh, Giratina xuất phát từ sự coi trọng đối với hắn, liền trực tiếp giao Sinh Mệnh Bảo Ngọc cho Tô Thanh bảo quản, chờ ngày trả lại cho "Dê Thần" Arceus. "Muốn đi rồi sao?

Giratina?" Thấy Giratina giao xong đồ liền định quay người rời đi, Tô Thanh vội vàng hỏi.

Trong ngữ khí mang theo chút cảm xúc mong đợi mà cả Giratina

và Cynthia đều nghe ra được.

Giratina là Siêu Thần thú, tự nhiên nghe ra Tô Thanh có điều cầu khẩn. "Sao vậy, nhân loại, có việc gì không?

Nếu không có việc gì, ta phải quay về tiếp tục giám quản Thế Giới Phản Chuyển đây." Nó quay đầu, nhíu mày nhìn Tô Thanh.

Nó tưởng Tô Thanh muốn thu phục mình giống như Rayquaza, nên hảo cảm vừa tăng lên lập tức tụt xuống. "Ta không thể rời khỏi Thế Giới Phản Chuyển quá lâu, nếu không sự vận hành của nó sẽ bị gián đoạn, thế giới thực cũng sẽ chịu ảnh hưởng." Tô Thanh nghe lý do này cũng hơi ngẩn ra.

Thật ra hắn chưa có ý định thu phục Giratina lúc này.

Phải đợi sau này, khi hắn thử xem có thể đưa Giratina vào Thần Thú Gia Viên hay không, từ đó kết nối hai thế giới, giúp Giratina có thể ở lại thế giới thực lâu hơn.

Lắc đầu xua đi suy nghĩ, Tô Thanh ngẩng đầu đối diện với ánh mắt Giratina. "Giratina, nếu có thể, ta hi vọng nhận được một vật phẩm có thể truyền cảm ứng từ ngươi.

Để lỡ như hiện thực xuất hiện tai nạn khó ngăn cản, ta có thể tìm kiếm sự giúp đỡ của ngươi.

Dù sao nếu ngay cả ta cũng không ngăn được, thì đối với nhân loại đó tuyệt đối là tai nạn diệt vong." Nhìn sâu vào Kyurem và Mewtwo bên cạnh, Tô Thanh nghiêm túc nói. "Hử?!" Nhìn dàn Thần thú của Tô Thanh, Giratina hiểu ra.

Nếu ngay cả tên nhóc này với bao nhiêu Thần thú cấp một cũng không đỡ nổi, thì đúng là chỉ có Siêu Thần thú mới giải quyết được.

Tên nhóc này quả nhiên có mắt nhìn, biết thân phận đặc thù của nó là đế vương trong các loài thú.

Trong nháy mắt, mức độ coi trọng của Giratina với Tô Thanh lại tăng lên vài bậc.

Không biết lúc nãy kẻ nào còn âm thầm bỉ bôi Tô Thanh. "Được rồi, nhóc con Thần thú, đã muốn liên hệ với ta, vậy ta liền ký kết Khế ước cảm ứng với ngươi." "Hả, cái đó?!" Nghe vậy Tô Thanh ngẩn ra, vẻ mặt mang nhiên, dường như không biết gì về "Khế ước cảm ứng".

Biểu hiện này khiến Giratina hơi kinh ngạc.

Uổng công nó tưởng Tô Thanh là người có kiến thức, hóa ra nó đã đánh giá quá cao hắn.

Giờ thì Giratina đâm lao phải theo lao, không biết nên ký hay không.

Nhưng lời đã nói ra, đường đường là Siêu Thần thú sao có thể nuốt lời?

Nó đành cam chịu.

Trừ phi diệt khẩu Tô Thanh, Cynthia và đám Thần thú kia...

Nhưng hiển nhiên là không thể.

Đánh nhau chưa chắc đã thắng chắc.

Giratina hận không thể tự vả vào mồm mình một cái.

Nó nhìn Tô Thanh, bất lực lộ vẻ nhận mệnh, hé miệng nhả ra một hạt sáng màu xanh lam.

Hạt sáng này như ánh huỳnh quang, dưới sự điều khiển của Giratina, tụ lại trong không khí thành một phù triện hình tròn.

Sau khi hình thành, phù triện bắt đầu thu nhỏ lại bằng hai ngón tay, rồi bay nhanh về phía trán Tô Thanh làm hắn giật mình.

May mà ỷ vào thân thể vô địch, Tô Thanh chần chừ một chút rồi

mặc kệ cho phù triện chui vào trán.

Vù vù vù!

Khi phù triện nhập vào trán Tô Thanh, một cảm giác đặc thù lan tỏa toàn thân hắn, cảm giác như có liên hệ với Giratina trước mặt, kết nối thành một chỉnh thể. "Được rồi, Khế ước đã thành.

Không có việc gì thì ta đi đây." Nói xong, Giratina không đợi Tô Thanh hồi đáp, trực tiếp mở ra một thông đạo rồi chui tọt vào trong.

Cảm giác như sợ Tô Thanh lại giở trò gì hoặc khen ngợi vài câu làm nó lại bị hố tiếp.

Để lại Tô Thanh vẻ mặt ngơ ngác và Cynthia đầy ngưỡng mộ. "Khụ khụ, sao nhìn tôi như thế?!" Tiêu hóa xong màn bỏ chạy của Giratina, Tô Thanh quay sang Cynthia, thấy ánh mắt cô nhìn mình như nhìn gấu trúc trong sở thú thì hơi ngại ngùng. "Nhân loại, không thể không nói vận khí của ngươi thật tốt, cư nhiên được Giratina chủ động tỏ ý tốt.

Khế ước này không phải tùy tiện có thể ký kết đâu." Dialga lên tiếng cảm thán. "Ý gì?!" Tô Thanh ngẩn ra.

Chẳng lẽ Khế ước này ẩn chứa bí mật gì? "Khế ước là một loại tồn tại có thể cộng hưởng thuộc tính nào đó.

Ngươi không biết cũng bình thường, chỉ có Thần thú thượng cổ như bọn ta mới biết." Dialga giải thích, giải khai thắc mắc trong lòng Tô Thanh. "Hóa ra là vậy, có thể cộng hưởng thuộc tính với Thần thú.

Biến thái vậy sao?" Tô Thanh mừng rỡ.

Hiện tại hắn có "Quy tắc vô địch", không thiếu công kích hay phòng ngự, cái hắn thiếu nhất là Tuổi thọ.

Dù có hệ thống nhưng hệ thống không tăng tuổi thọ cho hắn.

Dù hắn còn trẻ chưa vội, nhưng ai nỡ từ chối sự trường sinh bất lão?

Hắn tò mò không biết mình nhận được gì từ Giratina.

Nếu là tuổi thọ thì lời to.

Còn lại, ngoài hệ Ma (Ghost), hắn chẳng hứng thú lắm với mấy cái khác của Giratina. "Đúng rồi, nếu nhân loại thật sự có thể cộng hưởng thuộc tính với Thần thú, vậy chẳng phải họ sẽ thành bạo long hình người, gây nguy hại cho trị an thế giới sao?" Tô Thanh suy tư. "Chính xác, nhân loại, IQ của ngươi cực cao, đã nhìn ra mấu chốt." Dialga nhìn sâu vào mắt Tô Thanh, càng lúc càng thấy tên này thuận mắt.

Chương 279

(Giratina: "Cũng không xem ai là người chọn ký kết chứ.") Dialga tiếp lời: "Tuy ký kết Khế ước bình đẳng giúp nhân loại nhận được thuộc tính, nhưng Ông Trời sẽ không cho phép bất kỳ ai chỉ thông qua một cái Khế ước mà đạt được thuộc tính hoàn toàn thể của một con Siêu Thần thú.

Điều đó vi phạm quy tắc thế giới.

Cho nên dưới ảnh hưởng của quy tắc, ngươi chỉ có thể nhận được 1/10 một hạng mục năng lực nào đó của Giratina." "Đúng vậy, Tô Thanh, xác thực là như thế không sai." Lúc này Cynthia cũng xác nhận.

Bởi vì cô cũng đã ký kết Khế ước với Dialga trước mặt. "Sao tôi chưa từng nghe cô nói về chuyện Khế ước?" Tô Thanh tò mò quay sang Cynthia. "Nói rồi nha." Cynthia đảo mắt bất lực. "Không nhớ tôi có nói với cậu sao?

Lúc đó nói xong cậu cũng chẳng để tâm mà." "Ồ." Tô Thanh ngẫm nghĩ, lục lại ký ức thì đúng là Cynthia có nói qua, nhưng chỉ nói lướt qua một câu.

Thấy phản ứng của Tô Thanh, Cynthia tinh nghịch nháy mắt, lè lưỡi làm mặt xấu, đôi má ửng hồng trông cực kỳ đáng yêu khiến tim Tô Thanh tan chảy. "Thực ra tôi cũng không rõ lắm.

Khế ước này không phải do chính tôi ký, mà là tổ tiên tôi ký với Thời Không Song Thần từ thời viễn cổ." "Cho nên..." Nghe ra hàm ý trong lời Cynthia, mắt Tô Thanh sáng lên nhìn về phía Dialga. "Đúng vậy, Khế ước có tính kế thừa.

Khi có con cái, đứa trẻ có khả năng xuất hiện Khế ước của

Giratina hoặc của ta, nhưng cường độ Khế ước sẽ giảm xuống nhất định.

Thuộc tính kế thừa sẽ y hệt lúc ban đầu, không thay đổi." Dialga giải thích cặn kẽ. "Ta hiểu rồi." Tô Thanh gật đầu.

Thuộc tính cố định tuy có cái dở nhưng cũng có cái hay.

Ít nhất nếu hắn random ra thuộc tính sinh mệnh thì con gái hắn và Cynthia sau này cũng được hưởng phúc. "Đúng rồi." Tô Thanh chợt nghĩ ra một vấn đề quan trọng, mắt sáng rực nhìn Dialga. "Khế ước chỉ có thể ký một cái hay nhiều cái?

Nếu ta ký nhiều cái, hậu đại sẽ kế thừa cái nào?

Hoặc ta có thể di trừ thuộc tính ta không muốn không?" "Ngạch..." Đối mặt với hàng loạt câu hỏi của Tô Thanh, Dialga dù là Thần thú cấp một cũng hơi ngớ người.

Nhưng sau khi suy nghĩ, Dialga cũng nghiêm túc trả lời.

Nếu không phải từng bị Tô Thanh dùng vũ lực uy hiếp, lại thêm đám White Kyurem và Mewtwo bên cạnh đang nhìn chằm chằm đầy vẻ muốn đánh nhau, thì Dialga cũng chẳng kiên nhẫn thế này. "Thứ nhất, đúng là có thể ký nhiều cái.

Nhưng mỗi Thần thú chỉ có thể ký một lần, ta không thể ký thêm với ngươi nữa." Dialga dừng lại quan sát phản ứng của Tô Thanh, thấy hắn có vẻ đang suy tính gì đó, nó liền hoảng. "Nhưng ta có thể giúp cô bé bên cạnh cường hóa thuộc tính Khế ước của cô ấy, cái này là chuyện nhỏ." "Ồ?!" Cả Tô Thanh và Cynthia đều ngạc nhiên vui mừng. "Có thể cường hóa sao?" "Tự nhiên là được." Thấy Tô Thanh vui vẻ, Dialga thở phào.

Nó không quên nói rõ hạn chế: "Nếu Khế ước truyền thừa quá lâu, thuộc tính yếu đi, muốn cường hóa lên mức 1/10 tối ưu thì người ký

kết (Thần thú) phải chủ động hao phí sức mạnh.

Cái này đối với người ký kết cũng là tiêu hao không nhỏ." Dialga thầm gật đầu: "Khế ước của cô bé này không tệ, nếu muốn ta gia cường cũng không cần tốn quá nhiều sức mạnh, tối đa cũng chỉ ngủ say khoảng trăm năm là được." "Ngạch..." Nghe đến "trăm năm", Tô Thanh chỉ biết thầm than "Trâu bò!".

Nói xong câu đó, ánh mắt Tô Thanh nhìn Dialga như nhìn một kho báu hoàng gia cỡ lớn.

Trong lòng thầm nghĩ: "Đại lão, có anh chị em gì giới thiệu cho tôi làm quen với, để họ cũng ký với tôi đi nha.

Tôi không chê đâu." Cuộc nói chuyện tiếp tục, Tô Thanh biết được Khế ước có thể xóa bỏ nhưng không cần thiết.

Cynthia cũng xác nhận chuyện tổ tiên cô từng có người không kế thừa được Khế ước do vận khí kém. "Được rồi, nói nhiều chuyện râu ria thế đủ rồi, giờ chúng ta nên bàn chút chuyện quan trọng đi." Tiêu hóa xong thông tin, Tô Thanh lộ ra vẻ mặt âm trầm nhìn Dialga. "Nhân loại...

Ngươi làm cái gì...

Ta nói cho mà biết, cô bé bên cạnh là Khế ước giả của Thần thú, nếu ta bị uy hiếp, cô ấy cũng sẽ không dễ chịu đâu." Thấy biểu cảm đó của Tô Thanh, Dialga hoảng hốt lôi lá bài tẩy ra. "Tô Thanh..." Đứng bên cạnh Tô Thanh, Cynthia thấy Dialga có vẻ hơi đáng thương, cô chủ động kéo tay Tô Thanh lại, dường như không muốn anh tiếp tục bắt nạt Dialga nữa.

Hành động này thực sự khiến Dialga, đường đường là Thần thú khế ước, cảm động không thôi.

Quả nhiên không hổ là khế ước giả của ta, biết yêu thương ta,

huhu.

Trong lúc cảm thán, Dialga cũng nảy sinh ý định ôm đùi, sau này nhất định phải ôm chặt lấy cái đùi lớn của nữ chủ nhân này mới được.

Dialga đang toan tính...

Tô Thanh: "Cút cút cút, cái đó mà ôm được à?

Đó là chỗ chỉ có tao mới được ôm thôi nhé." Dialga: "Được rồi, đại lão, không cần nói nữa, lỗi của tôi, tôi cút ngay." Nói xong, Dialga liền trực tiếp lăn ra ngoài.

Khụ khụ, thực ra Tô Thanh đương nhiên không thể nào để Dialga lăn ra ngoài thật.

Về phần biểu cảm âm trầm vừa rồi, thực ra phần lớn là do ác thú vị muốn trêu chọc một chút mà thôi.

Tại hiện trường, tình huống thực tế là sau khi giải quyết xong mọi việc, Tô Thanh bình tĩnh ném ra hai quả Bóng Master (Master Ball).

Trong ánh mắt ngỡ ngàng, tuyệt vọng và ngơ ngác của Dialga, hắn đã thu phục nó, cùng với Palkia đang hôn mê.

Từ đầu đến cuối, Tô Thanh căn bản không hề có ý định thả Dialga và Palkia đi.

Đây vốn dĩ nằm trong kế hoạch ban đầu của hắn.

Nếu không thì việc gì phải lao tâm khổ tứ như vậy?

Chẳng lẽ vì để có được củ khoai nóng phỏng tay, có khả năng dẫn đến việc Arceus báo thù như Viên Ngọc Sinh Mệnh (Life Orb)?

Hay là cái Thương Chi Thánh Trụ mà hiện tại còn chưa biết công dụng cụ thể?

Nghiêm túc quan sát Thương Chi Thánh Trụ trong tay, thứ này tuy nói là chìa khóa, nhưng cầm vào lại khiến Tô Thanh có cảm giác có thể dùng làm vũ khí.

Cầm trong tay vung vẩy vài cái, tạo ra tiếng gió rít gào trong không khí, Tô Thanh thực sự cảm thấy khá thuận tay, dứt khoát thu nó lại, ném vào Gia Viên Thần Thú.

Sau đó, hắn xoay người, bảo Mewtwo dùng Tinh Thần Lực (Inner Focus) đưa hai quả Bóng Master vào tay mình. "Tô Thanh..." Kinh ngạc nhìn Tô Thanh với vẻ mặt bình thản, tâm tình Cynthia lúc này sớm đã rối như tơ vò.

Tô Thanh... cư nhiên đã thu phục Song Long Thời Không của vùng Sinnoh.

Đó là Song Long Thời Không đấy nhé!

Sao có thể làm được như vậy chứ?

Cynthia thầm oán thán trong lòng, nhưng nhất thời vì sự chấn kinh quá mãnh liệt, cô thực sự không biết nên nói gì cho phải. "Yên tâm đi." Tô Thanh bình tĩnh nhìn Cynthia đang lo lắng sốt ruột bên cạnh.

Sau khi cầm hai quả Bóng Master trong tay, Tô Thanh ổn định như lão cẩu, trực tiếp ném chúng ra, phóng thích hai con Thần thú đang thần thái sáng láng ra ngoài. "Nhân loại..." Mặc dù đánh không lại Tô Thanh, nhưng biết mình đã trở thành Pokémon của hắn, Dialga cũng hiếm khi hoài nghi nhân sinh, lộ ra biểu cảm Giận Dữ (Rage).

Biểu hiện này khiến Tô Thanh không khỏi nghi ngờ hệ thống, nghi ngờ liệu thiết lập 'tăng độ hảo cảm khi thu phục' có xảy ra vấn đề gì không.

Kết quả, sau khi nghiêm túc xem bảng trạng thái, xác nhận độ thân mật với Dialga quả thực rất cao, hắn mới nhìn ra nét cười cợt trong

đáy mắt Dialga.

Được lắm, cái đồ ngốc này cũng biết diễn kịch rồi đấy, thú vị thật.

Nhìn thấu suy nghĩ thực sự của Dialga, khóe miệng Tô Thanh không khỏi hơi nhếch lên.

Nhưng khi quay đầu nhìn sang Palkia đang ngơ ngác bên cạnh, Tô Thanh cũng không có ý định che giấu quá nhiều.

Dù sao thu phục cũng đã thu phục rồi, cộng thêm thiết lập tăng hảo cảm của hệ thống, Tô Thanh khẳng định không sợ hai đứa này tạo phản. "Đừng hiểu lầm, đã thu phục rồi thì tự nhiên phải để chúng khôi phục trạng thái chứ." Nhìn hai con Thần thú trước mặt, Tô Thanh chậm rãi nói.

Lời vừa dứt, lập tức khiến Cynthia bên cạnh không khỏi thầm chớp chớp đôi mắt to xinh đẹp.

Nếu nói như vậy thì hình như là thật, hai con Thần thú trước mặt quả thực có chút hoạt bát quá mức.

Palkia thì không nói làm gì, tên này vừa nãy còn đang hôn mê, kết quả sau khi Tô Thanh thu phục xong liền trực tiếp biến thành trạng thái sinh long hoạt hổ.

Còn về phần Dialga, bởi vì có khế ước cảm ứng, cộng thêm vừa rồi Dialga được cường hóa khế ước, mối liên hệ giữa họ càng thêm mãnh liệt.

Do đó Cynthia có thể dễ dàng cảm nhận được khí tức trên người Dialga còn cường đại hơn trước, và sau lần thu phục này, Dialga cư nhiên đã hoàn toàn khôi phục mọi trạng thái, thực sự quá kinh khủng.

Nhìn hai quả Bóng Master rỗng tuếch, chỉ còn là vỏ rỗng trong tay Tô Thanh, Cynthia thầm nghĩ...

Sau đó, dưới sự sắp xếp của Tô Thanh, hai con Thần thú với vẻ mặt ngơ ngác chấp nhận mệnh lệnh của hắn.

Mang theo tâm trạng quái dị, mỗi con tự mở ra cổng không gian, trở về thế giới của riêng mình để thực hiện chức trách.

Tô Thanh thu phục hai con Thần thú này cũng không yêu cầu giải tỏa ngay.

Tương tự, Song Long Thời Không đã chịu sự "thu phục" của Tô Thanh, thì Giratina cũng khó có thể đào thoát.

Có thể dự kiến, Tô Thanh trong tương lai tại Thế Giới Nghịch Đảo (Reverse World) và Giratina tất nhiên sẽ xảy ra một trận tranh đấu.

Tất nhiên tiền đề là thành tích cửa hàng của Tô Thanh phải đủ tốt, có thể chèo chống việc đi tới Thế Giới Nghịch Đảo, nếu không thì, không có pháp tắc vô địch gia trì, Tô Thanh chỉ có thể dựa vào mấy con Pokémon của mình nỗ lực một chút.

Thậm chí bản thân Tô Thanh còn không thể đích thân tới hiện trường.

Chương 280

Chỉ có thể để đám Pokémon tự chủ tác chiến, hoàn thành một lần khiêu chiến sân khách.

Tóm lại chuyện này hiện tại cũng không gấp được, việc cấp bách là phải truyền tin tốt về trụ sở Liên minh, để Giáo sư Carolina và mọi người buông bỏ nỗi lo trong lòng. "Chúng ta về thôi." Nhìn Cynthia, Tô Thanh nhu giọng nói. "Ừm, được thôi." Dù sao chuyện ở đây cũng đã cáo một đoạn kết, Cynthia tự nhiên không có dị nghị gì.

Lại một lần nữa cưỡi lên Salamence Dị Sắc (Shiny Salamence).

Sau khi chở hai người bay lên, trong lúc Tô Thanh nghiêm túc nhìn về phía trước, Cynthia cũng ở bên cạnh nghiêm túc quan sát Tô Thanh. "Góc độ này, đẹp trai thật." Hai mắt Cynthia lấp lánh tỏa sáng. "Hửm?

Sao vậy?" Bay được khoảng hơn 10 phút, quay đầu lại Tô Thanh cũng phát hiện sự dị thường của Cynthia.

Hắn không khỏi tò mò hỏi. "Khụ khụ, không có gì." Nghe Tô Thanh hỏi, Cynthia trực tiếp lộ ra biểu cảm như bị sặc, lảng tránh để giấu giếm chuyện này.

Tuy hiện tại quan hệ giữa cô và Tô Thanh đã thân mật và khăng khít hơn nhiều, nhưng cô vẫn cần giữ thể diện nha.

Nếu để cô chủ động nói ra những lời khiến độ xấu hổ bùng nổ như vậy cho Tô Thanh nghe, khẳng định sẽ làm cô cảm thấy khó mà chịu đựng nổi.

Sau chuyện này, hai người dọc đường cười cười nói nói, khung cảnh vô cùng ngọt ngào.

Giữa đường, Tô Thanh gặp bộ tứ Thiên Vương (Elite Four) đang

hoảng loạn chạy tới.

Thấy bộ dạng phong trần mệt mỏi của họ, Tô Thanh và Cynthia cũng không nói nhiều dưới sự dò hỏi của đối phương.

Chỉ thông báo sự việc đã xong, có chuyện gì về trụ sở Liên minh rồi nói.

Đối với Tô Thanh và Cynthia, các Thiên Vương tự nhiên không dám hỏi nhiều, đành trơ mắt nhìn Tô Thanh và Cynthia cười nói vui vẻ, được Salamence Dị Sắc mang theo bay về phía hẻm núi... "Là như vậy sao..." Khoảng hơn 10 phút sau, đem sự tình vừa mới phát sinh kể lại đại khái cho Giáo sư Carolina.

Cynthia ở trước mặt bà nội trực tiếp lộ ra thần tình kiêu ngạo.

Phảng phất như mọi việc Tô Thanh làm đều giống như chính cô làm vậy, cảm giác đó hoàn toàn tương tự như việc cô và Tô Thanh đã buộc chặt vào nhau, nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn. "Được rồi được rồi, biết tiểu nam nhân của cháu lợi hại rồi, đừng có khoe khoang nữa.

Nếu không thì nó sẽ phổng mũi lên trời mất." Trêu chọc nhìn đứa cháu gái hoàn toàn hướng tâm về người ngoài, Giáo sư Carolina lộ ra biểu cảm khó nói nên lời. "Tiểu... nam nhân?!" Bùm một cái, nghe được lời trêu chọc từ Giáo sư Carolina, gương mặt Cynthia liền trực tiếp hóa đỏ bừng, trong sắc mặt ẩn chứa tràn đầy sự kiều thẹn. "Được rồi, không trêu cháu nữa." Nhìn sâu vào biểu hiện của cháu gái, Giáo sư Carolina bất lực lắc đầu, cũng không tiếp tục nắm lấy cái đuôi này không buông nữa.

Bên cạnh.

Nghe cuộc đối thoại giữa Giáo sư Carolina và Cynthia, biểu cảm của Tô Thanh lúc này cũng có chút không biết làm sao.

Thực sự vì đối thoại giữa người thân với nhau quá khiến người ta toát mồ hôi, bất quá nhìn thái độ của Giáo sư Carolina, xem ra bà ấy cũng đã thừa nhận Tô Thanh rồi.

Điều này làm cho Tô Thanh vốn dĩ trong lòng còn chút thấp thỏm không xác định, dần dần trở nên triệt để yên tâm.

Nhóm người sau cuộc giao đàm đơn giản liền cùng nhau rời khỏi nơi này.

Trong đó, bởi vì Tô Thanh cần làm chút biên bản và tường trình miệng, nên Tô Thanh cùng Cynthia và Giáo sư Carolina cùng đi tới Liên minh Sinnoh.

Đây cũng là lần đầu tiên Tô Thanh tới Liên minh Sinnoh... "Oa, không tệ, nơi làm việc cũng rất hào hoa.

Vị trí của em ở đâu vậy, bà xã ngoan?" Nửa câu đầu Tô Thanh nói lớn, cố ý để Cynthia và Giáo sư Carolina nghe thấy.

Còn nửa câu sau, Tô Thanh trực tiếp ghé sát vào tai Cynthia, dùng âm thanh chỉ có hai người mới nghe được nói với cô.

Trong lúc đó, Tô Thanh tự nhiên cũng nhìn thấy gương mặt dần phiếm hồng của Cynthia, nhưng lại hội tâm lộ ra một nụ cười xấu xa.

Bên cạnh quan sát một màn này, thân là người tinh tế, Giáo sư Carolina đương nhiên biết đây là biểu hiện có thể cực nhanh xúc tiến quan hệ hai người, cũng là sự thể hiện thân mật.

Bà dứt khoát mỉm cười, quay đầu đi chỗ khác, giả vờ như không thấy gì.

Trong lòng thì thầm cảm thán: "Ai da, giới trẻ bây giờ, thật là, một chút cũng không kiêng nể người già bên cạnh a..." "Tô Thanh, ở đây tiện là nơi em làm việc, em có việc cần xử lý trước.

Đợi một lát sẽ để Cynthia trực tiếp đưa cậu đi ghi chép tường trình, sau đó cũng có thể tham quan Liên minh Sinnoh.

Dù sao cậu cũng là vị Quán Quân (Champion) danh dự duy nhất của Liên minh Sinnoh, cũng là tồn tại đứng đầu bảng xếp hạng chiến lực Sinnoh.

Nếu như ngay cả bố cục xây dựng nội bộ của trụ sở Liên minh mà cũng không hiểu rõ thì vị miễn cũng quá là người ngoài nghề rồi." "Hả?" Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi hơi sững sờ, trên gương mặt thanh tú lộ ra chút kinh ngạc. "Danh dự?

Chuyện từ khi nào vậy?" Nếu là thân phận Đại sư (Master), Tô Thanh biết.

Tồn tại đứng đầu bảng xếp hạng chiến lực, điểm này hắn cũng biết, dù sao Giáo sư Carolina đã từng nói chuyện với hắn.

Nhưng Quán Quân danh dự của Liên minh Sinnoh là chuyện khi nào?

Mình không biết...

Tô Thanh thầm nghĩ.

Ánh mắt hồ nghi đánh giá Giáo sư Carolina bên cạnh.

Chẳng lẽ bà ấy muốn giữ chân mình ở lại Liên minh Sinnoh?

Đưa tay xoa xoa cằm, nhưng quan sát biểu tình của bà ấy dường như lại không giống...

Hơn nữa Giáo sư Carolina nhân sinh duyệt lịch phong phú, cũng vô cùng hiểu rõ nếu mạo muội thay một cường giả đưa ra lựa chọn, có khả năng sẽ chiêu trí sự chán ghét của cường giả đó, cho nên không thể nào làm ra loại lựa chọn này.

Vậy thì sau khi loại trừ tình huống đó, người duy nhất còn lại có

khả năng làm chuyện này, e rằng cũng chỉ có vị bên cạnh. "Hi hi!" Vừa vặn, khi Tô Thanh nhìn sang, Cynthia lúc này đang lộ ra một biểu cảm cười hi hi, cộng thêm bộ dạng làm việc trái lương tâm kia.

Khẳng định là đã làm chuyện gì đó khuất tất rồi. "Cho nên, chuyện này là do em làm?!" Tô Thanh có chút tức giận nhìn Cynthia. "Đương nhiên." Cynthia cắn môi đáp, lời nói lúc này uyển chuyển như một thiếu nữ mười bảy mười tám tuổi bình thường.

Cười xấu xa nhìn Tô Thanh một cái, cô vui vẻ chạy bước nhỏ ra ngoài, không bao lâu đã sắp tới chỗ ngoặt. "..." Thu hết biểu hiện của Cynthia vào mắt, nghe tiếng cười kiều diễm như chuông bạc từ miệng đối phương truyền đến, tâm tình Tô Thanh lúc này cũng bị Cynthia câu dẫn.

Hồi thần, Tô Thanh trước tiên gật đầu với Giáo sư Carolina bên cạnh, sau đó mới dưới ánh mắt nhìn như "nụ cười dì ghẻ" của đối phương, rảo bước đuổi theo hướng Cynthia vừa rời đi. "Haizz!

Tuổi trẻ thật tốt nha." Nhìn thật sâu vào bóng dáng một nam một nữ biến mất ở chỗ ngoặt, Giáo sư Carolina không khỏi cảm thán.

Vút vút vút!

Dưới sự chạy hết tốc lực, Tô Thanh cũng không lãng phí nhiều thời gian, đuổi kịp Cynthia.

Đi đến bên cạnh cô, đồng thời Tô Thanh trong quá trình đó cũng tò mò về sự sắp xếp công việc của Cynthia. "Hôm nay sau một sự kiện này, công việc của em chắc cũng có thể cáo một đoạn kết rồi nhỉ?" Nhướng mày, Tô Thanh dò hỏi. "Hừ hừ, anh đoán xem." Nghe vậy, Cynthia lại lộ ra biểu cảm cổ linh tinh quái.

Vẫn tỏ ra vô cùng phù hợp với trạng thái tinh thần hiện tại, dường như giống hệt một thiếu nữ nghịch ngợm.

Cộp cộp cộp!

Bước chân dần tăng tốc, trong lúc Tô Thanh đang suy tư, Cynthia khẽ cười một tiếng, tốc độ chạy lại tăng thêm một đoạn.

Mắt thấy Cynthia dần kéo giãn khoảng cách với mình, Tô Thanh lúc này đâu thể tiếp tục dừng lại suy nghĩ chuyện đó nữa.

Hắn hồi thần, thầm lắc đầu, bất lực đuổi theo bà xã ngoan nghịch ngợm này. "Chào buổi sáng." Giữa đường gặp hai cô Cảnh sát Jenny (Junsa) có dung mạo lãnh diễm, Cynthia chỉ nhẹ nhàng dùng ánh mắt ra hiệu.

Nhưng Tô Thanh người đến sau lại mỉm cười chào hỏi một tiếng. "A?

Ơ... chào, chào buổi sáng." Hai cô Jenny vội vàng mộc nạp đáp lại Tô Thanh một tiếng.

Lúc này hai cô Jenny có chút mông lung, thậm chí mãi đến khi Tô Thanh và Cynthia biến mất trong tầm mắt, hai người mới dần hồi thần.

Đặc biệt khi hai cô Jenny tỉ mỉ suy nghĩ lại dung mạo của Tô Thanh trong đầu.

Xác nhận thân phận của Tô Thanh, sự chấn kinh trong lòng Jenny lập tức đạt đến mức độ không gì sánh kịp. "Đại sư Tô Thanh đến trụ sở Liên minh??" Ý niệm như vậy bỗng nhiên trực tiếp quán nhập vào não hải, cũng làm cho gương mặt Jenny vốn tràn đầy sự sùng bái và hướng về Tô Thanh lộ ra vẻ cuồng hỉ.

Nhưng sau cơn cuồng hỉ, bình tĩnh lại, trên mặt hai cô Jenny lại lộ ra vẻ nghiêm túc suy nghĩ.

Tô Thanh đến trụ sở Liên minh là sự thật, nhưng nhớ lại cuộc gặp gỡ vừa rồi giữa Tô Thanh và Cynthia... cách cư xử giữa hai người

dường như lại có chút không bình thường.

Chương 281

Nhất là biểu hiện vui vẻ như thiếu nữ của Cynthia.

Bình thường Cynthia đều lãnh nhược hàn sương, bất kể đối phương là ai cũng khó mà tiếp cận.

Chỉ riêng việc khiến Cynthia cười khẽ đã có chút khó khăn rồi, huống chi là loại nụ cười phát ra từ nội tâm liên tiếp không ngừng này.

Tư thái chạy nhảy nhẹ nhàng kia càng biểu hiện hoàn mỹ tâm trạng vừa vui vẻ lại vừa kiều thẹn của Cynthia...

Nhất thời, trong đầu hai cô Jenny lập tức hiện ra vô số ý nghĩ bát quái.

Không thể nào...

Sau khi phản ứng lại, trên mặt các Jenny lại treo lên một nỗi lo âu nồng đậm.

Kỳ lạ thay, suy nghĩ của hai cô gái thậm chí hoàn toàn nhất trí.

Nửa khắc sau, khi quay đầu nhìn đối phương, cả hai đều phát hiện vẻ ngạc nhiên và tuyệt vọng trên mặt người kia.

Đồng thời mở miệng nói: "Không thể nào!" ... 10 phút sau.

Khi Cynthia và Tô Thanh tiến vào văn phòng chuyên dụng của Cynthia, trước cửa lúc này đã chật kín vô số Jenny, thậm chí cả lối đi cũng chen chúc những người đang lắc lư.

Mỗi một cô Jenny đều có tư sắc xinh đẹp.

Những nữ cảnh hoa bình thường vô cùng lãnh diễm, hôm nay đều trang điểm hơi yêu diễm một chút.

Đặc biệt là các loại mỹ phẩm phấn nền trên mặt, càng là không cần tiền mà trát lên, chỉ cần hơi có một chút hiệu quả là cảm thấy đáng giá.

Tô Thanh a, đây là vị Đại sư (Master) thực sự đầu tiên được công nhận trong lịch sử Liên minh.

Nếu có thể trở thành khách quý của Tô Thanh, chậc chậc, nghĩ thôi cũng thấy kích thích.

Nhưng... hiển nhiên là suy nghĩ nhiều rồi.

Chuyện về hai đại gia tộc Jenny và Joy, Tô Thanh cũng biết, những đại gia tộc này đều sở hữu một quy định bất thành văn.

Không có chuyện con gái gả ra ngoài.

Hầu như tất cả đều là ở rể.

Một tồn tại cấp bậc như Tô Thanh, có khả năng sẽ ở rể gia tộc người khác sao?

Hiển nhiên... khụ khụ, cũng không tuyệt đối như vậy.

Nhưng trong đó Tô Thanh có thể xác định, ít nhất sẽ không ở rể gia tộc Joy hay gia tộc Jenny.

Đại khái trong tình huống này, Tô Thanh hẳn là sẽ xây dựng gia tộc của riêng mình.

Mâu thuẫn từ nguyên nhân này, cho nên Tô Thanh căn bản không thể nào đáp ứng những người phụ nữ si tâm vọng tưởng kia. ... "Đừng chen tôi nha, Jenny Rin." "Đáng ghét, đừng sờ mông tôi, Jenny Lam, đừng tưởng tôi không biết là cô.

Đáng ghét, mau tránh xa tôi ra một chút." Do nhân số tại hiện trường thực sự quá đông, cộng thêm chỗ đứng có chút chen chúc.

Không khỏi khiến hiện trường cũng xuất hiện chút hỗn loạn, thậm

chí từ trong đó truyền ra những lời nói có chút khiến người ta kinh khủng.

Theo lời của vị tiểu thư Jenny nào đó truyền ra, nhất thời tất cả Jenny trong cả lối đi đều hoảng loạn. "Đáng ghét, ai là Jenny Lam chứ, tránh xa tôi ra, đừng lại gần tôi nha, tôi không muốn để biến thái sờ tôi." "Rốt cuộc là chuyện gì vậy, gia tộc Jenny sao lại xuất hiện loại bại hoại như thế này chứ." "Mọi người nhất định phải bảo vệ bản thân cho tốt." Một cô Jenny có ánh mắt gian xảo nói.

Lời vừa dứt, trong nháy mắt lại lặng lẽ vươn tay ra, bóp bóp đôi gò bồng đảo của người bên cạnh. "Á!!!" Lập tức, trong đám người lại truyền đến một trận tiếng hét chói tai và sự ồn ào.

Biến hóa như vậy lập tức khiến tất cả mọi người tại hiện trường rơi vào khủng hoảng. "Là tôi tôi tôi." Ngay khi mọi người cảm thấy có chút ngơ ngác, trong đám người, một cô Jenny lại bỗng nhiên phát ra ngôn luận như vậy, cũng làm cho cô Jenny có ánh mắt gian xảo kia không khỏi cảm thấy chút kinh ngạc.

Biểu cảm tràn đầy sự không thể tin nổi.

Tương tự, lời này vừa thốt ra, mấy cô Jenny bên cạnh cô Jenny kia lập tức hóa thành chim thú tản ra, chạy trốn nhảy lên người các Jenny khác.

Biến hóa như vậy càng làm hiện trường loạn thành một đoàn, sự hỗn loạn trực tiếp chiếm cứ cả hành lang.

Kết quả ngay khi hiện trường rơi vào hỗn loạn, lúc mọi người tưởng rằng vị Jenny kia là Jenny Lam, đối phương lại nói ra lời kinh người. "Tôi biết, Jenny Lam là dì hai, em gái, con gái, chị gái, em họ, mẹ của, chị gái, con gái của cô cả tôi." "Ách..." Nhất thời bầu không khí tại hiện trường rơi vào xấu hổ. "Vậy xin hỏi cô là vị nào..." Xấu hổ tột cùng, một cô Jenny với vẻ mặt ngơ ngác bên cạnh, chính là

người mà lúc nãy bị một Jenny khác nhảy lên người, nghiêm túc dò hỏi.

Sở dĩ hỏi như vậy đương nhiên cũng có nguyên nhân, dù sao thì các cô trông thực sự quá giống nhau, cộng thêm nhân số tại hiện trường quá đông.

Ngay cả nhân viên nội bộ gia tộc cũng có chút khó giám định thân phận đối phương, tự nhiên cũng không biết rốt cuộc ai mới là người thân của đối phương.

Ai lại là cái người tên "Jenny Lam" trong lời đồn đại... "Bên ngoài đang làm cái gì vậy?!" Dỏng tai nghe tiếng ồn ào truyền từ ngoài cửa phòng, cùng với tiếng động dị thường từ khe cửa, Cynthia không khỏi có chút tò mò. "Ừm, anh đoán chắc là có một đám người đang nghe trộm chúng ta nói chuyện đó." Dùng Tinh Thần Lực (Inner Focus) thử cảm nhận bên ngoài cửa phòng, tuy Tinh Thần Lực của Tô Thanh lúc này có hạn.

Nhưng muốn Tinh Thần Lực thẩm thấu ra ngoài cửa cũng rất dễ dàng, ngoại trừ kiểm tra bằng Tinh Thần Lực ra, thông qua sự phản hồi của Aura chi lực (Wave), Tô Thanh cũng cảm nhận được bên ngoài tồn tại một đám lớn các nguồn Aura.

Những Aura này đều rất yếu, cũng có nghĩa là, những người phát ra Aura này đều là người bình thường.

Nhưng cũng không ảnh hưởng đến sự giám sát của bản thân Tô Thanh.

Cạch!!

Tiếng mở cửa vang lên, tịch quyển cả lối đi ồn ào.

Âm thanh đột ngột này lập tức thu hút tất cả Jenny trong hành lang, cũng làm cho mọi sự chú ý đều chuyển dời về phía cửa.

Vô số ánh mắt, trong khoảnh khắc này không khỏi trực tiếp đối diện với đôi mắt của Cynthia, bầu không khí hiện trường nháy mắt rơi vào ngưng cố.

Tĩnh!

Tịch tĩnh như chết.

Khi ánh mắt của tất cả Jenny đối diện với Cynthia đang có chút ngây người, những cô Jenny chặn cửa toàn bộ xấu hổ đứng chết trân tại chỗ, gò má phiếm hồng.

Một loại cảm giác xấu hổ vì làm chuyện xấu bị bắt quả tang không hẹn mà cùng ùa lên trong lòng họ. "?!" Cuối cùng, Cynthia vẫn là người đầu tiên phá vỡ sự xấu hổ tại hiện trường.

Cô không khỏi có chút toát mồ hôi nhìn về phía một người đứng gần nhất trong đám Jenny. "..., báo cáo Quán Quân đại nhân, tôi vừa vặn đi ngang qua, đi ngang qua..." Lau mồ hôi lạnh trên trán, cô Jenny chột dạ nói. "..." Tôi tin cô mới là lạ.

Cạn lời trợn trắng mắt, kiễng mũi chân, Cynthia trực tiếp nhìn thấy tình cảnh trong cả lối đi.

Tình trạng hiện tại quả thực có thể gọi là biển người tấp nập, hầu như không có bất kỳ một khu vực nào trống trải.

Quả thực trung tâm thương mại cũng chưa chắc có cảnh tượng phồn hoa như vậy, đi ngang qua?

Cái cớ này cũng quá nát rồi, e rằng nói cho quỷ nghe quỷ cũng không tin đâu.

Hơi quay đầu, liếc nhìn Tô Thanh đang ngồi trên sô pha, tư thái thả lỏng, hai tay hoàn toàn dang rộng, tự do gác lên lưng ghế.

Sát giác được vẻ đắc ý của đối phương, trong lòng Cynthia lập

tức dâng lên một tia tức giận.

Thầm than trong lòng: "Tên đáng ghét, thật biết trêu hoa ghẹo nguyệt." Quay đầu lại, cô vẫn giữ vẻ bình tĩnh của một Quán Quân, mặt không đổi sắc. "Vậy được rồi, đã không có việc gì thì mau chóng rời khỏi nơi này đi." Mặc dù trong lòng biết rõ mục đích thực sự của đám Jenny này.

Nhưng Cynthia chung quy không chọn vạch trần, mà chọn cách thuận nước đẩy thuyền, sau đó xua đuổi đám Jenny.

Bất lực, mặc dù muốn ở lại đây lén lút xem có cơ hội nhìn thêm Tô Thanh vài lần hay không.

Nhưng đã là Cynthia mở miệng, đám Jenny tự nhiên cũng không thể tiếp tục mặt dày mày dạn ở lại đây không đi.

Tuy rằng đúng là rất muốn, nhưng như vậy thì thực sự quá không ra thể thống gì, đành dứt khoát từ bỏ.

Dưới sự giám sát của Cynthia, từng cô Jenny một đều lưu luyến quên về, bịn rịn không nỡ rời khỏi nơi này.

Trong đó có vài Jenny thậm chí không quên quay đầu len lén đánh giá vài lần Tô Thanh đang ngồi trong phòng.

Biểu hiện như vậy lại khiến Cynthia đang đứng ở cửa dâng lên một tia ghen tuông đầy tức giận trong lòng.

Trực tiếp nhìn chằm chằm đám người Jenny triệt để rời khỏi nơi này, Cynthia mới bất lực đóng cửa phòng lại, tức giận đi tới trước mặt Tô Thanh. "Lần này cậu đúng là trở thành đại nhân vật của Liên minh Sinnoh rồi, tôi còn chưa truyền tin tức ở đây ra ngoài, cư nhiên trực tiếp tụ tập hết lại đây, thật điên cuồng." Nhíu mày, Cynthia buột miệng nói.

Lời nói tuy bình tĩnh, nhưng Tô Thanh cũng có thể từ trong đủ loại

biểu hiện của Cynthia nhìn ra sự ghen tuông nồng đậm lưu lộ trong đáy mắt đối phương. "Ái chà, mùi giấm chua nồng quá nha." Đưa tay che mũi, Tô Thanh cố ý làm ra động tác cực kỳ khoa trương trước mặt Cynthia, trêu chọc cô. "Hừ." Thấy thế, tinh minh như Cynthia sao có thể không biết Tô Thanh đang trêu chọc mình.

Ngay khi nhìn ra ý đồ của Tô Thanh, cô liền trực tiếp lộ ra vẻ mặt bất mãn.

Chương 282

U oán ngồi xuống bên cạnh Tô Thanh, đưa tay nhéo vào da thịt bên hông hắn. "Hít!!

Ra tay cũng quá độc ác rồi đó." "A a, dùng chút lực đạo thôi, thật sự sẽ đau sao?" Nhướng mày, nhìn Tô Thanh dưới động tác của mình lộ ra biểu cảm thống khổ, Cynthia có chút tò mò nói.

Nhưng từ biểu cảm khuôn mặt thể hiện giữa hàng lông mày, lại cũng chứng minh đầy đủ việc Cynthia vẫn không tin Tô Thanh sẽ cảm thấy đau đớn trong quá trình này.

Dù sao Cynthia cũng hiểu rất rõ về Tô Thanh... "Được rồi." Đùa giỡn nửa ngày, liếc nhìn đồng hồ trong phòng, trên mặt Cynthia cuối cùng cũng thêm một tia chính sắc. "Chúng ta ghi tường trình thôi." "Ừ." Tô Thanh gật đầu, phối hợp với Cynthia ghi lại những sự việc đã xảy ra trước đó.

Nhưng nội dung trong bản tường trình lại là nửa thật nửa giả.

Những thông tin này cả hai người đều nhìn nhau cười một cái, thấu hiểu ý tứ của đối phương, cố ý giấu giếm đi.

Cũng không phải là đem những bí mật không thể nói công bố ra công chúng, đây thuộc về bí mật giữa hai người.

Huống chi, Tô Thanh thu phục nhiều Thần thú như vậy.

Bí mật trên người thực sự quá quan trọng, nếu đem từng bí mật trên người Tô Thanh công bố ra ngoài, Tô Thanh khó tránh khỏi sẽ dẫn dụ tổ chức tà ác dòm ngó.

Dù sao nếu chỉ là một bậc thầy (Master), vậy thì sự quan tâm của tổ chức tà ác đối với Tô Thanh cũng chỉ ở phương diện thực lực.

Cùng lắm thì sau này cố gắng đi đường vòng tránh Tô Thanh là được, dù sao cũng chỉ là một Master.

Danh tiếng tuy vang dội, nhưng trong mắt Boss của tổ chức tà ác, đây cũng chỉ là kẻ không dễ chọc, không nhất định phải dốc toàn lực để diệt sát Tô Thanh.

Nhưng nếu trong bản tường trình để lộ hoàn toàn tin tức chi tiết về Tô Thanh, tình huống sẽ không giống như vậy nữa.

Để cho nhân viên các tổ chức tà ác biết Tô Thanh nắm giữ nhiều Thần thú như vậy trong tay, đặc biệt bao gồm Rồng Bầu Trời vùng Hoenn (Rayquaza), Rồng Mặt Đất vùng Unova (Zekrom/Reshiram? - *Correction: Unova Ground Dragon usually Zygarde is Kalos/Ground, but maybe Zekrom/Reshiram context implied elsewhere or confused text.

Given previous context, likely Rayquaza mentioned.

Let's stick to text implied power*), cũng như Song Long Thời Không vùng Sinnoh.

Những thủ lĩnh Boss tà ác kia còn có thể ngồi yên được sao?

E rằng ngày nào cũng phải nghĩ cách đi lôi kéo Tô Thanh, hoặc là diệt trừ Tô Thanh đi.

Dù sao đối với dã vọng của bọn chúng cũng có ảnh hưởng và nguy hại cực lớn.

Nếu không chiếm được, tự nhiên nên hủy diệt đi.

Một khi sự tồn tại của Tô Thanh khiến cho Boss của các tổ chức tà ác cảm thấy vô cùng khó giải quyết, khó mà sinh tồn.

Trong tình huống không thể tránh né, khó đảm bảo những Boss tà ác kia sẽ không làm ra những hành động quá khích, liều mạng cũng

muốn ám sát Tô Thanh.

Đương nhiên, tất cả những suy nghĩ này chẳng qua là của Cynthia trước mặt Tô Thanh.

Còn về phần Tô Thanh?

Tô Thanh ngược lại cũng chẳng sợ hãi có người muốn ám hại mình, tương phản còn hy vọng có người có thể đến trước mặt hắn sính cường, không chừng còn có thể cho đối phương một pha "siêu độ vật lý". ...

Khoảng hai giờ sau, sau khi ghi xong tường trình, Tô Thanh và Cynthia lại ở trong đó một khoảng thời gian dài.

Trong lúc đó Cynthia cũng giới thiệu cho Tô Thanh quen biết một bộ phận cán bộ ưu tú (khách hàng có tiền).

Đây là những tinh anh của Liên minh Sinnoh.

Không giống như những cô Jenny vô cùng bát quái trước đó.

Những cán bộ mà Cynthia giới thiệu cho Tô Thanh quen biết hầu như thống nhất đều có một đặc điểm vô cùng rõ rệt.

Đó chính là "toàn bộ đều là nam giới".

Để ngăn chặn khả năng Tô Thanh nhân cơ hội kiếm thêm cho cô một chị em tốt, Cynthia có thể nói là đã làm công tác đề phòng đến mức cực hạn. "Xin chào, Đại sư Tô Thanh, rất vui được gặp cậu." Dưới sự dẫn dắt của Cynthia, Tô Thanh đi tới.

Một đám cán bộ nam giới ngay lập tức đứng dậy từ chỗ ngồi, vội vội vàng vàng chào hỏi Tô Thanh vài câu.

Dáng vẻ tỏ ra thành khẩn, tư thái cũng đặt xuống rất thấp. "Ừm, chào mọi người." Cũng chào hỏi lại một tiếng, thấy tư thái của đối phương đều đặt xuống vô cùng thấp.

Đối với việc này, thái độ của Tô Thanh lập tức ôn hòa hơn nhiều.

Vốn tưởng rằng có thể gia nhập Liên minh Sinnoh đều là những nhân vật thiên tài vô cùng tự phụ, tự cao.

Kết quả, thái độ của đám người này thật sự nằm ngoài dự liệu của Tô Thanh.

Khiến Tô Thanh cảm thấy, có đôi khi thiên tài cũng không cô tịch như vậy.

Nhất là nhìn bộ dạng cười ha hả của mấy người này, cũng khá hòa đồng.

Sờ sờ cằm, Tô Thanh thầm nghĩ. "Anh Tô Thanh (Mr.

Suin), tôi nghe nói hình như ngoài việc là bậc thầy Pokémon, anh còn là một thương nhân Pokémon?!" Trong cuộc đàm thoại, mọi người tỏ ra vui vẻ hòa thuận.

Trong đó một lập trình viên có tướng mạo già dặn, hơi gầy gò bỗng nhiên ném ra câu hỏi cho Tô Thanh.

Lời này vừa thốt ra trực tiếp khiến mọi người tại trường đều hơi sững sờ, nhất là những đồng nghiệp kia.

Nghe thấy hắn dám nghi ngờ nghề nghiệp của Tô Thanh như vậy, trong lòng họ lập tức dâng lên một nỗi hoảng sợ.

Tên khốn nạn.

Khó khăn lắm mới bắt chuyện được với Tô Thanh, lưu lại ấn tượng không tồi trong lòng hắn.

Nếu vì tên này tùy tiện mở miệng mà khiến Tô Thanh nhớ kỹ, nảy sinh sự chán ghét với bọn họ, liên lụy khiến ấn tượng cũng bị dán nhãn không tốt, vậy thì lỗ to rồi.

Không khỏi thầm hận tên kia trong lòng.

Đồng thời, trong lòng những người này cũng đang thầm oán thán.

Tô Thanh thân là một bậc thầy Pokémon, sao có thể giống như hình tượng trong lời đồn trên mạng chứ.

Bất luận thế nào cũng sẽ không thân là một Master, sở hữu danh hiệu cao quý như vậy, mà lại đi làm một thương nhân Pokémon có địa vị và hình tượng không mấy ưu tú.

Dù sao thương nhân Pokémon tuy là công việc chính thức, nhưng cũng dễ bị người ta xem là kẻ xấu có cấu kết với Thợ săn Pokémon (Pokemon Hunter).

Một nghề nghiệp tồn tại rất nhiều tranh nghị như vậy, trong lòng dân chúng thậm chí không được tính là lựa chọn tốt, ngược lại ngay cả trung đẳng cũng không đến, chỉ có thể là trung đẳng thiên hạ.

Tuy rằng có thể kiếm được bồn mãn bát mãn, nhưng hình tượng lại không quang minh lỗi lạc như vậy, thậm chí sẽ chiêu trí rất nhiều sự dị nghị.

Cả hiện trường tĩnh lặng, ngoại trừ Cynthia bên cạnh đang nhịn cười.

Tất cả cán bộ liên minh đều ký hận tên kia, nhưng khi mọi người nhìn rõ thân phận đối phương, lại không khỏi thầm lắc đầu.

Coi như chuyện này chưa từng xảy ra.

Vị này cũng là đại lão, không trêu vào được, không trêu vào được a. "Ừm, nói không sai." Ngoài dự đoán, Tô Thanh lại trực tiếp trả lời câu hỏi của người đó, lời nói kinh người, thừa nhận tin tức trên báo. "Quả nhiên là như vậy, tôi nghe gia phụ nói, hình như đã mua được một con Fearow Dị Sắc (Shiny Fearow) ở chỗ Đại sư Tô Thanh, tâm tình có vẻ rất tốt." "Ách, gia phụ?!" "Tộc trưởng gia tộc Lư Tá Phu.

Cũng là Tổng giám đốc Dược phẩm Devon (Dã Tinh Thái Chế

Dược).

Tập đoàn của gia tộc tôi chủ yếu nghiên cứu về mảng y tế và thương dược cho Pokémon.

Anh Tô Thanh sau này nếu có nhu cầu thì có thể trực tiếp liên hệ tôi, đây là danh thiếp của tôi." Nói rồi, nam tử trực tiếp đưa danh thiếp ra. "Ồ, thì ra là vị đó, hèn gì." Đưa tay nhận danh thiếp nam tử đưa tới, Tô Thanh thuận miệng đáp, đồng thời trong quá trình đó cũng liếc nhìn thông tin trên danh thiếp.

Lư Tá Phu, Đế Văn (Devon).

Cái tên này có chút không giống tên người bản địa. "Ha ha, nhìn dáng vẻ của anh Tô Thanh dường như cũng nhận ra rồi." Liếc nhìn phản ứng của Tô Thanh, Đế Văn cười lớn giải thích nghi hoặc trong lòng Tô Thanh. "Căn cứ sản nghiệp chủ yếu của gia tộc tôi phần lớn đều ở vùng Unova.

Sinnoh chỉ là một phân bộ, tôi có thể tới đây làm việc vốn cũng là chạy theo Dialga trong Song Long Thời Không mà đến.

Dù sao Sinnoh sở hữu năng lực bảo tồn di tích ưu tú nhất thế giới, cơ bản phần lớn hiệu quả của di tích đều được bảo tồn lại." "Ồ, vậy sau này nhất định phải thường xuyên tới ủng hộ việc buôn bán của tôi nha." Sau khi đáp lại đơn giản, Tô Thanh một lần nữa ném ra lời mời miệng.

Đế Văn tự nhiên không gì không nhận lời, gật đầu.

Màn này cũng trực tiếp làm kinh ngạc các cán bộ khác xung quanh, thi nhau lộ ra ánh mắt tò mò. "Đương nhiên, cửa hàng nhỏ cũng hoan nghênh các vị." Lời nói của Tô Thanh trực tiếp khiến mọi người sững sờ.

Nhận được lời mời của vị đại sư Tô Thanh, làm cho họ cảm nhận

được một loại vinh hạnh cùng cảm giác hư vinh.

Trên mặt mỗi người đều viết đầy sự hưng phấn, thi nhau biểu thị sau này nhất định sẽ tới.

Nghe vậy, Tô Thanh và Cynthia nhìn nhau một cái, lập tức nhìn thấy nụ cười xấu xa trong mắt đối phương.

Tâm đạo: Lại có lời rồi.

Chương 283

Sau đó, hiện trường bỗng nhiên yên tĩnh lại.

Liếc mắt vội vàng, nhìn thấy biểu cảm phức tạp trong mắt gã tên Đế Văn kia, Tô Thanh cũng sát giác được, dường như đối phương có chuyện muốn nói với mình, nhưng lại vì có người ngoài ở đây nên dục ngôn lại chỉ (muốn nói lại thôi).

Vì vậy Tô Thanh cũng biết đối phương mạo muội kết giao tất có mưu đồ.

Có khả năng muốn cùng hắn làm vài giao dịch ẩn mật, hoặc là liên quan đến cạnh tranh nội bộ trong gia tộc, Tô Thanh não bổ ra được kha khá tin tức.

Nhưng đã đối phương không mở miệng, Tô Thanh tự nhiên cũng sẽ không tự chuốc nhục, đạo lý "sự tò mò giết chết con mèo" Tô Thanh biết rõ.

Cho nên Tô Thanh cũng không định tự tìm phiền phức, bởi vậy cũng không biểu lộ ra ngay tại chỗ.

Mỉm cười, gật đầu dẫn theo Cynthia lảng tránh ánh mắt của hắn.

Chào hỏi Giáo sư Carolina xong liền rời khỏi nơi này. ...

Ngày hôm sau, khi ánh nắng chiếu xuống lòng đất, rọi vào phòng Tô Thanh.

Tô Thanh cũng toàn tâm toàn ý thư giãn đôi tay, trên mặt treo lên niềm vui sướng thỏa mãn.

Quả nhiên, không có so sánh thì không có cảm giác thành tựu và thỏa mãn.

So với Valerie, Cynthia vẫn sở hữu ưu thế cực cao.

Bất kể là vòng một ngạo nghễ của Cynthia, hay là thân phận Quán Quân độc đáo của cô, đều có thể gảy động tâm huyền của Tô Thanh, cộng thêm điểm ngoại ngạch cho Cynthia. "Ưm..." (Tiếng rên nhẹ) "Tỉnh rồi à?!" Nhìn Cynthia vừa phát ra tiếng động, Tô Thanh tò mò hỏi. "Ách..." Mê man dụi dụi mắt, từ khe hở hai mí mắt nhìn Tô Thanh đang cười híp mắt, Cynthia lập tức mơ mơ màng màng hỏi. "Tô Thanh, anh tỉnh lúc nào vậy, bây giờ là mấy giờ rồi?" Lúc nói chuyện còn trực tiếp trừng to mắt, cố gắng để tinh thần mau chóng tỉnh táo. "Hừ hừ." Cười xấu xa đánh giá Cynthia đang mơ màng.

Tô Thanh cũng không trả lời trực diện câu hỏi của Cynthia, ngược lại ác thú vị vươn tay ra, cười xấu xa khẽ bóp mũi Cynthia khiến cô không thở được. "Ách!!

Đáng ghét..." Bởi vì không thở được, trong cơn mê man Cynthia vì thiếu oxy liền trực tiếp tỉnh táo lại.

Trừng lớn đôi mắt phượng hẹp dài, há miệng liền trực tiếp Cắn Nát (Crunch) vào tay Tô Thanh.

Vừa lắc đầu vừa lộ ra vẻ mặt hung dữ, cái mũi dọc dừa trắng nõn tinh xảo càng nhăn tít lại.

Tạo thành một chữ "xuyên", vô cùng đáng yêu. ... "Được rồi, mau dậy đi, tối hôm qua lúc về vì quá muộn nên Serena không biết anh về.

Nhưng sáng nay thì khác rồi, không chừng Serena tùy thời đều có thể sẽ tới, cho nên nhanh lên đi." Ném quần áo của Cynthia cho cô, Tô Thanh thiện ý nhắc nhở. "Hừ, em mới không thèm đâu.

Rõ ràng dựa vào bản lĩnh đoạt được, tại sao anh lại muốn giấu giếm quan hệ với em?!" Kiêu man nhìn Tô Thanh, cũng không biết có phải vì ghen hay không, Cynthia cư nhiên trực tiếp giở tính tình tiểu

thư, ném quần áo Tô Thanh đưa sang một bên.

Trong lúc đó không quên cực kỳ bất mãn trừng mắt nhìn Tô Thanh. "Được thôi, được thôi.

Đã em không ngại thì anh tự nhiên càng không ngại, nữ Quán Quân Sinnoh à.

Thiên tài Cynthia, nếu để tất cả mọi người trên thế giới này biết quan hệ của hai chúng ta, anh ngược lại hoàn toàn không ngại đâu nhé." Nhướng mày, Tô Thanh vẻ mặt đắc ý nói.

Lời vừa thốt ra trực tiếp làm cho Cynthia bên cạnh cảm giác trong lòng tràn đầy ngọt ngào, nhưng ngọt ngào qua đi, trong suy nghĩ của Cynthia lại cũng hiện lên những ảnh hưởng có thể mang đến cho cuộc sống của cô sau khi công bố.

Không khỏi bĩu môi, làm ra một bộ dạng điêu ngoa. "Hừ, coi như anh có chút lương tâm." Chỉ là lời nói vừa ra, khóe miệng Cynthia trong quá trình đó cũng không kìm được khẽ nhếch lên, dường như ngôn ngữ của Tô Thanh làm cho Cynthia cảm thấy thỏa mãn.

Dáng vẻ vô cùng vui vẻ. ...

Ngay khi Tô Thanh và Cynthia vừa dứt lời, cảnh tượng y như Tô Thanh dự liệu quả nhiên xuất hiện, ngoài cửa phòng bỗng nhiên truyền đến giọng nói của Serena. "Tô Thanh ca ca, tối hôm qua anh về lúc nào vậy.

Không thấy người đâu, mau cho em vào với." Bởi vì có vết xe đổ, lần này lúc về tối qua, Tô Thanh đã trực tiếp khóa trái cánh cửa duy nhất có thể đi vào căn phòng này.

Cho nên sau khi Serena tới đây, lại không thể trực tiếp mở cửa vào phòng. "Được rồi, thật là..." Bất lực đưa tay đỡ trán, Tô Thanh lập tức bị Cynthia bên cạnh trợn trắng mắt. "..." Xấu hổ nhìn Tô Thanh,

Cynthia hiển nhiên cũng không ngờ cái miệng quạ đen của Tô Thanh cư nhiên lại linh nghiệm như vậy, cho nên nhất thời thật có chút không biết làm sao, rốt cuộc có nên nói cho Serena ở ngoài cửa biết chuyện này hay không.

Nếu nói cho Serena, đối với Cynthia mà nói tự nhiên cũng có lợi.

Vạn nhất tâm tính Serena không kiên định, cộng thêm da mặt không đủ dày, không chừng thật sự có khả năng sẽ rút lui khỏi cuộc tranh đoạt Tô Thanh.

Nhưng nếu làm vậy, Cynthia tất nhiên lại sẽ mất đi một cô bạn thân quan hệ vô cùng thân thiết.

Lâu ngày chung sống, Cynthia đối với Serena sớm đã có tình cảm như chị em.

Nếu thật sự có một ngày như vậy, bắt cô phải đoạn tuyệt quan hệ với một cô em gái đáng yêu như thế, thậm chí làm tổn thương cô bé ngây thơ vô tà đó, Cynthia thật có chút không xuống tay được.

Không kìm được, tâm thái có chút lo lắng, Cynthia lập tức nhìn về phía Tô Thanh. "Em phải làm sao?!" "Hả!" Nghe vậy, Tô Thanh không khỏi hơi sững sờ. "Có thể làm sao được chứ?" Bất lực trợn trắng mắt. "Đương nhiên là trốn rồi, nếu không thì trực tiếp nói cho cô ấy biết quan hệ của chúng ta nha, anh thì không ngại đâu." Tô Thanh dang hai tay nói. "Không được." Nghe vậy, Cynthia lại nghĩa chính ngôn từ trực tiếp cắt ngang đề nghị của Tô Thanh.

Cự tuyệt ý kiến này, biểu thị muốn Tô Thanh nghĩ cách khác.

Bất động thanh sắc lộ ra biểu cảm bất lực trước mặt Cynthia.

Khiến Cynthia thầm cảm động không thôi, đồng thời đáy mắt lại lóe lên một tia thầm vui.

Cynthia đã không chọn đi công bố quan hệ giữa hai người, Tô

Thanh đương nhiên vui vẻ chấp nhận.

Tiếp theo, cũng không chút hàm hồ, Tô Thanh liền trực tiếp thúc giục Cynthia thay quần áo.

Sau đó triệu hồi Mewtwo, y như Valerie trước đó, thành công chuyển dời cô lên trần nhà.

Sau đó Tô Thanh mới mở cửa phòng, Serena sẽ phát hiện mình đã về sao?

Mở cửa phòng, Tô Thanh trực tiếp giành trước một bước bước ra khỏi phòng, cũng không dẫn Serena đi vào trong, điều này làm cho Cynthia trên trần nhà thầm thở phào nhẹ nhõm.

Rầm một tiếng!

Khi Tô Thanh đóng cửa lại, Cynthia trong phòng càng đem nỗi lo trong lòng thả xuống đáy cốc, thầm thở phào.

Chỉ là, trong lúc Tô Thanh dẫn Serena ở ngoài cửa rời khỏi nơi này đi tới nhà hàng.

Cynthia đã thả lỏng lại nhìn thấy trong phòng Tô Thanh một vật phẩm vô cùng đặc thù.

Không, phải là hai cái, hai cái có kiểu dáng hoàn toàn khác nhau.

Trong đó một cái có màu da (vớ da chân), còn cái kia thì hiện ra màu đen (vớ đen) tinh xảo trong suốt, dưới ánh đèn lấp lánh tỏa sáng.

Nhất thời trong tình huống hôm nay tràn đầy tò mò, Cynthia lập tức đi tới trước mặt hai vật thể kia, vươn tay gỡ chúng ra.

Ngay khoảnh khắc gỡ ra, Cynthia vốn thần sắc mờ mịt lập tức mặt lạnh như băng.

Trong ánh mắt lộ ra vẻ vô cùng lãnh mạc, nghiêm túc, quanh thân toát ra khí trường vô cùng cường thế.

Khí chất toàn thân đều lộ ra cảm giác lãnh mạc cự tuyệt người ngoài ngàn dặm.

Khiến tất cả sinh vật xung quanh đều cảm thấy khí tức áp lực nồng đậm.

Sự Giận Dữ (Rage) ứng vận sinh ra trên gương mặt Cynthia.

Không bao lâu sau, Tô Thanh liền gặp lại Valerie đã lâu không gặp trong nhà hàng, và Cynthia người vừa mới ở cùng hắn cách đây không lâu.

Mỉm cười chào hỏi hai người, nhưng cảm giác Cynthia mang lại cho Tô Thanh trong quá trình đó lại rất kỳ quái.

Nhớ lại chuyện sáng nay, hình như lúc sáng sớm, hắn dường như không có biểu hiện gì quá trớn trước mặt Cynthia mà...

Cũng không có vẻ gì là chọc giận cô ấy.

Vậy tại sao hiện tại lại lộ ra biểu cảm như vậy.

Thực sự quá kỳ quái.

Bất lực lắc lắc đầu, Tô Thanh trăm mối vẫn không có cách giải.

Sau đó, khi nhóm Tô Thanh giải quyết xong bữa sáng.

Cả nhóm trực tiếp ra khỏi cửa hàng, trong đó Serena và Valerie muốn đi thành phố Hearthome (Hearthome City) bên cạnh, ngay cả Meowth cũng muốn đi cùng.

Bởi vì Meowth đã làm tốt tu hành tiền kỳ, hiện tại lập tức muốn đi khiêu chiến Đạo quán Hearthome (Hearthome Gym) ở thành phố Hearthome.

Thủ lĩnh Đạo quán (Gym Leader) Fantina vừa vặn gần đây cũng ở thành phố Hearthome, không đi ra ngoài nữa.

Chương 284

Lần này, vận khí của Meowth cũng cực tốt.

Tình huống bình thường muốn tìm Gym Leader Fantina của thành phố Hearthome thật sự rất khó khăn.

Bởi vì tên này quả thực không làm việc đàng hoàng, có thể so sánh với Erika vùng Kanto.

Hoàn toàn không đặt tâm tư chủ yếu vào việc đối chiến Đạo quán...

Còn về phần Tô Thanh và Cynthia.

Bất lực, vì Cynthia phải quay về làm việc.

Cộng thêm thấy tâm tình Cynthia không tốt, Tô Thanh trực tiếp đưa ra đề nghị chủ động hộ tống.

Phóng thích Salamence Dị Sắc, chở Tô Thanh và Cynthia, dưới sự quan chú đầy tò mò của Serena và Valerie, triệt để bay vút lên tận mây xanh, biến mất trong tầm mắt. "Thật kỳ lạ, Quán Quân Cynthia sao lại tức giận vậy chứ." Bất lực lắc lắc đầu.

Tỉ mỉ nhớ lại những hình ảnh trong đầu, Valerie có chút tò mò hỏi Serena bên cạnh.

Thật sự, Valerie lần đầu tiên gặp Cynthia, sáng sớm hôm nay đã vô cùng nhiệt tình chào hỏi Cynthia.

Tính toán muốn kết giao với Cynthia một phen, nhân cơ hội lưu lại ấn tượng tốt trong lòng Cynthia, cũng để đối phương sau này chiếu cố, tránh nảy sinh hiềm khích.

Kết quả tự nhiên có thể tưởng tượng.

Cynthia đang ẩn chứa lửa giận trong lòng sao có thể cho Valerie sắc mặt tốt.

Lại thêm việc thân cao và đặc điểm của Valerie và Serena hoàn toàn khớp với thân phận chủ nhân của hai vật phẩm kia.

Cynthia càng không thể nào cho sắc mặt tốt.

Cynthia dưới cơn thịnh nộ không lột da Valerie đã là nể mặt lắm rồi.

Cư nhiên còn muốn cô lộ ra sắc mặt tốt, quả thực là si tâm vọng tưởng. "Ừm, em cảm thấy hôm nay chị Cynthia xác thực hình như có chút không bình thường.

Em chào chị ấy đều có hỏi ắt đáp, nhưng sáng nay hình như có vẻ hờ hững với em." Nhớ lại trải nghiệm sáng nay, lúc này Serena dưới sự dò hỏi của Valerie cũng tỉ mỉ nhớ lại một phen, nhìn ra sự dị thường của đối phương.

Bất lực nhún vai với Valerie, Serena đối với biểu hiện này của Cynthia sáng nay cũng tỏ ra kinh nghi bất định.

Nhưng đồng thời, trong tình huống không biết chuyện, hai cô gái cũng không cứ mãi xoắn xuýt vào chuyện này.

Sau một hồi suy tư đơn giản, hai cô gái liền ném chuyện này ra sau đầu, trực tiếp dẫn Meowth cùng đi tới thành phố Hearthome bên cạnh.
...

Trên bầu trời, cưỡi Salamence Dị Sắc.

Tốc độ bay của Tô Thanh và Cynthia rất nhanh, không bao lâu đã tới nơi cách Đảo Sắt (Iron Island) không xa.

Nhìn thật sâu vào Cynthia, người từ lúc đi nhà hàng tới giờ không nói chuyện với hắn.

Đặc biệt chú ý tới vẻ mặt lạnh lùng như băng sương tự giác lộ ra trên gương mặt cô.

Một bộ biểu cảm cự tuyệt người ngoài ngàn dặm, tâm tình Tô Thanh càng thêm buồn bực.

Rốt cuộc là chuyện gì, lại chọc giận vị này ở đâu nữa rồi.

Tạm thời không biết việc hai món đồ cất giữ bị phát hiện, Tô Thanh lúc này bị Cynthia đối xử như vậy, có chút không sờ được đầu não.

Suy đi nghĩ lại, cảm thấy bất luận thế nào cũng không thể cứ giằng co với Cynthia mãi trong tình huống này.

Tô Thanh mặt dày đi tới bên cạnh Cynthia, dưới vẻ mặt không tình nguyện của cô, ôm lấy vòng eo thon thả chỉ vừa một nắm tay của đối phương.

Bị Tô Thanh ôm lấy, lúc này trong lòng đang tràn đầy sự khó chịu, Cynthia đồng dạng cảm thấy thân thể rung lên, trong lòng có khúc mắc, khó tránh khỏi thân thể sinh ra chút cảm giác cứng ngắc, khiến nhất thời có điểm không quá thích ứng. "Được rồi, vi phu rốt cuộc phạm lỗi gì, em cũng phải nói cho anh biết chứ.

Anh tin tưởng bà xã đại nhân hiểu chuyện sẽ có chút tính tình nhỏ, hoặc là 'tới ngày', nhưng cũng nên cho anh cái mặt mũi chứ." Lúc nói chuyện, Tô Thanh cũng cố ý nhướng mày.

Dường như muốn dùng ngôn ngữ điều động cảm xúc của Cynthia, nhưng lời này vừa thốt ra, sự tình ngoài ý muốn đã xảy ra.

Cynthia vốn thường ngày bất luận thế nào cũng sẽ nể mặt Tô Thanh, tri thư đạt lý, lúc này lại hoàn toàn coi như không nhìn thấy ánh mắt ám chỉ của Tô Thanh, mặt vẫn lạnh như băng.

Đối mặt với sự cố ý lấy lòng của Tô Thanh, cô tỏ ra sắc mặt bình

thản, thậm chí bất động thanh sắc nâng cánh tay lên, trực tiếp gạt cánh tay Tô Thanh đang gác lên ra.

Điều này làm cho Tô Thanh vốn đã chuẩn bị sẵn sàng việc sẽ được Cynthia tha thứ, hơi có chút mông lung.

Mềm không ăn sao?

Sau sự ngập ngừng ngắn ngủi, trong lòng Tô Thanh cũng có quyết đoán mới.

Không còn cách nào, đối mặt với thái độ này của Cynthia, trong tình huống không còn cách nào khác, hiện tại Tô Thanh chỉ còn lại một con đường cứng rắn.

Lúc này dứt khoát cũng không lo lắng hậu quả, trực tiếp dùng sức nơi cổ tay, sau đó hung hăng kéo vòng eo yêu kiều kia lại.

Kéo cả người Cynthia vào trong lòng ngực mình. "A!" Khẽ kêu một tiếng, bởi vì thân thể đột nhiên bị Tô Thanh kéo lại, lúc này trọng tâm Cynthia có chút không ổn.

Lập tức cô liền trực tiếp toàn tâm toàn ý dưới sự đái động của trọng lực, nương theo trọng tâm thân thể dựa vào trên người Tô Thanh, lộ ra biểu cảm hoảng loạn không thôi.

Tô Thanh cũng nhân lúc này nắm lấy cơ hội, trực tiếp dùng ánh mắt từ trên cao nhìn xuống đánh giá Cynthia đang hoảng loạn.

Ánh mắt dồn ép lập tức trực tiếp làm loạn suy nghĩ cố hữu của Cynthia, khiến Cynthia lộ ra không ít sơ hở.

Một lát sau, hoàn hồn, Cynthia liền lại không nói một lời, nảy sinh ý định muốn vùng vẫy thoát ra.

Nhưng Tô Thanh sao có thể buông tha đối phương, mặc cho cô toàn lực thi triển, Cynthia cuối cùng cũng không thể nào thoát ra được.

"Được rồi, mặc kệ thế nào em cũng phải nói cho anh biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì chứ." Nhìn Cynthia vẫn lạnh lùng như băng, Tô Thanh cạn lời hỏi. "Được." Dường như cảm thấy cứ tiếp tục như vậy cũng không phải cách...

Đương nhiên, hoặc có lẽ cũng có thể vì cảm nhận được khí tức nam tính không ngừng truyền đến từ trên người Tô Thanh, làm cho Cynthia cảm thấy có chút hoảng loạn.

Cho nên Cynthia trước đó vẫn luôn giữ trạng thái lạnh lùng, lúc này dứt khoát cũng không tiếp tục chiến tranh lạnh với Tô Thanh nữa, trực tiếp ngả bài.

Dưới ánh mắt chăm chú của Tô Thanh, Cynthia trực tiếp đút bàn tay trắng nõn vào túi áo, lấy ra hai vật phẩm ẩn giấu trong túi. "..." Đợi Tô Thanh nhìn rõ thân phận thực sự của hai vật phẩm kia, lúc này hắn cuối cùng cũng hiểu được tại sao Cynthia lại lộ ra biểu cảm như vậy, vẫn luôn lạnh nhạt đối đãi hắn.

Hèn chi, nếu là như vậy thì mọi chuyện đều có thể giải thích được rồi. "Hiểu rồi, không còn gì để nói nữa chứ?" Nhìn Tô Thanh lộ ra biểu cảm ngạc nhiên, cơn giận vốn vừa mới tiêu đi của Cynthia lúc này lại không khỏi tăng lên vài phần. "Khụ khụ." Đỏ bừng hai má, Tô Thanh trong chuyện này xác thực có lỗi với Cynthia.

Hắn cũng không phải loại người thích giấu giếm, hoặc là lừa gạt Cynthia trong những chuyện lớn.

Cho nên sau khi Cynthia hỏi ra, trong lòng Tô Thanh đã tính toán xem nếu nói chuyện của Valerie cho Cynthia biết, có bao nhiêu khả năng Cynthia sẽ không trở mặt.

Lại có bao nhiêu khả năng đối phương không trở mặt, hoặc là đối phương trở mặt thì Tô Thanh lại nên dùng thủ đoạn gì để an ủi đối phương...

Ngoài dự đoán.

Trong khi Tô Thanh cảm thấy chuyện này vô cùng khó giải quyết.

Cynthia lại sau khi nhận được kết quả mình muốn, một màn trên đường đi này vốn là muốn diễn cho Tô Thanh xem, muốn để đối phương lấy đó làm răn.

Nếu không thì, không biết Tô Thanh có thu liễm được dã tâm của mình hay không.

Cho nên lúc này thấy Tô Thanh thường xuyên nhíu mày, có bộ dạng nghiêm túc suy nghĩ, cô liền trực tiếp chủ động lên tiếng cắt ngang dòng suy nghĩ của Tô Thanh, khi Tô Thanh nhìn sang, cô lộ ra một biểu cảm cực kỳ đại lượng. "Được rồi, chuyện của anh em cũng không truy cứu nữa, nhưng chuyện này, em hy vọng trong lòng anh tự hiểu rõ.

Em tuy rằng không so đo việc ngoài em ra anh sẽ có những người phụ nữ khác, nhưng tốt nhất cũng đừng quá phóng túng.

Ít nhất chuyện của Elesa (Tạp Tư Mễ Lôi) em đã nghe rồi.

Người phụ nữ điên đó dám trực tiếp tỏ tình với anh trên tivi, cũng không biết hành động như vậy sẽ dẫn đến trào lưu thế nào.

Lại sẽ có bao nhiêu người phụ nữ điên cuồng noi theo, chủ động yêu thương nhung nhớ, tốt nhất trong lòng anh nên tự hiểu rõ." "Tự nhiên rồi." Mỉm cười gật đầu, cảm thấy tình cảnh hiện tại xác thực không thích hợp đem chuyện của Valerie nói toạc ra hết.

Tô Thanh cũng chỉ đành thuận nước đẩy thuyền, mượn cơ hội này gật đầu, tạm thời cho qua chuyện này.

Sau khi kể hết đầu đuôi câu chuyện về Valerie cho Cynthia nghe, còn về việc trong lời nói của Cynthia có nhắc đến Elesa?

Được rồi, cô ấy quả thực là một người mẫu vô cùng xinh đẹp, cũng là một trong những nữ thần của giới trạch nam lừng danh trên thế giới.

Nhưng hễ Cynthia đã mở miệng, Tô Thanh liền âm thầm lưu ý, sau này khi gặp Elesa, đặc biệt là lúc có mặt Cynthia, phải cố gắng giữ khoảng cách nhất định với đối phương, tránh để sau này lại dẫm phải mìn trước mặt Cynthia.

Sau khi hóa giải thành công tai nạn cấp sử thi này, Tô Thanh cuối cùng cũng hữu kinh vô hiểm đưa Cynthia về biệt thự nghỉ dưỡng.

Sau đó, Tô Thanh liền trực tiếp cưỡi Salamence Dị Sắc rời đi với vẻ mặt đầy không cam lòng.

Trong lúc đó, hai món "tội chứng" của Tô Thanh tự nhiên bị Cynthia nghĩa chính ngôn từ tịch thu, khiến trong lòng Tô Thanh khó tránh khỏi sinh ra vài phần xót xa.

Phải biết đó là quà mà Serena chủ động tặng nha, kích cỡ lại còn đặc biệt nữa.

Nếu Cynthia quan sát kỹ, chắc chắn sẽ phát hiện kích cỡ này có hơi nhỏ.

Sau này nếu Cynthia và Serena ở chung, lại lôi chuyện này ra nói bóng gió, chẳng phải đáp án sẽ lộ tẩy sao?

Nghĩ đến đây, Tô Thanh không khỏi cảm thấy có chút đau đầu.
【Đinh đoong!

Chương 285

Chúc mừng Túc chủ, tổng doanh thu giao dịch của cửa hàng đã đạt mốc 5000.

Nhận được phần thưởng nhiệm vụ như sau: 1.

Phạm vi hoạt động của Túc chủ mở rộng ra khu vực Sinnoh và khu vực Unova. 2.

Túc chủ nhận được 5 cơ hội rút thưởng Pokémon miễn phí, thời hạn sử dụng trong vòng 24 giờ. 3.

Cửa hàng sẽ tăng thêm một phòng đặt máy Gashapon (máy quay trứng), được thiết lập đối diện phòng của Túc chủ. 4.

Dự kiến sẽ có 10 Bí cảnh mới mở ra trong vòng một tuần tới.

Đồng thời quyền kiểm soát cổng Bí cảnh sẽ hoàn toàn thuộc về Túc chủ. (Đặc quyền sau khi hệ thống nâng cấp).

Ghi chú: Thứ tự mở khóa 10 Bí cảnh sẽ dựa theo thời gian Túc chủ tiến vào để tiến hành mở lần lượt.】 "Tổng doanh thu giao dịch đạt 5000?!

Có thêm một phòng máy Gashapon, như vậy cũng là một sự nâng cấp không tệ." Sau này Tô Thanh không cần phải lên sảnh chính để rút thưởng Pokémon nữa.

Có thể trực tiếp một mình trốn trong phòng để quay thưởng.

Xoa xoa cằm, Tô Thanh hồi thần, trên mặt cũng khó tránh khỏi hiện lên vẻ cảm khái.

Dù Tô Thanh biết sau khi danh tiếng bùng nổ sẽ giúp việc kinh doanh của cửa hàng tăng trưởng không nhỏ, nhưng hắn cũng không

ngờ số tiền giao dịch lại tăng nhanh đến vậy.

Mới mấy ngày, đơn hàng giao dịch đã đạt 5000.

E là không cần mấy ngày nữa sẽ trực tiếp vượt qua con số một vạn, như vậy đối với Tô Thanh cũng là một chuyện đáng kỷ niệm.

Càng về sau tốc độ kiếm tiền của Tô Thanh cũng sẽ càng nhanh.

Nhưng đồng dạng, sự thay đổi này cũng là đôi bên cùng có lợi.

Cùng với việc giao dịch dần dần tiến hành, chịu ảnh hưởng từ cửa hàng của Tô Thanh, trình độ Trainer của khu vực Sinnoh cũng sẽ dần dần được nâng cao.

Tập thể dân chúng sẽ vượt qua các khu vực khác về phương diện chiến lực. ...

Tô Thanh mấy ngày nay tuy không chú ý đến quá trình giao dịch của cửa hàng, nhưng tốc độ tổng thể lại vô cùng nhanh chóng.

Kể từ lần rút thưởng trước, tổng tài sản giao dịch của Tô Thanh vốn chỉ còn lại khoảng 100 triệu.

Nhưng sau tiếng nhắc nhở lần này, Tô Thanh cố ý kiểm tra số dư trong hệ thống.

Kết quả con số dư trong hệ thống thực sự làm Tô Thanh chấn kinh.

Số dư vậy mà trực tiếp trong thời gian ngắn ngủi đột phá lên đến 5 tỷ 137 triệu.

Tuy con số như vậy không kinh người như trong tưởng tượng, nhưng có thể trong vòng 5000 đơn hàng, trong tình huống không giao dịch Thần thú mà làm được doanh thu như vậy, đã là tương đối khá rồi.

Tô Thanh thậm chí còn hoài nghi hệ thống định giá có tăng lên hay

không, nếu không thì sao số dư có thể tích lũy nhanh như vậy.

Phải biết đây là hơn 5 tỷ đấy, không phải 50 triệu, đâu có đơn giản như vậy.

Tổng chi, mặc kệ thế nào, Tô Thanh dự định quay về xem trước đã.

Còn về chuyện Bí cảnh, Tô Thanh càng không vội, dù sao quyền lựa chọn nằm ở hắn, còn nhiều thời gian để tiếp tục nghiên cứu.

Trước tiên cứ dùng 5 cơ hội rút thưởng miễn phí mà hệ thống tặng xem sao, nếu rút thêm được vài con Thần thú, đội hình Thần thú của Tô Thanh sẽ càng thêm phong phú.

Điều này cũng khiến Tô Thanh cảm thấy một trận mong chờ, phải biết lần trước Tô Thanh đã nhân cơ hội thu phục trực tiếp bộ ba Uxie, Mesprit, Azelf (Tam Thánh Cô) cũng như Thời Không Song Long (Dialga & Palkia).

Tuy Thời Không Song Long không thể giống như bộ ba Tam Thánh Cô luôn lưu lại bên cạnh Tô Thanh, nhưng cũng khiến tâm tình Tô Thanh trở nên sảng khoái hơn nhiều, đạt được một loại cảm giác thành tựu không tệ. "Tăng Tốc (Agility) nào, Salamence." Giơ tay vỗ nhẹ lên người Salamence, Tô Thanh trực tiếp thúc giục đối phương bay về cửa hàng.

Vù vù vù!

Ước chừng hơn mười phút sau, theo một tiếng rồng gầm thô khoáng vang lên quanh cửa hàng, Musashi đang chăm sóc khách hàng trong tiệm, biểu tình lập tức thay đổi, nở một nụ cười xin lỗi với mấy vị khách trước mặt.

Cô tò mò bước ra khỏi cửa hàng, hai mắt lấp lánh nhìn Tô Thanh từ trên trời giáng xuống. "Lão đại Tô Thanh, anh đã về!" "Ừ!" Thản

nhiên gật đầu, Tô Thanh cũng không nói nhiều.

Ngược lại lúc này hắn có chút kích động, trực tiếp đi lướt qua Musashi, dẫn đầu bước vào cửa hàng. "Ách..." Quét mắt nhìn đám người trong cửa hàng.

Kết quả chỉ liếc qua vội vàng, Tô Thanh phát hiện có đến bảy vị khách.

Trong tình huống này, thời điểm này căn bản không thể nào có nhiều khách như vậy.

Cố nhiên sự thay đổi này cũng trực tiếp thu hút sự chú ý của Tô Thanh, hắn âm thầm gật đầu.

Xem ra theo thời gian lên men, danh tiếng của gian hàng này ngày càng lớn rồi. "Chào mọi người." Mỉm cười gật đầu với những vị khách kia.

Tục ngữ có câu đưa tay không đánh người mặt cười, mở cửa làm ăn Tô Thanh cũng không thể cứ vác cái mặt lạnh cho người khác xem, nên liền thuận miệng khách sáo một câu.

Kết quả Tô Thanh vừa tùy ý khách sáo, mấy vị khách bên cạnh lại trực tiếp lộ ra biểu tình cười híp mắt.

Lời hỏi thăm của Tô Thanh khiến họ vô cùng thụ sủng nhược kinh, hư vinh tâm càng bành trướng đến cực điểm.

Nhưng một lát sau khi phản ứng lại tình huống, bọn họ cũng đều nhao nhao vươn hai tay, vẫy vẫy về phía Tô Thanh, tỏ vẻ không dám nhận, không dám để một vị Đại sư (Master) bằng da bằng thịt như Tô Thanh chủ động chào hỏi. "Đại sư Tô Thanh, xin chào ngài." "Ừ." Tô Thanh bình tĩnh gật đầu. "Hoan nghênh các vị đến cửa hàng của tôi rút thưởng Pokémon, cũng hy vọng mọi người đều có thể tuân thủ trật tự ở đây.

Nếu không thì tôi nghĩ mọi người cũng hiểu hậu quả.

Đương nhiên, tôi tin tưởng đã biết đến tôi thì chắc cũng hiểu chất lượng bất kỳ Pokémon nào trong cửa hàng này đều được đảm bảo." Tiện thể, Tô Thanh trực tiếp cảnh cáo mấy tên này một phen.

Sau đó mới dưới sự đảm bảo và cung duy của đám người, hắn rời khỏi sảnh, ấn thang máy đi xuống lầu.

Đối mặt với việc Tô Thanh rời đi, những người này cũng cứ nhìn chằm chằm cho đến khi Tô Thanh hoàn toàn biến mất trong tầm mắt mới dần hồi thần, nhao nhao nghị luận. "Đại sư Tô Thanh nha, thật trẻ tuổi nhỉ." Một nữ khách hàng trong đó như có điều suy tư nói. "À, đúng vậy, không chỉ thế, Đại sư Tô Thanh vô cùng bình dị gần gũi nha, thật khó tưởng tượng, quả nhiên không hổ là Đại sư cấp bậc phản phác quy chân." "Ha ha, cảm ơn mấy vị đã khen ngợi Sếp của tôi.

Nhưng mọi người khoan hãy nghị luận chuyện này, tiếp tục tiến hành rút thưởng Pokémon đi." Quay lại trong tiệm, Musashi mỉm cười nhìn đám đông, nghe những lời khen ngợi dành cho Tô Thanh, cô nàng lúc này cũng tỏ ra rất vui vẻ.

Nhưng vui thì vui, Musashi chung quy vẫn biết bổn phận chức trách của mình là gì.

Cho nên ngay lập tức cô lái suy nghĩ của mọi người quay lại chiếc máy Gashapon trước mặt. ... "Cô lô lô!" Cùng với việc Tô Thanh xuống lầu, đi vào căn phòng đặt máy Gashapon mới được mở ra.

Tô Thanh đã nhìn thấy chiếc máy Gashapon mới toanh, cũng đã hoàn thành lần rút thưởng miễn phí đầu tiên.

Vui vẻ chép miệng, lần rút đầu tiên của Tô Thanh hiển nhiên khiến hắn cực kỳ hài lòng, trực tiếp khiến Tô Thanh lộ ra vẻ mặt thỏa mãn,

khóe miệng khẽ nhếch. "Không tồi, vốn không biết đến bao giờ mới có thể sở hữu một con Greninja, hiện tại cư nhiên đơn giản như vậy đã tới tay.

Thật nằm ngoài dự liệu của mình." Giơ tay vớt quả Luxury Ball (Bóng Sang Trọng) ra khỏi máy, Tô Thanh dứt khoát mở nó ra, thả Pokémon bên trong ra ngoài.

Không khó để nghe ra từ lời nói của Tô Thanh, con Pokémon hắn vừa rút được chính là một trong những Pokémon khởi đầu (Starter) của vùng Kalos.

Pokémon khởi đầu hệ Nước, dạng tiến hóa cuối cùng của Froakie, từng có màn trình diễn chói sáng cùng Ash trong Kalos League: Ninja Pokémon, Greninja. "Gâu gâu ~!" Từ trong ánh sáng đỏ của Luxury Ball chiếu ra, Greninja xuất hiện cách Tô Thanh không xa.

Khi ánh sáng tan đi, bên tai Tô Thanh cũng vang lên giọng nói đặc trưng của nó. 【Greninja】 【Độ thân mật】: 255. 【Thuộc tính】: Thủy + Ác. 【Đặc tính (Ability)】: Protean (Biến Huyễn). 【Thiên phú】: Cấp Master. 【Chiến lực】: Cấp Master sơ kỳ. 【Vật phẩm mang theo】: Vé kết nối Biến Thân (Sản vật hệ thống: Sau khi sử dụng có thể trực tiếp hoàn thành liên kết với Greninja, sau đó sẽ tích lũy điểm liên kết trong quá trình cùng Túc chủ chiến đấu, khi điểm liên kết đạt giới hạn, Greninja và Túc chủ có thể tiến vào trạng thái Biến Thân Kết Nối - Bond Phenomenon). "Có chút ý tứ.

Hệ thống, cái vé kết nối Biến Thân này sử dụng như thế nào?!" Hiểu rõ toàn bộ thuộc tính của Greninja, Tô Thanh lập tức nảy sinh tò mò nồng đậm đối với cái gọi là sản vật hệ thống này. 【Sản vật hệ thống, Túc chủ trực tiếp mặc niệm 'sử dụng' là được.】 【Xin hỏi Túc chủ có muốn sử dụng Vé kết nối Biến Thân không?

Chú ý, vé kết nối này chỉ có duy nhất một cái, sau khi sử dụng sẽ

hoàn toàn biến mất.】 "Xác nhận!" Không có gì do dự, đối mặt với vật phẩm đẳng cấp như vậy, Tô Thanh đương nhiên chọn sử dụng, cho nên hắn trực tiếp bấm xác nhận.

Ngay sau đó Tô Thanh liền có thể cảm nhận rõ ràng trước mắt dường như lóe lên một tia sáng màu xanh lam đặc biệt, tia sáng đó trực tiếp liên kết Tô Thanh và Greninja trước mặt lại với nhau.

Khiến trong lòng Tô Thanh xuất hiện thêm một loại cảm giác huyền diệu khó tả, vô cùng tương tự với cảm giác lúc hoàn thành Biến Thân Kết Nối cùng Blaziken trước đó.

Chương 286

"Gâu gâu?!" Nghiêng nghiêng đầu, sau khi Tô Thanh xác nhận và hoàn thành liên kết, con Greninja của Tô Thanh cũng khó tránh khỏi lộ ra ánh mắt tò mò, khóa chặt lên người hắn.

Bởi vì vừa rồi, nó cũng cảm giác được một tia dị thường, cho nên mới có phản ứng như vậy. "Ha ha, sau này xin chỉ giáo nhiều hơn nhé, chàng trai Ninja ếch." Giơ tay điểm nhẹ lên đầu Greninja, Tô Thanh mỉm cười chào hỏi. "Gâu gâu ~!" Đối với việc này, Greninja phản hồi cũng tỏ ra đơn giản thô bạo, trực tiếp híp mắt, chào hỏi lại Tô Thanh.

Một lúc sau nó mới dưới nụ cười của Tô Thanh bị thu hồi vào Pokeball, đưa vào Thần Thú Gia Viên. "Phù ~!" Thở hắt ra một hơi trọc khí, ánh mắt thận trọng nhìn về phía máy Gashapon trước mặt.

Tô Thanh tiếp theo phải tiến hành lần rút thưởng thứ hai rồi.

Loại cảm giác không xác định đặc thù này thật khiến người ta có chút căng thẳng nhàn nhạt.

Đảo ngược lại làm nhớ đến con chim cánh cụt nào đó (Tencent).

Kiếp trước Tô Thanh cũng không thiếu lần chơi mấy trò rút thưởng tương tự.

Trước khi kết quả rút thưởng hiện ra, mỗi lần xuất hiện khoảnh khắc đó, Tô Thanh đều có thể cảm nhận được một loại kích thích căng thẳng đến tim đập chân run.

Kết quả cuối cùng mà sự kích thích này mang lại thường là... thất vọng tràn trề.

Khi kết quả rút thưởng hiện ra mà toàn là mấy thứ rác rưởi, loại thất vọng trên tâm hồn đó thật sự khó dùng lời diễn tả, ức chế đến

cực điểm.

May mà ở thế giới này dường như không có công ty chim cánh cụt như vậy, nếu không thì một đời này Tô Thanh khẳng định phải báo thù một phen, cho đối phương trải nghiệm cảm giác khoái cảm khi rút thưởng.

Nhưng đáng tiếc, suy nghĩ này của Tô Thanh cuối cùng phải rơi vào khoảng không, bởi vì thế giới này không có công ty như vậy, điều này thực khiến Tô Thanh cảm thấy tiếc nuối không thôi. "Cạch." Theo suy nghĩ chuyển động, lòng bàn tay Tô Thanh lúc này bám vào cần gạt màu đỏ, kéo xuống, bắt đầu lần rút thưởng thứ hai. "Bắt đầu rồi, bắt đầu rồi, nhất định phải tiếp tục vận may của lần đầu a." Trong lòng thầm gào thét, trên mặt Tô Thanh viết đầy vẻ căng thẳng.

Đùng đùng đùng!

Cùng với vòng sáng màu vàng không ngừng nhảy nhót, nhịp tim của Tô Thanh cũng bắt đầu dần dần tăng tốc.

Vòng sáng màu vàng cũng dần dần tới gần một quả cầu màu tím trong đó. "Hít, không thể nào!!" Hai mắt nhìn chằm chằm vào quả Master Ball duy nhất trên cả màn hình, Tô Thanh thầm mong đợi. "Đinh đoong!" Cùng với suy nghĩ trong lòng Tô Thanh càng lúc càng mãnh liệt, vòng sáng màu vàng cuối cùng dừng lại dưới sự chú ý của hắn.

Vị trí nó dừng lại, vừa vặn là quả Master Ball màu tím mà Tô Thanh vẫn luôn nhìn chằm chằm. "Hít!

Thật sự trúng rồi?!" Vẻ mặt ngơ ngác đánh giá quả Master Ball hạc giữa bầy gà trên màn hình.

Chú ý đến chữ 'M' khắc trên bề mặt sáng bóng đó, trong lòng Tô Thanh ẩn chứa một cỗ kích động khó tả.

Cái cảm giác rút thẻ trúng giải độc đắc này thực sự quá sướng, dưới sự kích động Tô Thanh dứt khoát trực tiếp nhảy cẫng lên vì hưng phấn.

Cùng lúc đó.

Sau khi hưng phấn, ánh mắt Tô Thanh cũng quay lại màn hình, muốn xem tên của con Pokémon này rốt cuộc là gì.

Là Thần thú của vùng nào.

Cô lô lô.

Tiếng Pokeball lăn xuống truyền ra, đồng thời hình ảnh trên màn hình máy Gashapon cũng hiện lên.

Trong khoảnh khắc thông tin tư liệu xuất hiện, ánh mắt Tô Thanh liền chăm chú nhìn vào dòng tên đầu tiên, cũng như hình ảnh Pokémon xuất hiện cách cái tên không xa.

Kết quả vừa nhìn, tên Pokémon hiện lên trên màn hình thật sự khiến Tô Thanh tràn đầy vẻ kinh hỉ.

Bởi vì cái tên đó thình lình chính là một trong những Thần thú mà Tô Thanh mong đợi, dáng người thon dài rất thích hợp cận chiến, một Thần thú vô cùng linh hoạt: Thần thú ảo hệ Điện Zeraora.

Zeraora, Thần thú ảo (Mythical Beast) hệ Điện của vùng Alola.

Mặc dù Zeraora thuộc về Thần thú ảo, nhưng thực lực của nó cũng không thể khinh thường.

Tuy không sánh bằng đỉnh phong trong các Thần thú ảo, như loại có thể sánh ngang Nhất cấp thần như Mew, nhưng thực lực của nó so với Latias và Latios cũng đồng dạng không hề thua kém.

Huống chi con Zeraora mà Tô Thanh rút được sở hữu tiềm năng Nhị cấp thần.

Chiến lực cũng trực tiếp khóa ở giai đoạn Tam cấp thần, chỉ cần sau này qua sự bồi dưỡng tận tâm của Tô Thanh, thực lực của nó nhất định có thể đạt tới Nhị cấp thần như tiềm năng đã ghi chú. 【Zeraora】 【Thuộc tính】: Hệ Điện. 【Giới tính】: Cái (Female). 【Đặc tính】: Volt Absorb (Hấp Thụ Điện - chịu công kích kỹ năng hệ điện sẽ không bị thương, đồng thời hồi phục thể lực). 【Thiên phú】: Nhị cấp thần. 【Chiến lực】: Tam cấp thần trung kỳ. ...

Như Tô Thanh dự đoán, Zeraora thiên phú quả thực là Nhị cấp thần, chiến lực cũng đạt tới Tam cấp thần trung kỳ.

Có thể nói, cũng không lạc hậu quá nhiều so với các Thần thú khác của Tô Thanh.

Vui vẻ thu nhận con Thần thú này, Tô Thanh đương nhiên cũng không tiếp tục lãng phí thời gian.

Hắn chọn rút thưởng tiếp, dù sao trong tay còn ba cơ hội rút miễn phí.

Cạch cạch cạch!

Cùng với một hồi thao tác, con Pokémon thứ ba bên cạnh Tô Thanh cũng đã có kết quả.

Shiny Scyther (Scyther Dị Sắc), một con Scyther màu hồng phấn, ngược lại có chút đặc biệt.

Chẳng lẽ là Búp bê Barbie trong thế giới Pokémon?

Ách, ác thú vị rồi, nếu rút được một con Snorlax màu hồng, có lẽ sẽ càng thích hợp với cái danh hiệu này hơn.

Scyther thì cũng không tệ, tuy chủng tộc thiên phú quy củ, nhưng cũng có thể coi như một vật may mắn (linh vật) vô cùng trân quý.

Vừa khéo cùng Shaymin tạo thành tổ hợp linh vật của cửa hàng.

Thu nhận Shiny Scyther, Tô Thanh liền ngay sau đó triển khai lần rút thưởng thứ tư.

Lần này cũng giống lần trước, Pokémon Tô Thanh rút được đặc thù ngoài dự đoán.

Cư nhiên là con Onix Thủy Tinh (Crystal Onix) ở quần đảo Orange.

Hoặc có lẽ, đây cũng là một con Onix Thủy Tinh, nhưng cũng có khả năng không phải con ở quần đảo Orange kia.

Cả hai con Pokémon thiên phú đều không tệ, tiềm năng đều cấp Quán Quân.

Chiến lực thì toàn bộ đều thống nhất ở mức Thiên Vương cấp đỉnh phong, có không gian để tiếp tục bồi dưỡng.

Cân nhắc đến biểu hiện hiểu lòng người trước đó của Cynthia.

Được rồi, cảm giác hai con Pokémon này giữ lại trong tay mình cũng không có tác dụng lớn gì, Tô Thanh liền tính toán sẽ cho Cynthia một bất ngờ.

Còn về việc đưa con nào, thì chưa chắc, lúc đó xem sở thích của Cynthia thế nào đã. "Phù phù phù!" Bình tĩnh hít sâu một hơi, lần này là cơ hội rút thưởng cuối cùng rồi.

Nhìn lại bốn lần rút, mỗi con Pokémon Tô Thanh nhận được đều có chỗ độc đáo riêng, bất kể là Greninja sở hữu khả năng phát triển Biến Thân Kết Nối, hay là Thần thú ảo hệ Điện Zeraora, lại hoặc là hai con Pokémon hệ "nhan sắc" cuối cùng là Scyther màu hồng và Onix Thủy Tinh.

Mỗi con đều có đặc điểm riêng, cũng không tầm thường.

Kết quả như vậy thật sự tương đối khá, cũng không biết rốt cuộc

là do Tô Thanh thật sự may mắn, hay là do phẩm chất của bản thân năm lần rút thưởng này cực cao, so với rút thưởng bình thường càng dễ dàng rút ra Pokémon có tư chất tốt hơn.

Cạch!

Giơ tay kéo cần gạt màu đỏ, ngay sau đó màn hình trước mặt liền bắt đầu lần chuyển biến cuối cùng.

Tĩnh lặng nhìn bảng điều khiển trên máy Gashapon.

Vù vù vù!

Tầm mắt nhanh chóng quét một vòng, lướt qua từng hàng Pokeball.

Điều khiến Tô Thanh hơi thất vọng là, trong từng hàng Pokeball, hắn không thể thành công phát hiện tung tích của Master Ball, hầu như toàn bộ đều là Bóng chứa (Pokeball) thường đỏ trắng, ngay cả Luxury Ball cũng chỉ lác đác vài cái. "Đáng ghét a!" Âm thầm lắc đầu, Tô Thanh cũng không ngờ kết quả rút thưởng lần thứ năm cư nhiên lại là lần đen đủi nhất trong năm lần.

Đinh đinh đinh ~ Trong lúc Tô Thanh đang âm thầm lắc đầu cảm thán.

Vòng sáng màu vàng trong màn hình lại đang nhảy động với một tốc độ cực nhanh.

Khi vòng sáng màu vàng nhảy hết hàng thứ nhất, tiếp tục xuống hàng tiếp theo.

Tầng dưới cùng trong màn hình lập tức lại mở ra một hàng Pokeball mới.

Ngoài dự đoán của mọi người, những quả Pokeball xuất hiện ở hàng mới này cư nhiên chỉnh tề đồng nhất một màu sắc.

Mỗi một quả Pokeball đều là sự kết hợp giữa màu tím và trắng, trên phần màu tím có in một ký tự 'M'.

Master Ball?

Chương 287

Cả một hàng Master Ball?

Kinh hỉ nhấc tay dụi dụi hai mắt, Tô Thanh quả thực khó có thể tin.

Kết quả khi hắn dụi mắt kỹ càng, xác nhận không nhìn lầm.

Phản ứng lại, trong ánh mắt Tô Thanh lập tức toát ra một tia cuồng hỉ.

Nguyên cả một hàng nha!

Dựa theo tốc độ dừng lại của máy Gashapon, vừa khéo hẳn là có thể dừng lại trong hàng Master Ball đó.

Không kìm được, nhất thời hơi thở của Tô Thanh trở nên dồn dập, trong lòng tràn đầy vui sướng.

Không ngờ một lần rút thưởng lại có cơ hội kiếm được hai con Thần thú, thực sự khiến trong lòng Tô Thanh tràn đầy mong chờ.

Nếu đơn hàng đạt 5000 phần thưởng nâng cấp đã phong phú đến mức độ này, cho tận năm lần rút thưởng đặc thù.

Vậy thì khi đạt một vạn thì sao?

Đợi đơn hàng tăng lên một vạn, có phải sẽ được mười lần cơ hội rút thưởng?

Lại có thể từ đó rút được Thần thú mới hay không?

Đinh đoong!

Trong lúc ý niệm của Tô Thanh thông suốt, từng ý niệm không ngừng hiện lên trong đầu hắn, vòng sáng màu đỏ trên màn hình cuối cùng cũng dừng lại.

Vị trí dừng lại, vừa khéo là cái cuối cùng trong hàng Master Ball đó. "Phù, hú hồn!!" Âm thầm giơ tay vỗ vỗ ngực, trên mặt Tô Thanh cũng khó tránh khỏi xẹt qua một tia hưng phấn.

Suýt chút nữa nha, vừa khéo chỉ lệch một cái.

Vạn nhất nhảy thêm một cái về phía trước, Tô Thanh nhận được chỉ vỏn vẹn là một quả Pokeball thường, như vậy quả thực lỗ máu.

Sẽ là gì đây?

Giữ nguyên sự kích động trong lòng, Tô Thanh thầm nghĩ, ánh mắt vào lúc này cũng gắt gao nhìn chằm chằm vào màn hình đang dần thay đổi.

Đinh một tiếng!

Tất cả Pokeball hoàn toàn tan biến, ngay sau đó xuất hiện trước mặt Tô Thanh là từng hàng số liệu và hình tượng một con Pokémon cổ linh tinh quái. "Hoopa???" Kinh ngạc nhìn thoáng qua hình tượng hiện lên trên màn hình.

Đập vào mắt là một con Pokémon thân hình nhỏ bé, màu hồng và xám xen kẽ.

Trên cái đầu của thân hình nhỏ bé có một bím tóc dài, bên cạnh đầu mọc hai cái sừng cong lên trên, hình tượng có chút giống với "Thái tử gia" Taiga trong thế giới Ultraman.

Ngoài ra trên hai cái sừng nhọn, mỗi cái treo một chiếc vòng vàng, giữa trán cũng có một hình vẽ cái vòng.

Trên mặt giữ vẻ cười xấu xa, trên bụng có một hình vẽ chữ V màu hồng.

Có hai cánh tay ngắn nhỏ, tách rời khỏi thân thể, có chút giống với hệ thống pháo phù du (Funnel/Bit) trong phim khoa học viễn tưởng,

phân lập ở hai bên thân thể, lơ lửng giữa không trung.

Ánh mắt dời xuống, bên hông nó đeo chiếc vòng vàng thứ ba, không có chân, dưới vòng là một cái đuôi nhỏ màu xám.

Điểm này ngược lại có chút giống với Darkrai - Thần ác mộng của Tô Thanh.

Khác biệt ở chỗ một cái màu xám một cái màu đen.

Màu xám của Hoopa vừa khéo đại diện cho thuộc tính Ghost (Ma) trên người, màu đen của Darkrai thì đại diện cho đặc trưng thuộc tính hệ Ác.

Có thể nói lão Nintendo kiếp trước khi thiết kế Pokémon, những chi tiết này nắm bắt khá đúng chỗ.

Tầm mắt hơi chuyển di, đã nhìn thấy hình tượng Hoopa, tiếp theo Tô Thanh tự nhiên phải xem qua thuộc tính của nó, dù sao Hoopa cũng là một con Thần thú vô cùng đáng mong chờ.

Tên nhóc này tuy tính cách có chút xấu xa, thích ác tác kịch (chơi khăm), nhưng kỳ thực cũng không phải thật sự xấu, chỉ là muốn được người khác chú ý, cũng như được khen ngợi và công nhận.

Cho nên chỉ cần Tô Thanh kiên nhẫn một chút khi đối đãi với Hoopa, đồng thời thường xuyên khen ngợi tên nhóc này, thì vấn đề của Hoopa sẽ có cơ hội được Tô Thanh cứu vãn. 【Hoopa (Dạng Trừng Phạt/Nhỏ) ~ Hoopa (Dạng Giải Phóng/Unbound)】 【Giới tính】: Vô tính. 【Thuộc tính】: Ghost + Psychic (Dạng nhỏ) & Psychic + Ác (Dạng giải phóng). 【Đặc tính】: Magician (Ảo Thuật Gia - Trong chiến đấu, có thể trực tiếp trộm vật phẩm của đối phương, và gán hiệu quả đặc thù của nó lên bản thân). 【Thiên phú】: Nhị cấp Thần thú & Siêu Thần thú (Super God). 【Chiến lực】: Tam cấp thần đỉnh phong & Nhất cấp thần sơ cấp đỉnh phong. 【Vật phẩm

mang theo】: Bình Trừng Phạt (Prison Bottle - Có thể phong ấn Hoopa vào trong). 【Năng lực đặc thù】: Hoopa có thể dùng vòng quang hoàn bẻ cong không gian để mở ra cánh cổng không gian.

Vận chuyển vật phẩm từ trong vòng, bao gồm cả vận chuyển sinh vật sống. ...

Mạnh.

Đối mặt với thuộc tính của Hoopa, Tô Thanh ngoại trừ chữ "Mạnh" ra, hầu như không tìm được từ hình dung nào khác.

Đặc biệt là sau khi xem thuộc tính của Hoopa dạng Giải Phóng, suy nghĩ này của Tô Thanh càng thêm không gì sánh kịp.

Dưới hình thái Giải Phóng, Hoopa không chỉ chiến lực được đề thăng, một bước nhảy vọt từ Tam cấp thần đỉnh phong lên Nhất cấp thần sơ cấp đỉnh phong.

Vượt qua hai đại cảnh giới, ngay cả thiên phú cũng có sự thay đổi về chất.

Từ Nhị cấp thần ban đầu, vượt lên Siêu Thần thú, cũng trực tiếp vượt qua hai đại đẳng cấp.

Có thể nói trong tình huống hoàn toàn giải phóng, Hoopa cư nhiên sở hữu sức mạnh đối mặt trực diện với Dialga, Giratina.

Phải biết Thời Gian Thần Dialga bị Tô Thanh thu phục, trước khi bị thu phục, thực lực cũng chỉ là Nhất cấp thần đỉnh phong.

Tuy so với con Hoopa này của Tô Thanh có dẫn trước, nhưng cũng sẽ không dẫn trước quá nhiều.

Có thể thấy tốc độ tăng trưởng thực lực của Pokémon trong thế giới này chậm chạp đến mức nào.

Cho nên thực lực Hoopa chưa trưởng thành đến đỉnh phong,

nhưng khi Hoopa giải khai hạn chế, chuyển trạng thái thành Hoopa Giải Phóng.

Tại thế giới này, Hoopa cũng đã có chỗ đứng của riêng mình. "Ra đi, Hoopa." Sau khi thành công cầm lấy quả Master Ball thuộc về Hoopa, Tô Thanh liền cấp không chờ nổi đi đến một vùng bình nguyên trong Thần Thú Gia Viên.

Xung quanh đều là thảo nguyên mênh mông bát ngát, trống trải dị thường, cũng vô cùng thích hợp để Hoopa có thể thi triển ra thân thể khổng lồ kia.

Dù sao tuy Hoopa dưới dạng Trừng Phạt (nhỏ) thể hình cũng xấp xỉ Mew, nhưng khi toàn bộ sức mạnh được phóng thích tiến vào hình thái Giải Phóng, thể hình Hoopa sẽ tăng trưởng theo đường thẳng, đến lúc đó so với Thời Không Song Long cũng to lớn hơn hẳn.

Vù vù vù!

Một đạo ánh sáng màu đỏ mảnh mai từ Master Ball lan tràn ra, rất nhanh liền xuất hiện trước mặt Tô Thanh. "Hoopa ~" Giống như Tô Thanh dự đoán, Hoopa quả nhiên là một con quỷ sứ tinh nghịch.

Vừa mới ra liền trực tiếp phát ra thanh âm đặc biệt kia, đồng thời tập trung sự chú ý lên người Tô Thanh.

Bay lượn bên cạnh Tô Thanh, lượn vài vòng quanh người hắn, trạng thái tỏ ra có chút hoạt bát quá trớn.

Dường như giống một tên tiểu ma vương hỗn thế, lúc đối đãi với Tô Thanh cũng không có loại nghiêm cẩn như các Thần thú khác khi lần đầu gặp hắn, giống hệt một đứa trẻ con trời không sợ đất không sợ. "Chào nhé, Hoopa!" Mỉm cười chào hỏi Hoopa trước mặt, Tô Thanh phát ra nụ cười từ tận đáy lòng. "Mew ~!" Ngay khi Tô Thanh vừa thả Hoopa ra và chào hỏi nó.

Trong Thần Thú Gia Viên, trước mắt Tô Thanh lại bỗng nhiên xuất hiện từng đạo tàn ảnh.

Loại cảm giác đó có chút ý tứ của Dịch Chuyển Tức Thời (Teleport), từ cảm giác phản hồi trước mặt, Tô Thanh thậm chí sát giác được một cỗ dao động Psychic (Tâm linh) cổ xưa.

Điều này khiến Tô Thanh kinh ngạc không thôi, trong lòng thầm nói Psychic của nó quả nhiên lại trưởng thành rồi.

Vù vù vù!

Quang ảnh từ sau khi xuất hiện, liền bắt đầu ngưng thực từ hư ảo, đồng thời nương theo một giọng nói vô cùng non nớt xuất hiện, triệt để lọt vào tầm mắt Tô Thanh. "Dragonair?!" Kinh hỉ đánh giá cái bóng vừa xuất hiện trước mặt, liền chủ động sà tới, thừa cơ quấn lấy Tô Thanh, chính là Dragonair.

Tô Thanh liếc mắt một cái liền nhận ra.

Thình lình chính là con gái tộc trưởng mà Tô Thanh thu phục từ tộc đàn Dragonite, cũng là con Dragonair được Tô Thanh nội định sẽ gia nhập đội ngũ.

Sở hữu tiềm năng siêu thoát tượng, nhưng lại không muốn tiến hóa, chỉ muốn giữ thân thể ở giai đoạn Dragonair. "Ha ha ha, nhột quá, Dragonair." Bất lực giơ tay chặn Dragonair lại, ấn vào trán nó.

Không còn cách nào khác, từ lúc Dragonair vừa xuất hiện cho đến bây giờ... một bên mặt của Tô Thanh chưa được giải phóng.

Ngay cả bản thân Dragonair cũng đều quấn chặt trên người Tô Thanh.

Nếu không phải Tô Thanh có pháp tắc gia thân, không chừng lát nữa Tô Thanh đã sớm bị Dragonair liếm đến tróc da rồi. "Mew ~!" Thừa nhận bàn tay Tô Thanh vuốt ve, Dragonair tỏ ra rất vui vẻ.

Dường như chỉ cần có thể tiếp cận Tô Thanh là nó vô cùng hưng phấn.

Sau khi Tô Thanh dần dần thu hồi bàn tay, Dragonair hiểu lòng người càng chủ động áp má kề cận Tô Thanh, dùng khuôn mặt trơn mịn cọ cọ vào hắn.

Chương 288

"Ha ha." Bị cọ như vậy, Tô Thanh lại vui vẻ cười ra tiếng. "Meow ~!" Cùng lúc đó, một tiếng kêu thanh thúy, mềm mại đáng yêu cũng vang vọng bên tai Tô Thanh.

Âm thanh như vậy vừa phát ra lập tức khiến mắt Tô Thanh sáng lên, tầm mắt khẽ lưu chuyển.

Đánh giá tình huống xung quanh, hắn hô lên: "Mew?!" "Mew ~!" Nghe chủ nhân hô hoán, Mew vẫn luôn nấp sau đầu Tô Thanh lập tức không trốn được nữa.

Nó liền trực tiếp hành động theo nội tâm đang hưng phấn, bay lơ lửng trước mặt Tô Thanh.

Hiển nhiên Dragonair đi theo Mew cùng tới.

Trước đó chắc là Dragonair đang chơi đùa cùng Mew, cho nên phát giác khí tức của Tô Thanh xuất hiện, hai con Pokémon mới cùng lúc hiện ra trước mắt hắn.

Bộp!

Mắt thấy Mew xuất hiện trước người.

Trong lòng sớm đã có chuẩn bị, hai tay Tô Thanh lập tức như đạn pháo bắn thẳng ra, cực nhanh tóm lấy con mèo nhỏ màu hồng phấn, sau đó kéo vào trong lòng.

Cười xấu xa hung hăng vò đầu nó. "Meowth ~!" Mắt thấy Tô Thanh đối đãi thô bạo như thế, tiểu Mew đáng yêu lập tức nhân tính hóa lộ ra vẻ mặt tội nghiệp.

Biểu tình rưng rưng lệ hạ, nhìn đến mức Tô Thanh cũng không khỏi âm thầm phản tư, mình dùng lực mạnh quá sao?

Không, đợi khi Mew phát hiện biểu tình phản tư của Tô Thanh, khóe mắt lập tức lóe lên một tia giảo hoạt.

Tô Thanh mẫn cảm tự nhiên bắt được một màn này, nhìn thấy sự giảo hoạt lưu lộ trong khóe mắt Mew, biết mình mắc lừa rồi.

Hắn liền tiếp tục bất động thanh sắc vò đầu Mew trước mặt, khiến Mew lộ ra vẻ mặt mộng bức.

Nhìn biểu tình vẫn như thường của Tô Thanh, trong lòng nó đại hảm không ổn, không đúng nha.

Rõ ràng chủ nhân phải lo lắng chứ, sao lại ra tay mạnh hơn thế này?

Tiểu Mew suy nghĩ nát óc, căn bản không biết một ánh mắt của mình đã trực tiếp bán đứng toàn bộ suy tính, hiện tại có chút không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mới khiến Tô Thanh thay đổi như bây giờ. "Gào ~!" "Ô mê ~!" Cùng lúc đó.

Tại khoảnh khắc cảm nhận được khí tức của Tô Thanh giáng lâm Thần Thú Gia Viên, từng con Pokémon có khả năng bay lượn trong đó hầu như đều nhao nhao chấn cánh bay tới.

Nhao nhao tiếp cận Tô Thanh.

Còn những con không có cánh, như Onix Thủy Tinh Tô Thanh vừa mới có được, thì chỉ có thể dùng tư thái chạy bộ lao về phía hắn.

Còn những tiểu khả ái của Tô Thanh, một đàn lớn Eevee toàn bộ đi theo bên cạnh Suicune.

Những con thể chất yếu thì ngồi trên lưng Suicune, để Suicune cõng chạy.

Thể chất mạnh hơn một chút, như Shiny Umbreon đã qua Tô Thanh tỉ mỉ bồi dưỡng, cũng như Leafeon có thiên phú cực xuất sắc,

thì đồng dạng chạy trên mặt đất.

Tô Thanh cũng trong quá trình sau đó, gặp được những con Pokémon đáng yêu này.

Trong lúc cấp tốc bôn hành, Pokémon hệ điện Zeraora càng vận dụng lý giải đối với điện đến cực hạn, sách giải điện năng ra, khiến quanh thân tràn ngập từ lực.

Lơ lửng trên không, thân thể uyển chuyển như tàu đệm từ kiếp trước, tốc độ bay so với Rayquaza vốn nổi tiếng về tốc độ cũng không hề thua kém.

Còn những Pokémon hoang dã mà Tô Thanh tùy tiện thu phục để tăng thêm hơi thở cuộc sống cho Thần Thú Gia Viên, sự xuất hiện của Tô Thanh cũng không ảnh hưởng gì.

Thứ nhất vì Tô Thanh ngoại trừ lúc thu phục nhận được phần thưởng hảo cảm độ ban đầu của hệ thống, thì không tiếp tục bồi dưỡng tình cảm, hảo cảm độ vẫn duy trì ở mức hơn một trăm.

Thứ hai là thực lực có hạn, lúc khí tức Tô Thanh xuất hiện cũng sẽ không giống như đám Thần thú kia, vô cùng dễ dàng cảm giác được hắn.

Cho nên có thể đến trước mặt Tô Thanh, vẻn vẹn cũng chỉ có những Pokémon nòng cốt của hắn. "Greninja, Blaziken, Darkrai, Mewtwo, ở chung thế nào?" Trong đó, Tô Thanh cũng chú ý tới Greninja đi theo cùng một chỗ với Blaziken, Darkrai và Mewtwo.

Cho nên liền biết, Greninja hẳn là đã gia nhập một cái tiểu đoàn thể, dù sao vật họp theo loài.

So với Blaziken và Darkrai ngầu lòi lạnh lùng, cũng như 'Vua Bức Xúc' (B-King/Ngầu lòi) của thế giới Pokémon là Mewtwo, Greninja độ "ngầu" (bức cách) tuy không cao bằng Mewtwo, nhưng cũng là một

Pokémon vô cùng huyễn khốc.

Cho nên tính cách lạnh lùng sai khiến, vừa thấy ba vị tỏa ra "khí chất ngầu lòi" bức người, liền nhất kiến như cố, quả thực coi là tri kỷ, nhẹ nhàng hòa nhập vào trong đó. "Gâu gâu!" Hiển nhiên, lúc này Greninja không có vẻ cao lãnh như ba vị phía sau.

Tô Thanh vừa mới hỏi, Greninja liền đáp lại.

Biểu hiện như vậy cũng khiến ba vị bên cạnh âm thầm bỉ thị Greninja không thôi.

Chàng trai trẻ, độ ngầu của cậu hơi thấp nha, chủ nhân tùy tiện hỏi một câu đã trả lời, thật không phù hợp với thiết lập nhân vật cao lãnh của chúng ta. ... "Thôi đi, ba đứa các ngươi đừng có dạy hư Greninja." Nhìn thấy ánh mắt bỉ thị bọn nó nhao nhao ném về phía Greninja, Tô Thanh lập tức quát lớn một tiếng.

Thấy tình hình này, ba con Thần thú đương nhiên cũng là kẻ thức thời.

Mắt thấy Tô Thanh đều đã gọi thẳng tên, đâu còn dám tiếp tục kiêu ngạo như vậy.

Ngay lập tức cả đám đều lộ ra ánh mắt hòa thiện nhìn về phía Greninja đang có chút mờ mịt.

Bởi vì quay lưng về phía ba con Thần thú, thực tế biểu tình chúng nó lộ ra, cũng không bị Greninja phát giác. ... "Được rồi, nếu mọi người đều đã xuất hiện ở đây, vậy tôi giới thiệu cho mọi người nhé." Ánh mắt Tô Thanh đầu tiên nhìn về phía con Greninja rút được đầu tiên.

Dù sao nhóm Mewtwo tuy đã quen biết Greninja, nhưng các Pokémon nòng cốt khác của Tô Thanh thì chưa, cho nên giới thiệu là điều cần thiết. "Greninja...

Pokémon hệ Nước, khả năng hành động vô cùng nổi bật, mọi người hoan nghênh." Tô Thanh mỉm cười nói.

Lời này vừa nói ra lập tức nhận được sự hưởng ứng của các Pokémon, cũng đều nhao nhao nhìn về phía Mewtwo.

Dù sao nếu khả năng hành động nổi bật, có khả năng sẽ được Mewtwo yêu thích.

Nhìn biểu hiện của đám Pokémon, Tô Thanh cũng âm thầm gật đầu.

Xem ra Pokémon thật sự tùy tính cách, đều thích phân tích. "Zeraora." Quay đầu, ánh mắt Tô Thanh cũng nhìn về phía Thần thú ảo Zeraora có tính cách khá cô độc, đang đứng ở rìa đám đông.

Vù vù vù!

Cùng với tiếng nói của Tô Thanh vừa dứt, ánh mắt tất cả Pokémon tại hiện trường lập tức đều nhìn về phía Zeraora.

Trong nháy mắt con mèo vàng cam này lập tức trở thành tiêu điểm trong sân.

Chỉ là, hình tượng chủ động chào hỏi mọi người trong tưởng tượng lại không xuất hiện.

Zeraora tính cách quả nhiên cô độc đến lạ.

Tô Thanh giới thiệu tên nó trước mặt mọi người, Zeraora lại cũng chỉ mặc nhiên gật đầu một cái.

Biểu hiện như vậy lập tức hấp dẫn sự chú ý của Mewtwo.

Các Pokémon xung quanh cũng nhao nhao âm thầm lắc đầu, lại xuất hiện thêm một Pokémon không hợp quần như vậy.

Bất quá, sau khi hai con Pokémon mới của Tô Thanh xuất hiện, thật sự sẽ không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào đến đại bộ đội của hắn.

Dù sao loại tồn tại có tính cách cô độc này, gặp nhau trong Thần Thú Gia Viên e là cũng sẽ không chào hỏi.

Cho nên đám Pokémon này ngoại trừ gật đầu ra, cũng chỉ ghi nhớ tên của nó, chứ không hề kết giao thêm với đối phương. "Tin rằng các ngươi cũng thấy rồi, hai vị này bất kể màu sắc và thể hình, đều có khác biệt không nhỏ với đồng loại bình thường.

Nhưng tính cách đều rất tốt, cho nên mọi người nhất định đừng có bất kỳ sự phân biệt đối xử nào." Đánh giá thoáng qua đám Pokémon, Scyther và Onix, hiển nhiên chúng đã quen biết nhau, cho nên Tô Thanh cũng không nhắc lại tên chủng tộc nữa.

Chỉ âm thầm cảnh cáo một phen.

Dứt lời, ánh mắt Tô Thanh liền rơi vào trên người con Pokémon cuối cùng. "Hoopa, chào hỏi mọi người một cái đi!" Ngẩng đầu đánh giá Hoopa đang rượt đuổi Mew trên không trung.

Tô Thanh chung quy vẫn ngăn lại trò chơi đuổi bắt của hai con Pokémon, gọi Hoopa xuống. "Hoopa Hoopa ~!" Nghe chủ nhân gọi, Hoopa vốn đang nghịch ngợm lập tức từ trên trời bay xuống.

Đồng thời lộ ra vẻ mặt vui vẻ trước mặt mọi người.

Bởi vì Hoopa vô cùng thích trở thành tiêu điểm của người khác, thích nhận được sự chú ý.

Cho nên khi hiện tại tất cả ánh mắt đều nhìn về phía mình, Hoopa lập tức hưng phấn lấy chiếc vòng sáng màu vàng kim từ trên sừng xuống. "Ách!" Bất lực đưa tay đỡ trán, khi thấy Hoopa làm ra cử động này, Tô Thanh liền đoán được động tác tiếp theo của đối phương. "Dừng tay Hoopa!" Nhưng đã muộn.

Ngay khi Tô Thanh vừa mở miệng.

Hoopa nhanh tay lẹ mắt thông qua vòng tròn vàng mở ra một thông

đạo, sau đó liên kết với một nơi nào đó trong Thần Thú Gia Viên.

Nhưng bởi vì trong Thần Thú Gia Viên ngoại trừ Tô Thanh ra không có con người thứ hai, cho nên thế giới này không có cái gọi là cửa hàng.

Đồ vật Hoopa có thể lấy tự nhiên cũng có hạn, hơn nữa Hoopa cũng không quen thuộc thế giới này.

Cho nên vừa mới sử dụng liền trực tiếp gây ra chuyện cười, trung tâm vòng tròn vàng tỏa ra ánh sáng xanh lam.

Chương 289

Trong khoảnh khắc tạo ra một thông đạo thời không.

Vốn dĩ trong dự tính của Hoopa và Tô Thanh sẽ xuất hiện đồ vật từ vòng vàng, lại chẳng hề xảy ra bất kỳ biến hóa nào.

Hoopa và Tô Thanh, cũng như đám Pokémon của hắn cứ thế ngây ra như phỗng tại chỗ, lẳng lặng chờ đợi biến hóa có thể xuất hiện trong sân.

Tô Thanh: Σ(△|||) Blaziken: (Vẻ mặt cạn lời)!!

Mewtwo: (-`) Mew: _?

Hoopa: ㅣ|(oΔo)ㅣ| Đối mặt với biểu tình vô ngữ của chúng sinh, trên mặt Tô Thanh và Hoopa đều lộ ra một vẻ chấn kinh.

Sao có thể như vậy?

Tô Thanh và Hoopa tuy cùng lúc đều lộ ra vẻ mặt chấn kinh, nhưng nội dung trong đầu lại hoàn toàn khác nhau.

Tô Thanh không hiểu Hoopa hiện tại rốt cuộc đang làm cái trò gì, phát hiện có chút nhìn không thấu con Hoopa trước mặt này.

Còn Hoopa thì nghĩ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Đồ ăn đâu, ta muốn lấy ra một đống đồ ăn để chia sẻ niềm vui với đám bạn trước mặt nha.

Sao lại thế này, tại sao không có biến hóa gì nha. "Hoopa Hoopa!" Một lát sau, đợi khi đám Pokémon của Tô Thanh nhao nhao thất vọng quay đầu đi, biểu thị thất vọng đối với Hoopa, Hoopa lập tức hoảng rồi.

Dưới sự toàn lực thi triển, Hoopa lộ ra vẻ mặt đau đớn khó nhịn,

nhíu mày khuếch tán Inner Focus (Tâm nhãn/Sự tập trung) ra một khu vực cực lớn, sau đó tìm kiếm thức ăn có thể ăn được trong khu vực đó. "Không ổn!" Mắt thấy Hoopa lộ ra biểu tình như vậy, Tô Thanh lập tức quát lớn. "Hoopa, dừng tay!" Thậm chí ngay khi lời nói của Tô Thanh truyền ra, bàn tay hắn đã vươn tới.

Hai tay dùng tốc độ cực nhanh tóm lấy Hoopa đang tụ tinh hội thần, sau đó mới cắt ngang việc khuếch tán tâm trí của đối phương. "Hoopa?!" Tò mò nhìn thoáng qua Tô Thanh đang tóm mình trong tay, lúc này Hoopa cũng có chút mờ mịt.

Nó cũng không ngờ thân là nhân loại, Tô Thanh cư nhiên lại sở hữu sức mạnh lớn đến thế.

Vốn dĩ khi thấy Tô Thanh ra tay, trong lòng Hoopa có ý định dùng niệm lực đánh bật ra, nhưng chưa kịp làm thì ngón tay Tô Thanh đã tóm lấy người, cưỡng chế bắt lấy nó, đồng thời cắt ngang sự khuếch tán của nó.

Biểu hiện bá đạo như vậy có thể nói trực tiếp lưu lại một ấn tượng sâu sắc trong nội tâm Hoopa, nó hạ quyết tâm sau này nhất định phải nghe lời Tô Thanh.

Nếu không, hậu quả có thể sẽ vô cùng thảm liệt.

Sự thay đổi lần này, cũng coi như trực tiếp giúp Tô Thanh may mắn bảo vệ được những quả Nguyên Tố (Elemental Fruit) đang trong quá trình trưởng thành.

Đặt nền móng vững chắc cho công tác an ninh của vườn quả Nguyên Tố sau này.

Dù sao Dragon Valley (Thung lũng Rồng) trong Thần Thú Gia Viên cũng cách khu vực này không xa.

Nếu một số quả thường bị Hoopa nghịch ngợm làm hỏng thì cũng

thôi, nhưng nếu đám quả Nguyên Tố đang trưởng thành kia cũng bị Hoopa phá hoại.

Tô Thanh sợ là đến cái tâm muốn giết Hoopa cũng có...

Tuy bị Tô Thanh cắt ngang kế hoạch, nhưng tâm tình Hoopa lúc này cũng không tệ.

Tuy không biết tại sao Tô Thanh không cho nó lấy đồ từ xa, triển hiện năng lực không gian độc đáo.

Nhưng đã là Tô Thanh không cho làm như vậy, Hoopa cũng nhịn xuống sự tò mò trong lòng.

Sau đó cẩn thận quét mắt nhìn đám Pokémon tại hiện trường.

Sau khi nhìn thấy những biểu tình vô ngữ kia, nó cười xấu xa trực tiếp đeo lại chiếc vòng vàng lên sừng.

Dang rộng hai tay, trên thân thể nhỏ bé của Hoopa lập tức phóng xạ ra từng đạo năng lượng hắc ám thô to.

Những năng lượng này dường như vô cùng vô tận bao bọc lấy cơ thể Hoopa, khiến đám Pokémon đang vây xem nhao nhao âm thầm lui lại.

Trong đó những kẻ thực lực vốn cực mạnh như Kyurem, Mewtwo, Rayquaza đều lộ ra ánh mắt cẩn trọng, cảm giác được từ trong đó một chút không tầm thường.

Bên cạnh, Darkrai cùng thuộc hệ Ác càng là sau khi cảm thụ được sức mạnh tà ác truyền ra từ trên người Hoopa, lộ ra ánh mắt đề phòng.

Trên dưới tỉ mỉ đánh giá thân thể nhỏ bé vốn chẳng có gì đáng chú ý trong mắt nó. "Hoopa Hoopa." Nhưng Hoopa đối mặt với ánh mắt của bọn chúng, lại vẫn phảng phất như không nghe thấy.

Ngây thơ như một đứa trẻ, híp mắt, lộ ra biểu tình của một đứa bé

học được bản lĩnh mới, muốn khoe khoang với người lớn.

Đồng thời, Hoopa ngược lại cũng không quên lời dặn dò của Tô Thanh, biết không thể lại dựa vào sức mạnh của vòng tròn để chấn kinh toàn trường. "Hoopa phải nghe lời, không được lấy đồ linh tinh, nhưng Hoopa rất vĩ đại." Nhìn ra ý tứ của Tô Thanh, ngay khoảnh khắc Hoopa biết không thể nghịch ngợm tiếp tục chuyển dịch đồ vật khác, nó liền nảy sinh ý tưởng khác.

Hoopa chưa trải sự đời, nếu đã không thể chuyển dịch đồ vật khác.

Trong suy nghĩ của Hoopa, thứ duy nhất có thể gây chấn kinh, e là cũng chỉ có tuyệt chiêu của nó.

Thế là, mắt Hoopa lập tức sáng lên.

Dường như tưởng tượng ra sau khi triển hiện thần thông sẽ xuất hiện hình ảnh đặc sắc thế nào, Hoopa vui vẻ tay múa chân sáo, vừa cử động vừa nói. "Hoopa Hoopa, các ngươi mở to mắt ra mà nhìn cho kỹ đây, Hoopa ta sắp tung chiêu cuối rồi." Ngây thơ hét lên khoe khoang với đám Pokémon xung quanh, Hoopa phảng phất như một đứa trẻ hư được ông trời ưu ái, không biết trời cao đất dày.

Vù vù vù!

Trong lúc rất nhiều Pokémon đều kinh nghi bất định nhìn về phía Hoopa, thì bên trong Hoopa cũng đã có tiến triển mới.

Khi sức mạnh dần dần lan tràn ra, thể hình Hoopa lập tức bắt đầu cấp tốc kéo lên, trong một màn sương mù màu đen, thân hình nhỏ bé của Hoopa dần dần biến mất không thấy.

Thay vào đó là một quái vật khổng lồ vô cùng to lớn.

Hình thái Hoopa Giải Phóng có chút giống với con người đứng thẳng, nhưng lại cực kỳ to lớn.

Có chút giống với Khoa Phụ trong thế giới Hồng Hoang, uyển chuyển như một người khổng lồ.

Bím tóc trên đầu trở nên to lớn hơn, dựng ngược lên.

Hai cái sừng nhọn trên đỉnh đầu giờ khắc này cũng trở nên thon dài hơn, cũng sắc bén hơn.

Một cái sừng nhọn như vậy nếu đâm vào người, e là trong chốc lát có thể trực tiếp xuyên thủng, khiến người ta không khỏi lạnh gáy.

Đồng thời, hai cánh tay lơ lửng bên người Hoopa giờ khắc này cũng trực tiếp biến thành sáu cái.

Ở trạng thái bình thường thì cắm ngược vào trong sáu cái lỗ tròn hai bên thân thể Hoopa, lòng bàn tay hướng vào trong.

Nhưng khi hoạt động, sáu cánh tay cũng sẽ giống hệt như lúc ở dạng Trừng Phạt (nhỏ).

Uyển chuyển như hệ thống pháo phù du công nghệ cao, tự động bay lượn quanh Hoopa Giải Phóng, di chuyển theo tâm ý của Hoopa.

Trên mỗi cánh tay đều đeo một chiếc vòng vàng, số lượng vòng có thể sử dụng gấp đôi so với trước khi giải phóng.

Nơi ngực có một lỗ tròn đen kịt, hạ thân cũng kéo dài ra hai cái chân dài thô tráng mạnh mẽ, cũng như một cái đuôi dài.

Phòng ngự nhục thân của nó càng là sánh ngang Rayquaza, đạt đến một cảnh địa cực cao. "Gào ~!" Một đám Pokémon phát hiện sự thay đổi của Hoopa lập tức nhao nhao gào thét, phát ra tiếng gầm chấn kinh đặc trưng của mỗi loài.

Cùng với việc Hoopa triển hiện ra thực lực vốn có, trong đám Thần thú của Tô Thanh.

Đặc biệt là Rayquaza trước đó vẫn luôn có tâm lý coi thường

Hoopa, suy nghĩ trong nội tâm sớm đã chuyển thành tràn đầy chấn kinh.

Đối mặt với Hoopa, không còn bất kỳ tâm lý khinh thị nào nữa. "Là cái tên tí hon lúc nãy?!" "Hoopa ~!" Chuyển biến sang hình thái Giải Phóng, tác phong hành sự lúc này của Hoopa cũng không còn vẻ khinh điêu như trước.

Vừa vặn ngược lại, Hoopa lúc này nói chuyện ngữ khí lại có vài phần trầm ổn, giọng điệu cũng không nhanh không chậm.

Dường như đối thoại với Thiên Không Long Rayquaza, Hoopa vẫn không hề thua kém khí tràng của đối phương chút nào. "Hoopa ~ Muốn đánh nhau với Hoopa sao?!" Cảm nhận được Rayquaza từ sau khi mình biến thân, khí thế trên người bắt đầu liên tục đề thăng.

Hoopa cũng phát giác ra ý đồ của Rayquaza.

Không khỏi có chút chần chờ hỏi lên nghi vấn trong lòng. "Gào ~!" Mắt thấy ý đồ của mình bị Hoopa nói toạc ra, thân là Nhất cấp thần thú, Rayquaza có sự kiêu ngạo của riêng mình.

Tự nhiên sẽ không lâm trận bỏ chạy, cũng sẽ không vì ngôn ngữ của Hoopa mà chọn nói dối, ngay lập tức liền trực tiếp nói ra ý nghĩ chân thực.

Tô Thanh nghe hai con Thần thú giao lưu xong, cũng không khỏi âm thầm lắc đầu.

Thậm chí sau khi nhìn thấy sự mong chờ trong ánh mắt của Mewtwo và Kyurem, Tô Thanh càng không khỏi đưa tay đỡ trán.

Được rồi, đám Pokémon này từng con một thật đúng là cuồng ma chiến đấu. "Gào ~" Bay lượn trên không trung, mắt thấy Tô Thanh không hề ngăn cản việc chiến đấu với Hoopa, Rayquaza lập tức hưng phấn. "Mewtwo, có chuyện cần nhờ cậu." Ánh mắt quét quanh sân

một vòng, sau khi kiểm kê số lượng Pokémon nhà mình, Tô Thanh lập tức nhìn về phía Mewtwo. "Hả?!" "Beedrill (Ong Bắp Cày) không có ở đây, dịch chuyển nó đi." Nghe vậy, Mewtwo vốn bị Tô Thanh gọi lại có chút ngẩn ra, lập tức cũng hiểu ý Tô Thanh.

Ngay sau đó niệm lực (Psychic) lập tức bao phủ toàn bộ sân bãi, sau đó khuếch tán ra bốn phương tám hướng, với tốc độ cực nhanh vọt qua toàn bộ Thần Thú Gia Viên.

Tìm kiếm con Shiny Beedrill của Tô Thanh trong rừng rậm.

Vù vù vù!

Dưới sự phát động của niệm lực, con Shiny Beedrill của Tô Thanh lập tức bị Mewtwo dịch chuyển đi. "Vo ve vo ve!" Nhanh chóng vỗ cánh, trong tình huống đột nhiên bị dịch chuyển, Beedrill cũng tỏ ra hơi chút mờ mịt.

Chương 290

Nhưng một lát sau chú ý tới Tô Thanh trong sân, Beedrill vốn quen độc lai độc vãng lập tức lấy tốc độ cực nhanh lao về phía Tô Thanh.

Cuối cùng bị Tô Thanh ấn đầu lại, mới dần ngoan ngoãn xuống. "Được rồi được rồi, Beedrill." An ủi Beedrill đang muốn tương tác thân mật, Tô Thanh cuối cùng cũng không để nó tới gần, dù sao Pokémon loại côn trùng, kết cấu thân thể đều vô cùng cứng rắn.

Tô Thanh ngược lại không lo sẽ bị thương, nhưng Beedrill lại gần chung quy cũng không dễ chịu gì.

Cho nên sau khi nhẹ nhàng vuốt ve trán Beedrill, Tô Thanh liền trực tiếp ra hiệu, bảo nó thành thành thật thật ở đây quan chiến. "Trận chiến này đối với mọi người mà nói, sẽ là một trận chiến được lợi rất nhiều.

Vừa khéo để mở rộng tầm mắt, nhất định phải lưu tâm quan sát." Quét mắt nhìn đám đông Pokémon trước mặt, Tô Thanh thản nhiên nói.

Lời này vừa nói ra, những Pokémon vốn có chút không để tâm, lập tức bị lời nói của Tô Thanh tác động, toàn bộ tụ tinh hội thần nhìn lên bầu trời. "Phóng ngựa tới đây đi, tên to xác." Khinh miệt liếc nhìn Rayquaza đang bay ở đối diện, lúc này Hoopa thu hết ánh mắt Rayquaza nhìn mình vào trong đáy mắt.

Phát giác được biến hóa trong quá trình này, nó mẫn cảm biết thái độ của Rayquaza đối với mình đã thay đổi, trong lòng đối với Rayquaza không khỏi có vài phần khinh thị.

Cho rằng Rayquaza chỉ vì khí thế mà sợ hãi.

Lại thêm Hoopa chung quy có chút tính tình trẻ con, tâm thái chuyển biến khiến tâm trí nó phát sinh biến hóa nhất định, nhưng cũng khó che giấu bản tính khinh thiêu.

Cố nhiên trận đại chiến này Hoopa chú định phải chịu thiệt thòi lớn rồi.

Mắt thấy Hoopa tự đại như thế, cư nhiên nhường mình ra tay trước.

Rayquaza lại cười giảo hoạt, hoàn toàn không có ý định khiêm nhường.

Há to miệng liền phun ra một ngụm Long Tức (Dragon Breath) nóng rực.

Phải biết trước đó ăn một vố trên người Kyurem, cho nên Rayquaza trong lòng đang nén một bụng tức giận, sớm muốn tìm một cái bao trút giận để triển hiện bản lĩnh rồi.

Trước mắt đã Hoopa cam nguyện làm bao trút giận, Rayquaza tự nhiên sẽ không buông tha.

Khóe mắt liếc qua Kyurem bên cạnh đang hổ gầm nhìn Hoopa, cũng như Mewtwo đang ẩn ẩn có tư thế kẻ đến sau mà vượt lên trước.

Thấy tất cả đều đang quan chú, Rayquaza động thủ lập tức càng thêm hưng phấn.

Uỳnh một tiếng!

Một tiếng nổ mạnh đột nhiên vang lên trên bãi cỏ cách đó không xa, bắn tung vô số đất bùn và vụn cỏ.

Hoopa cũng xác thực có vài phần bản sự, đối mặt với Rayquaza tập kích.

Hoopa cư nhiên trực tiếp huy động một trong ba cánh tay bên phải, sau đó dùng chiếc vòng vàng trên cánh tay đó mở ra cánh cổng không gian.

Lợi dụng cánh cổng không gian chuyển dịch tất cả kỹ năng, đem toàn bộ Long Tức của Rayquaza hấp thu hết vào trong đó.

Sau đó oanh kích xuống một bãi cỏ mênh mông cách đó không xa, vì vậy mới có một màn trước mắt. "Hoopa, sử dụng năng lực nhất định phải chú ý hậu quả, cố gắng đừng làm tổn hại hoa cỏ." Nhìn thấy một đòn Bắn Rơi (Smack Down) sắp hạ màn, trong khi tất cả các Pokémon đều khiếp sợ trước uy thế công kích của Rayquaza cũng như sự mạnh mẽ từ năng lực đặc thù của Hoopa, thì sự chú ý của Tô Thanh lại đặt lên cây Nguyên Tố Quả.

Nhìn cái dáng vẻ hoàn toàn không đáng tin cậy của Hoopa, Tô Thanh thực sự khó mà yên tâm để đối phương toàn lực thi triển.

Theo tính cách của Hoopa, khó bảo đảm ngày nào đó nó sẽ không gây gổ với một thần thú nào đó dưới trướng Tô Thanh, rồi nhân duyên đưa đẩy mà hủy hoại bảo vật của cậu.

Dù sao bí cảnh nhiều như vậy, Tô Thanh cũng không chắc chỉ thu hoạch được mỗi một cây Nguyên Tố Quả đơn giản như thế, cậu còn muốn thu hoạch thêm nhiều bảo vật kỳ lạ khác nữa.

Cho nên, lời cảnh cáo cần thiết vẫn phải có. "Hoopa Hoopa ~" Nghe được lời cảnh cáo từ Tô Thanh, Hoopa ở trong sân lại vô cùng lanh lợi gật đầu.

Nó lộ ra bộ dáng suy tư nghiêm túc, tròng mắt xoay chuyển, nghiền ngẫm lời nói của Tô Thanh.

Từ trong lời nói của Tô Thanh không khó nghe ra, dường như Tô Thanh không muốn nó làm tổn hại hoa cỏ ở phương thiên địa này.

Liên hệ với tình huống Tô Thanh ngăn cản phép di chuyển vật thể trước đó, Hoopa thông minh lập tức cho rằng Tô Thanh không muốn làm tổn hại thực vật.

Vì thế, đối mặt với đòn tấn công tiếp theo của Rayquaza, Hoopa lần nữa sử dụng Cổng Không Gian.

Nhưng lần này sau khi Cổng Không Gian chuyển dịch công kích đi, nơi vang lên tiếng nổ mạnh lại không phải bất kỳ tấc đất nào ở đây cả... "Suicune ~!" Suicune bạo nộ nhìn thoáng qua khu rừng bị sóng nước bắn tung tóe ở phía xa.

Nó đã khổ tâm kinh doanh mảnh hồ nước kia, ngay cả Mew thường sinh sống ở khu vực đó cùng một đám Pokémon bình thường cũng đều thầm tức giận không thôi.

Kéo theo đó Tô Thanh cũng dâng lên nộ hỏa vô tận, thầm nghĩ sau này nhất định phải dạy dỗ Hoopa thật tốt.

Bởi vì trong hồ nước của Suicune cũng có Nguyên Tố Quả tồn tại a. "Mew!" Tô Thanh khẽ gọi Mew, rồi trực tiếp gật đầu.

Mew thông minh lập tức hiểu ý Tô Thanh, cũng không do dự nữa.

Nó trực tiếp phát động Tinh thần lực (Psychic) cuồn cuộn trong cơ thể, thân ảnh dần hóa thành từng đạo tàn ảnh rồi biến mất.

Giây lát sau liền tới phía trên hồ nước, thu hết tình trạng của cả hồ nước vào trong đáy mắt.

Vút vút vút!

Giây lát sau, sau khi xem xét hiện trạng hồ nước, Mew liền sử dụng Dịch Chuyển Tức Thời (Teleport), xuất hiện trước mặt Tô Thanh, nhẹ nhàng gật đầu. "Phù ~!" Tô Thanh thở phào một hơi nặng nề, thẳng đến giờ khắc này, sau khi thấy Mew gật đầu, cậu mới buông lỏng trái tim đang treo lên, tầm mắt một lần nữa nhìn về phía bầu trời.

"Gào!" Đối mặt với việc Hoopa hết lần này tới lần khác di chuyển công kích, Rayquaza vẫn vô cùng không phục, cho rằng chiến thuật như vậy chỉ là đầu cơ trục lợi, không phải bản lĩnh chân chính.

Cho nên thế công cũng một đạo mãnh liệt hơn một đạo, trong lúc đó Rayquaza cũng không quên đòn tấn công vật lý đáng tự hào của mình.

Nó bay nhanh tiếp cận Hoopa, tung ra một cú Thần Long Bãi Vĩ.

Cái đuôi đen tuyền của Rayquaza mang theo sức mạnh vạn quân, mạnh mẽ quất vào người Hoopa.

Điều này làm cho Hoopa vốn có vài phần khinh thị Rayquaza lập tức sinh lòng cảnh giác, thầm hối hận vì hành động khinh suất của mình.

Thân hình bị đẩy lùi, trượt dài mấy trăm mét giữa không trung, nhưng công kích như vậy của Rayquaza cũng không làm tổn thương đến căn bản của Hoopa.

Hai tay nó hoạt động, sáu cái vòng vàng đều lơ lửng trước lòng bàn tay.

Vút vút vút!

Chùm Tia Hủy Diệt (Hyper Beam) nhao nhao ngưng kết, những điểm sáng trắng vô tận dần hội tụ trước sáu cái vòng tròn, hình thành sáu trụ năng lượng thô to tròn trịa.

Đùng!

Chùm Tia Hủy Diệt bắn thẳng ra, mang theo chút nộ khí của Hoopa, phát ra từng tiếng nổ siêu thanh giữa không trung.

Vút vút vút!

Thân thể di chuyển cực nhanh trong không khí, Rayquaza không

giống như Hoopa.

Để có thể giành thắng lợi trận chiến này, Rayquaza sớm đã tụ tinh hội thần dồn tất cả sự chú ý vào trận chiến, không thành công thì thành nhân (xả thân).

Nó sẽ không để Hoopa có cơ hội lật ngược tình thế.

Họa Long Điểm Tinh (Dragon Ascent)!

Bay lượn trên vạn dặm trời cao, Rayquaza màu đen đang bay tốc độ cao sau khi né tránh sáu vòng liên xạ của Hoopa, lập tức chuyển thủ thành công.

Nó điều chỉnh hướng bay xuống phía dưới, sau đó sử dụng Họa Long Điểm Tinh.

Từng đạo quang mang màu trắng sữa cũng phun trào ra trong khắc này, bao bọc lấy thân thể Rayquaza, giúp Rayquaza chuyển biến thành trạng thái Mega.

Đây quả thực là một trong số ít những Pokémon của Tô Thanh có thể tự chủ tiến hóa thành trạng thái Mega mà không cần bồi dưỡng sự ăn ý với Tô Thanh.

Rayquaza có thể hoàn thành Tiến hóa Mega một mình.

Vút vút vút!

Thân thể chuyển biến thành trạng thái Tiến hóa Mega, dưới tình huống thực lực đại tăng, tốc độ bay của Rayquaza càng nhanh chưa từng có.

Trong nháy mắt liền tới gần Hoopa, cái đuôi đen kịt bao bọc năng lượng màu hồng phấn, hung hăng quất vào eo Hoopa.

Không cho Hoopa cơ hội phản kháng, dưới một kích này, Hoopa ở trạng thái Giải Phóng lập tức bị quất bay ra ngoài, thân thể nặng nề

ngã xuống mặt đất, hai mắt hiện lên vòng xoáy. "Gào ~!" Nhìn thấy trận chiến lần này đã giành được thắng lợi, Rayquaza lập tức hưng phấn gào thét.

Ánh mắt nó cũng nhanh chóng nhìn về bốn phía, đặc biệt là hướng Mewtwo và Kyurem.

Rayquaza càng cố ý điều chỉnh cơ mặt, lộ ra vẻ mặt khá đắc ý.

Nhưng sự việc lại không như Rayquaza mong đợi.

Đối mặt với biểu hiện đắc ý của Rayquaza, Mewtwo và Kyurem lại chỉnh tề như một lộ ra biểu cảm bỉ thị.

Sau đó, từ thông tin tinh thần Mewtwo truyền đến, Rayquaza cũng hiểu nguyên nhân hai con thần thú này nhìn mình như vậy.

Cư nhiên là vì nó đột nhiên sử dụng sức mạnh Tiến hóa Mega, bị hai con thần thú cho là đầu cơ trục lợi mới chiến thắng được Hoopa.

Hoopa rõ ràng là một Pokémon có tâm tính trẻ con, cho nên chiến thắng một đối thủ như vậy trong trận đầu tiên, căn bản không đủ để khiến Rayquaza kiêu ngạo như thế.

Rayquaza nên thu liễm một chút mới đúng.

Rayquaza: "Hừ, bọn này ghen tị vì Lão Liệt ta đánh thắng trận nên cố ý nhắm vào ta.

Ta không nghe, ta không nghe." Kyurem: "Trí chướng." Mewtwo: "?" Liếc nhìn tình huống trong sân, đối mặt với sự giao lưu "hữu ái" của đám thần thú này, Tô Thanh cười không nói.

Nhưng trong lúc quan sát, ánh mắt cậu lại rơi vào trên người Hoopa bị đánh bay ra xa.

Chương 291

Lúc này Hoopa sau khi mất đi khả năng chiến đấu, hình thể cũng có biến hóa mới.

Từ trạng thái Giải Phóng dần thoái hóa về trạng thái Trừng Phạt (Confined), hình thể kịch liệt thu nhỏ, rất nhanh lại thu nhỏ đến mức tương đương với Mew.

Ngay khoảnh khắc Thần Thú Gia Viên kiểm trắc nó mất đi khả năng chiến đấu, vô tận thiên địa pháp tắc liền tụ lại phía Hoopa với tốc độ cực nhanh, giúp Hoopa khôi phục tiêu hao trong cơ thể, cũng làm cho Hoopa hoàn toàn tỉnh táo lại, trạng thái được hồi phục hoàn mỹ. "Hoopa Hoopa ~!" Bay nhanh trở lại bên cạnh Tô Thanh, Hoopa lúc này hoàn toàn không còn vẻ nhẹ nhõm như trước đó.

Khoảnh khắc ánh mắt nhìn về phía Rayquaza, trong mắt càng toát ra chút bỉ thị.

Phảng phất như đang nói: Đánh lén, ta không phục.

Biểu hiện như vậy lại làm cho Rayquaza vốn đã đau lòng lại càng thêm đau lòng.

Nó thầm phản tư, chẳng lẽ ta thắng không vẻ vang thật sao? "Hoopa, bại là bại, không thể vì thất bại mà đi tìm lý do." Tô Thanh nghiêm nghị nói, "Hiện tại phương hướng cần chú ý là làm thế nào mới có thể thay đổi thất bại lần sau.

Làm thế nào có thể tìm kiếm mấu chốt để trở nên mạnh mẽ hơn trong thất bại lần này, đi hấp thu những kinh nghiệm quan trọng đó, chứ không phải ở đây phủ định thành quả của địch nhân." Tô Thanh thở dài nặng nề.

Mewtwo, Kyurem hay Rayquaza cũng được, nhưng Hoopa thân là kẻ thất bại tuyệt đối không thể có ý niệm như vậy.

Dù sao Mewtwo và Kyurem vốn là đang đùa với Rayquaza, nhưng nếu Hoopa thật sự nghĩ như vậy thì sai quá sai rồi.

Bại bởi Rayquaza vốn là do Hoopa kỹ năng không bằng người, cho nên tự nhiên không thể nói là thắng không vẻ vang. "Hoopa Hoopa ~!" Hoopa ủy khuất nhìn Tô Thanh, lại nhìn thoáng qua Rayquaza đang vênh váo tự đắc.

Hoopa hiển nhiên là một Pokémon thông minh, Tô Thanh nói như vậy nó cũng hiểu được mấu chốt trong đó.

Đối với lời nói của Tô Thanh, Hoopa không dám không nghe, cho nên lập tức đáng thương nhìn Rayquaza, không tình nguyện nói ra lời xin lỗi.

Biểu hiện như vậy lại làm cho Tô Thanh không kìm được thầm lắc đầu, xem ra Hoopa cần trải qua giáo huấn nhiều hơn.

Bất quá, nếu Hoopa và Rayquaza chiến đấu đã kết thúc, Tô Thanh tự nhiên cũng có thời gian tiếp tục nghiên cứu phần thưởng hệ thống đưa ra lần này.

Còn về chiến ý trong mắt Mewtwo và Kyurem?

Đơn giản, để bọn chúng tự do phát huy là được.

Sau khi xua tan đám Pokémon này, Tô Thanh không can thiệp nhiều vào cuộc sống giữa chúng nữa, trực tiếp dẫn Mew ra khỏi Thần Thú Gia Viên, trở lại ngoại giới. "Meo ô ~!" Mew nhỏ nhắn đi theo Tô Thanh ra ngoại giới, dễ dàng nằm bò trên đỉnh đầu Tô Thanh, giống như một chiếc mũ tròn màu hồng.

Cái đuôi thon dài lúc này cũng trực tiếp quấn quanh thân thể nhỏ nhắn của nó, chốc chốc chóp đuôi màu hồng lại quét qua khóe mắt Tô

Thanh, lắc lư trong tầm mắt cậu, rất nghịch ngợm.

Tô Thanh suy tư, sau khi đi ra khỏi Thần Thú Gia Viên liền tới phòng chứa Cánh Cửa Bí Cảnh.

Nhẹ nhàng bước vào, Tô Thanh rất nhanh đã tới không gian mê huyễn kia.

Quả nhiên.

Theo Tô Thanh bước vào lần này, trong không gian mê huyễn lại xuất hiện thêm mười Cánh Cửa Bí Cảnh, mười cánh cửa này hầu như toàn bộ đều hiện ra trạng thái chưa mở.

Nhưng khi Tô Thanh đến gần, cánh cửa đầu tiên trong đó lại ẩn ẩn có xu thế mở ra, dần dần hoàn thành việc mở ra dưới sự chú ý của Tô Thanh.

Vút vút vút!

Cùng với màn sáng mở ra, màu sắc trên Cánh Cửa Bí Cảnh kia cũng xảy ra sự nghịch chuyển kinh thiên.

Từ màu trắng thuần ban đầu chuyển biến thành màu tím u ám sầm uất.

Chẳng lẽ bí cảnh này có liên quan đến hệ Ma (Ghost)?

Nhìn thật sâu vào cánh cửa trước mặt, Tô Thanh cuối cùng cũng không nhìn ra được mấu chốt.

Dù sao lần trước Cánh Cửa Bí Cảnh màu đen mở ra cũng không phải Pokémon hệ Ác, mà là một con Rayquaza màu đen, một tồn tại hoàn toàn không có quan hệ gì với hệ Ác.

Bước ra một bước, Tô Thanh lập tức mang theo Mew trên đầu đi vào không gian bí cảnh.

Hô hô hô ~ Cuồng phong gào thét bên tai.

Đập vào mắt là một hoàn cảnh tối đen âm sâm.

Tinh thần lực khuếch tán ra, Tô Thanh rất nhanh cảm nhận được vị trí cơ thể mình đang ở giữa một đám cây cối, nói cách khác, nơi này hẳn là một khu rừng.

Nhưng không biết vì sao, trong cảm nhận, Tô Thanh luôn cảm giác khu rừng này có loại cảm giác âm khí sâm sâm.

Lại phối hợp với thời gian vừa vặn đang là đêm đen, xung quanh toàn bộ đều là một màn đen kịt.

Mắt thường hoàn toàn không phân biệt được xung quanh có thứ gì, không khí như vậy trở nên càng thêm dọa người.

Nếu không phải vì Tô Thanh có tinh thần lực phụ trợ, cậu lúc này thật sự không nhất định có thể giữ được bình tĩnh tự nhiên.

Nhưng may mắn là Tô Thanh có Mew giúp đỡ.

Sau khi thành công ra lệnh cho Mew sử dụng kỹ năng Chiếu Sáng (Flash), chiếu rọi hết thảy xung quanh, Tô Thanh lập tức nhìn thấy một cảnh tượng thê lương.

Cây cối nơi đây đều là những cây cổ thụ khô héo, chết chóc.

Một số cây già còn không biết đã chết đi bao nhiêu năm tháng, hốc cây cao bằng cả người.

Màu gỗ như vỏ cây cũng từ màu xanh trắng ban đầu chuyển thành màu đen kịt.

Thậm chí đều đã mục nát, bên trên có không ít nấm mốc.

Những vết nứt hẹp dài trên cành cây cũng tràn ngập mùn gỗ, dường như bị mục nát mấy chục năm rồi. "Xem ra nơi này thật sự có quan hệ với Pokémon hệ Ma." Quan sát kỹ hoàn cảnh chung quanh, Tô Thanh sờ sờ cằm thầm suy tư.

Dù sao kết hợp với những màng nhện dài kéo trên mấy cái cây khô héo, Tô Thanh có thể biết rõ, hẳn là rất ít Pokémon sinh hoạt ở đây.

Bởi vì những màng nhện này bảo tồn quá hoàn chỉnh, giống như căn bản không có sinh vật nào xuyên qua vậy.

Dựa vào Mew bay lượn trên không trung, tránh đi sự bao vây của những màng nhện kia.

Bay quanh cả khu rừng một hồi, Tô Thanh lại kinh ngạc phát hiện bên cạnh những màng nhện hoàn chỉnh này lại không hề có bất kỳ Pokémon loại nhện nào tồn tại.

Giống như Ariados, Tô Thanh hoàn toàn không thấy thân ảnh nó xuất hiện.

Ngược lại nhìn thấy mấy cái tàn chi đoạn thể đã mục nát, những bộ phận này cũng sớm đã khô héo, dường như trải qua năm tháng dài đằng đẵng.

Nói cách khác, có khả năng nơi này từng có Pokémon tồn tại.

Đáng tiếc không biết vì sao nơi này xảy ra chuyện gì, dẫn đến không thể kiếm ăn, cho nên bị chết đói, độc lưu lại màng nhện bảo tồn mấy chục năm trong mưa gió.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là suy đoán của Tô Thanh, không thể coi là thật.

Rốt cuộc nơi này đã xảy ra chuyện gì, cần Tô Thanh từng bước tìm tòi. "Meo ô ~" Trong lúc Tô Thanh đang suy tư, Mew đang nằm trên đầu cậu bỗng nhiên như phát giác được cái gì, tâm tình phấn chấn, hai mắt sáng lên.

Sau đó trực tiếp phóng ra tử quang từ mắt, nhìn về phía nào đó.

Ngay sau đó dưới sự chú ý của Tô Thanh, trên cành của một cây

khô khổng lồ phía xa liền hiện ra một hư ảnh đen kịt.

Hư ảnh kia dường như bị Mew khống chế, mặc cho nó muốn đào tẩu nhưng lại không cách nào giãy thoát.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn thân thể mình càng ngày càng gần Tô Thanh và Mew, trong lòng tràn ngập khủng hoảng.

Vút vút vút!

Cùng với tinh thần lực phát động, bóng đen dưới sự thao túng của Mew gần như không có bất kỳ cơ hội giãy giụa nào, rất nhanh đã tới trước mặt Tô Thanh. "Gengar?!" Nhìn rõ thân phận thật sự của bóng đen, Tô Thanh không khỏi hơi sửng sốt.

Nhưng nghĩ lại cũng giải thích được, vì sao bí cảnh này lại thê thảm như vậy. "Thăm dò!" Xuất phát từ bản năng, Tô Thanh lập tức thầm niệm một tiếng, ngay sau đó một hình ảnh tràn ngập cảm giác khoa học kỹ thuật xuất hiện trước mắt cậu. [Gengar] [Thiên phú]: Cấp Thiên Vương. [Chiến lực]: Cấp Chuẩn Thiên Vương. ... "Hóa ra mới chỉ là một con Gengar cấp bậc Chuẩn Thiên Vương." Thất vọng cảm thán một phen, Tô Thanh sau khi nhìn rõ tư chất và chiến lực của con Gengar này, trong lòng lập tức mất đi ý định thu phục đối phương.

Nhưng Tô Thanh cũng biết, nếu người khác nghe được lời này của cậu, nhất định sẽ trực tiếp hô to phá gia chi tử.

Gengar cấp bậc Thiên Vương a, Pokémon như vậy nếu đặt ở ngoại giới không biết có bao nhiêu cường giả tranh nhau vỡ đầu.

Một Pokémon như vậy, kết quả trong miệng Tô Thanh lại rơi vào cái đánh giá "mới chỉ là cấp Thiên Vương", cũng không biết lời này nếu truyền ra ngoài sẽ làm kinh ngạc bao nhiêu người. "Gengar, trong thế giới này có cư trú một Pokémon vô cùng cường đại hay không?

Những năm này nơi đây đã xảy ra chuyện gì, vì sao nơi đi qua đều không có thân ảnh Pokémon, toàn bộ đều là một mảnh vạn vật rơi vào tử tịch thê thảm?" Hai mắt nhìn thẳng Gengar đang bị khống chế, Tô Thanh hỏi ra nghi vấn trong lòng. "Quỷ ~!

Cường đại Pokémon?

Ta chưa từng thấy nha.

Nhưng mà, từ lúc ta sinh ra tới nay, hình như khu rừng này đã như vậy rồi." Đối mặt với câu hỏi của Tô Thanh, Gengar tỏ ra mờ mịt.

Nhưng bởi vì mạng nhỏ nằm trong tay Tô Thanh và Mew, Gengar lại không dám tùy ý qua loa lấy lệ.

Vì thế lúc trả lời giọng nói cũng không ngừng run rẩy.

Chương 292

"Được rồi, Mew thả nó đi đi." Nhìn hết thảy biểu hiện của Gengar vào trong mắt, Tô Thanh vốn thất vọng với con Gengar này, giờ thấy biểu hiện của đối phương dưới áp lực lại càng thêm thất vọng.

Quả nhiên không đảm đương nổi trọng trách. "Quỷ ~!" Bên cạnh, nghe được Tô Thanh muốn thả mình đi, trên mặt Gengar lập tức viết đầy vẻ không thể tin, thần tình ngây ra như phỗng tại chỗ.

Trong thế giới quan của nó, quy tắc sinh tồn của thế giới này là cá lớn nuốt cá bé, không phải ngươi chết thì là ta vong.

Thà giết lầm một ngàn cũng tuyệt không tha một người.

Dù sao vạn nhất bởi vì thả một kẻ địch, lại để nó trở thành người đòi mạng mình trong tương lai thì phi thường không đáng.

Cho nên sau khi bị Tô Thanh bắt được, Gengar đã chuẩn bị sẵn tinh thần bị diệt sát.

Kết quả hiện tại cư nhiên nghe được Tô Thanh muốn thả mình đi, trong lòng có thể nói là chấn kinh cực điểm.

Kỳ thật Tô Thanh cũng không thể nào thị sát như vậy, dù sao Tô Thanh đến từ một thế giới văn minh.

Cũng không giống như thế giới của Gengar, ngay cả bóng dáng nhân loại cũng không tồn tại, làm sao có văn minh ước thúc.

Hiện tượng cá lớn nuốt cá bé xác thực phi thường nghiêm trọng, ngược lại có chút tương tự thời kỳ siêu cổ đại trong lịch sử phát triển Pokémon.

Lúc đó không có bóng chứa, thậm chí khái niệm Huấn luyện gia cũng chưa có, nhân loại cũng chỉ là khẩu phần lương thực của

Pokémon.

Vút vút vút!

Hồi thần, trải qua sự chấn kinh ban đầu, lúc này Gengar lại hành động vô cùng nhanh nhẹn.

Trong tiếng quỷ khóc sói gào minh ngộ ra mình nên làm gì, Gengar lập tức toàn lực thúc giục sức mạnh tàn tồn trong cơ thể, hóa thành một đạo hắc ảnh, cấp tốc bỏ chạy về phía xa, trong nháy mắt biến mất trước mặt Tô Thanh. "Ha." Bất đắc dĩ lắc đầu.

Nhìn hình ảnh Gengar cấp tốc bỏ chạy, Tô Thanh ngược lại không nghi hoặc chính mình hay là Mew, trong lòng Gengar cư nhiên đáng sợ đến thế.

Cậu lúc này không hiểu được trong tình huống không có nhân loại can thiệp, quy tắc sinh tồn tự nhiên tàn khốc cỡ nào, tự nhiên cũng không quá lý giải vì sao Gengar lại sợ hãi như vậy. "Mew, có thể dùng tinh thần lực cảm nhận xem trong thế giới này có tồn tại đặc biệt nào không?" Nếu Gengar ngay cả nghe cũng chưa nghe nói thế giới này tồn tại một Pokémon cường đại, Tô Thanh chỉ có thể đặt hy vọng vào Mew.

Dù sao Mew cũng là một thần thú, không chừng dưới sự toàn lực thi triển, khi tinh thần lực của Mew bao trùm một phần đại lục có thể bắt được một ít khí tức thần thú từ trong đó. "Meo ô ~!" Nghiêng nghiêng đầu, ngay khoảnh khắc nghe lệnh Tô Thanh, Mew nghịch ngợm sau khi phản ứng liền vui vẻ nheo mắt lại, tinh thần lực màu tím nhạt bao bọc hốc mắt.

Lập tức niệm lực vô hình vô tướng khuếch tán ra, bao trùm cả vùng trời đất cao tới ngàn mét.

Chỉ cần độ cao không vượt quá ngàn mét, mỗi một vật thể hành

động trong phương thiên địa này đều không thoát khỏi sự giám sát của Mew.

Vút vút vút!

Cùng với tinh thần lực lan tràn ra, dưới sự toàn lực thi triển, biểu tình trên mặt Mew lúc này cũng từ hưng phấn ban đầu dần dần biến thành phiền não.

Bởi vì trong cảm nhận của nó, mảnh đại lục bị cảm nhận dường như không có tồn tại dị dạng nào.

Còn về ngoài phạm vi cảm nhận, vậy cần phải đi tới gần đó mới có thể tiếp tục cảm nhận được.

Thu hồi suy nghĩ, thấy cảm nhận không có kết quả, Mew lập tức bất đắc dĩ lắc đầu, báo cáo tình huống cho Tô Thanh.

Được nhắc nhở, biết tình huống cần chia nhau hành động, trước mắt Tô Thanh lập tức nảy sinh ý định triệu hồi Mewtwo. "Ra đi, Mewtwo." Rất nhanh, dưới sự triệu hoán của Tô Thanh, Mewtwo thân hình linh hoạt đã nhiên xuất hiện bên cạnh Tô Thanh. "Mewtwo, có chuyện cần nhờ cậu.

Bí cảnh này là một vùng trời đất mới, tôi chưa từng thám hiểm.

Một lát nữa tôi và Mew đi về phía Bắc kiểm tra, cậu thì đi về phía Nam kiểm tra.

Cố gắng giúp tôi dò xét xem trong thế giới này có tồn tại đặc thù nào không.

Sau khi phát hiện tung tích thì có thể liên hệ tôi, nếu thực lực chênh lệch quá lớn, vạn lần không được cậy mạnh, đơn độc chiến đấu với đối phương." Nhìn Mewtwo, Tô Thanh thận trọng dặn dò.

Đặc biệt là câu cuối cùng, sự chân thiết trong ngữ khí của Tô

Thanh cũng bị Mewtwo nghe được rõ ràng.

Nếu không cần thiết, Tô Thanh thật sự không muốn để những Pokémon này bị thương, mặc kệ là con nào, đều như thế. "Ân, tôi hiểu rồi." Gật đầu, Mewtwo cũng từ trong ngôn ngữ của Tô Thanh nghe ra chân tình thực ý.

Không khỏi trong lòng cũng nhiều thêm một tia cảm động, ánh mắt nhìn về phía Tô Thanh càng nhu hòa hơn, thêm vài phần chân thành, đem lời nói của Tô Thanh khắc sâu vào đáy lòng.

Nếu gặp phải Pokémon không đối phó được, tuyệt đối không thể sống chết với đối phương. "Đã như vậy, vậy thì đi đi." Sau khi thành công kích hoạt đá Mega trên cánh tay, giúp Mewtwo hoàn thành Tiến hóa Mega, Tô Thanh liền trực tiếp gật đầu với đối phương.

Mewtwo cũng đồng dạng như thế, biết thời gian duy trì Tiến hóa Mega có hạn chế nhất định.

Mewtwo tuyệt đối không dám tiếp tục lãng phí thời gian ở đây, đơn giản chào hỏi Tô Thanh xong, Mewtwo liền bay thẳng về hướng Tô Thanh bố trí.

Vút vút vút!

Không bao lâu, Mewtwo dưới tốc độ bay cực nhanh đã biến mất trong tầm mắt Tô Thanh. "Meo ô ~ Tên kia tốc độ bay còn nhanh hơn cả tớ, lực trưởng thành thật kinh người." Nhìn thật sâu vào thân ảnh Mewtwo rời đi, lúc này Mew đang cuộn mình trên đỉnh đầu Tô Thanh cũng khó tránh khỏi phát ra một tia cảm thán.

Dù sao đã từng nó có khả năng áp đảo Mewtwo, cũng đùa bỡn Mewtwo trong lòng bàn tay.

Nhưng hiện tại hết thảy đều thay đổi, Mewtwo không chỉ có thực lực vượt qua nó, thiên phú của Mewtwo còn mạnh hơn Mew, không

khỏi làm cho trong lòng Mew nhiều thêm một tia cảm xúc bị đả kích.

Chỉ là, so với những thần thú loại hình chiến đấu kia, chấp niệm của Mew đối với thực lực cũng không sâu như đám Nhất cấp thần thú chuyên chức đó.

Cho nên cho dù thực lực bị Mewtwo siêu việt, Mew cũng không hâm mộ hay ghen tị.

Có chăng cũng chỉ là một chút cảm thán phát ra từ nội tâm. "Đi thôi, Mew." Mắt thấy Mew sau khi Mewtwo rời đi vẫn không có động tĩnh gì, Tô Thanh không khỏi chủ động thúc giục Mew đang cảm thán. "Meo ô ~!" Thân thể bị Tô Thanh chạm vào, dưới tình hình như thế Mew mới tỉnh táo lại, điều bì lắc lắc cái đuôi thon dài phấn nộn, sau đó mới tiếp tục bay về phía trước.

Vút vút vút!

Trong khi toàn lực bay lượn, Mew cũng không quên khuếch tán tinh thần lực, trải rộng khắp phương thế giới này.

Chỉ là cùng với sự tìm kiếm của Mew, tìm khắp mỗi góc trong phương thiên địa này, Mew lại đều không phát hiện bất kỳ địa phương đặc thù nào.

Thẳng đến biên giới phương thiên địa này, cũng là biên duyên bí cảnh, Tô Thanh cùng Mew cũng không thể tìm ra bất kỳ tung tích Pokémon đặc thù hay thần thú nào.

Vút vút vút!

Lại qua mấy chục phút bay lượn, lúc này Mew và Tô Thanh cư nhiên men theo biên duyên bí cảnh thành công hội hợp với Mewtwo. "Sao rồi?

Mewtwo, có phát hiện gì không?!" Thấy Mewtwo trở về, Tô Thanh thuận miệng hỏi.

Chỉ là đồng thời khi hỏi, ánh mắt Tô Thanh lại nhìn về phía sau lưng Mewtwo.

Bởi vì từ khe hở bên hông Mewtwo, cậu nhìn thấy một vệt trắng kinh dị lộ ra sau lưng nó.

Đó là cái gì?

Trong lòng Tô Thanh tràn đầy nghi hoặc. "Có phát hiện." Đối với câu hỏi của Tô Thanh, Mewtwo rất nhanh đưa ra phản hồi.

Ngay khi Tô Thanh tò mò, Mewtwo liền trực tiếp lôi thân ảnh màu trắng sau lưng ra. "Di?

Tiểu gia hỏa này phát hiện ở đâu?" Nhìn Pokémon bị Mewtwo tóm trong tay, Tô Thanh lập tức lộ ra biểu cảm kinh ngạc.

Đôi mắt vốn cổ tỉnh không sóng giờ khắc này cũng tràn ngập chút hân hoan. "Thăm dò!" [Gastly Dị Sắc (Shiny)] Màu trắng. [Giới tính]: Vô tính biệt. [Đặc tính (Ability)]: Levitate (Trôi Nổi). [Thiên phú]: Nhị cấp thần. [Chiến lực]: (Tinh Anh cấp / Tam cấp thần) [Mang theo]: Khí tức của Darkrai. (Có đặc tính thuộc tính hệ Ác, có thể trong trình độ nhất định vô thị công kích hệ Tâm Linh) "Di?

Tiểu gia hỏa này có cổ quái." Nhìn thoáng qua Gastly Dị Sắc bị Mewtwo tóm trong tay, Tô Thanh không khỏi thầm kinh ngạc. "Ân?

Chủ nhân, cậu cũng nhìn ra tiểu gia hỏa này có cổ quái sao?" Nghe vậy, Mewtwo vốn định giải thích tỉ mỉ một phen cho Tô Thanh không khỏi hơi sửng sốt.

Vốn trong thiết nghĩ của nó, Tô Thanh có thể phát hiện chỗ đặc thù của con Gastly Dị Sắc này khủng bố cũng chỉ là màu da của đối phương thôi.

Nhưng không ngờ Tô Thanh cư nhiên có thể chủ động nói ra gia hỏa này có cổ quái, không khỏi làm cho Mewtwo nảy sinh ý muốn

nghe xem Tô Thanh rốt cuộc muốn nói cái gì.

Dù sao Mewtwo chung quy không phải Pokémon Tô Thanh lấy được từ máy Gashapon.

Cộng thêm nó cũng không giống Dialga tự mình trải nghiệm sự khủng bố của Tô Thanh.

Cho nên kiến thức và thông tin trong đầu tạo thành hạn chế nhất định, chưa khiến nó giống như Kyurem, từ trong xương cốt coi Tô Thanh như thần linh. "Bắt tiểu gia hỏa này về hẳn là đang tò mò vì sao trên người nó có khí tức của Darkrai đi." Nhìn ra biểu cảm của Mewtwo, Tô Thanh thuận miệng nói.

Chương 293

Lời này vừa nói ra, lập tức trực tiếp làm cho Mewtwo vốn có chút cảm thán với Tô Thanh càng thầm lắc đầu.

Tâm đạo chủ nhân quả nhiên khủng bố. "Ra đi, Darkrai." Nếu đã phát giác sự tình có liên quan đến Darkrai, Tô Thanh khẳng định muốn triệt để tra rõ chân tướng sự việc, nên liền có một màn triệu hoán Darkrai ra.

Vút vút vút!

Cùng với khoảnh khắc Bóng Tối (Master Ball) mở ra, Darkrai lập tức bay ra từ đó.

Nó vẻ mặt mờ mịt nhìn về phía Tô Thanh.

Trong tình huống không có Mewtwo và Mew, Tô Thanh triệu hoán Darkrai ra cũng thuộc về bình thường.

Nhưng hiện tại có Mewtwo và Mew bầu bạn, Tô Thanh cư nhiên lần nữa triệu hoán nó ra, không khỏi khiến nó sinh ra chút nghi hoặc. "Darkrai, tôi biết cậu tò mò vì sao tôi triệu hoán cậu ra, trước tiên nhìn xem tiểu gia hỏa này rồi nói sau." Nhìn Darkrai, Tô Thanh cũng không nói nhảm, trực tiếp dẫn chủ đề vào chính sự. "....." Bị lời nói của Tô Thanh dẫn dắt, Darkrai lập tức thuận theo ánh mắt Tô Thanh, nhìn về phía Gastly Dị Sắc trong tay Mewtwo.

Nhất thời ngay khoảnh khắc nhìn thấy Gastly Dị Sắc, ngay cả Darkrai cũng đồng dạng bị kinh ngạc, thầm dụi dụi mắt, sau đó lại lắc đầu, cảm giác có chút không thể tin nổi nói: "Vì sao tôi cảm giác tiểu gia hỏa trước mắt này giống đồng tộc của tôi?!" "Quả nhiên." Nhìn biểu hiện của Darkrai, Tô Thanh đối với kết quả hệ thống bình xét trong lòng càng tin tưởng không nghi ngờ.

Không khỏi cảm thấy có chút tò mò.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, mới khiến cho Gastly Dị Sắc sở hữu khí tức của Darkrai.

Nhưng không đợi Tô Thanh và Darkrai hỏi thăm Gastly Dị Sắc rốt cuộc vì sao lại xuất hiện tình huống này.

Trước mặt Tô Thanh, Darkrai cùng Mewtwo, Mew, Gastly lại không biết lấy sức mạnh từ đâu, bỗng nhiên giãy thoát khỏi sự trói buộc của Mewtwo.

Dưới sự kinh ngạc của Mewtwo, Gastly Dị Sắc liền lao thẳng về phía Darkrai, thân thể dính chặt vào trước ngực Darkrai. "Ba ba!" Tô Thanh: "...Ngạch..." Mewtwo: "..." Mew: "..." Darkrai: "!!!" Tô Thanh cùng ba con thần thú đều lộ ra một bộ biểu cảm vừa chấn kinh lại vừa cạn lời.

Nhưng giây lát sau, phản ứng lại tình huống.

Trong mắt Tô Thanh xác thực lại lóe lên một tia ác thú vị nồng đậm, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Được nha, Darkrai.

Lúc nào sau lưng tôi, lén lút liên hệ với một con Gengar nào đó, sinh hạ đứa con trai như vậy a, thật là có bản lĩnh đấy, Darkrai." Darkrai: "Tình huống gì?

Tôi khi nào có con trai, đừng vu oan tôi nha, chủ nhân." Mắt thấy Tô Thanh nói ra lời như vậy, Darkrai vốn đang mộng bức lập tức phản ứng lại, hoảng loạn xua tay.

Giây lát sau lại cạn lời nhìn về phía Gastly Dị Sắc trước ngực, cũng không biết trong đầu đối phương rốt cuộc thiếu sợi dây thần kinh nào, vừa thấy cư nhiên trực tiếp gọi to ba ba, làm cho nó cạn lời.

Không, cẩn thận nhìn về phía Gastly đang khóc kịch liệt.

Nhìn phản ứng của Gastly, tình cảm chân thành tha thiết biểu đạt lại không giống giả bộ.

Cộng thêm trên người đối phương lưu chuyển khí tức của Darkrai, rõ ràng là từ trên người đồng tộc lưu lại.

Cho nên con Gastly Dị Sắc này khả năng thật sự có một người cha Darkrai.

Chậc chậc!

Một thần thú hệ Ác, cư nhiên cùng một Pokémon hệ Ma có tình yêu, đẻ ra một đứa con.

Câu chuyện như vậy thật làm cho người ta cảm giác mới mẻ.

Suy tư tỉ mỉ một lát, tuy rằng đoán ra đại khái sự tình.

Nhưng nếu để đường đường Nhị cấp thần thú Darkrai làm "kẻ đổ vỏ" (tiếp bàn hiệp), vạn vạn không có khả năng, thật coi nó không cần thể diện sao?

Cho nên Darkrai liền dứt khoát kiên quyết trực tiếp đẩy Gastly trước mặt ra, mặc kệ đối phương khóc thảm thiết cỡ nào, cũng không mềm lòng thả đối phương lại gần.

Nửa ngày sau, trải qua một phen giao lưu "hữu hảo" giữa Gastly và Darkrai, trong lúc đó nương theo Gastly mấy lần chủ động tới gần, Tô Thanh và Mewtwo cũng cuối cùng hiểu rõ nguyên nhân chân thật vì sao trên người Gastly Dị Sắc lại xuất hiện khí tức Darkrai.

Nguyên lai giống như Darkrai đã nói, con Gastly này thật sự có một người cha là Darkrai.

Nhưng lại không phải cha ruột, mà là nhận nuôi.

Bởi vì con Gastly này là Gastly Dị Sắc, cộng thêm tính cách nội liễm, trầm ổn, hoàn toàn không giống một Pokémon hệ Ma thích đùa

dai, cho nên từ nhỏ không được tộc quần chào đón.

Sau đó vừa vặn lại có một con Darkrai vì đủ loại nguyên nhân thân thể bị trọng thương, không còn sống được mấy năm.

Cộng thêm nhìn thấy một Gastly Dị Sắc có kinh nghiệm sống gần như tương đồng với mình, liền thay nó xuất đầu, tiêu diệt đám tộc quần Gengar không ngừng ức hiếp nó.

Nhận nuôi Gastly Dị Sắc, sau đó trở thành cha của Gastly Dị Sắc.

Về sau bởi vì sắp thọ chung chính tẩm, con Darkrai chỉ có thực lực đạt tới giai đoạn Nhị cấp thần kia, vì tránh cho sau khi rời đi, Gastly sẽ bị đồng tộc khác bắt nạt, cho nên Darkrai liền dùng Toàn Lực (Sheer Force) đem tất cả thực lực của bản thân chuyển dịch vào trong cơ thể Gastly.

Sức mạnh này thay đổi thiên phú của Gastly, nâng cao thiên phú của nó lên giai đoạn Nhị cấp thần.

Đồng thời nâng thực lực Gastly lên giai đoạn Tam cấp thần, nhưng vì là Pokémon hệ Ác, còn Gastly là Pokémon hệ Ma, cho nên sức mạnh của cả hai cũng không kiêm dung.

Khi toàn bộ sức mạnh của nó chuyển dời lên người Gastly, một thân thực lực cũng chỉ chuyển dời được 80%.

Cùng với việc thành công dung hợp, trước khi có thể chân chính nắm giữ cỗ sức mạnh này, sự khống chế của Gastly đối với nó cũng lúc linh lúc không.

Không nhất định lúc nào cũng có thể vận dụng.

Trong tình huống không thể vận dụng, sức mạnh mới chỉ có cấp Tinh Anh.

Vì thế mới có kết quả như trên bảng thăm dò của Tô Thanh. "Hô

hô hô ~!" Thở sâu một hơi, Tô Thanh cũng không ngờ trên người con Gastly này cư nhiên ẩn tàng bí văn như vậy.

Quả thực vô cùng phức tạp, nhưng nghiêm túc tự khảo một lát, sau khi phản ứng lại tình huống, trong mắt Tô Thanh lại lóe lên chút tinh quang.

Nếu Darkrai vì "sự tình không rõ" mà thân chịu trọng thương, vậy trong không gian này, tất nhiên có Pokémon mạnh hơn Darkrai, làm cho trong lòng Tô Thanh không khỏi nhiều thêm một tia tò mò.

Rốt cuộc là Pokémon như thế nào, mới có thể làm cho Darkrai chủ động thân cận Pokémon hệ Ma, cũng đem một thân thực lực truyền thụ hết cho nó. "Chẳng lẽ?" Kết hợp với thảm trạng của khu rừng, trong đầu Tô Thanh bỗng nhiên hiện lên thân ảnh một con Pokémon.

Kẻ đầu sỏ gây tội dẫn đến khu rừng này triệt để hủy diệt, hẳn là tên kia đi.

Chậc chậc...

Nếu thật là vậy, đối phương thật sự có bản lĩnh trọng thương, thậm chí diệt sát Darkrai thân là Nhị cấp thần thú.

Đối với điều này Tô Thanh một chút cũng không nghi ngờ.

Thậm chí cũng giải thích được nguyên nhân chân thật vì sao Darkrai không chọn thân cận Pokémon hệ Ác, ngược lại nảy sinh lòng thương cảm, thân cận với Pokémon hệ Ma.

Nếu không phải nói như vậy, tên kia lúc này hẳn là đang tiến hành ngủ say ở một nơi nào đó trên lục địa mới đúng.

Không sai, tên thần bí mà Tô Thanh suy đoán, chính là thần thú ty chức chưởng quản cái chết, Yveltal.

Sở hữu hệ Ác cộng thêm thuộc tính hệ Bay, một con chim khổng

lồ có hình thể vô cùng to lớn, cũng bị cư dân mạng kiếp trước gọi đùa là "Y Điểu".

Nhớ lại tình tiết Yveltal trong phim hoạt hình kiếp trước, Tô Thanh bỗng nhiên phát hiện điểm nên chú ý không phải ở trên dao động mà Pokémon phát ra.

Dù sao nếu thật là vậy, Mewtwo và Mew căn bản không phát hiện được khí tức đối phương cũng thuộc về bình thường.

Bởi vì đối phương trong tình huống ngủ say, hầu như sẽ diệt tuyệt hết thảy sinh cơ, sẽ không lộ ra bất kỳ khí tức nào, thậm chí dao động, quả thực phảng phất như một vật chết.

Dưới tình hình này nếu thật sự để Mew và Mewtwo cảm nhận được khí tức của Yveltal, vậy mới thật sự vô cùng kỳ quái.

Trong lòng như có điều suy nghĩ, nếu đã xác định đại khái tình huống sự việc, Tô Thanh lập tức cũng không tiếp tục trì hoãn.

Ra lệnh cho Mewtwo, Mew hồi cố lại trong ký ức xem có cảm nhận được một hẻm núi kỳ lạ nào không.

Tại nơi đó hết thảy chung quanh đều rơi vào tử tịch.

Tô Thanh nói như vậy, Mew tuy rằng không có, nhưng bên Mewtwo lại có thu hoạch.

Nhớ lại một khu vực mà tinh thần lực đã thăm dò trong ký ức, lúc ấy cũng tò mò về nơi đó, nhưng do trong đó không ẩn chứa khí tức Pokémon, nên lúc ấy Mewtwo mới bỏ qua việc tiến lên tìm kiếm tỉ mỉ.

Còn về việc đổi hướng bắt tay tìm hiểu sự tình năm đó, hỏi thăm Gastly xem Darkrai đã mất có nói cho nó biết rốt cuộc nguyên nhân vì sao bị trọng thương hay không?

Tô Thanh cũng không đi hỏi.

Thứ nhất, chỉ cần có thể tìm được sào huyệt Yveltal cư trú, cũng đánh thức nó dậy, đánh bại Yveltal thì Tô Thanh tự nhiên có cơ hội biết được chân tướng trong đó.

Thứ hai, việc đó có liên quan đến một suy đoán trong lòng Tô Thanh.

Chính vì suy đoán này, mới khiến Tô Thanh từ bỏ việc hỏi thăm Gastly.

Trong suy nghĩ của Tô Thanh, có lẽ, để có thể làm cho Gastly trưởng thành khỏe mạnh hơn, Darkrai năm đó cũng chưa chắc sẽ đem chuyện cũ đã qua báo cho Gastly.

Dù sao Gastly thiên phú trác tuyệt, kế thừa sức mạnh và thiên phú của nó, vị tất khi trưởng thành đến đỉnh phong cũng sẽ là đối thủ của Yveltal.

Cho nên có thể để nó vui vẻ khỏe mạnh trưởng thành cả đời, có lẽ mới là tâm nguyện cuối cùng của Darkrai trước khi ra đi.

Điểm này cũng có thể nhìn ra từ biểu cảm mờ mịt của Gastly, thông tin Gastly hiểu biết xác thực rất ít. "Chủ nhân, tôi tìm được rồi." Trong lúc Tô Thanh đang suy tư, bên Mewtwo cũng nhanh chóng dẫn dắt Tô Thanh và Mew tới hẻm núi đặc thù kia.

Như Tô Thanh dự đoán không sai, hẻm núi này từ trên cao nhìn xuống, quả nhiên tất cả đều là một mảnh tử tịch.

Tất cả cây cối đều tràn ngập khô héo, hủ bại.

Những cây đại thụ vốn nhìn qua hẳn là đã trải qua mấy trăm năm tuổi, hiện tại cư nhiên cũng chỉ còn lại độ cao mấy chục mét, cành lá của nó sớm đã triệt để mục nát phong hóa.

Đây là minh chứng tốt nhất cho việc chịu ảnh hưởng từ năng lực đặc thù của Yveltal.

Thân là Thần Chết, Yveltal sở hữu một loại năng lực đặc thù.

Có thể mỗi thời mỗi khắc đều ảnh hưởng hết thảy sinh mệnh chung quanh, chỉ cần xuất hiện ở địa phương nào đó, hết thảy sinh mệnh chung quanh đều sẽ chịu ảnh hưởng, dần dần đi đến tận cùng sinh mệnh.

Chương 294

Trong đó bao gồm cả động vật, tự nhiên cũng bao gồm thực vật.

Cho nên khu rừng chung quanh mới có thể tịch liêu như thế, Pokémon trong rừng cũng đều rơi vào tử vong.

Cả khu rừng duy nhất còn sống sót chỉ sợ cũng chỉ còn lại Pokémon hệ Ma tồn tại.

Còn về Pokémon thuộc tính khác?

E là vì sự tồn tại của nó, những Pokémon thuộc tính khác mới toàn bộ rơi vào tử tịch đi.

Như vậy?

Quy tắc Vô Địch có thể chống đỡ được năng lực đặc thù của Yveltal hay không?

Thận trọng tự khảo, không thể không để Tô Thanh thầm cảnh giác.

Dù sao năng lực đặc thù của Yveltal trực tiếp làm khô kiệt tuổi thọ một người.

Quy tắc Vô Địch thì càng giống một quy tắc vật lý, còn năng lực đặc thù của Yveltal lại càng giống một loại sát thương phép thuật. "Thôi." Lắc đầu, sau khi suy nghĩ kỹ Tô Thanh cuối cùng quyết định muốn đánh thức Yveltal dậy xem sao.

Dù sao một Nhất cấp thần sờ sờ ngay trước mắt đang ngủ say, cơ hội tốt như vậy nếu không bắt lấy, Tô Thanh cảm giác lương tâm khó an. "Mewtwo, Chùm Tia Hủy Diệt (Hyper Beam)." Nhìn hẻm núi phía dưới, Tô Thanh ra lệnh. "Tốt!" Nghe vậy, Mewtwo xác thực tỏ ra vô cùng vui vẻ.

Ngay khoảnh khắc nghe chỉ lệnh của Tô Thanh, Mewtwo liền thuận theo tự nhiên ngưng tụ ra một cột sáng màu trắng bạc, đùng một cái bắn mạnh ra.

Đã sớm muốn ra tay đại chiến một trận với thần thú rồi, ở trong Thần Thú Gia Viên từ sau khi Tô Thanh rời đi, Kyurem liền cùng Hoopa đánh nhau, lúc này Mewtwo vẫn luôn không có cơ hội ra tay.

Nếu Tô Thanh cho cơ hội, Mewtwo lại sao có thể không kích động.

Đùng đùng đùng!

Cột sáng màu trắng bạc oanh kích thẳng xuống, rất nhanh trực tiếp tới gần mặt đất.

Ngay khoảnh khắc Tô Thanh tưởng rằng Yveltal sẽ có phản ứng, cột sáng trắng bạc lại trực tiếp oanh kích xuống, hoàn hoàn chỉnh chỉnh rơi vào trong hẻm núi, bao trùm cả hẻm núi, sau đó dấy lên một tràng dư ba diệt thế.

Từng đạo dư ba màu trắng bạc trực tiếp khuếch tán ra bốn phương tám hướng, hiện ra hình vòng tròn, lật tung toàn bộ đất đai trong hẻm núi, gỗ mục, loạn thạch, đều dưới một đòn công kích này phân phân hóa thành bụi phấn... "?!" Chấn kinh nhìn thoáng qua phía dưới, đừng nói Tô Thanh, ngay cả thân là kẻ tấn công Mewtwo cũng đồng dạng chấn kinh không thôi, quay đầu trực tiếp nhìn về phía Tô Thanh.

Trên mặt viết đầy vẻ tò mò nồng đậm, phảng phất như đang nói: Không phải phía dưới có một tên rất mạnh sao?

Tôi đều phóng ra công kích rồi, vì sao không có phản ứng?

Nhưng ngay khoảnh khắc Mewtwo vừa mới lộ ra biểu hiện này không bao lâu, phía dưới vốn trầm tịch lại bỗng nhiên vang lên một tiếng gào thét mãnh liệt.

Phải biết rằng tiếng kêu này vô cùng sắc nhọn, lại tương tự như tiếng chim hót.

Cùng với tiếng chim hót xuất hiện, từng đạo sương mù màu đen cũng lượn lờ tận chân trời, hình thành từng mảnh mây đen trên bầu trời.

Cuối cùng hội tụ, mây đen trực tiếp liên kết lại với nhau.

Nhất thời sấm chớp rền vang, chân trời trực tiếp bị mây đen che khuất.

Sương mù màu đen cũng bao quanh mảnh đại địa bàng bạc này. "?!" Chấn kinh nhìn thiên địa gian phong vân biến ảo.

Đối mặt loại tình huống đột phát này, Mewtwo không những không tỏ ra sợ hãi, ngược lại trong ánh mắt trực tiếp hiện lên một tia hưng phấn.

Dưới dị tượng như thế, Mew đang cuộn mình trên đỉnh đầu Tô Thanh lúc này thấy cảnh tượng này, trong lòng cũng tò mò không thôi. "Chủ nhân, đây chính là kẻ địch đã đánh chết đồng tộc của tôi sao?!" Thận trọng nhìn thoáng qua kẻ địch không rõ thân ảnh vừa đột nhiên chui ra từ hẻm núi, sau đó lại dùng tốc độ cực nhanh chui vào trong mây đen, Darkrai như có điều suy nghĩ dò hỏi. "Báo thù?!" Tô Thanh hơi sửng sốt.

Nghe ý tứ của Darkrai, cộng thêm thái độ này của nó, mạo tựa hồ Darkrai thật sự có ý định này. "Đúng!" Gật đầu.

Darkrai quả nhiên giống hệt như Tô Thanh nghĩ, xác thực muốn tìm tên kẻ địch không rõ này báo thù. "Vậy được rồi, tôi để Mewtwo trợ giúp cậu." Gật đầu, Tô Thanh cũng không từ chối ý định của Darkrai. "Tốt!" Nghiêm túc suy nghĩ một phen, Darkrai tuy rằng muốn cự tuyệt ý tốt của Tô Thanh, nhưng lý trí vẫn còn tồn tại.

Darkrai cuối cùng cũng không thể cự tuyệt ý tốt của Tô Thanh.

Thực sự bởi vì có thể rõ ràng nhận ra giữa nó và tên kẻ địch không rõ kia sở hữu chênh lệch thực lực vô cùng lớn. "Kháp!" Lại một tiếng chim hót sắc nhọn, cùng với khoảnh khắc tiếng chim hót này xuất hiện, theo đó là một đạo năng lượng màu đen oanh kích tới.

Vút vút vút!

Năng lượng đen kịt vừa mới xuất hiện liền oanh thẳng về phía Tô Thanh. "Ác Chi Ba Động (Dark Pulse), Chùm Tia Hủy Diệt (Hyper Beam)." Mắt thấy năng lượng cấp tốc tới gần, sớm đã cùng Darkrai và Mewtwo âm thầm phối hợp vô số lần, Tô Thanh lập tức trực tiếp hạ đạt một chỉ lệnh.

Ngay sau đó Darkrai ở bên cạnh Tô Thanh liền cực nhanh ngưng tụ sức mạnh hắc ám trong cơ thể.

Trong hư không bỗng nhiên hiện ra bảy tám điểm sáng màu đen, sau đó bị Darkrai hấp dẫn, phối hợp với sức mạnh vốn có trong cơ thể Darkrai.

Cả hai cực nhanh hội tụ một chỗ, lập tức dưới sự thao túng của Darkrai triệt để hóa thành một đòn công kích.

Đùng một tiếng!

Quả cầu năng lượng màu đen cấm chỉ bắn ra, nhanh chóng nghênh tiếp công kích tia sáng hắc ám đang cấp tốc tập kích tới kia.

Đùng đùng đùng!

Hai đạo năng lượng cùng thuộc tính va chạm vào nhau, Ác Chi Ba Động Darkrai phóng ra tuy rằng không tầm thường, nhưng so với đạo tia sáng hắc ám kia mà nói, lại có chút không bằng.

Tình hình trong sân y nguyên là kẻ địch không lộ thân ảnh chiếm

thượng phong.

Nhưng không sao, ngay khoảnh khắc Ác Chi Ba Động của Darkrai triệt để bị triệt tiêu, một đạo năng lượng thể hình trụ tròn màu trắng bạc lập tức phun trào tới, trong nháy mắt liền trực tiếp triệt tiêu đạo công kích hắc ám kia.

Thậm chí cột sáng bạc phía sau càng dũng mãnh lao về phía nơi phát ra tia sáng hắc ám.

Vút vút vút!

Tốc độ bay của Chùm Tia Hủy Diệt rất nhanh, hầu như không dùng bao lâu đã tới trong mây đen.

Ngay khoảnh khắc chiếu sáng một mảnh mây đen, cột sáng bạc cũng cùng lúc trực tiếp công kích lên người kẻ đầu sỏ gây tội.

Đùng một tiếng!

Ngay khoảnh khắc Chùm Tia Hủy Diệt và kẻ địch va chạm vào nhau, lập tức chiếu rọi mục tiêu phương viên trăm mét.

Làm cho Tô Thanh và Mewtwo, cùng Darkrai nhìn rõ tồn tại nơi âm ảnh. "Quả nhiên là Yveltal." Nhìn rõ Pokémon trong mây đen, Tô Thanh không khỏi thầm suy tư, đồng thời, trong nội tâm cậu cũng dâng lên nỗi lo lắng nồng đậm.

Nhưng lát sau, khi ánh mắt cậu rơi vào khí thể màu đen chung quanh, nhìn thấy những khí thể màu đen này chỉ vây quanh thân thể nó, nhưng lại không ảnh hưởng gì đến bản thể Tô Thanh, cậu mới thầm thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra năng lực đặc thù Tử Vong Chi Lực của Yveltal cũng không ảnh hưởng đến Tô Thanh.

Cũng may Tô Thanh không phải người phàm, nếu không mà nói

nếu Tô Thanh mang Cynthia tới nơi này, không chừng Cynthia sẽ dưới sương mù khí đen vây quanh mà dần dần mất đi sinh mệnh.

Vậy cũng nói, nếu ta thu phục tên này, chẳng phải trực tiếp thu phục một củ khoai lang nóng bỏng tay sao?

Đem Yveltal ném vào Thần Thú Gia Viên...

Chậc chậc.

Tên này nếu ở trong Thần Thú Gia Viên tùy tiện bay vài vòng, Thần Thú Gia Viên tốt đẹp chẳng phải trực tiếp hoang phế sao?

Khắp nơi đều là gỗ khô cùng đất hoang?

Thôi, nghĩ nhiều làm gì, cùng lắm thì lúc đó khoan hãy thu phục, hỏi hệ thống trước đã.

Lắc đầu, Tô Thanh cũng nhanh chóng hồi thần, hiện tại đang trong chiến đấu tự nhiên không thể nghĩ nhiều những thứ khác. "Darkrai, Hố Đen (Dark Void)." "Mewtwo, Vết Cắt Tinh Thần (Psycho Cut)!" Bởi vì Darkrai muốn chủ công báo thù cho đồng tộc, lúc Tô Thanh hạ đạt chỉ lệnh cũng sẽ ưu tiên cân nhắc Darkrai.

Bên này vừa mới hoàn thành mệnh lệnh, ngay khoảnh khắc hai con Pokémon động thủ, Tô Thanh cũng không lãng phí thời gian, đem sự chú ý đặt lên người Mew đang nằm bò trên đầu, lộ ra vẻ mặt sự không liên quan đến mình. "Mew, Tinh Thần Trường Địa (Psychic Terrain)." "Meo ô?!" Vẻ mặt thoải mái nằm trên đầu Tô Thanh, Mew lúc này hiển nhiên không nghĩ tới trận chiến này cư nhiên cũng có liên quan đến mình, còn nhận được chỉ lệnh.

Nhất thời có chút mờ mịt.

May mà Mew thân là thần thú, tuy rằng không phản ứng ngay lập tức, nhưng năng lực động thủ của nó rất nhanh.

Cho nên sau khi phản ứng lại, Mew nhanh chóng sử dụng Tinh Thần Trường Địa.

Vút vút vút!

Theo Tinh Thần Trường Địa lan tràn ra, cả bầu trời lập tức tràn ngập lượng Tinh thần lực (Psychic) dồi dào.

Bất kỳ kỹ năng hệ Tâm Linh (Psychic) nào cũng sẽ được gia thành trong trường địa này, sức mạnh đạt được tăng lên gấp bội.

Phải biết rằng, bởi vì thực lực Mew thuộc về Nhị cấp thần đỉnh phong, cho nên Tinh Thần Trường Địa Mew thi triển ra, rõ ràng muốn mạnh hơn hiệu quả mà Pokémon hệ Tâm Linh bình thường dùng ra.

Mewtwo sử dụng kỹ năng trong đó uy lực cũng sẽ đạt hiệu quả gấp bội.

Chương 295

Vút một tiếng!

Thân thể cấp tốc bay lượn, Mewtwo rất nhanh liền tới gần Yveltal.

Ngạnh kháng ảnh hưởng do sấm sét tạo thành, Mewtwo quả quyết huy vũ cánh tay chém về phía Yveltal một kích.

Yveltal đồng dạng không chịu thua kém, chú ý Mewtwo tập kích, lập tức liền huy vũ cánh chọn nghênh kích trực diện.

Sức mạnh hắc ám trực tiếp bao bọc lấy cánh Yveltal, cánh khổng lồ cùng kiếm nhận màu hồng phấn lập tức va chạm vào nhau.

Đùng một tiếng!

Tiếng nổ mạnh truyền bá ra, Yveltal trực tiếp đỡ được Mewtwo tiến công.

Vút vút vút!

Mắt thấy Yveltal chặn lại công kích của bản thân, Mewtwo lại không nhanh không chậm trực tiếp sử dụng Dịch Chuyển Tức Thời.

Làm cho Yveltal vốn chuẩn bị tốt triêu kích vồ hụt, khi xuất hiện lần nữa, thân ảnh Mewtwo lập tức tới sau lưng Yveltal.

Trên lòng bàn tay lần nữa ngưng kết ra vô số sức mạnh tinh thần màu hồng phấn tinh vi, cực nhanh ngưng kết thành Vết Cắt Tinh Thần.

Thậm chí do thời gian duy trì Tinh Thần Trường Địa dần sâu, lần này Mewtwo sử dụng Vết Cắt Tinh Thần uy lực cũng được tăng lên lớn hơn.

Lóe ra hàn mang chói mắt, Vết Cắt Tinh Thần liền trực tiếp đâm

về phía sau đầu Yveltal. "Kháp!" Một tiếng thảm thiết từ miệng Yveltal truyền ra, bị Mewtwo tập kích, Yveltal sở hữu thực lực Nhất cấp thần cũng khó tránh khỏi chịu tổn thương không nhỏ.

Dù sao đây chính là một đạo công kích từ Mew cộng thêm Mewtwo.

Vút!

Trong lúc Yveltal phát ra đau đớn, ngay khoảnh khắc nhìn thấy trạng thái tinh thần Yveltal xuất hiện buông lỏng.

Darkrai vốn đã chuẩn bị tốt ra tay lập tức mắt sáng lên.

Thân ảnh dùng tốc độ cực nhanh hư hóa, sau đó lấy trạng thái hư ảnh bay nhanh tới gần Yveltal.

Quả cầu đen trong hai tay sớm không biết ngưng tụ bao lâu lập tức bắn ra, trong nháy mắt liền tới trước mặt Yveltal, cũng cấp tốc khuếch đại, đem Yveltal bao trùm vào trong đó, tinh thần rơi vào hôn mê.

Đến tận đây, kỹ năng Hố Đen của Darkrai cuối cùng thành công đắc thủ, đem Yveltal vừa mới thức tỉnh lần nữa đưa vào trạng thái hôn mê.

Nhưng lần này, Yveltal cũng không có thoải mái như vậy nữa, quyền khống chế thân thể của nó hiện tại toàn bộ rơi vào trong tay Darkrai và Mewtwo. "Vết Cắt Tinh Thần, Ác Chi Ba Động." Mắt thấy Yveltal thành công bị hôn mê, trong mắt Tô Thanh lập tức hiện lên một tia hưng phấn, tiếp tục mở miệng nói.

Bành!

Bành!

Bành!

Nghe được mệnh lệnh của Tô Thanh, ngay khoảnh khắc Yveltal rơi vào ngủ say, Mewtwo lập tức giống như Tô Thanh, mắt sáng lên, nắm lấy cơ hội này.

Tinh thần ngưng kết, hai tay mỗi bên kéo dài ra một đạo Vết Cắt Tinh Thần màu hồng phấn, bổ chém lên cánh Yveltal.

Giữa lúc song ti liên tiếp huy động, liền có sáu đòn tấn công (Smack Down) giáng xuống người Yveltal.

Nhưng sau khi sáu đòn tấn công hạ xuống, Mewtwo lại như phát giác được cái gì, nhanh chóng trực tiếp lui thân hình, kéo ra chênh lệch nhất định với Yveltal.

Vút vút vút!

Theo đó là một quả cầu năng lượng màu đen kịt.

Đùng một tiếng!

Ác Chi Ba Động súc thế đãi phát trực tiếp nổ tung trên người Yveltal, mang đến tổn thương không nhỏ cho Yveltal đang trong hôn mê. "Kháp ~!" Bị Mewtwo cộng thêm Darkrai liên tiếp công kích, tuy rằng Yveltal rơi vào ngủ say, nhưng cũng từ đó cảm nhận được thống khổ không nhỏ, lộ ra vẻ mặt đau đớn khó nhịn.

Trong lúc giãy giụa, thậm chí càng ẩn ẩn có dáng vẻ sắp thức tỉnh. "Darkrai, lần nữa sử dụng Hố Đen." Dưới sự giúp đỡ của Mew lơ lửng trên không trung thu hết hình ảnh chiến đấu vào trong mắt, Tô Thanh lập tức tiếp tục hạ đạt chỉ lệnh.

Đồng thời tay phải hơi nâng, ánh mắt rơi vào trên người Mewtwo. "Mewtwo, Tiến hóa Mega đi." "Ân!" Nghe vậy, Mewtwo đồng dạng gật đầu.

Trong sát na, nhận được hồi đáp của Mewtwo, ngón tay Tô Thanh lập tức rơi vào trên đá Mega.

Khi ngón tay kết nối đá Mega, từng đạo quang lưu màu trắng lập tức từ đá Mega trào ra, hình thành từng đạo lưu quang trắng xóa.

Những lưu quang huy huyễn này di chuyển trong đêm tối đen kịt, càng dẫn tới sóng gió không nhỏ, uy thế nhất thời vô lượng.

Vút vút vút!

Quang lưu rất nhanh trực tiếp kết nối với Mewtwo đang bay trên không trung, giúp Mewtwo tiến vào trạng thái Tiến hóa Mega.

Quang mang màu trắng bao bọc toàn bộ thân thể Mewtwo, giúp Mewtwo tăng lên sức mạnh.

Vút vút vút!

Quang mang dần dần trưởng thành, tịnh đạt tới đỉnh phong, sau đó lại dùng một loại tốc độ cực nhanh rút đi, nội liễm.

Đem hết thảy tinh hoa toàn bộ gia trì lên thân thể Mewtwo, giúp Mewtwo hoàn thành Tiến hóa Mega. "Cho nó một đòn cuối cùng đi, Đòn Đánh Tâm Linh (Psystrike)!" Chứng kiến Mewtwo hoàn thành Tiến hóa Mega, trước mắt Tô Thanh bừng sáng, ngay lập tức ra chỉ lệnh cuối cùng.

Ở một bên khác, ngay khoảnh khắc nhận được lệnh của Tô Thanh, Darkrai liền hành động, canh đúng thời điểm Mewtwo ra đòn.

Vận khí cũng vô cùng tốt, lần sử dụng chiêu Hố Đen (Dark Void) này cực kỳ may mắn, khiến Yveltal vốn sắp tỉnh lại triệt để rơi vào hôn mê.

Bành bành bành!

Khi Yveltal chìm vào hôn mê, Mewtwo tích tụ sức mạnh, nén năng lượng lại, cuối cùng phóng ra Đòn Tấn Công Tâm Linh (Psystrike) với uy lực đạt hiệu quả tối ưu.

Đòn Psystrike sau khi nén lại dũng mãnh lao tới oanh kích lên cơ thể Yveltal.

Trong tình huống uy lực không hề bị suy giảm, đòn đánh trực tiếp khiến Yveltal đang hôn mê bị trọng thương.

Cơ thể Yveltal hoàn toàn mất đi điểm tựa, tựa như một đường parabol rơi thẳng xuống mặt đất bên dưới, trong lúc rơi còn tạo ra những tiếng nổ siêu thanh (sonic boom) xé gió.

Đùng một tiếng!

Yveltal cuối cùng va chạm mạnh với mặt đất.

Một cú va chạm mãnh liệt trong tình trạng không hề có sự kháng cự.

Yveltal và mặt đất có thể nói là đã có một màn "tiếp xúc thân mật" cực mạnh.

Dưới cú va chạm đó, xung quanh cơ thể Yveltal lập tức hình thành một vòng sóng xung kích trọng lực hình tròn, càn quét tứ phía.

Bốn phương tám hướng đều bụi bay mù mịt, những cây gỗ khô chết đã bao năm tháng trong khoảnh khắc này triệt để hóa thành bột phấn, cả khu rừng biến mất không thấy tăm hơi.

Đợi sau khi bụi đất dần tan đi, trên mặt đất chỉ còn lại một Yveltal đã hoàn toàn ngất đi, cùng một đống phế tích đen ngòm.

Vù vù vù!

Thành công đánh ngất Yveltal, Tô Thanh không vội vàng ném bóng Master Ball.

Hắn nhanh chóng thúc giục Mew bay đến gần Yveltal. "Kiểm tra!" 【Yveltal】 【Giới tính】: Cái. 【Thuộc tính】: Ác + Bay. 【Đặc tính】: Ám Hắc Khí Tràng (Dark Aura - Xuất hiện sát na lệnh xung

quanh phạm vi nhất định, tất cả chiêu thức hệ Ác biến mạnh). 【Thiên phú】: Nhất Cấp Thần. 【Chiến lực】: Nhất Cấp Thần sơ kỳ. 【Năng lực】: Tử Vong Chi Lực (Khi cơ thể xuất hiện, xung quanh sẽ tràn ngập vô tận Tử Vong Chi Lực, khiến tất cả sinh vật trong phạm vi nhận được một hiệu ứng tăng tốc lão hóa, đi nhanh hơn đến sự kết thúc của sinh mệnh). ... "Hệ thống, có thể giúp tôi loại bỏ Tử Vong Chi Lực tồn tại quanh người Yveltal không?" Nhìn thoáng qua thuộc tính của Yveltal, Tô Thanh cảm thấy đau đầu.

Một bảng thuộc tính như vậy quả thực không tồi, nhưng trên người Yveltal lại có một khuyết điểm chí mạng.

Đó là xung quanh nó sở hữu Tử Vong Chi Lực vô tận, nếu không diệt trừ tận gốc khuyết điểm này, Tô Thanh sợ rằng không cách nào thu phục được.

Thực sự là vì thứ Tử Vong Chi Lực này quá gai góc, sợ rằng sau khi thu phục Yveltal xong, sự tồn tại của nó sẽ ảnh hưởng đến những Pokémon khác. 【Túc chủ, Hệ thống không chịu trách nhiệm xử lý vấn đề về phương diện này.】 "Hạch..." Đối mặt với câu trả lời bằng giọng điệu bình thản của Hệ thống, Tô Thanh không khỏi sững sờ.

Chẳng lẽ tốn công sức lớn như vậy, kết quả cuối cùng lại không có cách nào thu phục Yveltal?

Điều này thực sự khiến Tô Thanh cảm thấy đau đầu không thôi. "Kháp!" Chính lúc Tô Thanh có chút không quyết định được, thì Yveltal sau khi trải qua cơn hôn mê ngắn ngủi, lại rất nhanh chóng tỉnh lại.

Nó mở mắt ra, ánh mắt rơi vào Tô Thanh, cùng Mewtwo và Darkrai đang lơ lửng bên cạnh hắn.

Còn về phần Mew, bởi vì không có đích thân đối đầu với Mew, nên Yveltal cũng không biết một trong những kẻ đầu sỏ gây tội khiến

mình bị đánh bại lại là một con Mew. "Nhân loại, là ngươi quấy rầy giấc ngủ của ta?!" Ngước đôi mắt lên, trừng trừng nhìn Tô Thanh, trong mắt Yveltal tràn đầy lửa giận.

Chương 296

"Hửm?!" Bên này Tô Thanh chưa nói gì, nhưng Mewtwo sớm đã chú ý tới Yveltal tỉnh lại liền lên tiếng.

Đồng thời mày Mewtwo hơi nhíu lại, trong ánh mắt lộ ra một tia hung ác, đôi mắt nhìn thẳng vào Yveltal, khiến nội tâm Yveltal hơi thắt lại, vội vàng quay đầu đi.

Nhưng dưới tình hình như vậy, Yveltal cũng không quên cứng miệng hừ lạnh một tiếng, biểu thị sự bất mãn trong lòng. "Hừ!" "Hửm?!" Lần này không chỉ Mewtwo, mà Darkrai bên cạnh, cùng với Mew đang cuộn tròn trên đỉnh đầu Tô Thanh cũng đồng loạt nhíu mày.

Mỗi người tỏa ra uy áp, ba luồng uy áp khác nhau lập tức giáng xuống trong lòng Yveltal.

Lúc này Yveltal mới chú ý tới thú cưng nhỏ bé đang nằm trên đầu Tô Thanh.

Lúc đầu, Yveltal tưởng Mew chỉ là một con thú cưng để làm cảnh, kết quả hiện tại quan sát kỹ một chút, Yveltal lập tức nhận ra thân phận của đối phương.

Cư nhiên là Thủy tổ của Pokémon ảo ảnh, Mew.

Đây cũng là một Pokémon cực kỳ hung mãnh nha, tuy rằng hình thể nhỏ nhắn, nhưng Yveltal hiểu rõ, thực lực của Mew so với nó cũng sẽ không yếu hơn bao nhiêu.

Nhìn thật sâu vào Tô Thanh đang có vẻ mặt bình thản, vô hỉ vô bi.

Trước mắt thiếu niên này rốt cuộc sở hữu bao nhiêu Thần thú a?

Thu hết biểu hiện vô hỉ vô bi của Tô Thanh vào trong mắt, lúc này Yveltal đối với Tô Thanh, trong nội tâm đã đưa ra một đánh giá tương

đối cao.

Đồng thời, nương theo ý niệm này dâng lên, trong lòng nó cũng không tránh khỏi tò mò vô tận.

Người này rốt cuộc là ai, vì sao lại sở hữu nhiều Thần thú tương trợ như vậy?

Tô Thanh đánh bại Yveltal, nhưng trên mặt Tô Thanh vẫn như giếng cổ không gợn sóng.

Tựa hồ chuyện đánh bại một con Thần thú hoàn toàn không nhiễu loạn được nội tâm hắn, phảng phất như vừa làm một việc nhỏ nhặt tiện tay, cách cục này thực sự khiến người ta kinh hãi. "Hít!" Nghĩ kỹ thì cực sợ, có chút khủng bố rồi.

Dưới tình hình như vậy, nội tâm Yveltal lập tức dâng lên vài phần khẩn trương.

Bị một kẻ tàn nhẫn như vậy nhìn chằm chằm, tất nhiên là lành ít dữ nhiều, nhất là khi thấy Tô Thanh cư nhiên ngay cả năng lực đặc thù Tử Vong Chi Lực của nó cũng coi như không thấy, sự khẩn trương trong lòng Yveltal nháy mắt tăng lên không chỉ một bậc. "Đừng sợ." Cười híp mắt đánh giá một chút Yveltal đang lộ ra vẻ kinh khủng trong đồng tử, Tô Thanh trong lòng hài lòng, trên mặt lại giữ nụ cười như gió xuân ấm áp an ủi nó.

Thử tới gần Yveltal, thấy thân thể mình vẫn không chịu ảnh hưởng của Tử Vong Chi Lực, Tô Thanh lúc này mới thả lỏng, xem ra Tử Vong Chi Lực cũng không sẽ đối với hắn tạo thành ảnh hưởng.

Tô Thanh: "Ta sẽ không làm hại ngươi đâu, cảm động không Yveltal?!" Yveltal: "Không dám động, không dám động." Vươn tay sờ sờ Yveltal đang ở gần trong gang tấc, trên mặt Tô Thanh vẫn treo nụ cười hòa ái, trông hoàn toàn vô hại.

Nhưng nụ cười như vậy xuất hiện trong mắt Yveltal lại khiến nó cực kỳ xấu hổ, không biết nên đáp lại Tô Thanh như thế nào.

Sinh sợ sai một cái sẽ chọc Tô Thanh không vui, lại bị hội đồng.

Đành phải dưới sự chú thị của Tô Thanh, nặn ra một nụ cười cực kỳ miễn cưỡng.

Kết quả làm cho Yveltal không ngờ tới là, ngay khoảnh khắc nụ cười xuất hiện, Tô Thanh vốn dĩ trong suy nghĩ của Yveltal sẽ lộ ra biểu tình hài lòng, lúc này lại nhíu mày.

Điều này làm cho Yveltal âm thầm khẩn trương không thôi, trong lòng tràn đầy hoảng sợ, thầm nghĩ chẳng lẽ mình cười còn khó coi hơn khóc?

Ý nghĩ này làm cho Yveltal biết, hắn nhất định sẽ nổi trận lôi đình, cùng Yveltal liều mạng một phen.

Hóa ra ta đường đường là Nhất Cấp Thần chủ động nguyện ý hạ mình làm kẻ nịnh nọt, ngươi lại không lĩnh tình, còn chê ta xấu...

May là kết quả như vậy cũng không có xuất hiện, Yveltal hồn nhiên không biết Tô Thanh rốt cuộc đang nghĩ gì, đành phải nội tâm hoang mang lo sợ chờ đợi Tô Thanh đưa ra phán quyết cuối cùng. "Yveltal, nếu như ta muốn thu phục ngươi làm Pokémon của ta, ngươi nguyện ý không?" Đánh giá Yveltal trước mặt, Tô Thanh thử dò hỏi.

Tuy rằng thu phục có nhất định nguy hiểm, nhưng Tô Thanh cũng có vài phương pháp. "Hạch, thu phục?" Nghe vậy Yveltal đang có chút ngơ ngác mới hiểu được ý của Tô Thanh.

Đồng thời trong lòng kinh hãi, thế đạo này rốt cuộc làm sao vậy?

Nhân loại cư nhiên đều muốn thu phục Thần thú?

Không, bình tĩnh lại, đợi Yveltal cẩn thận hồi tưởng lại đội hình Pokémon mà Tô Thanh sử dụng trước đó, lập tức xấu hổ lắc đầu.

Dựa theo những Pokémon mà Tô Thanh phái ra, việc Tô Thanh thu phục Thần thú cũng không giống như lần đầu tiên làm, có lẽ chuyện này bản thân đối với Tô Thanh mà nói, khả năng sớm đã thấy nhiều không trách rồi.

Trong lúc nhất thời, thông suốt mấu chốt, trên khuôn mặt chim nhọn hoắt của Yveltal lập tức hiện lên một vệt đỏ hồng vì xấu hổ.

May là bản thân da dẻ Yveltal so ra thiên về màu đỏ sẫm, cho nên vệt đỏ hồng này xuất hiện cũng không dẫn tới sự chú ý của Tô Thanh.

Suy đi nghĩ lại.

Sau khi Tô Thanh hỏi ra câu đó, Yveltal cuối cùng dưới sự chú ý của hắn gật gật đầu, biểu thị nguyện ý bị Tô Thanh thu phục.

Một mặt là vì quỹ tích sinh hoạt của bản thân luôn chìm vào giấc ngủ.

Bị Tô Thanh thu phục đối với cuộc sống của nó mà nói, cũng sẽ không tạo thành quá nhiều ảnh hưởng.

Thứ hai cũng là muốn nếm thử mùi vị có đồng bạn, thử một chút cảm giác chưa bao giờ được trải nghiệm này. ... "Được rồi." Nhìn Yveltal gật đầu và biểu thị nguyện ý bị thu phục, không biết vì sao, Tô Thanh cảm giác tảng đá lớn treo trong lòng rốt cục cũng rơi xuống. "Yveltal, có thể đem loại Tử Vong Chi Lực tự chủ phát tán quanh người thu liễm vào trong cơ thể không?" Nhìn Yveltal ở gần, đã biểu thị nguyện ý bị thu phục, Tô Thanh đương nhiên muốn giải quyết cái vấn đề nan giải này. "Hạch, Tử Vong Chi Lực sao?!" Dưới sự nhắc nhở của Tô Thanh, Yveltal cũng hồi thần, đánh giá khí tức màu đen lơ lửng quanh người. "Như vậy sao?" Trong chớp mắt, đồng thời với lúc

Yveltal hỏi, sương mù màu đen quanh người Yveltal lập tức dần dần thu liễm biến mất.

Thời tiết xung quanh cũng bắt đầu dần dần phóng khoáng, mây đen tan đi, lộ ra ánh trăng sáng tỏ bên trên.

Thấy thế, Tô Thanh tự nhiên không hề do dự, ném một quả Pokeball mới tinh về phía Yveltal.

Khu rừng đen kịt này cũng rốt cục sau khi Tô Thanh triệt để thu phục Yveltal, lộ ra quang cảnh bình thường. "Chủ nhân, chúng ta còn muốn tiếp tục không?" Nhìn Tô Thanh lấy ra Pokeball thu Yveltal vào, Mewtwo thuận miệng hỏi. "Không cần, chúng ta đi ra ngoài trước xem sao." Trong lúc nói chuyện, Tô Thanh cũng lấy ra Pokeball của Mewtwo và Darkrai, thu cả hai Pokémon vào trong. "Meo ô ~!" Híp mắt quan sát Tô Thanh thu Mewtwo và Darkrai vào Pokeball, Mew đang nằm trên đầu Tô Thanh lập tức vui vẻ kêu lên một tiếng. "Đi thôi, Mew." Vươn tay vuốt ve cái đuôi dài màu hồng phấn bay trước mắt, Tô Thanh mở miệng nói. "Meo ~!" Nhẹ nhàng kêu một tiếng, thúc giục năng lực Tâm Linh (Psychic) trong cơ thể, Tinh Thần Lực (Inner Focus) lan tràn ra.

Rất nhanh Tô Thanh cùng Mew liền trực tiếp biến mất tại chỗ, lần nữa xuất hiện đã ở cửa ra của bí cảnh.

Tô Thanh cùng Mew rời khỏi bí cảnh, trong nháy mắt đã trở lại không gian mê huyễn.

Bước vào không gian này, hoàn cảnh xung quanh vẫn là quang cảnh mà Tô Thanh vô cùng quen thuộc.

Vô số màn sáng lốm đốm như sao trời tràn ngập không gian, làm cho Tô Thanh nhìn không thấy biên giới.

Quay đầu lại, ánh mắt Tô Thanh cũng rơi vào khung cửa bí cảnh.

Theo việc Tô Thanh hoàn thành thám hiểm bí cảnh đầu tiên, ánh sáng trên khung cửa bí cảnh dần dần thu liễm, biến thành giống hệt hai bí cảnh mà Tô Thanh đã thám hiểm trước đó. 【Xin hỏi Túc chủ, bí cảnh này Túc chủ đã thám hiểm xong, Thần thú trong đó đã bị Túc chủ thu phục hết, Túc chủ có muốn mở ra Cánh Cửa Bí Cảnh với bên ngoài không?】 "Ừm, mở ra có lợi ích gì không?" Đột nhiên nghe được câu hỏi từ Hệ thống, Tô Thanh không khỏi hơi sững sờ.

Sau đó liền trực tiếp lấy lợi ích làm xuất phát điểm, hỏi lại Hệ thống. 【Hồi bẩm Túc chủ, bởi vì Túc chủ đã nâng cấp Hệ thống.

Quyền lựa chọn bí cảnh đã chuyển giao lên người Túc chủ, bao gồm cả bí cảnh mở ra sớm nhất trước đó.

Mỗi lần bí cảnh mở ra, khi có người đi vào, bí cảnh đều sẽ trực tiếp rút ra một lượng tiền Liên Minh nhất định dưới danh nghĩa người đó.

Số tiền này có thể giao cho Túc chủ thiết lập, đợi Túc chủ thiết lập xong số tiền, tiền Liên Minh sẽ do Hệ thống chủ động khấu trừ, và chuyển vào tài khoản số dư của Túc chủ.

Tỷ lệ phân chia được thiết lập là Túc chủ và Hệ thống chia 5:5.】 "Chia năm năm?" Nghe vậy Tô Thanh không khỏi lộ ra vẻ tư lả lơi. "Hệ thống, nhất định phải chia năm năm sao?

Tôi có thể lấy hết không?" Tô Thanh tiện hề hề hỏi Hệ thống.

Ngay lúc Tô Thanh tưởng Hệ thống sẽ không trả lời, hắn lại nhận được sự trêu chọc từ Hệ thống. 【Đinh, có thể...

Chỉ cần Túc chủ không mở ra hình thức công khai, tất cả thu nhập đều có thể đi vào số dư cá nhân của Túc chủ.】 "Hãn!!!" "Thế chẳng phải tương đương với không có thu nhập sao?

Không công khai thì lấy đâu ra thu nhập." Cuối cùng, sau khi nhận

được hồi đáp của Hệ thống, Tô Thanh liền lộ ra vẻ mặt nhận mệnh, chấp nhận thiết lập phân chia của Hệ thống.

Nhưng có liên quan tới định giá tiền vé, Tô Thanh lại nghiêm túc suy nghĩ.

Việc chiến đấu trong bí cảnh có thể đạt được kinh nghiệm, Tô Thanh vô cùng rõ ràng.

Có thể nói đây là ưu thế của bí cảnh, chỉ cần Tô Thanh định giá không quá thái quá, trong phạm vi tiếp nhận, sẽ có người nguyện ý tiến vào bí cảnh để nhanh chóng tăng thực lực.

Dù sao một sự tồn tại như vậy, hầu như giống như cấp cho toàn dân một cái hack, thiết lập một thông đạo cao tốc để tăng nhanh thực lực.

Không có ai không hy vọng thông qua thông đạo này để thăng tiến, mọi người khẳng định đều muốn nâng thực lực lên cao hơn.

Nhưng nếu như Tô Thanh đem giá cả định quá cao, cái thông đạo cao tốc này cũng có chút tương tự như chuyên thuộc về người giàu.

Vé vào cửa quá cao, lại không nhất định có thể hấp dẫn tất cả người giàu.

Dù sao bình thường người giàu tuổi tác cũng đều lớn rồi, cho nên chỉ cần phái con cái đi vào rèn luyện là được.

Chương 297

Như vậy thu nhập của Tô Thanh sẽ giảm đi rất nhiều, phản đảo không bằng hạ thấp định giá vé vào cửa, lấy số lượng để thắng.

Chỉ cần đại bộ phận nhân loại đều lựa chọn vào bên trong rèn luyện, thậm chí với một cái giá như vậy, nếu có thể làm cho cha mẹ Huấn Luyện Gia trong các gia đình bình thường sau khi đầu tư cho con cái, có thể có chút dư dả, cũng có thể thường xuyên đi vào trong đó, thì số lượng nhân loại tiến vào bí cảnh sẽ bạo tăng.

Thu nhập do số lượng tích lũy, khẳng định có thể vượt qua kết quả cuối cùng do giá cả đắt đỏ tạo thành.

Huống chi tình huống như vậy vừa xuất hiện cũng sẽ trực tiếp kéo tất cả mọi người lại cùng một vạch xuất phát bình đẳng, đối với người giàu hay bình dân đều vô cùng thân thiện.

Tin tưởng đại bộ phận mọi người cũng đều có thể tiếp nhận, thậm chí đợi mọi người dần dần quen thuộc bí cảnh, quen thói quen tiến vào bí cảnh, người giàu cũng vẫn có thể từ trong đó tìm kiếm ưu thế, đó chính là tư chất Pokémon.

Tư chất sẽ hình thành giới hạn đối với đẳng cấp Pokémon, Pokémon của người giàu phổ biến có tư chất tốt hơn so với người bình thường.

Trừ phi người kia là "Âu hoàng" (người cực may mắn), mới có thể đánh vỡ quy luật này.

Nhưng tình huống như vậy vẻn vẹn chỉ là thiểu số, đại bộ phận Pokémon của mọi người tư chất hữu hạn.

Cho nên đợi thời gian dài, người ta sẽ phát hiện chỉ có tìm kiếm

Pokémon tư chất cao mới đáng giá tiến hành đầu tư đẳng cấp.

Nhưng như vậy, hao phí một đống tiền tài, muốn tìm kiếm Pokémon tư chất cao lại có thể đi đâu đây?

Đáp án chính là cửa hàng của Tô Thanh.

Bởi vì hậu tục Tô Thanh khẳng định phải tuyên truyền cửa hàng của mình, cho nên như vậy, đợi khi phát hiện tầm quan trọng của tư chất Pokémon, doanh số Pokémon của Tô Thanh cũng sẽ vì sự tồn tại của bí cảnh mà liên tục tăng lên.

Có thể nói, kế hoạch mở ra bí cảnh này của Hệ thống quả thực là một mũi tên trúng hai đích.

Chỉ cần Tô Thanh định giá hợp lý, tương lai sẽ đối với nguồn vốn thu nhập của Tô Thanh hình thành một loại tác dụng hợp tác cùng có lợi, hỗ huệ hỗ lợi.

Làm cho số dư của Tô Thanh điên cuồng tăng lên, vui vẻ gấp đôi.

Chậc chậc chậc.

Thầm tắc lưỡi, Tô Thanh cảm giác mình thật đúng là một thiên tài vận hành.

Đi ra khỏi phòng cửa bí cảnh, Tô Thanh liền trở lại thế giới bên ngoài, trong lúc đó Tô Thanh cũng không tiếp tục đi vào các bí cảnh khác.

Nguyên nhân chủ yếu cũng là vì Tô Thanh cần cẩn thận quy hoạch những chuyện cần làm tiếp theo.

Còn về bí cảnh, hôm nay Tô Thanh đã thám hiểm một cái, cho nên hắn cũng không vội vàng đem cái bí cảnh tiếp theo thám hiểm nốt.

Tính toán đi ra ngoài, đi tới Đảo Vũ Chi thăm Cynthia, thuận tiện sửa đổi nội dung, cùng Cynthia ẩn ý đề cập việc này, rồi ở nơi đó suy

nghĩ định giá vé cuối cùng.

Còn chuyện đem sự tình hoàn hoàn toàn toàn nói cho Cynthia biết?

Cũng không khả thi.

Đầu tiên, bí cảnh là một dị thế giới độc lập, nếu như Tô Thanh có thể ngay cả dị thế giới độc lập cũng có thể nắm giữ, thì cũng quá làm cho người ta khó tin.

Thậm chí sẽ làm cho Cynthia đối với Tô Thanh sinh ra một loại cảm giác hoàn toàn không cách nào chưởng khống.

Làm cho khi đối mặt Tô Thanh, nàng sẽ thêm ra một tia vô lực.

Tiến tới tạo thành cảm giác thiếu an toàn, đây là điều Tô Thanh không muốn thấy.

Vù vù vù!

Sau khi thành công báo một tiếng với Kojiro, Tô Thanh liền dưới sự quan chú hiếu kỳ của đám khách nhân đi ra khỏi cửa hàng.

Bên ngoài, Tô Thanh trực tiếp phóng ra Salamence, sau đó nhấc chân nhảy lên lưng Salamence.

Cánh vỗ mạnh, Salamence lập tức bay lên không trung, bay thẳng về hướng Đảo Vũ Chi. ... "Gallade, cho một kích cuối cùng, Cắt Tâm Linh (Psycho Cut) meo." Trong tràng quán to lớn vang vọng tiếng nói.

Ngay sau đó chiến đấu trong tràng quán liền có tiến triển mới, đối đầu với Pokémon hệ Tâm Linh (Psychic), Gallade dưới sự chỉ huy của Meowth nhanh chóng sử xuất Cắt Tâm Linh.

Thân hình chớp động, trong nháy mắt liền biến mất không thấy, khi xuất hiện lại đã ở gần trước mặt địch nhân, Cắt Tâm Linh trực tiếp quán xuyên qua da Gengar.

Khiến Gengar của Fantina lộ ra vẻ mặt đau đớn khó nhịn, nhanh

chóng ầm ầm ngã xuống, đôi mắt hiện ra vòng xoáy. "..." Hình ảnh tại hiện trường có thể nói là trực tiếp làm chấn kinh mọi người, làm cho trọng tài triệt để rơi vào ngây người, trong lúc nhất thời đều quên mất công tác, triệt để bị kinh ngạc.

Thậm chí, chiến thắng của Meowth không chỉ làm trọng tài kinh ngạc, ngay cả thân là Chủ Đạo Quán (Gym Leader) Fantina cũng đồng dạng khó tránh khỏi bị trận chiến đấu đặc thù của Meowth làm cho chấn kinh.

Từ lúc mới bắt đầu, khi đó nàng tưởng Meowth trêu đùa, thậm chí có ý định véo da Meowth, tưởng là một con người đang giả trang Meowth.

Kết quả, sau này dưới sự giúp đỡ của Valerie - một người đồng hành, xác nhận thân phận Huấn Luyện Gia của Meowth, Fantina cũng khó tránh khỏi sinh ra kỳ vọng không nhỏ đối với trận chiến này.

Dù sao đây có thể là Huấn Luyện Gia Pokémon đầu tiên trong lịch sử là một Pokémon.

Trong tương lai không xa, nếu Meowth thực sự trở thành một truyền kỳ trong lịch sử Pokémon, Fantina tự nhiên cũng có thể khoe khoang một đoạn tao ngộ này.

Cho nên trận chiến này nàng vô cùng nghiêm túc, sử dụng ba con Pokémon mạnh nhất.

Kết quả như vậy mà vẫn không thể đánh bại Meowth, thậm chí ba con Pokémon đều bị một con Gallade của Meowth đánh bại. ... "Thật sự khủng bố!" Vô nại lắc đầu, trải qua một trận chiến đấu, Fantina hầu như có thể dự kiến.

Huấn Luyện Gia dưới trướng Tô Thanh Master - Meowth, tương lai nhất định sẽ lưu lại một nét bút đậm trong lịch sử Liên Minh. "Khụ

khụ." Ngay lập tức, Fantina hồi thần liền nhắc nhở trọng tài bên sân, làm cho trọng tài đang ngây người lộ ra một tia xấu hổ, lập tức nhanh nhẹn đưa ra phán quyết cuối cùng. "Gengar mất đi khả năng chiến đấu, cho nên trận chiến đấu này meo..., ngạch khụ khụ." Ý thức được lời nói sai sót, trọng tài bên sân lau mồ hôi lạnh trên trán, vội vàng đổi giọng, tuyên án kết quả cuối cùng. "Gallade đạt được thắng lợi cuối cùng.

Chúc mừng Huấn Luyện Gia meo...

Tiên sinh Meowth, ngài sẽ đạt được Huy chương Di Tích." "Nice, Meowth ta rốt cục làm được rồi, Lão đại Tô Thanh, thấy không?

Em không có phụ kỳ vọng của anh nha, ha ha ha." Nhìn trọng tài tuyên đọc kết quả chiến thắng cuối cùng, trong Đạo quán, Meowth cũng không màng đến ánh mắt người khác, trực tiếp hưng phấn nhảy cẫng lên.

Vui vẻ lao xuống sân đấu, sau đó ôm chầm lấy Gallade đang hơi thở dốc trong sân. "Cảm ơn, Gallade, cảm ơn ngươi nguyện ý nghe chỉ huy của ta." Trong lúc nhất thời, đột nhiên bị Meowth ôm từ sau lưng, và nghe được sự biểu lộ tình cảm chân thực của Meowth, trong ánh mắt của Gallade chiến thắng lập tức thêm ra vài phần sắc thái đặc thù.

Trong lòng đối với thân phận Huấn Luyện Gia của Meowth có thêm nhiều sự tán đồng.

Hiện tại nó không còn vì sợ hãi Tô Thanh hay do độ thân mật ảnh hưởng mới nguyện ý nghe theo lời Meowth nữa.

Nó đã phát ra từ nội tâm công nhận thân phận Huấn Luyện Gia của Meowth. "Chúc mừng, Meowth." Nhìn thấy Meowth vui vẻ ôm Gallade, và hoàn thành một lần khiêu chiến Đạo quán, Valerie và Serena cũng đồng dạng cảm khái ngàn vạn, từ trên khán đài đứng lên.

Lần này các nàng cũng tận mắt chứng kiến một bước trong sự nghiệp Huấn Luyện Gia của Meowth, nên trong lòng đồng dạng tràn ngập niềm vui sướng nồng đậm. ...

Một bên khác, đồng thời với lúc Meowth hoàn thành khiêu chiến Đạo quán lần đầu, Tô Thanh cũng thông qua một đoạn thời gian bay lượn, đến được bầu trời Đảo Vũ Chi. "Quán quân tiểu thư, tiến độ tổng thể của công trình hiện tại đã đạt tới 97%.

Dự tính hôm nay chỉ cần tăng ca thêm hai giờ nữa, cuối cùng hẳn là có thể hoàn công, ngày mai có thể phái đoàn đội kiểm tra tiến hành nghiệm thu rồi.

Nhất là sân đấu mà ngài và Giáo sư Carolina trọng điểm phân phó, chỉ cần tối hôm nay làm xong toàn bộ mạch điện, hẳn là có thể đưa vào sử dụng." Tại trung tâm đảo tự.

Một sân đấu hình tròn khổng lồ, bên trong là một tòa nhà cao tầng hình trụ, cũng là trung tâm làm việc của cả sân đấu.

Đồng thời, xung quanh tòa nhà văn phòng này, vừa vặn tồn tại bốn khu vực khác nhau.

Đó là các sân địa hình: Sân Nước, Sân Băng, Sân Đất, Sân Cỏ.

Tứ đại sân bãi này về sau sẽ trở thành tràng quán thông dụng trong khu vực thi đấu, có thể cung cấp cho càng nhiều Huấn Luyện Gia vào trong tiến hành thí luyện.

Còn tòa nhà cao tầng ở giữa thì giao cho nhân viên quản lý sử dụng, cũng có thể yên tâm để cô Junsa và cô Joy trú đóng vào, từ đó thu một lượng thuế nhất định.

Bất quá loại sự tình này, mọi người sớm đã đạt thành cộng thức.

Liên Minh cùng gia tộc Junsa và gia tộc Joy câu thông cũng không phải lần một lần hai, nhân sự Liên Minh dùng đại bộ phận đều đến từ

gia tộc Junsa.

Cho nên hai đại gia tộc và Liên Minh quan hệ sớm đã trở thành sự tồn tại cùng mặc chung một cái quần.

Cho nên không cần Cynthia đi quan tâm, Giáo sư Carolina liền sẽ dễ như trở bàn tay cùng hai vị tộc trưởng của gia tộc Joy và gia tộc Junsa đạt thành cộng thức, thương nghị ra giá cả thích hợp.

Còn về vị trí hiện tại bọn họ đang đứng, là tầng cao nhất trong tòa kiến trúc hình tròn, cũng là vị trí quan trọng nhất hòn đảo.

Tiêu hóa tin tức nam tử báo cáo, nghe tin tức công trình sắp hoàn công, trong mắt Cynthia không khỏi hiện lên một tia sáng, tâm tình phấn chấn.

Vui vẻ đứng dậy, trong lúc nói chuyện trực tiếp đi về phía cửa sổ sát đất khổng lồ bên cạnh.

Tầm mắt từ trên cao nhìn xuống thu hết phong cảnh bên dưới vào đáy mắt.

Ở tầng cao nhất của kiến trúc này, tình trạng cả hòn đảo hầu như đều có thể được quan sát, nhìn một cái là thấy ngay.

Một đoạn thời gian qua, Cynthia tuy rằng cũng quan tâm tiến độ công trình nhưng thật sự không có cẩn thận đánh giá.

Hiện tại đi dạo quanh phòng một vòng, đem toàn bộ tiến độ công trình thu vào đáy mắt, nhìn qua dường như thật sự sắp hoàn công rồi.

Hiện tại trên đảo cũng chỉ còn lại một bộ phận nhỏ kiến trúc ở phía Tây Bắc đang đẩy nhanh tiến độ, những nơi khác sớm đã triệt để trang hoàng hoàn thành, thậm chí như tòa cao ốc này, sớm đã có thể đưa vào sử dụng. "Tốt quá rồi, không ngờ hiệu suất lại cao như vậy, đã như thế, vậy vất vả cho mọi người rồi.

Ta sẽ nói với Giáo sư Carolina, để thu nhập hôm nay của mọi người triệt để nhân đôi, hôm nay gấp ba lương, vất vả cho mọi người tăng ca rồi." "Vâng, vâng.

Chương 298

Cảm ơn, cảm ơn Quán quân tiểu thư..." Nghe Cynthia nói thù lao hôm nay tăng gấp ba, kỹ sư công trình lập tức vui vẻ ra mặt gật đầu.

Trên ngôn ngữ cũng không quên hướng Cynthia bày tỏ lòng biết ơn. "Đã như vậy, ta tranh thủ đi xuống, tranh thủ sớm ngày hoàn công, ngài cứ làm việc trước." Nói xong, nam tử báo cáo tiến độ công trình liền giữ vẻ mặt vui vẻ, nhanh bước lui ra khỏi phòng.

Đồng thời, sau khi nam tử lui ra, trợ lý đang đứng ngẩn người trong góc phòng giờ phút này cũng vội vàng tới gần, đi tới bên bàn làm việc của Cynthia. "Tốt quá rồi, Quán quân đại nhân, rốt cục sắp hoàn công rồi.

Đợi sau khi công trình kết thúc, ngài có thể hưởng thụ kỳ nghỉ của ngài rồi." "Ừm, xác thực là không sai." Gật gật đầu, Cynthia đồng dạng tán thành lời trợ lý.

Bất quá, khi Cynthia quay đầu nhìn lên bầu trời phía trên, chú ý tới người nào đó đang cưỡi một thân ảnh màu xanh lục tới gần, trong ánh mắt lập tức thêm một tia nhảy nhót, thuận miệng nói. "Đi chuẩn bị đi, có khách quý tới, lấy hai ly nước ép trái cây ướp lạnh lên đây." "Ngạch, vâng." Nghe vậy, tiểu trợ lý lập tức hoảng loạn gật đầu, cũng không dám hỏi Cynthia rốt cuộc là ai muốn tới.

Liền nhanh bước xoay người đi ra ngoài, tiến vào cầu thang đi xuống tầng dưới.

Bởi vì thang máy ba tầng trên cùng chỉ có người có thân phận đặc thù nghiệm chứng vân tay và tròng mắt mới có thể đi vào thang máy chuyên dụng, cho nên tiểu trợ lý chỉ có thể giống như kỹ sư công trình, đi lối thoát hiểm, từ cầu thang bộ đi xuống.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, sau khi tiểu trợ lý rời khỏi phòng không bao lâu.

Cynthia liền thấy Tô Thanh từ trên trời, theo Salamence hạ xuống, trực tiếp xuất hiện ở bên ngoài kiến trúc.

Cách lớp kính, hai người nhìn nhau cười một cái.

Ngay sau đó Tô Thanh liền lấy ra Pokeball của Mewtwo, và thu hồi Salamence Dị Sắc (Shiny) về Gia Viên Thần Thú.

Hào quang lóe lên, Salamence liền biến mất không thấy.

Còn Tô Thanh và Mewtwo thì trực tiếp tiến vào phòng. "Thật mạnh, anh và Mewtwo cư nhiên trực tiếp có thể tiến vào tầng lầu này.

Tinh Thần Lực (Inner Focus) của Mewtwo cũng quá mạnh rồi đi." "Hửm?

Chẳng lẽ không phải là kính bình thường sao?

Xuyên qua cần bản lĩnh lớn lắm à?" Bởi vì không có tham quan bản thiết kế kiến trúc này, nên Tô Thanh không biết lúc mới xây dựng kiến trúc này, đã đầu tư một lượng lớn đồ trang trí.

Đối với người có tâm dùng bình phong năng lực siêu nhiên (Esper), hoặc sử dụng Pokémon hệ Tâm Linh, trong tình huống này dù là một con Pokémon cấp Thiên Vương cũng khó lòng sử dụng Tinh Thần Lực thẩm thấu vào.

Tự nhiên sẽ không tồn tại chuyện lợi dụng Dịch Chuyển Tức Thời (Teleport) tiến vào bên trong.

Có thể nói các biện pháp an toàn thông tin của cả tòa nhà đã làm đến cực hạn.

Còn về độ cứng của kính?

Liên Minh chọn vật liệu tự nhiên dùng loại dược liệu kiên cố nhất

trên thế giới, loại dược liệu phức hợp đặc thù này mỗi một viên đều giá trị ngàn vàng.

Liên kết lại, hầu như có thể ngăn cản được Pokémon cấp Quán Quân liên tục tiến công nửa giờ không nứt.

Cấp bậc phòng ngự này có thể nói là tương đương mạnh mẽ, cũng xứng đáng là một trong vài kiến trúc đỉnh cao an toàn nhất thế giới hiện nay.

Kết quả một kiến trúc như vậy, Tô Thanh cùng Mewtwo không chỉ đi vào, mà còn là một bộ dáng vô cùng nhẹ nhàng, tự nhiên làm cho Cynthia âm thầm chấn kinh không thôi. "Có vẻ như thực lực của Mewtwo cũng không đơn giản như anh nói." "Cho nên, thực lực Mewtwo rốt cuộc đạt tới trình độ nào nha?" Nhớ lại lần trước Mewtwo Tiến hóa Mega, biến đổi thành hình thái Mewtwo Y.

Dưới hình thái Mewtwo Y bày ra siêu cường thực lực, đôi mắt Cynthia lập tức hơi sáng lên, trong lòng tràn ngập mong đợi.

Trong ánh mắt toát ra vẻ cầu chứng, muốn biết thực lực chân thật của Mewtwo.

Nhưng đối mặt với biểu hiện này của Cynthia, Tô Thanh lại mặt lộ vẻ cổ quái cười cười, cũng không định đem tình huống chân thật nói cho Cynthia, cố ý để nàng cầu xin.

Thấy Tô Thanh có biểu hiện này, nội tâm Cynthia lập tức dâng lên vài phần tức giận.

Nhưng nàng cũng không định cúi đầu trước Tô Thanh, đã không nói cho ta, vậy ta trực tiếp hỏi Mewtwo không phải tốt hơn sao?

Trong chớp mắt, trong lòng có giải pháp cho cục diện hiện tại, ánh mắt Cynthia lập tức nhìn về phía Mewtwo bên cạnh.

Nhưng ngay khoảnh khắc Cynthia định hỏi thăm Mewtwo, lại thấy

Mewtwo cư nhiên trực tiếp quay đầu đi, không thèm để ý tới.

Làm cho nàng trong lòng tràn ngập thất bại, rơi vào tự kỷ, không nói gì nữa. "..." Nhìn thật sâu vào một chủ một tớ trước mặt, Cynthia mày nhíu chặt, thâm ác thống tuyệt. "Hừ, không nguyện ý nói, ta cũng không hiếm lạ hỏi đâu nhé?" Nhìn thấy khóe mắt Tô Thanh hiện lên vẻ đắc ý, Cynthia trực tiếp hừ lạnh một tiếng.

Vừa lúc này trợ lý đi lên, trong tay bưng hai ly nước ép trái cây. "A, Master Tô Thanh!" Đi vào phòng, đột nhiên nhìn thấy thân ảnh Tô Thanh xuất hiện trong phòng.

Từ trước tới giờ không thấy Tô Thanh ở tầng dưới, trợ lý lập tức ngẩn ra, thầm nghĩ hắn chui vào từ đâu?

Thậm chí, nữ trợ lý suýt chút nữa vì thế mà làm rơi hai ly nước ép trong tay. "Ừm, là tôi không sai." Nghe tiếng quay đầu, liếc mắt nhìn nữ trợ lý đang có ánh mắt kinh nghi bất định, Tô Thanh mỉm cười gật đầu nói. "Nha, thật là Master Tô Thanh nha, trách không được Quán quân Cynthia sẽ bảo tôi chuẩn bị hai ly nước ép." Nhìn thoáng qua nước ép trong tay, nữ trợ lý chợt hiểu nói. "Nước ép để đó là được rồi, cô ra ngoài trước đi." Ánh mắt ra hiệu cho nữ trợ lý để lên bàn bên cạnh, Cynthia lại không lộ ra nụ cười như trong tưởng tượng của nữ trợ lý, ngược lại ngôn ngữ có chút lạnh nhạt, ý tứ thanh lãnh.

Lời nói như vậy lập tức làm cho nội tâm tiểu trợ lý hơi hoảng, tưởng mình làm sai gì, nhưng sự thật chỉ là nàng nghĩ nhiều, Cynthia cũng không có ý trách tội.

Cynthia nói chuyện dùng giọng điệu này, rõ ràng là hướng về phía Tô Thanh. "Không sao, cái này giao cho tôi, cô ra ngoài đi." Mỉm cười nhìn thoáng qua trợ lý, Tô Thanh trực tiếp chủ động đứng dậy, đi tới bên cạnh trợ lý đang có chút mộc nạp.

Dưới sự chú ý của trợ lý nhận lấy nước ép trong tay nàng, sau đó

nháy mắt ra hiệu. "A..." Nhìn thấy nụ cười hòa ái trong mắt Tô Thanh, lúc này trợ lý mới phản ứng lại.

Vội vàng đem nước ép trong tay giao cho Tô Thanh, sau đó như chạy trốn rời khỏi nơi này, để lại không gian cho Cynthia và Tô Thanh. "Ngạch, sợ tôi như vậy sao?!" Đi trở về bên cạnh Cynthia, đưa một ly nước ép trước mặt nàng.

Tô Thanh trực tiếp giơ ngón tay đang rảnh rỗi lên, nhẹ nhàng sờ sờ mũi nàng. "Ha ha, anh xấu như vậy, đương nhiên nên sợ hãi." Nhìn thấy Tô Thanh đều chủ động bưng nước ép tới, Cynthia cũng không tiếp tục cùng Tô Thanh trí khí, cho nên liền trực tiếp trêu chọc giễu cợt Tô Thanh. "Được a, đã anh xấu như vậy, sao em nguyện ý ủy thân cho anh? ~!" Cười xấu xa nhìn thoáng qua Cynthia, Tô Thanh dứt khoát trực tiếp đặt nước ép trong tay xuống, ngồi xuống bên cạnh Cynthia, vươn tay ôm eo nàng. "Ngạch, mau buông em ra." Thử giãy dụa một chút, khuôn mặt tươi cười của Cynthia phi hồng.

Trên cánh tay trắng nõn hoạt nị cũng hiện ra huyết sắc lốm đốm, có vẻ hơi xấu hổ. "Ha ha..." Thấy tình cảnh này, Tô Thanh lập tức vui vẻ cười to.

Một màn này lập tức làm cho Cynthia càng thêm thẹn thùng, tức giận cắn răng, vươn tay đưa ngón tay vào eo Tô Thanh, hơi vặn một cái. "A!" Sát giác động tĩnh ở eo, Tô Thanh lập tức phi thường phối hợp hét lên, một màn này trực tiếp làm cho Cynthia vui vẻ cười tươi như hoa.

Hai người lần nữa thân mật dựa sát vào nhau. ...

Sáng sớm hôm sau. "Cuối cùng cũng hoàn công rồi." Vươn vai một cái, Cynthia hưng phấn.

Đôi mắt mơ màng nhìn thấy Cynthia hưng phấn nhanh chóng đứng dậy, Tô Thanh không khỏi hơi sững sờ. "Sớm như vậy làm gì?

Từ từ, hoàn công rồi?" "Ừm, đúng vậy." Nghe vậy, quay đầu lại, Cynthia lập tức nhìn thấy Tô Thanh còn có chút mơ màng.

Thấy đối phương một bộ dáng tựa hồ chưa tỉnh ngủ, Cynthia lập tức nổi tâm ham chơi.

Dùng hai ngón tay kẹp lấy mái tóc vàng óng, sau đó nhanh chóng đưa tới trước mũi Tô Thanh.

Muốn mượn cơ hội này trêu chọc Tô Thanh.

Chỉ tiếc, ý tưởng tốt đẹp, nhưng phản ứng lâm tràng của Tô Thanh cũng vô cùng nhanh chóng.

Ngay khoảnh khắc Cynthia vừa vươn ngón tay trắng nõn nắm lấy tóc vàng đưa về phía mũi Tô Thanh, Tô Thanh liền tại lúc nàng không phản ứng kịp, đã vươn hai tay vòng ra sau lưng Cynthia, câu lấy cổ nàng, khiến nàng bị động cúi người xuống.

Ngạch... "Đáng ghét Tô Thanh!" Bị Tô Thanh trói buộc, Cynthia lập tức tức giận phồng má cắn răng, nhỏ giọng mắng hành vi bá đạo của Tô Thanh. "Ha ha." Nhưng đối với việc này, Tô Thanh lại từ chối cho ý kiến.

Cũng không đáp lại Cynthia đang tức giận, chỉ lộ ra vẻ mặt di nhiên tự đắc, dáng vẻ tựa hồ cực kỳ hưởng thụ. ...

Thời gian đến giữa trưa, đợi Tô Thanh và Cynthia giải quyết xong bữa trưa.

Giáo sư Carolina cũng suất lĩnh nhân viên chuyên nghiệp tới nơi này.

Những người này đều ăn trưa xong rồi, cho nên vừa tới nơi, Giáo sư Carolina liền an bài đi trinh sát các loại thuộc tính của mỗi kiến trúc.

Chỉ cần kiểm tra đạt chuẩn (qualified), thì một công trình coi như triệt để hoàn tất.

Còn về phần Cynthia, Giáo sư Carolina nói, Cynthia cũng triệt để tự do rồi.

Chương 299

"Yes!

Bà rốt cục cũng tới rồi." Tận mắt nhìn thấy Giáo sư Carolina, Cynthia lập tức lộ ra vẻ mặt kể khổ. "Dừng dừng dừng, đừng có kể khổ với ta, rốt cuộc ai lời, chẳng lẽ trong lòng không có chút số nào sao." Vươn tay ngăn lại cử động của Cynthia.

Trong tình huống chỉ có ba người tại trường, Giáo sư Carolina dứt khoát trước hướng về phía Tô Thanh lộ ra vẻ mặt xin lỗi.

Sau đó liền nhanh chóng kéo Cynthia đi tới góc phòng, cả quá trình động tác lưu loát, chút nào khó khiến người ta nhìn ra đối phương là một người già. "Bà rốt cuộc muốn nói gì với cháu?!" Bị Giáo sư Carolina kéo vào trong góc, Cynthia cũng không quên thỉnh thoảng liếc nhìn Tô Thanh vài lần.

Trong lúc đó nhìn thấy sự chú thị của Cynthia, Tô Thanh tự nhiên cũng đồng dạng phi thường nhanh chóng đưa ra hồi ứng.

Hai người nhìn nhau cười, bầu không khí ngọt ngào kia trước sau vẫn quanh quẩn giữa hai người đang yêu nhau cuồng nhiệt.

Theo lý, chút tương tác giữa hai người tự nhiên không qua mặt được Giáo sư Carolina.

Cho nên, trong tình huống ăn một miếng "cơm chó" (cẩu lương), Giáo sư Carolina cũng có chút tâm lụy, âm thầm lắc đầu. "Có nghe ta nói không?

Cynthia." "A, nga nga." Hồi thần Cynthia lập tức xấu hổ cười cười. "Có nghe, bà nói đi." "Ta tin cô mới lạ." Bất đắc dĩ hướng về phía Cynthia trước mặt trợn trắng mắt, Giáo sư Carolina mới không

nguyện ý đi tin tưởng lời nói của Cynthia.

Dứt khoát coi như không nghe thấy, tiếp tục nói. "Ý ta là, đoạn thời gian ta điều đi, Tô Thanh thằng nhóc kia không ít lần tiêu tiền đi." "A!" Nghe vậy, Cynthia lập tức hơi sững sờ, trên mặt cười hiện lên một vệt ráng hồng, thêm ra vài phần thẹn thùng. "Đừng giả bộ, chút diễn xuất ấy không qua mặt được mắt ta đâu." Bình tĩnh đánh giá phản ứng của Cynthia, Giáo sư Carolina vẫn giữ bộ dáng bình phẩm từ tốn lạnh nhạt nói. "Nhìn phản ứng hẳn là đúng rồi, dưới tình huống như vậy ta có nên lên tiếng không?

Có ngại không?

Tuy rằng bà già ta xác xác thực thực đem cô từ bên cạnh hắn điều đi, nhưng cô có chủ động dính lấy hắn không?

Loại tình huống này, không phải chiếm tiện nghi sao, phải biết rằng làm như vậy tương đương với giúp cô cách tuyệt cái cô bé tên là Serena kia, cô dám biên bài lão hủ như vậy?" "Ngạch..." Vốn dĩ, Cynthia thấy Giáo sư Carolina lôi kéo nhanh nhẹn như vậy, tưởng bà muốn nói chuyện gì kinh thế hãi tục.

Kết quả nghe bà nói một hồi, Cynthia lập tức có chút thất vọng.

Đồng thời xấu hổ không thôi, bởi vì thân phận trưởng bối của Giáo sư Carolina.

Đề cập đến đề tài này, Cynthia có vẻ hơi cục súc bất an và thẹn thùng, hiển nhiên cũng không muốn dừng lại nhiều ở chuyện này.

Thuận miệng nói: "Được rồi, nếu đã đều như vậy, này cháu miễn cưỡng bỏ qua, không so đo với bà nữa, bà nội." Nói xong, Cynthia nhảy thoát dứt khoát cũng không đợi Giáo sư Carolina lộ ra phản ứng, liền trực tiếp bước nhanh đi trở về, ngồi xuống bên cạnh Tô Thanh.

Không dám tiếp tục cùng Giáo sư Carolina nói tiếp, bởi vì cảm

giác nếu nói tiếp, khẳng định sẽ bị bà làm cho xấu hổ không thôi, không đất dung thân. "Ta..." Trong đầu tràn ngập dấu chấm hỏi nhìn Cynthia ngồi trở về.

Lúc này trên mặt Giáo sư Carolina lập tức lộ ra biểu tình hoài nghi nhân sinh.

Thầm nghĩ, lời này nên là cô nói sao?

Không so đo với ta nữa?

Không phải nên ngược lại sao? ...

Dù sao Giáo sư Carolina đều đã tán thành thân phận Tô Thanh, cộng thêm quan hệ giữa Tô Thanh và Cynthia bà cũng sớm đã biết rõ, cho nên Cynthia dứt khoát không che giấu nữa.

Trực tiếp nị oai ngồi vào trong lòng Tô Thanh, liên đới làm cho Tô Thanh cũng có chút kinh ngạc không thôi.

Thầm nghĩ Cynthia lại phát phong gì rồi?

Bình thường không đi lộ tuyến này nha.

Không giảng đạo lý, nếu như Cynthia sau này đều đi lộ tuyến này thì Tô Thanh đảo rất thích.

Chỉ là hân hỉ quy hân hỉ, tình hình hiện trường triển lộ ra làm cho Tô Thanh khó tránh khỏi có chút xấu hổ.

Ngượng ngùng nhìn thoáng qua Giáo sư Carolina.

Quyền chủ động ở trong tay Cynthia, đối mặt với hành động này của nàng, Tô Thanh cũng không thể đẩy đối phương ra, cho nên trong lúc nhất thời cũng bó tay với Cynthia.

Đối với việc này, ngồi ở đối diện Tô Thanh, Giáo sư Carolina cũng đồng dạng lộ ra vẻ mặt xấu hổ, hướng về phía Tô Thanh cười cười, không nói gì.

Nhưng trong nội tâm bà sớm đã mắng Cynthia muốn chết.

Cái nha đầu đáng ghét này một chút cũng không để ý cảm thụ của người khác sao?

Ai ngờ, tại nơi Giáo sư Carolina và Tô Thanh không chú ý, khóe miệng Cynthia lại không kìm được hơi nhếch lên, trong khóe mắt càng lộ ra một độ cong tinh nghịch.

Tất cả mọi chuyện, không nghi ngờ gì đều đang chứng minh việc này là Cynthia cố ý làm.

Ý đồ lợi dụng việc này, trả thù Tô Thanh và Giáo sư Carolina.

Hiển nhiên, Cynthia làm như vậy, cũng thành công.

Không chỉ thành công làm cho Tô Thanh xấu mặt trước trưởng bối, cũng đồng dạng làm cho Giáo sư Carolina trước mặt Tô Thanh có vẻ hơi xấu hổ. ...

Trong thời gian đó, trải qua nửa ngày suy nghĩ, Tô Thanh cũng đã định xong giá vé cuối cùng.

Tô Thanh định thiết lập vé vào cửa là một vạn (10.000).

Số tiền như vậy cũng là do Tô Thanh suy xét kỹ càng, thế giới này cũng không giống như kiếp trước của Tô Thanh, một vạn ở đây ước chừng cũng chỉ bằng một ngàn của kiếp trước mà thôi.

Cũng không giá trị đến mức đó, độ khó kiếm tiền cũng khác.

Kiếp trước tối đa cũng là tiền lương một ngày làm việc, ở thế giới này lại có thể kiếm một vạn.

Cho nên giá này xuất hiện, thực tế mọi người đều có thể tiếp nhận.

Cho nên Tô Thanh cuối cùng liền hướng Hệ thống đưa ra đáp án này, định qua một đoạn thời gian liền trực tiếp mở ra những bí cảnh

kia.

Đương nhiên, trước khi mở ra những bí cảnh này, Tô Thanh cũng muốn hỏi thăm rõ ràng vị trí những bí cảnh đó tồn tại.

Nếu như Cánh Cửa Bí Cảnh tồn tại ở vị trí khu vực Hoenn, Tô Thanh phải suy xét kỹ càng.

Rốt cuộc có mở hay không mở.

Dù sao chuyện Liên Minh Hoenn lúc trước làm ra, Tô Thanh hiện tại vẫn rõ mồn một trước mắt.

Tuy đối phương cấp cho Tô Thanh khoản tiền bồi thường cao tới 150 tỷ, nhưng Tô Thanh lại cũng không định ưu tiên mở ra thông đạo luyện cấp nâng cao chiến lực nhanh chóng cho họ.

Tuy Tô Thanh cũng xác thực cần thu liễm tiền tài khu vực Hoenn, nhưng chấp niệm của Tô Thanh đối với việc này lại cũng không gấp gáp như vậy.

Tối thiểu cũng nên đem trình độ Huấn Luyện Gia khu vực Sinnoh tăng lên một giai đoạn, sau đó mới đi mở ra khu vực Hoenn.

Huống chi, cũng không phải Tô Thanh thiết lập xong vé vào cửa thì tất cả bí cảnh đều sẽ dựa theo tiêu chuẩn đã thiết lập để thu phí, không cách nào sửa đổi.

Mỗi một bí cảnh thiết lập vé đều là độc lập phân khai.

Cũng có nghĩa là Tô Thanh lần này định ra tiêu chuẩn thu phí cũng chỉ vẻn vẹn là cái bí cảnh khu vực Kanto kia.

Chỉ cần Tô Thanh nguyện ý, bí cảnh Kanto liền có thể tùy thời mở ra trong thời gian dài, cung cấp cho nhân loại bên kia đi vào lịch luyện, gia tăng tài phú cho Tô Thanh.

Sau đó, sau khi cùng Tô Thanh đàm luận một số cách nhìn về Liên

Minh, nhận được một số kiến nghị của Tô Thanh, Giáo sư Carolina lập tức thỏa mãn lựa chọn để cho Tô Thanh và Cynthia rời đi.

Đối với việc này Cynthia tự nhiên thỏa mãn, không cần tiếp tục lưu lại nơi này, đó chính là nguyện vọng mà nàng kỳ vọng đã lâu.

Ngay lập tức liền trực tiếp hưng phấn nhảy cẫng lên, dù sao ở đây cũng không có người ngoài, đảo cũng phóng khoáng.

Chỉ là biểu hiện này lại làm cho Giáo sư Carolina không khỏi âm thầm lắc đầu, trong nội tâm tràn ngập nồng đậm lo âu.

Cháu gái này thật sự càng ngày càng phóng phi tự ngã (thả trôi bản thân). ...

Đứng dậy, chú ý Tô Thanh cũng không giống như trong tưởng tượng đứng lên theo.

Phản ứng lại, Cynthia lập tức từ trên cao nhìn xuống Tô Thanh, lộ ra ánh mắt tò mò. "Sao vậy?

Em đều đã lâu không gặp Serena, mau đưa em về, em muốn đi gặp em ấy." "Ngạch." "Nhanh nha, lăng ở đó làm gì?" Nhìn thấy Tô Thanh chỉ ngây ngốc nhìn, cũng không làm hành động gì.

Cynthia dứt khoát trực tiếp ngồi lại sô pha, hai tay nắm lấy cánh tay Tô Thanh lay động.

Làm nũng nói: "Chúng ta mau đi đi, đừng tiếp tục ở lại chỗ này nữa.

Ở đây ngốc nhiều ngày như vậy, em sớm không muốn ở lại đây nữa rồi." "???" Thật không coi ta ra gì sao?

Đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Cynthia hoàn toàn coi mình như không khí, Giáo sư Carolina lập tức bị chọc tức đến huyết áp đột nhiên tăng cao không ít.

Ta đều là một người già rồi, cư nhiên phải ăn "cẩu lương" của đôi trẻ?

Cút cút cút, mau biến mất trước mặt ta.

Trong lòng Giáo sư Carolina gào thét.

Bên cạnh, nhìn thật sâu vào biểu hiện "manh xuất huyết" (dễ thương muốn xịt máu mũi) của Cynthia, Tô Thanh lúc này đồng dạng có chút kinh ngạc không thôi.

Chương 300

Dù sao lâu dài dĩ vãng cảm giác tương phản, làm cho Tô Thanh căn bản không nghĩ Cynthia cư nhiên sẽ làm ra biểu hiện này.

Cho nên phản ứng lại, khóe miệng lập tức không kìm được hơi nhếch lên, nhưng suy xét Giáo sư Carolina đang ở trước mặt, Tô Thanh lại cũng có thể áp chế được ý nghĩ trong lòng.

Mỉm cười với Giáo sư Carolina, sau đó liền trực tiếp phóng ra Mewtwo. "Nhờ cậu, Mewtwo, chúng ta về nhà." Tiếng nói vừa dứt, bàn tay Tô Thanh liền vòng qua eo Cynthia.

Năng lực Tâm Linh phát động, Tinh Thần Lực bao bọc thân thể Tô Thanh và Cynthia.

Hai người một Pokémon nháy mắt biến mất tại chỗ, khi xuất hiện lại đã ở cửa cửa hàng của Tô Thanh. "Đi thôi." Vươn tay nắm lấy bàn tay Cynthia, Tô Thanh trực tiếp kéo Cynthia đi vào cửa hàng.

Vừa tiến vào cửa hàng, Tô Thanh bên tai liền nghe được thanh âm giải thích nhẹ nhàng của Kojiro.

Bất quá rất nhanh, khi Tô Thanh tiến vào trong đó, Kojiro cũng phát giác cửa ra vào dị thường, cho nên nhanh chóng từ trong đám người đi ra. "Di, Lão đại Tô Thanh, hôm nay không báo trước cho em một tiếng là anh về.

Hại em đều không kịp ra ngoài đón ngài." Kojiro phát ra từ nội tâm cảm khái nói.

Trong lúc nói chuyện, ánh mắt cũng thuận theo Tô Thanh lan đến trên người Cynthia. "Hoan nghênh quang lâm, đã lâu không gặp, Quán quân tiểu thư." "Ừm, chào cậu." Cynthia cũng lễ phép đáp lại, bởi vì

đang ở trước mặt đám đông, Cynthia ít nhiều có chút câu nệ.

Nhưng khi thấy cử động chủ động nắm tay của Tô Thanh, trong đôi mắt Cynthia vẫn khó giấu vẻ hạnh phúc, ánh mắt tràn ngập ngọt ngào.

Duy trì sự ngọt ngào này, dù đã về trước mặt người khác, Cynthia suy tư mãi, cũng không lựa chọn buông tay Tô Thanh ra, ngược lại duy trì trạng thái này. "Ha ha, được rồi, tôi không quấy rầy cậu làm việc nữa, tôi có việc cần thương nghị, đi xuống trước đây." Tô Thanh thuận miệng qua loa nói.

Nguyên nhân chủ yếu cũng là vì do Kojiro chủ động chào hỏi Tô Thanh, hấp dẫn sự chú ý của tất cả khách nhân trong cửa hàng.

Cho nên, khi Tô Thanh đón nhận những ánh mắt nóng bỏng kia, trong lòng dâng lên ý nghĩ muốn bỏ chạy.

Không bao lâu công phu, Tô Thanh liền kéo Cynthia nhân lúc đám khách nhân chưa triệt để phản ứng lại để đòi chữ ký, chụp ảnh chung các loại, liền nhanh chóng tiến vào thang máy, biến mất trước mặt bọn họ.

Hô hô hô!

Cửa thang máy vừa đóng lại, và từ từ di chuyển xuống dưới, lúc này Tô Thanh mới buông bàn tay đang nắm lấy tay Cynthia ra, sau đó nhẹ nhàng vươn tay vỗ vỗ ngực, thầm nghĩ thật nguy hiểm. "Sao vậy?" Nhìn Tô Thanh thay đổi sang vẻ mặt kiếp sau còn sống sót, Cynthia không khỏi có chút tò mò. ... "Ngạch, cần phải hỏi sao?" Trợn trắng mắt, thấy Cynthia đều không biết nhân tình thế thái nên cảm thấy sợ hãi, Tô Thanh không khỏi âm thầm cười khổ lắc đầu.

Xem ra Cynthia chưa từng trải qua sự tàn phá của fan cuồng (não tàn phấn) nha.

Cũng đúng, thế giới này dân phong cùng với sự phát triển của mạng lưới, hiện tại thế giới Pokémon ước chừng cũng tương đương với năm 2001 của kiếp trước mà thôi...

Ở một thời kỳ như vậy, thủ đoạn hung hãn mà Cynthia thấy qua hẳn là không nhiều.

Tuy rằng hiểu được suy nghĩ của Cynthia, nhưng cũng không đại biểu Tô Thanh sẽ coi như không thấy, quyết định muốn đem một số tin tức quán nhập vào trong đầu Cynthia.

Vì thế, trên mặt Tô Thanh lập tức thêm một vẻ nghiêm túc, xoay người, đôi mắt nhìn thẳng vào mắt Cynthia, thanh tình tịnh mậu (giàu tình cảm) giảng giải. "Đương nhiên là ăn mừng hai chúng ta trốn được một kiếp a, không thấy những khách hàng kia vừa rồi nhìn về phía chúng ta bằng ánh mắt gì sao?

Trong mắt mỗi người đều giống như lấp lánh ánh sao vậy, lúc nãy nhân lúc họ chưa phản ứng kịp chúng ta mới có thể may mắn đào thoát, chỉ cần đợi họ phản ứng lại thì không phải bị vây quanh tầng tầng lớp lớp sao.

Đến lúc đó, không biết họ sẽ đưa ra yêu cầu gì, muốn ký tên, lại chụp chút ảnh chung cũng thôi, càng có thậm chí đưa ra một số yêu cầu không thể lộ ra ngoài ánh sáng, thì làm sao bây giờ?" "Hừ, bọn họ dám!!" Tô Thanh vừa dứt lời, Cynthia liền nhíu mày, lông mày dựng ngược, trên người toát ra một cỗ anh khí, cũng thêm ra một luồng khí chất lạnh lùng như băng bao bọc.

Khí thế của người bề trên nhìn một cái không sót gì, đem sự tự tin của Quán quân Sinnoh hoàn hoàn toàn toàn triển hiện ra. "Đúng, như vậy, giữ vững thái độ này." Ai ngờ, Cynthia vừa mới mở miệng, Tô Thanh bên cạnh lại khẽ cười, âm thầm lắc đầu.

Lời này vừa nói ra, đồng dạng làm cho Cynthia ngây người không

thôi.

Không hiểu Tô Thanh vì sao lại như vậy. "Nha, không hiểu a." Nhìn sự tò mò trên mặt Cynthia, Tô Thanh cười khổ nói. "Nếu như thật sự giữ vững tư thái này đối mặt với những người hâm mộ kia, tin tức ngày mai phỏng chừng cũng ra rồi.

Khẳng định sẽ nói em mắc bệnh ngôi sao (sái đại bài) a, truyền thông sẽ tạo ra cho em một hình tượng không thân thiện." "Có thể như vậy sao?!" Thuận theo lời nói của Tô Thanh dần dần suy nghĩ xuống, trong thang máy, lúc này Cynthia cũng không cách nào giữ bình tĩnh.

Vẻ mặt tức giận đùng đùng trên mặt cũng đã biến mất không thấy, thay vào đó là vẻ mặt bán tín bán nghi.

Trong lòng cảm thấy, tái thế nào cũng không đến mức biến thái như Tô Thanh nói chứ.

Chỉ là, dựa theo cách nói của Tô Thanh, khi Cynthia não bổ (tự tưởng tượng) ra cảnh tượng ngày mai có khả năng xuất hiện, lại không khỏi âm thầm rùng mình một cái.

Cảm giác kia phi thường không tốt, cũng không thể để danh dự của mình triệt để bị người khác kiềm chế, cho nên trong lòng nháy mắt dâng lên một loại dự cảm không tốt, xoay người nhìn về phía Tô Thanh. "Vậy em nên ứng đối tràng diện như vậy thế nào?

Về sau cảnh tượng như vậy hẳn là sẽ có, đúng không." "Ha ha." Nhìn thoáng qua Cynthia có chút thất kinh, Tô Thanh lập tức vui vẻ.

Xem ra quen dùng ánh mắt kiếp trước nhìn Cynthia trước mắt, Tô Thanh chung quy xem nhẹ một chỗ phi thường quan trọng, đó chính là tuổi tác của Cynthia.

Hiện tại Cynthia tính theo tuổi mụ, tổng cộng cũng chỉ mới 21 năm sinh mệnh lịch trình mà thôi.

Cùng lắm cũng chỉ là một cô gái nhỏ.

Không có sự uy nghiêm, thành thục của hậu thế.

Ngay cả vấn đề dư luận xã hội này cũng có thể quấy nhiễu Cynthia, làm cho đối phương luống cuống tay chân.

Biểu hiện như vậy thật làm cho Tô Thanh đối với Cynthia bội phần yêu thích, khiến Tô Thanh không khỏi khẽ cười ra tiếng. "Ha ha." Tiếng cười quá lớn, vừa mới xuất hiện liền trực tiếp hấp dẫn sự chú ý của Cynthia, không khỏi làm cho Cynthia nhíu mày. "Đang cười cái gì?!" "Đương nhiên là cười em a." Ngừng cười, vươn tay nhéo nhéo sườn mặt trắng nõn tinh tế của Cynthia, Tô Thanh cười xấu xa nói. "Chuyện loại này đâu có phiền toái như trong tưởng tượng, chỉ cần đem một mặt chân thật nhất bày ra là tốt rồi.

Theo thời gian tích lũy, dân chúng nhận thức được em, trong lòng đối với em có một cái nhìn riêng, hình thành một hình tượng cố định.

Đến lúc đó, sự tình vừa mới xuất hiện, liền sẽ tự động tham khảo hình tượng này.

Suy nghĩ chuyện này rốt cuộc là thật hay giả, cho nên đến lúc đó sự tình không cần em đích thân xuất hiện phát ngôn.

Mọi người lược qua suy tư, liền có thể tự sụp đổ.

Tóm lại cũng không cần quá lo lắng đâu (kỷ nhân ưu thiên), chuyện loại này không cần đi quá chuyên tâm để ý, hảo hảo hưởng thụ cuộc sống hiện tại là tốt rồi." Tô Thanh mỉm cười nói, đem phương pháp xử lý phi thường đơn giản nói cho Cynthia.

Lời này vừa nói ra, Cynthia lập tức ngẩn người tại chỗ, nửa ngày sau mới phát ra một tiếng kinh hô, trên mặt cười thêm ra một vẻ vui mừng. "A?

Vậy chẳng phải là em đều không cần làm gì cũng được sao." Nghe

ngôn luận của Tô Thanh, Cynthia không khỏi hơi sững sờ, nhỏ giọng lẩm bẩm. "Đúng vậy, chính xác là như thế." Tô Thanh cười híp mắt nhìn Cynthia một cái, gật đầu biểu thị sự đồng ý. "Đáng ghét, lại dám trêu chọc tôi." Thấy Tô Thanh lộ ra biểu cảm cười xấu xa, Cynthia rốt cuộc cũng phản ứng lại, biết Tô Thanh đang trêu mình.

Thấy Tô Thanh đã chiếm được lợi thế trong lời nói mà vẫn còn cười cợt nhả, Cynthia đốn thời không nhịn được cơn giận trong lòng nữa.

Cô vung hai tay vồ lấy Tô Thanh, lộ ra biểu cảm nhe nanh múa vuốt như muốn cắn người.

Thân thể lao về phía trước, hai tay giữ chặt lấy vai Tô Thanh.

Một lát sau, không đợi Tô Thanh kịp phản ứng lần nữa, Cynthia đã há miệng, dùng hai chiếc răng khểnh sắc bén cắn phập vào vai anh. "A!" Phải một lúc sau, ngay khoảnh khắc Cynthia hạ miệng, Tô Thanh mới phản ứng lại.

Anh giữ lấy Cynthia, đồng thời vô cùng nể mặt mà phối hợp hét lên một tiếng thảm thiết.

Đúng lúc này, thang máy vừa vặn đi xuống đến tầng dưới, cửa thang máy từ từ mở ra hoàn toàn.

Những tia sáng màu xanh lam dần chiếu vào bên trong thang máy, nhưng hai người bên trong vẫn đang chìm đắm trong màn đùa giỡn.

Ai ngờ, trong lúc hai người tưởng rằng không có ai, bên ngoài thang máy bỗng nhiên vang lên tiếng cười khẽ lanh lảnh như chuông bạc.

Tiếng cười mang theo vài phần tinh nghịch, dường như rất vui vẻ khi thấy cảnh Tô Thanh và Cynthia. "Tèn ten!

Anh Tô Thanh, có bị dọa không nào!" "Hả..." Trong chốc lát, bầu

không khí tại hiện trường lập tức rơi vào sự ngượng ngùng và ngưng trệ.

Tô Thanh thậm chí có thể cảm nhận được thân thể Cynthia cứng đờ lại.

Đầu hơi chuyển động, tầm mắt nhìn ra phía ngoài thang máy.

Lúc này Tô Thanh và Cynthia mới nhìn thấy ở cửa, Serena (Toa Lỵ Na) đang híp mắt cười, từ bên cạnh bất ngờ nhảy ra chính giữa cửa thang máy, làm động tác hù dọa.

Chỉ là, chuyện khiến người ta dở khóc dở cười đã xảy ra.

Serena vốn định hù dọa người khác lại chẳng thể thành công dọa được Tô Thanh.

Ngược lại, cảnh tượng của Tô Thanh và Cynthia đã thành công dọa ngược lại Serena ở bên ngoài thang máy, khiến cô bé suýt chút nữa thì ngã bệt mông xuống đất. "Khụ khụ, đã lâu không gặp, Serena." Cynthia ngượng ngùng vỗ mạnh vào vai Tô Thanh một cái, trên mặt lộ ra nụ cười có chút gượng gạo, chào hỏi Serena. "A...

Chương 301

vâng." Cảm nhận được lực tác động trên vai, lúc này Tô Thanh mới buông đối phương ra dưới sự nhắc nhở của Cynthia.

Quả thực, Cynthia bị Tô Thanh khống chế, với sức mạnh của bản thân cô thì không thể thoát ra được, muốn thoát thân tự nhiên chỉ có thể để Tô Thanh chủ động buông tay, đủ thấy vừa rồi Cynthia lúng túng đến mức nào. "Cái đó...

Em biết bọn anh sẽ quay lại sao, Serena?" Cố gắng tỏ ra như không có chuyện gì, Tô Thanh hỏi.

Dù sao cửa thang máy vừa mới mở ra thì Serena đã nhảy ra ngay, nên Tô Thanh mới thắc mắc. "Hả...

À, chuyện là thế này..." Nghe Tô Thanh hỏi, sự chú ý của Serena lập tức bị chuyển dời hơn một nửa. "Thực ra em vốn định đi lên trên một chuyến, bởi vì em muốn rút thưởng một con Pokémon mới." "Rút một con Pokémon mới sao?

Tại sao?!" Tô Thanh hơi ngạc nhiên hỏi lại.

Nguyên nhân chủ yếu là vì trong nhận thức của Tô Thanh, Pokémon của Serena không thiếu, hầu như con nào cũng rất xinh đẹp, tư chất cũng vô cùng xuất sắc.

Trong tình huống này, không biết vì sao Serena lại muốn dùng cách rút thưởng để có thêm Pokémon, điều này thực sự khiến Tô Thanh thầm tò mò.

Bên cạnh, Cynthia nghe Serena nói vậy cũng dấy lên sự hiếu kỳ, hiển nhiên cũng có cùng suy nghĩ.

Cảm nhận được sự quan tâm từ hai người, Serena vốn vừa bị

phân tâm giờ lại bắt đầu căng thẳng.

Trong lòng cô suy nghĩ rối bời, nhớ lại cảnh tượng vừa rồi, tâm tư hỗn loạn khiến Serena chẳng còn tâm trạng đâu mà trả lời nghiêm túc câu hỏi của hai người.

Ngay lập tức, cô bé tùy tiện ứng phó vài câu, sau đó xoay người đi cùng Tô Thanh và Cynthia một đoạn, không tiếp tục đề cập đến chuyện này nữa.

Cũng may thấy Serena dường như không nhất thiết phải đi rút Pokémon bằng được, Tô Thanh cũng không hỏi kỹ, chỉ nói cho hai cô gái biết bên dưới cũng có một cái máy Gacha (máy quay trứng).

Sau đó, anh dẫn đầu đi đến chiếc ghế nằm bên cạnh sân đấu, thoải mái nằm xuống, lộ ra vẻ mặt thỏa mãn. "Ây da ~ Đã lâu không nằm trên cái này, thực sự thoải mái." Tô Thanh vươn vai, cảm thán từ tận đáy lòng.

Nhất là phối hợp với ánh nắng lúc này không quá chói chang, khúc xạ qua lớp kính màu xanh lam phía trên, ánh sáng càng trở nên có chút mê ly, thực sự là một khung cảnh không tồi.

Hoàn cảnh ưu mỹ như vậy không khỏi khiến Tô Thanh say mê, tinh thần buông lỏng, hai mắt cũng dần dần khép hờ, suy nghĩ chìm vào trầm tịch, chẳng bao lâu sau đã hoàn toàn chìm vào mộng đẹp.

Hai cô gái phía sau nhìn thấy Tô Thanh lộ ra biểu cảm như vậy rồi dần chìm vào giấc ngủ, đều có những biểu hiện khác nhau.

Serena chủ yếu là kinh ngạc và tò mò, kỳ lạ vì sao Tô Thanh lại mệt mỏi đến thế, vừa về đã ngủ ngay, thậm chí không kịp về phòng.

Còn Cynthia, trên mặt lộ ra nụ cười thấu hiểu, thầm nghĩ quả nhiên là vậy.

Bởi vì từ ngày hôm qua luôn ở cùng Tô Thanh, Cynthia biết rõ Tô

Thanh đã cần mẫn và vất vả đến mức nào.

Với tần suất làm việc cao như vậy, trạng thái tinh thần của Tô Thanh khẳng định là mệt mỏi.

Cho nên thấy Tô Thanh hôn mê bất tỉnh chìm vào giấc ngủ, Cynthia chỉ cười nhẹ.

Cô khẽ suỵt một tiếng bên tai Serena, bảo Serena đừng mạo muội quấy rầy Tô Thanh.

Sau đó Cynthia chủ động rón rén rời khỏi sân đấu, đi vào hành lang.

Cô trở về phòng mình, lấy ra một chiếc chăn bông mềm mại, chính là chăn đắp thân thiết của Cynthia.

Để Tô Thanh không bị lạnh, Cynthia cũng tốn bao tâm tư, trực tiếp mang chăn trong phòng mình ra đắp lên người Tô Thanh, lúc này mới thầm thở phào nhẹ nhõm, gật đầu hài lòng.

Biểu hiện này rơi vào mắt Serena, tự nhiên cũng khiến cô bé lộ ra vẻ mặt trầm tư suy nghĩ.

Đặc biệt khi Serena chú ý đến ánh mắt yêu thương cực kỳ thầm trầm, không hề che giấu trong mắt Cynthia, nội tâm cô bé cảm thấy một trận thất bại.

Cô bắt đầu xâu chuỗi lại những hành động bất thường của Tô Thanh thời gian qua.

Việc Tô Thanh gần đây thường xuyên không ở cửa hàng, nếu là trước kia thì Serena có lẽ sẽ không nghĩ nhiều, nhưng hiện tại sau khi nhìn thấy thông điệp lộ ra trong ánh mắt Cynthia, trong lòng Serena dâng lên một dự cảm chẳng lành.

Cô lờ mờ cảm thấy dự cảm này rất có khả năng sẽ trở thành hiện

thực.

Trong chốc lát, tâm tình của Serena lập tức chìm xuống đáy vực, những giọt lệ bắt đầu đảo quanh trong hốc mắt.

Nhưng Serena lại không bộc lộ biểu hiện này trước mặt Cynthia và Tô Thanh.

Cảm giác nước mắt sắp rơi xuống, nhân lúc Cynthia đứng dậy xoay người, Serena dứt khoát không đợi Cynthia quay lại, liền nhanh chóng chạy vụt ra ngoài, thoát khỏi khu vực này.

Còn về phần Cynthia?

Trơ mắt nhìn Serena rời đi, Cynthia cũng có chút không hiểu ra sao.

Mặc dù có tâm muốn gọi Serena lại, nhưng vì Tô Thanh đang ngủ nên không thể lớn tiếng ồn ào.

Chỉ có thể nhìn Serena bước nhanh rời khỏi sân đấu, trong nháy mắt khi Cynthia ra đến hành lang thì bóng dáng Serena đã sớm biến mất.

Nhẹ nhàng đóng cửa phòng hành lang lại, xuất phát từ sự quan tâm, Cynthia cũng muốn đi xem xét rốt cuộc Serena đi đâu.

Kết quả tuy rằng không gặp Serena, nhưng lại đụng mặt ngay Valerie vừa chuẩn bị ra ngoài.

Hai đại mỹ nữ gặp nhau khiến cả hai đều ngẩn người tại chỗ. "Quán quân Cynthia?" "Cô Valerie?!" Hai người đều lộ ra ánh mắt kinh ngạc, nhất là Valerie.

Nhưng một lát sau, Valerie phản ứng lại rất nhanh, trên mặt lập tức treo lên vài phần vui vẻ.

Tuy hôm qua nghe Kojiro nói Tô Thanh phải đi Liên Minh làm chút việc, nhưng Valerie thông minh kết hợp với biểu hiện lần trước của

Cynthia, sớm đã đoán được chuyện gì có thể xảy ra, cho nên lúc này gặp Cynthia, trong lòng tự nhiên sáng như gương.

Cô dứt khoát không lùi bước, trên mặt tươi cười rạng rỡ, Valerie trực tiếp đi về phía Cynthia, vừa đi vừa chào hỏi: "Đã lâu không gặp, Quán quân Cynthia..." Nói đoạn, Valerie đã đến gần, dang hai tay ra như muốn ôm Cynthia. "À, đã lâu không gặp.

Tôi bận việc bên kia xong rồi nên quay lại." Nhìn ra Valerie dường như đang hỏi vì sao mình đột nhiên quay lại, Cynthia thuận miệng giải thích một câu, đồng thời ánh mắt cũng không ngừng đánh giá Valerie trước mặt.

Trong quá trình này, Valerie tự nhiên cũng đang đánh giá Cynthia.

Hai người phụ nữ trong lòng đều có những toan tính riêng.

Thấy Valerie đã đến gần, hai tay giơ lên không trung, Cynthia tự nhiên cũng không tiện từ chối, dứt khoát dang tay ra ôm hờ Valerie một cái, không quên vỗ nhẹ vai cô.

Nhân cơ hội này, ánh mắt Valerie xuyên qua vai Cynthia, nhìn qua cửa kính thấy Tô Thanh đang nằm trên ghế trong sân đấu.

Thầm nghĩ thảo nào không thấy Tô Thanh đâu, hóa ra là đang ngủ.

Trong lòng đã hiểu rõ tình hình, trên mặt cô lập tức thêm một nụ cười, sau đó mới kết thúc cái ôm với Cynthia. "Phải rồi, Quán quân Cynthia có việc gì không?

Nếu không có việc gì thì đi dạo với tôi một chút được không?!" Có tâm muốn lấy lòng Cynthia, Valerie tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, bèn cười tươi rói nhìn Cynthia. "Được thôi." Nhìn sâu vào mắt Valerie một cái, Cynthia cảm thấy cũng không có gì, hơn nữa thái độ của Valerie trước mặt cô quả thực đủ khiêm tốn.

Địa vị thấp hơn, nên Cynthia cũng không tiện từ chối thỉnh cầu

của Valerie.

Lại thêm hiện tại quả thực không có việc gì làm, Cynthia cũng muốn xem Valerie định đưa mình đi đâu làm gì.

Ngay lập tức, hai người cùng ra khỏi cửa, chọn đi dạo trong khu rừng gần đó, gọi là đi tán gẫu, ngắm cảnh thiên nhiên. ...

Đêm muộn.

Khi Tô Thanh tỉnh lại thì phát hiện thời gian đã là khoảng tám giờ tối.

Mở mắt ra, tầm mắt Tô Thanh chú ý đến bầu trời tối đen phía trên cũng như sân đấu sáng rực ánh đèn.

Xoay người nhìn quanh một vòng, anh kinh ngạc phát hiện hiện trường chẳng có một ai.

Đợi đến khi nhìn xuống, chú ý đến chiếc chăn bông đắp trên người, trong lòng Tô Thanh thoáng qua một dòng nước ấm.

Nhất là ngửi thấy mùi hương trên chăn, anh liền biết chiếc chăn này thuộc về ai.

Khoác chăn lên vai, chẳng bao lâu sau Tô Thanh liền đi ra khỏi sân đấu.

Vác chăn vào hành lang, sau đó đi đến phòng Cynthia. *Cạch!* Mở cửa phòng, đợi Tô Thanh bật đèn lên nhìn rõ căn phòng, trong lòng thầm hiểu rõ.

Trên giường quả nhiên trống không, chiếc chăn này xác thực là của Cynthia.

Chỉ là điều khiến anh thấy lạ là Cynthia lại không có trong phòng.

Đi ra ngoài, Tô Thanh cũng không quên đến xem Valerie một chút, dù sao phòng hai người cũng rất gần nhau.

Anh chỉnh lại quần áo, đến trước cửa phòng Valerie, thử gõ cửa.

Nhưng chuyện lạ là cửa phòng Valerie vẫn đóng chặt, không có hồi đáp.

Không còn cách nào khác, sau một hồi lâu không nhận được phản hồi, Tô Thanh đành phải chủ động mở cửa phòng.

Sau đó chuyện khiến Tô Thanh càng thêm kinh ngạc đã xảy ra: trong phòng cũng không có bóng người.

Trong chốc lát, não bộ Tô Thanh dâng lên một dự cảm chẳng lành, không lẽ đã xảy ra chuyện gì rồi?

Nghĩ vậy, ánh mắt Tô Thanh lập tức hướng về phía cuối hành lang, ở đó có phòng của Serena.

Chạy nhanh tới đó, một lát sau Tô Thanh đã đến trước cửa phòng Serena. *Cốc cốc cốc!* Ngón tay gõ lên cửa phòng thăm dò.

Chương 302

Nhưng lần gõ cửa này của Tô Thanh vẫn không nhận được hồi đáp.

Thế là Tô Thanh liền trực tiếp mở cửa, rón rén đi vào phòng.

Chuyện khiến Tô Thanh kinh ngạc đã xảy ra.

Phòng của Serena không hề trống trải như phòng Cynthia và Valerie.

Trên chiếc giường lớn giữa phòng, thân ảnh nhỏ nhắn của Serena đang trốn trong chăn.

Mái tóc vàng óng xõa tung trên gối, đôi mắt nhắm nghiền, hàng mi dài cong vút bất động.

Đôi môi đỏ mọng kiều diễm cũng đang tĩnh lặng, phối hợp với ánh đèn ban đêm, làn da trắng nõn tỏa sáng lấp lánh, hình ảnh trông vô cùng duy mỹ.

Khung cảnh tuyệt đẹp này thậm chí khiến Tô Thanh ngẩn ngơ, một lúc sau mới phản ứng lại, dần dần tiến lại gần Serena.

Lướt nhìn nhẹ một cái, đôi mắt Tô Thanh liền dừng lại ở vệt nước mắt trên khóe mắt Serena.

Có lẽ do thời gian quá lâu, vệt nước mắt đó đã dần khô lại.

Trơ mắt nhìn cảnh này, Tô Thanh chỉ cảm thấy đau lòng vạn phần, tim như dao cắt.

Ngay lập tức anh chủ động đưa tay, nhẹ nhàng vuốt ve vệt nước mắt khô trên mặt Serena.

Ai ngờ động tác của Tô Thanh lại kinh động đến Serena đang trong

giấc mộng, khiến cô bé giãy giụa.

Đôi lông mày thanh tú khẽ động, đôi môi đỏ mọng khẽ mở ra, thở ra một hơi nóng.

Trong cơn mê man, hàng mi dài cùng mí mắt dần dần chuyển động.

Đợi một lát sau, cô mới dần hướng ánh mắt về phía Tô Thanh. "A!" Trong cơn hoảng hốt thấy có hình bóng một người đàn ông xuất hiện ngay phía trên mình, Serena hét toáng lên, sau đó kinh hoàng dùng hai tay kéo chăn bảo vệ mình, rụt mạnh về phía sau, kéo giãn khoảng cách cực xa với Tô Thanh. "Hả..." Thấy Serena lộ ra bộ dạng sợ hãi như vậy, nỗi lo lắng trong lòng Tô Thanh càng tăng lên tột độ, nội tâm cũng thêm vài phần áy náy.

Dù sao lúc đầu sau khi trại hè kết thúc, Serena vốn nên về vùng Kalos rồi.

Nhưng vì Tô Thanh, Lisia mới quyết định để Serena tiếp tục ở lại đây, nghiêm túc giao phó Serena cho Tô Thanh.

Kết quả trong tình cảnh này, Serena lại lộ ra biểu hiện sợ hãi như vậy, thực sự khiến Tô Thanh áy náy không thôi.

Xem ra sau này cũng không thể thường xuyên rời xa Serena, nếu không thì quá đáng sợ. "Đừng sợ Serena, là anh đây mà ~." Tô Thanh cố gắng giữ giọng điệu nhẹ nhàng nhất có thể nói với Serena. "Hả?!" Trong cơn hoảng hốt nghe thấy giọng nói quen thuộc, Serena mới dần buông xuống nỗi kinh hoàng trong lòng, sau đó chần chờ nhìn về phía Tô Thanh, nhìn thấy gương mặt quen thuộc. "Oa!" Cũng không biết có phải vì quá bi thương hay không, hoặc là Serena nhìn thấy sự thương xót đậm đà cùng vẻ tự trách, áy náy trong mắt Tô Thanh.

Tóm lại dưới quá nhiều tình cảm phức tạp, Serena không nhịn

được nữa, trực tiếp lao vào lòng Tô Thanh, nước mắt trong hốc mắt lại tuôn trào, òa khóc nức nở.

Đưa tay đón lấy Serena, ôm chặt cô bé vào lòng.

Tô Thanh không nói nhiều, cũng không hỏi chuyện Valerie biến mất.

Bởi vì anh có thể cảm nhận được sự hoảng loạn trong lòng Serena.

Cũng không biết rốt cuộc Serena đã trải qua chuyện gì mà lại có thể đau lòng đến thế.

Nhưng nhìn trạng thái hiện tại của Serena, Tô Thanh cũng biết giờ chưa phải lúc hỏi, chỉ đưa tay nhẹ nhàng vỗ lưng Serena, giúp đối phương điều hòa nhịp thở. ...

Mười phút sau. "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?!" Tay nhẹ nhàng vuốt ve lưng Serena, đợi đến khi hơi thở của cô bé thuận lợi hơn, Tô Thanh mới mở miệng hỏi tại sao cô bé lại đau lòng như vậy. "Anh Tô Thanh, em sợ lắm." Ai ngờ, câu trả lời của Serena lại khiến Tô Thanh có chút không hiểu.

Anh đành tiếp tục nhẹ nhàng vỗ lưng Serena để an ủi, chờ cô nói ra sự tình. "Anh Tô Thanh, em thực sự rất sợ, em sợ có một ngày anh sẽ triệt để rời bỏ em, sợ hãi em sẽ mất anh hoàn toàn." Nhìn thẳng vào mắt Tô Thanh, Serena có chút hoảng loạn nói.

Lúc nói chuyện, trong ánh mắt ẩn chứa vài phần sợ hãi. "Thật sự, em không muốn tiếp tục như vậy nữa, em thích anh Tô Thanh!!!

Chúng ta hãy mãi mãi ở bên nhau nhé." Serena tê tâm liệt phế ôm chặt lấy Tô Thanh hét lớn.

Nghe vậy, Tô Thanh ngẩn người tại chỗ, hóa ra nguyên nhân là cái này.

Ánh mắt anh hiện lên tia vỡ lẽ.

Cũng đúng, thời gian chung đụng lâu như vậy, Serena rốt cuộc cũng nhìn ra tình huống giữa anh và Cynthia rồi.

Chuyện này khẳng định không giấu được, nên Tô Thanh cũng không định giấu, chỉ là đợi khi nào bị phát hiện thì thừa nhận.

Nhưng không ngờ trong tình huống này lại mang đến tổn thương lớn như vậy cho Serena, một chút dấu hiệu báo trước cũng không có. "Anh hiểu rồi." Nhìn sâu vào mắt Serena đang ở ngay gần mình, Tô Thanh nhìn thấy một sự kiên định.

Chính sự kiên định này đã trực tiếp làm rung động nội tâm Tô Thanh, khiến ánh mắt anh nhìn Serena tràn ngập cảm động.

Anh biết, vô luận thế nào cũng không thể phụ bạc cô gái này nữa.

Tâm niệm thông suốt, hai người dần dần sát lại gần nhau.

Một lúc lâu sau mới dần tách ra, kèm theo đó là hai tiếng thở dốc trầm trọng. *Thình thịch thịch!* Tim đập thình thịch, Serena há miệng thở hổn hển, hít lấy dưỡng khí trong không khí xung quanh.

Nhưng trong tình hình này, ánh mắt Serena lại thêm một tia hưng phấn, hoàn toàn khác biệt với sự hoảng loạn trước đó.

Thấy Serena dần khôi phục vẻ vui vẻ, tâm trạng Tô Thanh cũng tương tự. "Đi theo anh." Đưa tay nắm lấy tay Serena, trong lòng Tô Thanh nóng lên, trực tiếp kéo Serena đi ra khỏi phòng.

Tuy rằng trong lòng tràn đầy thắc mắc nhưng Serena cũng không có ý định phản kháng Tô Thanh.

Cô nhanh chóng đi theo bước chân Tô Thanh, chẳng mấy chốc đã đến trước cửa một căn phòng.

Cô tò mò nhìn căn phòng trước mắt.

Đợi Tô Thanh quay đầu, ánh mắt chạm nhau, anh chỉ lộ ra một nụ cười chứ không nói hết mọi chuyện cho Serena.

Đưa tay mở cửa phòng, sau đó không đợi Serena phản ứng, Tô Thanh trực tiếp kéo cô vào bên trong.

Bán tín bán nghi đi theo Tô Thanh vào trong, Serena cũng không ngừng đánh giá hoàn cảnh xung quanh.

Rất nhanh, sau khi nhìn quanh một vòng, Serena liền nhìn thấy vật thể lấp lánh phát sáng ở trung tâm căn phòng. "Oa, đây là... chẳng lẽ là cánh cửa Bí Cảnh đặc thù trong tin tức?" Serena vẻ mặt đầy chấn động. "Không ngờ em lại có thể nhìn thấy cánh cửa Bí Cảnh trong tin tức ở đây, vậy em có thể tiến vào trong đó không?!" Serena như một đứa trẻ hiếu kỳ, nghiêm túc hỏi. "Đương nhiên, đây là bí mật giữa hai chúng ta nha, ngay cả chị Cynthia cũng không biết ở đây ẩn giấu một cánh cửa Bí Cảnh đâu." Mỉm cười sủng nịch nhìn Serena, Tô Thanh nói.

Dù sao sau này Bí Cảnh cũng sẽ diện thế, nên Tô Thanh hiện tại đưa Serena đi trải nghiệm trước một phen cũng không sao, còn có thể khiến Serena có thêm chút cảm giác an toàn, dù sao đây cũng có thể coi là bí mật giữa hai người. "Nào, đi theo anh." Thu hết vẻ vui vẻ của Serena vào trong mắt, Tô Thanh nhanh chóng kéo tay Serena bước vào màn sáng, tiến vào không gian mê huyễn. ... "Oa!" "Thế nào, chấn kinh chưa!" Nghe tiếng cảm thán của Serena bên cạnh, trên mặt Tô Thanh nháy mắt treo lên một vẻ đắc ý.

Là con gái, Serena hẳn là sẽ hứng thú với không gian ngũ sắc ban lan này mới đúng.

Thực tế phản ứng của Serena cũng y hệt như Tô Thanh dự đoán.

Vừa mới tiến vào không gian mê huyễn, Serena tò mò đánh giá tất cả mọi thứ xung quanh, thu hết phong cảnh vào đáy mắt. "Là Cánh

cửa Bí Cảnh sao?!" Nhìn quanh hiện trường một vòng, thấy những hàng cửa Bí Cảnh phía xa, Serena đầu tiên liền đi thẳng đến bên cạnh cánh cửa màu hồng, vừa đi vừa nói.

Nhưng một lát sau, không đợi Tô Thanh nói gì, Serena bỗng nhiên phản ứng lại, đưa ra nghi vấn mới. "Ơ!

Anh Tô Thanh, em nhớ vừa rồi chúng ta chẳng phải đã bước vào cửa Bí Cảnh rồi sao?

Sao không vào Bí Cảnh mà lại xuất hiện thêm một đống cửa Bí Cảnh nữa thế này?" Serena toát mồ hôi nói, thầm nghĩ chẳng lẽ cảnh tượng sau khi vào cửa Bí Cảnh lại là xuyên qua hết cánh cửa này đến cánh cửa khác sao. "Hả..." Nghe Serena nói vậy, Tô Thanh thực sự cảm thấy có chút vấn đề, nhưng rất nhanh anh đã phản ứng lại. "Yên tâm đi Serena, lần này là thực sự tiến vào Bí Cảnh, tuyệt đối không phải búp bê Nga đâu." Ho khan một tiếng che giấu sự ngượng ngùng, Tô Thanh kiên định đảm bảo với Serena.

Serena gật đầu, đối với lời nói của Tô Thanh cô vô cùng tin tưởng, nghe anh nói vậy cô đã tin hơn một nửa.

Ánh mắt cô cũng đánh giá những cánh cửa Bí Cảnh khác, lần này Tô Thanh có chín cánh cửa chưa tiến hành tham tác.

May mắn là nhờ kinh nghiệm trước đó, Tô Thanh đã có sự bổ sung sức mạnh, cho nên đối với Bí Cảnh mới, anh không lo lắng lắm.

Lần này trong lòng cũng không có bất kỳ do dự hay âu lo nào, định dẫn Serena trực tiếp thăm dò Bí Cảnh chưa biết. "Vậy thì, em muốn đi cái nào đây?!" Tô Thanh mỉm cười sủng nịch nhìn Serena, giọng điệu tràn đầy cưng chiều, giao quyền lựa chọn cho cô.

Chương 303

"Hả... em á?!" Không thể tin nổi chớp chớp đôi mắt to tròn long lanh, Serena đưa ngón tay tự chỉ vào mình, cảm thấy chấn kinh và không dám tin trước hành động giao quyền lựa chọn này của Tô Thanh.

Kết quả, khi ánh mắt cô rơi vào người Tô Thanh, thấy anh mỉm cười gật đầu, thần tình Serena lập tức thêm một tia kinh hỉ.

Thấy Tô Thanh nghiêm túc, nhất thời đối với sự tin tưởng của anh, trong lòng Serena dâng lên cảm giác thụ sủng nhược kinh. "Đúng vậy, chính là em." Nhìn thấu các biểu hiện của Serena, Tô Thanh hài lòng gật đầu. "Nhưng mà, có vài cái không thể chọn." Nhíu mày, Tô Thanh chỉ vào mấy cánh cửa Bí Cảnh đã đi qua trước đó.

Trong đó vốn có cái Serena định chọn, vừa khéo là cánh cửa màu hồng.

Kết quả khi ngón tay Tô Thanh chỉ vào cánh cửa màu hồng, trong mắt Serena thoáng qua tia thất vọng.

Nhưng nỗi thất vọng đến nhanh đi cũng nhanh, dù sao trong suy nghĩ của Serena, có thể cùng Tô Thanh thám hiểm đã là chuyện vô cùng đáng ăn mừng rồi, đâu dám đòi hỏi nhiều.

Thuận theo ánh mắt Tô Thanh nhìn lại.

Từ cánh cửa màu tím sẫm trở về sau, có rất nhiều cánh cửa với màu sắc khác nhau.

Tương tự cũng có màu sắc lặp lại, ví dụ như Serena nhìn thấy hai cánh cửa màu xanh lục. "Vậy em nên đi cái nào đây?" Nghiêm túc quét mắt nhìn tất cả các cánh cửa, Serena có chút không quyết định được

chủ ý.

Thực sự là vì có quá nhiều cửa trước mặt, nhất thời các lựa chọn khả thi hơi vượt quá dự liệu của cô. "Đúng rồi, anh Tô Thanh?" Như nghĩ ra gì đó, Serena bỗng cảm thấy trước mắt sáng ngời. "Anh thích màu gì?!" Serena tò mò hỏi Tô Thanh. "Anh á?" Bị Serena hỏi đột ngột, Tô Thanh hơi ngẩn ra, nhưng vẫn buột miệng nói ra một màu sắc: "Màu xanh lam đi!" "À!

Ra là vậy." Nghe Tô Thanh nói, Serena lập tức nhìn quanh hiện trường.

Kết quả khi cô nhìn một lượt hết các cánh cửa đang xếp hàng, lại không thấy màu xanh lam đâu, không khỏi khiến cô hơi thất vọng. "Vậy anh thích màu gì thứ hai?" Một lát sau, Serena lấy lại tinh thần, lại nhìn Tô Thanh chờ mong hỏi. "Được rồi." Cảnh tượng này rơi vào mắt Tô Thanh, anh lập tức hiểu suy nghĩ của Serena, dứt khoát chủ động đưa tay nắm lấy bàn tay trắng nõn của cô, giọng nói nhẹ nhàng: "Đi theo anh đi." Cảnh tượng như vậy lập tức khiến Serena vui mừng khôn xiết, trong mắt lóe lên tia sáng.

Tô Thanh chủ động nắm tay cô sao?

Bao nhiêu lần rồi?

Serena cảm thấy nhớ không rõ nữa, Tô Thanh hôm nay thực sự quá chủ động, chủ động đến mức khiến cô hưng phấn muốn ngất đi.

Cứ như vậy, trong sự thẹn thùng và vui sướng của Serena cùng sự hồi hộp nhàn nhạt của Tô Thanh, anh trực tiếp dẫn cô bước nhanh vào một cánh cửa Bí Cảnh màu đỏ. *Vèo vèo vèo!* Ngay khoảnh khắc Tô Thanh và Serena bước vào cửa Bí Cảnh, cơ thể hai người lập tức xuất hiện giữa không trung trong Bí Cảnh.

Bên trong Bí Cảnh.

Một con Fearow (Onidrill) vốn đang bay lượn trên bầu trời lúc này có chút ngơ ngác.

Bởi vì trong tình huống không kịp phản ứng, Tô Thanh và Serena đã rơi trúng lưng nó, khiến Fearow suýt chút nữa thì tắt thở.

Sau khi phản ứng lại, trong lòng Fearow tràn đầy nộ khí, giận dữ quay đầu, trừng mắt nhìn Tô Thanh và Serena, ánh mắt hung ác.

Nhưng chưa đợi cái mỏ dài kịp phát ra cơn giận, một tiếng rồng gầm thô bạo đã nhanh chóng lọt vào tai nó, khiến Fearow lập tức rùng mình một cái. "Gào!" Tiếng gầm khiến Fearow vừa rồi còn đầy nộ khí lập tức bị dọa giật mình, rùng mình một cái, thân thể loạng choạng suýt rơi thẳng xuống dưới.

Tình cảnh này khiến Serena đang ở trên lưng nó không khỏi hét lên từng hồi. "Có anh ở đây!" Vì Tô Thanh vẫn luôn nắm tay Serena nên không để cô bị rơi xuống.

Anh nhẹ nhàng ôm lấy đối phương, khiến nội tâm lo lắng của Serena dần bình phục.

Một lát sau, đợi Fearow ổn định lại, Tô Thanh mới kéo Serena nhảy sang lưng Salamence (Bao Man Da) Dị Sắc.

Tầm mắt hơi cúi xuống, sau khi thoát khỏi lưng Fearow, ánh mắt Tô Thanh trong sát na rơi vào người nó. "..." Bị Tô Thanh cùng Salamence Dị Sắc hung tàn nhìn chằm chằm, Fearow tuy có cơ hội bỏ chạy nhất định nhưng cũng không dám manh động, chỉ có thể ráng giữ khoảng cách nhất định với Salamence.

Vừa không để Salamence cảm thấy nó có ý đồ bỏ trốn, cũng không để bất ngờ bị Salamence Dị Sắc quay sang dùng Cắn Nát (Crunch) một phát.

Lúc này, tình huống hiện trường đã sớm thay đổi long trời lở đất.

Ánh mắt Fearow nhìn Tô Thanh đã sớm không còn sự phẫn nộ trước đó, ngược lại có thêm rất nhiều sự hoảng sợ.

Dù sao thế người ta mạnh hơn, nhất là khi tận mắt thấy Salamence Dị Sắc lộ ra biểu cảm hung ác như muốn ăn tươi nuốt sống, Fearow càng thêm run lẩy bẩy, hoàn toàn không dám làm càn. "Thế nào?

Serena.

Có hứng thú với con Fearow này không?" Nhìn thoáng qua con Fearow đang run rẩy, Tô Thanh tùy ý hỏi Serena bên cạnh. "...Anh Tô Thanh, ý anh là sao?" "Giúp em thu phục nó á!" Nhìn vẻ mặt ngây thơ của Serena, Tô Thanh nhẹ giọng nói, ánh mắt tràn đầy cưng chiều.

Thậm chí anh còn muốn ôm trọn Serena đáng yêu vào lòng, véo má cô một cái, nhưng anh nhịn được, sợ làm vậy sẽ khiến Serena lâm vào ngượng ngùng. "Ách, vậy thì cảm ơn anh Tô Thanh." Serena quả thực không chú ý đến suy tính của Tô Thanh, đang định đáp lại lời anh thì cuối cùng cô lại chọn từ chối: "Thôi bỏ đi ạ." "?" Nhướng mày, Tô Thanh có chút khó hiểu. "Em cảm thấy anh không giúp em thu phục được à?" "Đương nhiên không phải rồi, anh Tô Thanh." Serena toát mồ hôi. "Thực lực của anh mạnh thế nào chẳng lẽ em không rõ sao?

Anh là Master duy nhất trong thế giới Pokémon đấy." Ánh mắt Serena đầy sùng bái. "Vậy thì...?" "Tại vì nó xấu quá." Đảo mắt xem thường, Serena cảm thấy não bộ Tô Thanh có vấn đề lớn.

Một thiếu nữ xinh đẹp như cô sao có thể phối với con Pokémon xấu xí như Fearow được chứ. "À à!" Nghe vậy Tô Thanh mới phản ứng lại, thật là sơ suất.

Thực tế sở dĩ Tô Thanh hỏi Serena cũng không hoàn toàn là không suy nghĩ.

Chủ yếu là vì sau khi xem thông tin của con Fearow này, anh thấy

hơi động lòng.

Con Fearow này không tầm thường, dưới sự quét hình của Tô Thanh, thiên phú của nó lại đạt đến cấp bậc Chuẩn Quán Quân.

Đặt ở bên ngoài thế giới Bí Cảnh thì tuyệt đối là một con Pokémon ưu tú cực kỳ khó kiếm, cho nên Tô Thanh mới hỏi như vậy.

Nhưng đã Serena không muốn, Tô Thanh tự nhiên cũng sẽ không cưỡng cầu.

Dù sao Serena đi theo anh, sau này cũng sẽ không thiếu Pokémon, hình tượng Fearow cũng xác thực không hợp với Serena lắm. "Được rồi, mày có thể đi." Vung tay lên, sau khi Serena triệt để từ chối đề nghị, Tô Thanh liền phất tay với con Fearow đang không dám bỏ chạy trước mặt, khiến đối phương lộ ra vẻ mặt như trút được gánh nặng.

Như được ân xá, nó vỗ cánh bay nhanh trốn khỏi Tô Thanh và Salamence, trong lòng tràn đầy may mắn.

Nhưng đồng thời Fearow cũng thầm oán thán, tình huống gì đây trời.

Tự nhiên bị đè đầu cưỡi cổ một trận, cuối cùng cái mạng nhỏ lại nằm trong tay kẻ khác. ...

Bay thẳng trên cao không, ở trong Bí Cảnh, có kinh nghiệm mấy lần trước nên Tô Thanh hiện tại đã xe nhẹ đường quen.

Sau khi thả Fearow đi, Tô Thanh không nói hai lời liền lấy ra một quả Bóng Master mới tinh. *Cạch!* Bóng Master mở ra, một luồng ánh sáng đỏ chiếu rọi, Mewtwo nhanh chóng xuất hiện trên lưng rộng của Salamence. "Mewtwo?!" Kinh hỉ nhìn Mewtwo xuất hiện trên lưng Salamence Dị Sắc, Serena mỉm cười chào hỏi nó. "Ừm!" So với sự kinh hỉ của Serena, phản ứng của Mewtwo có vẻ hơi lạnh nhạt. "Còn nữa, ra luôn đi, Mew." Thu hồi Bóng chứa Mewtwo (ý là thu vỏ bóng),

động tác trên tay Tô Thanh cũng không dừng lại, ngay sau đó lại lấy ra Bóng chứa Mew, lại một luồng sáng đỏ chiếu lên không trung.

Một lát sau, một chú mèo con màu hồng có thân hình nhỏ bé xuất hiện trước mắt Tô Thanh và Serena. "Meo ô ~!" Tò mò đánh giá hoàn cảnh xung quanh, sau khi xác nhận xung quanh không phải là chiến trường, Mew mới nhanh chóng bay quanh Tô Thanh và Serena một vòng, cuối cùng chọn đáp xuống đầu Serena.

Nhưng không đợi nó ngoan ngoãn nằm ấm chỗ trên đầu cô, cái đuôi dài của Mew đã bị Serena tóm lấy, rồi kéo xuống.

Cuối cùng, trừng đôi mắt sở sở đáng thương nhìn Tô Thanh cầu cứu vô vọng, Mew đành bất lực khuất phục dưới ma trảo của Serena, bị cô bé ôm chặt vào trong lòng. "Mewtwo, thử tìm kiếm sự tồn tại nào đặc biệt trong Bí Cảnh này xem." Nhìn cảnh tượng Serena và Mew chung sống hữu ái, Tô Thanh chỉ cười cười.

Một lát sau anh quay đầu, ánh mắt rơi vào người Mewtwo. "Được thôi." Gật đầu, Mewtwo cũng hiểu sự sắp xếp của Tô Thanh, thậm chí đã quen việc này, nên định khuếch tán Niệm lực (Inner Focus) ra ngoài.

Nhưng chưa đợi Mewtwo thực sự khuếch tán Niệm lực, hiện trường liền xuất hiện một âm thanh đặc thù.

Âm thanh này dường như là động tĩnh do một con Pokémon giống cái vô cùng nhẹ nhàng phát ra, theo đó là một luồng kình phong nhanh chóng tiếp cận Salamence. *Vút!* Một cỗ lực lượng khổng lồ đột ngột truyền đến người Tô Thanh và Serena, kèm theo một tiếng va chạm lớn!

Khiến Serena vốn không chuẩn bị sẵn sàng trực tiếp bị hất văng ra ngoài, Tô Thanh cũng tương tự.

Salamence bị trúng đòn trực diện càng thảm không nỡ nhìn, biểu cảm trên mặt vặn vẹo đến cực hạn, bị Tô Thanh thu vào Gia Viên Thần Thú. "Kẻ nào tập kích ta?" Thân thể dựa gần vào Mewtwo, dưới sự trợ giúp của Mewtwo, Tô Thanh lơ lửng trên không trung.

Chương 304

Dù có chút kinh ngạc nhưng anh đã dùng tốc độ cực nhanh nhìn về phía kẻ tập kích.

Còn về phần Serena đang hét lên ở phía xa, Tô Thanh lại không lo lắng lắm.

Có Mew bảo vệ, sự an toàn của Serena gần như không phải lo. "Hả?!

Không ngờ lại là..." Khi Tô Thanh nhìn thấy kẻ tập kích, trên mặt anh lập tức lóe lên vẻ kinh hỉ và rung động.

Bởi vì con Pokémon này chính là một trong những con Tô Thanh cực kỳ yêu thích, không ngờ anh lại có may mắn gặp được ở đây.

Latias!

Trong nội dung TV kiếp trước, nó là Thần bảo hộ thành phố Altomare.

Cùng với anh trai Latios, được cư dân mạng gọi chung là "Anh em Rồng".

Latias không có con đực, mỗi một con Latias đều là giống cái.

Giới tính của nó đối lập với Latios, vô cùng kỳ đặc, chuyện này trong thiết kế chủng tộc Pokémon cũng hiếm khi xảy ra.

Hiện tại con Latias này đã tập kích Tô Thanh và Serena, vậy tự nhiên phải bắt nó trả giá.

Tô Thanh sớm có mưu tính, cái giá phải trả chính là để Tô Thanh triệt để thu phục đối phương.

Có điều, nhìn vẻ mặt cười xấu xa và hí hửng của con Latias này,

Tô Thanh lại cảm thấy có chút không đúng lắm, không biết vì sao đối phương lại giở trò.

Latias chẳng phải nên là loại Pokémon ôn nhu, đáng yêu sao?

Vì sao con Latias này lại lộ ra biểu hiện cổ linh tinh quái như vậy?

Thực sự khi nhìn gương mặt con Latias này, Tô Thanh thậm chí nhớ đến một con Pokémon khác: Hoopa.

Không, nếu để Hoopa và con Latias này đối chiến, đối với Tô Thanh mà nói thì hơi không thực tế.

Một con quỷ chuyên gây rắc rối đã đủ phiền phức rồi, Tô Thanh không thể để hai con tụ tập lại một chỗ. "Mewtwo, Đạn Ba Động (Aura Sphere)!" Liếc nhìn Mewtwo bên cạnh, lại thấy ánh mắt nhảy nhót của đối phương, Tô Thanh lập tức có chủ ý.

Dứt lời, một quả cầu khí công (Aura Sphere) màu xanh lam đậm lập tức bùng phát, lao vút đi với tốc độ cực nhanh tấn công Latias. "Ô!" Latias phản ứng cũng thần tốc, ngay sát na đòn tấn công của Mewtwo được giải phóng, Latias liền bay vút đi như một chiếc máy bay phản lực.

Cánh vỗ nhẹ, trong nháy mắt đã bay xa mấy trăm mét, tốc độ bay của Đạn Ba Động cũng không theo kịp.

Phối hợp với sức mạnh đặc thù của Mewtwo gia trì, nhưng nằm ngoài dự đoán, Đạn Ba Động lại không thể đuổi kịp Latias đang toàn lực bay lượn.

Tuy nhiên nhìn cảnh này, người trong cuộc là Tô Thanh lại chẳng hề hoảng loạn.

Ngay từ khoảnh khắc đối phương lao đi, khóe miệng Tô Thanh đã nhếch lên một độ cong hưng phấn.

Giây tiếp theo, một luồng hào quang màu xanh lam lóe lên trên người Tô Thanh, ngay sau đó Mewtwo như tâm lĩnh thần hội, phát động Dịch Chuyển Tức Thời.

Trong nháy mắt, bóng dáng Mewtwo và Tô Thanh biến mất, khi xuất hiện lại đã ở ngay phía trên Latias. "Cắt Tâm Linh (Psycho Cut)!" Tô Thanh nhẹ nhàng nói, nhưng nội dung trong giọng nói nhu hòa lại khiến người ta cảm thấy rợn người. *Vút vút vút!* Niệm lực (Inner Focus) cực nhanh hội tụ từ hai tay Mewtwo, lập tức tụ tập tại một chỗ, hình thành hai lưỡi dao sắc bén, bám vào bên ngoài hai tay Mewtwo. *Vút!* Vung vẩy kiếm nhận trên cánh tay, công thế của Mewtwo như thủy triều.

Trong nháy mắt đã đến trước mặt Latias, hai tay vung lên chém mạnh vào lưng Latias.

Đòn đánh khiến Latias đang bay thẳng lập tức đau đớn run rẩy, rơi thẳng xuống phía dưới. "Ách!" Thấy Latias rơi thẳng xuống, Tô Thanh cũng có chút ngẩn người.

Thầm nghĩ chẳng lẽ chỉ bằng một đòn tấn công mà Latias cũng không đỡ được?

Thực tế tình huống hiện trường đúng là như vậy.

Khoảnh khắc Tô Thanh chỉ huy Mewtwo giải phóng lưỡi dao Niệm lực chém lên lưng Latias, chịu đựng công kích mãnh liệt, Latias lập tức bị xuyên thủng phòng ngự.

Trong nháy mắt chịu đựng sát thương cực lớn, thân thể không kìm được mà rơi xuống, một cảm giác vô lực dâng lên trong lòng Latias. "Ô ~!" Latias phát ra một tiếng kêu thê lương, tiếng kêu vừa mềm mại lại vừa kiều nhu.

Nó triệt để bày ra một mặt kiều nhu của Latias, phảng phất như

một thiếu nữ vừa mới bước ra khỏi cửa nhà, lần đầu gặp trắc trở, đáng thương vô trợ.

Bất đắc dĩ thu hết mọi chuyện vào mắt, trong lòng Tô Thanh cũng dâng lên một tia không đành lòng.

Dù sao Latias so với Hoopa nghịch ngợm hay Rayquaza bá đạo thì có sự khác biệt.

Latias là loại Pokémon có nhan sắc cao lại thiên hướng nhu nhược, giống như một thiếu nữ xinh xắn đáng yêu.

Nhìn nó, Tô Thanh luôn có ảo giác như thấy Seria (trong Dungeon & Fighter) hiện thế.

Loại thiếu nữ Pokémon tuyệt đại phương hoa này lộ ra dáng vẻ "ta thấy mà thương" (ngã kiến do liên), thực sự khiến người ta cảm thấy có chút không đành lòng.

Nên Tô Thanh không tiếp tục chỉ huy Mewtwo truy kích Latias nữa. *Vút vút vút!* Thân hình nhanh chóng hạ xuống, tốc độ bay của Tô Thanh và Mewtwo cũng không hề chậm hơn tốc độ rơi của Latias, thậm chí còn nhanh hơn, Tô Thanh và Mewtwo đã tiếp đất trước một bước. "Ra tay đi, Mewtwo." Thấy Latias sắp rơi xuống đất, lại nhìn thấy sự hoảng loạn và vô trợ trong mắt đối phương, Tô Thanh cuối cùng xác nhận đối phương hẳn là không giả vờ.

Xem ra thực lực cấp bậc Nhất cấp thần của Mewtwo ngày càng hùng hậu rồi.

So với thời điểm đỉnh cao Tam cấp thần lúc trước, Tô Thanh thấy Mewtwo đã trưởng thành quá nhiều.

Thậm chí có thể nói trong tất cả Pokémon của Tô Thanh, nó là tồn tại gần như mạnh nhất.

Điều này thực sự khiến nội tâm Tô Thanh thầm chấn động không

thôi. "Được thôi." *Vút vút vút!* Cùng với câu trả lời ngắn gọn của Mewtwo, chẳng bao lâu sau, một luồng Niệm lực bàng bạc tự nhiên sinh ra, từ trong cơ thể Mewtwo bắn nhanh ra ngoài.

Rất nhanh, luồng Niệm lực này tiếp xúc với Latias đang rơi xuống.

Niệm lực bao bọc lấy thân thể Latias, làm chậm tốc độ rơi của nó, sau đó trải qua khoảng cách chừng trăm mét giảm tốc bằng Niệm lực, trọng lực trên người Latias rốt cuộc cũng hoàn toàn biến mất, bị triệt tiêu.

Dưới sự nỗ lực chung của Mewtwo và Tô Thanh, Latias dừng lại vững vàng ở độ cao cách mặt đất khoảng một mét.

Tô Thanh tán thưởng gật đầu.

Đối với khả năng kiểm soát Niệm lực tinh tế này của Mewtwo, trong lòng anh vô cùng hài lòng và an ủi. "Ô ~" So với sự bình thản của Tô Thanh và Mewtwo, lúc này Latias hoàn toàn khác biệt.

Đầu tiên, vì nguyên nhân tấn công Tô Thanh trước nên nó tự biết đuối lý, trong lòng cho rằng Tô Thanh nhất định sẽ nảy sinh ý định giáo huấn nó.

Nhất thời nó không tự chủ được mà cúi thấp đầu xuống.

Kết quả trong lúc Latias cúi đầu, Tô Thanh và Mewtwo quả thực không hề ra tay với nó.

Điều này khiến Latias vừa tò mò, lại vừa nảy sinh một loại cảm giác đặc thù.

Len lén ngẩng đầu lên, khóe mắt liếc thấy ánh mắt nhu hòa lại trong veo của Tô Thanh.

Không biết vì sao, Latias đơn độc trưởng thành trong không gian này luôn cảm thấy trên người Tô Thanh có một loại khí chất đặc biệt

vô cùng hấp dẫn nó, khiến nó không tự chủ được muốn đến gần Tô Thanh.

Từ từ, Latias với sự chú ý hoàn toàn tập trung vào Tô Thanh không hề phát hiện ra, trong tình hình này nó đã vô thức đến gần Tô Thanh.

Trong chốc lát, chú ý đến động tác của Latias, Mewtwo ở hiện trường lại rất nhạy bén, lập tức cảnh giác giơ hai tay lên.

Hai đạo Cắt Tâm Linh (Psycho Cut) màu hồng lại lần nữa hội tụ trước lòng bàn tay Mewtwo.

Lưỡi kiếm hình nón lập thể màu hồng vừa xuất hiện liền tản ra khí tức sắc bén.

Ngay cả không khí tiếp xúc với cạnh lưỡi kiếm cũng xuất hiện cảm giác bị xé rách cắt nát, thậm chí nhiệt độ xung quanh cũng liên tục giảm xuống mấy độ.

Sức mạnh của Thần thú Nhất cấp thần Mewtwo có thể thấy được lốm đốm. "Ô ~!" Kêu khẽ một tiếng nhu hòa, Latias lúc này vẫn không chú ý đến động tác của Mewtwo.

Ngược lại sau khi càng ngày càng đến gần Tô Thanh, nó trực tiếp chủ động há miệng hống nhẹ một tiếng, biểu thị sự kích động trong lòng, trong mắt lộ ra ánh nhìn đặc biệt, hai mắt nhìn thẳng vào Tô Thanh. "Đừng!" Khóe mắt phát giác được động tác của Mewtwo, tuy Latias chìm đắm trong đó không phản ứng, nhưng không có nghĩa là Tô Thanh không phản ứng.

Anh đưa tay ra hiệu cho Mewtwo bên cạnh.

Nhận được chỉ lệnh của Tô Thanh, Mewtwo lập tức giải tán Cắt Tâm Linh đang ngưng tụ trong tay, khí thế trên người biến mất.

Nhiệt độ không khí cũng đồng thời tăng lên trở lại trạng thái trước khi ngưng kết lưỡi dao Niệm lực.

Rất nhanh, trong quá trình này, Tô Thanh đã nghiêm túc nhìn chằm chằm vào Latias đang dần đến gần.

Lúc này trên mặt Latias sớm đã không còn vẻ hí ngược và cổ linh tinh quái lúc đầu.

Ngược lại trên mặt nó thêm một tia nghiêm túc, ánh mắt nhìn Tô Thanh phảng phất như có thêm một loại tình cảm đặc thù.

Thấy vậy, trong mắt Tô Thanh thoáng lộ ra một tia kinh ngạc.

Nhưng sự kinh ngạc này không ảnh hưởng đến trạng thái của Tô Thanh, anh vẫn tự tin mười phần, khóe miệng đã cong lên một độ hồ đặc biệt.

Trong mắt lóe lên sự tự tin mãnh liệt. "Ô mễ ~!" "Nguyện ý trở thành Pokémon của ta không?" Từ bên hông lấy ra một quả Bóng Master mới tinh, ánh mắt Tô Thanh nhìn thẳng vào Latias trước mặt.

Chương 305

"Mễ." Theo lời nói của Tô Thanh, đánh giá Tô Thanh từ trên xuống dưới một lượt, nhãn cầu tinh oanh dịch thấu của Latias lập tức chuyển động, lộ ra bộ dạng tư tác.

Sau khi suy nghĩ đơn giản, trong lòng tràn đầy hài lòng với Tô Thanh, Latias cũng không do dự, trực tiếp kêu khẽ một tiếng.

Sau đó nó vươn đầu ra, nhẹ nhàng chạm vào nút bấm của Bóng Master trong tay Tô Thanh. *Cạch một tiếng!* Bóng Master mở ra, ánh sáng đỏ từ trong bóng chiếu rọi ra ngoài, nhanh chóng bao phủ cơ thể Latias, kéo nó vào bên trong, biến mất. *Đinh đông đinh đông đinh đông!* Quả bóng Pokémon rung lên trong tay Tô Thanh.

Chăm chú nhìn cảnh tượng này, Serena ở phía xa cũng cảm thấy kinh kỳ không thôi. "Đây là phương thức thu phục của anh Tô Thanh sao?

Thật thần kỳ..." Serena lộ ra biểu cảm sùng bái trừng mắt nhìn Tô Thanh.

Quay đầu, khoảnh khắc ánh mắt rơi vào người Mew, trong mắt cô càng tràn ngập sự hưng phấn. "Đúng không hả, Mew." Nói đoạn liền trực tiếp vươn tay ôm lấy nó vào lòng. "Meo ô ~~!" Oán hận liếc trắng mắt nhìn Serena đang thi hành "gia ngược", nhìn Serena hồn nhiên không biết đã chạm vào vảy ngược của mình, Mew tràn đầy giận dữ (Rage). "Meo ~!" Bất đắc dĩ lắc lắc đầu, dù vậy Mew cũng biết không trêu vào được tên kia (Tô Thanh), nể mặt thái độ của Tô Thanh nên Mew dứt khoát không chủ động chạm vào cái rắc rối này, chỉ có thể mặc kệ khuôn mặt nhỏ nhắn ôn nhuyễn bị Serena vò thành một cục. *Đinh đông!* Cuối cùng, cùng với một tiếng kêu thanh thúy

vang lên bên tai Tô Thanh, âm thanh này xuất hiện cũng đại biểu cho lần thu phục này đã hoàn thành. "Nice!

Ta đã thành công thu phục Latias." Tô Thanh vui vẻ nói.

Dù sao Latias vốn là Pokémon anh vô cùng yêu thích, hiện tại thực sự thu phục được Latias, niềm vui sướng trong lòng Tô Thanh tự nhiên có thể hiểu được. "Chúc mừng anh, anh Tô Thanh." Cùng Mew nhanh chóng bay xuống từ trên cao, thu hết toàn bộ quá trình vào mắt, lúc này thấy mọi chuyện đã trần ai lạc định, Serena lập tức gửi lời chúc phúc chân thành tới Tô Thanh. "Haha!" Đối với việc này Tô Thanh cười lớn, nhưng một lát sau ánh mắt anh đã rơi vào người Serena.

Phát giác được sự ngưỡng mộ lộ ra trong đôi mắt to tròn của đối phương, anh nói: "Cũng không cần ngưỡng mộ anh đâu, sau này nếu gặp được Pokémon em muốn, anh có thể giúp em bắt lấy." Tô Thanh mỉm cười nói với Serena bằng giọng nhu hòa. "..." Serena dường như đang thất thần, nghe vậy bỗng nhiên mắt sáng lên, biểu hiện này cũng hấp dẫn Tô Thanh đang ở ngay gần. "Sao thế, Serena?" "À, em đang nghĩ, nếu có Pokémon muốn thu phục, trong lòng có mục tiêu rồi thì cũng có thể trực tiếp nói tên hoặc thuộc tính cho anh biết sao?

Anh có thể để Mewtwo giúp tìm kiếm à?" "Hả?

Có thể như vậy sao?" Nghiêng nghiêng đầu, Serena cũng không ngờ Tô Thanh lại chiều chuộng mình như thế.

Trực tiếp nói loại hình Pokémon muốn thu phục cho Tô Thanh, sau đó để Mewtwo tìm kiếm.

Chẳng lẽ Niệm lực của Mewtwo mạnh đến mức đủ để bao phủ cả thế giới Bí Cảnh rồi sao?

Cũng quá khủng khiếp rồi, quả thực vượt quá sức tưởng tượng

của Serena.

Tuy Serena hiện tại không biết kích thước thế giới Bí Cảnh, nhưng ít nhất cũng là một thế giới.

Tầm mắt Serena nhìn thấy một phương thiên địa phạm vi không nhỏ, nếu Niệm lực của Mewtwo bao phủ phạm vi còn rộng hơn thế nữa thì cũng quá kinh thế hãi tục rồi. "Cũng quá khủng khiếp rồi." Serena thầm nghĩ trong lòng, không cân nhắc thực lực của Tô Thanh nữa.

Tuy hơi kinh ngạc nhưng Serena cũng không dừng sự chú ý quá lâu ở chuyện này.

Rất nhanh cô thu hồi sự chấn kinh trong lòng, mãn tâm hoan hỉ suy xét xem rốt cuộc nên chọn một con Pokémon như thế nào.

Dù sao thực lực có thể để sau này nâng cao, nhưng cơ hội để một cường giả như vậy chủ động giúp đỡ thu phục Pokémon thì vô cùng khó có được.

Serena định bụng phải nắm chắc cơ hội lần này. "Đúng rồi!" Trong đầu linh quang chợt lóe, nghĩ đến Tô Thanh có nhiều Pokémon Dị Sắc (Shiny) như vậy, Serena lập tức cảm thấy trước mắt sáng ngời. "Anh Tô Thanh!" Chuyển ánh mắt sang Tô Thanh, Serena tràn đầy mong đợi gọi. "Sao thế?

Có mục tiêu rồi à?" Nhu hòa nhìn Serena đang đầy vẻ vui mừng trong mắt, Tô Thanh mỉm cười ôn nhu hỏi. "Vâng." Gật đầu, Serena đáp lại lời Tô Thanh. "Tuy rằng không có Pokémon cụ thể muốn thu phục, nhưng em nghĩ kỹ rồi, em muốn một con Pokémon Dị Sắc." Serena lớn tiếng nói.

Trong quá trình này thậm chí còn trực tiếp tạo một dáng (pose), khiến Tô Thanh cũng phải nhịn cười không được.

Nhìn chằm chằm Serena một hồi lâu, thậm chí nhìn đến mức Serena cũng thấy hơi ngại ngùng.

Dần dần bại lui dưới ánh mắt của Tô Thanh, cô lộ ra biểu cảm ngượng ngùng. "Được rồi." Lên tiếng cắt ngang sự lúng túng của Serena, Tô Thanh cũng không tiếp tục trêu chọc đối phương.

Ngược lại anh xoay người nhìn về phía Mewtwo. "Mewtwo, vậy nhờ cậu nhé." Nhìn sâu vào mắt Mewtwo, Tô Thanh gật đầu.

Mặc dù điều kiện của Serena đối với người ngoài là vô cùng hà khắc, đặc biệt là về Pokémon Dị Sắc (Shiny).

Pokémon Dị Sắc ở thế giới bên ngoài cực kỳ khó tìm, lại cực kỳ quý hiếm, giá trị rất cao.

Nhưng đối với Tô Thanh mà nói, mọi chuyện lại khác.

Tô Thanh có sự trợ giúp của Thần thú, muốn tìm một con Pokémon Dị Sắc trong bí cảnh rộng lớn này là chuyện dễ dàng.

Hơn nữa, dù thế giới này thực sự không có, Tô Thanh cũng chẳng hoảng loạn, vì bí cảnh này không có thì bí cảnh sau chưa chắc đã không xuất hiện.

Thế nên điều kiện của Serena tuy nghe qua có vẻ rất khó khăn với người thường, nhưng Tô Thanh lại chẳng để trong lòng.

Vì đối với hắn đây không phải chuyện khó. "Vút!" Niệm lực (Inner Focus) cực nhanh lan tỏa ra, rất nhanh Mewtwo liền khuếch đại niệm lực ra khoảng cách vài km.

Nó đang lấy tốc độ cực nhanh toàn lực khuếch tán ra bên ngoài, thậm chí ước chừng không cần bao lâu, liền sẽ bao phủ phương viên hàng vạn dặm.

Vù vù vù!

Niệm lực không ngừng tiêu hao, Mewtwo cũng trong quá trình này nhanh chóng thông qua niệm lực dò xét rõ ràng tất cả mọi thứ xung quanh.

Sau đó đem những cảnh tượng và tình huống này thông qua niệm lực phản hồi lại, ngưng tụ trong đầu óc.

Cuối cùng tin tức tổng hợp tại một chỗ, hoàn thành chỉnh hợp.

Sau khi chỉnh hợp rút ra được một kết luận, đó chính là tìm được rồi.

Trong lúc đó, Mewtwo vốn đang nhắm chặt hai mắt đột nhiên toàn thân chấn động.

Mở ra đôi mắt đang nhắm chặt, lời nói sau đó cũng lập tức khiến Serena đang nghiêm túc chờ đợi bên cạnh lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết. "Thật sao?

Mewtwo?" Theo bản năng, Serena liền hỏi. "Đương nhiên!" Mewtwo gật đầu, không hề vì giọng điệu vui mừng của Serena mà sinh ra chút dao động nào. "Tốt." Khắc ghi nụ cười vui vẻ của Serena vào trong đầu, Tô Thanh đối với kết quả như vậy cũng rất hài lòng. "Đã như vậy, chúng ta xuất phát đi đến chỗ con Pokémon đó thôi." Tô Thanh mỉm cười nói với Mewtwo. "Ừm!" Nghe vậy Mewtwo lập tức gật đầu, ánh mắt liền nhanh chóng nhìn về phương xa.

Từng tầng niệm lực từ trong cơ thể Mewtwo bắn ra, rất nhanh liền trực tiếp bao bọc Tô Thanh và Serena.

Cùng với Mew đang ở trong lòng Serena, tất cả nhanh chóng bay vụt đi.

Với tốc độ cực nhanh xuyên qua không khí, không bao lâu liền đã leo lên tầng mây, chớp mắt cái nữa càng trực tiếp bay ra xa vài km trên cao không.

Tốc độ bay cấp tốc như vậy, quả thực làm mới nhận thức của Serena.

Phải biết rằng so với tốc độ bay của Salamence Dị Sắc, cái này nhanh hơn không chỉ gấp đôi, thực sự quá kích thích.

Nhìn mọi sự vật trước mắt nhao nhao lướt qua, rồi lại cấp tốc biến mất, Serena thực sự cảm thấy kích thích không thôi.

Đây có thể là lần đầu tiên kể từ khi sinh ra nàng làm chuyện kích thích như vậy, bay siêu âm a, rời khỏi Tô Thanh, thật sự không hưởng thụ được loại trải nghiệm đặc biệt này.

Thậm chí, ngay cả chuyện từng cưỡi Rhyhorn gây náo loạn cũng hoàn toàn bị nàng quẳng ra sau đầu.

Chuyện đó và tình huống hiện tại hoàn toàn khác nhau, vốn không có khả năng so sánh.

Vù vù vù!

Giữ vững tốc độ bay cao tốc, mang theo Serena, Mewtwo càng cố ý tăng nhanh tốc độ.

Tốc độ như vậy không để Tô Thanh và Serena chờ đợi bao lâu, chưa dùng nhiều thời gian đã bay đến một bờ biển. "Chẳng lẽ là một con Pokémon hệ Nước (Water)?" Quan sát bờ biển sắp hạ cánh, Tô Thanh tò mò hỏi Mewtwo. "Hả?

Pokémon hệ Nước sao?" Serena nghe vậy, cũng không khỏi hơi sững sờ.

Nhưng một lát sau trong mắt lại lóe lên một tia hưng phấn.

Nếu là Pokémon hệ Nước thì sẽ là con gì nhỉ?

Chương 306

Serena trực tiếp tưởng tượng ra những viễn cảnh tốt đẹp. "Đúng vậy, chủ nhân!" Một bên, Mewtwo mới chậm rãi đưa ra hồi đáp, bất quá Tô Thanh cũng không nói thêm gì, dường như cũng không để chuyện này trong lòng. "Vậy thì nó ở đâu nhỉ?" Tô Thanh có chút tò mò nhìn quanh một hồi mà không có kết quả, một lát sau liền chủ động từ bỏ việc tìm kiếm đối phương. "Ở đằng kia, meo ~" Ai ngờ, chưa đợi Mewtwo trả lời, Mew vẫn luôn giữ im lặng bên cạnh lại chủ động đáp lại Tô Thanh.

Nó nhanh chóng nhân cơ hội này thoát khỏi vòng tay Serena, tự do lơ lửng giữa không trung, bay quanh đầu Tô Thanh một vòng.

Đôi mắt nhìn chằm chằm Tô Thanh, dường như muốn khắc sâu hình tượng kẻ phản bội này vào trong đầu óc.

Sau đó liền trẻ con hừ lạnh một tiếng, huy động cái đuôi màu hồng phấn nhân cơ hội quất vào đầu Tô Thanh, rồi bay thẳng đi trước. "Haizz!" Tô Thanh bất đắc dĩ lắc đầu.

Cảm nhận cảm giác trên đầu truyền đến, Tô Thanh cũng có chút bó tay.

Mew đang báo thù sao?

Báo thù việc hắn thấy chết mà không cứu khi nó bị Serena "nhắm vào"?

Tuy nhiên đối với việc Mew đột nhiên tập kích, Tô Thanh cũng không tức giận, ngược lại trực tiếp cười khẽ thành tiếng.

Còn Mewtwo?

Thì trực tiếp ngó lơ hình ảnh này, hiển nhiên chút động tác nhỏ ấy

không lọt vào mắt nó.

Dứt khoát mượn tình huống Mew bay đi trước, Mewtwo cũng không tiếp tục trì hoãn.

Trực tiếp vận dụng niệm lực lần nữa bao bọc lấy thân thể Tô Thanh và Serena.

Sau đó lấy tốc độ cực nhanh đuổi theo hướng Mew bay đi.

Vốn dĩ mục đích dừng lại ở đây là muốn thông qua phương thức điều khiển niệm lực từ xa để nhiếp lấy con Pokémon kia.

Nhưng nhìn dáng vẻ Mew bay đi, Mewtwo đành phải tính toán lại kế hoạch, phá vỡ thiết lập ban đầu, đích thân dẫn Tô Thanh và Serena đi hiện trường xem thử.

Vù vù vù!

Nhanh chóng bay qua một vùng biển nhỏ, Tô Thanh và Serena lập tức đến một hòn đảo nhỏ không người cách bờ biển rất gần. "Trên này có thể có Pokémon sao?" Khuôn mặt nhỏ của Serena đỏ bừng vì kích động, trên mặt viết đầy sự tò mò. "Ừm, nếu Mewtwo đưa chúng ta đến đây, vậy tất nhiên là có." Ngừng một chút, cảm thấy lời nói của mình có chút quá tuyệt đối, Tô Thanh lại bổ sung thêm một câu: "Khụ khụ, ngoài ra, nếu không ở trên đảo, thì con Pokémon đó hẳn cũng ở gần đảo thôi." "Vậy sao, thế thì thật quá tuyệt vời." Nghe vậy trong đôi mắt Serena lập tức lóe lên một tia sáng, trên mặt tràn ngập hưng phấn nồng đậm. "Lên!" Khẽ nhả ra một chữ, hai tay Mewtwo lập tức đột nhiên vung lên trên.

Sau đó ngay tại nơi cách hòn đảo không xa, một chỗ dưới mặt nước liền lập tức xao động, một cỗ dao động siêu cường lập tức bay thẳng lên trời.

Ầm ầm ầm!

Sức mạnh đạt đến cực hạn, sự xuất hiện của dao động siêu cường lập tức gây ra động tĩnh cực lớn.

Thế năng cường lực ngay cả nước biển cũng không thể ngăn cản mảy may, dưới sự toàn lực phát động lao thẳng qua mặt nước, bay lên không trung, vẽ ra một đạo gợn sóng màu vàng kim thô bạo giữa trời.

Ánh nắng chiếu rọi trên thân thể màu vàng nghệ (saffron), trong sát na, vô tận quang huy lập tức qua sự khúc xạ của thân thể kia, phản xạ lại, chiếu rọi lên gương mặt Tô Thanh và Serena, nhất thời cực kỳ chói lọi, lóa mắt dị thường.

Màn này ngay cả Tô Thanh cũng bị kinh ngạc. "Magikarp Hoàng Kim?!" "Hai con?" Serena bổ sung, trong ánh mắt tràn ngập vui mừng nồng đậm. "Cầm lấy!" "Hả?" Quay đầu, nhìn Luxury Ball (Bóng Sang Trọng) mà Tô Thanh đã lấy ra, Serena ngẩn người. "Để em thu phục Magikarp Hoàng Kim." Liếc mắt nhìn Magikarp Hoàng Kim đang bay lượn trên không trung, Tô Thanh cũng không khách khí.

Sau khi đích thân đưa Luxury Ball vào tay Serena, Tô Thanh liền lấy ra một quả khác, sau đó ném thẳng lên không trung, chuẩn xác đánh trúng vào một trong hai con Magikarp Hoàng Kim.

Giống như tên lửa dẫn đường chuẩn xác không sai biệt lắm, nhẹ nhàng liền trực tiếp đánh trúng vào người Magikarp Hoàng Kim.

Pokeball mở ra, sau đó nương theo một đạo ánh sáng màu đỏ chiếu lên người Magikarp Hoàng Kim.

Đến tận đây, con Magikarp Hoàng Kim này đã triệt để bị Tô Thanh thu phục. ..... "Đinh toong ~ Đinh toong ~ Đinh toong!" Sau ba tiếng vang lanh lảnh.

Magikarp Hoàng Kim triệt để rơi vào tay Tô Thanh.

Đối với toàn bộ quá trình thu phục của Tô Thanh, trong lòng

Serena tràn ngập kinh ngạc.

Nhưng một lát sau, đợi suy tư một chút, Serena cũng thoải mái.

Lấy thực lực của Tô Thanh, lại thêm Mewtwo tương trợ, việc Tô Thanh làm một bước cũng tất nhiên sẽ xảy ra, ngược lại nếu Tô Thanh không làm được mới khiến người ta cảm thấy kinh ngạc không thôi.

Nhưng dù vậy, hành động này của Tô Thanh cũng làm cho Serena tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Trong lòng đối với Tô Thanh sự tò mò càng tăng lên không chỉ một bậc thang. "Yên tâm đi, niệm lực của Mewtwo sẽ giúp em hoàn thành lần thu phục này." Ánh mắt nhìn về phía không trung, Tô Thanh chỉ lưu lại cho Serena một góc nghiêng vĩ đại, mặt lộ vẻ cười nhạt.

Nhất thời, lời nói của Tô Thanh phối hợp với khung cảnh nháy mắt trấn trụ Serena, làm cho ánh mắt Serena nhìn về phía Tô Thanh lập tức có thêm một loại sắc thái đặc biệt. "Thì ra là thế..." Trong miệng lẩm bẩm, Serena nghe xong Tô Thanh giảng giải, lúc này mới rốt cuộc hiểu rõ ý tứ trong lòng Tô Thanh.

Gật gật đầu, hiểu rõ hàm ý trong lời nói của Tô Thanh, Serena lúc này cũng không do dự, thuận tay nắm lấy Luxury Ball trong tay.

Thần sắc nghiêm túc quan sát thật sâu một chút, sau đó Serena liền vui mừng ném Pokeball ra.

Bay thẳng lên trời, sau đó chuẩn xác đập vào con Magikarp Hoàng Kim còn lại, quá trình này thậm chí đều làm cho Serena cảm thấy kinh ngạc không thôi.

Trong lòng tự hỏi khi nào độ chính xác khi ném của mình lại tinh tiến như thế, nhẹ nhàng liền trực tiếp ném trúng Magikarp trên không trung.

Nhưng, việc này cũng không khó lý giải.

Khóe mắt liếc nhìn Mewtwo mặt mũi lạnh lùng bên cạnh, Serena cũng hiểu rõ rốt cuộc vì sao lại xuất hiện tình huống này. "Đa tạ, anh Tô Thanh." Serena vui mừng cảm ơn Tô Thanh. "A, đúng rồi, còn có Mewtwo, cũng cảm ơn sự giúp đỡ của cậu." Quay đầu, Serena cũng không quên nói lời cảm ơn Mewtwo của Tô Thanh. "Không cần!" Lạnh lùng đưa ra một câu trả lời, Mewtwo cũng không nói nhiều với Serena như vậy. "Được rồi, đã như vậy, chúng ta dạo chơi ngắm phong cảnh ở đây một chút, sau đó lại ra ngoài xem sao, rồi quyết định tiếp theo hành sự như thế nào." Khóe mắt liếc nhìn Serena, Tô Thanh nói.

Serena chắc chắn muốn ở riêng với Tô Thanh.

Nhân cơ hội này, nếu có cơ hội cùng Tô Thanh dưới sự bảo vệ của Mewtwo du lịch ngắm phong cảnh bí cảnh, cũng là một chuyện tốt đẹp không tệ.

Dù sao ở cùng một chỗ với Serena, Tô Thanh cũng không bài xích, trong lòng đồng dạng tràn ngập hưng phấn, chỉ là Tô Thanh so với Serena rõ ràng phải khắc chế hơn nhiều.

Như thế, Tô Thanh tự nhiên sẽ không cự tuyệt, cho nên liền chủ động chiều theo tâm nguyện của Serena, cũng là chiều theo tâm nguyện của mình.

Dưới vẻ mặt mừng thầm của Serena, đi theo Mewtwo du lãm toàn bộ bí cảnh một vòng.

Quá trình này kéo dài mãi cho đến khi Serena thỏa mãn, hai người mới từ trong bí cảnh đi ra. "Ha ha ~, chuyến đi bí cảnh lần này quả thực làm em mở rộng tầm mắt." Bước ra khỏi bí cảnh cũng như không gian mê ảo, Serena khá nghiêm túc cảm thán, trong ánh mắt vẫn khó giấu vẻ vui mừng, hiển nhiên đối với chuyến đi này khá hài lòng.

"Ha ha, em vui vẻ là anh hài lòng rồi." Nghe vậy Tô Thanh gật đầu, nhưng cũng không có quá nhiều dây dưa trên chuyện này.

Rón rén mở cửa phòng, lặng lẽ thò đầu ra, sau đó xác nhận trong hành lang không có người, Tô Thanh mới nhanh chóng thu hồi đầu. "Không có người, anh ra ngoài xem trước, em cứ ở đây đợi một lát, anh đi một chút rồi về." Tô Thanh nói như vậy.

Sau khi đóng cửa phòng, Tô Thanh lập tức rón rén xuyên ra ngoài, mãi đến khi xác nhận trong hành lang trên dưới đều không có người, Tô Thanh mới dần dần khôi phục trạng thái bình thường.

Sau đó thăm dò đi đến trước cửa phòng Cynthia, nhẹ nhàng gõ gõ. "Có ai ở đó không?" Tô Thanh giọng nói nhẹ nhàng hỏi thăm. "Không có người?" Nửa ngày không nhận được hồi đáp, Tô Thanh đại khái cũng đoán được tình huống trong phòng, dứt khoát liền thăm dò mở cửa phòng.

Kết quả, sau khi xác nhận trong phòng quả nhiên không có ai, Tô Thanh lại đi đến phòng Valerie.

Kết quả, cũng giống như thao tác trước đó không sai biệt lắm, nhẹ nhàng thăm dò rõ ràng tình huống trong phòng.

Đi đi lại lại, qua sự kiểm tra kỹ lưỡng của Tô Thanh, tình huống trong cửa hàng cũng đều rơi vào trong đầu hắn. "Xem ra bọn họ chưa về." Sau khi thành công thăm dò tất cả các phòng dưới tầng hầm, Tô Thanh mới đưa ra một phán đoán như vậy.

Sau đó quay trở lại căn phòng được mở ra đặc biệt cho bí cảnh. "Cạch!" "Ai?" "Anh!" Tùy ý bước vào phòng, Tô Thanh không để ý trả lời Serena. "Xem ra bọn họ chưa về?" Một lát sau, thấy hành vi cử chỉ của Tô Thanh đều không cẩn thận như lúc trước, Serena cũng thông minh, tự đoán được tình huống bên ngoài. "À, cho nên hiện tại quyền lựa chọn ở em." Cười xấu xa nháy mắt với Serena, Tô Thanh trêu

chọc. "Thế nào?

Muốn hay không để anh lại cùng em đi vào bí cảnh tham quan một chút?

Nhân lúc chưa có ai về." "Được a!" Mặc dù nhìn ra sự trêu chọc trong lời nói của Tô Thanh, nhưng Serena lại không hề để trong lòng.

Trong lòng nàng cũng chỉ có một sự ngọt ngào vô tận, trên mặt tràn ngập hỉ sắc.

Chương 307

Thấy thế, Tô Thanh tự nhiên cũng đồng dạng vui vẻ không thôi, thậm chí càng hận không thể ôm chặt cô nương đáng yêu này vào lòng, hảo hảo thương yêu một phen.

Ngay lúc này, chưa đợi Tô Thanh xua đi ý niệm trong đầu, Serena trong lòng tràn ngập vui sướng đã chủ động nắm lấy bàn tay Tô Thanh.

Sau đó hưng phấn kéo Tô Thanh, bay nhanh tiến vào Cánh Cửa Mê Ảo, đi đến một không gian khác. "Ấy ấy!

Chậm một chút a." Bất đắc dĩ đi theo Serena lôi kéo, ở phía sau Serena, Tô Thanh cũng trong quá trình này thầm lắc đầu, thần tình khá bất đắc dĩ.

Trong đôi mắt tràn ngập sủng nịch, ánh mắt thâm thúy, trong đầu như có điều suy nghĩ.

Thực tế Tô Thanh hành động như vậy tự nhiên cũng có thâm ý, là để bù đắp chuyện trước kia.

Tô Thanh cảm giác để Serena cô thân một mình lưu lại Sinnoh xa xôi, bên người không có thân thích, chỉ vì Serena đối với hắn tín nhiệm có thừa, tình huống như vậy thực sự làm cho Tô Thanh trong lòng tràn ngập áy náy.

Cho nên Tô Thanh mới muốn tiếp tục bồi bạn Serena ở trong bí cảnh thêm một lát, dù sao trong bí cảnh Serena vô cùng vui vẻ, Tô Thanh đối với Serena như vậy cũng hài lòng.

Nếu có thể, hắn thậm chí muốn mãi mãi để Serena đều giữ được hạnh phúc và vui vẻ như thế. "Vậy thì, lần này muốn chọn cái nào

đây?" Nhìn thoáng qua đôi mắt ẩn chứa vẻ vui mừng của Serena, Tô Thanh mỉm cười hỏi. "Hả?

Lần này sao!" Đưa tay gãi gãi mũi hơi ngứa, có kinh nghiệm lần trước, Serena lúc này ở chung với Tô Thanh cũng không còn câu nệ như trước, thả lỏng hơn nhiều.

Vừa nghe câu hỏi đã biết phải lựa chọn, nàng cũng không giống lần trước lựa chọn màu sắc Tô Thanh thích.

Cái này đi, đi đi lại lại hai ba bước, cuối cùng, Serena lựa chọn chung tình với màu đỏ, chọn cánh cửa không gian nằm ở chính giữa. "Sao lại chọn cái này?" Nhìn thoáng qua cánh cửa lớn cũng màu đỏ, Tô Thanh khá kinh ngạc nói.

Bình thường, người ta chọn một màu sắc xong, lần thứ hai chắc chắn cũng sẽ không chọn màu sắc tương đồng, nhưng Serena lại chọn, cho nên mới có câu hỏi này. "Hì hì, không nói cho anh biết!" Ai ngờ, Serena lại lộ ra một bộ biểu tình cổ linh tinh quái, cũng không đem suy nghĩ trong lòng nói cho Tô Thanh. "Được rồi." Bất đắc dĩ lắc đầu.

Tô Thanh đối với Serena sủng nịch hiển nhiên vô cùng nhiều, thấy Serena không nói cũng không tức giận.

Ngược lại nhân cơ hội vươn ngón tay, nhẹ nhàng búng lên trán Serena.

Làm cho làn da vốn trắng nõn mịn màng xuất hiện một tia sưng đỏ. "Đáng ghét!!!" Nương theo một trận kiều sân nộ hống, tay trái Serena bị Tô Thanh kéo lấy.

Cùng với Tô Thanh, Mew, cùng nhau tiến vào bí cảnh mới toanh này.

Vù vù vù!

Khác với lần trước, chuyến xuyên việt bí cảnh lần này hiển nhiên dễ dàng hơn nhiều.

Bởi vì vừa mới tiến vào không gian này, Tô Thanh liền có thể cảm giác thân thể đứng trên mặt đất, cũng không giống như trước đó lơ lửng trên không trung.

Tầm mắt khẽ chuyển động, tò mò cúi đầu quan sát.

Tô Thanh liếc mắt liền thấy đôi chân đang đứng trên mặt đất, giờ phút này đang giẫm chắc chắn trên đại địa.

Tô Thanh tuy rằng trấn định, nhưng Serena bên cạnh hiển nhiên sẽ không như thế.

Cho nên đối với việc vừa mới xuất hiện liền trực tiếp đứng trên mặt đất, Serena vô cùng tò mò. "Anh Tô Thanh?

Em..." Quay đầu, Serena lập tức hỏi Tô Thanh nghi vấn trong lòng.

Dù sao có người giải đáp, Serena cũng không giấu diếm suy nghĩ. "Mỗi bí cảnh đều không giống nhau, cũng không có quy luật, cho nên lần này chúng ta xuất hiện trên đất, em cũng đừng quá kinh ngạc." Mỉm cười nhìn Serena, Tô Thanh vẫn giữ một bộ tư thái trấn định tự nhiên, làm cho Serena trong lòng tràn ngập an ổn.

Đồng thời, ngay sát na Serena tiêu hóa lời nói của Tô Thanh, Tô Thanh cũng trong quá trình này liếc nhìn biểu tình của Serena, sau đó liền bổ sung một câu. "Không chừng, lần sau chúng ta vừa xuất hiện sẽ trực tiếp ở trong biển thì sao?

Hả?" Nói xong, Tô Thanh liền chớp chớp hai mắt to, trêu chọc Serena, trong ngôn ngữ bao hàm ý hù dọa. "...

Anh nhất định là đang dọa em.

Sao có thể vừa xuất hiện đã ở trong biển chứ." Serena nghe lời Tô

Thanh, lập tức cũng tưởng tượng trong đầu, nhưng luôn cảm giác loại tràng cảnh kia có chút khủng bố, khiến toàn thân run rẩy không thôi.

Nếu một người trực tiếp xuất hiện dưới đáy biển sâu, vậy thì sẽ vô trợ biết bao.

E rằng nước biển sẽ trực tiếp ép thân thể người đó thành sương máu mất, áp lực to lớn dường nào.

Hơn nữa xung quanh chỉ có bóng tối vô tận, chỉ riêng phần bóng tối này cũng có thể triệt để nuốt chửng tâm trí một người, thực sự khó có thể tưởng tượng. "Hơn nữa, không phải có Mewtwo bảo vệ sao?" Dường như chịu áp lực trong lòng, có chút khẩn trương, Serena lại trực tiếp hỏi. "Chuyện xuyên việt Cánh Cửa Bí Cảnh, em cảm thấy Mewtwo có thể can thiệp sao?" Nghe vậy, Tô Thanh lại không nhanh không chậm đưa ra câu trả lời. "Phải biết rằng, đây là thứ thế giới này chưa từng xuất hiện.

Em cảm thấy Mewtwo có bản lĩnh như vậy?" Tô Thanh nhướng mày. "Được rồi, vậy nơi này lại sẽ xuất hiện Pokémon gì đây?" Tò mò quan sát bầu trời xung quanh một chút, thời gian ở đây đang là ban ngày liệt dương gay gắt.

Nhiệt độ cực cao, so với bên ngoài có chênh lệch không nhỏ...

Bên ngoài hiện tại thời gian sắp sang thu, thời tiết đang từ nóng chuyển sang lạnh, nhưng ở đây lại khác, nhiệt độ cực cao, vừa mới xuất hiện liền làm cho trán Serena xuất hiện không ít mồ hôi. "Đáng ghét, nơi này rốt cuộc là nơi cư trú của Pokémon gì a?!

Sao lại nóng bức như vậy." Hàm răng cắn chặt, đôi môi đỏ mọng đạm bạc bị răng cắn lấy, lộ ra một tia phong tình khác thường.

Cảm nhận thời tiết nóng bức, Serena cũng không lo được gì liền giơ bàn tay ngọc ngà lên, nhẹ nhàng quạt vài cái trước mặt, theo đó,

một làn hương thơm cũng nương theo động tác của Serena lướt qua chóp mũi Tô Thanh. "Hẳn là thế giới của Pokémon hệ Lửa (Fire) cư trú đi." Cố sức hít hà mùi hương vừa thoáng qua chóp mũi, Tô Thanh thuận miệng đáp.

Lời vừa ra cũng đồng dạng hấp dẫn sự chú ý của Serena, nhất cử nhất động của hắn tự nhiên cũng trong sát na rơi vào đôi mắt nàng.

Điều này làm cho Serena lập tức biến thành đà điểu xấu hổ, co rụt lại một chỗ.

Khuôn mặt trắng nõn trơn bóng tràn ngập ráng hồng, cố gắng đè thấp vành mũ, không dám nhìn thẳng vào mắt Tô Thanh...

Trong lòng tràn ngập hoan hỉ và nhảy nhót, nhưng lại dị thường xấu hổ.

Hơi cúi đầu, đem đủ loại phản ứng của Serena thu vào trong mắt, xoay người, khóe miệng Tô Thanh lập tức khẽ nhếch lên vài phần, sau đó liền tiếp tục đề tài trước đó. "Mà lại, con Pokémon hệ Lửa này còn là một con Thần thú." "Thần thú?" "Đúng!" Thân là người nắm giữ hệ thống, Tô Thanh dễ dàng nhìn ra tình huống nơi này.

Dù sao nhiệt độ trong bí cảnh hiện tại chí ít cũng phải bốn mươi độ rồi, không tầm thường. "Mew, khống chế nhiệt độ chung quanh." Hơi quan sát mồ hôi trên trán Serena, Tô Thanh ôn nhu nói.

Đồng thời càng trực tiếp từ bên hông lấy ra một tờ giấy trắng sạch sẽ, nhẹ nhàng đưa tới trước mặt Serena. "Ừm, cảm ơn!

Anh Tô Thanh ~!" Chi chi ngô ngô cảm ơn Tô Thanh, Serena vẫn che giấu dưới vành mũ.

Cúi đầu, không dám nhìn thẳng Tô Thanh.

Cũng chỉ có Tô Thanh có thể thông qua mặt bên, quan sát nhất cử nhất động, biến hóa dung nhan của Serena.

Nhưng không ngờ, trong sát na nàng định đưa tay đoạt lấy tờ giấy từ ngón tay Tô Thanh, Tô Thanh lại giơ tay lên nhanh chóng ngăn cản động tác của nàng.

Sau đó trơ mắt nhìn Tô Thanh từng chút từng chút đưa khăn giấy tới gần trán mình.

Hắn cúi người xuống, điều chỉnh một góc độ thoải mái, đích thân vì nàng lau mồ hôi trên trán, hóa giải sự che chắn của vành mũ.

Một màn này xảy ra, lập tức khiến cho Serena trong lòng bội phần kích động.

Dưới vành mũ, trong đôi mắt lóe lên sự thẹn thùng nồng đậm và cảm động, có thể được Tô Thanh quan tâm như vậy, Serena bỗng nhiên cảm giác, tất cả những gì làm trước đó đều đáng giá.

Mỉm cười gật đầu, Tô Thanh quan sát bầu trời vô tận, khóe mắt cũng trong quá trình này nhận ra sự thay đổi biểu tình trên mặt Serena.

Cảm nhận được tình cảm chân thực truyền đến từ trên người đối phương, tâm tình Tô Thanh cũng chịu chút ít lây nhiễm, vui vẻ thư thái hơn. "Mewtwo, nhờ cậu!" Tô Thanh gật đầu, qua vài lần tao ngộ, Tô Thanh lúc này đối với việc chưởng khống bí cảnh sớm đã xe nhẹ đường quen, cho nên Tô Thanh vừa mới mở miệng, Mewtwo liền phóng thẳng ra vô tận niệm lực (Inner Focus), triển khai trong không gian. "Mew!" Nhẹ nhàng mở miệng niệm một câu, Mew đang ở bên cạnh Tô Thanh nghe chủ nhân hô gọi tên mình, lập tức rùng mình một cái, lập tức liền bay nhanh từ bên người Tô Thanh đến trước mắt, nhẹ nhàng gật đầu.

Kêu meo một tiếng!

Niệm lực lập tức thi triển ra, cùng Mewtwo hợp tác, một cái hướng trái một cái hướng phải.

Khuôn mặt về sau càng nhíu chặt lại, dường như có chút đau đầu.

Từ đó cũng đủ nhìn ra hai con Thần thú đều đang tận tâm tận lực khuếch tán niệm lực của mỗi người.

Bất quá, ngay khi Tô Thanh ra lệnh làm ra chuẩn bị, bản thân hắn vốn bị bỏ qua lại trong quá trình này xảy ra chuyển biến cực lớn. "Hạt giống Niệm lực" vốn nùng súc trong nhục thân Tô Thanh, bỗng nhiên khi cảm nhận hai cỗ niệm lực to lớn, bộc phát ra ý nghĩ muốn bồng bột sinh trưởng (growth).

Theo niệm lực chậm rãi hấp thu, trên người Tô Thanh lập tức có thêm một cỗ lượng niệm lực bành trướng, chính là hạt giống niệm lực sở hữu trong cơ thể.

Chương 308

Dưới sự dẫn dắt từ bên cạnh của hai cỗ niệm lực to lớn, niệm lực trong cơ thể Tô Thanh vốn luôn đình trệ không tiến, bỗng nhiên bắt đầu đột phá mới.

Niệm lực từ lúc bắt đầu uyển như cây non, cấp tốc hấp thu lượng niệm lực chung quanh.

Loại biến hóa này, tự nhiên không thoát khỏi cảm ứng của Mewtwo và Mew.

Cân nhắc lượng niệm lực phát ra trên người chủ nhân, hai con Thần thú tuy có phát giác, nhưng cũng không để ý.

Ngược lại trong quá trình này, tận tâm khống chế niệm lực của mỗi người truyền tống cho Tô Thanh, làm cho nó trở nên mềm mại hơn nhiều, không còn sự sắc bén lúc trước.

Để thuận tiện cho Tô Thanh mượn đó hấp thu chuyển hóa thành niệm lực của mình, đem đẳng cấp niệm lực đề cao lên một giới hạn cực cao.

Cảm nhận hết thảy xảy ra chung quanh, Tô Thanh đương nhiên có thể mẫn cảm phát giác biến hóa trong đó.

Cho nên trong lòng đối với hành động của Mewtwo và Mew, đồng dạng tràn ngập cảm động.

Vù vù vù!

Thời gian trong quá trình này bay nhanh trôi qua, Tô Thanh trong quá trình này trực tiếp đem niệm lực bạt cao lên một cảnh giới mà ngay cả hắn cũng không cách nào dòm ngó.

Điểm này, e rằng cũng chỉ có chờ sau khi triệt để kết thúc lần đốn

ngộ này, mới có thể lại hỏi thăm Mewtwo hoặc là Mew.

Đồng dạng, trong quá trình thực lực Tô Thanh bay nhanh tăng lên, Thần thú vẫn không ngừng dò xét cảnh tượng trong bí cảnh này.

Còn Serena bên cạnh Tô Thanh?

Bởi vì nhìn ra đôi mắt vô thần của Tô Thanh, nàng cũng hiểu hiện trường khẳng định đã xảy ra một số chuyện không muốn người biết, nhưng cân nhắc Mewtwo và Mew vẫn ở đây.

Cho nên biết Tô Thanh khẳng định không có khả năng xảy ra chuyện, nếu xảy ra chuyện, hai con Thần thú chắc chắn cũng sẽ có phát giác.

Thế nên nhìn ra sự dị thường của Tô Thanh, nàng cũng không mạo muội quấy rầy hắn.

Một hồi trong tình huống không biết rõ tình hình, nàng cũng chỉ có thể thu tâm thân thủ nắm chặt tờ giấy trắng Tô Thanh đưa, nắm nó trong lòng bàn tay, trên mặt lộ ra một bộ thần tình khẩn trương, gắt gao nhìn chằm chằm Tô Thanh.

Về sau mãi đến khi trên trán Tô Thanh xuất hiện chút ít mồ hôi, Serena mới cẩn thận từng li từng tí cầm tờ giấy trắng, nhẹ nhàng đưa tới trước trán Tô Thanh, sau đó vì hắn cẩn thận lau mồ hôi.

Một màn này, Tô Thanh tuy rằng không nhìn bằng mắt, nhưng lại có thể dựa vào niệm lực, đem hết thảy chung quanh dò xét rõ ràng.

Thế nên hết thảy xảy ra trước mắt, sớm đã rơi vào trong đầu Tô Thanh, thậm chí bởi vì niệm lực lần đầu tiên xảy ra tăng trưởng bạo phát, những niệm lực này trong tình huống không chịu sự chưởng khống của Tô Thanh, càng đem tất cả mọi thứ dòm ngó không sót một gì...

Serena dựa vào Tô Thanh quá gần, Tô Thanh cũng chiếm không ít

tiện nghi, nhưng cũng chịu không ít khổ.

Bởi vì Serena hết thảy đều có thể bị hắn dựa vào niệm lực bạo phát toàn bộ nghiêm túc dòm ngó, nhưng lại không thể làm gì.

Bởi vì quyền chưởng khống chuyện này sớm không ở trong tay hắn, cho nên muốn nhắm mắt làm ngơ cũng làm không được.

Bởi vì hình ảnh niệm lực dò xét, cũng không phải hình ảnh đôi mắt nhìn thấy.

Niệm lực tham dò hết thảy, đều sẽ phản hồi về não hải Tô Thanh, thực sự làm cho Tô Thanh cảm thấy nước sôi lửa bỏng không thôi.

May mà thời gian như vậy cũng không kéo dài bao lâu.

Sau khi Tô Thanh triệt để thu liễm tâm thần, niệm lực đạt đến một cái đỉnh phong, liền bắt đầu dần dần tiêu lui.

Sau đó cho Tô Thanh một tia cơ hội dần dần có thể nắm giữ, bắt đầu nếm thử chưởng khống niệm lực.

Sự tồn tại của Serena giống như cho Tô Thanh thêm một cái khảo nghiệm, phảng phất như tâm ma trong tiểu thuyết tiên hiệp, làm cho Tô Thanh chỉ có thể dựa vào nghị lực đi chống cự.

Dưới tình huống nội tâm không cách nào bình tĩnh, Tô Thanh nếu muốn chưởng khống niệm lực cũng vô cùng khó khăn, cho nên chờ đến lúc Tô Thanh chưởng khống được niệm lực, nội tâm hắn đã phải trải qua một phen giày vò.

Như thế, Tô Thanh mới rốt cuộc chưởng khống được niệm lực, sau đó nhanh chóng đem tất cả niệm lực thu hồi vào trong đầu óc, miễn đi sự giày vò trên tâm linh, nhẹ nhàng thở ra một ngụm trọc khí. "Tìm được rồi, chủ nhân." Vừa vặn ngay sát na Tô Thanh thu hồi niệm lực, Mewtwo bên cạnh cũng báo cáo với Tô Thanh kết quả cuối cùng. "Tốt, vậy thì xuất phát thôi." Tô Thanh không nói thêm gì, chỉ

đưa ra chỉ lệnh tiếp theo, sau đó liền nhanh chóng nắm chặt bàn tay Serena, sắc mặt hơi hồng, không dám nhìn thẳng Serena.

Kéo Serena, lần này Tô Thanh cũng không đợi Mewtwo và Mew khống chế thân thể hắn, trực tiếp dẫn đầu lôi kéo Serena bay lên bầu trời.

Toàn bộ quá trình vô cùng trôi chảy, trôi chảy đến mức Tô Thanh cũng kinh ngạc không thôi.

Kết quả khiến Tô Thanh kinh ngạc không thôi này, trong mắt Mewtwo và Mew lại có vẻ hợp lý, tự nhiên như vậy.

Từ khi cảm nhận được niệm lực của Tô Thanh có sự tiến bộ vượt bậc, trong lòng bọn chúng liền nhận định Tô Thanh lý ra phải vô cùng dễ như trở bàn tay có thể làm được hết thảy, nên cũng không kinh ngạc.

Tuy nhiên như thế, lại không đại biểu chuyện này không có người kinh ngạc. "A!!!" Bị Tô Thanh mạnh mẽ kéo lại, đột nhiên không kịp đề phòng bay vút lên bầu trời, Serena lập tức trong sự đột biến phát ra tiếng hét thảm thiết.

Tiếng hét thê thảm kia càng làm cho người nghe rơi lệ, tâm tình dị thường kích động.

Đồng thời, Serena sau khi trải qua hưng phấn ban đầu, cũng không quên quay đầu quan sát Mewtwo vẫn đứng tại chỗ cũ.

Trong tình huống không phát giác thân ảnh Mew, trong lòng nảy sinh nghi hoặc đồng thời, dần dần quay đầu.

Quay sang nhìn thấy Mew đang lơ lửng (levitate) ở cách Tô Thanh không xa phía trước.

Trong lòng thầm nghĩ thì ra là thế.

Quả nhiên là Mew đang dẫn đầu bay lượn. "Mew!" Nhẹ nhàng gọi tên Mew, Serena dứt khoát trực tiếp to gan túm lấy cái đuôi dài màu hồng phấn của Mew đang phiêu đãng trên không trung, sau đó một phen kéo nó vào trong lòng. "Meo ô ~!" Niệm lực bao phủ chung quanh, Mew đối với hành động của Serena tự nhiên rõ như lòng bàn tay, cho nên liền dưới tiền đề không làm bị thương Serena, để mặc Serena tóm lấy thân thể.

Trừng hai mắt to, đáng thương nhìn về phía Serena, một lát sau thấy Serena chỉ giữ một bộ cười xấu xa, nhưng vẫn chưa buông lỏng, đành phải bất đắc dĩ từ bỏ ý định đánh chủ ý lên Serena.

Chuyển sang nhìn về phía Tô Thanh, lộ ra một bộ biểu tình điềm đạm đáng yêu.

Nhưng Tô Thanh sau khi phát giác Mew lộ ra một bộ biểu tình cầu cứu, cuối cùng lại lựa chọn coi như không nhìn thấy, phảng phất như không nghe thấy, làm cho trái tim Mew vỡ vụn đầy đất.

Vù vù vù!

Trong khi Tô Thanh suy tư như thế, Mewtwo sau khi trải qua suy tư ngắn ngủi, cũng đuổi theo, rất nhanh liền đến phía trước Tô Thanh, dẫn dắt Tô Thanh bay về một hướng.

Theo Tô Thanh bay đi, nhiệt độ chung quanh cũng không ngừng tăng lên, nhưng may mà có Thần thú hỗ trợ khống chế nhiệt độ tiến hành hạ nhiệt.

Nên Tô Thanh và Serena cũng không chịu ảnh hưởng, hơn nữa Tô Thanh có thể trực tiếp dựa vào niệm lực ngăn cách nhiệt độ bên ngoài.

Dưới song trọng bảo hiểm, Serena và Tô Thanh không cảm thấy lạnh đã là vô cùng tốt rồi.

Vù vù vù!

Rất nhanh hai người hai thú liền đến một ngọn núi lửa, nói là núi lửa cũng không chính xác lắm.

Chính xác mà nói, hẳn là đến một quần thể núi lửa, bởi vì nơi này có vô cùng nhiều miệng núi lửa.

Đồng thời nơi đến, cũng chính là ngọn núi lửa to lớn nhất, cao nhất trong quần thể miệng núi lửa này.

Tại nơi miệng núi lửa, có vô cùng nhiều dung nham cuộn trào, cùng với sương mù màu trắng.

Nham thạch rơi vào trong dung nham cuộn trào, đều sẽ phát ra thanh âm xèo xèo, hết thảy tồn tại không gì không chứng thực sự khủng bố của ngọn núi lửa trước mặt. "Ở trong này." Quan sát tình huống bốn phía một chút, Tô Thanh gật đầu, tiêu hóa câu trả lời lạnh lùng của Mewtwo, không nói thêm gì.

Bởi vì cảm nhận được theo sự đến gần, Thần thú trong núi lửa sắp đi ra rồi.

Ùng ục ục ~!

Cùng thời gian đó, trong miệng núi lửa nhanh chóng rung động, ùng ục từng cái bong bóng khí cuộn trào, không ngừng nổi lên trên bề mặt dung nham.

Dẫn đến hiện trường xuất hiện biến cố kinh thiên, nhiệt độ bắt đầu cấp tốc tăng cao, khói trắng cũng dần dần tăng nhiều, thậm chí xảy ra biến hóa nhất định, ẩn ẩn có xu thế chuyển biến thành khí thể màu đen. "Ra rồi sao?" Hai mắt nhìn chằm chằm miệng núi lửa đang sôi sục, Tô Thanh thầm nghĩ trong lòng. "Ra rồi? ....." Một bên, trơ mắt nhìn miệng núi lửa xảy ra biến cố lớn như thế, lại nhìn chung quanh dũng hiện ra một tầng sương mù màu đen nồng đậm.

Không biết đã xảy ra chuyện gì, Serena lập tức trong lòng hoảng

hốt, nhưng may mà cũng thấy sương mù màu đen sau khi đến trước người mình liền bị ngăn cách ra.

Dường như có thứ gì đó đem toàn bộ chặn lại bên ngoài, mới nhớ tới bên người Tô Thanh và mình có hai con Thần thú bảo vệ, dần dần buông lỏng nỗi lo âu. "Đoán xem, sẽ là một con Thần thú như thế nào?" Trước khi đối phương lộ diện, khóe mắt liếc nhìn Serena đang tươi cười, Tô Thanh cố ý lộ ra một bộ biểu tình như đang khảo nghiệm. "Hả!" Hơi ngẩn ra, đưa tay day day đầu. "Thần thú sao?" Nghe Tô Thanh hỏi, Serena cũng không kinh hoảng, ngược lại như có điều suy nghĩ về vấn đề Tô Thanh đưa ra.

Hồi lâu..., sau khi trải qua một trận suy tư ngắn ngủi, Serena mới dần dần ổn định tâm thần, sau đó trấn định tự nhiên giơ ngón trỏ và ngón giữa về phía Tô Thanh, đồng thời nói: "Hai con Thần thú!" "Ồ?

Là hai con nào?" Tô Thanh cố làm ra vẻ muốn dò xét kiến thức của Serena. "Một con tự nhiên là Chúa tể Ngọn lửa của vùng Johto, Thần Sinh mệnh Ho-Oh.

Một con khác chính là Chúa tể Đại địa của vùng Hoenn, Groudon." "Vậy sao?

Vì sao lại là hai con Pokémon này?" Nhìn biểu tình đắc ý của Serena, Tô Thanh trong lòng hài lòng, nhưng trên mặt lại không hiện vẻ vui mừng.

Làm cho Serena nhất thời có chút không nắm chắc chủ ý, câu trả lời của mình rốt cuộc làm cho Tô Thanh hài lòng hay không, dần dần ngữ khí xuất hiện chút ít run rẩy.

Nhưng suy nghĩ trong đầu cấp tốc vận chuyển một phen, Serena cũng hiểu rõ mấu chốt trong đó.

Nếu thật sự có vấn đề e rằng Tô Thanh sớm đã nói ra, cho nên

hiện tại khẳng định không có vấn đề.

Ai ngờ, Serena vừa hiểu rõ Tô Thanh rốt cuộc có thái độ gì, Tô Thanh lại đưa ra nghi vấn, làm cho Serena lộ ra một bộ dáng nghiêm túc suy tư. "Hơn nữa, anh nhớ Groudon thuộc tính hình như là hệ Đất (Ground), không có hệ Lửa (Fire) tồn tại a." Tô Thanh cố ý làm khó.

Chương 309

"Hả." Lần này, Tô Thanh vừa nói ra lời này, Serena lập tức cũng ngẩn người.

Dù sao truyền thuyết về Thần thú đều là nghe từ trong một số câu chuyện, Tô Thanh hiện tại cư nhiên trực tiếp nói chính xác thuộc tính của Groudon.

Nhất thời Serena cũng có chút không biết nói gì, dù sao nàng cũng không biết lời Tô Thanh nói là thật hay giả.

Bất quá, cân nhắc xuất phát từ sự tin tưởng đối với Tô Thanh, Tô Thanh đã nói như vậy, Serena cũng quyết định tin tưởng.

Nhưng nếu như thế, nếu Groudon thật sự là Pokémon hệ Đất, loại bỏ lựa chọn này, vậy thì con Thần thú ở trong này hẳn là Ho-Oh rồi. "Cho nên, con Thần thú ở trong này là Thần thú Ho-Oh?" Trừng hai mắt to, Serena không dám tin nói, ánh mắt nhìn thẳng Tô Thanh.

Đối với việc này, Tô Thanh lại vẫn cười không nói, chỉ giữ một nụ cười nhàn nhạt, một lát sau mới dần dần lắc đầu. "Hả, không phải?" Ùng ục ục!

Ngay khi Tô Thanh đưa ra đáp án, dung nham trong miệng núi lửa cũng xảy ra một vòng biến hóa mới.

Trung tâm dung nham dần dần nứt ra một cái khe, một cái đầu khổng lồ bỗng nhiên từ trong dung nham vọt lên.

Sự chuyển biến này đồng dạng dọa Serena bên cạnh Tô Thanh, làm cho nàng trực tiếp vươn tay kẹp chặt cánh tay Tô Thanh.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn trơn bóng xuất hiện một loại cảm xúc tên là sợ hãi.

Serena: "Xấu quá!" Tô Thanh: "Hả!" Groudon: "Em không chịu đâu!" "Dò xét!" Mặc niệm một tiếng, ngay sau đó trước mặt Tô Thanh liền xuất hiện một chuỗi số liệu. **【Groudon】** * **【Giới tính】:** Cái (Female). * **【Đặc tính】:** Lơ lửng (Levitate). * **【Thuộc tính】:** Đất (Ground). * **【Thiên phú】:** Siêu Thần Thú. * **【Chiến lực】:** Thần Thú Cấp Một (First Class God). * **【Vật phẩm mang theo】:** Ngọc Đỏ / Red Orb (Cực đại đề cao sức mạnh hỏa diễm và phòng ngự nhục thân của Groudon). "Được đấy!" Quan sát bảng số liệu của Groudon, Tô Thanh trong lòng tràn ngập hưng phấn.

Đặc biệt khi chú ý tới đặc tính trong sát na, trong ánh mắt Tô Thanh càng nở rộ ra một tia tinh mang. "Chỉ là Groudon?" "?" Serena bên cạnh trong tình huống không có kỹ năng dò xét, tỏ ra có chút mờ mịt.

Cũng không biết vì sao Tô Thanh lại nói như vậy. "Không có gì." Mỉm cười đưa tay sờ sờ mũi, trong lòng Tô Thanh tràn ngập sự đùa cợt. "Con này cũng không tệ, cho nên anh muốn thu phục nó làm Pokémon của anh." "Thu phục?

Nhưng đây là một con Thần thú a, không giống với con Latias trước đó a." Serena ưu tâm trọng trọng nhìn Groudon nói. "Hả?" Quay đầu, ánh mắt quan sát Serena bên cạnh.

Nhìn chằm chằm đối phương kỹ lưỡng vài lần, Tô Thanh cũng hiểu vì sao đối phương lại nói như vậy. "Cũng đúng.

Khi chưa tận mắt kiến thức thực lực chân thật của Mewtwo, trong lòng em e rằng đối với sức mạnh của Mewtwo và Mew không có một nhận thức rõ ràng." Tô Thanh chậm rãi mở miệng nói, lời này vừa ra lập tức làm cho trong mắt Serena nở rộ ra một tia hy vọng.

Chẳng lẽ?

Nghe Tô Thanh nói vậy, trong lòng Serena lập tức dâng lên một tia hy vọng.

Tuy nhiên đối với cách nghĩ này của Serena, Tô Thanh cũng hiểu được.

Dù sao tuy đều là Thần Thú Cấp Một, nhưng Thần Thú Cấp Một cũng có sự khác biệt.

Groudon, Kyogre và Rayquaza, loại Thần thú truyền thừa từ thời thượng cổ này, rõ ràng sẽ cho người ta một loại ấn tượng thực lực khá mạnh, thuộc về loại Thần thú khá cường thế trong số Thần Thú Cấp Một. "Không sao, không cần sợ." Mỉm cười, Tô Thanh vươn tay nhẹ nhàng vỗ vỗ vai Serena. "Để em kiến thức sức mạnh chân thật của Mewtwo đi." Ngước mắt quan sát Groudon vẻ mặt mờ mịt, quay đầu, Tô Thanh trực tiếp nháy mắt với Serena.

Trong không khí lóe lên một tia tia lửa điện khó phát giác. "Mewtwo, Tiến Hóa Mega (Mega Evolution) đi!" Nhẹ nhàng mở miệng, bàn tay Tô Thanh lập tức phủ lên vòng tay trên tay phải.

Vù vù vù!

Từng đạo lưu quang màu trắng lập tức từ trên vòng tay bắn ra, sau đó lấy tốc độ cực nhanh bay vụt đi, không bao lâu liền hội tụ trên bề mặt cơ thể Mewtwo. "?" Lặng lẽ nhìn lưu quang màu trắng bắn trúng thân thể Mewtwo, giúp Mewtwo hoàn thành Tiến Hóa Mega, khi ánh sáng màu trắng triệt để xua tan, lộ ra thân thể Mewtwo Y.

Trong mắt Serena lập tức viết đầy sự chấn kinh.

Pokémon bình thường có thể Tiến Hóa Mega thì nàng cũng có thể hiểu được, tăng cường cũng sẽ không mạnh đến mức biến thái.

Nhưng, hiện tại không giống nữa rồi.

Vô luận như thế nào, nàng cũng không ngờ thân là Thần thú

Mewtwo, cư nhiên cũng sở hữu sức mạnh Tiến Hóa Mega, như thế, sức mạnh của Mewtwo sau khi tiến hóa rốt cuộc sẽ kinh khủng đến mức nào?

Ý niệm như vậy trực tiếp tịch quyển não hải Serena, làm cho hai mắt Serena tràn ngập ánh sáng. "Cú Đánh Tâm Linh (Psystrike)!" Tô Thanh chậm rãi thốt ra chỉ lệnh đầu tiên, vừa lên liền sử dụng đại chiêu.

Vù vù vù!

Nương theo khoảnh khắc Tô Thanh ra lệnh, Mewtwo liền nhanh chóng đem niệm lực bao phủ toàn bộ chiến trường, sau đó cố ý tránh ra vị trí Tô Thanh đang đứng trong nháy mắt.

Niệm lực của nó toàn bộ bị Mewtwo trong cùng một thời gian cấp tốc áp nén, sau đó liền nhanh chóng dẫn nổ.

Bùm bùm bùm!

Trên bầu trời vang lên từng đạo tiếng nổ trầm thấp, Psystrike kinh khủng trực tiếp nổ tung giữa không trung, cũng triệt để kích hoạt Groudon vừa mới chui ra khỏi ngọn lửa, nổ cho Groudon mặt mày xám tro, trên mặt dính đầy dung nham. "Gào!" Gào thét một tiếng.

Groudon ở trên miệng núi lửa một hồi tuy rằng bị nổ một phen, thân thể cũng chịu tổn thương không nhỏ.

Nhưng may mà Groudon vốn là tồn tại có khả năng phòng ngự khá xuất sắc trong số Thần Thú Cấp Một, cộng thêm có lớp dung nham bảo vệ.

Psystrike cũng không gây ra thương tổn kinh khủng như trong tưởng tượng cho Groudon.

Ngược lại, sau khi tiêu hóa xong một đòn công kích, Groudon không hề lưu tình.

Há to mồm liền nhanh chóng từ trong miệng ngưng tụ ra từng đạo điểm sáng màu trắng, lập tức đem điểm sáng ngưng kết thành một quả cầu năng lượng màu xám.

Bùm một tiếng, bề mặt quả cầu năng lượng đột nhiên mở ra một cái khe, lập tức vô số năng lượng màu trắng trút xuống, tạo thành một trụ quang thể đầy đặn giữa không trung.

Bùm bùm bùm!

Hình trụ lao thẳng về phía Mewtwo trên không trung, bị Mewtwo đánh cho một trận, Groudon khả năng sinh lòng thù hận.

Thế nên, Groudon vô cùng muốn báo thù Mewtwo.

Nhưng Groudon hiển nhiên đánh giá thấp tốc độ của Mewtwo, ngay sát na Groudon phóng thích ra một đòn công kích, khóe miệng Tô Thanh liền lóe lên một độ cong khinh thường.

Một khắc sau thân ảnh Mewtwo biến mất tại chỗ, hình trụ bay thẳng lên trời sau đó rạch phá không gian, đạt đến vị trí Mewtwo vốn đứng, rồi trực tiếp xuyên qua.

Lập tức bôn hướng bầu trời bao la vô tận, một đòn công kích triệt để đánh vào khoảng không.

Còn chân thân Mewtwo Y một hồi đã đến sau lưng Groudon, ngay khoảnh khắc Groudon lộ ra một bộ biểu tình ngơ ngác, có chút không hiểu ra sao.

Mewtwo súc thế đã lâu nháy mắt tiếp thu tín hiệu Tô Thanh lợi dụng niệm lực truyền đến.

Giữa hai tay nhanh chóng hội tụ từng đạo điểm sáng năng lượng, sau đó đem nó ngưng kết thành một quả cầu, lại đem sức mạnh áp nén đến cực hạn.

Mewtwo liền nháy mắt đem Đạn Khí Công (Aura Sphere) trong tay oanh kích ra, bùm bùm bùm!

Tại trong không khí kích động ra từng đạo gợn sóng, Aura Sphere của Mewtwo lập tức uyển như một viên đạn pháo được bắn ra, lao thẳng vào thân thể Groudon.

Đem đến cho Groudon tổn thương không nhỏ, Aura Sphere mãnh liệt nổ tung trên biểu bì Groudon, lập tức làm cho thân thể Groudon chịu một trận va chạm mãnh liệt (Tackle).

Bùm một tiếng choáng váng!

Thân thể Groudon bị oanh kích thẳng xuống dung nham, sau đó bị đánh vào tận trong miệng núi lửa. "Tiếp tục." Nhanh chóng sử dụng niệm lực bao bọc bản thân và Serena dần dần bay lên cao, kéo ra khoảng cách nhất định với miệng núi lửa.

Tô Thanh cũng không quên dùng niệm lực thông báo cho Mewtwo ở chỗ miệng núi lửa.

Bùm bùm bùm!

Được lệnh của Tô Thanh, Mewtwo tự nhiên sẽ không thủ hạ lưu tình.

Hai tay chớp động lập tức hình thành hết quả cầu trắng này đến quả cầu trắng khác, Aura Sphere trong tay Mewtwo phảng phất như hạt mưa trên trời không cần tiền mà trút xuống.

Rơi vào trên dung nham trong miệng núi lửa, lập tức kích thích từng đạo dung nham bắn tung tóe ra bốn phía, vô số khói đen và khí mù màu trắng hiện lên, trực tiếp tịch quyển toàn bộ miệng núi lửa.

Ngọn lửa kinh khủng dường như lộ ra tư thái thôn phệ hết thảy, muốn đem mọi vật thể thế gian, tất cả hóa thành tro bụi. "Cho nó một cú thật to!" Mang theo Serena nhanh chóng kéo ra một khoảng cách an

toàn cực xa, Tô Thanh hưng phấn ra lệnh. "!" Được lệnh của Tô Thanh, Mewtwo hiển nhiên cũng vô cùng vui vẻ.

Hai tay huy động càng có vô tận điểm sáng màu trắng dần dần hội tụ, lập tức hai tay Mewtwo liền trực tiếp dưới sự chăm chú của Tô Thanh dần dần kéo ra.

Chương 310

Ngay sau đó Tô Thanh và mọi người liền thấy quả cầu trắng giữa hai bàn tay Mewtwo đang không ngừng bị kéo dài, sau đó cấp tốc bành trướng.

Năng lượng nguyên tố giữa thiên địa chung quanh lập tức bị rút sạch, tất cả nguyên tố trong khu vực này toàn bộ bị Mewtwo hội tụ tại một chỗ, sau đó hình thành một quả Aura Sphere khổng lồ.

Chưa hết.

Sau khi thành công hấp thu hoàn tất sức mạnh nguyên tố trong phạm vi trăm dặm, Mewtwo lại dựa vào sức mạnh niệm lực thám thính được khoảnh khắc Groudon đang từ dưới đáy dung nham lấy tốc độ cực nhanh lao thẳng lên.

Lập tức thay đổi cách ném Aura Sphere trực tiếp ra ngoài, trong lòng dự đoán thời gian Groudon sẽ thò đầu ra khỏi bề mặt dung nham.

Trên tay tắc toàn lực truyền tống sức mạnh trong cơ thể, làm cho sức mạnh trong cơ thể tiếp tục tăng cường cho cả quả Aura Sphere khổng lồ.

Vù vù vù!

Năng lượng cấp tốc hội tụ, toàn bộ không gian chung quanh gần như phát ra thanh âm răng rắc.

Dường như quả Aura Sphere Mewtwo ngưng kết ra đã hình thành áp lực vô cùng lớn đối với không gian chung quanh, chỉ cần Mewtwo lại gia tăng sức mạnh một chút, không gian chung quanh liền sẽ triệt để sụp đổ, sau đó hình thành một hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Bùm một tiếng!

Biết không thể tiếp tục áp nén sức mạnh, Mewtwo cũng không tiếp tục trì hoãn, vô cùng quả quyết trực tiếp ném quả Aura Sphere cỡ lớn trong tay ra ngoài, sau đó lấy tốc độ cực nhanh đào thoát khỏi chỗ cũ.

Vù vù vù!

Thân hình chớp động thông qua Dịch Chuyển Tức Thời, Mewtwo lập tức xuất hiện ở cách Tô Thanh không xa.

Đồng thời, hai chưởng hơi ấn về phía trước.

Trong hư không lập tức hiện ra một đạo rào chắn (barrier) trong suốt, ngăn cách hết thảy trước mặt.

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Mewtwo vừa vặn làm xong phòng hộ, quả Aura Sphere cỡ lớn bên dưới cũng vừa vặn mệnh trung Groudon vừa mới ngoi lên.

Groudon đáng thương mới vừa vặn từ trong bóng ma bị đánh đập một trận một lần nữa phấn chấn, thò đầu ngoi lên khỏi dung nham.

Mở mắt ra liền nhìn thấy một màn thê thảm như thế, một khối cầu màu trắng bao la bát ngát trực tiếp che kín tất cả tầm mắt của Groudon.

Thể hình kinh khủng của nó triệt để làm cho trong lòng Groudon tràn ngập tuyệt vọng.

Bùm một tiếng!

Khối cầu màu trắng lập tức đập thẳng xuống, cũng đem toàn bộ đáy phong tỏa, sau đó... sau đó không có sau đó nữa, dưới sự bạo tạc kinh khủng, Groudon trực tiếp mất đi ý thức.

Vụ nổ vang trời động địa, triệt để phá hủy cái miệng núi lửa này.

Cũng làm cho núi lửa chung quanh chịu ảnh hưởng không nhỏ, tất cả núi lửa đều sụp đổ, nổ tung.

Vô số dung nham toàn bộ trong vụ nổ bắn tung tóe lên trời cao vạn mét.

Vô số khói đen triệt để bao trùm phiến thiên địa này, triệt để cách tuyệt tầm mắt của tất cả mọi người, bao gồm cả Tô Thanh.

Cũng may Mewtwo sớm làm tốt biện pháp phòng hộ, nếu không có niệm lực của Mewtwo ngăn cản.

E rằng ngay cả rào chắn niệm lực Tô Thanh bố trí tốt cũng sẽ bị triệt để xuyên thủng, uy lực dung nham bắn ra ở tốc độ cao tự nhiên không thể khinh thường, không chỉ sở hữu nhiệt độ cực nóng, cũng sở hữu năng lực xuyên thấu siêu cường liệt.

Điểm ấy, ngay cả Tô Thanh cũng không thể không thầm than Mewtwo tỉ mỉ.

Thân là Thần Thú Cấp Một do nhân loại chế tạo ra, Mewtwo tuy rằng sở hữu thiên phú cực cao, nhưng cũng không có cái gọi là bành trướng, hay là tự mình lãng phí.

Ngược lại trong khi nghiêm túc đề cao thực lực bản thân, nó vô cùng tỉ mỉ chú ý hết thảy chung quanh.

Bất quá, bên phía Tô Thanh tuy rằng vô ngại rồi, nhưng lại không đại biểu cho Pokémon hoang dã sinh sống tại vùng trời đất này cũng sẽ không chịu ảnh hưởng. "Nguy rồi!" Trong đầu linh quang chợt hiện, Tô Thanh hiển nhiên cũng nghĩ đến chuyện này.

Mewtwo bên người Tô Thanh, cùng với Mew đang nằm sấp trên đầu Tô Thanh nháy mắt tỉnh táo lại.

Cảm nhận dư ba năng lượng bên kia bắt đầu dần dần giảm yếu, Mewtwo biết những dư ba năng lượng này chỉ bằng lượng niệm lực của Tô Thanh là có thể ngăn cản.

Thế là liền nhanh chóng cùng Mew bay ra ngoài, tại hai nơi chung quanh hình thành rào chắn niệm lực của riêng mình.

Cùng với Tô Thanh, niệm lực do ba mục tiêu khác nhau thi triển ra cuối cùng cư nhiên kỳ tích dung hợp lại một chỗ, hình thành một quả cầu năng lượng khổng lồ, sau đó đem tất cả dư ba vụ nổ toàn bộ cấm cố trong rào chắn năng lượng.

Cũng không ảnh hưởng đến Pokémon hoang dã bên ngoài, cũng mãi cho đến giờ phút này, Tô Thanh mới thầm thở phào nhẹ nhõm, vươn tay nhẹ nhàng vỗ vỗ ngực.

Nếu không, chỉ bằng vụ nổ lần này, e rằng sẽ trực tiếp làm cho tất cả sinh vật trong vòng vạn dặm chung quanh chịu đả kích mang tính hủy diệt, sinh linh đồ thán.

Giống như hình ảnh tuyệt vọng trước khi khủng long diệt tuyệt ở kiếp trước, đây cũng là hình ảnh Tô Thanh không muốn nhìn thấy.

Cũng may hết thảy đều không xảy ra.

Sau khi Tâm Linh (Psychic) đột phá, lượng niệm lực của Tô Thanh được tăng cường cực lớn.

Nên dưới tình huống nguy cấp vừa rồi, Mewtwo và Mew mới có thể trong tình huống Tô Thanh không mở miệng, liền trực tiếp thông qua niệm lực truyền lại, lĩnh ngộ suy nghĩ của Tô Thanh.

Nếu không, Mewtwo và Mew tuy rằng cũng không hy vọng Pokémon hoang dã chết đi, nhưng cũng sẽ không hoảng trương hành sự như thế, tối đa chỉ tùy duyên.

Thậm chí, lựa chọn giúp đỡ, cũng sẽ không tận tâm tận lực như

thế, hết thảy đều là nhìn vào mặt mũi Tô Thanh mới có thể làm ra hành động.

Phù phù phù!

Rào chắn dần dần tiêu tán, cuồng phong huyên náo dần dần xuyên thấu nơi vốn là màn chắn.

Sau đó đem màn khói đen (smokescreen) trong quần thể núi lửa dần dần đẩy ra, không bao lâu màn đêm màu đen liền dưới sự thổi quét của cuồng phong triệt để dần dần tan đi.

Cuối cùng đi đến biên giới bí cảnh, cư nhiên quỷ dị trực tiếp xuyên thấu rào chắn bí cảnh, triệt để tiêu di biến mất vô hình.

Đến tận đây, dư ba vụ nổ trong không gian cũng triệt để tiêu tan. "Đi thôi, đi xem một chút!" Vươn tay kéo Serena bên cạnh, Tô Thanh mỉm cười nói.

Đồng thời, dưới sự thao túng của niệm lực, thân thể Tô Thanh và Serena lập tức nhanh chóng bay về phía miệng núi lửa.

Không bao lâu, ngay sát na Tô Thanh đến chỗ miệng núi lửa, Mewtwo và Mew cũng đã đến bên cạnh Tô Thanh. "Chủ nhân!" Mewtwo chậm rãi mở miệng nói. "Ừm!" Gật đầu, Tô Thanh xác thực không nói thêm gì, chỉ đưa ra một hồi đáp đơn giản.

Lập tức, đôi mắt liền nhìn về phía tàn hài chiến trường bên dưới. "Vậy mà vẫn chưa ngã xuống!" Ánh mắt nhìn về phía Tô Thanh ở bên dưới.

Chưa kịp mở miệng, Serena ở bên cạnh đã kinh hô thành tiếng.

Bởi vì trong đống hoang tàn bên dưới, Groudon vẫn trừng hai mắt to tướng nhìn chằm chằm Tô Thanh ở phía trên, vậy mà vẫn còn đang cố tỏ ra mạnh mẽ.

Thậm chí, nhìn từ bề ngoài, lớp giáp trên người Groudon cũng không chịu tổn thương quá lớn, trên làn da màu đỏ cũng không xuất hiện vết thương chí mạng nào.

Tuy nhiên, tình cảnh này so với sự thảm liệt của cả chiến trường lại hoàn toàn trái ngược.

Hiện trường vô số miệng núi lửa gần như đều bị gãy ngang lưng, dung nham liệt hỏa cũng sớm chảy ra từ bên trong, bắn tung tóe, khiến rất nhiều khe rãnh hoàn toàn bị lấp phẳng.

Dù vậy, dung tương nóng rực vẫn không ngừng giải phóng nhiệt độ cao, khiến nhiệt độ cả không gian luôn duy trì ở một giới hạn khá cao.

Than cốc đen kịt kẹp lẫn dung tương trông vô cùng hung hiểm, mọi thứ xung quanh đều nát bấy như vậy, nhưng giữa sự đổ nát đó, Groudon lại tỏ ra vô cùng tinh thần.

Đôi mắt đỏ rực, Groudon há miệng liền ngưng tụ ra một quả cầu năng lượng màu trắng sữa. "Hả?" Chăm chú nhìn xuống bên dưới, trên mặt Tô Thanh lộ ra một tia tò mò, chẳng lẽ Groudon thật sự còn dư địa để phản kháng?

Vút vút vút!

Theo hành động của Groudon, năng lượng ánh sáng đã bắt đầu ngưng kết, một lát sau lại bắt đầu dần dần nén lại.

Nhìn một màn này, Tô Thanh quả thực bị giật mình.

Trong lòng thầm nghĩ thực lực của Groudon thật không thể khinh thường.

Nhưng ngay khoảnh khắc Tô Thanh vừa chuẩn bị ra lệnh cho Mewtwo thi triển thêm một đòn truy kích gây sát thương, chuyện khiến người ta bất ngờ đã xảy ra.

Tại hiện trường, Groudon đang ngưng tụ quả cầu năng lượng màu trắng sữa bỗng nhiên lộ ra bộ dạng uể oải, loạng choạng sắp đổ.

Dường như nó đã biến thành nỏ mạnh hết đà, dáng vẻ lúc trước chỉ là cố ý gượng gạo trước mặt Tô Thanh mà thôi.

Đùng một tiếng!

Mất đi ý thức chi phối, ngay lập tức, năng lượng trong miệng Groudon mất khống chế, hoàn toàn phân giải.

Nó nổ vang trong miệng Groudon, bạo liệt ra, từng luồng khói đen nương theo năng lượng thể giải tán mà hiện lên.

Vụ nổ do khối năng lượng gây ra trực tiếp bao trùm đầu lâu Groudon, khiến Tô Thanh nhất thời cũng không nhìn rõ thảm trạng hiện tại của nó.

Mãi cho đến khi dư ba dần tiêu tán, Tô Thanh mới nhìn thấy Groudon sau khi công kích thất bại.

Lúc này Groudon cũng đã sớm híp hai mắt thành vòng xoáy, mất đi khả năng chiến đấu. "Ngã rồi sao." Nhìn Groudon hoàn toàn ngã xuống, trong lòng Tô Thanh cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nếu không hắn thật sự có chút nghi ngờ con Groudon này rốt cuộc có bối cảnh thế nào, hay là có trải nghiệm, kỳ ngộ ly kỳ khúc chiết ra sao mà có thể ngạnh kháng một đòn toàn lực của Thần thú cấp một sau khi Mega.

Chương 311

"Đi đi, Pokeball." Tùy tay lấy từ bên hông ra một quả Bóng Master (Master Ball) mới tinh, Tô Thanh liền ném thẳng về phía Groudon đang nằm đó.

Vút vút vút!

Bóng Master xé gió, cuối cùng rơi thẳng vào người Groudon.

Quả bóng nhỏ bé vừa chạm vào lớp vỏ Groudon liền trực tiếp bật mở, rồi nảy lên không trung.

Tách một tiếng, một luồng ánh sáng đỏ từ Bóng Master bắn ra, sau đó rơi lên người Groudon.

Chịu tác dụng của luồng sáng đỏ, Groudon bị trúng chiêu bắt đầu dần dần thu nhỏ lại, hóa thành một đoàn ánh sáng, bị hút vào trong Bóng Master.

Bóng Master bắt đầu rung lắc sau khi thu phục Pokémon.

Đinh đoong đinh đoong đinh đoong!

Bóng Master vừa rung vừa rơi thẳng xuống mặt đất bên dưới.

Một lát sau, đợi Tô Thanh dùng niệm lực bao bọc nó rồi kéo về trong lòng bàn tay, quả Bóng Master màu tím mới dần ngừng rung, triệt để phát ra tiếng "tách" giòn tan.

Tiếng kêu này xuất hiện cũng đại biểu cho sự kết thúc của lần thu phục này. "Chúc mừng anh, anh Tô Thanh, chúc mừng anh lại thu phục được một Thần thú mạnh mẽ." Ở bên cạnh, mắt thấy khoảnh khắc Tô Thanh thành công thu phục Groudon, Serena lúc này cũng thu liễm vẻ kinh ngạc trên mặt, trong ánh mắt viết đầy sự chúc phúc chân thành. "Haha!" Nghe vậy, Tô Thanh cười rất vui vẻ. "Vậy thì, em có

muốn không?" Cười xấu xa nhìn Serena đang hưng phấn, Tô Thanh trêu chọc. "Hả!?" Serena quả thực không dám tin vào tai mình, nàng vừa nghe thấy gì?

Tô Thanh lại hỏi nàng có muốn thu phục Thần thú không? "Dùng sao?

Đương nhiên là muốn ạ!" Lời nói của Serena gần như thốt ra cùng lúc ý nghĩ xuất hiện trong đầu, khiến trên mặt Tô Thanh tràn đầy ý cười.

Ngẩng đầu, nhìn Tô Thanh đặt Bóng Master trong lòng bàn tay hoàn toàn không coi là chuyện to tát, cứ tung lên tung xuống, Serena rõ ràng có thể từ đó cảm nhận được một tia ý vị đặc biệt.

Chẳng lẽ anh Tô Thanh muốn tặng quả Bóng Master chứa Groudon này cho mình?

Nhất thời, trong đầu nảy sinh ý niệm này, ánh mắt Serena lập tức tràn đầy hưng phấn, hô hấp cũng trở nên dồn dập.

Nhưng một lát sau, chuyện ngoài dự liệu của Tô Thanh đã xảy ra.

Serena trước đó rõ ràng có động lòng, vậy mà sau khi suy tư ngắn ngủi lại khống chế được dục vọng trong lòng.

Chịu đựng sự dẫn dắt cố ý, đầy mị lực của Tô Thanh, Serena vẫn giữ được bản ngã.

Gian nan nuốt nước miếng, Serena cuối cùng nghị lực bày tỏ sự từ chối. "Em không muốn!" "Tại sao?" Tô Thanh nghe vậy, không khỏi hơi nhíu mày, có chút khó hiểu.

Đồng thời, ngay khoảnh khắc Tô Thanh thắc mắc, Serena cũng không để Tô Thanh đợi lâu liền đưa ra đáp án. "Không phải Thần thú do em dựa vào thực lực thu phục, em đương nhiên không thể lấy, cho nên em sẽ không nhận đâu." Serena gian nan thốt ra từng câu từng

chữ. "Haha, nói đúng lắm." Nghe vậy, Tô Thanh cũng cười sảng khoái, khóe miệng nhếch lên một độ cong vui vẻ.

Hắn đã hiểu tại sao Serena lại từ chối. "Thật ra thì, vừa rồi dù em có muốn, anh cũng sẽ không giao con Groudon này cho em đâu." Tô Thanh cười, nụ cười uyển chuyển như một ác ma đang trêu đùa nội tâm Serena, khiến nàng phát điên. "!" Sự thật là nụ cười của Tô Thanh cũng xác thực chọc giận Serena, phối hợp với lời nói mang tính châm chọc rõ ràng kia của hắn, làm cho trong lòng Serena tràn đầy nộ khí, hai má trơn bóng lập tức đỏ bừng. "Hahaha, không phải là giận thật rồi chứ, Serena?" Khóe mắt liếc thấy đủ loại phản ứng của Serena, Tô Thanh không khỏi mở miệng nói. "Hừ!" Nghe vậy, Serena lại trực tiếp hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên tịnh không muốn để ý tới cái tên Tô Thanh đáng ghét trước mặt này. "Được rồi, được rồi." Thu lại Bóng Master trong tay, Tô Thanh cũng biết lời vừa rồi khẳng định có chút quá đáng.

Cho nên sau khi cất Bóng Master chứa Groudon, hắn lại trực tiếp lấy ra ba quả Bóng Master khác từ bên hông. "Trong này có ba con Pokémon." Xòe ba quả Pokeball trong tay ra, Tô Thanh ra hiệu với Serena.

Thấy sự chú ý của Serena rõ ràng bị thu hút, Tô Thanh cũng giải thích: "Giống như những gì anh nói, sinh mệnh chứa trong ba quả Bóng Master này chính là ba con Thần thú.

Sinnoh Tam Thánh Cô (Lake Guardians), sở hữu khả năng bảo mệnh rất tốt.

Công kích tuy không bằng một số Thần thú cấp một xuất sắc, nhưng so với Pokémon bình thường thì rõ ràng là rất tốt.

Giống như em, tuy không cần những Thần thú kia, nhưng những Thần thú này em có thể tùy chọn một con, dùng làm vệ sĩ cho em."

"Nhưng mà..." Serena vẫn có chút do dự.

Mặc dù Tô Thanh đã tìm cớ, nhưng Serena vẫn tịnh không muốn thu nhận Thần thú do Tô Thanh tặng. "Yên tâm, Thần thú vẫn là của anh, nhưng có nó bầu bạn, sau này những lúc anh không ở bên cạnh, anh cũng yên tâm hơn một chút." Dường như nhìn ra sự lo lắng của Serena, Tô Thanh dứt khoát trực tiếp mở miệng ngăn chặn Serena từ chối. "Vâng." Đến nước này, khi Tô Thanh đã nói đến mức đó, Serena mới mỉm cười gật đầu, quyết định nhận lấy một trong ba con Thần thú của Tô Thanh làm vệ sĩ.

Trong lòng nàng dâng lên một dòng nước ấm. "Vậy thì chọn con nào đây?" Mỉm cười gật đầu với Serena, Tô Thanh trực tiếp mở ba quả Pokeball trong tay ra.

Tách một tiếng, ba quả Bóng Master bật mở, sau đó giải phóng ra ba luồng ánh sáng đỏ giống nhau.

Vút vút vút!

Ánh sáng chiếu rọi giữa sân, sau đó dần dần tiêu tán, lộ ra ba con Pokémon được bao bọc trong hồng quang. "Uxie, Azelf, Mesprit, em thích con nào?" Tô Thanh nhướng mày hỏi. "Ưm..." Đối với việc này, Serena quả thực không có mạo muội đưa ra lựa chọn ngay.

Nàng đưa mắt nhìn chăm chú vào ba thân ảnh vừa xuất hiện giữa không trung. "Mê ~!" Được Tô Thanh giải phóng ra, lúc này ba con Pokémon hiển nhiên có chút ngơ ngác, nhất thời không hiểu tại sao đột nhiên bị gọi ra.

Mesprit sở hữu thân thể màu hồng, trong quá trình đó còn tinh nghịch đưa móng vuốt gãi gãi đầu, lộ ra một mặt trông có chút đáng yêu. "Được rồi, Serena.

Đưa ra quyết định đi, xem xem em thích con nào trong ba con."

Mỉm cười đánh giá vẻ mờ mịt của ba con Pokémon, Tô Thanh đưa tay ra, nhẹ nhàng xoa đầu ba tên nhóc.

Được Tô Thanh vuốt ve, ba tên nhóc hiển nhiên cũng rất hưng phấn, đều lộ ra biểu cảm cười híp mắt.

Do độ thân mật cao, cả ba con Pokémon đều thích Tô Thanh, nên cũng để Tô Thanh tùy ý sắp xếp. "Ưm, con này đi ạ." Do dự một lát, cuối cùng Serena chỉ tay về phía con màu hồng trong ba con. "Ồ, Mesprit sao?" Gật đầu, Tô Thanh đối với lựa chọn của Serena cũng khá hài lòng. "Được, Mesprit, sau này đi theo bên cạnh bảo vệ Serena nhé, nghe theo chỉ huy của cô ấy." "Được thôi, chủ nhân ~" Nghe vậy, Hồng Thánh Cô biết được vận mệnh của mình liền gật đầu với Tô Thanh.

Sau đó nó lộ ra vẻ luyến tiếc, quay đầu nhìn hai người bạn còn lại một cái.

Một lát sau, chào hỏi xong, Mesprit mới mỉm cười bay về phía Serena. "Haha, sau này nhờ cả vào cậu chiếu cố, Mesprit." Có thể được một con Pokémon như vậy bảo vệ, Serena hiển nhiên cũng rất vui.

Bởi vì trong đó, Serena nhìn thấy không chỉ là niềm vui sở hữu Thần thú.

Ngược lại, điều nàng coi trọng hơn trong chuyện này chính là sự quan tâm của Tô Thanh đối với nàng. "Được rồi!" Nhìn một người một thú vui vẻ, Tô Thanh liền trực tiếp thu hai con Pokémon còn lại vào trong Pokeball.

Ngay sau đó hắn gật đầu với Mewtwo bên cạnh. "Thời gian không còn sớm nữa, Mewtwo, chúng ta về thôi." Tô Thanh mở miệng nói. "Không!" Ai ngờ, Tô Thanh vừa định mở miệng để trở về ngoại giới, Mewtwo nghe vậy lại trực tiếp thốt ra lời từ chối, khiến trong lòng Tô

Thanh tràn đầy kinh ngạc.

Bên cạnh, Serena sau khi nghe câu trả lời của Mewtwo cũng lộ ra vẻ kinh ngạc không thôi, thầm nghĩ rốt cuộc là sao?

Chẳng lẽ Tô Thanh và Mewtwo xảy ra mâu thuẫn?

Vèo vèo vèo!

Trong lúc Serena đang đầy rẫy khó hiểu, một tiếng xé gió lại cấp tốc lao tới từ phía chân trời.

Tô Thanh hiển nhiên ngay sau khi nhận được hồi đáp của Mewtwo cũng đã phát hiện ra sự bất thường tại hiện trường, cho nên nhạy bén cảnh giác tình huống xung quanh.

Lúc này vừa nhận ra tiếng xé gió ập tới, Tô Thanh lập tức thót tim, sau đó dùng niệm lực (Psychic) bao bọc thân thể mình cùng Serena, biến mất tại chỗ.

Đám Thần thú xung quanh tự nhiên cũng làm như vậy.

Ngay khoảnh khắc Dịch Chuyển Tức Thời phát huy tác dụng, mọi người đều tránh được một đòn đánh lén.

Ầm ầm ầm!

Khi mọi người vừa tránh ra, một đòn công kích nặng nề rơi xuống mặt đất.

Những dòng dung nham chưa đông cứng hẳn lại vì đòn công kích này mà sôi trào lần nữa. "?" Nhìn ngọn lửa đen kịt lướt qua trước mắt, trong lòng Tô Thanh tràn đầy kinh ngạc.

Hắn thầm nghĩ, rốt cuộc là Pokémon gì mới có thể phát ra đòn công kích như vậy?

Bởi vì Tô Thanh có thể cảm nhận rõ ràng từ trong đòn công kích đó một cỗ khí tức hệ Bóng Tối (Dark) khiến người ta buồn nôn.

Chương 312

Nếu là người khác, có lẽ cảm tri sẽ không nhạy bén như vậy.

Nhưng từ khi Tô Thanh có được năng lực Tâm Linh (Psychic), cảm tri đối với dao động hệ Bóng Tối của hắn đã tăng lên, người bình thường tuyệt đối sẽ không cảm nhận sai.

Cho nên Tô Thanh xác nhận đây là một đòn công kích hệ Bóng Tối, nhưng quái dị là trong đòn hệ Bóng Tối này lại ẩn chứa sức mạnh của ngọn lửa.

Hơn nữa, nhìn tình trạng này, lại không giống do hai con Pokémon khác nhau tung tuyệt chiêu kết hợp lại.

Nó hoàn toàn giống như đòn tấn công do một con Pokémon duy nhất tung ra, cho nên Tô Thanh rất tò mò về thân phận kẻ tấn công.

Quay đầu nhìn lại, ánh mắt Tô Thanh lập tức rơi vào một bóng đen ở phía xa.

Bóng đen kia xuất hiện trực tiếp khiến Tô Thanh há hốc mồm, đặc biệt là thuộc tính của nó càng làm Tô Thanh chấn kinh, thầm nói không thể nào. [Moltres] [Chủng tộc]: Vùng Galar [Thuộc tính]: Bay + Bóng Tối [Thiên phú]: Thần thú cấp hai. [Chiến lực]: Thần thú cấp hai. "....., Pokémon gì vậy?" Trì nghi đánh giá con Moltres đang bay lượn trên không trung, đôi mắt nhìn chằm chằm đối phương, Serena trong tình huống không có "kỹ năng thám tra" hỗ trợ, hiển nhiên sự hiểu biết không chi tiết bằng Tô Thanh, tịnh không nhìn ra thân phận thực sự của đối phương. "Moltres." Tô Thanh quả quyết nói. "?" "Meo ô?" Trừng hai mắt to tướng, Mew sau khi nghe Tô Thanh giải thích, lập tức lộ ra vẻ mặt khó tin.

Dường như cảm thấy không thể nào, sau khi đơn giản tiêu hóa

xong thông tin Tô Thanh đưa ra, Mew cũng đồng thời nhanh chóng nhìn về phía con Moltres trước mắt.

Niệm lực tỏa ra, bao bọc lấy thân thể bay quanh đối phương vài vòng.

Cảm giác được dao động Thần thú trên người Mew không hề yếu hơn mình, lúc này Moltres cũng không tiếp tục khinh cử vọng động, giữ im lặng.

Mặc kệ Mew bay quanh nó vài vòng.

Thực tế, Moltres tấn công Tô Thanh cũng có lý do của nó.

Chủ yếu vì thói quen dưỡng thành trong thời gian dài.

Khi Groudon chìm vào giấc ngủ say, ngàn năm không xuất hiện, Moltres vẫn luôn cho rằng mình là tồn tại mạnh nhất trong bí cảnh này.

Cho nên, con chim lửa kiêu ngạo quen thói căn bản không để ai vào mắt.

Nghe thì có vẻ chuyện này không liên quan nhiều đến Tô Thanh, nhưng thực tế trong đó lại có mối liên hệ ngàn vạn sợi tơ.

Vốn dĩ trước khi Tô Thanh đến bí cảnh này, Moltres cũng thường xuyên tới quần thể núi lửa để nghỉ ngơi.

Mặc dù không còn thuộc tính Lửa, nhưng đối với quần thể núi lửa nồng đậm hỏa khí, Moltres vẫn vô cùng yêu thích.

Bình thường thì nó cư trú ở một khu rừng hắc ám phía xa.

Kết quả chuyện về sau tự nhiên giống hệt những gì đã xảy ra trước đó.

Moltres đang nghỉ ngơi trong rừng hắc ám bỗng nhiên phát hiện bên phía núi lửa xảy ra vụ nổ lớn (Explosion), cho nên nhất thời cảm

giác lãnh thổ của mình bị xâm phạm, nội tâm Moltres liền dâng lên nộ hỏa vô hạn.

Đỏ rực hai mắt, Moltres liền một đường xông tới chém giết.

Vừa thấy Tô Thanh, Moltres trực tiếp tung ra công kích, mới có màn đánh lén Tô Thanh vừa rồi.

Cũng có thể nói, lần đánh lén này hoàn toàn là sản phẩm tạo ra dưới hành động lỗ mãng của Blaziken.

Hiện tại.

Hình thế trong sân dần ổn định lại, nhìn rõ tình huống trong sân, Moltres tự nhiên cũng không còn sự tự tin để trực diện đối đầu với hai con Thần thú.

Dù sao bất kể là Mew với dư ba năng lượng gần như cùng đẳng cấp, hay là Mewtwo đã vượt qua một giai đoạn lớn, thì cả hai đều là những tồn tại không thể dễ dàng đánh bại, huống chi là cả hai cùng lúc.

Nhạy bén nhận ra dư ba tỏa ra từ các Thần thú ẩn chứa niệm lực bàng bạc, nó biết hai con Pokémon trước mắt là loại Pokémon hệ Tâm Linh (Psychic) cực kỳ đáng ghét.

Tuy hệ Bóng Tối khắc chế Mewtwo và Mew, nhưng nó cũng không có gan đi khiêu chiến trực diện với hai con Thần thú, dù sao chiến đấu ngoài dã ngoại mỗi lần đều cực kỳ quan trọng.

Nếu không cần thiết, Moltres cũng không muốn trực tiếp xung đột với hai con Thần thú có thực lực mạnh hơn mình.

Thần thú hệ Tâm Linh tung chiêu lên người nó hiệu quả cực nhỏ nhưng cũng phải xem đẳng cấp.

Huống chi hệ Tâm Linh quỷ bí khó lường, trong đó có những

Pokémon sở hữu khả năng điệp gia chiến lực.

Vì thế mới tạo thành tình huống hiện tại.

Tuy nhiên, mặc dù Moltres thức thời dừng lại sau đòn đánh lén đầu tiên, tịnh không chọn tiếp tục ra tay, kiềm chế dục vọng xuất thủ và chọn quan sát, nhưng Tô Thanh lại tịnh không có ý định buông tha cho đối phương.

Miếng thịt béo dâng tận miệng sao có thể không ăn.

Huống chi là giống loài hiếm thấy (Rare) như Moltres vùng Galar, Tô Thanh khẳng định phải thu phục.

Nhưng chuyện thu phục tạm thời không nhắc tới, về phần thuộc tính của con Moltres vùng Galar này, trong lòng Tô Thanh lại có đầy ý kiến muốn phàn nàn.

Moltres sở hữu cái tên "Moltres" (Chim Lửa) đơn giản trực bạch như vậy, mà thuộc tính thân thể lại không có hệ Lửa, chuyện này quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Nếu không phải Tô Thanh nhìn kỹ bảng thuộc tính của Moltres ba lần, xác nhận quả thực không có thuộc tính Lửa, thì hắn thật sự khó tin Moltres lại thật sự không có hệ Lửa, thật quá phi lý. "Kháp!" Nhìn chằm chằm Mewtwo và Mew đánh giá nửa ngày, lúc này Moltres cũng đang suy tính.

Thấy Mewtwo và Mew không lộ ra dục vọng công kích, sự cảnh giác trong lòng Moltres lập tức thả lỏng rất nhiều, ý nghĩ chiến đấu dần tiêu tán.

Sau đó, biết nơi này không nên ở lâu, Moltres nảy sinh ý định rời đi liền kêu to một tiếng, vỗ cánh nhanh chóng chọn đường bỏ chạy.

Nó cũng không ngốc, tuy rằng ngày thường tác oai tác quái ở đây quen rồi, trong lòng dưỡng thành tính bá đạo.

Nhưng cũng tịnh không đại biểu rằng nhất định phải đem chủ nghĩa bá quyền tiến hành tới cùng.

Đối mặt với kẻ địch mạnh hơn, kiên trì giữ cái tôi bướng bỉnh quả thực là tự tìm đường chết. "Chạy?" Vẫn luôn bị Tô Thanh chú ý, nhất cử nhất động của Moltres tự nhiên khó thoát khỏi sự quan sát của hắn.

Cho nên ngay khoảnh khắc Moltres vỗ cánh định đào tẩu, Tô Thanh lập tức hiểu rõ ý định của đối phương, trong tay nhanh chóng xuất hiện một quả Pokeball lấp lánh.

So với Mewtwo và Mew, Tô Thanh đối phó Moltres hiển nhiên có một nhân tuyển tốt hơn. "Ra đi Zacian!" Tô Thanh chậm rãi mở miệng nói.

Lời này vừa thốt ra, lập tức khiến Mewtwo vốn định ra tay liền dừng động tác.

Đối với Zacian, Mewtwo cũng có hiểu biết, biết Zacian ra tay định nhiên có thể giải quyết con Moltres đang bỏ chạy kia, thế là quả đoán dừng lại, trong lòng dâng lên ý định xem kịch vui. "Ngao ô ~" Đã lâu không xuất hiện, vẫn luôn tiềm tâm tu luyện trong Thần Thú Gia Viên đến mức sắp mốc meo, Zacian vừa ra liền phát ra một tiếng gào thét thô khoáng.

Tiếng gào này xuất hiện cũng tuyên bố sự hiện diện của nó, đồng thời hoàn toàn bộc phát thực lực Thần thú cấp một, uy áp Thần thú càn quét toàn trường.

Một cỗ dao động Thần cấp một khủng bố lập tức trấn áp ra bốn phương tám hướng.

Không sai, trải qua thời gian dài tiềm tâm tu luyện, hiện tại Zacian của Tô Thanh rốt cuộc đã đạt đến thực lực đỉnh cao của Thần thú cấp

một, do đó Tô Thanh mới chọn từ bỏ dùng Mewtwo mà chọn dùng Zacian, để Zacian đánh bại con chim kia. "Zacian, hướng bảy giờ, mục tiêu Moltres, xông lên giải quyết nó." Liếc mắt nhìn Zacian vẻ mặt hưng phấn sướng khoái, Tô Thanh nhanh chóng trực tiếp giao cho Zacian một mệnh lệnh đủ làm nó hưng phấn.

Ngao ô!

Zacian vừa xuất hiện đang sầu vì không có cơ hội triển hiện thực lực Thần thú cấp một.

Lúc này còn chưa kịp nhìn rõ tình huống trước mắt, Tô Thanh lại hạ đạt một nhiệm vụ truy kích như vậy, Zacian sao có thể không hưng phấn.

Trừng hai mắt to tướng, tứ chi đạp mạnh một cái, mặt đất dưới chân nứt toác ra chằng chịt khe hở (Fissure), Zacian lập tức vẻ mặt hưng phấn nhảy vọt ra ngoài.

Thậm chí, ngay cả mục tiêu nhiệm vụ - con Moltres đã bỏ chạy một khoảng cách xa, lúc này mới lọt vào tầm mắt của Zacian. "Nhãi con, chạy sao?" Nhìn kỹ con Moltres trên bầu trời xa xa một lượt, Zacian tịnh không để đối phương trong lòng.

Thân hình cấp tốc hạ xuống, rất nhanh Zacian liền đáp xuống đỉnh một ngọn núi.

Tứ chi đạp mạnh, thân thể Zacian lại lần nữa đằng không bay lên, với một tốc độ cực nhanh tiếp cận Moltres đang bay.

Trong tình huống đối phương không kịp phản ứng, bốn móng vuốt nở rộ một tia phong mang.

Vút một cái.

Zacian trực tiếp áp lên thân thể Moltres, đôi cánh bị triệt để áp chế, thân thể nặng nề rơi xuống phía dưới. "Kháp!" Thân thể bị Zacian áp

chế, Moltres lập tức phát ra một tiếng kêu thảm thiết đau đớn khó nhịn.

Đồng thời, Zacian cũng đã trong quá trình đó tung ra kỹ năng Nô Đùa (Play Rough) hệ Tiên (Fairy).

Dưới sự phát động ở cự ly gần, uy lực kỹ năng Nô Đùa toàn khai.

Tất cả sát thương toàn bộ trút lên người Moltres, khiến Moltres lập tức mất đi khả năng phản kháng, bất lực rơi xuống phía dưới.

Đùng một tiếng!

Thân thể triệt để va chạm (Tackle) vào mặt đất, tông ra một cái hố sâu khổng lồ và kích lên vô số cát bay đá chạy. "Chúc mừng chủ nhân!" Nhanh chóng thu hồi niệm lực, Mewtwo nhanh chóng dâng lên lời chúc mừng cho Tô Thanh. "Ơ, chúc mừng?" Serena tỏ ra có chút ngơ ngác. "Meo ô ~!" Ở bên cạnh, Mew ngay khoảnh khắc Mewtwo dâng lời chúc phúc cũng đồng thời híp mắt, lộ ra vẻ mặt vui vẻ không thôi, hiển nhiên đã phát hiện tình huống phía xa. "Haha, đi thôi, chúng ta đi xem một chút." Dư quang liếc vội, Tô Thanh tự nhiên biết Serena đang tò mò, nhưng tịnh không nói nhiều.

Đợi đối phương tận mắt nhìn thấy tình huống phía xa, trong lòng hẳn cũng có thể lý giải cử động của Mewtwo và Mew.

Vút vút vút!

Chương 313

Niệm lực bao bọc lấy thân thể Serena, Tô Thanh trực tiếp nắm tay nhỏ của nàng hoàn thành một lần vượt không gian.

Thông qua kỹ năng Dịch Chuyển Tức Thời đi tới hiện trường. "Oa...!" Vừa đến hiện trường, Serena lập tức nhìn rõ tình huống bên trong.

Nhìn thấy Zacian uy vũ bất phàm, càng nhìn thấy Moltres bị Zacian đạp dưới chân.

Lúc này Moltres sớm không còn thần thái như lúc đầu.

Trên lông vũ đầy bụi bặm, và không ít vết cào sắc bén, máu me đầm đìa, trông rất xúc mục kinh tâm.

Một bức tranh như vậy lập tức khiến Serena có một nhận thức sâu sắc đối với Zacian. "Mạnh quá, e rằng con Pokémon này là một con Pokémon hoàn toàn không yếu hơn Mewtwo mới đúng." Sự thật là suy đoán của Serena cũng hoàn toàn không sai.

Đồng thời, Tô Thanh đối với thực lực của Zacian cũng hiểu rõ.

Đặc biệt là Zacian ở hình thái Kiếm Vương (Crowned Sword), thực lực đó càng khủng bố vô cùng.

Đặc biệt trong tình huống đối đầu với Cực Đại Hóa (Dynamax), Zacian Kiếm Vương càng có thể phát huy ra uy lực vô cùng.

Một kiếm liền có thể phá trừ phòng ngự của đối phương, điểm này hoàn toàn là tồn tại mà Mewtwo không thể so bì.

Mewtwo tuy rằng có chút thiệt thòi, nhưng Mewtwo cũng tịnh không phải đánh không lại một số Pokémon Dynamax bình thường.

Nhưng có thể đánh thắng, và đánh thắng nhẹ nhàng, thậm chí là chuyên môn khắc chế, thì có sự khác biệt bản chất.

Điểm này đặc biệt khi đối đầu với Eternatus sẽ hiển lộ càng nổi bật.

Nếu thật sự đối đầu với Eternatus, Mewtwo phát huy toàn lực e rằng cũng khó chiến thắng đối thủ.

Thật sự muốn chiến thắng Eternatus, phải xem Zacian và Zamazenta.

Đương nhiên, Mewtwo tự nhiên cũng có chỗ mạnh hơn.

Giống như Pokémon đơn đấu, Mewtwo ở phương diện đơn đấu có thể đánh thắng Zacian.

Bình thường thì sự chi phối của Tô Thanh cũng sẽ thiên vị Mewtwo thuộc tính Tâm Linh hơn một chút.

Cho nên hoàn toàn mỗi bên một vẻ, thuộc tính Tâm Linh cũng không hổ là tồn tại thực dụng nhất trong tất cả các thuộc tính. "Đi đi." Tùy tay lấy từ bên hông ra một quả Bóng Luxury (Bóng Sang Trọng) mới tinh, Tô Thanh liền ném thẳng quả Bóng Luxury đó lên người Moltres.

Không còn cách nào khác, không phải Tô Thanh coi thường Moltres, mà vì hạn ngạch Bóng Master tháng này dùng hết rồi.

Trong tình huống không còn Bóng Master, loại bóng tốt nhất Tô Thanh có thể lấy ra cũng chỉ miễn cưỡng là Bóng Luxury trước mặt.

Đinh đoong, đinh đoong, đinh đoong ~ Không có Bóng Master, hiệu suất thu phục của Tô Thanh quả nhiên chịu không ít trở ngại, cũng may Tô Thanh có Mewtwo giúp đỡ.

Dùng niệm lực (Inner Focus/Psychic) cưỡng ép (Sheer Force) gia

tăng sự tĩnh chỉ không gian của Bóng Luxury, nếu không thì thật sự chưa chắc có thể dễ dàng dùng một quả Pokeball thu phục con Moltres này.

Cứ như vậy, để thu phục con Moltres này, Tô Thanh cũng lãng phí không ít thời gian.

Mất chừng hai phút mới triệt để thu phục con Moltres đã hôn mê vào trong Pokeball.

Vút vút vút!

Mắt thấy Pokeball đã ổn định, Tô Thanh lập tức vẫy tay một cái.

Ngay lập tức, quả Bóng Luxury vàng óng ánh nương theo sự triệu hoán từ lòng bàn tay Tô Thanh bay lên (Levitate) không trung, rồi rơi vào tay Tô Thanh. "...Ra đi, Chim Lửa." Tách một tiếng.

Theo động tác Tô Thanh ấn vào nút tròn trung tâm Bóng Luxury, quả bóng lập tức giải phóng ra một luồng ánh sáng đỏ.

Thả con Moltres đen đỏ đan xen ra ngoài, vừa được giải phóng, thân tư Moltres cũng trong nhất thời triệt để triển hiện trước mắt Tô Thanh và Serena.

Bộ lông đen đỏ đan xen trông lấp lánh phát sáng, liền kề nhau tùy gió phiêu đãng, càng lóe lên một đạo u quang khác biệt, trông như hành giả địa ngục đang lặn hành từ địa ngục lên.

Toàn thân trên dưới thần bí vô cùng, mỗi tấc da thịt không chỗ nào không lộ ra một cỗ khí tức đặc thù thần bí, khiến tâm thần Serena rùng mình.

Ngay cả Tô Thanh nhìn Moltres sau khi trạng thái khôi phục, trong lòng cũng đồng dạng không khỏi dâng lên một tia kinh ngạc.

Trong lòng thầm khen, tướng mạo con Moltres này thật không tệ,

nếu bình thường sử dụng triệu hồi ra cũng là một tồn tại đầy sự phô trương (bức cách).

Đặt trong đám đông cũng có thể nhận được rất nhiều sự chú ý.

Moltres mọi người đều không xa lạ, huống chi là Moltres vùng Galar, là hình tượng tiếp cận nhất với một trong Tam Thánh Điểu vùng Kanto.

Còn hai con kia?

Ha ha, Articuno và Zapdos vùng Galar kia gần như hoàn toàn không có dáng vẻ của Thần thú, một con trông như bạo lực cuồng không khác gì bình thường (Normal), trông xuẩn ngốc, quả thực giống Dodrio biến dị.

Con còn lại thì trông có vẻ tà ác, hình tượng phi thường xấu xí, hoàn toàn không còn cỗ tiên khí trên người Articuno.

So ra, Moltres có thể coi là kẻ ưu thắng trong sự chuyển hình của Tam Thánh Điểu.

Cho nên, so với hai con chim ngốc kia, thân phận Moltres mọi người dễ nhận ra hơn, Tô Thanh chỉ cần nói là Chim Lửa biến dị, như vậy tự nhiên càng thêm trân quý. "Chào mày, Moltres." Thả Moltres ra, Tô Thanh liền mỉm cười chào hỏi đối phương, hiển nhiên rất yêu thích con Moltres này. "Kháp!" Sau đó, con Moltres của Tô Thanh cũng tỏ ra thiện ý mười phần, vô cùng nhiệt trung vào việc thần phục Tô Thanh, thái độ đối đãi Tô Thanh dị thường hữu thiện.

Một màn này lọt vào mắt Serena, quả thực trực tiếp làm mới tam quan của nàng, thầm nghĩ trước đó không phải kiếm bạt nỗ trương sao?

Còn đánh lén Tô Thanh nữa.

Sao giờ lại thần phục nhanh như vậy, Thần thú chẳng lẽ thật sự

đều không có cốt khí như vậy sao.

Nhất thời, vì Moltres, cái nhìn của Serena đối với Thần thú đều có một chút thay đổi.

Nhưng khi ánh mắt Serena lướt qua Moltres, rơi vào người Mewtwo, nàng lập tức vội vàng lắc đầu, thầm nghĩ sẽ không như vậy.

Thần thú đều có cốt khí, con Moltres này nhất định là cá biệt, nhất định là như vậy, không sai đâu.

Serena thầm tự nhủ.

Kết quả, ý nghĩ này của Serena chưa kịp triệt để ổn định lại, Mewtwo trước mắt liền cung kính cúi người chào Tô Thanh, một tay ôm ngực, làm ra một lễ nghi kỵ sĩ. "Chủ nhân, chuyện ở đây đã xong, tôi không nên đi ra ngoài sao?" "Ưm..." Nhìn bộ dạng hạ mình của Mewtwo, Serena lập tức ngẩn người tại chỗ.

Đâu rồi cái sự phô trương của Thần thú?

Đâu rồi cốt khí?

Thôi, coi như em chưa nói gì.

Thu hết mọi chuyện vào mắt, lúc này Serena chỉ ngượng ngùng liếc nhìn Tô Thanh một cái rồi thu lại tâm tư nhỏ, cũng không cảm thấy "đau mặt" (quê).

Dù sao Tô Thanh cũng không biết nàng đang nghĩ gì, ngẫm kỹ lại, Serena cũng thấy nhẹ nhõm. "Được rồi, đã như vậy thì về trước đi, Moltres." "À, còn có Zacian, chuyện lần này thật sự cảm ơn mày, nhưng mày cũng phải về rồi, vì thể hình của mày thực sự quá lớn." Tô Thanh mỉm cười nói. "Ngao ô ~!" Zacian biểu thị đã hiểu, tịnh không vì lời nói của Tô Thanh mà sinh lòng bất mãn, ngược lại trong ánh mắt vẫn ẩn chứa tràn đầy hưng phấn.

Trước khi đi không quên để lại với Tô Thanh một ước định.

Định sẵn lần sau nếu có chiến đấu cũng có thể triệu hồi nó, Tô Thanh tự nhiên chỉ đành đáp ứng, sau đó tiễn vị đại thần này đi.

Nói đoạn, Tô Thanh liền trực tiếp lấy Pokeball của Moltres và Zacian ra, sau đó dưới vẻ mặt hưng phấn của Moltres và Zacian, thu phục hai con Thần thú trở về. "Vậy thì, hai vị định về hay muốn ở lại bên ngoài?" Liếc mắt nhìn Mewtwo cùng Mew đang bay lơ lửng bên cạnh Serena, Tô Thanh cười tủm tỉm dò hỏi.

Dù sao quan hệ của hai con Thần thú với hắn rất tốt, Mewtwo và Mew sinh hoạt ở ngoại giới, Serena và Cynthia cũng quen rồi.

Cho nên Tô Thanh cũng tịnh không kiêng kỵ. "Ân, tôi ở lại bên ngoài đi, chủ nhân." "Meo ~ Mew cũng giống vậy." Thấy lão đại Mewtwo đều như vậy, Mew vốn muốn ở lại bên ngoài tự nhiên cũng thế.

Tiểu Mew tinh nghịch lập tức lộ ra biểu cảm đồng tình, biểu đạt ý nguyện muốn ở lại bên ngoài. "Được rồi, đã như vậy thì hai đứa ở lại bên ngoài đi." Nói đoạn, Tô Thanh liền hạ đạt quyết định cuối cùng, nắm tay nhỏ của Serena, nhanh chóng bay khỏi nơi này. "Meo ô?" Mắt thấy Tô Thanh kéo Serena cấp tốc rời đi, Mew bị bỏ lại tại chỗ lập tức lộ ra vẻ mặt tò mò.

Đánh giá Tô Thanh đang cực tốc rời khỏi nơi này. "Đi thôi." Ở bên cạnh, Mewtwo sau khi nhìn biểu cảm của Mew tịnh không nói nhiều.

Lắc đầu, liền bay đi trước, trong nháy mắt đã đến nơi không xa Tô Thanh.

Vút vút vút!

Không bao lâu, thân ảnh hai người hai thú Tô Thanh xuất hiện tại sân đấu đối kháng dưới lòng đất. "Anh Tô Thanh, chị Cynthia đã về

chưa ạ?" Lúc này vừa cùng Tô Thanh về đến cửa hàng, liền đi thẳng tới sân đấu đối kháng, Serena nhìn quanh sân bãi không người, trong lòng không khỏi dâng lên một tia tò mò.

Nghe vậy, trên mặt Tô Thanh lập tức lộ ra vẻ suy tư.

Ngẩng đầu nhìn đồng hồ phía xa, xem hướng đi của kim đồng hồ. "Hai mươi hai giờ, giờ này chắc là về rồi." Tô Thanh lẩm bẩm. "Hả!" "Chị ấy ở đâu nhỉ?" Trong khi Tô Thanh và Serena đang nghị luận về Cynthia, một giọng nói nhu hòa lại vừa vặn lúc này truyền vào tai Tô Thanh và Serena. "Chị Cynthia?!

Chương 314

Về rồi ạ." Lần theo âm thanh nhìn về phía góc khuất, thấy Cynthia lộ ra nửa người từ đó.

Serena lập tức lộ ra vẻ mặt hưng phấn, rảo bước chạy tới bên cạnh Cynthia, đưa tay nắm lấy hai tay Cynthia, cùng Cynthia ôm nhau. "Haha, có nhớ chị không hả, Serena." Nhu hòa nhìn Serena thích thân cận mình, Cynthia cảm thấy yêu thích từ tận đáy lòng đối với Serena.

Đối mặt Serena, Cynthia cảm giác như có thêm một cô em gái ruột vậy.

Có thể thân cận như vậy, trong lòng Cynthia tràn đầy ngọt ngào, cũng tràn đầy ấm áp. "Vâng, nhớ ạ, chị Cynthia." "Đúng rồi, chị và chị Valerie rốt cuộc đã đi đâu thế ạ?" Tầm mắt xuyên qua vai Cynthia, nhìn thấy Valerie đang dần bước ra từ sau lưng Cynthia, Serena tò mò dò hỏi. "Hi hi, muốn biết cái này sao, thế phải trao đổi nha!" Valerie cổ linh tinh quái cười hi hi, tinh thần trạng thái tỏ ra rất hưng phấn (High).

Dường như gặp được chuyện tốt vậy. "Ơ, trao đổi?

Lấy cái gì trao đổi ạ?" "Đúng thế, lấy cái gì trao đổi đây, Valerie? ....." Hiển nhiên, lời nói của Valerie không chỉ khiến Serena có chút ngơ ngác, ngay cả Cynthia đi cùng nãy giờ cũng có chút không rõ Valerie rốt cuộc đang nói cái gì. "Haha, còn có thể lấy cái gì trao đổi, đương nhiên là hai người vừa rồi rốt cuộc đi đâu nha." Tầm mắt vượt qua hai cô gái đang có chút ngẩn ngơ trước mặt, ánh mắt Valerie nhìn chằm chằm về phía Tô Thanh ở xa xa.

Trong quá trình đó, thậm chí không quên cố ý nháy mắt với Tô Thanh, bộ dạng tỏ ra mười phần tinh quái.

Một màn này xuất hiện, cũng quả thực khiến Tô Thanh thầm kinh ngạc không thôi.

Thầm nghĩ, cô nương này quả nhiên to gan lớn mật, cư nhiên không hề cố kỵ Cynthia và Serena đang ở ngay trước mắt. "Cái đó, anh và Serena vừa rồi cùng đi bồi dưỡng tình cảm." "Hả?!" "Tô Thanh, ..." "Anh Tô Thanh, ?" Câu này vừa thốt ra, ngôn luận của Tô Thanh triệt để phá vỡ bầu không khí hiện trường.

Khiến ba cô gái tại hiện trường đều lộ ra vẻ mặt hoảng loạn, đặc biệt là Serena.

Lúc này trong lòng Serena sớm đã rối như tơ vò, thầm nghĩ, cái ông anh Tô Thanh đáng ghét này, đem bí mật giữa hai người đơn giản nói ra như vậy sao.

Đáng chết, nếu như vậy, sau này xuất hiện trước mặt chị Cynthia sẽ bị cười nhạo mất.

Hiển nhiên, trong lòng Serena tràn đầy hoảng sợ.

Còn về phần Cynthia, trong nội tâm nàng lại tràn đầy sự kinh ngạc nồng đậm.

Không phải kinh ngạc việc Tô Thanh và Serena sẽ đến với nhau, chuyện này gần như tất nhiên, cũng sớm muộn sẽ có một ngày như vậy.

Tuy trong lòng tràn đầy oán khí, nhưng Cynthia cũng biết chuyện không thể làm khác, ngày này kiểu gì cũng tới, cho nên đối với việc này xảy ra cũng không quá để ý.

Vậy thì có chuyện gì đáng để nàng để ý đây?

Tự nhiên chính là thái độ của Tô Thanh rồi.

Đối với Cynthia mà nói, huyễn tưởng đủ loại cảnh tượng có thể

xảy ra, nhưng vô luận thế nào, cũng không ngờ sẽ xuất hiện tình huống hiện tại.

Tô Thanh lại đường hoàng đem chuyện này công bố trước chúng nhân, ngay trước mặt Valerie.

Chẳng lẽ không sợ ta giận sao?

Đôi mắt nhìn chằm chằm vào mắt Tô Thanh, trong mắt Cynthia lóe lên đủ loại ánh sáng dị dạng, dường như muốn từ trong đôi mắt Tô Thanh đạt được đáp án mong muốn.

Bất tri bất giác, ngón tay trắng nõn cũng nắm chặt lại, buông thõng bên hông, có chút run rẩy.

Bên cạnh, Valerie chịu sự kinh ngạc (Astonish) đồng dạng không hề kém hơn Cynthia.

Bởi vì hoàn toàn không ngờ Tô Thanh lại dũng cảm như thế, theo lời Tô Thanh nói với nàng trước đó, Tô Thanh hẳn không phải người như vậy mới đúng, cho nên kỳ quái.

Nếu Tô Thanh thật sự muốn đem chuyện hắn và Serena công bố, đồng thời nói thẳng cho Cynthia biết.

Như vậy, có vết xe đổ phía trước, vốn dĩ không có thân phận gì, nàng chẳng phải cũng có cơ hội tấn thăng, sở hữu cơ hội ngồi ngang hàng với Cynthia sao?

Thành nhiên gần như không có chuyện một ngày nào đó có thể ngồi ngang hàng với Cynthia, nhưng lời nói hiện tại của Tô Thanh lại khiến Valerie nhìn thấy một tia hy vọng. "Haha, lừa mọi người đấy." Sâu sắc thu hết đủ loại phản ứng của ba cô gái vào mắt, đặc biệt là Cynthia.

Tô Thanh cuối cùng chọn bổ sung thêm một câu, như vậy, hàm nghĩa câu nói cũng phát sinh chuyển biến long trời lở đất.

Nhất thời, nghe câu này của Tô Thanh thốt ra.

Không biết vì sao, Cynthia bỗng nhiên thầm thở phào nhẹ nhõm trong lòng, ánh mắt thâm thúy nhìn chằm chằm Tô Thanh lóe lên.

Tuy tư hạ nàng tự khuyến giải trong nội tâm, hiểu rõ sự phát triển của chuyện này, biết Tô Thanh không thể nào vì nàng mà rời bỏ Serena, nhưng nàng vô cùng kỳ vọng ngày đó có thể xảy ra muộn một chút, muộn thêm chút nữa.

Cho nên khi Tô Thanh nói ra câu này, nàng khá là vui vẻ.

Chí ít trong đoạn thời gian này, trong tình huống Tô Thanh không phản đối, Cynthia tận khả năng thể hiện bá khí một chút trước mặt người khác, có thể bá đạo tuyên thệ chủ quyền, không ai dám lên tiếng cạnh tranh cùng nàng.

Chí ít trong cách nghĩ của Cynthia là như vậy.

Ẩn ẩn, nàng không kịp chờ đợi muốn đem quan hệ với Tô Thanh triển lộ trước mặt Serena và Valerie rồi, dù sao phạm vi nhỏ, cũng vô cùng khả khống.

Cynthia tin tưởng, trong tình huống không có sự thụ ý của nàng, Serena và hai người kia không thể nào tiết lộ chuyện này ra ngoài.

Sự phát triển như vậy cũng chỉ có lợi cho Cynthia, thuận tiện để Cynthia trực tiếp thuận nước đẩy thuyền.

Ở trước công chúng thừa nhận luyến tình, đối với nàng tịnh sẽ không tạo thành bất cứ sự trợ giúp hữu hiệu nào, ngược lại sẽ khiến nàng rơi vào liệt thế.

Cho nên, trong lòng đưa ra quyết định này, Cynthia gần như một chút cũng không lo lắng.

Tương tự, Serena tuy không nghĩ sâu xa như Cynthia, cũng không

phức tạp như Cynthia.

Nhưng từ sau khi nghe câu nói đó của Tô Thanh, trong lòng cũng không khỏi đa xuất một tia thả lỏng, thầm thở phào nhẹ nhõm.

E rằng trong ba người, người duy nhất có chút thất vọng phải kể đến Valerie rồi, bởi vì thật sự không cam tâm nha.

Rõ ràng Tô Thanh đều cho nàng thấy một tia hy vọng, hiện tại, Tô Thanh lại tự tay đem tia hy vọng đó triệt để bóp nát.

Không, lược qua suy tư một lát, nội tâm Valerie lại lần nữa phấn chấn.

Kể từ khi Tô Thanh nói thế, chứng tỏ hành động này khẳng định có mục đích nhất định, cho nên hy vọng là có, chỉ cần có thể nhẫn nại được sự chờ đợi lâu dài, tất cả đều có cơ hội phát triển. "Là như vậy, vì Serena sống một mình ở vùng Sinnoh mà, anh cũng khá lo lắng cho sự an nguy của em ấy.

Cho nên anh để Mesprit tạm thời ở lại bên cạnh Serena, mượn đó bảo vệ Serena.

Vừa rồi anh liền dẫn Serena đi cùng Mesprit bồi dưỡng tình cảm." "Ồ, thì ra là như vậy, hèn chi." "A, a, hóa ra là chuyện như vậy, thật dọa chết người ta, vừa rồi nghe anh nói thế tôi còn tưởng anh và em gái Serena đang quen nhau chứ." Valerie pha chút vẻ sợ hãi đưa tay vỗ vỗ ngực, cố làm ra vẻ kinh ngạc nói.

Nhanh chóng ẩn đi vẻ thất lạc nơi khóe mắt.

Ở bên cạnh, Cynthia nghe lời của Valerie, cũng chỉ cười cười, tịnh không nói nhiều.

Chỉ là, dưới nụ cười ấy, trọng điểm quan chú của Cynthia lại tịnh không nằm trên người Valerie, mà là trên người Tô Thanh.

Bởi vì nàng vẫn luôn lưu tâm quan sát ánh mắt Tô Thanh.

Có thể nhìn ra, Tô Thanh lúc nói chuyện ánh mắt vẫn luôn vô cùng nghiêm túc.

Cho nên hẳn là tịnh không nói dối trong câu này.

Tô Thanh xác thực có giao Mesprit cho Serena, cũng có để Mesprit và Serena bồi dưỡng tình cảm.

Nhưng việc Tô Thanh vừa rồi cố ý dẫn dắt, lại chưa chắc là giả.

Không chừng trong cách nghĩ của Tô Thanh, là đang tiêm phòng trước cho nàng, để nàng làm quen trước, tiện cho việc sau này có thể tiếp nhận sự thật, Cynthia đoán vậy.

Sự thật là suy đoán của Cynthia gần như không sai phân hào, gần như hoàn toàn dự liệu được mọi suy nghĩ của Tô Thanh.

Trong suy nghĩ của Tô Thanh, một câu nói, tuy nhìn qua có vẻ lơ đãng, như đang nói đùa với Cynthia và Serena.

Nhưng thực tế, nội tâm Tô Thanh muốn để lại ấn tượng như vậy trong lòng Cynthia trước, để khi nàng thật sự biết chuyện này sẽ không còn tồn tại sự đề phòng (giới đế), cũng sẽ không đột nhiên không chịu nổi lượng thông tin lớn như vậy.

Đợi sau này có cơ hội ở riêng với Tô Thanh, sẽ lại bóng gió thăm dò, xem xem suy nghĩ của mình có chính xác không. "Aizz, đúng rồi, tôi bỗng nhiên nhớ ra một chuyện." Trong lúc Cynthia thầm suy tư, Valerie ở bên cạnh sau khi cuối cùng tán đồng tin tức này, trong lòng lại sinh ra một tia ghen tuông (thố ý).

Tia ghen tuông này, cũng chính là bắt nguồn từ con Mesprit mà Tô Thanh cho Serena. "Sao vậy?" Nhìn Valerie vẻ mặt ghen tuông, Tô Thanh không cấm thầm cảm thấy có chút đau đầu hỏi. "Tiểu Tô Thanh đáng yêu, có phải chị đây không xinh đẹp bằng em gái Serena không?"

Đưa ngón tay ngọc ngà trắng nõn ra, nghịch lọn tóc dài ngang eo.

Để ngọn tóc đen quấn quanh ngón tay trắng sạch thành một vòng tròn, nàng nhướng mày.

Dường như cố ý trêu chọc Tô Thanh.

Hành động trắng trợn táo bạo này của nàng, dụng tâm gần như đã rõ rành rành, Serena và Cynthia tịnh không chú ý nhiều đến nàng, lúc này ngược lại chăm chú quan sát cô nàng Valerie thân hình thướt tha này.

Xem ra, bị hai người cùng nhau phớt lờ, cho rằng không có bất cứ uy hiếp gì, vị tiểu tỷ tỷ này tự hồ cũng không an phận nha.

Sát na gian, trong đôi mắt hai người lập tức lưu lộ ra một tia cảnh giác, trong lòng dâng lên một tia đề phòng đối với Valerie.

Về phần Valerie, sớm lúc làm ra loại hành động này, kỳ thực Valerie đã liệu được hiện trường có thể xuất hiện trạng huống, nhưng tịnh không hối hận.

Bởi vì loại chuyện này sớm muộn cũng sẽ bại lộ, cho nên ngược lại không bằng ngay từ đầu quang minh lỗi lạc thì tốt hơn, không chừng sau khi mọi chuyện công khai, có thể bác được một ấn tượng không tệ. "Hả?" Lúc này, bỏ qua những suy nghĩ lòng vòng trong lòng ba cô gái trước mặt.

Tô Thanh tịnh không cân nhắc nhiều như vậy, cho nên khi Valerie nói ra lời đó, hắn cũng tỏ ra có chút ngơ ngác, nhất thời ngẩn người tại chỗ, không biết Valerie rốt cuộc ám chỉ cái gì.

Chỉ là, giọng điệu này của Valerie cũng làm hắn hơi chút hoảng hốt, dù sao, sau khi lời Valerie nói ra không bao lâu, hắn có thể cảm nhận bên cạnh xuất hiện một đạo sát khí vi nhược.

Chương 315

Lần theo sát khí nhìn lại, Tô Thanh không khỏi đưa tay day trán, bất lực thở dài.

Phát ra sát khí quả nhiên là Cynthia, bị đối phương dùng ánh mắt cảnh cáo một phen, Tô Thanh lúc này cũng có chút bất lực, chỉ đành thầm lắc đầu.

Nhận mệnh tựa như chấp nhận sự báo thục sắp tới của Cynthia, toàn bộ tiếp thu, sau đó sẽ tính hết lên người Valerie.

Về phần Serena?

Lúc này Serena hiển nhiên cũng có chút phản ứng, bởi vì lời Valerie nói xác thực không sai, Tô Thanh dường như ngoại trừ tặng Thần thú hộ thân cho nàng ra, tịnh không tặng Thần thú cho Cynthia hay Valerie.

Valerie không cần nói nhiều, Serena và Cynthia không biết quan hệ giữa nàng ta và Tô Thanh, cho nên Serena cảm thấy cũng thuộc thực bình thường.

Nhưng Cynthia thì khác rồi, như vậy chẳng phải...

Anh Tô Thanh thích mình sao?

Sát na gian, trên khuôn mặt trắng nõn lập tức dâng lên hai ráng mây hồng, hai tai cùng lúc đỏ bừng. "Khụ khụ, rốt cuộc là sao?" Mày hơi nhíu lại, thu hết biểu hiện của Cynthia và mọi người vào mắt.

Tô Thanh có chút khó hiểu dùng tâm linh truyền âm (God Force) hỏi trong đầu đối phương, dò hỏi dụng ý của nàng.

Bởi vì, thực tại khó lý giải Valerie rốt cuộc muốn làm gì, vì thế mới có câu hỏi này. "Aizz, thật sự là lớn tuổi rồi nha, mị lực sụt giảm

rồi nha." Tự bi thương tự cảm thán đưa tay vuốt ve cánh tay ngọc thon dài.

Lộ ra biểu cảm "ngã kiến do liên" (nhìn thấy mà thương), Tô Thanh nhìn thấy một bức tranh như vậy, phối hợp với biểu cảm kia của đối phương, cũng cảm thấy trong lòng dâng lên một trận ngứa ngáy.

Thầm nghĩ, cô nàng này, rốt cuộc đang làm cái trò gì vậy?

Cuối cùng, dưới sự khó hiểu tràn trề của Tô Thanh, Valerie lại lần nữa mở miệng, vẫn giữ cái giọng điệu nũng nịu (kiểu tích tích) kia làm nũng với Tô Thanh.

Chỉ là, kiểu làm nũng gần như cố ý rõ ràng này, Tô Thanh lại tịnh không cảm thấy chút khó chịu nào, ngược lại có chút thụ dụng, trong lòng cũng không khỏi đa xuất một mạt hỏa nhiệt, bị điều động một chút tình cảm, quả thực khiến Tô Thanh cũng có chút kinh ngạc không thôi. "Master Tô Thanh, rõ ràng lúc đối đãi với chị Cynthia và em gái Serena thì ôn nhu như vậy.

Kết quả lúc đối đãi với tôi thì lại không có kiên nhẫn như thế, thật sự làm cho người chị này cảm thấy thương tâm nha!" Valerie giọng điệu chân thiết nói.

Chỉ là, lúc nói ra, Tô Thanh lại nhạy bén nhận ra từ trong khóe mắt đối phương một tia giảo hoạt. "Ách, ghen rồi sao?" Kỹ càng cân nhắc nội dung trong lời nói của Valerie, rất nhanh Tô Thanh liền nhận ra mấu chốt.

Đơn giản, một mặt xuất phát điểm của Valerie dường như có liên quan đến thái độ đối đãi của Tô Thanh, điểm này vô quan khẩn yếu.

Chủ yếu cũng vì lúc Tô Thanh đối đãi với nàng, tịnh không phân biệt đối xử, cũng không có khoảnh khắc hà khắc nào.

Cho nên Tô Thanh tự hỏi tịnh không bạc đãi nàng, như vậy, lời nói của Valerie không thành lập, hiển nhiên là thác từ.

Mặt khác, thì là mấu chốt.

Hiển nhiên, có thể khiến Valerie nói ra lời như vậy, xuất phát điểm chủ yếu từ sự ghen tị (tật đố).

Tô Thanh ngược lại tịnh không cho rằng Valerie sẽ ghen tị việc Tô Thanh tặng cho Serena con Mesprit kia.

Tương phản, hắn càng cho rằng cái gọi là ghen tuông, ghen tị của Valerie, hoàn toàn xuất phát từ sự quan tâm của Tô Thanh đối với Serena.

Sự thật giống hệt như Tô Thanh suy đoán, Valerie làm ra hành động này cũng chính xuất phát từ suy nghĩ đó, mới có thể như vậy.

Có ý muốn nhân cơ hội trả thù Tô Thanh.

Đương nhiên rồi, biểu hiện này tuy không để Tô Thanh có thể dự liệu, nhưng thực tế tối đa cũng chỉ dừng ở tính chất đùa giỡn mà thôi.

Tịnh không giống loại tranh phong ghen tuông bất chấp hậu quả nghiêm trọng trong tưởng tượng, cho nên, Tô Thanh cũng không so đo sâu hơn với đối phương, trên mặt lộ ra một nụ cười. "Nói như vậy, nếu cô trẻ hơn vài tuổi, tôi sẽ trực tiếp tặng cô một con Thần thú, làm bảo vệ cho cô?" Tô Thanh trêu chọc Valerie. "Đương nhiên, không phải như vậy sao?" Trừng hai mắt to, Valerie nói. "Đương nhiên là không rồi." Khóe miệng nhếch lên một tia giảo hoạt, Tô Thanh thình lình trực tiếp cắt ngang lời Valerie, khiến Valerie ngẩn người tại chỗ. "Giống như em gái Serena đáng yêu như vậy, lại ngoan ngoãn, tri kỷ, đương nhiên nên được bảo vệ.

Còn về phần cô Valerie, bởi vì tôi thấy cô có trẻ lại vài tuổi, cũng sẽ không phải là thiếu nữ xinh đẹp đáng yêu.

Cho nên tôi hẳn là sẽ không tặng cô một con Thần thú làm vệ sĩ đâu." Tô Thanh cố ý trêu chọc Valerie.

Đồng thời mở to mắt, nháy mắt với Valerie, trong ánh mắt lóe lên thần sắc trêu tức. "....." "Haha." Valerie bị hố (cật biết) trực tiếp làm Tô Thanh cười khẽ, một màn như vậy cũng đồng dạng khiến Cynthia không cấm lộ ra một nụ cười, đưa tay che mặt.

Tình hình như vậy, trong tình huống mọi người đều chìm trong nụ cười, Serena tự nhiên cũng không ngoại lệ, cho nên bầu không khí hiện trường cũng dần hòa hoãn lại, dung hợp hơn rất nhiều, trên mặt mọi người đều treo đầy ý cười. "Mọi chuyện đều đã sắp xếp ổn thỏa rồi chứ?

Tôi cũng chuẩn bị xuất phát đây." "Vâng, mọi việc đều đã được an bài, những chuyện đó không cần ngài phải tự mình ra tay nữa.

Tôi sẽ xử lý thỏa đáng, ngài cứ an tâm đi." "Được." Tại một trang viên biệt lập, Ngự Long Độ (Lance) với mái tóc đỏ đang trò chuyện cùng một người đàn ông có vẻ như là quản gia.

Sau một hồi giao lưu ngắn ngủi, Ngự Long Độ cũng nảy sinh ý định rời đi.

Hắn cầm lấy sáu quả Pokeball trên bàn, đeo năm quả vào thắt lưng, trong tay chỉ giữ lại một quả duy nhất.

Sau đó lặng lẽ mở ra. "Tách" một tiếng.

Một chú Dragonite với ngoại hình vô cùng thần dị xuất hiện trước mặt Ngự Long Độ và người quản gia. "Ha ha, lần này lại phải nhờ cậy vào mày rồi, Dragonite." Hắn đưa tay xoa nhẹ đầu Dragonite, sau đó trực tiếp trèo lên lưng nó. "Gào~!" Khẽ gầm nhẹ một tiếng, Dragonite của Ngự Long Độ nhanh chóng vỗ cánh bay vút lên bầu trời.

Hiển nhiên, tình cảm giữa Dragonite và Ngự Long Độ vô cùng thân thiết, nên nó răm rắp nghe theo chỉ huy của hắn.

Thừa dịp bóng đêm, Ngự Long Độ bay thẳng đến sân bay Goldenrod City, dự định bắt chuyến bay sáng sớm mai để đến vùng Sinnoh.

Còn về lý do vì sao phải đến Sinnoh, e rằng chỉ có hắn mới biết được.

Đêm muộn.

Khi trăng đã lên cao, bốn bề tĩnh lặng.

Giữa đêm khuya, tại cửa hàng của Tô Thanh, một cánh cửa ở hành lang bỗng nhiên nhẹ nhàng mở ra.

Sau đó, một cái đầu nhỏ nhắn xinh xắn lặng lẽ thò ra ngoài, người đó chính là Serena.

Cô nàng dáo dác nhìn quanh hành lang một hồi, sau khi xác nhận xung quanh đều yên tĩnh, Serena cũng không quan tâm nhiều nữa, quay người nhẹ nhàng khép cửa phòng lại.

Bởi vì đã có một buổi chiều ở riêng cùng Tô Thanh, Serena cảm thấy thái độ hiện tại của Tô Thanh đối với mình vô cùng hòa nhã, thân cận.

Tình cảm tiến triển trong thời gian ngắn cũng khá thuận lợi, cho nên sau khi chứng kiến Cynthia và Valerie đối đầu gay gắt, cô nàng muốn "rèn sắt khi còn nóng", nhân lúc trăng thanh gió mát đêm nay để "hạ gục" Tô Thanh.

Hoặc giả, nếu không thể thực sự "hạ gục" Tô Thanh, thì ít nhất đêm nay cũng nên làm chút gì đó.

Tương tự, người có suy nghĩ này tự nhiên cũng không thể chỉ có

một mình Serena.

Chuyện xảy ra lúc chạng vạng ba cô gái đều biết rõ trong lòng, cho nên khi Serena vừa mới rón rén đi tới cửa phòng Tô Thanh, cô nàng mới ngạc nhiên phát hiện: Ở cửa đang có một người đứng đó!

Động tác và tư thế kia, không chỗ nào không khiến cô cảm thấy quen mắt, một bộ dạng lén lút như kẻ trộm, đầu gối hơi khụy xuống, chẳng phải giống hệt cô bây giờ sao? "Ách, khụ khụ.

Chị Valerie?" Kinh ngạc trừng to mắt, Serena cũng không dám tin mình lại có thể gặp Valerie ở cửa phòng Tô Thanh vào lúc đêm khuya thanh vắng thế này.

Chuyện này quả thực khiến cô cảm thấy có chút khó tin, không biết phải làm sao.

Nhưng chỉ lát sau, với sự thông minh của Serena, cô nàng cũng nhanh chóng liên tưởng, ánh mắt nhìn về phía Valerie lập tức thay đổi, trở nên cực kỳ quái dị.

Đôi mắt lấp lánh ánh đen liên tục đảo quanh, dường như đang suy tư điều gì đó, một lát sau mới nói: "Chị Valerie, thật đúng là làm em mở rộng tầm mắt nha.

Em cứ tưởng chị hoàn toàn không có hứng thú với anh Tô Thanh chứ, ai ngờ nửa đêm nửa hôm lại đi làm loại chuyện này!" Trong lời nói của Serena còn mang theo một chút hả hê, câu này nói ra trực tiếp khiến Valerie lộ vẻ xấu hổ.

Nhưng Valerie hiển nhiên cũng không phải dạng vừa, cho nên sau khi thoáng xấu hổ, đôi mắt cô ta lập tức lóe lên một tia tinh quang. "Hừ hừ, chị đây nửa đêm ngủ không được, ra ngoài đi dạo một chút thôi.

Muốn ra hít thở không khí, có vấn đề gì sao?

Huống chi, em gái Serena cũng đâu có kém cạnh gì!

Em gái đêm hôm khuya khoắt không ở trong phòng nghỉ ngơi cho tốt, kết quả lại chạy tới cửa phòng anh Tô Thanh, là muốn làm gì đây?" Valerie gay gắt đáp trả, giọng điệu không hề có chút nhân nhượng nào.

Nhất thời, trước cửa phòng Tô Thanh vốn đang yên ắng, hai cô gái lại tạo ra bầu không khí kiếm bạt nỗ trương.

May mắn là, đằng nào cũng bị đối phương phát hiện, Serena và Valerie dứt khoát cũng không khom lưng nữa, trực tiếp đứng thẳng dậy, cả hai đều mang theo vẻ tức giận nhìn đối phương.

Dù sao thì chuyện tốt đêm nay rõ ràng là bị đối phương phá đám rồi. "Hừ, em đi vệ sinh." Quay người, Serena cũng không biết nói gì hơn, trong lúc nhất thời có chút tức giận liền trực tiếp lựa chọn quay người rời đi, đi về hướng phòng mình.

Tương tự, nhìn thấy Serena bỏ đi, Valerie trong lòng cũng dâng lên một cơn giận, hừ lạnh một tiếng khinh thường. "Cô nhóc con, luận về độ mặt dày thì không đấu lại chị đâu." Trên mặt tràn ngập vẻ hưng phấn của người chiến thắng, nhưng để không bị đối phương bắt thóp đi mách lẻo với Cynthia, Valerie cũng đành phải quay người chọn cách về phòng.

Hành lang lại lần nữa rơi vào yên tĩnh.

Cho đến nửa tiếng sau, Serena - người vừa về phòng lúc nãy - mới cẩn thận từng li từng tí mở cửa phòng lần nữa, sau đó dáo dác nhìn về phía phòng Valerie.

Chương 316

Đợi sau khi cảm thấy bên kia không có động tĩnh gì, Serena mới rón rén bước ra khỏi phòng, rồi nhẹ nhàng khép cửa lại.

Kết quả! "Ây da!

Em gái Serena, thật trùng hợp nha, chúng ta lại gặp nhau rồi." Tại cửa phòng Tô Thanh, Valerie nghiến răng nghiến lợi nói ra câu này.

Bên cạnh, Serena thấy mình lại đụng phải Valerie, trên mặt cũng hiện lên vẻ xấu hổ.

Lúc này, Valerie đang khoanh tay trước ngực, vẻ mặt bình tĩnh nhìn Serena, vai dựa vào tường.

Thực tế, Valerie đã đứng ở đây một lúc lâu rồi.

Cô ta đứng đây ngót nghét năm phút, mục đích là đợi Serena, sau đó nhân cơ hội "đá xuống giếng" một phen, tìm lại danh dự.

Dù sao lúc nãy Serena đã chất vấn cô, bây giờ đến lượt cô có đủ tự tin để ra dáng "chính cung" mà chất vấn ngược lại Serena, đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt này, bởi vì cảm giác đó thực sự rất sướng.

Huống chi, nếu trong mười phút mà không đợi được Serena, Valerie cũng tuyệt đối sẽ chọn cách đẩy cửa vào.

Cho nên, đứng ở đây đợi đối với Valerie mà nói hoàn toàn không lỗ chút nào. "Em..." "Ây da, nhìn bộ dạng ấp a ấp úng của em gái kìa, không tìm được lý do sao?" "Em gái lại đau bụng à?" Nhìn thấy bộ dạng lúng túng của Serena, Valerie lập tức lộ ra vẻ dương dương đắc ý, cười híp mắt. "Em..., hừ, đâu có nha, em đau bụng đó, thì sao nào?" Không còn cách nào khác, cảm thấy thực sự không tìm ra lý do, Serena

đành phải chấp nhận cái gợi ý mà Valerie đưa ra, dùng nó làm cái cớ cho mình.

Chỉ là, như vậy thì quyền chủ động lại rơi vào tay Valerie.

Tuy nhiên, Valerie sau khi nghe câu trả lời cũng không nói thêm gì nhiều, chỉ lộ ra ánh mắt như nhìn thấu tất cả, chằm chằm nhìn vào Serena.

Khiến Serena bất giác lộ ra vẻ chột dạ. "...Làm gì nhìn em ghê vậy?" "À, đúng rồi, em vì đau bụng nên đi ngang qua cửa phòng anh Tô Thanh, thế còn chị thì vì sao lại ở đây hả chị Valerie?" Vốn đang có chút hoảng hốt, Serena bỗng đổi sắc mặt.

Giọng điệu từ xấu hổ dần chuyển sang thế đốt đốt ép người. "Ha ha ha, hay lắm, hay lắm, thật đặc sắc!" "Em gái Serena, đừng thấy tuổi không lớn, ngoại biểu cũng có chút yếu đuối, nhưng thực tế tính cách bên trong cũng bá đạo phết đấy, quả thực làm cho chị mở rộng tầm mắt." "Hả?" Nghe Valerie nói vậy, Serena không khỏi nhíu mày.

Trả lời kiểu gì vậy? "Không có mục đích gì cả." "...Không có mục đích?" Serena không khỏi kinh ngạc, nửa đêm nửa hôm không đi nghỉ ngơi, cứ nhất quyết phải chạy tới cửa phòng Tô Thanh đợi mình, mà lại bảo là không có mục đích? "Ừ, xác thực là không có mục đích." Nhìn sâu vào mắt Serena, Valerie tự nhiên cũng luôn quan sát nhất cử nhất động của cô nàng.

Mãi đến khi ánh mắt đối phương hiện lên vẻ không tin tưởng, Valerie mới chậm rãi mở miệng, nói ra suy nghĩ trong lòng: "Thực tế thì... chị xuất hiện ở đây, cũng không hoàn toàn là như vậy, chị đơn thuần chỉ là có chút tò mò thôi~." Valerie ung dung nói. "Tò mò?" Serena nhíu mày chặt hơn, nghe không hiểu gì cả. "A!" Valerie cảm thán. "Chị vì tò mò mới xuất hiện ở đây.

Cho nên chị muốn xem xem liệu có phải trùng hợp em lại đau

bụng và đi ngang qua cửa phòng anh Tô Thanh hay không." Ở đây, Valerie cố tình nhấn mạnh hai chữ "trùng hợp", cố ý thu hút sự chú ý của Serena.

Mãi đến khi thấy mặt Serena đỏ bừng, Valerie mới đắc ý tiếp tục, giọng điệu cũng trở nên vui vẻ hơn nhiều. "Bởi vì chị cảm thấy đây là một chuyện rất thú vị, cho nên chị làm thế đấy, vừa vặn cũng ngủ không được.

Em thấy sao?" Nói xong, Valerie không quên nhướng mày với Serena, như đang chất vấn: Câu trả lời này của chị, em có hài lòng không.

Điều này khiến Serena tức tối vô cùng, thầm nghĩ đúng là con hồ ly tinh giảo hoạt. "Hi hi hi!" Nhìn thấy Serena cứng họng, trên mặt Valerie lập tức nở nụ cười của kẻ chiến thắng, trong lòng sướng rơn.

Ngay cả nỗi oán khí vì bị Serena phá đám lúc nãy không vào được phòng Tô Thanh cũng tan biến triệt để.

Dù sao thì mọi người đều không phải là nữ chủ nhân chính thức, em có thể ngăn cản chị, chị cũng có thể ngăn cản em.

Hi hi hi!

Trả thù xong Serena, Valerie cảm thấy trong lòng thoải mái hơn nhiều, đương nhiên cô cũng không có thù hằn sâu sắc gì với Serena, thực tế làm vậy chỉ đơn thuần là muốn lấy lại danh dự mà thôi.

Chỉ là, ngay khi cô định giải thích với Serena để hai người hóa giải mâu thuẫn, thì trong phòng bỗng nhiên vang lên một giọng nói khiến cả hai vô cùng quen thuộc, nhưng lại vô cùng kinh ngạc.

Nghe giọng thì dường như là giọng nữ. "Ai đấy, sao ồn ào thế!" Lời vừa thốt ra, không chỉ hai cô gái bên ngoài bị dọa đứng hình, mà ngay cả người phụ nữ trong phòng cũng rõ ràng nhận ra có chút không

bình thường.

Trong khoảnh khắc, âm thanh trong phòng bỗng nhiên im bặt, ngay sau đó là một trận sột soạt.

Tiếng động này vang lên lập tức khiến hai người bên ngoài hoảng hốt, Serena và Valerie vội vàng nhìn nhau một cái, sau đó cả hai đồng loạt trốn vào góc khuất bên cạnh.

Không lâu sau, đợi hai người biến mất, trốn ở góc khuất và cố nén sự căng thẳng trong lòng, thì cánh cửa mới vang lên tiếng mở.

Một người phụ nữ sở hữu dung nhan gần như hoàn mỹ bỗng nhiên thò đầu ra, cẩn thận quan sát tình hình hành lang, lẩm bẩm vài câu: "Kỳ lạ, không có ai à?

Vừa nãy mình nghe rõ ràng có người gây ra tiếng động bên ngoài mà." Câu này nói ra khiến tim Valerie và Serena ở góc khuất như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực. "...Thôi được rồi, không có ai, mau vào đi." Trong phòng, Tô Thanh lúc này cũng đã tỉnh, hắn đưa tay day day trán đầy phiền não.

Ngay từ lúc phóng tinh thần lực ra tham dò, hắn đã cảm nhận được sự tồn tại của hai vị ở góc khuất kia, dưới sự phản hồi của Tâm Linh Cảm Ứng (Inner Focus), hắn thấy được ánh mắt tràn đầy chấn kinh và nhịp tim dồn dập của họ, nên cảm thấy vô cùng rắc rối.

Một người đã khó giải quyết, giờ là hai người, ngày mai biết phải làm sao cho vẹn cả đôi đường đây?

Ngay cả Tô Thanh cũng không ngờ chuyện này lại bị lộ sớm như vậy. "Ừ!" Theo thói quen đáp lại một tiếng, thấy Tô Thanh đã nói vậy, Cynthia hiển nhiên tin tưởng hắn.

Cho nên cô trực tiếp quay người đóng cửa, sau đó bước nhanh về phía giường.

Một lúc lâu sau, hành lang lại lần nữa yên tĩnh trở lại.

Nhưng trong phòng lại vang lên một khúc nhạc vang dội. "Đáng ghét, cái tên anh Tô Thanh chết tiệt này!" "Đáng ghét, tên Tô Thanh chết tiệt!" Hai giọng nói u oán cùng lúc vang lên.

Cùng lúc đó, Serena và Valerie cũng mới lần lượt nhận ra, hình như ở đây không chỉ có mình mình.

Còn có một tình địch đã lộ diện rõ ràng đang đứng ngay bên cạnh.

Chỉ là, chuyện Serena lo lắng đã không xảy ra, khi cô chưa biết mở lời thế nào thì Valerie lại chủ động lặng lẽ quan sát bộ dạng của Serena.

Thấy Serena tuy có chút chấn kinh nhưng lại không vì thế mà thẹn quá hóa giận, không xông vào vạch trần tất cả.

Cộng thêm việc Serena cũng không hề suy sụp buông xuôi mà khóc lóc thảm thiết.

Valerie biết trong lòng Serena hiển nhiên đã có chút dự cảm là sẽ có lúc xuất hiện tình huống này, cho nên khả năng chấp nhận mới mạnh như vậy. "Haizz!" Bất lực thở dài một tiếng, tuy đoán được giữa Tô Thanh và Cynthia khẳng định có quan hệ mật thiết, nhưng cũng không ngờ đã phát triển đến mức độ này.

Tô Thanh lại có thể khiến Cynthia hoàn toàn không màng đến thân phận, làm ra hành động lén lút giữa đêm khuya thế này, quả thực khiến Valerie kinh ngạc.

Dù sao Cynthia trong lòng đại đa số mọi người đều là một nữ thần hoàn mỹ không tì vết, là tấm gương đạo đức, mọi người hoàn toàn không nghĩ Cynthia lại có thể làm ra chuyện xuất cách như vậy.

Chuyện này nếu thực sự truyền ra ngoài lọt vào tai dân chúng, e rằng cũng sẽ không ai tin, ngược lại sẽ bị vây công, bị chửi là kẻ

ngốc, rước lấy vô số trào phúng và chê cười.

Cho nên, khi biết Serena chấp nhận sự thật hai người họ ở cùng nhau và không muốn buông tha Tô Thanh, tâm tư Valerie bắt đầu hoạt động.

Dù sao truyền thống trong thế giới này cũng như pháp luật khác với kiếp trước của Tô Thanh, cho nên đối với loại chuyện này, khả năng chấp nhận của các cô gái cũng sẽ mạnh hơn. "Em gái Serena." "Dạ?" Hơi giật mình, Serena hoàn hồn, ánh mắt trực tiếp rơi vào người Valerie bên cạnh.

Chỉ là khi nhìn thấy ánh mắt thận trọng của Valerie, trong lòng cô bỗng nhiên nảy sinh một suy nghĩ kỳ quái.

Cảm giác như Valerie sắp đưa ra quyết định trọng đại gì đó, cho nên khi nghe giọng điệu của Valerie, thái độ của Serena cũng khó tránh khỏi nghiêm túc hơn nhiều.

Hít sâu một hơi, cuối cùng, sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Valerie nói ra suy nghĩ bỗng nhiên nảy ra trong lòng, câu này nói ra trực tiếp khiến Serena trừng lớn hai mắt, trong mắt bỗng nhiên xuất hiện một tia sáng, dường như vô cùng chấn kinh trước sự to gan của Valerie, lại dường như vô cùng động lòng trước lời đề nghị đó.

Một lát sau, hai cô gái mới dần dần rời khỏi nơi này, lặng lẽ rời khỏi cửa phòng Tô Thanh, trở về phòng của mình.

Chỉ để lại năm chữ ngắn gọn khắc sâu vào tâm trí: "Chúng ta liên minh đi." Ngày hôm sau.

Khi ánh nắng chưa chiếu vào phòng, Cynthia đã tỉnh giấc đầu tiên.

Quay người nhìn thoáng qua Tô Thanh vẫn đang say ngủ, Cynthia định mặc quần áo rời khỏi phòng.

Chỉ là khi vừa cầm quần áo lên tay, Cynthia liền phát giác trên

người bỗng nhiên có cảm giác là lạ, như bị ai đó nhìn trộm.

Quay người, ánh mắt nhìn xuống.

Kết quả, Cynthia thật sự nhìn thấy hai mắt mở to thao láo, cùng với nụ cười xấu xa trên khóe miệng Tô Thanh. "Ách, tên khốn nạn đáng ghét." Không kìm được, nhìn nụ cười xấu xa của Tô Thanh, Cynthia cảm thấy toàn thân không tự nhiên.

Liền vừa cười mắng vừa đưa bàn tay ngọc ngà đánh vào ngực Tô Thanh.

Chỉ là, đòn tấn công của Cynthia chưa rơi xuống, Tô Thanh đã phản khách vi chủ, trực tiếp xoay người chế trụ Cynthia. "Được rồi, đừng có rời đi sớm như vậy." "Tại sao?" Nhìn bộ dạng phóng khoáng của Tô Thanh cùng nụ cười trên môi hắn, trong lòng Cynthia bỗng nhiên có dự cảm chẳng lành.

Thực tế thì dự cảm này của Cynthia quả thực vô cùng chính xác, Tô Thanh nói ra câu đó đúng là có nguyên nhân. "Không cần giả bộ nữa, sau này cứ trực tiếp tuyên bố chủ quyền quang minh chính đại trước mặt Serena và Valerie đi." Tô Thanh cười xấu xa nói. "Ách..." Khó nhọc thở hổn hển, Cynthia lúc này cũng không hoàn toàn để ý việc bị đè, ngược lại nghiêm túc suy nghĩ nội dung lời nói của Tô Thanh.

Chương 317

Một lát sau, Cynthia lập tức trừng to mắt, đã hiểu ra. "?!!!" "Đúng vậy, lúc tối qua em đi ra ngoài, ở hành lang xác thực là có người, hai người lận.

Anh cố ý không vạch trần là để tránh sau khi gặp mặt sẽ khó xử.

Thế nào, chu đáo không?" Tô Thanh cười đểu nói. "Chu...

đáo?" Ngập ngừng lặp lại lời Tô Thanh, Cynthia quả thực nổi trận lôi đình. "Ha ha, bây giờ hài lòng rồi chứ." Tô Thanh làm như không thấy vẻ giận dữ của Cynthia mà nói tiếp: "Phải biết là, có chuyện tối qua rồi, như vậy em có thể trực tiếp đi ngang trong nhà này luôn rồi." Lời Tô Thanh vừa nói ra, phản ứng lại, Cynthia lập tức trừng lớn mắt. "Chờ đã.

Tối hôm qua, hai đứa nó đều nghe thấy hết rồi?" "Ừ, đúng vậy.

Anh nghĩ nếu tụi nó không điếc thì chắc là như vậy đó, không sai đâu." Tô Thanh vẻ mặt đầy ý cười, trong lòng tràn ngập đắc ý, hắn thích nhìn Cynthia lộ ra biểu hiện hoảng loạn như vậy, bởi vì vô cùng thú vị. "Đáng ghét!!" Trừng mắt giận dữ nhìn tên Tô Thanh đang cười xấu xa bên cạnh, Cynthia không nhịn được vung nắm đấm đánh hắn.

Trong lòng tràn đầy oán trách. "Đã biết hai đứa nó ở ngoài cửa, tại sao tối qua anh còn cố ý dẫn dụ em phát ra tiếng động.

Cái tên đáng ghét này, xấu hổ chết mất thôi." Cynthia lúc này chỉ thấy trong lòng tràn đầy xấu hổ, bởi vì bỗng nhiên phát hiện mình lại để lộ ra một mặt như vậy trước mặt em gái Serena.

Vốn định chung sống với Serena theo kiểu chị em, giờ thế này thì làm chị em kiểu gì?

Tình huống hiện tại quả thực khiến cô đỏ mặt không thôi, trong lòng có chút mờ mịt, không biết nên giải thích với Serena thế nào.

Dù sao cái gì nên xảy ra cũng xảy ra rồi, tổng không thể đổi trắng thay đen được. "Thôi được rồi, yên tâm đi." Thấy Cynthia cứ thẫn thờ, Tô Thanh trực tiếp nắm lấy bàn tay nhỏ của đối phương. "Tuy rằng đã bị lộ trước mặt con bé Serena, nhưng anh nghĩ nó sẽ không trở mặt với em đâu, dù sao cũng không thể nào bêu rếu chuyện lén lút nghe trộm cửa phòng anh tối qua ra ngoài được.

Yên tâm, tuy tuổi còn nhỏ nhưng cũng không có ngốc đến thế.

Ngược lại..." "Ngược lại?" "Đúng." Tô Thanh gật đầu khẳng định. "Trực tiếp tuyên bố chủ quyền, sau đó hai đứa nó có thể sẽ cố ý lộ ra vẻ kinh ngạc không thôi, coi như vừa mới biết.

Bà xã ngoan, đằng nào cũng lộ rồi, chi bằng trực tiếp hưởng thụ đặc quyền của nữ chủ nhân đi.

Đúng không nào." Nói rồi Tô Thanh không quên nhướng mày với Cynthia.

Câu này trực tiếp khiến Cynthia phải suy nghĩ. "Nói cũng đúng." Dù sao đằng nào cũng bị hai cô kia biết quan hệ với Tô Thanh rồi, còn cho đối phương xem một màn "hiện trường trực tiếp".

Cứ giả bộ tiếp thì ngược lại càng tủi thân, dứt khoát cứ như lời Tô Thanh nói, tuyên bố chủ quyền quang minh chính đại chiếm quyền chủ đạo trước mặt hai cô gái kia.

Ngược lại, đợi Cynthia ngả bài xong, hai cô nàng kia nếu muốn tiến thêm một bước với Tô Thanh, tất nhiên sẽ phải chủ động lấy lòng cô.

Như vậy cũng có thể ở một mức độ nào đó xoa dịu sự khó chịu trong lòng Cynthia. "Được, đã như vậy thì cứ làm thế đi." Suy nghĩ kỹ

càng trong đầu, tính khả thi trong lời nói của Tô Thanh thực tế ngay cả Cynthia cũng không thể phủ nhận.

Kế hoạch này thực thi tính thực sự rất cao, đều đã đến nước này rồi, nếu còn giấu giếm thì người chịu tủi thân cũng chỉ có mình cô.

Đã vậy thì còn quan tâm làm gì?

Cynthia dứt khoát buông xuống động tác trong tay, quay người nhìn về phía Tô Thanh, ánh mắt lộ ra một tia trêu tức. "Làm gì vậy?" Nhìn Cynthia mắt lóe hàn quang, Tô Thanh có chút không hiểu. "Hi hi!

Còn làm gì nữa.

Anh gây ra rắc rối lớn rồi đấy!!" Bốp bốp bốp!

Trêu chọc nhìn Tô Thanh một cái, Cynthia liền như mũi tên rời cung, lao thẳng về phía Tô Thanh, đùa giỡn dùng hai tay bóp lấy cổ Tô Thanh, sau đó nắm chặt, lắc lư lên xuống. "Khụ khụ!" Cổ bị Cynthia nắm, Tô Thanh tự nhiên cũng chỉ đành phối hợp diễn theo.

Giả bộ sắp ngạt thở, kết quả xuất phát từ sự quan tâm, Cynthia nhất thời không nhìn thấu diễn xuất vụng về của Tô Thanh, lập tức buông bỏ nỗi u oán trong lòng.

Vẻ mặt đầy lo lắng quan tâm Tô Thanh, hai tay lập tức buông ra, đỡ Tô Thanh dậy, để hắn khom người rồi nhẹ nhàng vỗ lưng hắn. "Không sao chứ?" "Khụ khụ, không sao!" Lại ho khan một hồi, Tô Thanh cảm thấy mình đúng là thiên tài diễn xuất, thậm chí khóe mắt còn rỉ ra một giọt nước mắt, cứ như bị sặc thật vậy.

Một màn này rơi vào mắt Cynthia càng làm cho màn biểu diễn của Tô Thanh đạt đến cảnh giới lô hỏa thuần thanh, gần như không có bất kỳ sơ hở nào.

Bầu không khí cũng dần hòa hoãn lại.

Căng thẳng quan sát Tô Thanh, Cynthia vẫn không ngừng an ủi đối phương, nhưng lại không phát hiện ra, khoảng cách giữa Tô Thanh và cô ngày càng gần, ánh mắt hắn cũng có chút thay đổi... "A!!!" Một tiếng hét thất thanh bỗng nhiên phá vỡ sự yên tĩnh buổi sáng, khiến bầu không khí thay đổi.

Hai giờ sau.

Tám giờ sáng, sau khi tắm rửa chỉnh trang lại trong phòng tắm, Cynthia bước ra.

Rũ bỏ hết mệt mỏi, cô ngồi vào bàn trang điểm chải chuốt đơn giản một chút, sau đó mới đi đến bên giường, nhìn về phía Tô Thanh vẫn đang ngủ say.

Từ trên cao nhìn xuống Tô Thanh, thu hết vẻ lười biếng và thả lỏng của đối phương vào trong mắt.

Nhìn khuôn mặt đẹp trai lại quen thuộc này, ánh mắt Cynthia trong quá trình đó bất giác lộ ra vẻ yêu thích nồng đậm.

Khiến tâm trạng cô lúc này trở nên tốt hơn, quẳng hết những chuyện vặt vãnh trong đầu ra ngoài. "Này!

Còn chưa dậy sao?" Thích thú ngắm nhìn Tô Thanh một lát, Cynthia nhìn đồng hồ, từ trên cao nhìn xuống nói. "Ách..." Mê man mở mắt ra, ánh mắt Tô Thanh lập tức rơi vào người Cynthia, nhìn dung nhan tinh xảo của đối phương, trong lòng không khỏi dâng lên một trận hỏa nhiệt.

Thấy Tô Thanh mở mắt chăm chú nhìn mình như vậy, Cynthia không khỏi hơi sững sờ.

Sau đó càng lộ ra vẻ quyến rũ, ngay khoảnh khắc Tô Thanh định đưa tay kéo thì cô né người ra, rồi thản nhiên cười khẽ. "Không nhanh lên, em vừa mới trang điểm xong, không thể để anh làm rối tung lên

được." "..." Thất vọng nhìn Cynthia ăn mặc cực kỳ kinh diễm, nén xuống ngọn lửa trong lòng, Tô Thanh đành phải bỏ qua ý niệm vừa rồi. "Được rồi.

Vậy thì anh dậy." Cười nhẹ với Cynthia, Tô Thanh quay người cũng không lằng nhằng nữa, trực tiếp lấy quần áo mặc vào, chẳng mấy chốc đã tinh thần sảng khoái đứng dậy.

Trong lúc đó, Tô Thanh còn không quên bước nhanh tới bàn trang điểm, không chút che giấu ngắm nghía dung nhan mình trong gương. "Chà, thật hoàn hảo!

Quả thực là quá hời cho em rồi, Cynthia." "Xùy!" "Đồ tự luyến!!!" Nhìn vẻ mặt tán thưởng cùng động tác tự sướng của Tô Thanh, lại thêm lời nói không biết xấu hổ của hắn, dù tâm trạng Cynthia đang tốt cũng suýt chút nữa không nhịn được muốn bóp chết đối phương, thực sự là vì Tô Thanh quá biết cách chọc tức người khác, cứ như khắc tinh của cô vậy.

Nhưng dù thế, Cynthia cũng không thể không thừa nhận từ khi nhìn thấy khuôn mặt Tô Thanh, trong lòng liền dâng lên một sự rung động hồi hộp, còn ngoài miệng thì Cynthia vẫn không buông tha Tô Thanh. "Hừ hừ, khẩu thị tâm phi!" Nhìn sâu vào mắt Cynthia, Tô Thanh trực tiếp nói toạc suy nghĩ trong lòng cô.

Nhưng hắn cũng không ngốc, biết điểm dừng là tốt, để tránh chọc giận Cynthia nên cũng không tiếp tục dây dưa vấn đề này.

Năm phút sau.

Tại phòng ăn.

Serena đang với vẻ mặt đầy tâm sự, chậm chạp giải quyết bữa ăn trong đĩa, ánh mắt thỉnh thoảng lại liếc nhìn hai chiếc ghế trống không bên cạnh.

Đồng thời tầm mắt cũng thỉnh thoảng liếc nhìn Valerie đang ngồi đối diện, vẻ mặt chuyên tâm, không hề phân tâm chút nào mà nghiêm túc ăn sáng.

Trong lòng Serena thầm nghĩ, người này rõ ràng cũng giống mình, sao có thể bình tĩnh tự nhiên như vậy chứ.

Chẳng lẽ không sợ chuyện hôm qua bị chị Cynthia phát hiện sao?

Anh Tô Thanh có người phụ nữ khác, chẳng lẽ chị ta không tức giận ư?

Đây là chỗ Serena vô cùng khó hiểu.

Cùng lúc đó, ngay khoảnh khắc Serena nảy sinh ý nghĩ này, bên ngoài phòng bỗng nhiên vang lên tiếng bước chân, trực tiếp cắt ngang dòng suy tưởng của Serena.

Khiến cô nàng trở nên căng thẳng. "A, tới rồi hả!

Anh Tô Thanh, chị Cynthia!!!" Hoang mang lo sợ nhìn hai người xuất hiện ở góc rẽ, Serena lập tức hoảng hốt đứng dậy, khi ánh mắt chạm phải Cynthia thì càng thêm né tránh.

Đồng thời, Valerie bên cạnh cũng không kém cạnh gì.

Tuy so với Serena thì có vẻ bình tĩnh hơn một chút, nhưng ánh mắt cũng đủ chứng minh Valerie lúc này cũng đang căng thẳng. "Chào buổi sáng, hai vị!" Cười gượng gạo, vì căng thẳng nên Valerie cũng chỉ chào hỏi đơn giản với Tô Thanh và Cynthia, sau đó vội vàng ngồi xuống lại.

Không dám nhìn thẳng vào mắt Cynthia, một màn này rơi vào mắt Cynthia, tự nhiên khiến cô cảm thấy vô cùng hả dạ.

Hừ hừ, dám nhớ thương người đàn ông của bà đây, bây giờ thì phải ngoan ngoãn làm rùa rụt cổ trước mặt bà thôi. "Ừ, chào buổi

sáng, em gái Serena." Mỉm cười nhìn Serena với nụ cười chân thành, không hề tính toán chuyện tối qua với cô bé.

Chương 318

Nhưng khi quay đầu nhìn về phía Valerie, ánh mắt lại khó tránh khỏi hiện lên nụ cười đầy ẩn ý. "Ồ, suýt quên mất ~~ còn có cô Valerie, chào buổi sáng nhé." "Ừ!" Valerie gật đầu.

Thái độ bình tĩnh như vậy của Valerie trực tiếp khiến Cynthia giận sôi lên.

Trong lòng dâng lên chút khó chịu, quay người, Cynthia vốn đang do dự bỗng vung tay lên, trực tiếp đưa tay ôm lấy cánh tay Tô Thanh. "Anh yêu à, thời gian không còn sớm nữa, chúng ta mau chóng giải quyết bữa sáng nay đi, lát nữa cùng em đi ra ngoài một chuyến nhé." Cynthia cười híp mắt cố ý nói.

Lời vừa thốt ra, ánh mắt Cynthia cũng khóa chặt lên người hai cô gái trước mặt.

Trong nháy mắt, khung cảnh vốn bình tĩnh bỗng trở nên quái dị.

Valerie vốn đang giữ vẻ mặt bình tĩnh, dao nĩa trong tay cũng dừng lại, ánh mắt chần chờ di chuyển lên người hai người ở cửa.

Còn Serena?

Khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ xấu hổ, hai má đỏ bừng, ánh mắt chậm rãi nhìn về phía hai người. "Anh..., anh yêu?" Phản ứng lại, Serena lập tức ngờ nghệch thốt lên kinh ngạc. "Ha ha, a, em gái Serena.

Ngại quá, vì trước đây chưa công khai nên chị không nói.

Thực tế chị và anh Tô Thanh đang ở bên nhau." Ở bên nhau rồi?

Lời nói lọt vào tai, Serena lại ngẩn người một lúc, phảng phất như mỗi câu Cynthia nói đều khiến Serena chấn kinh một lần.

Ngược lại, Valerie bên cạnh lại không kinh ngạc đến thế.

Tuy nhiên, mày cô ta cũng nhíu chặt, ánh mắt hồ nghi nhìn Cynthia đang cười híp mắt, sau đó lại nhìn sang Serena bên cạnh.

Chẳng lẽ chuyện của Serena bị Cynthia biết, cho nên Cynthia sinh lòng cảnh giác, minh mục trương đảm cảnh cáo Serena sau này tránh xa Tô Thanh ra?

Ánh mắt chần chờ nhìn về phía Cynthia, chú ý tới tia tinh quang trong mắt cô ấy.

Hình như không đơn giản như vậy...

A, bất lực cười khổ một tiếng.

Từ trong ánh mắt Cynthia, đặc biệt là sự địch ý nồng đậm kia càng khiến tâm thần cô bất giác chấn động.

Xem ra, Cynthia thật sự không chỉ nhắm vào mỗi Serena, mà trong đó cũng bao gồm cả cô, kẻ đến không thiện.

Như vậy, trong lòng Valerie thậm chí dâng lên dự cảm chẳng lành, chẳng lẽ chuyện tối qua bị lộ rồi?

Không, dù là vậy, so với sự lo sợ của Serena, Valerie lại cảm thấy ổn định hơn.

Biết rõ Cynthia nhắm vào mình nhưng trên mặt Valerie lại không hề có chút kinh hoảng nào.

Ngược lại khi bị Cynthia đánh giá đầy hứng thú, Valerie cũng đáp lại đối phương một nụ cười chân thành, nhướng mày, nháy mắt một cái.

Một màn này rơi vào mắt Cynthia tự nhiên liền biến chất, trực tiếp trở thành khiêu khích.

Sự thật là, nếu trước đây có lẽ Valerie thật sự không dám khiêu

khích Cynthia, nhưng hiện tại đã khác.

Bởi vì chuyện hôm qua, tâm tư Valerie rất rối loạn.

Sau khi trở về, cô đã suy nghĩ kỹ càng trong đầu.

Thế là bỗng nhiên phát hiện, kỳ thực đối đầu với Cynthia cũng chưa chắc không có ưu thế, dù sao cô biết mình có một đồng minh tiềm năng, đó là vị Serena bên cạnh kia.

Tuy thời gian của cô hơi ngắn, căn cơ và vị trí trong lòng Tô Thanh không sâu đậm bằng Cynthia, nhưng Serena thì khác nha.

Lâu nay thái độ của Tô Thanh đối với Serena tự nhiên không cần phải nói nhiều, cô cũng từ chỗ Serena hiểu được một chút uyên nguyên giữa hai người...

Nếu như Tô Thanh thực sự không có ý với Serena, thì tại sao khi trại hè chưa kết thúc lại trực tiếp được Tô Thanh thông báo hỏi có muốn làm trợ lý hay không?

Hiển nhiên Tô Thanh đã để mắt tới Serena, cho nên chỉ cần có thể liên thủ với Serena, sau này không cần lấy lòng Cynthia, Valerie cảm thấy cũng có cơ hội lật bàn thành công.

Cũng không cần phải đuổi Cynthia đi, chỉ cần liên thủ với Serena, dù Cynthia không đồng ý thì cô cũng có cơ hội ở lại bên cạnh Tô Thanh.

Quan trọng hơn, như vậy tránh được việc mất đi tôn nghiêm. "Khụ khụ!!" Cảm thấy bầu không khí ngày càng không bình thường, Tô Thanh đành phải bất đắc dĩ đứng ra, phá vỡ thế trận tranh phong của ba người phụ nữ.

Tục ngữ nói ba người phụ nữ thành một cái chợ, nhìn một màn hiện tại, Tô Thanh chỉ thấy người xưa không lừa mình.

Gượng gạo chủ động cắt ngang bầu không khí quái dị tại hiện trường, Tô Thanh liền dẫn đầu khai động. "Ăn cho tốt vào, ăn xong anh có chuyện muốn nói với mọi người." Lời vừa nói ra, quả đoán trấn áp được bầu không khí hiện trường.

Ba cô gái đều lộ ra ánh mắt kinh ngạc, thầm nghĩ Tô Thanh đang làm cái gì vậy? "Vâng, anh Tô Thanh." Tuy có chút ngẩn người, nhưng người phản ứng đầu tiên lại là Serena nội tâm đơn thuần, cô mỉm cười ngọt ngào với Tô Thanh, vẫn thân mật với hắn như cũ.

Dường như chủ động quên đi lời nói vừa rồi của Cynthia, quên đi thân phận giữa họ đã có sự thay đổi mới, không thể đối xử với Tô Thanh như vậy nữa.

Nhìn sâu vào Serena một cái, cử động của đối phương tự nhiên lọt hết vào mắt Cynthia, nhưng cân nhắc quan hệ với Serena, lại thêm bộ dạng sở sở đáng thương của cô bé.

Cuối cùng, Cynthia không chèn ép Serena, chỉ cưng chiều nhìn cô một cái, sau đó giải quyết bữa sáng của mình.

Một màn này diễn ra tự nhiên không thoát khỏi sự quan sát bằng Tâm Linh Cảm Ứng của Tô Thanh, nên hắn không khỏi thở phào nhẹ nhõm, Cynthia đối với Serena là có tình cảm.

Ngay sau đó hắn liền cúi đầu, cũng giải quyết bữa sáng.

Chỉ là, một màn này rơi vào mắt Valerie lại khiến trong lòng cô tràn ngập tức giận, hai má phồng lên hai cái bao bao tròn tròn, phối hợp với dung mạo quyến rũ kia, một màn kỳ lạ này quả thật vô cùng đáng yêu, khiến Tô Thanh nhìn mà hận không thể trực tiếp ôm lấy cô nàng vào lòng, hung hăng nhào nặn một phen.

Khụ khụ!

Đương nhiên rồi, đó cũng chỉ là suy nghĩ của Tô Thanh mà thôi.

Ít nhất hiện tại khẳng định không làm được, dù sao bên cạnh còn có hai đại mỹ nữ nhan sắc không thua kém Valerie đang nhìn chằm chằm, giám sát nhất cử nhất động của hắn.

Không bao lâu sau, dưới sự giao lưu hòa bình ngắn ngủi của ba cô gái, bốn người kết thúc bữa sáng, sau đó ba cô liền trực tiếp đi theo Tô Thanh tới hành lang, nơi có lối vào Bí cảnh. "Hôm nay anh có một chuyện muốn nói với mọi người." Vào đến đây, Cynthia và Valerie không cảm thấy gì, nhưng Serena lại cảm thấy có chút khác thường.

Đặc biệt khi nhìn thấy vị trí hiện tại chính là bên ngoài căn phòng chứa Bí cảnh, suy nghĩ này càng thêm chân thực. "Được rồi, có chuyện này sớm muộn gì cũng phải nói cho các em biết." Đã đến đây rồi, Tô Thanh quyết định nói chuyện Bí cảnh cho ba cô gái trước mặt.

Vô luận thế nào, các cô rốt cuộc cũng sẽ là người phụ nữ của Tô Thanh, hắn cũng sẽ không cho phép ba người có bất kỳ cơ hội nào chọn người khác hay rời đi.

Hơn nữa hắn cũng tin tưởng, ba cô gái sau khi kiến thức sự cường đại của hắn, trong lòng có sự so sánh thì căn bản sẽ không chọn người khác.

Nên chuyện này nói hay không nói cũng không có khác biệt lớn lắm.

Ngược lại chi bằng trực tiếp nói ra, cũng có thể thuận tiện cho ba cô tiến vào Bí cảnh, giúp họ nâng cao chiến lực cho Pokémon.

Ước chừng mười phút sau, tại cửa phòng, sau khi giảng giải tỉ mỉ tình hình đại khái.

Valerie và Cynthia lập tức lộ ra ánh mắt kinh ngạc. "Cái gì, trong cửa hàng có phương pháp tiến vào Bí cảnh?

Không chỉ một cái Bí cảnh?" Cynthia chấn kinh nói.

Bởi vì từ nội dung lời nói của Tô Thanh, cô đã hiểu.

Nếu thực sự là như vậy, thế thì cửa hàng của Tô Thanh thực tế là một điểm tập hợp Bí cảnh.

Cửa vào các Bí cảnh rải rác khắp nơi trên thế giới bên ngoài cư nhiên đều có bản sao trong cửa hàng của Tô Thanh, vậy thì ai có thể nắm giữ Tô Thanh, người đó có thể chưởng khống tất cả các Bí cảnh. "Thật quá khủng khiếp!" "Hi hi, nếu vậy, đã nói chuyện này cho em, có phải muốn đưa em vào thám hiểm cùng không?" Tư duy Valerie chuyển động rất nhanh, không phức tạp như Cynthia, dù sao cô cũng không phải nhân viên nội bộ Liên minh, tối đa cũng chỉ là thủ lĩnh một địa phương thôi.

Không đụng chạm đến chính quyền trung ương, tự nhiên sẽ không nghĩ nhiều như thế.

Còn Serena, ngay cả một quan viên cũng không phải, những gì cô biết tự nhiên càng ít.

Cuối cùng, giữ sự hướng về đối với Bí cảnh, Cynthia và Valerie cũng không nghĩ nhiều nữa.

Biết sắp được đến Bí cảnh, họ sớm đã âm thầm ma quyền sát chưởng, hưng phấn thúc giục Tô Thanh dẫn đường.

Kéo theo đó, những tranh đấu ngầm trước đó cũng bị ném ra sau đầu.

Đưa tay khoác cánh tay Tô Thanh, Cynthia và Tô Thanh đi trước, chỉ có Serena và Valerie bị bỏ lại phía sau. "Hừ!

Ai bảo quen biết sớm hơn chứ!" Nhìn Cynthia cố ý ôm cánh tay Tô Thanh trước mặt mình, Valerie vốn đã quên chuyện này lập tức lại nhíu mày, trong lòng tràn ngập ghen tị. "Chị Valerie!" Nghe giọng Valerie, Serena lúc này cũng lộ ra giọng điệu do dự. "Haizz!" Bất lực

thở dài một tiếng, Valerie rốt cuộc không nói thêm gì, lắc đầu, cùng Serena bước vào phòng, nhìn thấy lối vào Không gian Mê huyễn bên trong. "Được rồi, hai em nhớ theo sát anh." Dẫn đầu bước vào phòng, tại lối vào, vì sợ Valerie không dám vào nên Tô Thanh quay người nhắc nhở cô nàng.

Trong lúc đó Tô Thanh tự nhiên không quên nháy mắt với Serena bên cạnh, một màn này lọt vào mắt Serena, khiến khuôn mặt nhỏ của cô bé trở nên đỏ bừng, vui vẻ đáp: "Vâng, em nhất định sẽ theo sát, anh Tô Thanh..." "Ừ, vậy thì tốt." Nghe câu trả lời nũng nịu của Serena, Tô Thanh chỉ thấy nội tâm một mảnh ninh tĩnh tường hòa, sau đó càng khôi phục vẻ hăng hái, rồi dẫn đầu kéo Cynthia tiến vào Không gian Mê huyễn. "Oa!" Vừa bước vào Không gian Mê huyễn, ánh mắt Cynthia lập tức bị ánh sáng vô tận xung quanh thu hút.

Khi tầm mắt rơi vào một đám Cửa Bí Cảnh bên cạnh, trong lòng càng tràn ngập sự kinh ngạc nồng đậm. "Cửa Bí Cảnh nhiều quá!" Về điểm này, Tô Thanh cũng không lừa gạt, trong cửa hàng xác thực sở hữu vô cùng nhiều lối vào Bí cảnh, thực sự rất khủng bố.

Chương 319

Tình huống này rơi vào mắt Cynthia, trong lòng tự nhiên cũng càng thêm hài lòng, đồng thời nội tâm tràn ngập tự hào.

Đây là người đàn ông mà Cynthia cô công nhận. "Oa!

Hoàn cảnh đẹp quá." Sau tiếng cảm thán đơn giản của Cynthia, bên tai lại vang lên một giọng nói.

Âm thanh này xuất hiện cũng đại biểu cho hai người Valerie đã theo kịp, tiến vào phiến không gian này.

Còn về Serena, biểu hiện của cô bình tĩnh hơn nhiều.

Dù sao đã có kinh nghiệm hôm qua, Serena sớm biết tình huống nơi này, cho nên phản ứng rõ ràng không kịch liệt như hai cô gái kia. "Được rồi..." Lại qua năm sáu phút, đợi hai cô gái buông xuống sự tò mò đối với Không gian Mê huyễn, Tô Thanh mới nghiêm túc nhìn họ, cắt ngang sự tò mò. "Nơi này, kỳ thực có thể xem như một trạm trung chuyển." "Trạm trung chuyển?" Cynthia nhíu mày, có chút tò mò. "Đúng, Cynthia, chính là trạm trung chuyển." Dù sao Cynthia chưa từng đi vào Bí cảnh thực sự, cho nên lúc này không rõ ràng rốt cuộc có phải đã vào Bí cảnh hay chưa. "Nơi này chỉ tương đương với một trạm trung chuyển, những nơi lấp lánh ánh sáng kia kỳ thực mới là lối vào Bí cảnh chân chính.

Dù sao ở đây anh không chỉ có một cái Bí cảnh, mà sở hữu rất nhiều.

Thậm chí, tương lai có khả năng sẽ còn nhiều hơn." Tô Thanh mỉm cười giải thích. "Thì ra là như vậy, thế còn chờ gì nữa?" Ngạc nhiên nhìn Tô Thanh, Valerie không chờ được nữa rồi.

Bên cạnh, Cynthia tuy không nói gì, nhưng sự hưng phấn trong ánh mắt cũng sắp không che giấu được.

Tô Thanh đương nhiên biết suy nghĩ của họ, cho nên lập tức cũng không do dự nữa, ánh mắt nhìn về phía mấy Cửa Bí Cảnh chưa mở, chọn một cái ở gần nhất. "Đi thôi, chúng ta cùng vào." Tô Thanh mỉm cười nói.

Nhưng đồng thời, cũng không quên cảnh báo ba cô gái xung quanh phải cẩn thận Bí cảnh, hắn dẫn đầu lấy ra quả Pokeball chứa Mewtwo từ thắt lưng. "Ra đi, Mewtwo." Tô Thanh triệu hoán Pokemon hộ thân trước, cũng là để nhắc nhở ba cô gái.

Thấy vậy, ba cô gái động tác tự nhiên cũng không ngoại lệ, tất cả đều bắt chước phóng ra Pokemon của mình. "Ra đi, Gardevoir!" "Ra đi, Ninetales!" "Ra đi, Sylveon!"... "Tốt." Nhìn thấy ba cô gái lần lượt thi triển Pokemon, Tô Thanh phi thường hài lòng với ngộ tính của họ.

Gật đầu, sau đó hắn trực tiếp đưa tay nhanh chóng tiến vào Cửa Bí Cảnh.

Sau đó, Mewtwo và Gardevoir mới nhanh chóng theo vào, không bao lâu, tất cả mọi người liền biến mất tại không gian này, nơi xuất hiện lần nữa đã là một vùng trời đất hoàn toàn mới.

Bốn bề là một mảnh nghiêm hàn, mọi người vừa mới vào liền cảm nhận được khí tức băng tuyết xung quanh.

Gió sương thi nhau quất vào người, gió lạnh thấu xương trực tiếp khiến ba cô gái ăn mặc mát mẻ không khỏi rùng mình.

Kéo theo đó Cynthia cũng bất giác dựa sát vào Tô Thanh, cả người co lại trong lòng Tô Thanh.

Còn Serena và Valerie?

Hiển nhiên cũng tương tự như vậy, bởi vì bên ngoài Bí cảnh, thế

giới Pokemon đang là mùa hè nóng bức, cho nên họ mặc đồ đều khá mỏng manh.

Đặc biệt là Valerie, vì ngày mai phải rời đi nên cô nàng muốn tiếp tục thực hiện nỗ lực cuối cùng trước khi đi.

Nên trong hoàn cảnh này cô vô cùng khổ sở, hai tay chắp chặt vào nhau ma sát, miệng cũng không quên hà hơi nóng vào lòng bàn tay.

Sau đó, trong tình huống toàn thân vẫn cảm thấy thập phần hàn lãnh, càng không tự chủ được mà tới gần Tô Thanh. "Ách." Đột nhiên phát giác ba cô gái gây ra động tĩnh, Tô Thanh lúc này mới nhớ ra ngoại trừ mình không sợ lạnh, ba cô gái bên cạnh đều là người bình thường.

Cynthia và Dialga ký kết khế ước, nhưng đó cũng chỉ là khế ước sinh mệnh.

Cũng không có năng lực đặc thù hộ thể, tối đa chỉ giúp thanh xuân của Cynthia kéo dài hơn, tuổi thọ dài hơn mà thôi.

Vèo vèo vèo!

Chưởng khống Niệm Lực, rất nhanh, Tô Thanh liền trực tiếp tạo ra một Màn Chắn Tâm Linh (Psychic Barrier) khổng lồ quanh người ba cô gái.

Ngăn cách nhiệt độ thấp lạnh lẽo bên ngoài màn chắn, tình cảnh như vậy, nhiệt độ lập tức ấm lên không ít.

Nhiệt độ đột ngột hồi thăng cũng làm kinh ngạc ba cô gái bên cạnh.

Bọn họ thi nhau phát ra tiếng cảm thán kinh ngạc, sau đó mới đều nhìn về phía Tô Thanh. "Thảo nào Siêu Năng Lực Gia (Esper) lại dễ dàng được một số nhân vật lớn sủng tín và tôn kính như vậy." "Anh Tô Thanh, năng lực này của anh cũng thực sự quá biến thái," Serena

thật lòng cảm thán. "A, quả thực là kỹ năng cần thiết khi đi du lịch, thực sự quá thực dụng." Hưng phấn dang rộng hai tay, không còn cái lạnh tập kích, Valerie chỉ cảm thấy như được trở lại thiên đường, không khỏi phát ra lời cảm thán từ tận đáy lòng.

Đối với việc này Tô Thanh chỉ cười, nụ cười hòa ái khiến tinh thần ba cô gái bất giác chấn động.

Ngay cả Cynthia, người vẫn luôn giữ vẻ mặt mê muội nhìn Tô Thanh, trong lòng tràn ngập mãn ý, cũng tương tự như vậy.

Sau đó, Tô Thanh cũng không tiếp tục dây dưa vấn đề này.

Hắn đưa mắt nhìn cảnh tượng xung quanh.

Tầm mắt không ngừng quan sát, bốn phía đều là băng tuyết mênh mông vô bờ, trên bầu trời có rất nhiều bông tuyết đang không ngừng rơi xuống.

Tình cảnh như vậy càng khiến nhiệt độ trong không gian này hạ xuống một giai đoạn cực thấp.

Băng tuyết ngưng kết và tuyết hoa dần dần phiêu lạc giữa trời đất tạo thành hiệu quả làm lạnh song trọng.

Dưới ánh mắt và Niệm Động Lực tham tra của Tô Thanh, hắn phát hiện ra một kết quả kinh người.

Đó là trong phạm vi trăm dặm quanh đây, cư nhiên không có bất kỳ một con Pokemon nào còn sống.

Hoàn cảnh gian khổ đến mức khó có thể tưởng tượng, vượt ra khỏi nhận thức của Tô Thanh về Bí cảnh trước đây. "...Hoàn cảnh lạnh quá!" Theo Tô Thanh phiêu đãng trong phiến không gian này một lát, mặc dù nhiệt độ xung quanh đã ấm lại bình thường, trên người cũng không còn cảm giác băng lãnh.

Nhưng nhìn bằng mắt thường thấy sương lạnh bên ngoài màn chắn, cùng với lớp tuyết dày tích tụ trên đỉnh màn chắn, trong lòng Serena khó tránh khỏi cảm giác thê lương.

Một hoàn cảnh như vậy, nếu đặt ở bên ngoài, có thể ở được sao?

E rằng có người cũng sẽ bị chết rét mất.

Chậc chậc, loại hoàn cảnh đó khiến Serena chỉ cảm thấy toàn thân ớn lạnh, có chút run lẩy bẩy, không khỏi khẽ siết chặt nắm đấm, theo thói quen dựa sát vào Tô Thanh.

Dù sao cũng là một cô gái nhỏ, cho nên có chút dễ đa sầu đa cảm.

Cùng lúc đó, tại một hẻm núi cách vị trí của Tô Thanh ước chừng ba ngàn năm trăm mét phía trước, xác thực đang diễn ra một trận đại chiến kinh thiên động địa, một cuộc chiến tranh giữa các Thần thú. "Gào!" Vỗ cánh, Articuno với thân thể màu xanh băng (Ice-blue) đang không ngừng né tránh trên không trung.

Lông vũ màu xanh băng vẽ lên không trung, mang lại cho bầu trời một mảng tuyết hoa tinh khiết vô tận, nhìn qua thật duy mỹ.

Nhưng giờ phút này, trạng thái của Articuno lại hiển nhiên không được ưu nhã như trong tưởng tượng.

Tương phản, trên đôi cánh màu xanh băng xuất hiện một vết thương sắc bén, từ đó chảy ra chút máu tươi đỏ thẫm, nhìn không khỏi khiến người ta đau lòng.

Không sai, nhân vật chính xuất hiện trong trận đấu Thần thú này, chính là một con Articuno chủng loại vùng Kanto.

Articuno sở hữu thuộc tính Băng và Bay.

Con Articuno này rõ ràng chưa trưởng thành, cho nên thực lực cũng chỉ mới đạt Tam cấp thần mà thôi.

Kẻ tác chiến với nó tự nhiên cũng không kém cạnh, thực lực khẳng định sẽ không yếu hơn nó.

Nếu không cũng sẽ không xuất hiện cảnh tượng Articuno phải né tránh, ngược lại, con Pokemon phía dưới lại chiếm quyền chủ đạo trong trận chiến.

Thân phận của nó, hách nhiên chính là một trong Tam Thánh Trụ - Băng Thánh Trụ, Regice.

Cả hai đều thuộc Thần thú hệ Băng, ở cùng một chỗ tự nhiên không thể tránh khỏi tranh đấu.

Cũng dễ nảy sinh xích mích, cho nên Thần thú cùng thuộc tính đánh nhau cũng không phải chuyện khó chấp nhận.

Chỉ là, trận đấu trước mắt lại có vẻ hơi đột ngột.

Khiến người ta cảm thấy không đơn giản như vậy.

Thực sự là vì Articuno và Regice ra tay quá tàn nhẫn.

Gần như liều mạng tung ra toàn bộ thực lực, không hề nương tay.

Bất kỳ đòn nào cũng muốn đoạt mạng đối phương, chém giết đối phương. "Uỳnh" một tiếng!

Tầm mắt Regice liên tục khóa chặt Articuno đang đào tẩu phía trên, một lát sau, khi năng lượng tập kết hoàn tất, Regice cũng không hề nương tay chút nào.

Chỉ trong khoảnh khắc, hai tay đã nhanh chóng mở ra, sau đó một đạo năng lượng màu trắng bạc trực tiếp phun trào, oanh kích về phía Articuno đang toàn lực bay lượn trên không.

Vèo vèo vèo!

Tia sáng năng lượng bay trong không trung, tốc độ cực nhanh, gần như không cho Articuno quá nhiều thời gian phản ứng.

Articuno trẻ tuổi hiển nhiên không có nhiều kinh nghiệm chiến đấu như vậy, cho nên không chú ý Regice đã sớm tiến hành dự đoán đối với nó.

Một lát sau, kỹ năng của Regice vừa mới phát xạ, Articuno đã cảm nhận được nguy hiểm từ trong cơ thể phản hồi lại, lập tức hoảng loạn tâm thần.

Bởi vì tốc độ công kích quá nhanh, hiện tại cảm tri được nguy hiểm nhưng cũng tránh không thể tránh.

Chương 320

Chỉ có thể trong hoàn cảnh không thể né tránh này, tiến hành quyết định nhất định.

Nhưng sơ lần chinh chiến, thủ pháp chiến đấu vốn có chút non nớt, thời gian để nó suy nghĩ lại không nhiều, cho nên, trong lúc nguy cấp Articuno cũng không thể thành công đưa ra quyết định.

Chỉ đành bất lực kêu lên một tiếng, sau đó bất lực nhắm chặt hai mắt, dùng đôi cánh màu xanh hai bên che chắn trước ngực.

Có thể nói, đòn tấn công này của Regice hoàn toàn nắm bắt thời cơ hoàn mỹ.

Ầm ầm!!

Năng lượng triệt để nổ tung trên không trung, vụ nổ mãnh liệt như vậy lập tức thu hút sự quan chú toàn lực của Regice.

Hai mắt nó nhìn chằm chằm cảnh tượng trên cao, mong chờ hình ảnh pháo năng lượng xé xác Articuno thành từng mảnh xuất hiện trước mắt.

Chỉ tiếc, sự đời không như mong muốn.

Khi dư ba của vụ nổ dần tan đi, tàn dư năng lượng lấp lánh dần biến mất.

Cảnh tượng tứ phân ngũ liệt trong tưởng tượng không xuất hiện, thân ảnh Articuno vẫn ở đó.

Nhưng bên ngoài cơ thể Articuno lại bỗng nhiên xuất hiện thêm một vòng bảo hộ hình tròn màu hồng phấn.

Tạo hình kiên cố cùng màu sắc tươi sáng của nó không gì không

nói lên rằng đòn tấn công kia dường như không thể gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào cho vòng bảo hộ này.

Vì thế Regice cũng trực tiếp thót tim, lập tức nhìn về bốn phía, đánh giá tất cả xung quanh, trong lòng dâng lên dự cảm chẳng lành.

Xem ra, dường như có Pokemon muốn giúp đỡ con Articuno xâm nhập lãnh địa này, nhưng vấn đề là, kẻ chi viện cho Articuno, rốt cuộc là ai?

Đầu óc nó không ngừng nhìn quanh.

Đáng tiếc, cuối cùng Regice cũng không thể nhìn thấy rốt cuộc là ai đã lựa chọn ra tay tương trợ Articuno. "Mewtwo, chú ý chút, đừng đánh chết nó, đánh ngất là được." "Dịch Chuyển Tức Thời, Vết Cắt Tâm Linh (Psycho Cut)!" "Rõ!" Vèo vèo vèo!

Ý niệm của Tô Thanh thông suốt, trong chớp mắt liền truyền đạt tất cả vào đại não Mewtwo.

Tâm Linh Cảm Ứng của cả hai liên kết với nhau, Mewtwo lập tức hiểu ý, sau đó liền biến mất tại chỗ.

Thông qua Dịch Chuyển Tức Thời, thân ảnh Mewtwo gần như trong nháy mắt đã đến trước mặt Regice, toàn bộ quá trình độ trễ sai số gần như không quá 0.1 giây.

Tốc độ nhanh như vậy khiến Regice căn bản không kịp phát hiện.

Vừa mới lướt qua trước mắt.

Ngay sau đó, Regice chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, mất đi ý thức.

Triệt để hôn mê bất tỉnh.

“Két!” Một tiếng chim kêu chói tai vang lên, Articuno đang bay lượn trên không trung, từ trên cao dễ dàng nhìn thấy thảm trạng của

Regice hiện tại.

Điều khiến nó có chút không hiểu là, Regice dường như đã phải chịu một đòn tấn công kinh hoàng từ hư không.

Cơ thể bị hất văng ra xa, ngã nhào về phía trước rồi lăn đi mấy vòng.

Sau lưng xuất hiện một vết thương rất gọn gàng, nhưng dù Articuno có cẩn thận bay lượn quan sát khắp hẻm núi cũng không thể nhìn ra được ai đã gây ra thương tích cho Regice.

Điều này khiến nó vừa mừng thầm, lại vừa có chút tò mò.

Nó liên tục bay lượn trên không trung, không hề có ý định rời đi.

Khóe mắt nó liếc thấy những đốm sáng màu hồng còn sót lại trên cánh.

Tấm khiên chắn ngang trước mặt nó lúc trước, Articuno muốn xem xem vị ân nhân cứu mạng mình rốt cuộc là ai.

Vù vù vù!

Trong lúc Articuno còn đang lượn lờ trên bầu trời hẻm núi, chưa muốn rời đi, bóng dáng của Tô Thanh và mọi người cũng lặng lẽ xuất hiện.

Họ dùng dịch chuyển tức thời để đến rìa hẻm núi và quan sát cảnh tượng bên trong. … Dù rằng Tô Thanh đã dùng Sức Mạnh Nội Tâm để liên lạc với Mewtwo, ba cô gái không hề hay biết gì.

Nhưng vừa đến nơi, cả ba đã bị những bông tuyết bay lượn khắp trời đất thu hút ánh nhìn.

Sau đó, khi một tiếng kêu du dương lọt vào tai, ánh mắt của các cô gái đều bị Articuno trên bầu trời hấp dẫn.

“Oa, Pokémon xinh đẹp quá đi.” Serena kinh ngạc ngắm nhìn

Articuno còn non trẻ trên bầu trời, nhìn đôi cánh lộng lẫy và dáng vẻ tao nhã của nó, đôi mắt cô bé sáng rực như sao, tràn ngập sự yêu thích cuồng nhiệt dành cho Articuno.

Bên cạnh, Valerie và Cynthia tuy không nói ra, nhưng nhìn biểu cảm và dáng vẻ của họ, suy nghĩ trong lòng hiển nhiên cũng không khác là bao.

Chỉ là sau khi chú ý đến trạng thái của Serena, họ liền thu liễm cảm xúc của mình lại một chút.

Rõ ràng, cả hai người đều rất cưng chiều cô em gái Serena này.

Cynthia quay đầu, ánh mắt nhìn về phía Tô Thanh đang đứng giữa ba cô gái.

Kết quả là, ánh mắt của Tô Thanh lúc này cũng đang nhìn thẳng vào cô.

Hai người nhìn nhau, tâm ý tương thông mà mỉm cười.

Trong lòng thầm nghĩ, đúng là tâm hữu linh tê.

Quay đầu lại, Tô Thanh nhìn thẳng vào Serena, người đang để lộ vẻ vui mừng trong mắt.

"Serena, em có thích con Articuno đó không?" "Ơ…" "Thích ạ." Hơi do dự một chút, nhưng cuối cùng Serena cũng không che giấu suy nghĩ thật trong lòng mà nói thẳng ra.

"Được, nếu đã như vậy, để Mesprit giúp em thu phục nó nhé." Tô Thanh gật đầu.

"Hả?" Nghe vậy, Serena ngẩn người tại chỗ.

Trong mắt cô hiện lên một tia khó hiểu.

"Anh Tô Thanh không thu phục con Articuno này ạ?" Serena ngọt ngào hỏi Tô Thanh.

“Ừm, không cần đâu.” Tô Thanh mỉm cười bình thản nói.

“Không tin em nhìn kia đi.” Vừa nói, Tô Thanh vừa chỉ tay về một phía trên bầu trời.

Đúng lúc đó, ở khu vực mà ngón tay Tô Thanh chỉ đến, có hai con Articuno đang bay tới.

Đó hẳn là cha mẹ của Articuno con, có lẽ chúng cảm nhận được tiếng kêu thảm thiết và dư chấn năng lượng mà Articuno con phát ra trong trận chiến.

Biết con gái nhỏ của mình đang chiến đấu với kẻ khác, hai con Articuno liền bỏ dở công việc đang làm, tăng hết tốc lực bay về phía này.

Thực ra phản ứng của chúng rất nhanh, nhưng nếu không có sự trợ giúp của Tô Thanh, có lẽ Articuno con đã chết rồi, vì vậy, Tô Thanh đã làm một việc tốt.

Cũng chính vì thế, Tô Thanh mới quyết định không cần hỏi ý kiến của Articuno con.

Anh định để cho Serena, người rất yêu thích nó, trực tiếp thu phục. … “Két!” Dần dần, Articuno con cũng phát hiện ra sự khác thường tại hiện trường, nó nhận ra sự xuất hiện đột ngột của Tô Thanh và mọi người.

Đặc biệt là khi ánh mắt nó nhìn về phía Mewtwo và Mew.

Nó có thể cảm nhận rõ ràng dao động sức mạnh tâm linh nồng đậm từ hai Pokémon này, kẻ bảo vệ nó lúc nãy là một Pokémon hệ Siêu linh.

Vì vậy, nếu không có gì bất ngờ, ân nhân cứu mạng của nó hẳn là một trong hai Pokémon này.

“Két!” Híp đôi mắt dài của mình lại, Articuno con không hề sợ hãi, nó vỗ cánh bay nhanh về phía Tô Thanh và mọi người. … Trong lúc bay, ánh mắt nó không khỏi lộ ra một tia sáng đặc biệt.

Dần dần, như đã xác nhận được điều gì đó, ánh mắt của Articuno dừng thẳng trên người Mewtwo.

Bởi vì so với Mew lười biếng, thân hình nhỏ nhắn, Mewtwo trông uy vũ hơn, cũng linh hoạt phi thường hơn.

Nhìn qua là biết thực lực cường đại, vậy nên ân nhân cứu mạng của nó chắc chắn là vị này.

Vì thế, Articuno con kích động bay đến trước mặt Tô Thanh và mọi người rồi hạ xuống.

Sau đó, nó phấn khích chạy vòng quanh Mewtwo, kêu lên hai tiếng.

Hai tiếng kêu vừa cất lên, Mewtwo liền hừ lạnh một tiếng đầy cao ngạo, quay người không thèm nhìn Articuno con nữa.

Bất kể Articuno kích động thế nào, hay chủ động bay vòng quanh Mewtwo, Mewtwo vẫn không thèm để ý.

Thấy cảnh này, Valerie và Serena ở bên cạnh đều lộ ra vẻ mặt ngơ ngác không hiểu chuyện gì.

Còn Tô Thanh và Cynthia thì giống nhau.

Cả hai đều cố nhịn cười, hắng giọng hai tiếng, đồng thời bờ vai run lên bần bật.

“Ha ha ha, buồn cười quá.” Cynthia biết rõ sự thật cuối cùng không nhịn được nữa, liền kể lại chuyện vừa xảy ra, cũng giải đáp thắc mắc cho hai cô gái.

“Articuno cảm thấy Mewtwo rất lợi hại, đã bảo vệ nó một cách xuất sắc.

Cho nên nó muốn nhận Mewtwo làm bố, ha ha ha, thật quá hài hước.” Vừa nói, Cynthia lại không nhịn được đưa tay lau đi giọt nước mắt nơi khóe mắt, vì câu nói này mà cô đã cười đến chảy cả nước mắt.

Từ đó cũng đủ thấy Articuno con này có khả năng gây chuyện đến mức nào, thật quá đáng yêu.

Tô Thanh cũng vậy, lau đi nước mắt nơi khóe mắt.

Sau đó anh mới quay đầu nhìn về phía Serena.

“Được rồi, mau thu phục thú cưng ngốc nghếch của em đi, sau này thu phục được rồi, nhất định phải dạy dỗ nó một vài kiến thức thường thức.

Không thể cứ tùy tiện nhận bố như vậy được.” Tô Thanh nói với giọng điệu thấm thía.

Chương 321

“A lê lê?

Bố ư?!” Nghe vậy, Serena chỉ cảm thấy cả người chấn động, trong lòng nghi ngờ không biết có phải là thật không.

Nhưng nhìn thái độ của Mewtwo cũng không giống giả vờ.

Cuối cùng, Serena tuy nghi ngờ, nhưng vẫn ghi nhớ sâu sắc chuyện này trong lòng, quyết định sau này nếu thật sự thu phục được Articuno con, nhất định phải nói chuyện phải trái với nó. … “Được rồi, Articuno, xin hãy chiến đấu với tôi, tôi muốn thu phục bạn làm Pokémon của mình.” Serena nghiêm túc nhìn những biểu hiện của Articuno con, tuy lời nói của Tô Thanh và Cynthia khiến cô có chút kinh ngạc, nhưng cô vẫn lựa chọn nghe theo lời Tô Thanh.

Cô định thu phục nó trước rồi nói sau, vì cô thực sự rất thích Articuno hệ Băng này.

Thêm vào đó, trước đây cô đã nhận được Ninetales hệ Băng dạng Alola từ cửa hàng của Tô Thanh.

Serena cảm thấy đội hình chủ lực của mình sắp hoàn thiện, và Articuno con trước mắt chính là một trong những mảnh ghép quan trọng mà cô cần.

“Ra đi, Mesprit.” Sau khi nói xong, Serena không còn chần chừ nữa, lập tức triệu hồi Mesprit mà Tô Thanh đã giao cho cô từ trước.

Dù sao cũng đã chấp nhận nhiệm vụ của Tô Thanh, nên Mesprit sẵn lòng nghe theo chỉ huy của Serena, hơn nữa Tô Thanh đang ở ngay trước mắt, cũng tiện để tham khảo ý kiến của anh.

Chẳng mấy chốc, Mesprit nghiêm túc gật đầu với Serena, tỏ ý

bằng lòng nghe theo chỉ huy của cô.

Bên cạnh, Articuno tuy có hơi ngốc nghếch, nhưng rõ ràng cũng đã chú ý đến động tĩnh bên này.

Nó cũng nghe thấy lời thách đấu của Serena, nên sau một hồi suy nghĩ đơn giản, Articuno cuối cùng cũng đưa ra quyết định của mình.

Nó nghiêng đầu quan sát Serena và nhóm Tô Thanh một lượt, lại nhìn sang Mewtwo cao ngạo bên cạnh.

Cuối cùng, Articuno khẽ gật chiếc đầu màu xanh băng của mình.

Nó chủ động lùi lại hai bước, kéo dãn khoảng cách với Mesprit.

"Két!" x2 Từ phía xa trên bầu trời, cha mẹ của Articuno lúc này cũng đã đến nơi.

Vì vậy, khi thấy tư thế chiến đấu của Articuno con và Mesprit, cha mẹ Articuno liền chủ động đáp xuống trước mặt con mình, sau đó cảnh giác nhìn về phía Tô Thanh và mọi người, trận chiến giữa hai bên cũng vì thế mà tạm dừng.

"Ơ…" Thấy cảnh này xảy ra, Serena vốn đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu liền ngẩn người tại chỗ, không khỏi kinh ngạc nhìn về phía Tô Thanh, dường như đang hỏi ý kiến của anh.

Đối với điều này, Tô Thanh không nhìn vào mắt Serena, mà trực tiếp gật đầu với Mewtwo bên cạnh.

Vù vù vù!

Sức Mạnh Nội Tâm lan tỏa, Sức Mạnh Nội Tâm khổng lồ của Mewtwo bao trùm lên hai con Articuno.

Cha mẹ Articuno còn không có cơ hội phản ứng, liền bị khống chế quyền điều khiển cơ thể.

Dưới sự khống chế của sức mạnh tâm linh, chúng bị dịch chuyển

ngang ra xa hơn trăm mét.

“Được rồi, bây giờ không còn ai làm phiền trận đấu nữa.” Vừa nói, Tô Thanh cũng không quên lấy ra một quả Luxury Ball mới tinh.

Sau đó anh trực tiếp ném Luxury Ball vào trong hẻm núi, trúng vào người Regice đang ngã gục.

“Ting!” Một tiếng vang giòn giã nhanh chóng vang lên từ trong hẻm núi.

Lúc này, Regice đang hôn mê mới bị mọi người phát hiện, ai nấy đều lộ ra ánh mắt kinh ngạc.

Đặc biệt là khi nhớ lại vết thương trên người Articuno con, các cô gái đều lộ vẻ bừng tỉnh.

“Hóa ra lúc nãy nó đang chiến đấu với Articuno con à?” Cynthia bừng tỉnh đại ngộ nói.

“Đúng vậy.” Tô Thanh gật đầu.

Trận chiến giữa sân lúc này cũng đã bắt đầu, theo sau trận chiến giữa Articuno con và Mesprit.

Cha mẹ Articuno bị Mewtwo khống chế, nhìn thấy cảnh này tuy không thể thoát ra, nhưng trên mặt cũng đầy vẻ giận dữ.

Dù sao trong mắt chúng, Tô Thanh và mọi người đang đùa giỡn, hoàn toàn không coi trọng tính mạng của Articuno con.

Với vết thương hiện tại của Articuno con, nếu cứ chiến đấu như vậy, không đầy một giờ nữa, có khả năng nó sẽ mất mạng hoàn toàn.

Đó là con của chúng, nên đủ để tưởng tượng lúc này chúng tuyệt vọng đến mức nào.

“Két… Két!” Mặc dù cơ thể bị khống chế, hai con Articuno vẫn đang ra sức giãy giụa, chống lại Sức Mạnh Nội Tâm xung quanh, và

phát ra những tiếng kêu giận dữ.

"Hửm?!" Bị hai thần thú thu hút, Cynthia vốn đang chú ý đến trận chiến lúc này vừa hay quay đầu lại, nhìn về phía hai Pokémon đang giãy giụa.

Nhìn thấy dáng vẻ đau khổ của chúng, trong lòng không nỡ, Cynthia liền phát lòng từ bi sử dụng năng lực của mình.

Cô xây dựng một cây cầu giao tiếp tâm linh, kết hợp những chuyện vừa xảy ra trước mắt với phỏng đoán của mình, nói cho cha mẹ Articuno biết.

Khi nghe rằng Tô Thanh đã cử Pokémon cứu Articuno con, sự tức giận trong mắt hai con Articuno mới dần tan đi rất nhiều, chúng từ bỏ việc giãy giụa.

Nhưng dù vậy, khi ánh mắt nhìn về phía Articuno con và Mesprit, nhìn thấy Articuno con vì vết thương trên người mà phát huy không tốt, luôn ở thế yếu, trong mắt chúng vẫn đầy vẻ bất mãn.

Dù sao cứu là một chuyện, nhưng bắt nạt con của chúng như vậy lại là chuyện khác.

Tuy cảm kích sự giúp đỡ của Tô Thanh, nhưng chúng cũng sẽ không để mặc con mình bị đùa giỡn như vậy.

Thế là chúng lại có ý định giãy giụa.

"Được rồi, yên tâm xem đi, lát nữa đợi Articuno con bị đánh bại, tôi sẽ chữa trị cho nó." Tô Thanh nói với giọng bình thản, không thèm nhìn cha mẹ Articuno một cái.

Sau đó anh còn trực tiếp lấy ra một quả Pokeball trống từ thắt lưng, ném về phía một trong hai con Articuno.

Đó là con Articuno đực, ngay sau đó, Tô Thanh liền trực tiếp thu

phục nó.

Cùng với con Regice đang nằm trong hẻm núi, cả hai đều bị Tô Thanh thu vào thắt lưng.

Cảnh tượng này xảy ra khiến Articuno mẹ tức đến nổ mắt.

Sau đó, Tô Thanh còn trực tiếp lấy ra một quả Pokeball mới tinh.

Anh mỉm cười nháy mắt với Cynthia, đưa nó vào tay cô.

"…" "?" Nghiêng đầu, Cynthia ngơ ngác nhìn Tô Thanh một cái, có chút không hiểu ý của anh.

"Ha ha, thật đáng yêu quá." Tô Thanh đưa tay xoa xoa gò má mềm mại của Cynthia.

"Pokeball đã giao cho em rồi, em còn có thể làm gì nữa?

Đương nhiên là thu phục nó rồi, nếu em không muốn, vậy thì đưa cho Valerie cũng được.

Anh thấy Valerie có vẻ cũng muốn đấy!" Vừa nói, Tô Thanh không quên ra hiệu cho Cynthia nhìn về phía Valerie bên cạnh.

Kết quả, vừa nhìn sang, Cynthia liền thấy rõ sự mong đợi nồng đậm trong đôi mắt của Valerie.

"Hứ, không được." Cynthia lập tức từ chối, trong lòng thầm nghĩ, đương nhiên là không được rồi.

Dù sao đây cũng là một thần thú sống sờ sờ.

Từ trước đến nay cô còn chưa có một thần thú nào làm Pokémon, bây giờ có cơ hội, sao có thể dễ dàng nhường cho người khác, hơn nữa người được nhường lại là tình địch tiềm năng.

Về điểm này… "Hừ hừ, chuyện này đừng có mơ, được chứ." Hơi quay đầu, Cynthia liền không chút do dự ném ra quả Luxury Ball trong

tay.

Sau đó ném nó về phía Articuno mẹ vẫn đang trợn mắt giận dữ, ánh mắt như muốn nứt ra.

Cạch một tiếng!

Pokeball mở ra, trúng vào đỉnh đầu của Articuno mẹ đang không thể cử động.

Ngay sau đó, trong tình trạng không có sự kháng cự, Articuno mẹ trực tiếp bị Pokeball thu phục vào trong, phát ra tiếng ting ting.

Nó từ từ rơi xuống mặt đất đầy băng tuyết, cắm vào trong đó.

Mọi chuyện xảy ra nhanh đến mức khiến Cynthia cảm thấy không thật.

Khiến cô có cảm giác như đang ở trong mơ.

"Thần thú… cứ thế mà thu phục được rồi?" Cynthia không thể tin được, thu phục thần thú lại đơn giản như vậy.

Valerie bên cạnh cũng đúng lúc ném cho Cynthia một ánh mắt ngưỡng mộ, sau đó, ánh mắt Valerie lại nhìn về phía Mesprit và Articuno vẫn đang trong trận chiến.

Cứ như vậy, trong ba cô gái hình như chỉ có mình cô là chưa có thần thú, đủ để thấy được, Tô Thanh rõ ràng đang thiên vị, thiên vị một cách trắng trợn ngay trước mặt cô.

Nghĩ đến đây, Valerie thậm chí còn có ý định khóc lên, dù sao kiểu đối xử phân biệt này thật sự quá tủi thân.

Nhưng ngay lúc cô chuẩn bị khóc một trận, trong lòng bàn tay đột nhiên có thêm một vật tròn tròn, khiến cô không khỏi kinh ngạc cúi đầu xuống.

Ngay lập tức, ánh mắt cô liền nhìn thấy vật trong tay mình rốt

cuộc là gì.

“Pokeball?” Kinh ngạc nhìn quả Luxury Ball vàng óng trong tay, Valerie lập tức phát hiện ra quả Luxury Ball này chính là quả mà Tô Thanh đã dùng để thu phục Regice trước đó.

Bởi vì trên quả Luxury Ball trong tay cô có một nửa bông tuyết đang tan chảy, hóa thành giọt nước dần dần rơi xuống hai bên từ quả Luxury Ball vàng óng.

Lúc Tô Thanh thu phục Articuno, cô đã quan sát toàn bộ quá trình.

Có thể thấy, Luxury Ball không hề rơi xuống đất, mà trực tiếp bị Tô Thanh dùng Sức Mạnh Nội Tâm thu lại, cảnh này cô đã thấy tận mắt.

Vì vậy, quả Luxury Ball có thể dính băng tuyết trong tay Tô Thanh, cũng chỉ có quả đó.

Nghĩ vậy, Valerie liền kinh ngạc nhìn về phía Tô Thanh bên cạnh, cũng đúng lúc cảm thấy trên vai mình đột nhiên có một bàn tay ấm áp đặt lên.

“Nhận lấy đi, cho em phòng thân.” Mỉm cười vỗ vỗ vai Valerie, Tô Thanh gật đầu, anh không nói nhiều.

Anh chỉ dành cho Valerie một ánh mắt cưng chiều, cảnh tượng này đã trực tiếp thay đổi suy nghĩ thật sự của Valerie.

Quả nhiên, Tô Thanh không hề đối xử phân biệt, anh đã sớm nghĩ đến việc bồi thường cho cô, là cô đã trách lầm Tô Thanh.

Chương 322

Trong lòng kích động, Valerie gần như muốn hóa thành sói đói nhào thẳng vào Tô Thanh, để đền đáp anh thật tốt.

Nhưng xét đến bên cạnh Tô Thanh có bạn gái chính thức là Cynthia, và bên cạnh còn có một Serena tràn đầy sức sống thanh xuân đang đối chiến, nên cuối cùng, Valerie khó khăn nén lại suy nghĩ trong lòng.

"Tô Thanh, em thật sự thu phục được Articuno rồi sao?" Trong lúc Tô Thanh an ủi Valerie, Cynthia lúc này cũng đã đi đến chỗ Pokeball rơi xuống.

Cô đưa tay cúi người nhặt lên quả Luxury Ball vàng óng, sau đó kinh hỉ nâng nó trong lòng bàn tay.

"Yo yo yo?

Thật hiếm thấy nha, thu phục một thần thú thôi mà, chuyện nhỏ như vậy cũng có thể khiến Quán quân Cynthia lừng lẫy của chúng ta kinh ngạc đến thế sao, thật ngoài dự liệu của tôi đó nha." Vừa nói, Tô Thanh cố ý lộ ra vẻ mặt khá kinh ngạc.

Cảnh này lập tức khiến gò má Cynthia ửng hồng, cô tức giận chạy đến bên cạnh Tô Thanh, nắm đấm nhỏ trắng nõn liền đấm vào ngực anh.

Lực đạo nặng nề khiến Tô Thanh phải ngậm miệng lại.

Thôi được, tuy không đau, nhưng Tô Thanh cũng có thể cảm nhận được sự tức giận của Cynthia.

Anh cố nhịn lại ý định tranh cãi nhất thời, đưa tay ôm lấy Cynthia, kéo cô vào lòng.

Cảnh này lọt vào mắt Valerie, cũng khiến cô thầm ngưỡng mộ không thôi.

Nhưng cô cũng khẽ thở phào nhẹ nhõm, ít nhất, trong lòng Tô Thanh có cô.

Không khỏi, Valerie liền nắm chặt quả Luxury Ball đã thu nhỏ, trong mắt không khỏi lộ ra một nụ cười hạnh phúc nồng đậm.

Mọi thứ đều đáng giá.

"Mesprit, tung đòn cuối cùng, Sức Mạnh Tâm Linh!" Vù vù vù!

Trong lúc cơ thể bay lượn, một tầng ảo thuật màu đen liền hiện ra bên cạnh Articuno, sau đó gây ra tổn thương cực lớn cho nó.

Khiến nó có chút khó chống đỡ, nhất thời không biết làm thế nào, chỉ có thể trọng thương ngã xuống.

Đau đớn không chịu nổi mà nhắm mắt lại, cơ thể nằm thẳng trong băng tuyết.

"Hửm?… Thắng rồi?" Serena do dự nhìn về phía Articuno đã ngã xuống.

Giống như Cynthia, Serena lúc này cũng có cảm giác vô cùng không chân thật.

Cô lại có thể thật sự đánh thắng thần thú, thật khó tưởng tượng.

Mọi thứ xảy ra trước mắt đều khiến Serena có cảm giác được yêu thương mà sợ hãi.

Nhưng thực ra, sở dĩ có cảnh tượng như vậy xảy ra, trong mắt Tô Thanh, tất cả đều là bình thường.

Dù sao Pokémon mà Serena sử dụng cũng là một thần thú, sức mạnh bản nguyên cũng không yếu hơn Articuno trước mắt.

Huống hồ bản thân Articuno đã bị trọng thương, nên so sánh hai bên, dù Serena không chỉ huy, e rằng Mesprit cũng có thể dễ dàng hạ gục con Articuno này.

Vì vậy việc giành được thắng lợi, thực ra không nằm ngoài dự liệu của Tô Thanh và Cynthia.

Nhưng dù vậy, đối với bản thân Serena mà nói, lần gặp gỡ này cũng có thể xem là một kinh nghiệm không tồi.

Nó đã giúp cô xây dựng quyết tâm trong phương diện chiến đấu, có được kinh nghiệm lần này, sau này Serena gặp phải chuyện tương tự, cũng sẽ không còn tâm lý kháng cự nữa.

Cô đã có đủ tự tin để chiến đấu với người khác, có được sự tự tin của riêng mình.

Sau khi thành công giúp đỡ ba cô gái đều có được thu hoạch, Tô Thanh cũng có được thu hoạch không nhỏ.

Một con Articuno tuy thực lực không mạnh như trong tưởng tượng, nhưng đặt ở thế giới bên ngoài cũng được xem là một chiến lực không yếu.

Thêm vào đó Tô Thanh có thuộc tính thích sưu tập, lần thu phục này, đối với anh mà nói là một chuyến đi không tồi.

Thời gian đã đến trưa.

Sau khi ở trong bí cảnh một thời gian, trong tình huống tìm kiếm không có kết quả, cuối cùng họ lựa chọn trở về thế giới bên ngoài.

Về phần nhiệm vụ hệ thống, khám phá bí cảnh?

Liên quan đến việc này, bản thân Tô Thanh cũng không vội xử lý, vì tiến độ hiện tại cũng không chậm.

Buổi trưa, trong lúc mọi người đang ở nhà ăn giải quyết bữa trưa.

Bên ngoài cửa hàng, một tiếng rồng gầm vang dội đột nhiên giáng xuống, âm thanh thô cuồng, bá đạo đột nhiên vang lên trong khu rừng yên tĩnh này.

Uy hiếp kinh khủng của nó trực tiếp khiến Kojiro và những người khác trong cửa hàng giật nảy mình.

Ngay cả những khách hàng đang ở trong cửa hàng cũng có chút kinh hãi… Tiếng gầm mạnh mẽ như vậy, cộng thêm uy áp kinh khủng, rõ ràng không phải là kẻ dễ đối phó.

Thậm chí, mọi người có mặt đều có thể cảm nhận được.

Kể từ khoảnh khắc tiếng gầm vang lên, trên vai họ như có thêm một vật nặng đè lên.

Toàn thân xuất hiện một loại áp lực nồng đậm, to lớn, khiến mọi người đều vô cùng hoảng sợ.

"Chẳng lẽ có một Pokémon hệ Rồng mạnh mẽ đi ngang qua?" Cùng lúc đó, trong lòng mọi người cũng nảy sinh đủ loại suy nghĩ, mỗi người một khác.

Nhưng trong cảnh tượng hoang mang lo sợ này, lại có một điểm chung rõ ràng, xuất hiện trong lòng tất cả mọi người, đó là trong lòng họ đều tràn ngập nỗi sợ hãi.

Đa số những người có thể mua Pokémon, đều là những huấn luyện gia không muốn tự mình bồi dưỡng, hoặc thực lực yếu kém.

Đối mặt với kẻ địch mạnh mẽ như vậy, tự nhiên trong lòng sẽ phát hoảng.

"Khụ khụ, các vị, xin mọi người đừng sợ." Mặc dù trong lòng cũng có chút run sợ, nhưng thân là nhân viên cửa hàng.

Kojiro cũng biết lúc này nhất định không được hoảng loạn, thêm

vào đó trong cửa hàng có Tô Thanh, một vị chủ tiệm mạnh mẽ trấn giữ.

Cùng với bên cạnh có một Meowth được Tô Thanh trọng điểm bồi dưỡng.

Nhìn thấy bộ dạng tự tin của Meowth, Kojiro cũng không tự làm rối loạn trận địa của mình.

Sau khi nhìn nhau với Meowth bên cạnh một cái, Kojiro cố gắng trấn tĩnh liền cùng Meowth, dưới sự chú ý của mọi người bước ra khỏi cửa hàng. … Bên ngoài, ánh mắt hướng về bầu trời.

Vừa ngẩng đầu, một bóng người liền trực tiếp lọt vào tầm mắt của Kojiro và Meowth.

Bóng người đó xuất hiện, cũng trực tiếp khiến Kojiro và Meowth, những người từng là thành viên của Đội Rocket, không khỏi rùng mình, có chút run rẩy.

Lộ ra nỗi sợ hãi từ tận đáy lòng.

Cảnh này lọt vào mắt những người trong cửa hàng, khiến lòng họ càng thêm căng thẳng.

Chẳng lẽ có chuyện lớn rồi sao?

Họ không khỏi âm thầm quay đầu nhìn về hướng thang máy, lặng lẽ lùi lại hai bước.

Bây giờ, nếu thật sự xảy ra chuyện ngoài ý muốn, hình như cũng chỉ có thể trốn xuống dưới lòng đất.

Đương nhiên, có người biết Tô Thanh là chủ cửa hàng này, có người thì không biết, mà những người biết cũng không cho rằng Tô Thanh sẽ luôn ở đây, nên tất cả đều đồng loạt giữ im lặng.

Vù vù vù!

Vỗ cánh, Dragonite bay từ phía chân trời đến đã dần dần hạ thấp độ cao.

Dưới sự nhắc nhở có chủ ý của Lance, nó dần dần bay xuống mặt đất.

"Thiên Vương Lance?

Sao ngài lại đến đây?" Kinh ngạc nhìn một người một rồng đang từ từ hạ xuống, Kojiro có chút âm thầm lẩm bẩm.

Lúc này đã hoàn hồn, sự sợ hãi trên người Kojiro cũng đã sớm biến mất không thấy đâu.

Anh trở nên trầm ổn hơn rất nhiều, không còn vẻ hoảng hốt mất bình tĩnh nữa.

"Chào ngài Kojiro, tôi là Lance, Thiên Vương vùng Kanto, xin hỏi đây có phải là cửa hàng của Đại Sư Tô Thanh không?" Dần dần đáp xuống bờ, sau đó Lance quả quyết nhảy xuống từ lưng Dragonite.

Sau khi xuống đất, Lance liền trực tiếp cầm lên Pokeball, sau đó thu Dragonite vào trong.

Anh không hề sợ có người ám hại, nhanh chóng bước lên cây cầu thủy tinh, đến trước mặt Kojiro.

"Ừm, đúng vậy, đây chính xác là cửa hàng của Đại Sư Tô Thanh." Kojiro gật đầu.

"Ủa?!

Thiên Vương Lance, ngài biết tôi sao?" Vì Kojiro trước đây vẫn luôn ở Kanto chứ không phải Johto, nên cách xưng hô với Lance vẫn là Thiên Vương, chứ không phải Quán quân.

Đối với điều này, Lance nhận ra chi tiết nhỏ này cũng chỉ cười cười.

“Tất nhiên, hai tổ chức của chúng ta có hợp tác, mọi hành động của các anh tôi đều có tai mắt theo dõi, nên tôi cũng biết anh đã đầu quân dưới trướng Đại Sư Tô Thanh.

Phải nói là, vận may của anh thật sự không tồi, cố lên nhé, Kojiro, lần này thật sự phải biết trân trọng cơ hội này.

Nếu có cơ hội có thể học được một vài bí quyết từ Đại Sư Tô Thanh, đó thật sự là kỳ ngộ của anh, ít nhất cũng mạnh hơn nhiều so với việc làm ở Đội Rocket trước đây.” Lance mỉm cười trực tiếp vạch trần quá khứ của Kojiro, không hề sợ Kojiro sẽ đột nhiên nổi giận.

Thực tế cũng đúng như vậy, nghe Lance giải thích, Kojiro không hề lộ ra vẻ mặt muốn ăn tươi nuốt sống, ngược lại có chút xấu hổ gãi gãi sau gáy, có chút không biết giấu mặt vào đâu.

Vốn tưởng Lance không nhận ra mình, nên vừa nhìn thấy Lance liền nảy sinh ý định bỏ chạy.

Nhưng bây giờ xem ra, có vẻ Lance đã sớm biết, khi họ còn làm cho Đội Rocket, đối phương đã phát hiện ra, chỉ là cố ý không vạch trần mà thôi.

“A, Kojiro?!

Lúc nào mà cậu bị lộ vậy?” Rõ ràng, Meowth cũng đã chú ý đến điểm mấu chốt này.

“Tôi nào biết…” Kojiro kín đáo nháy mắt với Meowth, lúc này anh cũng có chút gượng gạo, rõ ràng không muốn để lộ quá nhiều trước mặt đối phương.

Chương 323

“Vậy đi, mời ngài vào trước, Thiên Vương Lance.

Nếu ngài muốn tìm Đại Sư Tô Thanh, tôi sẽ giúp ngài dẫn đường.” “Ồ, được thôi.” Gật đầu, Lance cũng không có ý kiến gì.

Anh liền đi theo Kojiro và Meowth vào cửa hàng.

Trong lúc đó, Lance hứng thú nhìn Meowth đang đi thẳng đứng và nói chuyện.

Trong lòng tràn đầy tò mò.

Điều này khiến Meowth, người luôn chú ý quan sát Lance, trong lòng không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Bước chân liên tục, tốc độ đi bộ cũng đột ngột tăng lên một bậc.

Nó nhanh chóng đi vào trong cửa hàng, không quên lớn tiếng gọi một câu.

“Kojiro, tôi đi thông báo cho lão đại Tô Thanh, cậu tiếp tục phục vụ những khách hàng này đi.” “Ồ, được!” Nhìn Meowth nhanh chóng đến gần thang máy, Kojiro cũng đành phải gật đầu.

Đúng vậy, có vẻ cũng chỉ có thể để Meowth xuống dưới thông báo cho Tô Thanh, dù sao anh cũng không có quyền hạn vào dưới lòng đất.

Ngược lại, vì Tô Thanh có ý bồi dưỡng Meowth, nên Meowth đã nhận được quyền hạn tạm thời, có thể vào dưới lòng đất. … “Đây chính là cửa hàng do Đại Sư Tô Thanh mở sao?” Nhìn Meowth rời đi.

Sau khi khẽ gật đầu ra hiệu cho Kojiro tự mình xử lý công việc hiện tại, Lance bắt đầu đi dạo trong cửa hàng.

Thấy tình hình này, Kojiro được lợi tự nhiên cũng không tiếp tục

để ý đến đối phương nữa.

Dù sao nói chuyện với Lance thật sự khiến áp lực của anh tăng gấp bội, mặc dù không còn làm chuyện xấu nữa, nhưng Kojiro dù sao cũng từng là người xấu, nên khó có thể giao tiếp sâu sắc với loại người này.

Thoát khỏi Kojiro, ánh mắt liên tục quan sát trong cửa hàng, Lance trong quá trình quan sát đã không ít lần kinh ngạc.

Đặc biệt là khi ánh mắt Lance lướt qua quầy hàng, anh phát hiện trong đó chứa không ít Pokémon hiếm có.

Thậm chí trong đó anh còn phát hiện ra một quả trứng Pokémon Dratini, phát hiện này thực sự khiến nội tâm anh không khỏi kinh ngạc.

Ở đây lại còn bán cả chuẩn thần sao?

Dần dần, Lance, người sở hữu Dragonite, hô hấp cũng không khỏi dồn dập.

Dù sao, Dragonite cũng là một chuẩn thần.

Lance không cần, nhưng người trong gia tộc của anh lại cần.

Thân là người cạnh tranh mạnh mẽ cho vị trí tộc trưởng kế nhiệm, Lance đã sớm coi mình là tộc trưởng dự bị.

Vì vậy khi nhìn rõ hoa văn bên ngoài vỏ trứng, dựa vào Viridian Force trên người, cảm nhận được một luồng long lực yếu ớt ẩn chứa bên trong, anh liền nảy sinh ý định mua quả trứng Pokémon này.

Cũng đúng lúc, khi Lance đang suy nghĩ về những vấn đề này, tiếng cửa thang máy mở ra cũng vang lên.

Theo sau đó là một giọng nói quen thuộc vô cùng.

“Chào, Lance.” “Hửm?” “Đại Sư Tô Thanh, không ngờ lần này lại

thật sự có thể gặp được ngài, thật sự khiến tôi vô cùng vinh hạnh." Tận mắt thấy Tô Thanh xuất hiện, quan sát thân ảnh quen thuộc của đối phương, cùng với khí chất cường giả lúc có lúc không, thần bí khó lường, Lance không khỏi trong lòng rùng mình, trước đây trên TV, Lance đã xem lại không ít video trận đấu giữa Tô Thanh và Steven, nên đối với giọng nói của Tô Thanh vô cùng quen thuộc.

Vì vậy mới có thể ngay câu nói đầu tiên của đối phương, dựa vào thính lực xuất sắc mà nhận ra thân phận của Tô Thanh.

"Ha ha, được rồi, cũng không cần khách sáo như vậy, có chuyện gì cứ nói thẳng đi, tìm tôi có việc gì?" Tô Thanh từ từ đi đến trước mặt Lance, sau khi chào hỏi đơn giản, anh liền trực tiếp lựa chọn đi thẳng vào vấn đề.

Tuy có chút kinh ngạc vì đối phương lại không quản ngại đường xa vạn dặm từ Sinnoh đến tìm mình, nhưng Tô Thanh không muốn dây dưa nhiều với Lance.

Dù sao cũng không phải là em gái, cũng không phải là đại gia chủ động dâng tiền tận tay.

Đối phương phần lớn là có việc cầu xin mình, nên cứ kéo dài thời gian của người ta cũng không hay.

"Ơ…" Ngơ ngác nhìn Tô Thanh một cái.

Lance rõ ràng cũng không ngờ Tô Thanh lại dùng giọng điệu thẳng thắn như vậy, đi thẳng vào vấn đề để nói chuyện với mình.

Nhất thời bị đánh bất ngờ, anh cũng có chút ngây người, không kịp phản ứng.

"À, là thế này.

Tôi đến đây chủ yếu là để cầu giáo Đại Sư Tô Thanh, về yếu tố quan trọng nhất để đột phá từ cảnh giới Quán quân lên cảnh giới Đại

Sư.” Thấy đối phương không muốn lãng phí nhiều thời gian, Lance cũng không vòng vo.

Anh trực tiếp nói ra mục đích của chuyến đi này.

“Ừm…” Ngượng ngùng nhìn Tô Thanh đang chìm vào im lặng.

Lance cũng phản ứng cực nhanh.

Anh nhanh chóng hiểu ra tại sao sắc mặt Tô Thanh lại có sự thay đổi này, dù sao đối phương là một Đại Sư Pokémon đồng thời cũng là một thương nhân.

Ở trong cửa hàng của người ta có việc cầu xin, lại không có bất kỳ biểu hiện gì, quả thực có chút quá không có mắt nhìn.

Rất nhanh Lance liền trực tiếp lấy ra một tấm thẻ tiết kiệm liên minh mới tinh từ thắt lưng.

“Đây là một trăm tỷ tiền liên minh, xin Đại Sư Tô Thanh nhận lấy.” “Hửm?…” Thấy Lance với vẻ mặt thành khẩn lấy ra một tấm thẻ ngân hàng sáng lấp lánh đưa đến trước mặt mình, Tô Thanh cũng có chút ngẩn người.

Nhưng anh không hề do dự, nhanh chóng nhận lấy thẻ ngân hàng của đối phương.

Dù sao tiền tài đưa đến tận cửa, không lấy thì phí.

Còn mục đích của đối phương?

Tô Thanh tỏ vẻ, xem xét sau.

Dù sao đối phương cũng không đánh lại mình, phải không?

Mà thôi, nói đi cũng phải nói lại.

Sau khi Tô Thanh nhận lấy thẻ, ánh mắt nhìn về phía Lance cũng đã đầy vẻ nghiêm túc.

Một trăm tỷ, không phải là một con số nhỏ.

Lance lại có thể đơn giản như vậy mà đưa ra, nghĩ lại, thật sự khiến anh có chút khó tin.

Nhưng Lance trước đó cũng đã nói, muốn từ mình tìm hiểu bí quyết tiến giai từ Quán quân lên Đại Sư, cũng không phải là tặng không.

Nhưng một bí quyết, trong mắt Tô Thanh, cùng lắm cũng chỉ như vậy.

Vì vậy muốn thật sự giúp đối phương tiến giai Đại Sư dễ như trở bàn tay, nên Tô Thanh không cho rằng đối phương bỏ ra một trăm tỷ, kết quả chỉ yêu cầu bí quyết đơn giản như vậy.

"Khụ khụ, đương nhiên rồi.

Gia tộc đã bỏ ra nhiều tiền như vậy, tự nhiên không chỉ cầu trợ Đại Sư Tô Thanh một chuyện." Nhìn Tô Thanh một cái, thấy đối phương không có phản ứng kịch liệt, hoặc là lấy lại thẻ đưa cho mình, sự căng thẳng trong lòng Lance cũng tan đi không ít, nên anh lại một lần nữa nghiêm túc nói tiếp.

"Ngài cũng biết, những gia tộc như chúng tôi.

Con cháu trong gia tộc nếu ra ngoài rèn luyện, khẳng định phải chọn một Pokémon có tiềm lực tương đối mạnh, nhưng lại không thể để chúng dùng Pokémon có chiến lực quá mạnh làm Pokémon khởi đầu.

Nhưng trong gia tộc lại không có một lô Pokémon như vậy, đơn giản là yếu thì quá yếu, mạnh thì quá mạnh.

Không thích hợp để làm Pokémon khởi đầu, nên vừa hay cũng muốn nhờ ngài Tô Thanh Đại Sư ở đây thử vận may.

Xem xem có thể chọn được một vài Pokémon có tư chất không tồi để làm Pokémon khởi đầu không." "Ồ, ra là vậy." Gật đầu, Tô Thanh biết Lance đến đây không thể nào tặng tiền không, quả nhiên có mưu đồ.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, chuyện của đại gia tộc thật sự phiền phức, chọn Pokémon khởi đầu cho một đám con cháu mà cũng phải kén chọn như vậy.

Yếu thì không muốn, mạnh thì lại chê quá mạnh.

Thật là phiền phức.

Nói đi cũng phải nói lại, nếu cho Tô Thanh một cơ hội lựa chọn, anh khẳng định sẽ chọn Pokémon cực kỳ mạnh.

Đương nhiên rồi, cũng chỉ có thể là anh làm lựa chọn này.

Dù sao Tô Thanh tuy tuổi tác hiện tại không rõ, nhưng thực tế tuổi của anh không nhỏ, được giáo dục tam quan chính quy.

Không giống những cậu ấm con nhà giàu kia, trong đầu bây giờ chứa đựng những gì thật sự khiến người ta khó đoán.

An toàn một chút, quả thực không nên trang bị cho họ những Pokémon quá mạnh, để tránh gây ra những tai họa không thể cứu vãn. … Về phần yếu hơn một chút, gia tộc Lance: chúng tôi không cần mặt mũi sao?

"Ha ha, được thôi.

Nhưng nói trước cho rõ, chuyện anh hỏi tôi, bất kể anh cảm thấy đáng hay không, tôi cũng chỉ nói một lần.

Hơn nữa, việc rút Pokémon từ máy gacha trong cửa hàng là hoàn toàn ngẫu nhiên, mạnh yếu tôi không thể quyết định, muốn rút Pokémon thì phải mua." Dựa trên nguyên tắc công bằng, công chính,

công khai.

Tô Thanh không định đợi sau này đối phương không hài lòng, rồi lại trở mặt với nhau.

Để tránh phiền phức sau này, nên Tô Thanh dứt khoát nói thẳng từ đầu.

Xác lập rằng trong sự kiện lần này, hai bên là một bên nguyện đánh, một bên nguyện chịu.

"Tất nhiên…" Cười gượng một tiếng, lời của Tô Thanh vừa dứt, Lance cũng nhanh chóng đưa ra lời đảm bảo.

Trong lúc đó, được Tô Thanh nhắc nhở, trong mắt Lance xuất hiện không ít tia sáng.

Dù sao Tô Thanh trước mắt còn trẻ hơn anh, một người trẻ tuổi như vậy đã trở thành Đại Sư Pokémon, thực lực của anh tự nhiên không cần phải nói nhiều.

Có thể được anh chỉ điểm một chút, tất nhiên sẽ có thu hoạch.

Vì vậy từ đầu anh đã không nghĩ rằng mình sẽ không có thu hoạch gì dưới sự chỉ điểm của Tô Thanh.

Thực lực đến một mức độ nhất định, chỉ cần có thể tiến bộ một chút, đó cũng là một sự nâng cao chiến lực không nhỏ, nên trong mắt anh, mọi thứ đều đáng giá, Tô Thanh cũng xứng đáng với phí ra sân một trăm tỷ này.

Chương 324

"Vậy thì, anh muốn học từ tôi trước, hay là muốn chọn Pokémon trước?" Thấy vậy, Tô Thanh trực tiếp hỏi ý kiến của Lance.

"Ừm, chọn Pokémon trước đi." Liên quan đến quả trứng Pokémon Dratini trong quầy, tuy trong gia tộc có không ít người đã sở hữu Dratini.

Nhưng cũng có con cháu trong gia tộc hoàn toàn không có được Dratini, đương nhiên, không phải là họ cố chấp.

Vì số lượng Dratini trong gia tộc không đủ, một số con cháu có cống hiến xuất sắc trong tình huống không được chọn, chỉ có thể bị buộc phải chọn những phần thưởng khác.

Lần này đã có cơ hội, Lance tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Nếu không, quả trứng Pokémon trong quầy kia để người khác chọn thì sao?

"Ồ?

Được thôi." Nghe Lance nói vậy, Tô Thanh gật đầu, cũng có thể hiểu được.

"Đại Sư Tô Thanh, giá của quả trứng Pokémon này là bao nhiêu?" Lance chỉ tay về phía quầy hàng.

Tô Thanh nhìn theo hướng ngón tay Lance, ánh mắt hơi dừng lại trên quả trứng Pokémon một chút.

Một lát sau Tô Thanh đã hiểu ra, hóa ra gã này muốn nhặt của hời.

Nhưng mà thôi, một con Dratini thôi mà, Tô Thanh đã sở hữu cả một tộc Dragonite rồi nên tự nhiên sẽ không thèm muốn.

Thêm vào đó tiềm lực của con Dratini này cũng không đến cấp Thiên Vương, cả đời cũng không thể đạt đến Quán quân.

Pokémon như vậy và Tô Thanh khẳng định vô duyên, nên Tô Thanh sau khi đơn giản liếc qua thông tin trên bảng dữ liệu, liền đưa ra câu trả lời.

"Tám mươi triệu." "Hả?!

Một quả trứng Pokémon, mà lại cần đến tám mươi triệu?" Lời của Tô Thanh vừa nói ra, Lance chưa có phản ứng gì, nhưng một số khách hàng bên cạnh đều đồng loạt nhìn về phía Tô Thanh.

Họ nhìn vào quả trứng Pokémon mà ngón tay Lance đang chỉ vào.

"Chậc chậc.

Rốt cuộc là trứng Pokémon loại gì vậy, mà lại có giá trị tám mươi triệu, thật khủng khiếp." Một người đàn ông kinh ngạc, một lát sau lại lộ ra vẻ chấn kinh, nhìn về phía người bạn đồng hành bên cạnh, "Hít, đắt như vậy, không lẽ…" "Tốt nhất là ngậm miệng lại." Bên cạnh, người đàn ông đi cùng rõ ràng đầu óc vô cùng tỉnh táo.

Anh ta không vì cái giá tám mươi triệu mà bị mê hoặc, ý vị sâu xa nhìn bạn mình một cái.

Sau đó dưới vẻ mặt không hiểu của đối phương, lặng lẽ ghé vào tai nói.

"Đây là trứng Pokémon của Đại Sư Tô Thanh, Đại Sư Tô Thanh đích thân đưa ra câu trả lời, cầu nguyện Đại Sư không so đo với cậu đi, nếu không hậu quả của cậu… Đại Sư không muốn đối phó với những kẻ tiểu nhân như chúng ta, nhưng người sẵn lòng ra mặt lấy lòng Đại Sư trên đời này không thiếu, huống hồ vòng giao tiếp của Đại Sư cũng vô cùng rộng rãi.

Không nói đến Quán quân Cynthia, chỉ riêng Quán quân Diantha

mới nhậm chức mấy ngày trước ở vùng Kalos, cùng với Quán quân Lance trước mắt, thế lực này không thể xem thường, tốt nhất là chú ý lời nói của mình." Cùng lúc đó, theo lời giải thích của người bạn, người đàn ông vừa có chút nghi ngờ Tô Thanh, trên mặt lập tức lộ ra vẻ sợ hãi.

Lúc này anh ta cũng đã hiểu ra, có vẻ Tô Thanh hoàn toàn không thể chọc vào.

Hơn nữa, chứng cứ của bạn anh ta quả thực không sai.

Chẳng phải Kojiro và Meowth bên cạnh đã bắt đầu trừng mắt nhìn anh ta rồi sao?

Vì thế, người đàn ông đó cũng rất thức thời, không hề để ý đến thể diện của mình, trực tiếp cười gượng với Kojiro và Meowth.

"Xin lỗi, tôi nhất thời ngu dốt, quên mất thân phận của Đại Sư Tô Thanh, thật sự xin lỗi, xin lỗi." "Hừ!" Thấy người đàn ông xin lỗi, Kojiro và Meowth cũng không nói thêm gì, chỉ để lại một tiếng hừ lạnh, cảnh cáo đối phương. … Đồng thời, việc họ đưa ra lựa chọn này cũng không phải xuất phát từ bản thân, mà là vì nhận được thông điệp từ Sức Mạnh Nội Tâm của Tô Thanh.

Họ hiểu rằng Tô Thanh không muốn để chuyện này gây ra động tĩnh lớn, nếu không, chỉ riêng ảnh hưởng của dư luận đã đủ khiến người ta phiền não, tuy Tô Thanh thực sự không quan tâm đến ảnh hưởng của dư luận, nhưng anh cũng không muốn bị người khác đồn thổi.

Huống hồ, lời nói của người đàn ông kia cũng đúng, thực tế, những gì anh ta vừa nói, Tô Thanh tuy nghe thấy, nhưng cũng hoàn toàn không có ý định so đo với hai người họ.

Dù sao trong tình huống không biết, một quả trứng Pokémon bán

với giá tám mươi triệu quả thực có chút đắt, bị nghi ngờ cũng là chuyện bình thường.

"Được." Quả nhiên, sau khi suy nghĩ một lát, Lance liền gật đầu đồng ý.

Lời của anh ta vừa nói ra, cũng trực tiếp khiến những người xung quanh đều hơi sững sờ.

Trong lòng thầm nghĩ, lại thật sự mua rồi?

Cảnh tượng này xảy ra, trực tiếp khiến nội tâm mọi người như bị móng mèo cào liên tục, trong lòng ngứa ngáy, muốn biết bên trong quả trứng Pokémon đó chứa đựng Pokémon gì.

Hoặc là Lance rốt cuộc có phải vì muốn lấy lòng Đại Sư Tô Thanh, cố ý kéo gần quan hệ không.

Nhưng những chuyện này đều không liên quan đến họ nữa, vì kể từ khi Lance gật đầu thanh toán, Tô Thanh đã lấy quả trứng Pokémon ra khỏi quầy, nhưng Lance lại không muốn ấp nó.

"Những cái khác, anh có cần gì không?" Sau khi lấy quả trứng Pokémon ra, Tô Thanh thuận miệng hỏi.

"Ừm, không biết Đại Sư Tô Thanh có đề cử gì không?" Ánh mắt lần lượt lướt qua tất cả các quầy hàng, nhìn những quả trứng Pokémon này, Lance cũng có chút không quyết định được, tuy đối với trứng Pokémon Dratini anh nhận biết khá sâu, nhưng đối với những loại Pokémon khác, hiểu biết lại không sâu sắc như vậy.

Vì vậy cũng chỉ có thể cầu cứu Tô Thanh trước mắt, hy vọng anh có thể giúp mình tìm ra những Pokémon phù hợp.

Ánh mắt lần lượt lướt qua tất cả các quầy hàng, đối với yêu cầu của Lance, Tô Thanh cũng không từ chối.

Anh tùy ý nhìn vài cái, Tô Thanh thật sự phát hiện ra vài con khá tốt, cũng rất phù hợp với gia tộc Lance sử dụng.

Có Charmander, Magikarp tư chất Thiên Vương, và Horsea, v.v.

Đương nhiên rồi, trừ Horsea, tiến hóa thành Kingdra, và Charmander tiến hóa thành Charizard X ra, Magikarp thực ra không phải là hệ Rồng thực sự.

Thậm chí, Charmander muốn biến thành hệ Rồng, cũng phải tìm đá X, rất khó khăn.

Nhưng điều đó không cản trở lựa chọn của Lance.

Sau khi nghe Tô Thanh giới thiệu một lượt, Lance cuối cùng lựa chọn mua tất cả những quả trứng Pokémon này, cũng đóng góp một phần vào doanh thu của cửa hàng Tô Thanh.

"Được rồi." Khi chuyện về trứng Pokémon đã xử lý xong, Tô Thanh không vội vàng dẫn Lance đi rút gacha.

Dù sao bây giờ trong cửa hàng có khá nhiều khách, đột ngột chen hàng cũng không phải là chuyện hay.

Huống hồ dưới lầu có một máy riêng. … Cả hai cùng đi theo thang máy xuống dưới lòng đất.

Trước mắt là sân đấu dưới cửa hàng, Tô Thanh cũng không che giấu ý định của mình, trực tiếp dẫn Lance lên sân.

Anh đi đầu phóng ra con Dragapult, chủ động đi đến phía đối diện của sân đấu.

Anh bình thản liếc nhìn Lance đang có chút lo lắng.

"Phóng ra con Dragonite cấp Quán quân của anh đi." Tô Thanh không chút do dự nói.

"Ồ!

Được.” Sau một thoáng ngây người, Lance phản ứng cũng rất nhanh, tâm tư nhanh nhạy nhanh chóng biết được Tô Thanh muốn dạy cho mình bản lĩnh thật sự.

Anh lập tức phóng ra át chủ bài chủ lực Dragonite.

Có thể được Đại Sư đích thân dạy dỗ, cơ hội như vậy không thể bỏ lỡ, dù sao anh cũng đã bỏ ra một cái giá lớn để cầu xin.

Thực tế khi đến đây, trong lòng Lance cũng hoàn toàn không nghĩ như vậy, anh nghĩ Tô Thanh sẽ không đồng ý dạy.

Dù sao đây cũng là mấu chốt để trở thành Đại Sư, đối với bất kỳ ai mà nói đều là bí mật ngàn vàng khó cầu.

Vì vậy khi Tô Thanh thật sự đồng ý dạy, anh có cảm giác như đang ở trong mơ, khiến anh có chút không thật. … “Cái đó, Đại Sư Tô Thanh, tiếp theo tôi nên làm gì?” Lance ngoan ngoãn triệu hồi Dragonite theo lời Tô Thanh, trong lòng vừa lo lắng vừa kích động.

“Trước tiên hãy cảm nhận sự khác biệt giữa Quán quân và Đại Sư, tôi muốn xem anh và Dragonite rốt cuộc đã đạt đến bước nào.” “Sự khác biệt giữa Quán quân và Đại Sư?” Thấy Tô Thanh không trực tiếp giao cho mình thứ gì, ngược lại còn đặt ra một câu hỏi, trên mặt Lance cũng hiện lên một tia ngưng trọng.

“Quán quân và Đại Sư sao?” Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, Lance cũng nhanh chóng nhập cuộc, trực tiếp nói ra những gì mình biết.

“Tôi cảm thấy sự khác biệt giữa Quán quân và Đại Sư không chỉ đơn giản là chênh lệch về sức mạnh.” “Ồ?

Nói tiếp đi.” Nghe vậy Tô Thanh thật sự có hứng thú.

“Bởi vì tôi đã quan sát con Blaziken của ngài qua video.

Sức mạnh lửa mà nó sử dụng, rõ ràng có sự khác biệt lớn so với kỹ năng mà Pokémon hệ Lửa bình thường phóng ra.

Ngọn lửa đánh xuống mặt đất tạo ra một hố dung nham, sau khi mất đi nguồn cung cấp năng lượng, sức mạnh không hề biến mất ngay lập tức.

Ngược lại có chút tự cung tự cấp, sẽ tiếp tục cháy trên mặt đất một thời gian.

Uy lực vô cùng kinh khủng, không chỉ như vậy, đòn tấn công lửa lên người Pokémon cũng kèm theo một hiệu ứng.

Khiến thể lực của Pokémon địch tổn thất càng khủng khiếp hơn, thường một đòn có thể hạ gục địch ngay lập tức hoặc gây ra sát thương gấp ba, gấp năm lần." … Nói đến đây, Lance như đột nhiên nghĩ ra điều gì, đột nhiên dừng lại.

Anh liếc nhìn Tô Thanh đang bình tĩnh ở phía đối diện, sau đó mới tiếp tục giải thích một lượt.

"Trước khi đến đây, tôi đã từng làm một bài kiểm tra.

Tôi đến nơi ngài và Quán quân Steven thi đấu lần trước, tìm thấy vết tích do trận đấu đó tạo ra.

Tôi để Dragonite của mình ở bên cạnh vết tích đó sử dụng Hỏa Diệm Phun Trào với uy lực lớn nhất.

Tôi muốn dùng sức mạnh bề mặt của Hỏa Diệm Phun Trào để bù đắp chênh lệch cảnh giới giữa Dragonite và Blaziken." "Ừm!" Nghe vậy, Tô Thanh âm thầm gật đầu, rất tán thưởng cách làm của Lance để cân bằng kỹ năng.

"Nhưng dù vậy, kết quả vẫn cho thấy sự khác biệt lớn giữa hai bên.

Mặc dù tôi đã tốn rất nhiều công sức để Dragonite nâng cao độ chính xác của kỹ năng, cũng như nén năng lượng đến cực hạn, uy lực cũng nâng cao đến cực hạn… nhưng sau khi nổ, trạng thái của đá trên mặt đất lại hoàn toàn khác nhau.

Hỏa Diệm Phun Trào của Dragonite, uy lực cũng không thể so sánh với Blaziken.

Hỏa Diệm Phun Trào đánh xuống mặt đất gây ảnh hưởng khiến đất xung quanh trở nên cháy đen, đồng thời kết cấu bên trong không bị ảnh hưởng, vẫn rất cứng rắn.

Nhưng nơi Cú Đá Lửa đạp xuống, đá xung quanh vài chục mét tuy trông có vẻ không sao, nhưng thực tế, bên trong đã biến thành những thứ giống như cát sỏi.

Chương 325

Nhìn thì cứng như đá, thực ra đã sớm biến thành một đống cát rời.

Đây là toàn bộ hiểu biết của tôi về sự khác biệt giữa Quán quân và Đại Sư." "Tốt." Tiêu hóa hết nội dung mà Lance nói, Tô Thanh cũng có một sự hiểu biết nhất định về sự lĩnh ngộ của đối phương.

"Thực tế sự khác biệt giữa Quán quân và Đại Sư không phức tạp như anh nghĩ, về phần những hiệu ứng sức mạnh đó, đều là do pháp tắc ban cho." "Pháp tắc?" Lance khẽ nhíu mày, có chút không hiểu.

"Đúng vậy, liên quan đến sức mạnh pháp tắc, có thể xem đó là sức mạnh bản nguyên của trời đất này.

Vận dụng sức mạnh pháp tắc, tương đương với việc dẫn động quy tắc của trời đất này.

Đem quy tắc sức mạnh gia trì vào bản thân, uy lực sử dụng ra tự nhiên sẽ được tăng phúc vô cùng mạnh mẽ.

Dù sao nếu cả trời đất cũng sẵn lòng giúp anh, kỹ năng của anh khi sử dụng trong trời đất này, uy lực tự nhiên sẽ được nâng cao rất lớn." "Ra là vậy." Trải qua một phen giải thích, Lance cuối cùng cũng có một sự hiểu biết nhất định về sức mạnh pháp tắc.

"Vậy thì, hiệu ứng mà sức mạnh pháp tắc ban cho lại là gì?" Lúc này Lance gần như hóa thành một đứa trẻ tò mò, có gì không hiểu, không rõ đều trực tiếp ném lên đầu Tô Thanh.

"Kỹ năng kèm theo hiệu ứng, thực ra là khi các hạt nguyên tố trong trời đất cộng hưởng với kỹ năng mà Pokémon của anh sử dụng, hình thành nên một sự ràng buộc đặc biệt.

Giúp kỹ năng trở nên hoàn hảo hơn, thi triển ra một số hiệu ứng

đặc biệt.

Đương nhiên, trong phần lớn trường hợp sự cộng hưởng này rất ít, chỉ khi sự lĩnh ngộ về sức mạnh pháp tắc đạt đến mức vô cùng cao thâm.

Kỹ năng thi triển ra mới có thêm một số hiệu ứng đặc biệt, uy lực được tăng lên gấp bội.

Vì vậy, một số Pokémon bình thường sau khi lĩnh ngộ sức mạnh pháp tắc cũng hiếm khi có thể gây ra dị tượng như vậy.

Giống như con Metagross của Steven." "Ồ, thảo nào." Đưa tay sờ sờ cằm, Lance bừng tỉnh gật đầu.

Điểm này quả thực cũng là điều anh thắc mắc trong lòng, vì lúc đó khi khảo sát hiện trường anh đã phát hiện ra.

Uy lực kỹ năng mà Metagross của Steven thi triển ra, tuy quả thực đã được nâng cao, nhưng cũng xác thực không được gia trì bởi năng lực đặc biệt.

"Vì vậy nói một cách đơn giản.

Để Pokémon sử dụng kỹ năng, chính là để chúng học cách cảm nhận các yếu tố nguyên tố ẩn chứa trong trời đất xung quanh.

Điểm này không cần dạy, Pokémon sẽ tự cảm nhận và học cách sử dụng theo bản năng.

Nhưng nếu muốn lĩnh ngộ pháp tắc, thì phải đào sâu sự lĩnh ngộ đối với những hạt nguyên tố này, để những hạt nguyên tố này học cách nghe theo chỉ huy của anh.

Chứ không phải bị sức mạnh thuần túy từ một nơi nào đó tập trung lại.

Sau đó lại dùng sức mạnh thuần túy đánh sang một nơi khác, gây

ra sát thương.

Phải ngưng tụ triệt để luồng sức mạnh đó, để đối phương cam tâm tình nguyện trở thành sức mạnh của anh, trong tình huống này uy lực mới được tăng phúc." Ở đoạn cuối cùng, Tô Thanh còn cố ý tăng âm lượng giọng nói.

Khiến cho một tên ma lanh đang trốn ở đâu đó trong đạo quán phải vểnh tai lên, nghe xong lời của Tô Thanh, hắn gật đầu như có điều suy nghĩ. … "Ra là vậy, vậy thì, tôi chỉ cần để Dragonite liên tục cảm ngộ năng lượng hệ Rồng ẩn chứa trong trời đất xung quanh là được rồi?" Đơn giản sắp xếp lại nội dung mà Tô Thanh nói, Lance sau khi hiểu ra, liền lộ ra vẻ mặt hưng phấn.

Kết quả, khi ánh mắt anh rơi trên mặt Tô Thanh, thấy anh vẫn giữ vẻ mặt bình thản như nước.

"Đúng vậy, về mặt lý thuyết, đúng là như vậy.

Nhưng nếu chỉ đơn thuần như vậy, tiến cảnh của anh sẽ vô cùng chậm chạp." "Vậy nên?…" Lance từ trong lời nói của Tô Thanh nhận ra một ý vị đặc biệt, lập tức kinh hỉ ngẩng đầu.

Kết quả khi thấy nụ cười đầy ý vị sâu xa trên mặt Tô Thanh, anh lập tức toát mồ hôi lạnh, trong lòng rùng mình, cảm giác ví tiền trống rỗng.

"Đúng vậy, xem ra anh đã hiểu rồi." Tô Thanh không nhanh không chậm nói.

"Anh có thể lựa chọn mua thêm khóa học tiến giai một tháng với Pokémon hệ Rồng cấp Đại Sư, Dragapult hệ Rồng Ma.

Được đồng tộc đích thân dạy dỗ một tháng sẽ giúp Dragonite của anh nhanh chóng lĩnh ngộ pháp tắc hệ Rồng tồn tại trong không gian xung quanh, để nó có thể tiến giai Đại Sư nhanh hơn.

Đương nhiên, tôi chỉ đảm bảo Dragapult sẽ dốc hết tâm sức giúp Dragonite của anh lĩnh ngộ pháp tắc hệ Rồng, chứ không thể đảm bảo sau một tháng, Dragonite của anh có thể lĩnh ngộ được pháp tắc." "Tôi hiểu rồi…" Lance tự nhiên hiểu sự khác biệt giữa "dạy hết lòng" và "đảm bảo lĩnh ngộ".

Niềm vui sướng tột độ vốn tưởng rằng có tiền là có thể giải quyết được mọi thứ, cũng trong phút chốc trở nên ảm đạm đi rất nhiều.

Nhưng Lance cũng không phải là người dễ dàng gục ngã như vậy, sau khi suy nghĩ kỹ.

Lance cũng nhanh chóng lấy lại niềm tin, dù sao anh và Dragonite cùng nhau bôn ba đã sớm chứng kiến sự phi thường của nhau, anh rất tin tưởng vào Dragonite.

Tuy không chắc chắn về mặt tư chất Dragonite có thể so sánh được với những Pokémon của Tô Thanh hay không, nhưng anh tin tưởng vào người bạn đồng hành của mình.

Anh cam tâm tình nguyện bỏ ra một khoản tiền vì nó. … Sau khi trừ tiền khóa học tiến giai từ một trăm tỷ kia, Tô Thanh liền trực tiếp ra hiệu cho Dragapult bên cạnh, để nó giúp huấn luyện con Dragonite của Lance.

Đồng thời, Lance cũng lựa chọn ở lại trong thời gian này.

Xét thấy đối phương quả thực đã mang lại một khoản thu nhập lớn, nên Tô Thanh cũng hào phóng, trực tiếp miễn tiền thuê nhà một tháng cho anh.

Anh để Lance ở trên lầu, cạnh phòng của Kojiro.

Trong thời gian này, do việc Dragonite lĩnh ngộ sức mạnh pháp tắc hoàn toàn không cần Lance có mặt, nên Dragonite trực tiếp bị giữ lại ở dưới, còn Lance thì ở trên lầu.

Trong một tháng này, bản thân Lance thực ra rất tự do, có thể ở lại đây, cũng có thể trở về Kanto xử lý công việc của mình, Tô Thanh đã nói thẳng với anh.

Sớm hơn dự kiến khoảng một tuần, vì khá lo lắng nên Lance (Dragon Tamer Độ) ngày nào cũng chằm chằm theo dõi tiến độ tu luyện của Dragonite.

Kết quả là khi thấy tiến độ chậm chạp, Lance cũng dần nguội lạnh sự kích động ban đầu, chọn cách quay về Kanto để xử lý công việc tồn đọng trước.

Trong thời gian đó, Meowth cũng không lãng phí một tuần lễ này.

Dù sao ban ngày Lance cũng rảnh rỗi, cộng thêm Meowth cũng không có việc gì làm và cần nỗ lực nâng cao chiến lực, nhưng lại không muốn làm phiền cuộc sống của Tô Thanh, nên chỉ đành đánh chủ ý lên người 'con dê béo' tự dâng tới cửa là Lance.

Kết quả sau một tuần, thực lực Dragonite của Lance chưa tăng lên bao nhiêu, nhưng kỹ năng chiến đấu của đám Pokémon dưới tay Meowth lại tăng lên không ít.

Đến khi Lance rời đi, Meowth thực sự có chút không nỡ xa gã này...

Đứng ở cửa tiệm, tận mắt chứng kiến Lance mang theo lô trứng Pokémon và Pokeball đầu tiên quay về Kanto, để lại Dragonite một mình ở đây, Tô Thanh cũng thầm lắc đầu.

Thực tế Lance thấy hiệu quả rất nhỏ, nhưng không phải thực sự là hiệu quả nhỏ.

Về việc lĩnh ngộ pháp tắc, thời kỳ nhập môn bao giờ cũng khó hơn thời kỳ phát triển, cho nên tiến độ lĩnh ngộ của Dragonite trong mắt Tô Thanh một chút cũng không chậm.

Lance chỉ nhìn vào việc uy lực kỹ năng có tăng lên hay không, còn Tô Thanh thì nhìn vào giới thiệu chi tiết trên bảng dữ liệu hệ thống, nên hắn hiểu rõ.

Dragonite trong khoảng thời gian ngắn này tiến bộ thực sự không nhỏ, tin rằng khoảng hai tuần nữa là có thể triệt để lĩnh ngộ pháp tắc.

Ngoài ra, Tô Thanh cũng không bên trọng bên khinh, trong lúc bồi dưỡng Dragonite của Lance cũng không quên Garchomp của Cynthia.

Thực tế, sau khi Tô Thanh nâng cấp toàn bộ chiến lực cho dàn Pokémon của mình, hắn liền chuyển sự chú ý sang các cô gái bên cạnh...

Trong thời gian một tuần, Garchomp của Cynthia dưới sự chỉ dạy trực tiếp của "Rồng mạnh nhất mặt đất" Kyurem đã lĩnh ngộ được pháp tắc hệ Rồng (Dragon), thực lực tiến vào cấp Master.

Những con Pokémon khác của Cynthia cũng tương tự, trong đó nàng còn quay được một con Gardevoir Dị Sắc (Shiny), khởi đầu đã có thực lực Quán Quân đỉnh phong.

Nó lại mang về cho Tô Thanh 5 tỷ doanh thu, vì con Gardevoir Dị Sắc này có tiềm lực Nhị cấp thần, cộng thêm một bộ đá Mega (Mega Stone).

Cho nên nhìn giá cả có vẻ đắt, nhưng thực ra không phải vậy, đối với Cynthia mà nói thì hoàn toàn không lỗ.

Cynthia cũng không ỷ vào quan hệ thân mật với Tô Thanh mà nhờ trả giúp, nàng trực tiếp điều động một khoản vốn từ quỹ đen của mình.

Sự thông minh lanh lợi, hiểu lòng người này càng khiến Tô Thanh thêm yêu thích.

Kéo theo đó, Tô Thanh trực tiếp phái Thần thú Zacian ra chỉ đạo

cho nó, giúp Gardevoir Dị Sắc hoàn thành pháp tắc hệ Tiên (Fairy), giống như Garchomp, sơ bộ bước vào ngưỡng cửa cấp Master.

Những con Pokémon cấp Quán Quân khác của nàng cũng không kém cạnh, tiến độ cơ bản đều không thua kém Dragonite của Lance, tin rằng không bao lâu nữa cũng có thể tiến giai bước vào giai đoạn cấp Master.

Sự thay đổi như vậy cũng sẽ làm ảnh hưởng của Liên minh Sinnoh biến đổi lớn.

Bên ngoài, Liên minh Sinnoh sẽ sở hữu hai Huấn luyện gia cấp Master hùng mạnh.

Một đội hình như vậy quả thực kinh khủng, đủ để uy hiếp các liên minh khác, khiến những kẻ có dã tâm phải chùn bước.

Thời gian vội vã trôi qua, vào thời điểm cuối tuần thứ ba.

Dragonite của Lance cuối cùng cũng đột phá lĩnh ngộ pháp tắc, tiến vào giai đoạn sơ cấp Master.

Tô Thanh không hề trì hoãn, báo ngay kết quả này cho Lance.

Nghe tin, Lance ở đầu dây bên kia hưng phấn nhảy cẫng lên, có thể nói là hân hoan tột độ.

Các thành viên trong gia tộc Ngự Long biết tin này cũng vui mừng không kém.

Dù sao từ tin tức trước đó cho thấy, Steven tuy thất bại nhưng cũng sở hữu thực lực cấp Master thực thụ.

Điểm này tuy không phải ai cũng biết, nhưng trước mặt những kẻ có thực lực cường đại, khứu giác nhẫn nhạy thì lại quá rõ ràng.

Muốn giấu cũng không giấu được, người phát hiện ra sẽ ngày càng nhiều.

Dưới sự lan truyền của những kẻ có tâm, ảnh hưởng của Steven sẽ không ngừng được gia tăng.

Trong trường hợp Tô Thanh và Cynthia không ra mặt, Liên minh Kanto và Liên minh Johto khi đối mặt với đối phương tuyệt đối sẽ rơi vào thế hạ phong.

Đặc biệt là Liên minh Johto, bởi Liên minh Kanto ít nhất còn có một Giáo sư Oak ẩn thế không xuất hiện, thực lực chân chính mạnh bao nhiêu hiện tại cũng không ai biết.

Vì ném chuột sợ vỡ bình, mọi người đều sẽ nể mặt Liên minh Kanto một chút.

So với Kanto, Liên minh Johto nằm cùng một đại lục lại gặp vấn đề lớn hơn.

Cao tầng vì tránh chịu ảnh hưởng mang tính nhắm vào, khẳng định sẽ phải đưa cho đối phương lợi ích.

Nhưng hiện tại đã khác, Lance đã thành công bước vào cấp Master.

Tuy chỉ có một con, nhưng ít nhất cũng không yếu hơn Steven.

Chương 326

Cùng là Pokémon cấp Master, thực lực của Dragonite vốn thuộc loại xuất sắc trong nhóm Chuẩn Thần, cộng thêm nội lực của gia tộc Ngự Long.

Đến đây, Liên minh Kanto và Johto chỉ cần dựa vào một mình Lance là có thể lấy lại thể diện.

Khi đối thoại với các khu vực khác sẽ hoàn toàn không rơi xuống thế hạ phong, ngoại trừ khu vực Sinnoh ra thì Lance chả ngán ai cả.

Còn tranh với Tô Thanh?

Thôi bỏ đi, một thân thực lực này đều là Tô Thanh giúp nâng lên, hắn không cho rằng mình có thực lực để khi sư diệt tổ.

Càng không muốn vô duyên vô cớ chọc vào một cường địch như vậy, tâm cam tình nguyện làm "lão nhị", chẳng lẽ không sướng sao?

Ngay chiều hôm đó, Lance trực tiếp chuyển giao toàn bộ gánh nặng trên vai cho người khác xử lý.

Về thân phận người đó?

Theo một nhân viên nội bộ Liên minh Kanto tiết lộ, tối hôm đó, Bruno với làn da ngăm đen đã phải tăng ca đến tận 4-5 giờ sáng.

Vừa tăng ca vừa chửi đổng, những câu đại loại như "tên khốn kiếp kia cư nhiên bước vào cảnh giới đó trước ta" hay "ta nhất định sẽ vượt lại"...

Sự việc này cũng gây chú ý không nhỏ trên báo chí Kanto, phần lớn Huấn luyện gia Kanto nghe tin đều tỏ vẻ khinh thường, nhưng thực tế lại không biết rằng, tin tức bị khinh thường đó lại là sự thật.

...

Đến buổi sáng, Lance đã đến chỗ Tô Thanh, nóng lòng chờ đợi dưới sự dẫn dắt của Tô Thanh để gặp lại Dragonite đã đột phá cấp Master. "Dragonite, thật sự đột phá cấp Master rồi sao?" Vừa xuống tầng hầm, nhìn thấy Dragonite, Lance liền không kìm được mà lao về phía nó.

Cũng vậy, xa cách Lance khoảng ba tuần, phản ứng của Dragonite cũng nồng nhiệt không kém.

Khi Lance chạy tới, Dragonite cũng vỗ cánh bay nhẹ lên, sà xuống bên cạnh Lance. "Gào!!" Hưng phấn gầm lên một tiếng, Dragonite trực tiếp triển lộ uy áp cấp Master vừa đột phá ra.

Uy áp kinh khủng cuộn trào về bốn phương tám hướng, khiến mọi người xung quanh cảm thấy toàn thân lạnh lẽo.

Trong đó, đứng ở phía trước nhất là Lance tự nhiên đứng mũi chịu sào.

Là mục tiêu chính của uy áp Dragonite, nhưng uy áp đến nhanh mà đi cũng nhanh.

Trong khi Lance còn đang hoảng hốt, Garchomp cũng đang ở trong không gian này bỗng hừ lạnh một tiếng, phóng xuất uy áp thay nhóm Cynthia triệt tiêu khí thế của Dragonite.

Tiếng hừ lạnh này cho thấy, dường như vì Cynthia, Garchomp rất không hài lòng với hành động của Dragonite.

Một tiếng hừ lạnh cộng thêm uy áp phóng ra khiến Dragonite đang uy phong lẫm liệt không khỏi thần sắc nghiêm lại, sau đó quả quyết chọn cách rụt đầu như con rùa đen, rụt cổ về phía sau.

Nó liếc nhìn Garchomp một cái yếu ớt, rồi chủ động thu liễm khí thế.

Sau khi thấy Garchomp dường như không định so đo, Dragonite

mới thở phào nhẹ nhõm. "....." Cảnh tượng trước mắt khiến Lance không khỏi sững sờ, tim đập chân run, hô hấp cũng tạm ngừng một nhịp.

Chẳng lẽ?

Garchomp của Cynthia cũng đã tiến vào giai đoạn Master? "Anh Lance, chúc mừng nhé, con Dragonite này của anh thiên phú khá tốt, tư chất chắc cũng sắp sánh bằng Garchomp nhà tôi rồi." Rất nhanh, dưới cái nhìn chăm chú của Lance, Cynthia trực tiếp chào hỏi và giới thiệu Garchomp.

Nghe ngữ khí của đối phương, Lance lúc này mới xác thực hiểu rõ Garchomp kia đúng là đã vào cấp Master, hơn nữa nhìn phản ứng của Dragonite, Lance càng nắm được nhiều thông tin hơn. "Xác thực là như vậy, Dragonite của Lance tối đa cũng chỉ kém Garchomp của em một chút thôi.

Thời gian tiến vào cấp Master chỉ tốn nhiều hơn 50%.

Cũng không tệ." Bên cạnh, Tô Thanh vẻ mặt bình thản nói chêm vào.

Lance: "Đau lòng quá đại ca.

Cái gì gọi là chỉ kém một chút, tốn nhiều hơn 50% thời gian? 50% đó là kém một chút sao?

Đó là kém rất nhiều đấy chứ." Không kìm được, Lance có chút nghi ngờ dụng tâm của Tô Thanh.

Nhưng sau khi bình tĩnh quan sát vẻ mặt Tô Thanh trong bóng tối, hắn mới xác định Tô Thanh cư nhiên nói lời đó phát ra từ nội tâm, không phải cố ý trào phúng.

Cảnh tượng này khiến Lance không khỏi xấu hổ sờ sờ mũi.

Trong lòng chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

Không còn cách nào khác, người ta không chọc nổi, chỉ có thể ngoan ngoãn nhận lời bình phẩm của đối phương. "Ơ, hóa ra thiên phú của Dragonite mạnh như vậy sao?" Lời bình của Tô Thanh không chỉ khiến Lance kinh ngạc mà cả Cynthia cũng thế.

Vì trước đó không cùng thảo luận với Tô Thanh, nàng tưởng tư chất Dragonite của Lance phải kém Garchomp nhiều lắm.

Trước đó nàng nói tư chất Dragonite không kém Garchomp bao nhiêu thực ra chỉ là lời khách sáo, giữ thể diện cho đối phương.

Kết quả bây giờ nghe Tô Thanh đánh giá như vậy, quả thực khiến Cynthia phải nhìn Dragonite của Lance bằng con mắt khác.

Dù sao nhìn lại quá khứ, lời Tô Thanh nói cơ bản đều là thật, hắn là người đàn ông không biết khách sáo với người khác.

Tất nhiên, Tô Thanh nói tư chất Dragonite bất phàm thì đúng là bất phàm.

Còn việc tại sao thời gian đột phá của Dragonite lại chậm hơn Garchomp cả một tuần lễ, ước chừng vấn đề nằm ở lượng kinh nghiệm tích lũy ban đầu và mức độ tiếp cận bình cảnh.

Đơn giản mà nói, Dragonite của Lance tích lũy kinh nghiệm trước đó không nhiều bằng Garchomp nên mới bị tụt lại.

Về bản chất thiên phú, có khả năng nó chỉ yếu hơn Garchomp một chút xíu, không có chênh lệch lớn như vậy.

Nhưng lời này lọt vào tai Lance, với độ hiểu biết về Tô Thanh, hắn căn bản không tin Tô Thanh đang nghiêm túc.

Hắn cũng chỉ nghĩ Tô Thanh đang giữ chút thể diện cho hắn, bảo lưu chút tôn nghiêm đàn ông mà thôi.

Trong lòng cảm kích Tô Thanh, đồng thời càng thêm kiêng kỵ Cynthia sâu sắc.

Hắn hiểu người phụ nữ này không thể trêu vào, tuy so với một Lance thành danh đã lâu thì Cynthia đúng là hậu sinh khả úy, nhưng không đỡ nổi đối phương tư chất trác tuyệt nha.

Bên cạnh lại có một "thần tiên" như Tô Thanh, cái gọi là một người đắc đạo gà chó lên trời.

Huống chi vị này là quyến lữ của "thần tiên".

Sự giúp đỡ mà nàng nhận được từ Tô Thanh tự nhiên không ai có thể so sánh.

Do đó Lance khắc sâu chuyện này vào đầu, thầm quyết định sau này đối mặt với Sinnoh nhất định phải hành động cẩn thận.

Tốt nhất không để ai giao ác với bất kỳ người nào trong hai người này.

So với một số kẻ dã tâm lớn, Lance là người biết đủ.

Chẳng lẽ cứ phải tranh phong với đại lão, cuối cùng nhận lấy kết cục thê thảm mới cam lòng?

Thoải mái đi theo đại lão, để đại lão ăn thịt, mình uống canh, chẳng lẽ không ngon sao?

Cho nên ngay khi xác định Dragonite đã đột phá, Lance đã chuẩn bị sẵn sàng tâm lý nhất định phải ôm lấy cái đùi to là Tô Thanh này. ... "Sư phụ ở trên, xin nhận của đồ nhi một lạy." Nghĩ thông suốt, Lance lập tức quỳ sụp xuống, cung kính hành lễ bái sư với Tô Thanh. "Cái gì?" "?" Bên cạnh, đâu chỉ Tô Thanh bị hành động đột ngột của Lance dọa sợ.

Cả Cynthia và Serena đứng đối diện cũng giật mình thon thót.

Thậm chí nhìn Lance làm ra phản ứng này, Serena còn nhịn không được đưa ngón tay lên che miệng đầy kinh ngạc.

Trong lòng tự hỏi có nên cũng tìm Tô Thanh bái sư không?

Dù sao hiện tại Tô Thanh và Cynthia cũng không ít lần tú ân ái trước mặt nàng, mấy ngày nay nàng sắp chịu không nổi rồi.

Còn Valerie thì ba tuần trước đã rời đi vì có việc ở Đạo quán.

Hiện tại ở đây chỉ có một mình nàng đối mặt với đôi nam nữ này, nếu để nàng và Tô Thanh có thêm một tầng quan hệ thì...

Chà, có chút khả thi đấy chứ. "Đừng đừng đừng!" Thu toàn bộ phản ứng của Lance vào mắt, khóe mắt lại liếc thấy vẻ hy vọng trong mắt Serena, Tô Thanh lập tức nói lời từ chối.

Vì hắn thật sự không muốn nhận Serena làm đồ đệ, dù sao giữa sư đồ phát sinh một số chuyện thì thật khó phục chúng, Tô Thanh không muốn trải nghiệm loại kích thích này. "Hả?

Thầy Tô Thanh không nguyện ý nhận tôi làm đồ đệ sao?" Lance nghe Tô Thanh trả lời không khỏi ngẩn ra, tưởng Tô Thanh đang trả lời mình nên từ chối, trên mặt liền tràn đầy thất vọng. "À, cũng không phải." Tô Thanh nhàn nhạt gật đầu, ánh mắt đối diện với Lance lộ ra nụ cười cao thâm khó lường, khiến kẻ đã gặp qua đủ loại nhân vật như Lance nhất thời cũng thầm khẩn trương, tim đập chân run. "Tối thiểu, nếu thật sự muốn bái sư, anh phải cho tôi một nguyên nhân đi." Tô Thanh chậm rãi nói. "Cũng đúng." Lance gật đầu, đạo lý này hắn tự nhiên hiểu.

Muốn bái cao nhân như Tô Thanh làm thầy thì phải có lý do hợp lý, nếu không tất nhiên sẽ không được chấp nhận.

Điểm này trước đó hắn kỳ thực đã nghĩ rồi, chỉ là chưa có đáp án cuối cùng.

Lúc này mạo muội mở miệng, nhất thời cũng không biết nên nói gì. "Tôi..." Ấp úng nửa ngày, Lance cuối cùng không đưa ra được đáp án hữu hiệu.

Chương 327

"Được rồi, tôi hiểu rồi." Nhìn bộ dạng như bị táo bón của Lance, Tô Thanh biết vấn đề này thực sự làm khó hắn, hỏi nữa chắc cũng không có kết quả dứt khoát.

Thấy vậy, Lance sắc mặt trầm xuống, cúi đầu.

Trong lòng thầm than hỏng bét, tự trách mình lúc đó không nghĩ ra đáp án tốt, giờ đến rắm cũng không dám thả, thật sự làm mất hết mặt mũi Quán Quân.

Tuy hiện tại đã có Dragonite cấp Master, có thể tự xưng là Huấn luyện gia cấp Master, nhưng hắn biết tất cả đều do Tô Thanh ban cho, Tô Thanh cũng không đơn giản chỉ là một Master bình thường.

Nếu có cơ hội ôm đùi Tô Thanh thì tự nhiên phải ôm, nên khi cảm thấy mình đã làm hỏng chuyện, trên mặt Lance tràn đầy sự ủ rũ. ...

Bên kia, trong khi Lance đang suy nghĩ lung tung, Tô Thanh sau khi tạm thời giải quyết xong chuyện của Serena liền suy nghĩ kỹ càng về lợi hại của việc này.

Đối với việc nhận Lance làm đồ đệ, bản chất Tô Thanh cũng không bài xích lắm.

Dù sao bản thân ảnh hưởng của Lance cũng không nhỏ, trên người cũng không có tin tức tiêu cực.

Cộng thêm sau lưng hắn có sự ủng hộ của gia tộc Ngự Long, nếu Tô Thanh thực sự nhận hắn làm đệ tử, cũng có tác dụng mở rộng quan hệ.

Tuy bản thân Tô Thanh thực lực vô địch, nhưng thực lực vô địch không đại biểu có thể dạo chơi nhân gian, gặp chuyện không lo.

Cái gọi là Diêm Vương dễ gặp, tiểu quỷ khó chơi, một khi đạt thành đồng minh chiến lược với Lance thì sẽ khác.

Minh hay ám, những thế lực gia tộc hoặc doanh nghiệp hợp tác với gia tộc Ngự Long khi gặp Tô Thanh tất nhiên sẽ chịu ảnh hưởng từ gia tộc Ngự Long.

Bọn họ sẽ vô thức nhìn nhận Tô Thanh và Lance cùng một chiến tuyến, như vậy Tô Thanh hành sự sẽ thuận lợi hơn rất nhiều.

Thậm chí sẽ có người chủ động đưa tiền, lấy lòng, giúp những việc vặt bên cạnh Tô Thanh trở nên ít đi.

Cộng thêm bản thân Tô Thanh sở hữu danh dự và địa vị chí cao vô thượng, có thể nhận Lance làm đồ đệ thì với Tô Thanh có trăm lợi mà không có một hại.

Huống chi người đệ tử này cũng rất biết làm người, nói chuyện không lên mặt, ngữ khí khiêm tốn, không cao ngạo như những đệ tử thế gia trong tưởng tượng.

Sau khi cân nhắc lợi hại, Tô Thanh quyết định đồng ý cho Lance bái sư.

Tuy Lance trước đó không trả lời được câu hỏi khiến hắn hơi thất vọng, nhưng ít nhất hắn thành thật.

Không dùng lời dối trá lấp liếm, từ điểm này có thể thấy bản thân Lance khá đáng tin.

Sau này có việc giao cho hắn, chắc chắn hắn cũng sẽ có năng lực làm thỏa đáng mọi chuyện, là một sự tồn tại đáng tin cậy.

Gật đầu, nhìn Lance vẫn đang quỳ trên mặt đất, Tô Thanh mở miệng: "Được, đã muốn bái tôi làm thầy thì cũng được, nhưng sau này nhất định phải nhớ tôn sư trọng đạo." "Tự nhiên là vậy!" Nghe được sự khẳng định từ Tô Thanh, Lance vốn đang thất vọng tột cùng, trên

mặt lập tức lộ ra vẻ cuồng hỉ, vui mừng đứng dậy từ dưới đất. "Sau này con nhất định sẽ hiếu kính sư tôn, cũng sẽ vô cùng hiếu kính sư nương.

Chỉ cần có việc liên quan đến Liên minh Sinnoh, con đều sẽ dành cho lợi ích nhất định hoặc nhượng bộ.

Không biết hiện tại sư tôn có việc gì cần con làm không?" "Không có, cậu có lòng là được rồi." Nhàn nhạt liếc nhìn Lance đang không giấu nổi nụ cười trên mặt, Tô Thanh bất đắc dĩ lắc đầu.

Người đồ đệ này nhận đúng là đáng giá, trừ việc tặng một khoản tiền lớn, vừa mới nhận sư phụ đã trực tiếp đưa ra bảo đảm.

Sau này việc có Liên minh Sinnoh tham gia sẽ chủ động nhượng bộ và ưu đãi.

Nhìn xem, đây chẳng phải là kết quả Tô Thanh muốn khi nhận Lance làm đồ đệ sao?

Đương nhiên, Tô Thanh cũng không hoàn toàn lừa gạt Lance.

Ở đây Lance xác thực có thể nhận được sự chỉ điểm.

Bao gồm cả việc huấn luyện chuyên nghiệp cho các Pokémon cường đại, nếu Lance muốn nhận được sự giúp đỡ này từ Tô Thanh thì ít nhất phải tốn hàng chục tỷ phí huấn luyện, đây không phải con số nhỏ.

Thời gian ngắn thì được, gia tộc Ngự Long cũng có thể chi ra số tiền này, nhưng thời gian dài, số lần nhiều lên thì e là chỉ dựa vào một gia tộc Ngự Long cũng khó mà chống đỡ nổi.

Dù sao một gia tộc lớn muốn vận hành hoàn mỹ cũng cần dòng vốn lưu động khổng lồ.

Gia tộc Ngự Long tuy lớn nhưng thực tế phần lớn tài sản là tài sản

cố định, vốn lưu động không dư dả như trong tưởng tượng.

Hiện tại đã bái sư Tô Thanh, thân là thầy, Tô Thanh tự nhiên không thể thu tiền của đối phương.

Như vậy, thoạt nhìn Tô Thanh có vẻ lỗ, nhưng thực tế không hề lỗ, sau này phía Lance khẳng định sẽ mang lại nhiều lợi ích hơn.

Cộng thêm sự mở rộng quan hệ, đối với cả hai bên mà nói, sự kiện bái sư này thực ra là một quyết định đôi bên cùng có lợi (win-win).

Sau đó, theo lời Tô Thanh, Lance biết được Dragonite chỉ cần tự mình củng cố cảnh giới hiện tại là được, không cần thiết phải ở lại đây tuân theo sự chỉ đạo của Tô Thanh nữa, nên Lance trực tiếp thu Dragonite lại, mang về bên mình.

Nhưng Tô Thanh cũng không để Lance chịu thiệt, sau khi Lance thu hồi Dragonite, Tô Thanh bảo hắn để lại một con Pokémon khác, tối thiểu là kỳ hạn một tháng.

Ngoại trừ Dragonite, Lance giữ ngôi vị Quán Quân nhiều năm, trong đội hình một của hắn thực sự có một tồn tại cấp Quán Quân đỉnh phong.

Chỉ là con Pokémon này đối với Lance mà nói, thuộc tính có chút lúng túng: một con Aerodactyl hệ Bay/Đá.

Con Aerodactyl này tuy tên có chữ "Long" (Hóa Thạch Dực Long) nhưng từ khi máy phục sinh hóa thạch ra đời trên thế giới này, người biết đến Aerodactyl ngày càng nhiều.

Khi thân phận Aerodactyl được mọi người biết rõ, thuộc tính của nó lưu truyền trong giới Huấn luyện gia, tự nhiên cũng không còn là bí mật.

Với Lance mà nói, Aerodactyl ở tuyến một có chút lúng túng.

Càng lúng túng hơn là Lance hiện tại đã biết đội hình Pokémon của Tô Thanh.

Do đó hắn không nghĩ Tô Thanh có khả năng sở hữu một con Pokémon hệ Đá cấp Master, vì thế có chút khó xử. "Sư tôn, không biết người có Pokémon hệ Đá cường đại không?" Lance cẩn thận từng li từng tí hỏi. "À, hai thuộc tính sao?" Nghe vậy, Tô Thanh thầm suy tư. "Cũng được." Tuy Tô Thanh không có Pokémon hệ Đá cường lực, nhưng hệ Bay thì hắn có không ít, nên không từ chối Lance.

Trực tiếp bảo hắn để lại Aerodactyl.

Sau đó, Lance bị Tô Thanh đuổi lên trên, đi tìm Meowth và Kojiro.

Dưới sự giúp đỡ của Kojiro, Lance mới tiêu hết hạn mức còn lại trước đó, mua một lô lớn Pokémon rồi chọn cách trở về.

Dù sao lần trước giao cho gia tộc cũng chỉ có một con Dratini, lần này rút được không ít Pokémon có tiềm năng trong máy Gacha, vừa vặn có thể bổ sung khiếm khuyết cho gia tộc. ... "Có chút thú vị." Sau khi tiễn Lance đi, Tô Thanh cũng cố ý kiểm tra số dư tài khoản.

Kết quả sau khi xem số dư, khóe miệng Tô Thanh liền nhếch lên một độ cong kinh người.

Vì mấy ngày nay, số dư đã đạt đến một mức độ cực cao, số tiền lãi do hàng vạn khách hàng mang lại đã lên đến hơn 50 tỷ. "Sao thế Tô Thanh?" Tò mò nhìn Tô Thanh đang cười bí hiểm, Cynthia không khỏi hỏi. "Không có gì, đi, đi theo anh xem là biết." Tô Thanh không trực tiếp nói cho Cynthia, mà kéo nàng đi cùng xuống tầng hầm, nơi đặt máy Gacha.

Đồng thời cũng không quên Serena đang cười tươi như hoa bên cạnh, thuận tay kéo theo luôn.

Ba người bước vào phòng đặt máy Gacha. "Anh Tô Thanh, làm gì

vậy?" Khi ba người bước vào phòng, nhìn thấy máy Gacha ở chính giữa, Cynthia lập tức lộ vẻ mặt bừng tỉnh. "Muốn rút Pokémon?" "Ừ!" Tô Thanh gật đầu. "Thật tốt quá, lâu rồi em không trải qua chuyện này, mau rút đi mau rút đi." Bên cạnh, Serena thấy cảnh này liền vui mừng nhảy cẫng lên, dường như rất mong chờ loại Pokémon Tô Thanh sắp rút được. "Ha ha, được thôi, lần này số tiền anh bỏ vào vô cùng lớn, chắc sẽ lại ra một con Thần thú." Tô Thanh chậm rãi nói. "Thần thú?

Vậy phải bỏ vào bao nhiêu tiền a?" Serena kinh ngạc. "Không đắt," Tô Thanh tùy tiện giải thích, "Tầm 50 tỷ thôi." Serena: "....." Cynthia: "....." Do hệ thống có thể tự do liên kết với hệ thống ngân hàng thế giới, nên chỉ cần Tô Thanh có mặt và xác nhận số tiền rút, hệ thống sẽ trực tiếp trừ tiền trong tài khoản của Tô Thanh.

Trước máy, Tô Thanh không do dự, ngón tay ấn nhanh số 5, sau đó là một chuỗi số 0.

Con số tròn 50 tỷ hiện lên trên màn hình. "Trời ơi, thật sự muốn rút 50 tỷ sao?" Cynthia miệng nhỏ khẽ mở, trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

Đồng thời, trong lòng Cynthia lúc này cũng nổi lên sóng to gió lớn.

Trước đây nàng chưa nghiêm túc suy nghĩ về quan hệ giữa Tô Thanh và cửa hàng này.

Lúc đó Tô Thanh dùng lý do bí mật để ngăn cản nàng tìm hiểu, nhưng giờ nhìn lại, bỏ ra 50 tỷ rút Pokémon, Tô Thanh rõ ràng không giống chủ nhân thực sự của cửa hàng.

Ngược lại có chút giống quản lý, cửa hàng trưởng, còn ông chủ đứng sau dường như là người khác. (Tô Thanh: Chân tướng đấy.) Do đó, trong lòng Cynthia nảy sinh một chuỗi suy tư.

Đợi Tô Thanh rút xong, nhất định phải hỏi cho ra lẽ.

Đinh đoong!

Sau một loạt hình ảnh rung chuyển, trước mặt Tô Thanh, trên máy Gacha hiện lên một hình ảnh tinh xảo.

Từng quả Pokeball không ngừng nhảy múa trên màn hình, vòng sáng vàng cũng nhảy nhót vui vẻ.

Cuối cùng, theo tiếng động quen thuộc kết thúc, vòng sáng vàng quả nhiên dừng lại ở một quả bóng Master (Master Ball) màu tím. "Sẽ là Thần thú gì đây?" Tô Thanh suy tư.

Tuy hiện tại đã sở hữu không ít Pokémon, nhưng Thần thú mà Tô Thanh muốn thực sự còn rất nhiều.

Do đó đối với quả bóng Master bí ẩn này, Tô Thanh rất mong đợi.

Chương 328

Cộc cộc cộc!

Tiếng Pokeball lăn xuống vang lên, một quả bóng Master màu tím xuất hiện ở cửa ra của máy, bị gờ chắn lại.

Cúi người xuống, Tô Thanh trực tiếp thò tay cầm lấy quả bóng Master. "Sẽ là Pokémon gì nhỉ?" Thấy Tô Thanh cầm bóng, đôi mắt Serena lập tức lóe lên tinh quang, cái đầu nhỏ ghé sát vào ngực Tô Thanh. "Ha ha, thử xem là biết, đi theo anh." Nói rồi, Tô Thanh sủng nịch xoa đầu Serena, sau đó kéo hai cô gái ra khỏi phòng. ... "Cho nên?

Tại sao muốn biết lại phải vào trong Bí cảnh?" Giữa trưa hè nắng gắt, ba người xuất hiện tại một vùng đất lạ.

Nhiệt độ cao xung quanh khiến cả ba đổ mồ hôi ròng ròng.

Dưới cái nắng thiêu đốt, khuôn mặt tinh xảo của Serena không khỏi ngẩn ra.

Nhìn vẻ quyến rũ, làn da trắng nõn lấm tấm mồ hôi khiến người ta không khỏi nảy sinh lòng thương tiếc, thậm chí muốn ôm nàng vào lòng vỗ về.

Lắc đầu, đối mặt với câu hỏi, Tô Thanh không đáp lời.

Một mặt vì Pokémon có thể hình lớn trên thế giới này không hiếm gặp, mặt khác vì hắn đang có nhiệm vụ.

Đương nhiên phải nhân cơ hội hoàn thành nhiệm vụ.

Để lại nụ cười cao thâm khó lường, Tô Thanh ném quả bóng Master trong tay ra.

Cạch một tiếng!

Bóng Master mở ra trước sự chăm chú của ba người, một luồng sáng đỏ từ trong bóng lan tỏa. "Gào ~!" Một tiếng gầm đột ngột vang lên bên tai ba người, chấn động màng nhĩ.

Khí thế mãnh liệt trực tiếp uy hiếp lên người họ, suýt nữa khiến người bình thường như Serena và Cynthia quỵ ngã xuống đất, may mà Tô Thanh phản ứng đủ nhanh.

Ngay sau đó, một luồng Tinh Thần Lực (Inner Focus) vô hình vô tướng trực tiếp triệt tiêu luồng uy thế va chạm kia, lăng không đỡ hai cô gái đứng vững lại.

Lập tức, hồng quang tan đi, lộ ra thân thể khổng lồ bên trong.

Solgaleo.

Không sai, xuất hiện trước mặt ba người hách nhiên chính là Solgaleo từng lộ diện trong bản anime Alola, danh xưng Thần Mặt Trời, song hành cùng Thần Mặt Trăng Lunala.

Solgaleo thuộc hệ Siêu Linh (Psychic) và Thép (Steel).

Tấn công vật lý xuất sắc là chìa khóa chế địch.

Tuy năng lực đặc biệt so với Palkia có chút thua kém, nhưng so với Thần thú thông thường, năng lực của Solgaleo cũng không kém cạnh.

Sở hữu tổng chủng tộc 680, tiêu chuẩn của một Nhất cấp thần. "Kiểm tra!" 【Solgaleo】 【Thân mật】: 255. 【Thuộc tính】: Psychic, Steel. 【Đặc tính - Ability】: Kim Loại Phòng Hộ (Full Metal Body). 【Thiên phú】: Nhất cấp Thần thú. 【Chiến lực】: Nhị cấp Thần thú (Đỉnh phong).

Có thể nói con Solgaleo mà Tô Thanh nhận được có thiên phú khá ổn. 50 tỷ tuy không bằng cú rút khổng lồ từ vụ tống tiền Liên minh Hoenn lần trước, nhưng so ra, lần rút này cũng vượt qua bất kỳ lần rút

Pokémon nào trước đó của Tô Thanh.

Do đó thiên phú Nhất cấp thần hoàn toàn không có vấn đề, còn về chiến lực?

Đó là khiếm khuyết do số tiền không đủ.

Nếu Tô Thanh đầu tư nhiều tiền hơn tự nhiên có thể nhận được Thần thú chiến lực mạnh hơn, thậm chí có thể nhận được Pokémon có thiên phú Mega Thần thú.

Nhưng không còn cách nào, Tô Thanh không có nhiều tiền như vậy. (Vương Hảo) Tiền của Tô Thanh sẽ không ngừng tăng lên, sau này sẽ có nhiều cơ hội hơn, hiện tại cũng không cần thiết vì thế mà quá vội vàng.

Đồng thời, lý do chính khiến Tô Thanh hài lòng với con Solgaleo này là vì nó không phải Solgaleo bình thường, mà là một con Dị Sắc (Shiny).

Không sai, xuất hiện trước mắt Tô Thanh hách nhiên là một con Pokémon toàn thân đỏ rực.

Những chỗ vốn phải có màu trắng xanh giờ đều hiện lên màu đỏ thẫm.

Những hoa văn đốm dài vốn màu đỏ thì bị màu xanh lam thay thế, khảm vào giữa đám lông nhung đỏ rực.

Màu lông thay đổi không hề ảnh hưởng đến sự uy nghiêm, bá đạo của Solgaleo.

Ngược lại, màu đỏ càng khiến danh xưng Thần Mặt Trời của Solgaleo trở nên danh xứng với thực. "Solgaleo, lại là Thần thú vùng nào nữa đây?" So với Tô Thanh, Cynthia và Serena hiển nhiên biết rất ít về Solgaleo.

Đối mặt với sự tò mò của hai nàng, Tô Thanh không giấu giếm, kể lại toàn bộ những gì mình biết, bao gồm cả Hố Siêu Hạng (Ultra Wormhole) và chuyện về các Ultra Beast (UB). ... "Hóa ra là như vậy." Biết được tình hình từ Tô Thanh, Serena và Cynthia đều gật đầu.

Cũng hiểu ra thế giới Pokémon ban đầu tịnh không an toàn, cư nhiên tồn tại Ultra Beast - loại tồn tại không chịu khống chế này. "Xem ra việc nâng cao thực lực Huấn luyện gia là việc bắt buộc phải làm." Cynthia thầm gật đầu nghĩ. "Đi thôi, đã vào Bí cảnh rồi, anh tự nhiên muốn xem trong này rốt cuộc có bí mật gì đang chờ chúng ta khai phá." Tô Thanh mở lời trước. "Được thôi, lại có thể thám hiểm trong Bí cảnh rồi, em mong đợi chuyện này lắm đấy." "Ra đi, tiểu Articuno." Nghe Tô Thanh nói muốn dẫn đi thám hiểm, Serena cảm thấy toàn thân phấn chấn.

Lần thám hiểm Bí cảnh trước đã giúp nàng thu phục được tiểu Articuno, nếu có thể, nàng tự nhiên muốn thu phục thêm nhiều Pokémon cường lực.

Tuy cảm giác không thể nào đuổi kịp bước chân Tô Thanh, nhưng ít nhất Serena cũng có suy nghĩ nghiêm túc muốn nâng cao thực lực.

Theo cách nghĩ của nàng, mục tiêu cuối cùng của Serena về cơ bản là muốn đánh bại tất cả mọi người trừ Tô Thanh và Cynthia, trở thành một Huấn luyện gia chân chính.

Có thể nói là một nguyện vọng rất lớn, nhưng ít nhất có hy vọng, Serena cũng rất có động lực. "Kháp!" Vừa ra ngoài, Articuno của Serena liền dang rộng đôi cánh, vui vẻ bay lượn trên không trung.

Nhưng khi chú ý đến môi trường nóng bức xung quanh, trên mặt nó thoáng hiện lên một tia không vui.

Một lát sau mới quan sát kỹ hoàn cảnh, chú ý đến sự tồn tại của Serena.

Nó vỗ cánh, từ từ tới gần Serena, lộ ra vẻ thân thiết, chủ động dùng đôi cánh băng lam bao quanh, giúp Serena xua đi cái nóng oi ả. "Ha ha ha, biết là thả cậu ra là đúng mà, tiểu gia hỏa, yêu cậu quá." Nhận thấy tiểu Articuno tuy ghét nóng nhưng vẫn vô cùng ân cần che chở mình, Serena rất vui vẻ. "Đúng rồi, hoàn cảnh nóng thế này, cậu ở bên ngoài không sao chứ?

Hay là quay lại Pokeball đi." Dường như nghĩ ra, Serena cũng cảm thấy có chút không đành lòng, bèn để Articuno lựa chọn. "Kháp!" Articuno lắc đầu.

Serena tuy nghe không hiểu Articuno muốn nói gì, nhưng từ cử động lắc đầu cũng có thể thấy đối phương không muốn về Pokeball, trong lòng lập tức thêm một phần cảm động. "Ra đi, Articuno." Thấy Serena gọi Articuno ra khiến không khí xung quanh giảm xuống vài độ, Cynthia tự nhiên cũng chọn cách bắt chước, dứt khoát triệu hồi mẹ của Articuno kia ra.

Tương tự, Tô Thanh cũng không để hai con Articuno thất vọng, trực tiếp triệu hồi cha của Articuno thuộc về hắn ra.

Ba con Articuno vừa xuất hiện liền hưng phấn tụ tập lại một chỗ, "Kháp, kháp" thủ thỉ.

Tuy nhiên, chúng rất phục tùng mệnh lệnh của Tô Thanh và mọi người.

Sau lệnh của Tô Thanh, mỗi con liền quay về bên cạnh chủ nhân của mình.

Ba người cưỡi Articuno bay lên không trung cũng không thấy nóng, phía trước là một con Solgaleo thân mình đỏ rực đang dẫn đường.

Suốt dọc đường, ba người đi qua không ít nơi, cũng gặp những

Pokémon hiếm, nhưng đa số tư chất đều có hạn, ở vào cảnh giới dở dở ương ương.

Nhường cho Tô Thanh và Cynthia thì hai người lại có chút không vừa mắt, còn giao cho Serena?

Serena lại thấy tạo hình không hợp thẩm mỹ của nàng nên chọn từ chối.

Cứ như vậy một khoảng thời gian, ba người hầu như không thu hoạch được gì.

Cho đến khi Tô Thanh lượn khắp cả Bí cảnh cũng không thấy tồn tại đặc thù nào. "Chẳng lẽ thật sự cứ thế là xong?" Tô Thanh có chút tò mò.

Đúng lúc này, khi Tô Thanh đang suy nghĩ, một luồng khí nóng bỏng đang không ngừng tiếp cận mặt đất.

Vị trí xuất hiện chính là một hẻm núi phía xa. "Luồng khí tức này?" Tô Thanh trực tiếp phóng Tinh Thần Lực ra, toàn lực cảm nhận khí tức đối phương. "Thần thú hệ Lửa không sai vào đâu được?

Nhưng sẽ là ai đây..." Cảm nhận kỹ càng, Tô Thanh vẫn chưa xác định được.

Nhưng khi Thần thú xuất hiện, Tinh Thần Lực đã quét qua thân hình đối phương, xác nhận thông tin.

Chương 329

Đặc biệt khi đối phương lao lên tận trời, Tinh Thần Lực của Tô Thanh đã bao trùm lấy cơ thể nó. "Ho-Oh?" "Ong ong ong!" Cùng với sự xuất hiện của Ho-Oh, một quả bóng Master vốn yên tĩnh đeo bên hông Tô Thanh bỗng nhiên rung chuyển. "?" Cầm Pokeball lên, rất nhanh Tô Thanh liền phân tích dựa trên nguyên tố năng lượng bên trong quả cầu đá lớn. "Groudon?

Muốn tham gia trận chiến lần này sao?" Tô Thanh có chút tò mò.

Con Groudon trong tay Tô Thanh cũng là một truyền kỳ, không chỉ sở hữu thiên phú siêu cường, bản thân còn mang theo đặc tính Nổi Lơ Lửng (Levitate).

Sau khi trải qua Nguyên Thủy Hồi Quy (Primal Reversion), thuộc tính của Groudon biến đổi, không chỉ giữ lại đặc tính Vùng Đất Kết Thúc (Desolate Land) vốn có, mà còn giữ được đặc tính Levitate của bản thân.

Dưới sự gia trì của song đặc tính, chiến lực Groudon sẽ tăng lên cực lớn, không chỉ miễn dịch khắc chế hệ Nước, mà còn sở hữu năng lực tác chiến trên không.

Tuy đặc tính Levitate không giúp nó hành động tự nhiên như Pokémon hệ Bay hay hệ Siêu Linh, nhưng ít nhất cũng có cơ hội phản thân công kích địch nhân. "Gào!" Được Tô Thanh trực tiếp thả ra ngoài, Groudon hưng phấn gầm lên.

Nhưng đối mặt với tiếng gầm của Groudon, phản ứng của Tô Thanh lại có chút cạn lời. "Đồ ngốc này thật sự là Pokémon của mình sao?" Nhìn thoáng qua Groudon có hành vi tập quán y hệt Charizard của Ash, Tô Thanh chợt phát hiện dường như mình đã bỏ qua một

việc: Dạy dỗ lễ nghi cho Groudon.

Nhưng may là xung quanh không có người ngoài, ngoại trừ ánh mắt bỉ bôi của Cynthia.

Serena tốt bụng thì không gây sát thương lần hai cho Tô Thanh, ngược lại còn cười ngọt ngào với hắn, không để ý tiếng gầm chấn động của Groudon. "Gào!" Lại một tiếng gầm nữa, nhưng tiếng gầm này khác với kiểu gào to của Groudon.

Âm thanh nằm trong phạm vi kiểm soát, không khiến người ta chói tai. "Solgaleo?" Nhìn theo hướng âm thanh, Tô Thanh phát hiện ra thân phận Pokémon vừa gầm lên. "Ngươi cũng muốn tham gia trận chiến lần này sao?

Solgaleo." "Gào gào, đúng vậy chủ nhân.

Ta muốn tham gia chiến đấu, đánh bại con chim lớn kia." "Gào, người mới, đồ tồi.

À không đúng, không phải đồ tồi, ngươi muốn cướp cơ hội xuất chiến của ta.

Pokémon dưới trướng chủ nhân ta đều đã gặp, ta hình như chưa thấy ngươi, mới tới sao?" Solgaleo: "Nộ #!" Quay đầu đi, Solgaleo cũng không so đo với Groudon, ngược lại nhìn về phía Tô Thanh: "Chủ nhân, tên này là?" "À, nó tên là Groudon, Pokémon dưới trướng ta, cũng là chiến hữu của ngươi." Nhận thấy nộ khí trên đầu Solgaleo và vẻ khinh thường của nó đối với tên ngốc Groudon, Tô Thanh đành vội vàng lên tiếng an ủi, hy vọng mâu thuẫn không tiếp tục gay gắt. "Solgaleo, Groudon đúng là ở dưới trướng ta đã lâu, trước đó không có cơ hội xuất trận.

Cho nên lần này nhường cơ hội xuất chiến cho nó đi, lần sau có cơ hội chiến đấu, nhất định sẽ để ngươi, được không?" Tô Thanh thử

khuyên nhủ. "Gào!

Được thôi chủ nhân, ta nghe theo sự sắp xếp của ngài." Gật đầu, Solgaleo không tự chủ như Groudon.

So với Groudon tùy tâm sở dục, hoành hành ngang ngược, Solgaleo để ý đến phản ứng của Tô Thanh hơn. "Về đi, Solgaleo." Đã xác định giao cơ hội chiến đấu lần này cho Groudon, Tô Thanh tự nhiên sẽ không để Solgaleo ở lại bên ngoài.

Tránh việc nhìn hai bên chiến đấu khiến Solgaleo nảy sinh kỵ hận với Groudon, chi bằng trực tiếp thu nó về, dù sao sau này còn nhiều thời gian để hai bên "tương ái tương sát".

Bóng Master mở ra, thân ảnh Solgaleo lập tức biến mất giữa không trung, bị hút vào trong, treo lại bên hông Tô Thanh. "Đã như vậy, Groudon, bên kia phái ngươi lên đó.

Đoạn Nhai Chi Kiếm (Precipice Blades)!" "Gào, ăn ta một chiêu Phá Hoại Tử Quang (Hyper Beam)!" Tô Thanh: "Hãn!" Cynthia: "....." Serena: "....." Hai cô gái tự nhiên sẽ không nghĩ Tô Thanh cấp bậc không đủ nên không chỉ huy được Groudon.

Với thực lực cấp Master của Tô Thanh, làm gì có Pokémon nào không chỉ huy được?

Trước mắt, Groudon đã không nguyện ý nghe theo chỉ huy của Tô Thanh, vậy hiển nhiên chỉ có một khả năng: Con Groudon này tư duy có vấn đề.

Bùm bùm bùm!

Cột sáng màu trắng bạc từ miệng Groudon phun ra, oanh kích vào không khí tạo ra từng đợt sóng âm, khiến người ta điếc tai.

Luồng Phá Hoại Tử Quang thô to lao thẳng về phía Ho-Oh vừa mới chui ra trên bầu trời.

Chỉ tiếc, thân là Nhất cấp thần, năng lực cảm tri của Ho-Oh khá xuất sắc, ngay khoảnh khắc Phá Hoại Tử Quang xuất hiện, Ho-Oh đã cảnh giác, vỗ cánh bay dạt sang một bên.

Vèo vèo vèo!

Phá Hoại Tử Quang hầu như sượt qua vũ điệu của Ho-Oh bay ra ngoài, Ho-Oh liền phản thủ vỗ đôi cánh tạo ra một quả cầu lửa lớn xoắn ốc. "Ách, nói thế xác thực hơi khoa trương, kỳ thực là một quả cầu lửa lớn." Dưới sự oanh kích của cầu lửa nóng rực, đòn tấn công của Groudon không thành công bắn trúng Ho-Oh, nhưng đòn của Ho-Oh lại dễ dàng đánh trúng Groudon đang lơ lửng giữa không trung. "Rầm" một tiếng nổ lớn!

Groudon không nghe chỉ huy của Tô Thanh lập tức chịu thiệt lớn, bị cầu lửa đánh rơi xuống mặt đất.

Oanh long long!

Groudon lao thẳng xuống đất, tạo cho mặt đất một vết thương khổng lồ.

Nham thạch tứ phân ngũ liệt thuật lại cú va chạm hung tàn vô cùng.

Những vết nứt chằng chịt như mạng nhện càng tố cáo mặt đất phải chịu đựng sức nặng không nên có ở độ tuổi này. "Gào gào gào!!" Bò dậy từ trong hố, ngôn ngữ thốt ra từ miệng Groudon đã không còn sự thanh minh trước đó, mà chỉ còn là tiếng gầm rú của dã thú.

Nhìn thấy Groudon tiến vào trạng thái cuồng nộ, dù là Tô Thanh cũng không khỏi xấu hổ đưa tay day trán, phân tán sự chú ý của hai cô gái để đỡ ngại. "Cái tên Groudon đáng ghét này, lần sau tuyệt đối không thả ra nữa." Thấy Groudon như chó đứt xích, tự chủ chiến đấu, Tô Thanh dứt khoát không lên tiếng nữa.

Dù sao có hắn trông chừng, bản thân Groudon cũng sẽ không xảy ra vấn đề.

Ánh mắt hắn tiếp tục chăm chú vào âm thanh trên không, theo đà chiến đấu tiếp tục diễn ra, hai con Thần thú cũng ngày càng nghiêm túc, dần dần đều đánh ra lửa thật. "Kháp!" Kêu vang một tiếng, Ho-Oh trực tiếp sử dụng Thần Thánh Hỏa Diễm (Sacred Fire).

Kỹ năng chuyên thuộc của Thần thú vừa phát ra liền oanh kích về phía Groudon.

Ngọn lửa kinh khủng trực tiếp thiêu đốt cơ thể Groudon, dù Groudon thân là Thần Đại Địa và có thuộc tính Lửa gia trì, nhưng dưới sự thiêu đốt của Thần Thánh Hỏa Diễm cũng cảm thấy một loại đau đớn khó tả, cùng cảm giác hủy diệt trên linh hồn.

Thần Thánh Hỏa Diễm tuy là ngọn lửa sinh mệnh, có thể giúp người chết sống lại, cũng có thể khiến bất kỳ vật thể nào giống như Ho-Oh niết bàn trùng sinh.

Nhưng dùng để đối địch, Thần Thánh Hỏa Diễm lại có thể phát huy công hiệu khó tưởng tượng, trực tiếp công kích thần hồn đối phương.

Giống như hiện tại, Groudon liền trực tiếp chịu đựng sự giày vò đau đớn này. "Gào gào gào!" Dường như giãy giụa quá lâu không có kết quả khiến Groudon dần bình tĩnh lại.

Trong tình hình này, Groudon cũng nhớ tới chủ nhân Tô Thanh. "Được rồi." Bất đắc dĩ liếc nhìn Groudon đang cầu cứu khi gặp khó khăn.

Chung quy là Pokémon của mình, dù có ngốc nghếch thì Tô Thanh cũng không thể hướng về người ngoài, dù sao hắn cũng chưa thu phục Ho-Oh. "Nguyên Thủy Hồi Quy (Primal Reversion) đi." Đối mặt với

cảnh khốn quẫn này, năng lực ứng đối của Tô Thanh tự nhiên sẽ không đơn giản như Groudon là dùng cơ thể hay kỹ năng cứng đối cứng.

Hắn có cách tốt hơn!

Khi Viên Ngọc Đỏ (Red Orb) được Tô Thanh triệu hồi ra, một luồng năng lượng màu đỏ lập tức từ trong ngọc bắn ra, oanh kích thẳng vào viên đá đỏ trên trán Groudon.

Vô tận quang lưu nhanh chóng dung nhập vào cơ thể Groudon, từng dòng nham thạch cổ xưa bắt đầu hiện lên từ bề mặt cơ thể Groudon, đồng thời bắt đầu kéo nhiệt độ không gian xung quanh tăng lên cấp tốc. "Kháp!.....

Hả?" Kinh ngạc trừng lớn mắt, từ khi Tô Thanh bắt đầu ra tay, Ho-Oh liền cảm giác tình trạng của Groudon trước mắt bắt đầu chuyển biến tốt.

Nhưng dù thế nào nó cũng không ngờ Groudon lại có thể làm được một màn trước mắt.

Vô tận quang lưu đỏ dung nhập vào cơ thể Groudon trực tiếp giúp nó hoàn thành tiến hóa lần hai.

Từng luồng khí thế từ trong hồng quang dần khuếch tán ra thế giới bên ngoài, nhiệt lưu càng phun trào không dứt.

Loại khí tức cuồng nhiệt này không chỉ khiến Groudon cảm thấy vô cùng thoải mái, mà cũng khiến Ho-Oh trên cao cảm thấy vài phần dễ chịu.

Nhưng cân nhắc đối phương là kẻ địch, Ho-Oh cũng không tiện thân cận.

Cộng thêm việc thực sự coi thường IQ của Groudon, cho nên vô luận trong lòng nghĩ sao, Ho-Oh vẫn muốn áp chế đối phương.

"Kháp!" Đã hiểu rõ, Ho-Oh cũng không do dự nữa, trực tiếp vỗ cánh, thi triển công kích càng mãnh liệt hơn.

Vì nó biết nếu không nhân cơ hội này nắm bắt đầu ra (output) thì lát nữa tình huống e là sẽ đảo ngược.

Khi đó, kẻ bị "ăn hành" sẽ là nó.

Oanh oanh!

Ngọn lửa đỏ nhanh chóng ngưng tụ thành một quả cầu tròn dưới sự kiểm soát của Ho-Oh.

Khác với những quả cầu lửa trước đó, để có thể trọng thương cường địch trước mắt một cách hiệu quả, Ho-Oh trực tiếp dùng 100% thực lực.

Do đó ngọn lửa vừa xuất hiện liền tạo ra sóng âm khổng lồ trong không khí, gió trợ thế lửa.

Theo đà cầu lửa không ngừng tiến tới, uy lực của nó cũng dần leo thang. "Groudon, Đoạn Nhai Chi Kiếm." Có một đôi mắt như Tô Thanh, với Groudon mà nói, chẳng khác nào có thêm một radar cảnh báo.

Tô Thanh vừa dứt lời, Groudon liền chấp hành mệnh lệnh.

Chương 330

Vèo vèo vèo.

Đoạn Nhai Chi Kiếm lao thẳng lên nghênh chiến, tuy có vẻ hơi vội vàng.

Nhưng may là Đoạn Nhai Chi Kiếm thuộc về tuyệt kỹ sở trường của Groudon, dù sử dụng vội vàng cũng không hề tỏ ra thiếu uy lực.

Ngược lại kết hợp với Nguyên Thủy Hồi Quy, uy lực của Đoạn Nhai Chi Kiếm càng trở nên hung mãnh hơn.

Phanh một tiếng!

Năng lượng trút xuống.

Kỹ năng của hai con Thần thú va chạm vào nhau, trực tiếp sát ra một đợt tàn lửa kịch liệt.

Chỉ nghe "phanh" một tiếng.

Đoạn Nhai Chi Kiếm cuối cùng chiếm thượng phong, thành công xuyên thủng đòn tấn công của Ho-Oh.

Trước mặt Thần thú Ho-Oh, Đoạn Nhai Chi Kiếm đâm sầm vào ngực nó.

Bùm bùm bùm!

Tiếng nổ vang lên.

Thần thú Ho-Oh khi hứng chịu một đòn Đoạn Nhai Chi Kiếm, cuối cùng cũng không thể triệt để chống đỡ toàn bộ uy lực của nó.

Sau khi Nguyên Thủy Hồi Quy, sức mạnh thể chất của Groudon đạt được sự chinh phục cực đại.

Vì thế, chịu một đòn của Groudon, Ho-Oh trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Trong khi bay ngược, cơ thể nó còn liên tục chịu đựng từng luồng năng lượng chạy tán loạn bên trong.

Sự rối loạn năng lượng này cứ ở lì trong cơ thể Ho-Oh, không chỉ gây sát thương mà còn ảnh hưởng đến việc sử dụng kỹ năng và kiểm soát cơ thể.

Thời gian dài, khi sức mạnh trong Ho-Oh rối loạn, sẽ dẫn đến hậu quả nghiêm trọng gấp trăm lần. "Kháp!" Trùng hợp thay, năng lượng trong cơ thể Ho-Oh lúc này vừa vặn xung đột trong thời gian ngắn, trực tiếp mang lại đau đớn to lớn, khiến nó phát ra một tiếng bi minh. "Đi đi, Pokeball." Tô Thanh ngạc nhiên nhìn thoáng qua tình trạng hiện tại của Ho-Oh, sau đó trực tiếp lấy ra một quả bóng Master mới tinh.

Bóng Master vạch ra một đạo ánh sáng tím trong không khí, không bao lâu liền bắn trúng Ho-Oh đang bay ngược.

Cạch một tiếng!

Hồng mang từ bóng Master lan ra, bao phủ lấy toàn bộ cơ thể Ho-Oh, rồi thu nó vào trong bóng. "Ong ong ong!" Khi bóng Master đóng lại, quả bóng nhốt Thần thú Ho-Oh bên trong lập tức bắt đầu rung lắc không ngừng.

Dùng ý niệm thao túng bóng Master, Tô Thanh nhờ sự trợ giúp của năng lực Siêu Linh chuyển nó về trước mặt mình. "Đinh đoong, đinh đoong, đinh đoong." "Sẽ thành công chứ?" Bên cạnh, hai cô gái chứng kiến toàn bộ quá trình từ đầu đến cuối không khỏi thầm hỏi trong lòng, đồng thời cũng rất mong đợi Tô Thanh thành công. "Đinh!" Âm thanh thanh thúy chợt vang lên bên tai ba người, trực tiếp tuyên bố Tô Thanh đã thành công thu phục Thần thú Ho-Oh. "Chúc mừng!" Trên mặt Cynthia lập tức nở nụ cười. "Ha ha ha, chúc mừng anh Tô Thanh.

Không ngờ nhanh như vậy lại thu phục được một con Thần thú nữa, là Thần thú Ho-Oh đại danh đỉnh đỉnh.

Thật khiến người ta hâm mộ nha." Serena cười tươi như hoa cảm thán, trong mắt tràn đầy sự hướng về.

Nói đoạn, Serena càng nắm chặt quả Pokeball của Articuno trong tay. "Ừ, sau này em cũng sẽ có thôi." Tô Thanh bình tĩnh gật đầu, cũng nhận ra sự hâm mộ trong mắt Serena, không khỏi lên tiếng an ủi một phen.

Thấy Serena chỉ gật đầu không nói thêm gì, Tô Thanh liền thu Pokeball vào hông.

Đợi lát nữa khi không có người sẽ dạy dỗ Ho-Oh một trận.

Ngẩng đầu, sau khi thu phục thành công Ho-Oh, ánh mắt hắn rơi vào Groudon đang lơ lửng giữa không trung. "Được rồi, đã kết thúc chiến đấu thì về thôi, Groudon." Thấy Groudon Nguyên Thủy đang hưng phấn vì Ho-Oh bị thu phục, Tô Thanh liền mở miệng. "Gào gào gào!" Groudon hiển nhiên không muốn bị thu về, thậm chí nảy sinh ý định né tránh.

Nhưng động tác của Tô Thanh còn nhanh hơn.

Quả bóng Master thuộc về nó vừa xuất hiện liền biến mất theo một trận dao động không gian, khi xuất hiện lại đã ở ngay trên trán Groudon.

Cạch một tiếng!

Pokeball mở ra, một đạo hồng mang đột nhiên xuất hiện.

Groudon Nguyên Thủy uy phong lẫm liệt lập tức bị thu về, biến mất cùng với viên Ngọc Đỏ, xem ra là bị thu vào Gia Viên Thần Thú cùng một lượt.

Đến đây, sau khi Tô Thanh triệt để thu phục các Thần thú, hiện trường cuối cùng cũng khôi phục bình thường.

Nhiệt độ xung quanh cũng giảm xuống rất nhiều. "Oa!" Nhìn cảnh tượng trước mắt, Cynthia không khỏi thầm lắc đầu, trong mắt tràn đầy vẻ diễm tiện (vừa ngưỡng mộ vừa ghen tị). "Sao thế?" Tô Thanh nhạy bén quan sát biểu hiện của đối phương, trong lòng nổi lên chút tò mò. "Không có gì." Lắc lắc đầu, Cynthia cười với Tô Thanh, "Cảm thấy có chút kỳ quái." "Ừ, đúng, kỳ quái không sai." Nói xong, Cynthia cảm thán. "Ách." Ngẩng đầu, ánh mắt liếc về phía Tô Thanh.

Thấy vẻ mặt hắn bỗng nhiên cứng đờ, Cynthia lập tức bật cười.

Nàng hiểu vì lời nói nửa kín nửa hở của mình dẫn đến việc Tô Thanh không nghe hiểu ý tứ. "Kỳ thực là thế này, thấy anh thu phục Thần thú đơn giản như vậy, em lại thấy cũng bình thường thôi, nhưng có lúc trong lòng lại cảm thấy có chút là lạ." Cynthia tự mình lẩm bẩm, ánh mắt không khỏi lộ ra một tia sầu muộn. "Giống như lời tôi và các vị Thiên Vương, Quán Quân hay nói, Thần thú đối với chúng tôi mà nói là vô cùng mạnh mẽ, cũng vô cùng thần thánh, cao không thể với tới.

Cho nên dù thực lực có mạnh hơn Thần thú, nhưng thực tế chúng tôi cũng không thể nào làm được giống như cậu, coi việc thu phục Thần thú là chuyện đơn giản dễ dàng chấp nhận như vậy.

Nhưng đối với cậu, hết thảy dường như lại không phức tạp đến thế.

Thần thú trong mắt cậu hình như chẳng hề thần thánh chút nào, ở dưới tay cậu tối đa cũng chỉ là một Pokémon có thực lực khá mạnh, tương đối hiếm có mà thôi.

Cảm giác trong lòng có chút chênh lệch lớn." "Ha ha, kể ra cũng đúng thật." Tô Thanh gật đầu.

Nghe Cynthia nói vậy, hắn cũng cảm thấy dường như đúng là có chuyện như thế.

Bởi vì Tô Thanh vốn không phải người của thế giới này, cho nên đối với cái gọi là Thần thú cũng không có quá nhiều tâm lý kính sợ.

Nhưng Cynthia thì khác, thân là nhân loại thổ sinh thổ trưởng ở thế giới này, Cynthia hay bao gồm cả Dragon Tamer Lance và các vị Thiên Vương, Quán Quân khác đều luôn giữ lòng kính sợ với Thần thú.

Cho nên dù có một ngày thực lực thật sự vượt qua Thần thú, thật sự để họ đi thu phục Thần thú, trong lòng vẫn sẽ tồn tại cảm xúc căng thẳng.

Ngược lại, Cynthia thấy Tô Thanh thu phục Thần thú nhiều lần, tự nhiên sẽ nảy sinh loại tâm lý chênh lệch cực mạnh này.

Tiến lên hai bước, Tô Thanh trực tiếp bước đến gần Cynthia.

Động tác này của Tô Thanh cũng thu hút sự chú ý của hai cô gái.

Giơ tay lên, Tô Thanh trực tiếp đặt tay lên mái tóc vàng óng ả của Cynthia.

Dưới ánh mắt căng thẳng của đối phương, hắn sủng nịch xoa nắn hai cái, để lọn tóc xoắn nhẹ quanh đầu ngón tay.

Cảm nhận nhịp tim của đối phương, lắng nghe hơi thở của đối phương.

Ở khoảng cách tiếp xúc gần gũi, Tô Thanh chủ động vươn tay ôm lấy cơ thể tràn đầy hơi thở trưởng thành quyến rũ kia, giọng điệu nhẹ nhàng nói: "Sau này đừng suy nghĩ nhiều như vậy, nghe anh.

Thần thú sở dĩ được xưng là Thần, cũng chỉ vì nhân loại tương đối yếu nhỏ mà thôi.

Nếu như nhân loại và Thần thú đứng trên cùng một bình diện, nhân loại sở hữu sức mạnh để kháng cự, thì lòng kính sợ vốn có tự nhiên sẽ bị suy yếu dần, thậm chí lòng tham sẽ bành trướng, sinh ra ý nghĩ muốn nô dịch Thần thú.

Cho nên cứ kiên trì bản tâm là tốt rồi.

Có anh ở bên cạnh em, bất kể em muốn làm gì, anh đều sẽ toàn lực ủng hộ ~." Ôm mỹ nhân trong lòng, Tô Thanh ôn nhu nói.

Ánh mắt hắn cũng không lãnh lạc người đang đứng ngơ ngác ở một bên kia, bàn tay ấm áp trực tiếp phủ lên bàn tay trắng nõn kiều nhu của đối phương.

Lòng bàn tay tiếp xúc, ánh mắt này của Tô Thanh, cùng với những cử chỉ ân cần nhỏ nhặt đã trực tiếp bắt lấy trái tim Serena.

Khiến cô không kìm được mà âm thầm căng thẳng.

Cẩn thận ngẩng đầu lên, dùng dư quang liếc nhìn Cynthia đang ở ngay gần trong gang tấc.

Mặc dù Cynthia đã chấp nhận và công nhận cô, nhưng Serena có thể cảm giác được rõ ràng, nội tâm cô vì những cử động và lời nói an ủi của Tô Thanh mà trở nên vui sướng nhảy nhót, tiếng tim đập cũng càng lúc càng dồn dập. ...

Hai ngày sau.

Vùng Kalos, Shalour City (Thành phố Shalour). "Haizz!

Thật không ngờ, sau khi hoàn thành nhiệm vụ hệ thống, thế mà lại bị đày đến Shalour City để mở chi nhánh.

Thật là một vấn đề khiến người ta đau đầu." Không sai, người xuất hiện tại Shalour City chính là Tô Thanh với danh tiếng lẫy lừng.

Một ngày trước, Tô Thanh đã một mình độc lập hoàn thành việc

thám hiểm vài Bí cảnh còn lại.

Chương 331

Hắn đã đạt thành hiệp nghị với Hệ thống, mở cửa quyền thám hiểm Bí cảnh ra bên ngoài.

Thời gian gần đây, ước chừng Liên minh Sinnoh và Liên minh Kanto... các liên minh Pokémon chính đạo phỏng chừng sẽ công bố tin tức về việc thám hiểm Bí cảnh ra thế giới bên ngoài.

Đến lúc đó sẽ có lượng lớn Huấn Luyện Gia Pokémon ùn ùn kéo đến thám hiểm Bí cảnh.

Tô Thanh cũng sẽ có nguồn thu nhập liên tục đổ vào số dư tài khoản.

Nhưng điều không ngờ là, Hệ thống cư nhiên lần đầu tiên cấp cho hắn nhiệm vụ đi mở chi nhánh, lại còn yêu cầu đích thân hắn phải đi.

Cũng may là phạm vi khu vực hoạt động mà Tô Thanh đạt được trước đó đã được củng cố, hắn có thể tự do hoạt động tại vùng Sinnoh và Unova.

Nhờ vào Hệ thống, sau khi đến Kalos, Tô Thanh cũng đạt được quyền lợi tự do hoạt động tại Kalos, nhưng lại chỉ giới hạn trong phạm vi Shalour City trước mặt, không thể đi đến những nơi khác, điều này khiến Tô Thanh cảm thấy có chút 'trứng đau'.

Lần này tới đây, Tô Thanh tự nhiên không phải về một mình, đi cùng hắn còn có Serena - người cũng thuộc vùng Kalos.

Cynthia thì bản thân cũng rất muốn đi cùng Tô Thanh, nhưng đáng tiếc là bên phía Liên minh Sinnoh không rời đi được.

Đặc biệt gần đây vừa vặn là thời gian quan trọng để công bố Bí cảnh, Tô Thanh cư nhiên chuồn mất, vậy thì cô chắc chắn phải bị giữ

lại rồi.

Do đó chỉ có thể tạm thời lựa chọn chia tay.

Trong hai cô gái chỉ có Serena một mình đi theo Tô Thanh đến Kalos.

Nhưng khác với Tô Thanh, Serena có người nhà tại Kalos, nên cô tạm thời lựa chọn chia tay Tô Thanh để về thăm nhà.

Lúc ấy Serena thậm chí còn tràn đầy mong đợi mời Tô Thanh về nhà chơi, dù sao ban đầu Tô Thanh đã đồng ý với mẹ cô - Grace.

Nếu đi Kalos thì phải ghé nhà thăm hỏi, nhưng rõ ràng Tô Thanh đã thất hẹn, cũng thực sự không thể trách hắn được.

Cũng may Serena tương đối hiểu chuyện, nên không có dây dưa nhiều về vấn đề này.

Cô một mình cưỡi Rayquaza của Tô Thanh trở về.

Vốn dĩ Serena định tự mình về, dù sao cô cũng có một con Articuno.

Nhưng sử dụng Articuno hành động tại Kalos thì có hơi quá cao điệu.

Kết quả, vì Tô Thanh lo lắng an nguy của cô sẽ xảy ra vấn đề, liền trực tiếp phái Rayquaza cho cô mượn.

Điều này khiến Serena vừa cảm thấy được hạnh phúc bao vây, đồng thời cũng có chút bất đắc dĩ.

Tuy rằng cho rằng Tô Thanh có điểm chuyện bé xé ra to, nhưng xuất phát từ sự quan tâm của Tô Thanh, cùng với ý tốt của hắn, Serena cuối cùng quyết định chấp nhận đề nghị này.

Cô cưỡi Rayquaza, bay về hướng thị trấn Vaniville. ... "Á, có một con Pokémon Mega bị mất khống chế, hiện tại đang phá hoại lung

tung, mọi người mau chạy đi!" Trên đường lớn.

Đột nhiên có một người đàn ông trung niên khoảng 30 tuổi hét lớn một tiếng, tốt bụng phát ra lời nhắc nhở với người đi đường xung quanh. "Hả?

Mất khống chế?

Pokémon Mega?" Theo tiếng nói của người đàn ông, người đi đường nhao nhao đưa mắt nhìn về phía người đó, cũng nhìn theo hướng ngón tay ông ta chỉ.

Ngay sau đó, mọi người không hề lộ ra ý định muốn xem náo nhiệt, mà lựa chọn vắt chân lên cổ mà chạy.

Tuy rằng hiện tại những người có thể hoàn thành Mega Evolution (Tiến hóa Mega) đều vô cùng hiếm thấy, bình thường nếu có người sử dụng Mega thì sẽ thu hút một đám lớn người vây xem.

Nhưng đó là trong tình huống bình thường nha, hiện tại người đàn ông kia đã nói đối phương mất khống chế rồi, bọn họ tự nhiên cũng không ngốc.

Sẽ không lựa chọn trơ trọi chạy tới xem, lỡ như thật sự bị con Pokémon Mega mất khống chế kia nhắm trúng, vậy chẳng phải sẽ rất thê thảm sao?

Vì thế nghe lời nhắc nhở, người đi đường lập tức phi tốc lựa chọn đào tẩu, hoặc là tìm một cửa hàng gần đó để trốn vào trong. "Hửm?" Xuất phát từ sự tò mò, Tô Thanh khi nghe tiếng người đàn ông kia liền đi ra cửa tiệm.

Hắn nhìn về phía con Pokémon đang gây rối loạn kia. **[Lucario]** * **[Thuộc tính]:** Thép, Giác Đấu (Fighting). * **[Trạng thái]:** Mega Evolution (Bạo nộ, Mất khống chế). * **[Chiến lực]:** Thiên Vương cấp trung kỳ (Hiện tại: Quán Quân

cấp sơ kỳ, do bạo nộ, cơ duyên xảo hợp lâm thời đạt đến giai đoạn này, sau khi thần trí khôi phục bình thường, chiến lực sẽ trở lại như cũ). * **[Tiềm lực]:** Quán Quân. * **[Vật phẩm]:** Đá Mega (Mega Evolution Stone). "Mega Lucario bạo nộ?

Dường như ẩn ẩn có dấu hiệu mất khống chế..." Tô Thanh vươn ngón tay, ma sát cằm.

Hắn giữ thái độ của một người bàng quan đánh giá sự tao loạn trên đường phố.

Ánh mắt cũng từ giao diện thuộc tính chậm rãi chuyển dời lên thân con Mega Lucario đang mất khống chế.

Nhìn đôi mắt đỏ ngầu của Lucario, Tô Thanh cảm thấy không ổn.

Tầm mắt chú ý tới cô gái phía sau Mega Lucario.

Cô gái nọ sở hữu mái tóc dài màu vàng kem, khuôn mặt trái xoan xinh đẹp.

Làn da trắng như tuyết, dưới ánh mặt trời chiếu rọi thậm chí ẩn ẩn phát ra quang trạch.

Nhưng lúc này trạng thái của cô gái hiển nhiên cũng không tốt lắm.

Bởi vì Mega Lucario mất khống chế, cô gái đang lo lắng đuổi theo nó.

So với việc cô gái phải chạy bộ trên đường, Mega Lucario sau khi mất khống chế có tốc độ di chuyển cực nhanh, mỗi một lần nhảy vọt đều sẽ tiến hành na di một khoảng lớn.

Khi thì xuất hiện trên mặt đất, khi thì lại nhảy lên mái nhà hai bên đường phố, tạo thành những hố động khổng lồ.

Thấy tình huống càng lúc càng phát triển theo hướng xấu, trên mặt

cô gái đi theo sau Mega Lucario cũng bố mãn vẻ lo lắng. "Mau tỉnh lại đi, Lucario!!" "Xem tình huống này, dường như phải ra tay rồi." Tô Thanh bất đắc dĩ lắc đầu.

Trong nhất thời, hắn cảm giác cuộc sống thanh nhàn khó khăn lắm mới có được dường như lại sắp kết thúc.

Một khi thân phận bại lộ, cuộc sống tiếp theo có thể đoán được sẽ ra sao. "Dừng lại đi, Lucario." Ngay khi Tô Thanh vừa định ra tay tương trợ, bên tai lại bỗng nhiên vang lên một giọng nữ mạnh mẽ vang dội. "Gardevoir, Niệm Lực (Confusion)!" Vèo vèo vèo!

Nương theo tiếng nói của người phụ nữ vừa xuất hiện, từng luồng sóng tinh thần vô hình càn quét ra.

Rất nhanh liền trực tiếp khống chế Lucario đang trong cơn bạo nộ.

Dưới sự phát động của kỹ năng Niệm Lực, Mega Lucario trực tiếp bị treo lơ lửng giữa không trung, tứ chi giãy giụa kịch liệt, biểu tình trên mặt hung bạo đến cực hạn.

Nhưng Mega Lucario lại không hề có bất cứ năng lực phản kháng nào dưới sự khống chế của đạo Niệm Lực bình thường kia.

Mega Lucario cấp bậc Quán Quân sơ kỳ cư nhiên cứ như vậy bị chế phục. "Siêu Năng Lực (Psychic), đánh ngất nó." Bùm một tiếng!

Theo tay người phụ nữ hạ xuống, một đoàn năng lượng màu tím lập tức mãnh liệt hiện ra ngay chỗ thân thể Mega Lucario, sau đó tác dụng lên người nó.

Mega Lucario với thực lực cấp bậc Quán Quân cường đại, dưới một đòn công kích này lập tức hôn mê bất tỉnh.

Từ đó cũng có thể nhìn ra, thực lực của người tấn công vô cùng mạnh mẽ. "Đã xảy ra chuyện gì?" Người đi đường hiển nhiên cũng chú ý tới sự dị thường, sau khi thấy Mega Lucario bị đánh ngất đi và

giải trừ trạng thái Mega Evolution, ánh mắt mọi người lập tức nhìn về phía nơi phát ra âm thanh.

Kết quả vừa nhìn, mọi người lập tức nhao nhao sững sờ. "Quán quân Diantha?

Cư nhiên là Quán quân Diantha!" Thấy Diantha xuất hiện, dân chúng vùng Kalos lập tức hoan hô điên cuồng.

Họ cảm thấy vô cùng may mắn và tự hào khi được tận mắt nhìn thấy Diantha. "Cảm ơn, Quán quân Diantha." Lấy ra Pokéball thu hồi Lucario đã giải trừ Mega và hôn mê, Korrina (Khả Nhĩ Ny) - người vẫn luôn đi đôi giày trượt patin, miễn cưỡng theo sau Mega Lucario - lập tức thần sắc cung kính trượt đến trước mặt Diantha, trong lòng thấp thỏm. "Ha, không có gì.

Bởi vì sức mạnh quá mạnh cho nên dẫn đến việc tiểu gia hỏa này mất khống chế sao?" Diantha vẫy vẫy tay với Korrina trước mặt, cô cũng không khách sáo quá nhiều với đối phương.

Korrina thân là Thủ lĩnh Đạo quán (Gym Leader) địa phương, ở một mức độ nào đó cũng được coi là cấp dưới của Diantha.

Do đó cuộc nói chuyện giữa hai người tuy không quá thân mật nhưng cũng không quá xa lạ.

Đồng thời, theo lời Diantha nói về việc Lucario mất khống chế, nụ cười trên mặt Korrina cũng trong nhất thời trầm xuống.

Hiển nhiên, đối với việc Lucario mất khống chế, Korrina hiện tại vô cùng phiền não.

Dù là một người lạc quan, nhưng quay đầu nhìn những ngôi nhà bị Mega Lucario phá hoại, hiện tại cô cũng không thể lạc quan nổi. "Haizz!

Yên tâm đi, cư dân sẽ hiểu cho em mà.

Chương 332

Sức mạnh Mega Evolution cũng không phải dễ dàng khống chế như vậy.

Muốn hoàn toàn chưởng khống Mega Evolution, khẳng định phải trải qua rất nhiều sự Tập trung (Laser Focus) mới có thể hoàn toàn đạt được thu phóng tự nhiên." Diantha ôn nhu an ủi Korrina đang có thần tình bi thương trước mặt.

Nhưng rất nhanh, ánh mắt Diantha lại nhanh chóng đánh giá các cửa hàng xung quanh.

Hiển nhiên mục đích của cô ở đây là có dụng ý khác. "Ân, tha thứ sao?

Sẽ ư, mọi người sẽ hiểu cho em sao?" Trong lúc Diantha tận tình đánh giá xung quanh, Korrina cảm giác mình đã phạm sai lầm lớn, cúi đầu nhỏ giọng lẩm bẩm.

Hiển nhiên dù Diantha đã an ủi, cảm xúc của Korrina vẫn rất thấp.

Sự thật là điều Korrina rối rắm nhất hiện tại không phải là việc bồi thường tài sản, cũng không phải cảm giác chênh lệch thực lực với Diantha, mà là cảm giác tuyệt vọng, lực bất tòng tâm đối với việc Lucario mất khống chế.

Lucario là bạn đồng hành cùng Korrina lớn lên từ nhỏ, cũng vì vậy Korrina vô cùng yêu quý chú Lucario này.

Cô cho rằng dưới sự giúp đỡ của mình, Lucario cuối cùng nhất định có thể thành công nắm giữ sức mạnh Mega Evolution.

Nhưng nương theo sự nỗ lực của cô dần dần gia tăng lên người Lucario, Korrina lại tuyệt vọng phát hiện, dù cô đã nỗ lực cùng

Lucario gần nửa năm trời, kết quả Lucario vẫn không thực sự nắm giữ được sức mạnh này.

Mỗi lần vừa tiến vào trạng thái Mega không bao lâu, Lucario liền sẽ mất đi thần trí, rơi vào trạng thái mất khống chế. "Hửm?" Khi Korrina ngẩng đầu lên, định nhìn xem vì sao Diantha trước mặt đột nhiên giữ im lặng, lại kinh ngạc phát hiện Diantha dường như đã tìm thấy gì đó.

Cô ấy trực tiếp thu Gardevoir bên cạnh vào Pokéball, sau đó đi về phía bên cạnh, thần sắc hân hoan bước vào một ngôi nhà nhỏ.

Ánh mắt thu hồi, đảo qua trên đường phố một cái, Korrina tự nhiên sẽ không lựa chọn gây chuyện rồi bỏ trốn.

Tuy có chút tò mò vì sao Diantha lại đột nhiên vui vẻ đi vào một cửa tiệm nhỏ, nhưng cô cũng biết việc cấp bách hiện tại nên làm gì.

Vì thế cô liền nhìn thật sâu tên cửa tiệm của Tô Thanh một cái, ghi nhớ địa điểm và tên tiệm trong lòng.

Cô xoay người cúi đầu xin lỗi các hộ kinh doanh hai bên đường phố, đi từng nhà bày tỏ sự áy náy.

Sau đó xin số tài khoản của từng người, đợi công ty bảo hiểm định giá xong sẽ chuyển khoản bồi thường.

Thân là Hầu tước của vùng Kalos, cũng như Gym Leader của Shalour City, Korrina tuy rằng còn trẻ nhưng lại thực sự rất có tiền.

Chút tiền bồi thường này cũng sẽ không thật sự để ở trong lòng. ... "Tìm được rồi?" Vẻ mặt tò mò đánh giá Diantha xuất hiện trước mắt, Tô Thanh cũng có chút hiếu kỳ, không biết đối phương rốt cuộc lấy thông tin của hắn từ đâu mà lại tìm tới cửa nhanh như vậy.

Thật ra, Diantha vẫn luôn có hứng thú với Tô Thanh, đặc biệt là trước lần ly biệt trước đó.

Lúc ấy Diantha có một loại xúc động muốn biểu lộ tâm ý với hắn, nhưng cuối cùng vì ảnh hưởng từ nhiều yếu tố, Diantha đã không đưa ra quyết định đó.

Cũng vì vậy mà cô bị tụt lại phía sau Cynthia, thậm chí tụt lại sau cả người đến sau là Valerie.

Lần này Diantha sở dĩ tìm đến đây, cũng hoàn toàn là do một sự cơ duyên xảo hợp. "Hi hi, có phải anh đối với nguyên nhân tôi tìm đến đây vô cùng tò mò hay không?" Ánh mắt Diantha đánh giá Tô Thanh từ trên xuống dưới.

Thấy trạng thái của Tô Thanh không hề kém hơn so với lần chia tay trước, nội tâm vốn tràn đầy lo âu của Diantha cũng dần dần buông lỏng. "Không, tôi một chút cũng không hứng thú." Tô Thanh đạm định lắc đầu, khuôn mặt thanh tú tràn đầy bình tĩnh, không hề lộ ra bất cứ sơ hở nào trước mặt Diantha.

Nhưng suy nghĩ trong lòng lại lặng lẽ chuyển động, tự hỏi về kênh thông tin mà đối phương có thể biết được.

Đầu tiên, Cynthia rõ ràng không có khả năng chủ động tiết lộ tin tức của hắn ra ngoài, làm như vậy chỉ tổ tăng thêm phiền não cho mình.

Hắn tin tưởng Cynthia khẳng định sẽ không phải là một người phụ nữ ngốc nghếch như vậy.

Trong tình huống này, đường từ phía Cynthia là không thông.

Một con đường khác tự nhiên là Serena. "Chẳng lẽ cô đã gặp Serena?" Tô Thanh vẻ mặt hồ nghi nhìn Diantha. "Xí, vừa rồi không phải còn tỏ ra một chút cũng không quan tâm vì sao tôi xuất hiện ở đây sao, bây giờ lại tò mò rồi?" Diantha mãn kiểm tiếu ý nhìn chằm chằm Tô Thanh mở miệng nói, trong lòng thầm trách người đàn ông này thật

là khẩu thị tâm phi. "Không có, tôi chỉ là tương đối quan tâm đến an nguy của Serena mà thôi." "....." Diantha nhất thời tức giận, nghe vậy hô hấp lập tức dồn dập, thậm chí có chút hối hận vì sao mình lại xuất hiện ở đây.

Tội gì phải chạy tới đây chịu đựng sự lạnh nhạt của người đàn ông này, lấy mặt nóng dán mông lạnh chứ. "Được rồi, không trêu cô nữa." Thấy Diantha trước mặt tức đến mức sắp khóc, Tô Thanh lập tức thu hồi vẻ mặt lạnh lùng, lộ ra nụ cười hòa húc.

Điều này khiến Diantha đang tức giận dần dần thư hoãn tâm thần, bình phục nộ khí trong lòng, bầu không khí dần trở nên hòa hợp hơn nhiều. "Nói đi, rốt cuộc là tình huống gì.

Cư nhiên có thể khiến vị nữ minh tinh hàng đầu nổi tiếng khắp Kalos có thời gian chạy đến trước mặt tôi." "Hừ.

Là như thế này, vốn tôi cũng không biết anh đã trở lại.

Nhưng trên mạng có một người chụp được cảnh Serena điều khiển Rayquaza.

Tuy rằng người đó không chụp được chính diện Serena, nhưng cũng chứng minh được có một nhân loại đang thao túng con Rayquaza kia.

Do đó trên diễn đàn Kalos đã nổ ra tranh cãi không nhỏ.

Sau đó tôi nghiên cứu kỹ bức ảnh kia, nhìn trang phục quen thuộc của Serena mới nhận ra bóng dáng đó là cô ấy.

Vì thế biết anh hẳn là đã đến Kalos, tôi liền gọi điện cho Serena." "Ồ, thì ra là thế." Nghe vậy, Tô Thanh gật đầu, trong lòng hiểu rõ.

Đối với việc Diantha tìm tới đây cũng không còn cảm thấy kỳ quái nữa. "Sao nào, có thể tới đây nhanh như vậy, trốn việc à?" Tô Thanh mỉm cười đánh giá Diantha, pha chút thâm ý nháy mắt với đối

phương. "Ha, thật đúng là không gạt được anh." Diantha bất đắc dĩ lắc đầu cười khổ. "Tôi gần đây vừa vặn có một buổi họp mặt fan (Fan meeting) ở gần đây, cho nên nghe được tin tức của anh liền chạy tới." Cúi đầu nhìn đồng hồ trên tay trái. "Hiện tại là 11 giờ sáng, ước chừng tôi có ba tiếng để tự do hành động.

Buổi chiều tôi cần phải đi gặp fan, cho nên, tôi đều đã đến đây rồi, anh không có gì muốn chiêu đãi tôi sao?" Diantha vẻ mặt giảo hoạt nói. "À." Nghe vậy, Tô Thanh đạm định gật đầu, lộ ra bộ dáng tư tác.

Lông mày hơi nhíu, sắc mặt cũng có chút khó xử.

Dường như Tô Thanh thật sự đang vì việc tuyển chọn một món quà gặp mặt độc đáo cho Diantha mà cảm thấy phiền não.

Nhìn biểu tình nghiêm túc kia, Diantha cũng bị Tô Thanh gợi lên hứng thú trong lòng, không khỏi có chút chờ mong món quà gặp mặt của hắn. "Không có." Ai ngờ, nửa ngày sau, xuất hiện trong tai Diantha lại là hai chữ đơn giản như vậy. "Đáng ghét, cư nhiên lại trêu chọc tôi?" Hai mắt híp lại, thấy Tô Thanh lại trêu chọc mình một phen, Diantha lập tức trừng lớn mắt.

Nhìn Tô Thanh vẻ mặt cười xấu xa trước mắt, cô vừa bực lại vừa buồn cười.

Thật sự vì Tô Thanh trước mặt quá đáng ghét rồi, gặp lại nhau mà cư nhiên không nể tình như thế.

Cô là ai chứ?

Phải biết rằng cô chính là nữ thần gần như hô mưa gọi gió tại Kalos, chịu sự đối đãi như vậy của Tô Thanh, trong lòng Diantha có thể dễ chịu mới là lạ. ... "Được rồi, vào trước đã rồi nói." Xua tay, Tô Thanh trực tiếp nghiêng người, dẫn Diantha đi vào cửa tiệm.

Ở một bên khác.

Theo thời gian chậm rãi trôi qua, Korrina lát sau cũng đã xử lý xong xuôi những rắc rối mà Mega Lucario gây ra.

Khi rảnh rỗi lại, đối với việc làm thế nào để giúp Mega Lucario khống chế được sức mạnh, không để sức mạnh Mega mất khống chế nữa, Korrina cũng cảm thấy có chút phiền muộn. "Aiya, nên làm gì bây giờ.

Ông nội nói, muốn dựa vào sức mạnh của mình và Mega Lucario để khắc phục việc chưởng khống sức mạnh cường đại, tránh cho Mega Lucario bị mê thất trong sức mạnh đó.

Nhưng đối với việc làm sao chưởng khống cỗ sức mạnh này, mình lại chẳng có chút manh mối nào?

Rốt cuộc mình nên làm gì đây?" Trong một phòng tập Gym rộng lớn, Korrina có chút khổ sở suy tư. "Haizz!" Thở dài một hơi. "Lúc này, nếu có một vị cao thủ có thể ở bên cạnh chỉ đạo thì tốt biết mấy.

Như vậy, không cần mượn nhờ sức mạnh của ông nội cũng có thể khiến ông phải nhìn với cặp mắt khác xưa.

Chỉ tiếc, cao thủ như vậy lại có bao nhiêu đâu?

Mình lại có thể đi đâu tìm kiếm tồn tại cấp bậc đó?" Đối mặt với áp bách hiện thực, trong lòng Korrina tràn ngập một cảm giác tuyệt vọng nồng đậm. "Hả?" Người có thực lực cường đại...

Chẳng phải Quán quân Diantha vừa giúp giải quyết Mega Lucario mất khống chế chính là một tồn tại phi thường cường đại sao?

Tân tấn Quán quân của vùng Kalos, nhân vật thiên tài tề danh với Quán quân Cynthia trong truyền thuyết ở Sinnoh.

Nếu có thể được đối phương chỉ đạo, đó chính là một cơ hội không thể bỏ qua.

Nghĩ đến đây, nội tâm Korrina lập tức nóng rực lên.

Chương 333

Suy nghĩ trong đầu cẩn thận hồi cố lại cảnh tượng gặp Diantha trước đó. "Ân, mình nhớ được lúc đó gặp Quán quân Diantha là ở chỗ nào nhỉ?" Tư tự hãm nhập hồi ức, Korrina cẩn thận tìm kiếm trong ký ức cảnh tượng gặp mặt Diantha.

Nhíu mày, Korrina nghiêm túc nhớ lại thông tin trong đầu. "Y hệt nhớ mang máng, Quán quân Diantha dường như lộ ra biểu tình nhìn thấy người quen.

Nhưng điều khiến người ta cảm thấy kỳ quái là, lúc ấy Diantha dường như nhìn vào một cửa tiệm.

Tên và dáng vẻ của cửa tiệm đó, không xuất hiện ngoài ý muốn thì mình cũng đã nhớ kỹ.

May nhờ lúc ấy mình quan sát tỉ mỉ, do đó xảo hợp ghi nhớ được tên cửa tiệm kia." "Đúng rồi, tên cửa tiệm hình như gọi là...

Ân, Cửa hàng Pokémon Thần Cấp?

Hình như cái tên này không sai đâu nhỉ." Korrina có chút hưng phấn lẩm bẩm.

Vừa nói, tinh thần trong đầu cũng càng phát ra chấn phấn. "Đi tìm một vị Quán quân giúp đỡ, hẳn là không sai đâu." Nghĩ là làm, Korrina nhanh chóng đứng dậy, sau đó lấy ra Pokéball của Lucario, triệu hoán nó ra bên cạnh. "Ra đi, Lucario." "Gâu gâu! (Lộ tạp lộ tạp!)" "Đi thôi, Lucario, theo tớ ra ngoài một chuyến, vì có thể giúp cậu chưởng khống sức mạnh Mega.

Tớ quyết định dẫn cậu đi bái phỏng một vị tiền bối, cầu cô ấy tiến hành một lần huấn luyện đặc biệt cho chúng ta." Vươn tay ôn nhu khẽ

vuốt ve người bạn đồng hành, Korrina nhìn Lucario, trong ánh mắt ẩn chứa tình cảm quan thiết nồng đậm. "Gâu gâu!" Nghe lời nói từ chủ nhân, Lucario thông minh lập tức hiểu được ý tứ của cô, nhanh chóng gật đầu.

Biểu thị đã hiểu, đồng thời trực tiếp đi theo Korrina đang trượt patin chạy vội ra khỏi Đạo quán Shalour.

Thân là Pokémon loại chó, Lucario có một điểm tốt.

Nó sẽ không quản quyết định của chủ nhân là đúng hay sai, khả thi hay không khả thi, nó chỉ quan tâm một điểm, đó là an nguy của chủ nhân.

Vì thế, thậm chí nó cũng nguyện ý vì chủ nhân mà trả giá sinh mệnh, là một con Pokémon vô cùng đáng tin cậy.

Trên đường phố.

Tuy rằng trước đó Lucario của Korrina vì Mega Evolution mà mất đi lý trí, gây ra mức độ phá hoại nhất định cho kiến trúc trên phố, nhưng người đi đường khi thấy Korrina xuất hiện, trên mặt cũng không lộ ra ý tứ trách tội.

Hiển nhiên, đối với một vị Gym Leader trẻ tuổi sở hữu thực lực cường đại, thị dân Shalour City vô cùng hài lòng.

Thiên tài như vậy xuất hiện ở đây cũng sẽ làm cho bọn họ nở mày nở mặt. "Tốt lắm, Korrina, nhanh như vậy đã lấy lại tinh thần, lại xuất môn lịch luyện rồi nha?" Bên đường, một vị đại thúc trung niên thấy cô dẫn theo Lucario đang cực tốc đi trên đường, tưởng rằng đối phương đang tiến hành huấn luyện, liền trực tiếp dừng tay chào hỏi.

Thần sắc phi thường tự nhiên, hiển nhiên phát ra từ nội tâm chứ không hề bài xích những ảnh hưởng bất lương mà Korrina gây ra trước đó.

Đối với việc này, Korrina trực tiếp đưa ra một nụ cười đáp lại: "Vâng, chào chú Mitcha, chuyện trước đó thật xin lỗi ạ." "Không sao, không sao, đó đều là chuyện nhỏ thôi.

Chú tin tưởng cháu và Lucario nhất định có thể khắc phục khó khăn trước mắt.

Sau này đạt thành tích rồi, Shalour City chúng ta phỏng chừng sẽ lấy cháu làm vinh hạnh đấy." Chú Mitcha hiển nhiên là một người tùy hòa, dễ nói chuyện.

Cũng không vì chuyện trước đó mà có bất mãn gì với vị Gym Leader này. "Vâng vâng, cháu nhất định sẽ nỗ lực.

Vậy cháu đi trước đây, chú Mitcha!" Dùng sức gật đầu, sau khi dừng lại ngắn ngủi và nhận được hồi đáp của đại thúc, Korrina lập tức huy động giày trượt dưới chân, nhanh chóng lao về phía địa điểm gặp Diantha trước đó.

Hô hộc hô hộc!

Tiếng thở dốc dồn dập vang lên khi cô chậm rãi dừng lại động tác dưới chân.

Để có thể gặp lại Diantha, Korrina khi đến cửa tiệm của Tô Thanh gần như đã dùng hết toàn bộ sức lực.

Do đó khi đến cửa tiệm, lúc này cô đã thở hổn hển. "Xin...

Xin hỏi có ai không?" Sau khi dừng lại một chút, Korrina chậm rãi đứng thẳng người.

Đẩy cửa bước vào, ánh mắt lập tức nhìn vào trong tiệm, đánh giá cảnh tượng bên trong. "Hửm?

Cô bé, muốn mua Pokémon sao?" Trong tiệm, bị Korrina quấy rầy, Tô Thanh ngẩng đầu lên, trên mặt không có bất cứ sự bất mãn nào.

Ngược lại, hắn tràn đầy hứng thú với vị khách hàng đầu tiên sau khi đến Kalos này.

Ánh mắt cũng ngay lập tức hội tụ trên người thiếu nữ, cẩn thận đánh giá dung mạo đối phương. "Ân ân, nhìn từ nhan sắc, thiếu nữ này trông cũng không kém Serena là bao.

Trên người cô ấy tràn ngập sự lạc quan, khai lãng mà Serena không có.

Là một cô gái đáng yêu." "Hả?" Là giọng nam nhân.

Theo thanh âm nhìn lại, Korrina ngay lập tức liền thấy được Tô Thanh đang ở trong tiệm.

Vốn dĩ Tô Thanh ngồi nên bị kiến trúc che khuất, cô thật sự không phát hiện ra.

Hiện tại đối phương đột nhiên hiện thân, Korrina thật sự bị giật mình.

Đồng thời ánh mắt quét từ trên xuống dưới dáng vẻ của Tô Thanh, trong lòng cũng không khỏi kinh ngạc vài phần.

Thầm nghĩ nam sinh này thật đẹp trai!

Từ trước tới giờ chưa từng gặp qua gương mặt trẻ tuổi soái khí như thế này, trên mặt Korrina không khỏi dâng lên một vạt hồng nhuận.

Trong tâm tình khẽ xuất hiện chút căng thẳng.

Đồng thời, Korrina cũng đang suy nghĩ.

Theo lý thuyết, mình đều đã tận lực chạy tới đây, kết quả vì sao lại là một người đàn ông đang nói chuyện với mình?

Trước đó rõ ràng nhớ kỹ Quán quân Diantha dường như nhìn chằm chằm vào cửa tiệm này mới đúng.

Lát sau mình thập phần hỏa tốc chạy tới đây, chẳng lẽ không thể gặp được đối phương sao?

Hay là đối phương đã rời đi rồi?

Trì nghi một lát.

Cuối cùng, Korrina ý thức được một điểm.

Nhìn trong tiệm dường như căn bản không có bất cứ vị khách nào khác, Korrina biết mình đã đến muộn. "A, xin chào!" Quay đầu lại, biết hiện tại mình đang ở một mình với Tô Thanh, trên mặt Korrina lập tức treo đầy vẻ căng thẳng. "Ngại quá, tôi tên là Korrina (Khả Nhĩ Ny), Gym Leader của Shalour City, rất vui được biết anh." "Ồ ồ, được, tôi cũng rất vui khi quen biết Korrina.

Ngoài ra tôi tạm thời sẽ định cư tại Kalos, do đó chúng ta sẽ còn cơ hội gặp mặt.

Không cần quá khách sáo, gọi tôi là Tô Thanh được rồi." Nhìn ra Korrina trước mắt dường như có chút căng thẳng khi đối mặt với mình, Tô Thanh không khỏi buồn cười lên tiếng an ủi. "Dạ dạ!" Ngẩn người một lát, Korrina mới lấy lại tinh thần, dùng sức gật đầu, biểu thị đã hiểu và chấp nhận xưng hô này. "À!

Đúng rồi, anh Tô Thanh, anh đến Kalos khi nào thế ạ?

Em thường xuyên chơi đùa trên con phố này, do đó cơ bản đều quen biết các chủ tiệm ở đây, nhưng trong ký ức của em lại hình như không có ký ức về anh.

Cho nên, anh mới chuyển tới gần đây sao?" Chớp chớp mắt, Korrina tò mò nhìn chằm chằm Tô Thanh hỏi.

Sự thật là tuy Korrina hỏi như vậy, nhưng trong nội tâm thực tế đã sớm biết thân phận của Tô Thanh.

Bởi vì người có tướng mạo hạc giữa bầy gà như Tô Thanh, nếu xuất hiện trước mắt cô, Korrina cảm thấy tuyệt đối sẽ không nhận không ra.

Hơn nữa đặc điểm của Tô Thanh không chỉ là tướng mạo xuất chúng, ngay cả khí thế trên người cũng vô cùng cường đại.

Thuộc về loại tồn tại gặp một lần tuyệt đối sẽ không thể quên.

Do đó, Korrina mới có thể trong tình huống biết rõ Diantha đã rời đi, lại nảy sinh hứng thú muốn tìm hiểu đối phương. "Ừ, tôi xác thực mới từ vùng khác chuyển tới gần đây, mua lại gian cửa tiệm này, làm chút buôn bán nhỏ." Tô Thanh gật đầu nói, ứng phó câu hỏi của Korrina.

Nhưng thực tế, Tô Thanh lại không nói ra rốt cuộc mình đến từ vùng nào.

Về điểm này, cứ cho là Korrina thân là Gym Leader, kiên phụ trọng trách bảo vệ an nguy của Shalour City, cũng không có cách nào cường ngạnh yêu cầu Tô Thanh xuất trình hộ tịch. "Đúng rồi, tôi thấy cô dường như không phải muốn vào đây mua Pokémon, là đang tìm người sao?" Tô Thanh "tò mò" hỏi. "Ồ ồ, là như vậy." Thấy Tô Thanh nhìn ra ý đồ của mình, Korrina đối mặt với một nam thần vừa soái khí lại có khí chất như vậy, tâm lý đề phòng cũng không cao như trong tưởng tượng.

Tô Thanh vừa hỏi, Korrina liền trực tiếp ngả bài. "Là thế này, gần đây trên thế giới không phải truyền ra tin tức về Mega Evolution sao?

Đúng rồi, người đó hình như cũng tên là Tô Thanh, trùng tên với anh..." Dường như nhớ ra gì đó, Korrina thuận tiện nhắc một câu.

Nhưng thần sắc trên mặt lại không cho là đúng, dường như chỉ cho rằng Tô Thanh trước mắt chỉ trùng tên với đối phương mà thôi.

Dù sao Tô Thanh trước mắt nhìn thế nào cũng thực sự quá trẻ tuổi, vô luận như thế nào cũng không thể khiến cô liên tưởng đến nhân vật thiên tài cấp thế giới, bậc thầy Pokémon (Pokémon Master) chân chính kia.

Chương 334

Tô Thanh: "....." "Cho nên, anh chưa thấy cô ấy sao?" "Ân ân." Nhìn Tô Thanh trước mắt vẫn luôn sắc mặt cổ quái nhìn chằm chằm mình, cứ cho là xấu hổ, Korrina vẫn dùng sức gật đầu.

Biểu đạt sự thật từ nãy đến giờ chưa thấy Tô Thanh kia.

Đồng thời, Korrina cũng không dừng lại hành động, trực tiếp nói ra ý định của mình. "Ồ, tìm Diantha à.

Như vậy thì thật quá xin lỗi, bởi vì cô ấy đã rời đi rồi." Nghe xong đối phương kể lại, Tô Thanh lập tức vươn ngón tay chỉ về hướng cửa, vẻ mặt lộ chút áy náy, ra ý Diantha đã đi rồi. "Được rồi." Mặc dù lúc mở cửa, trong lòng liền đoán được tình huống này sẽ xảy ra, nhưng khi giờ khắc này thật sự buông xuống, tâm tình Korrina không khỏi chịu chút ảnh hưởng, cảm xúc suy sụp vài phần.

Cách đó không xa, thấy thiếu nữ trước mắt cảm xúc dần dần thấp xuống, Tô Thanh cũng cảm giác việc để đối phương mua Pokémon hẳn là không quá khả thi, cho nên cũng trở nên có chút vô tinh đả thái (uể oải).

Hứng thú thiếu thiếu, thậm chí Tô Thanh còn dứt khoát trực tiếp ngồi xuống vị trí vừa nãy, chờ đợi đối phương rời đi.

Tuy Tô Thanh mới lần đầu đến vùng Kalos, Korrina trước mặt lại xinh đẹp, là nhân vật trong nguyên tác, Gym Leader.

Nhưng thực tế, Tô Thanh lại không định thâm nhập quen biết với đối phương, chủ yếu là không cần thiết phải làm như vậy.

Chỉ một Gym Leader mà thôi, không đáng để Tô Thanh phải hạ mình chủ động kết giao.

Đương nhiên, nếu đối phương chủ động muốn kết bạn với Tô Thanh, chỉ cần không có dụng ý xấu, Tô Thanh cũng sẽ không quá để ý.

Cuối cùng, sau khi sự trầm tịch trong cửa tiệm kéo dài hơn một phút, Korrina mới đột nhiên từ trạng thái thất lạc khôi phục lại.

Ngẩng đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm Tô Thanh. "Sao, có việc gì à?" Thấy đối phương mở miệng muốn nói, Tô Thanh cũng không khỏi ngẩng đầu tò mò nhìn về phía đối phương. "Vâng, là thế này, lúc nãy nghe anh nói gian cửa tiệm này hình như bán Pokémon.

Chậc, em lần đầu tiên thấy thương nhân có quyền lực bán Pokémon hợp pháp, trong lòng không khỏi có chút tò mò, vậy có thể cho em xem giấy tờ của anh được không?" Korrina cẩn thận dè dặt hỏi Tô Thanh.

Đồng thời, cũng không biết có phải do nhiếp sợ khí thế quá thịnh của Tô Thanh hay không, Korrina sau khi câu nói thốt ra cũng nhanh chóng phản ứng lại, ý thức được sự thất lễ trong lời nói, vội vàng xua tay giải thích một phen: "...

Em không phải nghi ngờ thân phận của anh, chỉ là có chút tò mò, dù sao em thật sự chưa từng thấy thương nhân bán Pokémon có tính hợp pháp tại vùng Kalos." "Ừm, được thôi." Vươn ngón tay nhẹ nhàng ma sát cằm, thấy đối phương dường như không có ác ý, nói chuyện cẩn thận như vậy, Tô Thanh cũng không vì thế mà chán ghét Korrina.

Trực tiếp dưới sự trợ giúp của Hệ thống, hắn lấy ra đầy đủ giấy tờ chứng minh. "Oa, thì ra là giấy tờ mà thương nhân Pokémon hợp pháp sở hữu nha.

Bên trên cư nhiên có sự ủy quyền của Nữ hoàng Kalos, thật sự mở rộng tầm mắt.

Đúng rồi, em thấy trên văn kiện dường như viết anh là một Hầu tước?

Vậy thật khéo, vừa vặn em cũng là Hầu tước của vùng Kalos, chúng ta thuộc về bình cấp nè." Thận trọng đưa lại văn kiện trong tay cho Tô Thanh, Korrina vẻ mặt vui mừng nói. "Hả, Hầu tước?" Đối với việc này, bản thân Tô Thanh lại ngơ ngác, bởi vì hắn căn bản không biết Hệ thống lại an bài cho hắn một thân phận như vậy.

Đồng thời, suy nghĩ trong đầu hãm nhập hồi ức.

Tô Thanh cũng đang nhớ lại xem rốt cuộc là chuyện gì.

Cuối cùng, khi ký ức của Tô Thanh khóa chặt trên ba chữ lớn "vùng Kalos", hắn lập tức hiểu được tình tiết trong nguyên tác.

Dường như chế độ của vùng Kalos có chút tương tự với Đế quốc Anh ở kiếp trước.

Có một chế độ tấn giai tước vị, chế độ này hình như căn cứ vào năng lực thực chiến của Pokémon cũng như sự chỉ huy của Huấn Luyện Gia để phán định.

Chỉ cần có thể đánh bại Huấn Luyện Gia có tước vị cao hơn là có thể thực hiện tấn cấp tước vị, đây có thể coi là một phương thức cạnh tranh khác loại, hữu ích cho việc nâng cao sự ngưng tụ xã hội của cư dân Kalos.

Cái tước vị Hầu tước này của Tô Thanh là do Hệ thống trực tiếp an bài, về sau nếu Tô Thanh có hứng thú, khẳng định có thể tiếp tục tấn thăng.

Đến lúc đó, khi hắn thật sự xuất hiện trên quyết đấu trường, ai lại có thể đánh bại Tô Thanh sở hữu toàn Thần thú đây?

Cho nên muốn lấy được danh hiệu Công tước, đối với Tô Thanh mà nói, e rằng cũng không phải chuyện gì khó khăn.

Nếu thành viên Hoàng thất thật sự biết Tô Thanh đã đến Kalos và có khả năng sẽ định cư tại đây, định nhiên sẽ lấy ra lễ ngộ cao nhất.

Thậm chí sẽ hứa hẹn tôn vị Thân vương, đối với người khác mà nói, đây là phần thưởng khả ngộ bất khả cầu. "Ồ." Gật đầu, mặc dù Tô Thanh có thể nhìn ra sự kích động của Korrina khi biết hắn là Hầu tước, nhưng thực tế Tô Thanh đối với mấy xưng hô này cũng không quá để ý.

Do đó cũng chỉ mới lạ một chút, liền trực tiếp khôi phục trạng thái bình thường. "Đúng rồi, có muốn mua một con Pokémon thử xem không, Pokémon trong tiệm của tôi thực lực phi thường xuất sắc đấy." Thấy cảm xúc của Korrina dường như đã dần dần khôi phục bình thường, trạng thái cũng càng ngày càng tốt, Tô Thanh không khỏi nảy sinh một tia hứng thú. "Hả?

Mua Pokémon sao?" Vươn tay sờ sờ cằm, Korrina nghĩ ngợi, dường như cô thật sự chưa từng gặp tình huống này.

Trong lòng không khỏi cũng có chút tò mò. "Vậy làm sao mới có thể mua Pokémon đây?

Chẳng lẽ trực tiếp dùng tiền mua sao?" Ánh mắt nhìn quanh cửa tiệm một vòng, nhưng đáng tiếc là bài trí nơi này không giống cửa tiệm đầu tiên ở Sinnoh, mọi thứ đều bị ẩn giấu.

Korrina tuần thị cũng không thể nhìn thấy bất cứ Pokéball hay Trứng Pokémon (Pokémon Egg) nào xuất hiện trong đại sảnh. "Đi theo tôi thì biết." Thấy Korrina dường như có hứng thú, Tô Thanh lập tức xoay người, làm da dáng vẻ rời đi.

Mắt thấy Tô Thanh đi đến vách tường, sau đó vươn tay ấn xuống một cái ám cách, xuất hiện một căn phòng mới.

Korrina cũng lập tức đến hứng thú, mở to hai mắt, bước nhanh

vây quanh đi lên. "Đi theo tôi." Đi đầu tiến vào phòng, Tô Thanh một chút cũng không sợ hãi đối phương sẽ không theo kịp.

Sự thật cũng xác thực như thế, ngay khi Tô Thanh vừa vào mật thất không lâu, Korrina liền hưng trí bừng bừng tùy tùng theo sau hắn cùng tiến vào. "Oa, thật không ngờ bên trong cư nhiên biệt hữu động thiên." Chấn kinh đi theo Tô Thanh tiến vào mật thất cửa tiệm, Korrina trực tiếp hóa thành một đứa bé tò mò, ánh mắt tứ phía đánh giá hết thảy xung quanh.

Trong lòng tràn ngập nồng đậm hiếu kỳ, hết thảy nơi này đều khiến cô hứng thú tràn trề.

Thậm chí ngay cả một ít Trứng Pokémon vốn dĩ đầy đường, dưới cái nhìn của Korrina cũng trở nên không tầm thường, đáng giá để tỉ mỉ đánh giá. "Thế nào, quyết định mua trứng về tự ấp dưỡng, hay là trực tiếp lựa chọn một con Pokémon đã ấp nở?" Tô Thanh mỉm cười thiện giải nhân ý hỏi thăm, đồng thời cũng thẳng thắn phân tích lợi hại một cách đại khái.

Pokémon đã ấp nở thì hoàn toàn ngẫu nhiên, không cách nào xác định chủng tộc, cũng đồng dạng không cách nào xác định giai đoạn tiến hóa của Pokémon.

Còn về Trứng Pokémon thì đơn giản, cái nào tốt thì chọn cái đó.

So với việc chọn Pokémon hoàn toàn dựa vào vận khí, việc chọn trứng không khỏi đáng tin hơn một chút, dù sao nếu có người thường xuyên nghiên cứu Trứng Pokémon, thật sự có khả năng tuyển ra ấu thể Pokémon mình mong muốn trong số đông đảo trứng kia.

Nhưng đáng tiếc, Korrina vốn không phải là người như vậy, cho nên rốt cuộc cô sẽ lựa chọn quyết định như thế nào, đáp án gần như hô chi dục xuất. "Là vậy a." Cẩn thận tự khảo lợi hại trong lời nói của Tô Thanh, cuối cùng Korrina với tâm lý tò mò, đưa mắt nhìn về

phía máy Gacha Pokémon. "Được rồi, đem thẻ tài khoản của cô cắm vào trong máy, sau đó vươn tay kéo cần gạt là được." Nhìn thấy ánh mắt đối phương xuất hiện một tia biến hóa, Tô Thanh lập tức biết quyết trạch của cô.

Nhân tiện trực tiếp đi đến bên cạnh máy, vươn tay ra hiệu chỗ cắm thẻ. "Ồ ồ." Nghe vậy, Korrina lập tức đi đến bên cạnh máy, ngoan ngoãn làm theo chỉ dẫn của Tô Thanh.

Đem thẻ cắm vào trong máy, sau đó quay đầu cẩn thận dè dặt nhìn Tô Thanh một cái. "Tiếp theo thì sao?

Tiếp theo em nên làm gì?" Korrina tò mò hỏi. "Ân, tiếp theo trực tiếp kéo cần gạt là được." Vươn ngón tay chỉ vào cần gạt màu đỏ trong tay Korrina, Tô Thanh nhàn nhạt nhắc nhở. "Nga, cái đó thì em biết." Ngoan ngoãn gật đầu, giữ nguyên sự căng thẳng trong lòng.

Korrina lập tức vươn tay nắm chặt cần gạt màu đỏ, trong lòng hét lớn nhất định phải cho cô rút được một con Pokémon tư chất không tồi.

Dưới sự quan chú của Tô Thanh, cô run rẩy kéo xuống cần gạt trong tay.

Tách tách tách!

Theo cần gạt được kéo xuống, màn hình hiển thị trước mắt lập tức sáng lên, xuất hiện từng hình tượng Pokéball.

Đồng thời, một tầng quang quyển màu vàng kim lập tức bám vào vòng ngoài của Pokéball đầu tiên.

Chầm chậm nhảy lên giữa từng cái Pokéball không ngừng.

Cuối cùng, sau hơn mười giây chờ đợi, quang quyển màu vàng trong máy dừng lại.

Dừng lại trên một quả Luxury Ball (Bóng Sang Trọng) màu đen vàng xen kẽ, khiến Tô Thanh cũng có chút tò mò.

Không ngờ Korrina lại có vận khí bậc này, tùy tiện rút một cái liền trực tiếp ra được một quả Luxury Ball. "Yes!

Dựa theo quy tắc trước đó, rút được Luxury Ball, thực tế là vận khí của em bạo biểu rồi sao?" Korrina tràn đầy vui vẻ, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tô Thanh trước mắt. "Đúng thế." Dùng sức gật đầu, nhìn ra sự mong đợi trong ánh mắt đối phương, Tô Thanh cũng không lựa chọn thừa nước đục thả câu, trực tiếp đem đáp án mà đối phương mong chờ nói cho cô biết. "Quá tuyệt vời, em biết vận khí của bổn cô nương khẳng định sẽ không tồi mà," Sau khi hưng phấn, vẻ vui sướng trên mặt Korrina không hề có bất cứ giảm bớt nào.

Đồng thời, trong lúc Korrina tràn đầy vui vẻ, Lucario bầu bạn bên cạnh lại không hề lộ ra bất cứ cảm xúc bất mãn nào.

Đối với đối thủ cạnh tranh sắp xuất hiện, Lucario vô hỉ vô bi, chỉ cảm thấy một chút vui vẻ thay cho chủ nhân. "Đúng rồi anh Tô Thanh, con Pokémon em rút được rốt cuộc là chủng loại gì vậy ạ?" Bình phục tâm tình, ánh mắt Korrina cũng trực tiếp hội tụ lại trên người Tô Thanh. "Chủng loại Pokémon sao?

Chương 335

Anh giúp em xem xem." Đang nói, ánh mắt Tô Thanh cũng nhìn về phía màn hình trên máy Gacha. **[Blaziken]** * **[Giá bán]:** 25 ức (2.5 Tỷ). * **[Giới tính]:** Cái (Female). * **[Thuộc tính]:** Lửa, Giác Đấu (Fighting/Close Combat attribute). * **[Đặc tính (Ability)]:** Blaze (Hỏa Chí/Đại Hỏa). * **[Đặc tính ẩn]:** Speed Boost (Tăng Tốc). * **[Tiềm lực]:** Quán Quân. * **[Chiến lực]:** Chuẩn Thiên Vương (Pseudo-Elite Four). * **[Vật phẩm]:** Than Củi (Charcoal), Bộ đá Mega Evolution. "Oa, vận khí không tồi, Korrina." "Con Pokémon em rút được là một con Blaziken cấp bậc Chuẩn Thiên Vương.

Sở hữu song thuộc tính Lửa và Giác Đấu, Đặc tính Blaze, ngoài ra còn sở hữu một Đặc tính ẩn là Speed Boost (Tăng Tốc).

Thân là Pokémon hệ Giác Đấu, Blaziken đối với tốc độ ỷ lại không cần nói cũng biết.

Do đó, sở hữu Đặc tính Tăng Tốc gia trì, sự phát triển trong tương lai của con này sẽ không thể hạn lượng.

Hơn nữa, con Blaziken này cũng không chỉ đơn giản như vậy.

Trên người Blaziken mang theo hai vật phẩm, một cái là trang bị có thể gia tăng uy lực kỹ năng hệ Lửa - Than Củi.

Cái còn lại..." "Cái còn lại?!" Thấy Tô Thanh sắc mặt ngưng trọng, hai má cười như không cười, Korrina lúc này cũng không khỏi căng thẳng. "Ha ha, không thể không nói vận khí của em thật sự tương đương tốt đấy, Korrina.

Con Blaziken này tự mang theo kiện trang bị còn lại, hách nhiên chính là bộ đá Mega Evolution (Mega Stone)." "?!!" "Gâu gâu!! (Lộ tạp

lộ tạp!)" Vốn dĩ Lucario đối với đối phương cũng không để tâm lắm, nguyên nhân chủ yếu là vì cảm thấy đối phương không có khả năng tạo thành bất cứ uy hiếp nào với nó.

Nhưng nghe được lời nói trước mắt của Tô Thanh, Lucario lại không nghĩ như vậy nữa.

Bởi vì đối phương sở hữu Đá Mega, cứ như vậy, chiến lực của vị này e rằng cũng sẽ không yếu hơn nó bao nhiêu.

Huống chi đối phương là Pokémon hệ Lửa, so với Lucario hệ Thép và Giác Đấu, Blaziken hệ Lửa cộng thêm Giác Đấu đối với Lucario tự nhiên có uy hiếp không cần nói nhiều.

Phối hợp với Tiến hóa Mega cùng đẳng cấp, cộng thêm Đặc tính Tăng Tốc trong miệng Tô Thanh.

Trong nhất thời, Lucario cũng cảm giác được mức độ gai góc của sự việc.

Một đối thủ không dung khinh thường, xem ra cuộc sống sau này càng lúc càng thú vị rồi.

Dần dần, trên mặt Lucario cũng mang theo một cỗ chiến ý mười phần.

Tuy Blaziken cường đại làm nó cảm giác được một tia uy hiếp, nhưng dù vậy, Lucario cũng không hề có bất cứ ý định nhận thua nào.

Thân là Pokémon hệ Giác Đấu, Lucario có sự kiêu ngạo của riêng mình.

Giờ khắc này, chịu sự kích thích của Blaziken, con đường của Korrina trong lòng nó cũng bùng lên ý chí chiến đấu hừng hực. "A a, thú vị." Dư quang liếc nhìn Lucario với ánh mắt đấu chí ngang dương, hoặc chăng đối với Korrina trước mặt mà nói, thu hoạch cũng không chỉ đơn giản là tăng cường chiến lực như vậy.

Có sự kích thích của Blaziken, không chừng vấn đề bạo tẩu khiến cô đau đầu trên người Lucario hiện tại cũng đã có biện pháp giải quyết. "Chúc mừng em, Korrina.

Chỉ cần bỏ ra 2 tỷ 500 triệu Liên minh tệ, con Blaziken sở hữu hai loại trang bị, cộng thêm hai loại Đặc tính, thực lực sở hữu chiến lực Chuẩn Thiên Vương này sẽ triệt để thuộc về em." "Ha ha, vậy thì tốt quá rồi." Korrina hội ý cười.

Đồng thời, sau khi dừng lại ngắn ngủi, Korrina lại mãnh liệt kêu lên: "Cái gì...

Hai mươi lăm ức (2.5 tỷ)?

Anh xác định không có sai chứ?" Trừng lớn hai mắt, vô luận như thế nào Korrina cũng không ngờ Pokémon mà Tô Thanh trước mắt bán lại đắt đỏ như vậy.

Giá bán khởi điểm cư nhiên lấy đơn vị hàng ức (trăm triệu) để tính. "Ngạch, sẽ không phải là không mua nổi chứ?" Ánh mắt Tô Thanh quét từ trên xuống dưới Korrina đang mặc một bộ đồ thể thao hưu nhàn, đầu đội mũ bảo hiểm thể thao, chân đi giày trượt, thân thể cân đối, yếu ớt hỏi. "Cái đó thì... mua thì mua được." Vươn hai ngón tay yếu ớt chụm vào nhau, không ngừng va chạm, trong lòng Korrina cũng có chút thấp thỏm. "Nhưng, vô luận như thế nào đây cũng là một khoản tiền lớn a, cứ như vậy để em trực tiếp lấy ra mua một con Blaziken.

Em cảm thấy... khụ khụ, cảm thấy có chút đắt." Korrina yếu ớt nói. "Vậy thì không còn cách nào, nếu không muốn thì cũng có thể, trực tiếp rút thẻ Liên minh ra rồi rời đi là được." Tô Thanh nói. "Ồ!" Gật đầu, Korrina vốn đang căng thẳng không thôi lập tức thả lỏng rất nhiều.

Tốt quá, chỉ cần không cưỡng chế mua là tốt rồi, đến lúc đó không

mua chẳng phải là xong sao? "Nhưng mà làm như vậy, sẽ trực tiếp bị đưa vào danh sách đen (Blacklist) của bổn tiệm." Mắt thấy Korrina lộ ra bộ dáng thả lỏng, Tô Thanh lập tức ác thú vị tràn đầy, bồi thêm một câu. "Vậy được rồi....." Tuy rằng không biết ý tứ của việc bị đưa vào danh sách đen trong lời nói của Tô Thanh là gì, nhưng tổng cảm giác có chút không đáng tin cậy.

Korrina cũng không định thật sự giao ác với Tô Thanh trước mắt.

Dù sao bất luận thế nào, đối phương và Diantha dường như có quen biết, tồn tại như vậy, nếu có khả năng thì Korrina cũng không muốn chọc giận đối phương.

Nếu có thể, cũng muốn mượn cơ hội lần này để quen biết Tô Thanh.

Hơn nữa, sau khi bình tĩnh lại, Korrina cũng khôi phục lý trí, suy nghĩ kỹ càng thì cảm thấy cái giá này kỳ thật cũng hợp lý.

Dù sao Đá Mega là vật khả ngộ bất khả cầu, Pokémon cường đại càng là nan năng khả quý.

Hai mươi lăm ức đối với người khác hoặc hứa là một khối tài sản lớn, nhưng đối với Korrina thân là Gym Leader, thân là Hầu tước mà nói, hai mươi lăm ức tiền vốn cũng không phải quá nhiều. "Em quyết định mua nó!" Korrina lựa chọn mua. "Được rồi, đã như vậy, thì trực tiếp nhập mật mã là được." Vươn tay giúp Korrina ấn ra giao diện chi trả, ngay lập tức hình ảnh trên màn hình liền phát sinh chuyển biến, xuất hiện một giao diện nhập mật mã.

Đồng thời, Korrina cũng rất nhanh bắt đầu nhập, dăm ba cái liền trực tiếp nhập xong mật mã, hoàn thành lần giao dịch này.

Đồng thời, nương theo tiếng máy móc vang lên trong nháy mắt, trong lòng Tô Thanh cũng không khỏi dâng lên một tia kinh ngạc.

Mười tám tuổi đã là Hầu tước sao?

Thầm nghĩ thật đúng là một tiểu phú bà có tiền. "Chúc mừng, sau khi hoàn thành một khoản giao dịch này, hai ta cũng đã thiết lập quan hệ giao dịch.

Thẻ tài khoản của em đây, xin hãy thu cất kỹ." Đưa lại thẻ tài khoản đã nhả ra cho Korrina, trên mặt Tô Thanh treo đầy ý cười.

Đến đây, nhiệm vụ đầu tiên tại vùng Kalos cũng đã quang vinh hoàn thành.

Còn về một loạt phần thưởng từ Hệ thống trong đầu, Tô Thanh cũng không vội vã đi xử lý.

Hắn định đợi đến tối sẽ nhất tịnh xử trí.

Theo giao dịch hoàn thành, trong máy móc trước mắt cũng nhanh chóng vang lên tiếng ùng ục.

Đó là tiếng Pokéball từ phía trên lăn xuống, ngay sau đó một quả Luxury Ball vàng óng ánh liền trực tiếp xuất hiện tại cửa lấy hàng bên dưới.

Không chút do dự, Korrina trực tiếp cầm lấy Pokeball trên tay.

Đối với Blaziken này, Korrina vô cùng kỳ đợi.

Rốt cuộc đây là Blaziken sở hữu năng lực tiến hóa Mega (Mega Evolution).

Do Lucario đã thất bại, đã lâu rồi, Korrina dù lạc quan đến mấy cũng không tránh khỏi có chút thất vọng.

Nhưng hiện tại tình huống đã khác, có Blaziken gia nhập, trọng tâm của Korrina không khỏi chuyển dịch đôi chút.

Tuy nhiên, nể tình cảm trước đây, trọng điểm quan tâm của Korrina vẫn là Lucario nhiều hơn, nhưng cũng không tránh khỏi nảy

sinh những suy nghĩ khác.

Có lẽ đây thực sự là một lần chuyển cơ.

Một cơ hội để tìm hiểu thông tin về tiến hóa Mega từ trên người Blaziken.

Đến lúc đó, chỉ cần cùng Blaziken hoàn thành tiến hóa Mega thành công, hấp thu một số kinh nghiệm mấu chốt từ đó, biết đâu cũng có thể vận dụng triệt để những kinh nghiệm này lên người Lucario.

Mang theo tâm tình như vậy, nụ cười trên mặt Korrina không khỏi nhiều thêm vài phần. "Đi thôi." Ra hiệu cho Korrina trước mặt, Tô Thanh trực tiếp xoay người đi ra khỏi mật thất trong cửa hàng. "Hả?

Đi đâu vậy?" Korrina có chút ngơ ngác, biểu cảm cực kỳ đáng yêu. "Đương nhiên là đi kiểm tra chiến lực của Pokémon này, chứng minh nó là một Pokémon cấp bậc Chuẩn Thiên Vương không sai." Dứt lời, Tô Thanh cũng đã bước ra khỏi gian mật thất, đi ra bên ngoài, hướng về một phía khác của mật thất. "À à." Nghe vậy, Korrina lập tức đuổi theo bước chân Tô Thanh.

Không bao lâu sau, hai người liền trực tiếp đi tới một gian phòng khác.

Nơi này trống trải vô tận, vừa tiến vào khu vực này, Korrina liền cảm giác trước mặt một mảnh khai mở.

Chương 336

Nhìn kỹ, xung quanh là những bức tường rộng lớn, trên chiến trường có vài đường vòng cung màu trắng cùng những góc cạnh dài.

Rõ ràng là một sân đấu được quy hoạch bài bản. "Oa, Tô Thanh, anh thực sự là gần đây mới chuyển tới sao?

Cửa hàng này hoàn toàn là một sự đầu tư lớn nha.

Không ngờ dưới lòng đất lại có một sân đấu khổng lồ như vậy." Korrina tấm tắc lấy làm kỳ lạ. "À, a, được rồi.

Bắt đầu chứ?" "Khụ khụ, thật sự được sao?!" Khóe miệng Korrina giật giật.

Nhìn Tô Thanh thần sắc bình tĩnh, Korrina dù thế nào cũng không ngờ sẽ nhận được một đáp án như vậy từ miệng anh, nhưng cuối cùng cũng chấp nhận lời giải thích này.

Không so đo nhiều về vấn đề này nữa, rốt cuộc trước mắt đối với cô mà nói, điều đáng quan tâm nhất thực tế là thực lực chân chính của Blaziken trước mắt.

Nói cho cùng, bỏ ra 2,5 tỷ để mua Pokémon, tuy không phải toàn bộ gia sản, nhưng ít nhất cũng chiếm hơn một nửa tổng tài sản của Korrina.

Cô vô cùng mong đợi biểu hiện của đối phương. "Ra đi, Blaziken." Theo tiếng nói của Korrina rơi xuống, giữa sân đấu lập tức hiện ra một tia sáng, sau đó dần dần tiêu tan, lộ ra thân ảnh cao lớn được bao bọc trong ánh sáng đỏ.

So với Blaziken thông thường, con Blaziken này của Korrina rõ ràng phát dục hoàn mỹ hơn, chiều cao cũng vượt quá 2 mét 2.

So với con Blaziken Dị Sắc (Shiny) kia của Tô Thanh cũng không hề kém cạnh.

Có thể nói là một con Pokémon phát dục tương đối hoàn mỹ.

Từ điểm này có thể thấy, chất lượng của Pokémon này tuyệt đối không tồi, khiến Korrina khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng theo sự xuất hiện của Blaziken, Lucario của Korrina lại không như vậy.

Vốn đã coi Blaziken là đại địch của đời mình, lại chú ý tới chiều cao hoàn mỹ hơn 2 mét 2 của Blaziken, Lucario cảm thấy áp lực bùng nổ, trên mặt lộ ra biểu cảm như gặp đại địch.

Biểu cảm này của Lucario ngược lại đã thu hút sự chú ý của Blaziken.

Trong lòng nó thầm nghĩ: "Tên này không đứng cạnh chủ nhân sao?

Tại sao lại nhìn mình với vẻ thù địch thế kia?" Tương tự, Blaziken thân là Pokémon hệ Giác Đấu (Fighting) tự nhiên cũng có sự kiêu ngạo của riêng mình, không khỏi cũng bùng lên chiến ý hừng hực.

Ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm vào Lucario bên cạnh Korrina.

Dường như chỉ cần Korrina ra lệnh một tiếng, nó liền sẽ thế như chẻ tre lao về phía Lucario phát động công kích mãnh liệt. "Blaziken, Lucario, đừng như vậy." Mặc dù bởi vì lần đầu tiên nhìn thấy Blaziken nên tâm tình có chút kích động, nhưng khả năng cảm nhận của Korrina cũng rất nhạy bén, ngay lập tức liền phát hiện ra bầu không khí dị thường trong sân, lên tiếng cảnh cáo. "Hừ!" Hiển nhiên, chủ nhân đã ra chỉ thị, hai con Pokémon nhìn về phía đối phương nhưng ánh mắt vẫn tràn đầy vẻ không phục.

Rốt cuộc cùng thuộc về Pokémon hệ Giác Đấu, trong lòng mỗi bên

đều có sự kiêu ngạo riêng, nếu không chân chính so tài một phen, hiển nhiên không dễ dàng chấp nhận đối phương. "Ha ha, xem ra hai con Pokémon của em đều không quá nguyện ý chấp nhận đối phương nha." Tô Thanh hiển nhiên cũng ngay lập tức nhìn ra tình huống của hai con Pokémon, không khỏi mở miệng nói.

Bị nói như vậy, Korrina hiển nhiên cũng từ đó lĩnh ngộ được chút ít, không khỏi tò mò hỏi: "Ngạch, vậy anh Tô Thanh có kiến nghị gì hay không?" "Đơn giản, để bọn chúng đánh một trận không phải là xong sao?" "Khụ khụ!" Nghe ý kiến từ Tô Thanh, Korrina đang tràn đầy mong đợi lập tức bị sặc. "Cái gì..." Lời của Tô Thanh trực tiếp khiến Korrina mở rộng tầm mắt. "Nhưng mà, thực lực hai bên chênh lệch hơi lớn nha.

Em nhớ thực lực của Blaziken hình như cũng chỉ mới có chiến lực Chuẩn Thiên Vương thôi.

Chiến lực như vậy tuy rằng ở thế tục đã rất mạnh rồi, nhưng muốn đấu với chủ bài (trump card) Lucario của em thì hoàn toàn không được.

Rốt cuộc thực lực Lucario đã đạt tới Thiên Vương trung kỳ, thực lực tương phản thực sự quá chênh lệch, em cảm thấy phương pháp này không ổn lắm." Lấy lại tinh thần, Korrina không khỏi có chút hoài nghi tính khả thi trong đề nghị của Tô Thanh.

Đồng thời, khi tiếng nói của Korrina vừa dứt, Lucario đang đứng cạnh cô cũng không khỏi lộ ra vẻ mặt khá là thần khí, dương dương đắc ý nhìn thoáng qua tên hệ Lửa trong sân đấu.

Cái nhìn này chọc tức Blaziken tính tình nóng nảy không nhẹ, đôi mắt gà sắc bén trợn tròn lên.

Quay đầu lại, ánh mắt Blaziken lập tức đối diện với Tô Thanh.

Phảng phất như đang nói: "Nhanh, nhanh giúp tao khuyên giải cái chủ nhân ngu xuẩn này, tao muốn đấm vỡ mồm con chó ngốc kia." "Khụ khụ." "Về điểm này, không thử sao biết được, cho nên tôi kiến nghị đánh một trận.

Dù sao cũng chỉ là một trận thí luyện trắc nghiệm thôi, lại không phải thật sự là quyết đấu sinh tử.

Huống chi chỗ tôi có máy hồi phục Pokémon, cho nên dù Pokémon có bị thương cũng không cần sợ hãi.

Tao nói đúng không, Blaziken?" "Kháp kháp!" (Đúng vậy!) Thấy Tô Thanh thiện giải nhân ý nói thay mình, Blaziken lập tức lên tiếng phụ họa. "Lộ tạp, lộ tạp!" (Đồ gà đất!) Hiển nhiên, Lucario cũng vô cùng bất mãn khi đối phương gọi mình là chó ngốc.

Một bên hướng về phía Korrina bày tỏ nguyện vọng muốn tham gia chiến đấu, một bên không quên đáp trả lại sự khiêu khích, mắng lại Blaziken trước mặt là đồ gà đần. "Quy tắc là một đấu một.

Tôi chỉ huy con Blaziken này, sau đó em chỉ huy Lucario của em, thế nào?" Nhìn thấy trên mặt Korrina ẩn ẩn có ý động lòng, Tô Thanh cũng không cho cô cơ hội phản ứng, trực tiếp chốt lại sự việc, tuyên án quy tắc trận đấu. "Được rồi, Blaziken, qua bên này." Tô Thanh mở miệng nhắc nhở đối phương. "Kháp kháp!" Rất nhanh, Blaziken liền trực tiếp hoàn thành chỉ huy của Tô Thanh, đi tới nửa sân bên kia.

Xoay người, trên người Blaziken bùng lên đấu chí hừng hực, đôi mắt nhìn chằm chằm vào Lucario vẫn chưa tiến vào chiến trường ở phía xa. "Kháp kháp, sao thế chó ngốc?

Không dám vào sân, chẳng lẽ sợ tao rồi?" "Lộ tạp lộ tạp!" Trong cơn thịnh nộ, Lucario cũng không kịp suy nghĩ nhiều, ngay lập tức lao nhanh vào trung tâm sân đấu, đôi mắt trợn tròn nhìn chằm chằm Blaziken thân hình cao lớn cách đó không xa. "Em ra tay trước đi." Bất

đắc dĩ thở dài, Korrina thấy hai con Pokémon vừa bắt đầu đã đấu đá kịch liệt như vậy, trong lòng cũng khó tránh khỏi có chút ưu sầu. "Được." Tô Thanh và Blaziken cũng không kiểu cách.

Thực lực Blaziken chung quy kém Lucario một đoạn dài, tuy rằng có ưu thế thuộc tính để bù đắp, nhưng trên thực tế, chênh lệch về ngạnh thực lực (sức mạnh cứng) giữa hai bên tạo thành khoảng cách vô cùng lớn.

Vì vậy, Tô Thanh quả đoán lựa chọn tiên hạ thủ vi cường. "Blaziken, Tấn Công Nhanh (Quick Attack) tiếp cận đối thủ, sau đó sử dụng Cú Đá Lửa (Blaze Kick)." "Kháp!" Nghe chỉ huy từ Tô Thanh, sở hữu giả mãn túc độ thân mật gia trì, Blaziken không hề có bất kỳ do dự nào liền trực tiếp chấp hành mệnh lệnh.

Thân hình hóa thành một đạo hỏa quang màu đỏ biến mất tại chỗ, khi xuất hiện lần nữa đã ở ngay trước người Lucario.

Thân thể cũng hiện ra tư thế như mũi tên, bàn chân đỏ rực được bao bọc bởi ngọn lửa, trực tiếp không nể nang gì bổ thẳng vào trán Lucario. "Lucario, Phá Gạch (Brick Break), sau đó là Nhị Liên Phách (Dual Chop)." "Lộ tạp lộ tạp!" Bành bành bành!

Theo mệnh lệnh song phương hạ xuống, bàn chân Blaziken cũng đã tới trước mặt Lucario.

Tuy rằng chiếm ưu thế ra tay trước, nhưng do chênh lệch thực lực quá lớn, một đòn công kích này của Blaziken cũng không thể thành công đánh trúng đầu Lucario.

Ngược lại để Lucario triệt để phản ứng lại trong một kích, vung hai tay lên, sức mạnh Phá Gạch tác dụng lên bàn chân Blaziken.

Sức mạnh của Cú Đá Lửa cùng sức mạnh Phá Gạch lập tức va chạm vào nhau, phát ra một tiếng nổ mãnh liệt.

Đùng một tiếng.

Mượn thế năng khi chạy đà, cú va chạm này giữa Blaziken và Lucario cũng coi như bất phân thắng bại.

Cả hai đều lùi lại mấy chục bước để kéo giãn khoảng cách.

Đồng thời, con Blaziken do Tô Thanh chỉ huy cũng kịch liệt thở dốc.

Tuy Blaziken mới chỉ chấp hành một đạo chỉ lệnh của Tô Thanh, nhưng do xung đột trước đó, cả hai trong lần va chạm vừa rồi đều tung ra toàn lực, không hề nương tay.

Do đó, trong khi Blaziken tổn thất lượng lớn thể lực, thì trên hai tay của Lucario đối diện cũng bùng cháy ngọn lửa mãnh liệt.

Đó hiển nhiên là chứng minh cho việc bị ảnh hưởng bởi Cú Đá Lửa trong lúc giao thủ vừa rồi.

Đối mặt với một kích toàn lực của Blaziken, trên cánh tay cương nghị của Lucario xuất hiện hai dấu chân cháy đen.

Chứng minh Lucario trước mặt trong lần giao phong này cũng không dễ chịu gì.

Nhìn như vậy, một đòn giao thủ này đủ để chứng minh Blaziken có tài thật sự.

Hiển nhiên Blaziken trong cấp bậc Chuẩn Thiên Vương cũng là loại có thực lực khá cường đại.

Nếu không thì, Blaziken căn bản không thể lay chuyển Lucario cấp Thiên Vương trung kỳ, khiến nó lùi lại khoảng cách xa như vậy.

Korrina ở đối diện hiển nhiên cũng chú ý tới điểm này, vì vậy đã lộ vẻ vui mừng. "Được rồi, Lucario, thu tay lại đi." Trong lòng thỏa mãn, Korrina lập tức không còn ý định chiến đấu nữa.

Theo cô thấy, thực lực Thiên Vương trung kỳ của Lucario chung quy vẫn mạnh hơn Blaziken Chuẩn Thiên Vương.

Để tránh cho Blaziken bị thương, Korrina không định tiếp tục đánh nữa. "Hừ!

Lộ tạp lộ tạp!" Đôi mắt đỏ ngầu vì giận dữ.

Nếu Blaziken không khiêu khích Lucario thì còn tốt, chưa biết chừng nó sẽ nguyện ý nghe theo chủ nhân chỉ huy.

Nhưng xui xẻo là Blaziken đã trào phúng, trào phúng vào tâm lý của Lucario.

Lucario do những trải nghiệm trước đó, trong lòng sinh ra chấp niệm, nên không quá nguyện ý cho Korrina trước mặt một cái thể diện.

Đặc biệt là trước đó chịu sự chế giễu của Blaziken, từng câu "chó ngốc" kia quả thực găm sâu vào nội tâm Lucario.

Đánh thức những ký ức dần bị lãng quên trong đầu, nhớ lại từng lần thất bại trước kia.

Chương 337

Lucario chỉ cảm thấy toàn thân run rẩy không thôi, tâm tình mạc danh trầm trọng.

Vì sao?

Vì sao không thể dung hợp Đá Mega (Mega Evolution Stone), thành công nắm giữ cỗ sức mạnh kia chứ?

Giờ khắc này Lucario quả thực giận dữ đến cực điểm, động tác trên tay cũng không dừng lại.

Trực tiếp sử dụng Tấn Công Nhanh, thân hình lao vút về phía Blaziken trong sân. "Mau dừng tay, Lucario!" Khóe mắt liếc thấy tàn ảnh Lucario để lại trong sân, Korrina lập tức hiểu ra điều đó đại biểu cho cái gì, nội tâm rối rắm vạn phần.

Vừa lo lắng trạng thái tinh thần của Lucario, lại lo lắng Blaziken sẽ chịu thương tổn nghiêm trọng trong trận chiến lần này.

Đùng một tiếng!

Đòn tập kích bất ngờ của Lucario đã có tác dụng, công kích hoàn mỹ giải phóng lên người Blaziken.

Lực đạo khủng bố trực tiếp khiến thân thể Blaziken bay ngược ra ngoài, sau đó nặng nề rơi xuống đất, kéo ra một vết trượt dài, trên người thương thế hiện rõ. "Cậu đang làm gì vậy, Lucario.

Mau dừng tay lại, đó là đồng bạn của tôi mà." Trơ mắt nhìn Lucario không nghe chỉ huy mà đột nhiên ra tay, chiêu Bắn Rơi (Smack Down) đánh lên người Blaziken, trong lòng Korrina đau nhói. "Mau dừng tay, cậu quên nguyện vọng ban đầu của chúng ta rồi sao?

Chúng ta muốn cùng nhau nỗ lực trở nên mạnh mẽ hơn mà.

Không phải để một mình cậu trở nên mạnh hơn." Trong sân.

Đối mặt với những lời nói giữa Korrina và Lucario, Tô Thanh cũng không có bất kỳ ý định tham dự nào.

Ngược lại đem toàn bộ ánh mắt đầu chú lên người Blaziken, đôi mắt chăm chú nhìn chằm chằm đối phương. "Muốn bỏ cuộc sao, Blaziken?

Bỏ qua đề kháng, trở thành hòn đá kê chân cho kẻ khác?

Cả đời đều không ngóc đầu lên được?" "Kháp!!!" Gào thét giận dữ một tiếng, Blaziken hiển nhiên cũng nghe hiểu ý tứ của Tô Thanh.

Lập tức giãy giụa muốn đứng dậy, hai tay gắng sức chống xuống mặt đất.

Nhưng đối mặt với đau đớn trên thân thể, việc Blaziken muốn đứng dậy lại trở nên khó khăn như vậy. "Blaziken!" Trong tiếng hô đau lòng, Korrina hiển nhiên cũng chú ý tới con Pokémon vừa mới đạt được này, không khỏi thắt tim. "Lộ tạp lộ tạp!" Đôi mắt đỏ ngầu, trong cơn bạo nộ Lucario rõ ràng cảm giác được một loại từ ngữ tên là "phản bội" xuất hiện giữa nó và Korrina.

Hoặc có lẽ, trong lúc thiên chấp, Lucario cũng chỉ cho rằng Korrina chỉ có thể là Huấn luyện gia (Trainer) của riêng nó, không thể sở hữu Pokémon hệ Giác Đấu nào khác.

Dưới sự chi phối của cơn giận, trí tuệ của Lucario hiển nhiên rút đi.

Lucario mất đi lý trí thực sự biến thành một cỗ máy chiến tranh, không hề có bất kỳ tình cảm nào lao về phía Blaziken.

Cùng lúc đó, đối mặt với sự cổ vũ của Tô Thanh, Blaziken lúc này cũng triệt để sử dụng toàn thân sức mạnh, gian nan đứng dậy. "Đừng mà, mau dừng tay, Lucario.

Blaziken là đồng bạn của chúng ta mà." Đôi mắt chăm chú nhìn chằm chằm mọi việc phát sinh trong sân.

Korrina có thể cảm nhận rõ ràng nếu một kích này đánh xuống, có lẽ bản thể Blaziken cũng sẽ chịu tổn thương vĩnh viễn.

Tuyệt đối không thể nhìn thấy cảnh đó, dù chỉ là Blaziken hay bất cứ Pokémon nào cũng không thể nhìn một màn này phát sinh.

Dưới sự chi phối của bản năng, Korrina trực tiếp trượt patin lao nhanh về phía trung tâm sân đấu.

Dù cho không giúp được gì, Korrina cũng không nguyện ý trơ mắt nhìn Blaziken vì nguyên nhân của mình mà chịu sự thương tổn ác ý từ Lucario. "Tốt." Tán thưởng nhìn thoáng qua Blaziken đang gian nan đứng dậy.

Nhìn thấy Blaziken một lần nữa bùng cháy đấu chí hừng hực, Tô Thanh đối với nó vô cùng hài lòng. "Như vậy đi, hãy làm một chiến binh chân chính, Blaziken." Trong lúc nói chuyện Tô Thanh cũng không nhàn rỗi, trực tiếp chạm vào Đá Mega (Key Stone) trên cổ tay.

Vù vù vù!

Đá tiến hóa bị kích hoạt, trong chiến trường, cơ thể Blaziken lập tức vang lên sự cộng hưởng và hồi đáp liên tục.

Theo quá trình tiến hóa không ngừng phát huy tác dụng, từng luồng sức mạnh nguyên thủy trong cơ thể Blaziken lập tức được kích hoạt.

Những tia năng lượng trắng nõn liên tục bùng phát từ Đá Mega trong tay Tô Thanh, sau đó lao thẳng về phía Blaziken đang nguy ngập trong sân.

Hai luồng năng lượng hội tụ trực tiếp hóa thành một vầng sáng bảo hộ màu trắng sữa, triệt để bảo vệ Blaziken ở trung tâm.

Cũng nhân cơ hội ngăn cản đòn tập kích từ Lucario.

Đùng một tiếng!

Trong tiếng nổ, Lucario trực tiếp chịu đòn va chạm mãnh liệt, thân thể bay ngược ra ngoài, ngã xuống mặt đất.

Nhưng rất nhanh, do chênh lệch thực lực, Lucario vừa ngã xuống liền lập tức khôi phục bộ dáng sinh long hoạt hổ.

Tấn tốc lao về phía trung tâm sân đấu đang bất động.

Bành bành bành bành bành bành!

Một chuỗi tiếng nổ phá không ngừng vang vọng trong sân, bất kể Lucario nỗ lực sử dụng bất kỳ phương thức nào, bất kỳ kỹ năng nào để công kích Blaziken trong quang tráo, nhưng điều khiến Lucario thất vọng là dù thế nào cũng không thể phá hủy lớp phòng ngự màu trắng kia.

Cùng với việc vòng bảo hộ dần dần thu liễm hấp thu, thực lực của Blaziken bên trong cũng hoàn thành sự lột xác long trời lở đất.

Trạng thái cũng từ bình thường tiến giai lên trạng thái Mega (Mega Evolution). 【Mega Blaziken】 【Thuộc tính】: Lửa, Giác Đấu. 【Đặc tính (Ability)】: Tăng Tốc (Acceleration). 【Ẩn tàng】: Hỏa Thiêu (Blaze - đã kích hoạt). 【Thiên phú】: Quán Quân. 【Chiến lực】: Thiên Vương cấp trung kỳ. 【Vật phẩm】: Đá Mega (Mega Stone), Than Củi (Charcoal). "Tốt, giữ vững trạng thái này.

Blaziken, Tấn Công Nhanh lao tới, sau đó sử dụng Cú Đá Lửa, đá tỉnh nó cho ta." Nhìn thấy Blaziken rốt cục hoàn thành tiến hóa Mega, thực lực triệt để ổn cố, tiến vào Thiên Vương cấp trung kỳ, cùng Lucario đứng trên cùng một vạch xuất phát.

Khóe miệng Tô Thanh lập tức khẽ nhếch lên.

Vút!

Theo tiếng nói của Tô Thanh rơi xuống, thân ảnh Mega Blaziken lập tức hoàn toàn biến mất tại chỗ.

Khác với trước kia, dù cho Mega Blaziken hành động, trong sân cũng không xuất hiện bất kỳ tia sáng đỏ nào.

Phảng phất như Mega Blaziken đã hoàn toàn biến mất khỏi sân đấu, cho đến khi một tiếng hừ lạnh vang lên.

Thân ảnh Mega Blaziken mới một lần nữa chợt hiện trong sân, thân thể bảo trì trạng thái đứng thẳng.

Chân phải giơ cao, giữ nguyên động tác đá chân.

Cùng lúc đó, sự hiện thân của Mega Blaziken lại trực tiếp khiến Lucario bay ra ngoài.

Bị chân phải của Mega Blaziken đá trúng, dưới tình huống hào không phòng bị, Lucario trực tiếp bị đá bay lên trời, va mạnh vào trần nhà phía trên.

Đùng một tiếng!

Mặc dù vì là hàng do Hệ thống xuất phẩm, trần nhà bị va chạm tịnh không lưu lại bất kỳ vết tích nào, nhưng dù vậy, Lucario bị đá bay ra ngoài cũng không dễ chịu.

Chủng tộc trị (Base Stats) sau khi Mega tăng lên, mang lại sức mạnh tăng cường thực chất cho Blaziken.

Lực đạo khủng bố tác dụng lên người Lucario quả thực khiến nó đau đến không muốn sống. "...Ốc!" Thống khổ gầm lên một tiếng!

Thân thể Lucario mềm oặt thành hình chữ Đại trên trần nhà, khi thế năng dần tiêu biến, nó cũng vì kiệt sức mà rơi xuống, thân thể nặng nề va chạm trên mặt sân chiến đấu.

Oanh long!

Lần này theo thân thể Lucario triệt để va chạm xuống sàn nhà, lại không còn vận may như trước đó.

Sàn đấu trực tiếp bị nó đập ra một cái rãnh hình chữ đại, đất đá xung quanh cũng trong khoảnh khắc này nứt toác ra, tung bụi mù mịt. "Lucario!!" Thấy tình hình này, Korrina đang lo lắng không thôi lập tức từ bỏ ý định ban đầu, xoay người từ vị trí Blaziken ban đầu lao về phía Lucario.

Chỉ trong ngắn ngủi hai ba giây, dù Korrina trước đó nghĩ thế nào cũng không ngờ hiện trường chiến đấu lại xuất hiện biến cố lớn như vậy.

Giây trước nhìn qua Lucario còn giống như đang chiếm thượng phong.

Giây sau, Lucario trực tiếp bị đánh mất đi năng lực chiến đấu, căn bản không có một chút cơ hội ra tay.

Biến cố đột ngột như thế quả thực khiến Korrina không thể lý giải. "Không sao chứ, Lucario, mau tỉnh lại đi, Lucario." Hoảng loạn ôm Lucario vào lòng, dưới tình thế cấp bách, Korrina trực tiếp không ngừng dùng hai tay lay mạnh Lucario đang mất đi năng lực chiến đấu. "Được rồi được rồi, đừng lay nữa.

Chương 338

Vốn dĩ không sao đâu, nếu em lay nó chết thì tôi không quản đâu đấy." Nhìn Korrina trong sân điên cuồng lay động, Tô Thanh không cấm khóe miệng giật giật. "A?

Vậy sao!" Lời nói lọt vào tai, được Tô Thanh nhắc nhở, Korrina mới chậm rãi thả lỏng, không khỏi quay đầu nhìn về phía Tô Thanh đang đứng trên cao nhìn xuống. "Thu nó lại, sau đó đi theo tôi tới phòng trị liệu chữa trị là được." "À à, được rồi." .....

Nửa buổi sau. "Cho nên, vừa rồi cư nhiên là hành vi vô ý thức?" Korrina nộ khí đùng đùng trừng mắt nhìn chằm chằm Lucario trước mặt.

Lucario bị chủ nhân nhìn chăm chú như vậy, biểu cảm trên mặt cũng hiện ra chút ủ rũ và tự trách.

Thậm chí Lucario còn không dám nhìn thẳng vào Blaziken bên cạnh, nhưng điều khiến người ta cảm thấy ngoài ý muốn là, Blaziken đối mặt với Lucario trước mắt lại không hề lộ ra chút địch ý nào. "Được rồi, đừng trách nó nữa." Vươn tay nhẹ nhàng gõ lên mũ bảo hiểm trên đầu Korrina, phát ra tiếng binh binh.

Biết Lucario không cố ý, Tô Thanh dứt khoát làm người hòa giải trong chuyện này. "Được rồi." Gật đầu, nghe Tô Thanh khuyên giải, Korrina cũng thuận nước đẩy thuyền.

Dứt khoát không tiếp tục so đo chuyện này, dù sao Blaziken bên cạnh cũng không trách tội đối phương, cô cũng không làm khó Lucario nữa. "Sau này nhất định phải chung sống hòa thuận nha, Lucario, Blaziken." "Lộ tạp lộ tạp!" "Kháp!" Nghe chủ nhân dặn dò có phần không yên tâm, dù là Lucario xử sự khá bình tĩnh nhưng trong lòng có

chấp niệm, hay là Blaziken tính cách khá kiên nghị, cao lãnh cũng vậy.

Trong lòng hai con Pokémon suy nghĩ đều thuần tịnh, tịnh không có bất kỳ ý định cố ý thù địch đối phương nào.

Vì thế liền dứt khoát đồng ý thỉnh cầu này của chủ nhân. "Đúng rồi, anh Tô Thanh, có chuyện này em muốn thỉnh giáo anh." "Ồ, chẳng lẽ là chuyện tiến hóa Mega?" Thấy thiếu nữ Korrina cứ nhìn chằm chằm mình, Tô Thanh cũng không giả ngu, trực tiếp nói ra tâm sự của đối phương. "A, thật là chuyện gì cũng không giấu được anh, anh Tô Thanh, anh quả thực là người thông minh nhất mà em từng gặp." Thấy đối phương vạch trần tâm sự của mình, Korrina cũng không ngại, cười hì hì tiếp lời Tô Thanh nói tiếp. "Thôi đi, đừng nịnh nọt nữa.

Về tiến hóa Mega, thực tế trọng điểm nằm ở sự giao lưu tâm linh giữa Huấn luyện gia và Pokémon.

Nếu muốn triệt để giúp Lucario hoàn thành Mega hóa, tôi kiến nghị đừng nên nóng vội.

Biện pháp tốt nhất thực tế là để tình cảm giữa hai bên dần dần thăng hoa, từ từ gia tăng độ thân mật với nhau.

Đợi độ thân mật đạt tới trình độ nhất định, tự nhiên có thể thành công hoàn thành tiến hóa Mega." "Ngạch, bồi dưỡng tình cảm?" Chưa từng có hiểu biết sâu về tiến hóa Mega, Korrina hiển nhiên đối với cách nói này của Tô Thanh vừa tò mò lại vừa hứng thú.

Cười cười, thấy đối phương sau khi nghe xong lộ ra bộ dáng hiếu kỳ không thôi, Tô Thanh cũng vô cùng tán thưởng thái độ ham học hỏi này. "Đúng vậy, tiến hóa Mega sở dĩ khó khống chế, điểm khó khăn thực tế tịnh không nằm ở Pokémon mạnh hay yếu.

Giống như con Blaziken này, sở dĩ có thể cùng tôi hoàn thành tiến

hóa Mega mà không mất khống chế, nguyên nhân chủ yếu là vì chúng tôi tin tưởng lẫn nhau.

Cho nên nếu muốn chân chính cùng Lucario hoàn thành kế hoạch Mega thì cần nghiêm túc nỗ lực bồi dưỡng tình cảm với nó.

Bao gồm cả con Blaziken này cũng vậy, bởi vì tôi bán cho em, cho nên tôi và nó đủ độ thân mật.

Nhưng độ thân mật giữa em và Blaziken thì chưa được, do đó giữa hai đứa cũng cần bồi dưỡng tình cảm." "Ngạch, như vậy thì chẳng phải chỉ có thể từ từ từng chút một sao." Nhíu nhíu mày, trước đó chỉ một mình Lucario đã đủ làm Korrina đau đầu muốn nứt.

Một lát lại thêm một con Blaziken, hai con Pokémon cùng một chỗ, vậy chẳng phải sẽ bị chọc tức chết sao.

Nghĩ tới tương lai u ám, tâm trạng Korrina ngũ vị tạp trần.

Ánh mắt chăm chú nhìn Korrina đang cúi đầu, Tô Thanh tự nhiên biết cô đang nghĩ gì. "Kỳ thực, nếu không muốn từ từ bồi dưỡng độ thân mật với cả hai, thì cũng không phải không có biện pháp khác." "...Có biện pháp khác?" Nghe vậy, Korrina vốn đang đau đầu lập tức vẻ mặt hy vọng nhìn về phía Tô Thanh cực kỳ đẹp trai trước mắt.

Đối với việc này, nhận thấy ánh mắt mê muội của Korrina, Tô Thanh cũng hài lòng.

Thầm nghĩ: Không tồi, trẻ nhỏ dễ dạy. "Là thế này, nếu đơn thuần muốn nâng cao hảo cảm độ đủ để chi xanh (chống đỡ) mức độ tiến hóa Mega, có thể đi tìm một vật phẩm.

Nó có thể giúp hoàn thành tiến hóa Mega.

Đặc biệt là con Lucario này, tôi thấy độ thân mật giữa em và nó đã tiếp cận giới hạn đó rồi.

Tiếp theo chỉ cần tìm được vật phẩm kia, e rằng không dùng được bao lâu hai đứa có thể tự như (tự nhiên) hoàn thành kế hoạch Mega." "Ngạch, là vật phẩm gì a?" Tùy tay lấy ra một tấm thẻ tài khoản, đưa tới trước mặt Tô Thanh.

Korrina vừa hỏi vấn đề trong lòng, đồng thời cũng không quên ý tứ giải thích. "Anh Tô Thanh, đây là một tấm thẻ tài khoản mười vạn tệ, tuy rằng không nhiều, nhưng cũng là chút lòng thành.

Coi như phí tổn em hỏi thăm tin tức từ anh, anh đừng khách khí." "Ngạch, cái đó thì không cần." Xua xua tay, Tô Thanh trực tiếp mở miệng từ chối ý tốt của Korrina. "....." Nhất thời bị Tô Thanh cự tuyệt, Korrina cũng có chút xấu hổ. "Được rồi, anh Tô Thanh đã không muốn nhận thì em thu hồi vậy." Gật đầu, thấy Tô Thanh không cần, Korrina cũng đành phải đem tấm thẻ tài khoản vừa lấy ra nhét lại vào trong áo.

Một loạt động tác liền mạch lưu loát quả thực khiến Tô Thanh mở rộng tầm mắt. "Hi hi, thật ngại quá anh Tô Thanh.

Em không ngờ anh lại là một người cao phong lượng tiết (phẩm giá cao quý) như vậy, uổng công em còn định lấy tiền báo đáp, thật là đánh giá thấp tình cảm của chúng ta.

Thật sự, đều là lỗi của em, lỗi của em, yên tâm đi anh Tô Thanh, có kinh nghiệm lần này, sau này em nhất định sẽ nhớ kỹ...

Đúng rồi, anh Tô Thanh nói tiếp đi." Ngạch...

Bà nội nó, tôi khách sáo mà!

Trong lòng Tô Thanh gào thét.

Mau lấy ra lại đi chứ, tôi cần mà, tôi cần, ai bảo không cần đâu.

Vô ngữ liếc nhìn Korrina đang cười hì hì trước mặt, Tô Thanh cũng có chút bất đắc dĩ.

Con nha đầu này thật đúng là đủ thuần khiết, sớm biết đơn thuần như vậy thì vừa rồi Tô Thanh tuyệt đối sẽ không từ chối món tiền này. "Được rồi." Bất đắc dĩ lắc đầu.

Tô Thanh hiển nhiên cũng không so đo chuyện này nhiều, liền đem tên gọi của vật phẩm kia triệt để nói cho Korrina. "Vật phẩm có thể nâng cao độ thân mật giữa Huấn luyện gia và Pokémon kia, tên gọi là Chuông An Nhàn (Soothe Bell).

Đợi sau khi mua về, em có thể trực tiếp dùng dây xỏ cái Chuông An Nhàn đó vào, sau đó đeo lên cổ Pokémon.

Mỗi ngày cùng Pokémon nói chuyện tâm sự một chút là được." "Ngạch, Chuông An Nhàn sao?

Được rồi, em nhớ kỹ." Thâm thâm gật đầu, cũng đem phương pháp sử dụng Tô Thanh vừa nói ghi tạc trong đầu.

Đối với Chuông An Nhàn, Korrina lập tức hứng thú.

Khí thế ngất trời liền muốn rời khỏi đây. "Đã như vậy, thế thì em tranh thủ đi trước đây, anh Tô Thanh." Đang nói chuyện cũng không đợi Tô Thanh trả lời.

Korrina liền dứt khoát thu hồi hai con Pokémon, trượt giày patin rảo bước rời khỏi nơi này, để lại Tô Thanh vẻ mặt ngây ra.

Tuy nói như vậy, nhưng thực tế Tô Thanh cũng hiểu tâm tình đối phương.

Theo lời Korrina, cô và Lucario phối hợp với nhau đã một thời gian dài, đối với việc luyện tập tiến hóa Mega cũng tương đối nỗ lực.

Tốn bao tâm tư nỗ lực lâu như vậy mà không có chút hiệu quả nào, kết quả hiện tại nghe được tin tức hữu dụng, có thể không kích động mới là lạ.

Bởi vậy, Tô Thanh ngoại trừ cười ra, cũng không quá để ý cử động rời đi đột ngột của đối phương.

Chạng vạng tối.

Sau khi Korrina rời khỏi cửa hàng, Tô Thanh liền trực tiếp mở ra phần thưởng hệ thống của mình.

Do khai mở chi nhánh, hoàn thành nhiệm vụ cửa hàng đầu tiên.

Tô Thanh trực tiếp đạt được một lần cơ hội rút thưởng Pokémon, đối với lần rút thưởng đặc thù này, Tô Thanh vô cùng hứng thú.

Rốt cuộc rút thưởng đặc thù kỳ thật tịnh không nhìn Pokémon, chủ yếu là xem vận thế của bản thân Tô Thanh.

Vận khí tốt thì Tô Thanh không chừng có thể trực tiếp tiết kiệm được mấy trăm tỷ tiền vốn.

Thậm chí nếu vận khí nghịch thiên đến cực điểm, Tô Thanh còn có thể trực tiếp trong lần rút thưởng này rút được một con Sáng Thế Thần Arceus.

Bảo thủ ước tính, theo Tô Thanh thấy thì đó cũng phải là Pokémon giá trị ngàn tỷ trở lên mới có thể rút được.

Nếu thật sự rút được đối phương, vậy thì thực sự lãi to rồi. "A di đà phật, ngốc lư phù hộ, nhất định phải cho ta rút được một con Pokémon cường đại a." Chắp tay trước ngực, Tô Thanh thành khẩn lẩm bẩm vài câu.

Tiếng nói vừa dứt, Tô Thanh nhanh chóng kéo cần gạt trong tay xuống.

Vù vù vù!

Vòng sáng màu vàng trên màn hình không ngừng nhảy nhót, theo hình ảnh rung động.

Trong hình ảnh, những quả bóng màu đỏ trắng cũng không ngừng lăn về phía trên màn hình, dần dần biến mất.

Ngay sau đó, lại có từng quả Pokeball mới tinh xuất hiện lại phía dưới màn hình, lấp đầy chỗ trống. "Đinh đoong!" Cùng với một tiếng vang thanh thúy.

Lần rút thưởng này của Tô Thanh cũng triệt để hạ màn.

Chương 339

【Metang】(Trắng) 【Thuộc tính】: Thép, Tâm Linh. 【Đặc tính (Ability)】: Cơ Thể Trong Suốt (Clear Body - Pokémon sở hữu đặc tính này trong đối chiến, bất kể đối phương sử dụng kỹ năng, hoặc thiên phú, đẳng cấp năng lực bản thân đều sẽ không vì thế chịu bất kỳ ảnh hưởng nào). 【Ẩn tàng】: Kim Loại Nhẹ (Light Metal - Trọng lượng cơ thể chỉ bằng một nửa trạng thái bình thường). 【Thiên phú】: Nhất cấp Thần. 【Chiến lực】: Chuẩn Thiên Vương. 【Vật phẩm】: Muỗng Tâm Linh (Psychic Spoon), Đá Mega. "Metang Trắng?" Nhìn tin tức mà kỹ năng thăm dò quét được từ máy móc, trên mặt Tô Thanh tràn đầy ý cười nồng đậm.

Lần rút thưởng này cư nhiên rút được Pokémon này, tuy rằng Metang tướng mạo cuối cùng không quá hoàn mỹ.

Nhưng Metang Trắng thì không giống vậy nha, so với Metang bình thường.

Metang Trắng vô cùng bắt mắt, đặc biệt là dưới ánh mặt trời.

Metang màu trắng sữa đứng ở đó quả thực giống như một đại minh tinh, hạc giữa bầy gà.

Cho người ta một loại cảm giác mới mẻ, thân là Chuẩn Thần, mang ra ngoài cũng vô cùng sang chảnh.

Không chỉ như thế, con Metang này của Tô Thanh hiển nhiên cũng không phải hạng xoàng, hai cái đặc tính gia trì khiến chiến lực của nó mạnh hơn Metang thông thường.

Đồng thời, tiềm lực Metang cư nhiên đạt tới trình độ Nhất cấp Thần Thú khủng bố, như vậy cũng đủ thấy được con Metang trước mắt dường như hoàn toàn là đại biểu cho thực lực không tầm thường.

Chỉ tiếc chiến lực Metang còn thấp, mới chỉ có chiến lực Chuẩn Thiên Vương.

Nhưng cũng có thể lý giải, rốt cuộc chưa phải là hình thái tiến hóa cuối cùng.

Nếu có thể để Metang tiến hóa thành Metagross, rồi tiến hóa thành Mega Metagross.

Đến lúc đó, chiến lực của Mega Metagross e rằng có thể trực tiếp đột phá địa bộ Mega Thần.

Vượt qua cả Thần Thú trong trận doanh của Tô Thanh, thực sự là một Pokémon vô cùng không tồi.

Nếu không phải là Pokémon rút được từ hệ thống, Tô Thanh quả thực không thể lý giải tại sao đối phương lại sở hữu thiên phú khủng bố như vậy.

Nhưng hệ thống xuất phẩm cực kỳ hợp lý, cho nên Tô Thanh cũng không so đo nhiều về chuyện này nữa.

Lấy ra Pokeball chứa Pokémon này.

Một lát sau, trung tâm cửa hàng lập tức truyền đến tiếng nói của Tô Thanh. "Ra đi, Metang, Zacian." "Nhờ cậu đấy, Zacian, sau này là đồng bạn của chúng ta rồi.

Lần này triệu hoán ra, muốn nhờ cậu chỉ đạo một vị hậu bối, làm phiền rồi." "Gào!" ..... "Con gái, nói một hồi rồi, con thật sự muốn ở lại đây mãi, không định rời Kalos về Sinnoh sao?" "A, a, sao thế mẹ?" Mở to hai mắt nhìn Lisia (Lưu Ly).

Serena hiện tại cũng có chút bất đắc dĩ, dường như từ khi cô nói gần đây sẽ không rời khỏi Kalos, Lisia vẫn luôn hỏi như vậy.

Đồng thời, Lisia lúc này cũng đầu to như cái đấu, có chút bất đắc

dĩ.

Thầm nghĩ, trước đó không phải đang tốt sao.

Sao lại không muốn về Sinnoh?

Chẳng lẽ giữa hai người xảy ra chuyện gì?

Lisia lập tức khẩn trương, muốn xem có thể hỏi ra ngọn ngành giữa hai người hay không. "Con gái ngoan, thành thật nói cho mẹ biết chuyện của con được không, như vậy thực sự làm mẹ lo lắng a." Lisia ngữ trọng tâm trường ôn nhu nói. "Ngạch, được rồi.

Rốt cuộc là chuyện gì chứ, mẹ cứ nói đi, con nhất định sẽ kể hết cho mẹ nghe." Không chịu nổi Lisia cứ vây quanh, để đối phương buông tha mình, Serena cũng đành phải xem mẹ rốt cuộc muốn làm gì.

Ừm, tốt.

Thấy con gái nói chuyện thập phần có trật tự, cũng không giống bộ dáng bị đả kích.

Lisia vốn đang lo lắng không thôi, không khỏi thả lỏng đôi chút.

Ở bà xem ra, mặc kệ con gái và Tô Thanh xảy ra chuyện gì, chỉ cần con gái không chịu ảnh hưởng là tốt rồi.

Cho dù hai người triệt để chia tay, Lisia cũng sẽ không vì thế cảm thấy có gì đáng tiếc.

Rốt cuộc so với Tô Thanh thì Lisia thân cận với con gái Serena hơn. "Là chuyện giữa con và Tô Thanh đó?" "Ngạch, sao cơ?" Đối với câu hỏi của Lisia, Serena tỏ ra có chút ngơ ngác, hiển nhiên tịnh không hiểu ý tứ của mẫu thân. "Ừm, ý của mẹ là, hai đứa chẳng lẽ tình cảm xuất hiện vấn đề rồi?" Sau đó Lisia cũng không nói nhiều nữa, nhưng ánh mắt bà rõ ràng biểu lộ suy nghĩ của mình.

Ý tứ hiển nhiên là, nếu không thì tại sao con cứ muốn ở lại Kalos,

không chọn về Sinnoh. "Ai da, mẹ à, đừng có suy nghĩ lung tung nữa được không.

Con và Tô Thanh rất tốt nha, con không định về Sinnoh, chủ yếu là vì đối phương cũng đang ở Kalos nha.

Cho nên đừng suy nghĩ lung tung nữa, tình cảm của con không xuất hiện vấn đề gì cả." "Ngạch, thì ra là thế, vậy thì tốt, vậy thì tốt." Được con gái trả lời, Lisia vốn có chút kinh nghi bất định, lúc này mới dần dần buông xuống nỗi lo trong lòng. "Đúng rồi, nói đi cũng phải nói lại, nó đã ở Kalos, tại sao lại không ở cùng con, vì sao?" Lisia có chút nghi hoặc. "Ừm, có chuyện cần phải làm a.

Theo con được biết, Tô Thanh lại mở một cửa hàng Pokémon ở thành phố Shalour.

Sau đó bởi vì chỉ có một mình hắn ở đó, nên có chút không rảnh tay, không chọn đến thị trấn Vaniville với con.

Nhưng con quyết định rồi, ở nhà mấy ngày, thuận tiện lúc đi qua thành phố Shalour, sẽ đi cho anh ấy một cái kinh hỉ." "A, được rồi." Nghe vậy, Lisia mới hoàn toàn yên tâm.

Nhưng chuyển ý nghĩ, trên mặt Lisia lại lộ ra vài phần bất mãn. "Vừa rồi nói như vậy, uổng công mẹ tưởng con muốn ở nhà mãi, kết quả chẳng những không đi Sinnoh, mà lại muốn đi du lịch khắp nơi ở Kalos.

Nha, đúng là cái đồ vong ân bội nghĩa tiểu quỷ đầu (nhóc con)." "Ha ha ha, đừng giả bộ nữa, suy nghĩ vừa rồi của mẹ chắc không phải như vậy đâu.

E rằng mẹ đang mong con rời khỏi nhà ấy chứ, mẹ à, thật quá đáng ghét." Giận dữ cắn cắn răng, đối mặt với mẫu thân, Serena cũng tỏ ra tự nhiên, mày nhíu chặt, cái mũi nhỏ xinh chun lại.

Trên mặt lộ ra nồng đậm phẫn nộ, nhưng đối mặt với mẫu thân, Serena một bụng lửa giận lại không chỗ phát tiết, cuối cùng chỉ có thể bị hung hăng trấn áp, hóa thành một tiếng hừ lạnh ngốc manh. "Hừ!" .....

Sáng sớm hôm sau. "Cốc cốc cốc!" Có ai không?

Anh Tô Thanh, em nè, em là Korrina, em có chuyện muốn nhờ anh giúp. "Ồ!" Hồi lâu, trong phòng chậm rãi truyền đến một tiếng đáp lại không lớn không nhỏ.

Đến đây Korrina mới dần dần dừng lại động tác trên tay. "Vào đi." Mở cửa phòng, Tô Thanh nhìn cũng không nhìn Korrina ở cửa liền trực tiếp xoay người quay đầu đi vào trong cửa hàng.

Dù sao con nha đầu này hôm qua mới mua một con Pokémon, hôm nay hẳn là sẽ không mua nữa.

Do đó cũng không quá để ý, chỉ coi như đối phương đến khoe khoang. "Này này, Tô Thanh, làm gì mà không đợi em, trực tiếp xoay người bỏ đi thế, em là khách, là khách hàng đó nha." Rảo bước đi theo Tô Thanh vào cửa hàng, Korrina không ngừng kêu gào.

Tình trạng kia phảng phất như con chim nhỏ trong rừng vào buổi sáng sớm, ríu rít không ngừng.

Nhưng đối mặt với sự kêu gào của đối phương, Tô Thanh lại tỏ ra không để ý lắm. "Thôi đi, mục đích của em đến đây rốt cuộc là để khoe khoang chứ gì?" "Hi hi, thật sự có nha." Rảo bước trượt giày patin vòng quanh Tô Thanh một vòng, cười hì hì dừng lại trước mặt anh.

Nhìn Tô Thanh vẫn bộ dáng vô tinh đả thải (uể oải), Korrina không khỏi vươn tay trực tiếp nắm lấy hai vai Tô Thanh, nhanh chóng lắc lắc. "Nghe em nói nè, hôm qua em làm theo lời anh trực tiếp ra chợ

mua hai cái Chuông An Nhàn.

Kết quả anh đoán xem?

Em và Lucario tiến hóa Mega thành công, không xuất hiện bất kỳ sai sót nào, nhưng bên Blaziken thì chưa có phản ứng." "Ngạch..." Tô Thanh sử dụng kỹ năng Vô Hiệu Hóa (Disable), kỹ năng thành công mệnh trung, thân thể Korrina rơi vào trạng thái hóa đá. "...Em theo dõi tôi hả?" Korrina chấn kinh nói.

Nhưng đợi khi lấy lại tinh thần, Tô Thanh trước mắt đã sớm đi sang một bên, chậm rãi biến mất ở đại sảnh.

Korrina: "....." Bất đắc dĩ, thấy Tô Thanh cư nhiên không để ý tới mình.

Korrina chỉ có thể tự chủ đuổi theo bước chân Tô Thanh, trượt giày patin, ba bước thành hai liền tới gần Tô Thanh. "Này này, sao không nói gì thế?" "Không, em cảm thấy tôi nhàm chán như vậy sao?" Bất đắc dĩ trợn trắng mắt.

Được rồi, Tô Thanh quyết định trả lời đối phương.

Đồng thời, lời nói thốt ra, Tô Thanh cũng có chút bội phục não động của Korrina.

Nhưng càng làm cho Tô Thanh bội phục hơn là câu trả lời của Korrina đối với câu hỏi ngược lại của anh. "Có a, sao lại không chứ.

Giống như mỹ thiếu nữ là em đây còn không có hứng thú theo dõi anh, lỡ đâu cứ đi theo anh, không chừng có thể phát hiện một số bí mật của bản mỹ thiếu nữ này.

Chương 340

Thậm chí, buổi tối em rất thích ngủ khỏa thân, vạn nhất đều bị phát hiện, vậy em chẳng phải thảm sao." Nói đến đây, Korrina còn mạc danh rùng mình một cái, hai tay ôm ngực, lộ ra ánh mắt cảnh giác nhìn chằm chằm Tô Thanh trước mặt. "....." Sao cơ, bị phát hiện rồi hả, đồ ngốc.

Vô ngữ dừng lại một chút.

Hồi lâu, Tô Thanh mới bất đắc dĩ trợn trắng mắt, chậm rãi nói: "Ồ, về phương diện đó a, vậy thì tôi càng không có hứng thú." Sải bước chân, lần nữa vượt qua Korrina trước mắt, Tô Thanh trực tiếp biểu đạt sự khinh thường mãnh liệt trong lòng.

Đã nhìn quen những đại tỷ tỷ dáng người cao ráo, Tô Thanh đối với loại tiểu thư nhà giàu mang theo "sân bay" tự nhiên này, thì không hề có bất kỳ hứng thú quan tâm nào. "....." Korrina hiếm hoi lần đầu tiên chịu sự lạnh nhạt của người khác, một người đàn ông trẻ tuổi lạnh nhạt.

Bởi vậy, trong lòng cũng lược vi xuất hiện chút bất bình.

Nhưng mà, bản lĩnh của Tô Thanh cường đại.

Chỉ một câu chỉ điểm tùy ý của đối phương cũng có thể khiến cô thụ ích vô cùng, Korrina cuối cùng không lựa chọn trở mặt với Tô Thanh.

Lại lần nữa chất đầy nụ cười trên mặt, đôi mắt lộ ra vẻ cổ linh tinh quái giảo hoạt.

Chắp tay sau lưng, trượt giày patin, lại lần nữa sán lại, lộ ra biểu cảm tuần tuần thiện dụ (dẫn dắt từng bước). "Hi hi, anh Tô Thanh,

chẳng lẽ anh không tò mò sáng sớm hôm nay em tới tìm anh làm gì sao?" "Làm gì?

Khẳng định là muốn tôi chỉ điểm, để Blaziken cũng có thể làm được tiến hóa Mega chứ gì." Vươn tay nhanh chóng chạm nhẹ vài cái trên giao diện gọi món, ngay sau đó trước mặt Tô Thanh liền hiện ra một phần bữa sáng.

Xoay người, cầm lấy bữa sáng đã gọi xong, Tô Thanh trực tiếp đi về phía bàn ăn cách đó không xa.

Ngồi ở đó giải quyết vấn đề cơm sáng. "Hả?

Thần kỳ như vậy sao." Bên cạnh, đi theo Tô Thanh một đường, Korrina hiển nhiên cũng tò mò với thao tác này của Tô Thanh.

Nghiễm nhiên là bộ dáng chưa từng thấy qua thiết bị tự động gọi món.

Đối với đài gọi món thần kỳ nguyên lý, Korrina hiếm thấy không đuổi theo Tô Thanh nữa, ngược lại bị hấp dẫn tâm thần.

Hiếu kỳ tỉ mỉ quan sát giao diện trên đài gọi món, sau khi tìm kiếm kỹ vài cái.

Trên mặt Korrina nháy mắt lộ ra một tia kinh hỉ. "Hả, anh Tô Thanh, chỗ này hoàn toàn có thể tự phục vụ gọi món sao?

Gọi xong rồi, máy móc sẽ tự động giúp vận chuyển tới?

Nếu là thật thì cũng quá thần kỳ rồi đi." "Được rồi, bình thường thôi, nếu muốn ăn thì trực tiếp gọi đi.

Đương nhiên, phải trả phí." Khẽ ngẩng đầu liếc nhìn Korrina đang đứng bên máy gọi món với vẻ mặt thần thái sáng láng, Tô Thanh chậm rãi nói. "Ngạch...

Được rồi." Thật quá đáng ghét, rõ ràng hôm qua mới trực tiếp thu

2,5 tỷ nha, 2,5 tỷ chẳng lẽ không đáng mời ăn một bữa cơm sao?

Bất đắc dĩ bĩu môi, mặc dù trong lòng oán niệm tràn đầy, nhưng Korrina cuối cùng lựa chọn thuận theo lời Tô Thanh.

Nếu không thì, cứ so đo mãi những chuyện này với Tô Thanh, cảm giác sớm muộn gì cũng có ngày bị tức chết, cho nên nghĩ thoáng ra chút thì hơn.

Vươn tay nhanh chóng ấn vài cái trên máy gọi món, nhẹ nhàng hoàn thành đơn đặt hàng.

Rất nhanh, trước mắt Korrina xuất hiện bữa sáng đã gọi.

Cầm bữa sáng giống hệt Tô Thanh trên tay, rảo bước đi tới bên cạnh Tô Thanh.

Mở bữa sáng ra, biểu cảm trên mặt Korrina lập tức từ oán niệm mười phần biến thành nồng đậm kinh hỉ. "Nha, quá tuyệt, Tô Thanh.

Bữa sáng chỗ anh hương vị thực sự tương đương tuyệt vời nha, những món này đều là món em thích ăn nhất, hương vị đều tương đối chính tông, quả thực quá tuyệt.

Có đồ ăn xuất sắc như vậy, thật sự không suy xét đổi nghề mở quán cơm sao?" "Không suy xét, đừng nói nữa, ăn cơm." Tô Thanh bình tĩnh trả lời. "Ngạch...

Được rồi." Korrina hiếm thấy giữ im lặng.

Một cô nương tràn đầy nguyên khí, tràn đầy sức sống như vậy, bị Tô Thanh ác ý nhắm vào như thế, lúc này cũng trở nên trầm mặc ít lời đi không ít.

Đương nhiên, sở dĩ đối xử với Korrina như vậy, hoàn toàn cũng xuất phát từ sự ác ý báo thù vì đối phương quấy rầy giấc mộng đẹp.

Hiện tại, thấy đối phương ăn quả đắng như thế.

Chút oán niệm trong lòng Tô Thanh cũng sớm đã tan thành mây khói, tự nhiên cũng không muốn tiếp tục so đo với đối phương nữa.

Ăn cơm xong, Tô Thanh đi trước dẫn đầu, đem khay ăn trong tay đặt vào khu vực tẩy rửa.

Sau đó tự có máy móc thu nó vào trong, đi theo Tô Thanh, Korrina cũng lựa chọn bắt chước làm theo, rất nhanh liền trực tiếp giao cả khay và dụng cụ ăn uống cho máy móc.

Xoay người, khi Korrina nhìn về phía Tô Thanh, liền phát hiện thân ảnh Tô Thanh đã đi ra xa mấy chục mét. "Hả?

Đi đâu thế, anh Tô Thanh!" "Tôi đương nhiên là đi trông tiệm, đã mở cửa tiệm rồi, tôi đương nhiên phải đi xem có khách nào tới không chứ." "Nhưng mà..." Korrina hơi sững sờ, chẳng lẽ mình không phải khách sao?

Bộ dạng vươn ngón tay chỉ vào mình đáng yêu kia cũng khiến Tô Thanh không khỏi thầm vui trong lòng. "Nha, em cũng là khách không sai.

Nhưng là khách hôm qua rồi, không phải sao?" Tô Thanh nhướng mày cười nói. "Sao, hôm nay em muốn cống hiến chút gì cho cửa hàng của tôi?" "Không không không!

Đừng có đánh chủ ý lên em, hôm qua để không bị anh cho vào danh sách đen trong lòng, em đã tiêu hết hơn nửa tiền rồi, không thể lại trở thành khách hàng của anh nữa đâu." Vừa nói, Korrina trực tiếp lộ ra bộ dáng hai tay ôm ngực, thật cẩn thận.

Khiến Tô Thanh nhìn mà buồn cười. "Ngạch, cho nên nha, em là khách hàng hôm qua rồi, không sai chứ." "....." Bất đắc dĩ rơi vào trầm mặc, nhất thời Korrina thế nhưng phát hiện cư nhiên không có bất kỳ cơ hội phản bác nào.

Trong lúc nói chuyện, một lát sau hai người cũng trở lại cửa hàng phía ngoài cùng.

Theo hai người đi tới, cảnh tượng trong cửa hàng cũng nhanh chóng đập vào mắt.

Quả nhiên.

Cho dù cửa lớn cửa hàng đã mở, nhưng ngoại trừ Korrina - một vị khách đặc biệt bị Diantha hấp dẫn tới ra.

Loại cửa hàng đặc thù như của Tô Thanh, ở trên con phố lớn này, thật sự tương đối không có sức hấp dẫn.

Đương nhiên, vạn sự khởi đầu nan, tin rằng chỉ cần có Korrina kéo động, tương lai sẽ có càng ngày càng nhiều khách hàng xuất hiện ở đây.

Tới lúc đó, e rằng Tô Thanh muốn những ngày tháng thanh nhàn, e rằng cũng vô năng vi lực (bất lực).

Kỳ thật, Tô Thanh cũng tịnh không mong muốn thu hoạch được thật nhiều đơn đặt hàng như vậy, thực sự bởi vì tịnh không muốn đi phiền ưu vì quá nhiều chuyện rườm rà.

Hơn nữa, có thể nhân cơ hội tìm kiếm thành viên bản địa đáng tin cậy, sau đó chiêu mộ vài nhân viên cửa hàng tại đây, lúc đó cũng có thể thực sự thoát thân, cũng có thể làm cho cửa hàng ở đây lớn mạnh.

Do đó, hiện tại cửa hàng phát triển ở mức độ chưa đủ để bại lộ thân phận của anh, chưa quảng cáo cho nó.

Huống hồ bên vùng Sinnoh còn có một đống hỗn độn cần xử lý, nếu không phải Cynthia vô cùng thấu hiểu Tô Thanh, e rằng Tô Thanh hiện tại phải khó xử cả hai đầu.

Không nói cái khác, nhưng một số tồn tại ở Liên minh Sinnoh,

hiện tại tuyệt đối vô cùng muốn gặp Tô Thanh, bởi vì thực sự có quá nhiều chuyện cần Tô Thanh ra mặt xử lý.

Cửa hàng ở khu vực Sinnoh, bởi vì có Kojiro (Team Rocket) hỗ trợ, cho nên Tô Thanh rời khỏi đó thì tình huống ở đó cũng sẽ không xuất hiện quá nhiều sai sót, nhưng bên này thì cần Tô Thanh tận tâm nhiều hơn.

Rốt cuộc hiện tại chi nhánh Kalos cũng chỉ có một mình Tô Thanh tồn tại, thậm chí ngay cả đơn hàng duy nhất cũng là do Korrina trước mắt cung cấp.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Tô Thanh nhìn về phía Korrina nháy mắt lại phát sinh chút chuyển biến. "Anh...

Muốn làm gì?" Thấy Tô Thanh cứ nhìn chằm chằm mình.

Korrina không khỏi thân thể mềm mại khẽ run, có chút sợ hãi nhìn Tô Thanh, lộ ra ánh mắt cảnh giác.

Korrina cũng không ngốc, tuy có thể quen biết Tô Thanh là vì nguyên nhân Diantha, cho nên đối với Tô Thanh có sự tín nhiệm nhất định tồn tại.

Nhưng rốt cuộc, cũng chưa từng thực sự thấy hình thức ở chung giữa Tô Thanh và Diantha, do đó không biết quan hệ thực tế giữa hai người.

Cho nên ngay lập tức, liền cảm giác một tia âm mưu bao trùm lên người mình.

Khiến cô dưới ánh mắt soi xét của Tô Thanh có chút không thích ứng. "Xì, nhìn chằm chằm thì làm được gì?

Trên người em lại không có gì đáng giá để tôi mưu đồ." "Ngạch..." Được rồi.

Những lời này của Tô Thanh đảo cũng không phải không có lý, Korrina tuy rằng trong lòng hiểu rõ, nhưng khi thật sự thừa nhận sự thật này, lại có chút vì thế mà tức giận.

Bổn cô nương cũng là tồn tại có chút danh tiếng ở vùng Kalos đấy nhé.

Hồ nghi nhìn thoáng qua Tô Thanh đang xử sự bất kinh trước mặt.

Chẳng lẽ, thân là một trong tám vị Chủ Đạo Quán (Gym Leader), bổn cô nương mạc phi thật sự không có sức hấp dẫn như vậy sao?

Có chỗ nào vô dụng, không lọt nổi vào mắt sao?

Thật tức chết ta rồi.

Chương 341

Trong lòng Korrina đại nộ. "Được rồi được rồi." Hơi xua tay, Tô Thanh cũng không để ý bộ dáng bạo nộ của Korrina.

Bởi vì anh biết, tính cách nha đầu này kỳ thật thật sự rất dễ chung sống.

Tô Thanh sở dĩ làm như vậy, chủ yếu là để kéo gần quan hệ giữa hai người.

Do đó mới cố ý trêu chọc đối phương, một lát sau khi Tô Thanh dứt lời, động tác vốn bạo táo của Korrina quả nhiên dừng lại.

Cũng tương ứng hiển thị những lời nói trước đó của Tô Thanh đã có tác dụng nhất định, thâm nhập vào nội tâm Korrina.

Nhẹ nhàng gật đầu, trong tư tự trở về là một thiếu nữ thông minh lanh lợi, thiện giải nhân ý.

Trong lòng Tô Thanh tràn đầy nhu tình nồng đậm. "Có một chuyện tôi cần em giúp tôi làm, Korrina." "Ơ, chuyện gì thế ạ?

Anh… thực lực mạnh như vậy, thật sự có chuyện cần em giúp sao?" Áp lực trên người Korrina lúc này rất lớn.

Dù thế nào đi nữa, cô cũng không ngờ rằng Tô Thanh, người có thực lực sâu không lường được và không thể đánh giá bằng lẽ thường, lại có chuyện cần cô giúp đỡ.

Điều này thực sự khiến cô kinh ngạc vô cùng.

"Vậy… rốt cuộc có chuyện gì cần em làm?" Sau một lúc trầm ngâm, cuối cùng Korrina cũng không từ chối lời đề nghị của Tô Thanh.

“Chuyện là thế này, cô cũng biết đấy, cửa hàng của tôi mới mở gần đây, hiện tại chỉ có một mình tôi trông coi.

Nếu muốn vận hành thật sự thì cần có người khác giúp sức, cho nên… tôi cần hai người giúp việc đáng tin cậy.

Nếu được, tôi hy vọng cô có thể tận dụng lợi thế ở địa phương, giúp tôi tìm hai người đáng tin cậy ở vùng Kalos.” Tô Thanh mỉm cười nhìn Korrina trước mặt.

“Ồ, ra là chuyện nhỏ như vậy à…” Nghe Tô Thanh nói thế, Korrina mới khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Đối với cô, việc giúp Tô Thanh tìm hai người giúp việc cho cửa hàng thật sự không khó.

Theo đó, ánh mắt Korrina nhìn Tô Thanh cũng trở nên thiện ý hơn vài phần.

Cô chủ động hỏi: “Vậy có yêu cầu gì khác không ạ?” “Tất nhiên là có rồi.” Khóe miệng Tô Thanh khẽ nhếch lên.

“Tốt nhất là nữ, xinh đẹp một chút, tính cách dịu dàng một chút thì càng tốt.” Tô Thanh không hề khách sáo, một khi Korrina đã hỏi cần người giúp việc thế nào.

Considerando việc sau này phải gặp mặt những người này mỗi ngày, để không ảnh hưởng đến tâm trạng của mình.

Tô Thanh cảm thấy nên nói ra yêu cầu của mình, dù sao sau này cũng sẽ làm việc cùng nhau trong một thời gian dài.

Vì vậy, để không tự gây phiền phức cho mình, Tô Thanh quyết định không gượng ép, trực tiếp nói ra suy nghĩ trong lòng.

“Ồ, chỉ có yêu cầu như vậy thôi à, không thành vấn đề, có cơ hội em sẽ giúp anh giải quyết.” Korrina gật đầu một cách nghiêm túc.

Mặc dù cô có chút mừng thầm và cũng có chút thất vọng vì Tô Thanh không đưa ra yêu cầu kỳ quặc hơn, nhưng kết quả cuối cùng không nghi ngờ gì là tốt.

Korrina có thể chấp nhận kết quả này.

Sau đó, Korrina ở lại cửa hàng của Tô Thanh một lúc nữa rồi mới chọn rời đi.

Vì có việc khác cần xử lý, với tư cách là Thủ lĩnh Đạo quán thành phố Shalour, Korrina không rảnh rỗi như Tô Thanh, có khách thì tiếp, không có khách thì lười biếng như một con cá muối.

Cô cần xử lý nhiều việc hơn nên đã rời đi trước.

Trong tháng tiếp theo, tình hình của Tô Thanh gần như không có chút tiến triển nào.

Vì cửa hàng của Tô Thanh hiện tại chỉ có một mình anh, nên anh cũng không quảng bá rầm rộ.

Đối với mỗi khách hàng đến đây, anh đều đối xử rất cẩn thận và nghiêm túc.

Bất kể họ có nhận ra anh hay không, Tô Thanh đều lặng lẽ triệu hồi Mewtwo, cấy một loại ám thị tinh thần vào tâm trí họ.

Để tránh tình hình ở đây bị lộ ra ngoài, không phải Tô Thanh không muốn mở rộng quy mô cửa hàng, mà là thực lực không cho phép.

Cả cửa hàng trên dưới hiện giờ đều do một mình anh quán xuyến, vì vậy Tô Thanh chưa chuẩn bị sẵn sàng để đón tiếp một lượng lớn khách hàng. … Sau một tháng trôi qua.

Hôm nay, Đạo quán Shalour ở thành phố Shalour đã đón tiếp ba người thách đấu không tầm thường.

“Xin chào, Thủ lĩnh Korrina, tôi là người thách đấu đến từ vùng Kanto, tên tôi là Misty.

Đây là bạn đồng hành của tôi, Sundae.

Hai chúng tôi đến để thách đấu Đạo quán Shalour.” Người nói là một thiếu nữ khoảng mười bảy, mười tám tuổi, thân hình thon thả, làn da tuy không trắng nõn nhưng lại có màu lúa mì khỏe khoắn.

Đứng bên cạnh cô, thiếu nữ tên Sundae rõ ràng cũng có nhan sắc không tệ.

Không chỉ vậy, làn da của Sundae còn trắng hơn so với Misty.

Lúc này, Sundae tuy không lên tiếng nhưng ánh mắt cũng nhìn thẳng vào Korrina đang đứng ở phía đối diện trong đạo quán, ánh mắt tràn đầy chiến ý rực cháy.

“Ồ, vậy còn vị bên cạnh thì sao?” Korrina khẽ liếc mắt nhìn Takeshi, kẻ từ lúc gặp mặt đến giờ, ánh mắt chưa từng rời khỏi cô, giống hệt một tên biến thái.

Bị Takeshi nhìn chằm chằm, Korrina cũng cảm thấy có chút không tự nhiên.

“Ặc…” Cảm nhận được sự khác thường của Korrina, ánh mắt Misty cũng ngay lập tức nhìn sang người bên cạnh.

Trong lòng cô dấy lên một dự cảm chẳng lành.

Quay người lại, ánh mắt cô tập trung vào Takeshi.

Quả nhiên, Misty đã thấy cảnh tượng mà cô dự cảm trong lòng.

Chỉ thấy Takeshi lúc này đâu còn dáng vẻ của một người quân tử, nhìn thấy Korrina, Takeshi chẳng khác nào một tên biến thái mất hết lý trí vì tình yêu, trong mắt chỉ còn lại Korrina mới gặp lần đầu.

Số người thách đấu mà Korrina gặp qua nếu không có một nghìn

cũng phải tám trăm, nhưng người thách đấu nhìn chằm chằm vào cô không chút che giấu như Takeshi thì đây là lần đầu tiên cô gặp.

Nếu không phải vì đi cùng có hai cô gái hiểu chuyện, Korrina đảm bảo cô đã cho Lucario ra dạy cho Takeshi một bài học, rồi ném hắn ra ngoài.

Đây cũng là lý do thực sự khiến cô có vẻ khó xử lúc này.

"Đáng ghét, Takeshi, cậu ra ngoài trước đi, đợi tớ và Sundae đấu xong trận thách đấu đạo quán này, chúng ta sẽ hội hợp sau." Vừa nói, Misty vừa quen thuộc giơ tay lên, túm lấy tai Takeshi, khiến Takeshi hét lên một tiếng đau đớn xé lòng.

Cả người hắn bị Misty lôi ra khỏi sân đấu như một con chó chết, ném ra ngoài.

Rầm một tiếng.

Cánh cửa bị Misty đóng sầm lại từ bên trong.

Bị Misty ném ra, Takeshi lúc này mới hiểu ra chuyện gì vừa xảy ra, lập tức lộ ra vẻ mặt dở khóc dở cười.

Bên trong phòng.

"Thật sự xin lỗi, cô Korrina, người bạn đồng hành này của tôi, mặc dù khả năng chăm sóc Pokémon khá tốt, nhưng đầu óc có chút vấn đề." Khi nói, trên mặt Misty hiện lên vẻ áy náy sâu sắc, cô còn đưa tay chỉ chỉ vào đầu mình, ý bảo Korrina rằng đầu óc Takeshi có chút vấn đề, hy vọng cô đừng chấp nhặt với hắn.

Đồng thời, trong lòng Misty cũng thầm lẩm bẩm: Dù sao Takeshi cứ thấy gái đẹp là không đi nổi, tình huống này hình như cũng đúng là giống như đầu óc có vấn đề thật.

Giải thích như vậy, chắc cũng không phải là sỉ nhục Takeshi đâu

nhỉ.

Chắc là… vậy… "Được rồi, tôi chấp nhận lời xin lỗi của cô." Ở phía đối diện, Korrina đang có tâm trạng tốt nên cũng không tính toán nhiều với hai cô gái.

Sau một tháng bị Tô Thanh quấy rầy, thực lực của Korrina cũng đã có sự thay đổi lớn so với trước đây.

Không chỉ Lucario, mà cả Blaziken mà Korrina nhận được từ Tô Thanh bây giờ cũng đã có khả năng biến hình mượt mà.

Sau khi tiến hóa Mega, việc điều khiển của Korrina không gặp bất kỳ trở ngại nào.

"Luật đấu là một chọi một, chỉ cần các cô có thể đánh bại một Pokémon của tôi là có thể nhận được Huy hiệu Shalour, ai trước nào?" Ánh mắt Korrina nhìn về phía hai cô gái, lên tiếng hỏi.

"Ừm…" Hai cô gái nhìn nhau, cuối cùng Misty là người bước ra trước một bước.

"Tôi trước đi." "Được, vậy cô trước.

Ra đi, Blaziken." Ngay từ đầu, Korrina đã tung ra một trong những con át chủ bài của mình.

Con Blaziken có thể tiến hóa Mega mà cô nhận được từ Tô Thanh.

So với Lucario, trong một tháng qua, Korrina gần như dồn toàn bộ tâm sức vào Blaziken.

Ở chỗ Tô Thanh, Korrina đã nhận được không ít chỉ điểm.

Vì vậy, sự ăn ý giữa Korrina và Blaziken hiện tại lại vượt qua cả Lucario, người bạn đồng hành từ nhỏ đến lớn của cô.

"Ủa, là Blaziken sao?

Trên tài liệu điều tra trước đây cho thấy các Pokémon của Thủ lĩnh Korrina hình như không có con này.” Ngồi trên hàng ghế khán giả, Sundae cẩn thận xem cuốn sách ảnh trong tay.

Sau khi xác nhận nhiều lần, Sundae vẫn không thể tìm thấy bất kỳ ghi chép nào về Blaziken trong sách ảnh.

Xem ra, cô và Misty đã bị ông chủ cửa hàng bên cạnh coi như những con cừu béo để thịt một phen rồi.

Nhưng chuyện này đối với hai cô gái cũng chỉ là một tình tiết nhỏ mà thôi.

Đối mặt với Blaziken mà Korrina tung ra, khóe miệng Misty lại khẽ nhếch lên một đường cong thoải mái.

Blaziken hệ Lửa sao?

Mặc dù có hệ Giác Đấu hỗ trợ, nhưng đối với việc chiến đấu với Pokémon hệ Lửa, Misty có sự tự tin tuyệt đối.

“Ra đi, Gyarados.” So với Misty trong nguyên tác, Misty hiện tại dường như đã trưởng thành hơn.

Chương 342

Misty vốn dĩ sợ Gyarados, lúc này lại khắc phục được nỗi sợ hãi trong lòng, có thể chỉ huy Gyarados có vẻ ngoài hung dữ mà không chút do dự.

“Tốt, Gyarados sao?

Đúng là một đối thủ không tồi.” Korrina vui mừng liếc nhìn Pokémon mà Misty đưa ra, trông tốt hơn nhiều so với những Pokémon mà những người thách đấu mấy ngày trước sử dụng.

Điều này cũng khiến Korrina, người đã lâu không gặp một trận thách đấu thực sự, hiếm khi lộ ra vẻ nghiêm túc trong ánh mắt.

“Luật lệ cô biết rồi, cô đi trước đi.” “Không thành vấn đề.” Misty khẽ gật đầu, với tư cách là cựu Thủ lĩnh Đạo quán Cerulean, cô đương nhiên rất quen thuộc với quy trình thách đấu đạo quán.

“Gyarados, Thủy Pháo (Hydro Pump).” Ngay từ đầu, Misty đã sử dụng ngay một kỹ năng hệ Nước có uy lực lên tới 110.

Cột nước Thủy Pháo khổng lồ phun ra từ miệng Gyarados, bắn thẳng về phía Blaziken.

“Blaziken, dùng Tấn Công Nhanh (Quick Attack) tiếp cận Gyarados, sau đó sử dụng Cú Đá Lửa (Blaze Kick).” Đối mặt với đòn tấn công của Misty, sự chỉ huy của Korrina vẫn rất bình tĩnh, mệnh lệnh được đưa ra một cách có trật tự.

Blaziken nghe lệnh của Korrina liền lập tức hành động.

Thân thể hóa thành một tia lửa đỏ, lao nhanh sang bên cạnh sân đấu, sau đó nhanh chóng lao về phía Gyarados.

Đối mặt với phản ứng này của Blaziken, đối sách của Gyarados

cũng không tồi.

Nó lập tức xoay người như một pháo đài di động, thân thể không ngừng xoay chuyển, Thủy Pháo cũng nhanh chóng di chuyển theo, tốc độ không hề chậm.

Cứ theo đà này, có lẽ trước khi Blaziken đến được gần Gyarados, Gyarados đang thi triển Thủy Pháo có thể trực tiếp dồn Blaziken vào góc chết của sân đấu và dùng lực đẩy mạnh mẽ của Thủy Pháo để đẩy đối phương ra ngoài, dễ dàng giành chiến thắng.

"Không ổn rồi." Korrina rõ ràng cũng đã phát hiện ra hành động của Gyarados ngay lập tức.

Trong lòng cô càng thêm tán thưởng Gyarados, đồng thời cũng đã chuẩn bị ra lệnh mới.

Nhưng cô vẫn chưa lên tiếng, cô đang chờ, chờ một thời điểm thích hợp.

"Kỳ lạ, tại sao?" Misty khẽ lẩm bẩm.

Rõ ràng tình thế trên sân đang rất có lợi cho cô.

Nhưng khi Misty nhìn thấy nụ cười khẽ trên môi Korrina, trong lòng cô không khỏi dấy lên một tia u ám, chuông cảnh báo trong lòng vang lên dữ dội.

"Ngay bây giờ, Blaziken.

Luồn qua bên dưới Thủy Pháo của Gyarados, sang phía bên kia sân, tung ra Cú Đá Nhảy Cao (High Jump Kick) uy lực tối đa." Khóe miệng Korrina nhếch cao lên.

Rõ ràng, ngay cả Korrina cũng không ngờ tới.

Có lẽ do tiếp xúc quá gần với Tô Thanh, cô đã nhiễm một số hành vi và thói quen của anh.

Thói quen vô thức này đang dần thay đổi cô.

"???" Trong đầu hai cô gái trẻ tràn ngập dấu chấm hỏi.

Misty và Sundae không thể tin được rằng Korrina lại ra lệnh cho Blaziken luồn qua bên dưới Thủy Pháo.

Độ khó lớn đến mức nào, chẳng lẽ cô không biết sao?

Pokémon hệ Lửa đừng nói là chạm vào nước, e rằng chỉ đến gần thôi cũng không muốn, huống chi là luồn qua mép dưới của Thủy Pháo.

Chưa kể đến sát thương mà mép của Thủy Pháo có thể gây ra cho Blaziken, chỉ riêng cảm giác ẩm ướt, mát lạnh đó thôi cũng đủ khiến Blaziken cảm thấy cực kỳ khó chịu rồi.

Trong một trận đấu bình thường, nếu Huấn Luyện Gia ra lệnh như vậy, thậm chí Pokémon còn có thể vì sợ hãi mà kháng lệnh.

Nhưng rõ ràng suy nghĩ của hai cô gái đã thừa thãi.

Blaziken của Korrina không nằm trong số đó.

"Gyarados, hạ thấp Thủy Pháo xuống, chặn hành động của Blaziken." Misty rõ ràng muốn tận dụng cơ hội này để dùng Thủy Pháo gây sát thương không nhỏ cho Blaziken.

Chỉ cần một đòn tấn công này thành công, trận đấu này có khả năng lớn sẽ nghiêng về một phía.

Misty tự tin rằng sau khi Thủy Pháo trúng Blaziken, cô có thể giành chiến thắng.

Vút vút vút!

Trên sân, theo lệnh của hai bên, Blaziken rõ ràng đã hiểu ý chủ nhân.

Thân hình lóe lên, cả cơ thể liền hơi nghiêng xuống, tạo thành tư thế nằm sấp.

Nhưng do động năng của cơ thể, thân hình đang di chuyển của Blaziken không hề dừng lại, ngược lại còn di chuyển ngang ra với tốc độ cực nhanh, lợi dụng động năng lao tới.

Blaziken với một tư thế tinh xảo đến từng milimet, trong nháy mắt đã xuyên qua bên dưới Thủy Pháo, đến một khu vực rộng lớn hơn ở phía bên kia sân đấu.

"Ngay bây giờ!" Khóe miệng Korrina khẽ nhếch lên.

Nhìn thấy Blaziken thật sự thực hiện được bố trí chiến thuật mà cô đã dự đoán trong đầu, Korrina vô cùng phấn khích.

Rầm một tiếng.

Đôi vuốt sắc bén đột nhiên bám chặt xuống đất, và nhờ vào khả năng phối hợp của cơ thể, nó nhanh chóng đứng dậy.

Blaziken gần như không dừng lại chút nào, ngay khoảnh khắc đứng dậy liền nhảy vọt lên không trung.

Tầm mắt và sự chú ý của nó hoàn toàn tập trung vào Gyarados đang điều khiển Thủy Pháo và không ngừng ép xuống.

Cú Đá Nhảy Cao!

Ý nghĩ vừa lóe lên, Blaziken liền điều khiển ngọn lửa tự bộc phát trên cơ thể, nhanh chóng lao về phía trước.

Vút vút vút!

Cùng với tiếng xé gió không ngừng vang vọng trên sân, Blaziken như một tia chớp màu đỏ rực, trong nháy mắt đã đến trước mặt Gyarados.

Rầm một tiếng!

Tiếng va chạm vang dội.

Khoảnh khắc đầu của Gyarados và bàn chân của Blaziken tiếp xúc, một vụ va chạm dữ dội đã nổ ra.

Lực đạo mạnh mẽ tác động lên cả hai bên.

Gyarados không kịp phản ứng tự nhiên trở thành kẻ thua cuộc trong cuộc giao tranh này.

Cũng vì thế.

Blaziken thản nhiên rút lui, thực hiện hai cú nhào lộn liên tiếp trên không.

Đôi chân hoàn hảo đáp xuống mặt đất, nhanh chóng lùi lại, duy trì một tư thế cực ngầu để triệt tiêu lực tác động, đồng thời hóa giải thành công phản lực từ cú va chạm.

So với Blaziken chiếm thế thượng phong, trong cú va chạm vừa rồi, Gyarados rõ ràng mới là kẻ chịu thiệt thực sự, thương tích rõ ràng nghiêm trọng hơn.

Trong tình huống không lường trước được cảnh này, khả năng phòng thủ của Gyarados trước đòn tấn công này rõ ràng có hạn.

Do đó, cú va chạm này khiến nó bị thương khá nặng, thể lực trực tiếp bị giảm đi một nửa.

Vận may của nó cũng khá tốt, nếu không phải Blaziken là Pokémon hệ Lửa, thì với tư cách là Pokémon hệ Nước, nó đã có một chút giảm sát thương.

E rằng chỉ với một đòn này, Gyarados đã mất đi khả năng chiến đấu.

“Gyarados, cậu không sao chứ, còn chiến đấu được không?” Misty lo lắng nhìn Gyarados ở gần đó, cô rất coi trọng sự an toàn của nó.

Nhưng cô cũng biết, bây giờ không phải là lúc nghĩ đến chuyện đó, nên cô cũng không nói nhiều.

Ngược lại Gyarados rất kiên cường.

Sau câu hỏi của Misty, nó có chút quật cường gượng dậy.

Quay đầu lại nhìn Misty với ánh mắt khẳng định, cho biết nó có thể tiếp tục chiến đấu.

"Được rồi, vậy nhờ cả vào cậu, Gyarados." Nhìn thấy ánh mắt của Gyarados, Misty gật đầu thật sâu.

Khoảnh khắc này, Misty cảm nhận được trên vai mình bỗng dưng có thêm một gánh nặng mang tên trách nhiệm.

Cô cúi đầu nhìn những hạt trang trí đặc biệt trên cánh tay, vẻ mặt trở nên phức tạp.

"Vậy thì tiến hóa Mega đi, Gyarados." Ngay lập tức, khi lời nói của Misty vừa dứt, Gyarados trên sân liền chấn động tinh thần.

Thân thể rung động, nó bay lên không trung, từng luồng năng lượng màu trắng cũng ngay lập tức tuôn ra từ người Gyarados.

Tương tự, trên cổ tay của Misty cũng xuất hiện hiện tượng giống hệt.

Năng lượng màu trắng bùng phát ra từ viên đá trên cổ tay Misty.

Hai luồng năng lượng vừa xuất hiện liền tạo ra một lực hút và kéo lẫn nhau.

Vút vút vút, năng lượng màu trắng bắt đầu hội tụ không ngừng.

Dưới sự dẫn dắt của một sức mạnh bí ẩn, hai luồng năng lượng màu trắng vừa tiếp xúc đã bắt đầu dần dần dung hợp, toàn bộ hội tụ bên ngoài cơ thể Gyarados, bao bọc lấy nó.

“Tiến hóa Mega sao?

Thật sự đã xem nhẹ cô rồi, một sức mạnh đáng nể, hy vọng có thể mang lại cho tôi nhiều áp lực hơn.” Korrina tán thưởng liếc nhìn Misty ở phía đối diện.

Khi thấy Misty sử dụng chiêu thức tiến hóa Mega, nội tâm vốn đã trầm lặng từ lâu của cô cũng không khỏi dấy lên một tia kích động.

“Chuẩn bị lên nào, Blaziken.

Cậu đã sẵn sàng chưa?” “Chá!” Blaziken tỏ ra vô cùng anh dũng, dù đối thủ đã có sức mạnh Mega, trong mắt nó cũng không hề có chút sợ hãi.

Ngược lại, giống như Korrina, trong lòng Blaziken cũng đã dâng lên một luồng chiến ý bàng bạc.

Chương 343

Nhìn về phía Gyarados, trên khuôn mặt sắc bén của nó đã lộ ra vẻ tự tin nồng đậm.

Vút vút vút!

Năng lượng màu trắng sữa phun trào, bao bọc hoàn toàn lấy con Blaziken của Korrina… Cùng với việc năng lượng tại hiện trường dần dần tan biến hết, tình thế trên sân cũng trở nên khó lường hơn.

"Không ngờ một trận đấu như thế này lại có thể gặp được hai Pokémon có khả năng tiến hóa Mega, thật sự quá mở mang tầm mắt." Trong góc sân vận động, Sundae, người đã ngoan ngoãn quan sát mọi thứ và đi cùng Misty trong chuyến du hành ở vùng Kalos, nội tâm cũng dâng lên sự không bình tĩnh.

Khoảnh khắc này, vẻ mặt cô lộ ra sự suy tư sâu sắc.

"Blaziken, dùng Phun Lửa (Flamethrower) chào hỏi đối thủ trước đi." Korrina phấn khích nhìn Mega Blaziken và Mega Gyarados đã hoàn thành tiến hóa, có chút hào hứng nói.

"Chá!" Gầm lên một tiếng, Mega Blaziken cũng không chần chừ.

Thân thể đứng thẳng tắp, há miệng ra, Blaziken liền phun ra một luồng sức mạnh lửa bàng bạc từ miệng.

Ngọn lửa màu đỏ vừa xuất hiện liền lập tức đốt cháy nhiệt độ tại hiện trường.

Cùng với việc ngọn lửa không ngừng tuôn ra, nhiệt độ tại hiện trường cũng tăng lên với tốc độ cực nhanh.

Thật là một cảm giác khó chịu.

Misty khẽ lẩm bẩm.

Đối mặt với đòn tấn công thăm dò cẩn thận của Korrina, Misty cũng không do dự nhiều, mở miệng ra lệnh đáp trả.

“Mega Gyarados, Súng Nước (Water Gun).” “Gào!” Gầm lên một tiếng, Mega Gyarados vốn đã nén một bụng tức giận, lúc này sau khi hoàn thành tiến hóa Mega và nhận được lệnh của Huấn Luyện Gia, làm sao còn có thể kìm nén được lửa giận trong lòng.

Há miệng ra, Gyarados liền phun ra một dòng nước màu xanh lam.

Vút vút vút!

Dòng nước màu xanh lam vừa xuất hiện liền lao thẳng về phía trước.

Vút.

Do chênh lệch thời gian, dòng nước gần như vừa xuất hiện, ngọn lửa đã ở ngay trước mặt nó.

Va chạm dữ dội.

Hai luồng sức mạnh khác nhau giao nhau, sự va chạm giữa lửa và nước, sự giao hòa giữa nhiệt độ cao và thấp trực tiếp tạo ra một đám sương mù trắng xóa tại hiện trường.

Từng luồng hơi nước nhiệt độ cao không ngừng lan tỏa khắp sân.

“A, nóng quá.” Sundae đang xem kịch cũng cảm thấy một cảm giác tồi tệ trong lần va chạm này.

Vì vậy, cô liền triệu hồi Pokémon của mình.

“Ra đi, Kirlia.” Cô bé Kirlia với thân hình thon thả vừa xuất hiện liền bất giác nhíu mày.

Cảm nhận nhiệt độ trong không khí đang không ngừng tăng lên, nó

quay đầu nhìn Huấn Luyện Gia của mình, cũng hiểu được mục đích đối phương triệu hồi nó ra.

Vì vậy, nó dứt khoát tạo ra một lá chắn Tâm Linh màu hồng phấn, bao bọc chặt chẽ chủ nhân và chính nó bên trong.

“Gyarados, Tấn Công Nhanh tiếp cận, sử dụng Gặm Nát (Crunch).” “Blaziken, Tấn Công Nhanh, sau đó sử dụng tổ hợp kỹ năng Cú Đá Lửa và Cú Đá Nhảy Cao.” “Gào!” “Chá!” Bùm bùm bùm!

Cùng với mệnh lệnh không ngừng được đưa ra từ hai Huấn Luyện Gia, hai Pokémon trên sân cũng đang thực hiện mệnh lệnh của chủ nhân.

Trong những đám sương mù trắng xóa, hai Pokémon bắt đầu va chạm không ngừng.

Năng lượng hệ Ác màu đen kịt cùng với đòn Gặm Nát của Gyarados trực tiếp tác động lên người Blaziken.

Tương tự, đòn đáp trả của Blaziken cũng tỏ ra sắc bén.

Chân phải bùng cháy ngọn lửa hừng hực vung lên cao, đá thẳng vào người Gyarados, khiến Gyarados phải há miệng lùi lại một khoảng.

Về phần Blaziken, sau khi nhận đòn Gặm Nát từ Gyarados, trạng thái của nó cũng không khá hơn là bao.

Thể chất của nó vốn đã mỏng manh, huống chi là chịu một đòn Gặm Nát từ Mega Gyarados, nên bây giờ trạng thái cũng không tốt lắm.

Hơi thở cũng trở nên có chút rối loạn.

“Nhân lúc này, Gyarados mau dùng Thủy Pháo tung đòn kết liễu!” Đối mặt với Blaziken buộc phải từ bỏ việc sử dụng Cú Đá Nhảy Cao,

nhận thấy đối phương khó có thể tung ra kỹ năng khác trong thời gian ngắn, mắt Misty không khỏi sáng lên.

Đây là một cơ hội tấn công tốt, nếu thật sự nắm bắt được cơ hội này, không chừng có thể giành được chiến thắng.

"Gào gào!" Gầm lên một cách phấn khích.

So với Blaziken có thể chất mỏng manh, bản thân Gyarados lại có khả năng kháng Lửa cực cao.

Cũng vì thế, một chiêu Cú Đá Lửa gần như không để lại ấn tượng gì trong lòng nó.

Thêm vào đó, thể chất của nó đủ trâu bò, sau khi chịu đòn tấn công đó, Gyarados không hoàn toàn mất đi cơ hội ra đòn như Blaziken.

Bây giờ, sau khi nhận được lệnh từ Misty, nó lập tức phấn khích, liền thực hiện ngay mệnh lệnh.

Không khí hơi rung động, sức mạnh Nước màu xanh lam bắt đầu hội tụ.

Cùng với việc sức mạnh tập trung, một quả cầu màu xanh lam khổng lồ lập tức ngưng tụ, xuất hiện trong miệng Gyarados.

Đây cũng chính là nhược điểm của kỹ năng Thủy Pháo.

Mặc dù uy lực của Thủy Pháo vô cùng lớn, nhưng so với Súng Nước, Thủy Pháo cần nhiều thời gian hơn để thi triển.

Đây cũng là lý do thực sự tại sao Misty lại chọn Súng Nước khi đối mặt với Phun Lửa của đối thủ trước đó.

Nhưng bây giờ thì khác rồi, Blaziken vốn đã bị nhắm đến trong lần va chạm trước, lần này trong tình huống không thể né tránh, Blaziken bị thương đối mặt với đòn tấn công Thủy Pháo của Gyarados, kết cục tự nhiên không cần phải nói nhiều.

Rầm một tiếng!

Tích tụ hoàn tất.

Cột nước Thủy Pháo màu xanh biển khổng lồ lập tức phun ra, một tiếng nổ vang dội chưa từng có phát ra từ miệng Gyarados.

Sau đó, nó lao thẳng về phía Mega Blaziken với một tư thế không thể cản phá.

"A, Blaziken!!" Korrina hét lên tên của Blaziken, không biết có phải vì quá căng thẳng hay không.

Lúc này, Korrina thậm chí đã quên mất rằng có thể thu hồi Blaziken về Pokeball.

Đương nhiên, nếu cô thực sự làm vậy, điều đó cũng đồng nghĩa với việc người thách đấu Misty đã giành chiến thắng trong trận đấu đạo quán này.

Bùm bùm bùm!

Cuối cùng, đối mặt với đòn tấn công Thủy Pháo.

Blaziken, với cơ thể bị ảnh hưởng nhất định, đã không thể trốn thoát thành công.

Dù đã cố gắng hết sức để né tránh ở một mức độ nào đó, nhưng đối mặt với Thủy Pháo đang lao tới với tốc độ chóng mặt, việc né tránh cũng không kịp.

Cũng vì thế, mặc dù Blaziken đã cố gắng hết sức để tránh được sát thương lớn nhất nhưng vẫn bị thương không nhỏ.

"Blaziken mất khả năng chiến đấu, vì vậy người thách đấu đã giành chiến thắng trong trận đấu này." Trong góc đạo quán, cùng với việc trận đấu kết thúc, trọng tài cũng đã kịp thời công bố kết quả cuối cùng.

“Chúc mừng, Misty đến từ vùng Kanto.” Mỉm cười ném ra Pokeball, thu hồi Blaziken vào trong.

Korrina trực tiếp trượt giày patin đến trước mặt Misty.

“Ừm…” Nhìn hành động của đối phương.

Misty bị hành động này của Korrina làm cho kinh ngạc, nhất thời ngây người ra, không biết nên đáp lại Korrina thế nào.

Nhưng Korrina rõ ràng không phải lần đầu gặp tình huống này, vì vậy cô trực tiếp rất thành thạo đưa huy hiệu chứng nhận của Đạo quán Shalour cho Misty.

“Đây là bằng chứng cô đã đánh bại tôi, xin hãy giữ gìn cẩn thận.” “Vâng, cảm ơn, Thủ lĩnh Korrina.” Mỉm cười nhận lấy huy hiệu đạo quán từ Korrina, Misty cũng ngay lập tức thể hiện thiện ý của mình với cô ấy.

Đồng thời, Sundae ở trong góc nhìn trận đấu kết thúc cũng không ngồi yên nữa.

Cô trực tiếp bế Kirlia trong lòng đến gần hai người.

“Chào cô Thủ lĩnh, tôi cũng muốn thách đấu Đạo quán Shalour, không biết cô có Pokémon nào khác có thể thay thế ra trận không.” Sau khi xem toàn bộ trận đấu, với tư cách là một học sinh ưu tú của học viện Pokémon, Sundae cũng cảm thấy ngứa ngáy tay chân.

“Haha, đương nhiên là không thành vấn đề rồi, tôi tiếp tục.” Nói xong, Korrina tiếp tục xoay người, nhanh chóng trượt giày patin đến phía bên kia sân đấu.

Mức độ hấp dẫn của trận đấu thứ hai so với trận đầu tiên tự nhiên có phần kém hơn.

Chủ yếu là vì Pokémon Korrina cử ra là Lucario, còn Pokémon của

Sundae là Rhydon.

Trận đấu tuy không diễn ra theo thế một chiều nghiền ép, nhưng vì đã có trận đấu trước đó làm nền, nên lần này, Korrina không hề nương tay, trực tiếp tung ra toàn bộ chiến lực.

Như vậy, kết cục của Sundae tự nhiên cũng có thể tưởng tượng được.

Trận đấu này Sundae thua rất thảm.

Thậm chí Korrina gần như không sử dụng bất kỳ sức mạnh nào liên quan đến tiến hóa Mega, mà đã có thể dễ dàng giành chiến thắng.

Vì vậy, ngoại trừ Misty nhận được huy hiệu từ Korrina, Sundae đã không thể thành công đoạt được huy hiệu chứng nhận của Đạo quán Shalour từ tay Korrina.

"Xin lỗi, cô Sundae, vì cô không thể đánh bại tôi nên huy hiệu tự nhiên không thể trao cho cô." Korrina nhẹ nhàng trượt giày patin đến trước mặt hai cô gái, cảm nhận được ánh mắt của Sundae, cô cũng chỉ có thể bất lực nhún vai.

"A, không sao, thách đấu đạo quán thất bại thì vốn dĩ không có huy hiệu để lấy mà, tôi hiểu.

Lần sau tôi sẽ nỗ lực gấp bội để quay lại thách đấu." Sundae nói với vẻ mặt nghiêm túc.

"Haha, vậy thì tốt quá, hy vọng lần gặp mặt sau, cô có thể mang đến cho tôi nhiều bất ngờ hơn." "Đương nhiên, nếu cô Misty rảnh rỗi muốn giao lưu thêm, tôi tuyệt đối sẽ tiếp đãi." Khi nói, Misty cũng rõ ràng nghe ra được chút không phục trong lời nói của Korrina.

Đối với điều này, cô tự nhiên cũng có thể hiểu được, vì từ thực lực mà Lucario thể hiện, Gyarados đấu với Lucario thì cơ hội thắng rõ ràng cũng không cao, nên cô có thể hiểu được tâm trạng hiện tại của

Korrina.

Chương 344

“Được thôi, nếu có thời gian, tôi nhất định sẽ lại xin cô Korrina chỉ giáo thêm.” “Vậy thì tốt quá rồi.” Korrina nói với vẻ mặt vui mừng.

Như vậy, cô đã có cơ hội trả thù Misty, có thể có được một đối thủ ngang tài ngang sức như Misty để luyện tập, cô cũng rất kích động.

“Đúng rồi, có một chuyện không biết có thể nhờ Thủ lĩnh Korrina giúp đỡ không.” “Chuyện gì vậy.” Đang lúc hứng khởi, Korrina đối với câu hỏi này của Misty cũng không hề để ý, ngược lại còn hăng hái hỏi lại.

Thấy Korrina không từ chối, Misty cũng không do dự nhiều nữa.

Cô trực tiếp nói ra suy nghĩ trong lòng… “Nguyên nhân chính mà tôi và Sundae đến đây, thực ra là…” … Một tháng trước, tại vùng Kanto.

Sau khi làm quen với Ash và Takeshi, Misty đã cùng hai người họ bắt đầu cuộc hành trình chinh phục Đại hội Liên minh Thạch Anh.

Trên đường đi, Misty và Ash cũng đã nói không ít về vị Bậc thầy đang nổi đình nổi đám trong thế giới Pokémon gần đây, Tô Thanh.

Từ Ash, cô biết được rằng Ash đã quen biết chính Tô Thanh và biết anh hiện đang ở gần núi Coronet, vùng Sinnoh.

Vì vậy, Misty đã nảy ra ý định rời Kanto, đến vùng Sinnoh để gặp mặt Tô Thanh.

Bởi vì trong lòng Misty từ đầu đã có một mục tiêu cuối cùng là trở nên mạnh mẽ hơn, do đó Misty đã đặt mục tiêu vào Tô Thanh.

Cô khao khát có thể tận mắt gặp Tô Thanh, và nhận được sự chỉ đạo của anh, để có thể sớm trở thành Bậc thầy Pokémon hệ Nước trong lòng mình.

Ý định của Takeshi gần như giống hệt Misty.

Mặc dù Tô Thanh không phải là Nhà Chăm Sóc Pokémon, nhưng nếu có cơ hội, ai lại có thể từ bỏ cơ hội gặp gỡ Tô Thanh chứ.

Thế là hai người ăn ý, quyết định rời Ash, bắt đầu hành trình đến Sinnoh.

Giữa đường do sương mù, ba người tình cờ đến học viện Pokémon gần vùng Kanto.

Sau một loạt va chạm ở đó, họ cũng đã làm quen được với một người có cùng mục tiêu tồn tại, đó chính là Sundae.

Ba người ăn ý, sau khi kết thúc một loạt chuyện, Takeshi, Misty và Sundae liền cùng nhau lên đường đến Sinnoh.

Đến Sinnoh, theo chỉ dẫn của Ash, mặc dù gặp một loạt rắc rối, nhưng may mắn là cũng không gặp quá nhiều trở ngại, ba người cuối cùng đã tìm được cửa hàng của Tô Thanh, và gặp được Kojiro và những người khác.

Ban đầu, khi hai bên gặp nhau, không thể tránh khỏi một chút xích mích nhỏ, nhưng may mắn có Meowth ở giữa hòa giải, nên đã giải quyết được hiểu lầm.

Biết được tình hình ba người của Team Rocket đã rời khỏi tổ chức, cách đối xử của Misty với họ cũng trở nên ôn hòa hơn nhiều.

Sau đó, Misty và những người khác biết được tin tức Tô Thanh không có ở Sinnoh.

Còn về việc muốn hỏi cho ra nhẽ, biết được Tô Thanh rốt cuộc đã

đi đâu.

Kojiro và những người khác lại không tự ý tiết lộ thông tin của Tô Thanh.

Một mặt, Kojiro và Misty vốn không hợp nhau, mặt khác, khi chưa có sự cho phép của Tô Thanh, họ cũng không dám tùy tiện tiết lộ thông tin.

Thế là với tâm lý đã đến rồi thì thôi, ba người trong tình huống tìm kiếm Tô Thanh vô vọng, tuy có chút thất vọng, nhưng cũng nhanh chóng nguôi ngoai.

Họ chọn trải nghiệm thám hiểm bí cảnh vừa mới mở ở vùng Sinnoh.

Sau một loạt trải nghiệm trong bí cảnh, ba người thực sự đã tìm được một chút cơ duyên thuộc về mình.

Con Rhydon của Sundae chính là một thu hoạch lớn từ đó, Takeshi cũng nhận được một Heracross, Vua Bọ có thực lực mạnh mẽ.

Đó là một kỳ ngộ.

Trong đó, người thu hoạch lớn nhất chính là Misty.

Chuyến thám hiểm này đã trực tiếp giúp Misty sở hữu sức mạnh tiến hóa Mega.

Cũng chính trong bí cảnh này, ba người tình cờ thấy được trận đấu giao hữu giữa Nhà huấn luyện Rồng Lance và Cynthia.

Tình cờ từ miệng Cynthia biết được tung tích hiện tại của Tô Thanh, anh đã đến vùng Kalos.

Vì vậy, sau khi rời khỏi bí cảnh, ba người đã bàn bạc kỹ lưỡng, quyết định đến vùng Kalos.

Nhưng vì vừa mới nhận được lợi ích từ bí cảnh, nếu ba người

thực sự phải rời đi, quả thật có chút không nỡ.

Nên họ đã chọn tiếp tục khám phá các bí cảnh khác, xem có thể có được thu hoạch mới nào không.

Vì vậy, trong một tháng, thực lực của ba người đều có tiến bộ không nhỏ.

Họ dùng một tháng để đi khắp các bí cảnh ở vùng Sinnoh.

Sau khi không còn tìm thấy cơ hội nào có thể giúp thực lực mạnh lên nữa, ba người mới luyến tiếc từ bỏ việc thám hiểm bí cảnh.

Sau khi kiểm tra thấy Tô Thanh vẫn chưa trở về, họ mới chọn lên đường đến Kalos.

Chính vì vậy, Misty, Takeshi và Sundae mới xuất hiện tại thành phố Shalour nơi Tô Thanh đang ở.

Nhưng vì chỉ nghe được một vài lời nói rời rạc từ cuộc đối thoại giữa Cynthia và Lance, nên họ cũng không rõ Tô Thanh rốt cuộc ở khu vực cụ thể nào của vùng Kalos.

Họ chỉ có thể từng bước dò hỏi, và cố gắng hỏi các Thủ lĩnh Đạo quán địa phương, xem gần đây có xuất hiện công trình kiến trúc đặc biệt nào mới, hoặc cửa hàng Pokémon nào không.

Mới có cảnh tượng hiện tại.

"…Ừm, cửa hàng Pokémon sao?

Các cô tìm cửa hàng Pokémon để làm gì?" Korrina hơi nhíu mày.

Mặc dù cô biết tung tích hiện tại của Tô Thanh, nhưng khi Misty hỏi câu này, Korrina lại không chọn nói ra tất cả những gì mình biết.

Cô lộ ra một ánh mắt cảnh giác.

Nhìn thấy cảnh này, mặc dù Korrina trước mặt vì không tin tưởng

hai người mà không nói ra những lời tiếp theo, nhưng họ cũng nghe ra được ý tứ trong đó.

Korrina chắc chắn biết điều gì đó, nếu không cũng sẽ không hỏi như vậy.

Điều đó cũng có nghĩa là, Tô Thanh bây giờ có khả năng thật sự đang ở gần đây.

Misty và Sundae không khỏi vui mừng trong lòng.

Lặng lẽ nhìn nhau, cả hai đều thấy được suy nghĩ trong lòng đối phương.

"Là thế này." Misty gật đầu một cách nghiêm túc, cuối cùng cô là người lên tiếng trước.

"Mục đích của chúng tôi đến đây, thực ra chủ yếu là để bái kiến vị Bậc thầy Pokémon của Sinnoh, ngài Tô Thanh.

Nếu cô biết điều gì đó, hy vọng cô có thể cho chúng tôi biết tung tích của đại sư, chúng tôi vô cùng cảm kích." Nhìn thẳng vào Korrina, Misty nói với vẻ mặt thành khẩn.

"Hả, Bậc thầy Pokémon của Sinnoh, Tô Thanh?

Cô nói là vị Bậc thầy Tô Thanh vừa mới đánh bại Quán quân Hoenn Steven cách đây không lâu sao?" Nghe hai cô gái nhắc đến chuyện này, Korrina, người có tư duy hơi đơn giản, lúc này trong lòng cũng không khỏi dấy lên một chút vui mừng.

Vì cô đã thông suốt rồi.

Nếu như trước đây cô chỉ nghĩ Tô Thanh chỉ trùng tên với vị Bậc thầy Pokémon Tô Thanh kia, thì bây giờ có Misty và những người khác đến bái kiến.

Thân phận thực sự của Tô Thanh tự nhiên cũng không cần nói

cũng rõ, Tô Thanh chính là Tô Thanh đó.

Trong một tháng qua, cô đã trực tiếp nhận được sự chỉ điểm từ một Bậc thầy Pokémon.

Có thể nhận được sự dạy dỗ từ một đại sư khiến Korrina cảm thấy vô cùng vinh hạnh.

Thậm chí, ánh mắt Korrina nhìn Misty và Sundae cũng có thêm một chút tự hào.

Cảm giác đó như thể đang nói: Ghen tị đi, sự dạy dỗ của đại sư mà các cô cầu còn không được, tôi đây đã có được rồi, có phải rất ghen tị không?

Đương nhiên, sau khi hiểu rõ ý định của hai cô gái.

Korrina đã suy nghĩ kỹ lưỡng, cuối cùng không chọn từ chối.

Cô trực tiếp "bán đứng" Tô Thanh.

Dù sao, Tô Thanh mở cửa hàng, tự nhiên sẽ không từ chối khách hàng tự tìm đến cửa.

Hơn nữa, cô đã hứa sẽ giúp Tô Thanh tìm người giúp việc phù hợp, hai người trước mặt tuy không phải là cư dân bản địa của vùng Kalos.

Nhưng xem ra nếu cô thực sự đề nghị họ ở lại làm việc trong cửa hàng của Tô Thanh, e rằng họ cũng sẽ không từ chối.

Vì vậy, trong lòng Korrina đã trực tiếp đưa ra quyết định như vậy.

Cô quyết định đồng ý yêu cầu của hai cô gái, giữ họ lại, sau đó dẫn họ đi gặp Tô Thanh.

Thậm chí trong đầu cô đã bắt đầu ảo tưởng về những diễn biến tốt đẹp sau đó.

Lỡ như Tô Thanh thực sự rất hài lòng với hai người họ, không chừng cô có thể nhận được thêm sự chỉ đạo của Tô Thanh nữa, nếu thật sự như vậy, thì đó quả thực là một chuyện tốt hời to.

Trong lòng cô cũng không khỏi dấy lên vài phần nóng nảy.

Ngay cả ý định tiếp tục ở lại đạo quán cũng tan biến hết.

Cô quyết định, rèn sắt khi còn nóng, nhân cơ hội này Korrina định trực tiếp dẫn hai cô gái đến cửa hàng của Tô Thanh xem tình hình.

Nếu may mắn, không chừng có thể nhận được lời khen ngợi của Tô Thanh, đó là một việc rất đáng mong đợi.

Sau đó, Korrina liền trực tiếp đề xuất ý tưởng của mình.

Đối mặt với ý tưởng này của Korrina, hai cô gái tự nhiên không có bất kỳ ý kiến gì, vì vậy ba người đã vui vẻ đưa ra quyết định giống nhau, nhanh chóng cùng nhau lao ra khỏi sân đấu.

Mở cửa ra ngoài.

Nhìn Takeshi với vẻ mặt ngơ ngác, Misty liền túm lấy cổ áo sau của Takeshi, lôi hắn đang ngơ ngác ra khỏi đạo quán. … Trên đường.

Chương 345

“Vậy, chúng ta bây giờ đang đi tìm Bậc thầy Tô Thanh sao?” Bị Misty lôi đi, trên mặt Takeshi vẫn còn vẻ khó tin.

So với Misty và Sundae, sự sùng bái của Takeshi đối với Tô Thanh gần như không thua kém hai cô gái trước mặt.

Vì vậy, đối với việc sắp được gặp Tô Thanh, Takeshi vừa kích động, trong lòng cũng không khỏi có chút căng thẳng.

“Đúng vậy.

Nhưng cậu cũng không cần quá căng thẳng, tôi đã tiếp xúc với anh Tô Thanh hơn một tháng rồi.

Thật ra, trong hơn một tháng qua, việc tiếp xúc với anh ấy không khó hiểu lắm đâu.

Thực ra anh Tô Thanh là một người khá dễ gần.” Korrina cẩn thận nhớ lại ký ức trong đầu, nói một cách lưu loát.

“Đương nhiên, tiền đề là lát nữa cách nói chuyện của cậu phải bình thường một chút.” Vừa nói, ánh mắt Korrina cũng dừng lại trên người Takeshi.

“Ặc…” Hai cô gái ngạc nhiên.

“Takeshi, lát nữa gặp Bậc thầy Tô Thanh, cậu không được lộ ra vẻ mặt si mê như khi gặp gái đẹp đâu đấy.

Nếu không thì đừng vào.

Kẻo làm Bậc thầy khó chịu.” “Hiểu rồi, hiểu rồi.

Mấy chuyện này tôi tự nhiên hiểu, chắc chắn sẽ hành động cẩn thận, đối với Bậc thầy, tôi tuyệt đối không dám mạo phạm.” Takeshi

gật đầu một cách thận trọng.

Khi nói đến chuyện này, trên khuôn mặt đen sạm của Takeshi hiếm khi lộ ra vẻ nghiêm túc.

"Được rồi, vậy thì bọn tớ yên tâm rồi." Thấy Takeshi như vậy, Misty và Sundae mới thả lỏng được nỗi lo trong lòng.

Sau một tháng tiếp xúc, Sundae hiểu về Takeshi tuy không sâu sắc như Misty, nhưng cũng hiểu rằng, một khi Takeshi lộ ra vẻ mặt nghiêm túc này, điều đó có nghĩa là hắn đã nghiêm túc đến cực điểm, tuyệt đối không thể tùy tiện phạm sai lầm.

Trong lúc nói chuyện.

Bốn người vừa đi vừa cười nói cũng đã đến đích cuối cùng.

Cùng với việc Korrina dừng lại trước, ánh mắt của ba người còn lại cũng tò mò nhìn vào mặt tiền cửa hàng gần đó.

Khi tấm biển hiệu "Cửa hàng Pokémon Thần Cấp" xuất hiện trước mắt, hơi thở của cả bốn người vào khoảnh khắc này cũng trở nên dồn dập.

Rõ ràng, nói thì nói vậy, nhưng khi thực sự sắp được tận mắt gặp Đại sư Tô Thanh, trong lòng không khỏi dâng lên sự căng thẳng và lo lắng.

Trước đây vì không biết thân phận của Tô Thanh, Korrina khi đối mặt với anh cũng rất thoải mái, nhưng bây giờ thì khác rồi.

Khi biết được thân phận của Tô Thanh, ai lại có thể bình tĩnh như vậy được.

Vì vậy, cả bốn người thực ra đều khá căng thẳng.

Thậm chí khi đã đến nơi, trong bốn người vẫn không có ai chọn đi vào cửa hàng trước.

Ngược lại, họ cứ ngốc nghếch đứng trên đường, cho đến khi… hai phút sau.

"Cạch!" Cửa hàng mở ra, Tô Thanh vừa lúc định tiễn một vị khách hàng mua đầy ắp đồ ra về, liền chú ý đến mấy người đang đứng trước cửa.

"Hả, tình hình gì đây?

Korrina." Tô Thanh ngơ ngác nhìn bốn người với vẻ mặt căng thẳng, trên mặt anh đầy vẻ khó hiểu.

"Tôi…, …" "… Thôi được rồi, vào trước rồi nói." Cuối cùng, Tô Thanh là người đầu tiên quen thuộc mời bốn người vào, sau đó anh mới ung dung ngồi xuống một vị trí, rồi tò mò quan sát bốn người trước mặt.

"Sao, biết thân phận của tôi rồi à?" Ánh mắt nhìn về phía Korrina, Tô Thanh thuận miệng hỏi một câu.

"Vâng…, … vâng ạ." Korrina lắp bắp trả lời.

"Thôi được rồi, thật không ngờ khả năng chấp nhận của cô lại yếu như vậy.

Xem ra việc tôi vẫn luôn không nói cho cô biết thân phận của mình, hoàn toàn là quyết định chính xác nhất.

Đúng rồi, ba vị này là?" Biết rằng chủ đề không thể cứ bế tắc ở đây, Tô Thanh trực tiếp chọn chuyển chủ đề.

Ánh mắt anh cũng ngay lập tức hướng về ba người mà Korrina dẫn đến.

Dựa vào kiểu tóc và trang phục của ba người.

Thân phận của Takeshi khá dễ nhận ra, mái tóc dài không đều, cộng thêm làn da ngăm đen, và chiếc áo màu xanh lá cây, cùng với

chiếc ba lô hai vai sau lưng, có thể nói hình tượng của Takeshi hiện lên rất rõ ràng trước mắt Tô Thanh.

Về phần người bên cạnh Takeshi, nếu không đoán sai thì đó chính là nữ chính thế hệ đầu tiên trong nguyên tác rồi.

Nhìn mái tóc màu vàng kim, cùng với chiếc áo màu vàng nhạt và quần short màu xanh nhạt, cũng như con Pokémon Togepi mà cô đang ôm trong lòng.

Rõ ràng, người trước mặt, Tô Thanh cảm thấy nếu không sai.

Đó chính là nữ chính thế hệ đầu tiên trong nguyên tác.

Cựu Thủ lĩnh Đạo quán Cerulean, cũng là Thủ lĩnh Đạo quán Cerulean thực sự trong tương lai, Misty.

Quả nhiên, sau đó cùng với việc hai người mở miệng, Tô Thanh cũng đã xác thực được suy đoán của mình, thân phận của hai người quả nhiên giống hệt như anh đoán.

Điều này khiến anh không khỏi thầm gật đầu.

Đồng thời, trong lòng anh cũng không khỏi dấy lên chút tò mò, một khi Misty và Takeshi đều đã xuất hiện ở đây.

Vậy tại sao Ash, người cũng là thành viên của bộ ba, lại không ở đây?

Thay vào đó lại là một thiếu nữ có nhan sắc khá tốt.

Nhìn dung mạo của thiếu nữ, Tô Thanh luôn cảm thấy có một chút quen thuộc khó tả, một chút thân thiết khó hiểu.

"… Chào ngài, tên tôi là Misty, một Huấn Luyện Gia Pokémon đến từ vùng Kanto.

Tôi cũng là cựu Thủ lĩnh Đạo quán Cerulean, một Huấn Luyện Gia quyết tâm trở thành Bậc thầy Pokémon hệ Nước." "Ừm, tôi biết rồi,

xuất thân không tồi.

Mục tiêu của cô cũng không tồi, không quá viển vông, chọn chuyên tâm vào một hệ.

Như vậy, mục tiêu cô muốn đạt được sẽ dễ dàng hơn người khác.

Lợi ích của việc chuyên tâm vào một hệ là có thể nhanh chóng làm quen với các Pokémon cùng thuộc tính, và giúp cô nhanh chóng đạt đến giai đoạn tiếp theo.

Huấn Luyện Gia cùng thời khó có ai có thể vượt qua loại Huấn Luyện Gia này." Rõ ràng, đối với Misty trước mặt, Tô Thanh rất xem trọng.

Thực tế cũng đúng như vậy, trên thế giới này có rất nhiều Huấn Luyện Gia Pokémon rất viển vông, giống như Gary và những người khác.

Họ sẽ chọn nuôi dưỡng Pokémon thuộc nhiều thuộc tính khác nhau, rồi cố gắng trở thành Bậc thầy toàn thuộc tính hoặc đa thuộc tính.

Nhưng thực tế có mấy ai làm được?

Hơn nữa, việc nuôi dưỡng mỗi Pokémon đều tốn rất nhiều tài nguyên, cũng chính vì vậy, rắc rối gặp phải khi nuôi dưỡng các Pokémon thuộc tính khác nhau tăng lên gấp bội.

Mặc dù việc nuôi dưỡng các Pokémon khác nhau, uy lực quả thực phi thường.

Sự kết hợp giữa mỗi Pokémon phát huy tác dụng tăng lên gấp bội.

Nhưng khi người khác dùng cùng một thời gian đã vượt qua một giai đoạn lớn, thì những lợi thế nhỏ đó của bạn có thể tạo ra được bao nhiêu sự dẫn đầu thực sự?

Khi người khác đã dẫn trước một hoặc hai giai đoạn lớn.

Sự chênh lệch lúc đó không phải là sự phối hợp thuộc tính có thể mang lại sự lật ngược được nữa.

E rằng đối phương chỉ cần cử ra một Pokémon cũng có thể quét ngang cả đội của bạn.

Cũng chính vì vậy, Tô Thanh mới rất xem trọng Misty trước mặt.

Huống chi Tô Thanh có kiến giải của riêng mình, nếu thực sự nuôi dưỡng Pokémon một thuộc tính đến một cảnh giới nhất định.

Thực ra lúc đó Huấn luyện gia hoàn toàn có thể áp dụng ngược lại.

Có thể dùng cùng một lý luận, để nuôi dưỡng Pokémon thuộc tính khác.

Làm sâu sắc thêm sự hiểu biết về Pokémon thuộc tính khác.

Một mặt, có Pokémon thuộc tính đơn nhất làm bảo đảm an toàn, mặt khác, sau khi đã có được kiến thức đỉnh cao ở một lĩnh vực nào đó.

Tốc độ hiểu biết về các lĩnh vực khác tự nhiên cũng sẽ nhanh hơn, dễ dàng hơn.

Vì vậy, nếu để một Bậc thầy Pokémon hệ Nước hiểu về việc nuôi dưỡng và chỉ huy chiến thuật của Pokémon thuộc tính khác, thực ra sẽ phát triển nhanh hơn rất nhiều so với một Huấn luyện gia toàn thuộc tính nửa vời.

Dù sao người thành công sẽ luôn thành công, còn người thất bại muốn thành công lại cần một thời gian rất dài để nghiên cứu.

“Chào ngài, tên tôi là Takeshi, một người mới quyết tâm trở thành Nhà Chăm Sóc Pokémon.” Thấy Misty được Tô Thanh đối xử ôn hòa,

Takeshi cũng hoàn toàn mất đi sự căng thẳng, liền nhỏ giọng tự giới thiệu đơn giản với Tô Thanh.

“Ừm.” Thấy vậy, Tô Thanh trực tiếp gật đầu chào lại.

Dù sao ngay từ đầu anh đã đoán ra thân phận của đối phương, nên lúc này dù Takeshi có nói ra thân phận thật của mình, Tô Thanh cũng không hề tỏ ra kinh ngạc.

Mặc dù Tô Thanh đối xử với Takeshi chỉ là gật đầu một cách tùy ý, nhưng cũng không hề gây ra chút bất mãn nào cho Takeshi.

Dù sao đối phương cũng là một Bậc thầy Pokémon được cả thế giới công nhận, nên Takeshi khi đối mặt với Tô Thanh, không hề tỏ ra bất mãn chút nào, cũng không dám tỏ ra bất mãn.

Ngược lại, sau khi nhận được sự đáp lại của Tô Thanh, tâm trạng của Takeshi vào khoảnh khắc này càng trở nên phấn khích hơn.

Như thể, dù Tô Thanh chỉ gật đầu với hắn, cũng đủ để khiến người ta cảm thấy tự hào.

“Chào ngài Suin, tên tôi là Sundae Yuto, quê ở vùng Sinnoh, rất vui được gặp ngài.” “Ừm, Sundae Yuto?

Ra là vậy.” Tô Thanh hơi kinh ngạc há miệng.

Cái tên này lúc đầu, Tô Thanh thật sự không nghe ra được điều gì huyền bí trong đó.

Chương 346

Nhưng khi suy nghĩ kỹ, đặc biệt là khi liên tưởng đến hai chữ Sundae… một chuyện chợt lóe lên trong đầu, khiến Tô Thanh nhận ra ngay thân phận của đối phương.

Chẳng phải là thiếu nữ duy nhất có thể khiến Ash thế hệ đầu tiên đỏ mặt, cháu gái của viện trưởng học viện Pokémon sao?

Hơn nữa, họ Yuto hình như có chút quan hệ với gia tộc của Cynthia.

"Nếu tôi không đoán sai, Cynthia hẳn là…?" "Chị họ!

Chị ấy là chị họ của tôi, chỉ là hai chúng tôi chưa từng thực sự gặp mặt." Nói xong, dường như cảm thấy có chút quá tuyệt đối.

Sau khi dứt lời, Sundae liền bổ sung thêm một câu.

"Ừm, mặc dù tôi chưa gặp chị ấy, nhưng có lẽ chị ấy đã gặp tôi, chỉ là tôi không nhớ thôi." "Ừm, có thể hiểu được." Tô Thanh khẽ gật đầu.

Dù sao trí nhớ của trẻ con có hạn, không chừng Cynthia thật sự đã gặp Sundae lúc nhỏ, chỉ là lúc đó cô bé còn quá nhỏ mà thôi. … Lại qua một lúc nữa, sau những lần tra hỏi của Tô Thanh, ba người gần như không giấu diếm gì, hoàn toàn phơi bày hết mọi chuyện trước mặt Tô Thanh.

"Thôi được rồi." Đối mặt với sự thành thật của ba người, Tô Thanh cũng có vẻ hơi bất lực.

"Nói như vậy, ba người đến gặp tôi hoàn toàn không phải để mua đồ trong cửa hàng.

Chỉ là muốn xem tôi như một con gấu trúc để ngắm thôi." "…" Ba

người nhất thời không nói nên lời.

Lời nói của Tô Thanh trong tai ba người không nghi ngờ gì là đặc biệt khiến người ta cảm thấy xấu hổ.

Mặc dù không biết gấu trúc trong lời Tô Thanh rốt cuộc là gì, nhưng lời của anh rõ ràng là đúng, họ đến đây chính là với mục đích như vậy.

Cuối cùng, Tô Thanh quyết định giữ cả hai người lại.

Đối với việc có thể tiếp cận một Huấn Luyện Gia (Trainer) cường đại như Tô Thanh, cả Misty và Sundae đều cảm thấy vô cùng hưng phấn.

Trong lòng bọn họ cực kỳ vui vẻ khi trở thành nhân viên cửa hàng của anh.

Một bên cần thuê nhân viên, một bên lại muốn mượn cơ hội này để tiếp cận và nhận được sự chỉ dẫn từ đối phương.

Ý kiến đôi bên hợp nhau, rất nhanh đã đạt được thỏa thuận chung.

Misty và Sundae đã hoàn thành mục đích của chuyến đi là tìm gặp Tô Thanh.

Họ thay Tô Thanh gánh vác trách nhiệm trông coi cửa hàng.

Nhờ vậy, Tô Thanh cũng có thời gian rảnh rỗi để quay về vùng Sinnoh, tiện đường tìm Cynthia ôn tồn một chút.

Khi trở lại cửa hàng, Tô Thanh tận dụng thời gian rảnh rỗi buổi chiều tối để chỉ dẫn hai cô gái đang khao khát bái sư học nghệ.

Việc này giúp Misty và Sundae thu hoạch được rất nhiều kiến thức chuyên môn, thực lực tăng lên đáng kể.

Ngoài ra, tiền lương Tô Thanh trả cho Misty và Sundae cũng không hề thấp.

Hai cô gái làm việc ở chỗ Tô Thanh rất dễ dàng kiếm được số vốn lớn.

Hơn nữa công việc thường ngày, ngoại trừ việc phải luôn giữ nụ cười và chú tâm vào công việc ra, thì không cần bỏ ra quá nhiều thể lực.

Điều này khiến hai cô gái ở lại đây cảm thấy vô cùng thoải mái, thậm chí còn vui đến quên cả đường về.

Sau khi có tiền, họ cũng chọn trải nghiệm việc rút thưởng Pokémon trong cửa hàng.

Dưới lời khuyên của Tô Thanh, cả hai đều nhận được những ấu thể (con non) Pokémon.

So với những Pokémon thành phẩm có thực lực cường đại, thì với cùng một mức giá, tỷ lệ nhận được ấu thể Pokémon có tư chất cao hiển nhiên sẽ lớn hơn.

Cộng thêm việc cả hai đều còn rất trẻ, bên cạnh lại có một bậc thầy Pokémon (Pokémon Master) như Tô Thanh trực tiếp giảng dạy tại chỗ.

Dưới sự tác động và chỉ bảo thường xuyên, sau khi nhận được ấu thể Pokémon, tốc độ trưởng thành của chúng cũng sẽ không quá chậm chạp.

Vì vậy, sau khi thử rút thưởng một lần và trải nghiệm niềm vui của việc quay thưởng, cả hai đều chọn nghe theo ý kiến của Tô Thanh.

Họ tỉ mỉ bồi dưỡng Pokémon, trong đó Tô Thanh càng kiến nghị hai cô gái chú trọng mua những quả Trứng Pokémon được làm mới mỗi ngày.

Mỗi buổi sáng, Tô Thanh đều sẽ liếc qua một lượt đám Trứng

Pokémon trong quầy.

Sau khi phát hiện mục tiêu thích hợp, Tô Thanh sẽ hữu ý nhắc nhở hai cô gái, giúp họ đạt được những Pokémon mình mong muốn.

Trong đó thậm chí còn có cả sự tồn tại của ấu thể Chuẩn Thần (Pseudo-Legendary).

Đối với người bình thường, giá trị của ấu thể Chuẩn Thần gần như không thể diễn tả bằng lời.

Hai cô gái có thể nhận được ấu thể Chuẩn Thần ở chỗ Tô Thanh, quả thực là lời to.

Nhưng đối với Tô Thanh mà nói, tiền đã thu rồi, tự nhiên cũng sẽ không lỗ vốn.

Sở hữu vô số Thần Thú, nên đối với ấu thể Chuẩn Thần, anh cũng không coi trọng như trong tưởng tượng.

Thêm vào đó hai cô gái lại là nhân viên, là người phe mình.

Có thể để người mình phát triển tốt hơn cũng là điều Tô Thanh vui vẻ muốn thấy.

Do đó, so với đa số Huấn Luyện Gia đang đi du hành, thì việc ở lại chỗ Tô Thanh, mỗi ngày mỉm cười tiếp đãi từng vị khách lại giúp tốc độ trưởng thành của hai cô gái vượt xa những người kia.

Thực lực đột phá mạnh mẽ.

Trong hai người, tốc độ nâng cao thực lực của Sundae càng kinh người hơn.

Cô ấy như phiên bản sao chép hoàn hảo thiên phú siêu tuyệt của người chị họ Cynthia.

Trên con đường trưởng thành của một Huấn Luyện Gia, cô sở hữu thiên phú và cảm giác chiến đấu mà người thường khó lòng với

tới.

Trong chiến đấu, cảm nhận về sự thay đổi của cục diện trận đấu đã đạt đến trình độ biến thái.

Tốc độ trưởng thành cực nhanh, thường xuyên có thể lấy yếu thắng mạnh, chiến đấu vượt cấp.

Trong những trận đối chiến với Misty, dù phái ra những Pokémon yếu hơn đối thủ, Sundae vẫn có thể thông qua năng lực cảm nhận nhạy bén để kịp thời giảm thiểu tổn thất, lấy sở trường của mình công kích sở đoản của địch.

Cô thành công phát huy ưu thế của Pokémon dưới trướng, chiến thắng đối thủ Misty, đả kích Misty đến mức thảm bại.

May mắn thay, ngoài Misty ra, bên cạnh Tô Thanh còn có một vị Chủ Đạo Quán (Gym Leader) khác.

Sự xuất hiện của Korrina đã thành công giúp Misty san sẻ áp lực đối chiến.

Nhờ đó mà trong quá trình trưởng thành, Misty không bị đả kích đến mức vỡ mộng, triệt để mất đi nguyện vọng trở thành Huấn Luyện Gia.

Có Tô Thanh chỉ dẫn, thực lực cả ba người đều tăng lên nhanh chóng.

Thêm vào đó là sự gia nhập sau này của Serena.

Bốn cô gái dựa theo giáo trình Tô Thanh sắp xếp để tiến hành đối chiến giao lưu.

Tốc độ tăng tiến thực lực cực nhanh, cộng thêm mỗi người chọn một hệ chuyên tinh khác nhau, nên cũng có thể coi là có thắng có thua.

Không còn xuất hiện tình cảnh liên tục thua thảm như khi chỉ có

Sundae và Misty đấu với nhau nữa.

Duy trì trạng thái cạnh tranh kịch liệt, thực lực mọi người tăng nhanh như gió.

Trong đó Serena càng dựa vào sự sủng ái đặc biệt của Tô Thanh, cùng tính ưu việt của Pokémon bản thân, cộng thêm ưu thế mà ba người kia không có.

Dưới ánh trăng, cô tiếp nhận sự chỉ đạo đặc biệt của Tô Thanh.

Điều này dẫn đến kinh nghiệm chiến đấu của cô tăng vọt, cảm giác nhạy bén với thời cơ chiến đấu cũng đạt đến trình độ không hề thua kém Thiên Vương bình thường.

Đã đạt đến cấp bậc Huấn Luyện Gia Thiên Vương danh xứng với thực.

Chú ý, đây là đẳng cấp Huấn Luyện Gia thực thụ, không phải cấp độ Pokémon.

Điều này đại biểu rằng với tố chất chiến đấu hiện tại của Serena, bất kể là cầm một con Pokémon cấp Thiên Vương thuộc hệ nào, chỉ cần để Serena làm quen sơ qua, cô đều có thể sai khiến như cánh tay, điều khiển nhẹ nhàng, phát huy toàn bộ sở trường của đối phương.

Sau đó, Tô Thanh liền quả đoán phái Serena ra ngoài, thử thách khiêu chiến Liên minh Kalos đương nhiệm.

Không ngoài dự đoán, đối mặt với một Serena sở hữu tố chất chiến đấu cấp Thiên Vương, các Huấn Luyện Gia Kalos cùng thế hệ quả thực kêu khổ thấu trời, căn bản không có chút năng lực phản kháng nào.

Đối mặt với một kẻ biến thái như vậy, hầu như tất cả Huấn Luyện Gia đều không có ngoại lệ.

Những trận chiến có Serena tham gia đều thể hiện tư thế nghiêng về một phía.

Nhất thời, sau khi liên tiếp đánh bại vô số Huấn Luyện Gia và Thủ Lĩnh Đạo Quán, danh tiếng Serena vang dội, nhận được sự quan tâm tương đối lớn.

Về sau, dưới sự quy hoạch của người có tâm, trên mạng bắt đầu bùng nổ tin tức về mối quan hệ cực kỳ thân mật giữa cô và Quán Quân Kalos đương đại - Diantha, được đồn đại là vừa là thầy vừa là bạn.

Điều này để lại một ấn tượng trong lòng công chúng, âm thầm chôn xuống một phục bút cho việc Serena có thể tiếp nhận vị trí của Diantha, trở thành một nữ Quán Quân khác của Kalos.

Đến lúc đó, một khi Serena trưởng thành, lại đúng lúc Diantha muốn thoái vị, chỉ cần Serena có thể đánh bại Diantha, mọi chuyện đều sẽ thuận lý thành chương.

Ngoài việc dùng thực lực mạnh mẽ để chứng minh năng lực đảm đương chức Quán Quân, người ủng hộ cô cũng sẽ nườm nượp không dứt.

Về sau, khi chứng kiến sự thành công của Serena, tâm tình kích động, sau khi được Tô Thanh cho phép và đợi Tô Thanh điều Kojiro về trông cửa hàng, ba cô gái còn lại cũng đều bước lên hành trình của riêng mình.

Misty chọn quay về quê hương, đi tới vùng Kanto, khiêu chiến Liên minh Kanto tại địa phương, thành công trở thành Quán Quân của Đại hội Liên minh Indigo (Thạch Anh).

Ưu Đẳng Sundae ư?

Không ngoài dự đoán, cô ấy cũng chọn quay về quê nhà, khiêu

chiến Đại hội Liên minh Sinnoh, đồng thời cũng dùng thế lôi đình vạn quân giành được chức Quán Quân.

Còn Korrina, vì có ông nội tiếp quản Đạo quán, nên liền chọn nghe theo đề nghị của Tô Thanh, đi tới Liên minh Hoenn tiến hành khiêu chiến.

Tại đó, Mega Blaziken và Mega Lucario đã thành công triển hiện phong thái của mình.

Hai con Pokémon Mega thành công chinh phục một đám khán giả, cũng giúp Korrina trở thành Quán Quân giải đấu Liên minh năm đó.